ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ Σ. ΑΝΤΩΝΙΟΥ
ΑΝΤ/ΡΧΟΥ ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΗΣ

ΙΣΤΟΡΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΒΑΣΙΛΙΚΗΣ ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΗΣ 1833 - 1967

ΤΟΜΟΣ Δ'

ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ
ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 36
Γ. ΛΑΔΙΑΣ & Σια Ε.Π.Ε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΣΠ. ΑΝΤΩΝΙΟΥ
ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΑΡΧΟΥ ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΗΣ Ε. Α.

ΙΣΤΟΡΙΑ
ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΒΑΣΙΛΙΚΗΣ ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΗΣ
1833 - 1965

«Τῶν μὲν γὰρ ἀναγκαίων ἀρχῶν χωρὶς ἀδύνατον εἶναι τὴν πόλιν, τῶν δὲ πρὸς εὐταξίαν καὶ κόσμον ἀδύνατον οἰκεῖσθαι καλῶς».

('Αριστοτ. Πολιτ. 1321 Β. 6-8, βιβλ. VI, κεφ. 5)

ΤΟΜΟΣ Δ'

ΑΘΗΝΑΙ 1967

ΑΝΤΙΣΤΡΑΤΗΓΟΣ ΠΑΝΑΓΟΠΟΥΛΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ

'Αρχηγὸς Ε.Β.Χ. ἀπὸ 29/3/1967

(ἀποσπάσματα ἐκ τῆς ὁμιλίας τοῦ Ν. Παναγοπούλου πρὸς τὸ Σῶμα κατὰ τὴν 21/6/67)

« . . . . . . 'Η ἐπιτυχὴς ἐκπλήρωσις τῆς ἀποστολῆς μας ἀπαιτεῖ κατ' ἀρχὴν ὀργάνωσιν, προγραμματισμόν, συλλογικὴν προσπάθειαν, καταμερισμὸν ἐργασίας, ἔλεγχον, συντονισμόν, ἑνότητα Διοικήσεως καὶ ὀρθῆς κατευθύνσεως καὶ προϋποθέτει ἐργατικότητα καὶ ηὐξημένον αἴσθημα εὐθύνης, θελήσεως καὶ πίστεως ἐπὶ τὸ ἔργον μας . . . .

. . . . Μὴ λησμονῆτε ὅτι εἴμεθα φορεῖς λαμπρᾶς παραδόσεως καὶ συνεχισταὶ ἐνδόξου ἱστορίας, ἥτις ἐγράφη διὰ τοῦ αἵματος ἀπείρων ἡρώων τοῦ Σώματος εἰς τὰ διάφορα πεδία τῶν 'Εθνικῶν 'Αγώνων, ὡς ἐκ τούτου δὲ εἴμεθα ὑποχρεωμένοι νὰ παραμείνωμεν πάντοτε θεματοφύλακες τοῦ ἔργου αὐτῶν καὶ πιστοὶ τηρηταὶ τῶν αἰωνίων ἀρετῶν τῆς φυλῆς μας . . . . »

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε΄

«Ὁ ἀνήκων εἰς τὰς ἀστυνομικὰς δυνάμεις, ὑφ' οἱασδήποτε συνθήκας, κυρίως ὅμως ὑπὸ τὸ κράτος ἑνὸς ἀνορθοδόξου πολέμου, πρέπει νὰ εἶναι ἀμειλίκτως ἐπιφυλακτικός, ἐπιφανειακῶς ἀδιάφορος, ἀκαταπαύστως ἐρευνητικός, πάντοτε ἑτοιμοπόλεμος καὶ νὰ κινῆται ἀκανονίστως καὶ αἰφνιδιαστικῶς».

ΑΝΤΙΠΡΟΠΑΓΑΝΔΑ - ΑΝΤΙΚΑΤΑΣΚΟΠΕΙΑ - ΑΓΩΝ ΚΑΤΑ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΚΑΙ ΔΟΛΙΟΦΘΟΡΩΝ.

Ἡ προστασία καὶ διατήρησις τῆς ψυχικῆς καὶ πνευματικῆς ὑγείας τοῦ κοινωνικοῦ συνόλου, ἡ διατήρησις τουτ' ἔστιν τοῦ ἠθικοῦ καὶ τῆς πίστεως τοῦ λαοῦ, ἀποτελεῖ τὸν θεμελιώδη νόμον τῆς τε πολιτικῆς καὶ τῆς στρατιωτικῆς ἡγεσίας κατὰ τὰς παραμονὰς καὶ τὴν διάρκειαν ἑνὸς Πολέμου. Ἐὰν καμφθῆ τὸ ἠθικὸν τοῦ λαοῦ τὸ πᾶν ἐχάθη.

Εἰς τοὺς συνήθους μορφῆς πολέμους τὰ προβλήματα τῆς τεραστίας διὰ τὸν σκοπὸν τοῦτον προσπαθείας εἶναι μᾶλλον συγκεκριμένα καὶ μᾶλλον εὔγλωτα, καθ' ὅσον ἀπευθύνονται πρὸς τὴν ἐθνότητα, πρὸς τὴν κλασσικὴν ἔννοιαν τῆς Πατρίδος καὶ πρὸς τοὺς ἐκ τῆς εἰσβολῆς κινδύνους, εἰς τὸν ἀνορθόδοξον ὅμως πόλεμον, εἰς τὸν πόλεμον ὅστις ἐμφανίζεται μὲ τὴν μορφὴν ἐμφυλίου πολέμου, καθ' ὃν οἱ ἀντίπαλοι ἀνήκουν εἰς τὴν αὐτὴν ἐθνότητα, εἰς τὴν αὐτὴν οἰκογένειαν καὶ δὲν ὑπάρχει συγκεκριμένον πολεμικὸν μέτωπον, ἡ προστασία καὶ διατήρησις τῆς ψυχικῆς καὶ πνευματικῆς ὑγείας τοῦ λαοῦ καὶ ἡ ἐξουδετέρωσις τῶν πολεμίων συνθημάτων ἀποτελεῖ τὴν Ἀχίλλειον πτέρναν τοῦ ὅλου ἀγῶνος καὶ τὸ δυσχερέστερον ἔργον.

Διὰ τὴν Ἑλλάδα, περιβαλλομένην πανταχόθεν ὑπὸ ἐχθρικῶς διακειμένων λαῶν, διὰ τὸν ἀψίκορον καὶ ἔν τινι μέτρῳ εὐμετάβλητον Ἑλληνικὸν λαὸν τὸ πρόβλημα τοῦ «ψυχολογικοῦ πολέμου» εἶναι ὀξὺ καὶ ὑπῆρξεν ὀξύτατον, διότι μόλις ἐξελθοῦσα ἡ χώρα ἐκ τῆς τετραετοῦς κατοχῆς καὶ τῆς Ἐαμοκρατίας εἶχεν πληθὺν προβλημάτων ἀνεπίλυτα κατὰ τὴν ἔναρξιν τοῦ ἀντισυμμοριακοῦ ἀγῶνος.

Δὲν εἶχε στρατόν, ἀλλὰ καὶ δὲν ἦτο εὐχερὲς νὰ καταρτίσῃ τοιοῦτον καὶ δι' ἔλλειψιν μέσων ἀλλὰ κυρίως διότι ἡ Ἑλληνικὴ νεολαία ἥτις θὰ ἐστρατεύετο εἶχεν ὑποστῆ τρομερὰν καπήλευσιν καὶ νόθευσιν ὑπὸ τὴν σειρήνων τοῦ Ε.Α.Μ.-Κ.Κ.Ε. καὶ ἀπητεῖτο σοβαρά, συστηματική, προσεκτικὴ καὶ ἐπιμελημένη ἐργασία διὰ νὰ γίνῃ μία ἐπιλογὴ καὶ μία ἐξυγίανσις, διὰ σοβαρᾶς καὶ συγκεκριμένης διαπαιδαγωγήσεως.

Οἱ δημοσιοϋπαλληλικοὶ κλάδοι εἶχον προσβληθῆ βαρέως ὑπὸ τῆς ἐαμοκομμουνιστικῆς προπαγάνδας καὶ ἀπητεῖτο ἐξαιρετικῶς λεπτὴ καὶ σταδιακὴ ἐργασία διὰ τὴν ἐξυγίανσιν ἢ διὰ τὴν ἀνακατάταξιν τῶν δυνάμεων τούτων. Τὰ ἐργατικὰ συνδικάτα εὑρίσκοντο εἰς χεῖρας τοῦ κομμουνισμοῦ καὶ ἀπητεῖτο ὑπομονή, ἐπιμονὴ

καὶ προσφορὰ ἱκανῆς ἡγεσίας διὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῶν ἐργατῶν ἐκ τῶν κομουνιστικῶν ὀνύχων.

Μία διαδοχικὴ σειρὰ ἀμνηστειῶν, εἰρηνεύσεων, ἀποφυλακίσεων κλπ. ὅλων τῶν κατὰ τὴν κατοχικὴν περίοδον ἐγκληματησάντων ἐδημιούργει τεράστια προβλήματα ἐπαγρυπνήσεως.

Ἡ ἐπάνοδος εἰς τὴν μητέραν γῆν τῆς ὑπαίθρου, ἔνθεν εἶχον κατακλυσθῆ τὰ ἀστικὰ Κέντρα, ἢ ἡ ἐπαγρύπνησις ἐπὶ τῶν ἐγκαταλειπόντων τὴν ὕπαιθρον ἐγκληματικῶν τύπων τοῦ Κ.Κ.Ε., ἀπήτουν ὑπερέντασιν δυνάμεων πνευματικῶν καὶ σωματικῶν.

Τίποτε δὲν εἶχε μείνει ἀδιάφθορον, καὶ αὐτὴ ἡ ἐκκλησία εἶχεν ἀναδείξει τοὺς Ἐαμίτας ἐπισκόπους καὶ ἱερεῖς καὶ κατὰ συνέπειαν πρὸς ὅλας τὰς κατευθύνσεις ἀπητεῖτο μία ἰδιάζουσα ἔρευνα, προσοχή, ἐπιφυλακτικότης καὶ ἀντοχή.

Δὲν ἐστράφη ὅμως κατὰ τῶν θεμελίων τοῦ Ἑλληνικοῦ κράτους μόνον ὁ Κομμουνισμός, ἀλλὰ καὶ ὅλαι αἱ ξέναι προπαγάνδαι ἐκμεταλλευθεῖσαι τὴν ἀδυναμίαν τῆς Ἑλλάδος καὶ τὴν μανίαν τῶν κατακτητῶν, ἐστράφησαν, ὡς εἴδομεν ἐν τοῖς πρόσθεν, μετὰ ἰδιαιτέρας μανίας κατὰ τῶν θεμελίων τοῦ ἔθνους κατ' ἀρχὴν διὰ λογαριασμὸν τῶν κατακτητῶν καὶ ὡρισμένων πεπορωμένης συνειδήσεως ἀτόμων καὶ ἐν τέλει ἐν συμπράξει διὰ λογαριασμὸν τοῦ Κ.Κ.Ε.

Ταῦτα πάντα εἶχον ὑπονομεύσει σοβαρῶς τὰ θεμέλια τῆς Κρατικῆς μηχανῆς ἀλλὰ καὶ τῆς Ἐθνικῆς γαλήνης καὶ ἀπητεῖτο ἐξαιρετικῶς λεπτὴ καὶ σκληρὰ ἀποσκοράκισις τοῦ ἐθνικοῦ σώματος.

Εἰς τὸ Σῶμα τῆς Ἑλλάδος εἶχον ἐπικαθήσει, ἐκτὸς τῶν αὐτοχθόνων ζιζανίων, ἄκρως ἐχθρικὰ παράσιτα, ὡς ἀποτέλεσμα τῶν διεθνῶν ρευμάτων, ἅτινα πάντοτε καὶ ἀκαταπαύστως κατέτρωγον τὸ Ἐθνικὸν Σῶμα, χρησιμεύοντα διὰ τὴν ἐπιστήριξιν πάσης ἔξωθεν ἢ ἔσωθεν ἐχθρικῆς τάσεως.

Περὶ πάντων τούτων μὲ μίαν ἀφαντάστως σιωπηρὰν ἀλλὰ συστηματικὴν πρωτοφανὴ δραστηριότητα ἐπελήφθη μεταπελευθερωτικῶς ἡ Χωροφυλακή.

ΑΠΟΜΑΚΡΥΝΣΙΣ ΙΤΑΛΩΝ ΕΞ ΕΛΛΑΔΟΣ

Χάρις εἰς μίαν ὁμάδα βαθμοφόρων τῆς Χωροφυλακῆς παρὰ τῇ Διευθύνσει Ἀλλοδαπῶν ὑπὸ τὸν Μοίραρχον Γκότσην Ἀνδρέαν (οὗτος κατὰ τὸ 1963 διετέλεσεν ὑπουργὸς τῆς Κυβερνήσεως Πιπινέλη), ἐπετεύχθη ἡ ἀθόρυβος καὶ ταχεῖα ἀπέλασις ἐκ τῆς Ἑλλάδος 20.000 Ἀρμενίων καὶ ἁπάντων τῶν ἐν Πάτραις, Κερκύρα, Ἀθήναις καὶ Θεσσαλονίκη ἐγκατεστημένων Ἰταλῶν. Ὑπῆρξεν τόσον ἀστραπιαία ἡ ἐνέργεια ὥστε τὴν ἐκ Πατρῶν καὶ Κερκύρας ἀπέλασιν τῶν Ἰταλῶν τὴν ἐπληροφορήθη ἐπισήμως ἡ Κυβέρνης ἐκ τῶν ὑστέρων (1). Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς κατοχῆς, ἀλλ' ἰδία τόσον κατὰ τὴν σύμπτυξιν τῶν Γερμανῶν ὅσον καὶ μετὰ τὴν συμφωνίαν τῆς Βαρκίζης, ἱκανὸς ἀριθμὸς Ἑλλήνων καταδιωκομένων εἶχε καταφύγει εἰς Γερμανίαν καὶ Αὐστρίαν ἔνθα ἀπησχόλει σοβαρῶς τὰς συμμαχικὰς στραιτωτικὰς καὶ διπλωματικὰς ἀρχάς.

---

1. Βλέπε ὑπ' ἀριθμ. Α.Π. 35 τῆς 6-12-1948 ἀναφορὰν τοῦ Δ/ντοῦ Δ/νσεως Ἀλλοδαπῶν πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Δημοσίας Τάξεως Φακ. 3400/13.

Η ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΗ ΕΙΣ ΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ

Αἱ συμμαχικαὶ αὗται ἀρχαὶ ὡς καὶ αἱ ὑπάρχουσαι ἐκεῖσε Ἑλληνικαὶ διπλωματικαὶ τοιαῦται ἐνημέρωσαν τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν περὶ τοῦ ἀτάκτου καὶ ἐνοχλητικοῦ βίου τῶν Ἑλλήνων τούτων.

Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις, ἵνα διευκολύνῃ τὰς συμμαχικὰς ἀρχὰς ἀφ' ἑνὸς καὶ ἀφ' ἑτέρου ἵνα ἐπιτύχῃ τὸν ἐπαναπατρισμὸν τῶν κατὰ ταῦτα Ἑλλήνων, ἀπεφάσισε καὶ ἐτοποθέτησε παρὰ τῷ Ἑλληνικῷ Προξενείῳ Βιέννης τὸν γλωσσομαθῆ ὑπομοίραρχον Βασιλόπουλον Γεώργιον, ὡς σύνδεσμον τοῦ Προξενείου μετὰ τῶν συμμαχικῶν Στρατιωτικῶν ἀρχῶν.

Τὸ Ἑλληνικὸν Προξενεῖον Βιέννης διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 10 ἀπὸ 16-12-1946 ἐγγράφου του πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐξωτερικῶν, ποιούμενον εὔφημον μνείαν τῶν προσφερομένων ὑπηρεσιῶν τοῦ Ὑπομοιρ. Βασιλοπούλου Γεωργ., ἐζήτει τὴν παράτασιν τῆς παραμονῆς τοῦ ἀξ/κοῦ τούτου, δι' ἣν παράτασιν συνεφώνουν καὶ ἐκόπτοντο βραδύτερον τόσον τὸ Γενικὸν ἐπιτελεῖον Στρατοῦ, ὅσον καὶ τὸ Ὑπουργεῖον Ἐξωτερικῶν, διότι εἶχεν ἀρχίσει διαρροὴ πρὸς τὴν Αὐστρίαν καὶ ἱκανοῦ ἀριθμοῦ Κομμουνιστῶν τοῦ στρατοπέδου Μποῦλκες τῆς Γιουγκοσλαβίας (2). Ἀξ/κὸς τῆς Χωρ/κῆς παρέσχεν κατὰ τὸ 1945 διαφωτιστικὰς καὶ λεπτομερεῖς πληροφορίας εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐξωτερικῶν, ὅσον ἀφορᾶ τὴν ὀργάνωσιν, δρᾶσιν κλπ. κατὰ τὴν κατοχικὴν περίοδον τῆς Σλαυοκομμουνιστικῆς ὀργανώσεως Σ.Ν.Ο.Φ. διὰ τὴν κομμουνιστοποίησιν τῶν σλαυοφώνων, ὅταν πλέον ἔδυε τὸ ἄστρον τῆς περὶ προσαρτήσεως ἐπιδιώξεως. Ἐπὶ τούτῳ εἰδικῶς κληθεὶς ἀξιωματικὸς Χωροφυλακῆς ἀντεστρατεύθη καὶ ἐκάκισε τόσον ἐγγράφως ὅσον καὶ ἐπ' ἀκροατηρίῳ Εἰδικῶν δικαστηρίων τὴν ἀκολουθουμένην πολιτικήν, δι' ἧς συλλήβδην ἤγοντο κρατούμενοι εἰς δίκας οἱ ἄρρενες τοῦ ξενοφώνου πληθυσμοῦ τῆς Μακεδονίας ὑπὸ τὴν ἀηδῆ καὶ ἠλιθίαν κατηγορίαν τοῦ «Ὀχρανίτου» καὶ οὐχὶ τοῦ δοσιλόγου ὡς οἱ ὑπόλοιποι ἐκτραπέντες Ἕλληνες.

Εὐθὺς μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν καὶ ἐπί τι χρονικὸν διάστημα ὅλων τῶν βαθμίδων καὶ κατηγοριῶν, ἁρμόδιοι καὶ μή, κρατικοὶ ὑπάλληλοι καὶ λειτουργοί, ὑπὸ τὸ κράτος μιᾶς ἐθνικῆς ὑπερεντάσεως ἀλλὰ καὶ ἐκτονώσεως ἀντιδράσεων, μετήρχοντο πάνυ ἀνοικείους, ἀπροσφόρους καὶ ἐθνικῶς ἀσυμφόρους μεθόδους σκέψεις καὶ λεξιλόγιον ἐκδηλώσεως. Ἀγνοοῦντες ποῖοι ἵδρυσαν τὸ Σ.Ν.Ο.Φ. καὶ εἰς τὶ ἀπέβλεπεν, ἀπεκάλουν συλλήβδην τοὺς σλαυοφώνους «Βουλγαροκομμουνιστάς» ἢ ἐκ τοῦ ἰδίου λόγου τὰ ὄργανα καὶ τοὺς συνεργάτας τοῦ κατακτητοῦ ἀπεκάλουν «Ὀχρανίτας», δηλαδὴ μέλη τῆς μυστικῆς Βουλγαρικῆς Ἀστυνομίας καὶ οὕτω ὑπεβοηθοῦντο οἱ ἐχθροὶ τοῦ ἔθνους.

Ν.Ο.Φ. — Κ/Σ — ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΗ

Ἀνωτέρω, ἐν μὲν ταῖς σελ. 1785–1809 διελάβομεν περὶ τῶν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς κατοχῆς ἐκδηλώσεων καὶ ἐνεργειῶν ἑνὸς τμήματος τοῦ πληθυσμοῦ ὡρισμένων περιοχῶν τῆς Μακεδονίας, ὑπὸ τὴν παράγραφον δὲ «Δημοσία τάξις-Ἀσφά-

---

(2) Βλέπε Γ.Ε.Σ. Α2/Υ.Π.Σ. ὑπ' ἀριθμ. 8/4/13/43 τῆς 9-7-47 καὶ 8/4/13/101 τῆς 5-11-47 καὶ Ὑπουργ. Ἐξωτερικῶν 31687 /Ε/15 τῆς 22-7-1947. Ἡ ἀρίθμησις τῶν ἐγγράφων τοῦ Γ.Ε.Σ. ἀποδεικνύει πόσην ἐπίδρασιν ἔσχεν εἰς τὴν ἁρμοδίαν Δ/νσιν τοῦ Γ.Ε.Σ. ἡ ἐπὶ διετίαν περίπου ἐργασία ἐκεῖσε κλιμακίου Ἀξιωματικῶν καὶ ὁπλιτῶν Χωροφυλακῆς.

λεια» τοῦ Α'. Κεφαλαίου τοῦ παρόντος Μέρους ὡμιλήσαμεν περὶ τῆς ἐπικρατησάσης μεταπελευθερωτικῶς ψυχώσεως ἔναντι τῶν ἐκτραπέντων σλαυοφώνων καὶ τῶν ἐντεῦθεν ἐπιπτώσεων.

Ἱκανὸς ἀριθμὸς ἀξιωματικῶν Χωροφυλακῆς, μεταξὺ τῶν ὁποίων προῆρχεν ὁ ἀντ/ρχης Μπάφας Ἰωάν., ἠγωνίσθη κατὰ τῆς ψυχώσεως, ἀλλ' ἀπευθύνετο μᾶλλον πρὸς τὸ κενόν, διότι ἐπρόκειτο περὶ γενικῆς παραφορᾶς, ἥτις εἶχε προσβάλει ἀσυναισθήτως καὶ αὐτό τὸ ἐπίσημον Κράτος.

Εἰς μίαν δίκην τριάκοντα περίπου δοσιλόγων ἐκ τῆς περιοχῆς Καστορίας, ἐνώπιον τοῦ ἐν Θεσσαλονίκῃ εἰδικοῦ δικαστηρίου, ὡς μάρτυς κατηγορίας ἀπεποιήθημεν ἐντόνως τὸν χαρακτηρισμὸν τῶν κατηγορουμένων σλαυοφώνων ὡς «Οχρανιτῶν» καὶ ἕνεκα τούτου διεξήχθη λεπτομερὴς διάλογος μεταξὺ ἡμῶν καὶ τοῦ Προέδρου τοῦ Δικαστηρίου, πεισθέντος τελικῶς τούτου περὶ τῆς ἐντεῦθεν ἐθνικῆς ζημίας ἐκ τοῦ ἀνοικείου καὶ ἀνεδαφικοῦ τούτου χαρακτηρισμοῦ πρὸς Ἕλληνας.

Τοῦτο ὅμως δὲν κατενοήθη ὄχι μόνον ὑπὸ τῆς φανατισμένης κοινῆς γνώμης ἀλλ' οὔτε καὶ ὑπὸ διακεκριμένων δημοσιογράφων, πᾶντες ἐξηκολούθησαν νὰ ἀποκαλοῦν «Ὀχαρνίτας» τοὺς σλαυοφώνους Ἕλληνας ,οἵτινες εἶχον ἐκτραπῆ κατὰ τὴν κατοχήν, εἴτε διότι ἦσαν σλαυόφωνοι εἴτε διότι εἶχον ἀναμιχθῆ εἰς τὸ κατασκεύασμα τῶν κατακτητῶν τὸ «Ἀξονομακεδονοβουλγαρικὸν κομιτᾶτον», ἐνῶ δι' ἀρίστου ἐλιγμοῦ τὸ Κ.Κ.Ε. εἶχε διαφυλάξει αὐτοῦ τοῦ χαρακτηρισμοῦ τοὺς ὀπαδοὺς τοῦ ΣΝΟΦ. Χαρακτηριστικὸν αὐτῆς τῆς ὁμάδικῆς πλάνης εἶναι καὶ τὸ γεγονὸς ὅτι ὁ ἀρθρογράφος–δικηγόρος Χατζηγεωργίου τῆς ἡμερησίας ἐν Θεσσαλονίκῃ Ἐφημερίδος «ΦΩΣ» εἰς τὸ κατωτέρω ἄρθρον του τῆς 7-7-1945, παρὰ τὴν προηγηθεῖσαν εὐρεῖαν ἐπ' ἀκροατηρίῳ συζήτησιν, ἐπέμεινε εἰς τὸν ὅρον «Ὀχρανῖται».

ΕΘΝΙΚΟΝ ΠΡΟΣΤΑΓΜΑ

«Θὰ ἔπρεπε νὰ ὑπῆρχον τὰ τεχνικὰ μέσα διὰ νὰ παρακολουθήσουν ὅλοι οἱ καλοὶ καὶ οἱ κακοὶ Ἕλληνες τὴν δίκην, ποὺ ἐξελίσσεται ἀπὸ τριημέρου εἰς τὴν αἴθουσαν τῶν δοσιλόγων. Ἡ κατάθεσις ἰδίως τοῦ ὑπομοιράρχου κ. Ἀντωνίου ὑπῆρξε μία ἀποκάλυψις τοῦ ὑπερόχου πατριωτισμοῦ του, ἀλλὰ καὶ τοῦ σπανίου ἀστυνομικοῦ δαιμονίου. μὲ τὸ ὁποῖον εἶναι προικισμένος ὁ ἀνωτέρω ἀξιωματικός.

» Ἕνα αἴσθημα ὑπερηφανείας γεννᾶται εἰς τὴν ψυχὴν κάθε Ἕλληνος, ὅταν παρακολουθῇ
» τὴν ἔκρηξιν τοῦ πατριωτικοῦ ἡφαιστείου, τὸ ὁποῖον κοχλάζει εἰς τὰ στήθη τοῦ ὑπερόχου αὐ-
» τοῦ πατριώτου. Καὶ μία παρήγορος τόνωσις τοῦ ἐθνικοῦ φρονήματος αἱ ἐπεισοδιακαὶ ἐξάρσεις,
» ποὺ ἀναβλύζουν συχνὰ ἀπὸ τὰς ἐρωτήσεις τοῦ κ. Προέδρου.

» Ἕνα φῶς ἄπλετον ἐσκορπίσθη εἰς τὴν αἴθουσαν κατὰ τὴν δίκην αὐτὴν τῶν Καστοριέων
» Ὀχρανιτῶν. Ὅλη ἡ αὐθεντικὴ δρᾶσις τῶν ὑπούλων ἐχθρῶν τῆς Πατρίδος, ὅλη ἡ σατανικὴ
» δολοπλοκία των, αἱ μηχανορραφίαι τῆς Σόφιας καὶ ἡ ἀνίερος συνεννόησις τῶν Βουλγάρων καὶ
» τῶν κομμουνιστῶν τῆς Ἑλλάδος ἀπεκαλύφθη μὲ ἀδιάσειστα ἐπιχειρήματα, μὲ γρανιτώδεις
» ἀποδείξεις, μὲ ἀναμφισβητήτου κύρους πληροφορίας.

» Ἡ κατάθεσις τοῦ κ. Ἀντωνίου, τοῦ σεμνοῦ καὶ ἐξαιρετικοῦ αὐτοῦ ἀξιωματικοῦ, διαρκέ-
» σασα ἐπὶ διήμερον σχεδὸν ὑπῆρξε μία ζωντανὴ ἀναπαράστασις τῆς προδοσίας, ποὺ ὕφαινον
» κατὰ τῆς Πατρίδος οἱ δύο της ἐχθροί.

» Μετὰ τὴν ἀποτυχίαν τῆς προσαρτήσεως τῆς Δυτικῆς Μακεδονίας εἰς τὴν Βουλγαρίαν,
» ἡ ὁποία ἀπετέλεσε τοὺς πρώτους σκοποὺς καὶ τὰς πρώτας κατευθύνσεις τῶν Ὀχρανιτῶν, ἤλ-
» λαξεν ἡ κατεύθυνσις των. Ἐτέθη εἰς ἐφαρμογὴν τὸ ἐξ ἴσου προδοτικὸν ἔργον τῆς αὐτονομήσεως
» τῆς Μακεδονίας. Καὶ εἰς τὴν καταχθόνιον αὐτὴν προσπάθειαν τῶν Βουλγάρων, σύμμαχοι,
» συμπαραστᾶται, συνεργάται, πρωτεργάται καὶ βοηθοὶ τὸ Κ.Κ. καὶ τὸ Ε.Α.Μ.

» Αὐτὸ ἀπεκαλύφθη διάπλατα εἰς τὴν χθεσινὴν δίκην, κατὰ τὴν ὁποίαν ἀναπαρεστάθη » τὸ κατὰ τῆς Πατρίδος πραχθὲν καὶ πραττόμενον εἰδεχθὲς ἔγκλημα.

» Ἐκτὸς ὅμως τῶν ἀποκαλυπτικῶν αὐτῶν γεγονότων καὶ ἕνας ἄλλος ἐθνικὸς παλμὸς ἐδό» νησε τοὺς παρακολουθήσαντας τὴν δίκην.

Διδάγματα πατριωτικά, νουθεσίαι ἐθνικαί, ἐξάρσεις ὑπέροχοι ἠκούσθησαν.

» Εἰς μίαν ἐπιφύλαξιν τοῦ κ. Ἀντωνίου διστάζοντος νὰ κατονομάσῃ τοὺς ἐργασθέντας » καὶ ἐργαζομένους ἐθνικῶς Καστοριεῖς, ὁ Πρόεδρος κ. Γρηγορίου ἐτόνισε :

» —Ὅλοι οἱ Ἕλληνες χωρὶς νὰ ὑπολογίζωμεν κινδύνους, ἔχομεν καθῆκον ν' ἀγωνισθῶ» μεν διὰ νὰ σώσωμεν τὴν Ἑλλάδα μας.

» Ρίγη ἐνθουσιασμοῦ καὶ συγκινήσεως διέτρεξαν ὅλων τὰς καρδίας καὶ ὅλοι ηὐχήθησαν τὴν » φωνὴν τοῦ κ. Προέδρου μυριόστομη νὰ τὴν φέρῃ ἡ ἠχὼ παντοῦ ὅπου πάλλουν ἑλληνικαὶ καρ» δίαι. Πρόσταγμα ἐθνικὸν ἀποτελεῖ ἡ δήλωσίς του καὶ διαπρύσιον κήρυγμα τοῦ καθήκοντος » παντὸς Ἕλληνος.

» Ἂς ἀκούσουν τὴν προσταγήν του οἱ «συνετοί», οἱ διστακτικοί, οἱ φυλάσσοντες τὸ σαρ» κίον των ἐπιφυλακτικοὶ Ἕλληνες. Οἱ κίνδυνοι, ποὺ μᾶς περιστοιχίζουν, ἀπαιτοῦν γενναιοψυ» χίαν καὶ θάρρος, τόλμην καὶ ριψοκινδύνους ἐνεργείας.

» Αὐτὸ διεκηρύχθη καὶ αὐτὸ χρειάζεται. Ἂς ὁπλισθοῦν μὲ τὴν ἀρετὴν αὐτὴν τῆς λελο» γισμένης τόλμης οἱ Ἕλληνες καὶ τότε ἡ Νίκη θὰ εἶναι μαζύ μας».

Τοιούτων ἀστόχων ἐκδηλώσεων ἐπισήμων καὶ ἀνεπισήμων προσώπων γέμει ἡ περίοδος μέχρι καὶ τῶν μέσων 1948, ὅτε ἐπὶ τέλους ἀφυπνισθὲν τὸ Ὑπουργεῖον Ἐξωτερικῶν ἐξέδωκεν ἐγκύκλιον ἀπαγορεύουσαν ὅρους θίγοντας τὴν ἐθνικὴν ὑπόστασιν τῶν διαφόρων πληθυσμῶν καὶ ἰδίᾳ τῶν σλαβοφώνων, ἀλλὰ τὸ μέχρι τότε συνεχισθὲν λάθος τὸ εἶχεν ἐκμεταλλευθῆ εἰς τὸ ἀκέραιον τὸ Κ.Κ.Ε. καὶ ἡ κατὰ τῆς ἀκεραιότητος τῆς Χώρας στρεφομένη ἐχθρικὴ προπαγάνδα.

Ἐναντίον αὐτῆς τῆς πλάνης, αὐτοῦ τοῦ σοβαροῦ καὶ μεγάλου ἐθνικοῦ σφάλματος ἐπάλαισαν ἀδιαπτώτως καὶ μὲ σθεναρότητα ἀρκετοὶ τῶν Ἀξιωματικῶν Χωροφυλακῆς, ἰδιαιτέρως ἐξ ἐκείνων οἵτινες ὑπηρετήσαντες ἐν Βορείῳ Ἑλλάδι εἶχον ἐπιτύχῃ νὰ συλλάβουν τὸ ἀληθὲς νόημα τῶν ὅσων ἔλαβον χώραν ἐκεῖσε καὶ τελικῶς ἡ γνώμη των κατίσχυσεν ὡς προαναφέρομεν. Αἱ ἀπόψεις καὶ αἱ γνῶμαι τῆς ἐπαρχίας δυσκόλως ἐπικρατοῦν εἰς τὴν Πρωτεύουσαν, ἀλλ' ὅταν αὗται ἐρείδονται ἐπὶ σοβαρῶν βάσεων καὶ προβάλλονται μεθ' ὑπομονῆς καὶ ἐπιμονῆς, ἀναγκαστικῶς ἐπικρατοῦν. Εἰς τὰς ἀντιλήψεις ταύτας συνεπορεύοντο καὶ διακεκριμένοι πολιτικοί.

Ὁ Φίλιππος Δραγούμης ἀναφέρει (Προσοχὴ στὴ Βόρειον Ἑλλάδα 1945-1948, σελ. 4) ὅτι εἰς ἐπιστολήν του κατ' Ἀπρίλιον 1945 ἔγραφε: «Τώρα, ἀφήνοντας κατὰ μέρος κάθε ὑπολογισμὸν εἴτε κομματικὸν εἴτε ἀτομικό, πρέπει νὰ φροντίσωμε νὰ διωχθοῦνε (δικαστικὰ) ὅσοι συνεργάσθηκαν μὲ τὸν ἐχθρόν. Ἀνάγκη νὰ ἐξυγιανθῆ ἡ ἀτμόσφαιρα τῆς Φλώρινας καὶ τῆς περιφερείας της (καθὼς καὶ τῶν λοιπῶν παραμεθορίων περιφερειῶν) ἀπὸ τὰ μιάσματα αὐτά.

Προσοχὴ ὅμως!

Μ' αὐτὴν τὴ βάση καὶ ὄχι ἄλλην».

Καταδίωξιν τῶν συνεργατῶν τοῦ ἐχθροῦ ὡς τοιούτων καὶ οὐχὶ ὑπὸ τὴν τόσον ἀσύμφορον ἐθνικῶς, ἀντίνομον, στερουμένην σοβαρότητος καὶ πλημμυρισμένην ἀπὸ ταπεινότητας προσωνυμίαν τοῦ «Ὀχρανίτου».

Κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη εἰς τὴν Σχολὴν Ἀξ/κῶν Χωρ/κῆς διδάσκεται καὶ τὸ Θέμα τῶν ξένων μειονοτήτων ἐν Ἑλλάδι καὶ ἀποτελεῖ τοῦτο παρήγορον σημεῖον

ὅτι θὰ ἀποτελέση τὴν βάσιν νὰ μὴ ὑποπέσωμεν, ὀψέποτε εἰς τὸ μέλλον, εἰς παρόμοια τραγικὰ σφάλματα, αἱ ἀστυνομικαὶ ἀρχαὶ τῆς Χώρας τουλάχιστον, διότι κάτι ποὺ ἄρχισε νὰ συζητεῖται θὰ φθάση εἰς τὴν ὀρθὴν βάσιν του, ἐνῶ παλαιότερον τὸ θέμα ἦτο ξένον πρὸς τὰ παραγωγικὰ σχολεῖα καὶ ἀπετέλει ὑπόθεσιν εἰδικῆς ἑνὸς ἑκάστου κατ' ἰδίαν μελέτης καὶ ἐρεύνης, χωρὶς νὰ ὑπάρχη καὶ ἡ ἀναγκαία βιβλιογραφία.

'Ακριβῶς εἰς τὴν σοβαρὰν ταύτην ἔλλειψιν καὶ ἄγνοιαν ὀφείλονται τὰ διαπραχθέντα κατὰ τὴν περίοδον 1945-1947 ἐθνικὰ λάθη καὶ σφάλματα, ἀκόμη καὶ ἐνώπιον τοῦ κλιμακίου 'Ασφαλείας τοῦ Ο.Η.Ε. παρὰ τῆς 'Ελληνικῆς ἀτνιπροσωπείας, παρ' ἣ ἦτο ἀπεσπασμένος καὶ ἔξοχος κατὰ τὰ λοιπὰ 'Αξ/κὸς τῆς Χωροφυλακῆς.

'Εφ' ὅλων τῶν θεμάτων τούτων καὶ τῶν παρεμφερῶν ἡ Χωροφυλακὴ διὰ τῶν Κέντρων 'Αλλοδαπῶν τῶν τμημάτων 'Ασφαλείας, τῶν 'Υποδιοικήσεων, τῶν 'Αστυνομικῶν τμημάτων καὶ διὰ τοῦ συνόλου τῶν 'Αξ/κῶν, φύσει καὶ θέσει ἐπιληφθέντων, προσέφερε ἀληθῶς ἀξιομνημονεύτους ὑπηρεσίας εἰς τὸ ῎Εθνος.

'Η 'Ελλὰς προσέφυγεν εἰς τὸν Ο.Η.Ε. καὶ διὰ τοῦ ἀποτελέσματος τῆς ἐρεύνης τοῦ διορισθέντος καὶ ἀφιχθέντος εἰς 'Ελλάδα τὸν 'Ιανουάριον 1947 κλιμακίου Συμβουλίου 'Ασφαλείας διεφωτίσθη ἡ παγκόσμιος κοινὴ γνώμη περὶ τῆς ὀργανωθείσης κατὰ τῆς 'Ελλάδος ἐπιβουλῆς μὲ ὄργανα τοὺς Κ/Σ τοῦ Κ.Κ.Ε. καὶ τῆς Ν.Ο.Φ.

Διὰ νὰ ἐπιτευχθῇ τοῦτο ἡ Χωροφυλακὴ προσέφερεν ἰδιαιτέρως βασικὰς καὶ ἐξαιρετικὰς ὑπηρεσίας.

Πρῶτος εἰσηγηθεὶς τὴν προσφυγὴν εἰς τὸν Ο.Η.Ε. ὑπῆρξεν 'Αξιωματικὸς τῆς Χωροφυλακῆς.

'Ο προϊστάμενος τοῦ Β' τμήματος τῆς Δ)νσεως 'Αλλοδαπῶν (3) κατὰ τὴν περίοδον ταύτην ἦτο ὁ γενικῆς ἐκτιμήσεως Μοίραρχος Γκότσης 'Ανδρέας, ὅστις διϊδὼν ἐγκαίρως τὰ τεκταινόμενα ὑπὸ τῶν βορείων γειτόνων εἰς βάρος τῆς 'Ελλάδος εἰσηγήθη κατὰ τὰ τέλη 'Απριλίου 1946 τὴν προσφυγὴν τῆς Χώρας εἰς τὸν Ο.Η.Ε., ἀλλ' ἡ εἰσήγησίς του δὲν ἐγένετο ἀποδεκτὴ λόγῳ τῆς ἀνωριμότητος, ἀσφαλῶς, εἰσέτι τῆς καταστάσεως.

Τὰς εἰσηγήσεις του ἐπανέλαβε βραδύτερον εἰς τὰ μέλη τῆς 'Ελληνικῆς ἀντιπροσωπείας τῆς ἐν Παρισίοις διασκέψεως εἰρήνης, ἔνθα εὑρίσκετο καὶ οὗτος, καὶ μετ' οὐ πολὺ ἀνέπτυξε ταύτας μετὰ πειστικότητος καὶ ἐπιμονῆς εἰς σύσκεψιν ἐν τῷ Γενικῷ 'Επιτελείῳ Στρατοῦ, ὅτε, βάσει τῶν εἰσηγήσεων του ἐγένετο ἡ προσφυγή, αὐτὸς δὲ διωρίσθη ἐν συνεχείᾳ βοηθὸς τοῦ παρὰ τῷ κλιμακίῳ ῞Ελληνος 'Αντιπροσώπου.

ΕΚΚΑΘΑΡΙΣΙΣ ΣΤΡΑΤΟΥ

Εἷς ἐξαιρετικὸς τομεὺς εἰς τὸν ὁποῖον ἡ Χωροφυλακὴ παρέσχεν ἀποφασιστικὴν συνδρομήν, ὑπῆρξεν καὶ ὁ τομεὺς τῆς ἐκκαθαρίσεως καὶ ὀργανώσεως τοῦ 'Εθνικοῦ Στρατοῦ. 'Υπῆρξεν ἡ πλέον βασικὴ καὶ οὐσιώδης προσφορά, διότι ἄνευ αὐτῆς δὲν θὰ ἐδημιουργεῖτο Στρατὸς καὶ ἄνευ Στρατοῦ οἱ Κ/Σ θὰ ἐπεκράτουν τελικῶς.

---

(3) Τὸ τμῆμα τοῦτο εἶχεν ἁρμοδιότητα τὴν ἀντικατασκοπείαν (δὲν εἶχεν ἱδρυθῆ εἰσέτι ἡ Κ.Υ.Π.) τὴν δίωξιν τῶν ἀντεθνικῶν προπαγανδῶν, τὴν συλλογὴν πληροφοριῶν ἐνδιαφερουσῶν τὴν ἀσφάλειαν τῆς Χώρας (κατασκοπεία), τὴν ἔκπτωσιν τῆς 'Ελληνικῆς ἰθαγενείας, τὴν παρακολούθησιν τῶν Μειονοτήτων καὶ τὴν ἀντιπροπαγάνδαν ἐν γένει .(ὑπ' ἀριθμ. 35. 'Αποφ. Προσ. ἀναφορὰ Δ/ντοῦ Δ/νσεως 'Αλλοδαπῶν πρὸς 'Υπουργον Δημ. Τάξεως τὴν 6-12-1948).

Ἡ πρὸς τοῦτο προσφορὰ τῆς Χωροφυλακῆς ὑπῆρξε πολυσχιδής, καὶ περὶ μὲν τῆς ἐνόπλου ἀντιστάσεως μέχρι τοῦ δέοντος χρόνου ὡμιλήσαμεν ἐν τοῖς πρόσθεν, ἤδη θ' ἀναφερθῶμεν ἀκροθιγῶς εἰς ἄλλας τινὰς μορφὰς ἐνεργείας. Πολλὰ τμήματα τοῦ Ἐθνικοῦ Στρατοῦ διελύθησαν εἰς κρούσεις Κ/Σ καὶ ἀπωλέσθησαν κατ' αὐτὰς γενναῖοι Ἀξ/κοὶ τοῦ Στρατοῦ, ὅπως εἰς τὸ Σκρᾶ, εἰς τὴν Ποντοκερασσιὰν καὶ ἀλλαχοῦ, διότι ἀξιωματικοὶ καὶ στρατιῶται μεμυημένοι εἰς τὸ Κ.Κ.Ε. ἐπρόδωσαν τοὺς συναδέλφους των.

Ἀναφέρεται ὅτι ὅταν κατὰ τὴν ἄνοιξιν 1946 ἀνέλαβε τὴν Διοίκησιν τοῦ Β'. Σώματος Στρατοῦ ὁ Ἀντιστράτηγος Γεωργούλης «δὲν ἠμποροῦσε νὰ ἔχῃ ἐμπιστοσύνη καὶ νὰ βασίζεται εἰς περισσοτέρους τῶν 2.000 στρατιωτῶν». Ἡ κατάστασις αὕτη ἀνησύχει τοὺς κατωτέρους Ἀξ/κούς, ἀλλ' ἐχαρακτηρίζοντο οὗτοι ὡς φαντασιόπληκτοι καὶ ὡς «αἰχμάλωτοι ἀντικομμουνιστικῆς ψυχώσεως». παρ' ἐνίων ἀνωτέρων των καὶ παρὰ τῶν Ἄγγλων «ὀργανωτῶν». Οἱ γενναῖοι ἐκεῖνοι Ἀξ/κοὶ δὲν ἀπηλπίζοντο καὶ ἐν τῇ ἀναζητήσει συνεργατῶν ἀνεῦρον ἱκανοὺς καὶ πεπειραμένους Ἀξ/κοὺς τῆς Χωροφυλακῆς, παρ' ὧν ἐδιδάχθησαν τὰς κομμουνιστικὰς ὀργανωτικὰς μεθόδους καὶ τὴν ἀκολουθητέαν τακτικὴν εἰς τὰς μονάδας.

Κατὰ τὰς ἀρχὰς Ἰουνίου 1946 περιῆλθεν εἰς χεῖρας τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σταθμάρχου Φανουρίου Καρδίτσης μία ἐπιστολὴ στρατιώτου τῆς 42ας Ταξιαρχίας, ἑδρευούσης εἰς Λάρισαν, πρὸς τοὺς γονεῖς του, ὧν ἡ διεύθυνσις δὲν ἀνεγράφετο ἐπακριβῶς ἐπὶ τοῦ φακέλλου.

Ὁ Ἐνωμοτάρχης ἐλησμόνησε πρὸς στιγμὴν τὴν Συνταγματικὴν διάταξιν καὶ ἤνοιξε τὴν ἐπιστολήν, ἐκ τῆς ἀναγνώσεως ὅμως ταύτης ἐσχημάτισε τὴν γνώμην ὅτι ἐπέκειτο ἔκρηξις κινήματος, δι' ὃ καὶ διὰ τοῦ πρώτου μέσου ἔσπευσεν εἰς τὴν Διοίκησιν Χωρ/κῆς Καρδίτσης καὶ ἐν συνεχείᾳ εἰς τὴν Ἀνωτέραν Δ. Χ. Θεσσαλίας εἰς Λάρισαν, ἔνθα ἔθεσεν ὑπ' ὄψιν τὴν ἐπιστολήν.

Ἡ ἐπιστολὴ ἐτέθη ἀμέσως ὑπ' ὄψιν τοῦ Β' Σώματος Στρατοῦ, παρ' οὗ, μετὰ προσεκτικὴν ἔρευναν, διεπιστώθη ὅτι ὄντως ἐπέκειτο ἡ ἔκρηξις κομμουνιστικῆς ἐπαναστάσεως εἰς τὰς 21, 41 καὶ 42 Ταξιαρχίας κατὰ τὴν νύκταν τῆς 19-20 Ἰουνίου 1946.

Βάσει καταστρωθέντος λεπτομεροῦς σχεδίου ἐνηργήθησαν αἰφνιδιαστικαὶ συλλήψεις τῶν πλέον ἐπικινδύνων ἀξ/κῶν καὶ στρατιωτῶν ὡς καὶ συνεργαζομένων πολιτῶν.

Ἡ ἐπιτυχία αὕτη ἀπετέλεσε τὴν ἀφετηρίαν τῆς περαιτέρω ἐκκαθαρίσεως τοῦ Στρατοῦ διὰ τῆς ἀπομονώσεως τῶν κομμουνιστῶν καὶ ὑπόπτων κομμουνιστικῆς δραστηριότητος στρατιωτῶν καὶ διὰ τὴν προσεκτικὴν διαλογὴν κατὰ τὰς ἐφεξῆς κατατάξεις βάσει τῶν ὑπὸ τῶν Ἀστυνομικῶν ἀρχῶν παρεχομένων πληροφοριῶν.

Κανεὶς ἀσφαλῶς δὲν δύναται νὰ ἰσχυρισθῇ ὅτι αἱ πληροφορίαι τὰς ὁποίας παρεῖχον τὴν ἐποχὴν ἐκείνην αἱ Ἀστυνομικαὶ ἀρχαὶ ἦσαν ἀπηλλαγμέναι λαθῶν, τοῦτο ὑφ' οἱαδήποτε συνθήκας καὶ ἂν ἐγένετο θὰ ἦτο ἀδύνατον νὰ ἐπιτευχθῇ ἔπειτα ἀπὸ μίαν τετραετὴ κατοχὴν καὶ ἀπὸ μίαν τόσον θορυβώδη καὶ αἱματοβαμμένην Ἐαμοκρατίαν. Παρὰ ταῦτα ὅμως τὰ διαπραχθέντα λάθη ὑπῆρξαν τόσον ἀσήμαντα, ὥστε μόνον χάριν τῆς ἀντικειμενικότητος μνημονεύονται.

Ἀνωτέρω ὡμιλήσαμεν διὰ τὴν εἰσφορὰν τῆς Χωροφυλακῆς διὰ τῆς κατασχέσεως ἀρχείων τοῦ Ν.Ο.Φ. ἐν τῇ περιοχῇ Ἐδέσσης κατὰ τὰς ἀρχὰς ἀκόμη τοῦ ἀντισυμμοριακοῦ ἀγῶνος. Εἰς τὰ πορίσματα τῆς μελέτης αὐτῶν τῶν ἐπιτευγμάτων τῆς Χωροφυλακῆς ἐστηρίχθη ὅπως εἴδομεν ἡ παραίτησις καὶ ἀρθρογραφία τοῦ Ὑπουργοῦ Ἀναστ. Νταλίπη καὶ ἡ διαφώτισις τοῦ ἐπισήμου Ἑλληνικοῦ Κράτους περὶ τῆς νέας προσπαθείας καὶ ἐκδηλώσεως τῆς Πανσλαυιστικῆς ἰδέας. Δὲν εἶναι ὀρθρὸν τὸ ὑπὸ τοῦ Κων. Μπράμου ὑποστηριζόμενον, ἐν σελίδι 146, ὅτι τὸ 1947 τὸ Ν.Ο.Φ. ἐδημιούργησε τὰς βοηθητικὰς ὀργανώσεις Γυναικῶν (Α.Φ.Ζ.) καὶ Νέων (Ν.Ο. Μ.Σ.), διότι ἡ «Ἀντιφασιστικὴ ὀργάνωσις Γυναικῶν» (Α.Φ.Ζ.). συνεστήθη ταυτοχρόνως μὲ τὴν ὀργάνωσιν Ν.Ο.Φ. τὴν 23ην Ἀπριλίου 1945 καὶ ἀπὸ τῶν μέσων Μαΐου 1945 ὡς Α' Γραμματεύς, τοῦτ' ἔστιν Ἀρχηγός, τῆς γυναικείας ταύτης ὀργανώσεως, διὰ τὴν περιοχὴν Ἐδέσσης, ἀνέλαβεν ἡ πρώην διδασκάλισσα Εἰρήνη Γκίνη ὑπὸ ἐκσλαβισθὲν ὀνοματεπώνυμον Μίρκα Γκίνοβα, ἥτις, συλληφθεῖσα κατὰ τὴν συμπλοκὴν τῆς 8-7-46 ἔξωθι χωρίου «Λύκοι» Ἐδέσσης παρὰ τῶν ὑπὸ τοὺς Κομμηνόν, Τσούτσαν κλπ. ἀποσπασμάτων Χωροφυλακῆς, κατεδικάσθη εἰς θάνατον παρὰ τοῦ ἐκτάκτου Στρατοδικείου Γιαννιτσῶν καὶ ἐξετελέσθη τὴν 29-7-46 (4). Ἡ Ἑλληνικὴ Χωροφυλακὴ εἶχεν πολὺ ἐνωρίτερον ἐγκύρους πληροφορίας περὶ τῆς ὀργανώσεως Ν.Ο.Φ. καὶ κατὰ τὴν περίοδον 1945-1946 ὁ Διοικητὴς Χωροφυλακῆς Ἐδέσσης Ἀντ/ρχης Ἰωάν. Μπάφας διὰ λεπτομερῶν καὶ ἐξόχως κατατοπιστικῶν στοιχείων εἶχεν ἐνημερώσει τὸ κέντρον, ἀλλ' αἱ τότε Κυβερνήσεις κατετρύχοντο ὑπὸ μιᾶς ἐσωτερικῆς ἀποσυνθέσεως καὶ ἀνικανότητος νὰ συλλάβωσι τὸ ἐκκολαπτόμενον ἐθνικὸν δρᾶμα.

Τὴν 21 Μαρτίου 1946 ἀπόσπασμα τῆς Δ.Χ. Ἐδέσσης συνεπλάκη μετὰ ἐνόπλου συμμορίας αὐτονομιστῶν μὲ ἀποτέλεσμα τὸν φόνον δύο καὶ τὴν σύλληψιν ἑνὸς ἐκ τούτων, ὅστις «ἐντελῶς ἀβιάστως ὡμολόγησεν ὅτι ἦτο κεντρικὸς σύνδεσμος τῆς «Ἐπαρχιακῆς Ἐπιτροπῆς τῆς αὐτονομιστικῆς ὀργανώσεως μὲ τὰς αχτιδικὰς «ἐπιτροπὰς τῆς περιφερείας Ἐδέσσης καὶ προέβη εἰς λεπτομερεῖς ἀποκαλύψεις περὶ «τῶν στελεχῶν τῆς ὀργανώσεως ταύτης καὶ τῶν σχεδίων της περὶ τοῦ προσεχοῦς «καὶ ἀπωτέρου μέλλοντος μεταξὺ τῶν ἄλλων παρουσία μου ἐβεβαίωσε ὅτι πρὸ ἡμε«ρῶν ἐγένετο σύσκεψις μεταξὺ των ἐν τῇ περιφερείᾳ Ἐδέσσης ἀνωτέρων στελεχῶν «τῆς ρηθείσης ὀργανώσεως καὶ ἀπεφάσίσθη ν' ἀντιδράσουν «κατὰ τοῦ πραξικο«πήματος τῆς δεξιᾶς» σαμποτάροντες τὰς ἐκλογάς.......» (5).

---

(4) Ἡ ἐν Σκοπίοις ἐκδιδομένη ἐφημερὶς «Nova Μακεδόνια» εἰς τὸ φύλλον τῆς 26-7-1962 ἀφιέρωσε μακρὸν δημοσίευμα εἰς τὴν ἀνωτέρω πράκτορα τοῦ Σλαβισμοῦ, ἐν τῷ ὁποίῳ μεταξὺ τῶν ἄλλων ἔγραφε: «Εἰς τὰς τάξεις τῆς Μακεδονικῆς ὀργανώσεως ΝΟ.Φ. κατὰ τὸν Μάϊον 1945 καὶ ὡς γραμματεὺς τῆς περιφερειακῆς ἐπιτροπῆς τῆς Ἀντιφασιστικῆς ὀργανώσεως γυναικῶν Ἐδέσσης εὗρεν τὸν ἑαυτόν της καὶ τὰ ἰδανικά ... ἀλλὰ μίαν ἡμέραν κατὰ τὰ μέσα τοῦ Ἰουλίου 1946 μετὰ μίαν αἱματηρὰν μάχην τοῦ Μακεδονικοῦ τάγματος τοῦ Καϊμακτσαλὰν μὲ τοὺς Χωροφύλακας εἰς τὸ δάσος Ποστέπσκα, ἡ Εἰρήνη μαζὶ μὲ ἄλλους ἓξ πολιτικοὺς ἰθύνοντας, ἤτοι τοὺς Γκιόρκι Πρόγιωφ, Ρίστο Σταγιάνωφ, Πέτρε Ποντιμήτρωφ, Λιουμπατα, Ἀλέκον Μουτσάκην (Ἕλληνα) καὶ ἀκόμη ἓν ἄτομον, ἔπεσαν εἰς χεῖρας τῶν ἐχθρῶν». (φα. 127/4274 τῆς Δ.Χ. Ἐδέσσης).

(5) Ἀπόσπασμα ἐκ τῆς ὑπ' ἀριθμ. Ε.Π. 4 ἀπὸ 21-3-1946 ἀναφορᾶς τοῦ Εἰσαγγελέως Πλημ/κῶν Ἐδέσσης πρὸς τὸν Εἰσαγγελέα Ἐφετῶν Θεσσαλονίκης.

Κατωτέρω, ἐν τῇ αὐτῇ ἐκθέσει, ὁ εἰσαγγελεὺς ἀναφερόμενος εἰς προηγηθείσας τρομοκρατικὰς ἐνεργείας τοῦ Ν.Ο.Φ. ἐν τῇ περιοχῇ Ἐδέσσης καὶ ἐπισημαίνων τοὺς ἐγκυμονουμένους κινδύνους καὶ τὴν ἀνεπάρκειαν τῶν ἐθνικῶν δυνάμεων, ἔγραφεν: «Ὁ κ. Δ/τὴς Χωροφυλακῆς κ. Μπάφας εἰς ὃν ἀνεφέρθημεν μᾶς ἐδήλωσεν ὅτι πολλάκις ἀνεφέρθη εἰς τοὺς ἁρμοδίους περὶ τῆς καταστάσεως χωρὶς νὰ εἰσακουσθῇ...».

Οὕτω λοιπὸν εἶναι ἀπολύτως διαπιστωμένον ὅτι ἡ Χωροφυλακὴ εἶχεν ἐνημερώσει ἀπολύτως τὴν Κυβέρνησιν περὶ τῆς κρατούσης καὶ ἐγκυμονουμένης καταστάσεως, ἀλλ' ὡμίλει εἰς ὦτα μὴ ἀκουόντων καὶ τὰ ἐπακόλουθα ἤρξαντο πλέον ἀπειλητικὰ ἀπὸ τῆς 31-3-1946.

Ἡ ὀργάνωσις Ν.Ο.Φ. εἶχεν ἐπιχειρήσει στρατολογίαν πολὺ ἐνωρίτερον, ἀπὸ τοῦ Ἰανουαρίου 1946, εἶχε στρατολογήσει 23 νέους ἐκ τοῦ χωρίου Καρυδιὲς-Ἐδέσσης, ὧν ἡ ἀπελευθέρωσις εἶχεν ἐπιτευχθῇ ὑπὸ ἀποσπάσματος Χωροφυλακῆς.

Ταῦτα πάντα δὲν προεκάλουν τὰς ἀναλόγους λύσεις διότι δὲν συγκατετίθεντο οἱ Ἄγγλοι «Ὀργανωταί», πρὸς οὓς δὲν ἀντέδρων ὅσον ἔδει ἢ καὶ καθ' ὁλοκληρίαν καί τινες ἐν Ἑλλάδι, παριστῶντες τοὺς ζηλωτὰς καὶ πεφωτιμσένους «συνεργάτας τοῦ Φόρεϊν-Ὄφφις», οἵτινες ὑπὸ τῆς κοινῆς γνώμης εἶχον ὀνομασθῇ «γιέσμεν». (!).

Κατόπιν προσφυγῆς τῆς Ἑλλάδος εἰς τὸν Ο.Η.Ε., τὸν Ἰανουάριον 1947 ἔφθασεν εἰς Ἑλλάδα τὸ κλιμάκιον Ἀσφαλείας τοῦ Ο.Η.Ε. Ἡ Ἑλλάς, εἶχε κατηγορήσει ἐνώπιον τοῦ Διεθνοῦς Ὀργανισμοῦ ὅτι οἱ γείτονες της ἐν τῇ Βαλκανικῇ ἦσαν ἐμπνευσταὶ καὶ ὀργανωταὶ τῶν Κ/Σ, πρὸς οὓς παρεῖχον τὸν τόπον, τὸν χρόνον, τὸν ἐξοπλισμὸν καὶ τὴν πάσης φύσεως ὑπόθαλψιν διὰ τὴν εἰσβολὴν εἰς Ἑλλάδα ἢ καὶ διὰ τὴν καταφυγὴν ἐξ Ἑλλάδος κλπ. Ταῦτα πάντα ἔδει ν' ἀποδειχθῶσι ἐνώπιον τοῦ ἀφιχθέντος εἴτε διὰ μαρτύρων εἴτε δι' ἀντικειμενων καὶ γεγονότων ἀναμφισβητήτου ἀξίας.

Διὰ τὴν συλλογὴν καὶ προσκόμισιν τοῦ ἀποδεικτικοῦ τούτου ὑλικοῦ ἡ Χωροφυλακὴ κατέβαλε ὑπερανθρώπους προσπαθείας, ὥστε ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τοῦ ἐθνικοῦ Στρατοῦ νὰ ἐπιτύχῃ ἀπολύτως τοῦ ἀντικειμενικοῦ σκοποῦ.

Ἡ ἐπὶ τοῦ τομέως τούτου προσφορὰ τοῦ Σώματος, ἀφορῶσα κυρίως τὰς ὑπηρεσίας Χωροφυλακῆς Βορείου Ἑλλάδος, ὑπῆρξεν μεγίστη διττῶς, τόσον διότι ἐπετεύχθη ἀπολύτως ἡ ἀπόδειξις τῶν Ἑλληνικῶν καταγγελιῶν, ὅσον καὶ διότι ἡ ἀναπτυχθεῖσα πρὸς τοῦτο δραστηριότης ὑπῆρξεν τόσον ἀφανὴς ὥστε νὰ μὴ χρησιμοποιηθῇ διὰ καταγγελίαν ὑπὸ τῶν ἀντιδίκων.

ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ - ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΣ ΠΟΛΕΩΝ

Ἀλλ' ἐνῷ ἡ Χωροφυλακὴ ἐμάχετο καὶ τὸ Ἔθνος εἶχε ἐστραμμένην τὴν προσοχήν του πρὸς τὰ «Βουνὰ» ἔνθεν αἱ ἐπιδρομαὶ καὶ πρὸς τὴν διεθνὴ κοινὴν γνώμην διὰ τὴν καταδίκην τῶν γειτόνων, οἱ κομμουνισταὶ εἶχον ὀργανώσει εἰς ἐπικίνδυνον βαθμὸν τὸν εἰς τὰ πόλεις κομμουνισμὸν καὶ εἶχον προετοιμάσει νύκτας «Ἁγίου Βαρθολομαίου» ἐναντίον τοῦ ἐθνικόφρονος λαοῦ καὶ τῆς Κρατικῆς ἐννοίας. Ἡ ὀργάνωσις ὅμως αὐτὴ εἶχε περιέλθει εἰς γνῶσιν τῶν Ἀστυνομικῶν Ἀρχῶν τοῦ Κράτους καὶ παρηκολουθεῖτο, 48 δὲ ὥρας, ἤτοι τὴν νύκτα τῆς 8-9 Ἰουλίου 1947, πρὸ τῆς ἐκδηλώσεως τοῦ κομμουνιστικοῦ σχεδίου ἐνεργήθησαν ταυτοχρόνως εἰς Ἀθήνας καὶ Θεσσαλονίκην συλλήψεις. Μόνον εἰς Ἀθήνας, Πειραιὰ καὶ Περίχωρα συνελήφθησαν 2.613 ἄτομα.

Τὴν ἑπομένην 9-7-1947 ἡ Κυβέρνησις ἐξέδωκεν ἀνακοινωθὲν ἐκ τοῦ ὁποίου μεταφέρομεν τ' ἀκόλουθα χωρία.

«'Από μακροῦ χρόνου ἦτο γνωστὴ ἡ καταβαλλομένη ὑπὸ τῆς ἡγεσίας τοῦ Κ.Κ.Ε. προσπάθεια ἵνα μεταφέρῃ τὸν κατὰ τοῦ Ἔθνους ἀγῶνα καὶ εἰς τὰ ἀστικὰ Κέντρα καὶ εἰδικώτερον εἰς τὴν Πρωτεύουσαν....... Δεκάδες χιλιάδες ἐγκληματιῶν πάσης μορφῆς ἀπὸ ὅλα τὰ σημεῖα τῆς Ἑλλάδος εἶχον συρρεύσει κυρίως εἰς τὴν Πρωτεύουσαν, ἀλλὰ καὶ εἰς τὰ λοιπὰ ἀστικὰ Κέντρα. Εἰς χεῖρας τῶν 'Αρχῶν δικαστικῶν, διοικητικῶν καὶ Στρατιωτικῶν περιήρχοντο καθ' ἡμέραν καὶ νέα στοιχεῖα πείθοντα ὅτι τὸν νέον αὐτὸ ἔγκλημα ἐπέκειτο καὶ ὅτι ἡ ἐκδήλωσις του δὲν θὰ ἐβράδυνε πέραν τοῦ 24ώρου.Προσδιωρίζετο ὥρα καὶ ἡμέρα. Καὶ ὡς τοιαύτη εἶχεν ὁρισθῆ ἡ πρώτη ὥρα τῆς 10 'Ιουλίου.......».

Ὁ τότε Ὑπουργὸς Δημ. Τάξεως, Στρατηγὸς Ναπολέων Ζέρβας, εἰσηγήθη καὶ κατηρτίσθη τετραμέλὴς ἐξ Ὑπουργῶν ἐπιτροπὴ διὰ τὸν συντονισμὸν τῶν μέτρων Τέξεως εἰς ἣν θὰ μετεῖχε καὶ ὁ 'Αρχηγὸς τοῦ Γ.Ε.Σ.

'Αλλ' ἐνῶ διενεργοῦντο αἱ προληπτικαὶ αὗται συλλήψεις εἰς τὴν Πρωτεύουσαν καὶ εἰς ἄλλας τινὰς πόλεις τῆς χώρας καὶ περιήρχετο εἰς χεῖρας τῶν 'Αρχῶν ὁπλισμός, ἐνῶ καθ' ἅπασαν τὴν χώραν διεξήγετο ὁ μέχρις ἐσχάτων ἔνοπλος ἀγών, εἰς τὴν Θεσσαλονίκην ἐδίδετο ὑπὸ τῆς Χωροφυλακῆς ἡ μάχη τῶν μετόπισθεν τῆς Ἑλλάδος. Δὲν ἀποτελεῖ ὑπερβολὴν ὁ χαρακτηρισμὸς τῆς τελεσφόρου καὶ ὁλοκληρωτικῶς ἀποτελεσματικῆς ἀντιμετωπίσεως τοῦ ἐγκληματικοῦ Κομμουνιστικοῦ μηχανισμοῦ στρατολογίας, οἰκονομικῆς ἀπομυζήσεως καὶ προπαρασκευῆς πρὸς ὁμαδικὴν ἐξέγερσιν ἐν Θεσσαλονίκῃ, ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Βασιλικῆς Χωροφυλκῆς ὡς «Μάχης τῆς Ἑλλάδος», ἐὰν μελετηθῶσι τὰ πρακτικὰ τῶν ἐν Θεσσαλονίκῃ δικῶν κατὰ τῶν μελῶν τῆς Ο.Π.Λ.Α. (στενῆς Αὐτοαμύνης), τῶν ἐπιτελῶν τῆς Μαζικῆς λαϊκῆς Αὐτοαμύνης (Μ.Λ.Α.), τῶν ἰθυνόντων τὰ τῆς ὀργανώσεως οἰκονομικῆς συνεργασίας καὶ ἐνισχύσεως καὶ ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως τοῦ φόνου τοῦ 'Αμερικανοῦ δημοσιογράφου Γεωρ. Πόλκ. Μελετῶν πᾶς τις τὰ πρακτικὰ τῶν δικῶν τούτων θὰ θαυμάσῃ τὴν δραστηριότητα, τὴν ὑπέροχον 'Αστυνομικὴν πρακτικὴν καὶ τέχνην καὶ τὴν ἀποφασιστικότητα καὶ ἀκρίβειαν ἐκτελέσεως 'Αξ/κῶν καὶ ὁπλιτῶν Χωροφυλακῆς (Διευνθύσεως 'Αστυνομίας Θεσσανολίκης). Ὑπῆρξαν ἅπαντες ἀπτόητοι, ἀκούραστοι, ἐφευρετικώτατοι, τολμηρώτατοι καὶ γενικῶς ἄξιοι τῆς Πατρίδος, ὑπὲρ τῆς ὁποίας ἐκέρδισαν τὴν μάχην τῶν μετόπισθεν (6). Δὲν περιελάβομεν εἰς τὰς ἀνωτέρω, ἐπὶ λίαν σημαντικῶν γεγονότων δίκας, τὰς τοιαύτας κατὰ τῆς ΕΠΟΝ Πόλεως Θεσσαλονίκης καὶ Ε.Π.Ο.Ν. περιοχῆς, κατὰ τῆς ὀργανώσεως κατασκοπείας καὶ περὶ ἄλλων.

'Ατυχῶς δὲν εἶναι ἐδῶ κατάλληλος ὁ χῶρος διὰ τὴν καταχώρησιν τῶν ὅσων διεδραματίσθησαν ἐν Θεσσαλονίκῃ κατὰ τὴν θανάσιμον μεταξὺ Κ.Κ.Ε. καὶ Χωροφυλακῆς πάλην, τοῦτο ὅμως ὀφείλομεν νὰ τονίσωμεν ὡς ἀδιαφιλονείκητον γεγονὸς ὅτι τὸ ΚΚΕ προσεπάθησε, καὶ διὰ μίαν περίοδον τὸ εἶχε ἐπιτύχει, νὰ τρομοκρατήσῃ

---

(6) Ὁ κατ' ἐπανάληψιν διατελέσας ὑπουργός, λόγιος καὶ ὑπέροχος μαχητὴς ἐπὶ τῶν 'Εθνικῶν ἐπάλξεων τῆς δημοσιογραφίας δικηγόρος Γεώργιος ΜΟΔΗΣ ἐν ἔτει 1959 ἐπὶ τῇ βάσει τῶν μνημονευομένων πρακτικῶν, περιστατικῶν τῆς ἀμέσου καὶ ὀξυδερκεστάτης ἀντιλήψεως του καὶ τῶν βαθέων γνώσεων ἐξέδωκε βιβλίον ὑπὸ τὸν τίτλον (Τέσσαρες Δίκες στὴ Θεσσαλονίκη».

καὶ νὰ ἐπιβληθῇ ἐπὶ τοῦ λαοῦ τῆς Βορείου Ἑλλάδος μὲ κέντρον τὴν Θεσσαλονίκην καὶ ἕνεκα τούτου ἀκριβῶς ἡττήθη τελικῶς, διότι ἡ Χωροφυλακὴ βοηθουμένη ὑπὸ τοῦ ἀφοσιωμένου εἰς τὰ ἐθνικὰ ἰδανικὰ λαοῦ ἐγκαίρως ἐπεμβαίνουσα ἐματαίωσε ὅλα τὰ μεγαλεπίβολα σχέδια τοῦ Κ.Κ.Ε.

Ἀπὸ τὴν Χωροφυλακὴν Θεσσαλονίκης ξεκίνησε ἡ περὶ νυκτὸς «Ἁγίου Βαρθολομαίου» εἴδησις καὶ εἰδικώτερον ἐκ τῆς παρατηρήσεως ἑνὸς Χωροφύλακος σκοποῦ τοποθέτου τοῦ Ε' Ἀστυνομικοῦ Τμήματος Θεσσαλονίκης, ὅστις διεπίστωσε τὴν μεσονύκτιον μετάβασιν μιᾶς ὑπόπτου γυναικὸς εἰς τὴν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Συγγροῦ 30 κατοικίαν τῆς Ὀλυμπίας Παπαδοπούλου, λίαν ὑπόπτου διὰ τὴν ἐθνικὴν Ἀσφαλειαν.

Ἐκ τῆς ἐνεργηθείσης τὴν πρωΐαν τῆς ἑπομένης ἤτοι τὴν 11-6-1947 ἐρεύνης εἰς τὴν κατοικίαν τῆς Παπαδοπούλου, ἀφ'ἑνὸς μὲν συνελήφθη ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Μ.Λ.Α. Παπαθανασίου μεθ' ἑνὸς ἑτέρου ἐπιτελοῦς του, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἀπεκαλύφθη κρύπτη ὑπὸ τὸ δάπεδον ἐντὸς τῆς ὁποίας ὑπῆρχε τὸ ἀρχεῖον τῆς ὀργανώσεως καὶ εἷς πολύγραφος ἠλεκτροκίνητος. Ἡ κρύπτη ἐλειτούργει κατὰ ἀριστοτεχνικὸν τρόπον κάτωθι τοῦ δαπέδου τοῦ μαγειρείου. Τὸ καλῦπτον τὴν εἴσοδον τμῆμα τοῦ δαπέδου ἐκινεῖτο ἐπὶ σιδηροτροχιῶν μετὰ ρουλεμὰν τελείως ἀθορύβως καὶ οὐδὲν ἴχνος τῆς ἐπιφανείας ἐμαρτύρει τὴν ὕπαρξιν της. Ἔργον ἐκ τῶν ἀναφερομένων εἰς τὰ Ἀστυνομικὰ μυθιστορήματα. Ἀλλὰ δὲν ὑπῆρξεν μοναδικὴ ἡ τοιαύτη κρύπτη ἐν Θεσσαλονίκη.

Ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἀρχείου καὶ τῶν ὁμολογιῶν τῶν συλλαμβανομένων ἀνεκαλύφθησαν καὶ ἕτεραι κρύπται, καθὼς καὶ καταφύγια καὶ ἀποθῆκαι ὑπόγειοι ἢ ἐντοιχισμέναι.

Τὰ ἀνακαλυφθέντα καταφύγια ὑπερέβησαν τὰ 10, μέσα εἰς τὰ ὁποῖα καὶ εἰς τὰς ἀποθήκας ἀνεκαλύφθησαν καὶ κατεσχέθησαν ἄνω τῶν 50 αὐτομάτων, τῶν 25 τυφεκίων, τῶν 30 περιστρόφων τῶν 200 χειροβομβίδων καὶ χιλιάδες φυσίγγια μετὰ ἢ ἄνευ γεμιστήρων, καθὼς καὶ γεμιστικὴ μηχανή.

63 Ἄτομα παρεπέμφθησαν ἐνώπιον τοῦ ἐκτάκτου στρατοδικείου ὡς ἀρχηγοί, τομεάρχαι καὶ ὁμαδάρχαι τῆς μαζικῆς Λαϊκῆς Αὐτοαμύνης, τῆς ὁποίας ὁ σκοπὸς ἦτο ἡ δημιουργία μυστικοῦ στρατοῦ διὰ τὴν ἐν καταλλήλῳ στιγμῇ δρᾶσιν πρὸς κατάληψιν τῆς πόλεως Θεσσαλονίκης. Ἡ ἔγκαιρος καὶ ἀποφασιστικὴ ἐνέργεια τῆς Χωροφυλακῆς ἐματαίωσεν ὅλα τὰ Κομμουνιστικὰ σχέδια, ὑπῆρξεν ἡ πρώτη σοβαρὰ καὶ ἀποφασιστικὴ νίκη τοῦ ἔθνους.

ΣΤΕΝΗ ΑΥΤΟΑΜΥΝΑ — Ο.Π.Λ.Α.

Ὅλως ἰδιαιτέραν ὑπόθεσιν ἀπετέλει ἡ ἐγκληματικὴ δρᾶσις ἑτέρας συνωμοτικῆς καὶ κακούργου ὀργανώσεως, τῆς ἐπιλεγομένης «Στενὴ Αὐτοάμυνα», ἐφ' ἧς εἴμεθα ὑποχρεωμένοι νὰ ὁμιλήσωμεν κάπως λεπτομερέστερον, ἀναφερόμενοι μετά τινος μικρᾶς ἀναδρομήσεως εἰς τὰ ἐγκληματικὰ ἔργα καὶ πεπραγμένα τῆς Στενῆς Αὐτοάμυνας. Οὕτω: 1) τὴν 4-10-1946 ἐπυροβολήθη καὶ ἐτραυματίσθη σοβαρῶς εἰς τὸ πρόσωπον ὁ Χωροφύλαξ Μακρῆς. Π. τοῦ Τμήματος Ἐθνικῆς Ἀσφαλείας.

2) Τὰς ἑσπερινὰς ὥρας τῆς 6-10-1946 παρὰ τὴν πλατεῖαν Δικαστηρίων ἐν Θεσσαλονίκη ἐδολοφονήθη ὁ ὑπηρετῶν εἰς τὸ τμῆμα Ἐθνικῆς Ἀσφαλείας Μοίρ. Κωφίτσας Δημ. 3) Τὴν νύκτα τῆς 1-11-1946 τρομοκρατικὴ ὁμὰς τῆς Ο.Π.Λ.Α. ἐνεδρεύουσα παρὰ τὴν ἱερὸν ναὸν τῆς Ἁγίας Σοφίας πρὸς δολοφονίαν τοῦ Ἀντ/ρχου Βαρδουλάκη Γεωργ., συνεπλάκη μετ' ὀργάνων τῆς Γενικῆς Ἀσφαλείας ἐξερχομένων

τοῦ κατ/τος τῆς ὑπηρεσίας ταύτης, μὲ ἀποτέλεσμα τὸν φόνον τοῦ ὑπεν/ρχου Παγώνη Χρ.

4) Τὴν ἑσπέραν τῆς 7-11-1946 ἐρρίφθησαν δύο χειροβομβίδες εἰς τὸ ἐπὶ διασταυρώσεως ὁδῶν Τσιμισκῆ-Καρόλου Ντὴλ καφενεῖον ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ, εὐτυχῶς μὴ ἐκκραγεῖσαι.

5) Κατὰ τὴν ὥραν τοῦ προσκλητηρίου τῆς 19-11-1946 διὰ παραθύρου τῶν γραφείων ἐρρίφθησαν δύο χειροβομβίδες ἐντὸς τοῦ καταστήματος Α' Ἀστυνομικοῦ τμήματος Θεσσαλονίκης, μὲ ἀποτέλεσμα ὑλικὰς μόνον ζημίας.

6) Τὴν νύκτα τῆς 25-11-46 ἐτραυματίσθη ὁ ἐκ Γρεβενῶν ἐθνικόφρων πολίτης Σεπεργιώτης Ἀριστοτέλης ἐγγὺς τῆς ἐν Θεσσαλονίκῃ οἰκίας του καὶ ἐξεσφενδονίσθη κατ' αὐτοῦ χειροβομβίς.

7) Τὴν νύκτα τῆς 3-12-1946 κατὰ ἀστυνομικῆς περιπόλου τοῦ Δ' ἀστυνομικοῦ Τμήματος διερχομένης διὰ τῆς ὁδοῦ Ἁγίου Δημητρίου ἐξεσφενδονίσθησαν δύο χειροβομβίδες, ἄνευ συνεπειῶν.

8) Τὴν μεσημβρίαν τῆς 14-1-1947 ὄργανα τῆς Ο.Π.Λ.Α. ἔρριψαν χειροβομβίδαν Μὶλς κατὰ τοῦ Βασιλικοῦ Ἐπιτρόπου Ἐκτάκτου Στρατοδικείου Θεσσαλονίκης λοχαγοῦ Ταμβακᾶ Θεμ. παρὰ τὴν πλατεῖαν Ἐλευθερίας. Ἡ ἐκκραγεῖσα χειροβομβὶς δὲν ἔθιξε τὸν Ταμβακᾶν, ἐτραυμάτισεν ὅμως τὸν διερχόμενον ὀπωροπώλην Πάντζιον.

9) Τὴν νύκτα τῆς 26-3-47 τριμελὴς ὁμὰς τῆς ΟΠΛΑ ἐτραυμάτισε σοβαρῶς τὸν ἐθνικόφρονα περιπτεριοῦχον Δημητριάδην Ἀναστ.

10) Τὴν νύκτα τῆς Κυριακῆς τοῦ Πάσχα 18-4-47 πολυμελὴς ὁμὰς τῆς Ο.Π.Λ.Α. ἐπετέθη δι' αὐτομάτων ὅπλων κατὰ τῶν ἐθνικοφρόνων θαμώνων τοῦ ἐν Ἄνω Τούμπα καφενείου Μπόνου Ἀποστ., ἔνθα ἐκτὸς τῶν ὑλικῶν ζημιῶν ἐφόνευσεν καὶ τὸν ἰδιώτην Γιανουλάκην Γεώργ.

11) Δύο ἐγκληματίαι τῆς Ο.Π.Λ.Α. ἀπεπειράθησαν νὰ φονεύσωσι ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Μάρκου Μπότσαρη τὸν μικρέμπορον Γεώργ. Βλάχον καὶ

12) Τὴν πρωΐαν τῆς 30-4-1947 ἔλαβε χώραν τὸ στυγερώτερον καὶ πλέον συγκλονιστικὸν ἔγκλημα. Ὄργανα τῆς Ο.Π.Λ.Α., ἐνεδρεύοντα ἐπὶ ἐπικαίρων σημείων περὶ τὴν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Βασιλ. Ὄλγας στάσιν Μισραχή, ἐξεσφενδόνισαν δύο χειροβομβίδας κατὰ τοῦ ἐκεῖ σταθμεύοντος λεωφορείου τῆς Ἀεροπορικῆς βάσεως Σέδες, πλήρους μεταφερομένων ἐκ Θεσσαλονίκης πρὸς τὴν βάσιν ἀξιωματικῶν. Τὸ ἀποτέλεσμα ὑπῆρξε θλιβερόν. Τρεῖς Ἀξιωματικοὶ καὶ εἷς ὑπαξιωματικὸς ἐφονεύθησαν καὶ 10 ἀξιωματικοὶ καὶ εἷς σμηνίτης ἐτραυματίσθησαν.

Εἰς τὸν τόπον τοῦ ἐγκλήματος φθάνουν καταθορυβημένοι ὁ Ὑπουργὸς Βορείου Ἑλλάδος, ὁ Δ/τὴς τοῦ Γ'. Στρατοῦ ,ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Ἀεροπορίας, ὁ ἐξ Ἀθηνῶν ἀμέσως καταφθάσας Ὑπουργὸς τῆς Ἀεροπορίας Παν. Κανελλόπουλος, οἱ εἰσαγγελεῖς Ἐφετῶν καὶ Πλημ/κῶν, νοερῶς δὲ ὁλόκληρος ἡ Ἑλλὰς πρὸς ἣν μετεδόθη τὸ ἀποτρόπαιον ἔγκλημα.

Ὁ ὁρμαθὸς τῶν ἀνωτέρω ἐγκλημάτων, ἁπάντων ἀδιαλευκάντων, εἶχε δημιουργήσει σοβαρὰ νέφη εἰς τοὺς ὁρίζοντας τοῦ αἰσθήματος ἀσφαλείας ἐν τῇ πόλει Θεσσαλονίκης, ἤδη ὅμως τὸ κατὰ τῶν ἀξ/κῶν τῆς ἀεροπορίας ἔγκλημα συνετάραξε

σύμπασαν τὴν κοινωνίαν καὶ ἐκλόνισε τὰ βάθρα πάντὸς αἰσθήματος ἀσφαλείας (7). Οἱ 'Αξ/κοὶ ὅλων τῶν ὅπλων καὶ Σωμάτων ἐκυκλοφόρουν ἐν Θεσν/ίκη ἐφεξῆς ὁπλοφοροῦντες, τὰ δὲ ὄργανα τῆς Χωροφυλακῆς ἐλάμβανον πλεῖστα ὅσα μέτρα ἀτομικῆς των προφυλάξεως, καὶ τὰ ἀστυνομικὰ τμήματα ἐστρατοκρατοῦντο καὶ ἐτέλουν ὑπὸ διαρκῆ ἑτοιμότητα. 'Η κοινωνικὴ καὶ νυκτερινὴ ζωὴ τῆς πόλεως ἀπενεκρώθη. 'Ο Γ. Μόδης γράφει «τὸ κράτος εἶχε ρεζιλευτῆ. Πολλοὶ ἀξιωματικοὶ τῆς Χωροφυλακῆς ντρέπονται νὰ βγοῦν τὸ βράδυ στὰ κέντρα μὲ στολή, ἴσως κάποτε καὶ φοβόνταν.... 'Ατμόσφαιρα φόβου σκέπασε τὴν πολύπαθη πόλη...». Μὲ ἄλλους λόγους τὸ Κ.Κ.Ε. εἶχεν ἐπιτύχει κατὰ σοβαρὸν ποσοστὸν τοῦ σκοποῦ του, νὰ τρομοκρατήση δηλαδὴ τὴν πρωτεύουσα τῆς Βορείου 'Ελλάδος.

«"Ολοι προσβλέπουν πρὸς τὴν Χωροφυλακὴν καὶ ἀπαιτοῦν ἀπὸ αὐτὴν τὴν ἀνακάλυψιν καὶ σύλληψιν τῶν δραστῶν».

'Ακριβῶς αὐτὴ ἡ ἐλπὶς καὶ προσμονὴ τῶν πάντων ἐδημιούργησε διὰ τὴν Χωροφυλακὴν ζήτημα τιμῆς καὶ ἐπιτακτικὴν ἐθνικὴν ἀνάγκην νὰ ἐπιδιώξη τὴν δι' ὅλων τῶν μεθόδων καὶ μέσων διαλεύκανσιν τῶν ὡς ἀνωτέρω ἐγκλημάτων.

'Η Διεύθυνσις 'Αστυνομίας Θεσσαλονίκης ἀνέθεσε τὴν διεύθυνσιν καὶ διαχείρισιν τῆς ἐρεύνης εἰς τὸν τότε Μοίραρχον Μουσχουντὴν Νικόλαον, τοῦ τμήματος Γενικῆς 'Ασφαλείας.

Διὰ τὸ ἀστυνομικὸν δαιμόνιον καὶ τὴν ἀνακριτικὴν δεξιοτεχνίαν τούτου θὰ ὁμιλήσωμεν καὶ κατωτέρω εἰς τὰ περὶ τῆς ὑποθέσεως Πόλκ, ἀλλὰ καὶ ἐνταῦθα ὀφείλομεν νὰ τονίσωμεν ὅτι αἱ μεγάλαι καὶ ἀνεξάντλητοι δυνατότητες καὶ ἀστυνομικαὶ ἱκανότητες τοῦ Μουσχουντῆ ἀπετέλεσαν τὴν κυριωτέραν καὶ ἀδιάψευτον ἐλπίδα τῆς Χωροφυλακῆς καὶ τῆς κοινωνίας Θεσσαλονίκης, ἥτις οὐδέποτε διαψευθεῖσα καὶ ἐν προκειμένω ἐδικαίωσε τὸν πόθον καὶ ἀπήλλαξε Πόλιν καὶ Κράτος ἐκ τοῦ ἄγχους τῶν κομμουνιστικῶν ἐγκλημάτων.

'Ο Μουσχουντῆς μὲ μίαν 'Ιώβιον ὑπομονήν, μὲ σύστημα ἀλλὰ καὶ μὲ ἀδιατάρακτον πίστιν ἐπελήφθη τοῦ ἔργου τῆς ἐξιχνιάσεως καὶ βοηθούμενος καὶ ὑπὸ τῶν ἀνδρῶν τῆς Γενικῆς 'Ασφαλείας, κυρίως δὲ ὑπὸ τοῦ Μοιράρχου Τσώνου Γεωργ., τῶν ἀνθ/στῶν Κωστοπούλου Κων., Παπαδοπούλου Θεοδ., καὶ Μυλωνᾶ Γεωργ., τοῦ ἐνωμ. Μυλωνᾶ Γεωργ., τῶν ὑπεν/ρχῶν 'Αναστασίου Χρ. καὶ Θεοδωράκου Παν. καὶ τῶν Χωρ/κων Ποτιρίγκα, Χαραλαμπίδη Εὐαγ. καὶ Καραγιαννοπούλου Παν. καθὼς καὶ μὲ τὴν οὐσιαστικὴν συμβολὴν τῶν 'Αστυνόμων Α καὶ 10 'Αστ. Τμημάτων Μοιράρχων Παπατσιώρη Ι. καὶ Γεωργιοπούλου Κων. Μετὰ παρέλευσιν ἑνὸς τριμήνου, ἀφ' ἧς ἐπελήφθη, ἤτοι μέχρι τέλους 'Ιουλίου 1947 ἐπέτυχε τὴν πλήρη διαλεύκανσιν τῶν ἐγκλημάτων, τὴν σύλληψιν καὶ παραπομπὴν ἐνώπιον τοῦ ἐκτάκτου στρατοδικείου 67 ἐγκληματιῶν τῆς Ο.Π.Λ.Α. ἐξ ὧν 52 τελικῶς κατεδικάσθησαν πολλάκις εἰς θάνατον καὶ κατέσχεν, ἐκτὸς τῶν ἀρχείων τῆς ὀργανώσεως, 17 αὐτόματα ὅπλα, 59 χειροβομβίδας, 6 διάφορα ὅπλα, 2930 διάφορα φυσίγγια, 43

(7) Τοῦτο δὲν παρέλειψε νὰ τονίση καὶ ἐν τῇ ἀπὸ 15-10-1947 ἐκθέσει ἐξαγομένου του ὁ τότε 'Υποδιευθυντὴς 'Αστυνομίας Θεσσαλονίκης, 'Αντ/ρχης Τριανταφύλλου Σπυρ., ὅστις ἔγραφε: «Τὸ αἴσθημα τῆς ἀσφαλείας καὶ τῆς ἐμπιστοσύνης τῶν πολιτῶν ἐπὶ τὰς ἀρχὰς οὐ μόνον ἐκλονίσθη σοβαρῶς, ἀλλὰ δύναται νὰ ὑποστηριχθῇ βασίμως ὅτι ἐξέλιπεν».

περίστροφα, 150 χιλιόγραμμα δυναμίτιδος, 60 καψύλια δυναμίτιδος, 10 μέτρα θρυαλίδος καὶ 3 βλήματα Ἰταλικοῦ ὅλμου.

Ὁ τότε Ἀντισυνταγματάρχης Τριανταφύλλου εἰς τὸ προαναφερθὲν πόρισμα του γράφει: «Ἡ ὅλη ἐξ ἄλλου οἰκονομία τῆς σχηματισθείσης δικογραφίας ἀποτελεῖ φαινόμενον εἰς τὰ δικαστικὰ χρονικὰ τοῦ τόπου μας. Δὲν ὑπάρχει προηγούμενον νὰ συλληφθῇ ὁλόκληρος συμμορία ἐγκληματιῶν, κομμουνιστῶν, ἡ ὁποία ἀβιάστως νὰ ὁμολογήσῃ (8) σειρὰν δεκατριῶν ἐγκλημάτων της, νὰ ἀποκαλύψῃ εἰς ἕκαστος τούτων ποὺ ἔκρυπτεν τὸν ὁπλισμόν του, ἐφ' ὅσον δὲν συνελήφθησαν ὁπλοφοροῦντες, ν' ἀνομολογήσῃ ἀκόμη τὰ μελετώμενα ἐγκλήματα της, ἀλλὰ καὶ τὸ σπουδαιότερον ν' ἀποκαλύψῃ δημοσία αὐτὴν ταύτην τὴν ἐνοχὴν τοῦ Κομμουνιστικοῦ κόμματος, εἰς ὅλας αὐτὰς τὰς ἐγκληματικὰς ἐνεργείας των. Τοῦτο ὀφείλεται εἰς τὴν ἀριστοτεχνικὴν δεξιοτεχνίαν τοῦ Μοιράρχου Μουσχουντῆ, ὅστις τὴν δικογραφίαν του ἐθεμελίωσεν ἐπὶ ἀποδείξεων ἀπαρασαλεύτων, τὰς ὁποίας οἱ κατηγορούμενοι καὶ ἐλεύθεροι ὄντες ἐν μέσῳ τῶν συνηγόρων των εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Δικαστηρίου, οὐ μόνον δὲν ἐπεχείρησαν ν' ἀμφισβητήσωσι, ἀλλ' ἐν πολλοῖς συνεπλήρωσαν εἰς ὡρισμένα κενά....».

Ὁ εἰσαγγελεὺς ἐφετῶν Θεσσαλονίκης ἐχαρακτήρισε τὸ ἐπίτευγμα ὡς «πρῶτον ἀνακριτικὸν ἄθλον», ἡ Στρατιὰ διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 11/18/661/Α1 συγχαρητηρίου τηλεγραφήματος της ἐχαρακτήριζε τὴν ἐπιτυχίαν ἰσάξιον ἂν ὄχι ἀνωτέραν μιᾶς ἐπιτυχοῦς Στρατιωτικῆς ἐπιχειρήσεως καὶ ὁ Ὑπουργὸς Βορείου Ἑλλάδος Ροδόπουλος ἀναφερόμενος εἰς τὴν σημασίαν τοῦ ἀποτελέσματος, κατέθετεν ὅτι ἐπετεύχθη ἡ ἀποφυγὴ ταραχῶν, ἡ σωτηρία τῆς πόλεως καὶ ἡ σωτηρία τοῦ Ἔθνους.

Δέον νὰ σημειωθῇ ὅτι ὁ ἐντόπιος καὶ διεθνὴς κομμουνιστικὸς τύπος ἀναισχύντως ἐγαυρία ὅτι τοὺς ἀεροπόρους εἶχε δολοφονήσει ἡ «δεξιὰ» καὶ ὁ Ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως Κων. Τσαλδάρης ἠναγκάσθη ν' ἀναβάλῃ ἐπὶ μίαν ἡμέραν τὴν δι' Ἀμερικὴν ἀναχώρησιν του ἵνα λάβῃ μίαν ἔστω καὶ ἡμιτελῆ ἔκθεσιν τοῦ Μουσχουντῆ προκειμένου κατὰ τὰ πορίσματα ταύτης ἑλιχθῇ εἰς τὸν διεθνῆ διπλωματικὸν στίβον, ἔνθα ἡ ἐπίσημος Ἑλλὰς εὑρίσκετο ὑπὸ κατηγορίαν.

Ὁ Γ. Μόδης εἰς τὸν πρόλογον του, τονίζων τὸ μεγαλεῖον τῆς ἀτέγκτου καὶ ἀψόγου ἀνακριτικῆς δεξιοτεχνίας τοῦ Μοσχοῦντῆ καὶ τὰ ἐξαιρετικῶς ὠφέλιμα διὰ τὸ ἔθνος προκύψαντα ἀποτελέσματα, ἐκφράζει, ἀναμφιλέκτως ὀρθῶς καὶ δικαίως, τὴν πεποίθησιν ὅτι πολὺ θὰ ἔχουν νὰ ὠφεληθῶσιν ἀναγιγνώσκοντες τὰς δίκας αὐτὰς οἱ Ἕλληνες καὶ ἰδία οἱ βαθμοφόροι τῆς Χωροφυλακῆς καὶ τῆς Ἀστυνομίας.

Ἐφ' ὅσον ἀνεφέρθημεν εἰς τὴν ταυτότητα τῶν δρασάντων ἢ προσενεγκόντων ὑπηρεσίαν διὰ τὴν ὑπόθεσιν ταύτην ὀργάνων εἴμεθα ὑποχρεωμένοι ν' ἀναφερθῶμεν τόσον εἰς τὴν συμβολὴν τοῦ τότε Ὑπολοχαγοῦ καὶ ἤδη βουλευτοῦ Κατερίνης Κων. Παπαγεωργίου, ἡ παρατηρητικότης του ὁποίου παρέσχεν τὸν μῖτον τῆς ὑποθέσεως, ὅσον καὶ εἰς τὴν ἀστυνομικὴν ὀξυδέρκειαν τοῦ Χωροφύλακος Μπάσιου Δημ. ὅστις ἐκ φωτογραφίας τοῦ ἀρχείου ταυτοτήτων ἀνεγνώρισε καὶ συνέλαβε τὸν ἀρχηγὸν τῶν ἐγκληματιῶν Ἀλβανὸν Ἀκίνδυνον.

Εἰς ὅλας τὰς πόλεις τῆς Ἑλλάδος καὶ κυρίως τῆς Βορείου Ἑλλάδος ἀπὸ τοῦ 1946 ἤδη εἶχον ἐπιτευχθῆ σπουδαῖα «κτυπήματα» κατὰ τῶν συνωμοτικῶν ὀργα-

---

(8) Βλέπε ταὐτόσημον ἔξαρσιν Γεωργ. Μόδη ἐν Προλόγῳ του.

νώσεων τοῦ Κ.Κ.Ε. ἐντὸς τῶν κατωκημένων τόπων, δι' ὧν ὀργανώσεων ἡ Κομμουνιστικὴ ἡγεσία ἐπετύγχανε τὴν διατήρησιν ἑνὸς ἀρίστου δικτύου πληροφοριῶν, τὰς δολιοφθοράς, τὴν στρατολογίαν καὶ τὴν οἰκονομικὴν ἀπομύζησιν καὶ διαχείρισιν τῶν διαφόρων ἐπιχειρήσεων.

Ὁ ἀγὼν κατὰ τῶν ὀργανώσεων τούτων ἤδη κατὰ τὸ 1947 εἶχεν ἐνταθῆ κάπως, χωρὶς ὅμως καὶ νὰ ἔχῃ φθάσει εἰς τὸ κατακόρυφον τῆς κρισιμότητος του, ὅπως συνέβη κατὰ τὸ 1948, διότι δὲν εἶχε συντελεσθῆ ὁ γενικὸς τοῦ ἔθνους συναγερμός, λόγῳ τῶν ἐμποδίων ἅτινα παρενέβαλε ἡ διαρκὴς ὀξύτης τῶν πολιτικῶν παθῶν.

ΠΟΛΙΤΙΚΑΙ ΔΙΑΜΟΡΦΩΣΕΙΣ — ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΗ

Κατὰ ἕνα ποσοστὸν ἡ ὕπαρξις καὶ ἡ ζωὴ τῶν ἐν Ἑλλάδι Κυβερνήσεων εἶναι ἀποτέλεσμα τῶν διεθνῶν παζαρευμάτων καὶ ἐπιδιώξεων, τῶν ἐπιπτώσεων τῆς διεθνοῦς συναλλαγῆς, φρονοῦμεν ὅμως ὅτι, τοιοῦτον φαινόμενον ὡς τοῦ Ἑλληνικοῦ δημοσίου βίου κατὰ τὴν περίοδον 1946-1949, σπανίως παρουσιάζουσι λαοί.

Ἰούλιος 1947. Ὁ Ἀντιπρόεδρος τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ἔδιδε διπλωματικὰς μάχας ἐνώπιον τοῦ ὀργανισμοῦ Ἡνωμένων Ἐθνῶν, οἱ Κ/Σ μετονομασθέντες εἰς Δημοκρατικὸν Στρατὸν καὶ διακηρύσσοντες συμφιλίωσιν ἔκαιον καὶ ἔθυον πᾶν ἐμποδίζον αὐτοὺς ἵνα καταλάβωσι τὴν ἐξουσίαν τόσον διὰ τῶν ἐνόπλων τμημάτων ὅσον καὶ διὰ τῶν τρομερῶν συνωμοτικῶν ὀργανώσεων των εἰς τὰς Πόλεις.

Τὴν 9-7-47 καὶ 24-7-47 ὁ Θεμ. Σοφούλης Ἀρχηγὸς τοῦ Κόμματος τῶν Φιλελευθέρων ἐδήλου ὅτι ἐπέμεινεν ἀνενδότως ἐπὶ τῆς ἀπόψεως του νὰ τοῦ ἀνατεθῆ ὁ σχηματισμὸς τῆς Κυβερνήσεως διὰ νὰ ἐφαρμόσῃ τὸ κατευναστικόν του πρόγραμμα, ἐνῶ οἱ ἐξόριστοι ἡγέται τοῦ Ε.Α.Μ. Παρτσαλίδης κλπ. ἐδήλουν ὀλίγον βραδύτερον εἰς ξένους δημοσιογράφους (Στῆβεν Μπάρμπερ κλπ. ὅτι τὸ Ε.Α.Μ. θὰ συμπράξῃ εἰς μίαν Κυβέρνησιν ὑπὸ τὸν Θεμιστοκλῆν Σοφούλην. Ὁ Ναπ. Ζέρβας, Ὑπουργὸς Δημ. Τάξεως, ὑποστηρίξας ἐν Ὑπουργικῷ Συμβουλίῳ ὅτι ἐθεώρει τὴν στρατιωτικὴν ἡγεσίαν ὑπεύθυνον σφαλμάτων ἀπεχώρησεν τοῦ Ὑπουργικοῦ συμβουλίου χολωμένος, ἐνῶ εἰς ἐπηρεαζομένην παρ' αὐτοῦ ἐφημερίδα εἶχε δημοσιευθῆ ἄρθρον τοῦ Π. Μοσχοβίτη ὑπὸ τὸν τίτλον «Δὲν ἔχομεν Στρατόν».

Τὴν 3-8-47 ἀνεκοινώθη ἡ ὑπογραφὴ συμφωνίας μεταξὺ Γιουγκοσλαβίας καὶ Βουλγαρίας, δι' ἧς ἡ πρώτη παρητεῖτο τῶν ἐπιδικασθεισῶν αὐτῇ ἀποζημιώσεων ἔναντι παραιτήσεως τῆς δευτέρας ἐκ τῶν βλέψεων ἐπὶ τῆς Μακεδονίας τοῦ «Αἰγαίου» καὶ οὕτω παρέμεινεν ἀνενόχλητος ἡ Γιουγκοσλαβία εἰς τὰς ἐπιδιώξεις της ἐπὶ τῆς Ἑλληνικῆς Μακεδονίας.

Τὴν 19-8-1947 ὁ Θεμ. Σοφούλης προέβη εἰς νέας δηλώσεις ἐναντίον τῆς Κυβερνήσεως ζητῶν τὴν εἰς αὐτὸν ἀνάθεσιν τοῦ σχηματισμοῦ τοιαύτης.

Τὴν 21-8-47 ἡ ἐφημερὶς «Ριζοσπάστης» ἐδημοσίευσε μετὰ καταφανοῦς προκλητικότητος καὶ κυνικότητος πολεμικὸν ἀνακοινωθὲν τῶν Κομμουνιστοσυμμοριτῶν ἢ Δημοκρατικοῦ στρατοῦ ὡς ἀπεκαλοῦντο ! ! !

Τὰς μεσημβρινὰς ὥρας τῆς 20 Αὐγούστου ἐνεχειρίσθη παρ' Ἀξιωματικοῦ Χωροφυλακῆς εἰς τὸν Ὑπουργὸν Δημοσίας Τάξεως Ν. Ζέρβαν εἷς φάκελλος ἐκ Ἀνωτέρας Διοικήσεως Χωρ/κῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος, τὸν ὁποῖον ἤνοιξεν ἐπὶ παρουσία τοῦ Ὑπουργοῦ ὁ τότε Δ/ντὴς Ἀσφαλείας τοῦ Ὑπουργείου Ἀντ/ρχης Κων.

Μακρυνιώτης. Ἐντὸς τοῦ φακέλλου ὑπῆρχεν ἡ ἀκόλουθος ὑπ' ἀριθμ. 132/2/164ιδ ἀναφορὰ τῆς Ἀνωτέρας Διοικήσεως Χωρ/κῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος.

Ἀνωτέρα Διοίκησις Χωρ/κῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος
Ἀριθμ. 132/2/164ιδ

Ἀπόρρητος Προσωπικὴ

Πρὸς
Τὸ Ὑπουργεῖον Δημοσίας Τάξεως
Δ/νσιςν Ἐθνικῆς Ἀσφαλείας

Ἐνταῦθα

Δελτίον Πληροφοριῶν

Τὸ σύμφωνον ματαξὺ Βαλκανικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ κόμματος Φιλελευθέρων ὑπεγράφη καὶ ἀπὸ τὸν ἐν Ἑλλάδι εὑρισκόμενον ἐκπρόσωπον τῆς Βαλκανικῆς ἐπιτροπῆς ἀγνώστου ἐπωνύμου, ὁ ὁποῖος τυγχάνει καὶ μέλος τοῦ Κομ. Φιλελευθέρων.

Μετὰ τὴν ὑπογραφὴν τοῦ συμφώνου τούτου ἐγένοντο αἱ δηλώσεις τοῦ Σοφούλη. Ἡ ἐπακολουθήσασα διάψευσις ἦτο γνωστὴ εἰς τὸν Κίμωνα Βινιγράντωφ ἐκπρόσωπον τῆς ἀνωτέρω ἐπιτροπῆς ποὺ συνυπέγραψε τὸ σύμφωνον.

Ὁ Κίμων Βινιγκραντὼφ ἐδήλωσεν εἰς κομ. στελέχη ὅτι ὁ μοναδικὸς πολιτικὸς σύμβουλος τοῦ Σοφούλη εἶναι αὐτός. Ὄπισθεν τοῦ Σοφούλη θὰ εὑρίσκεται ὁ Βινιγκραντὼφ καὶ ἡ Κεντρικὴ ἐπιτροπὴ Βαλκανίων. Τὸ σύμφωνον τοῦτο λέγεται «Σύμφωνον-Ἀθηνῶν καὶ ἀποδίδεται εἰς αὐτὸ σημασία παρεμφερὴς πρὸς τὸ τοῦ Μπλέντ καὶ Σκοπίων.

Μελετᾶται ἐπὶ τοῦ παρόντος ἀπὸ τὸ πολιτικὸν γραφεῖον τοῦ Κ.Κ.Ε. ὅπως τὸ σύμφωνον πάρη τὸ χρῖσμα τοῦ λαοῦ ἐπικυρούμενον σχετικῶς.

Ἄρθρον τοῦ συμφώνου τούτου περιλαμβάνει σύμπραξιν μὲ Σβῶλον διασπασθέντα ἀπὸ Τσιριμῶκον. Ἡ Οὐγγαρία θὰ διαμαρτυρηθῇ εἰς τὸν Ο.Η.Ε. διὰ τὰ σαμποτὰζ εἰς Οὐγγρικὰ ἐργοστάσια ὀφειλόμενα εἰς Ἀμερικανικὸν δάκτυλον.

Ὀκτὼ ἐν ὅλω κράτη μέχρι σήμερον ἀνεγνώρισαν τὴν ἐλευθέραν Κυβέρνησιν τοῦ Βουνοῦ.

Ὁ Σβῶλος ἔχει ὑπογράψει σύμφωνον μὲ τὸν πράκτορα Untelises Sérvis Πετσόπουλον.

Ὁ Λαζάρωφ καὶ Πετρὼφ φεύγουν ὡς ἐκπρόσωποι Κ.Ε. Βαλκανίων διὰ Κύπρον.

Τὸ Ι.Κ.Κ.Ι. εἶναι ἀρχικὰ Ρωσσικῶν λέξεων, εἶναι ἀναβάπτισις τῆς Γ' Διεθνοῦς. Πρόεδρος ἐκτελεστικῆς ἐπιτροπῆς Βαλκανίων ὁ Ζαχαριαδης.

Ὁ Τζὰκ Λεβὺ ἐτοποθετήθη ὡς πράκτωρ Κ.Κ.Ε. στὸ Κόμμα Σβώλου καθ' ὑπόδειξιν τοῦ ΚΟΕΝ.

Ἡ Ο.ΣΝΟΜ. εἶναι κατασκοπευτικὴ-σαμποταριστικὴ καὶ τιμωρὸς συντρόφων καὶ συναγωνιστῶν ἁμαρτανόντων, εἶναι τύπου Γκεπεοῦ. Εἶναι ἡ Ν.Κ.Β.Ι.Δ. τῶν ἐκ τῶν τοῦ Μπλὲντ συντρόφων.

Αἱ πληροφορίαι αὗται προέρχονται ἀπὸ τὸν ὁριστικὸν Ἀνωττερον Διοικητὴν Συνταγματάρχην κ. Ἀναστασόπουλον Παναγιώτην.

Ὁ Ἀναπληρωτὴς Ἀνωτ. Διοικητοῦ Γ. ΠΑΠΠΑΣ Ἀντ/ρχης

Ἐν ἐπισήμῳ τελετῇ εἰς τὸ προαύλιον τοῦ Συν)τος Χωρ)κῆς Μακρυγιάννη ὁ ἀείμνηστος Βασιλεὺς ΠΑΥΛΟΣ Α΄ τὴν 25ην Ἰουλίου 1951 παραδίδει διὰ τοῦ Ἀντ)ρχου ΣΟΦΡΑ ΕΥΑΓ. εἰς τὸ Σῶμα Χωρ)κῆς τὴν διὰ Β. Δ.

Τῆς ἀναφορᾶς ταύτης ἐγένοντο τρία ἀντίγραφα, ἓν διὰ νὰ λάβῃ γνῶσιν ἀμέσως τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον καὶ ὁ Ἀμερικανὸς Πρέσβευτὴς καὶ ἀνὰ ἓν ἔλαβον οἱ Ζέρβας καὶ γενικὸς γραμματεὺς τοῦ Ὑπουργείου Σταυρόπουλος.

Τὴν 23 Αὐγούστου οἱ Γ. Παπανδρέου, Π. Κανελλόπουλος καὶ Σοφ. Βενιζέλος ἐτάχθησαν ὑπὲρ ἀνασχηματισμοῦ τῆς Κυβερνήσεως, αὐθημερὸν δὲ ὁ Πρωθυπουργὸς Μάξιμος ὑπέβαλε τὴν παραίτησιν τῆς Κυβερνήσεως. Αἱ ἐφημερίδες ἠφνιδιάσθησαν ἐκ τῆς «ἀκαίρου, ἀπροσδοκήτου καὶ ἀνεξηγήτου» κυβερνητικῆς κρίσεως. Οἱ Ἀμερικανοὶ Φίσσερ καὶ Χένδερσον, ἁρμόδιοι τοῦ Σταίητ Ντεπάρτμαν, ὁμιλοῦντες ἀπὸ ραδιοφώνου ἐδήλουν ὅτι «. . . . Ἡ ἐκραγεῖσα ἐν Ἑλλάδι κυβερνητικὴ κρίσις πηγάζει ἀπὸ τὰς Κομμουνιστικὰς ἢ τὰς ὑπὸ Κομμουνιστικὸν ἔλεγχον Κυβερνήσεις Ἀλβανίας, Γιουγκοσλαβίας καὶ Βουλγαρίας. . .». Ὁ Θεμ. Σοφούλης δὲν ἐδέχετο συμμετοχὴν εἰς συμμαχικὴν Κυβέρνησιν, ἀλλ' ἤθελεν τὴν Προεδρίαν τῆς Κυβερνήσεως, ἐπηκολούθησαν αἱ ὡς ἀνωτέρω δηλώσεις τοῦ Παρτσαλίδη περὶ συμπράξεως τοῦ ΕΑΜ εἰς Κυβέρνησιν Σοφούλη. Αἱ ἐφημερίδες «ΕΘΝΟΣ» καὶ «ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ» ὡμίλουν περὶ εἰδικῆς μυστικῆς συμφωνίας τοῦ Θεμ. Σοφούλη μετὰ τῶν ἀριστερῶν Κομμάτων.

Ὁ ἐρευνητὴς καὶ συγγραφεὺς τῆς πολιτικῆς ἱστορίας τῆς περιόδου ταύτης πιθανῶς νὰ δυνηθῇ νὰ προσδιορίσῃ τὰ αἴτια τῶν σημειωθεισῶν κατὰ ταύτην ἐνεργειῶν καὶ μεταμορφώσεων, δὲν δυνάμεθα ὅμως ν' ἀντιπαρέλθωμεν ἀπαρατήρητον τὸ περιεχόμενον τῆς ἀνωτέρω ἀναφορᾶς τῆς Χωροφυλακῆς.

Ἐμεσολάβησε καὶ μία ἀγρία ἐπίθεσις τοῦ Σοφ. Βενιζέλου, ἠπιωτέρα δὲ καὶ τῶν Παπανδρέου καὶ Π. Κανελλοπούλου κατὰ Ναπ. Ζέρβα, ἐπὶ τῇ κατηγορίᾳ ὅτι προετοίμαζεν ἐπιβολὴν δικτατορίας καὶ ὅτι πρὸς τοῦτο εἶχε ἐξοπλίσει τὸ ἀφοσιωμένον εἰς αὐτὸν ἔμψυχον ὑλικὸν καὶ τὸ εἶχεν ἐντάξει εἰς τὴν Χωροφυλακὴν(!) τὰ Μ.Α.Υ. καὶ Μ.Α.Δ., προκειμένου νὰ τὰ χρησιμοποιήσει εἰς κατάλληλον στιγμήν.

Δὲν ἤρκεσεν εἰς τοὺς πολιτικοὺς τούτους ἡ κατὰ τῶν ἀντιπάλων των ἐκστρατεία ἠθέλησαν ν' ἀναμείξωσι καὶ τὸ Σῶμα τῆς Χωροφυλακῆς εἰς τοὺς πολιτικοὺς δαιδάλους καὶ τὰ ἄνομα παρασκήνια. Ἡ Χωρ/κὴ ἀποτελεῖ πάντοτε τὸν προχειρότερον καὶ εὐθυνώτερον στόχον. Ὁ Βενιζέλος, προχωρῶν εἰς τοὺς συλλογισμούς, ἀνέφερεν εἰς ἐπίρρωσιν τούτων ὅτι, ἕνεκεν τῶν σχεδίων τῆς δικτατορίας, εἶχον ἀναλάβῃ τὴν διοίκησιν λόχων καὶ ταγμάτων Χωροφυλακῆς Βουλευταὶ τοῦ Κόμματος Ζέρβα, ὡς οἱ Ἀλ. Παπαδόπουλος, Δημ. Ἰωάννου, Στυλ. Χούτας κλπ., ἐσυκοφάντουν τοῦτ' ἔστιν τὰ τάγματα ἐκεῖνα τῆς Χωρ/κῆς, ἅτινα ὡς ἔχομεν ἤδη ἐκθέσει εἶχον γράψει χρυσᾶς πολεμικὰς σελίδας.

Ἐπιστέγασμα ὅλων τῶν ἀνωτέρω κατ' ἐπιφάνειαν προστριβῶν καὶ μικροτήτων ὑπῆρξε νὰ σχηματισθῇ ἡ ὑπὸ τὸν Θεμιστοκλῆν Σοφούλην Κυβέρνησις τὴν 8-9-1947, ὁπότε ἐπηκολούθησεν ἡ ἔκδοσις τῶν σχετικῶν μὲ τὸν διεξαγόμενον ἀγῶνα νόμων, περὶ ὧν ἐγένετο ἤδη λόγος, ἐτέθη δηλαδὴ ἡ ἀρχὴ τοῦ τέλους τοῦ ἐθνικοῦ δράματος.

Τὴν νέαν Κυβέρνησιν ἀπετέλεσαν τὰ δύο σοβαρώτερα πολιτικὰ κόμματα καὶ κατὰ τοῦτο ἡ θέσις τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας ἀπέβη ἰσχυροτέρα, πλὴν τῶν περιπτώσεων ἐκείνων καθ' ἃς τὸ «Κόμμα», εἴτε ἐν τῇ Κυβερνήσει εἴτε ἐκτὸς αὐτῆς, ἔχει τὴν συνήθειαν καὶ τὴν ἀρχὴν νὰ καθυποτάσσῃ, τὰ πάντα. Ἐνώπιον τοιούτων περιπτώσεων εὑρεθέντες Ἀξιωματικοὶ τῆς Χωροφυλακῆς, ἠδιαφόρησαν πρὸς τὰς ἀπαιτήσεις τοῦ «Κόμματος», ἔστω καὶ ἂν τοῦτο ἀπετέλει Κυβέρνησιν, καὶ ὑπακού-

ΑΝΩΤΕΡΑ ΔΙΟΙΚ. ΧΩΡΟΦ. ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
Αριθ. 132/2/164ιδ

[illegible]

Φωτοτυπία ἐκ τοῦ πρωτοτύπου τῆς ὑπ' ἀριθμ. 132/2/164ιδ ἀναφορᾶς Α.Δ.Χ, Στερ. Ἑλλάδος

Εὑρισκομένης εἰς χεῖρας Ἀντιστρατήγου Ε.Α. Κ. Μακρυνιώτη

οντες εἰς τὴν φωνὴν τῆς Πατρίδος, τοῦ καθήκοντος, τῆς συνειδήσεως, τοῦ Λαοῦ καὶ τοῦ Νόμου, παρέμεινον ἀδιάφοροι καὶ ἀδιάφθοροι πρὸ τῶν κομματικῶν ἀξιώσεων. Ἐπροτίμησαν πολλάκις προσωρινὰς τινὰς περιπετείας ἕνεκα διαταχθεισῶν μεταθέσεων ἢ ἀποσπάσεων ἢ ἄλλων δυσμενῶν μεταχειρίσεων, παρὰ νὰ γίνωσιν ἐπίορκοι, μεροληπτοῦντες εἰς βάρος τοῦ μαχομένου ἔθνους ὑπὲρ ἀτόμων ἢ ὁμάδων τινῶν, ὧν ἐνεφανίσθη ὡς προστάτης τὸ «κομματικὸν μαγειρεῖον».

ΕΞΑΡΘΡΩΣΙΣ ΤΟΥ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΟΥ ΜΗΧΑΝΙΣΜΟΥ

Ὡμιλήσαμεν δι'ἐλαχίστων περὶ τῆς ἐξαρθρώσεως τῶν ἐν Θεσσαλονίκῃ ὀργανώσεων τοῦ Κ.Κ.Ε. καὶ περὶ τῶν κατὰ Ἰούλιον 1947 γενικῶν προληπτικῶν συλλήψεων. Βεβαίως ἡ Θεσσαλονίκη ἀπετέλεσεν ἀείποτε τὸν στόχον τῶν ἐχθρῶν τῆς Ἑλλάδος καὶ ὡς ἐκ τούτου οὗτοι ἔρριπτον πάντοτε τὸ κύριον βάρος των προσπαθειῶν των εἰς τὴν πόλιν ταύτην, τοῦτο ὅμως οὐδόλως σημαίνει ὅτι μόνον ἐν Θεσ)νίκῃ ὑπῆρξαν καὶ ἔδρασαν κατὰ τὸν ἕνα ἢ κατὰ τὸν ἄλλον τρόπον αἱ τοιαῦται ὀργανώσεις τοῦ Κ.Κ.Ε.καὶ συνεπῶς ὅτι μόνον ἡ ἐν Θεσσαλονίκῃ Χωρ/κὴ ἐνεφάνισε τὰ ὅσα ἐθίξαμεν ἐπιτεύγαμτα. Τὸ Κ.Κ.Ε. εἶχεν ἐπιδιώξει καὶ εἶχεν ἐπιτύχει κατ' ἀνάλογον βαθμὸν τὴν ὀργανωτικήν του διείσδυσιν μέχρι τοῦ τελευταίου Ἑλληνικοῦ Χωρίου, ὑπὸ τῶν ὑπηρεσιῶν δὲ τῆς Χωροφυλακῆς ἐπετεύχθη τὸ καθολικὸν «ξεδόντιασμα» τοῦ Κ.Κ.Ε. εἰς ὅλας τὰς ἐκδηλώσεις καὶ εἰς ὅλας τὰς περιοχάς.

Ἡ κυρία προσπάθεια τοῦ Κ.Κ.Ε. εἶχε στραφῆ κατὰ τῆς Βορείου Ἑλλάδος, διὰ πολλοὺς λόγους καὶ κυρίως λόγῳ τῆς γειτνιάσεως μετὰ τῶν Χωρῶν ἔνθεν ὀργανούμεναι, ἐκπαιδευόμεναι καὶ ἐξωπλιζόμεναι ἐξεπέμποντο κατὰ τῆς Ἑλλάδος αἱ μαχητικαὶ δυνάμεις τιῦ Κ/Σ καὶ διότι ἀκόμη αἱ ἐπιβουλευόμεναι τὴν Ἑλλάδα Χῶραι αὗται παρεῖχον τὰ μέσα, τὰς μεθόδους καὶ τὴν προστασίαν, δι' ὃ καὶ ἐκεῖ ἀπεκαλύφθησαν εὐρείας ἐντάσεως κομμουνιστικαὶ ὀργανώσεις μὲ συμμετοχὴν ἐνίοτε σημαινόντων προσώπων τοῦ πλούτου ἢ τῆς κοινωνίας, ὑπὲρ τῶν ὁποίων ἐκινεῖτο πάντοτε ὁ Α ἢ ὁ Β κομματικὸς μηχανισμός.

Μέγαν σάλον εἶχε προκαλέσει ἡ κομματικὴ ἐπέμβασις ὑπὲρ συλληφθέντος καπνεμπόρου ἐν Καβάλα, χωρὶς νὰ ὑποχωρήσῃ οὔτε σπιθαμὴν ὁ ἁρμόδιος Ἀξ/κός.

Δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ περιλάβωμεν ἐνταῦθα ὅλας τὰς περιπτώσεις ἐπιτυχίας δραστηριότητος τῆς Χωρ/κῆς πρὸς ἐξάθρωσιν τῶν κομμουνιστικῶν ὀργανώσεων, ἀλλ' ὁ ἀριθμὸς τῶν δικογραφιῶν καὶ τῶν διὰ τούτων παραπεμφθέντων ἐνώπιον τῶν στρατοδικείων προσώπων ἀποτελεῖ τὸν ἀψευδέστερον μάρτυρα τοῦ τιτανίου ἔργου τῆς Χωροφυλακῆς κατὰ τὴν περίοδον ταύτην. Δὲν ἐπρόκειτο περὶ ἁπλῆς βεβαιώσεως ἀδικημάτων, ἀλλὰ περὶ ἐξαθρώσεως σκοτεινῶν καὶ συνωμοτικῶν δικτύων κατασκοπείας, δολιοφθορᾶς, στρατολογίας, διαφθορᾶς καὶ οἰκονομικῆς ἀπορροφήσεως, δι' ἃ ἐπιτεύγματα ἡ μὲν Χωροφυλακὴ διέθεσε τὴν πίστιν καὶ τὴν δραστηριότητά της ὁ δὲ Ἑλληνικὸς λαὸς τὴν ἀπόφασιν νὰ ζήσῃ ἐλεύθερος.

Ἐνδεικτικῶς θ' ἀναφερθῶμεν εἴς τινας ἐκ τῶν τοιούτων περιπτώσεων, ἵνα φθάσωμεν εἰς μίαν ἐξόχως μεγάλην καὶ λεπτὴν ὑπόθεσιν ἐπισυμβᾶσαν ἐν Θεσσαλονίκῃ, καθ' ἣν ἡ Χωροφυλακὴ ἔσωσε τὴν τιμὴν τῆς Ἑλλάδος.

Εἰς ὡρισμένας πόλεις εἶχεν δημιουργήσει ἀπὸ τῆς κατοχικῆς περιόδου τόσον ἱκανὴν ζύμην τὸ Κ.Κ.Ε., ὥστε ἤδη κατὰ τὴν περίοδον 1947 ἀλλὰ καὶ βραδύτερον

νὰ δίδῃ αὕτη ἔντονον τὴν δυσοσμίαν τῆς ὑπάρξεως της διὰ τῆς παροχῆς διαφόρων ὑπηρεσιῶν πρὸς τοὺς Κ/Σ. Ὑπάρχουν πάρα πολλαὶ περιπτώσεις καθ' ἅς, πρὶν προλάβωσι τὴν διὰ τῆς ἐξαρθρώσεως ἐξουδετέρωσιν αἱ ἀρχαὶ Χωρ/κῆς, οἱ ἀνήκοντες εἰς τὴν Μαζικὴν ἢ στενὴν αὐτοάμυναν, εἰς τὴν ΕΠΟΝ ἢ τὴν ΕΑ κλπ. προσέβαλον ἐκ τῶν ἔνδον τὰς ἐθνικὰς δυνάμεις, καθ' ἣν ὥραν αὗται ἐμάχοντο κατὰ ἐπιτιθεμένων συμμοριτῶν καὶ διὰ τῆς δημιουργηθείσης συγχίσεως καὶ τῶν δολοφονικῶν πληγμάτων ἐπήνεγκον ἐνίοτε τὴν κατάρρευσιν τῆς ἀντιστάσεως τῶν ἐθνικῶν δυνάμεων ἢ διὰ τῆς διευκολύνσεως τῆς διεισδύσεως τῶν Κ.Σ. παρέσχον σοβαρὰν ἐνίσχυσιν πρὸς τὴν στρατολογίαν, τὴν διαπαργὴν καὶ τὴν καταστροφὴν ἢ δολιοφθοράν.

Εἰς τὴν ὀργάνωσιν τῶν ὁμάδων αὐτοαμύνης, Μαζικῆς ἢ Στενῆς, ἐστήριξε τὸ Κ.Κ.Ε. πολλὰ τῶν σχεδίων του.

Ἡ κομμουνιστικὴ ἡγεσία, μετὰ ἀπὸ πολλὰς ταλαντεύσεις, κατέληξεν εἰς τὴν ἀπόφασιν νὰ ἐπιδιώξῃ, τὴν δημιουργίαν μιᾶς ἐδαφικῆς περιοχῆς ἐπὶ τῆς ὁποίας νὰ ἐγκαταστήσῃ καὶ νὰ τοποθετήσῃ τὴν δικαιοδοσίαν τῆς ψευδοκυβερνήσεως της. Ὡς τοιαύτην περιοχὴν ἐπέλεξε τὴν τῆς Δυτικῆς Μακεδονίας.

Ἡ Δυτικὴ Μακεδονία συνδέεται μετὰ τῆς ὑπολοίπου Ἑλλάδος διὰ δύο ἁμαξιτῶν ὁδῶν, τῆς τοιαύτης Θεσσαλονίκης-Βερροίας-Κοζάνης καὶ ἐκείνης διὰ τῶν στενῶν Σαρανταπόρου. Τὰ προσδιορίζοντα τὸ λεκανοπέδιον τῆς Δυτικῆς Μακεδονίας ὄρη, κατείχοντο παρὰ τῶν Κ/Σ, ἡ δὲ ἐπικοινωνία διεξήγετο μόνον τῇ προστασίᾳ ἰσχυρῶν στρατιωτικῶν φαλάγγων, κινουμένων καθ' ὡρισμένας ὥρας καὶ ἡμέρας μεταξὺ Βερροίας-Κοζάνης.

Ἡ κομμουνιστικὴ ἡγεσία ἔδει νὰ εἶναι εἰς θέσιν, εἰς δεδομένην κατὰ τὴν κρίσιν της στιγμήν, ν' ἀνατινάξῃ ἅπαντα τὰ τεχνικὰ ἔργα μεταξὺ Θεσσαλονίκης-Κοζάνης καὶ νὰ ἐξαπολύσῃ γενικὴν κατ' ἄξονα τῆς ὁδοῦ ταύτης ἐπίθεσιν, ὥστε νὰ ἐπιτύχῃ τὴν ἀπομόνωσιν τοῦ χώρου καὶ πρὸς τοῦτο ἐπέτυχε τὴν δημιουργίαν ἐνόπλων τρομοκρατικῶν ὁμάδων εἰς ὅλα τὰ παρόδια χωρία, ἀπὸ Νέας Χαλκηδῶνος— μέχρι Βερροίας καὶ εἶχε δημιουργήσει κρύπτας διαφυλάξεως τοῦ ἐφεδρικοῦ ὁπλισμοῦ διὰ τὸν ἐξοπλισμὸν εἰς τὴν κατάλληλον στιγμὴν ἐκτὸς τῶν ὁμάδων κρούσεως καὶ τῶν ἐπηρεαζομένων ὑπ' αὐτῆς ἀτόμων. Τὸ σχέδιον ὑπῆρξεν σατανικώτατον καὶ οὐδαμόθεν ἠδύνατο νὰ προκληθῇ ὑπόνοια τις, διότι αἱ ὀργανωθεῖσαι ὁμάδες ἀπέφευγον πᾶσαν ἄλλην ἐκδήλωσιν. Ἡ Ε.Β.Χ., ὑπῆρξεν ὁ συνετὸς Ξενοδόχος, ἄνευ τοῦ ὁποίου ὑπελόγιζεν τὸ Κ.Κ.Ε.

Τὸν Ἰανουάριον 1948, 65 ἄτομα ἐξ ὅλων τῶν χωρίων, ἀποτελοῦντα τοὺς ἀρχηγοὺς καὶ ὁμαδάρχας τῶν ὁμάδων κρούσεως μετὰ τοῦ ὁπλισμοῦ των καὶ τοῦ ἐφεδρικοῦ τοιούτου, παρεπέμφθησαν ἁρμοδίως (9).

Εἰς θέσιν «Δοβρὰ» Βερροίας ὑπὸ τοῦ Ἑλβετικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ ἀνεγείρετο Πρεβαντόριον. Οἱ εἰς αὐτὸ ἐργαζόμενοι ξένοι καὶ ἡμεδαποὶ εὑρίσκοντο μακρὰν πάσης κρατικῆς προστασίας καὶ σχεδὸν ὑπὸ τὴν συμμοριακὴν ἐξουσίαν. Τὴν 10-11-47 οἱ Κ/Σ εἰσβαλόντες εἰς Πρεβαντόριον ἀφήρεσαν διάφορα εἴδη μεταξὺ τῶν ὁποίων καί τινα ἀνήκοντα εἰς τὸν Ἑλβετὸν Σέερ Ἀνδρέαν. Ὁ Σέερ, πιθανολογῶν

---

(9) Βλέπε ὑπ' ἀριθμ. 21/87/709α ἀπὸ 22-1-1948, 21/87/730, 21/87/721 ἀπὸ 2-2-1948, 21/87/731 ἀπὸ 12-2-1948 ἀναφορὰς Δ.Χ. Βερροίας καὶ ὑπ' ἀριθμ. Α.Π. 48/Α2 ἀπὸ 15-3-48 διαταγὴν 33ης Ταξιαρχίας.

ἐπιστροφὴν αὐτῶν τῶν διαρπαγέντων εἰδῶν του, ἐπεδείξατο προθυμίαν ἐξυπηρετήσεως τῶν Κ/Σ διὰ τὴν προμηθείαν των διὰ ἀδιαβρόχων, ἀρβυλῶν, μελάνης καὶ χάρτου πολυγράφου, κοινοῦ δημοσιογραφικοῦ χάρτου κλπ.

Αἱ ἀρχαὶ Χωρ/κῆς Βερροίας διὰ πράκτορος των εἰς τὰς τάξεις τῶν Κ/Σ ἐπληροφορήθησαν τὰ τεκταινόμενα ἐν Πρεβαντορίῳ καὶ ἐπελήφθησαν εὐρέων ἀνακρίσεων, μὲ ἀποτέλεσμα τὴν ἀνακάλυψιν εὐρυτάτου κατασκοπευτικοῦ δικτύου, ἐπεμβάσει ὅμως τοῦ Ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν δὲν ἀπηγγέλθη κατηγορία κατὰ τῶν Ἑλβετῶν, οἵτινες καὶ ἀνεκλήθησαν ἐν τάχει ἐξ Ἑλλάδος (10).

Κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον ἐξουδετερώθησαν τὰ δικτυα τῆς κομμουνιστοσυμμοριακῆς ὀργανώσεως ἐν Καβάλα, Δράμα, ἐν Ἐδέσῃ, ἐν Γουμενίσσῃ–Παιονίας κλπ. Ἐν τῇ περιοχῇ τῆς Διοικήσεως Χωροφυλακῆς Φλωρίνης, περὶ ἧς θὰ ἐπανέλθωμεν εὐθὺς ἀμέσως κατωτέρω, κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ἀντισυμμοριακοῦ ἀγῶνος συνελήφθησαν ὑπὸ τῶν ὑπηρεσιῶν τῆς Διοικήσεως ταύτης καὶ παρεπέμφθησαν ἐνώπιον τοῦ στρατοδικείου 513 ἄτομα, ἤτοι εἷς καταπληκτικὸς ἀριθμὸς διὰ μίαν μόνον περιοχήν, 245 δὲ ἐκ τούτων συνελήφθησαν ἐπὶ τῇ βάσει μιᾶς καὶ μόνον δικογραφίας κατὰ τὰς ἀρχὰς 1949.

Εἷς ἀριθμὸς προσώπων διὰ τὴν διακρίβωσιν καὶ τὸν προσδιορισμὸν τοῦ ἐνόχου καὶ ἐγκληματικοῦ ρόλου τῶν ὁποίων ἀσφαλῶς παρετηρήθησαν καὶ τινα λάθη ἐκ τοῦ ὑπερβολικοῦ ζήλου καὶ τῶν κρατουσῶν εἰδικῶν συνθηκῶν.

Δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ὑπάρξῃ περιοχὴ τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους ἐν τῇ ὁποίᾳ νὰ δύναται νὰ εἴπῃ κανεὶς ὅτι «ἐδῶ δὲν ὑπῆρξεν δρᾶσις τοῦ παρανόμου Κομμουνιστικοῦ Μηχανισμοῦ» καὶ κατὰ συνέπειαν ἐν τῷ συνόλῳ των αἱ ὑπηρεσίαι τῆς Χωροφυλακῆς ἀντιμετώπισαν ταύτας καὶ ἐπέτυχον τὴν ἐξάρθρωσιν των, τὰ πρωτεῖα ὅμως διετήρει πάντοτε ἡ ἐν Βορείῳ Ἑλλάδι Χωροφυλακή.

Πάντοτε ἐνδεικτικῶς ἀναφερόμενοι, κρίνομεν σκόπιμον ν' ἀναφερθῶμεν καὶ εἰς μίαν τῶν ὑποθέσεων, δι' ἧς τὸ «Κόμμα» δι' ὅλων τῶν ἀνοικείων μεθόδων του, ἐπεχείρησε νὰ ἐξουθενώσῃ τοὺς ἐπιληφθέντας βαθμοφόρους τῆς Χωροφυλακῆς καὶ ν' ἀποσπάσῃ ἀμαχητὶ τὴν χειρῶν τῆς δικαιοσύνης τοὺς ἐκλεκτούς του.

Πρόκειται περὶ τῶν ὑπὸ τοῦ τμήματος Ἀσφαλείας Βερροίας συλληφθέντων κατὰ Ἰανουάριον 1948 μεγαλοκτηματιῶν καὶ σοβαρῶν οἰκονομικῶν καὶ πολιτικῶν παραγόντων ἐν Βορείῳ Ἑλλάδι, διότι ἐκ προκυψάντων στοιχείων οὗτοι εἶχον προσφέρει διάφορα χρηματικὰ ποσὰ εἰς χρυσᾶς λίρας βάσει τοῦ Κ/Σ φορολογικοῦ πίνακος τοῦ τελευταίου τριμήνου 1947, χωρὶς ν' ἀναφέρωσι τι εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ Κράτους, ὁ εἷς μάλιστα ἐξ αὐτῶν, ὁ καὶ σημαντικώτερος, ἀπέκρυπτε καὶ πλεῖστα ἄλλα γεγονότα ἅτινα εἶχον λάβει χώραν ἐν τῷ ἀγροκτήματι του, ἐκ μέρους τῆς οἰκείας ὁμάδος κρούσεως τῶν Κ/Σ.

Ἠσκήθη ἀφάνταστος πίεσις καὶ ἐν συνεχείᾳ διετυπώθησαν ἀπειλαὶ κατὰ τοῦ Διοικητοῦ Ἀσφαλείας ἐπὶ τῷ σκοπῷ ὅπως ἐξαναγκάσθῃ οὗτος καὶ ἐλευθερώσῃ τοὺς συλληφθέντας, ἐνεφανίσθησαν δὲ ἐνδιαφερόμενα πρόσωπα ἀνήκοντα εἰς ὅλα τὰ κόμματα.

Αἱ πιέσεις καὶ αἱ ἀπειλαὶ ἐπὶ τῆς Χωρ/κῆς δεν ἐτελεσφόρησαν καὶ οἱ ἰσχυροὶ

(10) Σχετ. ὑπ' ἀριθμ. 26/33/64δ ἀπὸ 12-2-1948 ἀναφορὰ τμήματος Ἀσφαλείας Βερροίας καὶ 21/87/730 ὡς καὶ 21/87/731 Δ. Χ. Βερροίας.

ἐστράφησαν πρὸς τὸν ἀσκοῦντα τὴν ποινικὴν ἀγωγὴν Δ/τὴν τῆς 31ης Ταξιαρχίας καὶ ἐνῶ ὅλαι αἱ ἐπὶ παραβάσει τοῦ Γ' ψηφίσματος ὑποθέσεις παρεπέμποντο εἰς τὸ ἀκροατήριον ἐπὶ τῇ βάσει τῆς προανακρίσεως διὰ τὴν προκειμένην ὑπόθεσιν διετάχθη τακτικὴ ἀνάκρισις καὶ ὁ ἐνεργῶν ταύτην εἰσηγητὴς ἐδήλου πρὸς ἐξετασθέντα μάρτυρα ὅτι ἐπρόκειτο νὰ ἐπακολουθήσῃ ἀποφυλάκισις.

Τὴν πορείαν ταύτην ἐπληροφορήθησαν αἱ ἀστυνομικαὶ καὶ Στρατιωτικαὶ 'Αρχαὶ Βερροίας καὶ ὁ Διοικητὴς τῆς 33ης Ταξιαρχίας ἀπηύθυνε τὴν ἀκόλουθον διὰ τοῦ ἀσυρμάτου ἀναφοράν.

'Απὸ 33ην Ταξιαρχίαν 0917,45 (9-2-48).
Πρὸς ΧΙ Μεραρχίαν. Γ'. Σ.Σ. – Δ.Χ.Β.

55/22 Πληροφορούμεθα ὅτι δι' ὑπόθεσιν Καραφ........ διετάχθη ὅλως παραδόξως τακτικὴ ἀνάκρισις καὶ ὅτι ἀποτέλεσμα τῶν ἐξασκηθεισῶν παντοειδῶν πιέσεων θὰ εἶναι ἡ ἐντὸς τῆς αὔριον ἀποφυλάκισις τοῦ Β.Ε. καὶ Κ.Π. διὰ Βουλεύματος.

'Η σκανδαλώδης αὐτη ἐνέργεια θὰ ἔχῃ ὡς ἀποτέλεσμα τὴν ὁλοσχερῆ ἀπώλειαν τῆς ἐμπιστοσύνης τοῦ ἐθνικόφρονος λαοῦ πρὸς τὴν Στρατιωτικὴν δικαιοσύνην καθὼς καὶ τὴν γενικὴν κατάπτωσιν τοῦ ἠθικοῦ. 'Η Ταξιαρχία καὶ Χωροφυλακὴ δὲν θὰ ἔχουν θέσιν πλέον μεταξύ των ἐντοπίων συμπολεμιστῶν των κατὰ τοῦ Σλαυοκομμουνισμοῦ. Πρὸς ἱκανοποίησιν κοινοῦ αἰσθήματος καὶ λόγοι στοιχειώδους δικαιοσύνης ἐπιβάλλουν ἄμεσον παραπομπήν των Στρατοδικεῖον».

Κατσουρίδης

'Ο Διοικητὴς ΧΙ Μεραρχίας, πρὸς ὃν ἐγένοντο καὶ προφορικαὶ αὐτοπρόσωποι παραστάσεις τῶν Διοικούντων βαθμοφόρων τῆς Χωροφυλακῆς, ὑπῆρξεν ὀξύτερος καὶ αὐθημερὸν ἐξαπέστειλε διὰ τοῦ ἀσυρμάτου τὴν ἀκόλουθον διαταγήν.

Πρὸς Δ/τὴν 31ης Ταξιαρχίας — 'Απόρρητος
Κοιν. Δ/τὴν Γ. Σ.Στρατοῦ — ΧΙ Μεραρχία/Α2
'Αριθμ. 131/2/321

Σ.Τ.Γ. 914 τῇ 9-2-1948

1. "Οτι ἀνήθικον καὶ βρομερὸν περιλαμβάνει ὁ 'Ελληνικὸς λαὸς στὰ σπλάγχνα του ἐκινητοποιήθη διὰ νὰ σώσῃ τὸν προδότην Π.

2. Δ/τὴς 33 Ταξιαρχίας συνδέει παραμονήν του διοίκησιν Ταξιαρχίας μὲ κολασμὸν προδοτῶν ἄνευ ἐλαχίστης ἐλαστικότητος.

3. 'Αναλαμβάνετε μεγάλην εὐθύνην ἀπέναντι τῶν νεκρῶν καὶ τῶν ζώντων συναδέλφων μας καὶ στρατιωτῶν μας.

4. Σταθῆτε, ὡς τίμιος στρατιώτης πού εἶσθε, ἀκλόνητος στὰς ἐπάλξεις τοῦ Ἔθνους, ἐὰν θέλετε νὰ εἶσθε ἄξιος τῆς ἐκτιμήσεως τῶν συναδέλφων σας.

Α. Περιβολιώτης 'Υποστράτηγος–Δ/τὴς

'Η δίκη ἔγινε, οἱ παραπεμφθέντες κατεδικάσθησαν εἰς θάνατον, ἀλλὰ συντό-

μως ἀπεφυλακίσθησαν διὰ τοῦ Συμβουλίου Χαρίτων, ὅπως εἶχεν ἀποφυλακισθῆ καὶ ὁ ἄλλος μεγαλόσχημος καπνέμπορος Ἰορδ...., ἀλλ' ἡ τοιαύτη ἢ τοιαύτη ἐξέλιξις οὐδόλως ποτὲ ἀνεχαίτισε τοὺς βαθμοφόρους τοῦ Σώματος ἢ τοὺς ἀπεμάκρυνεν ἐκ τῆς γραμμῆς του : αθή οντος καὶ τῆς προσηλώσεως πρὸς τὰ ἰδανικὰ τῆς ἀληθοῦς Δημοκρατίας καὶ τῆς αἰωνίας Ἑλλάδος (11).

Ἐκ τῶν παρατιθεμένων ὡς ἀνωτέρω ἐγγράφων ὀφείλομεν νὰ παρατηρήσωμεν ὅτι ὁ Ἐθνικὸς Στρατὸς ἐπεδείκνυε ἐπηυξημένην εὐαισθησίαν ἔναντι τῶν κομματικῶν παρεμβατισμῶν καὶ ἀντέδρα μὲ μίαν ἀσυνήθιστον δριμύτητα, χαρακτηριστικὰ ἅτινα ἀπεδείκνυον τὴν μεγάλην ζωτικότητα καὶ τὴν ἀταλάντευτον ἀποφασιστικότητά του.

Ο ΠΡΟΣ ΦΛΩΡΙΝΑΝ ΤΟΜΕΥΣ

Ἐκτὸς ὅμως τῆς ὁδικῆς συνδέσεως ,μεταξὺ Κεντρικῆς καὶ Δυτικῆς Μακεδονίας, ὑπῆρχεν καὶ ἡ μέσω Ἐδέσσης σιδηροδρομικὴ τοιαύτη μέχρι Ἀμυνταίου καὶ Φλωρίνης, δι' ἧς ἠδύνατο νὰ διεξάγεται τὸ σύνολον τῆς διακινήσεως.

Εἰς αὐτὴν τὴν σπουδαιότητα τῆς περιοχῆς Φλωρίνης δέον νὰ προστεθῆ καὶ ἡ ἐξαιρετικὴ εὐαισθησία ἐν τῷ νομῷ τούτῳ, σπουδαιότης ἥτις προσελάμβανε καὶ προσλαμβάνει πάντοτε μείζονα σοβαρότητα καὶ λόγῳ γειτνιάσεως μετὰ Γιουγκοσλαβίας καὶ Ἀλβανίας καὶ λόγῳ συνθέσεως πληθυσμοῦ ἀλλὰ καὶ λόγῳ συμπεριφορᾶς καὶ μεθόδων ἐνεργείας τῶν Ἀρχῶν εἰς κρισίμους στιγμάς.

Κατὰ τὰ ἔτη 1947 καὶ 1948 αἱ ὑπηρεσίαι τῆς Δ.Χ. Φλωρίνης εἶχον παραπέμψει εἰς τὰ στρατοδικεῖα 362 ἄτομα καὶ ἕτερα 400 εἰς ἐπιτροπὴν Δημ. Ἀσφαλείας. Ἡ παραπομπὴ ἐνώπιον τῆς δικαιοσύνης ἔστω καὶ δι' ἀσημάντους αἰτίας δὲν δημιουργεῖ σφοδρότητα ἀντιδράσεων, ὡς ἡ ὁμαδικὴ παραπομπὴ εἰς ἐπιτροπὰς Δημ. Ἀσφαλείας.

Δέον νὰ σημειωθῆ ὅτι ἐν τῇ περιοχῇ ταύτῃ εἶχε δημιουργήσει σοβαρὰν ἐπιρροὴν τὸ Ν.Ο.Φ., δι' οὓς λόγους ἔχομεν ἐκθέσει ἤδη κατ' ἐπανάληψιν καὶ κυρίως διότι κατὰ τὸ 1945 τὰ πρῶτα κλιμάκια τῆς Ἑλληνικῶν Ἀρχῶν ἔφθασαν ὡς ἐκδικηταὶ καὶ ὄχι ὡς στοργικοὶ ἀδελφοί.

Φαίνεται ὅμως ὅτι οἱ ὡς ἀνωτέρω παραπεμθέντες εἰς στρατοδικεῖα καὶ Ε.Δ. Α.Ν.Φ. δὲν ἦσαν μέλη τῆς κυρίας ἐν τῷ νομῷ Φλωρίνης ὀργανώσεως, ἀλλ' ἐκ περιστάσεων ἁμαρτήσαντες καὶ οὕτω τὸ εἰς βάρος τῶν ἐθνικῶν δυνάμεων καταστρεπτικὸν ἔργον τῶν συνωμοτικοῦ δικτύου τοῦ Κ.Κ.Ε. ἐσυνεχίζετο μὲ ἔντασιν, προκαλοῦν ἐξαιρετικὸν ἐκνευρισμὸν καὶ σοβαρὰς ἀνησυχίας.

Εἶχον πραγματοποιηθῆ 92 ναρκοθετήσεις, 29 ἀνατινάξεις ὀχημάτων, τραυμα-

---

(11) Ἦτο γενικὴ ἡ ἐξέγερσις κατὰ τῶν κομματικῶν παρεμβατισμῶν εἰς τὸ ἔργον τῆς ἐκκαθαρίσεως τῶν μετόπισθεν Ἡ ἐφημερὶς «Βραδυνὴ» τῶν Ἀθηνῶν διὰ κυρίου ἄρθρου εἰς τὸ φύλλον τῆς 12-2-1948, ἀφ' οὗ διεπίστωνεν ὅτι «Αἱ ὑπεύθυνοι ἀρχαὶ δὲν φαίνεται νὰ ἔχουν καὶ σήμερον ἀκόμη ἀντιληφθῆ, ὅτι ὁ σλαβοκομμουνισμὸς δὲν καταβάλλεται ἐφ' ὅσον δὲν ἐκκαθαρίζονται τὰ μετόπισθεν ...», ἐν συνεχεία ἐπετίθετο κατὰ τῆς κομματικῆς συναλλαγῆς τὴν ὁποίαν ἐθεώρει ὑπεύθυνον διὰ τὴν ἀποτελμάτωσιν τῶν προσπαθειῶν τῶν Ἐθνικῶν δυνάμεων. Ὡς πρόσφατον παράδειγμα ἀνέφερεν τὴν γενικὴν κομματικὴν κινητοποίησιν ὑπὲρ τῶν κατὰ τὰ ἀνωτέρω συλληφθέντων ἐν Βερροία, καὶ κατέληγεν: «...Εὐτυχῶς ὁ διοικητὴς (Χωρ/κῆς) εἶναι Ἕλλην πραγματικὸς καὶ ἔτι τούτου περισσότερον, ὄχι χαλβᾶς. Καὶ τοὺς ἀπέπεμψε κακὴν κακῶς ...».

τισμοὶ καὶ φόνοι 87 στρατιωτικῶν καὶ ἰδιωτῶν, εἶχον στρατολογηθῆ καὶ προωθηθῆ πρὸς τοὺς Κ/Σ 308 ἄτομα, πρὸς τοὺς ὁποίους εἶχον προωθηθῆ ἐπίσης σημαντικαὶ ποσότητες τροφίμων καὶ μαλλίνων εἰδῶν, πάντοτε δὲ οἱ Κ/Σ ἐτέλουν ἐν γνώσσει ὅλων τῶν στρατιωτικῶν μετακινήσεων (12).

Δέον νὰ ὁμολογηθῆ ὅτι αἱ ὑπηρεσίαι Χωροφυλακῆς εἶχον σταθῆ ἀτυχεῖς τουλάχιστον, ἔναντι τῆς ὀφθαλμοφανοῦς ταύτης σοβαρᾶς κομμουνιστικῆς ὀργανώσεως.

Τὴν 26-10-1948 συνελήφθη ὁ ἀρχηγὸς Κ/Σ ὁμάδος κρούσεως Ρέππας ἢ Γιώργας Κων. ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον «καπετὰν Φάνης», ὅστις ἀνακρινόμενος κατέθεθεσεν ὅτι ἐν τῇ περιοχῇ Ἀμυνταίου ἕδρα συνωμοτικὴ ὀργάνωσις διευθυνομένη ὑπὸ ἀτόμου φέροντος τὸ ψευδώνυμον «Ἀτρόμητος», δὲν κατέστη ὅμως ἐφικτὸν νὰ ἐντοπισθῇ ἡ πραγματικὴ ταυτότης.

Τὴν 7-12-1948 ἐφονεύθη ὑπὸ τῆς 22ας Ταξιαρχίας εἰς Ἀσπρόγεια Ἀμυνταίου ὁ Κ/Σ Γρηγόριος Χατζηκυριάκος ἢ Γκῖλος. Ἡ Ταξιαρχία ἀπέστειλε πρὸς τὴν Δ.Χ. Φλωρίνης τὰ εἰς τὰ θυλάκια τοῦ φονευθέντος ἀνευρεθέντα σημειώματα, ἔνια τῶν ὁποίων προερχόμενα ἐξ Ἀμυνταίου ἔφερον τὴν ὑπογραφὴν «Ἀτρόμητος».

Τὰ γραπτὰ ταῦτα τεκμήρια μετὰ ληφθέντων δειγμάτων γραφῆς τῶν ἐν Ἀμυνταίῳ θεωρουμένων ὑπόπτων μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ τοῦ Μητσούλη Σταύρου ἀπεστάλησαν εἰς Ἀθήνας διὰ γραφολογικὴν πραγματογνωμοσύνην. (13).

Ὁ καθηγητὴς Πουλαντζᾶς διὰ τῆς ἀπὸ 5-5-1949 ἐκθέσεως του ἀπεφάνθη ὅτι ὁ συντάκτης τῶν ὑπὸ ψευδώνυμον «Ἀτρόμητος» σημειωμάτων ἦτο ὁ Σταῦρος Μητσούλης, ἡ ἔκθεσις δὲ αὕτη ἐλήφθη τὴν 17-5-1949 εἰς τὰς ἀρχὰς Χωρ/κῆς Ἀμυνταίου (14).

Τὴν ἐπομένην, 18-5-49, παρὰ τὴν θέσιν «Κλειδὶ» προσέκρουσεν ἐπὶ νάρκης καὶ ἀνετινάχθη αὐτοκίνητον τῆς 22ας Ταξιαρχίας φονευθέντος καὶ ἑνὸς στρατιώτου.

Ὁ ἐπικεφαλῆς τῆς φάλαγγος ὑπολοχαγὸς Μητρόπουλος ἐπέτυχε δι' ἀστραπιαίων ἐνεργειῶν του ν' ἀνακαλύψῃ ὅτι τὴν νάρκην εἶχεν τοποθετήσει ὁ Ἀγροφύλαξ(!) Στόϊκος, ὅστις συλληφθείς, ἀφοῦ ὡμολόγησεν ὅτι στρατιωτικὸς μὲν ἀρχηγὸς τῆς ὀργανώσεως ἐν τῇ περιοχῇ ἦτο ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος Κλειδίου Ράμος Δημ. (!!), πολιτικὸς δὲ ὑπεύθυνος ὁ Στάϊκος Βλαδίμηρος, ηὐτοκτόνησεν ἐν συνεχείᾳ.

Συνελήφθησαν τόσον ὁ Ράμος ὅσον καὶ ὁ Στάϊκος καὶ ἤρχισαν νὰ διενεργοῦνται ὑπὸ βαθμοφόρων τῆς Ταξιαρχίας ἀνακρίσεις καὶ συλλήψεις, κατόπιν ὅμως παραστάσεων τοῦ Διοικητοῦ Χωρ/κῆς Φλωρίνης, Ταγματάρχου Παναγοπούλου Νικ., καὶ δυνάμει τῶν ὑπ' ἀριθ. Α.Π.Φ. 232)70)Α2 και 232)72)Α2 τῆς 27-5-1949 διαταγῶν τῆς ΙΙ Μεραρχίας παρεδόθησαν οἱ κρατούμενοι καὶ ἡ περαιτέρω ἀνάκρισις εἰς τὴν Διοίκησιν Χωροφυλακῆς Φλωρίνης.

Ἡ Δ.Χ. Φλωρίνης κατένειμε τὴν ὅλην ἀνάκρισιν εἰς τομεῖς, συστήσασα δύο κύρια ἀνακριτικὰ συνεργεῖα, ἓν ὑπὸ τὸν ὑποδιοικητὴν τῆς Διοικήσεως Ταγματάρχην Παπαζαφείρην καὶ ἓν ὑπὸ τὸν Διοικητὴν τοῦ τμήματος Ἀσφαλείας Μοίραρχον

---

(12) Βλέπε κυρίως ὑπ' ἀριθμ. 21/12/22/1 ἀπὸ 10-10-1949 Ἀπόρρητον διαταγὴν Ἀρχιστρατήγου.

(13) Ὁρᾶτε 13/31/61δ ἀπὸ 1-4-49 ἔγγραφον Σ. Χ. Ἀμυνταίου καὶ ἐν συνεχείᾳ Φ. 106 968/49 ἔγγραφον Γεν. Ἀσφ. Ἀθηνῶν.

(14) 8/32/61κε ἀπὸ 8-10-49 ἔκθεσις τῆς Δ.Χ. Φλωρίνης.

Γεωργιόπουλον, εἰς τὴν διάθεσιν τῶν ὁποίων ἐτέθη ἱκανὸς ἀριθμὸς κατωτέρων Ἀξιωματικῶν καὶ ὑπαξιωματικῶν.

Εἰς τὰ προανακριτικὰ ταῦτα συνεργεῖα προσετέθησαν καὶ οἱ ὑπὸ τοῦ τμήματος Ἐθνικῆς Ἀσφαλείας Θεσσαλονίκης διατεθέντες ὡς εἰδικοί, ὑπομοίραρχοι Ἀρνόκουρος Θεμ. καὶ Λαζαρῆς Δημ.

Αἴφνης τὴν 31 Μαΐου ἐνεφανίσθη εἰς Φλώριναν ὁ ὑπολοχαγὸς Παπαευθυμίου ἐπικεφαλῆς ὁμάδος «ἀνακριτῶν» τῆς ὁμάδος Ἀσφαλείας Σώματος Στρατοῦ, ἵνα βάσει τῆς ἀνὰ χεῖρας του ὑπ' ἀριθμ. Α.Α.Π. 49)1157)74 ἀπὸ 20-5-49 δ)γῆς τοῦ Β' Σώματος Στρατοῦ ἀναλάβῃ οὗτος τὸν περαιτέρω χειρισμὸν κλπ. τῆς ὑποθέσεως.

Τὸ θέμα περιεπλέκετο καὶ ἐξετρέπετο τῆς νομίμου τροχιᾶς του, ἀλλὰ καὶ κωμικὴν προσελάμβανε ὄψιν μὲ τοὺς «ἀνακριτὰς» κλπ. Περὶ τούτων πεισθεὶς ὁ Ὑπολοχαγὸς Παπαευθυμίου ἐπανῆλθεν εἰς Κοζάνην ἔνθα ἔπεισε καὶ τοὺς ἁρμοδίους, οἵτινες διὰ νέας διαταγῆς, τῆς ὑπ' ἀριθ. Α.Π.Φ. 1157)04)Α2) 1Α τῆς 2-6-1949, διέταξαν ὅπως τὴν ἀνάκρισιν ἐνεργήσῃ ἐξ ὁλοκλήρου καὶ ὑπευθύνως ἡ Δ.Χ. Φλωρίνης, τῇ συνδρομῇ καὶ τῶν «Ἀνακριτῶν».

Τέλος διὰ τὴν καλυτέραν ὀργάνωσιν τῶν ἀνακρίσεων ἀπεστάλησαν καὶ ὑπὸ τοῦ Γ.Ε.Σ. οἱ παρ' αὐτῷ ἀπεσπασμένοι ὡς εἰδικευμένοι Ἀντ/ρχης Χωρ/κῆς Πηλίτσης Πέτρος καὶ Μοίραρχος Σκουλαρίκης Σπυρ.

Τὸ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἐκδηλωθὲν γενικὸν ἐνδιαφέρον προεκάλεσεν, ὡς μὴ ὤφειλεν, προστριβὰς καὶ παρεξηγήσεις μεταξὺ ὅλων τῶν ἀναμιχθέντων παραγόντων καθὼς καὶ μεταξὺ τῆς 22ας Ταξιαρχίας καὶ τῆς Δ.Χ. Φλωρίνης (15).

Ἐν πάσει περιπτώσει ἡ σύγκρουσις τῶν τόσων ἀνιομοιογενῶν φιλοδοξιῶν δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν ὅτι δὲν ἔβλαψεν σοβαρῶς τὸ ἔργον τῆς ἀνακρίσεως, ὅπερ ἔληξε περὶ τὸ τέλος Ἰουλίου 1949.

Συνελήφθησαν καὶ παρεπέφθησαν ἐνώπιον τοῦ ἐκτάκτου Στρατοδικείου 243 ἄτομα ἐξ ὅλης τῆς περιοχῆς τοῦ νομοῦ Φλωρίνης, κατανεμημένα εἰς τρία τμήματα πληροφοριοδοτῶν, Δολιοφθορέων καὶ Συνδέσμων (16).

Οὕτω ἐξεκαθαρίσθη ἡ νευραλγικὴ περιφέρεια ἐκείνη ἐκ τῶν καταδοτῶν καὶ δολιοφθορέων εἰς τὰς παραμονὰς τῆς μεγάλης κατὰ τοῦ Βιτσίου ἐπιθέσεως τοῦ Ἐθνικοῦ Στρατοῦ.

Ἀλλαχοῦ ἀνεφέρθημεν εἰς τοὺς κομματικοὺς παρεμβατισμοὺς εἰς τὰ ἔργα τῆς Χωροφυλακῆς ἤδη θίγομεν διὰ πολλοστὴν φορὰν τὴν τάσιν πρὸς ἀντιποίησιν τῶν ἀστυνομικῶν καθηκόντων καὶ ἔργων ἐκ μέρους τοῦ Στρατοῦ. Ἀτυχῶς πρόκειται

---

(15) Βλέπ.ε Α.Π. 4247/Α2 18-7-49 ἀναφορὰν 22 Ταξιαρχίας, Δ.Υ. ἀπὸ 28-7-1949 ἀναφορὰν Πηλίτση Π., 21/12/22/2 ἀπὸ 12-9-49 Β.Σ.Σ., 445/2/13 ἀπὸ 9-9-49 Ἀρχ. Βασ. Χωροφυλακῆς, 8066/6-20-9-49 Ο.Α.Σ./Σ.Σ., 8/32/61ν 8-7-49 Δ. Χ. Φλωρίνης κλπ.

(16) Λεπτομερῶς περὶ τῆς ὅλης ὀργανώσεως καὶ τῆς δράσεως ἑνὸς ἑκάστου τῶν συλληφθέντων διαλαμβάνει ὑπ' ἀριθμ. 8/32/61κε τῆς 8-10-49 ἀναφορὰ τῆς Δ.Χ. Φλωρίνης Ὁ Γεωργ. Μόδης ἐν τῷ προλόγῳ του μετὰ ἰδιαζούσης λεπτότητος στρέφεται κατὰ τοῦ κύρους τῶν ἀνακρίσεων, γράφων ὅτι οἱ ὑπερεκατὸν καταδικασθέντες «στὶς βαρύτερες ποινὲς ποὺ ἐκηρύχθησαν ὅμως ἀπὸ τὸ Ἀναθεωρητικὸ Δικαστήριο, ὅλοι παμψηφεὶ ἀθῷοι». Πρέπει νὰ παρατηρήσωμεν ὅτι ὅταν ἐγένετο ἡ ἐκδίκασις εἰς τὸ Ἀναθεωρητικὸν εἶχε λήξει ὁ συμμοριτοπόλεμος καὶ εἶχον ἀρχίσει τὰ μέτρα κατευνασμοῦ καὶ ὅτι ποτὲ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἀποκλεισθοῦν αἱ πλᾶναι καὶ αἱ ὑπερβολαὶ κατὰ τὰς ἀνωμάλους ἰδία περιόδους.

περὶ ἑνὸς ἀσθενοῦς καὶ εὐπαθοῦς τομέως, ὅλως ἀδικαιολογήτως καὶ αὐθαιρέτως πολλάκις δοκιμασθέντος, εἰς τὰς σχέσεις τῶν ἀδελφῶν Σωμάτων καὶ Ὅπλων.

Ἡ ἐπιτυχία ἐξεκίνησεν ἐκ τῶν ἔργων καὶ σκέψεων τῶν ἐπιλέκτων Ἀξιωματικῶν τῆς 22ας Ταξιαρχίας καὶ ἔτυχε μιᾶς ἀκαμάτου ἐπεξεργασίας καὶ ἐξονυχίσεως, ὑπὸ τὴν δ/νσιν καὶ ἐποπτείαν τοῦ Διοικητοῦ Χωροφυλακῆς Φλωρίνης Ταγματάρχου Παναγοπούλου Νικολ., ἐκ μέρους τῶν ἀξιωματικῶν καὶ ὁπλιτῶν τῆς Δ.Χ. Φλωρίνης, ἐνισχυθέντων τόσον ἐκ Κοζάνης καὶ Θεσσαλονίκης ὅσον καὶ ἐξ Ἀθηνῶν.

Μετὰ τὴν ἐξόντωσιν τοῦ Χατζηκυριάκου καὶ τὴν ἀποστολὴν εἰς τὴν Δ.Χ. Φλωρίνης τὴν ἀνευρεθέντων εἰς τὰ θυλάκια τούτου ἐγγράφων παρέμεινεν χρόνος ἑνὸς τριμήνου περίπου ἄνευ συστηματικῆς ἐνεργείας ἐκ μέρους τῆς Χωρ/κῆς Ἀμυνταίου, ἥτις ἐν τέλει διὰ τοῦ κατωτέρου της κλιμακιου ἐξεδηλώθη πρὸς γραφολόγον, ὅμως, μετὰ τὸ νέον ἐπίτευγμα τῆς 22ας Ταξιαρχίας καὶ ἰδία τοῦ ὑπολογαχγοῦ Μητροπούλου, εἰργάσθησαν ἀκαμάτως ἐπὶ δύο μῆνας περίπου οἱ Ταγ/ρχης Παπαζαφείρης Σπυρ., Μοιρ. Γεωργιόπουλος Κων., Ὑπομοίρ. Ἀνδρεόπουλος Ἠλ., Λάλωσης Γεωργ., Ἀνθυπομοίραρχοι Στεφούλης Θεόδ. καὶ Τσιγκουρᾶκος Γεώργ., οἱ Ὑπομ. Ἀρνόκουρος Θεμ. καὶ ἀνθ/στὴς Λαζαρῆς Δημ., οἱ ἐνωμ. Χατζίδης Ἰωάν. καὶ Κουβελόπουλος ΗΓεωργ. καὶ ὁ ὑπεν. Βρεττᾶκος Ἀντώνιος (17). Ἐπίσης σοβαρῶς συνέβαλον καὶ οἱ ὑπολοχαγοὶ Παπαευθυμίου μετὰ τῶν ὑπ' αὐτὸν» ἀνακριτῶν καὶ οἱ ταγματάρχης Πηλίτσης Π. καὶ Μοίρ. Σκουλαρίκης Σπυρ.

Δὲν ὑπῆρξε πόλις, ἐπαρχία καὶ Κώμη τῆς Ἑλληνικῆς ἐπικρατείας ποὺ νὰ μὴ ἀπετέλεσε τὸν στόχον τῆς κομμουνιστικῆς συνωμοσίας καὶ τανάπαλιν ἀντικείμενον ἐντόνου ἐπαγρυπνήσεως καὶ ἐρεύνης ὑπὸ τῆς Χωροφυλακῆς, δι' ὃ καὶ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐπεκταθῶμεν πολὺ δὲ περισσότερον νὰ διανοηθῶμεν νὰ ἐξαντλήσωμεν τὴν περιπτωσιολογίαν τοῦ μυστικοῦ πολέμου τῶν μετόπισθεν, ὃν νικηφόρως καὶ ἀποτελεσματικῶς διεξήγαγεν ἡ Ε.Β.Χ.

Διὰ τῶν ἀνωτέρω προσεπάθήσαμεν νὰ δώσωμεν χονδρικῶς μίαν εἰκόνα τοῦ μυστικοῦ τούτου πολέμου καὶ τῶν περιφανῶν καὶ ὁλοκληρωτικῶν νικῶν τῆς Χωροφυλακῆς, ἐπεμείναμε δὲ κάπως περισσότερον ἐπὶ τῶν γεγονότων περιοχῆς Δ/νσεως Ἀστυνομίας Θεσσαλονίκης διότι περὶ ἀφορώντων τὸν ἀντισυμμοριακὸν ἀγῶνα ἐπεισοδίων ἐν τῇ περιοχῇ ταύτῃ οὐδόλως εἴχομεν ὁμιλήσει ἀλλὰ καὶ διότι εἰς τὴν Θεσσαλονίκην ἐπεδίωξε τὸ Κ.Κ.Ε. καὶ ὁ Κ/Σ νὰ στηρίξῃ τὴν κυρίως ὕπαρξιν του, λόγῳ τῶν πολλῶν καὶ σπουδαίων ἰδιοτήτων τῆς πολεως ταύτης.

Ἀλλὰ καὶ διὰ τῶν ὅσων ὀλίγων παρεθέσαμεν εἴμεθα βέβαιοι ὅτι θὰ προκαλέσωμεν τὰς διαμαρτυρίας τῶν ὑπηρετησάντων κατὰ τὴν περίοδον ἐκείνην ἐν Θεσσαλονίκῃ Ἀξιωματικῶν καὶ ὁπλιτῶν Χωροφυλακῆς, οἵτινες καθ' ὅλην τὴν περίοδον συνεχῶς ἀγρυπνοῦντες καὶ ἐκτιθέμενοι, ὅσον καὶ οἱ συνάδελφοι των τῆς ὑπαίθρου, καὶ μὲ τὸν δάκτυλον εἰς τὴν σκανδάλην ἐξουδετέρωσαν ἁπάσας τὰς προσπαθείας τῶν Κ/Σ νὰ δράσωσιν ὡς δολιοφθορεῖς ἐντὸς τῆς Πόλεως.

Ἀνέρχονται εἰς δεκάδας αἱ προσπάθειαι συμμοριακῶν ὁμάδων δολιοφθορᾶς, διεισδυσάντων πρὸς στιγμὴν εἰς τὴν πόλιν, νὰ ἐγκατασταθῶσιν κάπου καὶ ἐκεῖθεν νὰ δράσωσι. Αἱ πυκναὶ περίπολοι τῆς Χωροφυλακῆς ἀνεκάλυπτον ταύτας καὶ ἤρχιζεν ἡ καταδίωξις καταλήγουσα πάντοτε εἰς τὴν ὁλοσχερῆ ἐξοόντωσιν τῶν δολιοφθο-

(17) 8/32/61κε τῆς 8-10-1949 ἔκθεσις Δ. Χ. Φλωρίνης.

ρέων. Ὁ Ἀντ/ρχης Μαυροειδῆς Κων)νος, τὸν ὁποῖον ἀνωτέρω ἔχομεν συναντήσει ἐν τῇ Δ.Χ. Κιλκὶς πολεμῶντα, εὑρίσκετο ὡς ὁ ἀπὸ μηχανῆς ἄνθρωπος πάντοτε πρῶτος ὥσπερ νεανίας, εἰς τὴν καταδίωξιν τῶν δολιοφθορέων καὶ οἱ Ἀστυνόμοι τῶν Θ, ΣΤ, Ι, Η, Δ καὶ Ζ' τμημάτων ἔχουν εἰς τὸ ἐνεργητικόν των τὴν ἐξόντωσιν ἀρκετῶν διεισδυσάντων σαμποτέρ.

Ἡ κατὰ τὰς νυκτερινὰς ὥρας καταδίωξις τῶν δολιοφθορέων ἐν τῷ ἄνω τμήματι τῆς πόλεως προσελάμβανεν μορφὴν ἀληθοῦς ἀνιχνεύσεως λαγωνικῶν, ἡ δὲ ἐξόντωσις ἀπήτει ἐνίοτε Ὀδύσσειον πνεῦμα.

Τὴν νύκτα τῆς 8-5-1949 δύο δολιοφθορεῖς καταδιωκόμενοι εἶχον καταφύγει εἰς οἰκίαν ἐπὶ ὁδοῦ Ἀμφιτρύωνος 12, ἔνθεν ἠμύνοντο δι' αὐτομάτων, ὁπότε ὁ Μοίρ. Νήρας Κων. ὑπεβοήθησε τὸν Ἀνθ/ρχον Ροβάκην Νικ., ὅστις ἀνελθὼν ἐπὶ τῆς στέγης ἔρριψε ἐντὸς τῆς οἰκίας δύο χειροβομβίδας διὰ τῆς καπνοδόχου καὶ οὕτω ἐξωντώθησαν οἱ κακοποιοὶ (18). Παρόμοιαι συμπλοκαὶ μετὰ διεισδυόντων δολιοφθορέων ἐλάμβανον χώραν καὶ εἰς ἄλλας πόλεις τῆς χώρας εἴτε πρὸς διάπραξιν δολοφονιῶν εἴτε πρὸς δολιοφθορὰν ἐπὶ κοινοφελῶν ἔργων καὶ πάντοτε, κατὰ κανόνα, ἡ Χωροφυλακὴ ἐπετύγχανε τὴν ἐξουδετέρωσιν ἢ ματαίωσιν τῶν τοιούτων ἀνάνδρων προσπαθειῶν.

Πρὶν κλείσωμεν τὸ «ρεπερτόριον» τῆς στάγδην ἐπιλογῆς ἐκ τῶν ὑπὸ τῆς Χωροφυλακῆς ἀποκαλυφθεισῶν μυσαρῶν δολοφονικῶν καὶ κατασκοπευτικῶν ὀργανώσεων, ἀναφέρομεν ὅτι κατ' Ἀπρίλιον 1948 ἀνεκαλύφθη εἰς Ἰωάννινα εὐρύτατον δίκτυον κατασκοπείας, στρατολογίας καὶ οἰκονομικῆς ἐνισχύσεως τῶν Κομμουνιστοσυμμοριτῶν ὑπὸ τοὺς Κων. Ράπτην καὶ τὴν Εὐτυχίαν Πρίντζου. Συνελήφθησαν ὑπερεκατὸν ἄτομα ἐξ ὧν, παραπεμφθέντων ἐνώπιον τοῦ ἐκτάκτου Στρατοδικείου, 25 κατεδικάσθησαν εἰς θάνατον καὶ οἱ ὑπόλοιποι εἰς μικροτέρας ποινάς. Ἀνωτέρω ἐποιησάμεθα μνείαν τῆς ἐν μιᾷ νυκτὶ συλλήψεως ὑπὸ τῆς Χωροφυλακῆς Πελοπονήσου 4.500 ἀτόμων ἐπικειμένων τῶν τελικῶν ἐκκαθαριστικῶν ἐπιχειρήσεων ὑπὸ τοῦ Α' Σώματος Στρατοῦ. Ἀνεφέραμεν ἐπίσης τὴν συμβολὴν τῆς Χωροφυλακῆς εἰς τὴν διερεύνησιν καὶ ἀποκάλυψιν τῆς ὑποθέσεως τοῦ ἀνεφοδιασμοῦ τῶν συμμοριτῶν Πελοποννήσου θαλασσίως ἐκ λιμένων τῆς Ἀλβανίας.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΠΟΛΚ

Εἰσερχόμεθα ἤδη εἰς τὴν συνταράξασαν τὴν διεθνῆ κοινὴν γνώμην καὶ διακυβεύσασαν σοβαρώτατα τὴν Ἐθνικὴν τιμὴν τῆς Ἑλλάδος ὑπόθεσιν ΠΟΛΚ.

14 ἀκριβῶς μῆνας μετὰ τὴν ἐξαγγελίαν καὶ ἐφαρμογὴν τοῦ δόγματος Τρούμαν καὶ ἐνῷ ἡ μαχομένη Ἑλλάς, παραμερισθείσης πλέον τῆς τροχοπέδης Ρῶλιγξ, ἑτοιμάζετο πυρετωδῶς διὰ τὴν κατὰ τῶν Κ/Σ ἐξόρμησιν, τὴν 12ην Μαΐου 1948 παρεδόθη εἰς τὸ Γ' Ἀστυνομικὸν Τμῆμα Θεσσαλονίκης ὑπὸ τοῦ οἰκείου ταχυδρομικοῦ διανομέως εἷς πρὸς αὐτὸ ἀπευθυνόμενος φάκελλος περιέχων τὸ δελτίον ταυτότητος τοῦ ἀπὸ τῆς 8-5-1948 ἐξαφανισθέντος «ἀνυπόπτως» ἐκ τοῦ ἐν Θεσσαλονίκῃ ξενοδοχείου «ΑΣΤΟΡΙΑ) Ἀμερικανοῦ δημοσιογράφου Γεωργίου ΠΟΛΚ.

Ὁ εὐρυμαθέστατος νομομαθὴς καὶ λόγιος, κατ' ἐπανάληψιν διατελέσας Ὑπουργὸς καὶ βαθυστόχαστος τοῦ γραπτοῦ λόγου χειριστὴς Γεώργιος ΜΟΔΗΣ,

---

(18) 210/7/10 τῆς 16-5-1949 ἀναφορὰ Δ/νσεως Ἀστυν. Θεσσαλονίκης.

περιγράφει τὴν ὑπόθεσιν καὶ τὴν διὰ ταύτην διεξαχθεῖσαν δίκην εἰς τριάκοντα σελίδας τοῦ βιβλίου του «4 Δίκες στὴ Θεσσαλονίκη» μὲ μίαν ἐξαιρετικὴν γλαφυρότητα καὶ κυρίως τοποθετεῖ τὰς διαφόρους εἰκόνας ὅπως τὰς ἔζησε κατὰ τὸ πλεῖστον. Τὸ ἀπὸ πάσης ὅμως πλευρᾶς σημαντικὸν ἐπίτευγμα τῆς Ἑλληνικῆς Βασιλικῆς Χωροφυλακῆς, καίτοι τὸ ἐξαίρει ἀρκούντως, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ νοηθῆ ὅτι τὸ ἀποδίδει καὶ ὡς ἱστορικὸν κειμήλιον καὶ παρακαταθήκην καὶ ὡς δίδαγμα διὰ τοὺς ἐπιγενομένους.

Τούτου ἕνεκεν παραθέτομεν ἐν Παραρτήματι Χ' καὶ ὑπ' αὐξ. ἀριθμὸν 111, τὸ κείμενον τῆς ὑπ' ἀριθμ. 12/3/13δ ἀπὸ 16-5-1949 ἀναφορᾶς τῆς Διευθύνσεως Ἀστυνομίας Θεσσαλονίκης πρὸς τὸ Ἀρχηγεῖον Βασιλικῆς Χωροφυλακῆς.

Πέραν τῶν διαλαμβανομένων ἐν τῆ ἀναφορᾶ ταύτη ὀλίγα ἔχομεν ἡμεῖς νὰ προσθέσωμεν, κυρίως θεωροῦμεν χρέος νὰ ἐπιστήσωμεν τὴν προσοχὴν τοῦ μελετητοῦ ἔναντι ἐντυπωσιακῶν τινῶν δημοσιογραφικῶν ἀποπειρῶν πρὸς διαμόρφωσιν ἀλλοίου πνεύματος ὅσον ἀφορᾶ τοὺς ἐνόχους καὶ τὰ περιστατικά.

Εἰς τὸν τιτάνιον ἐκεῖνον ἀγῶνα πρὸς ἐξιχνίασιν, ἀνακάλυψιν καὶ σύλληψιν τῶν δραστῶν τῆς δολοφονίας τοῦ Ἀμερικανοῦ δημοσιογράφου συνειργάσθη ἡ δικαιοσύνη μετὰ τῆς Χωροφυλακῆς εἰς κορυφαῖον ἐπίπεδον ἀμοιβαίας ἐμπιστοσύνης καὶ κατανοήσεως.

Οἱ Εἰσαγγελεῖς Κωνσταντινίδης τῶν Ἐφετῶν καὶ Μουστάκης τῶν Πλημμελειοδικῶν καὶ ὁ ὡς ἀνακριτὴς ὁρισθεὶς πρωτοδίκης Κομοτοῦρος, ἐν οὐδεμιᾶ στιγμῆ ἠμφισβήτησαν τὰς ἐνεργείας καὶ τὰ ἐντεῦθεν ἀποτελέσματα τῶν βαθμοφόρων τῆς Χωροφυλακῆς καὶ οἱ τελευταῖοι μὲ ἀπαστράπτουσαν εἰλικρίνειαν ὡμίλουν πρὸς τοὺς δικαστικούς. Εἰς τὴν ὀφειλομένην ἐθνικὴν εὐγνωμοσύνην πρὸς τοὺς συντελεστὰς τοῦ ἀνακριτικοῦ ἐκείνου ἄθλου ὀφείλεται καὶ ἡ τιμὴ τῆς ὑποδειγματικῆς καὶ εὐθείας συνεργασίας, ὥστε οἱ ἐπιγενόμενοι νὰ ἀντλοῦν τὸ ἀκατάλυτον δίδαγμα περὶ μεγάλων ἀγαθῶν ἐκ τῆς ὀφειλομένης συνεργασίας.

Ὁ Εἰσαγγελεὺς Ἐφετῶν Θεσσαλονίκης διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμ. Ε.Π. 94 ἀπὸ 5-5-1949 ἀναφορᾶς του πρὸς τὸν Ὑπουργὸν τῆς Δικαιοσύνης ἐν ἀρχῆ ἐξέθετε τὰ ἀφορῶντα τὴν συμβολὴν εἰς τὸ ἔργον τῶν δικαστικῶν καὶ ἀστυνομικῶν ἀρχῶν, τοῦ ἐν Θεσσαλονίκη Ἀμερικανοῦ Προξένου καὶ ἐξαιρετικοῦ Φιλέλληνος Ράλλεϋ. Α. Γκῖφον, τοῦ γενικοῦ γραμματέως τοῦ Προξενείου τούτου Ἰωάν. Βαφειάδου, ἑνὸς ἐξαιρετικοῦ Ἕλληνος καὶ τοῦ Χαριλάου Λέσιου, προέδρου τοῦ ἐν Θεσσαλονίκη Ἑλληνοαμερικανικοῦ Συνδέσμου, ὅστις ἐντελῶς ἀφιλοκερδῶς ἐτέθη ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς εἰς τὴν διάθεσιν τῶν ἀρχῶν ὡς διερμηνεὺς κ.λ.π.

Ἐν συνεχεία ἐξῆρε τὸ ἔργον τοῦ εἰσαγγελέως Πρωτοδικῶν Χρήστου Μουστάκη καὶ ἀνακριτοῦ Χρ. Κομοτοῦρον, χαρακτηρίζων ὡς μνημειώδη τὴν πρὸς τὸ συμβούλιον Πλημμελειοδικῶν πρότασιν τοῦ εἰσαγγελέως τούτου.

Ἐπήνει τοὺς Ἐφέτην Ἀλέξανδρον Παπαζήσην διὰ τὴν ἀριστοτεχνικὴν διεύθυνσιν τῆς ἐπ' ἀκροατηρίω διαδικασίας καθὼς καὶ τὴν ἐξαιρετικὴν προθυμίαν ,ἐπιμέλειαν, ταχύτητα καὶ προσοχὴν τοῦ ἐν Ἀθήναις Πρωτοδίκου - Ἀνακριτοῦ Γεωργ. Καραμάνου. Ἐπήνει ἐπίσης τοὺς δικαστικοὺς Γραμματεῖς Ἀριστογείτονα Σωτηρίου, Ἰωάννην Καρασκόζαν καὶ Νικόλαον Ἀμανατίδην διὰ τὴν ἐξαιρετικὴν φιλοπονίαν, δραστηριότητα, ταχύτητα, ἀφοσίωσιν καὶ διαφύλαξιν τῶν ἀνακριτικῶν

δεδομένων. Τέλος, ἐπήνει τοὺς μετασχόντας τῶν δικαστικῶν συμβουλίων καὶ ὡς συνέδρων δικαστὰς καθὼς καὶ τοὺς λαβόντας μέρος ὡς ἐνόρκων ἰδιώτας.

Μεθ' ὃ ἐπιλαμβάνετο κρίσεων καὶ προτάσεων περὶ τῶν 'Αστυνομικῶν 'Αρχῶν Θεσσαλονίκης. Διὰ ν' ἀποδώσῃ ὅ,τι ἠσθάνετο καὶ ὅπως τὸ ἠσθάνετο διὰ τὸ ἔργον τῶν 'Αξιωματικῶν Χωροφυλακῆς ἐν Θεσσαλονίκῃ ἐχρησιμοποίησε 350 περίπου λέξεις κατὰ τάξιν καὶ βαθμόν, ὥστε ἡ μία νὰ εἶναι κολακευτικωτέρα τῆς ἄλλης. «Αἱ 'Αστυνομικαὶ 'Αρχαὶ Θεσσαλονίκης ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς ἐκινήθησαν ὡς εἷς ἄνθρωπος ...», γράφει, ἵνα κατωτέρω συνεχίζων περὶ τῶν 'Υποδιευθυντοῦ 'Αστυνομίας Τριανταφύλλου, Διοικητοῦ Γενικῆς 'Ασφαλείας Μουσχουντῆ καὶ Μοιρ. Τσώνου, ἀξιολογήσῃ

«... Ἔδωσαν αὐτόχρημα τὴν ψυχήν των εἰς τὴν διαλεύκανσιν τῆς σκοτεινῆς ὑποθέσεως, ἐργασθέντες μετ' ἐξαιρετικοῦ ζήλου καὶ αὐταπαρνήσεως. Κατὰ τὸ 36ετὲς διάστημα τῆς μέχρι τοῦδε δικαστικῆς καὶ εἰσαγγελικῆς μου ὑπηρεσίας, συνειργάσθην πάντοτε ἐν ἀγαστῇ συμπνοίᾳ μετὰ τῶν 'Αστυνομικῶν ἀρχῶν καὶ πάντοτε ἐξετίμησα τὴν πρὸς τὸ καθῆκον των ἀφοσίωσιν των, ἀλλὰ εἰς τὴν προκειμένην ὑπόθεσιν ἡ ἐπιδειχθεῖσα αὐταπάρνησις τῶν ἀνωτέρω, οἱ σωματικοὶ κόποι καὶ ψυχικαὶ θυσίαι, ὑπερβαίνουσι πᾶν προηγούμενον. Εἰς ἅπαντας τοὺς προρρηθέντας ἀνήκει πᾶσα τιμή....»

Εἰς ἰδιαιτέραν παράγραφον ἐξῆρεν τὴν συμβολὴν τοῦ 'Αστυνομικοῦ Δ/ντοῦ Πειραιῶς Βρανοπούλου καὶ ἄλλων 'Αξιωματικῶν Α.Π., περὶ ὧν κατωτέρω καὶ ἐν τελευταίᾳ παραγράφῳ ἀνεφέρετο λίαν εὐφήμως εἰς τὴν συμβολὴν τῶν Κων. 'Ηλιάκη, καθηγητοῦ 'Ιατροδικαστικῆς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Θεσσαλονίκης, Σωκρ. Κουγέα 'Ακαδημαϊκοῦ - καθηγητοῦ Πανεπιστημίου 'Αθηνῶν, 'Αριστ. Πουλαντζᾶ δικηγόρου, καθηγητοῦ Δικαστικῆς Γραφολογίας καὶ τῶν Χημικῶν τοῦ Γεν. Χημείου τοῦ Κράτους, Γ. Πανοπούλου καὶ 'Απ. Διαλισμᾶ.

'Η 'Ιστορικὴ δικαιοσύνη ἀπαιτεῖ ἐν παντὶ τὴν ἀλήθειαν καὶ ταύτης οὔσης ἀνεξακριβώτου εἶναι προτιμωτέρα ἡ σιωπή.

Οὔτε ὁ εἰσαγγελεὺς ἐφετῶν ἐν τῇ ἀνωτέρω Ε.Π. 94 ἀναφορᾷ του ἀναφέρει οὔτε ἡ Δ/νσις 'Αστυνομίας Θεσσαλονίκης ἐν τῇ παρατιθεμένῃ ἀναφορᾷ διευκρινίζει διὰ τίνα λόγον ἐβράδυνε κάπως ἡ σύλληψις τοῦ Γρηγ. Στακτοπούλου καὶ τί τὸ νέον προσετέθη ὥστε νὰ διαταχθῇ αὕτη τὴν 14 Αὐγούστου 1948. 'Επὶ τοῦ σημείου τούτου ὑπάρχει ἓν κενὸν τὸ ὁποῖον, διότι πλέον δὲν ζῇ ὁ Μουσχουντῆς δὲν ἠδυνήθημεν νὰ διευκρινίσωμεν. 'Ο διοικητὴς τοῦ τμήματος 'Εθνικῆς 'Ασφαλείας Θεσσαλονίκης, 'Αντισυνταγματάρχης Χωροφυλακῆς Στεφανάκης Γεώργιος, τὴν 10 'Απριλίου 1949 ὑπέβαλε τὴν ὑπ' ἀριθμ. 8/65/9 ἀναφοράν, παραπονούμενος διότι εἰς τὰς διὰ τοῦ τύπου κ.λ.π. ἀπονεμομένας τιμὰς ἠγνοήθη αὐτός, ὅστις εἶχεν προσφέρει σοβαρὰς ὑπηρεσίας καὶ χάρις εἰς τὴν ἐπιμονήν του διετάχθη ἡ σύλληψις Στακτοπούλου. Μεταφέρομεν αὐτολεξεὶ τὴν ἀκόλουθον παράγραφον ἐκ τῆς ἀναφορᾶς του ταύτης, ἧς ἀντίτυπον εἶχεν ἐπιδώσει καὶ εἰς τὸν 'Υπουργὸν Δικαιοσύνης : «Υ. Οὕτω εἶχον τὰ πράγματα μέχρι τῆς 13ης Αὐγούστου ὅτε λόγῳ τῆς δυσμενοῦς διεθνοῦς κρίσεως καὶ δὴ τῆς 'Αμερικανικῆς κοινῆς γνώμης εἰς βάρος μας εἶχον ἀφιχθῇ ἐνταῦθα θορυβημένοι οἱ κ. κ. 'Υπουργοὶ Δημ. Τάξεως καὶ Δικαιοσύνης ἐκ τῆς προτεραίας καὶ γενομένης συσκέψεως τῶν Δικαστικῶν καὶ 'Αστυνομικῶν 'Αρχῶν τῆς Πόλεως ὑπὸ τὴν Προεδρίαν τοῦ κ. 'Υπουργοῦ Δικαιοσύνης κ.

Μελᾶ, ἐκλήθη παρ' ἐλπίδα καὶ ὁ Δ/ντὴς τοῦ τμήματος 'Εθνικῆς 'Ασφαλείας ἵνα διατυπώσῃ τὴν γνώμην του. Εἰς τὴν σύσκεψιν ἐκείνην εἰς τὴν ὁποίαν παρίσταντο οἱ Εἰσαγγελεῖς 'Εφετῶν καὶ Πρωτοδικῶν κ.κ. Κωνσταντινίδης καὶ Μουστάκης, ὁ 'Ανακριτὴς Κομοτοῦρος, 'Ο 'Επιθεωρητὴς Χωροφυλακῆς Ταξίαρχος κ. 'Ηρακλόπουλος, 'Ο Συν/ρχης κ. Βαρδουλάκης, ὁ Ταγματάρχης κ. Μουσχουντής, ὁ ὑπογράφων καὶ ὁ κ. 'Υπουργὸς Δικαιοσύνης, διὰ πρώτην φορὰν ἤκουσα ἀπὸ τὸν ἴδιον τὸν κ. 'Υπουργὸν ὅτι ὑφίστανται ἀντιφάσεις ... "Οταν μὲ τὴν σειρὰν μοὶ ἐζητήθη ἡ γνώμη ἀνέπτυξα τὰ γνωστά μου ἐπιχειρήματα περὶ τῆς ἐνοχῆς τοῦ Στακτοπούλου καὶ ὅτι δι' αὐτοῦ καὶ μόνον δέον νὰ ἐπιζητηθῇ ἡ ἀποκάλυψις τοῦ ἐγκλήματος ... τὰ ὁποῖα ἐπιχειρήματα καὶ ὑπεστήριξα δι' ἀδιασείστων συλογισμῶν μου τοὺς ὁποίους ἀπεδέχθησαν καὶ υἱοθέτησαν καὶ οἱ παριστάμενοι δικαστικοὶ καὶ ὁ κ. 'Υπουργὸς ... Τόσον δὲ ἰσχυρὰ ἦσαν τὰ ἐπιχειρήματα μου ὥστε κατὰ τὴν ἐπα-

Αὐτὴν τὴν ἐπιγραφὴν ἔφερεν ὁ ἀποσταλεὶς εἰς Γ΄ 'Αστυνομικὸν Τμῆμα Θεσ)νίκης φάκελλος περιέχων τὸ δελτίον ταυτότητος τοῦ δολοφονηθέντος Πὸλκ. Αὐτὴ ἔδωσε τὴν ἀρχὴ τῆς διαλευκάνσεως.

κολουθήσασαν ἰδιαιτέραν σύσκεψιν τοῦ κ. 'Υπουργοῦ μετὰ τῶν δικαστικῶν μόνον, ν' ἀποφασισθῇ ἡ σύλληψις τοῦ Στακτοπούλου ...».

'Εν τῇ ἀναζητήσει τῆς ἀληθείας κατεφύγαμεν εἰς τὴν ἀπὸ 23 Δεκεμβρίου 1949 ἔκθεσιν ἐξαγομένου ἐνεργηθείσης ἐνόρκου προανακρίσεως ὑπὸ τοῦ τότε ὑπαρχηγοῦ Χωροφυλακῆς ὑποστρατήγου Παπαδημητρίου Χαριλάου, ἀλλὰ καὶ ἡ ἔκθεσις αὐτη δὲν διευκρινίζει τὴν περίπτωσιν.

Πιθανῶς νὰ ὑπῆρχον δισταγμοὶ διότι ὁ Στακτόπουλος εὑρίσκετο καὶ ἐκινεῖτο ὑπὸ τὴν σκιὰν ἰσχυροῦ δημοσιογραφικοῦ συγκροτήματος καὶ τὰ ὑπάρχοντα στοιχεῖα δὲν ἦσαν ἀπτὰ καὶ συγκεκριμένα, ἡ δὲ γραφολογικὴ ἐξέτασις ἐγένετο μετὰ τὴν σύλληψιν τοῦ Στακτοπούλου.

'Οπωσδήποτε ἡ σύλληψις τοῦ Στακτοπούλου διετάχθη βάσει εἰσηγήσεων καὶ στοιχείων τῆς Χωροφυλακῆς. Εἰς τὴν προκειμένην περίπτωσιν ἡ Χωροφυλακὴ ἐνεφάνισεν ἐκτὸς τῶν ἀνακριτικῶν καὶ ἀστυνομικῶν της ἱκανοτήτων καὶ ἠθικὰς

ἀρχὰς ἀνωτέρας στάθμης καὶ ποιότητος καὶ ἰδία ἀξιοπρέπειαν ἀπαράμιλλον.

Εἰς τὴν ὡς ἀνωτέρω ἔκθεσιν ἐξαγομένου ὑπάρχει τὸ ἑξῆς ἀπόσπασμα ἐξ ἐνθέσεως τοῦ Μουσχουντῆ, ὅσον ἀφορᾶ τὴν συμβολὴν τῆς Ἀστυνομίας Πειραιῶς. «... Ἔχομεν βαθυτάτην ὑποχρέωσιν νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι ἡ ἐπιτυχία τῆς Ἀστυνομίας Πειραιῶς ὑπῆρξεν ἐξόχως ἔξοχος, ἡ δὲ παρασχεθεῖσα εἰς ἡμᾶς συνδρομὴ διὰ τὴν ὁλοκλήρωσιν τοῦ ἔργου τούτου θεωρεῖται ἐξ ἴσου σημαντικὴ ὅπως ἐκείνη ἥτις ὡδήγησεν ἡμᾶς τὸ πρῶτον εἰς τὴν ἀποκάλυψιν τῆς δολοφονίας ...» (19).

Ἡ ὑπόθεσις Πόλκ εἶχε προσλάβει τεραστίας διεθνεῖς διαστάσεις μὲ κατηγορουμένην τὴν Ἑλλάδα. Ὁ Διεθνὴς κομμουνισμὸς μὲ τὴν διακρίνουσαν αὐτὸν κυνικότητα ἀλλὰ καὶ ὑπέροχον τακτικὴν ἑλιγμῶν καὶ στρατηγικῆς ὀλίγον ἀπεῖχεν ἀπὸ τοῦ νὰ πείση τὴν παγκόσμιον γνώμην περὶ τῆς ἐνοχῆς τῆς ἐπισήμου Ἑλλάδος. Πανταχόθεν ἠκούοντο κρωγμοὶ ὅτι ἡ ἐπίσημος Ἑλλὰς διὰ τῆς Χωροφυλακῆς εἶχεν δολοφονήσει τὸν Πόλκ, διότι οὗτος ἀπέκλινε πρὸς τὴν ἀριστεράν.

Ἡ Ἀμερικανικὴ κοινὴ γνώμη ἐξανέστη. Ἦτο ἀσφαλῶς ἀπαράδεκτον οἱ Ἀμερικανοὶ πολῖται νὰ πληρώνουν φόρους διὰ νὰ ἐνισχυθῇ ἡ Ἑλλὰς καὶ αἱ ἀρχαὶ τῆς Ἑλλάδος νὰ φονεύουν ἐν Ἑλλάδι τοὺς Ἀμερικανοὺς Δημοσιογράφους. «Ἀγρίεψε καὶ ἡ πανίσχυρη Ἕνωσις Συντακτῶν τῆς Ἀμερικῆς» γράφει ὁ Μόδης.

Εἶχον ἔλθει δύο ἀντιπρόσωποι τῆς Κουλούμπια, οἱ Μπερντέστι καὶ Σιγκουρτέρι διὰ νὰ παρακολουθήσωσι τὴν πορείαν τῶν ἀνακρίσεων καὶ νὰ ἐνεργήσωσι ἰδίαν ἔρευναν.

Τὸ Ἀμερικανικὸν Κογκρέσον ἐζήτει ἐξηγήσεις καὶ ἡ Ἀμερικανικὴ Κυβέρνησις μετὰ τοῦ Ἡνωμένου Τύπου ἀπέστειλεν εἰς Ἑλλάδα τὸν Στρατηγὸν Ντόνοβαν, ἕναν πολὺ μορφωμένον καὶ ἐξαιρετικὸν Ἀμερικανόν, ὅστις κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ Β΄ Παγκοσμίου Πελέμου ἦτο ἀρχηγὸς τῶν Ἀμερικανικῶν μυστικῶν ὑπηρεσιῶν.

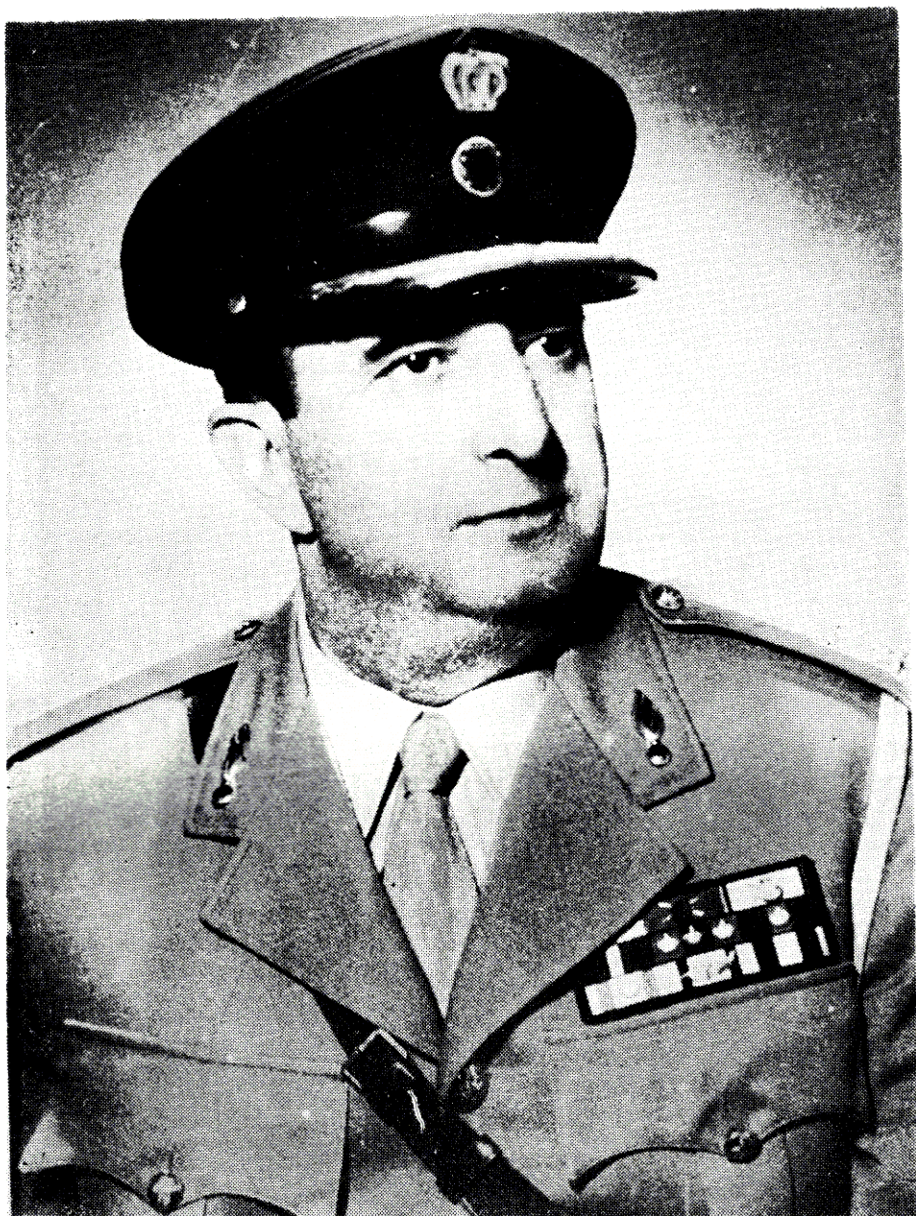
Κατὰ τὴν γνώμην τοῦ τότε Διευθυντοῦ Ἀστυνομίας Θεσσαλονίκης Ἀπ. Ξανθοπούλου ὁ Ντόνοβαν ἀφίκετο προκατειλημένος καὶ μὲ τὴν πεποίθησιν ὅτι τὸν Πόλκ εἶχε δολοφονήσει ἡ ἐθνικόφρων Ἑλλάς, «ἡ δεξιά», μὲ ἀνοχὴν τῆς Χωροφυλακῆς.

Ὅταν ἔφθασε τὸ πρῶτον εἰς Θεσσαλονίκην ἐπεσκέφθη τὸν Διευθυντὴν Ἀστυνομίας Ξανθόπουλον, συνοδευόμενος καὶ ὑπὸ τοῦ Ἀμερικανοῦ Προξένου Γκῖφον καὶ τοῦ διερμηνεύοντος γραμματέως τοῦ Προξενείου Βαφειάδου. Εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ Διευθυντοῦ Ἀστυνομίας ἦτο καὶ ὁ Μουσχουντῆς. Ὁ Ντόνοβαν δὲν ἀπέκρυψε κατὰ τὴν συνάντησιν ἐκείνην τρία πράγματα : τὴν ἀνησυχίαν, τὴν σπουδὴν καὶ τὴν πρὸς τοὺς συνομιλητάς του ὑποψίαν. Εἰς μίαν στιγμὴν παρετήρησε «Πρέπει κάτι νὰ ξεύρητε σεῖς ...» καὶ συνεχῶς ὁ τόνος τῆς φωνῆς του ἐφανέρωνε ὅτι ἠρεθίζετο τὸ τὸ νευρικόν του σύστημα (20).

Ἐβιάζετο, ἤθελε κάτι τὸ συγκεκριμένον περὶ τῶν ἐνόχων καὶ ἐπειδὴ δὲν ὑπῆρχε ἐξενευρίζετο. Ὁ Μουσχουντὴς λαβὼν τὸν λόγον παρετήρησε : «Κύριε Ντόνοβαν ἐὰν μᾶς δώση ὁ Θεὸς χρόνια νὰ ζήσωμεν τὴν ὑπόθεσιν θὰ τὴν βγάλουμε. Μὴ μᾶς πιέζετε ἔχομε συναίσθησιν τῆς ἀποστολῆς μας καὶ ἐρευνῶμεν πρὸς ὅλας τὰς κατευθύνσεις». Ὁ Γκῖφον συγκατανεύσας ἔκλεισε τὸ μάτι, ἀλλ' ὁ Ντόνοβαν

(19) Βλέπε καὶ πολυσέλιδον ὑπ' ἀριθμ. 590 ἀπὸ 11-2-1949 ἀναφορὰν τοῦ Η' Ἀστυνομικοῦ Τμήματος Πειραιῶς.

(20) Κατ' ἀφηγήσεις πρὸς ἡμᾶς τοῦ Ε.Α. Ὑποστρατήγου Χωροφυλακῆς Ἀποστ. Ξανθοπούλου, τότε Δ/ντοῦ Ἀστυνομίας.

Ἡ Χωρ/κὴ ἀποτελεῖ πηγὴν σεμνῶν μὲν ἀλλ' ὑπερόχων ἐθνικῶν φυσιογνωμιῶν. Ὁ ἀείμνηστος συν/ρχης Χωρ/κῆς

ΝΙΚΟΛ. ΜΟΥΣΧΟΥΝΤΗΣ

ἡ διαπρεπεστέρα ἀστυνομικὴ φυσιογνωμία τῶν τελευταίων δεκαετηρίδων

δὲν ἔμεινεν ἱκανοποιημένος καὶ κατὰ τὴν ἀποχώρησιν ἐκ τοῦ γραφείου τοῦ Διευθυντοῦ Ἀστυνομίας ἐχαιρέτισε μᾶλλον τυπικῶς.

Διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 1/211/98 ἀπὸ 20-5-48 ἀποφάσεως Ὑπουργοῦ Δημοσίας Τάξεως εἶχε ἐγκριθῆ ἡ ὑπ' ἀριθμ. 6925 τῆς 17-5-1948 τοιαύτη τῆς ἐπιτροπῆς Δημ. Ἀσφαλείας Θεσσαλονίκης, δι' ἧς εἶχε προκηρυχθῆ ἀμοιβὴ 25.000.000 δρχ. διὰ πᾶσαν ἀποτελεσματικὴν ἐπὶ τοῦ ἐγκλήματος πληροφορίαν.

Κατὰ τὴν τρίτην ἄφιξιν του εἰς Θεσσαλονίκην ὁ Ντόνοβαν ἐκάλεσε τὸν Μουσχουντὴν νὰ τὸν ἐπισκεφθῆ εἰς τὸ Ἀμερικανικὸν Προξενεῖον, ἔνθα καὶ μετέβη, κατόπιν ἐγκρίσεως τοῦ Δ/ντοῦ Ἀστυνομίας, ὁ Μουσχουντής. «Γύρισε - λέγει ὁ Ξανθόπουλος - μετὰ 4 ὥρας καὶ μόλις μπῆκε στὸ γραφεῖο μου ξέσπασε σὲ λιγμοὺς καὶ μοῦ εἶπε δὲν μπορῶ κ. Διευθυντά, θ' ἀποστρατευθῶ». Ἐκάθησε εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ Διευθυντοῦ του καὶ ἀφοῦ συνῆλθε ἐζήτησε 4 ἥμερον ἄδειαν. «Ποῦ θέλεις νὰ πᾶς Νῖκο»; Τὸν ἠρώτησε μέ τινα ἐπιφύλαξιν ὁ Ξανθόπουλος, ὅστις εἶχεν ἤδη ἀνησυχήσει ἐκ τῆς ταραχῆς εἰς ἣν εἶχεν ἴδη τὸν ὑφιστάμενον του. «Θὰ πάω στὴν Τῆνο νὰ παρακαλέσω τὴν Μεγαλόχαρη νᾶ μᾶς βοηθήση κύριε Διευθυντά». Πράγματι, λαβὼν τὴν ἄδειαν, μετέβη εἰς Τῆνον καὶ ὅταν ἐπέστρεψε ἔπεισε καὶ τὸν προϊστάμενο του Διευθυντὴν Ἀστυνομίας νὰ μεταβῆ καὶ αὐτὸς νὰ παρακαλέση τὴν Παναγίαν Δεξιά.

Ὁ Ντόνοβαν καὶ ἄλλοι Ἀμερικανοὶ παράγοντες ἐπίεζον τὴν Κυβέρνησιν καὶ ἡ Κυβέρνησις ἤσκει τρομερὰν πίεσιν, ἰδία ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης Μελᾶς, ἐπὶ τῶν ἀστυνομικῶν ὑπηρεσιῶν Θεσσαλονίκης. Ὅλοι ἤθελον ἓν ἀποτέλεσμα. Οἱ Ἀμερικανοὶ παρεξήγουν τὴν βραδύτητα. Εἰς μίαν σύσκεψιν εἰς τὴν Γενικὴν Δ/νσιν Μακεδονίας, εἰς ἣν ἔλαβον μέρος Ἑλληνικαὶ καὶ ξέναι προσωπικότητες, μεταξὺ Ντόνοβαν καὶ Μουσχουντῆ ἀντηλλάγησαν διαξιφισμοί. Ὁ Δημοσιογράφος Νῖκος Στάγκος, εἰς ἔκδοσίν του ὑπὸ τὸν τίτλον Νῖκος Μουσχουντῆς, προσωπικὸς φίλος τοῦ ἀειμνήστου Μουσχουντῆ, παρέχει τὴν ἀκόλουθον καταπληκτικὴν πληροφορίαν. Μίαν ἑσπέραν ὁ παρακολουθῶν τὴν πορείαν τῶν ἀνακρίσεων Ντόνοβαν μετέβη εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ Μουσχουντῆ μεθ' οὗ ἔσχεν ἔντονον συζήτησιν, εἰς μίαν μάλιστα στιγμὴν ἐξάψεως ὁ Ντόνοβαν ἀπεπειράθη νὰ ραπίση τὸν Μουσχουντῆ. Ὁ Μουσχουντῆς, πιστεύων εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ εἰς τὸν Θεόν, ὅσον κάθε ἁγνὸς Ἕλλην καὶ ἔχων ἀνεπτυγμένην εἰς τὸ ἔπακρον τὴν δύναμιν τῆς ἐπιμονῆς καὶ ὑπομονῆς, ἔπνιξε κάθε σκέψιν περὶ ἀνταποδόσεως, ἀλλ' ὅταν ἀπεχώρησεν ὁ Ντόνοβαν κατελήφθη ὑπὸ τῆς ἐμμόνου ἰδέας ν' αὐτοκτονήση. Ὁ μὲν Ντόνοβαν εἶχεν τὴν τύχην νὰ γεννηθῆ εἰς τὴν κραταιὰν Δημοκρατίαν τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, ὁ δὲ Μουσχουντῆς εἰς τὴν μικρὰν Ἑλλάδα, ὁ πρῶτος ἦτο θέσει ἰσχυρὸς καὶ ἔκανε κατάχρησιν τῆς δυνάμεώς του, ἐνῶ ὁ δεύτερος ἦτο φύσει δυνατὸς καὶ ἠδύνατο νὰ δαμάζει. Πρὸς χάριν τῆς Ἑλλάδος ἤπιεν καὶ αὐτὸ τὸ ποτήριον.

Ἡ προσπάθεια τοῦ Ντόνοβαν νὰ ραπίση τὸν Μουσχουντῆν ἀπέτυχεν, ἀλλ' ὁ Μουσχουντῆς μὲ εὐστοχίαν κατηύθυνε τὰς ἐνεργείας του, ὥστε νὰ ὑποχρεώση τὸν Ντόνοβαν νὰ ζητήση συγνώμην ἀπ' αὐτόν. Ἡ δίκη τῶν κομμουνιστῶν διὰ τὴν διολοφονίαν τοῦ Πόλκ διεξήχθη ἐνώπιον τοῦ Κακουργιοδικείου Θεσσαλονίκης ἀπὸ 12-14 Ἀπριλίου 1949. Ἡ Ἑλλὰς ἐξῆλθε θριαμβεύτρια καὶ ἄσπιλος, ὡς ἦτο.

Τὰ ἀφορῶντα τὴν ἀναπτυχθεῖσαν δραστηριότητα τῶν ἀστυνομικῶν Ἀρχῶν πρὸς διαλεύκανσιν τοῦ ἐγκλήματος περιλαμβάνονται ἐν ἐκτάσει ἐν τῇ ὑπ' ἀριθμ.

12/3/13δ ἀναφορᾷ τῆς Δ/νσεως Ἀστυνομίας Θεσσανλοίκης, ἣν μετά τινων σχολίων παραθέτομεν ἐν Παρατήματι 111.

Ὁ κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν Κ. Ρέντης, πληροφορηθεὶς τὴν διαλεύκανσιν τῆς ὑποθέσεως Πόλκ, μὲ καταφανῆ συγκίνησιν, ἐδήλου. «Ὁ Μουσχουντῆς ἔσωσε τὴν Ἑ λ λ ά δ α. Ὅποιος θέλει, νὰ γίνῃ ἀστυνομικὸς πρέπει νὰ περάσῃ ἀπὸ τὴν Σχολὴ Μουσχουντῆ, τὴν σχολὴ τοῦ σεμνοῦ τούτου ἀνθρώπου, τοῦ μεγάλου πατριώτου. Ἔχω τὴν βαβαιότητα, ὅτι σὲ λίγο τὸ κατόρθωμα θὰ καταπλήξῃ τὸν κόσμον. Ἡ Χωρ)κὴ τῆς Θεσσαλονίκης εἶναι ἀξία τῆς ἀποστολῆς ὡς ἀστυνομικοῦ Σώματος»(21).

Ὁ τότε ἀστυνομικὸς Σύμβουλος παρὰ τῇ Δ)νσει Ἀστυνομίας Θεσσαλονίκης Ἄγγλος Ταγματάρχης Μάρτιν, τὴν ὅλην ὑπόθεσιν ἀπέστειλεν δι᾿ ἐκθέσεως του εἰς τὴν Ἀστυνομικὴν Σχολὴν τοῦ Λονδίνου, ἵνα χρησιμεύσῃ πρὸς διδαχὴν (22).

Ἀπολογούμενος κατὰ τὴν ἐνώπιον τοῦ κακουργιοδικείου Θεσσαλονίκης δίκην ὁ Στακτόπουλος, προέβη εἰς μίαν ἐθνικὴν ἐκτίναξιν τῆς ψυχῆς του. Στραφεὶς πρὸς τοὺς ξένους ἀνταποκριτάς, ὡς ἦτο καὶ αὐτὸς τοῦ Ρώϋτερ, τοὺς παρεκάλεσε νὰ ἐγκαταλείψωσιν ἀμέσως τὴν αἴθουσαν τοῦ δικαστηρίου ἵνα μεταδώσωσι πρὸς ὅλον τὸν κόσμον ὅτι ἡ Ἑλλὰς εἶναι «ΑΘΩΑ» τοῦ ἐγκλήματος. Ἐν συνεχείᾳ ἀναφερόμενος εἰς τὸν μηχανισμὸν τοῦ Κ.Κ.Ε. εἶπεν. «Τὸ Κ.Κ.Ε. ἠμπορεῖ νὰ ἔχει πρωτοβουλίας δι᾿ ἐγκλήματα τοῦ Ἐσωτερικοῦ, ὅπως ἐπὶ παραδείγματι ὁ φόνος τοῦ Ὑπουργοῦ Λαδᾶ, ἀλλὰ προκειμένου διὰ τὸν φόνον ἑνὸς ξένου δὲν ἔχει πρωτοβουλίας. Αὐταὶ ἀνήκουν εἰς τὸ Κρεμλῖνον, ὅπερ διατάσσει τὰ ἄλλα κομμουνιστικὰ κόμματα. Οἱ Μουζενίδης καὶ Βασβανᾶς οὐδένα εἶχον λόγον νὰ φονεύσουν τὸν Ἀμερικανὸν δημοσιογράφον Πολκ, συνεπῶς τοὺς διέταξε τὸ Κόμμα καὶ τὸ Κόμμα διετάχθη ἀπὸ τὸ Κρεμλῖνον ἡ φωνὴ τοῦ ὁποίου κυριαρχεῖ καὶ ἐπιβάλλεται».

Κατόπιν ἐνεργηθείσης ἐνόρκου προανακρίσεως καὶ σχετικῶν προτάσεων τοῦ Ὑπαρχηγοῦ Χωροφυλακῆς τὸ κατὰ τὸν νόμον 36/1946 Συμβούλιον ἐπιληφθὲν τῆς κρίσεως πρὸς ἀπονομὴν ἠθικῶν ἀμοιβῶν προκειμένου περὶ τοῦ Μουσχουντῆ διετύπωσε τ᾿ ἀκόλουθα ἐν τῷ ὑπ᾿ ἀριθ. 1685 τῆς 7-2-1950 πρακτικῷ του :

« Διὰ τὸν Ἀξ/κὸν τοῦτον τὸ Συμβούλιον ἀσμένως θὰ ἐπρότεινε τὴν ἐπ᾿ ἀνδραγαθίᾳ προαγωγὴν εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Ἀντ/ρχου, διότι εὑρίσκει ὅτι τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐπιτυχίας του αὐτῆς καὶ ἡ ἐντεῦθεν ἐθνικὴ ὠφέλεια εἶναι ἀσυγκρίτως ἀνώτερα ἀπὸ τὰ ὁσονδήποτε λαμπρὰ ἀποτελέσματα συμπλοκῆς μετὰ συμμοριτῶν εἰς ἣν τυχὸν θὰ μετεῖχε καὶ καθ᾿ ἣν ἠνδραγάθει ἐξόχως, ἀνδυνατεῖ ὅμως νὰ εἰσηγηθῇ τὴν προαγωγήν του, διότι δὲν προβλέπεται τοῦτο ὑπὸ τὴν κειμένης νομοθεσίας Νόμου 36)46. Δὲν παραλείπει ὅμως νὰ διατυπώσῃ τὴν εὐχὴν ὅπως ληφθῇ Νομοθετικὴ μέριμνα καὶ οὕτω τύχῃ προαγωγῆς ὁ λαμπρὸς οὗτος καὶ κατὰ πάντα ἱκανώτατος Ἀξ/κὸς διὰ τὴν διακεκριμένην δρᾶσιν».

Ὅθεν ἐπροτάθη ἡ ἀπονομὴ τοῦ πολεμικοῦ Σταυροῦ Β΄ Τάξεως εἰς τοὺς 1) Ταγματάρχην Μουσχουντὴν Νικ., 2) Συντ/ρχην Τριανταφύλλου Σπυρ., 3) Ταγ/ρχην Παπατσώρην Ι. καὶ 4) Μοίρ. Τσῶνον Γεώργ., «Διότι ἔδωσαν αὐτόχρημα τὴν ψυχήν των εἰς τὴν διαλεύκανσιν τῆς σκοτεινῆς ὑποθέσεως τῆς δολοφονίας τοῦ Ἀμερικανοῦ

---

(21) Ν. Σταγκου «Νῖκος Μουσχουντῆς» σελ. 12.
(22) Γεωργ. Μόδη, σελ. 131.

δημοσιογράφου Πόλκ, ἐργασθέντες μὲ ἐξαιρετικὸν ζῆλον καὶ αὐταπάρνησιν ἐπὶ πολλοὺς συνεχεῖς μῆνας, προσενεγκόντες οὕτω πολυτίμους καὶ ὑψίστας ὑπηρεσίας, σχετιζομένας μὲ τὴν ἀσφάλειαν τοῦ Κράτους καὶ τὴν τήρησιν τῆς ἐνόμου Τάξεως».

Ἡ ἀπονομὴ μεταλλίου ἐξαιρέτων πράξεων εἰς τοὺς Ταξιαρχ. Ἡρακλόπουλον Νικ. καὶ Ξανθόπουλον Ἀπ. καὶ Ἀντ/ρχην Βρετ. Ἀστυν. Ἀποτολῆς Μάρτιν, Μεταλλίου Στρατιωτικῆς Ἀξίας εἰς τοὺς Συντ/ρχην Σταυρίδην Γεωργ., Ἀντ/ρχην Στεφανάκην Γεώργ., Ὑπομ. Σταθουλόπουλον Σπυρ. καὶ Σκουλαρίκην Σπυρ. καὶ Ἀνθ/ρχους Παπαδόπουλον Θεόδ. καὶ Κωστόπουλον Κων., Εὐφήμου Μνείας δὲ εἰς Μοιρ. ἐ.ἀ. Παπακώσταν Ἀθ., Ὑπομ. ἐ.ἀ. Γεωργίου Δημ., Ἀνθ/ρχον Μηλωνᾶν Γ., Ἀνθ/στὴν Τσιριντάνην Ν., Ἐνωμ. Διαμαντόπουλον Ἀναστ., Ἀναστασίου Χρ., Μυλωνᾶν Γ., καὶ Λάππαν Φωτ., Ὑπεν/ρχας Χαραλαμπίδην Εὐάγ., Πυτιρίκαν Δημ., Ριζεᾶκον Παῦλον καὶ Χωρ/κας Καραγιαννόπουλον Παν., Μιχαηλίδην Ἰωάν., Κοτσάκον Ἰωάν., Στέφον Κων. καὶ Σπηλιόπουλον Σόλωνα.

Ἐπίσης ἐπρότεινε τὴν ἀπονομὴν τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σταυροῦ εἰς τοὺς Δ/ντὴν Ἀστυν. Πειραιῶς Ἀστυν. Δ/ντὴν Α′ Βρανόπουλον Δημ., Ὑπαστυνόμον Α′ Πράνταλον Γεωργ. Δ/ντὴν Η′ Ἀστυν. Τμήματος Πειραιῶς καὶ Ὑπαστυνόμον Α′ Παπαναστασίου Νικ. προϊστάμενον Η′ Παρ/τος Ἀσφαλείας Πειραιῶς. καὶ Πανηγυρικοῦ Ἐπαίνου εἰς τοὺς Ἀρχιφύλακας Καβαλλιεράκην Σταῦρον καὶ Ἀστυφύλακα Κουσκουβελᾶκον Ἀντ.

Οὕτω ἔκλεισεν ἀπὸ πάσης πλευρᾶς μία ὑπόθεσις ἥτις συνετάραξε τὴν διεθνῆ κοινὴν γνώμην, ἔθεσεν ὑπὸ δοκιμασίαν ἐνώπιον τῆς διεθνοῦς κοινῆς γνώμης τὴν τιμὴν τῆς ἐπισήμου Ἑλλάδος καὶ διεκύβευσε σοβαρῶς τὴν πρὸς τὴν χώραν Ἀμερικανικὴν συμπαράστασιν.

Παρὰ ταῦτα, παρὰ τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ ἐνώπιον τοῦ κακουργιοδικείου δίκη διεξήχθη ἐνώπιον δημοσιογράφων καὶ ἀνταποκριτῶν τῶν σημαντικωτέρων πρακτορείων τοῦ κόσμου καὶ παρ' ἁπάντων διεπιστώθη ἡ ἐλευθερία τοῦ λόγου, τῶν μαρτύρων καὶ κατηγορουμένων καὶ παρ' ὅλον ὅτι τὸ ἀποτέλεσμα τῆς δίκης ἐπεκροτήθη παρ' ὅλων αὐτῶν τῶν παραγόντων, ἐν τούτοις καὶ μετὰ τὴν δίκην, εἴτε διὰ λόγους ἐντυπώσεων, εἴτε ἐκ προσωπικῶν ἀφορμῶν καὶ συμπλεγμάτων, εἴτε διότι πιθανὸν ἐκτὸς τῶν κατηγορηθέντων διὰ τὴν εἰδεχθῆ δολοφονίαν ν' ἀνεμίχθησαν καὶ ἄλλα μὴ ἀποκαλυφθέντα πρόσωπα, ἀνακινεῖται ἐνίοτε θέμα διαλευκάνσεως τῆς ὑποθέσεως τῆς δολοφονίας ταύτης.

Εἶναι γεγονὸς ὅτι δὲν ρίπτονται πλέον βέλη κατὰ τῆς Ἑλλάδος ἢ τῆς «Δεξιᾶς» ἐπὶ δολοφονία, ἀλλὰ γίνεται λόγος περὶ ἐγκλήματος τῆς Ἰντέλιζενς–Σέρβις. Τὴν νέαν ταύτην προσπάθειαν μὲ πολὺ λεπτὸ πνεῦμα εἰρωνεύεται καὶ ἀνατρέπει ὁ Μόδης εἰς τὴν τελευταῖαν σελίδα τοῦ βιβλίου του. Τοῦτο ἐνδιαφέρει ἡμᾶς ἐνταῦθα καὶ διότι ἡ προσπάθεια αὕτη εἶχεν ἐκδηλωθεῖ διαρκούσης τῆς ἀνακρίσεως διὰ τοῦ Ἀστυνομικοῦ Δ/ντοῦ Πανοπούλου, διαθέτοντος πολιτικὴν δύναμιν πλησίον τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐσωτερικῶν, ἐπιδιώξαντος κατ' ἐπανάληψιν νὰ δημιουργήσῃ ζητήματα ἀλλὰ καὶ διότι προβαλλομένη ὡς προβάλλεται κατὰ καιροὺς θέτει ὑπὸ ἀμφισβήτησιν τήν τε ἀνάκρισιν καὶ τὴν δικαστικὴν ἀπόφασιν.

ΑΝΕΠΙΤΡΕΠΤΟΙ ΚΑΙ ΑΔΙΚΟΙ ΚΡΙΤΙΚΑΙ

Διὰ τῶν ἐν τοῖς τελευταίοις κεφαλαίοις ἐκτεθέντων προσεπαθήσαμεν νὰ ἱστορήσωμεν τὴν συμμετοχὴν καὶ συμβολὴν τῆς Ε.Β.Χ. εἰς τὸν ἀντισυμμοριακὸν ἀγῶνα.

Ἐὰν ἡμεῖς ἀπετύχαμεν νὰ δώσωμεν τὴν πραγματικὴν εἰκόνα τῶν πεπραγμάνων τῆς Χωροφυλακῆς, νὰ ἐμφανίσωμεν τοῦτ' ἔστιν τὸν πραγματικὸν ὄγκον τοῦ προσφερθέντος ἔργου, τὴν ποιότητα καὶ τὴν ἀξίαν τούτου καὶ νὰ αἰτιολογήσωμεν ἐπαρκῶς τὰς διαφόρους θέσεις, ἀσφαλῶς θὰ εἶναι ἓν ἰδικόν μας μειονέκτημα τὸ ὁποῖον δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἔχῃ ἐπιπτώσεις πρὸς τὴν πραγματικότητα.

Οἱ ἄνδρες τῆς χωροφυλακῆς ἔδωκαν τὴν ψυχήν, τὸ πνεῦμα καὶ τὸ σῶμα των εἰς τὸν ἀγῶνα ἐκεῖνον, προσηνεγκόντες τὰς γεφύρας δι' ὧν διελθὸν τὸ Ἔθνος ὑπερίσχυσεν τῆς ἀναρχίας καὶ τοῦ χάους. Παρ' ὅλα τὰ ἀνωτέρω πεπραγμένα ὑπὸ τὰς ἐκτεθείσας ἀντιξοότητας καὶ τὰ ἀναφερθέντα ἐκ πολλῶν πλευρῶν καὶ σημείων βέλη καὶ μειονεκτήματα, εὑρέθησαν σχεδὸν ἀμέσως ,πρὶν ἢ κοπάσῃ ὁλοσχερῶς ὁ ἀντίλαλος τῆς μάχης, κατήγοροι τοῦ Σώματος, Ἐὰν οἱ κατήγοροι προήρχοντο ἐκ τῶν φιλολόγων καὶ τῶν λογοτεχνῶν θ' ἀνεζητούσαμεν τὰ αἴτια τῆς ἐμπνεύσεως των, ἀλλ' αἱ κατηγορίαι προῆλθον, ὑπὸ τὴν μορφὴν ποιᾶς τινὸς κριτικῆς, ἐκ τῶν τάξεων τοῦ ἐθνικοῦ Στρατοῦ.

Στρατιωτικοὶ δηλονότι συγγραφεῖς ἀνελύθησαν εἰς καταλογισμοὺς καὶ ἐπιμερισμούς, ἀσφαλῶς ἐκ πλάνης. Κατ' ἀρχὴν ἔκρινον τὴν Χωρ/κὴν ὡς Πολεμικὸν ὅπλον καὶ οὐχὶ ὡς Ἀστυνομικὸν Σῶμα.

Ὁ Στρατηγὸς Δημ. Ζαφειρόπουλος ἐν σελ. 157 καὶ 158 γράφει :

«Ἡ Χωροφυλακὴ κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην δὲν ἦτο τὸ κατάλληλον ὄργανον
«νὰ ἐπωμισθῇ τόσην εὐθύνην καίτοι ποσοτικῶς αἱ δυνάμεις της ἦσαν ἐπαρκεῖς,
«καθ' ὅσον ἐστερεῖτο ἰσχυροῦ ὁπλισμοῦ, πολεμικῆς πείρας καὶ ἐκπαιδεύσεως,
«καὶ πρὸ παντὸς διότι ἡ ἡγεσία της καὶ τὰ στελέχη της δὲν ἠθέλησαν νὰ κατανοή-
«σουν τὴν φύσιν τοῦ ἀγῶνος» ἢ κατωτέρω :

«Ἡ ἡγεσία τῆς Χωρ/κῆς εὐθύνεται κυριώτερον διὰ τὴν μὴ κατάλληλον ἐκλο-
«γὴν τῶν στελεχῶν, ἅτινα ἀπεστάλησαν κυρίως εἰς τὴν Θεσσαλίαν καὶ Μακεδονίαν,
«καὶ διότι ἐνέδιδεν εἰς πολιτικὰς ἐπιρροὰς διὰ τὴν μὴ μετάθεσιν τῶν ἀνικάνων
«στελεχῶν, καίτοι ἐπιμόνως ἐζητεῖτο τοῦτο ἀπὸ τοὺς Διοικητὰς τῶν Σ.Στρατοῦ.
«Χαρακτηριστικῶς, δὲν ἀντικατέστησεν ἐγκαίρως τοὺς διοικητὰς περιοχῆς Θεσσα-
«λίας, μὲ συνέπειαν τὴν ἀδικαιολόγητον ἐπιδείνωσιν τῆς καταστάσεως εἰς αὐτὴν
«κατὰ τὸ 1946. Κατὰ τὴν πάλην ταύτην μετὰ τῶν συμμοριτῶν ἡ Χωροφυλακὴ
«ἡττήθη καὶ ὑπέκυψε, παρὰ τὸν ἡρωϊσμὸν καὶ τὰς θυσίας τῶν Τμημάτων της.....

«...Ἐσκεμμένως καὶ ἐπιτυχῶς ὁ συμμοριτισμὸς ἐξέλεξεν ὡς πρῶτον στό-
» χον ἐξοντώσεως τὴν Χωροφυλακήν, διότι πολὺ καλῶς ἐγνώριζε τὰς ἱκανότη-
» τάς της διὰ τὴν ἐξάρθρωσιν τῆς ἐσωτερικῆς κομματικῆς ὀργανώσεως τοῦ
» Κ.Κ.Ε. καὶ συντόμως ἔπρεπε ν' ἀπαλλαγῇ τοῦ ἐχθροῦ τούτου».

Ὁ συγγραφεὺς ὁμιλεῖ περὶ ποσοτικῆς ἐπαρκείας τῶν δυνάμεων τοῦ Σώματος. Ἡ σοβαρῶς πλανᾶται ἢ διαστρεβλώνει ἠθελημένως τὴν ἱστορίαν.

Ὡμιλήσαμεν περὶ τῶν ποικιλιῶν ἐξ ὧν ἀπετελέσθη ἡ μικρὰ δύναμις τοῦ Σώματος διὰ νὰ ἐπανδρώσῃ διὰ δυνάμεως 2-3 ἀνδρῶν ἅπαντας τοὺς Σταθμοὺς τῆς Χωρ/ρας καὶ ἐπαναληφθῇ οὕτω ἡ στοιχειώδης λειτουργία τοῦ Κράτους. Ἡ μέχρις Σ/βρίου

1946, ὅτε διετάχθη ἡ κατάταξις ἄνευ θητείας χωροφυλάκων καὶ εἶχε ἀναληφθῆ ὑπὸ τοῦ Στρατοῦ ἡ εὐθύνη τῆς ἀσφαλείας, ἡ δύναμις τῆς Χωροφυλακῆς δὲν εἶχε κατορθώσει νὰ φθάση τοὺς 15.000 ἄνδρας καὶ οὕτω, ὅταν μὲ τὴν ἔναρξιν τοῦ ἀντισυμμοριακοῦ ἀγῶνος ἠναγκάσθη νὰ σχηματίση μεταβατικὰ ἀποσπάσματα, ἡ δύναμις τῶν Σταθμῶν Χωροφυλακῆς, τοὺς ὁποίους κυρίως προσέβαλον οἱ συμμορῖται, εἶχε κατέλθει εἰς ἀπελπιστικὰ ἐπίπεδα τῶν δύο ἢ τριῶν ἀνδρῶν. Οἱ Ἄγγλοι ὀργανωταὶ εἶχον προτείνει τὴν δημιουργίαν μιᾶς δυνάμεως 20 000 ἀνδρῶν καὶ ἡ ἡγεσία τοῦ Σώματος ἐπέμεινεν ἀνενδότως ἐπὶ μίαν τετραετίαν ἐπὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν 30.000 ἀνδρῶν, ἔναντι δὲ τῆς ἀναγκαιούσης ταύτης δυνάμεως δὲν ὑπῆρχεν οὔτε τὸ ἓν τρίτον ἐκ μονίμων ὁπλιτῶν.

Μετὰ τὴν ἀνάληψιν τῆς εὐθύνης ὑπὸ τῶν Σωμάτων Στρατοῦ καὶ ἰδία ἀπὸ Σ/βρίου 1946 διετάχθη ἡ κατάταξις ἄνευ θητείας Χωροφυλάκων καὶ διὰ τῶν χιλιάδων τῆς κατηγορίας ταύτης ἔφθασεν ἡ δύναμις τοῦ Σώματος κατὰ τὰ μέσα 1947 εἰς 30.000 ἄνδρας. ὡμιλήσαμεν ὅμως ἤδη περὶ τῆς μικρᾶς ἀξίας τῶν ἐκ τῆς προελεύσεως ταύτης ὁπλιτῶν, ἐξαιρέσει τῶν Ποντιακῆς καταγωγῆς καὶ ἐκείνων οἵτινες εἶχον προϋπηρετήσει εἰς ἀνταρτικὰς ἐθνικὰς ὁμάδας.

Τέλος ὅταν ἡ δύναμις τῆς Χωροφυλακῆς δὲν ἔφθανε τοὺς 15.000 ἄνδρας ἡ δύναμις τοῦ Στρατοῦ ἐπλησίαζε τοὺς 100.000 καὶ παρ' ὅλα ταῦτα ἡ κατάστασις δὲν ἤλλαξε καὶ μετὰ τὸν Αὔγουστον 1946, ὅτε τὴν εὐθύνην ἀνέλαβον οἱ Διοικηταὶ τῶν Β' καὶ Γ' Σωμάτων Στρατοῦ.

Ἐν πάσει περιπτώσει τὰ περὶ ποσοτικῆς ἐπαρκείας τῶν δυνάμεων τῆς Χωροφυλακῆς ὑπῆρξαν τουλάχιστον ἀστόχημα τοῦ ὡς ἀνωτέρω συγγραφέως.

Ἐπιπροστιθέμεθα ἀκόμη ὅτι οἱ κατώτεροι Ἀξ/κοὶ τοῦ Σώματος, ἰδία οἱ δημιουργηθέντες κατὰ τὸ 1947, οἵτινες θ' ἀπετέλουν τοὺς διμοιρίτας μάχης κατελήφθησαν μετ' οὐ πολὺ ἐκ τοῦ ὁρίου ἡλικίας εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Μοιράρχου. Τοιαύτη εἶναι ἡ λόγῳ ἀποστολῆς σύνθεσις τοῦ Σώματος. Ὁ ἀνθυπολοχαγὸς τῶν 21 ἐτῶν θ' ἀπετέλει οἰκτρὰν ἀποτυχίαν διὰ τὴν διοίκησιν ὑποδιοικήσεως Χωροφυλακῆς, ἐν ᾧ ἀποτελεῖ τὴν ζωντανοτέραν φυσιογνωμίαν τῆς μάχης.

Ὅσον ἀφορᾶ τὸν ἐξοπλισμὸν καὶ τὴν ἐκπαίδευσιν τοῦ Σώματος διετυπώσαμεν ἤδη τὰς ἀπόψεις ἡμῶν ἀλλὰ καὶ τῆς τότε ἡγεσίας τοῦ Σώματος Χωρ/κῆς, αἵτινες ὑπερκαλύπτουσι τὰ ὑποστηριζόμενα ὑπὸ τοῦ Ζαφειροπούλου.

Ὁ αὐτὸς συγγραφεὺς τόσον ἐν τῷ ἀνωτέρω παρατιθέντι ἀποσπάσματι, ὅσον καὶ εἰς τὰς σελίδας 83 καὶ 84 τοῦ ἔργου του προβαίνει ἀφ' ἑνὸς μὲν εἰς ἀνακριβεῖς διαπιστώσεις, ἀφ' ἑτέρου δὲ εἰς ἀνεδαφικὰς καὶ ἀπαραδέκτους διὰ τὸ Σῶμα τῆς Χωροφυλακῆς κρίσεις καὶ μορμφὰς καὶ διαποροῦμεν πόθεν καὶ διατὶ ἡ τοσαύτη τῶν πραγμάτων κακοποίησις (23).

---

(23) Γράφει ἐν σελ. 84 : **«Γενικῶς κατὰ τὰ ἔτη 1946-1949 ἐν τῷ συνόλῳ της ἡ ἀπόδοσις τῆς Χωροφυλακῆς δὲν ὑπῆρξεν ἡ ἀναμενομένη, πλὴν τῆς ἐθνικῆς δράσεως ὡρισμένων ἡρωϊκῶν Ἀξιωματικῶν καί τινων ὁλοκαυτωμάτων ἐνίων μεμονωμένων τμημάτων, ὡς τοῦ Λιτοχώρου, Νυμφαίου, Χαλανδρίτσης κ.λ.π. Δὲν ἐδίστασεν ἓν μέρος τῶν Ἀξ)κῶν, διὰ νὰ ἐξουδετερώσῃ τὰς συνεπείας τῶν στρατοδικείων τοῦ Στρατοῦ, νὰ ἐπικαλεσθῆ ἰδίαν στρατιωτικὴν ποινικὴν νομοθεσίαν, διὰ τῆς ὁποίας ἐξησφάλισεν ἰδίαν δωσιδικίαν καὶ νὰ προβῆ καὶ εἰς ἄλλας ἀντικανονικὰς πράξεις».**

'Από λατρείαν πρός τό Ἔθνος ἀντιπαρερχόμεθα πάντοτε πᾶν ὅ,τι δὲν βλάπτει τὸ Ἔθνος καὶ βλάπτει τὸν Ἐθνικὸν Στρατόν, ἀλλὰ εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ συγγραφέως —Στρατηγοῦ Ζαφειροπούλου, εἴμεθα ὑποχρεωμένοι ν' ἀπομονώσωμεν τελείως τὴν περίπτωσιν καὶ νὰ συμφωνήσωμεν μὲ ὅσα ἔγραψαν ἄλλοι στρατιωτικοὶ συγγραφεῖς, «ὅτι ὁ Στρατηγὸς Ζαφειρόπουλος δὲν προέβη εἰς ἀντικειμενικὴν ἐξιστόρησιν τῶν γεγονότων....» (24).

'Αλλ' ἐὰν τὸ ἔργον τοῦ στρατηγοῦ Ζαφειροπούλου κατηγορήθη ὑπὸ τῶν στρατιωτικῶν δι' ἔλλειψιν ἀντικειμενικότητος καὶ διὰ πολλὰς ἀνακριβείας, προκειμένου περὶ τῶν θεμάτων τῆς Χωροφυλακῆς ὁ συγγραφεὺς οὗτος παρουσιάζει μίαν παντελῆ ἄγνοιαν τῆς πραγματικότητος καὶ προβαίνει εἰς αὐθαιρέτους δυσμενεῖς διὰ τὸ Σῶμα τῆς Χωροφυλακῆς διαπιστώσεις.

'Εν σελίδι 184, ἔνθεν τὸ ἀνωτέρω ἀπόσπασμα, γράφει ὅτι ἡ ἡγεσία τῆς χωρ/κῆς εὐθύνεται διὰ τὴν μὴ κατάλληλον ἐκλογὴν τῶν στελεχῶν, ἅτινα ἀπεστάλησαν εἰς Θεσσαλίαν καὶ Μακεδονίαν. 'Εν οἰκεία θέσει περιεγράψαμεν τοὺς ἡγέτας τῆς ἐν Μακεδονίᾳ Χωροφυλακῆς καὶ τὰ ἔργα αὐτῶν, οἷον τοὺς Γρηγ. Δημουλᾶν, 'Εὐθ. Τσαχλόν, Γεωργ. Σαμουήλ, Γεώργ. Σωτόπουλον καὶ εἰσήλθομεν καὶ εἰς τινας λεπτομερείας δραστηριότητος ἐνίων κατωτέρων 'Αξ/κῶν, ὥστε ἡ πολεμικὴ δρᾶσις τούτων συγκρινομένη νὰ ἀποβαίνῃ τουλάχιστον ἐφάμιλλος πρὸς τοὺς ἀριστεῖς κατὰ τὴν ἰδίαν ἐποχὴν συναδέλφους τοῦ Στρατοῦ.

Δὲν δύναται εἷς συγγραφεὺς καὶ μάλιστα ἱστορικὸς αὐθαιρέτως καὶ ἀναιτιολογήτως νὰ προβαίνῃ εἰς διατυπώσεις ἀνοικείων, ἀνεδαφικῶν καὶ τελείως ξένων πρὸς τὴν πραγματικότητα συμπερασμάτων. Ποία ἰσότιμος στρατιωτικὴ μονάς, ἐφωδιασμένη μὲ ὅλα τὰ σύγχρονα ὅπλα καὶ ἐν ἀφθονίᾳ (μεταφορικὰ μέσα, μέσα τηλεπικοινωνιῶν, ὅλμους, πάσης φύσεως πολυβόλα, πυροβολικόν, ἀεροπορίαν, κλπ.), δύναται νὰ παρουσιάσῃ κατὰ τὸ αὐτὸ χρονικὸν διάστημα τὴν μαχητικότητα καὶ τὰ ἀποτελέσματα τῆς 'Ανωτέρας Διοικήσεως Χωρ/κῆς Κεντρικῆς Μακεδονίας κατὰ τὸ μέχρι 1-9-1947 χρονικὸν διάστημα, παρ' ὅλον ὅτι ἡ δυνάμις τῆς 'Ανωτέρας ταύτης ἀπετελεῖτο κατὰ τὰ 6/10 ἐξ ἄνευ θητείας Χωρ/κων καὶ ἦτο στοιχειωδῶς καὶ διὰ λαφύρων ἐξωπλισμένη; 'Ασφαλῶς οὐδεμία... Ποῖοι κανονισμοὶ προέβλεψαν νὰ τίθενται τμήματα στρατοῦ ὑπὸ τὴν τακτικὴν διοίκησιν 'Αξ/κῶν Χωροφυλακῆς ὡς συνέβη κατ' ἐπανάληψιν ἐν Μακεδονίᾳ, ὡς αἱ ἐκτεθεῖσαι περιπτώσεις τοῦ Μοιράρχου Παναγοπούλου. 'Εὰν τὰ εἰς Μακεδονίαν στελέχη δὲν ἦσαν ἄξια τῆς ἀποστολῆς των πῶς ἐπισυνέβαινον ταῦτα;

Ποία στρατιωτικὴ μονὰς δυνάμεως 30–40 ἀνδρῶν ἐδέχθη 6 Κ/συμμοριακὰς ἐπιθέσεις καὶ τὰς ἀπέκρουσε τελεσφόρως, ὡς συνέβη μὲ τὴν ἐν Βελβενδῷ ὑποδιοίκησιν Χωρ/κῆς Σερβίων ἢ μὲ τόσας ἄλλας μικρὰς καὶ ἀπομεμακρυσμένας δυνάμεις τῆς Χωροφυλακῆς, αἵτινες μὲ ἱκανὴν δόσιν φιλανθρωπίας ἀπεκαλοῦντο τότε ἑστίαι θυσίας καὶ ἀσφαλοῦς ἀπωλείας; Πέραν τῶν ὅσων διελάβομεν ἐγκωμίων καὶ ἐπαίνων τῶν ἡγητόρων τοῦ Στρατοῦ διὰ τὴν ἀπόδοσιν τῶν ἀνδρῶν τῆς Χωρ/λακῆς παραθέτομεν καὶ τὸ ἀκόλουθον ἀπόσπασμα ἐκ τῆς ὑπ' ἀριθμ. Ε.Π. 481/Α1/1 ἀπὸ 30-11-1946 διαταγῆς τοῦ Διοικητοῦ Β' Σώματος Στρατοῦ 'Αντιστρατήγου Γεωργούλη, ἐν ᾗ ἐξέθετεν οὗτος τὰς ἐντυπώσεις του ἐκ τῆς ἐπιθεωρήσεως τῆς 15ης Μεραρχίας:

(24) 'Αλεξ. Τσιγγούνη σελ. 174 ὡς καὶ ἐν τῇ προηγουμένῃ σελίδι 173 ἔνθα ἀναγράφει ὅτι τὸ βιβλίον τοῦ Ζαφειροπούλου «μεταξὺ πολλῶν ἄλλων ἀνακριβειῶν...».

«...δ) Ἡ συμπεριφορὰ τῶν τμημάτων Χωροφυλακῆς παρουσιάζει σημαντικὴν ἀπόδοσιν.

ε) Οἱ ἐγκαθιστάμενοι Σταθμοὶ Χωροφυλακῆς ὀργανοῦνται ἀμυντικῶς καὶ ἀνταπεξέρχονται κατὰ τὴν ἐπίθεσιν πολλαπλασίων συμμοριακῶν δυνάμεων... Ἐκφράζω πλήρη εὐαρέσκειάν μου...».

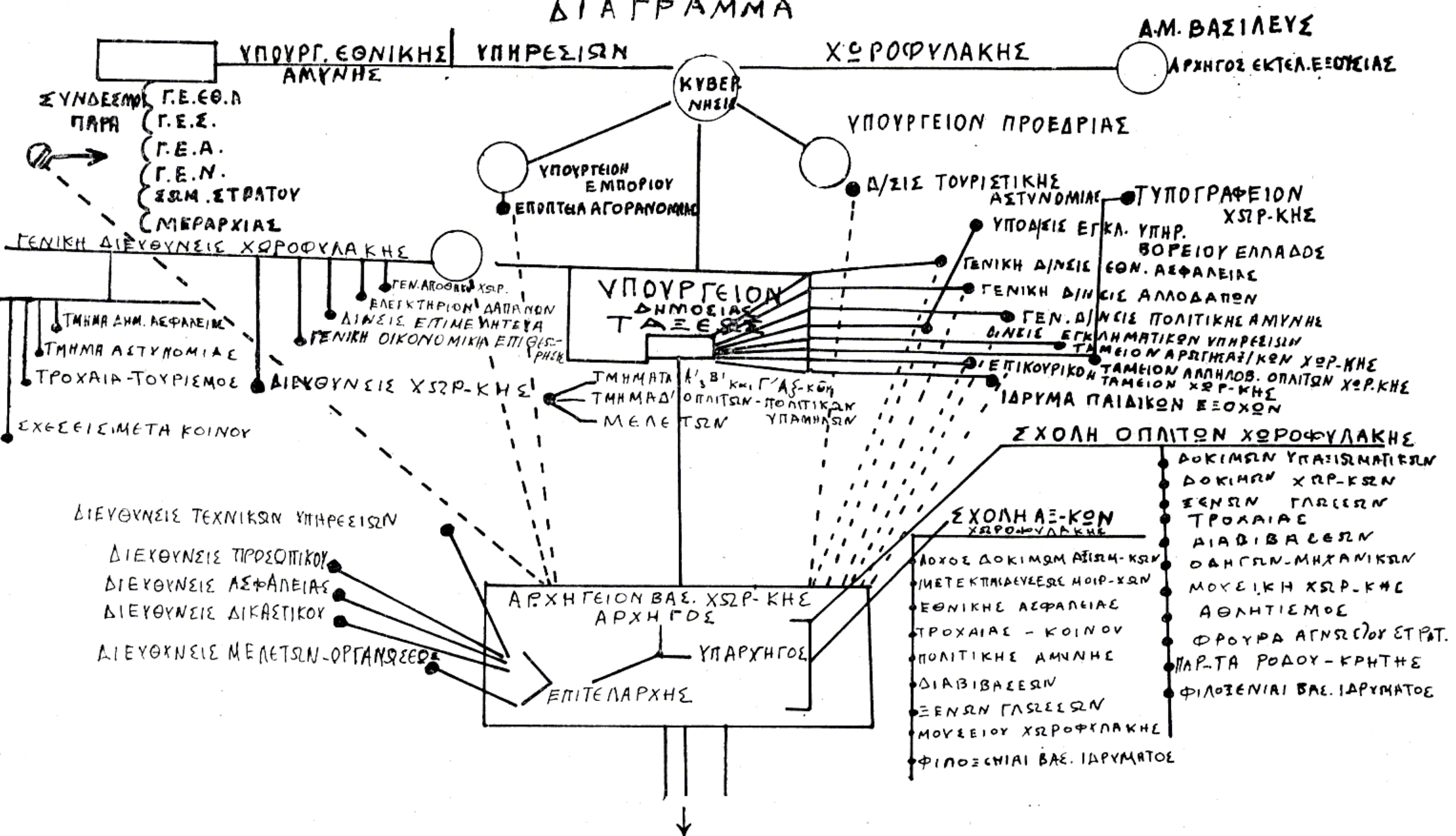
Ὁ Στρατηγὸς Μαντᾶς Χρ. εἰς ἐκδοθὲν βιβλίον του ἀναφερόμενος ἐν σελ. 85 εἰς τὴν ἐν Πελ/νήσῳ κρατοῦσαν κατάστασιν, ὀλίγον βραδύτερον (Δ/βριος 1947) γράφει. «Ἡ κατάστασις γενικῶς ἐκ τῆς ἐπιθεωρήσεως τὴν ὁποίαν ἔκαμα παρουσιάζετο τραγική. Τὰ μόνα μάχιμα τμήματα ἦσαν τὰ τρία Τάγματα Χωροφυλακῆς, τὰ ὁποῖα ἐκράτουν τὴν ὅλην κατάστασιν τῆς Πελοποννήσου. Ἐκ τούτων π.χ. τὸ ἡρωϊκὸν μηχανοκίνητον τάγμα τοῦ Ἀντ/ρχου Χωρ/κῆς κ. Σοφρᾶ, ποῦ τόσον αἷμα ἔχυσε ἀπὸ τοῦ 1946 εἰς τὰς μάχας, ὑπὸ τὴν διοίκησιν του, τοῦ Ὀλύμπου, τοῦ Κισσάβου, Ἐλασσόνος, Πιερίων, Πηλίου κλπ. ἐκράτει μὲ τοὺς ἡρωϊκούς του λόγχους μέγιστον μέρος τῆς Πελοποννήσου (Σπάρτην, Μεγαλούπολιν, Βυτίναν, Καρύταιναν, Ἀνδρίτσαιναν».

Πλειοδοτοῦμεν εἰς τὸ ὅτι οἱ Ἀξιωματικοὶ καὶ οἱ ὁπλῖται τῆς Ε.Β.Χ. κατὰ τὸ μέγιστον αὐτῶν μέρος ἐστεροῦντο πολεμικῆς πείρας καὶ ἐκπαιδεύσεως, οὐδαμόθεν ὅμως ἠκούσθη καὶ ὁ ἐλάχιστος ἔστω ψίθυρος συναλλαγῆς ἢ κάμψεως ἢ ψυχικῆς κοπώσεως. τῶν ἀνθρώπων αὐτῶν, οἵτινες ἀπὸ τῆς 28 Ὀκτωβρίου 1940 ὑπῆρξαν οἱ μόνοι ἀδιακόπως μαχόμενοι Ἕλληνες. Τὰ στελέχη τῆς Χωροφυλακῆς ἠδύνατο ἐπικαλούμενα τὴν ἀστυνομικὴν των ἰδιότητα καὶ ἀποστολὴν ν' ἀντιπαρέλθουν τὰς τρομερὰς ἐπιπτώσεις τοῦ ἀντισυμμοριακοῦ ἀγῶνος, ὡς ἔπραξαν τὰ στελέχη τῆς Ἀστυνομίας Πόλεως, ἀλλ' οὐδ' ὡς ἀπωθημένη σκέψις δὲν ἐνεφανίσθη τοιοῦτον τι. Τὰς πολιτικὰς ἐπιρροάς, τοὺς κομματικοὺς παρεμβατισμοὺς ἀνεθεμάτιζον καὶ ἀναθεματίζουν πάντοτε οἱ ἄνδρες τῆς Χωροφυλακῆς, δυστυχῶς ὅμως εἰς τοῦτο πταίει ἡ ἐλλειπὴς πολιτικὴ διαπαιδαγώγησις τοῦ λαοῦ.

Ἀποτελεῖ οἰκτρὰν πλάνην ὅτι τὰ στελέχη τῆς Ε.Β.Χ. δὲν εἶχον κατανοήσει τὴν φύσιν τοῦ ἀγῶνος, ὡς ἀπετέλεσε μικροψυχίαν καὶ Ἐθνικὸν σφᾶλμα ὁ μειωμένος ἐξοπλισμὸς τῶν ἡρώων τῆς Χωροφυλακῆς, διὰ τὸν ὁποῖον βαρύναται εἶναι αἱ εὐθῦναι καὶ τῆς Ἑλληνικῆς στρατιωτικῆς ἡγεσίας. Παρὰ ταῦτα καὶ τὰ κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ἀντισυμμοριακοῦ ἀγῶνος, πεπραγμένα τῆς Χωροφυλακῆς ὑπῆρξαν ὀγκωδέστατα ποσοτικῶς καὶ ποιοτικῶς καὶ ἔσχον τὴν πλέον ἀποφασιστικὴν συμβολὴν εἰς τὴν τελικὴν νίκην. Ἄνευ τῶν θυσιῶν τῆς Χωροφυλακῆς κατὰ τὰ ἔτη 1946 - 1947 δὲν θὰ ἐγίνετο Στρατὸς καὶ ἄνευ τοιούτου Στρατοῦ δὲν θὰ ἐπιτυγχάνετο ἡ νίκη.

Εἶναι γεγονὸς ὅτι κατὰ τὸ 1946 αἱ ἐν Θεσσαλίᾳ Ὑπηρεσίαι Χωροφυλακῆς, μέχρι τῆς ἀφίξεως τοῦ ὑπὸ τὸν Ἀντ/ρχην Εὐάγγελον Σοφρᾶν Μηχανοκινήτου Τάγματος Χωροφυλακῆς, δὲν ἐνεφάνισαν τὴν ἀπαιτουμένην ψυχραιμίαν καὶ μαχητικότητα, πολλαὶ δὲ ὑπέκυψαν εἰς τὰς Κ/Σ ἐπιθέσεις. Κατὰ τὸ 1946 μεταξὺ στατικῶν ὑπηρεσιῶν Χωρ/κῆς καὶ Κ/Σ ἔλαβον χώραν 56 συμπλοκαί, εἰς τὰς 24 ἐκ τούτων ὑπέκυψαν αἱ ὑπηρεσίαι τῆς Χωρ/κῆς. Ἀπὸ τῆς ἀφίξεως τοῦ Μηχανοκινήτου τάγματος, τὸ ὁποῖον κατεδίωξε τοὺς Κ/Σ εἰς τὰ κρυσφύγετα των, καὶ αἱ στατικαὶ ὑπηρεσίαι συνῆλθον καὶ ἔκτοτε τὸ ποσοστὸν τῆς κάμψεως των ἐσμικρύνθη εἰς πλαίσια θαυμαστά, λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν τῆς μικρᾶς των δυνάμεως καὶ οἱ Κ/Σ ἐμείωσαν κάτω τοῦ ἡμί-

ΔΙΑΡΘΡΩΣΙΣ ΕΞΑΡΤΗΣΕΩΣ. ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΚΑΙ ΑΠΟΣΤΟΛΗΣ ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΗΣ

ΠΕΡΙΟΧΗ Β' ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΕΩΣ

- **Α.Δ.Χ. ΗΠΕΙΡΟΥ**: Δ.6Χ. – Ε.Δ.5 – Τ.Α.1 – Α.Τ. 10 – Υ.29Χ. – Σ.Χ.142 – Φ.Χ.11
- **Α.Δ.Χ. ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ**: Δ.6Χ. – Τ.Α.3 – Α.Τ.12 – Υ.30Χ. – Σ.Χ.146 – Φ.Χ.2
- **Α.Δ.Χ. ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ**: Δ.7Χ. – Τ.Τρ.1 – Τ.Α.4 – Α.Τ.18 – Υ.38Χ. – Σ.Χ.190 – Φ.Χ.6
- **Α.Δ.Χ. ΚΡΗΤΗΣ**: Δ.4Χ. – Τ.Α.2 – Α.Τ.11 – Υ.25Χ. – Σ.Χ.120 – Φ.Χ.6
- **Α.Δ.Χ. ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΟΥ**: Δ.4Χ. – Τ.Α.1 – Α.Τ.6 – Υ.6Χ. – Σ.Χ.28 – Φ.Χ.15

ΠΕΡΙΟΧΗ Α' ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΕΩΣ

- **Α.Δ.Χ. ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΗΣ**: Δ.1ΤΡ. – Δ.9Χ. – Κ.1Α. – ΕΔ3 – Υ.11Χ. – Τ.6Τρ. – Α.56Τ. – Τ.5Α. – Σ.Χ.111 – Φ.8Χ.
- **Α.Δ.Χ. ΣΤΕΡ. ΕΛΛΑΔΟΣ**: Δ.4Χ. – Α.Τ.10 – Τ.Α.2 – Υ.Χ.19 – Σ.109Χ. – Φ.9Χ. – Ε.Δ.1
- **Α.Δ.Χ. ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ**: Δ.Χ.5 – Α.Τ.12 – Τ.Α.4 – Τ.Τρ.1 – Υ.Χ.19 – Σ.Χ.111 – Φ.2Χ.
- **Α.Δ.Χ. ΝΗΣΩΝ ΑΙΓΑΙΟΥ**: Δ.Χ.3 – Α.Τ.5 – Τ.Α.2 – Υ.Χ.14 – Ε.Δ.4 – Σ.68Χ. – Φ.2Χ.
- **ΣΥΝ/ΓΜΑ ΧΩΡ-ΚΗΣ**: Ι Τάγμα – ΙΙ Τάγμα – ΙΙΙ Τάγμα – ΜΗΧΑΝΟΚΙΝΗΤΟΝ
- **ΦΡΟΥΡΑΡΧΕΙΟΝ**: Φρουραρχεῖον Βουλῆς – Διοικήσεις Φρουρῶν – Δ/σεις Μεταγωγῶν 2
- **Δ/ΣΙΣ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ ΥΨΗΛΩΝ ΠΡΟΣΩΠΩΝ**: ΦΡ.ΑΝ 4 – ΠΛΗΡ.ΑΥΤ. 4 – Τ.Α. 2 – Φ.Α. 6

Σ.Μ.2

ΠΕΡΙΟΧΗ Γ' ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΕΩΣ

- **Α.Δ.Χ. ΔΥΤ. ΜΑΚ/ΝΙΑΣ**: Δ.Χ.5 – Α.Τ.7 – Τ.Α.4 – Υ.Χ.16 – ΕΔ.4 – Σ.Χ.81 – Φ.Χ.6
- **Α.Δ.Χ. ΚΕΝ. ΜΑΚ/ΝΙΑΣ**: Δ.Μ.1 – Δ.Χ.6 – Α.Τ.9 – Τ.Α.6 – Υ.Χ.25 – Σ.Χ.122 – Φ.Χ.7
- **Α.Δ.Χ. ΑΝΑΤ. ΜΑΚ/ΝΙΑΣ**: Δ.Χ.3 – Α.Τ.10 – Τ.Α.3 – Υ.Χ.16 – Ε.Δ.2 – Σ.Χ.92 – Φ.Χ.6
- **Α.Δ.Χ. ΘΡΑΚΗΣ**: Δ.Χ.3 – Α.Τ.8 – Τ.Α.3 – Υ.Χ.13 – Ε.Δ.5 – Σ.Χ.71 – Φ.Χ.1
- **ΑΣΤΥΝ. Δ/ΝΣΙΣ ΘΕΣ/ΝΙΚΗΣ**: Α.Υ.6 – Α.Τ.16 – Α.Σ.7 – Κ.Α.1 – Τ.Τρ.1 – Ε.Δ.4 – ΦΡ.Φ.1

ΥΠΟΜΝΗΜΑ

Α.Δ.Χ. = Ἀνωτέρα Δ/σις Χωρ-κῆς
Δ.Χ. = Διοίκησις Χωρ-κῆς
Υ.Χ. = Ὑποδιοίκησις Χωρ-κῆς
Τ.Α. = Τμῆμα Ἀσφαλείας
Α.Τ. = Ἀστυνομικὸν τμῆμα
Κ.Α. = Κέντρον Ἀλλοδαπῶν
Ε.Δ. = Ἔλεγχος Διαβατηρίων
Τ.Τρ. = Τμῆμα Τροχαίας
Σ.Χ. = Σταθμὸς Χωρ-κῆς
Α.Σ. = Ἀστυν. Σταθμὸς
Φ.Χ. = Φυλακεῖον Χωρ-κῆς
Φρ.Φ. = Φρουρὰ Φυλακῶν
Δ.Τρ. = Δ/σις Τροχαίας
Φρ.Αν. = Φρουρὰ Ἀνακτόρων
ΠΛΗΡ.ΑΥΤ. = Πλήρωμα Αὐτοκ.
Φ.Α. = Φυλάκια Ἀσφαλείας
Τ.Μ. = Τμῆμα Μεταγωγῶν
Δ.Μ. = Δ/σις Μεταγωγῶν
Α.Υ. = Ἀστυνομικὴ ὑποδ/κησις

1) Ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω ἐν διαγράμματι ὑπηρεσιῶν 40 ὑπηρεσίαι ὑπὸ τὸν τίτλον Ἀστυνομία Τουρισμοῦ εἶσιν ἐγκατεσπαρμέναι ἀνὰ τὴν χώραν.

2) Οἱ παραπλεύρως τῶν ἀρκτικολέξεων ἀριθμοὶ ὑποδηλοῦσιν τὸν ἀριθμὸν τῶν τοιούτων ὑπηρεσιῶν.

3) Μετὰ τὴν σύνταξιν τοῦ παρόντος πίνακος αἱ ἐπιθεωρήσεις συνεχωνεύθησαν εἰς δύο, ἐπειδὴ ὅμως πιστεύωμεν ὅτι θὰ ἐπανιδρυθῇ καὶ τρίτη (3η) ἐπιθεώρησις δὲν ἐτροποποιήσαμεν τὸν πίνακα.

σεος τὰς ἐπιθέσεις των, κατὰ τὸ 1947, δὲ τὰ τάγματα Χωρ/κῆς καὶ ἰδία τὸ 20ον καὶ 24ον κατήγαγον ἐκπληκτικὰς νίκας. Ὁ Διοικητὴς μιᾶς Μεραρχίας ἐδυσπίστει πρὸς τὸν ἀναφερόμενον ἀριθμὸν τῶν νεκρῶν τῶν Κ/Σ ἐκ τῶν διδομένων μαχῶν τοῦ 24 τάγματος καὶ ὁ Διοικητὴς τούτου, Βουλευτὴς Δημ. Ἰωάννου, κατὰ τὴν πρώτην ἑπομένην μάχην, ἀπεκοψε τὰ κεφάλια τῶν φονευθέντων Κ/Σ καὶ τὰς ἀπέστειλε εἰς τὴν Διοίκησιν τῆς Μεραρχίας ! ! !

Καὶ ὅμως ἡ Χωροφυλακὴ κατὰ τὸν ἐν λόγῳ συγγραφέα «ὑπέκυψε» ἢ ἀλλαχοῦ «δὲν ἠδυνήθη νὰ ἀνταποκριθῇ εἰς τὴν νέαν ἀποστολήν της ...». Θὰ ἀντεπαρερχόμεθα ὁλοσχερῶς τὴν τοσαύτην κακοποίησιν τῆς ἀληθείας, ἀλλὰ θὰ ἐπιμείνωμεν εἰσέτι ἐπὶ τῶν ὑπὸ τοῦ συγγραφέως ἀναφερομένων, διότι τὸ ἔργον του ἔτυχε τῆς ἐπιδοκιμασίας τοῦ ἀνωτάτου πνευματικοῦ ἱδρύματος τῆς Χώρας.

Εἴδομεν τὰς ἀπονεμηθείσας τιμὰς εἰς τὸν κατὰ τὸ 1946 - 1948 Ἀνώτερον

1949. Ὁ Βασιλεὺς ΠΑΥΛΟΣ Α΄ ἐπιθεωρεῖ ἐν Ἀθήναις Ἀναπήρους ἄνδρας τῆς Ἑλλην. Βασιλικῆς Χωροφυλακῆς.

Διοικητὴν Χωροφυλακῆς Θεσσαλίας Μιχ. Μαντούβαλον, αἵτινες ἀπενεμήθησαν αὐτῷ μετὰ τὴν ἔγκρισιν καὶ τοῦ Ἀρχιστρατήγου. Εἴδομεν τὶ ἔγραφον περὶ τοῦ Τσαταλοῦ ὁ Διοικητὴς Γ΄ Σώματος Στρατοῦ, εἶτα ἀρχηγὸς Γ.Ε.Σ. καὶ Διοικητὴς Στρατιᾶς Ἀντιστράτηγος Βεντήρης καὶ ὁ Ἀρχηγὸς Χωροφυλακῆς Ἀντιστράτηγος Μιχαλόπουλος, εἴπομεν δὲ ὅτι τῶν δυνάμεων Χωροφυλακῆς Δυτικῆς Μακεδονίας προΐστατο ὁ Διοικητὴς τοῦ Συντάγματος Χωροφυλακῆς «Μακρυγιάννη» κατὰ τὴν ἐπανάστασιν τοῦ Κ.Κ.Ε. τὸν Δεκέμβριον 1944 Γ. Σαμουήλ. Κατὰ ποίαν λοιπὸν λογικὴν ἡ ἡγεσία τῆς Χωροφυλακῆς «εὐθύνεται διὰ τὴν μὴ κατάλληλον ἐκλογὴν τῶν στελεχῶν, ἅτινα ἀπεστάλησαν κυρίως εἰς Θεσσαλίαν καὶ Μακεδονίαν». Τὶ ἀπέγινον οἱ πρὸς τὴν Χωροφυλακὴν λιβανωτοὶ τῆς Στρατιωτικῆς ἡγεσίας; Μήπως ἦσαν ἄσχημα στελέχη ὁ φονευθεὶς μαχόμενος εἰς Βίτσι τὴν 26-7-46 Ταγματάρχης Φουλεδάκης ἢ οἱ Παναγόπουλος, Οἰκονομίδης Χαρ., Μήτσου Κων., Δούκας, Κομνηνός, Οἰκονομόπουλος, Γρίβας Ἰωάν., Πετσάλας, Ταλαγάνης, Ἰγνατιάδης, Τσιούτσας, Σταυρίδης, Βορρές, Λυκάρτσης, Στράντζος, Μαυροειδὴς Κων.,

Παπαδάκης, Βενιεράκης Ἐμμ., Κυριάκης Σοφρᾶς, Μουρκογιάννης Γεωργ., Σακελλαριάδης Κων., Σωτόπουλος Γεωργ., Χατζηδάκης κ.λ.π.; Ἀσφαλῶς δὲν γράφεται κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἡ Ἱστορία.

Ἐὰν ὑπέκυπτε ἡ Χωροφυλακή, ὡς γράφει ὁ συγγραφεὺς οὗτος, ἀναμφισβήτως θὰ ἐματαιοῦτο πᾶσα προσπάθεια προπαρασκευῆς τοῦ Στρατοῦ καὶ τοῦ Ἔθνους. Ἡ ὑπόκυψις τῆς Χωροφυλακῆς θὰ συνεπήγετο ἀναμφισβητήτος τὴν πτῶσιν τῆς Ἑλλάδος. Δὲν πρόκειται περὶ ὑπερβολῆς.

Ἐὰν οἱ Διοικηταὶ Σωμάτων Στρατοῦ ἐζήτουν τὴν ἀντικατάστασιν ὡρισμένων Ἀξιωματικῶν καὶ ἡ ἡγεσία τοῦ Σώματος δὲν ἔπραττε τοῦτο ἀσφαλῶς συνέτρεχον λόγοι ὥστε νὰ μὴ λαμβάνωνται ὑπ' ὄψιν αἱ εἰσηγήσεις τῶν Σωματαρχῶν, οἵτινες ἐν πάσει περιπτώσει δὲν εἶχον ἁρμοδιότητα τινα ν' ἀσχολοῦνται μὲ τὰ τῆς Διοικήσεως τοῦ Σώματος Χωροφυλακῆς καὶ ἐξεθέσαμεν δι' ὀλίγων τὰ μεταξὺ Γ' Σώματος καὶ Ἀν. Δ. Χ. Κ. Μακεδονίας λαβόντα χώραν, ἕνεκα τῶν ὁποίων ὁ Σωματάρχης χάριν τῶν αὐθαιρεσιῶν του ἐζήτησεν τὴν μετακίνησιν τοῦ Ἀνωτέρου Διοικητοῦ Χωροφυλακῆς καὶ τὴν ἐπέτυχε μάλιστα ἀμέσως. Ὅλα τὰ περὶ Χωροφυλακῆς διαλαμβανόμενα ὑπὸ τοῦ Ὑποστρατήγου Ζαφειροπούλου Δημ. δὲν ἀνταποκρίνονται πρὸς τὴν πραγματικότητα, τὸ δὲ εἰς τὴν σελίδα 84 ἀναφερόμενον περὶ τῶν Ἀξιωματικῶν Χωροφυλακῆς, καθ' ὃ «Δὲν ἐδίστασεν ἓν μέρος τῶν Ἀξιωματικῶν, διὰ νὰ ἐξουδετερώσῃ τὰς συνεπείας τῶν Στρατοδικείων τοῦ Στρατοῦ, νὰ ἐπικαλεσθῇ ἰδίαν στρατιωτικὴν ποινικὴν Νομοθεσίαν, διὰ τῆς ὁποίας ἐξησφάλισεν ἰδίαν δωσιδικίαν ...» ἀποτελεῖ τὸ κορύφωμα τῆς κατὰ τοῦ Σώματος ἐκστρατείας εἴτε ἐκ προχειρότητος εἴτε ἐκ συκοφαντικῶν ἐλατηρίων. Ἐν πρώτοις ἀκολουθεῖ καὶ ἐνταῦθα τὴν αὐθαίρετον διατύπωσιν, ὥστε τάδε ἔφη Ζαρατούστρας ... Ἡ ἐπίκλησις τῆς ἰσχυούσης νομοθεσίας εἶναι χρέος καὶ καθῆκον παντὸς πολίτου, πολὺ δὲ περισσότερον τοῦ Ἀξιωματικοῦ. Νομίζει ὅτι ἀποτελεῖ μομφὴν νὰ ζητεῖ κανεὶς νὰ δικάζεται ἀπὸ τοὺς κατὰ νόμον δικαστάς, ἀλλὰ νὰ ἐπαφίεται εἰς τὴν οἱανδήποτε αὐθαιρεσίαν. Ὁ ἴδιος ὁ συγγραφεὺς θὰ ἐδέχετο νὰ δικασθῇ ὡς ἀξιωματικὸς ὑπὸ ἀξιωματικῶν τῆς Χωροφυλακῆς, ἐὰν δὲν προεβλέπετο τοῦτο ὑπὸ νόμου καὶ δὲν θ' ἀπετέλει ἡ τοιαύτη ἀπόπειρα βάναυσον μεταχείρισιν του; Ἐὰν θὰ τὸ ἐδέχετο θὰ ἦτο ἀνάξιος ἐλευθερίας, ἐὰν ὄχι κατὰ ποίαν λογικὴν ὁμιλεῖ δυσμενῶς περὶ τῶν ἀξιωματικῶν Χωροφυλακῆς οἵτινες ἐζήτησαν τοὺς κατὰ νόμον δικαστάς των;

Περὶ ποίας ἰδίας στρατιωτικῆς ποινικῆς νομοθεσίας καὶ δωσιδικίας ποιεῖται λόγον;

Ἐπειδὴ δὲν ἔχομεν ἄλλην τινὰ διάταξιν νόμου ὑπ' ὄψιν ἡμῶν τὴν ὁποίαν δυνατὸν νὰ ὑπαινίσσεται ὁ Στρατηγὸς - Συγγραφεύς, φρονοῦμεν ὅτι θὰ πρόκειται περὶ τῶν διατάξεων τοῦ Α.Ν. 471/1945, τὰς ὁποίας οἱ στρατιωτικοὶ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης εἴδομεν ὅτι ἀντιμετώπισαν δυσαρέστως καὶ ὡμίλουν περὶ «Νέου Σώματος» μετὰ τὸν νόμον τοῦτον.

Τὰς διαπιστώσεις περὶ πολεμικῆς ἀπειρίας καὶ ἀνεπιτηδειότητος καὶ ἐλαττωματικῆς ἐκπαιδεύσεως εἰς τὰ τοῦ πολέμου τῶν ἀνδρῶν τῆς Χωροφυλακῆς ἡμεῖς ἤδη διεπραγματεύθημεν ἐπαρκῶς.

Ἐὰν τὸν νόμον τοῦτον ὑπαινίσσεται, καὶ ἀσφαλῶς αὐτὸν καὶ τὸν ἐν συνεχείᾳ τούτου σχετικόν, τί τὸ περίεργον συνέβη πέραν τῶν ὅσων συνέβαινον διὰ τὴν Ἀεροπορίαν καὶ τὸ Ναυτικόν, καὶ πῶς ἦτο δυνατὸν στρατοδικεῖα μὲ σύνθεσιν ἐξ Ἀξιω-

ματικῶν τοῦ στρατεύματος νὰ δικάζωσι τοὺς ἄνδρας τῆς Χωροφυλακῆς, ἐφ' ὧν δυνάμει τοῦ νόμου 471/45 οὐδεμίαν εἶχον πλέον δικαιοδοσίαν; Πῶς εἶναι δυνατὸν συγγραφεῖς νὰ τάσσωνται ἐναντίον τοῦ ρεύματος τῆς λογικῆς καὶ νὰ δημιουργοῦν φιλοκατήγορον κλῖμα διὰ τοιούτων ἀοριστιῶν; Πέραν τῆς λογικῆς ὅμως ὑπάρχει καὶ τὸ γεγονὸς ὅτι καθιέρωσε εἰδικὴν σύνθεσιν τῶν διὰ τοὺς ἄνδρας τῆς Χωροφυλακῆς στρατοδικείων Α.Ν. 925 φέρει ἡμερομηνίαν ἐκδόσεως μὲν 8 δημοσιεύσεως δὲ 12 Φεβρουαρίου 1946 καὶ συνεπῶς πολὺ ἐνωρίτερον τῆς ἐνάρξεως τοῦ ἀντισυμμοριακοῦ ἀγῶνος καὶ οὕτω ἐκ τῆς ἀποπειραθείσης μομφῆς δὲν ἐναπομένει οὐδὲν ἕτερον τῶν ὅσων εἴπομεν. 'Αλλ' ἔχομεν καὶ συνέχειαν.

Ὁ ἴδιος συγγραφεὺς κατωτέρω, ἐν σελ. 200, ἐξαπολύει τοὺς καθολικούς του κατὰ τῆς Χωροφυλακῆς μύδρους, γράφων : ὅσον ἀφορᾶ τὴν περίοδν 1947 : «Ἡ ἀπόδοσις τῆς Χωροφυλακῆς ἐμειώθη εἰς τὸ ἐλάχιστον, διότι τὰ στελέχη της δὲν ἤθελον νὰ κατανοήσουν τὴν φύσιν τοῦ ἀγῶνος. 'Ενεπνέοντο ἀπὸ τὸ πνεῦμα τῆς στατικῆς ἀμύνης καὶ οἱ σταθμοὶ τῆς Χωροφυλακῆς εἶχον μεταβληθῆ εἰς φρούρια μὲ πολυβολεῖα καὶ ὑπογείους προσόδους. Ἡ χρησιμοποίησις κινητῶν ἀποσπασμάτων ἀπεφεύγετο, καίτοι κατὰ τὸ παρελθὸν εἰς τὴν μέθοδον ταύτην εἶχον ἀποκτήσει πεῖραν, λόγω τῆς καταδιώξεως τῶν ληστῶν ...»!

Εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο ἡ ἀνακρίβεια κορυφοῦται ἔτι περισσότερον, ἀφοῦ παραγνωρίζεται τόσον χονδροειδῶς ἡ δι 25 Ταγμάτων ἐνεργὸς καὶ ὑπεύθυνος κατὰ τὸ 1947 συμμετοχὴ τῆς Χωροφυλακῆς εἰς τὸν διεξαγόμενον ἀγῶνα, τὸ δὲ θέμα περιπίπτει εἰς χαμηλὸν καὶ ἀστεῖον ἐπίπεδον, ἀφ' οὗ παραλληλίζονται οἱ Κομμουνιστοσυμμορῖται μετὰ τῶν κατὰ τὴν ρωμαντικὴν ἐποχὴν ληστῶν Φορφόλια καὶ Μπαμπάνη, ὁπότε καὶ πάλιν τὰ φουσᾶτα τοῦ Κονδύλη ἐξεστράτευον ἀφλογίστως.

Λησμονεῖ πάντοτε ὁ συγγραφεὺς ὅτι ἀπὸ 26-9-1946 τὴν εὐθύνην τὴν εἶχεν ὁ Στρατὸς καὶ ἡ Χωροφυλακὴ ἐνήργει κατὰ τὰς «τακτικὰς» διαταγὰς τούτου καὶ ἔχει τὴν ἀξίωσιν ὅπως οἱ Σταθμοὶ Χωροφυλακῆς, δυνάμεως 3 - 6 ἀνδρῶν, παραμένουσιν ἀνοχύρωτοι τυφεκιοφόροι, εἰς τὴν διακριτικὴν ἐξουσίαν τῶν Κ/Σ συγκροτημάτων. Λησμονεῖ ἐπίσης ὅτι τὴν ὀργάνωσιν τῆς ὀχυρώσεως διέταξεν ἡ κυβέρνησις, ὡς προεξεθέσαμεν, καὶ ὅτι Σταθμοὶ Χωροφυλακῆς κατεστρέφοντο αὐτάνδρως χωρὶς νὰ σπεύσουν εἰς βοήθειαν τῶν στρατιωτικὰ τμήματα, ἐνῷ τὰ ὄψιμα εἰς ἀστυνομικότητα Α2 γραφεῖα κατὰ τὴν περίοδον 1946 - 1947 ἐδημιούργουν πνιγερὰς καταστάσεις διὰ τὸ ὑπὲρ τοῦ Στρατοῦ ἔργον τῆς Χωροφυλακῆς. Γράφει εἰς σελ. 212 οὕτως : «Διὰ τῶν τριῶν στρατοπέδων καὶ ἰδία τῆς Μακρονήσου, ἐσώθη ὁ στρατός, ἔλλειψαν οἱ λιποτάκται, οἱ αὐτόμολοι καὶ οἱ δολοφόνοι τῶν 'Αξιωματικῶν καὶ ὁπλιτῶν τῆς Ποντοκερασιᾶς, τῆς Καρδίτσης, τῆς 'Εδέσσης κ.λ.π.», δὲν διευκρινίζει ὅμως καὶ δὲν ἐξηγεῖ ὅτι ἐγένετο διὰ τῆς Χωροφυλακῆς ἡ ἐπιλογὴ αὐτη. Διατὶ ἄραγε;

Ἕτερος στρατιωτικὸς συγγραφεύς, ὁ στρατηγὸς Θ. Πεντζόπουλος, περὶ τῆς δραστηριότητος τοῦ ὁποίου ὡς ἀξιωματικοῦ κατ' ἐπανάληψιν ἐν τοῖς πρόσθεν ἐδόθη ἡμῖν ἀφορμὴ ν' ἀσχοληθῶμεν, καὶ ἐξ ἐσφαλμένων βάσεων τοῦ θέματος ὁρμᾶται, ἀλλὰ καὶ μακρὰν τῆς πραγματικότητος τοποθετεῖται, ὅταν γράφει : «Τὸ μέτωπον τῶν Πόλεων, δηλ. τὰ μετόπισθεν, ἔμειναν ἀνενόχλητα» (25).

---

(25) Θ. Πετζοπούλου 1941 - 1950, Τραγικὴ πορεία, σελ. 79.

Ἢ θέλει ν' ἀγνοῇ τὰ λαβόντα χώραν ἐν τοῖς μετόπισθεν ἢ τὰ ἀγνοῇ ὁ στρατηγὸς Πετζόπουλος ἐκφραζόμενος τοιουτοτρόπως.

Ἀναμφιβόλως ἔλαβον χώραν τρομοκρατικαὶ καὶ ἐγκληματικαὶ ἐνέργειαι τῶν Κ/Σ διὰ τῶν συνωμοτικῶν ὀργανώσεων καὶ μάλιστα εἰς σοβαρὰν ἔκτασιν, ὥστε νὰ τεθῇ ὑπὸ σοβαρὰν δοκιμασίαν τὸ ἠθικὸν τοῦ λαοῦ, ἀλλ' οὐδεὶς δύναται, οὐδὲ δικαιοῦται, ν' ἀγνοῇ ἢ νὰ παραγνωρίσῃ ὅτι τὰ Σώματα Ἀσφαλείας, ἐξελθόντα αἱμόφυρτα ἐκ μιᾶς μόλις ληξάσης τετραετοῦς ἀπηνοῦς καταστροφικῆς καὶ πλήρους ἐγκλημάτων εἰς βάρος τῶν ὑπηρεσιῶν καὶ τῶν ἀνδρῶν των συνεπείᾳ μανιακῆς περιόδου, κατ' αὐτῶν δράσεως τῶν ἰδίων ἐχθρῶν, οἵτινες ἐπιβουλεύοντο ἤδη τὸ Κράτος, τῶν κατακτητῶν καὶ ὅλων τῶν ἐχθρῶν τοῦ Ἔθνους, εὑρέθησαν διανύοντα περίοδον ἀνασυγκροτήσεως καὶ ἀναδιοργανώσεως καὶ συνεπῶς οὐχὶ ἐν ἑτοιμότητι δράσεως. Παρὰ ταῦτα ἐν τάχει ἀνασυνταχθέντα τὰ Σώματα Ἀσφαλείας κατέφερον καίρια καὶ ἀποφασιστικὰ πλήγματα κατὰ τοῦ παρανόμου μηχανισμοῦ τοῦ Κ.Κ.Ε.

Εἰς οὐδεμίαν χώραν τοῦ κόσμου, ἔνθα ἐξερράγησαν κομμουνιστικαὶ ἐπαναστάσεις, Σῶμα ὡς ἡ Χωροφυλακὴ καὶ ὑπὸ τὰς αὐτὰς ἀναλογίας ἔσχε τοιαύτας καὶ τοσαύτας ἐπιτυχίας κατὰ τοῦ συνωμοτικοῦ μηχανισμοῦ. Ἐχάθη ἡ Οὑγγρικὴ ἐπανάστασις, ὅπως ἐχάθη καὶ τὸ Σουὲζ ἐλλείψει σαφῶν καὶ ἐγκαίρων πληροφοριῶν.

Εἰς ἕνα τοιαύτης ἐκτάσεως ἀγῶνα, εἶναι ἀναμφισβήτητον ὅτι διεπράχθησαν σφάλματα εἰς ὅλους τοὺς τομεῖς καὶ θὰ ἠδύνατο κανεὶς νὰ εἴπῃ «ὁ ἀναμάρτητος πρῶτος τὸν λίθον βαλέτω», ἀλλ' ἕκαστος δέον νὰ κρίνεται βάσει τῶν πραγματικῶν δεδομένων, ἀπὸ πλευρᾶς μέσων, ἀποστολῆς καὶ συγκεκριμένης πραγματικότητος, τὸ βάθρον κρίσεως πρέπει τουλάχιστον νὰ εἶναι τρίποδον, διότι ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει στερεῖται εὐσταθείας.

Ἡ Χωρ/κὴ ἐνστερνισθεῖσα ἀπολύτως τὸν ἐπιβληθέντα αὐτῆς ἀγῶνα, ἀπεδύθη εἰς αὐτὸν μετ' ἀσυγκρατήτου φανατισμοῦ. Τοῦτο ἀποτελεῖ τὸ μεγαλύτερον σκέλος οἱασδήποτε κριτικῆς. Ὁλακαυτώματα ὡς τῆς Δημητρσάνης, τοῦ Νυμφαίου καὶ τόσων ἄλλων τμημάτων Χωρ)κῆς δὲν εἶναι δυνατὸν ὄχι μόνον ν' ἀγνοηθοῦν, ἀλλὰ οὔτε καὶ νὰ ἀνευρεθοῦν. Τοῦτο παρ' οὐδενὸς ἀμφισβητεῖται. Ἐξάρθρωσιν κομμουνιστικοῦ μηχανισμοῦ ὡς ἐκείνου τῆς Θεσ/νίκης καὶ διαλεύκανσιν ἀριστοτεχνικῶς προπαρασκευασθείσης ἐγκληματικῆς πράξεως, ὡς ἐκείνης κατὰ τοῦ Πόλκ. κλπ., ὀλίγα Ἀστυνομικὰ Σώματα ἔχουν νὰ ἐπιδείξωσι.

Δὲν πρέπει νὰ λησμονῶμεν καὶ τὴν ὀξυτάτην διαμάχην τῶν «Κομματικῶν» ὀργανισμῶν τοῦ Ἀστικοῦ Καθεστῶτος, ἥτις σφοδρότατα ἐπηρέαζε ἐπὶ τῶν ἐνεργειῶν τῶν Ἀρχῶν Χωροφυλακῆς, ὡς ἤδη ἐθίξαμεν ἐνδεικτικῶς, διὰ μεταθέσεων δυσμενῶν καὶ ἄλλων οὐχὶ εὐχαρίστων ἐκδηλώσεων κατὰ τῶν εὐσυνειδήτως ἐργαζομένων βαθμοφόρων τῆς Χωρ/κῆς. Ὅπου λοιπὸν ἐπέτρεπεν ἡ πολιτικὴ καὶ ἰδία «Τὸ Κόμμα» ἐγένετο ἀπόλυτος ἐκκαθάρισις τῶν μετόπισθεν.

Ἡ Χωροφυλακή, ἀναμφισβητήτως, ὄχι μόνον δὲν «ὑπέκυψεν» ἀλλ' ἐπέτυχε θαυμασίως εἰς ὅλους τοὺς ἀνατεθέντας εἰς αὐτὴν ἀντικειμενικοὺς σκοπούς, πρᾶγμα ὅπερ ἀδιαφιλονικήτως προκύπτει ἐκ τοῦ γενικοῦ ἀπολογισμοῦ καὶ ἀποτελέσματος καὶ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ συνάγωνται τόσον αὐθαίρετα καὶ ἀναληθῆ συμπεράσματα διὰ τῆς ἐπικλήσεως μεμονομένων ἀποτυχιῶν.

Διὰ τοὺς τολμηροὺς ἀπαιτοῦνται γενναῖοι ἡγήτορες, γενναῖοι δὲ καὶ τολμηροὶ πραγματοποιοῦν ὑπέροχα ἐπιτεύγματα. Αὐτὸ ἀκριβῶς συνέβη ἐν τοῖς ἔργοις τῆς

Χωροφυλακῆς, διότι εἰς τὰς δύο ταύτας ἰδιότητας ὑπῆρχεν ἀδιατάρακτος καὶ βαθεία πίστις. Ἐὰν πρὸς τὴν γενναιότητα, τὴν τόλμην καὶ τὴν πίστιν συνεβάδιζεν καὶ ἡ πεῖρα τότε τὰ ἐπιτεύγματα θὰ ἤγγιζον τοὺς θρύλους, «Διότι εἰς τὴν τέχνην τοῦ Πολέμου ἡ πεῖρα ἔχει μεγαλυτέραν ἀξίαν ἀπὸ οἱανδήποτε φιλοσοφικὴν ἀλήθειαν» —γράφει ὁ ΚΛΑΟΥΖΕΒΙΤΣ—καὶ οἱ βαθμοφόροι τῆς Χωροφυλακῆς ἐστεροῦντο πολεμικῆς πείρας.

Ἡ Ἱστορία πρέπει νὰ εἶναι περισσότερον ἀκριβὴς ἀπὸ τὰς ἀριθμητικὰς πράξεις κατὰ τὸν Βίσμαρκ, πρέπει ὅμως νὰ εἶναι δικαία καὶ ἀληθής.

ΓΕΝΙΚΑΙ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

Ὁ πόλεμος ἀποτελεῖ μέγιστον δεινόν, ἡ δὲ ἔκβασίς του ἐξαρτᾶται τὸ μὲν ἐκ τῶν ἠθικῶν καὶ ὑλικῶν ἐρεισμάτων τῶν πολεμίων, τὸ δὲ ἐκ τῆς ποιότητος καὶ ποσότητος τῶν ἑκατέρωθεν λαθῶν.

Κατὰ τὸν πόλεμον τοῦ ἀντισυμμοριακοῦ ἀγῶνος ἡ Χωροφυλακὴ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ λογισθῇ ὡς εἷς ἐκ τῶν διαχειρισθέντων τὸν πόλεμον παραγόντῳν, διότι δὲν ἀποτελεῖ τὴν κυρίαν τοῦ ἔθνους ἔνοπλον δύναμιν καὶ διότι ἀπὸ πλευρᾶς μὲν δυνάμεως διέθετε τὴν μικρὰν της δύναμιν θανατηφόρως κατεσπαρμένην εἰς ἑστίας 4–6 ἀνδρῶν ἀνὰ τὰ πέρατα τῆς Χώρας, ἄνευ μέσων διαβιβάσεως καὶ ἐπικοινωνίας, ἀπὸ πλευρᾶς δὲ ὁπλισμοῦ, πυρομαχικῶν καὶ λοιπῶν ὑλικῶν μέσων, ὡς καὶ ἀνωτέρω ἀνεφέραμεν λόγῳ τῆς ἀκατανοήτου Ἀγγλικῆς ἐπιμονῆς εὑρίσκετο πολλὰς δεκαερίδας καθυστερημένη.

Διέθετε ἄριστον ἠθικόν, ἀμετάκλητον ἀποφασιστικότητα καὶ ἀξιοθαυμάστως γρανιτώδη πίστιν, ἤτοι προσόντα χάρις εἰς τὰ ὁποῖα καὶ μόνον ἔγραψε χρυσᾶς σελίδας ἐθνικῆς ἀντιστάσεως καὶ Ἱστορίας.

Αἱ ἀποτυχίαι ἐν τῇ Θεσσαλικῇ περιοχῇ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ βαρύνουσι ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει τὴν Χωροφυλακήν, ἀλλὰ τὴν στρατιωτικὴν ἡγεσίαν, ἥτις ,διὰ τὸν Θεσσαλικὸν σιτοβολῶνα, ἀποτελοῦντα ἐν ταὐτῷ καὶ τὴν σπονδυλικὴν στήλην τῆς γεωγραφικῆς ἀναπτύξεως τῆς Χώρας, ἔδει νὰ προνοήσῃ καὶ νὰ προβλέψῃ ὅτι οἱ Κ/Σ θὰ ἐπεδείκνυον ἰδιαίτερον ἐνδιαφέρον καὶ νὰ προλάβῃ τούτους.

Ὁλόκληρος ἡ Χώρα καὶ αἱ Ἔνοπλοι αὐτῆς Δυνάμεις ἠφνιδιάσθησαν ἐκ τῆς κομμουνιστοσυμμοριακῆς δράσεως κατὰ τοὺς πρώτους μῆνας, καὶ ὁ αἰφνιδιασμὸς ἔσχε μεγαλειτέρας τοῦ δέοντος ἐπιπτώσεις τόσον ἐκ τῆς ἐμβρυώδους Στρατιωτικῆς ὀργανώσεως καὶ τῶν παλιμβολιῶν τῆς Πολιτικῆς ἡγεσίας, ὅσον καὶ ἐξ ἐνίων ἀκαταλήπτων συμμαχικῶν ἀντιλήψεων, περὶ ὧν γίνεται ἀλλαχοῦ λόγος. Συνέπειαι αὐτοῦ τοῦ αἰφνιδιασμοῦ ὑπῆρξαν ἀφ' ἑνὸς μὲν ὡρισμέναι ἐπιτυχεῖς ἐν τῇ καταστροφῇ ἐνέργειαι τῶν Κ/Σ, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἡ ἄνευ συγκεκριμένου σχεδίου καὶ προγράμματος σύμπτυξις μικρῶν τινῶν ὑπηρεσιῶν τῆς Χωρ/κῆς καὶ ἐκ τούτου ἡ κάμψις τοῦ βαθμοῦ τοῦ κρατικοῦ ἐλέγχου.

Αἱ συνέπειαι αὗται ὑπῆρξαν ἔτι ἐντονώτεραι εἰς τὰ ὀρεινὰ διαμερίσματα τῆς Χώρας καὶ μάλιστα εἰς τὰ πλαισιοῦντα τὴν σπονδυλικὴν στήλην τῆς Πίνδου τμήματα. Μετὰ τὴν πάροδον ὀλίγων μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ ἀντισυμμοριακοῦ ἀγῶνος, κατενικήθησαν αἱ ὑπὸ τῶν Κομμουνιστοσυμμοριτῶν δημιουργηθεῖσαι ἐντυπώσεις, προεκλήθη ποιά τις ψυχικὴ καὶ ὑλικὴ ἀνασύστασις, ἐτινάχθη ἡ χαίτη καὶ

οἱ ἄνδρες τοῦ Σώματος, ὡς Ἐθνικοὶ ὀδόντες, ἤρξαντο ἐμπηγνυόμενοι εἰς τὴν καρδίαν τοῦ ἐπιβουλευθέντος τὸ ἔθνος ἐχθρικοῦ σώματος. Οἱ ἱκανώτεροι καὶ καταλληλότεροι Ἀξ/κοὶ τοῦ Σώματος εὑρέθησαν εἰς τὰς ἐπάλξεις τῆς πρώτης κατὰ ταῦτα ἀντεπιθέσεως.

Οὐδένα ψόγον περὶ τῆς μαχητικότητος, ὁρμητικότητος, πίστεως καὶ μεθοδικότητος δύναται ν' ἀνεύρῃ εἰς βάρος τῶν ἡγητόρων τούτων ὁ ἀντικειμενικὸς στρατιωτικοπολιτικὸς κριτικός. Εἰς Κεντρικὴν καὶ Δυτικὴν Μακεδονίαν ὁ κίνδυνος ἐνεφανίσθη πρῶτος ἀλλὰ καὶ σοβαρώτερος, ἡ Ἡγεσία ἔσπευσε ν' ἀποστείλῃ ἐκεῖσε τὴν ἀναλογοῦσα μερίδα ἐκ τῶν ἐκλεκτῶν τέκνων της, παρακολουθοῦσα ἐν τῷ σύνόλῳ τὰς προθέσεις τῶν Κομμουνιστοσυμμοριτῶν.

Ἐπεσυνέβησαν ἁπανταχοῦ τῆς Χώρας ὀλιγωρίαι τινὲς ἢ καὶ λιποψυχίαι, ἐνίων ἀνδρῶν τῆς Χωρ/κῆς, ἀσφαλῶς ὅμως αὗται ὄχι μόνον δὲν δύνανται ν' ἀποτελέσωσι τὸ μέτρον τῶν συμπερασμάτων καὶ τῆς γενικῆς κρίσεως, ἀλλὰ καὶ ὡς ἀναγκαῖαι καὶ φυσικαὶ ἀνθρώπιναι ἀδυναμίαι καταλογιζόμεναι—μεταξὺ μιᾶς δυνάμεως διασκορπισμένης καθ' ὅλην τὴν ἔκτασιν τῆς ἐπικρατείας εἰς μικροτάτας ἑστίας (3–5 ἀνδρῶν), πολλάκις ἐγκαταλειπομένης καὶ μετὰ τόσης λύσσης πλησσομένης—ἀποτελοῦν οἰκτρὰν μειοψηφίαν ἔναντι τῆς μεγάλης πλειονότητος, ἥτις τόσον σθεναρῶς, ἀποφαστικῶς καὶ ἀποτελεσματικῶς ἠγωνίσθη.

Ἀπὸ τῶν ἀρχῶν Αὐγούστου 1946 ἡ Χωρ/κὴ ἀνέλαβε γενικὴν ἀντεπίθεσιν εἰς ὅλα τὰ σημεῖα τῆς Χώρας. Προέβη εἰς τὴν συστηματικωτέραν ὀργάνωσιν τῶν κινητῶν δυνάμεών της, τῶν ὁποίων προσδιώριζε ἑκάστοτε τοὺς τακτικοὺς σκοπούς. Παρεσχέθησαν εἰς τὰς ὑπηρεσίας της πλείονα πολεμικὰ—οὐδέποτε ἐπαρκῆ ἢ ἀξιόλογα, καὶ οἱ ἐπίλεκτοι τῶν Ἀξιωματικῶν ἐτέθησαν ἐπικεφαλῆς τῶν κινητῶν δυνάμεων, ἐνδεικτικῶς δὲ ἀνωτέρω ἐγένοντο ἔνιαι περιγραφαὶ καὶ εἰς τοὺς ἐν παραρτήματι πίνακας δίδεται μία σχετικὴ εἰκὼν τοῦ ἔργου των.

Μόνον ὁ ὄγκος τῶν συνταχθεισῶν κατὰ τὴν περίοδον τοῦ ἀντισυμμοριακοῦ ἀγῶνος δικογραφιῶν θ' ἀπελπίσῃ πάντα προχειρολόγον, ἐὰν δὲ εἰς ταῦτα προστεθῇ καὶ ἡ περὶ τῶν στρατευθέντων ἔρευνα, τὰ ληφθέντα μέτρα ἐκτοπίσεως, τὰ στρατόπεδα συγκεντρώσεως ὑπόπτων καὶ ἐκτοπισμένων, ἡ φρούρησις τῶν ἔργων κοινῆς ὠφελείας καὶ ἡ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ διατήρησις τῶν πόλεων ἀνεπάφων τῆς συμμοριακῆς μανίας, θὰ φέρουν τὸν μελετητὴν πρὸ τοῦ ἀλύτου προβλήματος ὅσον ἀφορᾷ τὸν διατεθέντα χρόνον ἐργασίας τῶν συγκεκριμένων προσώπων, ὁτὲ μὲν μαχομένων ὁτὲ δὲ ἐρευνώντων καὶ φρουρούντων. Ἡ Ρωμαϊκὴ Θεότης τοῦ διμετώπου Ἰανοῦ ὑπεσκελίσθη ὑπὸ τῶν ταπεινῶν ἀνδρῶν τῆς Χωροφυλακῆς, ὑπὸ ἄλλην ἔννοιαν.

Πᾶν ὅ,τι ἤθελεν ὁ Στρατὸς ἀπὸ τὴν Χωρ/κὴν τὸ ἐζήτει καὶ πᾶν ὅ,τι συνέθετε Κράτος, ἰδία εἰς τὴν ὕπαιθρον, ἦτο ὁ Χωροφύλαξ ὑπὸ ἄλλην μορφήν.

Ὁ Χωροφύλαξ δὲν συνεδέθη ἁπλῶς φιλικῶς μὲ τὸν ἐθνικόφρονα κόσμον, ἀλλὰ παρέσυρε τοῦτον εἰς τὰ κατὰ τῶν Κ/Σ χαρακώματα, αὐτὸ ὑπῆρξεν τὸ μεγαλύτερον ἴσως ἐπίτευγμα. Ἀρρήκτως ἀδελφωμένοι οἱ ἄνδρες τῆς Χωροφυλακῆς μετὰ τῶν ἀναλαβόντων τὰ ὅπλα ἀμύνης πολιτῶν περιεφρούρησαν τὴν Ἑλλάδα. Ἔτσι σπουδαιότερον ἀποβαίνει τὸ ἐπίτευγμα τοῦτο ἐὰν ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ὅτι παρὰ τὸν κοινὸν ἀγῶνα, συνεκράτησε ὅσον ἠδυνήθη τοὺς πολίτας τούτους μακρὰν οἱασδήποτε ὑπερβασίας καὶ ἐκμεταλλεύσεως τῆς εἰς τὸν κοινὸν ἀγῶνα εἰσφορᾶς.

Ὑπῆρξαν περιπτώσεις τινές, καθ' ἃς οἱ ὑπὸ τῶν στρατιωτικῶν ἀρχῶν ὠργανω-

θέντες πολῖται ἐπεδείξαντο θρασσύτητα τινά, ἀλλὰ μὲ Ἰώβιον ὑπομονὴν ἐπανεφέρθησαν εἰς τὴν τάξιν καὶ ὁ ὑποτυπώδης παρακρατισμὸς 1946, τὸ 1947 οὐδαμοῦ πλέον ὑπῆρχε. Συνεκράτησαν ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους οἱ βαθμοφόροι τῆς Χωρ/κῆς καὶ δὲν ἔλαβεν χώραν οὐδὲ μία προσωπική, ἔξαλλος ἢ ἄδικος ἀντεκδίκησις. Μία ἔννοια δικαίου εἶχεν ἐπικρατήσει, ἡ τοῦ ἐθνικοῦ δικαίου καὶ χάριν αὐτοῦ πάντες ἔσπευσαν.

Ἀφαιρουμένων ἐλαχιστοτάτων ἐξαιρέσεων, ὀφειλομένων εἰς μικροεγωϊσμοὺς καὶ ἀψικορισμούς, οἱ Στρατιωτικοὶ ἡγέται ἐθεώρουν τοὺς Ἀξ/κοὺς καὶ Ὑπαξιωματικοὺς τῆς Χωροφυλακῆς ὄχι μόνον, στενοτάτους συνεργάτας ἀλλὰ καὶ εἰδικοὺς συμβούλους, εἶχον δὲ κατὰ κανόνα ἀπεριόριστον ἐμπιστοσύνην πρὸς αὐτούς.

Ἐπὶ τῶν ἡμερῶν της εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Δημοσίας Τάξεως Ὑπουργίας τοῦ Στρατηγοῦ Ναπ. Ζέρβα εἶχε δημιουργηθῇ εἰδικὸν ἐπιτελεῖον διευθύνσεως τοῦ ἀντισυμμοριακοῦ ἀγῶνος. Τὸ ἐπιτελεῖον τοῦτο εἶχεν ἀποτελεσθῇ σχεδὸν εἰς τὸ σύνολον ἐξ ἀποσπασθέντων Ἀξ)κῶν τοῦ Στρατεύματος καὶ μάλιστα ἐξ ἐκείνων οἵτινες εἶχον ὑπηρετήσει κατὰ τὴν κατοχικὴν περίοδον εἰς τὰς Ε.Ο.Ε.Α. ὑπὸ τὸν Ζέρβαν. Οἱ Ἀξιωματικοὶ οὗτοι καὶ ἰδία ὁ ἐπὶ κεφαλῆς αὐτῶν, πολλάκις εὑρέθησαν πρὸ ἐκπληκτικῶν αἰτήσεων τῶν διαφόρων στρατιωτικῶν Μονάδων, τὴν ἔκπληξίν των δὲ ταύτην ὄχι μόνον δὲν τὴν ἀπέκρυπτον ἀλλὰ καὶ τὴν διοχέτευον ἐνίοτε πρὸς τοὺς συναδέλφους των ἐν τῷ Στρατῷ.

Ἀναφέρομεν ἐνδεικτικῶς τὴν ἀκόλουθον περίπτωσιν: Εἰς τὴν Ὑποδ/σιν Χωρ/κῆς Λεβαδείας ὑπηρέτει ὁ Μοίραρχος Παπακοσμόπουλος Ἰωάν. τοῦ ὁποίου κατ' Αὔγουστον 1948 διετάχθη ἡ ἐκεῖθεν μετάθεσις.

Ἡ Ἀνωτέρα Στρατιωτικὴ Διοίκησις Στερεᾶς Ἑλλάδος ἀπηύθηνε τὸ ἀκόλουθον σῆμα: Ὑπουργεῖον Δημοσίας Τάξεως (Γραφεῖον Ὑπουργοῦ) ,Φ. 347/22 παρακαλοῦμεν ἐγκρίνατε παραμονὴν Μοιράρχου Παπακοσμοπούλου Ὑποδ/σιν Χωρ/κῆς Λεβαδείας STOP. Θεωροῦμεν ἀπαραίτητον ἐπὶ τοῦ παρόντος διὰ περιοχὴν STOP. Εἶναι γνώστης προσώπων καὶ ἐνήμερος ὅλης καταστάσεως STOP. Πιστεύομεν συντελέση τὰ μέγιστα ἐκκαθάρισιν περιοχῆς.

Μ. Πρίντζος – Ταξίαρχος – Ἐπιτελάρχης.

Ὁ ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Δημοσίας Τάξεως Στρατιωτικοῦ Ἐπιτελείου δὲν ἠνέχθη τὴν τοιαύτην παρέμβασιν τῆς ΑΣΔΣΕ καὶ τηλεφωνικῶς ἀνεκοίνωσεν ὅτι ἀπετέλει σοβαρὰν ἐκτροπὴν καὶ μείωσιν ἡ ἀνωτέρω αἴτησις.

Τῆς ὑποθέσεως ἐπελήφθη τὸ τακτικὸν Στρατηγεῖον τοῦ Α'. Σώματος Στρατοῦ, ὅπερ πρὸς μεγαλυτέραν ἔκπληξιν τῶν ἐπιτελῶν ἀπηύθυνε τὸ ἀκόλουθον σῆμα. ΑΠΟ: Τ.Σ./Α.Σ.Σ. ΠΡΟΣ: Ὑπουργεῖον Δημοσίας Τάξεως – Ἐπιτελάρχην
Κοινοποίησις: Α.Σ.Σ.
Ἀριθ.: Πρωτ. Α.Π.Τ. 34/Φ2.

Παρακαλῶ ἀναφέρατε ἁρμοδίους κάτωθι:

Μὲ πλήρη συναίσθησιν εὐθύνης ἀναφέρω ὅτι ἀπόσπασις Μοιράρχου Παπακοσμοπούλου ἀπαραιτήτου καὶ πολυτίμου βοηθοῦ τακτικοῦ στρατηγείου ἀποτελεῖ π λ ῆ γ μ α διὰ Σῶμα καὶ περιοχήν.

Κ. Παπαδόπουλος – Ὑποστράτηγος Διευθυντής(26).

Τοιαύτης μορφῆς καὶ ἐκτάσεως αἰτήσεις ὑπῆρξαν πάρα πολλαί.

---

(26) Βλέπε λοιπὴν σχετικὴν ἀλληλογραφίαν εἰς ὑπ' ἀριθμ. 909/3/12 φάκελλον Ὑπουργείου Δημ. Τάξεως.

’Αντιστράτηγος Γεώργιος Σαμουήλ, ’Αρχηγὸς Χωροφυλακῆς 1950—1952.

Θεσσαλονίκη 1952. ‘Ο τότε ἀρχηγὸς τοῦ ΝΑΤΟ καὶ μετέπειτα πρόεδρος τῶν Η.Π.Α. ’Αϊζενχάουερ ἐπιθεωρεῖ τμῆμα Ε Β.Χ.

'Ανωτέρω ἀνεφέραμεν ὅτι τὴν 25-3-1945 ὁ λαὸς τῶν 'Αθηνῶν κατεχειροκρότησε τὸ παρελαῦνον Τμῆμα Χωρ/κῆς εἰς γενικὴν ἔκπληξιν πάντων, ἤδη ἐθίξαμεν τὰς προτιμήσεις τῶν στρατιωτικῶν ἡγετῶν καὶ τὸν πλήρη μεταξὺ ἀνδρῶν Χωροφυλακῆς καὶ πολιτῶν ἐναγκαλιασμόν. Τὶ ἄλλο θὰ ἠδύνατο νὰ διανθίσῃ μίαν λαμπρὰν πολεμικὴν δόξαν ἑνὸς 'Αστυνομικοῦ Σώματος.

'Η Χωρ/κὴ ἐπολέμησε δι' ὅλων της τῶν δυνάμεων τὸν Κ/Σ ,τὸν ἐπολέμησε ἐνόπλως καὶ πνευματικῶς, ἀλλὰ τὸν ἐπολέμησεν ὡς καταστροφικὴν καὶ ἀντεθνικὴν ὀργάνωσιν καὶ ἐπὶ σκοπῷ παροχῆς ἀληθοῦς προστασίας πρὸς τὰ ἄτομα. Τὸν ἐπολέμησε ἐνσυνειδήτως καὶ οὐχὶ ἐπιπολαίως, δι' ὃ καὶ δὲν ἐστρέφετο κατ' ἀτόμων ἀλλὰ κατὰ τῆς ὀργανώσεως, τοὐναντίον μάλιστα ἐπροστάτευε καὶ διεφώτιζε τὰ τυχὸν πλανηθέντα ἄτομα.

Εἰς τοῦτο δέον νὰ ἀποδώσωμεν καὶ τὸ πρωτοφανὲς ὄχι διὰ τὴν 'Ελλάδαν ἀλλὰ παγκοσμίως γεγονός, καθ' ὃ οἱ ἐργάται τῶν ἐν Βεῤῥοιᾳ ἐργοστασίων ἐκήρυξαν κατὰ τὸ ἔτος 1948 δίωρον στάσιν εἰς ἔνδειξιν διαμαρτυρίας, διότι ἀπεσπᾶτο ἐκ Βεῤῥοίας ὁ .... Διοικητὴς τοῦ Τμήματος 'Ασφαλείας.

Τὰ γεγονότα ταῦτα ὑπῆρξαν οἱ σημαντικώτεροι καὶ οἱ πλέον ἀδιάβλητοι ἀπολογηταὶ τοῦ ἔργου τῆς Χωροφυλακῆς.

'Η 'Ελληνικὴ Βασιλικὴ Χωρ/κὴ εἶναι τὸ μοναδικὸν ἐν τῷ κόσμῳ 'Αστυνομικὸν Σῶμα, ὅπερ, τῆς πατρίδος ὑπὸ τὴν ἐχθρικὴν κατοχὴν τελούσης, ἐνεφάνισε ἰδεολογικὴν γραμμὴν ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τῆς πατρίδος, καὶ διὰ τῶν εἰς τὴν ξένην καταφυγόντων ἀνδρῶν του συνέπηξεν ἰδίαν πολεμικὴν μονάδαν.

Οἱ νεκροὶ τοῦ Σώματος τούτου παρακολουθοῦν καὶ κατευθύνουν τοὺς ἐπερχομένους, ὄχι μόνον ἐξ ὅλων τῶν σημείων τοῦ ἐσωτερικοῦ τῆς Χώρας ἀλλὰ καὶ ἐξ ὅλων τῶν ἐκτὸς τῆς Χώρας σημείων τοῦ ὁρίζοντος.

'Η Οὐκρανία, 'Η 'Ανατολικὴ Θράκη, ἡ Μικρὰ 'Ασία, ἡ Συρία, ἡ Παλαιστίνη ἡ Αἴγυπτος, τὸ 'Ελαλαμέϊν, ἡ 'Ιταλία καὶ διὰ πολλοστὴν φορὰν ἡ Βόρειος Ἤπειρος ἀπετέλεσαν τὰ πεδία τῶν ἐκτὸς τῆς Χώρας μαχῶν καὶ τάφων διὰ τοὺς ἄνδρας τῆς Χωρ/κῆς, ἐνῶ παραλλήλως προσέφερον στηρικτικὰς καὶ βασικὰς ὑπηρεσίας πρὸς τὰς λοιπὰς ἐνόπλους δυνάμεις.

Τὸ μεγαλεῖον αὐτὸ τῆς ἀκμαιότητος, τῆς πιστότητος, τῆς ἀφοσιώσεως, τῆς ἀκριβείας, τῆς ταχύτητος ,τῆς αὐτοθυσίας, τῆς συνεχοῦς πρὸς τὴν δόξαν πορείας, τῆς περιφρονήσεως πρὸς τὸν θάνατον καὶ πρὸς πᾶν ὅ,τι ἀποτελεῖ τὴν ὕλην, τῆς ὑπερτάτης καὶ ἀπολύτως ἀκάμπτου πίστεως πρὸς τὰ ἐθνικὰ ἰδανικὰ καὶ τοῦ Ἔρωτος πρὸς τὴν φιλαλληλίαν, ἀπαιτεῖ ῥαψωδοὺς πρώτης γραμμῆς διὰ νὰ ψαλλῇ.

'Οφείλεται εἰς τὰ στρώματα ἐκεῖνα τοῦ 'Ελληνικοῦ λαοῦ ἅτινα ἀποτελοῦν τὰς μονίμους πηγὰς στρατολογίας τῶν ἀνδρῶν τῆς Χωροφυλακῆς καὶ εἰς τὴν ἐν τῷ Σώματι συνεχῆ διαπαιδαγώγησιν καὶ ἐφαρμογήν.

Οἱ τίτλοι «'Ηρωϊκὸν» «Ἔνδοξον» κλπ. δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ χρησιμοποιοῦνται διὰ νὰ ἀποδώσωσι τὴν πραγματικότητα, τὴν ὁποίαν μόνον ὁ τίτλος 'Ελληνικὴ Βασιλικὴ Χωροφυλακὴ ἀποδίδει.

'Ο Φοῖνιξ ἀναγεννᾶται ἐκ τῆς τέφρας του, τὴν τέφραν ὅμως θερμαίνουσι ὡρισμένοι σπινθῆρες, ὁ κυριώτερος τῶν ὁποίων ὑπῆρξεν 'Η 'Ελλ. Βασ. Χωροφυλακή.

« Δὲν ὑπάρχει καμία ὑπερβολὴ εἰς τὸν ἔπαινον ἑνὸς γενναίου», γράφει ὁ Μέγας Ναπολέων.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΤΥΧΗ ΑΓΑΘΗ

ΕΔΟΞΕ ΤΗ ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ ΤΑΣ ΕΝ ΟΠΛΟΙΣ ΔΥΝΑΜΕΙΣ ΣΤΡΑΤΟΝ ΤΕ ΚΑΙ ΝΑΥΤΙΚΟΝ ΚΑΙ ΑΕΡΟΠΟΡΙΑΝ ΚΑΙ ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΗΝ ΚΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΝ ΤΩ ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ

ΧΡΥΣΩ ΠΑΡΑΣΗΜΩ ΤΙΜΗΣΑΙ

ΟΤΙ ΟΥΔΕΠΟΤΕ ΕΠΑΥΣΑΝΤΟ ΕΥΨΥΧΩΣ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΜΥΣΑΡΩΝ ΠΟΛΕΜΙΩΝ ΑΓΩΝΙΖΟΜΕΝΑΙ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΝ ΤΗ ΠΑΤΡΙΔΙ ΣΩΖΟΥΣΑΙ ΟΥΤΩ ΔΕ ΑΞΙΑΣ ΕΑΥΤΑΣ ΑΠΟΦΑΙΝΟΥΣΙ ΤΗΣ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΟΔΟΞΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ ΑΡΕΤΗΣ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΑΡΙΣΤΟΤΟΚΟΝ ΚΑΙ ΑΥΘΙΣ ΑΝΑΔΕΙΚΝΥΑΣΙ ΤΗΣ ΔΕ ΤΗΣ ΟΙΚΟΥΜΕΝΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ ΑΝΕΚΠΛΗΚΤΟΝ ΠΡΟΜΑΧΟΝ

ΑΝΕΙΠΕΙΝ ΔΕ ΤΑΣ ΤΙΜΑΣ ΕΝ ΤΗ ΤΟΥ ΜΑΡΤΙΟΥ ΜΗΝΟΣ ΠΑΝΗΓΥΡΕΙ Η ΚΑΙ ΤΑ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΤΑ ΜΕΓΑΛΑ ΑΓΕΤΑΙ ΚΑΙ ΤΟ ΠΑΡΑΣΗΜΟΝ ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΕΣΘΑΙ ΤΩ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΒΑΣΙΛΕΙ ΠΑΥΛΩ ΩΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΠΡΟΜΑΧΟΥΝΤΩΝ ΑΠΑΝΤΩΝ ΗΓΕΙΤΑΙ ΙΝΑ ΜΝΗΜΕΙΟΝ ΥΠΑΡΧΗ ΤΗΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΑΝΔΡΑΓΑΘΙΑΣ

ΕΓΕΝΕΤΟ ΑΘΗΝΗΣΙ ΜΗΝΟΣ ΜΑΡΤΙΟΥ ΤΕΤΑΡΤΗ ΚΑΙ ΕΙΚΟΣΤΗ ΕΤΟΥΣ ΕΝΑΤΟΥ ΚΑΙ ΤΕΤΤΑΡΑΚΟΣΤΟΥ ΚΑΙ ΕΝΑΚΟΣΙΟΣΤΟΥ ΚΑΙ ΧΙΛΙΟΣΤΟΥ ΑΠΟ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣΕΩΣ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΙΩΑΝΝΗΣ Χ. ΠΟΛΙΤΗΣ

Ο ΓΕΝΙΚΟΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Π. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ΄.

ΕΙΡΗΝΙΚΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ - ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ - ΓΕΝΙΚΟΤΗΤΕΣ 1950 - 1961

Ὅλα τὰ ἀστυνομικὰ καταστήματα εἶχον μεταβληθῆ εἰς ὀχυρά. Χαρακώματα, πολυβολεῖα, ὀρύγματα, συρματοπλέγματα κλπ. περιέβαλλον τὰ οἰκήματα τῶν Σταθμῶν καὶ Ὑποδ)σεων Χωρ/κῆς, ἀλλὰ καὶ τῶν ἀστυνομικῶν τμημάτων ὡρισμένων ἐπαρχιακῶν πόλεων.

Ἀπὸ 28ης Ὀκτωβρίου 1940, ἐπὶ ἐννέα καὶ πλέον δηλ. ἔτη, οἱ ἄνδρες τῆς Χωρ/κῆς εὑρίσκοντο συνεχῶς μὲ τὸ ὅπλον ἀνὰ χεῖρας καὶ τὸ πολεμικὸν κράνος εἰς τὴν κεφαλήν, δηλαδὴ μακρὰν τῆς ἀποστολῆς των. Ἀρχομένου τοῦ ἔτους 1949 ἤρξατο ἡ γενικὴ τῶν ἐθνικῶν δυνάμεων ἐπίθεσις κατὰ τῶν Κ/Σ, ἥτις κατέληξε εἰς τὴν συντριβὴν τούτων, κατ' Αὔγουστον τοῦ ἰδίου ἔτους, ἀφ' οὗ ἤδη εἶχε κλείσει τὰ σύνορά της ἡ Γιουγκοσλαβία.

Εἰς 700 χιλιάδας ἀνῆλθον οἱ συμμοριόπληκτοι, οἵτινες ἔδει νὰ ἐπανέλθωσιν εἰς τὰ χωρία των, πρᾶγμα ὅπερ θὰ συνέβαινεν μόνον ἐὰν ἐπείθοντο ὅτι ἐξησφαλίσθη ἡ τάξις καὶ ἡ ἀσφάλεια.

Τούτου ἕνεκεν βασικὴ προϋπόθεσις ἦτο ἡ ἄμεσος ἐπανασύστασις τῶν ὑπηρεσιῶν Χωρ/κῆς. Εὐτυχῶς διὰ τὴν Χωροφυλακὴν ὅτι αἱ ἀνάγκαι τῆς ἐπανασυστάσεως ἐνεφανίσθησαν βαθμιαίως, ἀρξαμένη τὸν Ἰουνουάριον 1949 ἔληξε κατὰ τὸ τέλος Αὐγούστου ἰδίου ἔτους. Ἡ ἀνασύστασις ἤρξατο ἐκ Πελοποννήσου ἥτις καὶ ἀπηλευθερώθη πρώτη τοῦ Κ/Σ βραχνᾶ διὰ τῶν ἐπιχειρήσεων Α΄ Σώματος Στρατοῦ ἀπὸ 17-12-48 μέχρι 30-1-1949. Εἰς πρώτην δόσιν τὸ Ἀρχηγεῖον Χωρ/κῆς, ἐνδῶσαν εἰς παράκλησιν τοῦ ΓΕΣ καὶ παρακάμψαν τὴν Βρεττανικὴν ἀντίδρασιν κατὰ τῶν λόχων καὶ Ταγμάτων, συνέπηξε 100 μεταβατικὰ ἀποσπάσματα καθ' ὅλην τὴν Πελοπόννησον, δυνάμεως 30 ἀνδρῶν ἕκαστον ὑπὸ ἀξιωματικόν, ἅτινα, αὐλακώνοντα νυχθημερὸν τὴν ὕπαιθρον ἀφ' ἑνὸς μὲν ἐδημιούργησαν πλῆρες αἴσθημα δημοσίας ἀσφαλείας, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἐξόντωσαν συντόμως καὶ τὰ ὑπολείμματα τῶν Κ/Σ. Ἐν συνεχεία ἀμέσως καὶ σχεδὸν ταυτοχρόνως ἀνασυνεστήθησαν ἅπασαι αἱ στατικαὶ ὑπηρεσίαι τῆς Χωροφυλακῆς.

Μὲ τὸν ἴδιον ρυθμὸν καὶ γνώμονα ἐξηκολούθησε βαθμιαίως ἡ ἐκκαθάρισις καὶ ἐπανασύστασις εἰς τὴν ὑπόλοιπον Ἑλλάδα, ἀναλόγως τῆς προόδου τῶν Στρατιωτικῶν ἐπιχειρήσεων.

Τελευταῖαι ἐπανασυνεστήθησαν οἱ Σταθμοὶ Ἑπταχωρίου, Διστράτου κλπ. Διεξαγομένων τῶν ἐπιχειρήσεων κατὰ Γράμμου καὶ Βιτσίου τὸ Ἀρχηγεῖον Χωρ/κῆς διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 7/18/378 ἀπὸ 12-8-49 τηλεγραφικῆς διαταγῆς ἐξουσιοδότησε τὸν ἐν Θεσσαλονίκῃ ἑδρεύοντα Γ. Ἐπιθεωρητὴν Χωροφυλακῆς ὅπως, παρακολουθῶν τὴν ἐξέλιξιν τῶν ἐπιχειρήσεων, διατάσσῃ ἀναλόγως τὴν ἀνασύστασιν καὶ τῶν ἐπὶ τῶν ὀρεινῶν τούτων ὄγκων ὑπηρεσιῶν Χωρ/κῆς. Οὕτω διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 6/7/5γ ἀπὸ 16-8-49 διετάχθη ἡ ἐπανασύστασις τῶν Σ.Χ. Μακροχωρίου, Γαύρου, Μελᾶ, Βασι-

λειάδος, Πενταβρύσου, Βυσσινιᾶς καὶ Κορησοῦ, διὰ δὲ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 6/7/5η ἀπὸ 19-8-49 ὁμοίας ἡ ἐπανασύστασις τῆς Υ.Χ. Πρέσπας εἰς Λαιμὸν καὶ τῶν Σ.Χ. Λαιμοῦ, 'Ανταρτικοῦ, Λευκῶνος, Βατοχωρίου, Τυρνόβου, Πισοδερίου, Κάτω Κλεινῶν, Μπουφίου, Τροπαιούχου, Σκοποῦ, Νυμφαίου, Πολυποτάμου, καὶ Φλαμπούρου.

῾Η παραμονὴ ἐπὶ ἓν καὶ πλέον ἔτος τῶν συμμοριοπλήκτων τούτων εἰς τὰ ἀστικὰ κέντρα καὶ αἱ συνεχεῖς διανομαὶ τροφίμων, εἶχον ἐπιφέρει σοβαρὰς ἀλλοιώσεις εἰς τὰς ἀπαιτήσεις τῆς ζωῆς καὶ εἶχον προσθέσει νέα προβλήματα πρὸς ἀντιμετώπισιν.

῾Η διακίνησις τῶν ἐφοδίων, ἀλλὰ καὶ ἡ ἐπανάληψις τῆς ἐμπορικῆς δραστηριότητος, ἐκτὸς τῆς ἀσφαλείας, ἀπήτουν συνεχῶς ἀστυνομικὴν ἐπαγρύπνησιν, ἡ ἔναντι τῶν ἀδικοπραγούντων συμπεριφορὰ ἦτο ἐθνικὴ ἀνάγκη νὰ μεταβληθῇ ἄρδην.

῾Ο κίνδυνος ὅμως τῆς ἀσφαλείας δὲν ἐξέλιπεν. Οἱ 'Αλβανοὶ καὶ οἱ Βούλγαροι παρέσχον ἄσυλον καὶ ἔδαφος ἐχθρικῆς δραστηριότητος εἰς δεκάδας χιλιάδας συμμοριτῶν, οἵτινες ἀπωλέσαντες τὴν ἐκ παρατάξεως μάχην ἐπεδόθησαν εἰς τὴν δολιοφθορὰν καὶ τὴν κατασκοπείαν εἰς βάρος τῆς χώρας. ῾Η διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τὴν νέας τοιαύτης τακτικῆς δραστηριότης ὑπῆρξεν ἔργον καθαρῶς ἀστυνομικῆς —πολεμικῆς δραστηριότητος, ἔργον οὐχὶ ἄνευ θυσιῶν, ἀφοῦ κατὰ τὸ ἑπόμενον τῆς συντριβῆς τῶν Κ/Σ ἔτος τὸ Σῶμα ἔσχεν εἴκοσι νεκρούς.

Τούτων ἕνεκεν ὤφειλον οἱ ἄνδρες τῆς Χωρ/κῆς, τὴν μὲν νύκτα νὰ περιβάλωνται τὸ πνεῦμα καὶ τὴν στολὴν τοῦ πολεμιστοῦ, τὴν δὲ ἡμέραν τὰ λευκὰ χειρόκτια τοῦ πεπολιτισμένου ἀστυνομικοῦ ὀργάνου. Δυσχερεστέρα ἀποστολὴ δὲν δύναται νὰ γίνῃ, ἀλλὰ καὶ δυσκολωτέρα καμπὴ εἰς τὴν ἱστορίαν τοῦ Σώματος δὲν ὑπῆρξεν.

Τὸ Σῶμα τῆς Χωρ/κῆς ἀπὸ τοῦ ἔτους 1906 ἤρξατο μεταβαλλόμενον εἰς καθαρῶς ἀστυνομικὸν Σῶμα, διατηροῦν τὴν στρατιωτικήν του ἰδιότητα καὶ πειθαρχίαν.

Διῆλθεν δι' ὅλων τῶν ἐθνικῶν ταλαιπωριῶν καὶ ἀνωμαλιῶν καὶ ὑπέστη πολλὰς δοκιμασίας. 'Αλλ' ἡ δοκιμασία 1940–1949 δὲν εἶχε τὸ προηγούμενόν της εἰς σκληρότητα καὶ θυσίας, ἔτι δὲ περιεῖχε καὶ τὸ στοιχεῖον τῆς κατὰ τὴν βάσιν διαβρώσεως τῆς ἀπαραιτήτου ἀντικειμενικότητος, λόγῳ τῆς συμπορεύσεως μετὰ τῆς μεγίστης τοῦ ῾Ελληνικοῦ λαοῦ πλειοψηφίας ἔναντι τῆς ἐχθρικῶς διακειμένης μειοψηφίας, ῾Η συνταύτισις αὕτη, λαοῦ καὶ ὀργάνων Χωρ/κῆς, ἡ ὕπαρξις χιλιάδων θυμάτων καὶ τὰ ἐκτάδην κείμενα ἐρείπια τῆς χώρας, ἀπετέλουν σοβαρώτατον ἐμπόδιον καταπραΰνσεως τῶν παθῶν καὶ ἐπανόδου τῆς Χωρ/κῆς εἰς τὴν ποθουμένην καὶ ἐπιβαλλομένην πεπολιτισμένην ὁμαλότητα. ῎Ανευ τῆς ὁμαλότητος ταύτης, ἄνευ τῆς ἀνεκτικότητος καὶ τῆς συγγνώμης πρὸς τὴν ἡττηθεῖσαν μερίδαν, δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ δημιουργηθοῦν τὰ ἐρείσματα μιᾶς ἀληθοῦς καὶ δημοκρατικῆς ἐξελίξεως ἐν τῇ χώρᾳ, ὥστε νὰ δυνηθῇ αὕτη νὰ ἀποσπάσῃ τὴν διεθνὴ συμπάθειαν καὶ συμπαράστασιν.

Εἴπομεν ὅτι ἐπρόκειτο περὶ δυσχερεστάτης καμπῆς, εἶχεν κερδηθῇ ὁ πόλεμος, ἀλλ' ἔπρεπε νὰ κερδηθῇ καὶ ἡ εἰρήνη, ἔπρεπε, πάσῃ δυνάμει, τὰ ὄργανα ἰδίως τῆς τάξεως, λησμονοῦντα ὡς διὰ μαγείας τὴν χθὲς νὰ ἐμφανισθῶσιν, οἱ ἀνεξίκακοι καὶ πρᾶοι συμπαρασταῖται τοῦ λαοῦ, ἄνευ διακρίσεων, ἔπρεπε νὰ ἐπέλθῃ ἀπόλυτος χαλιναγώγησις παντὸς αἰσθήματος μισαλλοδοξίας καὶ φανατισμοῦ καὶ ἀπομόνωσις τῶν ὀργάνων τούτων ἐκ τῆς ἐπιρροῆς τῶν μέχρι χθὲς συμπολεμιστῶν ἐθνικοφρόνων πολιτῶν, οἵτινες καὶ ἐξ ἰδεολογικῶν λόγων, ἀλλὰ καὶ ἐξ ἰδιοτελῶν ἐνίοτε τοιούτων παρενέβαινον εἰς τὰ ἔργα των, ἐπιδιώκοντες τὴν παράτασιν τῆς ἐχθρότητος. 'Εκτὸς τούτων ὑπῆρχε καὶ ὁ κίνδυνος ὅπως αὐτὸ τοῦτο τὸ Κ.Κ.Ε. ἐξωθῇ εἰς προκλητικὰς

ἐνεργείας καὶ συμπεριφορᾶς τὰ μέλη του, ὥστε νὰ προκαλοῦνται ἐρεθισμοὶ καὶ ἀντιδράσεις εἰς τὰ ὄργανα τῆς τάξεως, ὑπῆρχε ἀκόμη ὁ κίνδυνος, ὄργανα τοῦ Κ.Κ.Ε., νὰ ἐμφανίζωνται ὑπὸ τὸν μανδύαν τοῦ ἐνθικόφρονος καὶ νὰ προκαλοῦν διωγμοὺς κατ' ἄλλων πολιτῶν, ἐπὶ τῷ τέλει ἀποτυχίας πάσης εἰρηνευτικῆς προσπαθείας.

Τὸ ἔργον ὅπερ προέκειτο ἦτο βαρύ, καὶ ἦτο βαρὺ διότι ἦτο λεπτόν, διότι ἀπήτει τὴν ἐντὸς ἐλαχίστου χρονικοῦ διαστήματος μεταβολὴν ψυχῶν καὶ σκέψεων, ἡ δὲ μεταβολὴ αὔτη νὰ πραγματοποιηθῇ εἰς τοὺς μειονεκτοῦντας ἀπὸ πλευρᾶς παιδείας ὁπλίτας τοῦ Σώματος. Εἰς τὸν ἀγῶνα αὐτὸν ἡ νίκη συνετελέσθη μετὰ τινὸς βραδύτητος καὶ ἀπητήθησαν πρὸς τοῦτο μέτρα σκληρά, ἐνίοτε.

Ἐτέθη εἰς ἐφαρμογὴν ὁ Α.Ν. 680 τῆς 20-11-1945 περὶ ἀπαγορεύσεως συμμετοχῆς εἰς πολιτικὰς διενέξεις τῶν Σωμάτων ἀσφαλείας καὶ κατὰ τὴν ἔρευναν πάσης ἐκτροπῆς κατωτέρου ἠρευνᾶτο καὶ ὁ ἀσκηθεὶς βαθμὸς διαπαιδαγωγήσεως καὶ ἐπιβλέψεως ὑπὸ τοῦ ἀνωτέρου του. Ἐφήρμοσε δηλαδὴ τὸ Σῶμα σκληρὰ νομικῶς μέτρα καταλογισμοῦ τῶν πράξεων, ἀλλ' ἀναγκαῖα διὰ τὴν ἐπάνοδον τοῦ Σώματος εἰς ἐπιθυμητὸν ἐπίπεδον ἐνεργείας (1). Ὁ κατὰ τὴν προεκλογικὴν περίοδον 1950, διατελέσας Ὑπηρεσιακὸς Ὑφυπουργὸς πρὶν ἢ ἀποχωρήσῃ τοῦ Ὑπουργείου ὡμίλησεν, εἰς συγκέντρωσιν τῶν ἐν Ἀθήναις ἀνωτάτων καὶ ἀνωτέρων Ἀξ/κῶν τοῦ Σώματος, ἐπὶ τῶν διαπιστώσεων του ὅσον ἀφορᾷ τὴν ὀργάνωσιν, λειτουργίαν κλπ. τοῦ Σώματος τῆς Χωροφυλακῆς.

Τὰς διαπιστώσεις—παρατηρήσεις του ταύτας ἐκοινοποίησε καὶ ἐγγράφως πρὸς τὰς παρ' Ἀνωτάτων καὶ Ἀνωτέρων Ἀξ/κῶν διοικουμένας ὑπηρεσίας Χωρ/κῆς, κατὰ παράκλησιν τῶν ἀκροατῶν του—ὡς ἀναφέρει—διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 30 ἀπὸ 9-3-50 ἐγκυκλίου.

Κατ' ἀντίθεσιν πρὸς ἄλλους στρατιωτικούς, ὁ Στρατηγὸς Μανιδάκης ἐπεδείξατο μίαν ὀξυτάτην ἀντίληψιν δι' ὡρισμένα ἐκ τῶν ἀπασχολούντων τὴν Χωρ/κὴν ζητήματα καὶ μὲ βάσιν τὴν στρατιωτικήν του πεῖραν καὶ τὴν πνευματικήν του κατάρτισιν ὑπέδειξε καὶ τὰ πρὸς θεραπείαν μέσα.

Αἱ διαπιστώσεις ὡς εἶναι καὶ αἱ διατυπωθεῖσαι ἀπόψεις ἀπὸ ἓν ἐπίλεκτον μέλος τῆς πυραμίδος τῆς τότε στρατιωτικῆς ἡγεσίας ἀσφαλῶς δὲν ὑπῆρξαν ἀποτέλεσμα μόνον τῆς διμήνου Ὑπουργίας του, ἀλλὰ καὶ τῆς καθολικῆς συμπορεύσεως Στρατοῦ καὶ Χωρ/κῆς εἰς τοὺς ἐθνικοὺς ἀγῶνας. Δὲν ἐξεδηλώθησαν ὡς ἓν τυπικὸν καθῆκον ἢ μία κενόδοξος ἐπίδειξις πνεύματος, ἀλλὰ ὡς εἷς διακαὴς πόθος νὰ ὀργανωθῇ καὶ νὰ ἐξελιχθῇ τὸ Σῶμα τῆς Χωροφυλακῆς ἀνταξίως τῶν προσδοκιῶν τοῦ ἔθνους.

Αἱ παρατηρήσεις Μανιδάκη ὑπῆρξαν ἄκρως συναδελφικαὶ διὰ τὴν ἡγεσίαν τοῦ Σώματος καὶ ἀσφαλῶς πρέπει νὰ ἐπέδρασαν ὠφελιμιστικῶς.

Μεταξὺ τῶν διαλαμβανομένων, κατὰ ταῦτα, διαπιστώσεων συμπεριελαμβάνετο ὅτι :

α) Ὁ ρυθμὸς τῆς ἐν γένει λειτουργίας τῶν ὑπηρεσιῶν ἦτο πολύπλοκος καὶ βραδύς.

β) Τὸ σύστημα διοικήσεως ὑπερᾶγαν συγκεντρωτικόν. (παρομοίαν παρατή-

---

(1) Βλέπε 1/73/5 ἀπὸ 5-10-1949 καὶ 2/14/22 ἀπὸ 5-5-1950 Δ/γὰς Ἀρχηγείου Β. Χωροφυλακῆς.

ρησιν ὡς θὰ ἴδωμεν κατωτέρω διετύπωσεν ἕνδεκα ἔτη βραδύτερον καὶ ὁ ἀρχηγὸς τῆς Ἀμερικανικῆς ἀποστολῆς Φέλοογκ).

γ) Ἔλλειψις συστηματικοῦ καὶ συνεχοῦς ἐλέγχου προληπτικῶς ἐπὶ τῶν ὑφισταμένων ὑπηρεσιῶν.

δ) Ἔλλειψις συστήματος καὶ προγράμματος μεταθέσεων καὶ τοποθετήσεων Ἀξ/κῶν, ὥστε νὰ μὴ ἐπιτυγχάνεται ἡ τοποθέτησις τῶν καταλλήλων εἰς ἀναλόγους θέσεις, ἀλλὰ καὶ νὰ μὴ δημιουργεῖται τὸ πνεῦμα τοῦ ἀναντικατάστατου.

ε) Ἀναθεώρησις ἐπὶ τῶν κρατουσῶν ἀντιλήψεων ἐκπαιδεύσεως, ὥστε ἐκτὸς τῶν παραγωγικῶν σχολείων, Ἀξιωματικοὶ καὶ ὁπλῖται νὰ τυγχάνουν καὶ ἐπιμορφωτικῆς παιδείας καὶ εἰδικεύσεως.

στ) Ἡ μετεκπαίδευσις Ἀξιωματικῶν εἰς ἀλλοδαπήν.

ζ) Ἐλαστικοποίησις τῆς χωρογραφικῆς κατανομῆς.

η) Αὔξησις τῆς θητείας τῶν ὁπλιτῶν ἀπὸ τριετοῦς εἰς 5ετῆ ἢ τοὐλάχιστον τετραετῆ.

θ) Ἡ δημιουργία πνεύματος δικαιοσύνης καὶ ἀπροσωποληψίας ἐν τῇ ἐν γένει διοικήσει καὶ ἡ αὐστηρὰ ἐπιλογὴ ἐν ταῖς προαγωγαῖς διὰ σμικρύνσεως τῶν διαστάσεων τῆς κορυφῆς τῆς πυραμίδος.

ι) Συστηματοποίησις τῆς διαχειρίσεως τοῦ θέματος τῶν Θεμάτων ἐθνικῆς Ἀσφαλείας.

ια) Ἡ συνεχὴς ἐπαφὴ καὶ συνεργασία τῶν Ἀξιωματικῶν καὶ ὑπηρεσιῶν Χωροφυλακῆς μετὰ τῶν τοιούτων τοῦ στρατεύματος καὶ ἡ φοίτησις Ἀξιωματικῶν Χωροφυλακῆς εἰς ἐπιμορφωτικὰ στρατιωτικὰ σχολεῖα κ.λ.π.

Τέλος τονίζων «Εἶναι εὐτύχημα τὸ προσωπικὸν (τῆς Χωροφυλακῆς) καὶ ἐπίλεκτον εἶναι καὶ ἐθελοντικὸν καὶ συνεπῶς βαθύτατα πειθαρχικὸν »κατέληγε :

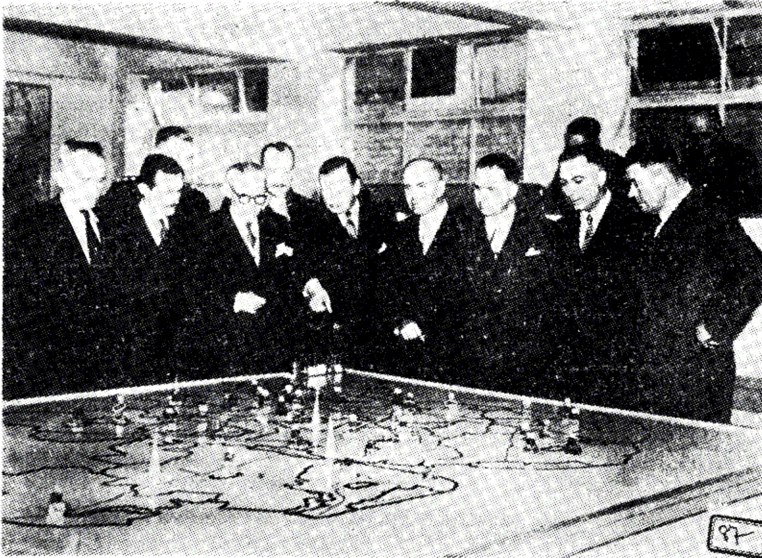
«Σᾶς τὰ ἀνεκοίνωσα, διότι σεῖς εἶσθε ἁρμόδιοι νὰ λάβετε τὰ προσήκοντα μέτρα, γνωρίζω δὲ ὅτι εἶσθε καὶ εἰς θέσιν νὰ αὐτοδιορθωθῆτε. Ἀκριβῶς γι᾽ αὐτὸ σᾶς τὰ ἀνακοινώνω τώρα ποὺ φεύγω διὰ νὰ μὴν ὑπάρξῃ ἀμφιβολία ὅτι ἔχω ἐμπιστοσύνην εἰς τὴν ἐπιθυμίαν καὶ τὴν ἱκανότητά σας νὰ ἀνακτήσετε τὸν χρόνον πού, λόγῳ τῶν συνθηκῶν τῆς χώρας, ἐχάσατε μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν διὰ νὰ ἀνακαινίσετε τὸ Σῶμα σας, Σῶμα μὲ λαμπρὰν δρᾶσιν, μὲ ἐπίλεκτον προσωπικόν, Σῶμα τὸ ὁποῖον μὲ μίαν σύντονον προσπάθειαν ἐκ μέρους σας δύναται ἐντὸς ὀλίγου χρόνου νὰ γίνῃ πρότυπον εἰς ὀργάνωσιν καὶ ἀποτελεσματικὴν δρᾶσιν».

Ὑπὸ τοιαύτας συνθήκας εἰσήρχετο ἡ Χωροφυλακὴ εἰς τὴν μάχην τῆς εἰρήνης, ἀλλὰ ἵνα ὁλοκληρώσωμεν τὰς μετὰ τὴν συντριβὴν τῶν Κ/Σ δημιουργηθείσας ἀπόψεις καὶ κατευθύνσεις, ὅσον ἀφορᾷ τὰς ὀργανωτικὰς ἀνάγκας τοῦ Σώματος, θὰ παραθέσωμεν ἀφ᾽ ἑνὸς μὲν τὰς ἐλευθέρως διατυπωθείσας ἀπόψεις ἀφ᾽ ἑτέρου δὲ τὰς τοιαύτας τῆς Βρεττανικῆς ἀποστολῆς.

Ἐν ἔτει 1950 εἰς τὸ ἐκδιδόμενον περιοδικὸν Κῆρυξ Δημοσίας Ἀσφαλείας ἐδημοσιεύθη σειρὰ ἄρθρων, «ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἡ Χωροφυλακή», ἐν τοῖς ὁποίοις ἐθίγοντο τὰ σοβαρώτερα ἐκ τῶν ἀποσχολούντων τὸ Σῶμα, προβλημάτων. Τὰ κυριώτερα προβλήματα διὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἦσαν :

1. Ἡ ἔλλειψις συγχρόνου ὀργανισμοῦ καὶ Κανονισμοῦ ὑπὸ τὸ πνεῦμα τοῦ Α.Ν. 471/45 2) Ἡ ἀπαράδεκτος διαφορὰ στολῆς μεταξὺ ὁπλιτῶν καὶ Ἀξιωματικῶν, ἥτις καὶ παραμένει ἄλυτος. 3) Ὁ ἀπὸ τῆς κατοχικῆς περιόδου, πλείστας ἐπι-

πτώσεις δημιουργήσας εἰς μεγάλην ἔκτασιν, — τόσον ἐπιδεινωθεῖσαι κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη— γάμος τῶν ὁπλιτῶν. 4) Ὁ καθορισμὸς 20ετίας διὰ τὴν ἀπόληψιν συντάξεως παρὰ τῶν ὁπλιτῶν. 5) Ἡ ἔλλειψις λογικῶν προϋποθέσεων τῶν ἀποδοχῶν κατὰ τριετίαν ἢ πενταετίαν. 6) Ἡ παντελὴς ἔλλειψις ἰδίας ὑγειονομικῆς ὑπηρεσίας καὶ νοσοκομειακῆς περιθάλψεως, θέμα λυθὲν ἐν μέρει ἤδη. 7) Ἐπαγγελματικοποίησις τῆς ἐκπαιδεύσεως διὰ τῆς ἐγκαταλείψεως τῶν παλαιῶν ἀπόψεων περὶ κυριαρχήσεως ἐν τῇ ἐκπαιδεύσει τοῦ στρατιωτικοῦ χαρακτῆρος. 8) Ἀπόκτησις ἰδίων οἰκημάτων, ἔστω καὶ διὰ τοκοχρεωλυτικῶν δανείων 9) Ἀπόκτησις προσιδιάζοντος εἰς τὴν ἀποστολὴν τῆς Χωροφυλακῆς, ὁπλισμοῦ ἤτοι, βραχυκάνων ὅπλων, ὁποπλοπολυβόλων καὶ περιστρόφων μικροῦ μεγέθους,

Κατὰ τὴν περίοδον 1951-1953 μερίμνη Βρεττανικῆς Ἀστυνομικῆς Ἀποστολῆς ἐπεσκέφθησαν τὴν Μ. Βρεττανίαν καὶ ἐμελέτησαν τὰ ἀστυνομικὰ συστήματα τῶν διαφόρων Κομητειῶν καὶ τοῦ Λονδίνου ὁμάδες Ἀξ-κῶν Χωρ-κῆς. Ἀνωτέρω εἰκονίζονται καὶ οἱ συμμετασχόντες εἰς τὴν πρώτην ἀποστολὴν τότε Συν)ρχαι Ἡρακλόπουλος Νικ., Γιαννικόπουλος Δημ. καὶ Μακρυνιώτης Κων. παρακολουθοῦντες ἐπὶ ειδικοῦ πίνακος τὴν κίνησιν τῶν περιπολικῶν τῆς Μητροπολιτικῆς Ἀστυνομίας τοῦ Λονδίνου.

θέμα ὅπερ δυστυχῶς καὶ ἄλυτον παραμένει καὶ ἐλπίδα ἐπιλύσεως δὲν ἐμφανίζει καὶ οὕτω ἐμφανίζονται κυκλοφοροῦντες ἐντὸς τῶν πόλεων οἱ Χωροφύλακες μὲ περίστροφα πολεμικοῦ μεγέθους, μὲ μακρύκανα ὅπλα καὶ γενικῶς μὲ ὁπλισμὸν ἀπάδοντα εἰς τὸ ἀστυνομικὸν ἐπάγγελμα. 10) Μέριμνα δημιουργίας κύκλων μορφώσεως καὶ ἐπιμορφώσεως Ἀξιωματικῶν καὶ κατανομῆς τῆς δυνάμεως τῶν Ἀξιωματικῶν εἰς τοὺς διαφόρους βαθμοὺς κατὰ τοιοῦτον τρόπον, ὥστε νὰ μὴ ἐπέρχεται στασιμότης προαγωγῶν καὶ ἡ ἐντεῦθεν ἀπαγοήτευσις. 11) Ρύθμισις τῶν ἀφορώντων τὴν ἀρχαιότητα ἀξιωματικῶν, νόμων, ὡς καὶ 12) Ἐξοπλισμὸς τῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ Σώματος διὰ συγχρόνων μέσων ἀστυνομεύσεως, κινήσεως, τηλεπικοινωνιῶν καὶ παραστάσεως.

Τὸ Ἀρχηγεῖον Βρεττανικῆς Ἀστυνομικῆς Ἀποστολῆς διὰ τοῦ ἀριθ. ΓΑΙ ἀπὸ

16-7-1949 εἰς ἀπάντησιν ἐπὶ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 18/20/4 ἐγγράφου Ὑπουργείου Δημοσιας τάξεως διετύπωνε τὰς ἀκολούθους ἀπόψεις. 1) Ἡ Χωροφυλακὴ νὰ προετοιμασθῇ διὰ τὴν ἀνασύστασιν τῶν ὑπηρεσιῶν μὲ κύριον ρόλον ἀποστολῆς τὴν ἀμερόληπτον ἐφαρμογὴν τοῦ νόμου, τὴν ἐξασφάλισιν μιᾶς εἰρηνικῆς καὶ εὐρύθμου ἀποκαταστάσεως τῶν ἐπαναπατριζομένων συμμοριοπλήκτων καὶ τὴν πρόληψιν οἱασδήποτε ἀνανεώσεως τῆς ἐπαναστατικῆς δράσεως.

Ἐτάσσετο ἀμετακλήτως ὑπὲρ τῶν στατικῶν ὑπηρεσιῶν, ἐναντίον τῶν ὑπερβολικῶν μεταθέσεων, ἐναντίον τῆς ἀφιερώσεως πολλοῦ χρόνου εἰς τὴν στρατιωτικὴν ἐκπαίδευσιν εἰς βάρος τῆς αὐστηρᾶς ἀστυνομικῆς πλευρᾶς καὶ ἐναντίον τῶν συνεχῶν διακοπῶν τῆς ἐκπαιδεύσεως. Ἐτόνιζεν τὴν ἀπόλυτον ἀνάγκην, ὅπως τὰ ὄργανα τῆς Χωροφυλακῆς «ἀποκτήσωσι μίαν ἀμερόληπτον ἀστυνομικὴν νοοτροπίαν», ἀπέκρουε διαρρήδην οἱανδήποτε σκέψιν περὶ ὑπαγωγῆς τῆς Χωροφυλακῆς εἰς Γ.Ε.Σ. καὶ περὶ ὀργανώσεως ταύτης ἐπὶ στρατιωτικῆς βάσεως καὶ νοοτροπίας. Εἰδικώτερον ἔγραφεν «τοῦτο δημιουργῇ ἓν θεμελιῶδες ζήτημα. Ἢ ἡ Χωροφυλακὴ πρέπει νὰ εἶναι εἷς στρατὸς κατοχῆς ἤ, αὕτη πρέπει νὰ εἶναι ἓν Ἀστυνομικὸν Σῶμα, ὀργανωμένον ὡς τοιοῦτον καὶ διευθυνόμενον παρὰ τῆς πολιτικῆς ἀρχῆς. Δὲν δύναται νὰ εἶναι καὶ τὰ δύο, πρᾶγμα ὅπερ κατεδείχθη κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἀνταρσίας. Ὁ προορισμὸς ἑνὸς ἀστυνομικοῦ Σώματος εἶναι νὰ δημιουργῇ, καὶ νὰ διατηρῇ τὴν εἰρήνην, ἐνῷ ἑνὸς στρατοῦ εἶναι νὰ διεξαγάγῃ πόλεμον. Ἑκάστη ὑπηρεσία ἔχει ἀνάγκην μιᾶς ὅλως διαφόρου ὀργανώσεως ἐκπαιδεύσεως, νοοτροπίας καὶ πειθαρχίας. Ἕκαστον μέλος τῆτ ἀστυνομικῆς δυνάμεως εἶναι ἀνάγκη νὰ ἐπιλέγηται μετὰ προσοχῆς.

«Τοῦτο πρέπει νὰ εἶναι εἷς ἐθελοντὴς μορφωμένος καὶ διὰ τῆς διαγωγῆς του καὶ τοῦ παραδείγματος, ἱκανὸς νὰ ἀποκτήσῃ τὴν ἐμπιστοσύνην καὶ σεβασμὸν τοῦ πληθυσμοῦ, προϋποθέσεις μὴ ἀπαραίτητοι διὰ τοὺς νεοσυλλέκτους τοῦ στρατοῦ. Τὰ πρῶτα τούτου μαθήματα εἶναι εὐγένεια πρὸς τὸ κοινὸν καὶ ὅτι εἶναι ὁ ὑπηρέτης καὶ οὐχὶ ὁ κύριος τοῦ κοινοῦ, πράγματα τὰ ὁποῖα προβλέπονται διὰ νὰ δημιουργήσουν εἰς αὐτὸν μᾶλλον αἴσθημα δημοσίας εὐθύνης παρὰ μιᾶς στρατιωτικῆς νοοτροπίας ... οἱαδήποτε προσπάθεια εἰσαγωγῆς μιᾶς στρατιωτικῆς νοοτροπίας ἢ ὀργανώσεως τοῦ Σώματος ἐπὶ μιᾶς στρατιωτικῆς βάσεως θὰ εἶχεν ὡς ἀποτέλεσμα τὴν μοιραίαν ἀπώλειαν τῆς ἀποδοτικότητος ὡς ἀστυνομίας ... αὐτὴ εἶναι ἡ ὀρθὴ διαδικασία καὶ οὐχὶ ἡ προσπάθεια τῆς μεταβολῆς ἐν μέρει τῶν ἀστυνομικῶν εἰς στρατιώτας».

Συμφωνοῦσα ἐπὶ τῆς ἀνάγκης ἀνανεώσεως τῶν διεπόντων τὸ Σῶμα νόμων καὶ κανονισμῶν συνίστα τὴν ἐπίσπευσιν τῶν ἐργασιῶν τῶν πρὸς τοῦτο ἐπιτροπῶν, ἀντετίθετο ὅμως εἰς πᾶσαν σκέψιν περὶ καθιερώσεως ἐπηυξημένων δικαιωμάτων τῆς ἀστυνομικῆς ἀρχῆς καὶ εἰς πᾶσαν στρατιωτικοποίησιν.

Ὅσον ἀφορὰ τὴν δύναμιν τοῦ Σώματος ἐζήτει τὴν ἐκκαθάρισιν ταύτης καὶ τὴν σταθεροποίησιν εἰς 22.000 ἄνδρας, ὑποχρεουμένου τοῦ στρατοῦ νὰ παρέχῃ τὴν ὑποστήριξιν του διὰ τὰς πέραν τοῦ ἀριθμοῦ τούτου ἀνάγκας. Τέλος ἐτάσσετο ὑπὲρ τῆς αὐξήσεως τῶν ἀποδοχῶν.

Οἱ ἄνδρες τῆς συγχρόνου καὶ μελλούσης Χωροφυλακῆς εἶναι κληρονόμοι μιᾶς πολυπλεύρως ἐνδόξου καὶ βαρείας ἐθνικῆς καὶ κοινωνικῆς Ἱστορίας, κατ' ἐπιτα-

γὴν τῆς ὁποίας ὀφείλουν ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν ἐνῶ θὰ ἐργάζωνται διὰ τὴν εἰρήνην νὰ ὦσιν πανέτοιμοι διὰ τὸν πόλεμον. Αὐτὸ τὸ παρεῖδον τὰ μέλη τῆς Βρεττανικῆς ἀποστολῆς, ἴσως δικαίως καὶ φυσιολογικῶς, διότι ἡ πατρὶς των καὶ ὑπὸ τῆς Μάγχης προστατεύεται σοβαρῶς ἀλλὰ καὶ πλουσία καὶ ἰσχυρὰ εἶναι, ὥστε νὰ μὴ αἰσθάνεται καθημερινῶς τὸ ἄγχος τῶν ἐθνικῶν κινδύνων.

Ἐκτὸς τῆς Ἱστορικῆς ταύτης ὑποχρεώσεως καὶ ἐπιταγῆς, αὐτὴ αὕτη ἡ ἀνὰ τὰς μεθορίους περιοχάς, τὴν μεγάλην παραλιακὴν ἔκτασιν τῆς τε χέρσου καὶ τῆς νησιωτικῆς Ἑλλάδος κλιμάκωσις τῶν ὑπηρεσιῶν τῆς Χωροφυλακῆς, τόσον ἐκ λόγων ἐθνικῆς ἀνάγκης ὅσον καὶ ἐκ τοιούτων ἰδίας ἀμύνης, ἐπιβάλλει ὅπως οἱ ἄνδρες τυγχάνουσι πλήρους στρατιωτικῆς διαπαιδαγωγήσεως καὶ ἐκπαιδεύσεως, πρᾶγμα ὅπερ ἀπέρριπτον οἱ Ἄγγλοι, μὴ δυνηθέντες ἴσως νὰ ἐκτιμήσωσι ἐπακριβῶς τὴν Ἑλληνικὴν πραγματικότητα καὶ νοοτροπίαν.

Ἡ τοιαύτη ὅμως διαπαιδαγώγησις καὶ ἐκπαίδευσις ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει ἔδει ν' ἀποβῆ εἰς βάρος τῆς κυρίας καὶ ἐπαγγελματικῆς ἐκπαιδεύσεως, τοῦτ' ἔστιν τῆς ἀστυνομικῆς, πρᾶγμα ὅπερ θὰ ἠδύνατο νὰ ἐπιτευχθῆ διὰ τῆς ἐπιμηκύνσεως τοῦ χρόνου ἐκπαιδεύσεως.

Παρ' ὅλα ταῦτα φαίνεται δὲν ἔχει δημιουργηθῆ παγία συνείδησις. Εἰς ὅλας τὰς ἐποχὰς μεταξὺ τῶν μικρᾶς ἡλικίας μελῶν τῆς Χωροφυλακῆς ἐπεκράτει καὶ ἐπικρατεῖ πνεῦμα ἐκτροπῆς καὶ ἀπομακρύνσεως ἐκ τῶν στρατιωτικῶν ἀρχῶν καὶ κανόνων. Πρόκειται περὶ ἀπαιτήσεως τῆς νεανικῆς ὁρμῆς.

Πάντως, δὲν πρέπει νὰ λησμονῆται τὸ γεγονὸς ὅτι ὁ πόλεμος ἀποτελεῖ ἔκτακτον ἀνάγκην καὶ παρουσιάζεται κατ' ἀραιὰ διαστήματα ἡ ἀνάγκη αὕτη, ἐνῶ αἱ ἀνάγκαι τῆς εἰρήνης, τοῦτ' ἔστιν αἱ κοινωνικαὶ ἀπαιτήσεις καὶ ἀνάγκαι τοῦ καθ' ἡμέραν βίου ἀποτελοῦν παγίαν καὶ τακτικὴν ἀποστολὴν καὶ ὅτι ἄνευ τάξεως καὶ ἀσφαλείας κατὰ τὴν περίοδον τῆς εἰρήνης ἀδύνατος ἀποβαίνει τόσον ἡ ἐκπολιτιστικὴ ἐξέλιξις ὅσον καὶ ἡ πρὸς ἄμυναν προπαρασκευή.

Ὑπ' αὐτὰς περίπου τὰς προϋποθέσεις καὶ ἀρχὰς ἀντεμετωπίζετο τὸ Σῶμα τῆς Χωροφυλακῆς ἀπὸ τῶν μέσων 1949 εἰς τὸν ἀγῶνα ὅπως κερδηθῆ ἡ νίκη τῆς ἐπιβιώσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ.

Ἀπὸ πλευρᾶς Χωροφυλακῆς, παρὰ τὴν δικαιολογημένην κάπως διὰ τοὺς ἀνωτέρω λόγους βραδύτητα προσαρμογῆς, ἐπετελέσθη θαῦμα, διότι μετὰ παρέλευσιν χρόνου τινὸς ὄχι μόνον μετεβλήθησαν εἰς εὐγενικὰ ὄργανα πολιτισμοῦ οἱ μέχρι τῆς χθὲς τραχεῖς πολεμισταί, ἀλλὰ καὶ ἐπεδόθησαν εἰς ἔργα εἰρήνης καὶ πολιτισμοῦ, εἰς μίαν ἅμιλλαν ἐξωραϊσμοῦ καὶ εὐπρεπείας, κατ' ἀρχὴν τῶν ἀστυνομικῶν των καταστημάτων καὶ ἐν συνεχείᾳ, διὰ τῆς αὐτοπροσώπου συμμετοχῆς, τῶν κοινοφελῶν ἔργων. Εἰς τὸ ἐνεργητικὸν τῶν ὀργάνων τῆς Χωροφυλακῆς, εὑρίσκονται ἔργα εὐποιΐας, φιλαλληλίας καὶ προόδου. Ἐκτάσεις ἔχουσι δενδροφυτευθῆ ὑποδειγματικῶς καὶ ἰδιοχείρως παρὰ τῶν ἀνδρῶν τῆς Χωροφυλακῆς, εἰς ἄλλας δὲ περιοχὰς ἄνδρες τῆς Χωροφυλακῆς ἀγωνιζόμενοι διὰ τὴν τουριστικὴν ἀνάπτυξιν καὶ παρόρμησιν, ἔφθασαν μέχρι τοῦ σημείου, ἰδοχείρως νὰ ὑδροχρωματίζωσι προθήκας καὶ ὄψεις ἰδιωτικῶν καταστημάτων, διότι ἐδυστρόπουν οἱ ἰδιῶται καὶ τὰ ὄργανα δὲν ἐπεθύμουν τὴν ἐφαρμογὴν ἐναντίον τῶν τὴν μέθοδον τῶν μηνύσεων, ἢ ἀλλαχοῦ νὰ παρέχουν εἰς τοὺς ἰδιώτας καλλιεργούμενα εἰς τὰ ἀστυνομικὰ κατα-

στήματα φυτώρια ἀνθέων καὶ ἄλλων καλλωπιστικῶν δενδρυλλίων (2).

Οὕτω, διὰ τῆς ἀθορύβου καὶ θετικῆς κατὰ ταῦτα συμβολῆς καὶ τῶν ἀνδρῶν τῆς Χωροφυλακῆς, ἐσυνεχίσθη ἡ αὔξουσα πρόοδος τῆς χώρας.

Ἰδιαιτέρως ἀξιοσημείωτος ὑπῆρξεν ἡ μεταπολεμικὴ συμβολὴ τῆς Χωροφυλακῆς, εἰς τὸν τομέα τῆς κοινωνικῆς ἀλληλεγγύης. Μόνον κατὰ τὸ ἔτος 1957 προσέφερεν, ἐκ τοῦ ὑστερήματος τῶν ἀνδρῶν της, 198.000 δραχμὰς δι' ἀναστήλωσιν ἢ ἀνέγερσιν μνημείων καὶ 1.245.000 διὰ τὴν προικοδότησιν 1.000 ἀπόρων κορασίδων. Εἷς πολὺ γενικώτερος ὀργασμὸς προσφορᾶς καὶ ἐργασίας ὑπὲρ τοῦ λαοῦ ἐδημιουργήθη καὶ ἐξελίχθη εἰς μίαν μόνιμον καὶ διαρκῆ ἅμιλλαν μεταξὺ τῶν ἀν-

Τὴν 22-4-1956 ἐπὶ παρουσία καὶ τοῦ Ὑφυπουργοῦ Ἐσωτερικῶν Νικ. Ἀθανασίου. Ἡ Χωροφυλακὴ Ἡλιουπόλεως παραδίδει εἰς τὸν Ὁμώνυμον Δῆμον τὸ παρ' αὐτῆς φυτευθὲν Ἄλσος ἀποκληθὲν ὑπὸ τῆς Δημοτικῆς ἀρχῆς «Ἄλσος Βασ. Χωροφυλακῆς».

δρῶν τῆς Χωροφυλακῆς, τοῦτο ἀποδεικνύεται ἐκ διαπιστουμένης καὶ ποικιλοτρόπως ἐκδηλουμένης ἀνταποκρίσεως εἰς τὰ αἰσθήματα τοῦ λαοῦ. Εἰς νῆσον Λέρον Δωδεκανήσου, ἔλαβε χώραν σπάνιον διὰ τὰ παγκόσμια χρονικὰ γεγονός. Δαπάναις τῶν κατοίκων τῆς Λέρου, ἀνηγέρθη προτομὴ τοῦ Ὑπομοιράρχου Τασιοπούλου Ἀναστασίου, ὅστις κατὰ τὸ ἔτος 1956, προσπαθῶν νὰ σώσῃ τοὺς κινδυνεύοντας ἐντὸς φρέατος βάθους 14 μέτρων τέσσαρας ἐργάτας, ἀπέθανε μετ' αὐτῶν ἐκ δηλητηριάσεως.

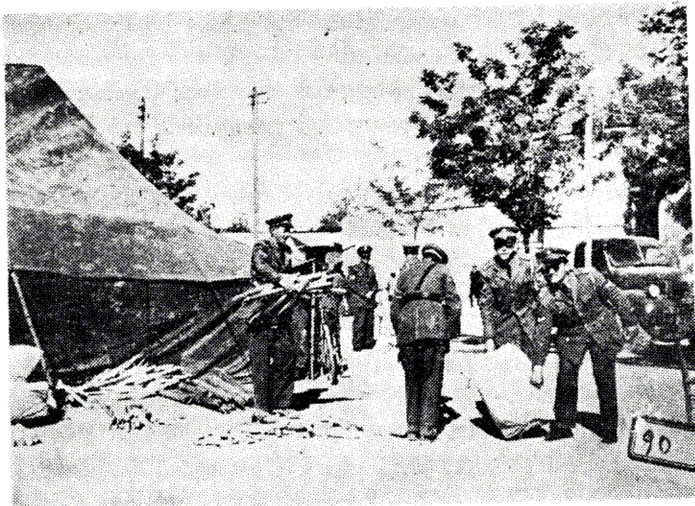
Εἰς ἄρθρον τοῦ τότε προέδρου τῆς Ἑνώσεως Συντακτῶν ἡμερησίων ἐφημερίδων Ἀθηνῶν καὶ πρώην Ὑπουργοῦ Ν. Κρανιωτάκη (Φεβρουάριος 1949) (3), ἐν

(2) Ἔκθεσις πεπραγμένων 1958 σελ. 14 - 15.

(3) Βλέπε ἔκθεσις πεπραγμένων 1960 σελ. 70 καὶ ἔκθεσις πεπραγμένων 1961 σελὶς 48-49.

ἀρχῇ ἐτονίζετο. «Ἡρωϊκὲς μορφὲς ... εἶναι μορφὲς ποὺ ἔδρασαν καὶ μορφὲς ποὺ ἔσβυσαν. Ἕνας ὁλόκληρος κόσμος ἡρώων, μὲ τὰ γνώριμα τιμημένα ἀμφιμασχάλια ...» καὶ ἐν συνεχείᾳ «Στελέχη τῆς Χωροφυλακῆς ἐνεπνεύσθησαν καὶ ἐπραγματοποίησαν μίαν πρώτην ἀνταρτικὴν δρᾶσιν ἐναντίον τῶν κατακτητῶν ...», ὅτι, «ὁ ἐντεταλμένος ἐκ μέρους τοῦ στρατηγοῦ Σκόμπυ, Ἄγγλος Ταξίαρχος, ἔγραψε μετὰ τὴν μάχην πρὸς τὴν ἀνδρείαν διοίκησιν τοῦ Συντάγματος (Χωροφυλακῆς Μακρυγιάννη) : Ἐὰν ἐσεῖς δὲν ἐκρατούσατε τὰς θέσεις δὲν θὰ ἐμέναμεν ἐμεῖς, εἰς τὰς Ἰδικάς μας», καὶ ἀφοῦ διεκήρυττεν ὅτι «δὲν ἠμπορεῖ νὰ τὸν ἀμφισβητήσῃ κανεὶς τὸν Δεκέμβριον τοῦ 1944 καὶ τὴν πρώτην φάσιν συμμοριτοπολέμου, δύο φοράς, ἡ Χωροφυλακὴ ἔσωσε τὴν Ἑλλάδα», κατέληγε :

«Εἴθε ἡ παροῦσα ἐξιστόρησις νὰ εἶναι ἡ τελευταία ἐξιστόρησις μαχῶν καὶ

Ἄνδρες τῆς Χωροφυλακῆς ἐργάζονται διὰ τὴν ἐγκατάστασιν σκηνῶν πρὸς στέγασιν τῶν σεισμοπλήκτων Φαρσάλων.

πολέμων τοῦ πατριωτικοῦ καὶ παλληκαρήσιου αὐτοῦ Σώματος. Εἴθε ἐφεξῆς νὰ ἐπιδοθῇ πλέον εἰς τὴν μεγάλην εἰρηνικήν του ἀποστολήν. Φορεὺς τοῦ νόμου καὶ συντελεστὴς προόδου ... Νίκη».

Μετὰ 10 ἀκριβῶς ἔτη ὁ Tosca Oertî ἔγραφεν, ἐκ Βερολίνου πρὸς τὸν Δ/τὴν ἐλέγχου διαβατηρίων Εἰδομένης, μίαν εὐχαριστήριον ἐπιστολὴν ἐν τῇ ὁποίᾳ μεταξὺ τῶν ἄλλων διελάμβανεν: «Κανεὶς ἀπὸ τοὺς Εὐρωπαίους συνοριακοὺς σταθμοὺς δὲν μοῦ ἔκανε τόσην ἐντύπωσιν ὅσην ὁ μικρὸς οὗτος τόπος, ὅπου τὸ καθαρὸν οἴκημα, τὰ καλοβαλμένα τραπεζάκια καὶ τὰ καθίσματα σὲ προκαλοῦν νὰ μείνῃς περισσότερον καὶ τέλος σοῦ μένουν σὰν μία ζωηρὰ ἀνάμνησις» (4).

Εἰς τὰς ἐκθέσεις πεπραγμένων τῆς τελευταίας 5ετίας εὑρίσκεται πλουσιώτατον, ὑλικὸν τῆς γενικῆς καὶ καθολικῆς κοινωνικῆς δραστηριότητος τῆς Χωροφυλακῆς. Συνεχεῖς αἱμοδοσίαι διὰ τὴν τράπεζαν αἵματος, συμμετοχὴ καὶ πρωτοπορία εἰς τὴν προσπάθειαν καταπολεμήσεως τῶν ἀφορμῶν δημοσίων δυστυχημά-

---

(4) Ἔκθεσις πεπραγμένων 1958 σελ. 61.

των, εὐρυτάτη καὶ μέχρις αὐτοθυσίας προσφορὰ ἐν τῇ ἀντιμετωπίσει τῶν θεομηνιῶν. Κατὰ τοὺς σεισμοὺς Βόλου ὁ Ἤδη Ἀντισυνταγματάρχης Κ. Σακελλαριάδης, ὡς ἀστυνόμος τότε, προέβη, ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας τῶν σεισμῶν, εἰς σύστασιν, οἰκείᾳ πρωτοβουλία, συσσιτίων διὰ τοὺς ἀπόρους, δαπαναις τῶν ἀνδρῶν τῆς Χωροφυλακῆς. Κατὰ τοὺς σεισμοὺς τῶν Ἰονίων νήσων ἡ Χωροφυλακὴ προκινδυνεύουσα ἔσωσε ἑκατοντάδας ἀτόμων (5), πρᾶγμα ὅπερ ἐκτιμήσας ὑπέμνησεν ἰδιαιτέρως ἐν ἐκθέσει του πρὸς τὸν τότε Πρόεδρον τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν ὁ Νικ. Βαρβιανῆς.

ΣΕΙΣΜΟΙ ΙΟΝΙΩΝ ΝΗΣΩΝ

Οἱ συνταρακτικοὶ διὰ τὴν καταστρεπτικότητα σεισμοὶ τῶν Ἰονίων νήσων ἀπὸ 12 - 15 Αὐγούστου 1953 προεκάλεσαν ὄχι μόνον τὸ πανεθνικὸν καὶ πανελλήνιον ἐνδιαφέρον ἀλλὰ καὶ τὸ παγκόσμιον τοιοῦτον. (Ὁ Βασιλεύς, ἡ Κυβέρνησις, ὁλόκληρον τὸ κράτος καὶ εἰς τὸ σύνολον των αἱ πάσης φύσεως ὀργανώσεις ἐσωτερικοῦ καὶ ἐξωτερικοῦ, ἔσπευσαν ἀρωγοὶ καὶ παραμυθεῖς τοῦ δοκιμασθέντος πληθυσμοῦ).

Εἰς ἑκατοντάδας ἀνῆλθον οἱ νεκροὶ καὶ οἱ τραυματίαι καὶ εἰς τὸ σύνολον των σχεδὸν κατέστησαν ἄχρηστοι αἱ οἰκιακαὶ ἐγκαταστάσεις. Τὸ δρᾶμα τῆς Κεφαλληνίας συνηγωνίσθη τὴν Ζακυνθινὴν τραγωδίαν μὲ παράλληλα τὰ ἐρείπια τῆς Ἰθάκης. Ἀληθὴς Ἐθνικὴ τραγωδία ἐπεσυνέβη καὶ τὸ Κράτος ἔσπευσε δι' ὅλων του τῶν δυνάμεων καὶ μέσων, καὶ δὲν ἔσπευσεν μόνον τὸ Κράτος, ἀλλὰ πᾶν ὅ,τι διέθετε τὸ ἔθνος εἰς ἰδιωτικὴν πρωτοβουλίαν καὶ εἰς συμμάχους. Ἐκ τῶν πρώτων ἔσπευσαν ἀρωγοὶ πλησίον τῶν πληγέντων αἱ ἐν τῇ Μεσογείῳ εὑρισκόμεναι ναυτικαὶ μονάδες Η.Π.Α. καὶ Μ. Βρεττανίας.

Ὅλοι ἔσπευσαν καὶ ἔφθασαν μετὰ τὴν καταστροφήν, ὡς εἰκός, καὶ μετὰ τὴν ἐκτόνωσιν τοῦ ἐγκελάδου, ἐκεῖνοι ὅμως οἵτινες ἔζησαν, ὑπέστησαν καὶ ἀντιμετώπισαν τὴν τρομερὰν τραγωδίαν ὑπῆρξαν οἱ κάτοικοι καὶ οἱ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν αὐτῶν ὑπηρετοῦντες Δημ. ὑπάλληλοι, κατ' ἐξοχὴν δὲ οἱ ἄνδρες τῆς Χωροφυλακῆς, οἵτινες, πέραν τῶν ὅσων δύναται δραματικὸς χρωστὴρ νὰ παραστήσῃ διὰ τὴν ἀτομικὴν τραγωδίαν, φύσει καὶ θέσει ἔδει, περιφρονοῦντες τοὺς ἀτομικοὺς κινδύνους καὶ μόχθους, νὰ συμπαρασταθῶσι εἰς ὅλους, νὰ προκινδυνεύσωσι ὑπὲρ τῆς ζωῆς, τιμῆς καὶ περιουσίας Κράτους καὶ ἰδιωτῶν καὶ ὑπὲρ διατηρήσεως μιᾶς δημοσίας τάξεως καὶ ἀσφαλείας ἐν μέσῳ μιᾶς οἰκτρᾶς ἀπαισίας καὶ ἐξόχως ἀπελπιστικῆς ἀβεβαιότητος καὶ ἀδυναμίας, ἔναντι τῶν προθέσεων τοῦ ἐγκελάδου.

Ἔναντι αὐτῶν τῶν ὑπερτάτων ὑποχρεώσεων οἱ ἄνδρες τῆς Χωροφυλακῆς οὐ μόνον τὸ καθῆκον των ἐπετέλεσαν πλήρως ἀλλὰ καὶ ἐν τινί περιπτώσει ὑπερέβησαν καὶ τὰς πλέον πιθανὰς προσδοκίας.

Περὶ τούτων γενικὴ ὑπῆρξεν ἡ διαπίστωσις καὶ ἡ μαρτυρία ἐξ ὅλων τῶν πηγῶν.

Ὁ Στραβόλεμος Δ. (6) εἰς τὸ σύνολον τῆς προσπαθείας του νὰ παραδώσῃ

(5) Ἐφημ. «Ἐθνικὸς Κῆρυξ» 19-8-1953, «Βραδυνὴ» 18-8-1953 κ.λ.π.

(6) «Ἡ Ζάκυνθος ὑπὸ τὰ ἐρείπια καὶ τὰς φλόγας» βιβλ. 1ον ἰδία ἐν σελ. 16 - 17, 21, 34, 39, 47, 51, 55, 89, 105 κ.λ.π.

εἰς τὴν αἰωνιότητα πᾶν ὅ,τι συνέβη κατὰ τὰς τραγικὰς ἡμέρας 11 - 15 Αὐγούστου 1953 ἀναφέρεται συνεχῶς εἰς τὴν δραστηριότητα τῆς Χωροφυλακῆς κατὰ τὰς τραγικὰς στιγμὰς τοῦ δράματος καὶ πάντοτε δράττεται τῆς εὐκαιρίας νὰ ἐξάρη ταύτην διὰ κολακευτικῶν χαρακτηρισμῶν, ὡς «... πολλοὶ ριψοκίνδυνοι, μὲ πραγματικὸ κίνδυνο ἐπεδόθησαν στὴ κατάσβεσι τῆς φωτιᾶς» (σελ. 39).

Ἐρανιζόμεθα ἀκόμη καὶ τὰς περὶ ἀνασυντάξεως καὶ λειτουργίας τῶν ὑπηρεσιῶν Χωροφυλακῆς πληροφορίας, ἀμέσως ὡς παρῆλθον αἱ πρῶται κρίσιμοι στιγμαὶ καθ' ἃς δικαστικαὶ καὶ ἀστυνομικαὶ ἀρχαὶ ἐν συνεργασία «ὤρθωσαν ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμὴ τὸ ἀνάστημα τῆς Δικαιοσύνης καὶ ἐπρόλαβαν τὴν δημιουργία τῶν ἐντυπώσεων, ὅτι τὰ πάντα εἶχον καταλυθῆ».

Ἀνθυπομοίραρχοι μεταφερθέντες ἐν τάχει ἐκ τῆς ὑπολοίπου Ἑλλάδος, ἐτοποθετήθησαν ὡς ἀστυνομικοὶ Σταθμάρχαι εἰς τὰς τρεῖς πληγείσας νήσους καὶ ἡ τόσον σκληρῶς δοκιμασθεῖσα κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν σεισμῶν δύναμις εἰς ἀξιωματικοὺς καὶ ὁπλίτας ἀντεκατεστάθη λόγῳ σωματικῆς ὑπερκοπώσεως καὶ ψυχικῆς ὑπερεντάσεως.

Ὁ μετέπειτα Ἀνώτερος Διοικητὴς Χωροφυλακῆς Δυτικῆς Ἑλλάδος, ταξίαρχος Χωροφυλακῆς Σόλων Τσαούσης, ἐν τῇ ὑπ' ἀριθμ. 2/39/33α ἀπὸ 8-1-1954 ἐκθέσει του στηριζόμενος εἰς ὑπ' ἀριθμ. 58/20/25β ἀπὸ 30-8-53 ὁμοίαν τοῦ προκατόχου του, εἰς ὑπηρεσιακὰς ἀναφορὰς καὶ ἐκθέσεις καὶ εἰς πανηγυρικὰς καὶ ἀνεπιφυλάκτους διαβεβαιώσεις ἐγκρίτων πολιτῶν, ἐξαίρει τὴν στάσιν, τὴν τόλμην, τὸ πνεῦμα τῆς αὐτοθυσίας καὶ τὸ ἐπιτελεσθὲν ἔργων ἁπάντων τῶν ἀνδρῶν τῶν Δ. Χ. Κεφαλληνίας καὶ Ζακύνθου, ἰδιαιτέρως δὲ ἐξαίρει τὸ ἐπιτελεσθὲν ἔργον τῶν Ταγ. Κων. Δημητρακοπούλου, Μοιρ. Λυγκώνη Παν., Ὑπομ. Καπρούλια Ἀθαν., Ταγ. Πέττα Ἀντων., Ὑπομοιρ. Δημητρούλια Λεων., Ὑπομ. Καρτερολιώτη Χαρ. καὶ δεκάδων ὁπλιτῶν.

Τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον Ἀργοστολίου διὰ τοῦ ἀπὸ 1-10-1953 ψηφίσματος του ἐξέφρασε τὴν βαθεῖαν εὐγνωμοσύνην πρὸς τὴν Βασιλικὴν Χωροφυλακὴν κ.λ.π.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω ὁ Ὑπομ. Καπρούλιας Ἀθαν. διὰ τῆς ψυχραιμίας καὶ τολμηρότητος του παρέσυρε τοὺς ὑφισταμένους του εἰς πράξεις ὑπεράνω ἀνθρωπίνων δυνατοτήτων καὶ οὕτω ἐπέτυχον τὴν ἀποτροπὴν τῆς ἀποτεφρώσεως τοῦ ἐν Ζακύνθῳ ὑποκαταστήματος Ἐθνικῆς Τραπέζης Ἑλλάδος, διέσωσαν τὸν ἐν αὐτῇ δημόσιον πλοῦτον καὶ ἐν ταυτῷ τὰ ἱστορικὰ ἐθνικὰ κειμήλια τοῦ Ἐθνικοῦ Ποιητοῦ Διον. Σολωμοῦ, τῆς Φιλικῆς Ἑταιρείας καὶ τοῦ Μουσείου Κατοχῆς καὶ Ἐθνικῆς Ἀντιστάσεως (7).

Τῇ βοηθείᾳ τῶν κατοίκων ἀνηγέρθησαν ἁπανταχοῦ τῆς χώρας σύγχρονα καὶ τιμῶντα τὸν πολιτισμὸν οἰκήματα δι' ὡρισμένας ἀστυνομικὰς ὑπηρεσίας. Ἐνῷ δὲ κατὰ τὸ παρελθὸν ὁ Ἕλλην χωρικὸς ἀπηύχητο τὴν παρουσίαν χωροφύλακος, λόγῳ προλήψεων καὶ ροπῆς εἰς μικροπαραβάσεις, ὡς τὸ λαθροκάπνισμα κ.λ.π., ἤδη αἱ κοινότητες διαγκωνίζονται, καταφεύγουσαι εἰς πολιτικούς, προσφέρουσαι οἰκόπεδα καὶ οἰκήματα καὶ γενικῶς πᾶσαν ὑλικὴν θυσίαν, ἵνα ἐπιτύχωσιν τὴν μεταφορὰν ἢ ἵδρυσιν παρ' αὐταῖς ὑπηρεσίας τινὸς Χωροφυλακῆς. O Tempora O Mores.

---

(7) Σχετικαὶ ἐπιστολαὶ Ν. κ. Βαρβιάνη, Ν. Καραπιστόλη κ.λ.π.

ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΗ ΠΡΩΤΟΠΟΡΕΙΑ

Ἡ συμβολὴ τῆς Χωροφυλακῆς ὑπῆρξε καθολικὴ καὶ ἀποτελεσματική, καὶ εἰς τὴν Τουριστικὴν προσπάθειαν τῆς Χώρας.

Συνέβαλεν, ὡς προείπομεν, ἀπὸ τῆς προπαρασκευῆς μέχρι τῆς πλήρους ἐπιτυχίας. Ἄνευ πολλῶν μηνύσεων καὶ πράξεων καταναγκασμοῦ μετέφερεν καὶ εἰς τὴν τελευταίαν καλύβην τὴν ἐπιταγὴν τῆς ἐθνικῆς ἀνάγκης ὅπως ἐν τάχει ὁ λαός διέλθῃ τὰς γεφύρας τῆς ἀναπτύξεως.

Ἡ καθαριότης, ἡ ἐμφάνισις, ἡ συγκράτησις τῆς αἰσχροκερδίας καὶ νοθείας, ἡ εὐγενὴς καὶ εἰλικρινὴς πρὸς τοὺς ξένους συμπεριφορά, αἱ ἔναντι τῶν ξένων ἐκδουλεύσεις ἐν γένει καὶ σκέψεις, ἡ τοπικὴ ἀνάπτυξις δι' ἐπιτοπίων μέσων καὶ πόρων, ἡ ἀγάπη πρὸς τὰς τέχνας καὶ πρὸς τὰ γράμματα καὶ ὁ σεβασμὸς πρὸς τὰς ἰδέας, διδάσκονται ὑποδειγματικῶς καὶ ἀξιοῦνται μετὰ ἀδελφικῆς ἀγάπης καὶ στοργῆς.

Οἱ Δ/ταὶ Χωροφυλακῆς (Ἀστυνομικοὶ Διευθυνταὶ) περιέρχονται τὰ χωρία τῆς δικαιοδοσίας των, συνομιλῶσι μετὰ τῶν κατοίκων, ἀκούωσι τὰ παράπονά των καὶ τὰ μεταφέρουσι ἁρμοδίως, λίαν δὲ καταλλήλως καὶ ἐν εὐθέτῳ στιγμῇ ὑποδεικνύουσι τὸ χρέος ἑνὸς ἑκάστου ἔναντι τοῦ ἑαυτοῦ καὶ τῆς οἰκογενείας του, ἔναντι τῆς εὐημερίας του, εἰς δὲ τὰς κωμοπόλεις καὶ πόλεις λαμβάνουσι μέρος ἢ πρωτοστατοῦν εἰς τὰς πρὸς τοῦτο πνευματικὰς κινήσεις.

Ἐν ἀγαστῇ συνεργασίᾳ μετὰ τῶν ἐπαγγελματιῶν ρυθμίζονται προαιρετικῶς τὰ συντείνοντα εἰς τὴν ἀνύψωσιν τῆς στάθμης τοῦ πολιτισμοῦ μέτρα. Ἀνταπεκρίθη πλήρως ἡ Χωροφυλακὴ εἰς τὰς ἀνάγκας τὰς ὁποίας ἐδημιούργησε τὸ κῦμα τοῦ τουρισμοῦ καὶ ὁ μεταπολεμικὸς τύπος διεθνῶν ἑορτῶν, ὑπὸ τὸν ὅρον Φεστιβάλ.

Εἰς τὴν ἐφημερίδαν «ΕΘΝΟΣ» 17-4-1962, ὁ Γ. Σπορίδης ἔγραφε μεταξὺ τῶν ἄλλων «εὖγε της χίλιες φορές, προχθὲς τῆς Χωρ/κῆς......», ἀναφερόμενος εἰς τὴν τηρηθεῖσαν τάξιν καὶ ἀσφάλειαν, ὑπὸ τῶν ὑπηρεσιῶν Τροχαίας Χωρ/κῆς.

Εἰς τὴν γενικὴν ἐκπολιτιστικὴν ταύτην προσπάθειαν τοῦ Σώματος τῆς Χωροφυλακῆς,—ἐκτὸς τῶν κυβερνητικῶν κατευθύνσεων, ἐκτὸς τῆς εἰς μέγιστον βαθμὸν παρὰ τοῖς βαθμοφόροις αὐτοῦ ἐφέσεως, ἐκτὸς τῆς μορφῆς τῆς διδομένης ἐκπαιδεύσεως—ὀφείλεται νὰ ἐπισημανθῇ ἰδιαιτέρως ἡ συμβολὴ τῆς Ἐθνικῆς ἑστίας, τοῦ Βασιλικοῦ Ἱδρύματος. Ἡ ὄντως Ἐθνικὴ αὕτη ἑστία, ἔχουσα ὡς ἀρχὴν ὅτι, οἱ σπουδαιότεροι παράγοντες, διὰ τὴν ἀνύψωσιν τῶν βιοτικῶν συνθηκῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ χωρίου καὶ τῆς Ἑλληνικῆς ὑπαίθρου, εἰσὶν ὁ διδάσκαλος, ὁ ἀστυνομικὸς Σταθμάρχης καὶ ἡ Κοινοτικὴ ἀρχή, καθιέρωσε τὰ εἰκοσαήμερα φιλοξενίας τῶν παραγόντων τούτων, κατὰ τὰ ὁποῖα κατὰ διαλεκτικὴν μᾶλλον μέθοδον μεταδίδονται πρὸς τοὺς φορεῖς τούτους αἱ πρὸς τὸν συγκεκριμμένον σκοπὸν κατευθύνσεις.

Ἡ κατοχή, ἡ ἔνοπλος ἀντίστασις καὶ αἱ ἐπικρατήσασαι ἐν γένει συνθῆκαι συνετέλεσαν εἰς τὴν ὁλοσχερῆ σχεδὸν ἐξάλειψιν τῆς ζωοκλοπῆς, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸν περιορισμὸν ἂν μὴ τὴν ἐξαφάνισιν τοῦ παλαιοῦ ἐκείνου τύπου τοῦ κοινοῦ ἐγκληματίου.

Ἔναντι τούτων, ὡς ἀναγκαία καὶ φυσικὴ ἐξέλιξις ἀνεπτύχθησαν νεότυπα ἐγκλήματα. Οὕτω κατὰ τὸ ἔτος 1957 ἐπὶ βεβαιθέντων 37184 ἀδικημάτων ὑπὸ τῆς Χωρ/κῆς ἡ εἰς ἑκατοστιαίαν ἀναλογίαν κατανομὴ τούτων δίδει τὰ ἀκόλουθα : Αἰσχροκέρδειαι καὶ παρ. Ἀγορ. Κώδικος 32,8%, Αὐτοκινητικαὶ παραβάσεις 29,1%,

Σωματικαὶ βλάβαι 10,9%, κλοπαὶ 8,2%, ἐξύβρίσεις 3,2%, ὁπλοφορίαι-ὁπλοχρησίαι 1,8%, ἐμπρησμοὶ ἐξ ἀμελείας 1,5%, παίγνια 1,1%, ζωοκλοπαὶ 0,9%καὶ ἀνθρωποκτονίαι 0,7% (ἐξ ἀμελείας) (8). Ἡ τοιαύτη κατανομὴ τῶν κατὰ τὸ ἔτος 1961 βεβαιωθέντων 46,503 (ὑπὸ Χωρ/κῆς) ἀδικημάτων, (γίνεται λόγος μόνον περὶ κακουργημάτων καὶ πλημ)των), δίδει τὸ μέτρον τῆς συμβολῆς τῆς Χωρ/κῆς διὰ τὸ χρονικὸν διάστημα τῆς τελευταίας πενταετίας ὡς ἀκολούθως: Αὐτοκινητικαὶ παραβάσεις 34,31%, Ἀγορανομικαὶ 17,51%, Σωματικαὶ βλάβαι ἐκ τροχοφόρων 6,51%, Λοιπαὶ Σωματικαὶ βλάβαι 8,13%, κλοπαὶ 5,81% ἐξυβρίσεις 3,91%, παραν. ὁπλοφορίαι 1,03%, Παίγνια 0,7% καὶ ἐπιβουλὴ κατὰ Θρησκευτ. Εἰρήνης 0,92%. Ἡ τελευταία αὕτη ἀνακατανομὴ τῶν παραβάσεων δίδει ἀφ' ἑνὸς μὲν τὴν εἰκόνα τῶν κοινωνικῶν τάσεων καὶ ἀπαιτήσεων, ἀφ' ἑτέρου δὲ τὴν ἀνάγκην συνεχοῦς ἀναπροσαρμογῆς τῶν μεθόδων καὶ τάσεων δραστηριότητος τῆς Χωρ)κῆς. Διὰ τὴν ἐκτίμησιν τῆς ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου δραστηριότητος τῆς Χωρ/κῆς ἀναφέρομεν ὅτι ἐπὶ 46.503 ἀδικημάτων τελεσθέντων εἰς τὴν ὑπὸ τῆς Χωρ/κῆς ἀστυνομευομένην περιοχὴν (130.000 τετραγωνικῶν χιλιομέτρων) κατοικουμένην ὑπὸ 7.189.730 κατοίκων, διελευκάνθησαν συλληφθέντων τῶν δραστῶν 45.801 καὶ παρέμεινον πρὸς διαλεύκανσιν μόνον 455 (9).

Ὁ ὄγκος αὐτὸς ἀφορᾷ μόνον τὴν δημοσίαν Ἀσφάλειαν εἰς τὸν τομέα τῆς ὁποίας δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ μὴ ἀναγνωρισθοῦν αἱ ἀνήκουσαι τιμαὶ εἰς τὸ Σῶμα τῆς Χωρ/κῆς.

ΜΕΤΑΠΟΛΕΜΙΚΑΙ ΣΥΝΘΗΚΑΙ

Εὑρισκόμεθα ἐγγὺς τοῦ τέλους τῆς ἐργασίας ἡμῶν. Ὅλα τὰ πρόσωπα τὰ διαδραματίσαντα καλὸν ἢ κακὸν ρόλον ἐπὶ τῶν πεπραγμένων καὶ τῆς ἐξελίξεως τῆς Χωροφυλακῆς κατὰ τὴν τελευταίαν Δεκαπενταετίαν σχεδὸν ζοῦν ἢ ὁπωσδήποτε προκαλοῦν εἰσέτι ζωηρὸν ἐνδιαφέρον μὲ ἐπιπτώσεις ἢ ὠφελιμιστικὰς συμπαραστάσεις, δι' ὃ και θ' ἀποφύγωμεν τὴν πλήρη ἀνάλυσιν ἢ καὶ περιγραφὴν τῶν ἐπισυμβάντων κατὰ τὴν περίοδον ταύτην. Ἐν συντομίᾳ τοῦτ' ἔστιν θὰ διεξέλθωμεν τὰ ἀφορῶντα τὴν τελευταίαν ταύτην περίοδον.

Θὰ ἀναφερθῶμεν εἰς ὡρισμένους τομεῖς τῆς ἀστυνομεύσεως καὶ εἰς τὸν βαθμὸν ἐξελίξεως αὐτῶν, θὰ ἐπισημάνωμεν ὡρισμένας δυσμενεῖς ἐπιπτώσεις καὶ θὰ σταθῶμεν ὀλίγον ἐνώπιον κρισίμων διὰ τὴν Χωρ/κὴν γεγονότων καὶ αὔτω θὰ θεωρήσωμεν ὅτι ἐπέστη ἡ στιγμὴ νὰ παραδώσωμεν τὴν σκυτάλην εἰς τοὺς ἐπερχομένους.

Ὑπῆρξαν στιγμαὶ μετὰ τὴν λῆξιν τοῦ ἀντισυμμοριακοῦ ἀγῶνος τόσον ὀδυνηραὶ διὰ τὴν Χωροφυλακὴν καὶ τὰ ἄτομα της, λόγῳ τῆς ἀδιστάκτων ἐκτραχηλισμῶν καὶ καταφορῶν τῆς πολιτικῆς «συνδιαλλαγῆς» καὶ διελκυνστῖνδος, ὥστε τὰ ἄτομα ταῦτα ἀνεζήτησαν ἕναν οἱονδήποτε τίμιον ἔνσφαιρον πόλεμον παρὰ μίαν ἀγχώδη καὶ βρίθουσαν δολοπλοκιῶν εἰρηνικὴν περίοδον. Ἡ ἀνεπίτρεπτος αὕτη ἐκδήλωσις μᾶλλον ἀπελπισίας ὀφείλεται εἰς τὸν ἀφόρητον παρεμβατισμὸν τῆς πολιτικῆς.

Κατὰ τὸ 1952 ἐν ὄψει διενεργείας γενικῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν Διοικηταὶ Χωροφυλακῆς προαγόμενοι εἰς συνταγματάρχας ἐξετόπιζον τοὺς μέχρι τότε προϊ-

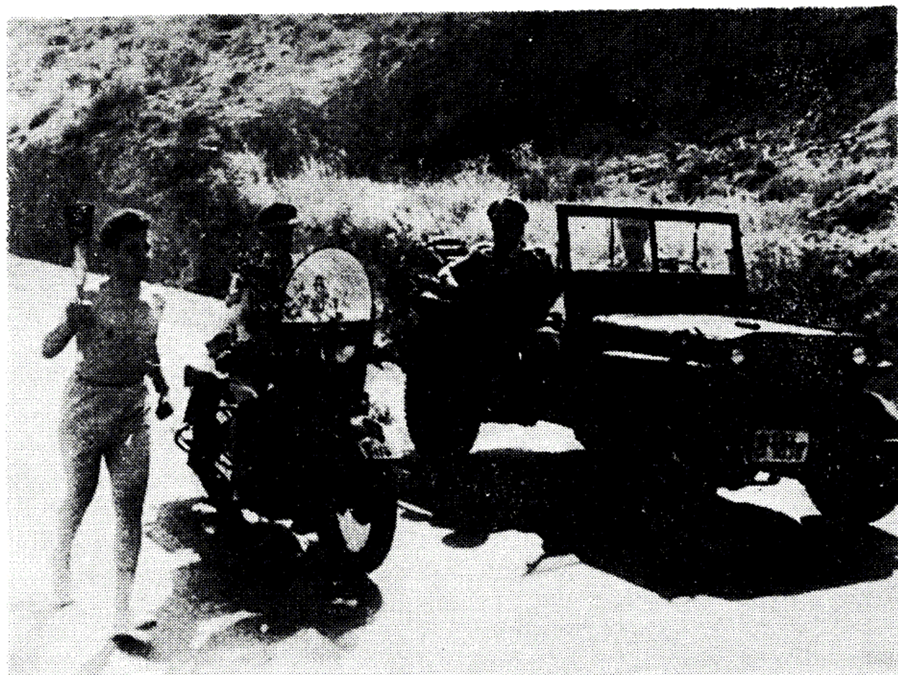
)8) Βλέπε σελ. 18 ἐκθέσεως πεπραγμένων ἔτους 1957.
(9) Βλέπε σελ. 85 Ἐκθέσεως πεπραγμένων ἔτους 1961.

σταμένους των 'Ανωτέρους Διοικητάς, ὁ δὲ τότε 'Αρχηγὸς Χωροφυλακῆς ὀλίγον χρόνον πρὸ τῶν ἐκλογῶν ἐνήργησεν ἐπιθεώρησιν τῶν 'Ανωτέρων Δ)σεων Βορείου 'Ελλάδος καὶ τῆς 'Αστυνομικῆς Δ)σεως Θεσσαλονίκης διανείμας εὔσημα «ἐξαιρετικῆς ἱκανότητος» συλλήβδην καὶ ἀθρόως.

Εὐτυχῶς ὅτι οἱ ἄνδρες τοῦ Σώματος τῆς Χωροφυλακῆς ἐστάθησαν ὑπερήφανοι, ἀκέραιοι καὶ ἀκριβεῖς εἰς τὸ καθῆκον των, ὥστε μετὰ τὰς ἐκλογὰς ὁ ὑπηρεσιακὸς 'Υπουργὸς Βορείου 'Ελλάδος Σ. Στεργιόπουλος ν' ἀπευθύνη τὴν ὑπ' ἀριθ. 110191 ἀπὸ 19-11-1952 ἐπαινετικὴν ἐγκύλκιον διαταγήν, ἐν ᾗ διεπίστωνεν «... ὅτι τὸ σύνολον τῆς Βασιλικῆς Χωρ/κῆς, διοικοῦντες καὶ διοικούμενοι ἐστάθησαν εἰς τὸ ὕψος τῆς ἀποστολῆς των.... Καὶ ὁμολογῶ ὅτι κατὰ τὴν πράγματι δύσκολον αὐτὴν περίοδον διὰ τῆς καθόλου στάσεως των διετήρησαν αὐτὴν τὴν ἐκτίμησιν τῆς κοινωνίας καὶ τὴν πεποίθησιν ὅτι ἡ Βασιλικὴ Χωροφυλακὴ εἶναι ἓν λαμπρὸν Σῶμα ἀνῆκον εἰς τὸ νόμιμον Κράτος καὶ μόνον εἰς αὐτό....». Οὕτω ἡ Χωροφυλακὴ εἶχε κερδίσει καὶ τὴν μάχην τῆς εἰρήνης καὶ εἶχεν ἐπανέλθη εἰς τὰ πραγματικὰ ἀστυνομικά της ἔργα.

'Αξιωματικοὶ Χωροφυλακῆς ὡς μέλη ἐκπαιδευτικῆς ἀποστολῆς εἰς 'Αγγλίαν ἐπισκέφθησαν ἀγγλικὰ ἀνθρακωρυχεῖα περιβληθέντες στολὴν ἀνθρακωρύχου (διακρίνονται οἱ στρατηγὸς Ν. Μιχαλόπουλος καὶ ἀντισυνταγματάρχης Π. Τσελέκης).

"Ανδρες τῆς Δ. Χ. Τροχαίας Προαστίων συνοδεύουν τὴν μεταφορὰν τοῦ ἱεροῦ φωτὸς (25.6.1952) τῆς 15ης 'Ολυμπιάδος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'

«Κύριε Ὑπουργὲ...προσέξατε μήπως ἔλθει ἡ ἐποχὴ κατὰ τὴν ὁποίαν θὰ ζητῆτε τὴν Χωροφυλακὴν καὶ δὲν θὰ τὴν εὑρίσκετε πουθενά...»

Κούνδουρος πρὸς Ζαβιτσάνον (Πρακτ. Βουλῆς 1928)

ΟΡΓΑΝΙΚΑΙ ΑΔΥΝΑΜΙΑΙ ΚΑΙ ΑΝΑΓΚΑΙ

Ἀναφερόμενοι εἰς τὴν μετάκλησιν τῆς Βρεττανικῆς ἀποστολῆς τὴν ἑπομένην τῆς ἀπελευθρώσεως, εἴδομεν τὰς ἀντιλήψεις ταύτης ὅσον ἀφορᾶ τὰ ἀφορῶντα τὸ Σῶμα τῆς Χωρ/κῆς, ὡς Σώματος Ἀστυνομικοῦ.

Μετεφράσθησαν προγράμματα ἐκπαιδεύσεως τῆς παρὰ τὸ Χέντον Σχολῆς τῆς Μητροπολιτικῆς Ἀστυνομίας τοῦ Λονδίνου καὶ τῆς παρὰ τὴν πόλιν Ἐννισκίλεντ Σχολῆς ἐκπαιδεύσεως Βασιλικῆς Ἀστυνομίας Βορείου Ἰρλανδίας, ὡς καὶ τῆς σειρᾶς τῶν μαθημάτων ἐκπαιδεύσεως τῶν διὰ τὴν ἀσφάλειαν εἰδικευομένων ἀξιωματικῶν τῆς εἰς Γουεϊκφιλντ Σχολῆς.

Ἐκ τῶν προγραμμάτων τούτων συνεκροτήθη ἓν προσιδιάζον παρ' ἡμῖν πρόγραμμα, ὅπερ διέφερε τοῦ παλαιοῦ εἰς τὰ ἀφορῶντα τὸν τεχνικὸν ἐξοπλισμὸν τοῦ Σώματος καί τινας μεθόδους ἐπιστημονικῆς ἀστυνομίας.

Οἱ νέοι Ἀξιωματικοὶ τοῦ Σώματος ἐρρίφθησαν μὲ φανατισμὸν εἰς τὰς μελέτας καὶ προσπαθείας διὰ τὴν ἀναδιοργάνωσιν τοῦ Σώματος, δι' ἐπιλύσεως τῶν χρονιζόντων θεμάτων καὶ τῆς εἰσαγωγῆς τῶν πλέον ἐνδεδειγμένων καὶ συμφερουσῶν μεθόδων καὶ, καταρτίσαντες ἓν πρόγραμμα ἐκ τῶν ἀκολούθων 64 θεμάτων, προεκάλεσαν, διὰ τοῦ Ὑπουργείου Δημοσίας Τάξεως, σύσκεψιν τῶν Ἀνωτέρων Δ)τῶν καὶ ἐπιθεωρητῶν Χωρ/κῆς, ἵνα διατυπωθῇ τῆς ἡγεσίας ἡ γνώμη ἐπ' αὐτῶν :

1. Πλεονάζοντες Ἀξ)κοὶ Χωρ/κῆς. Πῶς θὰ ἀποσυμφορηθῇ τὸ Σῶμα ἐξ αὐτῶν κατὰ τρόπον ἀποκλείοντα τὰ παράπονα καὶ τὰς ἀδικίας, (ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ σήμερον ὑπηρετοῦσιν Συν/ρχαι 60, Ἀντ/ρχαι 64, Ταγ/ρχαι 156, Μοίραρχοι 328, Ὑπομ)ρχοι 143, Ἀνθ/ρχοι 516 καὶ Ἀνθ/σταὶ 1010) (1). Χρονικῶς τὸ «σήμερον» ἀναφέρεται εἰς χρόνον εὐθὺς ἀμέσως μετὰ τὰς βουλευτικὰς ἐκλογὰς 31-3-1946, τὰς πρώτας μετὰ τὸν Β' Παγκόσμιον πόλεμον.

2. Πῶς θὰ διευθετηθῇ τὸ ζήτημα τῶν Ἀξ/κῶν τῶν τελούντων εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν ἐκτὸς ὑπηρεσίας καὶ Ὀργανικῶν θέσεων βάσει τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 1, καὶ τοῦ ἄρθρου 9 Σ.Π. 29/1945.

(ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ τῆς κατηγορίας ταύτης εἶναι Συν/ρχαι 9 Ἀντ/ρχαι 1, Ταγ/ρχαι 15, Μοίραρχοι 1, Ὑπομ/ρχοι 1, Ἀνθ/ρχοι 10).

3. Πῶς θὰ διευθετηθῇ τὸ ζήτημα τῶν Ἀξ/κῶν τῶν ὑπαχθέντων εἰς τὴν κα-

---

(1) Πλημμυρὶς Ἀνωτέρων Ἀξιωματικῶν λόγω τῶν κομματικῶν Νόμων.

τηγορίαν τῶν ἐκτὸς ὑπηρεσίας καὶ ὀργανικῶν θέσεων βάσει τῶν ἀποφάσεων τῶν Στρατιωτικῶν Συμβουλίων τοῦ ἄρθρου 11 τῆς 29/45 Σ.Π. (Πίνακος Β'.).

4. Πῶς θὰ διευθετηθῆ τὸ ζήτημα τῶν 'Ανθ/ρχων προαχθέντων ἄνευ ἐξετάσεων ἐπὶ κατοχῆς (ἄρθρον 4 τῆς 29/45 Σ.Π.) θὰ ἐφαρμοσθῆ ἡ συντακτικὴ Πράξις; Τὶ ἀπόδοσιν ἔχουν κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ὑπηρεσίας των.

5. Οἱ 'Ανθ/ρχοι οἱ διακόψαντες τὴν ἐν τῇ Σχολῇ ἐκπαίδευσίν των (ἄρθρον 6 τῆς 29/45 Συν. Πράξεως), θὰ συνεχίσωσιν τὴν ἐκπαίδευσιν των ἢ θὰ διατηρήσωσι τὸν βαθμόν των καὶ θὰ μετεκπαιδευθῶσιν; Τὶ ἀπόδοσιν ἔχουν;

6. Παρίσταται ἀνάγκη λειτουργίας Σχολῆς Δοκίμων 'Αξ/κῶν;

7. Δυνάμει τοῦ Νόμου 228)1945 «περὶ ἀποκαταστάσεως ὁπλιτῶν Χωρ/κῆς ἐξελθόντων τοῦ Σώματος διὰ πολιτικοὺς λόγους (Φ.Ε.Κ. 77 τῆς 29/3/1945) ἀπεκατεστάθησαν μὲ τὸν βαθμὸν τοῦ 'Ανθ/ρχου 40, καὶ τοῦ 'Ανθ/στοῦ 36, 'Υπαξ/κοὶ ἐξελθόντες τοῦ Σώματος διὰ πολιτικοὺς λόγους διὰ τὰ κινήματα 1933 καὶ 1935. Πῶς θὰ τακτοποιηθῆ τὸ ζήτημα τῶν 'Αξ/κῶν τούτων αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ ἀλλὰ καὶ ἐν συσχετίσει μὲ τοὺς τῶν κατηγοριῶν τῶν ὑπ' αὔξ. ἀριθ. 4 καὶ 3 τοῦ παρόντος πίνακος θεμάτων; Τὶ ἀπόδοσιν ἔχουν; Νὰ ληφθῶσιν ὑπ' ὄψει καὶ αἱ διατάξεις τοῦ Νόμου 1038)1946 «περὶ ἑρμηνείας ,τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 228)1945 Α.Ν. (Φ.Ε.Κ. Α 79 τῆς 2-3-1946).

8. Συμφέρει ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ Α.Ν. 1870 (1944 «περὶ ἀποκαταστάσεως ἐφέδρων ἐκ μονίμων 'Αξ/κῶν ἀνακληθέντων κατὰ τὸν πόλεμον 1940–41 καὶ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 30/1945 Συντ. Πράξεως «Περὶ διατάξεων ἀφορωσῶν εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ Νόμου 1870/1944»;

9. Συμφέρει ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ ἄρθρου 3 παραγ. 1 τοῦ Α.Ν. 905/1946 (Ε.Δ.Υ. Δ.Τ.) 82/1946 δυνάμει τῆς ὁποίας οἱ 'Αξιωματικοὶ καὶ 'Ανθ/σταὶ οἱ ὑπαγόμενοι εἰς τὴν παρ' 1 τοῦ ἄρθρου 8 τῆς 29/45 Σ.Π. θὰ λάβωσι καὶ τοὺς ἀκυρωθέντας βαθμοὺς καὶ θὰ τοῖς λογισθῆ ὁ ἐκτὸς ὑπηρεσίας, ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι ὑπηρέτησαν εἰς τὴν ζώνην τῶν πρόσω κατὰ τὸν πόλεμον 1940–41 (ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ: Δέον νὰ ἐξετασθῆ ἐν συσχετίσει πρὸς τὸν Νόμον 1870/1944 α.α. 8 οὕτινος μέρος ἀποτελεῖ).

10. Πῶς θὰ τακτοποιηθῆ τὸ ζήτημα τῶν 'Αξ/κῶν τῶν ἀποκατασταθέντων δυνάμει τοῦ ἄρθρου 14 τῆς Σ.Π. 29/45 ὡς τοῦτο συνεπληρώθη διὰ τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Α.Ν. 905/1946 (Ε.Δ.Υ.Δ.Τ. 82/1946);

11. Πῶς θὰ τακτοποιηθῆ τὸ ζήτημα τῶν ἀξ/κῶν τῶν ὑπαγομένων εἰς τὸν νόμον 955/1946 (Φ.Ε.Κ. Α 65 τῆς 26-2-1946 καὶ κοινοποιηθέντα διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 104/1946 Ε.Δ.Υ.Δ.Τ.);

12. Πῶς θὰ τακτοποιηθῆ τὸ ζήτημα τῶν 'Αξ/κῶν τῶν ὑπαγομένων εἰς τὰς διατάξεις τοῦ Α.Ν. 1061(1946 «περὶ καταργήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων τινῶν τῆς 29/45 Σ.Π. καὶ Α.Ν. 905)καὶ 904 τοῦ 1946 (Φ.Ε.Κ. Α 85 τῆς 7-3-1946;

13. Πῶς θὰ τακτοποιηθῆ τὸ ζήτημα τῶν ἐν διαθεσημότητι βάσει τοῦ ἄρθρου 8 τῆς συμφωνίας τῆς Βαρκίζης, κυρωθείσης διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 23/1945 Συντακτικῆς Πράξεως;

14. Πῶς θὰ τακτοποιηθῆ ἡ ἀρχαιότης Μοιράρχων περὶ ὧν τὸ ἄρθρον 1 παρ. 4 τῆς 29/1945 Σ.Π.; Πρόκειται περὶ τῶν 'Ανθ/στῶν τῶν ἀπομακρυθέντων διὰ τὸ κίνημα 1935 καὶ ἀποκατασταθέντων μὲ τὸν Βαθμὸν τοῦ Μοιράρχου.

15. Παρίσταται ἀνάγκη μετεκπαιδεύσεως 'Αξ/κῶν καὶ τίνων;

16. Ἑκουσία ἔξοδος Ἀξ/κῶν Χωρ/κῆς. Συμφέρει τὸ μέτρον τῆς ἑκουσίας ἐξόδου τῶν ἀξ/κῶν τῆς Χωρ/κῆς; Ἐν καταφατικῇ περιπτώσει ὑπὸ ποίους ὅρους δέον νὰ συντελεσθῇ αὕτη;

17. Ἠθικαὶ ἀμοιβαὶ ἀνδρῶν Χωρ/κῆς. Παρίσταται ἀνάγκη λήψεως μέτρων καὶ τίνων; Κρίνεται ἀναγκαία ἡ παροχὴ καὶ ὑλικῶν ἀμοιβῶν εἰς τὰ ὄργανα τῆς Χωρ/κῆς, παραλλήλως πρὸς τὰς ἠθικὰς δι' ἐξαιρετικὰς πρὸς τὴν δημοσίαν Ἀσφάλειαν πράξεις των, ὡς ἰσχύει ἐν τῇ Ἀστυνομίᾳ Πόλεων, βάσει διατάξεως τοῦ Ὀργανισμοῦ της;

18. Πῶς πρέπει νὰ ρυθμισθῇ τὸ ζήτημα τῶν προαγωγῶν τῶν Ἀξ/κῶν Χωρ/κῆς γενικῶς, κατόπιν τῆς ὑπαγωγῆς τῆς Χωρ/κῆς εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Δημοσίας τάξεως.

19. Πῶς πρέπει νὰ ρυθμισθῇ νομοθετικῶς τὸ ζήτημα τῶν ἐπ' ἀνδραγαθίᾳ προαγωγῶν τῶν Ἀξ/κῶν, Ἀνθ/στῶν καὶ ὁπλιτῶν Χωρ/κῆς, ὡς καὶ τῶν φονευθέντων ἐν τῇ ἐκτελέσει τῆς ὑπηρεσίας των; (Ἡ ὑφισταμένη σήμερον νομοθεσία παρουσιάζει πλεῖστα κενὰ καὶ ἀμφιβολίας).

20. Ἐπιβάλλεται ἡ τροποποίησις καὶ ἡ συμπλήρωσις τῆς νομοθεσίας περὶ τῶν Ἀνακριτικῶν Συμβουλίων, διὰ τοὺς Ἀξ/κοὺς τῆς Χωρ/κῆς μετὰ τὸν Νόμον 471)1945, καὶ ποῖαι αἱ ἐνδεικνυόμεναι τροποποιήσεις καὶ συμπληρώσεις;

21. Ἐπιβάλλεται ἡ τροποποίησις ἢ ἡ συμπλήρωσις τῆς νομοθεσίας τῶν Ἀνακριτικῶν Συμβουλίων διὰ τοὺς Ἀνθ/στὰς καὶ ὁπλίτας τῆς Χωρ/κῆς, καὶ ποῖαι αἱ ἐνδεικνυόμεναι τροποποιήσεις καὶ συμπληρώσεις; Εἰδικῶς ἡ πρόβλεψις Δευτεροβαθμίου Συμβουλίου ὡς καὶ ἡ ποινὴ τῆς προσωρινῆς ἀπολύσεως διὰ τοὺς Ἀνθ/στάς;

22. Ποία μέριμνα δέον νὰ ληφθῇ διὰ τοὺς Ἀνθ/στάς, οἵτινες καίτοι εἶχον τὰ αὐτὰ προσόντα μὲ τοὺς 150 Ἀνθ/ρχους τοὺς προαχθέντας δυνάμει τοῦ Νόμου 342/1943 δὲν προήχθησαν τὸ 1943 καὶ γενικῶς ἂν ἐνδείκνυται νὰ ἐνεργηθῶσιν καὶ ὑπὸ ποίας προϋποθέσεις προαγωγικαὶ ἐξετάσεις Ἀνθυπασπιστῶν;

23. Ποία μέριμνα δέον νὰ ληφθῇ διὰ τοὺς Ἀνθ/στὰς καὶ Ἐνωμ/ρχας οἵτινες ἔχοντες τὰ αὐτὰ προσόντα μὲ τοὺς εἰσαχθέντας εἰς τὴν Σχολὴν κατὰ τὴν σχολικὴν περίοδον 1943-1945 δὲν εἰσήχθησαν εἰς τὴν Σχολὴν καὶ γενικῶς ἂν θὰ ἐνεργηθῇ καὶ ὑπὸ ποίας προϋποθέσεις ὁ συμπληρωματικὸς διαγωνισμὸς τῶν Ἀνθ/στῶν Χωρ/κῆς καὶ Ἐνωμ/ρχῶν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Ὀργανισμοῦ Χωρ/κῆς καὶ τοῦ Κανονισμοῦ τῆς Σχολῆς Χωρ/κῆς;

24. Πῶς πρέπει νὰ τακτοποιηθῇ τὸ ἐκκρεμοῦν ζήτημα τῆς ἀπονομῆς ἠθικῶν ἀμοιβῶν διὰ τὸ στασιαστικὸν κίνημα 1944;

25. Πῶς πρέπει νὰ ρυθμισθῇ τὸ ζήτημα τῆς ἰδιαζούσης δωσιδικίας τῶν Ἀξ/κῶν τῆς Χωρ/κῆς;

26. Συμφέρει ἡ ἄσκησις τοῦ πειθαρχικοῦ ἐλέγχου τῶν Ἀξ/κῶν, Ἀνθ/στῶν καὶ Ἐνωμοταρχῶν ὑπὸ τῶν Δικαστικῶν Συμβουλίων, τῶν Εἰσαγγελέων καὶ τοῦ Ὑπουργοῦ Δικαιοσύνης διὰ παραλείψεις κατὰ τὴν ἄσκησιν τῶν ἀνακριτικῶν καθηκόντων των ἢ καθηκόντων Δημοσίου κατηγόρου ἢ ἐπιβάλλεται ἡ ὑπὸ τῶν φυσικῶν προϊσταμένων των τιμωρία τῇ αἰτήσει τῶν ἀνωτέρω;

27. Ἐνδείκνυται νὰ δοθῇ τὸ δικαίωμα τῆς ἐνεργείας τῶν μεταθέσεων τῶν Ἀνθ/στῶν τῆς Χωρ/κῆς εἰς τὸν Ἀρχηγὸν ὡς καὶ πρότερον ;

28. Συμφέρει ἡ ὁλοκλήρωσις τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ Α.Ν. 664/1945 ἀκυροῦντος

ὅλας τὰς γνωματεύσεις τῆς Α.Σ.Υ. Ἐπιτροπῆς καὶ τὰς ἐπὶ τούτων στηριχθείσας διοικητικὰς πράξεις ἢ ἡ ἀναστολὴ τῆς ἐφαρμογῆς καὶ ἡ ἐπιδίωξις τῆς καταργήσεως του διὰ τὴν Χωρ/κήν;

29. Ἐπάρκεια δυνάμεως Χωρ/κῆς. Πόση δέον νὰ εἶναι ἡ δύναμις ἵνα εἶναι ἐπαρκής, γενικῶς καὶ καθ' ὑπηρεσίας;

30. Κατὰ ποῖον τρόπον δέον νὰ στρατολογοῦνται οἱ νέοι Χωρ/κες;

31. Πῶς πρέπει νὰ ρυθμισθῇ τὸ ζήτημα τῶν Ὑπαξ/κῶν οἵτινες προήχθησαν ἐπὶ κατοχῆς;

32. Παρίσταται ἀνάγκη λειτουργίας Σχολῆς Ὑπαξ/κῶν καὶ δημιουργίας νέων Ὑπαξ/κῶν;

33. Ἐνδείκνυται ἡ λειτουργία Σχολῆς Ἐνωμοταρχῶν;

34. Πῶς πρέπει νὰ τακτοποιηθοῦν οἱ ὁπλῖται οἱ προσχωρήσαντες εἰς τὸν ΕΛΑΣ καὶ εὑρισκόμενοι ὑπὸ ἐκκαθάρισιν;

35. Ἐνδείκνυται ἡ διατήρησις καὶ τῶν Χωρ/κων τῶν κρινομένων ὡς ἀκαταλλήλων Ὑπαξ/κῶν;

36. Χωροφύλακες ἄνευ θητείας. Συμφέρει ἡ κατάταξις πρὸς πύκνωσιν τῶν τάξεων τῆς Χωρ/κῆς;

37. Ἐνδείκνυται ἡ δημιουργία Σώματος στρατιωτικῶν γραφέων πρὸς ἀπαλλαγὴν 2.800 ὁπλιτῶν, οἵτινες διατίθενται εἰς γραφικὴν ὑπηρεσίαν ἐν τῇ Χωρ/κῇ;

38. Γάμος ὁπλιτῶν. Συμφέρει ὁ γάμος τῶν Χωρ/κων καὶ Ὑπεν)ρχῶν;

39. Εἶναι συμφέρον νὰ καθορισθῇ εἰκοσαετία διὰ τὴν σύνταξιν τῶν ὁπλιτῶν Χωρ/κῆς;

40. Ὁ Α.Ν. 1075 «περὶ προστασίας τοῦ Κοινωνικοῦ Καθεστῶτος» κατηργήθη. Κρίνεται ἀναγκαία ἡ μὴ ἐκ νέου θέσπισις του, ἀναπροσαρμοζομένου;

41. Αἱ περὶ συλλόγων καὶ σωματείων διατάξεις τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 900/46 Α.Ν. δι' οὗ ἐτέθη εἰς ἐφαρμογὴν ὁ ὑπ' ἀριθμ. 777/1945 Α.Ν. «περὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος», καὶ δι' ὧν κατηργήθησαν αἱ προληπτικαὶ ἐνέργειαι τῆς Διοικήσεως κρίνονται ἐπαρκεῖς ἢ ὄχι;

Ἂν ὄχι θεωρεῖται ἀναγκαία ἡ ἐπανάληψις τῶν διατάξεων τοῦ Νόμου 281/1914 «περὶ Συλλόγων καὶ Σωματείων»;

42. Ἡ κοινωνικὴ πρόνοια (ὀργάνωσις Ἐθνικὴ Ἀλληλεγγύη) κρίνεται ἀναγκαῖον ν' ἀποτελῇ ἀντικείμενον τῆς πρωτοβουλίας Συλλόγων ἢ Σωματείων ὑποκαθιστώντων τὸ κράτος, ἢ μόνον τοῦ Κράτους καὶ τῶν ἰδιωτῶν μεμονωμένως;

43. Κρίνεται ἀναγκαία ἢ μὴ ἡ συγκρότητις ὑπηρεσίας πληροφοριῶν ἀντὶ τῆς μὴ λειτουργούσης ἀσφαλείας τοῦ Κράτους;

44. Εἰς περίπτωσιν ἀδυναμίας ἐπαναπροωθήσεως Ἀλλοδαπῶν εἰς τὰς Ἐπικρατείας τῆς προελεύσεώς των εἶναι προτιμωτέρα ἡ ἔγκλεισις τούτων εἰς στρατόπεδον συγκεντρώσεως μὲ ἀπασχόλησιν εἰς ἔργα ἢ ὁ ἀποκλεισμὸς τῆς παραμονῆς τούτων, εἰς ὡρισμένας περιοχὰς μὲ ἀπαγόρευσιν δικαιώματος ἐργασίας;

45. Ἡ ἐπιτήρησις τῶν ἀκτῶν παρὰ Λιμενικῆς Ἀστυνομίας καὶ τῶν χερσαίων συνόρων τοῦ Κράτους παρὰ τῶν Τελωνείων, κρίνεται ἐπαρκὴς ἢ μή;

Ἐν ἀποφαντικῇ περιπτώσει ποῦ δέον νὰ ἀνατίθεται αὕτη; Εἰς τὰς τελωνειακὰς ἀρχὰς (Τελωνοσταθμούς) ἢ τὰς Ἀστυνομικὰς τοιαύτας; Ἐνδείκνυται νὰ καθορίζεται ὑπὸ Συμβουλίου καὶ ἐν καταφατικῇ περιπτώσει παρὰ τίνος, ἡ περιφερειακὴ

δικαιοδοσία τῶν δυνατοτήτων ἐπιτηρήσεως τῶν ἀκτῶν ἢ τῶν συνόρων;

Ποῖαι αἱ δυνατότητες καὶ τὰ ἀποτελέσματα τῆς Οἰκονομικῆς 'Αστυνομίας Θαλάσσης ἀπὸ ἀπόψεως 'Εθνικῆς 'Ασφαλείας;

46. Ποῖα μέτρα δέον νὰ ληφθῶσιν πρὸς ἐξουδετέρωσιν τῶν διαλυτικῶν τοῦ 'Εθνικοῦ φρονήματος προπαγανδῶν καὶ εἰς ἀντίρροπον τῶν ὑπὸ τούτων χρησιμοποιουμένων ἀφθόνων μέσων πνευματικῶν καὶ ὑλικῶν (πνευματικὴ διαφώτισις, βιβλία, ἔντυπα, κινηματογράφοι, ἐξαγορὰ συνειδήσεων, δι' ὑλικῶν παροχῶν—'Οργανώσεις—Ἄσκησις ψυχολογικῆς βίας δι' ἐνόπλων ὁπαδῶν—ἐκμετάλλευσις δυσηρεστημένων).

Ποία ἡ ἐνδεδειγμένη τακτικὴ ἐν τῇ διαχειρίσει τῶν ζητημάτων τούτων ὑπὸ τῶν Νομαρχῶν, Εἰσαγγελέων, διοικούντων 'Αξ/κῶν κλπ;

Εἶναι συμφέρουσα ἡ ἐνίσχυσις παὶ προώθησις τῆς ἰδιωτικῆς πρωτοβουλίας εἰς τὴν νόμιμον διαφώτισιν τῶν μαζῶν κλπ.;

47. Πρὸς ἀποτροπὴν τῶν ψευδῶν καταγγελιῶν καὶ διαμαρτυριῶν εἴτε διὰ ζώσης εἴτε ἐγγράφως εἴτε διὰ τύπου, δι' ὧν ἀποσκοπεῖται ἡ ὑπονόμευσις τῶν 'Αξ/κῶν τῆς κοινωνικῆς ζωῆς, ὁ κλονισμὸς τῆς ἐμπιστοσύνης ,τῶν ἀνθρώπων εἰς αὐτὰς καὶ ἡ ἀπασχόλησις τῶν ὑπηρεσιῶν ἀπὸ τὰ κύριά των ἔργα, κρίνονται ἐπαρκεῖς αἱ ἰσχύουσαι κυρώσεις τῶν Νόμων ἢ νὰ θεσπισθῶσι βαρύτεραι;

48. Αἱ διατάξεις καὶ κυρώσεις τοῦ νόμου 5101 τῆς 7/28 'Ιουλίου 1931 ὡς ἐτροποποιήθησαν καὶ συνεπληρώθησαν διὰ τοῦ Α.Ν. 624 τῆς 29-10-1945 «Περὶ ἐνεργείας ἐράνων καὶ λαχειοφόρων ἢ φιλανθρωπικῶν ἀγορῶν κρίνονται ἐπαρκεῖς; ποία ἡ σχέσις των μὲ τὰς συνδρομὰς ὡς μελῶν συλλόγων, σωματείων, ἢ ἐντύπων;

49. Αἱ διατάξεις καὶ κυρώσεις τοῦ νόμου 1681 τῆς 16/22 'Ιανουαρίου 1916 «περὶ ἐπαιτείας καὶ ἀλητείας κρίνονται ἐπαρκεῖς καὶ περιλαμβάνονται τὰ ἄτομα ἅτινα βιοῦν ποριζόμενα τὰ χρήματα ἅτινα δαπανοῦν ἐκ πηγῶν ἀμφιβόλου νομιμότητος;

50 Κρίνεται ἀναγκαία ἡ ἐπανεφαρμογὴ τοῦ Α.Ν. 453/1945 «περὶ λήψεως μέτρων πρὸς ἐμπέδωσιν τῆς Δημοσίας ἀσφαλείας καὶ τάξεως οὗτινος ἡ ἰσχὺς ἔληξε τὴν 28-2-1946 ἢ ἂν αὕτη δὲν κριθῇ σκόπιμος, δέον νὰ τεθῶσιν εἰς ἐφαρμογὴν αἱ διατάξεις τῶν «περὶ ληστείας» Νόμων;

51. Κρίνεται ἀναγκαία ἡ παροχὴ ὑλικῆς ἀμοιβῆς εἰς τοὺς καταδίδοντας παρανόμως κατεχόμενα ὅπλα ἢ εἰς τὰ ὄργανα ἅτινα κατάσχουν τοιαῦτα ὡς συμβαίνει μὲ τὴν νομοθεσίαν περὶ λαθρεμπορίου:

52. Αἱ διατάξεις καὶ κυρώσεις τοῦ Α.Ν. 29 τῆς 30 'Απριλίου 1943 περὶ περιπτώσεων καθ' ἃς ἐπιτρέπεται ἡ χρῆσις τῶν ὅπλων ὑπὸ τῆς δημοσίας δυνάμεως ὡς ἔχουσιν κρίνονται ἐπαρκεῖς ἢ μή;

53. Αἱ διατάξεις περὶ ἐπιτροπῶν 'Ασφαλείας καὶ ἐκτοπίσεως κακοποιῶν κλπ. ὡς ἔχουσιν, κρίνονται ἐπαρκεῖς ἢ δι' εἰδικὰς περιπτώσεις δέον νὰ ἐπιβάλωνται βαρύτεραι κυρώσεις;

54. Πῶς πρέπει νὰ λειτουργῇ ἡ ὑπηρεσία 'Αλλοδαπῶν;

55. Πῶς πρέπει νὰ λειτουργῇ ἡ Τουριστικὴ 'Αστυνομία;

56. Παρίσταται ἀνάγκη ὑπάρξεως ἐφεδρικῶν τμημάτων παρ' ἑκάστη 'Ανωτέρᾳ Δ)σει δι' ἐκτάκτους ἀνάγκας Δημοσίας 'Ασφαλείας;

57. 'Επιβάλλεται ἡ διατήρησις τοῦ Φρουραρχείου Χωρ/κῆς 'Αθηνῶν, Θεσσαλονίκης;

58. Ἐπιβάλλεται ἡ διατήρησις τοῦ Συντ)τος Χωρ)κῆς, τῆς Γενικῆς Οἰκονομικῆς Ἐπιθεωρήσεως, τῆς Δ)νσεως Ἐκκαθαρίσεως Δαπανῶν καὶ τῆς γενικῆς Ἀποθήκης Χωρ/κῆς;

59. Ὡς ἔχει σήμερον ἡ Χωρογραφικὴ κατανομὴ ἔχει καλῶς ἢ ἐπιβάλλονται τροποποιήσεις καὶ ποῖαι; Ἐπίσης παρίσταται ἀνάγκη συμπύξεως ὑπηρεσιῶν Χωρ/κῆς καὶ ἰδίᾳ ὑπάρχη λόγος τῆς διατηρήσεως τῶν Φυλακίων Χωρ/κῆς ὑπὸ τὰς σημερινὰς συνθήκας Ἀσφαλείας;

60. Ἡ φρούρησις τῶν Φυλακῶν καὶ Δημοσίων Καταστημάτων ἀνάγεται εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τῆς Χωρ/κῆς; Δέον νὰ ἀναληφθῇ ὑπὸ ταύτης καὶ πῶς δέον νὰ ἀντιμετωπισθῇ τὸ ζήτημα τοῦτο ἀπὸ γενικωτέρας πλευρᾶς ἐν τῷ πλαισίῳ τῆς κρατικῆς Ὀργανώσεως;

Τόσον ἐν τῇ περιοχῇ τῆς Χωρ/κῆς ὅσον καὶ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων.

61. Ἐνδείκνυται ἡ ἀλλαγὴ τοῦ τύπου τῆς στολῆς καὶ τοῦ χρωματισμοῦ ταύτης; Ἐν καταφατικῇ περιπτώσει πῶς αὕτη πρέπει νὰ συντεθῇ; Ποῖον τὸ πρακτικώτερον σύστημα ἀναγνωρίσεως τῶν ὁπλιτῶν διὰ τῶν ἀριθμῶν περιλαιμίων;

62. Ἐνδείκνυται ἡ σύστασις παρὰ τῇ Χωρ/κῇ ἰδίου Οἰκονομικοῦ κλάδου καὶ ὑπὸ ποίας προϋποθέσεις:

63. Εἶναι ἐπαρκὴς ὁ ὁπλισμὸς ὁ φερόμενος ὑπὸ τῶν ὁπλιτῶν καὶ ἡ ἐφεδρικὴ ποσότης πυρομαχικῶν;

64. Εἶναι ἐπαρκῆ τὰ τρόφιμα;

65. Οἱ ὁδηγοὶ τῶν ὀχημάτων εἶναι ἐπαρκῶς ἐκπαιδευμένοι καὶ ποῖα μέτρα δέον νὰ ληφθῶσιν εἰς τὸ κεφάλαιον τῆς ἐκπαιδεύσεως τῶν ὁδηγῶν καὶ τῆς συντηρήσεως καὶ τῆς ἐπισκευῆς τῶν ὀχημάτων;

66. Πῶς θὰ ἀντιμετωπισθῇ τὸ ζήτημα τῆς ἐπαρκείας τῶν εἰδῶν στρατωνισμοῦ; καὶ

67. Πῶς θὰ ἀντιμετωπισθῇ τὸ ζήτημα τῶν οἰκημάτων τῶν ἀναγκαιούντων διὰ τὴν Χωρ/κήν;

Ἐκ τῶν θεμάτων 1–14 προκύπτει ἡ ἀναρχία εἰς τὴν τάξιν τῶν στελεχῶν μετὰ τοὺς εὐεργετικοὺς καὶ χαριστικοὺς νόμους καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. 29 συντακτικὴν πρᾶξιν, ἀπὸ τοῦ 1941 μέχρι καὶ τοῦ 1945.

Ἡ ἔκτασις τῶν θεμάτων μιᾶς τοιαύτης ἡμερησίας διατάξεως, συγκληθησομένης συσκέψεως, ἀποδεικνύει τὴν ἔκτασιν τῆς ἐπιθυμίας πρὸς ἀναδιοργάνωσιν ἀλλὰ καὶ τὴν σπουδὴν πρὸς ἐργασίαν.

Κατεχωρήσαμεν ἀνωτέρω τὰς προγραμματικάς, τρόπον τινά, δηλώσεις καὶ ὁδηγίας τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Βρεττανικῆς Ἀποστολῆς καὶ δὲν παρελείψαμεν νὰ τονίσωμεν ἰδιαιτέρως τὰ σημεῖα ἐκεῖνα περὶ θεωρητικῆς τοποθετήσεως τοῦ Σώματος τῆς Χωροφυλακῆς ὡς ἀποτελοῦντα τὸ προσῆκον πνεῦμα. Ἐν συνεχείᾳ ἀνεφέρθημεν εἰς τὰς διαπιστώσεις τοῦ κατὰ τὸ 1950 διατελέσαντος ὑπουργοῦ Στρατηγοῦ Μανιδάκη καὶ ἐσημειώσαμεν μετ' ἰδιαιτέρας προσοχῆς τὰ κεντρικὰ σημεῖα τῶν παρωτρύνσεων τούτου, ὡς ἀξιολόγους παρατηρήσεις διὰ τὴν ὀργάνωσιν τοῦ Σώματος. Ἐπίσης δὲν παρελείψαμεν ν' ἀναφερθῶμεν εἰς ὅσας ἄλλας συνηντήσαμεν εὐμενεῖς ἢ δυσμενεῖς περὶ τῆς χωροφυλακῆς κρίσεις καὶ γνώμας καὶ νὰ διατυπώσωμεν καὶ τὰς ἡμετέρας ἀπόψεις. Κατὰ τὴν ἰδίαν ἀρχὴν καὶ βάσιν εἴμεθα ὑποχρεωμένοι νὰ ἐπισημάνωμεν τὴν σοβαρότητα καὶ πληρότητα τοῦ ἀνωτέρω ἐρωτηματο-

λογίου, συνταχθέντος ὑπὸ τῶν Ἀξιωματικῶν τοῦ Σώματος ὡς διερμηνέων τῆς θελήσεως καὶ ἀποφάσεως τῆς Χωροφυλακῆς ν' ἀνασυνταχθῇ ἐν τάχει, ν' ἀναδιοργανωθῇ ἐπὶ βάσεων καὶ γνωμῶν κατὰ Δημοκρατικὸν σύστημα ἠλεγμένων, καὶ νὰ ρυθμίσῃ τ' ἀφορῶντα τὴν δημοσίαν τάξιν καὶ ἀσφάλειαν ζητήματα κατὰ τὸν πλέον πρόσφορον, προσήκοντα καὶ σύμφωνον μὲ τὴν γνώμην τῶν πολλῶν, κατόπιν συζητήσεως, τρόπον. Ἕνα παρόμοιον ἐρωτηματολόγιον θὰ συναντήσωμεν καὶ κατὰ τὸ 1954, ἐπὶ διαφορετικωτέρων πλέον βάσεων καὶ θεμάτων, διότι εἶχε μεσολαβήσει μία ὀκταετία καὶ ὁ ἀντισυμμοριακὸς ἀγών, οὐχ' ἧττον ὅμως τόσον ἐν τῷ παρόντι ὅσον καὶ εἰς ἐκεῖνο διακρίνεται μία ἔφεσις καὶ θέλησις τοῦ Σώματος ὅπως απομονώσῃ, μελετήσῃ καὶ προβάλῃ μὲ συνέπεια καὶ ἀδιαβλήτως τὰ προβλήματα του.

Ταῦτα πάντα ἀποδεικνύουν ὅτι τὰ στελέχη τῆς Χωροφυλακῆς μὲ ἐπάρκειαν καὶ συνέπειαν ἀλλὰ καὶ μὲ αἴσθημα εὐθύνης ἀγωνίζονται συνεχῶς διὰ μία Χωροφυλακὴν ἀνταξίαν τῆς ἀποστολῆς καὶ τῆς Ἱστορίας της, ἡ δὲ μὴ πραγμάτωσις τῶν ἀπαραιτήτων σταθμῶν καὶ ἐξελίξεων εἶναι ἔργον τῆς πολιτικῆς ἀκηδεστίας ἢ ἀντιθέτως τῶν πολιτικῶν παρεμβατισμῶν. Τὰ ἀνωτέρω θέματα ἐμελετήθησαν παρὰ τῶν ἀνωτέρων Ἀξιωματικῶν καὶ διὰ τῶν Ἀνωτέρων Διοικήσεων καὶ Ἐπιθεωρήσεων ὑπεβλήθησαν προτάσεις καὶ γνῶμαι, ἡ ἔντασις ὅμως τοῦ ἀντισυμμοριακοῦ ἀγῶνος παρηγκώνισε, ὡς εἰκός, τὰς καινοτομίας καὶ τὰς δυνατὰς καὶ συμφερούσας λύσεις. Ἐπηκολούθησεν ἡ λῆψις μέτρων ἀντιθέτων καὶ ξένων πρὸς τὴν θέλησιν τοῦ Σώματος μὲ δυσμενεστάτας ἐπιπτώσεις ἐνίοτε, ἐξ ὧν ἀναφέρομεν ἐνδεικτικῶς τινὰς ἐν συνεχείᾳ.

Διαρκοῦντος τοῦ ἀντισυμμοριακοῦ ἀγῶνος, ἔλαβον χώραν καὶ ἀσχημίαι τινὲς ἐν ὀνόματι τοῦ διεξαγομένου τούτου ἀγῶνος, περὶ ὧν ὑπαινίχθημεν ἐν τῇ ἱστορήσει τῶν πολεμικῶν ἐπεισοδίων. Αἱ ἀδυναμίαι ἀποτελοῦν τὸ κύριον χαρακτηριστικὸν τοῦ ἀνθρωπίνου βίου, ὅταν ὅμως αὗται ἐμφανίζονται εἰς ὀργανισμοὺς ὡς ἡ Χωροφυλακή, εἶναι κοινωνικῶς ἐπικίνδυνοι καὶ ἐθνικῶς ἀπαράδεκτοι. Ἐν ὀνόματι τοῦ ἀντισυμμοριακοῦ ἀγῶνος ἠναγκάζοντο οἱ πάντες νὰ ἀλληλοσυγχωρῶνται, εἶχεν τουτ' ἔστιν μετριασθῇ σοβαρῶς ὁ δημόσιος ἔλεγχος. Ἔλαβον χώραν προαγωγαί, ὁμαδικαὶ ἢ ἀτομικαί, ἀνεπίτρεπτοι,μία δὲ μικρὰ μερὶς Ἀξιωματικῶν δὲν ἐξῆλθεν τῶν πόλεων καὶ ἰδίᾳ τῶν Ἀθηνῶν καὶ τῆς Θεσσαλονίκης, δὲν ἐπολέμησεν δηλονότι, ἢ ἂν ἐξῆλθεν δι' ὀλίγους μῆνας ἐπανῆλθεν συντόμως ἐπὶ τὰ ἴδια, ἐπιδαψιλεύουσα δὲ περιποιήσεις πρὸς τοὺς εἰς τὸ Κέντρον ἄρχοντας καὶ ἡγέτας ἐπετύγχανε νὰ θεωροῦνται τὰ μέλη της ὡς ἐπίλεκτα καὶ ἀπαραίτητα. Θρίαμβος ἄνευ δόξης καὶ ἐπικράτησις Μακιαβέλιος, βραβευομένη ὅμως δυστυχῶς ἐνίοτε.

Ἡ πλημμυρὶς στελεχῶν τὴν ὁποίαν εἶχεν δημιουργήσει ἡ ὑπ' ἀριθ. 29/45 Συντακτικὴ Πρᾶξις καὶ οἱ ἐντεῦθεν ἐκδοθέντες νόμοι εἰς τοὺς ἀνωτέρους βαθμοὺς τῶν Ἀξιωματικῶν τοῦ Σώματος, εἴδομεν ἀνωτέρω ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν Συν/ρχῶν εἶχεν ἀνέλθει εἰς 60 (!), ἔσχεν ὡς συνέπειαν τὴν διόγκωσιν τῆς βάσεως, ἥτις διόγκωσις κατέστη ἔτι ἐπιβλητικωτέρα ἀλλὰ καὶ πλέον ἀνησυχαστικὴ μετὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ ἄρθρου 1 Ν.Δ. 320 τῆα 19/19 Ἀπριλίου 1947. Πλέον τῶν διακοσίων Ἀνθυπασπισταὶ πάσης φύσεως καὶ κατηγορίας ἀπέκτησαν τὸν βαθμὸν τοῦ Ἀνθυπομοιράρχου ἀναδρομικῶς ἀπὸ τῆς 22-7-1943 δυνάμει τοῦ Β.Δ. τῆς 30-6-1947 (Φ.Ε.Κ. 147/1947 τ. Γ'), ἐν συνεχείᾳ δὲ διὰ τοῦ Β.Δ. τῆς 10-8-47 προήχθησαν ἐπίσης ἀναδρομικῶς ἀπὸ 19-6-47 εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ ὑπομοιράρχου καὶ κατέστησαν

συνάδελφοι τῶν ἐξελθόντων τοῦ Σχολείου Ἀξιωματικῶν κατὰ τὰ ἔτη 1938, 1939 καὶ 1940, οἵτινες, λόγω ἀναστολῆς τῶν προαγωγῶν, παρέμεινον ὑπομοίραχοι εἰσέτι. Ἡ ἀγανάκτησις εἶχεν κορυφωθῆ κατὰ τῶν κορυβαντιούντων κομματικῶν παραγόντων διὰ τῆς ἀποκαταστάσεως δεκάδων τινῶν προσκειμένων αὐτοῖς καὶ ἀδιαφορούντων διὰ τὴν μάζαν τῶν ἀποτελούντων τὸ Σῶμα Ἀξιωματικῶν Χωροφυλακῆς. Πολλοὶ τῶν τότε Μοιράρχων ἐπεδίωξαν νὰ ἀποστρατευθοῦν, ἀλλὰ δὲν ἐγένοντο ἀποδεκταὶ αἱ παραιτήσεις λόγῳ τοῦ ἀντισυμμοριακοῦ ἀγῶνος. Ἔκτοτε δύναταί τις εἰπεῖν εἶχον προγραφῆ οἱ ἐξελθόντες τῆς Σχολῆς Ἀξιωματικῶν κατὰ τὰ ἔτη 1937, 1938, 1939, 1940 καὶ 1941 Ἀξιωματικοί, ὡς ἐὰν ἐπρόκειτο περὶ λεπρῶν ἢ περὶ μειωμένης ἀξίας, ἐνῶ οὗτοι ἀπετέλουν ὅ,τι ὡραῖον, καὶ ἐκλεκτὸν καὶ ἡρωϊκὸν εἰς κατωτέρους Ἀξιωματικοὺς περιεῖχεν τὸ Σῶμα.

Βεβαίως, ὁ συλλογισμὸς οὗτος, καταλήξας εἰς πραγματικότητα τὸ ἔτος 1965, μόνον ὡς μοιραία σύμπτωσις ἀναφέρεται, διότι ἐπὶ τέλους κατὰ τὴν περίοδον ἐκείνην ἦσαν ἀπολύτως ἀναγκαῖοι καὶ ἀπαραίτητοι οἱ Ἀξιωματικοὶ τῶν κατηγοριῶν τούτων, ἐπὶ πλέον δὲ τὸν Αὔγουστον 1947 ἐνεργήθησαν ἔνιαι προαγωγαὶ ὑπομοιράρχων εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Μοιράρχου. Τὸ πρόβλημα ἐκ τῆς μὴ διενεργείας προαγωγῶν ἐπὶ μίαν τριετίαν καὶ πλέον παρέμεινεν ὀξὺ καὶ ἀθεράπευτον, ὑπὸ πολλῶν κινδύνων καὶ ἐπιπτώσεων ἀκολουθούμενον. Μία τῶν τοιούτων ἐπιπτώσεων ὑπῆρξεν καὶ τὸ γεγονὸς ὅτι συντόμως ἐξελίχθησαν ἐν τῷ στρατεύματι εἰς ὁμοιοβάθμους τῶν Μοιράρχων τῶν ἀνωτέρων τάξεων, ἀξιωματικοὶ οἵτινες ἦσαν μαθηταὶ τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου ὅταν οἱ ἐν τῇ Χωροφυλακῇ εἶχον ἀποκτήσει τὸν βαθμὸν τοῦ Ἀξιωματικοῦ.

Ὁ Διοικητὴς Χωροφυλακῆς Γρεβενῶν, ταγ/ρχης Φλῶκος Κων., εἷς ἀξιωματικὸς διακρινόμενος διὰ τὴν σύνεσιν, τὴν ἀντικειμενικότητα καὶ κατάρτισιν, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν γενναιότητα τῆς γνώμης, ὑπέβαλεν τὴν ἀκόλουθον ἀναφορὰν ἐν σχέσει μὲ τὸ θέμα τῆς ἀναστολῆς τῶν προαγωγῶν.

Ἑλληνικὴ Βασιλικὴ Χωροφυλακὴ
Διοίκησις Χωροφυλακῆς Γρεβενῶν
Γραφεῖον Ἐμπιστευτικοῦ — Ἐν Γρεβενοῖς τῇ 20ῇ Αὐγούστου 1947
Ἀριθ. Πρωτ. 1/4/140

Πρὸς
Τὴν Ἀνωτέραν Δ. Χ. Δυτικῆς Μακεδονίας
Γραφεῖον Ἐμπιστευτικοῦ Κοζάνην

«Καθυστέρησις προαγωγῶν εἰς τὸ Σῶμα τῆς Χωροφυλακῆς»

Λαμβάνω τὴν τιμὴν ν' ἀναφέρω τὰ κάτωθι, σχέσιν ἔχοντα μὲ τὴν καθυστέρησιν τῶν προαγωγῶν εἰς τὸ Σῶμα τῆς Χωροφυλακῆς.

Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς καθ' ἣν ἡ Πατρὶς ἐστέναζεν ὑπὸ τὸ πέλμα τοῦ κατακτητοῦ (τέλος 1943) καὶ ἡ Κυβέρνησις τῆς Ἑλλάδος ἠναγκάζετο νὰ ἐνεργῇ προαγωγὰς διὰ νὰ συγκρατήσῃ τοὺς ἄνδρας τοῦ Σώματος μακρὰν τῶν δελεαστικῶν ὑποσχέσεων καὶ προτάσεων τοῦ προδοτικοῦ Ε.Α.Μ. κ.λπ., ἐσταμάτησε πλέον κάθε ἄλλη προαγωγὴ Ἀξιωματικῶν κατωτέρων καὶ ἀνωτέρων οἱασδήποτε κατηγορίας καὶ κλάσεως, ὡς καὶ πᾶσα προαγωγὴ Ὑπαξιωματικῶν.

'Εξ ἀντιθέτου εἰς τὸ στράτευμα γενικῶς, τὸ ὁποῖον ἤρχισεν ἀνασυγκροτούμενον μετὰ τὸ κίνημα τοῦ 1944, ἐγένοντο κατ' ἐπανάληψιν ἀθρόαι προαγωγαὶ ὅλων τῶν 'Αξιωματικῶν, οἱ ὁποῖοι ἐντὸς διετίας κατέλαβον δύο βαθμοὺς καὶ οὕτω παρατηροῦμεν σήμερον Εὐέλπιδας, ἐξελθόντας τῆς Σχολῆς τὸ 1937 καὶ μερικοὺς τοῦ 1938, νὰ ἔχωσι καταλάβῃ τὸν βαθμὸν τοῦ Ταγματάρχου ἀπὸ τοῦ Δεκεμβρίου π. ἔτους 1946, Εὐέλπιδας δὲ τοῦ 1939 καὶ 1940 νὰ ἔχωσι καταλάβῃ τὸν βαθμὸν τοῦ Λοχαγοῦ καὶ τούτους ἀπὸ τοῦ 1946 ἔτους. Τὸ αὐτὸ λεκτέον καὶ διὰ τοὺς 'Υπαξιωματικοὺς καὶ 'Ανθυπασπιστάς.

'Αντιθέτως καὶ ἀτυχῶς εἰς τὸ Σῶμα τῆς Χωροφυλακῆς δὲν ἐγένοντο μέχρι σήμερον προαγωγαὶ 'Αξιωματικῶν καὶ παρατηροῦμεν ὅτι Μοίραρχοι τῆς κλάσεως τοῦ 1935 καὶ 1937, προαχθέντες εἰς τὸν βαθμὸν τοῦτον ἀπὸ τοῦ 'Απριλίου 1942 καὶ ἐντεῦθεν, ἐξακολουθοῦσι παραμένοντες εἰς τὸν ἴδιον βαθμὸν ἐπὶ 6 ἔτη περίπου χωρὶς ἐλπίδα προαγωγῆς, παρ' ὅλον ὅτι διὰ πολλοὺς ἐκ τούτων ἐγγίζει τὸ ὅριον ἡλικίας, διότι κατηνάλωσαν ὡς γνωστὸν 25ετίαν καὶ πλέον εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ 'Αξιωματικοῦ καὶ 'Υπαξιωμακοῦ μὲ τὰς κλασικὰς ἑκάστοτε δικαιολογίας ἐλλείψεως κενῆς θέσεως κλπ. (2).

Τὸ ἴδιον παρατηροῦμεν καὶ διὰ τοὺς λοιποὺς βαθμοὺς τῶν ἀνωτέρων καὶ κατωτέρων 'Αξιωματικῶν καὶ τῶν 'Υπαξιωματικῶν.

'Ο ἀγὼν τῆς Χωροφυλακῆς διὰ τὴν τάξιν δὲν πρόκειται νὰ λήξῃ ἐφ' ὅσον ἐξακολουθοῦν αἱ δυσχέρειαι περὶ τὰς διαπραγματεύσεις τῆς εἰρήνης καὶ ἡ 'Ελλὰς ἐξακολουθῇ νὰ εἶναι θέατρον πολιτικοῦ πολέμου μεταξὺ τῶν μεγάλων.

'Επομένως ἡ Χωροφυλακὴ εἶναι ἀνάγκη συνεχῶς νὰ εὑρίσκεται ἐν ἐπιστρατεύσει καὶ νὰ χρησιμοποιεῖ ὅλας τὰς ἠθικὰς καὶ ὑλικὰς δυνάμεις της διὰ τὴν σταθερὰν ἐπιβολὴν τοῦ Νόμου.

Εἶναι συνεπῶς ἀνάγκη εἰς τὸ διάστημα αὐτὸ τὸ Σῶμα νὰ ἐνισχυθῇ ἀφειδῶς ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν, διότι ἄλλως δὲν ἀποκλείεται κάποιαν ἡμέραν νὰ καμφθῇ.

'Η Χωροφυλακὴ προσφέρει εἰς τὸν 'Ελληνικὸν Λαὸν πολυτιμωτέρας ὑπηρεσίας ἀπὸ ὅλους ὅσοι εἶναι τεταγμένοι νὰ τὸν ὑπηρετοῦν, διεξάγομεν ἀγῶνα ἰδεολογικὸν καὶ προσφέρομεν τὰ πάντα εἰς τὴν 'Ελλάδα, χωρὶς νὰ ἀξιοῦμεν τίποτε ἀπὸ κανένα.

'Επιθυμοῦμεν ὅμως νὰ γνωρίζουν οἱ παρελκύοντες τὴν θεραπείαν τῶν δικαίων ἀξιώσεων τῶν ἀνδρῶν τοῦ Σώματος, ὅτι δὲν ἐξυπηρετοῦν τὰ συμφέροντα τῆς Πατρίδος.

'Οφείλουν ἐπίσης νὰ ἔχουν ὑπ' ὄψιν των ὅτι πᾶσα βραδύτης περὶ τὴν λῆψιν τῶν ἀναγκαίων μέτρων διὰ τὴν ἀπονομὴν δικαιοσύνης ἀποτελεῖ, δὲν εἶναι τοῦτο ὑπερβολή, ἀντίδρασιν.

'Ο μεγαλύτερος κίνδυνος διὰ τὴν δημοσίαν τάξιν εἶναι ἡ ἀπογοήτευσις τῶν ἀνδρῶν τῆς Χωροφυλακῆς (βαθμοφόρων) διὰ τὴν βραδύτητα περὶ τὴν ἐπίλυσιν τοῦ φλέγοντος τούτου ζητήματός των (τῶν προαγωγῶν).

Εἶναι ἀνάγκη νὰ σπεύσουν οἱ ἁρμόδιοι ν' ἀντιμετωπίσουν ἐπιτυχῶς τὸν κίνδυνον, δύνανται καὶ ἔχουν ἤδη τὴν εὐχέρειαν νὰ τὸ κάμουν αὐτό.

(2) Ποῦ νὰ ἐφαντάζετο ὁ συντάκτης ὅτι θὰ παραμείνουν εἰς τὸν αὐτὸν βαθμὸν Μοίραρχοι καὶ Ταγματάρχαι ἐπὶ 8 - 9 ἔτη ἀντιστοίχως.

Δὲν εἶναι ἀξίωσις, ἀλλὰ ἀπονομὴ δικαιοσύνης τὸ νὰ προσδοκᾶ καὶ ἀναμένει τις, ἐπὶ τόσον μάλιστα μακρὸν χρόνον, τὴν ἀπονομὴν ἠθικῆς ἀμοιβῆς ἀνθ' ὅσων ὑπέστη καὶ ὑφίσταται κόπων, μόχθων καὶ θυσιῶν.

Ἕνεκα τῶν ἀνωτέρω σοβαρῶν λόγων, ἐκινήθην εἰς τὴν ὑποβολὴν τῆς παρούσης μου καὶ παρκαλῶ ὅπως ἐν τῇ εὐαρεσκείᾳ σας ἐνεργήσητε καὶ τεθῇ αὕτη ὑπ' ὄψει τῶν ἁρμοδίων καὶ τῆς Κυβερνήσεως, διὰ τὴν λῆψιν τῶν ἐνδεδειγμένων μέτρων πρὸς τὸ συμφέρον τῆς ὑπηρεσίας καὶ πρὸς ἠθικὴν ἱκανοποίησιν τούτων.

Ὁ Δ/τὴς τῆς Δ/σεως Κων. Φλῶκος Ταγ/ρχης

Σχόλια ἐπὶ τοῦ σαφοῦς περιεχομένου τῆς ἀναφορᾶς ταύτης δὲν ἀπαιτοῦνται, ἐπιπροστίθεται μόνον ὅτι παρ' ὅλον ὅτι ὑποβληθεῖσα ἡ ἀναφορὰ αὕτη εἰς τὸ Ἀρχηγεῖον καὶ Ὑπουργεῖον Δημ. Τάξεως προεκάλεσε ἀνησυχίας καὶ ἀναταραχήν, ἐν τούτοις μόνον μετὰ ἓν ἔτος ἐλύθη τὸ θέμα διὰ τοῦ Α.Ν. 772/48, διότι ἔπρεπε, ἀφ' ἑνὸς μὲν νὰ ἐφευρεθῶσιν τὰ «ἀνάλογα καλούπια», ἀφ' ἑτέρου δὲ νὰ συμπληρώσωσι χρόνον ὑπηρεσίας ἢ πρὸς προαγωγὴν ἢ πρὸς βελτίωσιν τῆς συντάξεως «ἡμέτεροι» τινές, ἐνῷ ἐν τῷ μεταξὺ προήχθησαν Συν/ρχαι εἰς Ὑποστρατήγους.

Μεσοῦντος τοῦ 1947, ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω δι' ἀποκαταστάσεως εὐεργετικῶν προαγωγῶν, ἐνηργήθησαν καὶ προαγωγαὶ ἑτέρων 393 Ἀνθυπομοιράρχων εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Ὑπομοιράρχου, διὰ τῶν Β.Δ. 10-6-1947 καὶ 13-8-1947 (Φ.Ε.Κ. 136 καὶ 178 Τ.Γ'.). Ἐκ τούτων οἱ διὰ τοῦ Β.Δ. 19-5-1947 προαχθέντες 102 προηρχοντο ἐκ προαχθέντων κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς Κατοχῆς Ἀνθυπασπιστῶν.

Ὅταν ἐκοινοποιήθη τὸ περὶ τῆς προαγωγῆς τούτων Β.Δ., τὸ ὁποῖον ὑπῆρξεν καὶ τὸ πρῶτον τῆς σειρᾶς, καὶ κατέστησεν, ὡς προαναφέρομεν, ὁμοιοβάθμους τοὺς ἀνθυπασπιστὰς τῆς χθὲς μετὰ τῶν ἐκ τῆς Σχολῆς ἐξελθόντων κατὰ τὰ ἔτη 1938, 1939 καὶ 1940 Ἀξιωματικῶν, προεκλήθη μεγίστη δυσαρέσκεια μεταξὺ τοῦ κύκλου τῶν Ἀξ-κῶν καὶ ὁ Ἀνώτερος Διοικητὴς Χωρ-κῆς Πελοποννήσου, Δημουλᾶς Γρηγ., διακρινόμενος διὰ τὴν πρὸς τὴν πειθαρχίαν καὶ τὸ δίκαιον προσήλωσιν ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν παρρησίαν τῆς γνώμης, ὑπέβαλε τὴν παρατιθεμένην ἐν συνεχείᾳ ἀναφοράν. Τὴν ἀναφορὰν ταύτην παραθέτομεν καὶ ὡς δεῖγμα καὶ πρότυπον περὶ τοῦ πρακτέου ὅταν ἡ ἠθικὴ ἀξία καὶ αἴγλη ζημιοῦνται γενικῶς καὶ περὶ τῶν πρακτέου ὑπὸ τῶν φορέων τῆς ἐγγὺς τῆς κορυφῆς ἡγεσίας, ἔναντι τῶν κατ' ἰδίαν μεμψιμοιριῶν καὶ καταλυτικῶν τῆς ἐννοίας τῆς πειθαρχίας συζητήσεων.

Α.Δ.Χ. Πελοποννήσου
Γραφ. Ἐμπιστευτικοῦ
Ἀρ. 1/133/4

Τρίπολις 6 Ἰουλίου 1947
Πρὸς
Τὸ Ἀρχηγεῖον Β. Χωροφυλακῆς
Τμῆμα Α'.
Ἀθήνας

«Δυσφορία Ἀξιωματικῶν διὰ τὰς ἄνευ προτάσεων καὶ κρίσεως προαγωγὰς ἀξιωματικῶν».

Λαμβάνω τὴν τιμὴν ν' ἀναφέρω ὅτι :

Ὁ προβιβασμὸς ἀνθ/ρχων εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Ὑπομοιράρχου δυνάμει τοῦ ἀπὸ 19-6-1947 Β.Δ. (ἐγκ. 240) τῆς 24-6-47 Υ.Δ.) ἐδημιούργησε δυσφορίαν μεταξὺ τῶν ἀξιωματικῶν τῶν ἐνδιαφερομένων διὰ τὸ γόητρον, τὴν ἠθικὴν ἐξύψωσιν καὶ τὴν μελλοντικὴν ἐξέλιξιν τοῦ Σώματος τῆς Χωροφυλακῆς.

Ἐπὶ μακρὸν ἤδη καὶ κατ' ἐπανάληψιν λόγῳ τῶν ἀνωμάλων περιστάσεων τῶν κινημάτων καὶ τῆς ἐχθρικῆς κατοχῆς ἀπενεμήθησαν βαθμοὶ κατὰ τρόπον ἐξευτελιστικὸν τῆς ἀξίας των. Οἱ πραγματικοὶ ἀξιωματικοί, οἱ ὁποῖοι ἐθεώρησαν τὸ ἐπάγγελμα ὡς τοιοῦτον τιμῆς, οἱ ὁποῖοι δὲν τὸ ἐκαπηλεύθησαν, οἱ ὁποῖοι δὲν ἔτρεξαν ὄπισθεν τῶν βαθμῶν δι' οἱουδήποτε μέσου καὶ οἱ ὁποῖοι εἰργάσθησαν μὲ τὴν ἀνωτέραν ἀντίληψιν τῆς ἐξυπηρετήσεως τῆς Κοινωνίας καὶ τῆς Πατρίδος, μὲ ἀποκαρδίωσιν καὶ αἰσχύνην εἶδον πάντοτε τιμωμένους διὰ τῶν βαθμῶν των καὶ ἀποβλήτους ἀκόμη τοῦ Σώματος ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν κατόπιν ἀτιμωτικῶν κρίσεων τῆς ὑπηρεσίας.

Κατερρακώθη τὸ κῦρος καὶ ἐσκιάσθη ἡ αἴγλη τοῦ ἀ'ιώματος μὲ συνέπειαν τὴν ἀπογοήτευσιν τῶν καλῶν ἀξ-κῶν καὶ τὴν ἀπώλειαν τῆς ἐμπιστοσύνης καὶ τῆς ἐκτιμήσεως τοῦ κοινοῦ.

Καλοὶ καὶ κακοί, ἔντιμοι στρατιῶται ἐκτελεσταὶ τοῦ καθήκοντος καὶ ἀναξιοπρεπῆ ὄργανα εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῶν πολιτικῶν φατριῶν ἐτέθησαν εἰς ἴσην μοῖραν καὶ εἴτε εἰργάσθησαν συνεχῶς εἰς τὸ Σῶμα καὶ ἐταλαιπωρήθησαν καὶ ἀπέκτησαν τοὺς βαθμούς των ὑπὸ αὐστηρὰν κρίσιν τῶν ἀνωτέρων των, εἴτε ἀπεμακρύνθησαν λόγῳ τῆς δι.γωγῆς των, πλὴν ὡρισμένων διακρίσεων, ἐπὶ μακρό/, κατέληξαν ὅλοι εἰς τοὺς αὐτοὺς βαθμοὺς καὶ τὰ αὐτὰ πλεονεκτήματα.

Μὲ τὰς δημιουργίας αὐτὰς ἐνοθεύθη τὸ ποιὸν τῶν βαθμοφόρων καὶ ἀπὸ ἀπόψεως ἐπαγγελματικῆς ἱκανότητος εἰς τορόπον ὥστε νὰ καθίσταται ἀνίκανον τὸ Σῶμα ν' ἀνταποκριθῇ εἰς τὸν προορισμόν του καὶ νὰ πληρώσῃ ἀκόμη μὲ βαρείας θυσίας αἵματος τὴν ἀνικανότητα βαθμοφόρων του.

Φαίνεται, ὅτι διοικητικῶς κατὰ καιροὺς δὲν παρελείφθη τίποτε ἀπὸ ὅ,τι συντελεῖ εἰς τὴν ἀποσύνθεσιν καὶ τὴν ἠθικὴν κατάπτωσιν τοῦ Σώματος. Ἀλλὰ τοῦτο ἀντέχει ἀκόμη ἔν τινι μέτρῳ καὶ ἀντέχει χάρις εἰς τὴν ἠθικὴν ἀντίστασιν ἐντίμων στελεχῶν, τὰ ὁποῖα δὲν ἔλειψαν ἀκόμη, ἀλλὰ τὰ ὁποῖα οὐχὶ σπανίως πληρώνουσι πολὺ ἀκριβὰ τὴν προσπάθειάν των.

Καὶ ἐνῷ τ' ἀνωτέρω συχνάκις συνέβησαν ,τὸ Σῶμα δὲν ἀπώλεσε τὴν ἐλπίδα του νὰ εὕρῃ κάποτε τὰς περιστάσεις, αἱ ὁποῖαι θὰ ἐπιτρέψωσι τὴν ἐσωτερικὴν ἐξυγίανσίν του, ὥστε καὶ τὰς ἱκανότητας ν' ἀποκτήσῃ ν' ἀνταποκριθῇ εἰς τὸν προορισμόν του καὶ τὴν ἐκτίμησιν τῆς κοινωνίας νὰ κατακτήσῃ καὶ τὴν παλαιὰν αἴγλην του ν' ἀνακτήσῃ. Διὰ τοῦτο δυσφορεῖ νῦν, ὅταν ἐν τῷ μέσῳ ὑπερανθρώπων μόχθων καὶ ἀγώνων του τῆς σήμερον βλέπει μὲ ἀποκαρδίωσιν τὴν συνέχισιν μέτρων, τὰ ὁποῖα ἀπομακρύνουν ἔτι περαιτέρω τὰ χρονικὰ ὅρια τῆς ἐξυγιάνσεώς του.

Προήχθησαν ἤδη ἀξ-κοὶ ἄνευ προτάσεων θεωρούμενοι προακτέοι δυνάμει τοῦ Νόμου 325/1945.

Ἀνέκαθεν πίνακες προακτέων συνετάσσοντο κατ' ἔτος. Τοῦτο εἶναι ἀναγκαῖον, διότι οἱ ἀξιωματικοὶ κρίνονται συνεχῶς. Ὁ Νόμος 325/1945 δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ θεωρήσῃ τοὺς ἀξιωματικοὺς τοῦ Πίνακος Α' προακτέους ἐσαεί. Ἡ ἔννοιά του ἦτο διὰ τὴν ἄμεσον τακτοποίησιν τῶν Ἀξιωματικῶν μετὰ τὰς μεταβολὰς τὰς ὁποίας συνεπῆγεν ἡ ἐφαρμογὴ τῆς 29/1945 Σ. Πράξεως.

Καὶ τώρα μετὰ πάροδον μιᾶς διετίας πλουσίας εἰς ἔντονον δρᾶσιν τοῦ Σώματος καθ' ἣν παρεσχέθη ἡ εὐκαιρία νὰ παρουσιασθῶσιν αἱ ἀρεταὶ καὶ τὰ ἐλαττώματα τῶν ἀξιωματικῶν ἔκδηλα καὶ ἦτο καὶ εὔκολος καὶ ἀναγκαία ἡ κρίσις πρὸς τιμωρίαν τῶν ἀνικάνων καὶ κακῶν καὶ ἀμοιβὴν τῶν ἱκανῶν καὶ καλῶν καὶ ἐξυγίανσιν γενικῶς

τοῦ Σώματος, προάγονται καὶ θὰ προαχθῶσιν ὑποχρεωτικῶς πλέον καὶ ὅλοι οἱ δειλοί, οἱ παρελάσαντες πρὸ τῶν Ἀνακριτικῶν Συμβουλίων, οἱ προφυλακισμένοι δι᾽ ἀνυπακοὴν καὶ διάφορα ἄλλα ἀδικήματα.

Καὶ ταῦτα ἐν ὄψει τῶν Νόμων, τῶν ὁποίων ἐπίκειται ἡ ψήφισις καὶ οἱ ὁποῖοι θὰ παρεῖχον τὴν εὐχέρειαν διὰ τὴν κατόπιν κρίσεως προαγωγὴν τῶν ἀξιωματικῶν τούτων. Εἶναι ἀνεξήγητος ἡ σπουδή. Εἶναι προφανές, ὅτι ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι ἔχουν συμφέρον ἀπὸ τὸ μέτρον αὐτὸ τῆς ἀμέσου προαγωγῆς, εἶναι οἱ ἔχοντες λόγον νὰ φοβῶνται τὴν κρίσιν.

Ἄς πιστεύσῃ ἡ ὑπηρεσία, ὅτι ἡ παροῦσα μου ἀπηχεῖ τὰς σκέψεις καὶ τὴν δυσφορίαν τοῦ ὄγκου τῶν Ἀξ-κῶν καὶ δὴ ἐκείνων χάρις εἰς τοὺς ὁποίους διατηρεῖ εἰσέτι τὴν ἣν διατηρεῖ ἰσχύν του, τῶν ὁποίων, ὡς καὶ τοῦ ὑποφαινομένου, δὲν θίγονται τυπικὰ δικαιώματα καὶ συμφέροντα ἐκ τῶν τοιούτων προαγωγῶν, ἀλλ᾽ οἱ ὁποῖοι ἔχουσι τὸ δικαίωμα νὰ παραπονῶνται διότι προσδίδουσι καὶ ἀντλοῦν ἐκ τοῦ Σώματος τιμὴν καὶ αἴγλην καὶ ἀδικοῦνται ἐκ μέτρων τὰ ὁποῖα συντελοῦσιν εἰς τὴν ποιοτικὴν καὶ ἠθικὴν μείωσιν τοῦ Σώματος.

Ὁ Ἀνώτερος Διοικητὴς Γρηγ. Δημουλᾶς–Συν/ρχης

Αἱ διατυπούμεναι αἰτιάσεις, στηριζόμεναι εἰς τὴν ἀκολουθουμένην ἔναντι τῶν Ἀξ-κῶν τακτικὴν τῆς Πολιτείας, ἀπήχουν ὄντως τὰς ἠγανακτησμένας ψυχὰς τῶν μονίμων καὶ ἐκ τῶν Σχολῶν προερχομένων Ἀξιωματικῶν, αἵτινες ἐξελθόντες τῆς Σχολῆς καὶ ὀνομασθέντες Ἀνθυπομοίραρχοι τὸ ἔτος 1938 ἦσαν ὑπομοίραρχοι εἰσέτι τὸ 1947 διότι δὲν ἤθελεν ἡ Πολιτεία ἐπὶ τρία ἤδη περίπου ἔτη νὰ ἐκδώσῃ ἕνα νόμον προαγωγῶν μὲ ἠθικὰς καὶ δικαίας ἀρχάς.

Ἐφ᾽ ὅσον ὅμως δὲν εἶχε καταρτισθῆ νόμος ἀσφαλῶς ἀποτέλει ἔκδηλον παρανομίαν ἡ διενέργεια προαγωγῶν ἄνευ κρίσεως τῶν Ἀξιωματικῶν ἔπειτα ἀπὸ διετῆ ἀντισυμμοριακὸν ἀγῶνα, παρανομίαν ὄχι μόνον τυπικὴν καὶ ἱστορικὴν ἀλλὰ καὶ βαθέως ἠθικὴν παρανομίαν καλύπτουσαν τοὺς ἀμάχους.

Συνεπείᾳ τῆς ἀναφορᾶς ταύτης, ἡ ὑποβολὴ τῆς ὁποίας εἶχε κοινολογηθῆ μὲ ἀσυνήθη ταχύτητα εὐρέως, τὸ ὑπουργεῖον Δημοσίας Τάξεως ᾐσθάνθη τὴν ἀνάγκην νὰ ἐκδώσῃ τὴν ὑπ᾽ ἀριθμ. 17/41/5β, ἐγκ. 341, διαταγὴν τῆς 1-8-47, πρὸς ἁπάσας τὰς Διοικήσεις Ἀξ-κῶν, δι᾽ ἧς, μὲ ἔλλειψιν οἱασδήποτε σοβαρότητος διὰ τὸ ἐπίπεδον τοῦ κλιμακίου του καὶ οἱονεὶ ἀπολογούμενον, ἐπεχείρησσε νὰ πείσῃ τὸ σῶμα τῶν Ἀξιωματικῶν ὅτι, ἐφ᾽ ὅσον «δὲν κατωρθώθη ἔκτοτε ἡ σύνταξις πινάκων προαγωγῶν Ἀξ-κῶν Χωρ-κῆς, καθ᾽ ὅσον δὲν κατωρθώθη μέχρι σήμερον (σσ.. ὡσεὶ νὰ ὡμίλει τὶς οἶδεν περὶ ποίου κατορθώματος!) ἡ δημοσίευσις νόμου προβλέποντος τὴν συγκρότησιν Συμβουλίου προαγωγῶν....», καλῶς ἐνήργησεν. Ἡ ἔκδοσις τοιούτου νόμου εἶχε καταστῆ ἀναγκαία μετὰ τὸ καθεστὼς τοῦ νόμου 471/1945, ἀλλὰ δὲν ἀπῄτει ἀσφαλῶς τόσον μακροχρόνιον σκέψιν καὶ ἑλιγμὸν ὥστε νὰ ἐκδοθῆ εἷς νόμος ἐκ τῶν τόσον εὐκόλως καταρτιζομένων καὶ ἐκδιδομένων εἰς ἄλλας περιστάσεις. Ἐν συνεχείᾳ τὸ Ὑπουργεῖον προέβαλεν ὡς ἐπιχείρημα τῶν ἄνευ κρίσεως προαγωγῶν μίαν ἄποψιν καὶ θέσιν τὴν ὁποίαν τὸ ἴδιον παρεβίασεν ὁμαδικῶς καὶ πληθωρικῶς μετ᾽ ὀλίγας ἡμέρας, ἰσχυρίσθη δηλονότι τὸ Ὑπουργεῖον ὅτι προέβη εἰς τὰς προαγωγάς, διότι ἐκινδύνευον νὰ πληρωθῶσιν αἱ θέσεις τῶν ὑπομοιράρχων διὰ τῶν ἐπ᾽ ἀνδραγαθίᾳ προαγωγῶν, ἐνῷ μετ᾽ ὀλίγον προήγαγεν εἰς ὑπομοιράρχους

ἅπαντας τοὺς διὰ νόμων ὀνομασθέντας εὐεργετικῶς ἀνθυπομοιράρχους καὶ τοῦτο διότι αἱ θέσεις ἀνθυπομοιράρχων καὶ ὑπομοιράρχων εἶναι ἑνιαῖαι.

Διὰ τῶν τοιούτων ἀσθενῶν, ἀνεπιτρέπτων καὶ στερουμένων σοβαροτήτος ἐπιχειρημάτων ἐξετέθη πλέον τοῦ δέοντος ἡ ὑπηρεσία τοῦ Ὑπουργείου, πρὸ δὲ τῆς πανταχόθεν κατακραυγῆς ἠναγκάσθη νὰ προβῇ εἰς τὴν προαγωγὴν καὶ 76 ὑπομοιράρχων εἰς Μοιράρχους διὰ τοῦ Β.Δ. τῆς 16-8-1947.

Οὐδεὶς δύναται νὰ ὑποστηρίξῃ ὅτι ὑπῆρχεν ἢ θὰ ὑπάρξῃ Ἀξιωματικὸς ἐν τῇ Χωροφυλακῇ μὴ διακείμενος μετ' ἐξαιρετικῆς συμπαθείας καὶ στοργῆς πρὸς τοὺς Ἀνθ/στὰς καὶ Ἐνωμοτάρχας, πρὸς τοὺς βαθμοφόρους τοῦτ' ἔστιν ἐκείνους οἵτινες ὡς ἀστυνομικοὶ Σταθμάρχαι κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πολέμου 1940-1941 καὶ ἰδία κατὰ τὴν κατοχικὴν περίοδον ἀντιμετώπισαν ὅλας τὰς ἀντιξοότητας καὶ ἐπιπτώσεις ἐκ τῆς δραστηριότητος τῶν ἐξωτερικῶν καὶ ἐσωτερικῶν ἐχθρῶν τοῦ ἔθνους καὶ οἵτινες ἐν συνεχείᾳ κατὰ τὸν Δ/βριον 1944 ἐπρομάχησαν τόσον ὑπερόχως τοῦ ἔθνους. Τοῦτο ὅμως δὲν σημαίνει ἀπάρνησιν τῆς ἠθικῆς τάξεως, τοῦ δικαίου, τῆς πειθαρχίας, τῆς σοβαρότητος καὶ ἀξιοπρεπείας καὶ τῆς ἱστορίας ἐν τῷ Σώματι. Ἡ ἔννοια τοῦ Ἀξιωματικοῦ τῆς Χωροφυλακῆς ἐμπεριέχει μέγιστον κοινωνικὸν καὶ ἐθνικὸν πλᾶτος καὶ βάθος, ἡ δὲ βαθμὶς τοῦ Ἀξ-κοῦ δὲν ἀποκτᾶται διὰ νομικῶν διατάξεων, ἀλλὰ διὰ τῆς παιδείας, τῆς μορφώσεως καὶ τῆς σφυρηλατήσεως ἐπὶ τῆς ἀποστολῆς καὶ ἐπὶ τῶν πεπρωμένων τῆς Ε.Β.Χ.

Ἀναμφισβητήτως ὤφειλεν ἡ Πολιτεία νὰ κύψῃ ἐπὶ τῶν προβλημάτων τῶν ἡρωϊκῶν ἐκείνων τέκνων τῆς Χωροφυλακῆς, νὰ ἐξεύρῃ καὶ νὰ δώσῃ λύσεις ἱκανοποιούσας ἀπολύτως ταῦτα, ἀλλὰ καὶ τῆς Ε.Β.Χ. τὰς ἠθικὰς ἀρχὰς καὶ τὰ δίκαια νὰ σεβασθῇ.

Δυστυχῶς ἐνήργησεν, ὡς συνήθως, μὲ πολλὴν προχειρότητα.

Ἐνῷ τόσον προχείρως καὶ πληθωρικῶς ἐνήργει ἡ Πολιτεία, ὅσον ἀφορᾷ τοὺς βαθμοὺς τῶν κατωτέρων Ἀξ-κῶν, διὰ τὴν προώθησιν τῶν κατεχόντων ἀνωτέρους βαθμοὺς Ἀξ-κῶν καὶ τὴν ὁμαλὴν ἱεράρχησιν οὐδὲν ἐνήργει, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ ὑποβληθῇ ἡ ἀνωτέρω παρατεθεῖσα ὑπ' ἀριθμ. 1/4/140 ἀναφορὰ τῆς Διοικήσεως Χωρ-κῆς Γρεβενῶν.

Ἐκ πρώτης ὄψεως αἱ δύο ἀναφοραί, Δ.Χ. Γρεβενῶν καὶ Α.Δ.Χ. Πελοποννήσου, ἐμφανίζονται ὡς ἀντιθέτου σκοποῦ, ἐνῷ οὐσιαστικῶς ἀμφότεραι εἶχον τὸ αὐτὸ κίνητρον καὶ τὸν αὐτὸν σκοπόν, ἤτοι τὴν ἐγκατάλειψιν τῶν προχείρων καὶ ἀνωμάλων λύσεων καὶ τὴν καθιέρωσιν ἑνὸς γνωστοῦ παγίως καὶ ἐκ τῶν προτέρων εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους τρόπου κρίσεως καὶ ἐξελίξεως των, ἀμφότεραι αἱ ἀναφοραὶ ἐξέφραζον τὴν ἀγανάκτησιν τῶν ἀξιωματικῶν κατὰ τῆς Πολιτείας καὶ τῆς ἡγεσίας διὰ τὴν ἀδιαφορίαν ἢ τὴν προχειρότητα μεθ' ὧν ἀντιμετωπίζοντο τὰ θέματα των.

Μετὰ πάροδον ἑπταετίας περίπου, ἤτοι τὸ ἔτος 1954, ἡ Πολιτεία ἠσθάνθη τὴν ἀνάγκην νὰ θεραπεύσῃ κάπως τὰ σφάλματα τῆς περιόδου 1945-1948 διὰ τοῦ νόμου 3073 τῆς 6-10-1954, ἀλλ' ὡς εἴθισται νὰ συμβαίνει ὑπῆρξεν καὶ ὁ νόμος οὗτος χαριστικὸς καὶ ἄδικος διὰ τῆς διατάξεως τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἄρθρου 2.

Τὸ μέγιστον μέρος, ἂν ὄχι τὸ σύνολον, τῶν τοιουτοτρόπως προαχθέντων Ἀνθυπασπιστῶν δὲν ἠδυνήθη νὰ ἐξελιχθῇ πέραν τοῦ βαθμοῦ τοῦ Μοιράρχου, πλεῖστοι δὲ ἀπῆλθον πρὶν ἢ συμπληρώσωσι 35 ἔτη συντάξιμα. Ἐκτὸς τούτου ἅμα τῇ προαγωγῇ των ἐτοποθετήθησαν εἰς λόχους καὶ τάγματα, ἀλλ' οἱ βαθμοφόροι ἐκεῖνοι ἦσαν προ-

κεχωρημένης μᾶλλον ἡλικίας καὶ κατὰ συνέπειαν ἔπασχον ἐκ ρευματισμῶν, ἀρθριτικῶν κλπ., ἡ δὲ χρησιμοποίησις των ὡς διμοιριτῶν εἰς τοὺς λόχους Χωρ-κῆς ἀπετέλει βάναυσον μεταχείρισιν αὐτῶν, λόγω τῆς ἡλικίας καὶ τῶν παθήσεων, πλὴν ἀναγκαίαν ὡς ἐκ τοῦ ἀποκτηθέντος παρ' αὐτῶν βαθμοῦ.

Ἡ ἡλικία τῶν 'Αξ-κῶν τοῦ Σώματος θὰ ἀπασχολήσῃ ἡμᾶς καὶ εἰς ἑπόμενον κεφάλαιον, ἀπὸ τοῦδε ὅμως παρατηροῦμεν ὅτι λόγῳ τῆς μεγάλης ἡλικίας τῶν ἀξιωματικῶν ἡ Χωροφυλακὴ δικαίως ἔχει ἀποκληθῆ Σῶμα γερόντων, ἐν σχέσει μὲ τὴν ἡλικίαν τῶν στελεχῶν τοῦ Στρατεύματος, οὐδεμία ὅμως σύγκρισις δέον νὰ γίνεται τόσον ἐξ ὑποκειμένου ὅσον καὶ ἐξ ἀντικειμένου.

Κατὰ τὸ ἔτος 1950 ἐπὶ 1403 'Αξ-κῶν, 228 κατεῖχον τοὺς ἀνωτέρους βαθμοὺς καὶ 1175 ἦσαν κατώτεροι 'Αξιωματικοί. Ὁ μέσος ὅρος ἡλικίας τῶν πρώτων 60 Μοιράρχων ἦτο 43 ἐτῶν, τῆς ἰδίας σειρᾶς ὑπομοιράρχων 43 ἐτῶν καὶ 'Ανθυπομοιράρχων ἀντιστοίχως 41 ἐτῶν.

Ἡ τοιαύτη ὑψηλὴ κατὰ μέσον ὅρον ἡλικία, ἰδία τῶν ἀνθ/ρχων καὶ ὑπομοιράρχων, ὠφείλετο εἰς τοὺς ἐξ ἀνθυπασπιστῶν προαχθέντας, ἀφ' ἑαυτοῦ δὲ ἀποβαίνει εὔλογον ὅτι δὲν ἠδύνατο ἄνθρωπος 43 ἐτῶν νὰ εἶναι διμοιρίτης καὶ νὰ ἑλίσσεται εἰς τὰς κορυφογραμμὰς ἐναντίον τῶν Κ/Σ.

Ὁ 'Ανθυπολογαχὸς ἐν τῷ στρατεύματι πρέπει νὰ εἶναι νέος μὲ ἀνεπτυγμένην κυρίως τὴν ἀντίληψιν, καὶ διὰ τὴν περίοδον τῆς εἰρήνης, ὅτε θὰ ἐκπαιδεύῃ τὰ στρατευόμενα νειᾶτα καὶ διὰ τὸν πόλεμον ὅτε θὰ πρέπει νὰ εἶναι ἐνθουσιώδης καὶ ἀκούραστος πολεμιστής, ἐνῶ ὁ ἀνθυπομοίραρχος χρησιμοποιούμενος εἰς τὰ κλιμάκια τῆς ἀστυνομεύσεως πρέπει νὰ ἔχῃ ἀνεπτυγμένην τὴν κρίσιν πλέον καὶ νὰ διακρίνεται διὰ τὴν σωφροσύνην καὶ ἐγκράτειαν κατὰ τὰς διαφόρους ἐκδηλώσεις του.

Τὸ ἀντικείμενον τοῦ ἀνθυπολοχαγοῦ εἶναι οἱ ὑπὸ τοὺς σιδηροὺς κανόνας τῆς πειθαρχίας στρατιῶται, ἐνῶ τοῦ 'Ανθυπομοιράρχου τὸ ἀντικείμενον προσδιορίζεται ὑπὸ τῆς πολυνομίας τῆς ἀστυνομικῆς νομοθεσίας ἐντὸς τοῦ καθολικοῦ κοινωνικοῦ περιβάλλοντος ὑπὸ τὴν κατοχύρωσιν τῶν Συνταγματικῶν διατάξεων, ἔτι δὲ καὶ οἱ ἔμπειροι ἐπαγγελματίαι ὑφιστάμενοι του, τούτων ἕνεκεν οἱ 'Αξ-κοὶ τῆς Χωρ-κῆς πρέπει νὰ ἔχωσιν μίαν ἱκανὴν προηγουμένην πεῖραν καὶ μίαν ἡλικίαν ἀνάλογον.

'Απὸ τοῦ σημείου ὅμως τούτου μέχρι τῶν ἀνθυπομοιράρχων ἡλικίας 41 περίπου ἐτῶν καὶ ἄνω ἀκόμη, ὡς ὑπῆρξαν οἱ προαχθέντες δυνάμει τοῦ ἀνωτέρω Ν.Δ., ἢ 34 ἐτῶν ὡς ἐξέρχονται ἐνίοτε ἐκ τῆς Σχολῆς, ὑπάρχει τεραστία καταθλίβουσα διαφορά. Ἡ ἡλικία τῶν ἐξερχομένων 'Ανθυπομοιράρχων πρέπει νὰ κυμαίνεται περὶ τὰ 25-28 ἔτη. Τὸ 'Αρχηγεῖον τόσον εἶχε ἀπαγοητευθῆ ἐκ τῆς προκεχωρημένης ἡλικίας τῶν κατωτέρων 'Αξ-κῶν, ὥστε τὴν 31-11-1948 ὑπέβαλε τὴν ὑπ' ἀριθ. 29/337/2 πρότασιν «περὶ δημιουργίας 'Ανθυπομοιράρχων μικρᾶς ἡλικίας». 'Εν τῇ προτάσει ταύτῃ παρέθετε τὸν ἀκόλουθον ἀπαγοητευτικὸν πίνακα ἡλικίας 271 ἐκ τῶν 310 ὠνομασθέντων κατὰ τὸ 1943 'Ανθυπομοιράρχων. 11 ἀνθυπομοίραρχοι εἶχον ἡλικίαν 36 ἐτῶν, 32 εἶχον ἡλικίαν 35 ἐτῶν 34 ἀνθ/ρχοι εἶχον ἡλικίαν 34 ἐτῶν 30 'Ανθ/ρχοι εἶχον ἡλικίαν 33 ἐτῶν, 50 εἶχον ἡλικίαν 32, ἐτῶν 50 ἀνθ/ρχοι εἶχον ἡλικίαν 31 ἔτῶν, 40 εἶχον ἡλικίαν 30 ἐτῶν, 24 εἶχον ἡλικίαν 29 ἐτῶν, 18 ἀνθ/ρχοι εἶχον ἡλικίαν28 ἐτῶν, 2 εἶχον ἡλικίαν 27 ἐτῶν.

Ἤτοι ἐπὶ ὠνομασθέντων 271 ἀνθυπομοιράρχων μόνον 2 εἶχον ἡλικίαν 27 ἐτῶν.

Ἡ ἐντεῦθεν ἀπαγοήτευσις ὡδήγησε τὸ 'Αρχηγεῖον εἰς τὴν πρότασιν περὶ δη-

μιουργίας ἀνθυπομοιράρχων 20-22 ἐτῶν, ἥτις μὴ συμφέρουσα εἰς τὴν ἀπαιτοῦσαν μείζονα κρίσιν ἀστυνόμευσιν, δὲν ἐγένετο ἀποδεκτή.

Σήμερον τὸ θέμα τῆς ἐξελίξεως τῶν Ἀξ-κῶν παρουσιάζεται μᾶλλον βελτιωμένον, ἐξακολουθεῖ ὅμως πάντοτε ὁ Ἀνθυπομοίραρχος νὰ ἐξισοῦται πρὸς Ἀνθυπολοχαγὸν καὶ ν' ἀμοίβεται ὡς τοιοῦτος, πρᾶγμα ὅπερ τοὺς μὲν Ἀξ-κοὺς τῆς Χωρ-κῆς ἀδικεῖ τὴν δὲ κοινωνίαν σοβαρῶς βλάπτει, ἀσφαλῶς δὲ τοῦτο βαρύνει τὴν ἡγεσίαν τοῦ Σώματος, ἥτις δὲν ἐπέτυχε νὰ πείσῃ μίαν τῶν Κυβερνήσεων περὶ τῆς ὑπαρχούσης σοβαρᾶς διαφορᾶς ἀποστολῆς καὶ ὑποχρεώσεων καὶ περὶ τῆς ὠφελείας τῆς Πολιτείας ὅταν ἔχῃ Ἀστυνομίαν ἀμείωτον ἠθικῶς καὶ ἀγόγγυστον οἰκονομικῶς. Ὑπενθυμίζομεν ὅ,τι ἔγραφεν ἐν τελευταία παραγράφω τῆς ὑπ' ἀριθ. 21/23/30 ἀναφορᾶς του τὴν 12ην Ἰανουαρίου 1943 ὁ τότε Ἀρχηγὸς Χωρ-κῆς Ὑποστράτηγος Ι. Μανουσάκης: «δι' ὃ καὶ εἰς ἣν περίπτωσιν ὁ κ. Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν δὲν ἀναθεωρήσῃ τὰς ἀποφάσεις παρακαλῶ ὅπως εὐαρεστούμενοι μὲ ἀπαλλάξητε τῶν καθηκόντων τοῦ Ἀρχηγοῦ τοῦ Σώματος», οὐδόλως δὲ μειώνει τὴν διδακτικὴν ἀξίαν τῆς ἐνεργείας ταύτης τὸ γεγονὸς τῆς Κατοχικῆς περιόδου ἢ τὸ ὅτι ἀφεώρα πρόθεσιν μειώσεως ἀποδοχῶν, τουναντίον ὑπὸ τὸ ἐλεύθερον Κράτος ὀφείλονται καὶ εἰς τὸ Κράτος ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ Σῶμα γενναιότεραι ἐνέργειαι, ἃς ὅμως μεταπολεμικῶς δὲν ἀνεύρομεν, εἰς τὰ πεπραγμένα τῶν διαχειρισθέντων τὴν ἡγεσίαν τοῦ Σώματος καὶ τῶν διὰ τοῦ Ὑπουργείου Δημοσίας Τάξεως κυβερνητικῶν ἐκδηλώσεων.

Αἱ ἀνάγκαι καὶ τὸ κλῖμα τοῦ ἀντισυμμοριακοῦ ἀγῶνος ὑπεβοήθησαν τὴν πολιτικὴν νὰ διευρύνῃ καταπληκτικῶς τὰς μεθόδους «Χειροτονίας», διότι ἐν τῇ πραγματικότητι περὶ χειροτονίας παλαιᾶς μορφῆς ἐπρόκειτο, ἱκανοῦ ἀριθμοῦ Ἀξιωματικῶν.

Ὁ ὡς ἀνωτέρω μνημονευθεὶς νόμος 320/1947 εἶχεν ἀνοίξῃ τὴν ὄρεξιν εἰς ὅλους τοὺς μὴ ἀποκτήσαντας ἀστέρας ἀξ-κοῦ ἀνθυπασπιστὰς καὶ ἐνωμοτάρχας. Ἡ ἐφεκτικότης καὶ ἡ συναλλαγὴ τῆς Πολιτείας ἐνεθάρρυνε τὰς τοιαύτας ἐπιδειώξεις, διότι εἶχε γίνῃ συνήθεια ἡ ἀπόκτησις βαθμῶν δυνάμει χαριστικῶν νόμων καὶ ἀπουσίαζεν παντελῶς ὁ σεβασμὸς πρὸς τοὺς βασικοὺς νόμους τῆς Χωροφυλακῆς.

Ἡ πολιτικὴ οὐδενὸς κηδομένη, πέραν τοῦ κύκλου τῆς ἱκανοποιήσεως τῶν ἐπιδιώξεων τῶν ἡμετέρων καὶ τοῦ προσεταιρισμοῦ ὁμάδων, εὗρεν πρόχειρον τὴν λύσιν τῆς διανομῆς «γαλονίων» καὶ διὰ τοῦ μαγειρείου της ἐνεφανισε τὸν Ἀναγκ. Νόμον 1327 τῆς 26/27 Ν/βρίου 1949.

Δυνάμει τοῦ νόμου τούτου προήχθησαν ἀναδρομικῶς ἀπὸ 22-7-1943 εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Ἀνθυπομοιράρχου ὑπαξ-κοὶ καὶ ἀνθ/σταὶ ὑπηρετήσαντες εἰς Μέσην Ἀνατολὴν ἐπὶ 6μηνον τουλάχιστον, ἔστω καὶ ἂν εἶχον γραμματικὰς γνώσεις τοῦ Σχολαρχείου ἢ τῆς Δ' τάξεως 8ταξίου Γυμνασίου, ἔστω καὶ ἂν ἦσαν ὑπερήλικες ἢ ἔγγαμοι ἢ δὲν εἶχον συμπλωρώσει διετίαν εἰς τὸν βαθμὸν κλπ.

Ἄλλαι κατηγορίαι, περὶ ὧν ὁ νόμος, ὑπῆρξαν ρυχὸν παραλειφθέντες ὑπὸ τοῦ νόμου 320/47 Ἀνθ/σταὶ καὶ Ἐνωμοτάρχαι, ἢ τοιοῦτοι προϋπηρετήσαντες εἰς τὰς Ἐθνικὰς ἀνταρτικὰς ὁμάδας κλπ. Ἐπειδὴ εἶναι ἀνιαρὸν νὰ πραγματευθῶμεν περὶ ἑνὸς ἑκάστου ἐκ τῶν νομικῶν κατασκευασμάτων διὰ τὴν απονομὴν τοῦ βαθμοῦ τοῦ ἀξ-κοῦ εἰς ἀνθ-στὰς καὶ Ἐνωμοτάρχας, τοῦτο μόνον ἀναφέρομεν ὅτι ἐπειδὴ ἡ ὑπηρεσία τοῦ Ὑπουργείου Δημοσίας Τάξεως δὲν ἠδύνατο νὰ προβῇ εἰς σύνταξιν μιᾶς ἐπετηρίδος ἀρχαιότητος τῶν κατωτέρων Ἀξ-κῶν, συνεπεία τῆς ἐκτάσεως τῶν

περιπτώσεων προαγωγῆς, ἐξεδόθη ὁ Α.Ν. 1363 τῆς 26/29 Ν/βρίου 1949 «περὶ διακανονισμοῦ τῆς σειρᾶς ἀρχαιότητος τῶν 'Αξ/κῶν Χωροφυλακῆς», δι' οὗ προεβλέφθη ὁ διακανονισμὸς τῆς ἀρχαιότητος ὑπὸ Συμβουλίου ἐκ τῶν Στρατηγῶν τῆς τῆς Χωρ/κῆς ὑπὸ τὴν Προεδρίαν τοῦ 'Αρχηγοῦ. Οὕτω ἐπετεύχθη ἡ ἔκδοσις τῆς πρώτης μεταπολεμικῆς ἐπετηρίδος κατὰ τὸ ἔτος 1954.

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΙ ΕΚΤΟΣ ΟΡΓΑΝΙΚΩΝ ΘΕΣΕΩΝ

'Η ἀρχικὴ χρησιμοποίησις 'Αξ-κῶν ἐκ τῶν τοῦ Β' πίνακος ἐγένετο δυνάμει τοῦ 'Αναγκ. Νόμου 904 τῆς 5/6 Φεβρουαρίου 1946 «περὶ ἀναθέσεως ὑπηρεσίας εἰς ἀξιωματικοὺς Χωροφυλακῆς τελοῦντας ἐκτὸς 'Οργανικῶν Θέσεων» καὶ βάσει ἐπακολουθησασῶν κατ' ἐξουσιοδότησιν τοῦ νόμου τούτου 'Υπουργικῶν 'Αποφάσεων, τοῦτ' ἔστιν πολὺ ἐνωρίτερον τῆς ἐνάρξεως τοῦ 'Αντισυμμοριακοῦ ἀγῶνος καὶ πρὶν δημιουργηθῶσιν ἀνάγκαι πραγματικαί. Διὰ τοῦ νόμου τούτου ἱκανοποιήθησαν μᾶλον κομματικαὶ ἐπιδιώξεις ἀρχικῶς, ἀλλὰ καὶ ἐν συνεχείᾳ ἐγένεντο εὐρεία τούτου χρῆσις. 'Απεκατεστάθησαν καὶ ἀνέλαβον ὑπηρεσίαν ἀξιωματικοὶ οἵτινες εἶχον παραπεμφθῆ εἰς ἀνακριτικὰ συμβούλια ἢ εἶχον ὑποβιβασθῆ ἐκ βαθμῶν τοὺς ὁποίους λίαν ἀνωμάλως εἶχον λάβει κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς κατοχῆς καὶ τοῦτο διότι τὸ ἀπήτει ὡς θυσίαν τῆς ἀξιοπρεπείας, τῆς σοβαρότητος καὶ τῆς ἠθικῆς ὁ κομματικὸς ἢ τῆς φαυλεπιφαύλου διαβιώσεως Μολὼχ. Μιὰ μικρὰ προσπάθεια ἀποτοξινώσεως τοῦ Σώματος ἐκ τῶν τοιουτοτρόπως ἀποκατασταθέντων κλπ. κατεβλήθη βάσει τοῦ Ν.Δ. 2683/1953 ἀλλὰ καὶ αὕτη ἐνοθεύθη καὶ παρεξέκλινεν ὡς θὰ ἴδωμεν κατωτέρω.

Πάντοτε ὑπὸ τὸ κλῖμα τοῦ 'Αντισυμμοριακοῦ ἀγῶνος, ἔνια πραγματικὰ γεγονότα καὶ ἡ εὐελιξία 'Αξιωματικῶν τινῶν ἔσχον ὡς ἀποτέλεσμα ἀφ' ἑνὸς μὲν τὴν προοδευτικὴν ἀνάκλησιν εἰς τὴν ἐνεργὸν ὑπηρεσίαν σχεδὸν ἁπάντων τῶν εἰς τὸν Β' πίνακα ἐκτὸς ὀργανικῶν θέσεων τεθέντων 'Αξ/κῶν, ἀφ' ἑτέρου δὲ τὴν ἀναμόχλευσιν ἀναδρομικῶν προαγωγῶν καὶ ἰδία τοιούτων ἐπ' ἀνδραγαθία.

'Αντιπροσωπευτικώτατον αὐτῶν τῶν προσπαθειῶν ὑπῆρξεν τὸ Ν.Δ. 662 τῆς 27 'Απριλίου 7 Μαΐου 1948, δι' οὗ ὄχι μόνον ἐπεξετάθησαν αἱ περὶ ἐπ' ἀνδραγαθία προαγωγῶν διατάξεις καὶ ἐπὶ τῶν ὑπηρετούντων ἐκ τοῦ Β' πίνακος, ἀλλὰ καὶ κατέστησαν αἱ διὰ τούτους ἀνακρίσεις ἀντικείμενον παντὸς 'Ανωτέρου 'Αξιωματικοῦ, πρὸς τοῦτο διατασσομένου, πρᾶγμα ὅπερ ἐδημιούργει αἰχμὰς κατὰ τῆς δυνατῆς ἀντικειμενικότητος, διότι ὑπεστηρίζετο ὅτι παρεῖχεν τὴν εὐχέρειαν παραγκωνισμοῦ τοῦ Διοικητοῦ Χωρ/κῆς, ἐὰν οὗτος δὲν διέκειτο εὐμενῶς καὶ δὲν ἦτο ἐκ τῶν προτέρων ἐξησφαλισμένον ὅτι θὰ προέτεινε προαγωγὴν ἐπ' ἀνδραγαθία.

Τὸ ὅλον θέμα τῶν ἐκτὸς ὀργανικῶν θέσεων τελούντων, δυνάμει Συντακτικῆς Πράξεως 29/45, 'Αξ/κῶν καὶ 'Ανθ/στῶν ἀντεμετωπίσθη τελεσιδίκως διὰ τοῦ Α.Ν. 771 τῆς 14/14 Σ/βρίου 1948, ὡς οὗτος συνεπληρώθη μεταγενεστέρως, ἰδία διὰ τοῦ Ν.Δ. 1184 τῆς 7/14 'Οκτωβρίου 1949 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῆς ὑπ' ἀριθμ. 29/45 Συντακτικῆς Πράξεως περὶ διατάξεων ἀφορωσῶν τὰ ἐξ 'Αξ/κῶν καὶ 'Ανθ/στῶν μόνιμα στελέχη τῆς Χωροφυλακῆς».

ΜΕΜΟΝΩΜΕΝΑ ΑΝΕΠΙΤΡΕΠΤΑ ΠΕΡΙΣΤΑΤΙΚΑ

Διὰ νὰ ἐγκαταλείψωμεν τὸ Σῶμα τῶν 'Αξ/κῶν θ' ἀναφερθῶμεν εἰς τινα χαρα-

κτηριστικὰς εἰσέτι διατάξεις, εἰς τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 3 Ν.Δ. 320/47 δι' ἧς, καταργουμένης τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρ. 4 Α.Ν. 808/1937, καθιεροῦτο ἡ σειρὰ ἀρχαιότητος τῶν ἐξ ἀνθ/στῶν 'Ανθ/ρχων ὀνομασθέντων κατὰ τὸ 1935, τῶν ἀποκληθέντων 'Ακαδημαϊκῶν, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀρχαιότητος των εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ 'Ανθυπασπιστοῦ καὶ εἰς τὰς διατάξεις τοῦ Ν.Δ. 3073 τῆς 6-10-1954, περὶ τοῦ τελευταίου τῶν ὁποίων γενήσεται κατωτέρω λόγος.

Μεταπελευθερωτικῶς εἴπομεν ὅτι αἱ πρῶται προαγωγαὶ κατωτέρων 'Αξ/κῶν ἐνηργήθησαν κατὰ τὸ Β' ἑξάμηνον 1947, ἄνευ προηγουμένης ἐτησίας κρίσεως, διότι προηγουμένως εἶχον ἀπαγορευθῆ λόγω πληθωρισμοῦ εἰς τοὺς ἀνωτέρους ἰδία βαθμοὺς ἐξ ἀποκαταστάσεων. Μετὰ τὴν νέαν μορφὴν τοῦ Σώματος, βάσει τοῦ Α.Ν. 471/45, ὁ πρῶτος ρυθμίζων τὰ τῶν προαγωγῶν ἐν τῷ Σώματι Νόμος ὑπῆρξεν ὁ Α.Ν. 772 τῆς 14/14 Σ/βρίου 1948, τροποποιηθεὶς διὰ τοῦ Α.Ν. 815/48 καὶ κυρωθεὶς διὰ τοῦ Ν.Δ. 1173 τῆς 9/12 'Οκτωβρίου 1949. Διὰ τοῦ νόμου τούτου προεβλέφθησαν δύο συμβούλια, τὸ ἐκ τῶν Στρατηγῶν τῆς Χωρ/κῆς ἀποκληθὲν «Συμβούλιον Προαγωγῶν Χωροφυλακῆς» καὶ καταστᾶν ἁρμόδιον διὰ τὴν κρίσιν τῶν 'Αξ/κῶν τοῦ Σώματος μέχρι καὶ τοῦ βαθμοῦ τοῦ Συνταγματάρχου καὶ τὸ ἁρμόδιον διὰ τὴν κρίσιν τῶν 'Υποστρατήγων Χωροφυλακῆς «'Ανώτατον Συμβούλιον Προαγωγῶν Χωρ/κῆς», ὅπερ, ὡς ἀλλαχοῦ διελάβομεν, κατὰ τὴν ἔκτακτον κρίσιν Ν/βρίου 1948 ἔκρινεν ἅπαντας τοὺς 'Υποστρατήγους τοῦ Σώματος μὴ προακτέους.

'Ο νόμος 772 τροποποιούμενος καὶ συμπληρούμενος ἀναλόγως ἴσχυσεν μέχρι τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ σήμερον ἰσχύοντος Κώδικος 'Ελλην. Βασ. Χωρ/κῆς, εἰς τὸ 256 ἄρθρον τοῦ ὁποίου ἀναφέρεται ἡ χορεία τῆς προϊσχυούσης πολυνομίας. Τὰ διὰ τῶν Νόμων τούτων ἐπενεχθέντα κατάγματα εἰς τὸν σκελετὸν τοῦ Σώματος ἐδημιούργησαν ὁρμαθὸν προβλημάτων, διὰ τὴν θεραπείαν τῶν ὁποίων ἀπητεῖτο καὶ χρόνος καὶ σύνεσις εἰς τὰ φάρμακα.

'Οφείλομεν νὰ δεχθῶμεν ὅτι εἷς ἀριθμὸς 'Αξ/κῶν, μικρὸς βεβαίως, εἶχεν ἀποκάμη ἐκ τῶν δολιχοδρομιῶν καὶ ὑπεκφυγῶν τῆς Πολιτείας νὰ ἐπιλύσῃ τὰ χρονίζοντα προβλήματα τοῦ Σώματος ἀλλὰ καὶ ἐκ τῶν ἐπισωρευθέντων ἐπ' αὐτῶν βαρῶν ἐκ τοῦ ἀντισυμμοριακοῦ ἀγῶνος, δι' ὃ προέβη εἰς τὴν δι' αἰτήσεων ἀποστρατείαν, ὀλίγον βραδύτερον ὅμως τὸ 'Υπουρ. Δημ. Τάξεως ἤρξατο πολιτευόμενον καὶ προέβη εἰς ἀνακλήσεις ἐνίων ἐκ τῶν 'Αξ/κῶν τούτων δι' ὑπηρεσίας στρατοπέδων κλπ., 'Ο 'Αρχηγὸς Χωρ/κῆς ἠναντιώθη καὶ διεμαρτυρήθη ἐναντίον τῶν τοιούτων ἀνακλήσεων διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 658/6/6 ἀπὸ 29-7-1949 ἀναφορᾶς του, ἐν ᾗ μεταξὺ ἄλλων ἐκαυτηρίαζε δεινῶς τὴν πρᾶξιν τῶν ἐν λόγῳ 'Αξ/κῶν ν' ἀποστρατευθῶσιν, καθ' ὃν χρόνον τὸ Σῶμα ἔδιδε τὸν ἀγῶνα ζωῆς ἢ θανάτου καὶ ἕνεκα τούτου ἐζήτει τὴν ἀποστρατείαν των ἐκ νέου ἢ τὴν χρησιμοποίησίν των περιοριστικῶς εἰς στρατόπεδα Μακρονήσου καὶ Τρίκερι καὶ εἰς ἥσσονος σημασίας ὑπηρεσίας.

ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΣΤΡΑΤΟΠΕΔΩΝ

'Εφ ὅσον ὁ λόγος περὶ τῶν κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ἀντισυμμοριακοῦ ἀγῶνος καὶ ὀλίγον ἐπέκεινα στρατοπέδων, δέον ν' ἀναφερθῶμεν καὶ εἰς τὴν διὰ ταῦτα εἰσφορὰν καὶ συμβολὴν τῆς Χωρ/κῆς :

Εἶχον δημιουργηθῆ τρία κυρίως στρατόπεδα, ἓν εἰς Τρίκερι διὰ τὰς ἐν ἐκτοπίσει

γυναίκας, ἓν διὰ τοὺς ἐκτοπισμένους πολίτας ἄρρενας εἰς Ἰκαρίαν καὶ τὸ τρίτον ὑπὸ μορφὴν ἐθνικῆς διαπαιδαγωγήσεως εἰς Μακρόνησον. Οἱ σκοποὶ τῆς συστάσεως καὶ λειτουργίας τῶν δύο πρώτων στρατοπέδων δὲν δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν ὅτι ἐπέτυχον καθολικῶς, ἐνῶ διὰ τὸ στρατόπεδον Μακρονήσου ὑπάρχουν ἔγκυροι διαπιστώσεις καὶ μαρτυρίαι ὅτι ἀπέδωκεν ἐξαιρετικῆς σπουδαιότητος ἐθνικοὺς καρπούς. Αὐτὴ αὕτη ἡ ἐπιτυχία τῶν ἀναμορφωτηρίων Μακρονήσου προεκάλεσε τὴν ἰδιαιτέραν προσοχὴν τοῦ Κ.Κ.Ε., τὸ ὁποῖον, ἐκτὸς τῆς λυσσαλέας ἐπιθέσεως του κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς λειτουργίας κατὰ τῆς συντελουμένης ἐν τῷ στρατοπέδῳ τούτῳ ἐργασίας, ἐξακολουθῇ νὰ ἐκδηλώνῃ καὶ σήμερον ἀκόμη μανιακὰς ἐπιθέσεις διὰ διαφόρων ἐντύπων.

Ὁμιλῶν ἐνώπιον τῆς ἐθνικῆς Ἀντιπροσωπείας κατὰ τὴν συνεδρίασιν ΚΣΤ′ τῆς 30ης Σ/βρίου 1949 ὁ τότε Ὑπουργὸς τῆς Δημοσίας Τάξεως Κων. Ρέντης καὶ ἀναφερόμενος περὶ τοῦ στρατοπέδου Μακρονήσου ἔλεγεν: «Ὁ θεσμὸς τῆς Μακρονήσου ἀπέδωκεν καὶ παρέχεται εὐχέρεια εἰς οἱονδήποτε εἴτε Ἕλληνα εἴτε ξένον νὰ ἐπισκεφθῇ τὴν Μακρόνησον. Εἶναι νῆσος ἐλευθερίας, προόδου, ἀναπλάσεως ἠθικῆς καὶ ἐκπολιτιστικῆς.....».

Διὰ τὴν φρούρησιν, τὴν διαχείρισιν καὶ τὴν διαπαιδαγώγησιν ἐχρησιμοποιεῖτο προσωπικὸν τῆς Χωροφυλακῆς, πλὴν τῆς Μακρονήσου ἔνθα τὴν στρατιωτικὴν κλπ. διαπαιδαγώγησιν εἶχεν κυρίως ὁ Στρατός. (βλέπε ψήφισμα ΟΓ′. «περὶ μέτρων ἐθνικῆς ἀναμορφώσεως», δι' οὗ συνεστήθη ὁ ὀργανισμὸς ἀναμορφώσεως Μακρονήσου) Τὰ διὰ τοῦ ΟΓ′ ψηφίσματος τῆς 9-10-1949 συσταθέντα ἀναμορφωτήρια Μακρονήσου ἐτέλουν ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν πενταμελοῦς συμβουλίου ἐκ τῶν Ὑπουργῶν Δικαιοσύνης, Στρατιωτικῶν, Παιδείας, Δημ. Τάξεως καὶ Τύπου-Πληροφοριῶν ὑπὸ τοῦ ὁποίου ὡρίζετο, τῇ προτάσει τοῦ ΓΕΣ., ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς τούτων καὶ συνεκροτεῖτο ὑποεπιτροπὴ ἐξ ἑνὸς Εἰσαγγελέως ἢ Πρωτοδίκου καὶ ἐξ ἀντιπροσώπων Ὑπουργείων Δημ. Τάξεως καὶ Στρατ. ἥτις ἀπεφαίνετο περὶ τῆς παραπομπῆς εἰς τὰ ἀναμορφωτήρια. Διὰ τοῦ αὐτοῦ ψηφίσματος περιείχετο ἐξουσιοδότησις πρὸς ἀνάκλησιν ἐφέδρων καὶ πρὸς διάθεσιν εἰς ὑπηρεσίας τῶν ἀναμορφωτηρίων ἀνδρῶν τῶν σωμάτων Ἀσφαλείας.

Ἀτυχῶς, λόγῳ τοῦ ὅτι ἡ δύναμις τοῦ Σώματος εὑρίσκετο εἰς τὴν πρώτην γραμμὴν τοῦ ἀγῶνος, ἡ διὰ τὰ στρατόπεδα διατεθεῖσα δύναμις δὲν εἶχεν ἐπιλεγῇ καὶ ἡ ἐν γένει διαγωγὴ ταύτης δὲν ὑπῆρξεν ὅσον θὰ ἔπρεπε ἄψογος ἐνίοτε.

Ἡ διοίκησις τῶν στρατοπέδων καὶ ἡ διαχείρισις τῶν ὑποθέσεων τῶν εἰς ταῦτα (Τρικέρι καὶ Ἰκαρίας) ἐκτοπισμένων εἶχεν ὑπαχθῇ εἰς τὴν Δ/νσιν Ἀσφαλείας τοῦ Ὑπουργείου Δ.Τ., τῆς ὁποίας οἱ κατὰ διαδοχὴν Διευθυνταὶ εἶχον ἐπιφορτισθῇ καὶ μὲ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν μέτρων ἐπιεικείας καὶ ἀποσυμφορήσεως. Εἶχε συστηθῇ μία γνωμοδοτικὴ ἐπιτροπή, ἀλλὰ εἰς τὴν οὐσίαν περὶ πάντων ἀπεφάσιζεν ἢ εἰσηγεῖτο ὁ Δ/ντὴς Ἀσφαλείας, διότι τὸ ἔργον τῆς Ἐπιτροπῆς δὲν ἦτο κατοχυρωμένον ὅσον ἔδει.

Ἡ τοιαύτη δικαιοδοσία ἐδημιούργει ἐνίοτε ψιθύρους. Κατὰ τὰ μέσα τοῦ ἔτους 1950 τὸ Ὑπουργεῖον Δημοσίας Τάξεως, ἄνευ γνώμης τοῦ Ἀρχηγείου Χωρ/κῆς, προέβη εἰς τὴν τοποθέτησιν ἑνὸς Ἀντισυνταγματάρχου ὡς ἐπόπτου τῶν στρατοπέδων, τὸ Ἀρχηγεῖον ὅμως ἔχον ὑπ' ὄψιν του διαφόρους καταγγελίας ἔλαβεν ἀντίθετον θέσιν καὶ ἀφοῦ ἐχαρακτήρισεν ἀνεπαρκῆ τὴν τοιαύτην ἐποπτείαν, ἐπρότεινεν διὰ τῆς ἀπὸ 15-7-1950 ἀναφορᾶς τὴν ἵδρυσιν εἰδικῆς ὑπηρεσίας στρατοπέδων, διὰ τὴν

πρόβλεψιν, μελέτην καὶ ἐφαρμογὴν τῶν ἐνδεδειγμένων μέτρων διὰ τοὺς ἐκτοπιζομένους εἰς τὰ στρατόπεδα.

Τὸ Ὑπουργεῖον Δημοσίας Τάξεως προέβαινεν εἰς τὴν ἀθρόαν ἀνάκλησιν Ἀξ/κῶν καὶ Ἀνθ/στῶν χωρὶς νὰ συμβουλεύεται τὸ Ἀρχηγεῖον Χωρ/κῆς, τοὺς ὁποίους διέθετεν κατὰ τὴν κρίσιν τῆς Διευθύνσεως Ἀσφαλείας εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῶν στρατοπέδων τούτων, ὅτε ὁ ἀντισυμμοριακὸς ἀγὼν εὑρίσκετο περὶ τὸ τέλος.

Ὁ τότε Ἀρχηγὸς Χωροφυλακῆς, ὑποστράτηγος Κων. Κατσαμπῆς, ὑπέβαλεν τὴν ὑπ' ἀριθμ. 586/6/6 ἀπὸ 29 Ἰουλίου 1949 ἀναφοράν, περὶ ἧς καὶ ἀνωτέρω ἐγένετο λόγος, οἱονεὶ διαμαρτυρόμενος τόσον διὰ τὴν παραγνώρισιν τοῦ Ἀρχηγείου ὅσον καὶ διὰ τὴν ἀνάκλησιν Ἀξ/κῶν οἵτινες «φυγομαχήσαντες» εἶχον ἀποστρατευθῆ τῇ αἰτήσει των εἰς κρισίμους στιγμάς.

Τὸ Ὑπουργεῖον Δημ. Τάξεως ἀπήντησεν διὰ τῆςὑπ' ἀριθμ. 13/1/12 ἀπὸ 24-8-1949 διαταγῆς του, ἐξ ἧς προκύπτει ὅτι κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην εἰς τὰ στρατόπεδα Μακρονήσου καὶ Τρίκερι εὑρίσκοντο 12.000 ἐκτοπισμένοι, ἡ δὲ εἰς αὐτὰ ὑπηρεσία τῆς Χωροφυλακῆς συνίστατο εἰς φρούρησιν, μέριμναν στεγάσεως, ἀνεφοδιασμοῦ, ὑγιεινὴν καὶ διαφώτισιν τῶν ἐκτοπισμένων καὶ ὅτι ἡ ἐκ 14 κατωτέρων Ἀξ/κῶν καὶ 4 ἀνθ/στῶν δύναμις ἦτο τελείως ἀνεπαρκὴς καὶ ἔπρεπε νὰ ἐνισχυθῇ διὰ μιᾶς 20άδος εἰσέτι ἀνακαλουμένων Ἀξ-κῶν.

Ἔστω καὶ ἀρκούντως ἀργὰ συνεστήθη μία εἰδικὴ ὑπηρεσία, διελύθη ὅμως αὕτη μετ' οὐ πολύ, ὡς διαλυθέντων καὶ τῶν στρατοπέδων.

Θὰ κλείσωμεν τὸ παρὸν κεφάλαιον χωρὶς νὰ δώσωμεν πλήρεις ἀπαντήσεις εἰς τὰ ἐρωτήματα τοῦ παρατεθέντος ἐν ἀρχῇ πίνακος 64 θεμάτων. Τὰ θέματα ταῦτα ἀναφερόμενα ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον εἰς τὸ προσωπικὸν τοῦ Σώματος περιεπλάκησαν μᾶλλον περισσότερον διὰ τῶν ἐπακολουθησάντων νομοθετημάτων μέχρι τέλους 1948, ἔνια δὲ ἐκ τούτων μέχρι σήμερον δὲν ἔχουν ἐπιλυθῆ εἰσέτι, ὡς τοῦ ὁπλισμοῦ, τῆς στολῆς, τοῦ οἰκονομικοῦ σώματος κλπ., καίτοι ἡ ἀναγκαιότης των ἀποτελῆ καταφανῆ κοινωνικὴν καὶ ἐθνικὴν ἐπιταγήν. Τὰ ὅσα διελάβομεν περὶ τῆς ἀναρχίας εἰς τὸ σῶμα τῶν ἀξ/κῶν ἀποτελοῦν λίαν ἀμυδρᾶν εἰκόνα τῆς ἐπικρατησάσης κατὰ τὴν περίοδον 1944-1948 ὑπηρεσιακῆς καὶ πολιτικῆς ἀκηδεστίας καὶ ἀνωμαλίας.

Κατωτέρω θὰ ἀπανέλθωμεν περὶ τῶν ἐπὶ τοῦ Σώματος ἐπιπτώσεων ἐκ τῆς ἀνεπαρκοῦς ἡγεσίας καὶ ἐν παραρτήματι Χ-114 θὰ παραθέσωμεν τὴν ὑπ' ἀριθμ. 34 ἀπὸ 8-6-1954 δ/γὴν τοῦ Ὑφυπουργοῦ Ἐσωτερικῶν πρὸς τὸν Ἀρχηγὸν Χωρ/κῆς, ἐν ᾗ διαλαμβάνεται ἱκανὸς ἀριθμὸς θεμάτων διὰ τὴν ἐπίλυσιν τῶν ὁποίων ἐζητεῖτο φορτικῶς ἡ γνώμη τῆς ἀδρανούσης καὶ ἀμελούσης ἡγεσίας.

Ἡ μοῖρα τοῦ Σώματος τῆς Χωρ/κῆς ὑπῆρξεν ἀδυσωπήτως σκληρά, ὥστε ἡ πολιτικὴ νὰ ἐπικαθίζῃ ὡς ἡγεσίαν αὐτοῦ ἐνίοτε πρόσωπα ἠλαττωμένης δραστηριότητος καὶ ἀποφασιστικότητος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η′

ΠΡΟΣ ΝΕΟΝ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΝ ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΗΣ (ΠΕΡΙΟΔΟΣ 1950-1956)—ΕΙΡΗΝΙΚΑΙ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑΙ—ΝΕΑΙ ΔΙΑΜΟΡΦΩΣΕΙΣ

Ἀμέσως σχεδὸν μετὰ τὴν καταστολὴν τῆς ἀνταρσίας ἤρξατο ἡ προβολὴ ἐπιτακτικῆς ἀνάγκης ἀνανεώσεως τοῦ ἰσχύοντος ἐν μέσω πολλαπλῶν καὶ ποικίλων τροποποιήσεων Ὀργανισμοῦ Χωροφυλακῆς καὶ ἡ ἀντιμετώπισις τῆς πληθῦος τῶν ὀργανικῶν προβλημάτων καὶ ἀδυναμιῶν τοῦ Σώματος.

Ὀφείλομεν νὰ εἴπωμεν ὅτι πρῶτοι ἐπισπεύδοντες ἐπὶ τῶν θεμάτων αὐτῶν ὑπῆρξαν ἡ Βρεττανικὴ Ἀστυνομικὴ Ἀποστολὴ καὶ ἡ Ἀποστολὴ Ἀμερικανικῆς Βοηθείας, ἰδία δὲ ἡ Βρεττανικὴ Ἀστυνομικὴ Ἀποστολή.

Δὲν δυνάμεθα νὰ μεταφέρωμεν ἐνταῦθα ὅλας τὰς προτάσεις, συζητήσεις καὶ ἀπόψεις τῆς μεταπολεμικῆς περιόδου, οὐχ᾽ ἧττον ὅμως εἶναι ἀναγκαῖον νὰ ἐπισημάνωμεν ὡρισμένας ἐξ αὐτῶν, ἐνταῦθα ἢ κατωτέρω, ἰδία ἐκ τῶν ὑλοποιηθεισῶν τοιούτων.

Α′. ΓΕΝΙΚΗ Δ/ΝΣΙΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ

Ἀξιόλογος ἀλλὰ καὶ ἐκ τῶν πραγμάτων ἐπιβεβλημένη ὑπῆρξεν ἡ διὰ τοῦ ὑπὸ στοιχεῖα Μ.Σ. 75 τῆς 17-7-1950 τῆς Βρεττανικῆς Ἀστυνομικῆς Ἀποστολῆς πρότασις, ἐνισχυθεῖσα καὶ δι᾽ ἑτέρου ταυταρίθμου ἐγγράφου τῆς 25-8-1950, περὶ δημιουργίας ἑνιαίας Διευθύνσεως Ἀσφαλείας παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Δημοσίας Τάξεως. ἐξ ἀμφοτέρων τῶν Ἀστυνομικῶν Σωμάτων.

Ἀπὸ τῆς κατὰ τὸν Ν/βριον 1944 καταργήσεως τῆς Διευθύνσεως εἰδικῆς Ἀσφαλείας Κράτους, ὑπηρεσίας ἐξ ὁλοκλήρου εἰς τὴν Χωροφυλακὴν ἀνηκούσης ,εἶχον πληθυνθῆ αἱ ὑπηρεσίαι καὶ ἁρμοδιότητες ἐπὶ πληροφοριῶν καὶ διώξεως τοῦ κομμουνισμοῦ καὶ τῶν λοιπῶν ἀντεθνικῶν καὶ ἀντιθρησκευτικῶν προπαγανδῶν καὶ ἐνεργειῶν.

Τὰ μᾶλλον κατ᾽ ἀραιὰν διάταξιν ὑφιστάμενα ἀκόμη τμήματα Ἀσφαλείας ὑπαγόμενα κατὰ λόγον ἁρμοδιότητος εἰς τὴν ἱεραρχίαν τῶν ὑπηρεσιῶν Χωρ/κῆς ἢ Ἀστυν. Πόλεων δὲν ἐκάλυπτον οὔτε κατὰ πλάτος οὔτε ὀργανικῶς τὰς ὑφισταμένας ἀνάγκας, τὰ δὲ κέντρα Ἀλλοδαπῶν καὶ οἱ ἔλεγχοι διαβατηρίων, μὲ ταυτόσημον ἐδαφικὴν δικαιοδοσίαν πρὸς ἔνια τῶν τμημάτων Ἀσφαλείας, ἐπηνδρωμένα ὑπὸ ἀνδρῶν Χωρ/κῆς καὶ Ἀστυνομίας Πόλεων, παρεῖχον πληροφορίας εἰς τὴν παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Δημ. Τάξεως Δ/νσιν Ἀλλοδαπῶν, ἤτοι ὑπηρεσίαι πληροφοριῶν ὑπηρετούμεναι ὑπὸ προσωπικοῦ τῆς αὐτῆς κατηγορίας διηυθύνοντο καὶ ἐκινοῦντο κατὰ διάφορον ἑκάστη μέθοδον καὶ νοοτροπίαν ἐν τῇ αὐτῇ περιοχῇ.

Ἀπὸ τῆς ἀπελευθερώσεως εἶχον ἀρχίσει νὰ ἀσχολοῦνται, οὐχὶ νομίμως, μὲ

τὸν Κομμουνισμὸν κλπ. καὶ ἐπὶ πολιτῶν καὶ τὰ διάφορα Α2 Γραφεῖα τῶν μικρῶν ἰδίᾳ Στρατιωτικῶν μονάδων. Ἐν τῷ προηγουμένῳ Κεφαλαίῳ εἴδομεν ὅτι τοῦτο ἀπησχόλησε τὴν Χωρ-κὴν ἀπὸ τοῦ 1946.

Εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Δημ. Τάξεως ὑπῆρχον δύο Διευθύνσεις Ἀσφαλείας μία διὰ τὴν Χωρ/κὴν καὶ μία διὰ τὴν Ἀστυνομίαν Πόλεων.

Οὕτω, οὔτε συντονισμός, οὔτε ἑνιαία κατεύθυνσις ὑπῆρχε, ἀλλὰ μία πολυαρχία, ἐξυπηρετοῦσα μόνον τὰς διαφόρους μικροφιλοδοξίας καὶ ματαιοδοξίας, ἔθετεν ἐν μειονεκτικῇ θέσει τὸ ἔθνος ἔναντι τῶν ἐχθρῶν του. Οἱ Βρεττανοὶ ἐπρότεινον τὴν σύστασιν μιᾶς ἀνωτάτης κοινῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Ἐθνικῆς Ἀσφαλείας ἐξ ἀμφοτέρων τῶν Σωμάτων παρὰ τῷ Ὑπουρ. Δ.Τ., τὴν ἑνοποίησιν τῶν σχετικῶν ἀρχείων, τὴν κατάργησιν τῶν Κέντρων Ἀλλοδαπῶν, τὸν περιορισμὸν τῆς Δ/νσεως Ἀλλοδαπῶν εἰς τὸ ἀντικείμενον τῆς τακτοποιήσεως παραμονῆς καὶ ἐργασίας τῶν ἀλλοδαπῶν, τὸν προσδιορισμὸν ὑπευθύνων βαθμοφόρων εἰς τὰ διάφορα κλιμάκια τῆς ἱεραρχίας, τὴν ἐπέκτασιν τῆς δικαιοδοσίας καὶ ἁρμοδιότητος τῶν εἰς τὴν ἕδραν τῆς Διοικήσεως Χωρ/κῆς Τμημάτων Ἀσφαλείας ἐφ' ὁλοκλήρου τῆς περιοχῆς τῆς Διοικήσεως ταύτης καὶ τὴν διοικητικὴν ὑπαγωγὴν τοῦ ἐν Θεσ/νίκῃ Ἐγκληματολογικοῦ Ἐργαστηρίου εἰς τὴν Διεύθυνσιν Ἀστυνομίας Θεσσαλονίκης καὶ οὐχὶ εἰς Α.Δ.Χ. Κεντρ. Μακεδονίας, εἰς ἣν ὑπήγετο.

Παρὰ τὸ βάσιμον καὶ ἐπωφελὲς τῆς προτάσεως ἡ ὑλοποίησις ταύτης ἐβράδυνεν ἐπ' ἀρκετόν. Μόλις μετὰ πάροδον 8ετίας διὰ τοῦ ἄρθρου 5 Ν.Δ. 3914 «περὶ τροποποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων τινῶν ἀφορωσῶν τὸ σῶμα τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων τῆς Νομοθεσίας τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας», δημοσιευθέντος εἰς τὸ ὑπ' ἀριθμ. 199. Φ.Ε.Κ. τῆς 11-11-1958, συνεστήθη παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Δημοσίας Τάξεως Διεύθυνσις Ἐθνικῆς Ἀσφαλείας διὰ τὸν χειρισμὸν ἁπάντων τῶν θεμάτων ἐθνικῆς Ἀσφαλείας, καθ' ἅπασαν τὴν Ἐπικράτειαν. Ἡ ἐπάνδρωσις τῆς Δ/νσεως ταύτης προεβλέφθη ἐξ ἀνδρῶν ἀμφοτέρων τῶν Ἀστυνομικῶν Σωμάτων ὡς καὶ δι' Ἀξιωματικῶν ἢ ὑπαλλήλων τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Ἀμύνης ἢ καὶ ἐξ ἄλλων Ὑπουργείων.

Τὸ ἀνωτέρω Ν.Δ. ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἄρθρου 41 τοῦ Ν.Δ. 4101/1960 δι' οὗ παρεσχέθη εἰς τὸν Γενικὸν Δ/ντὴν τῆς Γ.Δ.Ε.Α. ἐξουσία Ἀρχηγοῦ Χωρ/κῆς ἐπὶ τῶν ὑπηρετούντων εἰς τὴν διεύθυνσιν ταύτην ἀνδρῶν Χωρ/κῆς.

Ἡ ὅλη ὀργάνωσις καὶ ὁ τεχνικὸς ἐξοπλισμὸς τῆς Γ.Δ.Ε.Α. προεκάλεσαν ἀμέριστον τὸ ἐνδιαφέρον τῆς Ἀμερικανικῆς Ἀστυνομικῆς Ἀποστολῆς καὶ ὀφείλομεν νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι εἶναι ἡ μόνη Γενικὴ Δ/νσις τοῦ Ὑπουργείου Δ.Τ. ἐπαρκῶς ἐξωπλισμένη, ἱκανοποιητικῶς ὀργανωμένη καὶ ἀνέτως ἐπανδρωμένη.

Β' ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗ ΗΓΕΣΙΑ

Ἡ περίοδος 1950–1951 ὑπῆρξεν περίοδος κατ' ἐξοχὴν κομματικῶν ἀκροτήτων καὶ μικροτήτων, παρ' ὅλον ὅτι ἐπικεφαλῆς τοῦ Ὑπουργείου Δημοσίας Τάξεως εἶχε ταχθῆ κατ' ἀρχὴν ὁ συνετὸς καὶ διακεκριμένος Πολιτικὸς Πέτρος Γαρουφαλιᾶς, εἰς ἃς πρωτηγωνίστει ὁ τότε Ἀρχηγὸς Χωρ/κῆς, ὅστις, ὡς καὶ ἀλλαχοῦ ἀναφέρομεν, σκανδαλωδῶς ἐπολιτεύετο ὑπὲρ συγκεκριμένου πολιτικοῦ ὀργανισμοῦ ἐπὶ τῆς Ὑπουργίας του διαδεχθέντος τὸν Γαρουφαλιᾶν Κων. Ρέντη.

᾽Αναφέρεται ὅτι ἐτοποθετήθη Διευθυντὴς ᾽Αστυνομίας Θεσσαλονίκης Συνταγματάρχης, διὰ τὴν τοποθέτησιν τοῦ ὁποίου σφόδρα εἶχεν ἐναντιωθῆ ἡ Βρεττανικὴ ᾽Αστυνομικὴ ᾽Αποστολή (3).

῾Η ἐμφάνισις πρὸς στιγμὴν εἰς τὸ ῾Υπουργεῖον Δημ. Τάξεως τοῦ Π. Γαρουφαλιᾶ ἐνεθάρρυνεν τὸν διατηρούμενον εἰσέτι τὴν 4 ᾽Ιουνίου 1950 ᾽Αρχηγὸν Χωρ/κῆς ῾Υποστράτηγον Κων. Κατσαμπῆν, ὅπως ὑποβάλη τὴν ὑπ᾽ ἀριθμ. 29/361/3 μνημειώδη διαμαρτυρίαν του πρὸς τὸ ῾Υπουργ. Δ.Τ. «περὶ τῆς μεταχειρίσεως τοῦ Σώματος τῆς Β. Χωρ/κῆς», ἐξ ἀφορμῆς ἐπιθέσεων ἐφημερίδων τινῶν ἀνηκουσῶν εἰς συμμετέχον εἰς τὴν Κυβέρνησιν Πολιτικὸν Κόμμα καὶ τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ (!) κατ᾽ ὀργάνων καὶ τοῦ Σώματος συλλήβδην τῆς Χωροφυλακῆς. ᾽Αφοῦ διεμαρτύρετο διὰ τὰς ἀδίκους ἐπιθέσεις καὶ κακολογίας καὶ αὐτοῦ εἰσέτι τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ ἔγραφεν μὲ πνεῦμα ὑπερηφανείας ὁ Κατσαμπῆς «... 2 Τὸ Σῶμα τῆς Χωροφυλακῆς δὲν ἀποτελεῖ ἐπουσιῶδες ἢ δευτερεῦον ὄργανον τῆς Διοικήσεως, ὥστε ἡ κακομεταχείρισις ἢ καὶ ἡ παραμέλησις του ἁπλῶς νὰ μὴ συνεπάγηται ἐπιβλαβεῖς καὶ ἐπικινδύνους διὰ τὸ Κράτος συνεπείας.....» καὶ κατέληγεν: «.... Αἱ εὐαρέσκειαι τῆς Α.Μ. τοῦ Βασιλέως, τῆς Κυβερνήσεως καὶ τοῦ ῾Ελληνικοῦ Λαοῦ διὰ τὴν δρᾶσιν τοῦ Σώματος καὶ ἡ πληθὺς τῶν θυσιῶν του εἶναι αἱ λαμπηδόνες αἵτινες καλύπουσιν τὸ Σῶμα καὶ τὰς ὁποίας δὲν θὰ δυνηθῇ οὐδεμία προπαγάνδα νὰ τὰς ἀποσπάσῃ. β) Μετὰ τοὺς πολεμικοὺς ἀγῶνας κατὰ τῶν ἐνόπλων συμμοριτῶν τὸ Σῶμα τῆς Χωροφυλακῆς ἐκλήθη νὰ ἀποβάλῃ τὴν πολεμικήν του περιβολὴν καὶ νὰ περιβληθῇ καὶ αὖθις τὴν εἰρηνικὴν τοιαύτην. ᾽Εκλήθησαν δηλονότι οἱ ᾽Αξιωματικοῦ καὶ οἱ ὁπλῖται αὐτοῦ οἱ πολεμισταὶ οὗτοι, τῶν ὁποίων ἡ ψυχὴ εἶχεν σκληρυνθῇ ἐκ τῆς συνεχοῦς ἐπὶ ἔτη εἰς τὴν ὕπαιθρον διαβιώσεως των ὑπὸ δεινὰς καιρικὰς μεταβολὰς καὶ χειρίστους ὅρους διατροφῆς, ἐν μέσῳ συνεχῶν κινδύνων καὶ καμάτων, μαχόμενοι νυχθημερὸν καὶ παριστάμενοι μάρτυρες τῶν ἀνατριχιαστικῶν καὶ φρικαλέων σκηνῶν καὶ ὀργίων τοῦ ξενοδούλου συμμοριτισμοῦ, νὰ ἀποτινάξουν πᾶν αἴσθημα ἐκδικήσεως πάθους καὶ μίσους καὶ γαλήνιοι πλέον μὲ πλήρη κατανόησιν καὶ ἄμεσον ἀντίληψιν τῶν ὑποχρεώσεων των, ὡς ἀστυνομικῶν ὀργάνων νὰ ἐπιδοθῶσιν εἰς τὰ κύρια ἔργα των. Καὶ ἐπέτυχαν καὶ εἰς τοῦτο προσαρμοσθέντες ἐν τῷ συνόλῳ των μετὰ χαρακτηριστικῆς ταχύτητος καὶ εὐκολίας καὶ ἄνευ εἰδικῆς τινὸς μετεκπαιδεύσεως, ὡς ἀπέδειξαν, αἱ ἐσχάτως διενεργηθεῖσαι βουλευτικαὶ ἐκλογαί, καθ᾽ ἃς τὸ Σῶμα, λόγῳ τῆς κατ᾽ αὐτὰς ἐπικρατούσης τάξεως καὶ τῆς ἀμεροληπτου στάσεως του, ἀπέσπασεν τὰ συγχαρητήρια τῆς Κυβερνήσεως καὶ τοῦ πολιτικοῦ κόσμου.

«γ) ᾽Ασφαλῶς μεταξὺ τῶν ὀργάνων ὑπάρχουσι ἔνια, ὧν διεκόπη ἡ ᾽Αστυνομικὴ ἐκπαίδευσις διὰ τὴν ἐνασχόλησιν των εἰς τὰ πολεμικὰ ἔργα. Τὰ ὄργανα ταῦτα ἔχουσιν ἀνάγκην μιᾶς μετεκπαιδεύσεως, δὲν εὐθύνονται ὅμως ταῦτα διὰ τοῦτο, ἀλλ᾽ αἱ πολεμικαὶ ἀνάγκαι τῆς Πατρίδος, ἥτις τὰ ἀπέσπασεν ἐκ τῆς ἐκπαιδεύσεως διὰ νὰ πολεμήσωσιν ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας της, εἰς τὸν ἀγῶνα δὲ τοῦτον ἔπραξαν ὑπερπλήρως τὸ καθῆκον των. Ἂν δὲν ὑπάρχωσιν ἕτερα ὄργανα διὰ νὰ τ᾽ ἀντικαταστήσωμεν

(3) Βλέπε Σ.Ι./10 ἀπὸ 28-6-1950, Σ.Ι./10 ἀπὸ 25-7-1950 ἔγγραφα Βρεττανικῆς ᾽Αστυν. ᾽Αποστολῆς, ὑπ᾽ ἀριθμ. 1479/1/18β ἔγγραφον ᾽Αρχ. Β.Χ. καὶ 292/3/23γ Υ.Δ.Τ. ὡς καὶ ὑπ᾽ ἀοιθμ. 3588/1918 ἀπὸ 23-6-1950 ἔγγοαφον τῆς Βουλῆς τῶν ῾Ελλήνων.

καὶ μετεκπαιδεύσωμεν ταῦτα δὲν θὰ ἔπρεπεν διὰ τῶν γραφομένων εἰς τὸν τύπον νὰ τὰ πληροῦμεν πικρίας καὶ θλίψεως καὶ νὰ μειώνωμεν τὸ κῦρος των ἔναντι τῆς κοινωνίας.

«(4) Τὸ Σῶμα τῆς Βασιλικῆς Χωροφυλακῆς ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν ἔχει καταστῆ πραγματικὸν ὄργανον τῶν ἐκ τοῦ λαοῦ προερχομένων νομίμων Κυβερνήσεων. Δὲν πολιτεύεται, δὲν κομματίζεται, δὲν μεροληπτεῖ, δὲν εἶναι τίποτε ἄλλο παρὰ πιστὸς ἐκτελεστὴς τῶν Νόμων καὶ συμπαραστάστης τοῦ χειμαζομένου Ἑλληνικοῦ Λαοῦ. Ἂν τινα τῶν ὀργάνων μας παρεξετράπησαν, ἐφαρμόζονται αὐστηρόταται καὶ ἀμείλικτοι κυρώσεις ἐναντίον των. Αἱ μεμονωμέναι πράξεις δὲν εἶναι δυνατὸν ν' ἀντανακλῶσιν εἰς τὸ σύνολον τῶν Ἀξιωματικῶν τοῦ Σώματος καὶ τῶν ἀνδρῶν του, τὸ μέτωπον τῶν ὁποίων εἶναι στεφανωμένον ἀπὸ κλωνάρια δόξης, ἀπὸ τοὺς συνεχεῖς διὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς Πατρίδος ἀγῶνας των.

Ὑποβάλλομεν τ' ἄνω ὑπὸ τὴν κρίσιν σας μὲ τὴν παράκλησιν ὅπως ἐνεργήσητε ὅτι κρίνετε σκόπιμον ἵνα τὸ Σῶμα τυγχάνῃ τῆς μεταχειρίσεως, ἧς εἶναι ἄξιον.

Ὁ Ἀρχηγὸς Κ. Κατσαμπῆς, Ὑποστράτηγος.

Εἰς συγκέντρωσιν Ἀξ/κῶν τῆς Δ/νσεως Ἀστυνομίας Θεσ/νίκης καὶ Α.Δ.Χ. Κ. Μακεδονίας ὁ Γαρουφαλιᾶς, ἀντὶ συστάσεων, θορυβωδῶν ὑποδείξεων καὶ ἐπαγγελιῶν ἢ τῶν γνωστῶν τοῖς πολιτικοῖς στομφωδῶν ἐμφανίσεων καὶ ἐπιθεωρήσεων, εἶπεν τ' ἀκόλουθα : «Κύριοι Ἀξ/κοὶ δὲν ἦλθον οὔτε ν' σᾶς διδάξω οὔτε νὰ σᾶς ὑποδείξω τὸ ἔργον σας τὸ ὁποῖον τόσον θαυμασίως ἐπιτελῆτε, θὰ ἠδυνάμην νὰ σᾶς διαβεβαιώσω ὅτι, ἐκτὸς τῆς γνωριμίας σας τὴν ὁποίαν ἐπεθύμουν, ἦλθον νὰ διδαχθῶ καὶ ν' ἀντλήσω δυνάμεις». Ταῦτα ἀπετέλουν τὴν ἀπάντησιν, τρόπον τινά, εἰς τὴν διαμαρτυρίαν τοῦ Ἀρχηγοῦ Χωρ/κῆς καὶ εἰς τὰς ἐκ κομματικῶν ἐλατηρίων ἐπικρίσεις ἐφημερίδων καὶ Ραδιοφώνου, ἐπικρίσεις αἵτινες διεκόπησαν κατόπιν τῆς σθεναρᾶς στάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Δημοσίας Τάξεως. Μετ' οὐ πολὺ ἀντεκατεστάθη ὁ Ἀρχηγὸς Χωροφυλακῆς διὰ τοῦ προαχθέντος εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Ἀντιστρατήγου Γεωργ. Σαμουὴλ καὶ ὁ Γαρουφαλιᾶς διὰ τοῦ Αὐγ. Θεολογίτη ἀρχικῶς, καὶ εἶτα διὰ τοῦ Κων. Ρέντη καὶ ἐνεφανίσθη ἡ κομματικὴ ἐπιβουλὴ ἐν ὅλῃ της τῇ μεγαλοπρεπείᾳ.

Καθαρῶς ὑπηρεσιακαὶ ἐνέργειαι καὶ ἐκδηλώσεις Ἀξιωματικῶν καὶ ὁπλιτῶν Χωρ/κῆς ἐξελαμβάνοντο ὡς ἐνέργειαι πολιτικῆς μορφῆς. Τὸ Ὑπουργεῖον Δημ. Τάξεως υἱοθέτει τὰς πλέον ἀπιθάνους καὶ ἀπαραδέκτους ἑρμηνείας τῆς ἐκτελέσεως τῶν καθηκόντων τῶν ὀργάνων τῆς Χωρ/κῆς καὶ ὄχι μόνον τοῦτο ,ἀλλ' ὅλως ἀνεξετάστως καὶ ἀβασανίστως ἀποδεχόμενον τὰς κομματικὰς εἰσηγήσεις καὶ ἀξιώσεις, τὰς ἐκοινοποίει καὶ πρὸς τὰς λοιπὰς ἀρχὰς τοῦ Κράτους, ἀφ' ἑνὸς μὲν διαπομπεῦον τὸ Σῶμα καὶ τοὺς Ἀξ/κούς, ἀφ' ἑτέρου δὲ διὰ τῆς εὐρείας κοινοποιήσεως τρομακρατοῦν πάντα ἀγαπῶντα τὸ καθῆκον καὶ τὴν ἐργασίαν. Παραθέτομεν μίαν τοιαύτην πρωτοφανῆ ἐνέργειαν τοῦ Ὑπουργοῦ Δημ. Τάξεως :

Ὑπουργεῖον Ἐσωτερικῶν — Ἐν Ἀθήναις τῇ 12 Δ/βρίου 1951
Γραφεῖον Ὑπουργοῦ
Ἀριθ. Πρωτ. Ἐμπιστευτικοῦ 1633

Πρὸς
Τὰ Γενικὰς Διοικήσεις καὶ Νομαρχίας τοῦ Κράτους

Διαβιβάζομεν προσηρτημένως ἐν ἀντιγράφῳ τὴν ὑπ' ἀριθ. 22/85/5 τῆς 10-12-51

διαταγήν μας πρὸς τὸ 'Αρχηγεῖον Βασ. Χωρ/κῆς καὶ παρακαλοῦμεν ὅπως, ἐπειδὴ μᾶς περιέρχονται ἀπὸ διαφόρους περιοχὰς τοῦ Κράτους παρόμοιαι πληροφορίαι, ἐκδώσητε ὑπὸ τὸ πνεῦμα ταύτης τὰς ἀναλόγους διαταγὰς καὶ ὁδηγίας πρὸς τὰς Διοικητικὰς ἐν γένει ὑπηρεσίας τῆς περιφερείας σας διὰ τὴν ἀμερόληπτον συμπεριφορὰν τῶν ὑπαλλήλων τῶν ὑπηρεσιῶν τούτων ἔναντι τῶν πολιτῶν.

Ὁ Ὑπουργὸς Κ. Ρέντης

Ὑπουργεῖον 'Εσωτερικῶν
Γενικὴ Δ/νσις Χωρ/κῆς
Δ/νσις Προσωπικοῦ Τμῆμα Ι Γραφεῖον Ι
'Αριθ. Πρωτ. 22/85/5

'Αθῆναι 10–12–1951
Πρὸς
Τὸ 'Αρχηγεῖον Βασιλικῆς Χωρ/κῆς
Τμῆμα 'Αξιωματικῶν
'Ενταῦθα

Μᾶς ἀνεφέρθη ὅτι ἔνιοι 'Αξιωματικοὶ τῆς 'Αστυνομικῆς Διευθύνσεως Θεσ/νίκης προσκεκολλημένοι εἰς ὡρισμένην πολιτικὴν παράταξιν, ἀσκοῦν τὴν 'Αστυνομικὴν αὐτῶν ἐξουσίαν κατὰ τρόπον λίαν πιεστικὸν καὶ ἐφαρμόζωσι τὰ πλέον ἀντιλαϊκὰ μέτρα μὲ τὸν ἀπώτερον σκοπὸν νὰ προκαλέσωσι δυσφορίαν κατὰ τῆς Κυβερνήσεως.

1. Οὕτω ὑπὸ τὸ πρόσχημα τῆς καλλιτέρας ἐμφανίσεως τῆς πόλεως ἐκήρυξαν ἀμείλικτον διωγμὸν ἐναντίον παντὸς μικροπωλητοῦ.

2. Ὑπὸ τὸ πρόσχημα τῆς διώξεως τῆς αἰσχροκερδίας ἔθεσαν ὑπὸ διωγμὸν τὸν 'Εμπορικὸν καὶ Βιομηχανικὸν κόσμον τῆς πόλεως Θεσ/νίκης.

3. Ἔχουσι ὑποχρεώσει τὰς διαφόρους ἐπιχειρήσεις νὰ μὴν προσλαμβάνωσι ἐργάτας καὶ εἰς τὰς χειρονακτικὰς ἀκόμη ἐργασίας ἄνευ πιστοποιητικοῦ νομιμοφροσύνης ὑπὸ τὸ πρόσχημα τῆς διώξεως τοῦ Κομμουνισμοῦ ἐν τῇ πραγματικότητι ὅμως διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν ἀτόμων τῆς ἰδίας πρὸς αὐτοὺς κομματικῆς παρατάξεως, παρὰ τὰς σχετικὰς διατάξεις δι' ὧν καθορίζονται αἱ περιπτώσεις καθ' ἃς ἀπαιτεῖται ἡ ἔκδοσις καὶ ἡ προσκόμισις πιστοποιητικοῦ κοινωνικῶν φρονημάτων.

Συγκεκριμένως ὑπεβλήθησαν παράπονα κατὰ τῶν 1) Μοιράρχου Οἰκονόμου Δημητρίου 2) Μοιράρχου Νήρα Κων/νου 3) Μοιράρχου Τσώνου Γεωργίου 4) Ταγματάρχου Πέττα 'Αντωνίου τῆς 'Αστυνομικῆς Διευθύνσεως Θεσσαλονίκης καὶ 5) Μοιράρχου Παναγιωτοπούλου Εὐσταθίου Ὑπασπιστοῦ τῆς Α.Δ.Χ.Κ. Μακεδονίας. Θὰ πρέπη νὰ ἐννοηθῇ παρὰ πάντων ὅτι τὰ ὄργανα τῆς τάξεως δὲν ἀνήκουσι εἰς κόμματα ἀλλὰ εἰς τὴν πολιτείαν. Κάθε των ἐνέργεια θὰ πρέπει, νὰ ἔχῃ ὡς σκοπὸν τὴν ἐξυπηρέτησιν τοῦ συμφέροντος τοῦ συνόλου καὶ οὐχὶ πολιτικῶν παρατάξεων. Σκοπὸς ὅλων μας θὰ πρέπῃ νὰ εἶναι ἡ ἀπόκτησις τῆς ἐμπιστοσύνης τῶν πολιτῶν. Τοῦτο θὰ ἐπιτευχθῇ διὰ τῆς δικαίας καὶ ἀμερολήπτου μεταχειρίσεως πάντων. Ἡ πατρικὴ συμπεριφορὰ καὶ προσήνοια πρὸς τὸν τόσον δεινοπαθήσαντα πληθυσμὸν νὰ ἀποτελέσωσιν τὸ κύριον μέσον ἐπιβολῆς ἐπὶ τῶν πολιτῶν. 'Επὶ τῶν ἀνωτέρω καταγγελομένων παρακαλοῦμεν ὅπως διατάξητε τὸν οἰκεῖον 'Επιθεωρητὴν Χωρ/κῆς νὰ ἐνεργήσῃ ἀθόρυβον καὶ ἐμπεριστατωμένην ἐξέτασιν ἧς τὸ πόρισμα μετὰ τῶν προτάσεών σας νὰ μοὶ ὑποβληθῇ τὸ ταχύτερον ἵνα λάβωμεν ἀποφάσεις ἐπὶ τῆς θέσεως τῶν ἀνωτέρω 'Αξιωματικῶν.

Ὁ Ὑπουργὸς Κ. Ρέντης

Ποίαν σχέσιν ἢ συγγένειαν, εἴτε ἐξ ὑποκειμένου εἴτε ἐξ ἀντικειμένου, εἶχεν ἡ Χωροφυλακὴ καὶ ἡ ὑπηρεσία της μετὰ τῶν διοικητικῶν ἀρχῶν καὶ ὑπαλλήλων;

᾿Ασφαλῶς οὐδεμίαν καὶ ἡ τοιαύτη ἐνέργεια τοῦ ῾Υπουργοῦ ὑπῆρξε πρωτοφανής.

῾Ο Κων. Ρέντης ὑπῆρξεν ἐξαίρετος πολιτικὸς ἀνήρ, ἀτυχῶς ὅμως κατέχων τὸ ῾Υπουργεῖον ᾿Εσωτερικῶν, ὅπερ εἶναι πάντοτε τὸ κατ᾿ ἐξοχὴν ὄργανον τοῦ κυβερνῶντος κόμματος, εἰς πολλὰ θέματα (γενικὰ καὶ μερικὰ) περὶ τὴν ἀστυνομευσιν πολλάκις ἡμάρτησεν. ᾿Εν προκειμένω υἱοθετήθησαν παράπονα καὶ ἐνέργειαι προσώπων τινῶν ἐκμεταλλευομένων τὴν διὰ τῶν μικροπωλητῶν ἀστυφιλίαν διὰ νὰ διαπομπευθῶσιν κατὰ τοιοῦτον τρόπον ᾿Αξ/κοὶ τῆς Χωροφυλακῆς, τῆς Χωροφυλακῆς περὶ ἧς ὁ πρὸ ὀλίγου χρόνου προκατοχος του Νικ. Μπακόπουλος εἶχε πλέξει τὸ ἐγκώμιον ἐν ταῖς ὑπ᾿ ἀριθμ. 34/28/4 ἐγκ. 230 τῆς 25-7-1951 καὶ 14/4/65 τῆς 30-7-51 διαταγαῖς του.

᾿Εν τῇ δευτέρᾳ ἐκ τούτων, ἀποχωρῶν τοῦ ῾Υπουργείου ᾿Εσωτερικῶν καὶ ἀναφερόμενος εἰς τὰς διενεργηθείσας Δημοτικὰς ᾿Εκλογάς, ἐχαρακτήριζεν τοὺς ἄνδρας τῶν Σωμάτων ᾿Ασφαλείας «ὡς τοὺς κυρίους συντελεστὰς ἀξιοσημειώτου ἔργου...» πρὸ καὶ μετὰ τὰς ἐκλογὰς «κατὰ τρόπον ἀπολύτως ἀμερόληπτον, δίκαιον καὶ μὲ πλήρη τάξιν καὶ ἡσυχίαν....».

῾Ο κατὰ τὴν περίοδον 1950–1952 ᾿Αρχηγὸς Γ. Σαμοήλ, παντοδύναμος ὤν, ἔπραξε πολλὰ διὰ τὴν προβολὴν τοῦ Σώματος ἰδία ὅμως τοῦ ἑαυτοῦ του. Συνέστησε παρὰ τῷ ᾿Αρχηγείω ἓν εἶδος γραφείου Τύπου εἰς τὸ ὁποῖον ἐχρησιμοποίει τὸν δημοσιογράφον ᾿Ανδρέαν Σκανδάμην. ῾Η ἀνωτέρω περὶ Χωρ/κῆς ἀναφορὰ τοῦ Κατσαμπῆ εἶχεν ἀποτελέση τὸ κύκνειον ἄσμα τῆς ᾿Αρχηγίας του, διότι μετὰ 11 ἡμέρας ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς τῆς διαμαρτυρίας ἐκείνης, ἤτοι τὴν 15-6-1950 ἀντεκατεστάθη ὑπὸ τοῦ Σαμουήλ. Μετὰ ἓν ἔτος ᾿Αρχηγίας του ὁ Σαμουήλ, δὲν ὑπέβαλε ἀναφορὰν εἰς τὸ ῾Υπουργεῖον ἢ ἔκθεσιν περὶ τῶν πεπραγμένων του, ἀλλὰ διὰ τοῦ ὡς ἀνωτέρω δημοσιογράφου Σκανδάμη ἔδωκεν εἰς τὴν δημοσιότητα ἀπὸ τῶν στηλῶν τῆς ἐφημερίδος ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ (29-6-51) τὰ πεπραγμένα του καὶ ἐν συνεχείᾳ τὸ δημοσίευμα τοῦτο τὸ ἐκοινοποίησε πρὸς ἁπάσας τὰς ὑπηρεσίας τῆς Χωροφυλακῆς, διὰ τῆς ὑπ᾿ ἀριθμ. 98/4/5 ἐγκ. 77 τῆς 30-6-51 διαταγῆς του. Σοβαρὰ ἡ διαφορά.

Τὸ δημοσίευμα τοῦτο ὑπῆρξεν εἷς λιβανωτὸς καὶ μιὰ ἀπέραντος περιαυτολογία τοῦ Σαμουήλ, πρᾶγμα ὅπερ προεκάλεσε τὴν θυμηδίαν τῶν ᾿Αξ/κῶν τοῦ Σώματος. Ἔφθασε μέχρις τοῦ σημείου ν᾿ ἀναφέρη ὅτι χάρις εἰς τὸν ᾿Αρχηγὸν τῆς Χωροφυλακῆς καθιερώθη καὶ ὁ ἑβδομαδιαῖος ἐκκλησιασμὸς τῶν ἀνδρῶν (!). Τόση μείωσις τοῦ Σώματος ὑπὲρ ἑνὸς ὑπῆρξε καὶ ἀπαράδεκτος ἀλλὰ καὶ τὴν ἀποστροφὴν προκαλοῦσα.

῾Ο Στρατηγὸς Σαμουὴλ ἔπασχεν ἀπὸ μίαν πληθωρικὴν ἔπαρσιν καὶ ἐπιδίωξιν προσωπικῆς προβολῆς, πρᾶγμα ὅπερ προστιθέμενον καὶ εἰς τὴν ἐμφανῆ κομματικήν του τοποθέτησιν, προεκάλει ἀντιδράσεις καὶ ἀνεπιτρέπτους ζημίας εἰς τὸ Σῶμα τὴν ἑπομένην τόσων πολεμικῶν δαφνῶν ,ἀλλὰ καὶ τάξεις εὐνοουμένων καὶ ἀποδιοπομπαίων ἐγαλούχει.

Συνέγραψεν ἓν θεατρικὸν ἔργον καὶ ἐξέδωκε καὶ ἓν βιβλίον ὑπὸ τὸν τίτλον «ἐποποιΐα τῆς Μακρυγιάννη», ὅτε οὗτος ὡς ὑποστράτηγος ὑπηρέτει ὡς Γενικὸς Δ/ντὴς Χωροφυλακῆς παρὰ τῷ ῾Υπουργείῳ καὶ τὸ σύνολον σχεδὸν τῆς δυνάμεως τοῦ Σώματος ἐχρησιμοποιήθη πρὸς πώλησιν ἰδία τῶν βιβλίων ἀλλὰ καὶ εἰσιτηρίων διὰ τὸ ἀναβιβασθὲν εἰς τὴν σκηνὴν θεατρικὸν ἔργον του.

Τόσον ὡς γενικὸς Δ/ντὴς τοῦ ῾Υπουργείου ἐπὶ διετίαν περίπου ὅσον καὶ ὡς

'Αρχηγὸς ἐν συνεχείᾳ ἀπομονωθεὶς τῶν ἱκανῶν καὶ ἐπιτελικῶν 'Αξ/κῶν, δὲν ἐπέτυχεν ἐπίλυσιν ἔστω καὶ μέρους ἐκ τῶν σοβαρῶν μεταπολεμικῶν προβλημάτων, ἅτινα κατεμάστιζον τὸ Σῶμα. 'Απέσπασε τὸν νόμον 1957 ἀλλὰ προχείρου συνθέσεως καὶ μικρᾶς ἀξίας, διότι ἦτο δέσμιος ὡρισμένης κατηγορίας 'Αξ/κῶν.

Δὲν δυνάμεθα νὰ ἀρνηθῶμεν ὅτι συνέβαλε σοβαρῶς ὥστε νὰ ἑδραιωθῇ ἡ πίστις καὶ ἡ ἀπόφασις τοῦ 'Υπουργοῦ 'Εσωτερικῶν Ν. Μπακοπούλου διὰ τὴν ἀπονομὴν πολεμικῆς Σημαίας εἰς τὸ Σύνταγμα Χωροφυλακῆς (Μακρυγιάννη), ὅπως ἐπίσης ὅτι συνετέλεσε τὰ μέγιστα εἰς τὸ νὰ καταστῇ κοινὴ συνείδησις τοῦ ἔθνους ἡ μεγάλη καὶ ἱστορικὴ σημασία τῆς κατὰ τὸ 1944 ἀντιστάσεως τοῦ Συντάγματος Χωρ/κῆς (Μακρυγιάννη) ἐναντίον τῆς κομμουνιστικῆς ἐπιβουλῆς νὰ περιβάλῃ τὰ γεγονότα ἐκεῖνα δι' ἰδιαιτέρας αἴγλης, ἐνῶ ἰδιαφόρησε σχεδὸν διὰ τὰς ὑπολοίπους μάχας, ὡς τῆς Σχολῆς Χωρ/κῆς, τοῦ 'Αρχηγείου, τοῦ Μεταγωγῶν π.λ.π.

ΟΡΙΟΝ ΗΛΙΚΙΑΣ - ΣΤΕΛΕΧΗ ΚΑΙ ΟΡΓΑΝΙΚΑΙ ΘΕΣΕΙΣ - ΠΡΟΑΓΩΓΑΙ

Πολιτικὴ καὶ ἡγεσία τοῦ Σώματος, ἐπὶ σκοπῷ ἐξυπηρετήσεως φίλα κομματικῆς διακειμένων, ἀπεπειράθησαν νὰ ἐπιμηκύνωσι τὸ ὅριον ἡλικίας τῶν 'Αξ/κῶν κατὰ δύο περίπου ἔτη, ἤτοι νὰ ἐπαναφέρουν τὸ καθεστὼς τοῦ Νόμου ΑΛΠ' τῆς 22 'Ιουνιου 1882, κατηρτίσθη μάλιστα ὑπὸ τοῦ 'Υπουργείου καὶ σχέδιον Νόμου ἀποσταλὲν εἰς τὸ 'Αρχηγεῖον πρὸς γνωμάτευσιν διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 16/4/26 ἀπὸ 16-9-1950 διαταγῆς, ὤρθωσεν ὅμως ἀνεπιδέκτους συζητήσεως ἀντιρρήσεις ἡ Βρεττανικὴ 'Αστυνομικὴ 'Αποστολὴ διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. Λ 38 τῆς 2-10-1950 ἐγγράφου της καὶ οὕτω ἐματαιώθη εὐτυχῶς ἡ ἀπόπειρα ἐκείνη.

'Η διόγκωσις τῆς βάσεως καὶ ἡ δημιουργία ὑπεραρίθμων εἰς τοὺς ἀνωτέρους βαθμοὺς 'Αξ/κῶν εἶχε καταστήσει προβληματικὴν τὴν ἐξέλιξιν τῶν ἐκ τούτων ἱκανῶν καὶ χρησίμων λόγῳ καταπιέσεως καὶ συμπιέσεως ὑπὸ τῶν κομματικῶν δικαίων, εἰς τὴν πρώτην γραμμὴν τοποθετηθέντων, ἀλλ' ἂς ρίψωμεν ἓν βλέμμα πρὸς τὸν ἀριθμὸν καὶ τὴν προέλευσιν τῶν στελεχῶν κατὰ τὸ 1954 :

Μετὰ τὴν ἐκ τῆς ἀστυνομεύσεως τῶν πόλεων 'Αθηνῶν, Πειραιῶς, Πατρῶν καὶ Κερκύρας ἀπομάκρυνσιν τῆς Χωρ/κῆς κατὰ τὸ 1929 εἶχε δημιουργηθεῖ εἷς ἀριθμὸς 500 περίπου ὑπεραρίθμων ἀξιωματικῶν, διὰ τὴν ἀπορρόφησιν τῶν ὁποίων εἶχεν ἐναποτεθῇ ἡ φροντὶς εἰς τὸν πανδαμάτορα χρόνον καὶ εἰς τὸ κλείσιμον τοῦ παραγωγικοῦ σχολείου 'Αξ/κῶν.

Συνέπεια τούτων ὑπῆρξεν ἀφ' ἑνὸς μὲν ὁ ρυθμὸς τῆς βραδυτάτης ἐξελίξεως τῶν στελεχῶν, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἡ ἀποστέρησις τοῦ σώματος τῶν ἀξ/κῶν τῆς τόσον ἀναγκαίας καὶ πολλαπλῶς ἐπιβεβλημένης ἀνανεώσεως διὰ προωθήσεως τῶν πεπαιδευμένων διὰ μιᾶς δεκαετοῦς στασιμότητος καὶ ἀβεβαιότητος.

'Ο ἀριθμὸς τῶν ἀπομακρυνθέντων ἀξ/κῶν λόγῳ τοῦ κινήματος 1935 δὲν ἰσοσκέλισε τὸ πλεόνασμα, διότι παρέμεινον ἐν στασιμότητι ὁ βαθμὸς καὶ ἡ μορφὴ τῆς ἀστυνομεύσεως.

Κατὰ τὸ 1935 ὠνομάσθησαν 'Ανθυπομοίραρχοι 140 ἀνθυπασπισταί, ἕτεροι δὲ 140 'Ενωμοτάρχαι καὶ ἀνθυπασπισταὶ εἰσῆλθον εἰς τὴν Σχολὴν 'Αξιωματικῶν καὶ οὕτω εἰς τὸ ὑπᾶρχον πλεόνασμα προσετέθησαν καὶ ἕτεροι 280 ἀνθυπομοίραρχοι, ἐνῶ οἱ ἐν συνεχείᾳ ἔκτοτε εἰσαγόμενοι εἰς τὴν Σχολὴν δὲν ὑπερέβαινον αἰσθητῶς τὰ

κατὰ τὴν διετίαν τῆς ἐκπαιδεύσεως των δημιουργηθησόμενα κενά. Παρὰ ταῦτα ἡ ἀγροτικὴ ἀρχαία μορφὴ τῆς ἀστυνομεύσεως ἐσυνεχίζετο.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς κατοχῆς ἀνετράπησαν τελείως ὅλα τὰ δεδομένα μιᾶς τινὸς σχετικότητος καὶ διότι δυνάμει διαφόρων νόμων ἀπέκτησαν τὸν βαθμὸν τοῦ 'Αξ/κοῦ 600 περίπου ἀνθ/σταὶ καὶ ὑπαξ/κοί, ἀλλὰ καὶ διότι δυνάμει τοῦ Νόμου 560/1943 ἐπανεφέρθησαν εἰς τὸ Σῶμα ἀρκεταὶ ἑκατοντάδες ἀξ/κῶν καὶ ἀνθ/στῶν. 'Ο ἀριθμὸς τῶν ἐπαναφερθέντων καὶ ἀποκατασταθέντων ηὐξήθη εἰσέτι σημαντικῶς δυνάμει νόμων ἐκδοθέντων ἐπὶ τῇ βάσει ὑπ' ἀριθμ. 29/45 Συντ. Π., διὰ τῶν ἐπ' ἀνδραγαθία προαγωγῶν ἀνθ/στῶν, διὰ τῶν εὐεργετικῶν νόμων ἔτους 1947 καὶ ἄλλων εὐεργετικῶν διατάξεων, περὶ ὧν ἐν τοῖς πρόσθεν ἐποιησάμεθα ἤδη λόγον.

Εἴπομεν ἐν τῷ προηγουμένῳ κεφαλαίῳ ὅτι ἡ κατάστασις αὕτη εἶχεν προκαλέσει ἀναστολὴν τῶν προαγωγῶν καὶ τὴν διενέργειαν τοιούτων ἄνευ τηρήσεως τῶν ἐχεγγύων περὶ τῆς ἱκανότητος ἢ μὴ τῶν προαγομένων, ἕνεκα τῶν ὁποίων γενικὴ εἶχε προκληθῆ δυσφορία καὶ ἀγανάκτησις τῶν ἀξ/κῶν, ποικιλλοτρόπως διοχετευομένη εἰς τὴν ἡγεσίαν καὶ εἰς τὴν Κυβέρνησιν. 'Υπῆρχον Ταγματάρχαι ἢ καὶ Μοίραρχοι μὲ 27 ἔτη ὑπηρεσίας, πρᾶγμα ὅπερ εἰς οὐδέναν ἄλλον κλάδον ἠδύνατο νὰ συμβῆ.

'Ως προείπομεν, ἡ Πολιτεία δὲν προέβαινεν εἰς τὴν ἔκδοσιν νόμου περὶ προαγωγῶν, ἀλλ' οὐδὲ διὰ τὸν προσδιορισμὸν τῶν ὀργανικῶν θέσεων τῶν διαφόρων βαθμῶν καὶ ὑπηρεσιῶν ἐλάμβανε σαφεῖς καὶ συγκεκριμένας ἀποφάσεις..

'Η κορυφωθεῖσα πίεσις ἐκ τῶν 'Αξ/κῶν ἔσχεν ὡς ἀποτέλεσμα νὰ ἐκδηλωθῶσι τὰ πρῶτα μέτρα (ἡμίμετρα) τῆς Πολιτείας. 'Εξεδόθη ὁ 'Α. Ν. 772 τῆς 14//14 Σ/βρίου 1948 «περὶ προαγωγῶν 'Αξ/κῶν», ὅστις τροποποιηθεὶς καὶ συμπληρωθεὶς διὰ τοῦ Ν.Δ. 1173 τῆς 9/12 'Οκτωβρίου 1949 ἴσχυσεν μέχρι τοῦ καθεστῶτος Ν.Δ. 3365/1955. 'Εν συνεχείᾳ ἐξεδόθη τὸ Διάταγμα τῆς 29-10-1948 «περὶ καθορισμοῦ τῆς ὀργανικῆς δυνάμεως τῆς Χωροφυ ακῆς», ὅπερ ἐκυρώθη διὰ τοῦ Ν. 1758 τῆς 13/18 'Απριλίου 1951, ἵνα μετὰ τριετίαν διὰ νέας ἀναμορφώσεως τῶν κατὰ βαθμὸν θέσεων πραγματοποιηθοῦν νέαι προαγωγαὶ εἰς τοὺς ἀνωτέρους βαθμούς. 'Η νέα ἀναμόρφωσις ἐγένετο δυνάμει τοῦ Ν. 1957 τῆς 18/19 Δ/βρίου 1951 «περὶ καθορισμοῦ ὀργανικῶν θέσεων 'Αξ/κῶν καὶ 'Ανθυπασπιστῶν τῆς Χωροφυλακῆς», διὰ τοῦ ὁποίου παρεσχέθη ἐξουσιοδότησις ὅπως δι' ἀποφάσεως τῶν 'Υπουργῶν 'Εσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν ὁρισθῆ ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐν ἑκάστῳ βαθμῷ ὀργανικῶν θέσεων 'Αξ/κῶν ἀπὸ τοῦ 'Ανθ/ρχου μέχρι τοῦ Ταξιάρχου, ἐντὸς τοῦ συνόλου τῶν ὑφισταμένων δυνάμει τοῦ Ν. 1758 ὀργανικῶν θέσεων, ὥστε νὰ μὴ ἐπέλθῃ ἐπιβάρυνσις τοῦ προϋπολογισμοῦ.

Μετὰ 4 ἡμέρας, ἤτοι τὴν 23-12-1951, ἐξεδόθη ἡ προβλεπομένη ὑπ' ἀριθμ. 1/49/2η κοινὴ ἀπόφασις. Παραθέτομεν πίνακας, τῶν κατὰ τοὺς Νόμους 1758 καὶ 1957 ὀργανικῶν θέσεων.

	Ν. 1758	Ν. 1957	ἐπὶ πλέον	ἐπὶ ἔλαττον
'Αντιστράτηγοι	1	1	—	—
'Υποστράτηγοι	5	5	—	—

Ταξίαρχοι	7	0 (4)	—	4
Συνταγματάρχαι	26	39	13	—
Ἀντισυνταγματάρχαι	59	85	26	—
Ταγματάρχαι	124	140	16	—
Μοίραρχοι	298	310	12	—
Ὑπομ. - Ἀνθ/ρχοι	877	800	—	77
Σύνολον	1.397	1.380	67	84

Τὴν ἑπομένην τῆς δημοσιεύσεως τῆς ὑπ' ἀριθμ. 1/49/2η ἀποφάσεως τῆς 24-12-51, ὑπεγράφησαν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ καὶ τοῦ Βασιλέως καὶ ἐν συνεχείᾳ ἐδημοσιεύθησαν ἐπὶ τροχάδην τὰ Διατάγματα, δι' ὧν προήγοντο ἀντιστοίχως εἰς τοὺς διαφόρους βαθμοὺς πρὸς πλήρωσιν τῶν δημιουργηθεισῶν θέσεων διάφοροι ἀξ/κοί.

Ἀποβαίνει εὔληπτον ὅτι τὰ πάντα εἶχον προετοιμασθῆ ἀπὸ πλευρᾶς. Ὑπουργείου Δημ. Τάξεως, τοῦ ὁποίου ἡ ὑπηρεσία διὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ Β.Δ. τούτου αὐθημερὸν δὲν ἐκινήθη ἁπλῶς ταχέως ἀλλ' ἐδημιούργησεν ἀνυπέρβλητον ρεκὸρ καταπληκτικοῦ αἰφνιδιασμοῦ τῶν πάντων, ὥστε νὰ μὴ καταληφθῶσιν ὑπὸ τοῦ ὁρίου ἡλικίας τὴν 31-12-1951 ὡρισμένοι εὐνοούμενοι τῆς πολιτικῆς καὶ στρατιωτικῆς ἡγεσίας.

Ἀλλὰ καὶ μετὰ τὴν κάλυψιν τῶν θέσεων εἶχον ἐναπομείνει ὡρισμένοι, οἵτινες ἐὰν δὲν προήγοντο θὰ κατελαμβάνοντο ὑπὸ τοῦ ὁρίου τῆς ἡλικίας, ἐνῶ ἀπετέλουν κατὰ δυστυχῆ συγκυρίαν, καὶ δὲν ἔλλειψαν ποτὲ αἱ τοιαῦται ἐκτροπαὶ ὡρισμένων Ἀξιωματικῶν, τὴν κομματικὴν δύναμιν τῶν Ὑπουργοῦ καὶ Ἀρχηγοῦ Χωροφυλακῆς, δι' ὃ καὶ διὰ νέου Β.Δ. τῆς 28/29-12-1951 (Φ.Ε.Κ. 339) προήθησαν 4 εἰς Συν/ρχας, 7 εἰς Ἀντ/ρχας 7 εἰς Ταγματάρχας καὶ 16 εἰς Μοιράρχους, πέραν τῶν καθορισθεισῶν θέσεων.

Οὕτω ἱκανοποιήθη μερικῶς ἡ πρόθεσις καὶ ἐπιδίωξις τῆς πολιτικῆς καὶ τῆς τότε ἡγεσίας τοῦ Σώματος διὰ τῶν περὶ παρατάσεως τοῦ ὁρίου ἡλικίας σκοπῶν, οἵτινες εἶχον ἀνατραπῆ διὰ τῆς ἀποφασιστικῆς ἀντιδράσεως τῆς Βρεττανικῆς Ἀστυνομικῆς Ἀποστολῆς.

Θλιβεραὶ ὄντως διαπιστώσεις, ἀλλ' ἀποτελοῦν μίαν πραγματικότητα, δυνάμει τῆς ὁποίας ἔφθασεν ὁ βαθμὸς τῶν Συν/ρχῶν εἰς τὸ πρωτοφανὲς ὕψος τῶν 39 καὶ αἱ θέσεις τῶν Ἀξ/κῶν κατέστησαν ἀντικείμενον ἐπιδεχόμενον μεγάλης ἐντάσεως διαστολὴν καὶ συστολήν. Ἀναφέρομεν ὅτι σήμερον μετὰ 16 ἔτη ὁ ἀριθμὸς τῶν Συν/ρχων ἀνέρχεται εἰς 34.

---

(4) Αἱ ὀργανικαὶ θέσεις εἰς τοὺς διαφόρους βαθμοὺς καὶ ἐν συνόλῳ εἶχον καθορισθῆ διὰ τοῦ Διατάγματος τῆς 29-10-1948 κυρωθέντος διὰ Νόμου 1758/1951. Δυνάμει τοῦ Διατάγματος τούτου ἡ ὀργάνωσις τοῦ Σώματος προέβλεπε τὸ Ἀρχηγεῖον, τρεῖς ἐπιθεωρήσεις Χωροφυλακῆς, τὴν Γενικὴν Δ/νσιν Χωροφυλακῆς Ὑπουργ. Δημ. Τάξεως, τὰς παρὰ τῷ Υ.Δ.Τ. Δ/νσεις προσωπικοῦ, Ἀσφαλείας καὶ ἐπιμελητείας, τὴν Γεν. Οἰκον. Ἐπιθεώρησιν, τὸ Ἐλεγκτήριον Δαπανῶν· τὴν Γενικὴν Ἀποθήκην, τὴν Διεύθυνσιν Ἀσφαλείας ὑψηλῶν Προσώπων, τὸ Σύνταγμα, τὸ Φρουραρχεῖον Ἀθηνῶν, τὴν Σχολὴν Ἀξιωματικῶν, τὴν Σχολὴν ὁπλιτῶν, τὸ ταμεῖον ἀρωγῆς Ἀξιωματικῶν, τὸ Τ.Α.Ο.Χ., τὴν Ἀστυνομικὴν Διεύθυνσιν Θεσσαλονίκης, 13 Ἀνωτέρας Διοικήσεις) τὰς εἰς Α' καὶ Β' τάξεως διακρινομένας Διοικήσεις καὶ Ὑποδ/σεις Χωροφυλακῆς, τὰς Δ/σεις Μεταγωγῶν, τὰ Α καὶ Β' τάξεως Ἀστυνομικὰ Τμήματα καὶ τοιαῦτα Ἀσφαλείας, τοὺς Σ.Χ. τὰ Φ. Χ. κ.λ.π.

᾿Αναμφιβόλως ὁ πληθωρισμὸς εἰς τοὺς ἀνωτέρους βαθμοὺς ἐπιφέρει μείωσιν τοῦ κύρους καὶ τῆς περὶ θέσεως κρατούσης ἀντιλήψεως, ἡ μείωσις δὲ αὕτη ἐγένετο ἔτι πλέον αἰσθητὴ διὰ τῆς κατανομῆς τῶν τόσων Συν/ρχῶν, μοιραίως εἰς θέσεις μὴ ἀνταποκρινομένας πρὸς τὸ κύρος καὶ τὴν σοβαρότητα τοῦ Συνταγματάρχου.

Μετ' οὐ πολὺ ἐπηκολούθησε καὶ πάλιν χάος καὶ στασιμότης, διότι οἱ συντάκται τοῦ νόμου 1957 ἐν τῇ βίᾳ των δὲν συμπεριέλαβον εἰς τὴν ἐξουσιοδότησιν καὶ περὶ τοῦ βαθμοῦ τοῦ Ταξιάρχου, δι' ὃ καὶ ἡ ὑπ' ἀριθμ. 1/49/2η κοινὴ ἀπόφασις προσβληθεῖσα ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας ἠκυρώθη. Οἱ πρὸς στιγμὴν ἀποστρατευθέντες ταξίαρχοι ἐπανῆλθον καὶ ὁ βαθμὸς τοῦ ταξιάρχου υἱοθετήθη καὶ παρὰ

᾿Αντιστράτηγος Χωρ/κῆς ᾿Αναστάσιος Πάτερης, ᾿Αρχηγὸς Χωρ/κῆς 1953 - 1956

τοῦ κώδικος Χωρ/κῆς κατὰ τὸ ἔτος 1955, ὡς θὰ ἴδωμεν παρακατιόντες. Παρὰ τὴν παλιμβουλίαν παρατηροῦμεν ὅτι ἡ ἀναλογία μεταξὺ ἀνωτέρων καὶ κατωτέρων ᾿Αξ/κῶν ἦτο εἷς ἀνώτερος ἀξ/κὸς πρὸς 4,3 κατωτέρους, καθ' ἣν στιγμὴν εἰς τὸν στρατὸν ἡ ἀναλογία ἤγγιζε τὸν λόγον 1 : 2, κατὰ συνέπειαν αἱ προϋποθέσεις ἐξελίξεως τῶν στελεχῶν ἐν τῇ Χωροφυλακῇ ἦσαν δυσμενέσταται καὶ ἀξιωματικοὶ καταλαβόντες τὸν βαθμὸν τοῦ Μοιράρχου τὸν Αὔγουστον 1947 προήχθησαν εἰς Ταγματάρχας τὸ 1955 καὶ εἰς ᾿Αντ/ρχας τὸ ἔτος 1962.

῾Η ἡγεσία τοῦ Σώματος ἀντιμετωπίζουσα τὸν μαρασμὸν τῶν ᾿Αξ/κῶν λόγῳ βεβαίας ἐξόδου των μὲ κατωτέρους βαθμοὺς προέβη κατὰ τὰς κρίσεις 1954 εἰς ἀθρόας ἀποστρατεύσεις ἀξ/κῶν ᾿Ανωτέρων βαθμῶν, ὥστε νὰ διανοιγῇ κάπως ὁ δρόμος καὶ εἰς τοὺς κατωτέρους, ἀλλ' εἰς τὴν λύσιν ταύτην προσεδόθη κομματικὸς

χαρακτήρ, ἐπὶ πλέον δὲ ἐπρόκειτο περὶ λύσεως πάντοτε ἀσυμπαθοῦς καὶ προκαλούσης ὀξύτητας, χωρὶς ποτὲ νὰ παρέχῃ λύσεις ἀσφαλεῖς καὶ ἐποικοδομητικάς. Περὶ τοῦ θέματος τῶν στελεχῶν κλπ. θὰ ἐπανέλθωμεν καὶ κατωτέρω.

Δ΄ ΚΕΝΤΡΑ ΨΥΧΑΓΩΓΙΑΣ ἢ ΛΕΣΧΑΙ καὶ ΠΡΑΤΗΡΙΑ ΧΩΡ/ΚΗΣ

Μετὰ τὴν λῆξιν τοῦ ἀντισυμμοριακοῦ ἀγῶνος ἤρξατο καὶ ἐν τῇ Χωρ/κῇ μία γενικὴ προσπάθεια ἀνοικοδομήσεως καὶ προσαρμογῆς πρὸς τὰς μεταπολεμικὰς ἀνάγκας καὶ συνθήκας. Τὸ ἐκ Μέσης Ἀνατολῆς ἀφιχθὲν 11ον Τάγμα Χωροφυλακῆς, ἔχον Ἀγγλικὴν ὀργάνωσιν καὶ σύνθεσιν, μετέφερε ὡς συμπλήρωμα μερίμνης ὑπὲρ τῶν ἀνδρῶν καὶ τὴν λειτουργίαν εἰδικῶν πρατηρίων καὶ ἑστιῶν ψυχαγωγίας. Μὲ βάσιν τὴν ἀρχὴν ταύτην εἶχον ἱδρυθῆ εἰς μεγάλας ὑπηρεσίας Χωρ/κῆς ψυχαγωγικὰ κέντρα (καφενεῖα μᾶλλον), ἄνευ ὁμοιομόρφου ὅμως λειτουργίας καὶ ἄνευ νομίμου ἐρείσματος. Πρὸς τοῦτο διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 300/164/13 ἀπὸ 5 Ἰανουαρίου 1950 ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐσωτερικῶν ἐνεκρίθη ὁ ἀπὸ 29-10-1949 Κανονισμὸς «Κέντρων ψυχαγωγίας καὶ Πρατηρίων ἀνδρῶν Χωροφυλακῆς», κατ' ἄρθρον 2. τοῦ ὁποίου σκοπὸς τῶν δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ Δημ. Τάξεως συνιστωμένων εἰς ὑπηρεσίας καὶ καταστήματα ἀπὸ Διοικήσεως Χωροφυλακῆς καὶ ἄνω τοιούτων κέντρων ἐτάσσετο ἡ παροχὴ μέσων ψυχαγωγίας εἰς τοὺς ἄνδρας καὶ ἡ ἐπ' εὐθηνῇ τιμῇ προμήθεια διαφόρων εἰδῶν καὶ ἀναψυκτικῶν (πλὴν οἰνοπνευματωδῶν).

Τὰ κέντρα ταῦτα μετωνομάσθησαν εἰς Λέσχας δυνάμει νεωτέρου κανονισμοῦ ἐγκριθέντος διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 300/164/71 ἀπὸ 20-6-1961 ἀποφάσεως Ὑφυπουργοῦ Ἐσωτερικῶν καὶ ἔκτοτε λειτουργοῦν ὡς Λέσχαι καὶ Πρατήρια, χωρὶς νὰ δυνάμεθα ὅμως νὰ ὑποστηρίξωμεν ὅτι ἐπετεύχθη κάτι ἀξιόλογον.

Ε΄. ΜΟΥΣΕΙΟΝ

Διὰ τοῦ ἄρθρου μόνου τοῦ Νόμου 1703 τῆς 21/24-3-1951 ἐπανεφέρθη ἐν ἰσχύει παλαιὰ προσπάθεια καὶ πρόθεσις τῆς Χωρ/κῆς νὰ ἱδρύσῃ ἐγκληματολογικὸν Μουσεῖον παρὰ τῇ Σχολῇ Ἀξιωματικῶν. Ἡ προσπάθεια αὕτη εἶχεν ἐκδηλωθῆ τὸ πρῶτον διὰ τοῦ Νόμου Γ.Ρ.Ξ.Ε/1906, ἀλλ' εἶχεν ἀστοχήσῃ, διότι δὲν εἶχεν ἐπιδειχθῆ τὸ ἀπαιτούμενον ἐνδιαφέρον καὶ ἡ πρέπουσα μέριμνα τῶν Ἀξ/κῶν κυρίως.

Καὶ διὰ τὴν παροῦσαν προσπάθειαν δὲν ὑπάρχουσιν κολακευτικώτεραι διὰ τὰ στελέχη τοῦ Σώματος καὶ κυρίως τὴν ἔκτοτε ἡγεσίαν ἐξελίξεις, Κατὰ τὴν πρώτην ἐφαρμογὴν τοῦ Νόμου συνεκεντρώθησαν ὡρισμένα ἐνδιαφέροντα τὰς ἐγκληματολογικὰς μελέτας ἀντικείμενα, ἔκτοτε ὅμως καὶ αἱ περιφερειακαὶ ὑπηρεσίαι ἠμέλησαν κατὰ τὸ μᾶλλον τὴν ἀποστολὴν τοιούτων εὑρημάτων, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τῆς Σχολῆς Ἀξ/κῶν δὲν διατίθεται ὁ ἀνάλογος χῶρος καὶ τὸ ἀπαιτούμενον προσωπικόν, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τοῦ Ἀρχηγείου Χωροφυλακῆς οὐδὲν ἀξιόλογον μέτρον ἐλήφθη, πλὴν τῆς ἀνακαινίσεως ἐνίοτε τῶν φακέλλων,

Ἕνεκα τῆς ἀμελείας ταύτης τὸ Ἀρχηγεῖον Χωροφυλακῆς ἐξέδωκε τὴν ὑπ' ἀριθμ. 156/1/13γ ἐγκ. 63 τῆς 3-12-60 «περὶ ὀργανώσεως καὶ ἀναπτύξεως Μουσείου τοῦ Σώματος», ἀλλὰ παρέμεινεν καὶ αὕτη μία φιλολογία, διότι δὲν ὑπῆρχεν ἀληθὴς πίστις, ὅπως φιλολογία παρέμεινεν καὶ ἡ ὑπ' ἀριθμ. 178/28/1 ἐγκ. 18 τῆς 17-3-61 περὶ συστάσεως ἱστορικοῦ ἀρχείου, διὰ τοὺς ἰδίους σχεδὸν λόγους.

Ἡ τοιαύτη κατάστασις ἀσφαλῶς δὲν τιμᾶ τὸ Σῶμα. Μετὰ τῶν ἐγκληματολογικῶν εὑρημάτων φυλάσσεται ὑπὸ λίαν δυσμενεῖς συνθήκας παρὰ τῇ Σχολῇ Ἀξ/κῶν καὶ τὸ ὑλικὸν τῆς ὀργανωθείσης ἐν Θεσ/νίκῃ φωτογραφικῆς ἐκθέσεως Χωροφυλακῆς.

ΣΤ΄ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΗΣ

Διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 237/13/2 ἀπὸ 20-1-1951 ἀποφάσεως Ὑπουργοῦ Δημοσίας Τάξεως ἐκυρώθη κανονισμὸς ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Τυπογραφείου Χωροφυλακῆς, περὶ τῆς σημαντικότητος καὶ ἀποστολῆς τοῦ ὁποίου ὡμιλήσαμεν ἤδη καὶ θὰ ἐπανέλθωμεν κατωτέρω. Ἐνταῦθα δυνάμεθα νὰ διευκρινήσωμεν κάπως τὸ ἑξῆς. Τὸ Τυπογραφεῖον ἀποτελεῖ περιουσίαν τοῦ Ταμείου Ἀρωγῆς Ἀξ/κῶν, ἡ λειτουργία του ὅμως καὶ ἡ ἐν γένει διοίκησις τοῦ προσωπικοῦ ὑπάγεται ὑπὸ τὰς ἀμέσους διαταγὰς τοῦ Ὑπουργείου Δημοσίας Τάξεως (διὰ τῆς Δ/νσεως Ἐπιμελητείας).

Ζ΄ ΔΙΑΒΙΒΑΣΕΙΣ

Μόνον διὰ νὰ εἴμεθα χρονολογικῶς συνεπεῖς ἀναφέρομεν ὅτι κατὰ τὴν παροῦσαν περίοδον ἐξεδόθη ἡ ὑπ' ἀριθμ. 53298/3/11 ἀπὸ 14-5-1951 κανονιστικὴ διαταγὴ τοῦ Ἀρχηγείου Χωροφυλακῆς «περὶ λειτουργίας τῶν διαβιβάσεων ἐν τῇ Χωροφυλακῇ», διότι γενικώτερον θὰ ἀσχοληθῶμεν εἰς τὸ ἑπόμενον κεφάλαιον καὶ εἰς τὸ οἰκεῖον μέρος τοῦ νέου ὀργανισμοῦ Χωροφυλακῆς.

Η΄ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΦΡΟΥΡΩΝ

Δυνάμει τοῦ ἀπὸ 13-4-1951 Β.Δ., δημοσιευθέντος εἰς ὑπ' ἀριθμ. 120 τῆς 23-4-1951 Φ.Ε.Κ., «περὶ ἱδρύσεως Διοικήσεως Φρουρῶν Χωροφυλακῆς Ἁγίου Εὐστρατίου καὶ Δ/σεως Φρουρῶν Χωροφυλακῆς Ἐγκληματικῶν Φυλακῶν Γυάρου» ἱδρύθησαν δύο τοιαῦται Διοικήσεις, ἐξομοιούμεναι πρὸς Διοίκησιν Χωροφυλακῆς καὶ ὑπαγόμεναι εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις Σύνταγμα Χωροφυλακῆς.

Θ΄ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΡΟΧΑΙΑΣ ΠΡΟΑΣΤΕΙΩΝ

Δυνάμει τοῦ ἀπὸ 28-7-1951 Β.Δ. «περὶ ἱδρύσεως Δ/σεως Χωροφυλακῆς Τροχαίας Κινήσεως Προαστείων», δημοσιευθέντος εἰς τὸ ὑπ' ἀριθμ. 219 τῆς 4-8-51 Φ.Ε.Κ., συνεστήθη ἐν Ἀθήναις Διοίκησις Τροχαίας κινήσεως Προαστείων, ὑπαγομένη εἰς τὴν Ἀνωτέραν Διοικ. Χωροφυλακῆς Πρωτευούσης (5). Διὰ τοῦ αὐτοῦ Β.Δ. ἱδρύθησαν καὶ πέντε «Τμήματα Τροχαίας Κινήσεως», ἤτοι ἐν Κηφισίᾳ, Νέα Ἰωνία, Αἰγάλεω, Ἐλευσίνι καὶ Γλυφάδα.

Ι΄ ΣΑΝΑΤΟΡΙΟΝ ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΗΣ

Τὸ ἐπίμοχθον νυχθημερὸν ἔργον, αἱ συνεχεῖς κακουχίαι καὶ ἡ ὑπὲρ τὸ δέον κόπωσις ὡδήγουν παλαιότερον ἱκανὸν ἀριθμὸν ἐκ τῶν ὀργάνων τοῦ Σώματος εἰς τὴν φυματίωσιν, δι' ὃ καὶ σοβαρῶς ἀπησχόλει τὴν ὑπηρεσίαν ἡ διὰ τὴν πάθησιν ταύτην εἰδικὴ νοσηλεία. Ἐδόθη ἡμῖν καὶ ἀλλαχοῦ εὐκαιρία νὰ εἴπωμεν ὅτι ἀπὸ

(5) Ἡ Α. Δ. Χ. Πρωτευούσης συνεστήθη διὰ Β. Δ. 11-3-47 πλὴν ἤρξατο λειτουργοῦσα ἀπὸ 7-2-1949, ὅτε καὶ ἡ Α.Δ.Χ. Στερεᾶς Ἑλλάδος ἐν Λαμίᾳ.

πλευρᾶς Ἰατρονοσοκομειακῆς περιθάλψεως τὸ Σῶμα τῆς Χωροφυλακῆς εὑρίσκεται πολὺ μακρὰν ἀκόμη ἑνὸς ἀξιοπρεποῦς Σταθμοῦ προόδου καὶ αὐτοτελείας, χωρὶς νὰ παραγνωρίζηται ἡ μεγίστη ἀξία τοῦ κατὰ τὸ 1966 καὶ ἐπὶ Ὑπουργίας Ἀποστο-στολάκου καθιερωθέντος συστήματος, ὅπερ παρέχει τὴν εὐχέρειαν μιᾶς ὄντως ἀξιολόγου Ἰατρονοσηλευτικῆς περιθάλψεως.

Διὰ τὴν ἀνέγερσιν ἑνὸς Σανατορίου Χωροφυλακῆς εἶχε γίνη ἱκανὸς θόρυβος καὶ προεβάλλετο τοῦτο ὡς μία καθολικὴ ἀξίωσις τοῦ Σώματος, ἡ Πολιτεία ὅμως οὐδέποτε ἐπεδείξατο ἐνδιαφέρον. Ἐκ διαφόρων ἐράνων καὶ εἰσφορῶν, μὲ ἀξιοπρόσεκτον προσφορὰν τοῦ διατελέσαντος Ἀρχηγοῦ Χωροφυλακῆς Γ. Σαμουήλ, εἶχε δημιουργηθῆ ἕνα κεφάλαιον ὑπὲρ τοῦ Σανατορίου καὶ ὁ Ὑπουργὸς Ἐσωτερικῶν, εἶχεν συγχωνευθῆ πλέον τὸ ὑπουργεῖον Δημ. Τάξεως, ἐξέδωκε τὴν ὑπ' ἀριθμ. 283/36/71 ἀπὸ 24-5-1952 ἀπόφασιν δι' ἧς συνεκρότησεν μίαν διαχειριστικὴν ἐπιτροπὴν ἐκ τῶν ὑποστρατήγου Παπαδημητρίου Χαρ., Συν/ρχου Τσιτούρα Νικ. καὶ Ἀντ/ρχου Κατσάκου Γεωργ, ἥτις ὅμως ἐνετέλλετο ὅπως ἡ κίνησις τοῦ λογαριασμοῦ τούτου «ἐνεργεῖται μόνον κατόπιν διαταγῶν ἡμῶν», δηλονότι τοῦ ἑκάστοτε Ὑπουργοῦ.

Τὸ ποσὸν τοῦτο διεφυλάχθη καὶ ὑπάρχη, ὑπὸ νεωτέρων ὅμως ὑπουργῶν ἐγένετο κακὴ χρῆσις τούτου πρὸς διανειοδότησιν Ἀξιωματικῶν τινῶν καὶ ἔχει ἐκλείψη οἱαδήποτε ἐλπὶς διὰ τὴν ἀνέγερσιν σανατορίου, τὸ ὁποῖον ἴσως ἤδη νὰ μὴν ἀναγκαιοῖ ὅσον ἀναγκαιοῦν γενικὰ νοσοκομεῖα καὶ ἰατροί.

ΙΑ΄ ΥΠΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΙ ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΗΣ - ΑΝΘΥΠΑΣΠΙΣΤΑΙ

Ὑπαξιωματικοὶ Χωροφυλακῆς :

Μετὰ τὴν λῆξιν τοῦ Ἀντισυμμοριακοῦ ἀγῶνος ἡ Χωροφυλακὴ ἀντιμετώπισε πολλὰ καὶ δυσχερῆ προβλήματα. Ἕν τῶν σπουδαιοτέρων ἐκ τούτων ὑπῆρξεν ἡ ἀνυπαρξία καταλλήλων ὑπαξιωματικῶν. Ὁ Ὑπαξιωματικὸς ἐν τῇ Χωροφυλακῇ, εἴτε ὡς Σρταθμάρχης, εἴτε ἐν τῷ Ἀνστυνομικῷ Τμήματι, εἴτε εἰς οἱανδήποτε θέσιν καὶ ἂν εἶναι τοποθετημένος, ἀποτελεῖ τὴν ψυχὴν τῆς ἀστυνομεύσεως, ἀλλὰ καὶ τὴν βασικωτέραν προϋπόθεσιν διὰ τὴν δημιουργίαν ἱκανῶν καὶ ἰδία καταλλήλων Ἀξιωματικῶν ὡς καὶ σημαντικὸν παράγοντα ἐν τῇ καθόλου διοικήσει.

Ἐὰν κάποτε θελήσῃ τὸ Σῶμα νὰ ἀναπροσαρμόσῃ τὴν ἐκπαίδευσιν τῶν στελεχῶν του πρέπει νὰ μεταβάλῃ τὰ προγράμματα ἐκπαιδεύσεως δοκίμων Χωροφυλάκων καὶ κυρίως πρέπει νὰ ἐναρμονίσῃ τὴν ἐκπαίδευσιν τῶν ὑπαξιωματικῶν εἰς κλιμακουμένην διάρθρωσιν τῶν ἐπαγγελματικῶν ἀναγκῶν ἐν ἀπολύτω συσχετίσει μετὰ τῶν προγραμμάτων τοῦ ἀνωτάτου ἐκπαιδευτικοῦ Ἀστυνομικοῦ ἱδρύματος, ἐξ οὗ προέρχονται οἱ Ἀξιωματικοί. Ἀπαιτοῦνται πρὸς τοῦτο βαθεῖαι γνώσεις, γενναῖαι ἀποφάσεις καὶ ἀκάματος ἐργασία. Ἔναντι τῶν τοιούτων ἀπαιτήσεων τὴν ἐπομένην τῆς λήξεως τοῦ ἀντισυμμοριακοῦ ἀγῶνος ἡ κατάστασις ἐν τῇ Χωροφυλακῇ ἀπὸ πλευρᾶς ὑπαξιωματικῶν ἦτο ἀπελπιστική. Ἐπὶ 1900 ἐνωμοταρχῶν οἱ 900 εἶχον γραμματικὰς γνώσεις Δημοτικοῦ Σχολείου καὶ δὲν εἶχον φοιτήσει εἰς Σχολεῖον ὑπαξιωματικῶν ὡς ἀποκτήσαντες τοὺς βαθμούς των ἐπ' ἀνδραγαθία. Ἡ ἀναλογία τῶν ἀγραμμάτων ὑπεν/ρχῶν διὰ τὴν ἰδίαν αἰτίαν ἦτο ἀκόμη μεγαλυτέρα καὶ ταῦτα διότι ἡ μαχομένη Χωροφυλακὴ ἔδει καὶ τοὺς ἥρωας της νὰ ἀμείψῃ ἀλλὰ καὶ

Ὁ Βασιλεὺς Παῦλος μετὰ τοῦ πρίγκηπος Γεωργίου καὶ μελῶν τῆς Κυβερνήσεως ἐπεσκέφθη τὸ 1951 τὰς Σχολὰς Χωροφυλακῆς, ἔνθα ἐφωτογραφήθη μετὰ τοῦ προσωπικοῦ καὶ τῶν φοιτώντων.

No. 4955

International Association for Identification

SIR FRANCIS GALTON'S RIGHT INDEX PRINT

To Whom it may Concern—Greetings:

THIS CERTIFIES THAT COLONEL CONSTANTINOS MARKATOS

having complied with all requirements of the Constitution and By-Laws of the

International Association for Identification

is hereby declared an ACTIVE MEMBER, and entitled to all the Rights, Privileges and Benefits that the Association may be able to afford.

Secretary-Treasurer

President

DATE May 16th 1962

MEMBER'S RIGHT INDEX PRINT ABOVE HERE

Member's Signature

Στελέχη τῆς χωροφυλακῆς εὑρίσκονται ἐν ἀνταποκρίσει καὶ συνεργασία μετὰ Διεθνῶν Ἀστυνομικῶν ὀργανισμῶν ἐπὶ ἐπιστημονικῶν μεθόδων διώξεως τοῦ ἐγκλήματος. Δίπλωμα ἀντεπιστέλλοντος μέλους ἐν Ἑλλάδι τοῦ συνταγματάρχου χωροφυλακῆς Μαρκάτου Κων. ἐπὶ θεμάτων δακτυλοσκοπίας.

τὴν ἐκπαίδευσιν νὰ παραμελήση σοβαρῶς. Παραθέτομεν κείμενον ἀποδιδόμενον εἰς ἀναφορὰν ἑνὸς Σταθμάρχου τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, τέκνου τῆς ὑπερτάτης ἀνάγκης :

Ἑλληνικὴ Βασιλικὴ Χωροφυλακὴ
Σταθμὸς Χωροφυλακῆς Σμοκόβου
Ἀριθμ. Πρωτ. 8/4/4β

Ἀναφορὰ τοῦ Ὑπεν/ρχου Κωνσταντοπούλου Μαρίνου πρὸς τὴν Υ.Χ. Σοφάδων

Ἐν Σμοκόβῳ τῇ 2-9-1950

Πρὸς
Τὴν Ὑποδ. Χωρ. Σοφάδων
εἰς Σοφάδες

«Περὶ ἀπολύσεως Ἀγροφύλακος Κατσίφα Γεωργίου ἐκ Σμοκόβου.

» Λαμβάνω τὴν τιμήν, εἰς ἐκτέλεσιν τῆς ὑπ' ἀριθμ. 8/5/27 ἀπὸ 30-8-50 » διαταγῆς ὑμῶν νὰ ἐπαναφέρω τὴν ἐν λόγῳ ἀναφορὰν μου καὶ νὰ ἀναφέρω ὅτι ἡ » ὑπ' ἀριθ. 27 ἀπὸ 31-8-50 Δ/γῆς ὑμῶν διατάσσει νὰ ἀναφέρω ἐὰν ἐπραγματο- » ποιήθη ἡ ἀπόλυσις τοῦ Ἀγροφύλακος Κατσίφα χωρὶς ὅμως καὶ σὲ πόσες ἡμέρες » ν' ἀναφέρω, ἡ ὑπηρεσία μου ἀνέμενεν τὴν ἀπόλυσιν πρῶτα καὶ μετὰ νὰ ἀναφέρη, » πλὴν ὅμως ἡ ἀπόλυσις αὐτοῦ βραδύνει παρὰ τῆς ὑπηρεσίας μου, γι' αὐτὸ καὶ ἡ » ὑπηρεσία μου ἀνέφερε στὰς 27-8-50 πλὴν ὅμως ἡ ὑπηρεσία ὑμῶν δὲν ἀρκεῖται, » καὶ δὲν μένει ἱκανοποιημένη, παρ' ἡμῶν καὶ ζητεῖ κάθε λίγο καὶ ἀπὸ 5-10-15 » ἀπολογίες ἡμῶν.

» Ἀναφέρω ὅτι ὁ ὑποφαινόμενος προέρχεται ἐπὶ ἀνδραγαθείαν καὶ διὰ τὸν » ἴδιον εἶναι πολλὰ αὐτὰ ποὺ ἔμαθε καὶ φτιάνει, ἐὰν στὴν ὑπηρεσία ὑμῶν δὲν ἀρκοῦν, » παρακαλῶ ὑμᾶς ὅπως προτείνεται τοῦτον πρὸς ἀντικατάστασιν ἡ ἀπόλυσις ἐκ » τοῦ Σ. Β. Χωροφυλακῆς, ἡ νὰ τοῦ σχηματίσητε δικογραφίες γιὰ νὰ τὸν φυλακί- » σετε, ἀφοῦ δὲν τὸν ἔμαθε ἡ ὑπηρεσία ὑμῶν ποῖα καθήκοντα τοῦ ὑποφαινομένου » εἶναι ἡ ἑξῆς ἀπολογία γιὰ ὅλες τὶς ἀπολογίες του 1ον ὁ Ζαχαριάδης μὲ τὸν Μᾶρκο » φταῖνε ποὺ ἔκαναν τὸν ἀνταρτοπόλεμον καὶ πήραμε τὰ γαλόνια ἐμεῖς ἐπὶ ἀνδρα- » γαθείαν. 2ον ἡ ὑπηρεσία ὑμῶν ἐμᾶς τούς, ἐπὶ ἀνδραγαθείαν δὲν μᾶς πῆγε οὔτε » στὴν Σχολὴν οὔτε πουθενὰ καὶ ὅσοι ἀπὸ μᾶς ἔχουν τὴν θέλησιν ὡς ὁ ὑποφαινό- » μενος, ἔσπασαν τὸ κεφάλι τους καὶ ἔμαθαν ὅτι μποροῦσαν μόνοι τους, ἐνῶ ἄλλοι » ἐπὶ ἀνδραγαθεία ὑπαξιωματικοὶ τὴν μαζέβουν τὴν ἀλληλογραφίαν στὸ τσουβάλι » καὶ τὴν ἀλατίζουν».

Οὐδεὶς δύναται νὰ ἀρνηθῇ ὅτι ὁ ὑπεν/ρχης αὐτὸς εἶχεν ἀπόλυτον δίκαιον, ὅπως ἀπόλυτον δίκαιον εἶχεν καὶ ἡ Χωροφυλακή, ἥτις προσεπάθει νὰ ἀντιμετωπίση τὰς ἀνάγκας δι' ὅσων διέθετε μέσων καὶ δυνάμεων.

Ἡ δικαστικὴ ἀστυνομία, τῆς ὁποίας εἶναι κύριοι καὶ βασικοὶ παράγοντες οἱ ἀστυνομικοὶ Σταθμάρχαι ὡς προανακριτικοὶ ὑπάλληλοι καὶ ὡς ἐξερευνηταὶ τῶν σκοτεινῶν ἐγκλημάτων ἔπασχε δεινῶς, ὅπως ὅλαι αἱ ἐκδηλώσεις καὶ αἱ ἀνάγκαι τοῦ πολιτικοῦ καὶ κοινωνικοῦ σώματος πρὸς ὑπηρέτησιν τῶν ὁποίων ἐκαλεῖτο ἡ ἀστυνομία ἔπασχον καὶ ἐχώλαινον ἐνίοτε ἀνυποφόρως.

Οἱ Διοικηταὶ Ἀξιωματικοὶ (ὑποδιοικήσεων) περιεφέροντο ἀπὸ Σταθμοῦ εἰς Σταθμὸν πρὸς ἀντιμετώπισιν τῶν ἐπειγουσῶν ἀναγκῶν καὶ συνεχῆ νουθεσίαν καὶ

διδασκαλίαν πρὸς τοὺς ὑπαξιωματικοὺς ἐκείνους, δὲν ἦσαν δὲ μόνον ὑπαξιωματικοὶ οἱ ἐκ τῆς ἐλλείψεως γραμματικῶν καὶ ἐπαγγελματικῶν γνώσεων νοσοῦντες, ἀλλὰ καὶ εἷς ἀριθμὸς ἀνθυπασπιστῶν.

Ἡ κατάστασις αὕτη ἠνάγκασεν τὴν Πολιτείαν νὰ ἐκδώση τὸν Νόμον 1954 τῆς 17/18 Δεκ. 1951 «περὶ ἐκπαιδεύσεως Ἀνθ/στῶν καὶ Ὑπαξιωματικῶν τῆς Χωροφυλακῆς κ.λπ.» καὶ ἐν συνεχείᾳ, εἰς ἐκτέλεσιν τοῦ νόμου τούτου, τὸ Β.Δ. τῆς 30-4-1952 «περὶ ἐκπαιδεύσεως Ἀνθ/στῶν καὶ Ὑπαξιωματικῶν Β. Χωροφυλακῆς.

Διὰ τοῦ νόμου τούτου προεβλέφθη ὅπως ὑποχρεωτικῶς ἅπαντες οἱ μὴ ἐκ τοῦ σχολείου προερχόμενοι ὑπαξιωματικοὶ καὶ Ἀνθ/σταὶ ὑποβληθῶσιν τμηματικῶς ἐπὶ τετράμηνον εἰς εἰδικὴν ἐκπαίδευσιν, διὰ δὲ τοῦ Β.Δ. καθωρίσθησαν τὰ διδακτέα μαθήματα καὶ κανονιστικῶς τὰ τῆς τοιαύτης ἐκπαιδεύσεως. Ὅσοι ἐκ τῶν ὑπαξιωματικῶν ἐδήλουν ὅτι δὲν ἐπεθύμουν νὰ τύχουν τῆς τοιαύτης ἐκπαιδεύσεως ἐστεροῦντο παντὸς δικαιώματος περαιτέρω ἐξελίξεως, οἱ ὑπεν/ρχαι μάλιστα ἐχαρακτηρίζοντο ὡς καλοὶ Χωροφύλακες καὶ διετίθεντο εἰς ὑπηρεσίαν Χωροφύλακος.

Οὕτω ἀνελήφθη καὶ ἤρξατο μιὰ μεγάλη ἀναμορφωτικὴ προσπάθεια, δι' ἧς ἐβελτιώθη σοβαρῶς ἡ κατάστασις.

ΙΒ' ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΣΧΟΛΗΣ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ

Διαρκοῦντος τοῦ ἀντισυμμοριακοῦ ἀγῶνος τὸ Σῶμα τῆς Χωροφυλακῆς ἠσθάνθη τὴν ἀνάγκην νὰ ἀποκτήση κατωτέρους Ἀξιωματικοὺς καὶ διότι ἀπὸ ἐτῶν δὲν εἶχε λειτουργήση ἡ Σχολὴ Ἀξιωματικῶν ἀλλὰ καὶ διότι λόγῳ τοῦ ἀντισυμμοριακοῦ ἀγῶνος ἔσχεν βαρείας ἀπωλείας.

Κατόπιν τούτου ἐξεδόθη ὁ Ν. 555 τῆς 20/25 Φεβρουαρίου 1948 «περὶ ἐκτάκτου ἐνεργείας ἐξετάσεων διὰ τὴν Σ.Α.Χ.», καὶ ἐν συνεχείᾳ οἱ νόμοι 904 τῆς 18/19 Μαρτίου 1949, 1200 τῆς 17/19-10-1949 καὶ 1483 τῆς 14/17-8-1950.

Βάσει τῆς νομοθεσίας ταύτης ἐξῆλθον τῆς Σχολῆς τὴν 20 Ἀπριλίου 1949 οἱ πρῶτοι μετὰ τὸν Β' παγκόσμιον πόλεμον νέοι ἀνθυπομοίραρχοι, μετὰ ἐκπαίδευσιν ἕξ περίπου μηνῶν, διὰ νὰ ἐπακολουθήση τὴν 8-11-1949 ὀνομασία τῆς δευτέρας σειρᾶς, τὴν 2-5-1951 τῆς τρίτης καὶ ἔκτοτε ἡ κανονικὴ ἀνελλιπὴς πλέον λειτουργία τῆς Σχολῆς Ἀξιωματικῶν.

Ἐκτὸς τῆς συνεπείᾳ τῶν ἐπ' ἀνδραγαθίᾳ προαγωγῶν ἀκαταλληλότητος καὶ ἀνικανότητος Ἀνθυπασπιστῶν καὶ Ὑπαξιωματικῶν, ἡ Χωροφυλακὴ ἀντιμετώπισε καὶ τὴν κατάστασιν Ἀξιωματικῶν ἀποκτησάντων τῶν βαθμὸν τοῦ Ἀξιωματικοῦ ἄνευ φοιτήσεως εἰς Σ.Α. Χωροφυλακῆς, μερικοὶ τῶν ὁποίων εἶχον ἀποκτήσει ὅλους τοὺς βαθμοὺς ἐπὶ τοῦ πεδίου ρῆς μάχης, ἦσαν ἄριστοι πολεμισταί, ἀλλ' ἤδη ἐμειονέκτουν εἰς τὴν εἰρηνικὴν ἀποστολὴν τοῦ Σώματος τὴν καὶ ἀρκούντως δυσκολωτέραν. Δὲν ἦσαν ὅμως μόνον οἱ ἐπ' ἀνδραγαθίᾳ ἐξελιχθέντες εἰς Ἀξιωματικούς, οἵτινες ἦσαν ἐλάχιστοι σχετικῶς, ἦσαν ὅλοι ἐκεῖνοι οἵτινες δυνάμει εὐεργετικῶν νόμων (2728/40, 272/43, 342/43, 3244/44, 228/45, 905/46, 1038/47, 320/46, 1327/49, 1184.49 κ.λπ.) εἶχον προαχθῆ εἰς Ἀξιωματικοὺς ἄνευ ἐκπαιδεύσεως τινός. Ὁ ἐκ τῶν κατηγοριῶν τούτων ἀριθμὸς ἦτο σοβαρός.

Διὰ τὴν κατὰ τὸ δυνατὸν θεραπείαν τοῦ θέματος ἐξεδόθη τὸ Ν.Δ. 3085 τῆς 6/14-10-1954 «περὶ ἐκπαιδεύσεως κατωτέρων Ἀξιωματικῶν Χωροφυλακῆς μὴ

προερχομένων ἐκ τῆς Σχολῆς 'Αξιωματικῶν». Κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Ν.Δ. τούτου, οἱ μὴ προσερχόμενοι εἰς τὴν ἐκπαίδευσιν ταύτην καθὼς καὶ οἱ μὴ παρουσιάζοντες εὐδόκιμον ἐπίδοσιν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐκπαιδεύσεως ἐστεροῦντο τοῦ δικαιώματος περαιτέρω ἐξελίξεως καὶ ὑπέκειντο εἰς τὴν κρίσιν τοῦ κατ' ἔτος Συμβουλίου Προαγωγῶν ἐὰν θὰ ἐξακολουθήσωσι νὰ παραμένωσιν εἰς τὸ Σῶμα ἢ θὰ ἀπεστρατεύοντο. 'Ο χρόνος καὶ ὁ ἐπακολουθήσας κῶδιξ Χωροφυλακῆς ἤμβλυναν κάπως τὸ θέμα.

ΙΓ'. ΕΝΑΛΛΑΓΗ ΚΟΜΜΑΤΙΚΗΣ ΣΚΥΤΑΛΗΣ

'Εκτὸς μιᾶς μικρᾶς περιόδου, κατὰ τὸ δεύτερον ἥμισυ τοῦ ἔτους 1946, ἀπὸ τῆς ἀπελευθερώσεως τὸ Σῶμα τῆς Χωροφυλακῆς ἐτέλει μέχρι καὶ τοῦ ἔτους 1952 ὑπὸ τὸν ἔλεγχον τῶν λεγομένων Βενιζελογενῶν ἢ ἄλλως πῶς Δημοκρατικῶν κομμάτων καὶ παραγόντων καὶ ὡς ἐκ τούτου ἔλαβον χώραν ἐπαναφοραὶ καὶ ἀποκαταστάσεις ἀποτάκτων, ἀποστράτων κ.λπ., περὶ ὧν ἤδη ἐποιησάμεθα λόγον.

Αἱ κατὰ τὸ ἔτος 1951 διενεργηθεῖσαι βουλευτικαὶ ἐκλογαὶ δὲν ἀπέδωκαν βιώσιμον κυβέρνησιν, ἐνῶ κατὰ τὰς ἕνεκα τούτου νέας ἐκλογὰς τῆς 16ης Νοεμβρίου 1952 ἐπλειοψήφισεν ὁ ὑπὸ τὸν Στρατάρχην Παπᾶγον πολιτικὸς ὀργανισμὸς «Ἑλληνικὸς Συναγερμός».

'Η νέα Κυβέρνησις ἐπέλεξεν ὡς νέον 'Αρχηγὸν Χωροφυλακῆς τὸν 'Αναστάσιον Πάτερην, ὃν προήγαγεν εἰς 'Αντιστράτηγον. Μετὰ ἓν περίπου ἔτος ὁ 'Υπουργὸς τῶν 'Εσωτερικῶν Π. Λυκουρέζος ἀκολουθῶν τὸν Σ. Μαρκεζίνην ἀντεκατεστάθη καὶ κατὰ τὸν ἀνασχηματισμὸν τῆς Κυβερνήσεως ἐδημιουργήθη θέσις 'Υφυπουργοῦ 'Εσωτερικῶν εἰς ἣν ἐτοποθετήθη ὁ βουλευτὴς Κορινθίας Β. Βραχνός.

'Ο νέος 'Αρχηγὸς Χωροφυλακῆς δὲν ὑπῆρξεν ὁ ἐκ τῶν περιστάσεων ἐνδεδειγμένος καὶ δὲν ἀπέδωκεν ὅσα τὸ Σῶμα ἀνέμενε καὶ ἡ ἀνάγκη ἀπῄτει.

Κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος τῆς 'Αρχηγίας του εἶχεν ἀδιατάρακτον τὴν Κυβερνητικὴν συμπαράστασιν καὶ τὸν περιέβαλλον ἀξιωματικοὶ ἱκανοί, μελετημένοι καὶ ἐργατικοί, ἐνῶ μετὰ τὴν ἀνάληψιν ὑπὸ τοῦ Βραχνοῦ τῆς 'Υφυπουργίας συνεκρούσθη μετ' αὐτοῦ διὰ λόγους ἥκιστα κολακευτικοὺς ἑκατέρωθεν καὶ ἐπὶ σοβαρᾷ ζημίᾳ τοῦ Σώματος. 'Υπῆρξεν διὰ τὸ σύνολον σχεδὸν τοῦ Σώματος ἀκατάληπτος καὶ ἀπαράδεκτος ἡ κατὰ τὴν περίοδον ἐκείνην τῆς γενικῆς ἀναδημιουργίας στασιμότης τῶν προβλημάτων τῆς Χωροφυλακῆς.

'Ο κατὰ τὰ προηγούμενα ἔτη ἀσυγκράτητος κομματικὸς φατριασμὸς εἶχε προκαλέσει σφοδρὰς ἀντιδράσεις, ἕνεκεν τῶν ὁποίων ἀμέσως μετὰ τὸν σχηματισμὸν τῆς Κυβερνήσεως 'Ελληνικοῦ Συναγερμοῦ καὶ τὴν ἀντικατάστασιν τοῦ 'Αρχηγοῦ Χωροφυλακῆς, ἐξεδηλώθη ἕνα πνεῦμα ἀνεπιτρέπτου ἀνταποδόσεως καὶ οὐδεὶς ἐνεφανίσθη νὰ χαλιναγωγήσῃ τοῦτο. 'Ο νέος 'Αρχηγὸς ἦτο ἄγνωστος εἰς τὸ Σῶμα καὶ τὸ Σῶμα εἰς αὐτόν, διότι οὗτος ἐπὶ πολλὰ ἔτη ὑπηρέτει εἰς τὴν 'Ασφάλειαν τῆς Α.Μ. τοῦ Βασιλέως.

'Ετέθησαν ἐκτὸς ὑπηρεσίας, εἰς τὴν διάθεσιν τῶν ἐπιθεωρήσεων κ.λπ., ἀρκετοὶ ἀνώτεροι 'Αξιωματικοὶ καὶ διενεργήθησαν μεταθέσεις εἰς εὐρυτάτην κλίμακα, ἄλλαι μὲν ἐπιβεβλημέναι λόγῳ κομματικῆς ἀναμίξεως, ἄλλαι δὲ μᾶλλον ἀδικαιολογήτως εἰμὴ πρὸς ἱκανοποίησιν ταλαιπωρηθέντων ὑπὸ τῆς τόσον ἐνδήλως κομματισθείσης προηγουμένης ἡγεσίας.

Διενεργήθησαν ἀθρόαι διοικητικαὶ ἐξετάσεις ἐναντίον πολλῶν Ἀξιωματικῶν, κατηγορηθέντων δι' ἀπροκάλυπτον ἢ ἐκ τῶν παρασκηνίων ἀνάμιξιν εἰς τὴν πολιτικὴν καὶ διὰ σωρείαν ἄλλων πράξεων καὶ ἐνεργειῶν, εἰς ἃς εἶχεν ὁδηγήσει ἡ ἀσύστολος εὐνοιοκρατία.

Μία διαπιστωθεῖσα ἐνέργεια ὡρισμένων Ἀνωτέρων Διοικητῶν Χωροφυλακῆς ἢ καὶ ἄλλων Διοικητῶν ὑποδεεστέρων κλιμακίων, περὶ ἀποστολῆς δώρων πρὸς τὸν προηγούμενον Ἀρχηγὸν Χωροφυλακῆς ἐπὶ τῇ ὀνομαστικῇ του ἑορτῇ διὰ χρημάτων ἐξ ἐράνου μεταξὺ τῶν ἀξιωματικῶν καὶ ἡ διὰ τῶν ἀνδρῶν διάθεσις βιβλίων τοῦ τέως Ἀρχηγοῦ, ἐκτὸς τῶν διαφόρων κυρώσεων, ἤγαγεν τὸν νέον Ἀρχηγὸν εἰς τὴν λῆψιν ἀπαραδέκτων καὶ καταπληκτικῶν μέτρων. Διὰ διαταγῆς του ἀπηγόρευσε σχεδὸν τὰς κοινωνικὰς σχέσεις παντὸς κατωτέρου πρὸς ἀνώτερον, ἀφοῦ ἀπηγόρευεν εἰς τὸν ἀνώτερον κατὰ βαθμὸν νὰ δέχεται τὴν παρὰ τοῦ κατωτέρου του προσφορὰν ἔστω καὶ ἑνὸς καφὲ ἢ ἀναψυκτικοῦ. !!Ἡ διαταγὴ αὐτὴ εἶχε κατακριθῆ παρὰ τοῦ συνόλου τῶν Ἀξιωματικῶν ὡς ἀντικοινωνική, ὡς στρεφομένη κατὰ τῆς ἀξιοπρεπείας καὶ φιλοτιμίας οἱουδήποτε Ἕλληνος καὶ τελείως ἀντιμέτωπος πρὸς τὸ ἀληθὲς πνεῦμα διὰ τὰς ἐξωϋπηρεσιακὰς σχέσεις τῶν Ἀξιωματικῶν καὶ τὴν καλλιέργειαν τῆς ἀπαιτουμένης καὶ τόσον ἀναγκαίας ψυχικῆς ἐπαφῆς καὶ ἀλληλεγγύης. Τὸ μέτρον τοῦτο εἶχε προκαλέσει ἐν τ' αὐτῷ καὶ τὴν χλεύην.

Ἡ πολιτικὴ καὶ ἡ ἡγεσία τοῦ Σώματος ἠθέλησαν νὰ προβοῦν εἰς μίαν ἐκκαθάρισιν τῶν στελεχῶν. Οὐδεὶς ἠδύνατο ἢ δύναται σήμερον ν' ἀντείπῃ, δηλαδὴ ὅτι δὲν ἦτο ἀπολύτως ἀναγκαία ἡ ἐκκαθάρισις αὐτή, τόσον διὰ τὴν ἀνακούφισιν τῶν διαφόρων βαθμῶν ὅσον κυρίως διὰ τὴν ἀπομάκρυνσιν τῶν ἐπαγγελματικῶς ἀκαταλλήλων στελεχῶν τὰ ὁποία εἶχον συσσωρεύσει οἱ διάφοροι εἰδικοὶ νόμοι. Ἡ ἄποψις ὅμως αὐτὴ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ παρίδῃ τὸν παράγοντα ἄνθρωπον, τὸν ὁποῖον δὲν ἔχει δικαίωμα νὰ ἀποπέμπει ἡ Πολιτεία ἄνευ στοργῆς καὶ μερίμνης. Ἀτυχῶς ἀπὸ τῆς συστάσεως τοῦ Σώματος τῆς Χωροφυλακῆς οὐδέποτε ἐλήφθη τοιαύτη πρόνοια εἰμὴ μόλις κατὰ τὸ 1962, ὁπότε ἐθεσπίσθη τὸ μέτρον τῆς παραμονῆς ἐκτὸς ὀργανικῶν θέσεων πρὸς συμπλήρωσιν συνταξίμου ὑπηρεσίας.

Οὕτω λοιπὸν καὶ ἐν προκειμένῳ μὲ τὴν ἐπιδίωξιν τοῦ ἑνὸς μόνον σκέλους, ἤτοι τῆς ἐκκαθαρίσεως τῶν στελεχῶν, ἐξεδόθη τὸ Ν.Δ. 2683 τῆς 31/10 - 10/11/1953 «περὶ ἀντικαταστάσεως, τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων τινῶν τοῦ Α.Ν. 2307/1940 περὶ στρατιωτικῆς ἱεραρχίας καὶ στρατιωτικῶν προαγωγῶν, ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ Α.Ν. 772/1948 περὶ προαγωγῆς Ἀξιωματικῶν Χωροφυλακῆς κυρωθέντος ὑπὸ τοῦ Ν.Δ. 1173/1949». Δυνάμει τοῦ Ν.Δ. τούτου καθωρίσθη ὅπως αἱ περὶ προαγωγῶν προτάσεις ὑποβάλλονται κατὰ Νοέμβριον ἑκάστου ἔτους καὶ διὰ τοὺς Ἀξ/κοὺς τοὺς συμπληροῦντας τὸν ἀπαιτούμενον χρόνον μέχρι τέλους Δ/βρίου τοῦ ἐπιόντος ἔτους, ἀνεστέλλοντο δὲ αἱ προαγωγαὶ μέχρι κυρώσεως τῆς μετὰ τὴν κατὰ ταῦτα κρίσιν ἐπετηρίδος κ.λπ. κατὰ τὸ ἔτος ἐκεῖνο.

Αἱ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ Ν.Δ. τούτου κρίσεις ἔσχον ὡς ἀποτέλεσμα τὴν κατὰ Μάϊον 1954 ἀποστρατείαν 9 Συν/ρχῶν, 11 Ἀντ/ρχῶν, 6 Ταγ/ρχῶν, 16 Μοιράρχων, 25 Ὑποποιράρχων καὶ 1 Ἀνθυπομοιράρχου.

Ἐκ τῶν τοιουτοτρόπως ἐξελθόντων, ἐκεῖνοι οἵτινες ἔδει νὰ ἀπασχολήσωσιν σοβαρῶς τὴν Κρατικὴν πρόνοιαν ἦσαν οἱ κατώτεροι Ἀξιωματικοί.

Διὰ τὴν προβλεφθεῖσαν νὰ καταρτισθῇ ἐπετηρίδαν μετὰ τὴν τοιαύτην κρίσιν

ἐξεδόθη τὸ Ν.Δ. 3073 τῆς 6/0-10-1954, τοῦ ὁποίου στόχος ὑπῆρξαν αἱ ἐπ' ἀνδραγαθία προαγωγαί.

Ὁ Βραχνὸς περιστοιχούμενος ὑπὸ ἀξιωματικῶν ἐπιδιωκόντων τὴν ἀνατροπὴν τῶν ἐπ' ἀνδραγαθία προαγωγῶν ἐκινήθη πρὸς τοῦτο, ἡ ἡγεσία ὅμως τοῦ Σώματος ἀντέδρασεν ἐγγράφως καὶ προφορικῶς, πρᾶγμα ὅπερ ὤξυνε τὰς μὴ τόσον ἀγαθὰς σχέσεις μεταξὺ Ὑφυπουργοῦ καὶ Ἀρχηγοῦ Χωροφυλακῆς. Δι' ἑνὸς κατασκευάσματος τῆς παραγρ. 4 ἄρθρ. 2 τοῦ περὶ οὗ πρόκειται Ν.Δ. παρηγκωνίσθησαν σοβαρῶς οἱ ἐπ' ἀνδραγαθία προαχθέντες τῶν τάξεων 1939 - 1940β.

Παραλλήλως πρὸς τοὺς Ἀξιωματικοὺς ἐτέθησαν ὑπὸ ἐτησίαν κρίσιν καὶ οἱ Ἀνθ/σταί, δυνάμει τοῦ Ν. 2580/1953, πρᾶγμα ὅπερ ἀπετέλεσεν ἕνα κάποιο ἀνασχετικὸν μέτρον εἰς τὴν ἀσυδοσίαν τοῦ βαθμοῦ τούτου μέχρι τότε.

Ἕνα περίπου μῆνα ἀπὸ τῆς ἀναλήψεως τῶν καθηκόντων του ὁ Ὑφυπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν ἐνεφανίσθη ἐπιθυμῶν νὰ ἐπιληφθῇ μετὰ σοβαρότητος καὶ ἀποφασιστικότητος τῶν προβλημάτων τοῦ Σώματος Ε.Β.Χ. καὶ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 1/112/1 ἀπὸ 12-5-1954 διαταγῆς του πρὸς τὸ Ἀρχηγεῖον Χωροφυλακῆς ἐζήτησεν ἐκθέσεις περὶ τῶν ἀπασχολούντων τὸ Σῶμα προβλημάτων.

Δυστυχῶς τὸ Ἀρχηγεῖον ὄχι μόνον οἴκοθεν δὲν εἶχε πράξη τοῦτο, ἀλλὰ καὶ ἤδη διαταχθὲν ἐκώφευσε, ὁπότε ἐπηκολούθησεν ἡ ὑπ' ἀριθ. 34 τοῦ γραφείου Ὑφυπουργοῦ προσωπικὴ πρὸς τὸν Ἀρχηγὸν Χωροφυλακῆς διαταγὴ παρατηροῦσα ἀνοικείως καὶ μᾶλλον μετὰ δριμύτητος τὸν Ἀρχηγόν. Ἐν παρατήματι Χ - 114 παραθέτομεν τὸ κείμενον τῆς διαταγῆς ταύτης.

Γενικῶς προκύπτει ὅτι μεταξὺ Ὑφυπουργοῦ καὶ Ἀρχηγοῦ Χωροφυλακῆς εἶχεν ἀναπτυχθῇ προστριβή, ἥτις ἀναμφιβόλως ἔσχεν ἐπιπτώσεις ἐπὶ τοῦ Σώματος. Εἰς ἐκτέλεσιν τῶν ἀνωτέρω διαταγῶν τοῦ Ὑφυπουργοῦ ὁ Ἀρχηγὸς συνεκρότησεν ἐπιτροπὰς καθ' ὁμάδας ἀντικειμένων ὑπὸ τὴν προεδρίαν τῶν ἐν Ἀθήναις ὑποστρατήγων, τὰ τυποποιημένα δὲ τῶν ἐπιτροπῶν τούτων πρακτικὰ ὑπέβαλεν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον ἄνευ γνώμης τοῦ Ἀρχηγοῦ!! Τὰ πρακτικὰ ταῦτα παρέμειναν εἰς τοὺς φακέλλους.

Ὁ ἐγωϊσμὸς τοῦ Ἀρχηγείου ὑπεστήριζεν ὅτι περὶ ὅλων θὰ προέβλεπεν ὁ παρ' αὐτοῦ ἐκπονούμενος νέος ὀργανισμὸς Χωρ/κῆς.

Πρέπει ν' ἀναφερθῶμεν καὶ εἰς μίαν μᾶλλον ἀγαθοποιόν, καθ' ἡμᾶς, ἀρχὴν τοῦ Ἀρχηγείου κατὰ τὴν περίοδον ταύτην, καθ' ἣν οἱ διάφοροι βαθμοφόροι εἶχον καταστῇ ὑπεύθυνοι καὶ διὰ τὰ παραπτώματα τῶν κατωτέρων των, μὲ δικαιολογητικὴν βάσιν τὴν ἄσκησιν ἐλλιποῦς διαπαιδαγωγήσεως, ἐπιβλέψεως καὶ νουθετήσεως. Κατὰ τῆς εἰς παλαιὰς πηγὰς ἐχούσης τὰς ρίζας της τοιαύτης δοξασίας ἐδημιουργήθη ἀντίδρασις τῶν Ἀξ/κῶν, ἧς ἀποτέλεσμα ὑπῆρξεν βραδύτερον ὁ ἐν τῷ Κανονισμῷ πειθαρχίας ρητὸς προσδιορισμὸς τῶν ὁρίων εὐθύνης, ἤτοι ὅτι «πᾶς εἶναι ἀτομικῶς ὑπεύθυνος διὰ τὰς ἰδίας πράξεις» (ἐδαφ. 7 παραγρ. 6 ἀριθρ. 1 Β.Δ. 15/28-7-1956). Ἡ Χωροφυλακὴ εἶναι Σῶμα μὲ στρατιωτικὴν πειθαρχίαν καὶ ἡ καθιερωθεῖσα ὡς ἀνωτέρω τοιαύτη ἀρχὴ πιστεύομεν ὅτι ἔβλαψεν, διότι ἐν τελευταία ἀναλύσει καταντᾷ ὥστε ὑπεύθυνοι νὰ ὦσιν οἱ Χωροφύλακες μόνον κατὰ κανόνα, καὶ ἐπειδὴ τοῦτο ἐν τῇ πράξει θὰ προκάλει ἄλλας ἐπιπτώσεις δημιουργεῖται ἕνα πνεῦμα ἀνευθυνότητος.

Ἐν τῇ εἰσαγωγῇ τοῦ Κανονισμοῦ Χωρ/κῆς 1918 (παράγρ. 11 ἀνατύπωσις

᾽Αρχηγείου Χωρ/κῆς 1951), διελαμβάνετο τὸ ἀκόλουθον συνετόν. «Συνεπῶς κατὰ τὴν βεβαίωσιν παραπτωμάτων ὑφισταμένων, δέον ν᾽ ἀποφεύγηται κατ᾽ ἀρχὴν ἡ ἀναζήτησις εὐθύνης τῶν προϊσταμένων αὐτῶν, ἐκτὸς ἐὰν ἐκ τῶν παραπτωμάτων τούτων ἤθελε προκύψει προφανὴς ἀμέλεια καὶ πλημμελὴς διεύθυνσις τῶν προϊσταμένων των». Ὁ ἀφορισμὸς τοῦ προπροηγουμένου ᾽Αρχηγοῦ Κατσαμπῆ «ὁ κρίνων κριθήσεται» εἶχεν ἀπόλυτον ἐφαρμογὴν ἐν προκειμένῳ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ΄

«Δὲν εἶναι τί δίκαιον διότι εἶναι νόμος, ἀλλὰ
πρέπει νὰ εἶναι νόμος διότι εἶναι δίκαιον»
Μοντεσκιὲ

ΚΩΔΙΞ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΒΑΣΙΛΙΚΗΣ ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΗΣ

Ἀνωτέρω παρεθέσαμεν ἓν ἐκτενέστερον ἐρωτηματολόγιον, συνταχθὲν σχεδὸν ἀμέσως μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν ,ἐπὶ διαφόρων ζωτικῆς σημασίας προβλημάτων τοῦ Σώματος τῆς Χωροφυλακῆς.

Ἐποιησάμεθα ἐπίσης λόγον ἐπὶ τῶν τεθέντων παρὰ τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν ὑπ' ὄψιν τοῦ Ἀρχηγείου Χωροφυλακῆς θεμάτων πρὸς γνωμοδότησιν.

Εἴδομεν ὅτι εὐθὺς μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν, ὑποδείξει τῆς Βρεττανικῆς ἀποστολῆς, ἐξεδόθη ὁ Α.Ν. 471/45, δυνάμει τοῦ ὁποίου τὸ Σῶμα ἀνεξαρτοποιήθη τελείως εἰς τὰς μετὰ Στρατοῦ καὶ Στρατιωτικῶν σχέσεις του, πρᾶγμα ὅπερ ἔθεσεν ἐπὶ νομοθετικοῦ τάπητος ὅλα τὰ ὑπὸ Στρατιωτικῶν Κανονισμῶν καὶ Νόμων διεπόμενα θέματα. Ὁ περὶ ὀργανισμοῦ Χωροφυλακῆς Α.Ν. 7-6-1935 εἶχεν ὑποστῆ τοσαύτας τροποποιήσεις καὶ συμπληρώσεις, ὥστε αὐτὸς μὲν εἶχε καταστῆ ἀγνώριστος οἱ δὲ παρ' αὐτοῦ διεπόμενοι δὲν ἐγνώριζον μετὰ βεβαιότητος τί ἐν ἑκάστη περιπτώσει ἴσχυεν, πεντήκοντα ἑπτὰ Νομοθετήματα εἶχον τροποιήσει τὸν ὀργανισμὸν τοῦτον μέχρι τέλους 1954.

Ἡ Βρεττανικὴ ἀποστολὴ κατ' ἐπανάληψιν εἶχε τονίσει τὴν ἀνάγκην ἐκδόσεως νέου, ὁλοκληρωμένου καὶ συγχρόνων ἀντιλήψεων ὀργανισμοῦ. Τέλος αἱ ἐπενεχθεῖσαι κοινωνικαὶ μεταβολαὶ καὶ μεταρρυθμίσεις, τόσον εἰς ἀντιλήψεις ὅσον καὶ εἰς θέματα τοῦ καθ' ἡμέραν βίου, ἠξίουν ἐπιτακτικῶς τὴν ἀνασύνταξιν καὶ ἐπὶ συγχρόνων βάσεων ἀναδιοργάνωσιν τῶν Ἀστυνομικῶν Ὑπηρεσιῶν, δυνάμεων καὶ ἀντιλήψεων.

Πρὸς ἀντιμετώπισιν τῶν πλέον ἐπειγόντων ἐκ τῆς σοροῦ ταύτης τῶν προβλημάτων αἱ μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν Κυβερνήσεις ἐξέδωκαν διαφόρους Νόμους, ἤτοι Α΄. Ἐ π ὶ ὀ ρ γ α ν ι κ ῶ ν θ ε μ ά τ ω ν: Α.Ν. 176 τῆς 7/9 Μαρτίου 1945 περὶ ὁρίου ἡλικίας Ἀξ/κῶν καὶ Ἀνθ.στῶν, Α.Ν. 471 τῆς 11/13-7-1945 περὶ τροποποιήσεως τοῦ ὀργανισμοῦ, Ν.Δ. 661 τῆς 27 Ἀπριλ/7 Μαΐου 1948 περὶ διαγραφῆς τῶν ὑπὸ ὁρίου ἡλικίας καταλαμβανομένων, Α.Ν. 925 τῆς 8/12-2-1946 περὶ ἀφορουσῶν τὴν Χωρ/κὴν Στρατιωτικῶν Ποινικῶν Διατάξεων Ν. 726 τῆς 8/10-7-1948 περὶ ἱδρύσεως Συνεργείου ὁπλοδιορθωτῶν Χωρ/κῆς, Ν. 727 τῆς 8/10-7-1948 περὶ τακτοποιήσεως ἀτομικῶν ἐγγράφων, Ν. 728 τῆς 8/10-7-1948 περὶ μονιμοποιήσεως ἐφέδρων Ἀνθ/στῶν, Ν. 739 τῆς 10/20-7-1948 περὶ ἐπεκτάσεως εἰς Δωδεκάνησον τῆς περὶ Χωροφυλακῆς Νομοθεσίας, Ν. 1436 τῆς 2/12-6-1950 περὶ τροποποιήσεως ὀργαν. Χωρ/κῆς, Ν. 1438 τῆς 16/17-6-1950 περὶ τροποποιήσεως ὀργαν. Χωρ/κῆς, Ν. 1703 τῆς 21/24-3-1951, Ν. 1758 τῆς 13/18-4-1951 περὶ

κυρώσεως καὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀπὸ 29-10-1948 Διατάγματος περὶ καθορισμοῦ τῆς ὀργανικῆς δυνάμεως τῆς Χωρ/κῆς Ν. 1957 τῆς 15/19-12-1951 περὶ ὀργαν. θέσεων, Ν.Δ. 2480 τῆς 23/28-7-1953 περὶ προσλήψεως ἰατρῶν ἐπὶ συμβάσει, Ν.Δ. 2532 τῆς 16/24-8-1953 διὰ τὴν ρύθμισιν θεμάτων προσωπικοῦ Τυπογραφείου, Ν.Δ. 2533 τῆς 16/24-8-53, Ν. 2773 τῆς 4/12 Μαρτίου 1954, Ν.Δ. 2959 τῆς 10/20-8-1954 περὶ προσθέτων Χωρ/κων καὶ τὸ εἰς ἐκτέλεσιν τούτου Β.Δ. τῆς 26 Μαρτ./9 Ἀπριλίου 1956 καὶ Ν.Δ. 3061 τῆς 6/8-10-1054.

Β'. Ἐπὶ θεμάτων ἐκπαιδεύσεως: Ν. 555 τῆς 20/25-2-1948 περὶ ἐκτάκτου ἐνεργείας ἐξετάσεων διὰ τὴν Σχολὴν Ἀξ/κῶν Χωρ/κῆς, Ν. 1954 τῆς 17/18-12-1951 περὶ ἐκπαιδεύσεως τῶν μὴ ἐκ τῆς Σχολῆς προερχομένων Ἀνθ/στῶν καὶ Ὑπαξιωματικῶν καὶ τὸ εἰς ἐκτέλεσιν τούτου Β.Δ. τῆς 30 Ἀπριλ/8 Μαρτίου 1952. Ν. 2441 τῆς 16/24 Ἰουνίου 1953, Ν. 2825 τῆς 19/21-4-1954 περὶ διατάξεων ἀφορουσῶν τὴν εἰς τὰς διαβιβάσεις ἐκπαίδευσιν τοῦ προσωπικοῦ τῆς Χωρ/κῆς, Β.Δ. τῆς 27 Μαΐου 21 Ἰουνίου 1954 περὶ ἀποστολῆς Ἀξ/κῶν εἰς Ἀλλοδαπὴν δι' εὐρυτέρας σπουδὰς καὶ Ν.Δ. 3085 τῆς 6/14-10-1954 περὶ ἐκπαιδεύσεως κατωτέρων Ἀξ/κῶν τῆς Χωρ/κῆς μὴ προερχομένων ἐκ τῆς Σχολῆς Ἀξιωματικῶν καὶ

Γ'. Ἐπὶ θεμάτων προαγωγῶν: Α.Ν. 924 τῆς 8/12-2-1946, Α.Ν. 729 τῆς 8/10-7-1948, Ν.Δ. 662 τῆς 27 Ἀπριλ/7 Μαΐου 1948, Α.Ν. τῆς 14/14-9-1948 «Περὶ προαγωγῶν Ἀξιωματικῶν Χωρ/κῆς, Α.Ν. 815/48, Α.Ν. 1173 τῆς 9/12-10-1949, Α.Ν. 1327 τῆς 26/27-11-1949, Α.Ν. 1363 τῆς 26/29-11-1949, Α.Ν. 1809 τῆς 10/11 Μαΐου 1951, Ν.Δ. 2508 τῆς 15/16-9-1953, Ν.Δ. 2683 τῆς 31 Ὀκτωβρίου /10 Νοεμβ. 1953, Ν.Δ. 2743 τῆς 2/3 Φεβρουαρίου 1954, 3073 τῆς 6/9-10-1954, Ν. 3118 τῆέ 29 Δεκεμβρίου /8 Ἰανουαρίου 1955 καὶ Ν. 3264 τῆς 15/17-6-1955.

Πάντα ταῦτα ἀπετέλουν μέτρα μὴ διακρινόμενα διὰ τὴν ὁμοιογένειαν πνεύματος ἀλλὰ καὶ ἄνευ συνοχῆς καὶ ἀλληλουχίας, κυρίως δὲν ἦσαν ἀπηλλαγμένα τοῦ κομματικοῦ ὀργίου. Ὅσον συχνότερον μεταβάλλονται οἱ ὀργανικοὶ νόμοι Ἀστυνομικοῦ τινὸς Σώματος τόσον περισσότερον ἡ πολιτικὴ διεισδύει εἰς αὐτὸ διὰ περισσοτέρων θυρῶν.

Πρὸς ὀργανωμένην, παγίαν, ἑνιαίαν καὶ ὁμοιόμορφον τῶν θεμάτων ἀντιμετώπισιν, μετὰ τὴν λῆξιν τοῦ ἀντισυμμοριακοῦ ἀγῶνος, συνεκροτήθη, παρὰ τῷ Ἀρχηγείῳ Χωροφυλακῆς, ἐπιτροπὴ πρὸς ἐκπόνησιν νέου σχεδίου ὀργανισμοῦ.
Τὸ ἐκπονηθὲν σχέδιον μελετηθὲν καὶ παρὰ τοῦ Ὑπουργείου κατετέθη εἰς τὴν Βουλὴν διὰ τῆς ἀπὸ 16 Νομεβρίου 1954 εἰσηγητικῆς ἐκθέσεως τοῦ τότε Ὑφυπουργοῦ Ἐσωτερικῶν.

Μετ' οὐ πολὺ ἀπεσύρθη τὸ σχέδιον τοῦτο καὶ παρεπέμφθη, διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 1/48/11μ ἀπὸ 15-1-1955 Διαταγῆς Ὑπουργείου, πρὸς μελέτην εἰς ἐπιτροπὴν ἐκ τῶν Ὑποστρατήγων Μαντουβαλου Μιχ., Γιαννικοπούλου Δημ., Πετροπούλου Στ. καὶ Παπαδάκου Μιχ. Ἡ ἐπιτροπὴ προέβη εἰς τὴν σύνταξιν νέου σχεδίου ὀργανισμοῦ Χωρ/κῆς, ὅπερ ὑπέβαλεν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον κατὰ τὰ τέλη Φεβρουαρίου 1955 συνοδεία λεπτομεροῦς ἐκθέσεως. Τὸν νέον τοῦτο σχέδιον προεκάλεσε νέας μελέτας καὶ σκέψεις, αἵτινες ἤγαγον εἰς πολὺ εὐρύτερα ἐπίπεδα.

Μὲ βάσιν τὸ σχέδιον τῶν Ὑποστρατήγων, ὅπερ διελήφθη ὡς πρῶτον Μέρος, κατηρτίσθη καὶ κατετέθη εἰς τὴν Βουλὴν σχέδιον ὅπερ, ψηφισθὲν καὶ δημοσιευθὲν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 257 τεῦχος Α' Φ.Ε.Κ. τῆς 22-9-1955, ἀπετέλεσε τὸ ἰσχῦον σήμερον ὑπ' ἀριθ. 3365 Ν.Δ. «Περὶ Κώδικος Βασιλικῆς Χωροφυλακῆς».

Ὁ Κῶδιξ διαιρεῖται εἰς πέντε Μέρη, ἤτοι εἰς τὸ περὶ ὀργανισμοῦ τοῦ Σώματος, εἰς τὸ περὶ προαγωγῶν τοῦ προσωπικοῦ, εἰς τὸ περὶ καταστάσεως Ἀξιωματικῶν τε καὶ Ὁπλιτῶν, εἰς τὸ περὶ Πειθαρχικοῦ Δικαίου (Ἀνακριτικὰ Συμβούλια κλπ.) καὶ εἰς τὸ περὶ μεταβατικῶν καὶ τελικῶν Διατάξεων.

Ἀπεριφράστως δύναται νὰ λεχθῇ ὅτι διὰ πρώτην φορὰν τὸ Σῶμα τῆς Χωροφυλακῆς ἀπέκτα τοιαύτης αὐτοτελειας καὶ ἐκτάσεως Νομοθέτημα καὶ διὰ πρώτην φορὰν συναντῶμεν ἐν ἐπισήμῳ ἐγγράφῳ, ὑπ' ἀριθ. 1/120/10 ἐγκ. 105 25-9-1955 διαταγῇ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν, τὸν χαρακτηρισμὸν τοῦ Σώματος ὡς «Ἐθνικὸν Σῶμα τῆς Βασιλικῆς Χωροφυλακῆς».

Διὰ τούτων δὲν θέλομεν νὰ εἴπωμεν ὅτι ὁ Κῶδιξ οὗτος ἐπέλυσε ὅλα τὰ ζωτικὰ προβλήματα τοῦ Σώματος, ἀλλ' ὅτι συνεκέντρωσεν εἰς ἑνιαῖον κείμενον τὰς βασικωτέρας διατάξεις διὰ τὴν συγκρότησιν, ὀργάνωσιν καὶ λειτουργίαν ἑνὸς τόσον εὐρείας καὶ σπουδαίας ἀποστολῆς ἀστυνομικοῦ ὀργανισμοῦ.

Ἀσφαλῶς δὲν ἐπεσωρεύθη εἰς τὸ κείμενον τῶν 257 ἄρθρων τοῦ Νομοθετήματος σύμπας ὁ θησαυρὸς τῶν πορισμάτων τῆς ἐπιστήμης καὶ τῶν εἰδικῶν ἀπαιτήσεων μιᾶς συγχρόνου ἀστυνομεύσεως, ἐπελύθη ὅμως εἷς σοβαρὸς ἀριθμὸς περιπτώσεων ἐκ τῶν καθ' ἡμέραν καὶ ἐτέθησαν αἱ βάσεις μιᾶς σοβαρωτέρας προοπτικῆς διὰ τὴν ἐξειδίκευσιν, ἥτις ἀποτελεῖ ἀξίωσιν τοῦ Πολιτισμοῦ καὶ τῆς Ἐπιστήμης.

Ἡ Δ/νσις προσωπικοῦ τῆς παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Ἐσωτερικῶν Γενικῆς Δ/νσεως Χωρ/κῆς ἀνακοινοῦσα πρὸς τὸ Σῶμα τὴν ἐπιψήφισιν καὶ δημοσίευσιν τοῦ Ν.Δ. «Περὶ Κώδικος τοῦ Σώματος τῆς Ἑλληνικῆς Βασιλικῆς Χωροφυλακῆς», διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 1/120/10 ἐγκ. 105 ἀπὸ 25-9-1955 διαταγῆς πρὸς ἁπάσας τὰς ὑπηρεσίας Χωροφυλακῆς, παρέσχε λεπτομερεῖς ὁδηγίας διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ Κώδικος.

Ἐν τῇ διαταγῇ ταύτῃ τονίζεται :

«Διὰ τοῦ ἐπιτελεσθέντος ἔργου - συντάξεως καὶ ἐκδόσεως τοῦ Κώδικος - ἔχομεν τὴν πεποίθησιν ὅτι ἡ ἐν γένει κατάστασις τοῦ Σώματος θὰ βελτιωθῇ σημαντικῶς. Πρὸς τοῦτο ὅμως ὡς εἶναι εὐνόητον δὲν ἀρκεῖ ἡ ὕπαρξις μόνον ὑγιῶν ἀρχῶν καὶ σαφῶν καὶ πλήρων διατάξεων, ἀλλ' ἀπαιτεῖται καὶ ἡ ἀκριβὴς ἐφαρμογὴ καὶ ἡ μετὰ φανατισμοῦ καὶ θρησκευτικῆς εὐλαβείας προσήλωσις καὶ προσαρμογὴ πρὸς τὰς θεσπισθείσας ὑγιεῖς ἀρχὰς καὶ τὸ καθῆκον ἐν γένει ...».

Δὲν εἶναι δυνατὸν περιλάβωμεν ἐνταῦθα τὴν λεπτομερῆ ἀνάλυσιν τῶν Διατάξεων τοῦ Κώδικος τούτου, θὰ ἐπισημάνωμεν ὅμως τὰς πλέον ἀξιολόγους καὶ νεωτεριστικὰς καινοτομίας του.

Ι.—Διὰ πρώτην φορὰν ὀργανισμὸς Χωροφυλακῆς διέλαβεν ὅτι: «Ἡ Χωροφυλακὴ εἶναι ἔνοπλον Σῶμα Ἀσφαλείας καὶ Ἀστυνομίας, ἔχει στρατιωτικὴν ἰδιότητα καὶ πειθαρχίαν καὶ ὑπάγεται εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐσωτερικῶν», ἐνῶ ὁ ἀμέσως προηγούμενος ὀργανισμὸς ἐτόνιζεν ὅτι ἡ Χωρ-κὴ «εἶναι ὅπλον τοῦ Στρατοῦ».

ΙΙ. Ἐκτὸς τῶν ἀποκλειστικῶς ἐξ ἀνδρῶν τῆς Χωροφυλακῆς προβλεφθεισῶν

ὑπηρεσιῶν, προεβλέφθη ἡ συμμετοχὴ τῆς Χωροφυλακῆς καὶ εἰς τὴν συγκρότησιν τῶν παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Ἐσωτερικῶν :

α) Γενικῆς Διευθύνσεως Πολιτικῆς Ἀμύνης τῆς Χώρας,

β) Διευθύνσεως Ἐγκληματολογικῶν Ὑπηρεσιῶν,

δ) Διευθύνσεως Ἀλλοδαπῶν,

δ) Τῆς παρὰ τῷ Ε.Ο.Τ. Διευθύνσεως Τουριστικῆς Ἀστυνομίας καί,

ε) Γενικῆς Διευθύνσεως Ἐθνικῆς Ἀσφαλείας.

Παρεθέσαμεν ἤδη Διάγραμμα τῶν ἀνὰ τὴν Χώραν ὑπηρεσιῶν Χωροφυλακῆς ὡς καὶ ἐκείνων εἰς τὴν συγκρότησιν τῶν ὁποίων συμμετέχει ὑπὸ τὴν σημερινὴν ἐξέλιξίν των. Περὶ τῶν εἰδικῶν καὶ Τεχνικῶν Ὑπηρεσιῶν θὰ ἐπανέλθωμεν κατωτέρω.

ΔΥΝΑΜΙΣ

ΙΙΙ. Ἔν ἄρθρῳ 3 τοῦ κώδικος καθωρίζετο καὶ περιεγράφετο ἡ ἐν γένει δύναμις τοῦ Σώματος, κατὰ βαθμοὺς καὶ εἰδικότητας. Ἐν τῇ ἐπεξηγηματικῇ ἐγκυκλίῳ τοῦ Ὑφυπουργοῦ Ἐσωτερικῶν, 1/120/10 τῆς 25-9-1955, δὲν ἠκολουθήθη πλήρης καὶ ἀκριβὴς μέθοδος συγκρίσεως τῆς διὰ τοῦ κώδικος καθορισθείσης δυνάμεως μὲ τὰ προϋσχύσαντα. Ἐλήφθη ὑπ' ὄψιν διὰ τὴν σύγκρισιν ταύτην μόνον ὁ Ν. 1758 τῆς 13/18-4-1951 καὶ ἠγνοήθη μία δημιουργηθεῖσα κατάστασις δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθμ. 1/49/2η ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐσωτερικῶν, ἥτις ναὶ μὲν ἠκυρώθη βραβύτερον ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας, εἶχεν ἀποτελέσει ὅμως τὴν βάσιν τῶν διενεργηθεισῶν κατὰ τὸ τέλος 1951 καὶ ἀρχὰς 1952 ἀθρόων προαγωγῶν. Ἡ ἀκύρωσις δὲν ἐσήμανε καὶ τὸν ὑποβιβασμὸν τῶν προαχθέντων καὶ κατὰ συνέμειαν εἶχεν δημιουργηθῆ ἕνα καθεστώς.

Διὰ τὴν ἀστυνόμευσιν 7.000.000 κατοίκων περίπου, ἐπὶ 130.000 τετραγωνικῶν χιλιομέτρων, καθωρίσθη μία συνολικὴ δύναμις 21.663 ἀνδρῶν, διὰ δὲ τὰς βοηθητικὰς ὑπηρεσίας 33 ὑγειονομικοί, 1 δικαστικὸς Σύμβουλος, 1 ἱερεύς, 1 τυπογραφεῖον μὲ 37 ἄνδρας προσωπικόν, 185 ἄνδρες διὰ τὰς τεχνικὰς ὑπηρεσίας καὶ 66 διὰ τὴν Μουσικήν. Ὁ μικρὸς ἀριθμὸς τῆς διὰ τὰς τεχνικὰς ὑπηρεσίας ἐν γένει καθορισθείσης δυνάμεως καταδεικνύει πόσον ἀνεδαφικαὶ ἀντιλήψεις ἐπεκράτουν εἰσέτι διὰ τὴν σύγχρονον ἀστυνόμευσιν.

Ἡ δύναμις αὐτὴ καθωρίσθη βάσει τῶν διατυπωθεισῶν μελετῶν καὶ ἀπόψεων ὅλων τῶν παραγόντων καὶ αὐτῆς ἔτι τῆς Βρεττανικῆς ἀποστολῆς καὶ ἀποβαίνει ἀξιοσημείωτος ἡ ἐπιφυλακτικότης μεθ' ἧς οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ Σώματος προέβαλλον τὰς ἀνάγκας τῶν εἰδικοτήτων καὶ τῶν τεχνικῶν ὑπηρεσιῶν, καίτοι εἶχον σαφῆ ἀντίληψιν τῶν ἀναγκῶν, διότι πλεῖστοι ἐξ αὐτῶν εἶχον φιλοξενηθῆ καὶ ξεναγηθῆ ὑπὸ τῆς Μητροπολιτικῆς Ἀστυνομίας τοῦ Λονδίνου.

Ἐπειδὴ τὸ θέμα τῆς αὐξομειώσεως τῆς δυνάμεως ἐπὶ μακρὸν ἀπησχόλησεν καὶ θὰ ἀπασχολήσῃ ἡμᾶς, ὀφείλομεν μίαν προσωπικὴν παρατήρησιν.

Τὸ Σῶμα τῆς Χωροφυλακῆς δὲν ὑποφέρει κυρίως ἐκ τῆς μικρᾶς ἢ μεγάλης δυνάμεως, ἀλλὰ ἐκ τῆς κακῆς κατανομῆς ταύτης. Ὅλοι οἱ Πολιτικοὶ ἐπιδιώκουν νὰ δημιουργήσωσιν εἰς ὅλα τὰ χωρία τῆς ἐκλογικῆς των περιοχῆς καὶ ἀνὰ ἕναν Σταθμὸν τουλάχιστον Χωροφυλακῆς καὶ οὕτω ἐνῶ ἐν ἔτει 1937 ὑφίσταντο 1273 Σταθμοὶ Χωροφυλακῆς ἐντὸς μιᾶς 12ετίας, ἤτοι τὸ ἔτος 1949, ὁ ἀριθμὸς τῶν

Σταθμῶν ἀνῆλθεν εἰς 1664, μὴ ὑπολογιζομένων τῶν 40 ὑπηρεσιῶν 'Αστυνομιας Τουρισμοῦ καὶ τῶν 22 Σταθμῶν Μεταγωγῶν. Τηρουμένων τῶν ἀναλογιῶν καὶ λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ὑπαρχόντων χωρίων προκύπτει ὅτι εἰς ἕκαστον Σταθμὸν Χωροφυλακῆς κατὰ τὸ 1959 ἀντεστοίχει εἷς ἀριθμὸς 3 χωρίων περίπου κατὰ μέσον ὅρον.

'Η τοσαύτη κατανομὴ καὶ διασπορὰ τῆς δυνάμεως ἔχει ἀμναφιβόλως πλεῖστα ὅσα μειονεκτήματα καὶ ἐλάχιστα πλεονεκτήματα, κυρίως δὲ ἀχρηστεύει ἓν σοβαρὸν ποσοστὸν δυνάμεως δι' ὑπηρεσίαν στρατωνοφύλακος καὶ δημιουργεῖ ἑστίας, αἵτινες ἀνὰ πᾶσαν ἔκτακτον περίπτωσιν εἶναι ἀνίσχυροι καὶ δι' αὐτὴν τὴν ἄμυναν τοῦ οἰκήματος τοῦ Σταθμοῦ. Τὸ καθεστὼς τοῦτο εἶναι ἀτυχῶς συνδεδεμένον ἀρρήκτως καὶ μὲ τὴν κατάστασιν τῆς ἐσωτερικῆς ἡμῶν ἀσφαλείας, ὡς ἐκ τῶν ὑπὸ τοῦ Κ.Κ.Ε. δημιουργουμένων σνεχῶς προβλημάτων, καθὼς καὶ μὲ τὴν χωροταξικὴν διασπορὰν τῶν κατοίκων εἰς οἰκισμοὺς καὶ χωρία κατὰ πρωτόγονον τρόπον.

Τὸ Σῶμα τῆς Χωροφυλακῆς διέθετε κατὰ τὸ 1956, ἀλλὰ καὶ σήμερον εἰς μεγαλυτέραν κλίμακα, 29 'Αξιωματικούς, 114 ὑπαξιωματικοὺς καὶ 873 Χωροφύλακας εἰς διαφόρους φρουρὰς φυλακῶν. Αἱ φρουραὶ φυλακῶν δὲν ἀπασχολοῦν μόνον δύναμιν ἀλλὰ καὶ τὴν ἐκτρέπουν σοβαρῶς ἐκ τῆς ἀστυνομικῆς νοοτροπίας, διότι τὴν ἀπομακρύνουν τῶν ἐπαγγελματικῶν της καθηκόντων, διὰ τὴν ἐκμάθησιν τῶν ὁποίων τόσοι κόποι εἶχον ἀπαιτηθῆ. Οἱ ἄνδρες τῶν τοιούτων φρουρῶν ἀποκτοῦν συνηθείας τελείως ἀντίκρυς τῶν ἀπαιτουμένων διὰ τὴν ἀστυνόμευσιν. Πρόκειται περὶ μιᾶς πυορροούσης διαρκῶς πληγῆς, διὰ τὴν θεραπείαν τῆς ὁποίας πάντοτε αἱ Κυβερνήσεις παρέχουν ὑποσχέσεις, ἃς μετ' ὀλίγον ἀθετοῦν.

"Ολαι αἱ προσπάθειαι τοῦ 'Αρχηγείου Χωροφυλακῆς ὅπως ἐπιτύχῃ κατὰ τὰ ἔτη 1947 - 1950 ὕψος δυνάμεως 30 - 32 χιλιάδων ἀνδρῶν ἐγκατελείφθησαν ὁριστικῶς, ὡς καὶ ἐν τοῖς πρόσθεν ἐξεθέσαμεν.

'Η Βρεττανικὴ 'Αποστολή, ἐπιμένουσα ἀνενδότως εἰς τὴν δύναμιν τῶν 22.000 ἀνδρῶν, ἀντετάσσετο ταὐτοχρόνως καὶ κατὰ τῆς πληθωρικῆς ἱδρύσεως ὑπηρεσιῶν, ἰδία Σταθμῶν, ἀλλ' ἡ πολιτικὴ ἐστάθη ἀμετάπειστος εἰς τὰς τοιαύτας ἀντιρρήσεις καὶ ὑποδείξεις (1). Πρὸ τοῦ κώδικος διὰ τὴν σύστασιν ἢ κατάργησιν ὑπηρεσιῶν Χωροφυλακῆς ἴσχυεν ἡ διαδικασία τῶν Βασιλικῶν Διαταγμάτων, ἤδη διὰ τῆς παραγρ. 4 τοῦ ἄρθρ. 2 τὸ θέμα τοῦτο, ὅσον ἀφορᾶ ὑπηρεσίας διοικουμένας παρ' 'Ανθ/στῶν ἢ ὑπαξιωματικῶν, ὑπήχθη εἰς τὴν ἁπλουστέραν διαδικασίαν τῶν 'Υπουργικῶν 'Αποφάσεων, ἀπέφυγε δὲ ὁ κῶδιξ νὰ προσδιορίσῃ τὸν ἀριθμὸν τῶν Διοικήσεων, 'Υποδ/σεων, 'Αστυνομικῶν 'Υποδιευθύνσεων, 'Αστυν. Τμημάτων καὶ Τμημάτων 'Ασφαλείας, ἀφήσας τοῦτο ὡς ἀντικείμενον τῆς Χωρογραφικῆς Κατανομῆς, ἤτοι τῶν Βασιλικῶν Διαταγμάτων.

'Η Βρεττανικὴ 'Αποστολὴ ἐπέμεινεν ἐντόνως καὶ εἰς τὴν διαστολὴν τῶν ἔργων τῆς Χωροφυλακῆς, ἀπὸ ἐκείνων τοῦ Στρατοῦ. 'Υπεστήριζεν μετὰ φανατισμοῦ καὶ δι' ἐπιτυχῶν ἐπιχειρημάτων τὸν στατικὸν χαρακτῆρα τῆς Χωροφυλακῆς καὶ ὅτι ἡ ἐξόντωσις τῶν Κ/Σ εἶναι ἔργον τοῦ Στρατοῦ. Δὲν ἦτο δυνατόν, οὔτε φυσικόν, οὔτε συμφέρον, ἀλλὰ λίαν ἐπιζήμιον, 'Αστυνομικὸν Σῶμα ν' ἀποτελῇ ἐν τ' αὐτῷ καὶ πολιτικὴν μηχανὴν καὶ δύναμιν διὰ τὴν καταστροφὴν τῶν Κ/Σ, διότι οὔτε ἀστυ-

(1) Βλέπε ὑπ' ἀριθμ. Pos 1/1 τῆς 3-9-1951 ἔγγραφον Βρεττανικῆς 'Αποστολῆς.

νομία θὰ ὑπῆρχεν οὔτε ἀποτελεσματικὴ πολεμικὴ ἐνέργεια ἠδύνατο ν' ἀναμένεται. Ἡ ἄποψις αὕτη ὑπῆρξε τελείως ἄσχετος πρὸς τὸ ἐπικρατοῦν πνεῦμα ἀγωνιστηκότητος καὶ θυσίας ἐν τῇ Χωροφυλακῇ.

Τὴν τοιαύτην φύσιν, θέσιν καὶ ἀποστολὴν τῆς Χωροφυλακῆς εἶχεν κατανοήσει καὶ υἱοθετήσει ἐγκαίρως καὶ αὐτὸ τοῦτο τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν, ὅπερ, εἰς τὰς διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 486114/10-9-46 κοινοποιουμένας ἀπορρήτους διαταγάς του πρὸς τὰ Β καὶ Γ' Σώματα Στρατοῦ, διελάμβανε σὺν τοῖς ἄλλοις : «... Ὡς ἐκ τούτου ὅσον ὀλιγώτερον χρησιμοποιεῖται αὕτη (ἡ Χωροφυλακὴ) εἰς ἐνόπλους συρράξεις τόσον τὸ καλύτερον, διότι τὸ τοιοῦτον ἐπιδρᾷ δυσμενῶς ἐπὶ τῶν σχέσεων της μετὰ τῶν κατοίκων...» (βλέπε διαταγὴν ταύτην ἐν παρ/τι Χ - 101). Τὸ ἀντίθετον βεβαίως συμβαίνει καὶ ἰσχύει διὰ τὸν Στρατόν, ὅστις, ὅσον περισσότερον ἀναμιγνυόμενος κατατρίβεται εἰς ἔργα ἀστυνομεύσεως, τόσον φθείρεται ὡς ὄργανον τοῦ Ἔθνους καὶ σύμβολον ὑψηλῶν καθηκόντων.

ΜΕΙΩΣΙΣ ΔΥΝΑΜΕΩΣ — ΑΠΕΙΛΑΙ ΕΠΕΚΤΑΣΕΩΣ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ — ΣΥΓΧΩΝΕΥΣΙΣ

Δὲν παρῆλθεν ἔτος καὶ ἐτέθη θέμα μειώσεως τῆς δυνάμεως, διὰ λόγους Οἰκονομιῶν. Ἡ ἡγεσία τοῦ Σώματος ἠγωνίσθη νὰ πείσῃ τὴν Κυβέρνησιν περὶ τῆς μὴ μειώσεως, ἀλλὰ φαίνεται ὅτι ἐπείσθη καὶ ἡ ἰδία περὶ τῆς μειώσεως καὶ οὕτω καὶ ἡ ἡγεσία παρέμεινεν καὶ ἡ μείωσις συνετελέσθη.

Ἅμα ὡς ἐτέθη θέμα μειώσεως τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας, ἐδημιουργήθη καὶ αὖθις θέμα ἐπεκτάσεως τῆς Ἀστυνομίας τῶν Πόλεων εἰς τὰ Προάστεια τῶν Ἀθηνῶν. Ἰδοὺ τὸ ἄλυτον ἐν Ἑλλάδι θέμα.

Τὸ θέμα τοῦτο παραμένει συνεχῶς ἀνοικτὸν καὶ ἐπάγεται ὡς ἀπειλὴ ἢ περιέργως ἀνακύπτει ὅταν ἡ Χωροφυλακὴ ζητεῖ αὔξησιν δυνάμεως ἢ ρύθμισιν σοβαροῦ τινὸς θέματος, ἐν συνεχείᾳ δὲ δίδονται καθησυχαστικαὶ Κυβερνητικαὶ διαβεβαιώσεις, ὥστε ἡ ἀνταλλαγὴ νὰ λαμβάνῃ τὴν μορφὴν προστασίας καὶ ἐνδιαφέροντος.

Ὅταν τὸ Ἀρχηγεῖον Χωροφυλακῆς εἶχε δημιουργήσει θέμα αὐξήσεως δυνάμεως κατὰ τὰ ἔτη 1949, 1950 εἶχεν ἐμφανισθῇ καὶ πάλιν τότε ἡ περὶ ἐπεκτάσεως τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων εἰς Θεσσαλονίκην καὶ προάστεια ἀπειλή. Ὁ ἡμερήσιος τύπος ἀνέγραφεν τοιαύτας εἰδήσεις καὶ ὁ τότε Βουλευτὴς Θεσσαλονίκης, πρώην Ὑπουργός, Δημ. Θεοχαρίδης τὴν 21-11-1950 κατέθεσεν εἰς τὴν Βουλὴν ἐρώτησιν περὶ τοῦ ἂν ἔχωσιν ἀληθείας τὰ ἀναγραφόμενα εἰς τὸν τύπον καὶ ταὐτοχρόνως ἐπέσυρε τὴν προσοχὴν τῆς Κυβερνήσεως. (2)

Τὴν 19-3-1951 ἡ ἐφημερὶς «Βραδυνὴ» ἀνήγγειλεν ὅτι «Ἀπεφασίσθη κατ' ἀρχὴν ἐπέκτασις τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων εἰς τὴν περιοχὴν Πρωτευούσης. Συμφωνεῖ ἡ Βρεττανικὴ ἀποστολή. Ἡ δίωξις τῶν Κομμουνιστῶν».

Ἡ περίοδος ἦτο κρίσιμος διὰ τὴν Χωροφυλακήν, διότι ἦτο ἡ μεταβατικὴ περίοδος τῆς ἐκ τῶν χαρακωμάτων εἰς τὴν ἀστυνομίαν μεταβάσεως, ἐκ τῆς τραχείας

---

(2) **Παράρτημα Χ, 112.**

ζωῆς τοῦ πολεμιστοῦ εἰς τὴν γαντοφορεμένην ἀστυνόμευσιν. Εἴπομεν ἤδη ὅτι οἱ ἄνδρες τοῦ Σώματος ἐνεφάνισαν μίαν βραδύτητα προσαρμογῆς, δεδικαιολογημένην ἔπειτα ἀπὸ μίαν δεκαετῆ ζωὴν ὑπὸ τὰ ὅπλα : Ὁ ἡμερήσιος τύπος τῶν Ἀθηνῶν παρουσίαζεν ἐξογκωμένα διάφορα ἔκτροπα ἀνδρῶν, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὸν ἐπαρχιακὸν τύπον ὅστις παρηκολούθει μεθ' ὑπομονῆς τὴν μεταβολήν. Ἐκτὸς τοῦ τύπου καὶ ὁ Ραδιοφωνικὸς Σταθμὸς Ἀθηνῶν εἶχε λάβει μέρος εἰς τὰς κατὰ τῆς Χωροφυλακῆς ἐπιθέσεις, χαρακτηρίζων εἰς τὰς ἐκπομπάς του ἀγροῖκα τὰ ὄργανα τῆς Χωροφυλακῆς.

Τὸ Ἀρχηγεῖον Χωροφυλακῆς προέβη εἰς ἔντονον παράστασιν πρὸς τὸν τότε Ὑπουργὸν Δημοσίας Τάξεως διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 99/361/3 ἀπὸ 4-6-1950 ἀναφορᾶς του, ἐν ᾗ, ὑπενθυμίζον τοὺς ἀγῶνας καὶ τὰς θυσίας τοῦ Σώματος, ἐζήτει δικαίαν μεταχείρισιν. Εἰς τὰ δημοσιεύματα ἐδίδετο χρῶμα πολιτικῆς δραστηριότητος ὡρισμένων ὀργάνων κατὰ μετέχοντος εἰς τὴν Κυβέρνησιν Κόμματος καί, καίτοι διεψεύδοντο ὑπὸ τοῦ Ἀρχηγείου, δὲν ἀπετέλουν ἀνακρίβειαν. Περὶ τούτου ἐγένετο ἤδη καὶ ἀνωτέρω λόγος.

Τοῦ θέματος ἐπελήφθη καὶ ἡ Βρεττανικὴ Ἀστυνομικὴ Ἀποστολὴ καὶ μεταξὺ τοῦ Ἀρχηγοῦ ταύτης Τσάρλς Οὐΐκαμ καὶ τοῦ τότε Γενικοῦ Δ/ντοῦ Ἀστυνομίας Πόλεων Κλ. Γεωργιάδου, ἀντηλλάγησαν γνῶμαι δι' ἐπιστολῶν.

Εἰς τὴν ὑπὸ στοιχεῖα Τ.Α.Ι. ἀπὸ 28-12-1948 ἐπιστολήν του ὁ Οὐΐκαμ, πρὸς τὸν Γεωργιάδην, ὄχι μόνον ἐτάσσετο κατὰ πάσης ἐπεκτάσεως ἀλλὰ καὶ ὑπὲρ τοῦ περιορισμοῦ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς κατῳκημένης περιοχῆς τῆς Πρωτευούσης καὶ τοῦ Πειραιῶς μόνον. Ἀπεκάλει παράλογον τὴν ἀντίθετον ἐπιδίωξιν καὶ σκέψιν. «Τοῦτο φρονῶ εἶναι ἀνεπιθύμητον καὶ βεβαίως παράλογον, ἐὰν εἶναι ἐπιθυμία σας νὰ διατηρήσητε δύο Σώματα ἐν Ἑλλάδι, ἡ ἀποδοτικότης καὶ ἡ δαπάνη τῶν ὁποίων εἶναι ἀνοικτὰ πρὸς συζήτησιν...». Ἀπεκάλει τὴν παραμονὴν τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων ἐν Κερκύρᾳ καὶ Πάτραις ὡς «τελείως μὴ πρακτικὴν καὶ ἀντιοικονομικήν».

Ὁ Κλ. Γεωργιάδης, ὑπὸ τὴν ἰδιότητά του ὡς Γενικὸς Δ/ντὴς Ἀστυνομίας Πόλεων παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Δημοσίας Τάξεως, ἀπαντῶν διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμ. Ε 173/Φ35/21 ἀπὸ 14-1-1949 ἀνελύθη εἰς ἱστορικὰς ἀναμνήσεις, ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἵδρυσιν καὶ ἐξέλιξιν τοῦ Σώματος Ἀστυνομίας Πόλεων οὗτινος ὑπεστήριξεν, ἡ ὑπόστασις ἐκλονίσθη κατὰ τὴν περίοδον τῆς δικτατορίας (4 Αὐγούστου) καὶ τῆς ξένης κατοχῆς. «Ἡ δικτατορία καὶ ἀκολουθήσασα ξένη κατοχὴ ... ἦτο φυσικὸν νὰ κλονίσῃ καὶ τὴν Ἀστυνομίαν ...» ἔγραφεν ὁ Γεωργιάδης. Ἐν τῷ Δημοσίῳ δὲ ἐκείνῳ ἐγγράφῳ, σχολιάζων ἀσφαλῶς τὰς περὶ συγχωνεύσεως ἀπόψεις, ἔγραφεν ἐγωϊστικῶς, «ἐγὼ τοὐλάχιστον προσωπικῶς ὑπευθύνως ἔκτοτε χειρισθεὶς τὸν θεσμὸν καὶ ὑπὸ τὰς ἐμπνεύσεις τοῦ Μεγάλου ἀνδρὸς ἐργασθεὶς (Ἐλευθερίου Βενιζέλου), διὰ τὴν ἀνάδειξιν τοῦ θεσμοῦ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων, δὲν αἰσθάνομαι ἱκανὰς τὰς δυνάμεις μου ὅπως γίνω εἰσηγητὴς μεταρρυθμίσεως αὐτοῦ ...».

Ἐν συνεχείᾳ ἀφίνων ὑπαινιγμοὺς κατὰ τῆς Χωροφυλακῆς καὶ ἀναμιμνησκόμενος δῆθεν πρὸς αὐτὸν ἐκμυστηρεύσεων τοῦ Ἐλ. Βενιζέλου, ὅσον ἀφορᾷ τὴν μετάταξιν εἰς τὴν Ἀστυνομίαν Πόλεων Ἀξιωματικῶν Χωροφυλακῆς, ἐπέμενεν ὅτι αἱ διεκδικήσεις τῆς Α.Π. ἐπὶ τῆς Θεσσαλονίκης ἦσαν ἀνοικταὶ πάντοτε. Ὁ Ἐλ. Βε-

νιζέλος ὅμως εἶχε διακηρύξει δημοσίᾳ τὴν ἀντίθεσίν του πρὸς πᾶσαν περαιτέρω μεταβολὴν τοῦ Ἀστυνομικοῦ καθεστῶτος ἐν Ἑλλάδι.

Ὁ Βρεττανὸς στρατηγὸς ἀπαντῶν διὰ Τ.Α.Ι. Τ8/5 ἀπὸ 22-1-1949 ἐξέφραζε τὸν θαυμασμόν του διὰ «τὸν ἔμπειρον τρόπον» διὰ τοῦ ὁποίου ἐνεφάνιζε ὁ Γεωργιάδης τὸ θέμα του, κατωτέρω ὅμως ἔδιδεν εἰς τοῦτον μαθήματα διατυπώσεως ἐννοιῶν(3)

Ὁ Ἀρχηγὸς Χωροφυλακῆς διὰ 99/3/9 ἀπὸ 20-3-1951 ἀνεκοίνου πρὸς τὸ Σῶμα, ὅτι ὁ τότε Πρωθυπουργός, πρὸς ὃν εἶχε ἀναπτύξει τὰς ἀπόψεις τοῦ Σώματος, τὸν διεβεβαίωσεν ὅτι οὐδεμία μεταβολὴ ἐπρόκειτο νὰ ἐπέλθῃ εἰς τὸ ἐδαφικὸν Ἀστυνομικὸν καθεστώς.

Ἐπιπροσθέτως, εἶδον τὸ φῶς τῆς δημοσιότητος ἀπόψεις ἀνωτέρων Ἀξιωματικῶν (Πανόπουλος καὶ Λιαρομάτης), ὁ δὲ Ὑπουργὸς Ἐσωτερικῶν διὰ 6126 ἀπὸ 19-7-1952 διαταγῆς ἀπηγόρευσεν πᾶσαν ἀνακοίνωσιν ἢ δημοσίευσιν ἐπὶ τῶν θεμάτων τούτων.

Τὸ θέμα ἐσυνέχισεν ν' ἀπασχολῇ τὴν Κυβέρνησιν καὶ ὁ Πρωθυπουργὸς διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 40418 ἀπὸ 17-4-1953 ἐζήτησεν τὰς προτάσεις καὶ γνώμας τοῦ ἁρμοδίου Ὑπουργοῦ, ἐπὶ τριῶν κυρίως θεμάτων, α) Συγχωνεύσεως, β) Ἑνιαίας ἡγεσίας καὶ ἑνιαίας Διοικήσεως κεντρικῶν ἢ ὁμοειδῶν ὑπηρεσιῶν καὶ γ) Ἑνοποιήσεως ὑπηρεσιῶν ἀσφαλείας καὶ Ἀλλοδαπῶν.

Ἐπὶ τούτων ἀπήντησεν τὴν 12-12-1954 ὁ τότε Ὑφυπουργὸς Β. Βραχνὸς ὡς ἀκολούθως: 1) νὰ παραμείνωσιν ἀνεξάρτητα τὰ δύο Ἀστυνομικὰ Σώματα, 2) νὰ προχωρήσωσιν ἀμφότερα τὰ Σώματα εἰς Οἰκονομίας, 3) νὰ ἐπεκταθῇ ἡ Ἀστυνομία Πόλεων ἐφ' ὁλοκλήρου τοῦ λεκανοπεδίου τῆς Πρωτευούσης καὶ τοῦ Πειραιῶς μετὰ τῶν Προαστείων, 4) νὰ μὴ καθιερωθῇ ἑνιαῖον Ἀρχηγεῖον διὰ τὰ δύο Ἀστυνομικὰ Σώματα καὶ 5) ἀναφερόμενος εἰς τὴν διὰ τοῦ Β.Δ. 6-9-54 κατάργησιν τῆς Γενικῆς Δ/νσεως Ἀλλοδαπῶν καὶ ἱδρύσεως ἀντ' αὐτῆς Δ/νσεως ὡς καὶ εἰς τὸ ἔργον τῆς Κ.Υ.Π. δὲν ἔβλεπεν ὑφιστάμενον περαιτέρω θέμα.

Οὐσιαστικῶς εἰς οὐδένα τῶν θεμάτων ἔδιδε λύσεις καὶ ὡμίλει μᾶλλον ὡς Πυθία, δι' ὃ καὶ οὐδεμία ἀπόφασις ἐλήφθη.

Ἤδη, ὅτε κατὰ τὸ 1956 ἐτέθη θέμα Οἰκονομιῶν, ἐπανῆλθε καὶ αὖθις θέμα τόσον ἑνοποιήσεως τῶν δύο Σωμάτων ὅσον καὶ ἐπεκτάσεως Ἀστυνομίας Πόλεων.

Ἑκάτερον τῶν Ἀστυνομικῶν Σωμάτων ὑπέβαλεν τὰς προτάσεις καὶ τὰς διαμαρτυρίας του.

Ἅμα ὡς ἐτέθη τὸ ζήτημα τῆς μειώσεως ἡ Ἀστυνομία Πόλεων διὰ τοῦ ἀπὸ 5-5-1956 εἰσηγητικοῦ σημειώματος τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς ἀνέλαβεν ἐπίθεσιν κατὰ τῆς Χωροφυλακῆς. Ἀντὶ οἱωνδήποτε ἄλλων εὐλόγων, πολλῶν ἐν τοῖς πράγμασιν ὑπαρχόντων καὶ ἰσχυρῶν ἐκ τῶν ἐπιταγῶν τῶν ἐθνικῶν συμφερόντων δυνατὸν ν' ἀντληθῶσιν ἐπιχειρημάτων ἐναντίον πάσης μειώσεως τῶν δυνάμεων τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας, ἀντὶ τὰ ἐπιτελεῖα τῶν Ἀρχηγείων Χωροφυλακῆς καὶ Ἀστυνομίας Πόλεων νὰ μελετήσωσι καὶ νὰ παρουσιάσωσιν ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἀσύμφορον καὶ ἀνεπίτρεπτον οἱασδήποτε μειώσεως τῆς δυνάμεως τῶν Ἀστυνομικῶν Σωμάτων, ἐνεφανίσθησαν τὰ δύο Ἀστυνομικὰ Σώματα ἀλληλοϋποβλεπόμενα καὶ ἀλληλοεπιβουλευόμενα ἢ

(3) Ἔγραφεν «Εἰς τὸν ἀτελῆ τοῦτον κόσμον ὑπάρχουσι δύο μέθοδοι διατυπώσεως οἱασδήποτε προτάσεως, ἡ μία συνίσταται εἰς τὴν αἴτησιν περὶ τοῦ τί ἐπιθυμεῖ ἕκαστος ἐξ ἡμῶν, ἡ δὲ ἑτέρα εἰς ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον θὰ ἠδύνατο τὶς νὰ ἐπιτύχῃ ὑπὸ τὰς ἑκάστοτε κρατούσας συνθήκας».

μᾶλλον κυρίως ἡ 'Αστυνομία Πόλεων διὰ νὰ περισώσῃ τὴν ἀκεραιότητά της ἢ καὶ διὰ νὰ μεγαλυνθῇ εἰσέτι, διετύπωσεν ἀπροκαλύπτως τὴν κατὰ τῆς Χωροφυλακῆς ἐπιβουλήν της.

'Εν τῷ ἀνωτέρω σημειώματι τῆς 5-5-1956 ἐζήτει : 1) ν' ἀνατεθῇ εἰς τὴν 'Αστυνομίαν Πόλεων ἡ φρουρὰ τῆς Βουλῆς, 2) νὰ ἐπεκταθῇ ἡ Α.Π. εἰς ὁλόκληρον τὸ λεκανοπέδιον τῆς 'Αττικῆς ἢ ὁπωσδήποτε εἰς τοὺς συνεχομένους τῶν 'Αθηνῶν Δήμους Φιλαδελφείας, Ν. 'Ιωνίας, Περιστερίου, Αἰγάλεω, Γλυφάδας, 'Ηλιουπόλεως, 'Αγ. Δημητρίου, 'Υμηττοῦ, Χαλανδρίου, Ψυχικοῦ, 'Αμαρουσίου κ.λπ., 3) νὰ καταργηθῇ τὸ Κέντρον 'Αλλοδαπῶν Στερεᾶς 'Ελλάδος (4), 4) νὰ καταργηθῶσιν αἱ παρὰ ταῖς Διευθύνσεσι 'Αλλοδαπῶν, Τουρισμοῦ καὶ 'Εγκληματολογικῶν 'Υπηρεσιῶν θέσεις Συν/ρχῶν Χωροφυλακῆς καὶ 5) νὰ καταργηθῇ ἡ Γενικὴ ἐποπτεία 'Αγρονομίας Χωροφυλακῆς.

Διὰ τῶν καταργήσεων τούτων εὐηγγελίζετο οἰκονομίας ὁ 'Αρχηγὸς τῆς 'Αστυνομίας Πόλεων.

'Η Χωροφυλακὴ ἐνώπιον τῆς τοιαύτης τακτικῆς τῆς 'Αστυν. Πόλεων παρέταξε τὰ ἀδιάψευστα στοιχεῖα τῶν ἀριθμῶν, καθ' ἃ ἡ δύναμις τῶν 'Αστυνομικῶν Σωμάτων παρουσίαζε τὴν ἀκόλουθον ἐξέλιξιν ἀπὸ τοῦ ἔτους 1935 καὶ ἐντεῦθεν :

Ἔτος	Δύναμις Χωρ/κῆς	Δύν. 'Αστυν. Πόλ.
1935	15.032	4.201
1944	16.700	5.453
1956	21.986	8.175

Ἤτοι, ἐντὸς μιᾶς εἰκοσαετίας, ἡ μὲν Χωροφυλακὴ παρουσίασεν αὔξησιν δυνάμεως κατὰ 46% ἡ δὲ 'Αστυν. Πόλεων κατὰ 94%, καθ' ἣν στιγμὴν ἡ μὲν Ε.Β.Χ. ἀστυνόμευεν ἐπὶ 6.369.559 κατοίκων ἡ δὲ Α.Π. ἐπὶ 1.259.969. Οἱ ἀριθμοὶ οὗτοι ἔδιδον τὴν ἀναλογίαν ἀστυνομεύσεως ἑνὸς ὀργάνου Χωροφυλακῆς ἐπὶ 289 κατοίκων καὶ ἑνὸς ὀργάνου Α.Π. ἐπὶ 154 κατοίκων, ἀριθμοὶ οἵτινες ὡδήγουν εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι διὰ νὰ ἐξισωθῇ ἡ ἀστυνόμευσις τοῦ 'Ελληνικοῦ λαοῦ ἡ δύναμις τῆς Χωροφυλακῆς ἔδει νὰ φθάσῃ εἰς 41.327 ἄνδρας ἢ ἐὰν ἡ Α. Πόλεων ἠκολούθει τὴν ἀναλογίαν τῆς Χωροφυλακῆς ἔδει ἡ δύναμις ταύτης νὰ κατέλθῃ εἰς 3.974 ἄνδρας.

'Η διὰ τοῦ κώδικος Ε.Β.Χ., Ν.Δ. 3365/1955, ὁρισθεῖσα δύναμις τῶν 21.986 ἀνδρῶν οὐδόλως ἀπεῖχεν τῆς κατὰ τὸ ἔτος 1939 μελέτης περὶ τῆς ἀπαιτουμένης ἐκ 19.800 ἀνδρῶν δυνάμεως.

Γενναία πάντοτε ἡ Χωροφυλακὴ εἰς ὅλας της τὰς ἐκδηλώσεις ὑπῆρξεν γενναία καὶ ἐν προκειμένῳ, διότι μετὰ τὴν τοιαύτην διὰ τῶν ἀριθμῶν ἀπόδειξιν ὅτι ἡ δύναμις της δὲν ἐπεδέχετο μειώσεις, δὲν ἐστράφη κατὰ τῆς Α.Π., ἀλλ' ἐστράφη πρὸς τὸ δημόσιον συμφέρον καὶ ἐπρότεινε τὴν συγκομιδὴν οἰκονομιῶν διὰ τῆς συγχωνεύσεως τῶν δύο 'Αστυνομικῶν Σωμάτων, ὁπότε καὶ μείωσις τῆς δυνάμεως θὰ προέκυπτε ἀλλὰ καὶ τῶν γενικῶν ἐξόδων (δύο 'Αρχηγεῖα, διπλαῖ ταυτόσημοι ὑπηρεσίαι κ.λπ.) θὰ προέκυπτε σοβαρὰ μείωσις.

(4) Εἶχεν ἐπανασυσταθῆ διὰ τοῦ ἀπὸ 27-12-1955 Β.Δ., βραδύτερον δὲ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 23/29/68ζ ἀπὸ 16-1-1957 'Αποφάσεως 'Υφυπουργοῦ 'Εσωτ. ὑπήχθησαν εἰς τοῦτο καὶ τὸ Τμῆμα 'Ελέγχου διαβατηρίων Κυκλάδων ὡς καὶ οἱ ἔλεγχοι διαβατηρίων Λαυρίου καὶ 'Ελευσῖνος.

Ἡ Χωροφυλακὴ ἐπροχώρησεν καὶ ἔτι περαιτέρω καὶ ἔθεσε τὰς ἀπόψεις της ὑπὸ διαιτησίαν καὶ πρῶτον ἐπεκαλέσθη τὴν γνώμην τοῦ τότε Ἐπιτίμου Εἰσαγγελέως τοῦ Ἀρείου Πάγου, Ἀγγέλου Μπουροπούλου, καὶ πρώην ὑπουργοῦ, ὅστις ἀπήντησεν τὰ ἀκόλουθα :

«Καὶ τὰ δύο Σώματα, καθ' ὅσον γνωρίζω, ἐκπληροῦν καλῶς τὴν ἀποστολήν » των.

» Ἡ Χωροφυλακὴ διὰ τῆς ἀψόγου ἀσκήσεως τῆς Ἀστυνομίας ἐν Θεσσαλο- » νίκη καὶ τοῖς Προαστείοις τῶν Ἀθηνῶν κατέδειξεν ἀ σ τ ή ρ ι κ τ ο ν τ ὴ ν ἀ ρ- » χ ι κ ὴ ν ἰδεολογίαν τῆς ἱδρύσεως ἰδίου Ἀστυνομικοῦ Σώματος διὰ τὰς μεγάλας » Πόλεις. Ἡ συνύπαρξις ὅμως δύο Σωμάτων Ἀστυνομίας τοῦ ἑνὸς ἀποτελουμέ- » νου ἐκ πολιτικῶν ὑπαλλήλων, τοῦ δὲ ἑτέρου ὀργανωμένου στρατιωτικῶς καὶ » ἐχόντων ἐντεῦθεν καὶ ἐκ τῆς προελεύσεως των διάφορον ἕκαστον νοοτροπίαν, » δημιουργεῖ οὐχὶ σπανίως προστριβὰς καὶ ἀντιζηλίας μεταξὺ αὐτῶν, ἐπὶ βλάβη » τῆς ὑπηρεσίας ...» καὶ ἐν συνεχείᾳ ἐτάσσετο ὑπὲρ τῆς συγχωνεύσεως δι' ἐπιλογῆς (5).

Εἰς τὸν ὑπ' ἀριθμ. 2/20 φάκελλον τοῦ Ὑπουργ. Δημ. Τάξεως ὑπάρχει καὶ τὸ ἀκόλουθον σημείωμα τοῦ τότε Ὑφυπουργοῦ Ἐσωτερικῶν.

Ὑπουργεῖον Ἐσωτερικῶν
Ὑφυπουργὸς 17-5-1956

« Σχετικῶς μὲ τὴν μείωσιν τῆς δυνάμεως τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας, αἱ ἀπό- » ψεις μου ἐν συντομίᾳ εἶναι αἱ ἀκόλουθοι :

» Ι Ὀρθότερον θὰ ἦτο νὰ μὴν ἐγένετο οὐδεμία μείωσις τῆς δυνάμεως τῶν » Σωμάτων Ἀσφαλείας, ἐν ὄψει τῆς σημειωθείσης μεγάλης ἀναθαρρήσεως τῶν » κομμουνιστικῶν στοιχείων.

» ΙΙ. Ἐφ' ὅσον ὅμως εἶναι ἀπαραίτητον νὰ γίνουν οἰκονομίαι, εἰσηγοῦμαι » τὴν κατὰ τρόπον σχεδὸν ἀναίμακτον διὰ τὰ Σώματα Ἀσφαλείας, περικοπὴν τῆς » δυνάμεως των κατὰ 2.000 - 2.200 μόνον ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι θὰ ἀπηλάσσετο ἡ Χωρ- » φυλακὴ τῶν προσθέτων ὑπηρεσιῶν τῆς φυλάξεως φυλακῶν, καυσίμων, φάρων » κ.λπ. (6).

» ΙΙΙ. Ἐὰν ἡ προτεινομένη λύσις δὲν κρίνεται ἱκανοποιητική, τότε θὰ πρέπει » ν' ἀντιμετωπίσωμεν τὸ ὅλον θέμα, χρονῖζον ἄλλωστε, τῆς συγχωνεύσεως τῶν » Σωμάτων Ἀσφαλείας, ὥστε καὶ οἰκονομία, ὡς εἰσηγοῦνται οἱ ἁρμόδιοι, 4.000 » ἀνδρῶν νὰ ἐπέλθῃ καὶ ἡ ἀσφάλεια καλλίτερον νὰ ἐξυπηρετηθῇ, διὰ τῆς καταργή- » σεως τοῦ σήμερον ὑφισταμένου δυαδικοῦ συστήματος.

---

(5) Εἷς Ἀστυνομικὸς Διευθυντὴς Πανόπουλος κατὰ τὸ ἔτος 1952 εἶχε δημοσιεύσει ἐπιστολὴν ἐναντίον τῆς συγχωνεύσεως (ἐφημ. ΒΗΜΑ τῆς 19-7-52) ὑπὸ τὴν ἀστείαν δικαιολογίαν ὅτι ἡ συγχώνευσις θὰ ηὐνόει τὸν κομμουνισμόν.

(6) Κατὰ ὑποβληθέντα ὑπὸ Ἀρχηγείου Β. Χωροφυλακῆς ἐπίσημον πίνακα διετίθετο ἡ ἀκόλουθος δύναμις εἰς προσθέτους ὑπηρεσίας φρουραὶ ποινικῶν φυλακῶν 1.100, στρατοπέδων 200, ἀλευρομύλων 286, ὑγρῶν καυσίμων 80, ραδιοφάρων 20, ἔργων κοινῆς ὠφελείας 60, ραδιοσταθμῶν 40 καὶ Κρατικῶν ὀχημάτων 25, Ἀπεσπασμένοι Στρατιωτικὰς μονάδας 50, Κ.Υ.Π. 50, Πολιτ. Ἀεράμυναν 22, Ραντὰρ 10, Ὑπουργοὶ - Πολιτικὰ Πρόσωπα 50, γραφεῖα εὑρέσεως ἐργασίας 25 καὶ δημόσια ταμεῖα 50, ἤτοι ἐν συνόλῳ 2.068 Ἀξιωματικοὶ καὶ ὁπλῖται.

» Συνημμένως ὑπάρχουν δύο Σημειώματα μὲ λεπτομερείας σχετικῶς μὲ τὰς » ἐπερχομένας οἰκονομίας καὶ ἐν τῇ μιᾷ καὶ ἐν ἄλλῃ περιπτώσει (7).

» Οἰκονομία τις προκύπτει καὶ ἐκ τῆς ἀποφασισθησομένης ἐκπληρώσεως τροχαίου ὑλικοῦ, ἀκινητοῦντος ἤδη.

Ὁ Ὑφυπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν Ν. Β. Ἀθανασίου».

Τοιαύτη ὑπῆρξεν περίπου ἡ ἀρχικὴ εἰσήγησις τοῦ ἁρμοδίου Ὑφυπουργοῦ ἐνώπιον τῆς ἐκ τῶν Ὑπουργῶν Ἐθνικῆς Ἀμύνης, Ἐσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν καὶ Ἀρχηγῶν Γ.Ε.ΕΘ.Α καὶ Γ.Ε.Σ. «πρὸς μελέτην τοῦ θέματος τῆς μειώσεως τῆς δυνάμεως Χωροφυλακῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ σκοπῷ ἐπιτεύξεως οἰκονομιῶν» δυστυχῶς ὅμως φαίνεται ὅτι ἐν συνεχείᾳ ὁ Ὑφυπουργὸς οὗτος περιωρίσθη εἰς μικρὰν ἀντίδρασιν καὶ εἰς προσπάθειαν μετριάσεως τῆς μειώσεως.

Τὸ θέμα παρεπέμφθη εἰς ὑποεπιτροπὴν ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Συνταγματάρχου Πυροβολικοῦ Ἀργυροπούλου Α, τῆς μικτῆς ἐπιτελικῆς ὁμάδος τοῦ Γ.Ε.ΕΘ.Α, ἀποτελεσθεῖσαν ἐκ τριῶν ἄλλων ἀξιωματικῶν τοῦ Στρατοῦ, τοῦ Τμηματάρχου Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν Ι. Τράκα καὶ ἀντιπροσωπείας Χωροφυλακῆς ὑπὸ τὸν Ἀντισυνταγματάρχην Κάρλον Εὐθ. καὶ ἐκ τῶν Ταγματαρχῶν Σπάλα Ἰωαν. καὶ Νικολοπούλου Γεωργίου. Ὁ ἀναγνώστης τῶν πρακτικῶν τῶν συνεδριάσεων τῆς ὑποεπιτροπῆς ταύτης θὰ μείνῃ ἔκπληκτος πρὸ τῶν ἀνεδαφικῶν καὶ ἀστείων ἐπιχειρημάτων τῶν Ἀξιωματικῶν τοῦ Στρατεύματος ἐν τῇ ἀναπτύξει τῶν περὶ μειώσεως τῆς δυνάμεως τῆς Χωροφυλακῆς ἀπόψεων των.

Τόσον ὁ Συνταγματάρχης Ἀργυρόπουλος καθὼς καὶ οἱ ἐκ τῶν λοιπῶν μελῶν ἀντισυνταγματάρχης Σπαντιδάκης καὶ Ταγματάρχης Χριστοδουλόπουλος, χωρὶς νὰ ἀντιλαμβάνωνται τὰς ἀσφαλεῖς ἐπιπτώσεις ἐπὶ τῆς γενικωτέρας ἐσωτερικῆς ἀσφαλείας καὶ χωρὶς νὰ βλέπουν τὸ ἀστεῖον τῶν ἰσχυρισμῶν των, ὑπεστήριξαν τὴν μείωσιν τῆς δυνάμεως κατὰ 3 - 5 ἄνδρας καὶ τὴν ἀντικατάστασιν τοῦ ἐλλείμματος τούτου δι' ἀνδρῶν τῶν Τ.Ε.Α.(!!).

Πρὸ τῶν τοιούτων ἀντιλήψεων οἱ ἀντιπροσωπεύοντες τὴν Χωροφυλακὴν Ἀξιωματικοὶ δὲν ἔπραξαν τὸ καθῆκον των ν' ἀποχωρήσωσιν, ἵνα μὴ ἀκούωσιν τοὐλάχιστον τόσον ἀρχεγόνους καὶ ἀνεπιτρέπτους ὕβρεις κατὰ τῆς Ἀστυνομεύσεως, ἀλλὰ παραμείναντες ἐδήλωσαν ὅτι δὲν ἦσαν ἐξουσιοδοτημένοι νὰ συζητήσωσι τοιαύτας ἀπόψεις.

Αἱ ἀπόψεις τῆς Χωροφυλακῆς περὶ ἑνοποιήσεως τῶν δύο Σωμάτων εἶδον τὸ φῶς τῆς δημοσιότητος ἀπὸ τῶν στηλῶν τῆς ἐφημερίδος «Ἐθνικὸς Κῆρυξ» (φύλλον 23-5-56), πρᾶγμα ὅπερ ἀπετέλεσεν ἀφορμὴν νὰ ὑποβάλῃ τὸ Ἀρχηγεῖον τῆς Ἀστυν. Πόλεων τὴν ὑπ' ἀριθμ. 1793/74/7 ἀπὸ 28-5-56 ἀναφοράν του.

Ἐν τῇ ἀναφορᾷ του ταύτῃ ὁ Ἀρχηγὸς Ἀστυνομίας Πόλεων ἐπικαλούμενος τὰς ἀπόψεις τοῦ κατὰ τὸ 1954 ὑφυπουργοῦ Ἐσωτερικῶν Β. Βραχνοῦ, περὶ ὧν ἐποιησάμεθα ὀλίγον ἀνωτέρω λόγον, ἐπέμεινεν ἐπ' αὐτῶν ζητῶν τὴν ἐπέκτασιν τῆς Α.Π. ἐπὶ ὁλοκλήρου τῆς περιοχῆς τοῦ λεκανοπεδίου τῆς Πρωτευούσης, ἐπαναλαμβάνων

(7) Διὰ τῆς συγχωνεύσεως θὰ ἐπήρχετο μείωσις τῆς ὑφισταμένης δυνάμεως κατὰ 4.200 ἄνδρας, τὸ σύνολον δὲ τῶν οἰκονομιῶν θ' ἀνήρχετο εἰς 95.492.804 δρχ. ἐτησίως, εἰς ὃ ποσὸν ἠδύνατο νὰ προστεθῇ καὶ ποσὸν 20.000.000 ἐὰν ἀνελάμβανεν ὁ Στρατὸς τὴν φρουρὰν τῶν φυλακῶν καὶ στρατοπέδων.

κατὰ πανηγυρικώτερον τρόπον ὅσα διελάμβανε ἐν τῷ σημειώματι τῆς 5ης Μαΐου.

Ταῦτα πάντα ἔπραττε καὶ ἔγραφεν ὁ 'Αρχηγὸς τῆς 'Αστυνομίας Πόλεων, διότι κατὰ τὰς πρώτας Κυβερνητικὰς ἐκδηλώσεις ἐγένετο λόγος περὶ μειώσεως τῆς δυνάμεως μόνον τῆς Χωροφυλακῆς, δὲν ἀντελαμβάνετο ὁ 'Αρχηγὸς ἐκεῖνος ὅτι ἐκπορθουμένου τοῦ ἐθνικοῦ ὀχυροῦ «Χωροφυλακὴ» τὸ ὑπ' αὐτὸν Σῶμα θ' ἀπετέλει ἄθυρμα εἰς χεῖρας τῶν μανδαρίνων τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου.

Μετὰ τὰς πρώτας ὅμως συσκέψεις ἐν τῷ Γενικῷ Λογιστηρίῳ ἐτέθη σαφῶς τὸ θέμα περὶ μειώσεως καὶ τῆς δυνάμεως τῆς 'Αστυν. Πόλεων, ὁπότε μέ τινα ὄψιμον σύνεσιν διὰ τοῦ ἀπὸ 12-7-1956 ὁ 'Αρχηγὸς τῆς 'Αστυνομίας Πόλεων ἐλάμβανε ἐν μέρει γενικὴν θεσιν ἔναντι τῆς ἐπιδιωκομένης ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως μειώσεως τῆς δυνάμεως τῶν Σωμάτων 'Ασφαλείας διὰ λόγους οἰκονομιῶν.

'Η Κυβέρνησις ἐπροχώρησεν εἰς τὴν κατάρτισιν καὶ κατάθεσιν πρὸς ψήφισιν ἐνώπιον τῆς Νομοθετικῆς ἐπιτροπῆς ἐξουσιοδοτήσεως σχεδίου νόμου διὰ τὴν μείωσιν τῆς δυνάμεως τῶν Σωμάτων 'Ασφαλείας καὶ τὸ Σῶμα τῆς Χωροφυλακῆς ἐκυκλοφόρησεν μεταξὺ τῶν μελῶν τῆς 'Επιτροπῆς ταύτης διαφωτιστικὸν φυλλάδιον ἐξ ἀναλυτικῶν πινάκων (8), ὅπερ κατέληγεν ὡς ἀκολούθως :

«Ὅταν κατὰ Σεπτέμβριον π.ἔτ. ἐψηφίσθη ὑπὸ τῆς Βουλῆς ὁ Κῶδιξ Βασ. Χω-
» ροφυλακῆς εἶχον μελετηθῆ ἐπισταμένως παρ' ὅλων τῶν ἁρμοδίων καὶ αἱ εἰς προ-
» σωπικὸν ἀνυπέρβλητοι ἀνάγκαι καὶ ἡ οἰκονομικὴ πλευρά. Οὕτω κατόπιν προεγ-
» κρίσεως καὶ τῶν ἁρμοδίων τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου καθιερώθη ἡ σήμερον ὑφι-
» σταμένη δύναμις τῶν 21.986 ἀνσδρῶν.

» Ἔρχονται ἤδη μετὰ 10μηνον οἱ ἁρμόδιοι τοῦ Γεν. Λογιστηρίου μετὰ τῶν
» κ.κ. Οἰκονομικῶν 'Υπουργῶν καὶ γίνονται εἰσηγηταὶ Νομοθετήματος κατὰ τῆς
» δυνάμεως ταύτης, ἣν διὰ τοῦ κατατεθέντος Νομοσχεδίου περικόπτουν καὶ δὴ
» σοβαρῶς. Κατ' οὐσίαν δὲ πρόκειται περὶ μειώσεως τῆς δυνάμεως τῆς Χωροφυ-
» λακῆς πέραν τῶν 4.000, διότι δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ὁ ἀριθμὸς τῶν εἰς τὴν Σχο-
» λὴν ἀνδρῶν, οἵτινες δέον νὰ ἐκπαιδεύωνται ἑκάστοτε διὰ τὴν ἀναπλήρωσιν τῶν
» κενῶν καὶ ὅστις ἀνέρχεται εἰς 1.200 περίπου κατ' ἔτος.

» Συνεπῶς θὰ ἀπομείνῃ κατ' οὐσίαν δύναμις 17.100 ἀνδρῶν.

» 'Εκ τούτων δὲ ἐὰν ἀφαιρέσωμεν καὶ τοὺς εἰς φρουρὰς Φυλακῶν καὶ στρα-
» τοπέδων ὡς καὶ εἰς ἄλλα ξένα ἔργα διατιθεμένους κανονικῶς 3.000 ἄνδρας,
» ἀπομένει διὰ μάχιμον ὑπηρεσίαν δύναμις μόνον 14.100 ἀνδρῶν, διότι μοιραίως
» ἐν τῷ μεταξὺ θὰ ἔχουν ἀδρανήσει αἱ παραγωγικαὶ Σχολαὶ Χωροφυλακῆς. 'Επὶ
» 3ετίαν δὲ ἐπίσης δὲν θὰ λειτουργήσῃ καὶ ἡ Σχολὴ 'Αξιωματικῶν.

» Κατὰ ταῦτα ἡ ἀνωτέρω ὡς πρὸς τὴν Χωροφυλακὴν ἀναλογία τῶν ὀργάνων
» ἐν σχέσει πρὸς τὸν πληθυσμὸν ἀνέρχεται ἐπικινδύνως καὶ δὴ 1 ὄργανον πρὸς 455,

---

(8) 'Εξ ἑνὸς πίνακος προέκυπτε ὅτι ἀπὸ τοῦ 1938 μέχρι τοῦ ἔτους 1955 εἶχον ἱδρυθῆ αἱ ἀκόλουθοι νέαι ὑπηρεσίαι : 3 'Επιθεωρήσεις Χωροφυλακῆς, 1 'Υποδ/σις ἐγκλημ. ὑπηρεσιῶν, 1 Δ/νσις 'Αστυν. Τουρισμοῦ, 1 Γενικὴ ἐποπτεία 'Αγορανομίας, 4 παραρτήματα Σχολῆς ὁπλιτῶν, 1 Σχολὴ 'Αξιωματικῶν, 42 φρουραὶ φυλακῶν, 1 φρουραρχεῖον Χωροφυλακῆς, 3 'Ανώτεραι Διοικήσεις, 13 Δ/σεις Χωροφυλακῆς, 3 Δ/σεις Μεταγωγῶν, 1 Δ/σις Τροχαίας, 41 'Υποδ/σεις, 37 'Αστυν. Τμήματα, 17 τμήματα 'Ασφαλείας, 11 παραρτήματα 'Ασφαλείας, 4 τμήματα τροχαίας, 1 τμῆμα Τουρισμοῦ καὶ 278 Σταθμοὶ Χωροφυλακῆς.

» ἔναντι ὑφισταμένης ἀναλογίας 1 : 289 κατοίκους. Τοῦτο καὶ μόνον ἀποτελοῦν » τὸν μέγιστον κίνδυνον, δέον νὰ θεωρηθῇ ὡς ἀπολύτως ἀπαράδεκτον.

» Ἡ περικοπὴ ὅθεν αὕτη ὡς πρὸς τὴν Χωροφυλακὴν δὲν εἶναι ἁπλῶς ἐξασθέ- » νησις ἀλλὰ διωγμός.

» Δὲν ἐλήφθησαν ὑπ' ὄψιν ἱστορικὰ καὶ σύγχρονα δεδομένα, φυσιολογικὴ ἐξέ- » λιξις καὶ ἀνυπέρβλητοι τῆς παρούσης ὥρας ἀνάγκαι, δοθέντος ὅτι τὰ ὄργανα τῆς » Χωροφυλακῆς εἶναι ἐπαγγελματίαι καὶ δὲν ἐκπληροῦν θητείας εἰς τὸ Σῶμα.

» Δὲν ἐμελετήθησαν κἂν αἱ μοιραῖαι καὶ σοβαραὶ συνέπειαι ἑνὸς τοιούτου ἐγχει- » ρήματος καὶ δή :

» 1. Ἀναγκαστικὴ κατάργησις διαφόρων Ὑπηρεσιῶν Πόλεων καὶ ὑπαίθρου » καὶ μείωσις δυνάμεως καὶ ἀποδοτικότητος τῶν λοιπῶν Ὑπηρεσιῶν.

» 2. Λόγῳ τῆς κατ' ἀνάγκην μειώσεως τῆς ἀστυνομικῆς ἐπαγρυπνήσεως » ἀναζωπήρωσις τῆς λῃστείας καὶ ζωοκλοπῆς καὶ ἐπικίνδυνος γενικῶς αὔξησις » τῆς ἐγκληματικότητος μὲ ἀπροβλέπτους συνεπείας δι' αὐτὴν ταύτην τὴν γενικω- » τέραν ἀσφάλειαν, Τουρισμὸν καὶ Ἐθνικὴν Οἰκονομίαν.

» 3. Ἀνασταλτικὴ ἐπίδρασις ἐπὶ τῶν συγχρονισμένων μεθόδων καὶ μέτρων » ἐπὶ ζητημάτων τάξεως καὶ ἀσφαλείας μὲ ἀποτέλεσμα τὴν ὀπισθοδρόμησιν.

» 4. Ἀνυπέρβλητοι δυσχέρειαι ἂν μὴ ἀδυναμία παροχῆς τῆς δεούσης συν- » δρομῆς εἰς Δικαστικάς, Στρατιωτικάς, Διοικητικὰς καὶ Οἰκονομικὰς Ἀρχὰς μὲ » ἀποτέλεσμα ἐπικίνδυνον κλονισμὸν τῆς εὐρύθμου Κρατικῆς λειτουργίας καὶ ἀδυ- » ναμίαν εἰσπράξεως Δημοσίων ἐσόδων, λόγῳ τῆς ἀναγκαστικῆς ἀνεπαρκείας διὰ » τὴν ἐκτέλεσιν ἐνταλμάτων προσωποκρατήσεως.

» 5. Κατάπτωσις τοῦ αἰσθήματος ἀσφαλείας καὶ τοῦ ἠθικοῦ τῶν πληθυσμῶν » καὶ δὴ τῆς ὑπαίθρου μὲ ἀποτέλεσμα τὴν ἀστυφιλίαν καὶ τὰ λοιπὰ σοβαρὰ ἐπακό- » λουθα εἰς βάρος τῆς τε ἀσφαλείας καὶ τῆς Ἐθν. Οἰκονομίας.

» 6. Καὶ αὐτὴ εἶναι ἡ ἀνταμοιβὴ εἰς τὰ Σώματα αὐτὰ διὰ τὰς μέχρι σήμερον » Ἐθνικάς των ὑπηρεσίας καὶ τὰς ὑπὲρ τοῦ Ἔθνους, γνωστὰς ἄλλας τε, θυσίας των, » ἀφοῦ μόνον ἡ Χωροφυλακὴ διαρκούντων τοῦ Πολέμου μας ἐν Ἀλβανίᾳ, τῆς ἐχθρι- » κῆς κατοχῆς καὶ τοῦ συμμοριτοπολέμου ἔχει εἰς τὰς κατὰ τῶν ἐχθρῶν τῆς Πα- » τρίδος μας ἀγῶνας προσφέρει 2.850 νεκροὺς καὶ πολὺ τούτων περισσοτέρους » ἀναπήρους καὶ τραυματίας, μίαν δηλαδὴ θυσίαν ὑπερπεντακισχιλίων ἀνδρῶν της.

» Ἡ ἀπαγοήτευσις καὶ ἡ πικρία ὅθεν εἰς τοὺς ἀπομένοντας ἄνδρας μὲ συνε- » πείας ἃς δὲν δυνάμεθα ἐν τῇ ὁλότητί των νὰ προβλέψωμεν θὰ εἶναι τὸ ἕτερον σο- » βαρῶς ἐπιζήμιον ἀποτέλεσμα τῆς κατὰ τὰ ἀνωτέρω μειώσεως τῆς δυνάμεως.

» 7. Ἐκ τῆς στασιμότητος τῆς ἐξελίξεως καὶ τοῦ περιορισμοῦ τῶν ἀνωτέρω » στελεχῶν θὰ ἐπιφέρῃ ἀποθάρρυνσιν τῶν κατωτέρων στελεχῶν διότι θὰ καταληφθῶ- » σιν ὑπὸ τοῦ ὁρίου ἡλικίας εἰς τοὺς κατωτέρους βαθμοὺς τὰ δὲ φυτώρια τῶν νέων » ἅτινα κατετάγησαν μὲ τὴν φιλοδοξίαν τῆς σταδιοδρομίας θὰ καταδικασθῶσι » εἰς μαρασμὸν καὶ ἀποτελμάτωσιν.

» Ἡ ἀδιάκοπη ἐργασία πρὸς ἀναπλήρωσιν τῶν ηὐξημένων ὑπηρεσιακῶν » ἀναγκῶν λόγῳ τῆς μειώσεως θὰ καμφθῇ διότι καὶ τὰ ἀστυνομικὰ ὄργανα δέον » νὰ ἐργάζωνται ἐπὶ 8ωρον ὡς καὶ οἱ λοιποὶ ὑπάλληλοι τοῦ Κράτους. Ἀλλ' ἂν » τοῦτο πραγματοποιηθῇ θὰ ἔχῃ ὡς ἐπακόλουθον τὴν παράλυσιν τῆς ἀσφαλείας. Μοι- » ραίως συνεπῶς ἡ ἀποδοτικὴ στάθμη θ' ἀναστραφῇ καὶ θὰ κατέλθῃ ἐπικινδύνως

» χωρὶς ν' ἀποκλείεται ἀναβίωσις τῆς παλαιᾶς καταστάσεως, ληστείας καὶ ζωο-
» κλοπῆς καθ' ἣν περίοδον οὐδεὶς ἐτόλμα νὰ ἐξέλθῃ πέραν τοῦ χωρίου του, ἐνῶ
» σήμερον διέρχεται τὸν Ὄλυμπον ἐν πλήρει ἀσφαλείᾳ.

» Διερωτώμεθα διατὶ αἱ οἰκονομίαι καὶ αἱ θυσίαι αὗται δὲν ἐπεζητήθησαν καὶ
» εἰς ἄλλα Ὑπουργεῖα, θὰ πρέπει νὰ μᾶς κατατεθῶσι διὰ νὰ συγκρίνωμεν στοιχεῖα
» τῆς αὐξήσεως τῶν ὀργανικῶν θέσεων τοῦ Γεν. Λογιστηρίου, τοῦ Ὑπουργείου
» Ἐμπορίου, Βιομηχανίας, Ἐσωτερικῶν, Παιδείας.

» Ταῦτα συμβαίνουσι εἰς βάρος τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας ὅταν τὸ Ὑπουρ-
» γεῖον Ἐσωτερικῶν ἐδημιούργησε θέσεις διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ θεσμοῦ τῆς
» ἀποκεντρώσεως τοὺς ὁποίους ἀμοίβει πέραν τοῦ μισθοῦ των ἐπὶ 20% ἵνα μετα-
» βῶσιν εἰς τὰς ἐπαρχίας ἐνῶ τὰ ὄργανα τῆς Χωροφυλακῆς ὑπηρετοῦσι εἰς τὰς
» ἐσχατιὰς τῆς ἐπικρατείας ἄνευ ἰδιαιτέρας ἀμοιβῆς. Ἐπίσης μελετῶνται νέοι Ὀρ-
» γανισμοὶ εἰς τὰ Ὑπουργεῖα Ἐμπορίου - Ἐσωτερικῶν καὶ Προεδρίας Κυβερνή-
» σεως δι' ὧν ἐπιζητεῖται ἡ αὔξησις τῶν ὑφισταμένων ὀργανικῶν θέσεων, σημειω-
» τέον ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον Ἐμπορίου μελετᾷ τὴν ὀργάνωσιν εἰδικῆς πολυτελοῦς
» ὑπηρεσίας διὰ τὴν σφράγισιν τῶν μέτρων καὶ σταθμῶν, καθ' ὃν χρόνον αὐτὴ ἐνερ-
» γεῖται σήμερον ἀδαπάνως ὑπὸ τῶν ὀργάνων ἀσφαλείας.

» Ἠκούσθη καὶ ἐδημοσιεύθη εἰς τὰς ἐφημερίδας διατὶ νὰ ὑπάρχῃ Σῶμα Χω-
» ροφυλακῆς καὶ νὰ μὴ στρατεύωνται ὡς Χωροφύλακες κληρωτοὶ πρὸς ἐκπλήρωσιν
» τῶν στρατιωτικῶν των ὑποχρεώσεων. Τοῦτο εἶναι τῷ ὄντι καταπληκτικόν, διότι
» συμπίπτει μὲ τὰς ἐπιδιώξεις τοῦ Κ.Κ.Ε. τὸ ὁποῖον ὡς κάρφος ὀφθαλμοῦ ἔχει
» τὴν Χωροφυλακὴν καὶ θεωρεῖ ταύτην ὡς τὸν ὑπ' ἀριθμ. 1 ἐχθρόν της καὶ ἐπι-
» ζητεῖ διὰ παντοίων μέσων νὰ μειώσῃ καὶ ἐκμηδενίσῃ τὴν ὕπαρξίν της (9).

» Ἐπίσης ἠκούσθη ἂν εἶναι δυνατὸν ἡ Χωροφυλακὴ ν' ἀνπαληροῦται διὰ τῶν
» Τ.Ε.Α. καὶ τῆς Ἀγροφυλακῆς. Εἶναι ἀστεῖον νὰ σκέπτεται κανεὶς ν' ἀναθέσῃ
» ἀστυν. ἔργον εἰς στρατολογουμένους χωρικοὺς ἐν τῷ τόπῳ τῆς κατοικίας των
» ὅπου τὰ πάθη καὶ αἱ ἀντεκδικήσεις θὰ κορυφωθοῦν καὶ ἀντὶ τάξεως θὰ ἐπικρατεῖ
» ἀταξία (9).

» Τὸ ἀστυνομικὸν ἐπάγγελμα ὑψηλὸν λειτούργημα τῆς πολιτείας καὶ Κοι-
» νωνίας τὸ ὁποῖον δὲν χαρίζει μόνον τὴν εὐταξίαν καὶ ἀσφάλειαν ἀλλὰ καὶ παράγων
» πολιτισμοῦ μιᾶς ἐννομουμένης χώρας τῆς ὁποίας ὁ πολιτισμὸς καὶ πρόοδος ἐξ'
» ὑπαρχῆς κρίνεται ἐκ τῆς ἀστυνομικῆς ἐμφανίσεως ταύτης.

» Ἐπίσης ἐδημοσιεύθη ὅτι ἡ ἡγεσία τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας εἶναι σύμφω-
» νος μὲ τὴν ἐπερχομένην μείωσιν διὰ τοῦ νομοσχεδίου. Νομίζομεν καὶ πιστεύομεν
» ὅτι τοῦτο δὲν εὐσταθεῖ διότι ἐὰν ὑπῆρχε δυνατότης μειώσεως τῆς δυνάμεως πρὸς
» τί ἡ Χωροφυλακὴ νὰ ἐπιδιώξῃ καὶ νὰ ἀποδεχθῇ ἡ τότε Κυβέρνησις, ὑπουργοῦντος
» τοῦ κ. Καλαντζῆ, ὄχι μόνον τὴν αὔξησιν ,ἀλλὰ πρὸς ἐπικουρίαν ταύτης καὶ τὸν
» διορισμὸν σημαντικοῦ ἀριθμοῦ πολιτικῶν ὑπαλλήλων ἵνα μείνῃ ἡ Χωροφυλακὴ
» ἀπερίσπαστος εἰς τὰ ἔργα της.

» Συνεπῶς ἐὰν ἡ Κυβέρνησις ἀποφασίσῃ τελικῶς

---

(9) Ἀτυχῶς αἱ ἀπόψεις αὗται ὑπεστηρίχθησαν καὶ ἐν τῇ ὑποεπιτροπῇ, παρ' ἐπιτελικῶν Ἀξ-κῶν, ὡς προανεφέρομεν, λόγω δὲ τοῦ ἐξωφρενικοῦ τῶν ἀπόψεων τούτων δὲν ἐγένετο ἀρχικῶς πιστευτὸν ὅτι ὑπεστηρίχθησαν τοιαῦται.

» τὴν ἐπιψήφισιν τοῦ Νομοσχεδίου θὰ φέρῃ αὐτὴ τὴν
» εὐθύνην καὶ οὐχὶ τὰ Σώματα Ἀσφαλείας τὰ ὁποῖα ἀναγκά-
» ζονται νὰ ὑποκύψωσι εἰς τὴν Κυβερνητικὴν ἀπόφασιν μὴ δυνάμενα νὰ ἐνεργήσωσι
» ἄλλως. Διερωτώμεθα δὲ διατὶ τοσαύτης σημασίας καὶ σοβαρότητος Νομοσχέδιον
» καὶ χωρὶς οὐδένα λόγον ἐπείγοντα φέρεται ἐνώπιον τῆς Ἐπιτροπῆς καὶ δὲν ἀνα-
» βάλλεται ἵνα εἰσαχθῇ εἰς τὴν Βουλὴν πρὸς ψήφισιν, ἀφοῦ μάλιστα ἡ ἔξοδος δὲν
» θὰ εἶναι ἄμεσος ἵνα ἐπέλθουν οἰκονομίαι ἀλλὰ φυσιολογικὴ ἥτις καὶ συντελεῖται
» οὐδὲ θέμα ἐπειγούσης ἀνάγκης ἀσφαλείας ὑπάρχει, διότι ἡ Κυβέρνησις ἰσχυρί-
» ζεται ὅτι ἡ ἀσφάλεια εὑρίσκεται εἰς εὐχάριστον σημεῖον καὶ οὕτω θὰ διατηρηθῇ
» μετὰ τὴν μείωσιν τῆς δυνάμεως.

» Θὰ πρέπει συνεπῶς νὰ διασαφηνισθῇ τοῦτο καὶ νὰ προσκομισθῶσιν οἱ σχε-
» τικοὶ φάκελλοι ἐπὶ τῶν ὁποίων θὰ ἔχωσι διατυπῶσι ἐγγράφως τὰς ἀπόψεις καὶ
» αἱ ἡγεσίαι τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας.

» Τὰ Σώματα Ἀσφαλείας πρωτοποροῦντα πάντοτε εἰς ἐθνικοὺς ἀγῶνας καὶ
» θυσίας θὰ ἦσαν πρόθυμα νὰ ὑποστῶσιν καὶ οἱανδήποτε οἰκονομικὴν θυσίαν ἐὰν
» ἐπιμερίζετο καταλογισμὸς βαρῶν εἰς ὅλους τοὺς δημοσιοϋπαλληλικοὺς κλάδους
» εἰς τοὺς ὁποίους ἡ Κυβέρνησις ,διότι ἀντιμετωπίζει τὴν ἀπεργίαν καὶ τὴν ἀπειλὴν
» τῶν ὑπαλλήλων, ἀδυνατεῖ νὰ πραγματοποιήσῃ καὶ εὑρίσκει τὰ πειθαρχημένα
» ὄργανά της τὰ ὁποῖα ἔχουσι συνείδησιν τῆς ἀποστολῆς των, νὰ πλήξῃ ταῦτα ὡς
» μὴ δυνάμενα καὶ ἀποστέργωντα ν' ἀμυνθῶσιν κατὰ τὸν ἀνωτέρω τρόπον».

Ἰδοὺ πόσον γενναίως, τιμίως καὶ μὲ βάσιν μόνον τὸ δημόσιον συμφέρον ἠγωνίζετο ἡ Ε.Β.Χ.

Πρὸ τῆς ἀποφάσεως τῆς Κυβερνήσεως νὰ προβῇ ὁπωσδήποτε εἰς μείωσιν, οὐδεμία προσπάθεια διαφωτίσεως τῶν βουλευτῶν ἴσχυσεν καὶ τὸ σχέδιον νόμου ψηφισθὲν ἀπετέλεσε τὸ Ν.Δ. 3529 τῆς 3-9-1956, δυνάμει τοῦ ὁποίου ἐμειοῦτο ἡ δύναμις τῆς Χωροφυλακῆς κατὰ 1 ὑποστράτηγον, 7 ταξιάρχους (καταργηθέντος πλέον τοῦ βαθμοῦ τούτου) καὶ 2.370 Χωροφύλακας.

Ὁ τότε ὑφυπουργὸς Ἐσωτερικῶν, Ν. Ἀθανασίου, κοινοποιῶν τὸ Ν.Δ. 3529 διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 3/20/12β ἐγκλ. 132 τῆς 13-9-1956 διαταγῆς πρὸς τὰς Διοικήσεις Ἀξιωματικῶν Χωροφυλακῆς, ἐξήγγειλλεν ὅτι ἡ μείωσις τῆς δυνάμεως ἐγένετο ἐκ τῆς ἀνάγκης ἐπιτεύξεως οἰκονομιῶν ἐπὶ σκοπῷ ἐκτελέσεως παραγωγικῶν ἔργων διὰ τὴν οἰκονομικὴν ἀνόρθωσιν τῆς Χώρας, προσεπάθει δὲ νὰ παραστήσῃ ὅτι ἡ ἐπενεχθεῖσα μείωσις ἐκ 2.370 χωροφυλάκων, περίπου κατὰ τὸ ἓν πέμπτον τῆς ὑπαρχούσης δυνάμεως, «ἐγένετο κατὰ τὸν πλέον ἀνώδυνον δι' αὐτὸ (τὸ Σῶμα) καὶ τὴν ἀσφάλειαν τῆς χώρας τρόπον ...». Πόσον ἠπατᾶτο τόσον αὐτὸς ὅσον καὶ ἡ Κυβέρνησίς ἀπεδείχθη λίαν συντόμως, ὅτε ἠναγκάσθη ἡ Κυβέρνησις ν' αὐξήσῃ τὴν μειωθεῖσαν δύναμιν.

Ἐν τῇ αὐτῇ ἐγκυκλίῳ ἐδίδετο ἡ ὑπόσχεσις ὅτι ἡ μειουμένη δύναμις θὰ ἐξοικονομεῖτο διὰ «φυσιολογικῆς μειώσεως καὶ ἀπαλλαγῆς τοῦ Σώματος ἀπὸ ὡρισμένας φρουρὰς καὶ συναφῆ ἔργα φυλακῆς ...», τὸ μόνον ὅμως στοιχεῖον τηρήσεως τῆς τοιαύτης ὑποσχέσεως, ὅπερ ἀνεύρομεν, εἶναι ὁ διὰ τοῦ Β.Δ. 14-11-1956 ὑποβιβασμὸς τῆς Δ/σεως φρουρῶν Χωροφυλακῆς ἐγκληματικῶν φυλακῶν Γυάρου εἰς «φρουρὰν ἐγκληματικῶν φυλακῶν Γυάρου», ἐξομοιουμένην πρὸς Ὑποδιοίκησιν Χωροφυλακῆς.

Ὑπῆρχον καὶ ὑπάρχουν ἄνδρες τῆς Χωροφυλακῆς ἀπεσπασμένοι εἰς πολὺ ἀπι-

θάνους καὶ ἀσχέτους πρὸς τὴν ἀποστολὴν τῆς Χωροφυλακῆς θέσεις καὶ μάλιστα οὐκ' ὀλίγοι (10), ἔνιοι δὲ ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν, καὶ ὅμως ὅλαι αἱ προσπάθειαι τοῦ Σώματος ν' ἀπαγκιστρώση καὶ νὰ διαθέση κατὰ τὰς ἀνάγκας του αὐτὰ τὰ ὄργανα προσκόπτουν πάντοτε εἰς τὰς τρομερὰς ἀδυναμίας τῆς Πολιτικῆς. Στρατιωτικαί, Διοικητικαί, Θρησκευτικαί, Δικαστικαί, Οἰκονομικαὶ κ.λπ. 'Αρχαὶ ἐπιζητοῦν καὶ ἐπιτυγχάνουν τὴν παρ' αὐταῖς διάθεσιν ἀνδρῶν Χωροφυλακῆς, ὡσεὶ νὰ πρόκειται περὶ εἴδους τινὸς τοῦ ὁποίου δικαιοῦνται.

Τὸν Αὔγουστον 1958 ὄχι μόνον δὲν εἶχεν ἐλαττωθῆ ἡ διατιθεμένη ἐκτὸς τῆς ἀποστολῆς της δύναμις ἀλλὰ καὶ εἶχεν αὐξηθῆ σοβαρῶς.

Μόνον εἰς τὰς φρουρὰς φυλακῶν, ἀλευρομύλων, ἀεροδρομίων, ραδιοσταθμῶν, στρατοπέδου 'Αγ. Εὐστρατίου καὶ χώρου σταθμεύσεως κρατικῶν αὐτοκινήτων διετίθεντο 40 'Αξιωματικοὶ καὶ 1.254 ὁπλῖται, ἐνῶ εἰδεχθῆ καὶ στυγερὰ ἐγκλήματα συνετάρασσον τὴν χώραν.

'Οφείλομεν ν' ἀναφέρομεν ὅτι ὁμὰς βουλευτῶν τῆς ἀντιπολιτεύσεως τὴν 27 'Ιουνίου 1956 εἶχε καταθέσει ἐπερώτησιν ἐναντίον τῆς μελετωμένης μειώσεως τῆς δυνάμεως τῆς Χωροφυλακῆς, προτείνουσα τὴν μείωσιν τῆς δυνάμεως τοῦ Στρατοῦ, ἐὰν τοῦτο ἦτο ἀναγκαῖον.

Κατὰ τὴν ἄνοιξιν 1958 διενεργήθησαν Βουλευτικαὶ ἐκλογαί, τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ὁποίων ἐξέπληξε τὴν πολιτικὴν ἡγεσίαν. 'Η Ε.Δ.Α. ἦλθεν δεύτερον κόμμα μὲ 79 περίπου βουλευτὰς καὶ ἀπετέλεσε τὴν ἀντιπολίτευσιν, πρᾶγμα ὅπερ προεκάλεσε διαφόρους ψυχώσεις καὶ ἀνησυχίας, περὶ ὧν θὰ ὁμιλήσωμεν κατωτέρω κάπως ἐκτενέστερον. Τοῦτο καὶ ἡ ἀναθάρρησις τῶν ἀριστερῶν στοιχείων τῆς ὑπαίθρου ἠνάγκασε τὴν Κυβέρνησιν νὰ ἐνθυμηθῆ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον διεκήρυττεν ὁ 'Αρχηγός της, ὅτι πρώτιστον ἀγαθὸν εἶναι ἡ ἀσφάλεια. Διὰ νὰ διατηρηθῆ ὅμως ἡ ἀσφάλεια μεταξὺ τῶν ἄλλων ἀπαιτοῦνται καὶ ἀνάλογοι ἀλλὰ καὶ κατάλληλοι ἀστυνομικαὶ δυνάμεις καὶ ἀναλόγους μὲν δύναταί τις νὰ παρατάξη καταμετρῶν τοὺς λόχους καὶ τὰ τάγματα τοῦ Στρατοῦ, καταλλήλους ὅμως δὲν δύναται νὰ ἔχη παρὰ μόνον διὰ μακροχρονίου καὶ συνεχοῦς προπαρασκευῆς. Σημειοῦμεν τὴν παρατήρησιν ταύτην ἐνταῦθα κάπως ἀκαίρως, ἀλλὰ οὕτω ἐκρίναμεν ὅτι θὰ ἐπεσημαίνετο σημαντικώτερον μία προκληθεῖσα κατάστασις ἐξ ἀστόχου ἐκτιμήσεως καὶ κρίσεως.

'Η χώρα ἀνήρχετο τὴν κλίμακα τῆς οἰκονομικῆς ἀνορθώσεως μετὰ σταθερότητος καὶ ὁ ἐκπολιτισμὸς τῆς κοινωνικῆς ἐξελίξεως ἐδημιούργει νεοφανεῖς ὑποχρεώσεις διὰ τὴν 'Αστυνομίαν, ἡ τουριστικὴ κίνησις αὐξανομένη συνεχῶς ἀπήτει μείζονα καὶ ἐνδελεχεστέραν ἀστυνομικὴν ἐξυπηρέτησιν, ἡ διόγκωσις τῶν ἐκ τῆς ὁδικῆς κυκλοφορίας προβλημάτων, τὰ θέματα τῆς συνδικαλιστικῆς κινήσεως, τὸ ποδόσφαιρον καὶ ἡ ἐξέλιξις ἐν γένει τοῦ δημοσίου καὶ κοινωνικοῦ βίου τῆς χώρας ἐν γένει ἀπήτουν ἐπιτακτικῶς ἀστυνομικὴν ἀνταπόκρισιν, ἐὰν δὲ εἰς ταῦτα προστεθοῦν καὶ τὰ προβλήματα ἐθνικῆς ἀσφαλείας, παρέχουν τὴν εἰκόνα ἣν ἀντιμετώπισεν ἡ Κυβέρνησις, ὥστε εἰς τὸ Ν.Δ. 3914 τῆς 10/11-11-58 νὰ θέση τὴν διάταξιν τῆς παραγρ.

---

(10) Παρὰ τὴν παράγρ. 1 ἄρθρ, 60 Καν. Χωρ-κῆς, καθ' ἣν «πᾶς διοικῶν βαθμοφόρος ἐπιβλέπει ὅπως οὐδεὶς τῶν ἀνδρῶν διατίθεται εἰς ἔργα ξένα πρὸς τὰ ὑπὸ τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ καθοριζόμενα ἢ εἰς προσωπικὰς ὑπηρεσίας οἱουδήποτε», 'Ασφαλῶς πρῶτος καὶ οὐσιώδης παραβάτης αὐτῆς τῆς ἐπιταγῆς εἶναι ὁ ἑκάστοτε 'Αρχηγὸς Χωροφυλακῆς ὅστις διὰ τὴν παρ' αὐτοῦ διατασσομένων ἢ υἱοθετουμένων ἀποσπάσεων σοβαρῶς παραβαίνει τὸ καθῆκον.

10 τοῦ ἄρθρ. 4, δυνάμει τῆς ὁποίας ἡ δύναμις τῶν Χωροφυλάκων ηὐξάνετο κατὰ 1.550, ἤτοι ὡρίσθη ἡ δύναμις αὕτη εἰς 14.850 ἔναντι τῶν 13.300 τοῦ Ν.Δ. 3529. Διὰ τοῦ αὐτοῦ Ν.Δ. καθωρίσθη ὅτι ἡ κατάταξις θὰ γίνεται κατόπιν ἀποφάσεων ἑκάστοτε τοῦ Ὑπουργοῦ Οἰκονομικῶν.

Οὕτω βαθμιαίως συνεπληρώθη δύναμις ὑπολειπομένη ἐκείνης τοῦ Ν.Δ. 3365/55 κατὰ 700 ἄνδρας. Ὅσον ἀφορᾶ τὸν ἀριθμὸν τῶν Ἀξιωματικῶν παρατηροῦμεν ὅτι δὲν εἶχε θιγῆ σοβαρῶς οὗτος, εἰμὴ μόνον κατὰ τοὺς 7 ταξιάρχους, ὧν κατηργήθη ἡ θέσις.

Διὰ τῶν ἀνωτέρω εἰσηγάγαμεν ἐνταῦθα μίαν σοβαρὰν παρένθεσιν, διὰ τὴν ὁλοκλήρωσιν τῆς ὁποίας φρονοῦμεν ὅτι πρέπει νὰ παραθέσωμεν τὸν ἀκόλουθον πίνακα.

Πίναξ

Ἐμφαίνων τὴν ὑπὸ τῶν διαφόρων νόμων καθορισθεῖσαν μάχιμον δύναμιν Ε.Β.Χ.

	1758/51	1957/51	3365/55	3529/56	3914/58
Ἀντιστράτηγοι	1	1	1	1	1
Ὑποστράτηγοι	5	5	5	4	4
Ταξίαρχοι	7	—	7	—	—
Συνταγματάρχαι	26	39	27	27	27
Ἀντισυνταγματάρχαι	59	85	90	90	90
Ταγματάρχαι	124	140	136	136	136
Μοίραρχοι	298	310	350	350	350
Ὑπομ/ρχοι καὶ Ἀνθ.	877	800	847	847	847
Ἀνθυπασπισταὶ	761	761	755	755	755
Ἐνωματάρχαι	1.893	1.893	2.125	2.125	2.125
Ὑπενωματάρχαι	1.924	1.924	1.650	1.650	1.650
Χωροφύλακες	16.025	16.025	15.670	13.300	14.850

Νέαν μεταβολὴν τῆς δυνάμεως θὰ συναντήσωμεν μετὰ πενταετίαν τὸ ἔτος 1963. Ἐκ τοῦ πίνακος καταφαίνεται ὅτι ὁ κῶδιξ εἶχε μειώσει τὴν δύναμιν τῶν ὁπλιτῶν ἐν γένει κατὰ 400 περίπου, εἰς οὓς προστιθεμένων καὶ τῶν 185 διὰ τὰς τεχνικὰς ὑπηρεσίας ἡ μείωσις ἀνήρχετο εἰς 600 περίπου, ἐνῷ ηὔξησε κατὰ 130 τὰς θέσεις τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων, ἵνα δημιουργηθοῦν δυνατότητες ἱκανοποιήσεως διαφόρων πολιτικῶν ἀναγκῶν μᾶλλον.

Ἤδη μετὰ μακρὰν περιπλάνησιν ἂς ἐπανέλθωμεν εἰς τὸν Κώδικα Χωροφυλακῆς.

IV. Διὰ πρώτην φορὰν ἡ δύναμις διεκρίθη εἰς μάχιμον καὶ μή. Ηὐξήθησαν κατὰ 5 αἱ θέσεις τῶν ὑγειονομικῶν Ἀξιωματικῶν, ἀλλὰ τοῦτο παρέμεινε γράμμα τοῦ νόμου σχεδόν, διότι μόλις κατὰ τὸ 1965 ἐξῆλθον τῆς στρατιωτικῆς ἰατρικῆς Σχολῆς οἱ πρῶτοι ἑπτὰ Ἀνθυπομοίραρχοι - Ἀνθυπίατροι. Παρὰ ταῦτα ὅμως ἡ διάταξις αὕτη παρέσχε τὴν εὐχέρειαν καὶ προσελήφθησαν ἰδιῶται ἰατροὶ ἐπὶ συμβάσει καὶ οὕτω ὡρισμένα μεγάλα κέντρα εἶχον μίαν στοιχειώδη ὑγειονομικὴν ὑπηρεσίαν, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου 2180/1953. Ἐμειώθη ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀνδρῶν

μουσικῆς κατὰ 9, ἀλλ' ἐδημιουργήθησαν αἱ ἰδικότητες Αὐτοκινήτων (123), ὁπλισμοῦ (22), τηλεπικοινωνιῶν (35), ἐνῶ ἡ δύναμις τοῦ τυπογραφείου παρέμεινεν ἡ αὐτή.

V. Τὰ ἄρθρα 47 - 77 προέβλεψαν περὶ τῆς προελεύσεως τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Σώματος. Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων τούτων ὑπέστησαν διαφόρους τροποποιήσεις διὰ τῶν ἄρθρων 6 - 14 τοῦ Ν.Δ. 4101 /1960. Ὡς νέα μέτρα δύνανται νὰ θεωρηθῶσιν : 1) Ἡ κατάταξις ἰδιωτῶν ὡς δοκίμων ὑπενωμοταρχῶν κατόπιν ἐπιτυχίας εἰς διενεργουμένας ἐξετάξεις, 2) ἡ πρόβλεψις λειτουργίας σχολῆς δοκίμων ἐνωμοταρχῶν, ἥτις οὐδόλως λειτουργήσασα, ἀνεστάλη ἐν τέλει διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 69 /61 πράξεως Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, κυρωθείσης διὰ Ν.Δ. 4240 /4 /20-8-1962, 3) ἡ κατάταξις εἰς τὸ Σῶμα ἰδιωτῶν ἅμα τῇ συμπληρώσει τοῦ 19ου ἔτους τῆς ἡλικίας των, 4) ὁ καθορισμὸς ὡς ἐλαχίστου ὁρίου ἀναστήματος διὰ κατάταξιν 1,65., 5) ἡ λειτουργία ἐπιτροπῶν ἀνακατατάξεως παρ' ἑκάστη ὑπηρεσία παρ' ἡ λειτουργεῖ διαχείρισις χρηματικοῦ, 6) ἡ σύστασις δευτεροβαθμίου ἐπιτροπῆς ἀνακατατάξεων διὰ τοὺς δυσμενῶς κρινομένους παρὰ τῶν πρωτοβαθμίων, 7) ἡ κατάργησις τῆς ἀνὰ διετίαν κρίσεως ἔναντι τῆς τοιαύτης μετὰ τὴν λῆξιν τῆς πρώτης θητείας, 8) καθωρίσθη ἀνώτερον ὅριον εἰσαγομένων κατ' ἔτος εἰς τὴν Σχολὴν 'Αξιωματικῶν, 9) ἡ διενέργεια τῶν διὰ τὴν Σ.Α.Χ. προεισιτηρίων ἐξετάσεων ὁρισθέντος νὰ διενεργοῦνται αὗται μόνον ἐν Θεσσαλονίκη καὶ 'Αθήναις καὶ 10) ἡ μείωσις τοῦ ὁρίου ἡλικίας διὰ τὴν συμμετοχὴν τῶν ἐνωματαρχῶν εἰς τὰς διὰ Σ.Α.Χ. ἐξετάσεις κατὰ ἓν ἔτος. 'Επὶ τοῦ τελευταίου τούτου θέματος λίαν ἐνθουσιασμένος ὁ νομοθέτης τοῦ Ν.Δ. 4101 εἰς τῆς καινοτομίας του καθ' ἣν θὰ εἰσήρχοντο εἰς Σ.Α.Χ. Χωροφυλακῆς, ὑπενωματάρχαι καὶ ἐνωματάρχαι πτυχιοῦχοι 'Ανωτάτων Σχολῶν, ἐθέσπισε διὰ τὴν κατηγορίαν ταύτην διάταξιν περὶ ἀνωτάτου ὁρίου ἡλικίας 26 ἐτῶν κχτὰ τὸ ἔτος τοῦ διχγωνισμοῦ. Ἡ προσδοκία αὕτη παρέμεινεν προσδοκία.

VI. 'Εν τοῖς ἄρθροις 66 - 69 περιελήφθησαν διατάξεις ἀφορῶσαι τὴν ἐκπαίδευσιν καὶ μετεκπαίδευσιν τῶν στελεχῶν.

Ὁ διάπυρος πόθος τῶν 'Αξιωματικῶν τοῦ Σώματος πρὸς εὐρυτέρας καὶ εἰδικωτέρας ἐπαγγελματικὰς σπουδὰς εἶχεν ἐκδηλωθῆ ἀπὸ τῶν ἀρχῶν τοῦ παρόντος αἰῶνος καὶ ἀνεφέρθημεν ἤδη εἰς τὸν εἰδικὸν νόμον τοῦ ἔτους 1910 περὶ ἀποστολῆς 'Αξ /κῶν εἰς 'Αλλοδαπὴν διὰ τοιούτου εἴδους σπουδάς. Ἔκτοτε εἰς ὅλους σχεδὸν τοὺς ἐκδοθέντας ὀργανισμοὺς ἐπανελαμβάνετο, ἀτόνως κάπως, ἡ διάταξις αὕτη, χωρὶς καὶ νὰ ὑλοποιεῖται. Οὕτω καὶ ἐν ἄρθρῳ. 37 τοῦ Α.Ν. 7 /8-6-1935 περὶ ὀργανισμοῦ Χωρ /κῆς εἶχε διαληφθῆ σχετικὴ διάταξις, ἀλλὰ τὸ εἰς ἐκτέλεσιν ταύτης Κανονιστικὸν Διάταγμα «περὶ ἀποστολῆς εἰς ἀλλοδαπὴν 'Αξιωματικῶν Χωρ /κῆς δι' εὐρυτέρας σπουδὰς» ἐξεδόθη μόλις τὴν 27 Μαΐου 1954, δημοσιευθὲν τὴν 21 'Ιουνίου ἰδίου ἔτους. Τὸ ἐκδοθὲν Β.Δ. δὲν ἐφηρμόσθη καὶ πάλιν οὐσιαστικῶς.

'Επηκολούθησαν αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 68 καὶ 69 τοῦ Ν.Δ. 3365 περὶ ἀποστολῆς εἰς ἀλλοδαπὴν δι' εὐρυτέρας σπουδὰς καὶ περὶ ἐκπαιδευτικῶν ἀδειῶν διὰ τὴν λλοδαπήν, αἵτινες δὲν ἦσαν παρὰ ἐπανάληψις τῶν παλαιοτέρων διατάξεων. Ἅπασαι αἱ διατάξεις αὗται ὡμίλουν περὶ «ὁρίων τοῦ προϋπολογισμοῦ».

Εἰς ἐκτέλεσιν αὐτῶν τῶν διατάξεων τοῦ Κώδικος ἐξεδόθη τὸ ἀπὸ 20 /3-3 /4-1957 Β.Δ. «Περὶ ἀποστολῆς εἰς ἀλλοδαπὴν 'Αξ /κῶν Χωρ /κῆς δι' εὐρυτέρας σπουδὰς» ἐν τῷ ὁποίῳ γίνεται λόγος περὶ ἀποστολῆς δημοσίᾳ δαπάνῃ 3-5 κατ' ἔτος 'Αξ /κῶν πρὸς ἐκπαίδευσιν ,μελέτην καὶ σπουδὴν θεμάτων ἀφορώντων τὴν ἀστυνό-

μευσιν. Διὰ τοῦ Β.Δ. καθωρίσθησαν τὰ προσόντα καὶ ὁ τρόπος ἐπιλογῆς τῶν ἀποστελλομένων, ὡς καὶ αἱ ὑποχρεώσεις τῶν ἐκπαιδευομένων.

Ἡ μαθητεία πλησίον τῶν σχολῶν καὶ ἀστυνομιῶν, τῶν πλουσίων καὶ μεγάλων κρατῶν ἀποτελεῖ ἀναμφισβητήτως σπουδὴν γνώσεως καὶ ἐξειδικεύσεως διὰ θέματα καὶ προβλήματα ἔχοντα πηγὴν τὸν ἐκεῖθεν ὁρμώμενον καὶ τροφοδοτούμενον σύγχρονον πολιτισμόν.

Ἔτι πλέον ἐποικοδομητικὴ διὰ τὴν προαγωγὴν τῆς ἀστυνομεύσεως ὑπῆρξεν ἡ ἀναγνώρισις ἐπὶ τέλους τῆς ἀνάγκης διὰ τὴν σύστασιν καὶ λειτουργίαν διαφόρων κύκλων ἐκπαιδεύσεως, γενικῆς ἢ εἰδικῆς μορφῆς. Τοῦτο ἀπετέλεσεν ἀληθὲς ἐπίτευγμα τῆς ἡγεσίας. Οὕτω προεβλέφθη ἡ σύστασις καὶ λειτουργία ἐπιμορφωτικῶν σχολείων, ὡς ἐκείνου τῶν Μοιράρχων, ἢ τῶν ξένων γλωσσῶν, Ἐθνικῆς Ἀσφαλείας, Τροχαίας, ἐπιμελητείας κλπ. Ἐν τῷ Β.Δ. 30/12-1958–8/1-1959 τὸ Σχολεῖον Μοιράρχων ἀποκαλεῖται μετεκπαιδεύσεως, διὰ δὲ τὸ Σχολεῖον Ἐθνικῆς Ἀσφαλείας προβλέπεται κοινὴ φοίτησις Ἀξ/κῶν Χωρ/κῆς καὶ τοιούτων Ἀστυνομίας Πόλεων. Τὸ Σχολεῖον Ἐθν. Ἀσφαλείας ὑπάγεται εἰς Σ.Α.Χ.

Ἡ φοίτησις εἰς τὴν σχολὴν Ὑπεν/ρχῶν ὁριστικοποιηθεῖσα εἰς δεκάμηνον, κρίνεται ἐπαρκὴς ἐπὶ τοῦ παρόντος, ἐνῶ ἡ φοίτησις εἰς τὴν σχολὴν Ἀξιωματικῶν παραμένουσα διετής, ὡς ἔχει ὁρισθῆ ἀπὸ τοῦ 1918, θεωρεῖται ἀνεπαρκὴς διὰ μίαν ἀρτίαν, σύγχρονον γενικὴν κατάρτισιν. Κατὰ τὸ 1962 διὰ νόμου ἐξισώθησαν πρὸς Σχολὰς Ἀνωτάτων Ἐκπαιδευτικῶν ἱδρυμάτων (Πανεπιστημίου) αἱ Σχολαὶ Εὐελπίδων, Ἰκάρων καὶ Ν. Δοκίμων, ἐνῶ δὲν συμπεριελήφθη ἡ Σχολὴ Ἀξ-κῶν, ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι ἔχει μικρᾶς διαρκείας φοίτησιν. Παρὰ ταῦτα ἡ τοιαύτη ἀνάγκη δὲν ἐθεραπεύθη εἰσέτι.

VII. Ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἐφοδιασμὸς–Ὑλικὰ Μέσα» ἐτέθησαν διατάξεις τῇ ἀληθείᾳ προοδευτικαὶ καὶ ἐνθαρρυντικαὶ διὰ τὸ μέλλον.

Ηὐρύνθησαν τὰ περθώρια διὰ τὴν μίσθωσιν τῶν ἀναγακιούντων οἰκημάτων καὶ ἐλύθη τὸ θέμα τῆς ἐπισκευῆς αὐτῶν. Ἐδημιουργήθησαν ἐλπίδες διὰ τὴν ἀπόκτησιν ἰδίου τηλεφωνικοῦ δικτύου τοῦ Σώματος καὶ κατέστη ὑποχρεωτικὸς διὰ τὸ Δημόσιον ὁ ἐφοδιασμὸς τῶν ἀναγκαιούντων μεταφορικῶν μέσων καὶ τοιούτων Τηλεπικοινωνίας, παρεσχέθη ἡ εὐχέρεια ἐφοδίασμοῦ τῶν ὑπηρεσιῶν δι' ἐπιστημονικῶν βιβλίων εἰς βάρος τοῦ Δημοσίου, κατέστη δαπάνη τοῦ Δημοσίου ὁ ἐφοδιασμὸς τῶν ἀνδρῶν διὰ διακριτικῶν, ἐργαλείων καὶ ἀντικειμένων ἀπαραιτήτων διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ὑπηρεσίας. Περιελήφθη πρόβλεψις διὰ συγκρότησιν ἐφίππου Τμήματος Χωρ/κῆς καὶ ἐπανελήφθη ἡ διάταξις καθ' ἣν οἱ Ἀξ/κοὶ Χωρ/κῆς εἶναι ἔφιπποι. Κατὰ τὰ λοιπὰ ἐπανελήφθησαν αἱ μέχρι τότε ἰσχύουσαι διατάξεις βελτιωθεῖσαι ὁπωσοῦν.

Ὀφείλομεν νὰ διαπιστώσωμεν ὅτι οὐδεμία εὐκρινὴς προσπάθεια ὑπάρχει μεταπολεμικῶς διὰ τὴν ἀνασύστασιν τῆς τόσον χρησίμου διὰ τὰ μεγάλα ἀστικὰ κέντρα ἐφίππου Χωροφυλακῆς. Περιέργως οὔτε οἱ Ἄγγλοι οὔτε οἱ Ἀμερικανοὶ ἐξεδήλωσαν προθέσεις διὰ συγκρότησιν τοιούτου τμήματος, παρ' ὅλον ὅτι εἰς τὰς πατρίδας των ἀλλὰ καὶ εἰς ὁλόκληρον σχεδὸν τὴν Εὐρώπην διατηρεῖται ἡ ἔφιππος Χωροφυλακὴ ἢ Ἀστυνομία. Ἡ ἔλλειψις καταλλήλου ἐφίππου Χωρ/κῆς φρονοῦμεν ὅτι πολλὰ ἐστοίχισεν κατὰ τὰς ἀντιμετωπίσεις διαδηλώσεων καὶ συναθροίσεων ἐν ὑπαίθρῳ καὶ πολλὰ θὰ ἀπεφεύγοντο ἐκ τῶν ἀπευκταίων, ἐὰν ὑπῆρχε τοιαύτη.

Εἰς τὰ ὑπόλοιπα σημεῖα μετεφέρθησαν διατάξεις ἐξ ἀντιστοίχως ἰσχυόντων διὰ τὸν Στρατὸν Νόμων καὶ Διαταγμάτων, προσαρμοσθεῖσαι εἰς τὴν ἰδιομορφίαν τοῦ Σώματος, ὡς τῶν Νόμων 2307 /40 καὶ 772 /48 περὶ προαγωγῶν, τοῦ Νόμου 3264 /55 περὶ προαγωγῶν 'Ανθ /στῶν, τοῦ Α.Ν. 25-1-1936 περὶ καταστάσεως 'Αξιωματικῶν, καὶ Β.Δ. περὶ 'Ανακριτικῶν Συμβουλίων κλπ.

VIII. Διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἐν λεπτομερείαις τοῦ Κώδικος ἐκρίθησαν ἀπαραίτητοι Κανονισμοὶ καὶ Πίνακες, διὰ τὴν ἔκδοσιν τῶν ὁποίων παρεσχέθη νομικὴ ἐξουσιοδότησις διὰ τοῦ ἄρθρου 255.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ

'Ανωτέρω ἀνεφέρθημεν εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τῶν ὑποστρατήγων Γιαννικοπούλου, Μαντουβάλου, Πετροπούλου καὶ Μ. Παπαδάκου διὰ τὴν ἐπεξεργασίαν καὶ σύνταξιν τοῦ Κώδικος τῆς Χωρ /κῆς καὶ παρελείψαμεν νὰ μνημονεύσωμεν τὴν συμβολὴν εἰς τοῦτο τοῦ τότε Συντ /ρχου Π. Κυριάκη, ὅστις ὡς Δ /ντὴς Χωροφυλακῆς ὑπῆρξεν ὁ ἐμπνευστὴς τῶν περισσοτέρων διατάξεων τοῦ Ν.Δ. 4101 καὶ ὁ εἰσηγητὴς τούτου κατόπιν συμφώνου γνώμης ἁπάντων τῶν τότε Συν /ρχῶν. Κατὰ τὸν ἴδιον λόγον ὀφείλομεν ν' ἀναφερθῶμεν εἰς τὸ ἔργον τῶν ἐπιτροπῶν διὰ τὴν σύνταξιν τῶν Κανονισμῶν τοῦ Σώματος ὑπὸ τὴν παρακολούθησιν καὶ ἐπεξεργασίαν τοῦ Γραφείου Μελετῶν τοῦ 'Αρχηγείου Χωρ /κῆς τοῦ ὁποίου σπουδαῖοι ἐργάται ὑπῆρξαν οἱ Ν. Κλωνάρης καὶ Ι. Σπάλας. 'Αποτελεῖ τίτλον τιμῆς διὰ τὸ Σῶμα τῆς Χωροφυλακῆς ὁ ρυθμὸς καὶ ὁ χρόνος ἐντὸς τῶν ὁποίων ἀπέκτησεν τοὺς ρητῶς καὶ μὴ προβλεφθέντας ὑπὸ τοῦ Κώδικος Κανονισμούς. Παραθέτομεν τοὺς ἐκδοθέντας Κανονισμοὺς μετ' ἀναφορᾶς εἰς τὰ κυριώτερα Β.Δ. καὶ εἰς τὰς σπουδαιοτέρας ἐκ τῶν ἐπενεχθεισῶν τροποποιήσεων τούτων ἐντὸς παρενθέσεως. 1) 'Αδειῶν Β.Δ. 17 /28-4-1956 (Ν.Δ. 4101 ἀρθ. 17 /καὶ Β.Δ. 22 /1961), 2) 'Εσωτερικῆς ὑπηρεσίας Γεν. Δ /νσεως 'Υπουργείου Β.Δ. 17 /4-11 /5-1956. (Β.Δ. 22-3-1958 καὶ Β.Δ. 11-12-1959), 3) Στρατολογίας Β.Δ. 25 /6-7 /7-1956. Τὸ Β.Δ. τοῦτο κατηργήθη διὰ Β.Δ. 261 τῆς 29-4-1961 δι' οὗ ἐτέθη εἰς ἐφαρμογὴν νέος κανονισμός, 4) Σχολῆς 'Αξιωματικῶν Χωρ /κῆς (Σ.Α.Χ.) Β.Δ. 24 /5-12 /9-1950 (Β.Δ. 30-12-1958, 11-9-1959, 22-11-1959, 93 /1961 καὶ 185 /1962, 5) Σχολῆς 'Οπλιτῶν Χωρ /κῆς (Σ.Ο.Χ.) Β.Δ. 25 /6-23 /7-1956. (Β.Δ. 185 /1961 καὶ 113 /1962, 6) πειθαρχίας Β.Δ. 15 /28-7-1956 (Β Δ. 10-1956 (Β.Δ. 31-8-1957 καὶ 938 /1961, 7) 'Ατομικῶν βιβλιαρίων καὶ διαδοχικῶν σημειώσεων, Β.Δ. 27/9-10/10-1956 (Β.Δ. 31-8-1957 καὶ 938/1961), 8) Προαγωγῶν ὁπλιτῶν Β.Δ. 3 /14-8-1957 (Β.Δ. 22-3-1958), 9) Μουσικῆς Χωρ/κῆς Β.Δ.12-7-1957 διὰ τοῦ ὁποίου κατηργήθη τὸ προϊσχῦον Β.Δ. 10/9-19/10-1954 (Β.Δ.182/1963) 10) 'Υπηρεσίας Χωρ-κῆς Β.Δ. 22/3-28/4-1958, 11) Τεχνικῶν 'Υπηρεσιῶν Χωρ-κῆς Β.Δ. 11/24-11-1958 (Β.Δ. 144/1961, 573/1962, 322/1963 καὶ 148/1964), 12) 'Αλληλογραφίας Β.Δ. 25/10-13/11-1958 (Β.Δ. 142/1961), 13) Σχολείου 'Εθνικῆς 'Ασφαλείας 30/12-1958-8/1-1959 καὶ 14) Οἰκονομικῆς 'Υπηρεσίας Β.Δ. 15 /5-3 /8 1959 (Β.Δ. 937 /1961). 'Απὸ τοῦ 1960 καὶ ἐντεῦθεν δὲν προκύπτει παραγωγικὴ ἐργασία διὰ τὸ θέμα τοῦτο καὶ οὕτω δὲν ἔχουν ἐκδοθῆ ἐκ τῶν προβλεφθέντων οἱ Κανονισμοὶ Στρατονομικῆς ὑπηρεσίας, καὶ ὑγειονομικῆς ὑπηρεσίας, καὶ οἱ πίνακες Χωρογραφικῆς κατανομῆς ὡς καὶ ἐκεῖνος περὶ ὀργανικῆς δυνάμεως, μόλις δὲ κατὰ τὸ

1965 ἐκυρώθη ὁ Κανονισμὸς Ἐσωτερικῆς Ὑπηρεσίας Ἀρχηγείου Χωρ/κῆς διὰ τοῦ Β.Δ. 13/5-6/7-1965. Ὅσον ἀφορᾶ τοὺς πίνακας Χωρογραφικῆς κατανομῆς καὶ ὀργανικῆς δυνάμεως ,οἵτινες ἀποτελοῦν δι' ὅλα τὰ ζητήματα δυνάμεως καὶ ὑπηρεσιῶν ἀναγκαῖον δείκτην καὶ γνώμονα διὰ τὴν ὑπηρεσιακὴν πορείαν, διάρθρωσιν καὶ ἐφαρμογὴν τοῦ Κώδικος τὸ Ἀρχηγεῖον Χωροφυλακῆς στηρίζεται εἰς προσωρινούς τινὰς πίνακας, οὓς συνέταξε κατὰ τὸ 1959 καὶ ἐνέκρινε κατὰ τρόπον πρόχειρον τὸ Ὑπουργεῖον.

Εἰδικώτερον περὶ τῶν Κανονισμῶν Ὑπηρεσίας Χωρ/κῆς καὶ Ἀτομικῶν βιβλιαρίων καὶ διαδοχικῶν σημειώσεων, παρατηροῦμεν τὰ ἀκόλουθα. Μετὰ τὸ ἔτος 1930 εἶχε διαπιστωθῆ ἡ ἀνάγκη τῆς ἀντικαταστάσεως τοῦ βάσει τοῦ νόμου 1370/1918 ἐκδοθέντος καὶ διὰ τοῦ Β.Δ. τῆς 22/5-6/7-1918 κυρωθέντος Κανονισμοῦ, καθ' ὅσον οὗτος προσηρμοσμένος καθαρῶς εἰς τὸ πνεῦμα τῆς Ἰταλικῆς Χωροφυλακῆς περιεῖχεν ἀνεδαφικὰς διὰ τὴν Ἑλληνικὴν πραγματικότητα διατάξεις. Πρὸς τοῦτο παρὰ μιᾶς ἐπιτροπῆς ὑπὸ τὸν Φωτ. Ζῆρον εἶχεν ἐκπονηθῆ ἕνα σχέδιον Κανονισμοῦ (Δοκίμιον) τὸ ὁποῖον ἐκτυπωθὲν εἶχεν ἀποσταλῆ κατὰ τὸ 1935 πρὸς μελέτην παρὰ τῶν Ἀξ/κῶν καὶ συναγωγὴν διαπιστώσεων, ἵνα τὰς ἀποκομισθησομένας παρατηρήσεις ὑποβάλωσιν πρὸς συζήτησιν οἱ Διοικοῦντες Ἀξ/κοί. Ἐμεσολάβησεν ὁ Β' παγκόσμιος πόλεμος, ἡ ἐχθρικὴ κατοχή, ὁ ἀντισυμμοριακὸς ἀγὼν καὶ τὸ Ἀρχηγεῖον Χωρ/κῆς τὸν Μάϊον 1951 προέβη εἰς μίαν ἀνατύπωσιν τοῦ παλαιοῦ Κανονισμοῦ μεθ' ὅλων τῶν μέχρι τότε τροποποιήσεων, συμπληρώσεων καὶ συναφῶν Κανονιστικῶν διατάξεων, πρὸς χρῆσιν τῶν Ὑπηρεσιῶν, ἀλλὰ καὶ πρὸς τελικὰς διαπιστώσεις. Οὕτω ὁ νέος Κανονισμὸς ἐκ 381 ἄρθρων ὑπῆρξεν ἀποτέλεσμα μακροχρονίου πεῖρας, μελέτης καὶ προσπαθείας, σοβαρῶς προσηρμοσμένος εἰς τὰς ἀπαιτήσεις καὶ ἀνάγκας τῆς συγχρόνου Χωρ/κῆς.

Διὰ τὴν τήρησιν τῶν Βιβλιαρίων καὶ τὴν σύνταξιν τῶν διαδοχικῶν σημειώσεων ὡς καὶ διὰ τὰ συναφῆ περὶ διενεργείας προαγωγῶν ἠκολουθήθη ὄχι μόνον ἡ πεπατημένη ἀλλὰ καὶ πλέον αὐθαίρετον καὶ ἀναχρονιστικὸν σύστημα καὶ τοῦ ἐν τῷ στρατεύματι ἰσχύοντος. Περὶ τούτου θὰ ὁμιλήσωμεν ἐκτενέστερον.

Ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω Κανονισμῶν πρέπει νὰ μνημονεύσωμεν τὸν Κανονισμὸν Λεσχῶν, περὶ οὗ ἤδη ὡμιλήσαμεν, τὸν Κανονισμὸν βιβλιοθήκης Ἀρχηγείου Χωροφυλακῆς (96/3/2 ἀπὸ 30-11-1954 δ/γὴ Ἀρχηγείου) τὴν ὑπ' ἀριθμ. 85/117/48α ἀπὸ 18-1-1962 «βασικὴν–Κανονιστικὴν» ἐγκύκλιον διαταγὴν τοῦ Ἀρχηγείου Χωρ/κῆς περὶ στολῆς Ἀξ/κῶν καὶ Ἀνθ/στῶν, ἥτις δὲν τιμᾶ τὸ Σῶμα τὸ ὁποῖον δὲν ἠδυνήθη εἰσέτι νὰ ἀποκτήσῃ ἴδιον Κανονισμὸν περὶ τοῦ θέματος τούτου καὶ ἐπ' εὐκαιρίᾳ ἀναφερόμεθα καὶ εἰς τὸν προϊσχύοντα τοῦ κώδικος Κανονισμὸν στολῆς ὁπλιτῶν. Ἐν οἰκείᾳ θέσει ἐν τοῖς πρόσθεν ἀνεφέρθημεν εἰς τὴν ὀργάνωσιν καὶ λειτουργίαν τοῦ ἀρχείου τῶν ὑπηρεσιῶν Χωρ/κῆς, περὶ οὗ ἐξακολουθεῖ ἰσχύων ὁ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 140/2/9α ἐγκ. 24 ἀπὸ 20-11-1935 δ/γῆς Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν (Δ/νσις Χωρ/κῆς) κοινοποιηθεὶς κανονισμός. Τέλος ἀναφέρομεν τὸν Κανονισμὸν τοῦ Ἱδρύματος «Ἐξοχαὶ Χωροφυλακῆς», κυρωθέντα διὰ τοῦ Β.Δ. 495 τῆς 16-7-1962.

Εἰς τὸ θέμα τῆς ἐξειδικεύσεως τοῦ Προσωπικοῦ ἡ Χωρ/κὴ ἐνεφάνισε δυσκαμψίαν τινά, ἐρειδομένην ἐπὶ ἀνεδαφικῶν καὶ ἀδικαιολογήτων ἀπόψεων.

Κατὰ τὴν διετίαν 1918-1920 δὲν ἠθέλησε καὶ δὲν ἠδυνήθη νὰ συλλάβῃ τὴν ἀνάγκην τῆς δι' ἰδιαιτέρου προσωπικοῦ ἀστυνομεύσεως τῶν μεγαλουπόλεων καὶ οὕτω ἱδρύθη τὸ Σῶμα τῆς 'Αστυνομίας Πόλεων, τὸ πάθημα τοῦτο ἀντὶ νὰ γίνῃ μάθημα ἀπέβη ἀντιθέτως ἐμπόδιον, διότι ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν οἱ ἡγέται τοῦ Σώματος ἐφοβοῦντο ὅτι ἐξειδίκευσις ὑπηρεσιακῶν κλάδων ἠδύνατο νὰ ἔχῃ ὡς ἀποτέλεσμα τὴν δημιουργίαν νέων ὀργανισμῶν καὶ Σωμάτων ἀποξενουμένης τῆς Χωροφυλακῆς τῶν εἰδικῶν ὑπηρεσιῶν. Οὕτω ἀντέδρων ἔν τινι μέτρῳ εἰς τὴν ἀναγνώρισιν εἰδικοτήτων.

'Η πρώτη περὶ εἰδικεύσεως διάταξις ἐτέθη εἰς τὴν παράγραφον 2 ἄρθρου 50 τοῦ ὀργανισμοῦ 1935, καθ' ἣν διὰ τὴν ἀστυνόμευσιν ἐν ταῖς πόλεσιν ἔδει νὰ ἐπιλέγωνται οἱ ὁπλῖται καὶ νὰ ὑποβάλωνται εἰς εἰδικὴν ἐκπαίδευσιν, δυστυχῶς ἡ διάταξις ἐκείνη δὲν ἐφηρμόσθη καὶ διὰ νεωτέρας κατηργήθη ὡς περιττή.

Κατὰ τὸ 1938 ἐγένετο σοβαρὰ προμήθεια τρικύκλων αὐτοκινήτων καὶ ἐσχηματίσθη μιὰ ἐξαιρετικὴ μηχανοκίνητος δύναμις εἰς τὸ ἐν 'Αθήναις Σύνταγμα Χωρ/κης, ἡ δύναμις αὕτη προσέφερεν ὑψίστης σημασίας ὑπηρεσίας κατὰ τὸν πόλεμον 1940-1941, καθ' ὅσον διετέθη ἐξ ὁλοκλήρου διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ μετώπου. Εἰς τὴν Σχολὴν 'Αξ/κῶν (ὑποψηφίων 'Ανθ/ρχων) ἀπὸ τοῦ 1938 εἰσήχθη ὡς μάθημα καὶ ἡ ὁδήγησις αὐτοκινήτου καὶ τρικύκλων καὶ οὕτω ἅπαντες οἱ ἔκτοτε ἐξελθόντες τοῦ Σχολείου 'Αξ/κοὶ ἐγνώριζον ὁδήγησιν αὐτοκινήτου καὶ τρικύκλου, χάρις εἰς τὰς ἀκαμάτους προσπαθείας τοῦ τότε Μοιράρχου Σωτοπούλου.

Εἴδομεν τὰ τῆς συγκροτήσεως ἐν Μέσῃ 'Ανατολῇ τοῦ 11ου Τάγματος Χωρ/κῆς καὶ τὰ τῆς ἐκπαιδεύσεως τῶν ἀνδρῶν του καὶ δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν ὅτι οἱ ἄνδρες τοῦ Τάγματος τούτου ἀπετέλεσαν τοὺς διδασκάλους τοῦ μεταπολεμικοῦ Σώματος εἴς τινας τεχνικὰς κατευθύνσεις.

Τὸ 1945 αἱ 'Αγγλικαὶ 'Αρχαὶ παρεχώρησαν εἰς τὴν Χωρ/κὴν 152 ὀχήματα, ἐν ὧν 118 φορτηγὰ 3 τόννων καὶ 44 τῶν 3/4 τόννων (11).

Διὰ τῆς 8/1/107/Ιδ ἀπὸ 6-8-1946 διαταγῆς συνεστήθη εἰς τὸ 'Επιτελεῖον τοῦ 'Αρχηγείου Χωρ/κῆς Τμῆμα Κινήσεως 'Οχημάτων, εἰς δὲ τὰς 'Ανωτέρας Διοικήσεις ἱδρύθησαν Γραφεῖα Κινήσεως 'Οχημάτων. Τὸν Σεπτέμβριον 1946 ἐτοποθετήθησαν ὡς προϊστάμενοι τῶν Γραφείων τούτων εἰδικῶς ἐκπαιδευθέντες 'Αξ/κοί, τὰ καθήκοντα δὲ τούτων περιεγράφησαν ἐν τῇ ἀριθμ. 37/46 ἐγκυκλίῳ τοῦ 'Υπουργείου Δημοσίας Τάξεως.

Κατὰ τὸ ἔτος 1947 ἱδρύθη εἰς τὸ 'Αρχηγεῖον ἡ Διεύθυνσις Τεχνικῶν 'Υπηρεσιῶν, εἰς ἣν ὑπήχθησαν : Τὸ Τμῆμα Κινήσεως ὀχημάτων, τὸ νεοϊδρυθὲν Τμῆμα διαβιβάσεων καὶ τὸ Τυπογραφεῖον. 'Υπὸ τῆς 'Αμερικανικῆς 'Επιμελητείας ἐχορηγήθησαν εἰς τὴν Ε.Β.Χ. 327 Δίκυκλα, 280 Τζίπ, 1154 διάφορα ὀχήματα καὶ 6 μηχανοεργαλεῖα καὶ γερανοφόρα. Πρόκειται περὶ ὀχημάτων ἀχρήστων εἰς μέγα ποσοστὸν χρησίμων ὅμως δι' ἐκπαίδευσιν.

Εἰς Κέντρον ἐκπαιδεύσεως διαβιβάσεων Χαϊδαρίου καὶ εἰς Κέντρον ὑποδοχῆς

(11) Διαταγὴ 'Υπουργοῦ 'Εσωτερικῶν 290/3/65.

Τεχνιτῶν Στρατοῦ ἐξεπαιδεύθησαν οἱ πρῶτοι Τεχνῖται ὀχημάτων καὶ Διαβιβασταί, ἐπὶ ἀσυρμάτων Νο 21 καὶ Νο 18, Ἀγγλικῆς προελεύσεως.

Κατὰ τὸ ἔτος 1948 ἐχορηγήθησαν ὑπὸ τῆς Α.Β.Υ.Π. 750 δίκυκλα, ἐξεπαιδεύθησαν 19 ὁπλῖται ὡς ἀποθηκάριοι ἀνταλλακτικῶν καὶ ὀχημάτων, 9 ὡς ἠλεκτροτεχνῖται καὶ ἱδρύθησαν Κεντρικὰ Συνεργεῖα ἐν Ἀθήναις καὶ Θεσσαλονίκη περιλαμβάνοντα Σιδηρουργούς, Ξυλουργούς, Ἠλεκτροτεχνίτας, Λευκοσιδηρουργούς, Χρωματιστάς, Τορνευτάς, Ὀξυγονοκολλητάς, Ἠλεκτροκολλητάς, Μηχανικοὺς αὐτοκινήτων, Δικύκλων καὶ Τρικύκλων, Λιπαντὰς ὀχημάτων, Εἰδικοὺς ἐφαρμοστάς, Ἐπισκευαστὰς συσσωρευτῶν καὶ συγκολλητὰς ἐλαστικῶν.

Τὸ ἔτος 1948 ἐξεπαιδεύθησαν Χωρ/κες εἰς τὴν τέχνην τοῦ ὁπλοδιορθωτοῦ (12) τῇ βοηθείᾳ δὲ καὶ συνδρομῇ τῆς Βρεττανικῆς Ἀποστολῆς ἤρξατο ἡ συγκρότησις καὶ ἀνάπτυξις τῆς διαβιβαστικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Σώματος καὶ λήγοντος τοῦ ἔτους τούτου, αἱ ἀσύρματοι ἐπικοινωνίαι τοῦ Σώματος ἀνεπτύχθησαν εἰς Σ/Α (13). Κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος ἐγκατεστάθη Σ/Α εἰς τὸ κατάστημα τοῦ Ἀρχηγείου Χωρ/κῆς.

Κατὰ τὸ ἔτος 1950 διετέθησαν εἰς τὸ Σῶμα 30 ἀσύρματοι διὰ τὰς στατικὰς ὑπηρεσίας καὶ 80 διὰ τὰς κινητὰς τοιαύτας. Ἀπὸ τοῦ 1951 καθιερώθη ἡ ἀπονομὴ τῶν ἀκολούθων εἰδικοτήτων, α) ραδιοτηλεγραφητοῦ, β) ὁδηγοῦ αὐτοκινήτου, γ) Ὁδηγοῦ δικύκλου, δ) μηχανικοῦ ὀχημάτων, ε) ἠλεκτρολόγου ὀχημάτων, στ) ὁπλοδιορθωτοῦ. Διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 383/50 ἐγκ. δ/γῆς Υ.Δ.Τ. ἐγένετο ἡ κατανομὴ ὀχημάτων καθ' ὅλην τὴν χώραν.

Τὸν Ἀπρίλιον 1951 ἤρξατο ἡ λειτουργία δικτύου Σ/Α τῆς Ἀνωτέρας Διοικήσεως Χωρ/κῆς Δωδεκανήσου. Ἀπὸ τοῦ 1952 εἰς τὴν Διεύθυνσιν Τεχνικῶν Ὑπηρεσιῶν ὑπήχθη καὶ τὸ ἀντικείμενον τῆς Ἀστυνομίας τῆς ὁδικῆς Κυκλοφίρας.

Ἐν ἔτει 1950 ὁ τότε Διοικητὴς τῆς Σχολῆς Ὁπλιτῶν, Συνταγματάρχης Γιαννικόπουλος Δ., διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 12/223/12 ἀναφορᾶς του ἐπεσήμανεν τὴν ἀνάγκην καθιερώσεως ἐν τῇ Χωρ/κῇ συστήματος εἰδικοτήτων καὶ ἐχαρακτήριζε τὸ θέμα ὡς τὸ γενικώτερον τοῦ Σώματος.

Ἡ Δ/νσις Τεχνικῶν ὑπηρεσιῶν ἀπὸ τοῦ ἔτους 1953 ὑπεβιβάσθη εἰς Τμῆμα καὶ συνεπείᾳ ἐπιβληθεισῶν περιορισμῶν τόσον ἐπὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐν χρήσει ὀχημάτων ὅσον καὶ ἐπὶ τῆς κινήσεως διὰ τοῦ Ν.Δ. 2396/1953, ἀνετέθη εἰς τὰ Συνεργεῖα Χωρ/κῆς καὶ ἡ ἐπισκευὴ ὀχημάτων καὶ ἄλλων Κρατικῶν Ὑπηρεσιῶν. Κατὰ τὰς ὥρας ἀργίας τοῦ Ο.Τ.Ε. ὄργαναν τῆς Χωρ/κῆς χρησιμοποιοῦνται ὡς τηλεφωνηταὶ εἰς ἐπαρχιακὰ τηλεφωνικὰ κέντρα διὰ συνεχῆ ἐπικοινωνίαν.

Κατὰ τὸ 1955 διαβιβασταὶ τῆς Χωροφυλακῆς ἐπανδρώνουν τὰς ἀνάγκας τῆς Κ.Υ.Π. Ἀπὸ τοῦ ἔτους 1955 ἤρχισε ἡ κατὰ προέκτασιν τοῦ Ο.Τ.Ε. τηλεφωνικὴ σύνδεσις τῶν Σταθμῶν Χωρ/κῆς, ὥστε κατὰ τὸ 1956 νὰ ἔχουν συνδεθῆ 859 Σ.Χ. Ἐγκατεστάθη ὁ πρῶτος Ρ/Σταθμὸς εἰς Πάρνηθα καὶ ἐχορηγήθησαν τὰ πρῶτα ἀστυνομικὰ αὐτ/τα. Ἀπὸ τοῦ ἔτους 1959 καθιερώθη ἡ εἰδικὴ ἐκπαίδευσις τροχονόμων ὡς τραυματιοφορέων καὶ νοσοκόμων καὶ κατόπιν συνειδητοποιήσεως τῶν ἀναγκῶν τῆς ὁδικῆς κυκλοφορίας ἤρξατο ἡ σύστασις εἰδικῶν ὑπηρεσιῶν ἀνὰ τὴν

---

(12) Βλέπε Νόμον 726 τῆς 8/10 Ἰουλίου 1948 «Περὶ ἱδρύσεως Συνεργείου Ὁπλοδιορθωτῶν Χωροφυλακῆς».

(13) Βλέπε Νόμον 2825 τῆς 19/21-4-1954 «Περὶ ἐκπαιδείσευς Προσωπικοῦ Χωροφυλακῆς εἰς Διαβιβάσεις».

Χώραν. Κατὰ τὸ σχολικὸν ἔτος 1960-1961 Ἀξιωματικοὶ τῆς Χωρ/κῆς ἐδίδαξαν μαθήματα κυκλοφοριακῆς ἀγωγῆς εἰς τὰ Γυμνάσια.

Διὰ τοῦ ἄρθρου 45 τοῦ Κώδικος Ε.Β. Χωρ/κῆς ὡρίσθησαν ὡς εἰδικαὶ ὑπηρεσίαι αἱ ὑπηρεσίαι Τροχαίας Κινήσεως, Ἐγκληματολογικαὶ Ὑπηρεσίαι, ὑπηρεσίαι Δακτυλογράφου, Ἀρχειοθέτου, Ἀσυρματιστοῦ καὶ ὁδηγοῦ αὐτοκινήτων ὀχημάτων, ἀλλ' ὡς προέφημεν ὁ Κῶδιξ ἀνεγνώρισε τὴν ἀνάγκην ἐξειδικεύσεως μόνον διὰ τοὺς Ὁπλίτας. Ἐν ἄρθρῳ 3 ὁ αὐτὸς Κῶδιξ καὶ εἰς τὰς παραγράφους στ-ΙΑ προέβλεψε τὸ εἰς Ἀθ/στὰς καὶ ὁπλίτας τεχνικὸν προσωπικὸν διὰ τὸ Τυπογραφεῖον, τὸν ὁπλισμόν, τὰ αὐτοκίνητα, τὰς Τηλεπικοινωνίας, τοὺς ὑδραυλικοὺς καὶ τοὺς ἠλεκτροτεχνίτας, ὀλίγον δὲ ἀνωτέρω καθώρισεν τὴν σύνθεσιν τῆς Μουσικῆς καὶ τῆς Ὑγειονομικῆς Ὑπηρεσίας.

Τέλος ὁ Κῶδιξ ἐν ἄρθρῳ 71 προσδιώρισε τὰ τῆς προελεύσεως καὶ ἐξελίξεως τοῦ προσωπικοῦ τῶν Τεχνικῶν ὑπηρεσιῶν, ἐνῷ διὰ τὴν ἀπονομὴν εἰδικοτήτων ἠρκέσθη εἰς προτάσεις τῶν καθ' ἱεραρχίαν Ὑπηρεσιῶν.

Τόσον ὁ Κῶδιξ ὅσον καὶ τὰ μετέπειτα Νομοθετήματα ἀκολουθοῦν μίαν πείσμονα ἐμμονὴν εἰς ὡρισμένας ἀπηρχαιομένας καὶ ἀδοκίμους ὁρολογίας (14).

Ἄς μὴ νομισθῇ ὅτι πρόκειται περὶ εὐχεροῦς κατανοήσεως καὶ προσαρμογῆς, ὅσον ἀφορᾶ τὰς νεωτέρας ἀντιλήψεις καὶ τὰς τεχνικὰς ἐξελίξεις καὶ μεθόδους. Ἡ ἐξέλιξις τῶν ἐν Ἑλλάδι Ἀστυνομικῶν πραγμάτων ἠκολούθησε τὰ ἐπιστημονικὰ καὶ τεχνικὰ ἐπιτεύγματα μετά τινος δισταγμοῦ καὶ καθυστερήσεως ἐκ πολλῶν λόγων, ἰδίᾳ ὅμως ἐκ τοιούτων δυσχεροῦς προσαρμογῆς καὶ ἐλλιποῦς ἐκπαιδεύσεως προσωπικοῦ καὶ ἀποκτήσεως τῶν ἀναγκαίων τεχνικῶν μέσων. Εἶναι ἴδιον τοῦ λαοῦ μας νὰ δυσπιστῇ εἰς τοὺς νεωτερισμούς.

Πρὸς ὀλίγων ἐτῶν παρέστημεν μάρτυρες ἐπιπλήξεων ἀνωτάτου Ἀξ/κοῦ πρὸς ἀνώτερον Ἀξ/κὸν ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι ὁ ἀνώτερος Ἀξ/κὸς ὑπεστήριξε μετὰ ἐξαιρετικῆς πίστεως τὰς περὶ ἐξαιδικεύσεως ἀνάγκας ἐν ᾧ ὁ ἀνώτερος ἠξίου: «ὁ ἀνώτερος Ἀξ/κός, ὡς Γενικὸς Ἀξ/κός, ὀφείλει νὰ γνωρίζει περὶ ὅλων»!!

Εἰς τὰ διατηροῦντα Κρατικὴν Ἀστυνομίαν Εὐρωπαϊκὰ Κράτη ὁ κανὼν τῆς εἰδικεύσεως ἔφθασεν μέχρις Ἀρχηγείου, Ἀρχηγεῖα δὲ εἰδικοτήτων συνιστοῦν ἕκαστον Ἀστυνομικὸν Σῶμα, ὑπαγόμενα εἰς ἕνα Γενικὸν Ἀρχηγόν.

Ὁπωσδήποτε τόσον ὁ Κῶδιξ καὶ αἱ ἀπὸ τοῦ 1945 καὶ ἐντεῦθεν διαδεχθεῖσαι ξέναι Ἀστυνομικαὶ Ἀποστολαὶ ὅσον καὶ ἡ ἐκ τῶν ὁρίων τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπικρατείας ἔξοδος τῶν Ἀξ/κῶν τῆς Χωρ/κῆς ὑφ' οἱονδήποτε πρόσχημα, ἐνεκαινίασαν καὶ ὑπεβοήθησαν σοβαρῶς τὴν ἐξέλιξιν καὶ ἐν Ἑλλάδι τῶν εἰδικοτήτων καὶ τεχνικῶν ὑπηρεσιῶν, ἐδυστρόπησεν κάπως ἡ διοίκησις ἐν τῇ χρησιμοποιήσει τῶν εἰδικοτήτων.

Εἰς τὰς Σχολὰς εἷς ἐκπαιδευτικὸς ὀργανισμὸς ἀνυψώνει συνεχῶς τὸ ἐπαγγελματικὸν ἐπίπεδον (15).

Περιοδικῶς λειτουργοῦν Σχολαὶ ὁδηγῶν, μηχανικῶν, ἠλεκτροτεχνιτῶν, τεχνι-

(14) Βλέπε Κ. Ἀντωνίου «Προβλήματα ἀπὸ τό Κυκλοφοριακὸν Μέτωπον» μέρος IV τὰ ἀφορῶντα τὴν ὁρολογίαν τῆς Ἀστυνομίας Κυκλοφορίας καὶ ἐν συνόλῳ περὶ τῆς ἀκριβοὺς ὁρολογίας ἐπὶ διεθνοῦς ἐπιπέδου.

(15) Βλέπε ἐν παρατιθεμένῳ εἰς τὸ τέλος τοῦ παρόντος Κεφ. διαγράμματι τοὺς ἐκπαιδευτικοὺς κύκλους.

τῶν Τηλεπικοινωνίας, Διαβιβαστῶν, Ὁπλοδιορθωτῶν, Τροχονόμων, Ξένων Γλωσσῶν κλπ., ἐξ ἑκάστης δὲ σειρᾶς ἐξερχομένων κατ' ἔτος Ὑπαξ/κῶν εἷς σοβαρὸς ἀριθμὸς ἐξειδικεύεται εἰς τὴν Δακτυλοσκοπίαν καὶ Φωτογραφικὴν Τέχνην.

Ὀφείλομεν εἰδικὴν μνείαν τοῦ ἐνδιαφέροντος καὶ τῆς εἰσφορᾶς τῆς Ἀμερικανικῆς Ἀποστολῆς Ἀσφαλείας διὰ τὴν ἐξέλιξιν τῶν τεχνικῶν καὶ εἰδικῶν ὑπηρεσιῶν.

Εἰδικώτερον δυνάμεθα νὰ προσδιορίσωμεν εἰς δύο τομεῖς τὴν Ἀμερικανικὴν εἰσφορὰν 1) κυρίως εἰς τὴν εἰδίκευσιν τοῦ ἐμψύχου ὑλικοῦ, διὰ τῶν εἰς Η.Π.Β. Ἀμερικῆς ἀποστολῶν καὶ 2) εἰς χορήγησιν ὡρισμένων ὑλικῶν μέσων.

25 περίπου Ἀξ/κοὶ τῆς Χωρ/κῆς ἐξεπαιδεύθησαν εἰς Η.Π.Α. εἰς τὰ θέματα «τροχαίας» καὶ Ἀσφαλείας εἰς τὰ ἑξῆς δὲ περίπου εἴδη δύναται νὰ συνοψισθῇ ἡ διὰ τὸν τεχνικὸν ἐξοπλισμὸν εἰσφορὰ (16).

18 αὐτοκίνητα μετὰ ραδιοτηλεφώνου, 45 πομποδέκται, 6 φορητοὶ πομποδέκται, 14 μοτοσυκλέτται μετὰ ραδιοτηλεφώνου, ἓν πλῆρες συγκρότημα σταθμοῦ ἀσυρμάτου 250 βὰτ εἰς Πάρνηθα, 4 μικροὶ φορητοὶ πομποδέκται, 2 P/T σταθμοὶ βάσεως 250 βὰτ μετὰ σταθμῶν ἀναμεταδόσεως, 6 P/T σταθμοὶ αὐτοκινήτων, 3 P/T σταθμοὶ βάσεως 110 βάτ, 2 P/T σταθμοὶ μοτοσυκλεττῶν, 4 ἠλεκτρικαὶ γεννήτριαι, μία πλήρης συλλογὴ ὀργάνων καὶ ἐργαλείων διὰ ἐργαστήριον τηλεπικοινωνιῶν, 5 φωτογραφικαὶ μηχαναὶ δακτυλικῶν ἀποτυπωμάτων, 10 κοιναὶ φωτογραφικαὶ μηχαναί, μία μηχ. ἀνατυπ., μία μηχ. ὑπεριοδῶν ἀκτίνων, 1 μηχ. προβολῆς εἰκόνων, 2 ἀνορθ. μπαταριῶν, 2 εἰδικαὶ φωτογραφικαὶ μηχαναί, 4 κινηματογραφικαὶ μηχαναί, 1 κινηματογραφικὴ μηχανὴ μετὰ ὀθόνης, 17 ἐκπαιδευτικαὶ ταινίαι, 3 μαγνητόφωνα, 1 μαγν. πίνακα, 1 κατοπτρον ἀνακρίσεων, 15 βαλίτσαι ἐξερευνήσεως τόπου ἀδικήματος, 100 μάσκαι ἀερίων, 1 κινηματογραφικὸν συνεργεῖον, 2 ἠλεκτρικοὶ ὑπολογιστῆρες, 80 μεταλλικαὶ ἀρχειοθῆκαι, 1 ἠλεκτρικὸν πολύγραφον ,27 διάφορα ὀχήματα, 9 γραφομηχαναί, ὑλικὰ διαγραμμίσεως ὁδῶν, 1 πλήρη σειρὰν ἐργαλείων σιδηρουργείου, 1 πλήρη σειρὰ λουτρῶν 150 ἀνδρῶν κλπ.

Ἡ Ἀμερικανικὴ Ἀποστολὴ συνέβαλε κυρίως καὶ εἰς τὴν σύστασιν καὶ λειτουργίαν τῶν τόσον σπουδαίως συμβαλουσῶν εἰς τε τὴν πρόληψιν καὶ τὴν καταστολὴν τοῦ ἐγκλήματος ὑπηρεσιῶν ἀμέσου Ἐπεμβάσεως ἢ Δράσεως, περὶ ὧν ποιούμεθα εἰδικῶς κατωτέρω λόγον. Ἐν τῷ συνόλῳ τὸ Σῶμα ἔχει ἐφοδιασθῆ διὰ 196 ἐπιβατικῶν αὐτοκινήτων, 135 3/4 τόννων, 118 φορτηγῶν καὶ 280 περίπου τρικύκλων καὶ δικύκλων. Ἤδη κατὰ τὸ 1966 ἐγένετο σοβαρὰ πρόοδος ὅσον ἀφορᾶ τὸν ἐκσυγχρονισμὸν τῶν ὀχημάτων καὶ τὴν ἐπαύξησιν τῶν κυκλοφορούντων τοιούτων. Ἀνάγκη ὅμως νὰ ὁμιλήσωμεν καὶ περὶ ἐνίων ἄλλων Εἰδικοτήτων.

Α΄. ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ-ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΗ

Ἡ σοβαρωτέρα εἰδικότης εἶναι ἀναμφιβόλως ἡ διαχείρισις τῶν θεμάτων Ἐθνικῆς Ἀσφαλείας. Ἀπὸ τῆς Ἐθνικῆς ἀπελευθερώσεως παρετηρεῖτο μία τάσις εἰς κύκλον

---

(16) Βλέπε ἀνακοινώσεις Ἀρχηγοῦ Ἀποστολῆς εἰς ἔκθεσιν πεπραγμένων Χωροφυλακῆς 1960 κ. ἑ.

τοῦ στρατεύματος νὰ ἐπιδίδεται εἰς ἀστυνομικὰ ἔργα καὶ πάντοτε τὸ ἀποτέλεσμα δὲν ὑπῆρξεν εὐχάριστον γενικώτερον. Ὅπως ἀποτελεῖ ἀστόχημα ἡ χρησιμοποίησις τῶν δυνάμεων Χωροφυλακῆς εἰς ἀντιμετώπισιν καὶ καταδίωξιν ἐνόπλων τμημάτων, οὕτω καὶ ἡ ἀνάμιξις τοῦ Στρατοῦ εἰς ἀστυνομικὰ ἔργα συνεπάγεται σὺν τοῖς ἄλλοις καὶ φθορὰν τούτου, ὡς κυρίως ἐθνικοῦ ὀργάνου, καὶ τοῦτο διότι ἡ πολιτικὴ δὲν σέβεται τίποτε, τὰ πάντα τὰ θέλει διὰ τοὺς σκοπούς της. Ἀσφαλῶς διὰ μίαν ὑπηρεσίαν πληροφοριῶν ἀσφαλείας ἐν τῷ στρατεύματι καὶ στρατιωτικῆς ἀντικατασκοπείας ἀπαιτεῖται μία εἰδικὴ ὀργάνωσις ἐν τῷ Στρατῷ, ὄχι ὅμως πέραν τῶν ἀνωτέρω ορίων. Κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ἀντισυμμοριακοῦ ἀγῶνος πληθώρα συγκρούσεων καὶ ἐπεισοδίων εἶχεν σημειωθῆ μεταξὺ στρατιωτικῶν ἀρχῶν καὶ τοιούτων Χωροφυλακῆς, λόγω τῆς ροπῆς τῶν πρώτων νὰ ἀναμιγνύωνται εἰς ἀστυνομικὰ ἔργα, κατασταλαγμα δὲ αὐτῆς τῆς ροπῆς ὑπῆρξεν τὸ Ν.Δ. 2421 (Φ.Ε.Κ. 126) τοῦ ἔτους 1953 «περὶ ἱδρύσεως κεντρικῆς ὑπηρεσίας πληροφοριῶν» (Κ.Υ.Π.), κατ' ἄρθρον 1 τοῦ ὁποίου «Διὰ τὴν Ἐθνικὴν Ἀσφάλειαν, ἀσφάλειαν τῶν ἐνόπλων δυνάμεων καὶ τὴν δημοσίαν ἀσφάλειαν καὶ τάξιν, ἱδρύεται ὑπηρεσία ὑπὸ τὸν τίτλον Κεντρικὴ Ὑπηρεσία Πληροφοριῶν», ὑπαγομένη διοικητικῶς εἰς Πρόεδρον Κυβερνήσεως καὶ οἰκονομικῶς εἰς προϋπολογισμὸν Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Ἀμύνης. Χαρακτηρίζομεν ὡς κατασταλαγμα τῶν τάσεων ἐκείνων τὴν διάταξιν ταύτην, διότι αὕτη περιέλαβε εἰς τὴν ἀποστολὴν τῆς Κ.Υ.Π. καὶ τὴν Δημοσίαν Ἀσφάλειαν καὶ Τάξιν, ἐνῶ διὰ τὸν ὑπόλοιπον τομέα ἠκολουθήθη ἐν μέρει τὸ πνεῦμα παρεμφερῶν ὑπηρεσιῶν ἄλλων Δημοκρατικῶν Χωρῶν, ὡς δὲ ἀναπτύσσεται κατωτέρω διὰ τῆς διατάξεως ταύτης παρηγκωνίζετο τὸ ἰσχῦον ἐν Ἑλλάδι Ἀστυνομικὸν σύστημα. Κατὰ τὸν νόμον τοῦτον προεβλέφθη διὰ τὴν ὑποβοήθησιν τοῦ ἔργου τῆς Κ.Υ.Π. ἡ λειτουργία Συμβουλίου Πληροφοριῶν, γνωμοδοτικοῦ, τῇ συμμετοχῇ καὶ τῶν παρὰ τῷ ὑπουργείῳ Ἐσωτερικῶν Διευθυντῶν Χωροφυλακῆς, Ἀστυνομίας Πόλεων καὶ Ἀλλοδαπῶν, ἡ δὲ ἐπάνδρωσις ταύτης δι' Ἀξιωματικῶν, προτεινομένων ὑπὸ τοῦ διοριζομένου παρὰ τοῦ Προέδρου Κυβερνήσεως Διευθυντοῦ, ἐκ τοῦ Στρατοῦ, Ναυτικοῦ, Ἀεροπορίας, Σωμάτων Ἀσφαλείας καὶ Λιμενικοῦ καὶ δι' ὑπαλλήλων διαφόρων Ὑπουργείων ἢ Κυβερνητικῶν Ὑπηρεσιῶν εἴτε ἐκ τῶν ἐν ἐνεργείᾳ εἴτε ἐκ τῶν ἐν ἀποστρατείᾳ ἀνακαλουμένων. Ὁ νομος οὗτος καθιέρωσε δύο κυρίως φορεῖς ἐξουσίας: 1) τὸν Διευθυντήν, ἁρμόδιον διὰ τὴν συλλογὴν πληροφοριῶν, δι' ἰδίων ὀργάνων, ἀφορωσῶν τὴν Ἐθνικὴν ἀσφάλειαν καὶ τὴν κατανομὴν αὐτῶν πρὸς ἐκμετάλλευσιν βάσει κατευθύνσεων Πρωθυπουργοῦ καὶ διὰ τὴν συγκέντρωσιν τῶν συμπερασμάτων τῶν πληροφοριῶν ὅλων τῶν ὀργάνων τῶν πληροφοριῶν τοῦ Κράτους διὰ τὴν ἐνημέρωσιν τοῦ Πρωθυπουργοῦ καὶ τῶν ἁρμοδίων Κυβερνητικῶν Ἀρχῶν καὶ 2) τὸ ἐκ τῶν Ὑπουργῶν Ἐξωτερικῶν, Ἐσωτερικῶν, Ἐθνικῆς Ἀμύνης καὶ Ἀρχηγοῦ Γ.Ε.ΕΘ.Α. συμβούλιον, ὅπερ ἀποφασίζει ἐπὶ τῶν γνωμοδοτήσεων τοῦ Συμβουλίου πληροφοριῶν.

Ὅταν ἐξεδόθη τὸ ἀνωτέρω Ν.Δ. 2421/53 ἴσχυεν ὁ Α.Ν. 7/8-6-1935 «περὶ ὀργανισμοῦ Χωροφυλακῆς», ὅστις, περιγράφων ἐν ἄρθρῳ 1 τὸν προορισμὸν τῆς Χωροφυλακῆς, διελάμβανε σὺν τοῖς ἄλλοις ὅτι ἡ Χωροφυλακὴ εἶχε προορισμὸν τὴν τήρησιν τῆς δημοσίας τάξεως καὶ ἀσφαλείας τῆς χώρας καὶ τὴν διὰ τῶν συλλεγομένων πληροφοριῶν ἐνημέρωσιν τῆς Κυβερνήσεως περὶ πάσης ξένης προπαγανδιστικῆς ἐνεργείας, ἢ περὶ τῶν ἐναντίον τοῦ Κράτους, τοῦ Πολιτεύματος, τῶν ἐπισήμων ἢ

ὑψηλῶν προσώπων καὶ τῆς κοινωνικῆς τάξεως στρεφομένων ἀθεμίτων ἐνεργειῶν.

Ὁ αὐτὸς ὀργανισμὸς ἐν ἀρχῇ τοῦ ἄρθρου 101 διελάμβανε «Ἡ Γενικὴ Ἀστυνομία περιλαμβάνουσα τὴν γενικωτέραν τοῦ Κράτους καὶ τῆς Κοινωνίας Ἀσφάλειαν, ἀσκεῖται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν ...». Δὲν προέβλεπε, τοῦτ' ἔστιν ὁ ὀργανισμὸς Χωροφυλακῆς ρητῶς περὶ τῆς ἀσφαλείας τῶν ἐνόπλων δυνάμεων, ἐξ ὅσων διέλαβεν ὁ περὶ συστάσεως τῆς Κ.Υ.Π. νόμος, καὶ ἐρωτᾶται, εἶχεν ἀποτύχει ἡ Χωροφυλακὴ εἰς τὸν προορισμόν της, ἔστω καὶ διὰ τῶν πενιχροτάτων μέσων ἅτινα τῆς διετίθεντο; Ἡ διὰ στοιχείων ἀπάντησις εἰς τὸ ἐρώτημα θὰ ἀπῄτει μίαν σοβαρὰν ἐκτροπὴν δι' ἐπισκόπησιν μιᾶς περιόδου ἀπὸ τοῦ 1925, ὅτε συνεστήθη ἡ Ὑπηρεσία Ἀμύνης Κράτους, μέχρι σήμερον, ἐπισκόπησις ἥτις, θὰ παρουσίαζε μὲν ἐξαιρετικῶς ἐνδιαφέροντα γεγονότα καὶ θέματα, θὰ ἐδημιούργει ὅμως ἕναν ἰδιαίτερον τόμον. Ἕνεκα τούτου, ἐπιφυλασσόμενοι διὰ μίαν ἰδιαιτέραν ἐξιστόρησιν, ἐνταῦθα θὰ ἀπαντήσωμεν, ἄνευ ἐπεκτάσεως, ὅτι, τηρουμένων πάντοτε τῶν ἀναλογιῶν καὶ τῶν δεδομένων καὶ μὲ ἀπόλυτον σεβασμὸν πρὸς τὴν ἀλήθειαν, ἡ χωροφυλακὴ ὄχι μόνον ἐπέτυχεν ἀλλ' ἐθαυματούργησε καὶ συχνάκις ἐπεδείξατο ἱκανότητας ἀπαραμίλλους, παρὰ τὴν κακοδαινομίαν τοῦ δημοσίου βίου. Τὰ ἐπιτεύγματα της κατὰ τὸν ἀντισυμμοριακὸν ἀγῶνα, εἶναι λίαν εὔγλωτα, ἡ ὑπόθεσις Πόλκ μόνον καταυγάζει τὰ δικαστικὰ χρονικὰ πολλῶν μεγάλων ἀστυνομιῶν. Ἔχουν οἱ Ἀμερικανοὶ Κ.Υ.Π., διότι ἔχουν μίαν διασπορὰν στρατιωτικῶν δυνάμεων ἐφ' ὁλοκλήρου τῆς ὑδρογείου καὶ μίαν παγκόσμιον εὐθύνην, οὐδέποτε ὅμως ἐσκέφθησαν νὰ μειώσωσι τὸ ἀντικείμενον τοῦ F.B.I Ἡ Χωροφυλακή, διεσπαρμένη εἰς ὅλα τὰ σημεῖα τῆς χώρας, καὶ εὑρισκομένη ἐν ἀμέσῳ ἐπαφῇ μεθ' ὅλων τῶν κοινωνικῶν τάξεων, καλύπτει καλύτερον παντὸς ἄλλου ὀργανισμοῦ τὰς ἀνάγκας μιᾶς οἱασδήποτε ὑπηρεσίας ἀσφαλείας καὶ πληροφοριῶν ἐσωτερικοῦ, τοὐλάχιστον, χώρου, ἐὰν δὲ ἐξωπλίζετο διὰ τῶν ἀναγκαίων ἐγκαταστάσεων καὶ μέσων, ἀπεφασίζετο δὲ καὶ ἡ τοποθέτησις Ἀξιωματικῶν της ὡς Γραμματέων ὡρισμένων Προξενείων ἢ ὡς ἀκολούθων Πρεσβειῶν, τότε ὁ πίναξ τῶν θεμάτων Ἐθνικῆς ἀσφαλείας θὰ ἐνεφάνιζεν ἑκάστοτε μίαν ἀργυρᾶν πληρότητα ὀρθῶν ἀπαντήσεων.

Τὶ ἐπετεύχθη διὰ τῆς ἱδρυθείσης Κ.Υ.Π. δὲν εἶναι ἀντικείμενον τῆς παρούσης ἐργασίας, ἀναφερόμεθα μόνον εἰς τὸν σάλον ὅστις εἶχε δημιουργηθῆ εἰς τὴν ὕπαιθρον ἐκ τῆς δραστηριότητος μικρῶν βαθμοφόρων ὡς ὀργάνων τῆς Κ.Υ.Π., κατὰ τὰ πρῶτα ἔτη λειτουργίας τῆς ὑπηρεσίας ταύτης, εἰς τὴν δημιουργίαν ἀρχείων κομμουνιστῶν εἰς Κ.Υ.Π., εἰς κάτι πληροφοσίας περὶ Βουλγαρικῶν Μεραρχιῶν, ἢ Τουρκικῶν ἀεροπλανοφόρων εἰς τὸ Αἰγαῖον ἢ καὶ εἰς τὰ ἀποτελέσματα τῆς διεξαγομένης δίκης ΑΣΠΙΔΑ κλπ., ὡς καὶ εἰς τὰ κυκλοφορήσαντα κατὰ τὸ 1963 δελτία ταυτότητος ἐπὶ μεγάλου ἀριθμοῦ ἀτόμων.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει τὰ Σώματα Ἀσφαλείας καὶ ἰδία ἡ Χωροφυλακὴ ἀντέδρασαν εἰς τὴν ὑπεραστυνόμευσιν τῆς Κ.Υ.Π., ἥτις χωροφυλακὴ διὰ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Κώδικος κατέστησε πλέον σαφῆ καὶ ὑπεύθυνον τὴν θέσιν της ἔναντι τῶν ζητημάτων δημοσίας καὶ ἐθνικῆς Ἀσφαλείας, διὰ τῆς διατυπώσεως «Ἡ Χωροφυλακὴ ἀποστολὴν ἔχει τὴν διαχείρισιν τῆς Δημοσίας καὶ Ἐθνικῆς Ἀσφαλείας...», δηλονότι ὄχι μόνον νὰ τηρῇ ἀλλὰ καὶ νὰ διαχειρίζεται τὴν Ἐθνικὴν Ἀσφάλειαν.

Εἰς τὴν Α' παράγραφον τοῦ Κεφ. Η' διελάβομεν ὀλίγα περὶ τοῦ ἱστορικοῦ

ἔνθεν προέκυψεν ἡ διὰ τοῦ ἄρθρου 5 Ν. 3914 τῆς 10/11/-11-1958 συσταθεῖσα Διεύθυνσις Ἐθνικῆς Ἀσφαλείας μὲ κοινὸν ἀρχεῖον δι' ὁλόκληρον τὴν χώραν καὶ μὲ προσωπικὸν ἐκ τῶν δύο Ἀστυνομικῶν Σωμάτων. Παρετηρήσαμεν ἐκεῖσε μίαν κωλυσιέργειαν καὶ μίαν ἀντίδρασιν διὰ τὴν σύστασιν τῆς ὑπηρεσίας ταύτης, τόσον ἐκ μέρους τοῦ σώματος τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων, ὅσον καὶ ἐκ μέρους τῆς Κ.Υ.Π., ἡ ἐπιμονὴ ὅμως τῶν ξένων Ἀποστολῶν, τὰ ἀποτελέσματα τῶν κατὰ τὴν ἄνοιξιν 1958 βουλευτικῶν ἐκλογῶν καὶ αἱ ἐπισημάνσεις τῆς Χωροφυλακῆς, ἔπεισαν τὴν Κυβέρνησιν νὰ παρίδῃ πᾶσαν ἀντίθετον γνώμην. Πρός συγκερασμὸν τῶν μεταξὺ Χωροφυλακῆς καὶ Ἀστυν. Πόλεων φιλοδοξιῶν, διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 94/24-6-1959 πράξεως Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, κυρωθείσης δι' ἄρθρου 43 Ν.Δ. 4101/60, παρεσχέθη ἡ εὐχέρεια ὅπως Διευθυντὴς τῆς διὰ τοῦ ἰδίου Ν.Δ. προαχθείσης εἰς Γενικὴν Διεύθυνσιν Ἐθνικῆς Ἀσφαλείας (Γ.Δ.Ε.Α.) ὑπηρεσίας ταύτης τοποθετεῖται ἀνώτατος Ἀξιωματικὸς Ἐνόπλων Δυνάμεων ἢ Σωμάτων Ἀσφαλείας, ἐκ τῶν ἐν ἐνεργείᾳ ἢ ἀποστρατείᾳ. Ἀπὸ τῆς συστάσεως καὶ μέχρι σήμερον διατελέσαντες διευθυνταὶ προῆλθον ἐκ τῶν ἀποστράτων τοῦ Στρατοῦ.

Ἡ σύστασις καὶ λειτουργία τῆς Γ.Δ.Ε.Α. ἔπρεπε νὰ εἶχεν ἀπονεκρώσῃ πᾶσαν ἐνέργειαν ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ θέματος τῆς Κ.Υ.Π., δὲν δυνάμεθα ὅμως νὰ εἴπωμεν ὅτι συνέβη τοῦτο.

Ἡ σύστασις τῆς Γ.Δ.Ε.Α. παρουσιάζει καὶ τὰ τρωτά της καὶ κυρίως κατέστησε τὰ θέματα Ἐθνικῆς Ἀσφαλείας πλέον ἐκτεθειμένα εἰς ἐπεμβάσεις τῆς πολιτικῆς ἀπὸ ὅ,τι ἦσαν εὑρισκόμενα εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τῆς Κ.Υ.Π., διότι ἔλειψεν ἡ προστασία τοῦ Πρωθυπουργοῦ, κατὰ συνέπειαν ὁ θεσμὸς οὗτος ἔχει ἀνάγκην μείζονος κατοχυρώσεως.

Ἡ διαχείρισις τῶν θεμάτων Ἐθνικῆς Ἀσφαλείας ἀποτελεῖ τὴν πλέον σοβαρὰν καὶ πλέον λεπτὴν εἰδικότητα, ἣν ὅμως περιέργως δὲν συμπεριέλαβεν ὁ Κῶδιξ. Εὐτυχῶς ὅμως ὅτι ἀνεγνωρίσθη ἡ ἀνάγκη καὶ συνεστήθη σχεδὸν ταυτοχρόνως μὲ τὴν σύστασιν τῆς Γ.Δ.Ε.Α. τὸ Σχολεῖον Ἐθνικῆς Ἀσφαλείας (17).

Τὸ Σχολεῖον τοῦτο τιμᾷ τὴν ἀνησυχίαν τοῦ Σώματος τῆς Χωροφυλακῆς, τῇ εἰσηγήσει τοῦ ὁποίου καὶ τῆς Ἀμερικανικῆς Ἀποστολῆς ἱδρύθη καὶ λειτουργεῖ παρὰ τῇ Κεντρικῇ Σχολῇ, ὡς Τμῆμα τῆς Σχολῆς Ἀξιωματικῶν Χωρ-κῆς. Εἰς τὸ αὐτὸ Σχολεῖον φοιτοῦν καὶ Ἀξ-κοὶ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων καὶ οὕτω ἡ διαχείρισις τῶν θεμάτων γίνεται ὁμοιομόρφως καθ' ἅπασαν τὴν χώραν.

Μάχιμοι μονάδες, ἐκτελεσταὶ καὶ ἐργάται καὶ πρῶτος βαθμὸς διαχειρίσεως τῶν θεμάτων Ἐθνικῆς Ἀσφαλείας ἀπὸ πλευρᾶς Χωροφυλακῆς, ἔχουν καταστῆ κυρίως τὰ τμήματα Ἀσφαλείας καὶ ἡ Ὑποδιεύθυνσις Ἐθνικῆς Ἀσφαλείας Θεσσαλονίκης.

Διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν πολιτῶν μᾶλλον εἰς ἕκαστον Ἀστυνομικὸν Τμῆμα Θεσσαλονίκης ἔχει ἐγκατασταθῆ καὶ μία μικρὰ ὁμὰς τῆς Ὑποδιευθύνσεως Ἐθνικῆς Ἀσφαλείας ὑπὸ Ἀξιωματικὸν ἀποκαλουμένη παράρτημα, ἥτις δὲν ἀποτελεῖ ἀνεξάρτητον τινὰ ὀργανικὴν ὑπηρεσίαν.

---

(17) Β.Δ. 30/12-1958—8-1-1959 Φ.Ε.Κ, 6/1959 Τ.Α.

Β΄. ΔΕΛΤΙΑ ΤΑΥΤΟΤΗΤΟΣ ΠΟΛΙΤΩΝ

Παρὰ τῇ Γ.Δ.Ε.Α., δυνάμει ὑπ' ἀριθμ. 7262/26/13/1 ἀπὸ 6-7-1959 ἀποφάσεως Ὑφυπουργοῦ Ἐσωτερικῶν, συνεστήθη ἐπισήμως τὸ ἀπὸ τινος χρόνου λειτουργοῦν Κεντρικὸν Γραφεῖον Ταυτότητος Νέου Τύπου, εἰς ὃ συνεπεία ὑπ' ἀριθμ. 1256/35/33 τῆς 8-7-1959 ἐτοποθετήθη ὡς προϊστάμενος ὁ τότε Ταγματάρχης Ἀλεβίζος Βασίλειος, εἰς τὸν ὁποῖον ὀφείλεται ἡ ὀργάνωσις τῶν ἀπαιτουμένων μελετῶν καὶ ἐνεγειῶν διὰ τὸ καθιερωθὲν διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 4897/26/13/1 ἀπὸ 20-6-1959 (Φ.Ε.Κ. 253 Τ. Β΄ τῆς 11-7-1959) σύστημα ἐφοδιασμοῦ τῶν πολιτῶν διὰ δελτίου ταυτότητος νέου τύπου, ὅπερ καὶ σήμερον ἰσχύει.

Ἐκτὸς τῆς τοιαύτης τυπικῆς ἀναφορᾶς εἰς τὰ ἐντοπίζοντα τὸν θεσμὸν γεγονότα, ὀφείλομεν νὰ τονίσωμεν ἰδιαιτέρως τὸ ἀπαιτηθὲν πολύμοχθον ἀλλὰ καὶ πολύπλοκον ἔργον, ὥστε καὶ πολλαὶ συμπληγάδες ν' ἀποφευχθῶσι καὶ οἱ Ἕλληνες πολῖται νὰ ἐφοδιασθῶσι διὰ παρεχόντων ἐχέγγυα ἀσφαλείας δελτίων ταυτότητος ἔναντι ἐλαχίστης οἰκονομικῆς ἐπιβαρύνσεως. Εἶναι γεγονὸς ὅτι ὁ Ἀλεβῖζος κατέβαλε ἐξαιρετικὰς καὶ εὐστρόφους προσπαθείας.

Ὁ ὑποχρεωτικὸς ἐφοδιασμὸς τῶν πολιτῶν διὰ δελτίου ταυτότητος προεβλέφθη ἀρχικῶς ὑπὸ τοῦ νόμου 87 τῆς 9-1-1945 (18), τροποποιηθέντος καὶ συμπληρωθέντος ἐν συνεχείᾳ διὰ τῶν νόμων 550/45 καὶ 179/1946. Βάσει τῶν διατάξεων τούτου ὅλοι οἱ Ἕλληνες, ἀνεξαρτήτως φύλου, ἡλικίας ἄνω τοῦ 14ιου ἔτους κατέστησαν ὑπόχρεοι ἐφοδιασμοῦ διὰ δελτίου ταυτότητος, ἐκδιδομένου ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων Ἀστυνομικῶν Ἀρχῶν. Ἀπηγορεύθη ἐπὶ σοβαρᾷ ποινικῇ εὐθύνῃ πᾶσα συναλλαγὴ δημοσίων ὑπηρεσιῶν κλπ. μετὰ προσώπων μὴ ἐφωδιασμένων διὰ δελτίου ταυτότητος. Τὸ μέτρον ὑπῆρξε σοβαρώτατον τόσον διὰ τὴν Κρατικὴν ἀσφάλειαν ὅσον καὶ διὰ τὴν κοινωνικὴν ἄμυναν, ἀλλὰ τὰ ἐκδιδόμενα δελτία καὶ εἰς φθορὰς καὶ ἀλλοιώσεις ὑπέκειντο καὶ ἀντικείμενον εὐρυτάτης πλαστογραφίας εἶχον καταστῆ ἐκ μέρους τοῦ Κ.Κ.Ε., δι' ὃ καὶ ἀπητήθησαν μακροχρόνιοι μελέται καὶ συζητήσεις πρὸς ἐξεύρεσιν τοῦ πλέον καταλλήλου τύπου, ὡς ἐκρίθη ὁ σήμερον ἰσχύων.

Γ΄ ΕΓΚΛΗΜΑΤΟΛΟΓΙΚΑΙ ΥΠΗΡΕΣΙΑΙ

Μέχρι τοῦ 1906 οὐδεμία σοβαρὰ ἐκδήλωσις τῆς δι' ἐπιστημονικῶν μεθόδων ἀντιμετωπίσεως τοῦ ἐγκληματίου ὑπῆρχε, μόνον ἡ συλλογὴ φωτογραφιῶν τῶν ἐπικινδύνων κακοποιῶν εἰς εἰδικὸν ἐπὶ τούτῳ βιβλίον συνετελεῖτο.

Διὰ τοῦ Νόμου ΓΡΞΕ εἴδομεν ὅτι προεβλέφθη ἡ σύστασις τῶν Κεντρικῶν Ἐνωμοτιῶν (εἰδικῆς ὑπηρεσίας καταδιώξεως), τῆς ἀνθρωπομετρικῆς ὑπηρεσίας, τοῦ ἐργαστηρίου χημείου καὶ τῆς ὑπηρεσίας ποδηλατιστῶν (19).

Ἡ ἀνθρωπομετρικὴ ὑπηρεσία ἐλειτούργησε κατὰ τὸ σύστημα τοῦ Bertillon.

Ἐπιμελείᾳ τῆς Ἰταλικῆς ὀργανωτικῆς Ἀποστολῆς καὶ ἰδίᾳ τοῦ Μοίρ. Κοροσσίνι κατὰ τὸ 1914 εἰσήχθη ἡ δακτυλοσκοπικὴ σήμανσις καὶ τὸ ἀνθρωπομετρικὸν Τμῆμα μετωνομάσθη εἰς Γραφεῖον Σημάνσεως.

---

(18) Φ.Ε.Κ. 9 τῆς 12 Ἰανουαρίου 1945.

(19) Βλέπε ἀνωτέρω Μέρος ΙΙΙ Κεφάλαιον Α΄

Κατὰ τὸ ἑπόμενον ἔτος 1915 ἱδρύθη παρόμοιον Γραφεῖον καὶ ἐν Θεσσαλονίκῃ, ὅπερ ἀπετεφρώθη κατὰ τὴν ἐπισυμβᾶσαν πυρκαϊάν.

Διὰ τὴν ταξινόμησιν ἐχρησιμοποιεῖτο ἡ μέθοδος Gasti. Ἀμφότερα τὰ Γραφεῖα ταῦτα ὑπέστησαν τὰς ἐπιδράσεις τῆς μετέπειτα ταραχώδους περιόδου, ἡ δὲ ἀφιχθεῖσα τὸ 1918 Βρεττανικὴ ἀποστολὴ ἀντικατέστησεν τὴν μέθοδον Gasti διὰ τοῦ συστήματος Henry (20).

Δυνάμει τοῦ Νόμου 1587/1918 ἐξεδόθη τὸ ἀπὸ 16-9-1919 Β.Δ. δι' οὗ τὸ Γραφεῖον Σημάνσεως μετωνομάσθη εἰς Κεντρικὸν Γραφεῖον Ἐγκληματολογικῆς Σημάνσεως. Ἡ νέα αὕτη ὑπηρεσία ἐτέθη ὑπὸ τὴν Διεύθυνσιν τοῦ γλωσσομαθοῦς καὶ ἐν ἀλλοδαπῇ εἰδικευθέντος Ὑπομοιράρχου Σπ. Δ. Κρεμέζη (21).

Διὰ τοῦ Ν.Δ. τῆς 18-10-1925 «Περὶ ὀργανισμοῦ Χωροφυλακῆς» ἡ ὑπηρεσία αὕτη μετωνομάσθη εἰς Κεντρικὸν Γραφεῖον Ἐγκληματολογικῶν Ἀναζητήσεων, ἱδρύθησαν καὶ εἰς μὲν τὰς ἕδρας τῶν Ἀν. Δ. Χ. Ἐγκληματολογικὰ Ἐργαστήρια εἰς δὲ τὰς ἕδρας τῶν Διοικήσεων Χωροφυλακῆς Συνεργεῖα Σημάνσεως.

Περιέργως ἐν ᾧ ἐπρόκειτο περὶ ὑπηρεσίας ἀνηκούσης εἰς τὴν Χωροφυλακήν, ἡ περαιτέρω τύχη της ἀπετέλεσεν ἀντικείμενον Νόμου ἀφορῶντος τὴν Ἀστυνομίαν Πόλεων, ἤτοι τοῦ Νόμου 3754/1929, δι' οὗ τὸ Κεντρικὸν Γραφεῖον προήχθη εἰς Διεύθυνσιν Ἐγκληματολογικῶν Ὑπηρεσιῶν παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Ἐσωτερικῶν.

Ἡ Διεύθυνσις αὕτη ἐτέθη ὑπὸ τὴν ἐπιστημονικὴν Διεύθυνσιν τοῦ παρὰ τῷ Πανεπιστημίῳ Ἀθηνῶν καθηγητοῦ τῆς Ἐγκληματολογίας καὶ Σωφρονιστικῆς Κων. Γαρδίκα. Ἔκτοτε τὸ προσωπικὸν τῆς Διευθύνσεως Ἐγκληματολογικῶν Ὑπηρεσιῶν ἀποτελεῖται ἐξ ἀνδρῶν ἀμφοτέρων τῶν Ἀστυνομικῶν Σωμάτων.

Ἡ Ἑλλὰς διὰ τῆς Διευθύνσεως Ἐγκληματολογικῶν Ὑπηρεσιῶν ἐκπροσωπεῖται εἰς τὴν Ι Ν ΤΕΡ Π Ο Λ (22).

Διὰ τὴν ἐσωτερικὴν ὀργάνωσιν καὶ λειτουργίαν τῆς ὑπηρεσίας ταύτης ἐξεδόθη

---

(20) Περὶ ὅλων τῶν ἀνωτέρω βλέπε καὶ Ι. Νάσκου σελ. 236 - 238.

(21) Βλέπε διατριβὴν τούτου ὑπὸ τὸ τίτλον «Στοιχεῖα Ἐπιστημονικῆς Ἀστυνομίας» ἐν ἐφημερίδι Χωροφυλακῆς ἔτους 1922 σελ. 705 κ.ἑ.

(22) Λέξις παραγομένη ἐκ τῶν πρώτων συλλαβῶν τῶν λέξεων Internationale καὶ Police, σημαίνουσα διεθνὴς Ἀστυνομία, παρὰ ταῦτα ὅμως δὲν ἀποδίδει τὴν πραγματικότητα οὔτε τὸν ἀληθῆ τίτλον τῆς ὑφισταμένης καταστάσεως. Δὲν ὑπάρχει καμμία διεθνὴς ἀστυνομικὴ δύναμις, ἀλλὰ μία διεθνὴς ἐπιτροπὴ δικαστικῆς ἀστυνομίας, ἤτοι Commission internationale de police criminelle (C.I.P.C,) (André Rosché σελ. 646-661), Ἡ λέξις Ἰντερπὸλ εἶναι εἷς τηλεγραφικὸς ὅρος, ἐπικρατήσας καὶ ὡς τίτλος μιᾶς νοερᾶς διεθνοῦς ἀστυνομικῆς δυνάμεως, Εἰς τὴν διεθνῆ ταύτην ἐπιτροπὴν μετέχουν ἀντιπρόσωποι 54 Κρατῶν, οἵτινες ἀποτελοῦν τὴν ἐκλέγουσαν τὸν Γραμματέα Συνέλευσιν. Ὑπὸ τὸν Γραμματέα ὑπάγεται ἓν εἰδικευμένον προσωπικὸν γραφείων. Κατ' ἄρθρ, 1 τοῦ καταστατικοῦ «Ἡ διεθνὴς ἐπιτροπὴ τῆς δικαστικῆς Ἀστυνομίας σκοπὸν ἔχει νὰ ἐξασφαλίζῃ καὶ νὰ ἀναπτύσσῃ μίαν ἐπίσημον ἀμοιβαίαν συνδρομὴν ὅλων τῶν ἐξουσιῶν τῆς δικαστικῆς ἀστυνομίας ἐντὸς τοῦ κύκλου τῶν ὑφισταμένων νόμων, εἰς τὰ διάφορα Κράτη, νὰ ἐγκαθιστᾷ καὶ ν' ἀναπτύσσῃ ὅλους τοὺς δεσμούς, τοὺς ἱκανοὺς νὰ συντελέσουν δραστηρίως εἰς τὴν καταστολὴν τῶν κακουργημάτων καὶ πλημμελημάτων τοῦ κοινοῦ δικαίου, μὲ αὐστηρὰν ἐξαίρεσιν πάσης ὑποθέσεως ἐμφανιζούσης ἕνα χαρακτῆρα πολιτικόν, θρησκευτικὸν ἢ φυλετικόν».

Μέσῳ τῆς ἐν Παρισίοις Γενικῆς Γραμματείας διεξάγεται ἡ συνεργασία ἁπασῶν τῶν ἐθνικῶν ἀστυνομιῶν τῶν μελῶν-Κρατῶν καὶ τὰ μέχρι σήμερον ἀποτελέσματα ἔχουν δημιουργήσει θρύλλους περὶ τὴν δραστηριότητα τῆς «Ἰντερπόλ».

εἰδικὸς Κανονισμός, διὰ τοῦ Π.Δ. τῆς 14-6-1929 (Φ.Ε.Κ. 200) κυρωθείς, ὅστις ἰσχύει καὶ σήμερον συμπληρωθεὶς μεταγενεστέρως διὰ τοῦ Β.Δ. τῆς 12-8-1948.

Κατὰ τὸν Κανονισμὸν τοῦτον ἡ Κεντρικὴ Διεύθυνσις περιλαμβάνει 6 Τμήματα, α) Δακτυλοσκοπικόν, β) Ἐγκληματολογικὸν - ἐξερευνητικόν, γ) Φωτογραφικόν, δ) Χημικὸν ἐργαστήριον, ε) ἀρχεῖον εἰδικοτήτων (Modus Operanti) καὶ στ) καταδιωκομένων ἢ ἀναζητουμένων ἀτόμων καὶ ἀπολεσθέντων ἀντικειμένων καὶ ἐκδίδει ἀνὰ 15νθήμερον τὸ Δελτίον Ἐγκληματολογικῶν Ἀναζητήχεων, ὅπερ ἀποστέλλεται μέχρι τῶν μικροτέρων ἀστυνομικῶν μονάδων τῆς Χώρας καὶ εἰς τὰς Δικαστικὰς Ἀρχάς.

Φρονοῦμεν ὅτι ἀμφότερα τ' Ἀστυνομικὰ Σώματα ὀφείλουν εὐγνωμοσύνην εἰς τὸν καθηγητὴν κ. Κων. Γαρδίκαν δι' ὅσα οὗτος σπουδαῖα προσέφερε.

Διὰ τοῦ Β.Δ. τῆς 12-8-1948 προεβλέφθη ἡ ἵδρυσις παρὰ τῇ Διευθύνσει Ἐγκληματολογικῶν Ὑπηρεσιῶν τεσσάρων ἐργαστηρίων ἐγκληματολογικῆς ἐμπειροτεχνίας, ἤτοι Χημικοῦ, Ἀκτινολογικοῦ, ἐξετάσεως Πυροβόλων Ὅπλων, καλύκων καὶ βλημάτων καὶ ἀνθρωπολογικοῦ. Ἐπίσης προεβλέθη ὁ διορισμὸς τεσσάρων ἐπιστημονικῶν συμβούλων, Καθηγητῶν Πανεπιστημίου, διὰ τὴν Διεύθυνσιν τῶν ἐργαστηρίων τούτων. Τέλος διὰ τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Διατάγματος τούτου καθωρίσθη ἡ ἀπονομὴ εἰδικότητος περὶ τῶν τεχνικῶν μεθόδων ἐξιχνιάσεως τοῦ ἐγκλήματος καὶ ἡ ἵδρυσις ἑτέρου ἐργαστηρίου, Ψυχοβιολογικῆς ἐξετάσεως τῶν ἐγκληματιῶν. Βάσει τοῦ Διατάγματος τούτου ἐπηκολούθησαν τὰ Β.Δ. 28-7-1951 (Φ.Ε.Κ. 229) καὶ 28-1-1952 (Φ.Ε.Κ. 21) «Περὶ καθορισμοῦ εἰδικότητος Στρατιωτικῶν τῆς Χωροφυλακῆς εἰς τὰς τεχνικὰς Διευθύνσεις τῶν Ἐγκληματολογικῶν Ὑπηρεσιῶν.

Διὰ τοῦ Β.Δ. 28-7-1951 (Φ.Ε.Κ. 229) τὸ ἐργαστήριον Δικαστικῆς Ἀστυνομίας Θεσσαλονίκης, προήχθη εἰς Ὑποδιεύθυνσιν Ἐγκληματολογικῶν Ὑπηρεσιῶν Βορείου Ἑλλάδος, μὲ ἕδραν τὴν Θεσσαλονίκην, εἰς ἣν ὑπήχθησαν, διὰ τὴν εἰδικὴν αὐτῶν ὑπηρεσίαν, ἅπαντα τὰ ἐργαστήρια καὶ Συνεργεία τῆς Βορείου Ἑλλάδος. Διὰ τοῦ αὐτοῦ Διατάγματος προεβλέφθη ἡ δυνατότης δημιουργίας καὶ παρὰ τῇ Υ.Ε.Υ.Β.Ε. παρομοίων ἐργαστηρίων, περὶ ὧν τὸ ἀνωτέρω Β.Δ. 12-8-1948.

Τέλος, περὶ τῶν Ἐγκληματολογικῶν Ὑπηρεσιῶν καὶ τῆς εἰς ταύτας συμμετοχῆς τῆς Χωροφυλακῆς προέβλεψαν τὰ ἄρθρα 20 - 25 τοῦ Β.Δ. 3365/55 ὡς ἐτροποποιήθησαν διὰ τοῦ ἄρθρου 3 καὶ 4 τοῦ Ν.Δ. 4101/1960, δηλονότι τοῦ Κώδικος Ε.Β.Χ.

Πρὸς τιμὴν τοῦ Σώματος τῆς Χωροφυλακῆς, ὁ παρὰ τῇ Διευθύνσει Ἐγκληματολογικῶν Ὑπηρεσιῶν Διευθυντὴς Χωροφυλακῆς, Συνταγματάρχης Μαρκᾶτος (23) ἔχει ἀναγνωρισθῇ ὡς ἐπίσημόν μέλος τῆς Διεθνοῦς Ἑνώσεως Δακτυλοσκοπίας, τυχὼν τοῦ ὑπ' ἀριθ. 4955 Παγκοσμίου Διπλώματος, ἐργασίαι του δὲ ἔχουσι δημοσιευθῇ εἰς ξένα περιοδικά, ἐξ ὧν ἡ τοιαύτη, «Περὶ τῆς καθ' ἕκαστον Δάκτυλον καὶ κατὰ φύλον συχνότητος τῶν βασικῶν τύπων τῶν δακτυλικῶν ἀποτυπωμάτων καὶ τῆς κατὰ ποσοστὰ ἀναλογίας αὐτῶν», ἔχει τύχει διεθνοῦς ἐπιβραβεύσεως. Πρόκειται περὶ εἰδικοῦ τιμῶντος τὴν Χώραν καὶ τὸ Σῶμα τῆς Χφροφυλακῆς. Ἐκτὸς τῆς Διευθύνσεως καὶ Ὑποδιευθύνσεως Βορείου Ἑλλάδος καθ' ἅπασαν τὴν παρὰ τῆς Χωροφυλακῆς ἀστυνομευομένην Χώραν λειτουργοῦν 12 Ἐγκληματολογικὰ ἐργα-

(23) Ἤδη Ὑποστράτηγος ἐν ἀποστρατεία,

στήρια καὶ 53 Συνεργεῖα Σημάνσεως, μὴ συμπεριλαμβανομένων τῶν παρὰ ταῖς Ποινικαῖς Φυλακαῖς τοιούτων.

Δ΄. ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΟΔΙΚΗΣ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑΣ

Περὶ τοῦ κλάδου τούτου τῆς ἀστυνομεύσεως, ὅστις κοινῶς καλεῖται «Τροχαία Κίνησις», ὡμιλήσαμεν οἰκείως κατὰ τὴν πρώτην ἐν ἔτει 1919 ἐκδήλωσιν τῆς Χωροφυλακῆς. Εἰς ὅλους τοὺς ὀργανισμοὺς καὶ Κανονισμοὺς τῆς Χωροφυλακῆς ἐπανελαμβάνετο ἔκτοτε ὑποτονικῶς ἡ ἀποστολὴ τοῦ Σώματος ἐν τῇ ρυθμίσει τῆς κυκλοφορίας.

Πέραν τῶν ὀργανικῶν διατάξεων τούτων καὶ λόγῳ τῆς ὀξύνσεως τοῦ θέματος κατὰ τὴν δεκαετίαν 1930 - 1940, ἐξεδόθησαν καὶ εἰδικοὶ πρὸς τοῦτο Νόμοι περὶ τῆς κυκλοφορίας τῶν ὀχημάτων καὶ τῶν πεζῶν, ἄλλωστε τὸ θέμα ἀπὸ τοῦ 1926 εἶχε

Δύναμις ὁπλιτῶν Χωροφυλακῆς ἐκπαιδευθεῖσα εἰς τὰ καθήκοντα ἀστυνομίας κυκλοφορίας φωτογραφουμένη μετὰ τοῦ ἐκπαιδευτοῦ της Μοιρ. Μακαρούνη (1951).

προσλάβει διεθνῆ φάσιν διὰ Διεθνοῦς Συμβάσεως (24). Ὁ Νόμος 4841/1930 περὶ κυκλοφορίας αὐτοκινήτων καὶ τὸ εἰς ἐκτέλεσιν τούτου ἐκδοθὲν Π.Δ. τῆς 29 Ἰανουαρίου 1931 ὡς καὶ ἄλλοι ἔκτοτε τροποποιητικοὶ καὶ συμπληρωματικοὶ Νόμοι ἔθεσαν τὰς βάσεις μιᾶς ὀρθῆς κυκλοφορίας τῶν ὀχημάτων ἐν διεθνῆ πλαισίῳ (25).

Ἡ Χωροφυλακὴ ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου εἶχε μίαν μόνον ὑπηρεσίαν εἰδικήν, τὸ Τμῆμα Τροχαίας Θεσσαλονίκης. Μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν καὶ ἰδίᾳ μετὰ τὴν καταστολὴν τοῦ Κομμουνιστοσυμμοριτισμοῦ τὸ κυκλοφοριακὸν θέμα ἐνεφανίσθη ὀξύτατον μεθ' ὅλων τῶν προβλημάτων του (26) καὶ ἡ Χωροφυλακὴ τῶν Προαστείων

---

(24) Διεθνὴς Σύμβασις τῶν Παρισίων τῆς 24-4-1926 κυρωθεῖσα διὰ Νόμου 3674/1928.
(25) Βλέπε καὶ Νόμον 1858/1939 περὶ κυκλοφορίας ὀχημάτων καὶ πεζῶν.
(26) Κωνσταντίνου Ἀντωνίου «Προβλήματα ἀπὸ τὸ Κυκλοφοριακὸν Μέτωπον».

τῆς Πρωτευούσης, ἀστυνομεύουσα πέριξ τῶν εἰσόδων καὶ ἐξόδων αὐτῆς, ἠσθάνθη τὴν ἀνάγκην εἰδικῆς ἀντιμετωπίσεως τοῦ θέματος καὶ διὰ τοῦ Β.Δ. τῆς 28-7-1951 προέβη εἰς τὴν ἵδρυσιν ἰδίας Διοικήσεως Χωροφυλακῆς «Τροχαίας Προαστείων». Εἰς τὴν ὀργάνωσιν τῆς ὑπηρεσίας ταύτης καὶ τὴν ἐκπαίδευσιν τοῦ πρώτου δι' αὐτὴν προσωπικοῦ συνέβαλεν ἐξαιρετικῶς ἡ Βρεττανικὴ 'Αστυνομικὴ 'Αποστολή, ἥτις διὰ τοῦ τότε Μοιρ. Μακαρούνη Δημ. ἐπέτυχε μιαν θαυμασίαν παράστασιν καὶ ἀπόδοσιν τῶν πρὸς τοῦτο ἐκπαιδευθέντων ἀνδρῶν.

Τὸ παρὰ τῷ 'Αρχηγείῳ Χωροφυλακῆς Τμῆμα Κινήσεως ὀχημάτων τόσον ἐξ ὑποκειμένου ὅσον καὶ ἐξ ἀντικειμένου ἐνδιαφερόμενον, ἐξέδωκεν, ἐν ἔτει 1949, ἐγκόλπιον ὁδηγιῶν ὑπὸ τὸ τίτλον «'Οδηγίαι περὶ κυκλοφορίας αὐτοκινήτων κλπ. ὀχημάτων - 'Υποχρεώσεις τῶν ὁδηγῶν καὶ καθήκοντα Τροχονόμων».

'Η ἀγαθὴ αὕτη, διὰ τὴν ἐποχήν της, προσπάθεια ἔσχεν εὐχάριστα ἀποτελέσματα, διότι ἀπετέλεσεν, ἕναν ὁδηγὸν καὶ σύμβουλον εις μίαν ἀτμόσφαιραν ἀγνοίας καὶ αὐτοσχεδίου ἐμπειρίας τότε.

Περιέργως ὁ Κῶδιξ Ε.Β.Χ. ἐλάχιστα προέβλεψεν περὶ τῆς πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον εἰδικότητος, ἣν μνημονεύει ἐν ἄρθρῳ 45. 'Εν ἄρθρῳ 2 περιλαμβάνει εἰς τῶν συγκροτούσας τὸ Σῶμα ὑπηρεσίας καὶ Δ/σεις Τροχαίας ,ἀλλὰ τὴν ἀποστολὴν των αἱ ὑπηρεσίαι αὗται ἀντλοῦν μόνον ἐκ τῶν γενικῶν Διατάξεων τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 106. 'Ο νομοθέτης τῆς Χωροφυλακῆς δὲν ἐτόλμησεν εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο.

'Ο εἰς ἐκτέλεσιν τοῦ ἄρθρου 255 ἐκδοθεὶς Κανονισμὸς 'Υπηρεσίας Χωροφυλακῆς διέλαβεν, ἐν μὲν τῷ ἄρθρῳ 29 τὰ καθήκοντα τοῦ Διοικητοῦ Διοικήσεως «Τροχαίας» ἐν δὲ τῷ ἄρθρῳ 337 τὰ καθήκοντα τοῦ Σκοποῦ «Τροχαίας Κινήσεως».

'Απέφυγεν ὁ Κῶδιξ νὰ προσδιορίσῃ τὰ τῆς ὀργανώσεως, λειτουργίας καὶ ἐπανδρώσεως τῶν τοιούτων ὑπηρεσιῶν ὡς καὶ τὰ ἀπὸ ἐπιστημονικῆς, τεχνικῆς καὶ Νομοθετικῆς ἐν γένει πλευρᾶς ἀντικείμενα ἀποστολῆς, πρᾶγμα ὅπερ ἀποτελεῖ αἰχμήν, (27), ἀδυναμίαν καὶ σοβαρὰν ἔλλειψιν .Τὸ ἀντικείμενον τοῦτο δέον νὰ περιλαμβάνηται ρητῶς ἐν τῷ προσδιορισμῷ τοῦ Σώματος, ἵνα μὴ ἐπικρέμαται ὡς ἀπειλὴ ἢ ἐπιδίωξις ἡ σύστασις εἰδικῆς ὁδικῆς 'Αστυνομίας, ὑπὸ τὸ πρόσχημα εἰδικῶν μέτρων διὰ τὸ 'Εθνικὸν 'Οδικὸν Δίκτυον.

Διὰ πρώτην φορὰν ἀντεπροσωπεύθη ἡ 'Ελληνικὴ Χωροφυλακὴ εἰς τὴν ἐν Στρέζα τῆς Βορείου 'Ιταλίας 'Εβδομάδα Κυκλοφοριακῆς Τεχνικῆς ἀπὸ 1-8-'Οκτωβρίου 1956. 'Ο κατὰ ταῦτα ἀντιπρόσωπος ἀνώτερος 'Αξιωματικὸς Χωροφυλακῆς, ὡς Διοικητὴς «Τμήματος Τροχαίας Θεσσαλονίκης, καινοτομῶν ἔθεσεν εἰς ἐφαρμογὴν ἀπὸ τοῦ 1955 μέτρα ἐφάμιλλα τῶν εἰς Εὐρωπαϊκὰς μεγαλουπόλεις λαμβανομένων, ἐν οἷς καὶ τὸ τῆς ὁριζοντίου σηματοδοσίας (διαγραμμίσεως), τὸ πρῶτον ἐφαρμοσθὲν ἐν 'Ελλάδι συστηματικῶς εἰς ἀστικὸν Κέντρον.

'Αξίζει, ὅμως, ἐνταῦθα ν' ἀναφέρωμεν τὸ ἀκόλουθον περιστατικόν, ἵνα καταδειχθῇ μετὰ πόσης διστακτικότητος καὶ δυσπιστίας ἐγένοντο ἀποδεκταὶ καινοτομίαι ἀλλὰ καὶ μετὰ πόσης πίστεως καὶ πόσου φανατισμοῦ ἐπίστευον εἰς τὴν ἀποστολήν των καὶ εἰς τὰ λαμβανόμενα μέτρα. Μιαν νύκταν ἐχαράχθησαν τὰ πρῶτα

---

(27) 'Ως πρώτην ἐπίπτωσιν τῆς ἀτελείας ταύτης θεωροῦμεν ὡρισμένας διατάξεις τοῦ Ν.Δ. 2334/1962 περὶ Κώδικος 'Οδικῆς Κυκλοφορίας αἵτινες ὁμιλοῦν περὶ 'Αρχῶν καὶ καθιστοῦν τοὺς Νομάρχας ὑπεραστυνομικοὺς κ.λ.π.

σήματα ἐπὶ τοῦ ἀσφαλτικοῦ τάπητος τοῦ ὁδοστρώματος τῆς ὁδοῦ Τσιμισκῆ ὑπὸ τὴν κοινὴν περιέργειαν μεγάλου πλήθους Θεσσαλονικέων. Τὴν ἑπομένην κληθεὶς ἐνώπιον τοῦ Διευθυντοῦ 'Αστυνομίας, ἑνὸς ὑπερόχου ἀνθρώπου κατὰ τὰ λοιπά, ὁ Διοικητὴς τῆς Τροχαίας παρετηρήθη δριμύτατα διότι γέμισε τοὺς δρόμους μὲ γιρλάντες καὶ κεντίδια»!! καὶ διετάχθη κατηγορηματικῶς νὰ σβύσῃ ἀμέσως τὰς διαγραμμίσεις. Εἰς τὴν προκειμένην περίπτωσιν ἴσχυσεν ὅ,τι ἔγινε μεταξὺ Εὐρυβιάδους καὶ Θεμιστοκλέους, ἂν καὶ ὁ Διοικητὴς τῆς Τροχαίας κάθε ἄλλο ἢ προσόντα Θεμιστοκλέους διέθετεν. 'Εζήτησεν ἀπὸ τὸν Διευθυντὴν 'Αστυνομίας ν' ἀπουσιάσῃ ἐπ' ὀλίγον τοῦ γραφείου καὶ ἐπανελθὼν προσεκόμισε καὶ ἔθεσε ὑπ' ὄψιν τοῦ Διευθυντοῦ του τὴν Διεθνῆ σύμβασιν τῆς Γενεύης μετὰ τῶν Πρωτοκόλλων καὶ παραρτη-

Ἡ «Τροχαία» Θεσσαλονίκης ἀποκτήσασα, δι' ἐπιτοπίων πόρων, χειροκίνητον μηχάνημα διαγραμμίσεως ὁδῶν καὶ βερνικόχρωμα προβαίνει εἰς διαγράμμισιν τῆς ὁδοῦ Τσιμισκῆ—Ἰανουάριος 1956.

μάτων, εἰς Γαλλικὴν καὶ 'Ιταλικὴν ἔκδοσιν, καθὼς καὶ εἰδικὰ Διατάγματα Γαλλίας καὶ 'Ιταλίας περὶ ὁριζοντίου διαγραμμίσεως μετὰ σχημάτων καὶ ἐπεξηγήσεων καὶ οὕτω μετά τινας ἡμέρας συγκατένευσεν ὁ Διευθυντὴς 'Αστυνομίας εἰς τὴν συνέχισιν τῆς ἐργασίας ἐκείνης, ἥτις τόσον ἄριστα ἀποτελέσματα προσεπόρισεν εἰς τὰς προσπαθείας τῆς 'Αστυνομίας.

Τοσαύτη ὑπῆρξεν ἡ ἔφεσις τῶν ὑπηρετούντων εἰς τὴν ὑπηρεσίαν «Τροχαίας» ἀνδρῶν, ὥστε τὸ Τμῆμα Θεσσαλονίκης νὰ ἐπιτύχῃ εἰς ὅλους τοὺς τομεῖς καὶ κυρίως νὰ μειώσῃ εἰς τὸ τρίτον τὰ θύματα τῶν τροχῶν καὶ ν' ἀποκτήσῃ σύγχρονα μηχανικὰ μέσα ὁριζοντίου σηματοδοτήίας χάρις εἰς τὴν λαϊκὴν συναντίληψιν.

'Αλλὰ καὶ πέραν τούτων ἐγένοντο εἰσηγήσεις πρὸς δημιουργίαν Κέντρων κυκλοφοριακῆς διαπαιδαγωγήσεως καὶ καθιερώσεως μαθημάτων ὁδικῆς ἀγωγῆς εἰς τὰ Σχολεῖα.

Η δημιουργηθεῖσα τοιαύτη ἔφεσις ἐν τῷ Σώματι συνέπεσε καὶ μὲ τὴν ἄφιξιν εἰς Ελλάδα Ἀμερικανικῆς Ἀστυνομικῆς Ἀποστολῆς, ἥτις τὰ μέγιστα συνέβαλεν, ὡς προέφημεν, εἰς τὸν τομέα τῆς συνειδητοποιήσεως τῶν ἀναγκῶν τῆς Οδικῆς Ἀστυνομίας.

Αἱ ὑπηρεσίαι Ἀστυνομίας κυκλοφορίας ἀντελήφθησαν ἐγκαίρως ὅτι διὰ νὰ κερδίσωσι τὴν μάχην τῆς προλήψεως ἔναντι τῶν ἐπαπειλουμένων ὁδικῶν συμβάντων ἔδει νὰ κερδίσωσι τὸ ἐνδιαφέρον τῶν ἀνθρώπων ὑφ' ὅλας τὰς ἰδιότητάς των, δι' ὃ καὶ κατὰ τὴν τελευταίαν δεκαετίαν ἐγκατέλειψαν τὴν γραφειοκρατικὴν ἀπομό-

Ἡ Ἀστυνομία κυκλοφορίας (Τροχαίας) Θεσ/νίκης δι' εἰδικῶν ἐκθεμάτων ἐπιδιώκει τὴν κυκλοφοριακὴν διαπαιδαγώγησιν τοῦ κοινοῦ (1957).

νωσιν καὶ δι' ὁμιλιῶν, διαλέξεων, διαγωνισμῶν, βραβεύσεων, συνεχῶν μαθημάτων, σχηματικῶν καὶ πραγματικῶν παραστάσεων, διὰ τῶν ἐφημερίδων, τῶν περιοδικῶν, διὰ τοῦ Ραδιοφώνου καὶ διὰ ποικίλλων εὐστόχων ἐντύπων ἀπεδύθησαν εἰς τὴν μάχην τῆς διαφωτίσεως καὶ διαπαιδαγωγήσεως μὲ ἱκανῶς εὐχάριστα ἀποτελέσματα·

Ἄξιαι ἰδιαιτέρας ἐξάρσεως διὰ τὴν πρωτοτυπίαν καὶ πληθωρικότητά των ὑπῆρξαν αἱ προσπάθειαι τῶν ὑπηρεσιῶν τῆς Διοικήσεως Χωροφυλακῆς Φλωρίνης (28)

Ἐντὸς τῆς τελευταίας δεκαετίας ἱδρύθησαν καὶ λειτουργοῦν, ἐκτὸς τῆς Διοικήσεως Τροχαίας Προαστείων, 12 Τμήματα Τροχαίας, 22 Σταθμοὶ Τροχαίας καὶ 50 περίπου Τροχονομικαὶ Ὁμάδες (29).

---

(28) Βλέπε ἐκθέσεις πεπραγμένων Χωροφυλακῆς ἔτους 1960 σελ. 35 - 42 καὶ 1962 σελ. 27 - 32.

(29) Βλέπε παρατεθὲν σχετικὸν διάγραμμα.

Αἱ ὑπηρεσίαι ὁδικῆς κυκλοφορίας ηὐδοκίμησαν ἔτι περισσότερον διὰ τῆς ἀρτιωτέρας ὀργανώσεως τῶν Τηλεπικοινωνιῶν ἐν τῷ Σώματι καὶ διὰ τῆς ἱδρύσεως καὶ ἐπιτυχοῦς λειτουργίας τῆς νέας Ἀστυνομικῆς δραστηριότητος διὰ τῶν Ὑπηρεσιῶν ἀμέσου ἐπεμβάσεως, περὶ ὧν θὰ ὁμιλήσωμεν εὐθὺς κατωτέρω.

Ἐκ τῆς κοινῆς συνεργασίας τῶν εἰδικοτήτων τούτων ἡ Ε.Β.Χ. παρουσίασε κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ἐξαιρετικὰ ἐπιτεύγματα, δι' ὧν ἐφείλκυσε τὴν διεθνῆ ἀξιολόγησιν καὶ παντοδαπὰς θερμὰς ὑπὲρ αὐτῆς ἐκδηλώσεις.

Αἱ διάφοροι κατ' ἔτος διεθνοῦς προβολῆς ἑορταστικαὶ ἐκδηλώσεις (Ἐπιδαύρου. Ἀθηνῶν, Δωδώνης κλπ.), ἡ Διεθνὴς ἔκθεσις Θεσσαλονίκης, οἱ αὐτοκινητιστικοὶ ἀγῶνες (Ράλλυ) κλπ. ἀποτελοῦν τοὺς χώρους ἐξετάσεων καὶ κρίσεως ἐνώπιον τῆς διεθνοῦς κοινῆς γνώμης τῶν ὑπηρεσιῶν ὁδικῆς κυκλοφορίας τῆς Ε.Β.Χ., καὶ δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν ὅτι μέχρι τοῦδε ἔχουν ἀριστεύσει καὶ ἔχουν προκαλέσει τοὺς διθυράμβους τοῦ τε ἐγχωρίου καὶ τοῦ ἀλλοδαποῦ τύπου καὶ κοινοῦ.

Ἀπὸ 25 Ἰουλίου μέχρι 11 Αὐγούστου 1963 ὠργανώθη εἰς θέσιν «Σχινιὰ» Μαραθῶνος Ἀττικῆς τὸ 11ον Παγκόσμιον Προσκοπικὸν Τζάμπουρη (Jamboree) ἐπὶ ἐκτάσεως πέντε Χιλιάδων τετραγωνικῶν μέτρων. Ἡ Διεθνὴς αὕτη συγκέντρωσις τῆς χρυσῆς ἐλπίδος 87 ἐθνῶν, ἤτοι ἡ συγκέντρωσις καθ' ἣν 87 Κράτη, ἐκ τῶν περάτων τῆς ὑδρογείου, ἐνεπιστεύθησαν εἰς τὴν ἡγεσίαν τῆς Διεθνοῦς ταύτης ὀργανώσεως καὶ ἀπέστειλον εἰς Σχινιᾶν 11.415 νεαρὰς ὑπάρξεις ὑπὸ τὴν ἰδιότητα τοῦ Προσκόπου, ἀπετέλεσεν ἕνα μεγάλο γεγονὸς διὰ τὴν χώραν ἡμῶν.

Προστιθεμένων εἰς τὸν ἀριθμὸν τοῦτον καὶ 1.000 Ἑλλήνων Προσκόπων, 1.500 ἀτόμων χρησιμοποιηθέντων ὡς προσωπικοῦ καὶ ἄλλων προσώπων ἀνηκόντων εἰς τὴν Διεθνῆ ταύτην προσπάθειαν, ὁ ὁλικὸς ἀριθμὸς τῶν μελῶν τῆς Παγκοσμίου ταύτης κοινωνίας τῶν παιδιῶν ὑπερέβη τὰς 14.500 ἄτομα.

Καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς λειτουργίας τοῦ Τζάμπορη καὶ καθ' ἑκάστην Χιλιάδες ἄτομα δι' ὅλων τῶν συγκοινωνιακῶν (Δ.Χ. καὶ Ι.Χ.) μέσων ἐκινοῦντο μεταξὺ Ἀθηνῶν - Μαραθῶνος καὶ τανάπαλιν, μεταξὺ δὲ τῶν κινουμένων ὑπῆρχον πάντοτε τὰ μέλη τῶν ξένων Διπλωματικῶν Ἀντιπροσωπειῶν, ἄλλαι ἐξέχουσαι προσωπικότητες, μέλη τῆς Κυβερνήσεως, οἱ Βασιλεῖς καὶ καθ' ἑκάστην ἡ Α.Β.Υ. ὁ τότε Διάδοχος ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ.

Αἱ Ἐθνικαὶ εὐθῦναι διὰ τὴν ἀσφάλειαν, τάξιν, ὑγείαν, ὀργάνωσιν κλπ. τῆς ζωῆς τῶν φιλοξενουμένων παιδιῶν, τόσον ἐντὸς τοῦ χώρου τοῦ Τζάμπορη ὅσον καὶ κατὰ τὰς ἐκδρομὰς καὶ μετακινήσεις των ἀνὰ τὴν χώραν, ἦσαν τεράστιαι, κυρίως ἐπὶ τοῦ τομέως προβολῆς τῆς Χώρας πρὸς Τουριστικὴν ἐκμετάλλευσιν ἐν τῷ μέλλοντι.

Ἡ Χωροφυλακὴ συνέστησε ἐπὶ τούτῳ δύο προσωρινὰς ὑπηρεσίας ,ἓν Τμῆμα Τροχαίας ὑπὸ τὸν Μοίρ. Ριμπᾶν Κων. καὶ ἓν Ἀστυνομικὸν Τμῆμα ὑπὸ τὸν Μοίρ. Ρέππαν Ἰ., αἵτινες, ἐπανδρωθεῖσαι καταλλήλως, διετήρησαν ἐπὶ 18 ἡμέρας τὴν τάξιν καὶ ἀσφάλειαν ἐπὶ ὑψηλοῦ πολιτιστικοῦ ἐπιπέδου. Οὐδὲν ἀτύχημα, οὐδεμία παρεκτροπὴ καὶ οὐδενὸς εἴδους ἐπιβολὴ εἰς βάρος τῶν ξένων ἐπετράπη ἢ ἔλαβεν χώραν.

Τὴν 12,15′ ὥραν τῆς 9-8-1963 ἡ Α.Β.Υ. ὁ τότε Διάδοχος **ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ** συνοδευόμενος καὶ ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Ἐφόρου Προσκόπων Ἑλλάδος Δ. Ἀλεξάτου, ἐπεσκέφθη τὰς κατασκηνώσεις τῶν ὡς ἄνω προσωρινῶν ὑπηρεσιῶν Χωροφυλακῆς, πρὸς τοὺς ἄνδρας τῶν ὁποίων ἐξέφρασε τὴν πλήρη εὐαρέσκειάν του, δηλώσας ἐπὶ

λέξει : «**ΣΑΣ ΕΥΧΑΡΙΣΤΩ ΘΕΡΜΩΣ ΔΙ' ΟΤΙ ΕΚΑΜΑΤΕ ΚΑΙ ΔΙ' ΟΤΙ ΘΑ ΚΑΜΗΤΕ ΔΙΑ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΑΥΤΑ, ΩΣΤΕ ΝΑ ΦΘΑΣΟΥΝ ΣΩΑ ΕΙΣ ΤΑ ΣΠΙΤΙΑ ΤΩΝ ΟΠΩΣ ΗΛΘΑΝ**».

Τὸ Σῶμα Ἑλλήνων Προσκόπων διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 4151 ἀπὸ 21-10-1963 ἐγγράφου του πρὸς τὸν Ἀνώτερον Διοικητὴν Χωροφυλακῆς Πρωτευούσης, Συνταγματάρχην Τομαρᾶν Χρῆστον, καὶ Ἀρχηγεῖον Χωροφυλακῆς ἔγραφε μεταξὺ ἄλλων «Ἡ ἐν γένει συμβολή σας ... ὑπῆρξεν σημαντικὴ καὶ συνέβαλεν οὐσιαστικῶς εἰς τὴν τελικὴν ἐπιτυχίαν τοῦ Τζάμπουρη» (30).

Ὑπὸ συνοδείαν ἐξαιρετικῶν ἐκδηλώσεων ἐδημοσιεύθη τὸ Ν.Δ. 2334/1962 περὶ Κώδικος Ὁδικῆς Κυκλοφορίας.

Ἐφ' ὅσον ἡ Ἑλληνικὴ βιβλιογραφία ,δι' ἀγνώστους λόγους, ἐστερεῖτο τῶν κειμένων τῆς Διεθνοῦς Συμβάσεως τῆς Γενεύης ἡ Χώρα εἶχεν ἀνάγκην ἑνὸς εὐθυγραμμισμένου τῇ συμβάσει ταύτῃ Νομοθετήματος.

Ὁ Κ.Ο.Κ. δὲν περιωρίσθη εἰς τὰς ἀνταποκρινομένας πρὸς τὸν τίτλον του διατάξεις, ἀλλὰ ἀκολουθῶν, ὡς ἀναγράφεται ἐν τῇ εἰσηγητικῇ ἐκθέσει τῶν Ὑπουργῶν, τοὺς παρεμφερεῖς Κώδικας Γαλλίας καὶ Ἰταλίας, ἔνθα τὸ Ἀστυνομικὸν καὶ Διοικητικὸν καθεστὼς εἶναι τελείως διάφορον τοῦ παρ' ἡμῖν (Δημοτικὴ Ἀστυνομία - Νομάρχης - Ἀστυνομικὸς Διευθυντὴς Παρισίων Prefet de Police κλπ.), εἰσήγαγε

Ὁ Ἀρχηγὸς Χωροφυλακῆς, Ἀντιστράτηγος Κων. Μακρυνιώτης, συνοδευόμενος καὶ ὑπὸ μελῶν τῆς Ἀμερικανικῆς Ἀποστολῆς, μετὰ ἐνεργηθεῖσαν ἐπιθεώρησιν ἁπάσης τῆς δυνάμεως Δ.Α.Θ. ἐν τῷ γηπέδῳ Π.Α.Ο.Κ. συγχαίρει ἰδιαιτέρως τὸν ἐπικεφαλῆς τῆς παρατεταγμένης δυνάμεως «Τροχαίας» Θεσσαλονίκης τότε Ὑπομοιρ. Ἠλιάδην Ἰωάν., διὰ τὸ ἐγκωμιασθὲν ὑπὸ τῶν Ἀμερικανῶν ἔργον καὶ παράστημα τῆς δυνάμεως Ἀστυνομίας κυκλοφορίας. (9-8-1957)

καινοφανεῖς διατάξεις περὶ ἁρμοδιότητος τῶν Νομαρχῶν καὶ ἄλλων ὀργάνων τῆς Πολιτείας ἐπὶ θεμάτων κυκλοφορίας κλπ., ἐνῶ περὶ τῶν ὑφισταμένων εἰδικῶν 'Αστυνομικῶν 'Αρχῶν δὲν ποιεῖται λόγον, εἰμὴ ὡσεὶ ἐν παρόδῳ.

'Η 'Αστυνομία αὕτη ἀπησχόλησε τὴν Χωροφυλακὴν καὶ εἰδικῶς συσταθεῖσαι ἐπιτροπαὶ ὑπέβαλον σχετικὰς ἐκθέσεις.

'Ασφαλῶς μέχρι τροποποιήσεως τῶν σχετικῶν διατάξεων, διὰ τῶν προβλεπομένων 'Υπουργικῶν 'Αποφάσεων θὰ ἐξουσιοδοτοῦνται αἱ οἰκεῖαι 'Αρχαὶ Χωροφυλακῆς καὶ 'Αστυνομίας Πόλεων. 'Ο Κ.Ο.Κ. ἀπετέλεσε κείμενον μιᾶς ὄχι καλῆς ἀντιγραφῆς. 'Εκτὸς τῆς ἀποστολῆς διὰ τὴν ρύθμισιν, τὸν ἔλεγχον κλπ. τῆς ὁδικῆς κυκλοφορίας, ἡ Χωροφυλακὴ ἀπὸ τῆς συστάσεως της ἔσχεν ὡς ἓν ἐκ τῶ σοβαρῶν της καθηκόντων καὶ τὴν τεχνικὴν ἀστυνόμευσιν ἐπὶ τῶν ὁδῶν (ἄρθρ. 4 Β.Δ. 1/13-12-1836 «Αἱ ὁδοὶ πρὸς τούτοις εὑρίσκονται καὶ ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῆς Χωροφυλακῆς καὶ τῶν δημοτικῶν ὑπαλλήλων, εἰς τοὺς ὁποίους ἀνήκει τὸ δικαίωμα νὰ κρατοῦν καὶ νὰ καταμηνύουν τοὺς παραβάτας τῆς ὁποίας ἤθελε προξενηθῆ βλάβη τις εἰς τὰς ὁδοὺς ἢ εἰς τὰ παρ' αὐταῖς μνημεῖα ...». Σχτ. καὶ αἱ διατάξεις τῶν παραγράφων 17, 18 καὶ 19 τοῦ ἄρθρ. 117 τοῦ πρώτου κανονισμοῦ κλπ.). Οἱ νόμοι 3405/1927, 4098/1929, 4503/1930, Α.Ν. 864/37, 1966/39, τὸ Π.Δ. 22/29-1-1931, τὸ Ν.Δ. 3390/59, τὸ Β.Δ. 23-10-59 κλπ. περιέχουν μίαν σειρὰν ἀστυνομικῶν μέτρων διὰ τὴν τεχνικὴν ἀσφάλειαν τῶν ὁδῶν, διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ὁποίων ἐπεφορτίσθησαν τὰ ὄργανα τῆς Χωροφυλακῆς δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθμ. 61008 ἀπὸ 20-10-1960 κοινῆς ἀποφάσεως τῶν 'Υπουργῶν Συγκοινωνιῶν καὶ Δημ. Ἔργων, 'Εσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν. Πλέον προσήκουσα ἀνάθεσις καθηκόντων δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ γίνη, μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι δὲν ηὐχαριστήθησαν οἱ κατὰ τὸ δοκοῦν αὐτοῖς ἐπιθυμοῦντες τὴν πορείαν τῶν πραγμάτων.

Ε΄ ΥΠΗΡΕΣΙΑΙ ΑΜΕΣΟΥ ΕΠΕΜΒΑΣΕΩΣ - ΤΗΛΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΙ :

Πρόκειται περὶ τοῦ κλάδου ἐκείνου τῆς ἀστυνομεύσεως ὅστις διὰ μὲν τὰς προηγμένας χώρας ἀποτελεῖ τὸν κανόνα τακτικῆς 'Αστυνομικῆς ἐκδηλώσεως καὶ ἐνεργείας διὰ δὲ τὴν Χώραν ἡμῶν ἀποτελεῖ τὸν ἄρτι εἰσαχθέντα θεσμὸν ὡς τὸ νεώτερον ἐπίτευγμα τῆς 'Αστυνομικῆς ὀργανώσεως καὶ δραστηριότητος ἐν 'Ελλάδι.

'Η ὑπηρεσία αὕτη βασίζεται κυρίως ἐπὶ τοῦ ὑπάρχοντος Τηλεπικοινωνιακοῦ δικτύου, τοῦ ἀναγκαίου ἀριθμοῦ ὀχημάτων μετὰ Ραδιοτηλεφώνων καὶ τῆς ἀναλόγου ἐκπαιδεύσεως τῶν ἀνδρῶν.

Τὰ δύο πρῶτα στοιχεῖα ἀπέκτησαν τὰ 'Ελληνικὰ Σώματα 'Ασφαλείας βαθμιαίως, τῇ θερμῇ ἀρωγῇ τῶν Η.Π. Βορείου 'Αμερικῆς διὰ τῆς ἐν 'Ελλάδι ἀποστολῆς καὶ ὅταν ταῦτα συνεπληρώθησαν, ἐδημιουργήθησαν, ὡς ἐκτελεστικαὶ αὐτῶν δυνάμεις, αἱ 'Υπηρεσίαι 'Αμέσου 'Επεμβάσεως.

Κατὰ τὰς ἀρχὰς 1960 ἤρξατο ἡ λειτουργία τῶν Τηλεπικοινωνικῶν Κέντρων παρὰ ταῖς Α.Δ.Χ. Πρωτευούσης, Στερεᾶς 'Ελλάδος (Λαμία), Θεσσαλίας (Λάρισα), τῇ 'Αστυνομικῇ Διευθύνσει Θεσσαλονίκης καὶ Τηλεπικοινωνιακῶν Σταθμῶν εἰς Κόρινθον καὶ Ρόδον. Τὰ ἀνωτέρω Κέντρα ἐπικοινωνοῦν μεταξύ των αὐτομάτως, μέσῳ τοῦ Ραδιοσταθμοῦ Βάσεως Πάρνηθος, περὶ οὗ ἐποιησάμεθα λόγον καὶ ἐν τοῖς πρόσθεν.

Εὐθὺς ὡς ἐτέθησαν ταῦτα ἐν λειτουργίᾳ, διὰ παραχωρηθέντων ὑπὸ τῶν Ἀμερικανῶν ἀσυρματοφόρων ὀχημάτων (αὐτοκινήτων καὶ Μοτοσυκλεττῶν) ἐσχηματίσθησαν αἱ πρῶται μονάδες Ἀμέσου Ἐπεμβάσεως, αἵτινες κυκλοφοροῦσαι καθ' ἅπαν τὸ 24ωρον ἐπὶ τῶν περὶ τὰ ἀνωτέρω Κέντρα κύκλων ὁλοκλήρωσαν τὸ Δίκτυον τῶν Τηλεπικοινωνιῶν καὶ ἀπετέλεσαν τὰς ἐν διαρκῇ καὶ ἀμέσῳ ἑτοιμότητι μονάδας κινουμένας ἀστραπιαίως ἐκεῖ ἔνθα ἤθελον κληθῇ παρὰ τηλεφωνοῦντος πρὸς τὸ Κέντρον ἰδιώτου ἢ ἔνθα ἤθελον διαταχθῇ πρὸς ἐπιτήρησιν, πρόληψιν ἢ καὶ καταστολήν.

Διὰ τὴν περιοχὴν Προαστείων τὸ Κέντρον ἐγκατεστάθη εἰς Ἀμαρούσιον καὶ ἐτέθησαν εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ κοινοῦ τρία Τηλέφωνα (101-379, 010-645 καὶ 010-621) διὰ τὴν ἀναγγελίαν οἱασδήποτε αἰτήσεως. Ὁμιλῶν τὴν 8-6-1961 (πρώτην ἐπέτειον ἀπὸ τῆς ἱδρύσεως τοῦ Κέντρου Ἀμέσου Ἐπεμβάσεως Ἀμοαρουσίου) ὁ Ἀνώτερος Διοικητὴς Χωροφυλακῆς Πρωτευούσης ἐνώπιον ἐπισήμων εἶπεν μεταξὺ τῶν ἄλλων «... αἱ ὑπηρεσίαι τῆς Ἑλληνικῆς Βασιλικῆς Χωροφυλακῆς, θὰ ἦτο ἀδύνατον νὰ παρακολουθήσωσι τὴν πλήμμυραν αὐτὴν τῆς ζωῆς, εἰς τοὺς βασικούς της τομεῖς, τῆς διώξεως καὶ περιστολῆς τοῦ ἐγκλήματος καὶ τῆς χαλιναγωγήσεως τοῦ κυκλοφοριακοῦ κατακλυσμοῦ, ἄνευ παραλλήλου ὀργανώσεως τῶν συγχρόνων Τηλεπικοινωνιακῶν μέσων καὶ ἄνευ τῆς ὑπάρξεως, ταχυκινήτου ὑπηρεσίας, ἡ ὁποία μὲ κεραυνοβόλον ταχύτητα ...» (31).

Ἐπιτυχεστέρα προσφορὰ τῶν Ἀστυνομικῶν Σωμάτων δὲν ἠμποροῦσε νὰ γίνῃ. Ὁ λαὸς πιστεύει ἀπεριορίστως εἰς τὰς ὑπηρεσίας ἀμέσου ἐπεμβάσεως, πολὺ δικαίως, καὶ ὅταν πιστεύει εἰς κάτι ὁ λαὸς αὐτὸ τὸ κάτι ἔχει ἐξασφαλίσει τὴν μεγαλυτέραν δυνατὴν ἐπιτυχίαν (32).

Σήμερον ἐκτὸς τῶν μετὰ Ραδιοτηλεφώνων κυκλοφορούντων ὀχημάτων (αὐτοκινήτων καὶ Μοτοσυκλεττῶν) ἔχουν ἱδρυθῇ 21 Ραδιοτηλεφωνικοὶ Σταθμοί,ἐν συνόλῳ κατευθύνοντες τὰ Περιπολικὰ αὐτοκίνητα, ἤτοι εἰς Ἀμαρούσιον, Θεσσαλονίκην, Λάρισαν, Βόλον, Λεβάδειαν, Πάτρας, Ἀγρίνιον, Αἴγιον, Τρίπολιν, Κόρινθον, Χανιά, Ἡράκλειον, Κομοτηνήν, Καβάλαν, Ρόδον, Ἰωάννινα, Ἠγουμενίτσαν, Κέρκυραν, Ἄρταν καὶ Κοζάνην. Διὰ τῶν ἀνωτέρω μέσων ἡ Χωροφυλακὴ σὺν τοῖς ἄλλοις ἀντιμετωπίζει τελεσφόρως καὶ λίαν ἐπιτηδείως πᾶν μέτρον τακτικῆς ἢ ἐκτάκτου μορφῆς καὶ ἐκτάσεως.

Τὰ εἰς τὴν διάθεσιν τῆς Χωροφυλακῆς διατεθέντα μέσα οὔτε ἐπαρκῆ οὔτε ἀπολύτως σύγχρονα ὑπῆρξαν, ἀπὸ πλευρᾶς μάλιστα ἐπαρκείας ἐνεφάνησαν καὶ ἐμφανίζουν σοβαρὰν καχεξίαν. Τὰς ἀδυναμίας ταύτας κατέστησεν πλέον ἐμφανεῖς καὶ ποιά τις κάμψις τῆς ὑπηρεσιακῆς ἀποδόσεως τῶν ἀνδρῶν Χωροφυλακῆς κατὰ τὰ τελευταία ἔτη, ἕνεκεν τῆς ὁποίας ἐσημειώθησαν ἀπαράδεκτα τινὰ κρούσματα ἀνεπαρκείας ἢ ἀνεπιτηδειότητος τοῦ πληρώματος τῶν περιπολικῶν. Κατὰ τὴν περίοδον 1965 - 1966, ὑπουργοῦντος τοῦ Ἀποστολάκου, ἐγένετο μιὰ νέα προμήθεια ἀσυρματοφόρων ὀχημάτων.

---

(30) Βλέπε σχετικὰς ἐκθέσεις Δ.Χ. Τροχαίας Προαστείων καὶ Δ.Χ. Ἀττικῆς.

(31) Ἔκθεσις πεπραγμένων Ε.Β.Χ. ἔτους 1960 σελ. 60 - 64.

(32) Περὶ συγκροτήσεως τῆς ὑπηρεσίας ἀμέσου ἐπεμβάσεως Προαστείων καὶ R/T Ἀμαρουσίου ἐξεδόθησαν ἐν συνεχείᾳ ἡ ὑπ' ἀριθμ. 23/139/2 ἀπὸ 4-10-1962 Ἀπόφασις Ὑπουργοῦ Ἐσωτερικῶν καὶ ἡ ὑπ' ἀριθμ. 86/95/4ιβ τῆς 11-1-1963 περὶ κανονισμοῦ τῆς ὑπηρεσίας ταύτης.

Ὁσάκις ὅμως ὑπῆρξεν ἀληθὴς συντονισμὸς καὶ ἐπιβεβλημένη ἐπαγρύπνησις, αἱ μικραὶ αὗται μονάδες ἐπέτυχον θαυμάσια ἀποτελέσματα καὶ προεκάλεσαν τὴν προσοχὴν καὶ τῶν πλέον εἰς τὸν πλοῦτον τοιούτων μέσων εἰθισμένων.

Ὁ ἐπισκεφθεὶς τὴν Χώραν μας σημερινὸς Πρόεδρος τῶν Η. Π. Βορείου Ἀμερικῆς κατὰ τὸ 1962, ὡς ἀντιπρόεδρος, εἶχεν ἐνθουσιασθῆ ἐκ τῆς ἀκριβείας, θετικότητος καὶ ταχύτητος τῶν ληφθέντων δι' αὐτὸν μέτρων καὶ ὅταν ἐπέστρεψε εἰς τὴν μεγάλην του Πατρίδα ἀπηύθυνε τὴν ἀκόλουθον ἐπιστολήν :

Οὐάσιγκτων τῇ 5ῃ Σεπτεμβρίου 1962

Συνταγματάρχην Σταμάτην Ρωμάνον
Διευθυντὴν Ἀστυνομίας Θεσσαλονίκης
Θεσσαλονίκην

Ἀγαπητὲ Συνταγματάρχα,

Παρακαλῶ δεχθῆτε τὰ συγχαρητήριά μου διὰ τὸ ἐξαιρετικὸν ἔργον ποὺ ἐπετελέσατε χειριζόμενος τὰ μέτρα ἀσφαλείας κατὰ τὸ ταξειδιόν μας εἰς Θεσσαλονίκην. Τυγχάνει ἐμφανὲς ὅτι ἐπίμονος ἐργασία καὶ φροντὶς κατεβλήθη διὰ τὸν προγραμματισμὸν τῆς ἐπισκέψεως καὶ δύνασθε νὰ εἶσθε ὑπερήφανος, διότι ὅλα ἐλειτούργησαντόσον κανονικά.

Ἐπίσης ἐπιθυμῶ νὰ μνημονεύσω τὴν καλὴν παράστασιν ἁπάσης τῆς Ἀστυνομικῆς δυνάμεως. Ἔχετε μίαν ἐξαιρετικὴν δύναμιν ἀνδρῶν καὶ μοὶ ἔκαμε μεγάλην ἐντύπωσιν ὁ ἐξαίρετος τρόπος μὲ τὸν ὁποῖον ἐξετέλεσαν τὰ καθήκοντά των.

Εἰλικρινῶς ὑμέτερος
Λύντον Τζόνσον - Ἀντιπρόεδρος». (33)

ΣΤ΄ ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ

Ὁ Τομεὺς τῆς Ἀστυνομίας Τουρισμοῦ, λίαν κακῶς, δὲν ἐχαρακτηρίσθη ὡς εἰδικὴ ὑπηρεσία ὑπὸ τοῦ Κώδικος Ἑλληνικῆς Βασιλικῆς Χωροφυλακῆς.

Ἐν ᾧ ὁ ὀργανισμὸς 1935 εἶχεν ἀξιώσει εἰδικότητα διὰ τὴν ἄσκησιν τῆς γενικῆς ἀστυνομίας ἐν ταῖς μεγαλουπόλεσι,ὁ Κῶδιξ τοῦ 1956 ἠγνόησε τὰ εἰδικὰ προσόντα, τὴν εἰδικὴν ἐκπαίδευσιν, τὰς ξένας γλώσσας καὶ τὸν πλοῦτον τῶν ἱστορικῶν καὶ φυσικῶν γνώσεων, δι' ὧν δέον νὰ κοσμεῖται ἓν ὄργανον τῆς Ἀστυνομίας Τουρισμοῦ, καὶ δὲν συμπεριέλαβε τοῦτο εἰς τοὺς ἐξειδικευμένους, ὁ δὲ Κανονισμὸς Ὑπηρεσίας Χωροφυλακῆς οὐδὲν διέλαβε περὶ τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἔργων τῶν ὀργάνων τούτων.

Ἡ Ἀστυνομία Τουρισμοῦ εἶναι νεωτεριστικὸς κλάδος διὰ τὴν Ἑλλάδα, μὴ ἔχων ἡλικίαν μεγαλυτέραν τῶν 30 περίπου ἐτῶν. Ἡ πρώτη περὶ Τουριστικῆς Ἀστυνομίας Διάταξις εὕρηται εἰς τὸ ἄρθρον 14 τοῦ Ν. 6450/1935 καὶ εἰς τὸ συνέχεια Π.Δ. 4/25 Μαΐου 1935, προβλεφθείσης τῆς συστάσεως παρὰ τῷ Ε.Ο.Τ. Τμήματος Τουριστικῆς Ἀστυνομίας καὶ καθορισθείσης τῆς ἁρμοδιότητος καὶ λειτουργίας ταύτης (34).

---

(33) Ἔκθεσις πεπραγμένων Χωροφυλακῆς 1962 σελ. 21.

(34) Βλέπε καὶ Π. Σουλαντίκα «Τουρισμός».

'Απ' ἀρχῆς προεβλέφθη ὅπως ἡ ἐπάνδρωσις τῶν ὑπηρεσιῶν 'Αστυνομίας Τουρισμοῦ διενεργεῖται κατὰ λόγον ἐδαφικῆς ἁρμοδιότητος ἐξ ἀμφοτέρων τῶν 'Αστυνομικῶν Σωμάτων.

'Από πλευρᾶς Χωροφυλακῆς αἱ πρῶται Τουριστικαὶ ὑπηρεσίαι Χωροφυλακῆς ἱδρύθησαν διὰ τοῦ αὐτοῦ ὡς ἀνωτέρω Διατάγματος, εἰς Θεσσαλονίκην, Αἰδηψόν, Κόρινθον, Λουτράκιον, Μέθανα, 'Υπάτην, 'Ηράκλειον, Ναύπλιον, Πύργον, 'Ολυμπίαν καὶ Δελφούς. Τὸ ἀρχικῶς ἱδρυθὲν Τμῆμα παρὰ τῷ Ε.Ο.Τ. ἐξελίχθη εἰς Διεύθυνσιν εἰς ἣν ἡ Χωροφυλακὴ συμμετέχει δι' ἐπιτελείου ἐπικεφαλῆς τοῦ ὁποίου εὕρηται Συνταγματάρχης. Εἰς τὸν κατὰ ταῦτα Διευθυντὴν 'Αστυνομίας Τουρισμοῦ Συν-

'Ο Καγγελλάριος τῆς Δυτικῆς Γερμανίας Δόκτωρ 'Αντενάουερ, μὲ χλαίνην... Ἕλληνος Χωροφύλακος. 14-3-1954 ἐπισκεφθεὶς τὰς ἀρχαιότητας Δήλου ἠσθάνθη ψῦχος καὶ ὁ Ἕλλην Χωροφύλαξ προσέφερε τὴν χλαίνην του, ἣν εὐχαρίστως ἐνεδύθη ὁ Καγκελλάριος

ταγματάρχην ὑπήγετο καὶ ἡ δύναμις τῶν ἑκασταχοῦ ὑπηρεσιῶν 'Αστυνομίας Τουρισμοῦ, ὁ Κῶδιξ ὅμως ἔδωσε πλέον συμφέρουσαν, καὶ ἐνδεδειγμένην ὑπηρεσιακῶς λύσιν ὑπαγωγὼν Διοικητικῶς τοὺς ἄνδρας τῶν 'Υπηρεσιῶν τούτων εἰς τὰς ἁρμοδίας ἐδαφικῶς 'Αρχὰς Χωροφυλακῆς (ἄρθρα 27 - 28).

Ποία ἡ ἔννοια καὶ ἡ ἔκτασις τῆς σημασίας τῆς Τουριστικῆς κινήσεως διὰ τὴν Χώραν δὲν εἶναι ἔργον τοῦ παρόντος νὰ διατυπώσῃ, ἀναφερόμεθα μόνον εἰς τὸ ἐκ τῶν ἑκάστοτε προγραμματικῶν δηλώσεων τῶν Κυβερνήσεων συμπέρασμα, καθ' ὃ ὁ Τουρισμὸς ἀποτελεῖ μίαν ἐκ τῶν τριῶν πλέον βασικῶν πηγῶν δημοσίου πλούτου τῆς Χώρας.

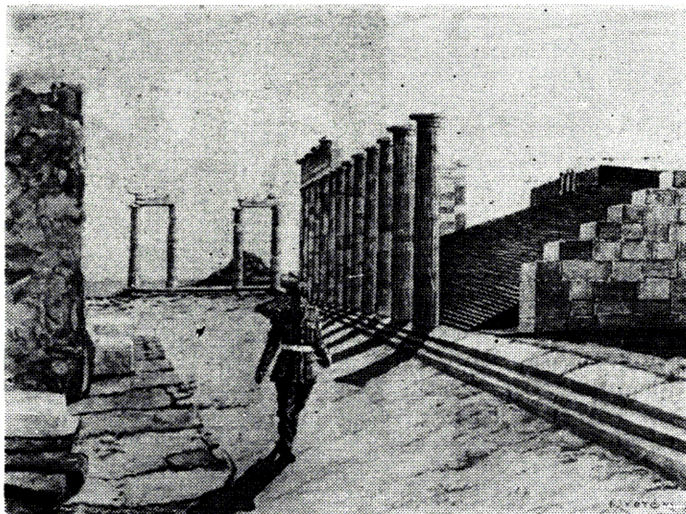
Εἰς τὸν τομέα τοῦτον ἡ Χωροφυλακὴ δημιουργεῖ ὅρους ἀσφαλείας, λαμβάνει μέτρα τάξεως, μεριμνᾷ διὰ τὴν ἄνετον διανομήν, τὴν εὐκολίαν μεταφορᾶς, παρέχει παντοδαπὰς πληροφορίας καὶ ξενάγησιν ἀκόμη, διότι κατὰ κανόνα ἐλλείπουν οἱ

εἰδικοὶ ξεναγοί, ἐξευρίσκει στέγην διὰ οὐχὶ σπανίας περιπτώσεις κορεσμοῦ κλπ.

Εἰς τὴν ἐδαφικὴν ἁρμοδιότητα τῆς Χωροφυλακῆς ὑπάρχουν, χαρακτηρισθέντες διὰ Διαταγμάτων, 63 Τουριστικοὶ Χῶροι, 40 ἀρχαιολογικοὶ καὶ ἱστορικοὶ Χῶροι, 62 Ἰαματικαὶ πηγαί, ἐξ ὧν αἱ 20 θεωροῦνται Λουτροπόλεις μὲ ἐτησίαν κίνησιν ἄνω τῶν 150.000 ἀτόμων, 14 ξέναι κατασκηνώσεις καὶ 40 τοποθεσίαι θερινῆς διαμονῆς. Μεταξὺ αὐτῶν τῶν σημείων διεξάγεται κυρίως ἡ Τουριστικὴ κίνησις τῆς Χώρας, χωρὶς νὰ συμπεριλαμβάνηται τὸ σύνολον τῶν Νήσων Αἰγαίου καὶ Ἰονίου.

Εἰς 41 ἀνέρχονται σήμερον αἱ Ὑπηρεσίαι Τουριστικῆς Ἀστυνομίας ἐπηνδρωμέναι διὰ προσωπικοῦ 200 περίπου ἀνδρῶν Χωροφυλακῆς.

Εἰς τὰς ἐκθέσεις πεπραγμένων τῆς Ε.Β.Χ. (1957 - 1962) δημοσιεύεται πλη-

Χωροφύλαξ Τουριστικῆς Ἀστυνομίας ἐπὶ τῆς Ἀκροπόλεως Λίνδου (Ρόδος).

θὺς ἐπαίνων καὶ ἐξάρσεων διὰ τὸ ὑπὸ τῆς Χωροφυλακῆς συντελούμενον καὶ παρεχόμενον ἔργον εἰς τὸν τομέα τοῦτον, μεταξὺ τῶν ὁποίων εἶναι καταπληκτικὴ ἡ πλήμμυρα, ἡ θερμότης καὶ ἡ ἐκ περάτων τοῦ κόσμου τῶν πρὸς τὸν διοικητὴν Ἀστυνομίας Τουρισμοῦ Ρόδου, ἤδη Μοίραρχον, Π. Καραγιάννην.

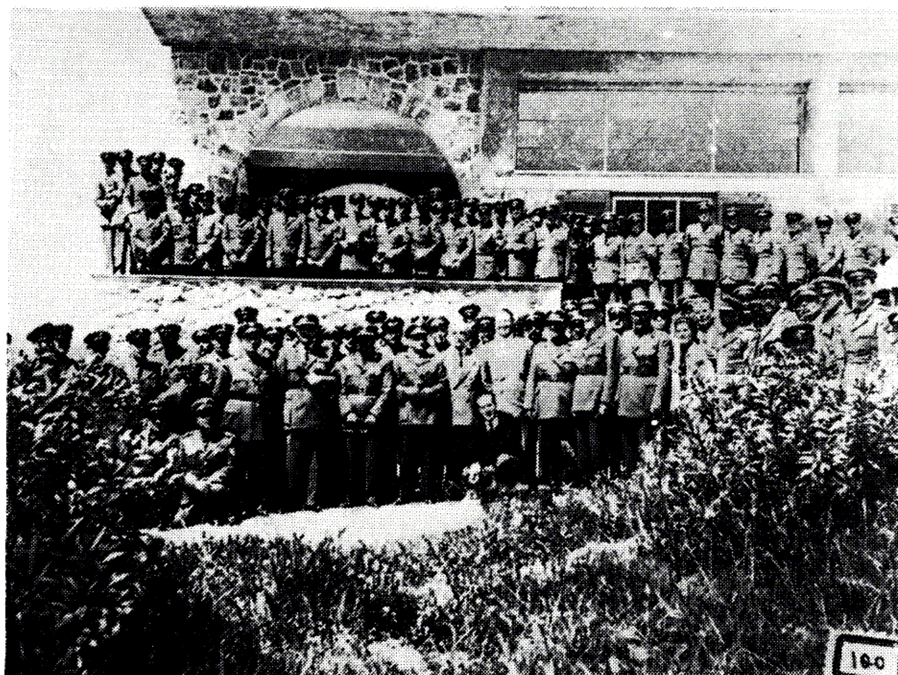
Ὁ Αἰμίλιος Sioufi, πολιτικὸς ἐκ Λιβάνου, εἰς τὴν ἀπὸ 11-7-1959 ἐπιστολήν του ἔγραφεν «... εὐχόμενος ὁλοψύχως νὰ δοθῇ κάποτε ἡ εὐκαιρία εἰς τὴν Ἀστυνομίαν Τουρισμοῦ τοῦ Λιβάνου νὰ διδαχθῇ τὴν φιλοξενίαν καὶ τὴν πληρότητα τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἀστυνομικῶν καθηκόντων ἀπὸ σᾶς ...» (35).

Ἀλλὰ καὶ γενικῶς οἱ διθύραμβοι ἔχουν προσλάβει τοσαύτην ἔκτασιν, ὥστε αἱ εἰρηνικαὶ αὗται δάφναι νὰ καθίστανται ἐπίζηλοι καὶ ὑπὸ πολεμικῶν ἀκόμη.

«Ἐπανάστασις. Πῶς ἄλλως νὰ τὴν χαρακτηρίσῃ κανείς; Πρόκειται διὰ τὴν Πολιτισμένην εἰκόνα τὴν ὁποίαν παρουσιάζουν τὰ ὄργανα τῆς Χωροφυλακῆς, τὰ πεπραγμένα εἰς τὸν Τουριστικὸν τομέα... Διεπιστώσαμεν τὸ εὐχάριστον αὐτὸ γε-

---

(35) Ἔκθεσις πεπραγμένων ἔτους 1959 σελ. 32 - 33.

Τὸ ἐθνικοκοινωνικὸν ἔργον τοῦ Βασιλικοῦ Ἱδρύματος θ' ἀπασχολήσῃ ἰδιαιτέρως τὴν προσοχὴν τοῦ μελετητοῦ. Ἐκ τῶν ἐπιμορφωτικῶν κύκλων τῆς Ἑστίας Β. Ι. διῆλθον ἐν τῷ συνόλῳ των οἱ Ἀστυν. Σταθμάρχαι καὶ ἀξιωματικοὶ εἰς ἱκανὸν ἀριθμόν. Εἰκονίζονται 103 ἐνωμοτάρχαι ἑνὸς κύκλου τοῦ 1956.

Ἡ κατὰ τὰ Γ' Ἐπιδαύρεια (1958) χρησιμοποιηθεῖσα διὰ τὴν τάξιν καὶ ἀσφάλειαν δύναμις μετὰ τοῦ ὀργανώσαντος καὶ ἐπιβλέψαντος τὸ σύνολον τῶν μέτρων τότε συνταγματάρχου Μουρκογιάννη Γεωρ. καὶ τοῦ Ἀρχηγοῦ Χωροφυλακῆς Ἀντιστρατήγου Κων. Μακρυνιώτη.

γενὸς εἰς τοὺς Τουριστικοὺς Σταθμοὺς Χωροφυλακῆς Βουλιαγμένης Κηφισιᾶς κλπ. ...» ἔγραφεν ἡ ἐφημερὶς «Βραδυνή» εἰς τὸ φύλλον τῆς 22-8-1961.

Οἱ διθύραμβοι οὗτοι ὀφείλονται εἰς τὰς τεραστίας προσπαθείας ἅς καταβάλλει τὸ Σῶμα τῆς Χωροφυλακῆς διὰ τὴν ἐπιλογὴν καὶ ἐκπαίδευσιν τῶν ὀργάνων.

Εἰς τὴν ἐκπαίδευσιν ταύτην ἔχει συμβάλει σοβαρῶς καὶ ἡ «Ἑστία» τοῦ Βασιλικοῦ Ἱδρύματος.

Ζ΄. ΑΓΟΡΑΝΟΜΙΑ - ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΕΘΝΙΚΟΥ ΝΟΜΙΣΜΑΤΟΣ

Περὶ τοῦ Ἀγορανομικοῦ ἐλέγχου ἐλήφθη πρόνοια ἀπὸ τῶν πρώτων ἐτῶν τοῦ ἐλευθέρου Βασιλείου. Διὰ τοῦ Β.Δ. 6-4-1835 ἀνετέθησαν τὰ Ἀγορανομικὰ καθήκοντα εἰς Νομάρχας καὶ Δημάρχους.

Κατὰ τὸ 1916 τὰ δημιουργηθέντα ἐπισιτιστικὰ προβλήματα προεκάλεσαν τὸν Νόμον 703 «Περὶ πλεονεξίας καὶ αἰσχροκερδείας».

Ἐπηκολούθησαν οἱ Νόμοι 125/1918 καὶ 2250/1920, διὰ δὲ τοῦ Ν.Δ. 11-2-1917 συνεστήθη εἰδικὸν Ὑπουργεῖον Ἐπισιστισμοῦ, ὅπερ κατηργήθη διὰ τοῦ Ν.Δ. τῆς 11-6-1923 καὶ ἡ Δ/νσις Ἀγορανομίας ὑπήχθη εἰς Ὑπουργεῖον Ἐννόμου Τάξεως.

Μετὰ τὴν κατάργησιν τοῦ Ὑπουργείου Ἐννόμου Τάξεως ἡ Διεύθυνσις Ἀγορανομίας ὑπήχθη εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐσωτερικῶν μὲ ἐκτελεστικὰ ὄργανα τὰ τῆς Χωροφυλακῆς.

Διὰ τοῦ Β.Δ. 7/10 Ἰουλίου 1936, ἐκδοθέντος εἰς ἐκτέλεσιν τοῦ Α.Ν. 16/19-1-1935, ἱδρύθη παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Ἐμπορίου «Ἀστυνομικὴ Διεύθυνσις ἐπὶ τῶν Ἀγορανομικῶν Θεμάτων (ἁρμοδιότητος Ἀστυνομίας Πόλεων) δι᾽ ὁλόκληρον τὴν ἐπικράτειαν.

Τέλος παρὰ τῷ αὐτῷ Ὑπουργείῳ ἱδρύθη Γενικὴ Ἐποπτεία Ἀγορανομίας - ἁρμοδιότητος Χωροφυλακῆς - δυνάμει τοῦ ἀπὸ 12-9-1952 Β.Δ. Εἰς Θεσσαλονίκην λειτουργεῖ εἰδικὴ ὑπηρεσία (Τμῆμα Ἀγορανομίας), εἰς δὲ τὰς ἄλλας πόλεις λειτουργοῦν εἰδικαὶ Ἀγορανομικαὶ ὁμάδες.

Οἱ κατὰ περιφερείας Διοικηταὶ Χωροφυλακῆς εἶναι μέλη τῶν Ἀγορανομικῶν Ἐπιτροπῶν παρ᾽ ἑκάστῳ Πρωτοδικείῳ.

Η Χωροφυλακὴ συμμετέχει εἰς τὴν ὑπηρεσίαν προστασίας Ἐθνικοῦ Νομίσματος καὶ Συναλλάγματος. Καὶ ναὶ μὲν δὲν ἔχουσι συσταθῆ εἰδικαὶ πρὸς τοῦτο ὑπηρεσίαι, πλὴν ὅμως λόγῳ τῆς εἰδικῆς μορφῆς τῶν διεπόντων τὸ ἀντικείμενον τοῦτο Ν. 5422/32, 853/37, 33/36, 479/37, 1704/39, 462/45, 676/45, 710/45, 944/46, Ν.Δ. 5/7 Μαΐου 1948 Β.Δ. 25-6-1948 καὶ Ν. 1590/50 (36), ἔχουσιν εἰδικευθῆ ὄργανα πρὸς τοῦτο.

Η΄. ΥΓΕΙΟΝΟΜΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ

Διὰ τοῦ Κώδικος τῆς Χωροφυλακῆς ἐπανελήφθη πλέον ἔντονος ἡ ἐπιθυμία καὶ ἀνάγκη τοῦ Σώματος ν᾽ ἀποκτήσῃ ἰδίαν ὑγειονομικὴν ὑπηρεσίαν.

Οὕτω ἐν μὲν τῷ ἄρθρῳ 3 προεβλέφθη ἡ κατὰ βαθμοὺς κατανομὴ τῶν προβλε-

(36) Α. Γεωργίου - Α. Γερολιά, «Ἡ Νομοθεσία τοῦ Συναλλάγματος».

φθέντων 33 ὑγειονομικῶν 'Αξιωματικῶν, ἐν δὲ τῷ ἄρθρῳ 29 καθωρίσθη ἡ προέλευσις τούτων.

Εἶναι ἀποκαρδιωτικὸν ὅτι, ἐνῶ διὰ μεταγενεστέρων Νόμων ἐμονιμοποιήθησαν μὲ τὸν βαθμὸν τοῦ Μοιράρχου ἰδιῶται ὀδοντίατροι, δὲν ἐλήφθη οὐδεμία μέριμνα περὶ τοῦ τρόπου καὶ τῶν μέσων προσφορᾶς τῆς ὀδοντιατρικῆς ὑπηρεσίας (παντελὴς ἔλλειψις ἐργαλείων κλπ.).

'Εν ἄρθρῳ 30 γίνεται λόγος περὶ 'Αναρρωτηρίων κλπ. ἀλλ' ἐν τῇ ἐφαρμογῇ καὶ ἡ Διάταξις αὕτη δὲν ἐνεφάνισε ἐξέλιξιν τινά.

Εἰς τὸ Κεφάλαιον τοῦτο τὸ Σῶμα ἐμφανίζεται ἐξαιρετικῶς καθυστερημένον καὶ ἀπροσάρμοστον πρὸς τὰς πραγματικάς του ἀνάγκας.

Τόσον τὸ προβλεφθὲν προσωπικὸν ὑγειονομικῶν 'Αξιωματικῶν ὅσον καὶ τὰ ἀναφερόμενα ἀναρρωτήρια ἀφοροῦν τὰς 'Αθήνας καὶ τὰς ἕδρας τῶν 'Ανωτέρων Διοικήσεων Χωροφυλακῆς, ἐνῶ διὰ τὰς Διοικήσεις Χωροφυλακῆς καὶ τὰς λοιπὰς Πόλεις καὶ Κωμοπόλεις ὁ Κῶδιξ προσέφυγεν καὶ πάλιν εἰς τὴν προσφυλῆ μέθοδον «ἐκ τῶν ἐνόντων», παραπέμψας εἰς τοὺς Στρατιωτικούς, Δημοσίους, Δημοτικούς, ἢ Κοινοτικοὺς 'Ιατρούς.

Διὰ τὴν Νοσοκομειακὴν περίθαλψιν παραπέμπει εἰς τὰ Στρατιωτικά, Δημόσια, Κοινοτικὰ ἢ ἕτερα νοσηλευτικὰ ἱδρύματα μὴ ἐξαιρουμένων καὶ τῶν ἰδιωτικῶν Κλινικῶν.

'Εὰν εἰς τὰ ἀνωτέρω θέματα δὲν ὑπῆρξεν ἐπιτυχὴς ὁ Κῶδιξ, ἔλυσεν ὅμως ὁριστικῶς καὶ ἱκανοποιητικῶς τὸ θέμα τῆς προμηθείας τῶν ἀναγκαιούντων φαρμάκων (ἄρθρον 92).

Διὰ τὴν ἀστυϊατρικὴν καὶ κτηνιατρικὴν ὑπηρεσίαν ἐν τῇ δικαιοδοσίᾳ τῆς Χωρ/κῆς ἐν ἄρθρῳ 44 ἐποιήσατο, ἀναρμοδίως φρονοῦμεν, λόγον περὶ ἐκδοθησομένων Διαταγμάτων.

'Ανωτέρω ἀναφέρομεν ὅτι κατὰ τὸ 1965 ἐξῆλθον τῆς Στρατιωτικῆς 'Ιατρικῆς Σχολῆς οἱ πρῶτοι διὰ τὴν Χωρ/κὴν προοριζόμενοι 6 ἀνθυπίατροι. Διὰ τοῦ Β.Δ. 29/5-12/6-1959 ἐλήφθη πρόνοια ἰατρικῆς, φαρμακευτικῆς καὶ νοσοκομειακῆς περιθάλψεως καὶ τῶν μελῶν τῶν οἰκογενειῶν τῶν ἀνδρῶν 'Ασφαλείας καὶ τῶν συνταξιούχων, κατὰ τὸ πρότυπον τοῦ ἰσχύσαντος διὰ τὰς δημοσίους ὑπαλλήλους μέτρου.

'Αληθὲς βῆμα προόδου ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἰατροφαρμακευτικὴν καὶ νοσοκομειακὴν περίθαλψιν τῶν ἀνδρῶν τῆς Χωροφυλακῆς ἐθέσπισεν ὁ νόμος 4501 τῆς 1/5-3-1966 «περὶ τῆς ἰατρικῆς–φαρμακευτικῆς καὶ νοσοκομειακῆς περιθάλψεως τῶν ἐν ἐνεργείᾳ ἀνδρῶν τῶν Σωμάτων 'Ασφαλείας».

Τὸ νομοσχέδιον τοῦτο τιμᾷ ἀσφαλῶς τὸν εἰσηγητὴν 'Υπουργὸν Δημοσίας Τάξεως Χρ. 'Αποστολᾶκον, δὲν τιμᾷ ὅμως τὴν ἡγεσίαν τοῦ Σώματος, διότι ἡ περὶ Χωρ/κῆς διάταξις ἐκ 43 λέξεων ἐτέθη μᾶλλον παρεμπιπτόντως, διότι δὲν εἶχεν ἐνημερωθῆ ἐγκαίρως καὶ ἐπακριβῶς ὁ ἁρμόδιος 'Υπουργός. Τῷ εἶχον εἰσηγηθῆ ὅτι οἱ ἄνδρες τῆς Χωροφυλακῆς ἐπαρκῶς νοσηλεύονται εἰς τὰ στρατιωτικὰ νοσοκομεῖα κλπ.

Θ΄. ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΑΛΛΟΔΑΠΩΝ

Ἐν τοῖς πρόσθεν ὡμιλήσαμεν περὶ τῆς γενέσεως καὶ ἐξελίξεως τῆς Ὑπηρεσίας Ἀλλοδαπῶν ἀπὸ τοῦ ἔτους 1925. Ἤδη ὁ μὲν Κῶδιξ ἐν ἄρθρῳ 26 διέλαβεν ὅτι ἡ Χωρ/κὴ μετέχει εἰς τὴν συγκρότησιν τῆς Δ/νσεως Ἀλλοδαπῶν, ὁ δὲ Κανονισμὸς Χωρ/κῆς διέλαβεν τὸ μὲν περὶ τῶν καθηκόντων τῶν Διευθυντῶν Κέντρων Ἀλλοδαπῶν ἐν ἄρθρῳ 22, τὸ δὲ περὶ τῶν καθηκόντων Διευθυντῶν Τμημάτων Ἀλλοδαπῶν καὶ ἐλέγχου Διαβατηρίων ἐν ἄρθρῳ 44.

Οἱ ἄνδρες τῆς Ὑπηρεσίας Ἀλλοδαπῶν εἶναι οἱ πρῶτοι ἐρχόμενοι εἰς ἐπαφὴν μετὰ τῶν εἰσερχομένων εἰς τὴν Χώραν ἡμῶν ξένων καὶ ὡς ἐκ τούτου ἐκ τῆς ἐν γένει συμπεριφορᾶς καὶ δραστηριότητος τούτων τίθενται αἱ βάσεις τῶν γενικωτέρων ἐντυπώσεων παρὰ τοῖς ἐπισκέπταις.

Καὶ διὰ τοῦ τομέως τούτου ἡ Χωρ/κὴ προσφέρει ὑπηρεσίας ἐθνικὰς καὶ Τουριστικὰς ὑψίστης σημασίας. Ἐποιησάμεθα καὶ ἀλλαχοῦ λόγον περὶ τῆς ἐκ Βερολίνου καὶ ὑπὸ ἡμερομηνίαν 13-2-1959 ἐπιστολῆς τοῦ Τσκα Οερτελ πρὸς τὸν Διευθυντὴν Τμήματος Ἀλλοδαπῶν καὶ Ἐλέγχου Διαβατηρίων Εἰδομένης.

Ἡ ἐπιστολὴ αὕτη περιποιεῖ ἰδιαιτέραν τιμὴν εἰς τὴν Χωρ/κὴν ἀλλὰ καὶ εἰς ὁλόκληρον τὴν Χώραν (37).

Πέραν τοῦ ἐλέγχου τῆς κινήσεως καὶ ταξειδίων Ἀλλοδαπῶν καὶ ἡμεδαπῶν, αἱ ὑπηρεσίαι Ἀλλοδαπῶν εἰσὶν ἐπιφορτισμέναι εἰδικῶς καὶ μὲ τὴν ἀσφάλειαν τῶν ἐντὸς τῆς Ἑλλάδος κινουμένων Ὑψηλῶν Ξένων, ὡς καὶ μὲ θέματα ἀφορῶντα τὴν ἐθνικὴν ἀσφάλειαν.

Ἐκ τῆς κινήσεως Ξένων καὶ ἡμεδαπῶν κατὰ τὸ ἔτος 1962 μεταφέρομεν ἐνδεικτικῶς τοὺς ἀκολούθους ἀριθμούς : (38).

Ἀφίξεις Ἀλλοδαπῶν	560.510
Ἀναχωρήσεις Ἀλλοδαπῶν	557.689
Κίνησις Ἀλλοδαπῶν διὰ τοῦ συστήματος Κρουαζιερῶν	64.471
Ἀναχωρήσεις ἡμεδαπῶν	280.303
Ἀφίξεις ἡμεδαπῶν	209.066

(37) Τὸ κείμενον ταύτης ἔχει ὡς ἀκολούθως : «Κατὰ τὸν Ἰούλιον καὶ Αὔγουστον 1958 ἐπεσκέφθην τὴν Ἑλλάδα, ἀπ' ὅπου διατηρῶ καὶ θὰ διατηρῶ ἐπὶ πολὺν χρόνον ἀκόμη τὰς ὡραιοτέρας ἀναμνήσεις.

Ἰδιαιτέραν ἐντύπωσιν μοῦ προεκάλεσεν ἡ εὐγένεια, ἡ προσήνεια καὶ ἡ προθυμία ἐξυπηρετήσεως μὲ τὰς ὁποίας μᾶς ὑπεδέχθησαν τὰ Ἀστυνομικὰ ὄργανα τοῦ Ἐλέγχου Διαβατηρίων εἰς τὸν συνοριακὸν Σταθμὸν τῆς Ἑλλάδος, Εἰδομένη, ὅπου ἐφθάσαμεν κατάκοποι μετὰ ἀπὸ μακρὸν καὶ κοπιῶδες ταξίδι μὲ τὸ Balkan. Διὰ τοῦτο αἰσθάνομαι τὴν ὑποχρέωσιν νὰ σᾶς γράψω, διὰ νὰ σᾶς εὐχαριστήσω ἐκφράζων τὰ ἰδικά μου συναισθήματα, καθὼς καὶ τῶν συνταξειδιωτῶν, διότι πράγματι ἐκεῖ ὑποδοχὴ μας ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων Ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων, τὸ ἀνθοστόλισμα τοῦ τόπου καὶ ἡ Ἑλληνικὴ Μουσικὴ κυριολεκτικῶς μᾶς ἠχμαλώτησαν.

Κανεὶς ἀπὸ τοὺς Εὐρωπαϊκοὺς συνοριακοὺς Σταθμοὺς δὲν μοῦ ἔκανε τόσην ἐντύπωσιν ὅσον ὁ μικρὸς αὐτὸς τόπος ὅπου τὸ καθαρὸν οἴκημα, τὰ καλοβαλμένα τραπεζάκια καὶ τὰ καθίσματα σὲ προκαλοῦν νὰ μείνῃς περισσότερον καὶ τέλος σοῦ μένουν σὰν μία ζωηρὰ ἀνάμνησις.

Εὐχαριστῶ, λοιπόν, τοὺς ὑπαλλήλους σας καὶ τοὺς ξεναγήσαντάς μας διὰ τὰς περιποιήσεις καὶ τὰς ἐξυπηρετήσεις σας».

Μετὰ τιμῆς

(38) Ἔκθεσις πεπραγμένων 1962 σελ. 48.

ἡ δύναμις τῶν εἰς τὰς ὑπηρεσίας ἀλλοδαπῶν ὑπηρετούντων καὶ ἡ εἰσφορά των ἀποτελεῖ ἐξαιρετικῆς σπουδαιότητος προβολὴν τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ λαοῦ της.

Γ΄ ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΛΟΙΠΑΙ ΕΙΔΙΚΟΤΗΤΕΣ

Κατ' ἔτος ἱκανὸς ἀριθμὸς Ἀξ/κῶν, ἰδίᾳ κατωτέρων, φοιτᾷ εἰς τὰς Σχολάς, Ἐθνικῆς ἀσφαλείας, Ξένων Γλωσσῶν, Τροχαίας, Ἐπιμελητείας, Στατιστικῆς, Αὐτοκινήτων κλπ. Διὰ τοὺς ὁπλίτας λειτουργοῦν ἰδιαίτερα σχολεῖα κλπ. ἐκπαιδευτικοὶ κύκλοι, κεχωρισμένως δι' ὑπαξιωματικοὺς καὶ Χωρ/κας.

Διὰ τοὺς Ὁπλίτας λειτουργοῦν ἐπὶ πλέον Σχολαὶ Δικύκλων, Τεχνιτῶν Τηλεπικοινωνίας, Τεχνιτῶν-Χειριστῶν Τηλετύπων, Ἀστικῶν Τηλεφωνικῶν Κέντρων, Χειριστῶν Ἀσυρμάτου, Ὁδηγήσεως Σιδηροδρομικῶν συρμῶν (ΣΕΚ καὶ ΣΠΑΠ) καὶ γενικῶς ἐπιμορφώσεως εἰς τὴν Ἐθνικὴν Ἑστίαν τοῦ Βασιλικοῦ Ἱδρύματος.

Διὰ τὰς ἐκτάκτους ἀνάγκας ἐκπαιδεύονται ἐπὶ μακρὸν οἱ μὲν Ἀξιωματικοὶ ὡς Προϊστάμενοι Ἁμαξοστοιχιῶν, οἱ δὲ ὁπλῖται εἰς τὰς εἰδικότητας Μηχανοδηγοῦ, θερμαστοῦ κλπ. καὶ ἔχει τὸ Σῶμα τὴν δυνατότητα διὰ τοῦ κατὰ ταῦτα εἰδικευμένου προσωπικοῦ του νὰ κινήσῃ ἁπάσας τὰς βασικὰς Ἁμαξοστοιχίας.

Διὰ τὴν ἰδίαν αἰτίαν ἅπασαι αἱ Ὑπηρεσίαι Χωρ/κῆς μεριμνοῦν διὰ τὴν ἐκπαίδευσιν παρὰ τοῖς ἀρτοποιείοις τῆς περιοχῆς των ὁπλιτῶν εἰς ἀριθμὸν ἱκανὸν νὰ καλύψουν τὰς ἀνάγκας ἐν περιπτώσει ἀπεργίας.

Κατ' ἔτος δύο Ἀντ/ρχαι φοιτοῦν εἰς τὴν Σχολὴν Ἐθνικῆς Ἀμύνης.

Διὰ τὴν γενικὴν ἀστυνόμευσιν καὶ τὴν Δημοσίαν Ἀσφάλειαν ἡ ἐκπαίδευσις διενεργεῖται εἰς τὰ παραγωγικὰ Σχολεῖα Χωρ/κων, Ὑπεν/ρχῶν καὶ Ἀνθυπομοιράρχων.

Πέραν τῶν ἐπαγγελματικῶν τομέων ἡ ἐκπαίδευσις ἀποβλέπει ἰδιαιτέρως νὰ ἐμφυσήσῃ καὶ ἐνδυναμώσῃ τὴν ἀγάπην, εἰς τὰ δημιουργούμενα καὶ ὑπάρχοντα ὄργανα, πρὸς τὰ κοινωνικὰ μέλη κατ' ἰδίαν καὶ ἐν συνόλῳ, πρὸς τὴν Πατρίδα καὶ τὸν Βασιλέα.

Ἐκτὸς τῶν μνημονευθεισῶν Σχολῶν, ἡ ἐκπαίδευσις συνεχίζεται καὶ ἐπαναλαμβάνεται εἰς διαφόρους κατὰ Διοικήσεις Χωρ/κῆς καὶ Α.Δ.Χ. κύκλους, διότι ἀποτελεῖ δόγμα καὶ πίστιν ἐν τῇ Χωρ/κῇ ὅτι ἡ ἐκπαίδευσις εἶναι ἡ Μητέρα ὅλων τῶν ἀγαθῶν.

Ἀδιστάκτως δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν ὅτι μετὰ τὴν λῆξιν τοῦ ἀντισυμμοριακοῦ ἀγῶνος κατεβλήθησαν ἐξχιρετικαὶ προσπάθειαι διὰ τὴν ἐκπαίδευσιν καὶ τὴν ἐπιμόρφωσιν τῶν ἀνδρῶν τῆς Χωροφυλακῆς, ὥστε, ἐὰν δὲν ἐμεσολάβουν ἕτερα γεγονότα μελανὰ διὰ τὸν δημόσιον βίον τῆς Χώρας, θὰ ἠδυνάμεθα νὰ ἀποκαλέσωμεν πρότυπον τὸ ἐν τῇ Χωρ/κῇ συντελούμενον ἔργον, θὰ εἴχομεν δὲ σήμερον ἐνώπιον ἡμῶν, κατὰ σοβαρὸν ποσοστόν, ὄργανα κατηρτισμένα καὶ κατάλληλα. Ἡ δίνη ὅμως ἐκ τοῦ μετέπειτα ἐνσκήψαντος εἰς τὸν δημόσιον βίον κυκλῶνος παρέσυρε πάρα πολλὰ ἀπὸ τοῦ 1961 καὶ προεκάλεσε δυνατοὺς παρασυρμοὺς μὲ ἀφθονίαν ἐρειπίων καὶ ἐπιβίωσιν τοῦ ἀρριβισμοῦ.

Καίτοι δὲν ὑλοποιήθησαν αὗται εἰσέτι, ἀναφέρομεν τὰς Διατάξεις τοῦ ἄρθρου 77 τοῦ Κώδικος περὶ εἰδικοῦ Ἀστυνομικοῦ Προσωπικοῦ ἐκ Γυναικῶν.

Διὰ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Κώδικος Ε.Β.Χ. καθωρίσθη λίαν περιληπτικῶς ὁ προο-

ρισμὸς τῆς Χωρ/κῆς καὶ ἐξουσιοδοτήθη ὁ Κανονισμὸς Χωρ/κῆς ὅπως καθορίση «εἰδικώτερον» τὴν ἀποστολὴν τοῦ Σώματος.

Ὄντως ὁ διὰ τοῦ Β.Δ. τῆς 22-3-1958 κυρωθεὶς Κανονισμὸς Ὑπηρεσίας Χωροφυλακῆς (Φ.Ε.Κ. 60 τῆς 28-4-1958) ἐν ἄρθρῳ 1 περιγράφει διὰ μακρῶν τὸν προορισμὸν τῆς Ἑλληνικῆς Βασιλικῆς Χωρ/κῆς.

Ἀνεξαρτήτως τῶν ἐνδεχομένων ἐπιστημονικῶν, τεχνικῶν καὶ ἐπαγγελματικῶν ἀτελειῶν καὶ παρὰ τὸ γεγονὸς ὅτι, διὰ τῆς ἐκδόσεως τοῦ συνόλου σχεδὸν τῶν ὑπὸ τοῦ Κώδικος (ἄρθρον 255) προβλεφθέντων Κανονισμῶν, συνετελέσθη ἀληθὴς ἀνάπλασις τοῦ Σώματος, ὀφείλομεν νὰ ἐξάρωμεν ὡς ἰδιαίτερον ἄθλον τὴν σύνταξιν καὶ δημοσίευσιν ἑνὸς συγχρονισμένου καὶ ἐξαιρετικῆς πληρότητος Κανονισμοῦ Ὑπηρεσίας Χωρ/κῆς. Διὰ τὸν ἄθλον τοῦτον ὀφείλονται τιμαὶ εἰς τὸν ἐπιτελεῖον τοῦ Ἀρχηγείου Χωρ/κῆς, κυρίως δὲ εἰς τὸν ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν διευθυντὴν Χωροφυλακῆς Ὑπουργείου διατελέσαντα τότε Συν/ρχην Κυριάκην Παῦλον καὶ εἰς τὸν ἀκριβολόγον Κλωνάρην Νικ.

Διὰ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Κώδικος διευκρινίζεται ὅτι εἰς τὰς πόλεις εἰς ἃς ἀσκεῖ τὴν Ἀστυνομίαν ἡ Ἀστυνομία Πόλεων ἡ Χωρ/κὴ ἔχει τὰς εἰδικὰς ἁρμοδιότητας.

1) Τὴν Ἀσφάλειαν τῆς Α.Μ. τοῦ Βασιλέως, τῶν Μελῶν τῆς Βασιλικῆς Οἰκογενείας καὶ ἄλλων Ὑψηλῶν Προσώπων τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου τῆς Ἑλλάδος ὡς καὶ τῶν Ἀνακτόρων.

2) Τὴν Ἀσφάλειαν τῆς Βουλῆς καὶ

3) Τὴν παράστασιν εἰς τὰς συνεδριάσεις τῶν Δικαστηρίων καὶ τὰς Μεταγωγὰς τῶν ἐν ταῖς Φυλακαῖς Κρατουμένων.

Τὰ σημεῖα ταῦτα τοῦ Κώδικος ἀναλύονται καὶ διὰ τῶν παραγράφων κθ', λ καὶ λα' τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Κανονισμοῦ Χωρ/κῆς, καθ' ἃς ἡ Χωρ/κὴ μεριμνᾷ καὶ διὰ τὴν Ἀσφάλειαν τῶν μελῶν τῆς Κυβερνήσεως τῶν διαμενόντων ἢ ἀφικνουμένων Ὑψηλῶν ἢ Ἐπισήμων Προσώπων καὶ ἐκτελεῖ τὰς τιμητικὰς συνοδείας, τὰς συνοδείας Ἀξιῶν, δημοσίου χρήματος καὶ Πειστηρίων, τὰς συνοδείας πρὸς Ἀσφάλειαν ἀτόμων ὡς καὶ τὰς τιμητικὰς φρουράς. Τέλος διὰ τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 43 τοῦ Κανονισμοῦ Σχολῆς Ὁπλιτῶν Χωρ/κῆς, ἡ Χωρ/κὴ μετέχει «εἰς τὴν τιμητικὴν φρουρὰν τοῦ ἐν Ἀθήναις Μνημείου τοῦ Ἀγνώστου Στρατιώτου».

Ἡ συμμετοχὴ τῆς Χωρ/κῆς εἰς τὴν τιμητικὴν ταύτην ἐκδήλωσιν ὑπῆρξεν ἀποτέλεσμα τῆς ἐν γένει πολεμικῆς της συμβολῆς ἐν συνδυασμῷ καὶ πρὸς τὴν ἀπονομὴν Πολεμικῆς Σημαίας εἰς αὐτήν.

Διὰ τὴν Ἀσφάλειαν τῆς Α.Μ. τοῦ Βασιλέως, τῶν Μελῶν τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ τῶν Ἀνακτόρων ὑπάρχει ἡ Διεύθυνσις Ἀσφαλείας Ὑψηλῶν Προσώπων.

Διὰ τὴν ἀσφάλειαν καὶ Τάξιν ἐν τῇ Βουλῇ ὑπάρχει τὸ Φρουραρχεῖον Βουλῆς, διὰ δὲ τὰς εἰς τὰ Δικαστήρια παραστάσεις καὶ συνοδείας ἐν γένει αἱ Διοικήσεις ἢ Τμήματα Μεταγωγῶν εἰς τὰς μεγαλουπόλεις.

Τὸ Φρουραρχεῖον Βουλῆς ὀργανικῶς μὲν ὑπάγεται εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις Φρουραρχεῖον Χωρ/κῆς, ὡς πρὸς τὴν ἀποστολήν του ὅμως εἰς τὸν Πρόεδρον τῆς Βουλῆς. Τὸ ἄρθρον 28 τοῦ Κανονισμοῦ τῆς Βουλῆς ἀναγράφει :

«Ἡ Ἀστυνομικὴ ἐξουσία τῆς Βουλῆς ἀνήκει εἰς ἑαυτήν, ἀσκεῖται δ' ἐν ὀνόματι αὐτῆς ὑπὸ τοῦ Προέδρου, ὅστις δίδει εἰς τοὺς ὑπαλλήλους καὶ τὴν Στρατιωτικὴν Φρουρὰν διὰ τοῦ Ἀρχηγοῦ αὐτῆς τὰς ἀναγκαίας διαταγάς. Ἡ στρατιωτικὴ

φρουρὰ εἶναι πάντοτε τῆς ἐμπιστοσύνης καὶ ἐγκρίσεως τοῦ Προέδρου τῆς Βουλῆς». Ἐκτὸς τούτου καὶ ὁ κανονισμὸς Χωρ/κῆς εἰς τὸ ἄρθρον 28 ὁμιλῶν περὶ τοῦ φρουράρχου τῆς Βουλῆς διαλαμβάνει: «εὐθύνεται διὰ τὴν ἀσφάλειαν τῆς Βουλῆς καὶ διεξάγει τὴν εἰδικὴν αὐτοῦ ὑπηρεσίαν κατὰ τὰς ὁδηγίας τοῦ Προέδρου τῆς Βουλῆς καὶ τοῦ κανονισμοῦ αὐτῆς».

Μέχρι πρὸ Τριακονταετίας περίπου ἡ μὲν ἐξωτερικὴ Φρουρὰ ἀνῆκεν εἰς τὸν Στρατὸν διὰ τοῦ Φρουραρχείου Ἀθηνῶν (ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῆς Ἐθνοφυλακῆς τοῦ 1862), ἡ δὲ ἐσωτερικὴ Ἀστυνομία εἰς τὴν Χωροφυλακήν, ἐπανειλημμένα ὅμως

Ἔχουν καὶ αἱ Ἀθῆναι τὴν περιοχὴν τοῦ «Σίτυ» ἀστυνομευομένην εἰδικῶς ὑπὸ τῆς Ε.Β.Χ. καὶ ἀποτελουμένην ἐκ τοῦ Κοινοβουλίου, τῶν Βασιλικῶν Ἀνακτόρων καὶ τῶν αἰθουσῶν συνεδριάσεων Δικαστηρίων. Μία ὄψις τοῦ Κοινοβουλίου.

ἐπεισόδια, τὰ συνεχῆ κινήματα κλπ. ἠνάγκασαν τὴν Βουλὴν νὰ ἀπομακρύνῃ τὸν Στρατὸν καὶ ν' ἀναθέσῃ τήν τε ἐσωτερικὴν καὶ ἐξωτερικὴν φρουρὰν εἰς μόνην τὴν Χωροφυλακήν.

Οὕτω εὐθὺς ὡς τὶς διέρχεται τὸ πεζοδρόμιον τῆς Λεωφόρου Ἀμαλίας ἢ Βασιλίσσης Σοφίας, παρὰ τὴν συμβολὴν τῶν ὁποίων κεῖται τὸ Βουλευτήριον (Παλαιὰ Ἀνάκτορα), εἰσέρχεται εἰς περιοχὴν ἀστυνομευομένην παρὰ τῆς Χωρ/κῆς εἰς τὸ Κέντρον τῆς παρὰ τῆς Α.Π. ἀστυνομευομένης Πρωτευούσης. Δυνάμεθα δηλονότι νὰ εἴπωμεν ὅτι ἔχουν καὶ αἱ Ἀθῆναι μίαν περιοχὴν (Ἀνάκτορα–Βουλὴ) μὲ εἰδικὴν Ἀστυνομικὴν δικαιοδοσίαν κατὰ τρόπον παρεμφερῆ τοῦ «Σίτυ» τοῦ Λονδίνου

Κατὰ τὰ ἐν ταῖς προηγουμένοις διαληφθέντα διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 21/1317/58 ἀπὸ 27ης Ἰουλίου 1945 ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν, ἐκδοθείσης βάσει ἄρθρου 2 Α.Ν. 471/1948, εἶχον ἱδρυθῆ δύο Φρουραρχεῖα Χωροφυλακῆς, ἓν εἰς Θεσσαλονίκην καὶ ἓν εἰς Ἀθήνας, καταργηθέντος τοῦ ἀπὸ Ἰανουαρίου ἰδίου ἔτους λειτουργοῦντος Συντάγματος Συγκεντρώσεως.

Διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως εἶχον καθορισθῆ καὶ αἱ ἁρμοδιότητες τῶν φρου-

ραρχείων, ὧν τὸ τοιοῦτον Θεσ/νίκης μετ' οὐ πολὺ κατηργήθη. Ὁ κῶδιξ Χωρ/κῆς ἐν ἄρθρῳ 16 μᾶλλον παραπαίει, ὅσον ἀφορᾷ τὸν προσδιορισμὸν τῶν καθηκόντων καὶ ἁρμοδιοτήτων τῆς ὑπηρεσίας ταύτης καὶ ἐν τέλει παραπέμπει εἰς τὸ Κανονισμὸν Χωρ/κῆς, ὅστις ἐν ἄρθρῳ 14 κατὰ τρόπον ἀντιεπιστημονικὸν προέβη εἰς μίαν ἀπαρίθμησιν γνωστῶν καὶ ὑπαρκτῶν κατὰ τὴν σύνταξιν του ἁρμοδιοτήτων.

Ἀναμφισβήτως εἰς ἕνα ὀργανισμὸν (νόμον) δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ περιληφθοῦν ὅλα τὰ ἀντικείμενα ἑνὸς Σώματος μὲ τοιαύτας καὶ τοσαύτας ἁρμοδιότητας καὶ κυρίως ἐκεῖνα ἅτινα ὑπόκεινται εἰς εὐκόλους μεταβολάς, ὁπωσδήποτε ὅμως εἶναι ἀνεπίτρεπτον καὶ σοβαρῶς ἐλαττωματικὸν ὅταν δημιουργεῖται εἷς «Κῶδιξ» νὰ παραλείπονται διατάξεις δι' οὐσιώδη θέματα καὶ προβλήματα, ἵνα αὗται περιληφθῶσιν εἰς Κανονισμούς, εἰς νομοθετήματα τοῦτ' ἔστιν μειωμένης ἰσχύος. Τοιαῦται περιπτώσεις παρατηροῦνται πολλαὶ ἐκ τῆς μελέτης τοῦ κειμένου τοῦ Κώδικος τῆς Ἑλλην. Βασ. Χωροφυλακῆς.

ΤΙΤΛΟΣ ΣΩΜΑΤΟΣ

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ἀναφερόμεθα καὶ εἰς μίαν ἄλλην προχειρότητα. Συντάκται καὶ Νομοθέται τοῦ Κώδικος, συνεπεῖς πρὸς τὴν Ἱστορίαν τῆς χωροφυλακῆς, ἔθεσαν ὡς περίληψιν τούτου ἐμπρέποντα τίτλον, ἤτοι «περὶ Κώδικος τοῦ Σώματος τῆς Ἑλληνικῆς Βασιλικῆς Χωροφυλακῆς», ἀντιθέτως ὅμως διὰ τὸν Κανονισμὸν παρατηροῦμεν ὅτι οὗτος ἐπιγράφεται ἁπλῶς «Κανονισμὸς Ὑπηρεσίας (;) Χωροφυλακῆς», ὅπως ἐπίσης τόσον τὸ κυρωτικὸν αὐτοῦ Β.Δ. τῆς 22/3-28/4-1958 ὅσον καὶ ἡ κοινοποιήσασα τὸν Κανονισμὸν ὑπ' ἀριθμ. 9/16/4θ- ἐγκ. 75 τῆς 1-5-1958 τοῦ Ὑπουρ-Ἐσωτερ. (Γεν. Δ/νσεως Χωρ/κῆς) ὁμιλοῦν ἁπλῶς περὶ Κανονισμοῦ Ὑπηρεσίας Χωροφυλακῆς καὶ οὐχὶ περὶ Κανονισμοῦ Ὑπηρεσίας Ἑλλην. Βασ. Χωρ/κῆς, ὡς θὰ ἔδει. Περὶ τοῦ τίτλου τοῦ Σώματος, τοῦ Ἱστορικοῦ τούτου καὶ τῶν προσπαθειῶν ἐναντίον του ποιούμεθα ἀλλαχοῦ καθ' ἐπανάληψιν λόγον, ἐνταῦθα ἀναφερόμεθα εἰς τὴν ἀσυνέπειαν καὶ προχειρότητα τῶν λεγομένων ἐπιτελικῶν παρὰ τῷ Ἀρχηγείῳ καὶ ἰδίᾳ παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ. Τὸ ἴδιον παρατηρεῖται καὶ δι' ὅλους σχεδὸν τοὺς Κανονισμούς, πλὴν τοῦ περὶ Ἀδειῶν, εἰς ὃν γίνεται χρῆσις τίτλου μέσης λύσεως.

II. ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΚΑΙ ΔΗΜΟΣΙΑ ΑΣΦΑΛΕΙΑ

Α΄. ΓΕΝΙΚΟΤΗΤΕΣ

Πλήρη περιγραφὴν τῆς ὀργανώσεως καὶ ἀποστολῆς τοῦ Σώματος τῆς Ε.Β.Χ. δὲν δυνάμεθα νὰ δώσωμεν ἐνταῦθα καὶ διότι ὁ ἀναγνώστης διὰ τῶν ἐν τοῖς πρόσθεν ἔχει ἤδη ἀρκούντως ἐπιβαρυνθῆ, ἀλλὰ καὶ διότι αἱ λεπτομέρειαι εἶναι πάντοτε εὐμετάβλητοι καὶ ὑπὸ ἀναπροσαρμογήν.

Ὁπωσδήποτε ὅμως θεωροῦμεν ἀπαραίτητον νὰ παραθέσωμεν δύο τινά :

Τὸ ἀναλῦον τὸν προορισμὸν τῆς Χωρ/κῆς ἄρθρον 1 τοῦ Κανονισμοῦ καὶ ἓν διάγραμμα τῆς κλιμακώσεως ἐν γένει καὶ τοῦ εἴδους τῶν Ὑπηρεσιῶν τῆς Χωροφυλακῆς

Ἄρθρον 1: Ἡ Ε.Β. Χωρ/κὴ εἶναι τεταγμένη διὰ τὴν διαχείρισιν τῆς Δημοσίας καὶ Ἐθνικῆς Ἀσφαλείας, τὴν τήρησιν τῆς τάξεως, τὴν ἄσκησιν τῆς Ἀστυνομίας ἐν γένει τὴν ἐκτέλεσιν τῶν διὰ νόμων τοῦ Κράτους ἀνατιθεμένων διὰ τὴν Ἀστυνομίαν καθηκόντων καὶ τὴν ἐξασφάλισιν τῆς ἐκτελέσεως τῶν νομίμων καὶ ἁρμοδίως ἐκδιδομένων ἀποφάσεων τῶν Ἀρχῶν τοῦ Κράτους.

Εἰδικώτερον:

α) Μεριμνᾷ διὰ τὴν ἐφαρμογὴν ἐν γένει παντὸς Νόμου καὶ Διατάγματος, οὗτινος ἡ ἐκτέλεσις εἶναι ἀνατιθεμένη εἰς αὐτήν.

β) Διαφυλάττει τὴν Δημοσίαν εἰρήνην καὶ τὴν κοινὴν ἡσυχίαν καὶ λαμβάνει τὰ ἀπαιτούμενα μέτρα πρὸς προστασίαν τῆς ζωῆς, τῆς σωματικῆς ἀκεραιότητος, τῆς τιμῆς, τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς περιουσίας τῶν κατοίκων.

γ) Ἀγρυπνεῖ καὶ ἐνεργεῖ κυρίως πρὸς πρόληψιν παντὸς κακουργήματος ἢ Πλημμελήματος, τοιούτου δὲ τελεσθέντος, βεβαιοῖ τοῦτο καὶ μεριμνᾷ διὰ τὴν ἀνακάλυψιν καὶ σύλληψιν τῶν δραστῶν καὶ παράδοσιν αὐτῶν εἰς τὴν ἁρμοδίαν Δικαστικὴν Ἀρχήν, συμφώνως πρὸς τὰς κειμένας Διατάξεις.

δ) Ἐπιμελεῖται διὰ τὴν πρόληψιν τῶν Πταισμάτων καὶ τὴν ποινικὴν δίωξιν τῶν παραβατῶν.

ε) Ἐπιτηρεῖ τοὺς προϋποστάντας καταδίκην ἢ διατελέσαντας ὑπὸ Ἀστυνομικὴν ἐπιτήρησιν καὶ τοὺς ὑπόπτους ἐν γένει διαπράξεως ἀδικημάτων, τοὺς ἐπαίτας, ἀλήτας, ἀγύρτας, ἀπατεῶνας, ἀέργους, καὶ τοὺς ἀσκοῦντας ὕποπτα ἐπαγγέλματα, καθώς, καὶ τὰ μέρη, εἰς ἃ συχνάζουσι τὰ πρόσωπα ταῦτα.

στ) Ἀσκεῖ ἐπιτήρησιν ἀνὰ τὰς ὁδούς, πλατείας, ἀποβάθρας, σταθμούς, σιδηροδρόμους, αὐτοκινήτων καὶ ἁμαξῶν, ἀεροδρόμια καὶ εἰς πᾶν ἄλλο δημόσιον μέρος, εἰς ὃ εἶναι δυνατὸν νὰ διαπραχθῇ ἀδίκημα.

ζ) Τηρεῖ τὴν τάξιν κατὰ τὰς πανηγύρεις, τὰς ἑορτάς, τὰς τελετάς, τὰς παρατάξεις, τὰς παρελάσεις, εἰς τόπους Δημοσίας λατρείας, δημοσίας συγκεντρώσεως ἢ διασκεδάσεως καὶ τὰ προσιτὰ τῷ κοινῷ ἐν γένει μέρη.

η) Περισυλλέγει τὰ ἀνὰ τὰς ὁδοὺς καὶ τὴν ὕπαιθρον εὑρεθέντα ἢ παθόντα ἀνάπηρα ἢ ἀβοήθητα καὶ ἔχοντα ἀνάγκην περιθάλψεως πρόσωπα καὶ παραδίδει αὐτά, μετὰ τὴν παροχὴν τῶν Πρώτων Βοηθειῶν, εἰς τοὺς οἰκείους των ἢ ἐλλείψει τοιούτων εἰς τὰ ἐπὶ τούτῳ φιλανθρωπικὰ ἱδρύματα ἢ τὴν Δημοτικὴν ἢ Κοινοτικὴν Ἀρχήν.

θ) Μεριμνᾷ διὰ τὴν ἀπομάκρυνσιν τῶν ἀφορμῶν δημοσίων δυστυχημάτων καὶ τῶν ἐκ πυρὸς καὶ ὕδατος κινδύνων καὶ ἐν περιπτώσει πυρκαϊᾶς, πλημμύρας ἢ ἄλλων θεομηνιῶν, λαμβάνει ἀνάλογα μέτρα πρὸς ἐξασφάλισιν προσώπων καὶ πραγμάτων, δικαιουμένη ὅπως καλῇ, ὅταν παρίσταται ἀνάγκη, καὶ τοὺς κατοίκους εἰς συνδρομὴν καὶ προσωπικὴν ἐργασίαν πρὸς περιορισμὸν ζημιῶν, διάσωσιν κινδυνευόντων προσώπων καὶ περιουσιῶν καὶ ἀποτροπὴν μεγαλυτέρου κακοῦ.

ι) Λαμβάνει πᾶν νόμιμον μέτρον **πρὸς ἐξασφάλισιν καὶ προαγωγὴν τῆς ἀνέσεως τῶν ἀτόμων καὶ μεριμνᾷ διὰ τὴν βελτίωσιν τῶν συνηθειῶν τῶν κατοίκων,**

ὑποβοηθοῦσα διὰ τὴν ἐξέλιξιν αὐτῶν πρὸς τὴν κατεύθυνσιν τοῦ συγχρόνου πολιτισμοῦ.

ια) Περισυλλέγει καὶ θέτει ὑπὸ προστατευτικὴν φύλαξιν οἰνόφλυγας ἢ φρενοβλαβεῖς περιφερομένους καὶ ὄντας ὀχληροὺς ἢ ἐπικινδύνους πρὸς ἄλλους ἢ ἐφ' ὅσον θέτουσιν ἑαυτοὺς εἰς ἄμεσον καὶ σοβαρὸν κίνδυνον.

ιβ) Παρίσταται καὶ κανονίζει συμφώνως πρὸς τὸ Σύνταγμα καὶ τοὺς Νόμους, τὰ τῶν δημοσίων συναθροίσεων.

ιγ) Φροντίζει διὰ τὴν προσέλευσιν εἰς τὰς τάξεις τοῦ κατὰ γῆν, θάλασσαν καὶ ἀέρα Στρατοῦ τῶν ὑπεχόντων στρατολογικὰς ὑποχρεώσεις πολιτῶν καὶ μεριμνᾷ διὰ τὴν σύλληψιν καὶ προσαγωγὴν εἰς τὰς τάξεις των τῶν ἀγνοουμένων, λιποτακτῶν ἢ ἀνυποτάκτων.

ιδ) Καταδιώκει τὴν παράνομον ὁπλοφορίαν πρὸς ἀποτροπὴν ἀδικημάτων ἢ δυστυχημάτων.

ιε) Ἐπιτηρεῖ τὰ δημόσια ἤθη καὶ ἀπαγορεύει πᾶσαν εἰς δημόσια μέρη πρόκλησιν εἰς ἀνηθικότητα.

ιστ) Ἐφορεύει ἐπὶ τῆς εὐκοσμίας τῶν δημοσίων κέντρων, ὁδῶν, πλατειῶν, κήπων καὶ δημοσίων ἐν γένει μερῶν.

ιζ) Καταδιώκει τὸ λαθρεμπόριον ἐν γένει.

ιη) Ἐποπτεύει καὶ ἐξασφαλίζει τὴν νόμιμον ἄσκησιν τοῦ ἐμπορίου, τῶν βιοτεχνιῶν καὶ τῶν ἐπιτηδευμάτων ἐν γένει.

ιθ) Ἐπεμβαίνει πρὸς πρόληψιν ἢ καταστολὴν τῶν ἐπ' αὐτοφόρῳ ἀγροτικῶν ἢ δασικῶν ἀδικημάτων, ὅταν δὲν παρίσταται ὄργανον τῆς ἁρμοδίας Ὑπηρεσίας.

κ) Ἐφαρμόζει τοὺς ὑγειονομικοὺς Νόμους, Βασιλικὰ Διατάγματα καὶ Κανονισμοὺς καὶ λαμβάνει, κατὰ τὰς διατάξεις τῆς ἁρμοδίας Ὑγειονομικῆς Ἀρχῆς, τὰ προσήκοντα μέτρα πρὸς παρεμπόδισιν τῆς μεταδόσεως μολυσματικῶν ἢ ἐπιδημικῶν νόσων πρὸς προστασίαν καὶ προαγωγὴν τῆς δημοσίας ὑγείας.

κα) Ἐκτελεῖ τὴν ἀγορανομικὴν ὑπηρεσίαν κατὰ τὰς κειμένας Διατάξεις.

κβ) Ἐκτελεῖ τὴν τουριστικὴν ἀστυνομικὴν ὑπηρεσίαν καὶ ἐφαρμόζει τὰ ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου εἰδικῶς καθοριζόμενα διὰ τὴν ἀνάπτυξιν καὶ προαγωγὴν τοῦ τουρισμοῦ μέτρα.

κγ) Ρυθμίζει καὶ ἐλέγχει τὴν κίνησιν καὶ τὴν κυκλοφορίαν ἐν γένει εἰς τὰς ὁδούς, πλατείας, ἀγοράς, σταθμούς, ἀποβάθρας, ἀερολιμένας, λίμνας καὶ πλωτοὺς ποταμοὺς καὶ εἰς πάντα τὰ ὑπὸ τοῦ κοινοῦ συχναζόμενα μέρη, ἐξασφαλίζει τὴν ἐλευθέραν δίοδον αὐτοῦ καὶ τὴν ἄνετον κυκλοφορίαν τῶν πεζῶν ἐπὶ τῶν πεζοδρομίων, τῶν πλατειῶν καὶ τῶν διὰ τὴν ἀναψυχὴν διατεθειμένων κοινοχρήστων χώρων.

κδ) Ρυθμίζει τὴν σειρὰν προτεραιότητος εἰς τὰ δημόσια λουτρά, εἰς τὰ ταμεῖα εἰσιτηρίων θεαμάτων, μέσων συγκοινωνίας, εἰς τὰ πορθμεῖα καὶ εἰς τὰς ἀγορὰς τροφίμων ἢ ἄλλων ἀγαθῶν, ὁσάκις παρατηρεῖται συνωστισμός.

κε) Μεριμνᾷ διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν περὶ ἐργασίας καὶ κοινωνικῆς προνοίας Νόμων καὶ Κανονισμῶν καὶ λαμβάνει ἐντὸς τῶν ὁρίων αὐτῶν τὰ ἀναγκαῖα προστα-

τευτικὰ διὰ τοὺς ἐργαζομένους μέτρα, ἐφ' ὅσον δὲν ὑπάρχουσιν ἢ δὲν παρίστανται ἁρμόδια εἰδικὰ ὄργανα.

κστ) Παρέχει τὴν συνδρομήν της πρὸς ἐφαρμογὴν τῶν Νόμων καὶ Κανονισμῶν περὶ σχεδίων πόλεων, κωμοπόλεων καὶ συνοικισμῶν.

κζ) Συλλέγει πληροφορίας περὶ μελετωμένων προπαγανδιστικῶν ἐνεργειῶν ἢ παρασκευαζομένων ἀθεμίτων πράξεων ἐκ μέρους ἀτόμων, ὁμάδων ἢ ὀργανώσεων, ἡμεδαπῶν ἢ ἀλλοδαπῶν, στρεφομένων κατὰ τοῦ Κράτους, τοῦ Πολιτεύματος, τοῦ ὑφισταμένου κοινωνικοῦ ἢ θρησκευτικοῦ καθεστῶτος καὶ τῶν ὑψηλῶν ἢ ἐπισήμων προσώπων καὶ λαμβάνει μέτρα πρὸς πρόληψιν καὶ ἐξουδετέρωσιν ἢ καταστολὴν αὐτῶν.

κη) Ἀγρυπνεῖ ἐπὶ τοῦ τρόπου διαβιώσεως καὶ τῶν συνθηκῶν τῆς ζωῆς τῶν ἀλλοδαπῶν, ἵνα ἐξακριβώνῃ τὸν ἀληθῆ σκοπὸν τῆς εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀφίξεως καὶ παραμονῆς των καὶ μεριμνᾷ διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν σχετικῶν μὲ αὐτοὺς Νόμων, Βασιλικῶν Διαταγμάτων, Κανονισμῶν καὶ Διαταγῶν.

κθ) Μεριμνᾷ διὰ τὴν ἀσφάλειαν τῆς Α.Μ. τοῦ Βασιλέως, τῶν Μελῶν τῆς Βασιλικῆς Οἰκογενείας καὶ τὴν φρούρησιν τῶν Ἀνακτόρων, τῶν μελῶν τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῶν διαμενόντων ἢ ἀφικνουμένων ὑψηλῶν ἢ ἐπισήμων προσώπων.

λ) Ἐκτελεῖ τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Φρουρᾶς τῆς Βουλῆς κατὰ τὰς διαταγὰς καὶ ὁδηγίας τοῦ Προέδρου αὐτῆς.

λα) Ἐκτελεῖ τὰς τιμητικὰς συνοδείας, τὰς συνοδείας ἀξιῶν, Δημοσίου χρήματος καὶ πειστηρίων, τὰς συνοδείας πρὸς ἀσφάλειαν ἀτόμων, ὡς καὶ τὰς τιμητικὰς φρουράς.

λβ) Παρίσταται εἰς τὰς συνεδριάσεις τῶν Δικαστηρίων καὶ ἐκτελεῖ τὰς μεταγωγὰς τῶν κρατουμένων.

λγ) Εἰς ὑπὸ τοῦ Νόμου προβλεπομένας περιπτώσεις ἐνεργεῖ συλλήψεις καὶ κρατήσεις προσώπων, τηροῦσα πάντοτε τὰς σχετικὰς νομίμους διατυπώσεις.

λδ) Ἐκδίδει τὰς ὑπὸ τῶν κειμένων διατάξεων προβλεπομένας Ἀστυνομικὰς ἀδείας.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν κλιμάκωσιν ἐν γένει τοῦ Σώματος βλέπε διάγραμμα ἐν σελ. 2368 – 2369.

Ἡ περιγραφὴ τῶν ἐπιτευγμάτων τοῦ Σώματος εἰς τοὺς τομεῖς τῆς Ἀστυνομίας καὶ τῆς Δημοσίας Ἀσφαλείας θὰ ὡδήγει, εἰς ἄλλας ὁδοὺς καὶ διάφορα τοῦ ταχθέντος σκοποῦ ἀποτελέσματα.

Παραθέτομεν κατωτέρω τοὺς ὑπὸ στοιχεῖα Α'., Β'. καὶ Γ'. πίνακας, δι' ὧν παρισταται δι' ἀριθμῶν τὸ εἰς τοὺς τομεῖς τούτους καὶ ἰδίᾳ εἰς τὸν τοιοῦτον τῆς Δημοσίας Ἀσφαλείας ἔργον τῆς Χωρ/κῆς κατὰ τὴν ἑξαετίαν 1957-1962.

Ἐκ τῆς στήλης τῶν βεβαιωθέντων κακουργημάτων (πίναξ Α'.) παρατηροῦμεν τὴν ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος βελτίωσιν τῶν συνθηκῶν ἐγκληματικότητος, ὥστε ἐντὸς μιᾶς ἑξαετίας νὰ ἐλαττωθῇ κατὰ 110 ὁ ἀριθμὸς τῶν βεβαιωθέντων κακουργημάτων, ἤτοι κατὰ 19,9%, ἐν ᾧ ἐπὶ τῶν βεβαιωθέντων πλημ/των παρατηροῦμεν ἀντίστροφον πορείαν, δηλαδὴ αὔξησιν τῶν βεβαιωθέντων κατὰ 34,4% περίπου, ἐὰν δὲ εἴχομεν καὶ τὰ στοιχεῖα τῶν βεβαιωθεισῶν πταισματικῶν παραβάσεων ἡ κίνησις των θὰ ἐνεφάνιζεν τὴν σχέσιν μὲ τὴν κίνησιν τῶν πλημ/των.

Ἡ ἀστυνομικὴ πρόληψις ἀσκεῖται διὰ πολλῶν τρόπων, κυρίως ὅμως διὰ τῆς διαρκοῦς ἐπαγρυπνήσεως. Οὕτω ὅταν βεβαιοῦνται ἅπασαι αἱ πταισματικαὶ παραβάσεις περιορίζεται ὁ ἀριθμὸς τῶν πλημ/των καὶ ὅταν βεβαιοῦνται τὰ πλημ/τα περιορίζονται τὰ κακουργήματα.

Ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀρχῆς ταύτης, ἡ ἐπαύξησις τῶν βεβαιωθέντων πλημ/των (ἐπαύξησις ἐπαγρυπνήσεως) ἐπέφερε τὴν μείωσιν τῶν κακουργημάτων, ἡ αὔξησις ὅμως τῶν πλημμελημμάτων ὑποδηλοῖ μείωσιν τῆς πταισματικῆς ἐπαγρυπνήσεως.

Ἐκ τῶν πινάκων Β′. καὶ Γ′. παρατηροῦμεν ὅτι, παρὰ τὴν συνεχῆ ἐπαύξησιν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν κυκλοφορούντων ὀχημάτων, τὴν ἀνάπτυξιν τῶν κυκλοφοριακῶν συνθηκῶν καὶ τὴν συσσώρευσιν τοῦ πληθυσμοῦ, εἰς τὰ ἀστικὰ κέντρα ἡ αὔξησις τῶν ἀτυχημάτων καὶ τῶν ἐντεῦθεν σωματικῶν βλαβῶν παρουσιάζει μίαν συγκρατημένην πορείαν, διότι ἀντιθέτως παρατηροῦμεν συνεχῆ ἀξιόλογον ἄνοδον τοῦ ποσοστοῦ τῆς ἑκατοστιαίας ἀναλογίας τῶν βεβαιουμένων αὐτοκινητιστικῶν παραβάσεων (ἐπαύξησις ἐπαγρυπνήσεως) (39), ὁπωσδήποτε ὅμως λόγω τοῦ κυκλοφοριακῶς ἀδιαπαιδαγωγήτου τοῦ λαοῦ ἡμῶν, τοῦ ἐλλειποῦς τεχνικοῦ ὁδικοῦ ἐξοπλισμοῦ καὶ τῆς ὄχι δεούσης καταρτίσεως δικαστῶν καὶ ἀστυνομικῶν, διαπιστοῦται ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ὅτι ἡ χώρα ἡμῶν διεκδικεῖ τὰ θλιβερὰ πρωτεῖα εἰς τὸ ὕψος τῶν ὁδικῶν ἀτυχημάτων.

ΠΙΝΑΞ Α′

Κινήσεως ἐγκληματικότητος, ἐν τῇ ὑπὸ τῆς Χωρ/κῆς ἀστυνομευομένῃ περιοχῇ 130.000 τετρ. χιλιομέτρων, κατὰ τὰ ἔτη 1957-1962, βάσει στοιχείων ἐκθέσεων πεπραγμένων Ε.Β.Χ.

		Βεβαιωθέντα		Διαλευκανθέντα		συλλ.
Ἔτη	Πληθυσμὸς	Κακουργ.	Πλημμελ.	Κακουργ.	Πλημ/τα	Πρόσωπα
1957	7.000.000	533	40.727	517 96,99%	39.231 96,33%	15.895
1958	7.000.000	516	43.694	510 98,83%	42.565 97,42%	13.110
1959	7.000.000	471	46.306	453 98,24%	45.490 96,18%	15.116
1960	7.000.000	480	50.162	475 98, 9%	49.070 97,82%	14.556
1961	7.189.736	470	46.033	455 96,92%	45.346 98,52%	14.388
1962	7.249.405	423	54.629	411 97,16%	53.887 98,62%	15.786

Σημ. Ἐν τῇ στήλῃ τῶν διαλευκανθέντων ὁ ἀριθμὸς σημαίνει τὸν ἀριθμὸν τῶν ἀδικημάτων ὁ δὲ παρανομαστὴς τὴν ἑκατοστιαίαν ἀναλογίαν διαλευκάνσεως.

---

(39) Βλέπε σχετικὰς ἀπόψεις καὶ θέσεις περὶ τῆς σχέσεως τούτων ἐν Κων. Ἀντωνίου «Προβλήματα ἀπὸ τὸ Κυκλοφοριακὸν Μέτωπον» σελ. 127 - 129.

ΠΙΝΑΞ Β′

Ἐμφαίνων τὰ παρουσιάζοντα ηὐξημένην ἑκατοστιαίαν ἀναλογίαν ἐκ τῶν βεβαιωθέντων ἀδικημάτων.

	1957	1958	1959	1960	1961	1962
Αἰσχροκ. Παρ. ἀγορ. Κώδικος ...	32,8%	31,9	28,4	16,74	17,51	16,76
Παραβάσ. αὐτοκινήτων	29,1%	22,6	26,9	35, 5	34,31	38,72
Σωματικαὶ βλάβαι	10,9%	7,7	7,3	7,07	6,51	7,50
Σωματ. βλάβαι ἐκ τροχοφόρων ..	—	6,9%	6,7	7,19	8,13	8,21
Κλοπαὶ	8,2%	8,5	8,6	6,81	5,81	6,16
Ἐξυβρίσεις	3,2%	3,1	3,7	3,64	3,91	2,41
Ὀπλοφορία-Ὀπλοχρησίαι	1,8%	1,7	1,6	1,25	1,03	0,95
Ἐμπρησμοὶ ἐξ ἀμελείας	1,5%	2,2	1,2	1,34	1,26	1,87
Παίγνια	1,1%	1,2	1,1	0,94	0,78	0,86
Ἐπιβουλὴ θρησκευτικῆς εἰρήνης				1,14	0,92	1,11

ΠΙΝΑΞ Γ′

Ἐμφαίνων τὰ κατὰ κεφάλαια τοῦ Ποιν. Κώδικος βεβαιωθέντα ἀδικήματα κατὰ τὰ ἔτη 1957-1960.

	1957	1958	1959	1960
Προσβολαὶ κατὰ τῆς Πολιτ. ἐξουσίας	466	463	512	814
Ἐπιβουλὴ Δημοσίας τάξεως	101	117	36	100
Ἐπιβουλὴ Θρησκευτικῆς εἰρήνης	333	362	523	512
Ἐγκλήματα περὶ νόμισμα	4	6	11	15
» περὶ ὑπομνήματα	27	33	32	40
» περὶ τὴν ἀπονομὴν δικαιοσύν.	150	151	200	182
» περὶ τὴν ὑπηρεσίαν	22	31	29	39
Κοινῶς ἐπικίνδυνα ἐγκλήματα	856	1.379	925	1.193
Ἐγκλήματα κατὰ τῆς ἀσφαλείας τῶν συγκοινωνιῶν	38	20	46	39

	1957	1959	1959	1960
Ἐγκλήματα κατὰ τῆς ζωῆς	602	563	513	584
Σωματικαὶ βλάβαι ἐν γένει..............	4.076	2.741	5.303	6.383
Ἐγκλήματα κατὰ τῆς Προσωπ. ἐλευθερ. ..	636	770	952	1.127
Ἐγκλήματα κατὰ τῶν ἠθῶν	375	537	610	493
» περὶ τῶν γάμον καὶ τὴν οἰκογ. .	37	110	99	103
» κατὰ τῆς τιμῆς	1.216	1.164	1.475	1.700
» κατὰ τῆς ἰδιοκτησίας	3.785	3.649	3.769	3.940
» κατὰ τῶν περιουσιακῶν δικαίων	255	228	258	301
Ἐπαιτεία - ἀλητεία	106	152	167	273

(Σημ. Οἱ συντάκται τῶν πεπραγμένων ἀπὸ τοῦ 1961 καὶ ἐντεῦθεν παραλείπουν τὸν πίνακα τοῦτον).

Αἱ ὡς ἀνωτέρω τόσον περιληπτικῶς διαλαμβάνουσαι τὸ ἔργον καὶ τὴν ἀποστολὴν τῆς Χωροφυλακῆς διατάξεις ἀναπτύσσονται ἐν συνεχεία εἰς τὸν Κανονισμὸν καὶ δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν ὅτι αἱ διατάξεις αὗται ὑπὸ ἔποψιν γενικῆς ὁροθετήσεως μᾶλλον καλύπτουν καὶ συνιστοῦν τὸν τομέα τῆς ἀποστολῆς τοῦ Σώματος. Ἀσφαλῶς ἐναπομένουσιν ἔξω τοῦ κύκλου τούτων αἱ εἰδικότητες περὶ ὧν ἐξεδόθησαν ἴδιοι Κανονισμοὶ ἢ εἰδικαὶ κανονιστικαὶ διαταγαί. Παρὰ τὰ ἀνωτέρω διατυπωθέντα περὶ ἀδυναμιῶν, ἐλλείψεων καὶ ἀντινομιῶν πρέπει νὰ ὁμολογηθῇ ὅτι μετὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ κώδικος Ἑλλην. Βασιλ. Χωρ/κῆς διὰ πρώτην φορὰν ἡ Ε.Β.Χ. ἀπέκτησε τόσην πληρότητα καὶ αὐτάρκειαν Κανονισμῶν, οἵτινες πάσχουν μὲν εἴς τινα σημεῖα, ὑπάρχουν ὅμως, καὶ ὡς ὁδηγοὶ ἑνιαίας καὶ ὁμοιομόρφου ρυθμίσεως τῶν τῆς Διοικήσεως ἐν γένει καὶ ὡς κείμενα μαθήσεως καὶ ἐκπαιδεύσεως.

Μέχρι τοῦ 1956 τὸ Σῶμα ἐστερεῖτο αὐτοῦ τοῦ ἀγαθοῦ, νὰ ἔχῃ ἰδικούς του κανονισμούς καί, ὑπὸ τὴν δικαιολογίαν τῆς προσφυγῆς εἰς τοὺς ἰσχύοντας στρατιωτικοὺς Κανονισμούς, δὲν ἀπέκτα οὔτε ἐπαγγελματικὰ ἐγχειρίδια.

Ἡ εἰς Κανονισμοὺς πληρότης ἐδημιούργησεν διὰ τὰ μέλη τοῦ Σώματος μείζονας ὑποχρεώσεις γνώσεως, δραστηριότητος καὶ κυρίως ἀπροσώπου διοικήσεως.

Β΄. Η ΑΣΦΑΛΕΙΑ ΕΙΣ ΤΑ ΠΡΟΑΣΤΕΙΑ

Παρ᾽ ὅλον ὅτι κατ᾽ ἐπανάληψιν ἐν τοῖς πρόσθεν ἀνεφέρθημεν εἰς τὰς μεταξὺ Χωροφυλακῆς καὶ Ἀστυνομίας Πόλεων σχέσεις καὶ κατεδείξαμεν τὴν ἀπρεπῆ, τουλάχιστον, συμπεριφορὰν τοῦ τέκνου τούτου τῆς Χωροφυλακῆς πρὸς τὴν μητέραν του, εἰς κρισίμους μάλιστα στιγμὰς καὶ εἴδομεν τὴν Ἀστυν. Πόλεων νὰ ἐπικαλεῖται ὡς λόγους τῆς παρ᾽ αὐτῆς ἐπιδιωκομένης ἐπεκτάσεως εἰς τὰ προάστεια τῆς Πρωτευούσης τὰ ἀγαθὰ τῆς ἑνιαίας Ἀστυνομεύσεως καὶ τοὺς ἐντεῦθεν πιθανολογουμένους

ἀστυνομικοὺς ἄθλους, ἐν τούτοις δὲν ἐπεξετάθημεν εἰς τὸν βαθμὸν ἀποδόσεως τῶν ἐν τοῖς Προαστείοις ὑπηρεσιῶν Χωροφυλακῆς, ὥστε νὰ δύναταί τις νὰ κρίνη κατὰ πόσον τὸ ἐπιχείρημα τοῦτο τῆς 'Αστυν. Πόλεων εὐσταθεῖ καὶ συμφέρει εἰς τὸ πολιτικὸν σῶμα ἐκτὸς τῆς ἀναφορᾶς εἰς τὴν λαμπρὰν ἐκείνην προσφορὰν τῆς Χωροφυλακῆς διαρκοῦντος τοῦ Τζάμπουρη.

'Εκ προοιμίου δυνάμεθα νὰ διατρανώσωμεν τὴν ὑπερηφάνειαν τῆς Χωροφυλακῆς ὅτι οὐδὲν σχεδὸν ἔγκλημα μεγάλης ὁλκῆς, ὡς ἐκεῖνο τῆς ληστείας μετὰ φόνου ἐν Ν.Σμύρνῃ-'Αθηνῶν (περιοχῆς 'Αστυν. Πόλεων),ἔχει παραμείνει ἀνεξεχνίαστον ἐν τῇ παρ' αὐτῆς ἀστυνομευομένῃ περιοχῇ καὶ ὅτι ἔχει διαλευκάνῃ εἰδεχθῆ ἐγκλήματα μεγάλης ἐκτάσεως καὶ σατανικῆς πλοκῆς ἐν τῇ ἐκτελέσει. Εἰδικώτερον, προκειμένου περὶ τῶν προαστίων τῆς Πρωτευούσης, θεωροῦμεν ὑποχρέωσιν νὰ ἀφιερώσωμεν ὀλίγας γραμμὰς εἰς τὸ ἐπὶ τῆς δημοσίας ἀσφαλείας ἔργον τῆς Χωροφυλακῆς, ἀναλυόμενοι εἴς τινας λεπτομερείας ἐξ ὧν θέλει ἀποδειχθῇ ὅτι ἡ Χωροφυλακὴ ὄχι μόνον ἔχει ἀνταποκριθῇ εἰς τὰς ὑποχρεώσεις της ἀλλὰ καὶ ἔχει ἐνισχύσει σημαντικῶς ἐνίοτε καὶ αὐτὴν τὴν 'Αστυν. Πόλεων. 'Επιλέγομεν ὅθεν τ' ἀκόλουθα σημαντικὰ γεγονότα τῆς τελευταίας 15ετίας.

1. Κατὰ τὰ τέλη 'Οκτωβρίου 1950 ἄγνωστος εἰσελθὼν διὰ τοῦ παραθύρου εἰς τὴν ἐν Ν. Κηφισιᾷ οἰκίαν τοῦ δικηγόρου Γ. Π. ἀφήρεσεν 200 χρυσᾶς λίρας, ἀποχωρῶν δὲ ἐγκατέλειψε τσάνταν ἐντὸς τῆς ὁποίας ὑπῆρχον πτίλα. 'Ο παθὼν διετύπωσεν ὑπονοίας κατὰ νεαροῦ πλανωδίου ὀπωροπώλου, ὅστις καὶ συνελήφθη ἀνευρεθεὶς εἰς Μαλακάσαν, ἔνθα εἰργάζετο εἰς ζυμωτήριον στεμφύλων. 'Εξεταζόμενος ὁ συλληφθεὶς ὡμολόγησε διαφόρους ἄλλας μικροκλοπὰς καὶ μίαν πρόσφατον τοιαύτην ἰνδικῆς ὄρνιθος (γαλλοπούλας). 'Ο Διοικητὴς 'Ασφαλείας Κηφισιᾶς, Μοίραρχος Σακελλαριάδης Κων., ἀπέστειλεν ἀμέσως πρὸς ἐξέτασιν τὰ ἐντὸς τῆς τσάντας ἀνευρεθέντα πτίλα ἐν ἀντιπαραβολῇ πρὸς τοιαῦτα γαλλοπούλας. 'Ο ἀείμνηστος καθηγητὴς Δαλιέτος ἀπεφάνθη ὅτι τὰ ἐντὸς τῆς Τσάντας πτίλα προήρχοντο ἀπὸ ὄρνιθα καὶ ὁ Σακελλαριάδης, ἐνισχυθεὶς καὶ εἰς τὴν ἐξ ἄλλων συλλογισμῶν γνώμην του ὅτι ὁ συλληφθεὶς δὲν ἦτο ὁ δράστης τῆς κλοπῆς τῶν λιρῶν ἀπέστειλεν τοῦτον εἰς τὸν εἰσαγγελέα διὰ τὰς ὁμολογηθείσας παρ' αὐτοῦ μικροκλοπὰς καὶ ἐπεδόθη εἰς τὴν συνέχισιν τῶν ἀναζητήσεων διὰ τὸν δράστην τῆς κλοπῆς τῶν λιρῶν. 'Ο παθὼν δικηγόρος ἐξεμάνη καὶ κατέφυγεν εἰς τὸ 'Αρχηγεῖον Χωρ/κῆς ἐκζητῶν τὴν μετάθεσιν καὶ τιμωρίαν τοῦ Μοιράρχου, διότι δὲν «ἐφόρτωσε» καὶ τὴν κλοπὴν τῶν λιρῶν εἰς τὸν συλληφθέντα (!).

'Ο Σακελλαριάδης δὲν ἀπεθαρύνθη, ἀλλ' ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τοῦ τότε ἀνθυπομοιράρχου Μαγγίνα Νικολάου (ἤδη ταγ/ρχου) τῆς Διευθύνσεως ἐγκληματολογικῶν ὑπηρεσιῶν, κατώρθωσεν ν' ἀνεύρῃ εἰς διάφορα σημεῖα τῆς οἰκίας τοῦ παθόντος μικρὰ τμήματα ἀποτυπώματος παλάμης, δι' ὧν ὁ Μαγγίνας ἐπέτυχε νὰ συνθέσῃ μίαν παλάμην, νὰ τὴν ταξινομήσῃ καὶ βάσει ταύτης νὰ προσδιορίσῃ τὸν διαρρήκτην, ὅστις καὶ συνελήφθη εἰς 'Αθήνας ὑπὸ τοῦ Σακελλαριάδου.

'Ο συλληφθεὶς ὡμολόγησεν τὴν πρᾶξιν του ὡς καὶ ἑτέρας 60 κλοπάς.

'Ο δικηγόρος Γ. Π., ὡς πολιτισμένος ἄνθρωπος, ἐξέφρασε τὴν συγγνώμην καὶ τὸν θαυμασμόν του, ὁ δὲ ἡμερήσιος τύπος τῶν 'Αθηνῶν ποικιλοτρόπως ἐπήνεσε τὴν Χωρ/κήν.

2α. Ὑπόθεσις Μὰκ Κέννυ. Κατὰ μῆνα Μάρτιον ἰδίου ἔτους ὁ ἐν Κηφισίᾳ διαμένων Ἀμερικανὸς Συν/ρχης Μὰκ Κέννυ κατήγγειλεν εἰς τὸ τμῆμα Ἀσφαλείας ὅτι ἄγνωστος διαρρήκτης εἰσῆλθεν εἰς τὴν οἰκίαν του καὶ ἐπεδόθη εἰς κλοπὴν ἱματισμοῦ, λόγῳ ὅμως τοῦ θορύβου ἐγένετο ἀντιληπτὸς παρ' αὐτοῦ, ὅστις ἐγερθεὶς ἐκινήθη νὰ συλλάβῃ τὸν δράστην, πλὴν καθηλώθη παρὰ τούτου διὰ περιστρόφου, ὅτι κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον καθηλώθη καὶ ὁ εἰς παρακειμένην οἰκίαν διαμένων καὶ ἀφυπνισθεὶς ὑπασπιστής του λοχαγὸς καὶ ὅτι ὁ ἄγνωστος ἐν συνεχείᾳ ἐξηφανίσθη πρὸς τὴν πλευρὰν τοῦ παρακειμένου Στρατιωτ. Νοσοκομείου ἀποκαταστάσεως ἀναπήρων. Εἰς τὸν τόπον τοῦ συμβάντος ἀνευρέθη εἷς στρατιωτικὸς ἠλεκτρικὸς φανός.

Παρὰ τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Στρατ. Νοσοκομείου ἀνεγνωρίσθη ὅτι ὁ φανὸς ἀνῆκεν εἰς τὸν τραυματίαν στρατιώτην Δ. Κ., οὗτινος τὰ χαρακτηριστικὰ συνέπιπτον μὲ τὰ ὑπὸ τῶν Ἀμερικανῶν Ἀξ/κῶν δοθέντα. Οἱ Ἀμερικανοὶ Ἀξ/κοὶ ἐπισκεφθέντες τὸν τραυματίαν τοῦτον ἐξέφρασαν τὴν πεποίθησίν των ὅτι αὐτὸς ἦτο ὁ δράστης, ὁ διοικητὴς Ἀσφαλείας ὅμως, Μοιρ. Σακελλαριάδης, δὲν συνεφώνει, διότι ὁ ὡς δράστης φερόμενος ὑποστὰς κάταγμα τῆς κατ' ἀγῶνα ἀρθρώσεως ἐκ νάρκης εἶχεν τὴν ἀριστερὰν χεῖρα ἐν ἀκινησίᾳ ὑπὸ γύψινον ἐπίδεσμον, κατὰ τρόπον ὥστε νὰ μὴ δύναται νὰ κινῇ τὴν χεῖρα ταύτην καὶ πρὸ πάντων νὰ τὴν χρησιμοποιήσῃ δι' ἀναρρίχησιν. Οἱ Ἀμερικανοὶ ἀξ/κοὶ ἐχολώθησαν σφόδρα καὶ διεμαρτυρήθησαν τόσον πρὸς τὸ Ἀρχηγεῖον Χωρ/κῆς ὅσον καὶ πρὸς τὸν Εἰσαγγελέα ἐφετῶν Κωνσταντινίδην, κατηγοροῦντες τὸν Μοίραρχον ἀπροκαλύπτως καὶ ἀδιστάκτως ἐπὶ ὑποθάλψει τοῦ δράστου.

Ὅ τε Ἀρχηγὸς Χωρ/κῆς καὶ ὁ Εἰσαγγελεὺς Ἐφετῶν παρέσχον τὴν ἀπαιτουμένην πίστωσιν χρόνου πρὸς τὸν Μοίραρχον, ὅστις μετὰ διήμερον βάσει εὐστόχων παρατηρήσεων ἐπὶ τοῦ φανοῦ ὡδηγήθη εἰς τὴν ἀνακάλυψιν καὶ σύλληψιν τοῦ πραγματικοῦ δράστου.

Οἱ Ἀμερικανοὶ πρὸ τῆς ἀποκαλύψεως ταύτης ἀπεδείχθησαν πολιτισμένοι καὶ πραγματικοὶ στρατιῶται συγχαρέντες τὸν Μοίραρχον ποικίλως (40).

Παρ' ὅλον ὅτι κινδυνεύομεν νὰ παρεξηγηθῶμεν ὅτι ἐπιδιδόμεθα εἰς τὴν ἱστόρησιν τῶν ὑπηρεσιακῶν πεπραγμένων ἑνὸς Ἀξ/κοῦ, ἐν τούτοις εἴμεθα ὑποχρεωμένοι νὰ ἐπιμείνωμεν καὶ ἐπὶ ἐνίων εἰσέτι περιστατικῶν εἰς ἃ ὁ αὐτὸς Ἀξ/κὸς διεδραμάτισε πρωτεύοντα ρόλον, διότι οὗτος ἔτυχε νὰ διατελέσῃ ἐπὶ μακρὸν διοικητὴς Ἀσφαλείας Κηφισίας, ἔνθα συρρέουσι καὶ κατοικοῦσιν ἐπιφανῆ μέλη τοῦ διπλωματικοῦ Σώματος καὶ τῶν ἄλλων ξένων Ἀποστολῶν, εἶναι δὲ γενικώτερον ἡ Κηφισιὰ τὸ κατ' ἐξοχὴν θέρετρον τῶν πολὺ εὐπόρων οἰκογενειῶν καὶ ὡς ἐκ τούτου συγκεντρώνει τὸ μεῖζον ἐνδιαφέρον ἐξ ὅλων τῶν προαστείων.

---

(40) Ὁ Κέννυ δι' ἐπιστολῆς του ἀπέστειλεν πρὸς τὸ Ἀρχηγεῖον Χωροφυλακῆς ἔπαινον εἰς τὸ κείμενον τοῦ ὁποίου μεταξὺ τῶν ἄλλων διελάμβανε «... Τὸ ἔργον τοῦ Μοιρ. εἰς τὴν ὑπόθεσιν αὐτὴν παρουσίασεν ἐξαίρετον προσήλωσιν εἰς τὸ καθῆκον του, ὀξεῖαν καὶ ταχεῖαν σκέψιν καὶ ἀναλυτικὴν ἐργασίαν, ὡς ἐπίσης ἐξαιρέτους γνώσεις ἐγκληματολογίας ...».

3η. Ὑπόθεσις Βρεττανοῦ Διπλωμάτου Bellis :

Κατὰ τὴν γενομένην ἔρευναν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ δράστου τῆς εἰς βάρος Μὰκ Κέννυ κλοπῆς ἀνευρέθησαν καὶ δύο αὐτόματα «τόμψον» μετὰ πλήρων φυσιγγίων γεμιστήρων καὶ ἐν μνημόνιον (σημειωματάριον) μὲ ἐπίχρυσον κάλυμμα, εἰς ὃ μνημόνιον εὑρίσκοντο καταχωρημέναι λέξεις συνιστῶσαι προφανῶς κρυπτογραφικὸν κώδικα.

Ὁ δράστης κατέθεσεν ὅτι ταῦτα εἶχεν ἀφαιρέσει πρό τινων ἡμερῶν παρ' αὐτοκινήτου τινὸς σταθμεύοντος εἰς ὑποδειχθὲν παρ' αὐτοῦ μέρος, τοιαύτη ὅμως ἄδικος πρᾶξις δὲν εἶχε ἀναγγελθῆ εἰς τὴν Ἀστυνομίαν.

Ἐκ τῆς ἐπακολουθησάσης ἐρεύνης ἐνετοπίσθη τὸ διαρηχθὲν αὐτοκίνητον καὶ διεπιστώθη ὅτι τοῦτο ἀνῆκεν εἰς τὸν Ἄγγλον διπλωματικὸν ὑπάλληλον Μπέλλις, ὅστις, ὡς ἐκ τῶν ὑστέρων διεπιστώθη, ἐπειδὴ τὸ σημειωματάριον περιεῖχεν κρυπτογραφικὴν κλεῖδα, ὑποπτεύθη κατασκοπευτικὴν δρᾶσιν καὶ οὐχὶ πρᾶξιν κοινῆς κλοπῆς, δι' ὃ καὶ εἶχεν ἀναφερθῆ εἰς Λονδῖνον, ἔνθεν μάλιστα εἶχεν ἀφιχθῆ εἰδικὸς ἐρευνητής.

Ὅταν παρουσιάσθη εἰς τὸν Μπελλὶς ὁ Μοίραρχος καὶ τὸν ἠρώτησεν ἐὰν εἶχε συμβῆ τὶ εἰς βάρος τοῦ αὐτοκινήτου του οὗτος ἀπέκλεισε τοιοῦτον τι καὶ μόνον ὅταν τῷ ἐπεδείχθη τὸ σημειωματάριον κατελήφθη ὑπὸ μεγάλης συγκινήσεως καὶ ἐζήτησε συγγνώμην, διότι δὲν εἶχε καταγγείλη εἰς τὰς Ἑλληνικὰς ἀρχὰς τὸ ἐπισυμβὰν αὐτῷ. Πλημμυρισμένος ἀπὸ χαρὰν ἀπηύθυνε τὴν παρατιθεμένην ἐν μεταφράσει ἀκόλουθον ἐπιστολήν :

Ὁδὸς Κορυτσᾶς 5
Κηφισιᾶ
Κορ. 26 Ἀπριλίου 1953

Πρὸς
Τὸν Διοικητὴν Διοικήσεως
Χωρ/κῆς Κηφισιᾶς

Ἀγαπητὲ Κύριε,

Νὰ μοῦ ἐπιτραπῆ νὰ ἀπευθύνω τὰς εὐχαριστίας μου εἰς τὴν ὑπηρεσίαν σας, ὅσον ἀφορᾷ τὴν ταχεῖαν ἀνεύρεσιν τῶν ἀντικειμένων, ἅτινα ἐκλάπησαν ἐκ τοῦ αὐτοκινήτου μου τὴν 21 Μαρτίου.

Δεδομένου ὅτι εἰς τὴν Ἀγγλίαν ἔχομεν Ἀστυνομίαν διὰ τὴν ὁποίαν εἴμεθα πολὺ ὑπερήφανοι μετ' εὐχαριστήσεως εὑρίσκομεν ἐν Ἑλλάδι μίαν ὑπηρεσίαν ἐφάμιλλον ἂν ὄχι ἀνωτέραν αὐτῆς καὶ εἶμαι εὐτυχὴς διότι καὶ ἐν Ἑλλάδι δύναμαι νὰ τυγχάνω τῆς αὐτῆς εὐγενοῦς καὶ ἀποτελεσματικῆς ἐξυπηρετήσεως καὶ προσοχῆς.

Διατελῶ ὑμέτερος Μπέλλις

4. Τὴν 22 ὥραν τῆς 15-3-1952 ἐπέστρεφεν ἐκ τῆς ἐργασίας του εἰς τὴν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Κάλβου 135 (συνοικ. Γκύζη Ἀθηνῶν) οἰκίαν του ὁ Ἀργυραμοιβὸς Ἀντώνιος Γεωργούλιας μεταφέρων ἐντὸς χαρτοφύλακος 2.000 χρυσᾶς λίρας καὶ 100 ἑκατομμύρια δραχ. (πρὸ τῆς ἀναπροσαρμογῆς). Εἰς μικρὰν ἀπόστασιν ἀπὸ τῆς οἰκίας του ἐδέχθη ἐπίθεσιν προσωπιδοφόρου, ὅστις, μὲ προτεταμένον περίστροφον, τὸν διέ-

ΑΝΤΙΣΤΡΑΤΗΓΟΣ Ε.Β.Χ. ΑΝΔΡΕΑΣ ΑΝΔΡΙΚΟΠΟΥΛΟΣ

Διατελέσας Ἐπιθεωρητὴς Β' καὶ Γενικὸς Δ/ντὴς

Ὑπουργείου Δημοσίας Τάξεως καὶ ἤδη

ΥΠΑΡΧΗΓΟΣ Ε.Β.Χ. - Ἰούλιος 1967

ταξε νὰ τῷ παραδώση τὸν χαρτοφύλακα. Ὁ Γεωργούλιας ἐτράπη εἰς φυγὴν καὶ εἰσῆλθεν εἰς παρακείμενον ὑπόγειον οἰνοπωλεῖον, ἀλλὰ κατεδιώχθη καὶ ἐκεῖ ὑπὸ τοῦ προσωπιδοφόρου, ὅστις, ἀφοῦ καθήλωσεν τοὺς ὀλίγους θαμῶνας, ἐπυροβόλησε τετράκις κατὰ Γεωργούλια τραυματίσας τοῦτον δι' ἑνὸς βλήματος εἰς τὴν ὀσφύν, ὅτε ἁρπάσας τὸν χαρτοφύλακα ἐξηφανίσθη.

Ἀνακρίσεως ἐπελήφθη τὸ ΣΤ′ παράρτημα Ἀσφαλείας Ἀστυνομίας Πόλεως Ἀθηνῶν. Ἡ πρᾶξις ἐχαρακτηρίσθη ὡς τοιαύτη ἐκδικήσεως καὶ λόγῳ ὑπονοιῶν συνελήφθη καὶ ἐπροφυλακίσθη ὡς ἔνοχος ὁ κατοικος Ἀθηνῶν Σκαφίδας, θεωρηθείσης, οὕτω ληξάσης τῆς ὑποθέσεως (41).

Αἱ διαμαρτυρίαι καὶ τὸ ἄλλοθι τοῦ Σκαφίδα δὲν ἤρκεσαν νὰ διασκεδάσουν τὰς ὑπονοίας τῆς Ἀστυνομικῆς ἀρχῆς δι' ἓν πρωτοφανὲς ἐν μέσαις Ἀθήναις ἔγκλημα.

Τὴν 8-4-1952 ἄγνωστος ἔκλεψεν τὸ πρὸ τῆς ἐν Κηφισιᾷ κατοικίας του σταθμεῦον αὐτοκίνητον τοῦ Ἀμερικανοῦ ταγματάρχου Τζόνσον. Συνεπείᾳ ἀμέσου τηλεγραφικῆς ἀγγελίας τοῦ τμήματος Ἀσφαλείας Κηφισιᾶς ἐκινητοποιήθησαν αἱ πρὸς ὅλας τὰς κατευθύνσεις ἀρχαὶ Χωροφυλακῆς. Τὴν πρωΐαν τῆς ἑπομένης τὸ ἀναζητούμενον αὐτοκίνητον ἐνέπεσεν εἰς ἐνέδραν χωρ/κῆς παρὰ τὴν Λεβάδειαν, ἀλλ' ὁ ὁδηγός, ἀναπτύξας μεγάλην ταχύτητα, δὲν ὑπήκουσε εἰς τὰ σήματα τῶν ὀργάνων τῆς Χωρ/κῆς νὰ σταθμεύση καὶ κατηυθύνθη πρὸς Λαμίαν. Πάραυτα ἐκινητοποιήθησαν αἱ πρὸς τὴν κατεύθυνσιν τοῦ αὐτοκινήτου ὑπηρεσίαι Χωρ/κῆς καὶ μετὰ δραματικὴν καταδίωξιν ἐνεκλωβίσθη παρὰ τὸ Κηφισοχώριον, ἔνθα ὁ δράστης ἐγκαταλείψας τὸ αὐτοκίνητον ἤρξατο πυροβολῶν κατὰ τῶν ὀργάνων Χωρ/κῆς, προσπαθῶν νὰ διαφύγη. Συλληφθεὶς μετήχθη εἰς Κηφισιᾶν ἔνθα, ἀφοῦ ἐξηκριβώθη ὅτι λέγεται Δαφνομήλης Κων/τῖνος τοῦ Ἰωάννου ἐκ Ρεθύμνου Κρήτης, κάτοικος διαφόρων ξενοδοχείων Ἀθηνῶν, ὑπεβλήθη εἰς ἀνάκρισιν διὰ τὴν κλοπὴν τοῦ αὐτοκινήτου, διὰ τὴν ὁπλοφορίαν καὶ ὁπλοχρησίαν. Εἰς τὸν Διοικητὴν Ἀσφαλείας δὲν ἦτο νοητὸν ὅτι εἷς κλέπτης αὐτοκινήτου εὑρέθη ὁπλοφορῶν καὶ ἐν τέλει ἐποιήσατο μάλιστα χρῆσιν τοῦ περιστρόφου ἐναντίον τῶν ὀργάνων τῆς τάξεως, δὲν ἠννόει του τ' ἔστιν διὰ ποῖον λόγον οὗτος ἔφθασεν εἰς τόσον βαρείας πράξεις, καὶ ὑποπτεύθη ὅτι κάτι σοβατώτερον ἔδει νὰ συμβαίνη.

Ὁ Δαφνομήλης ἀρχικῶς ὡμολόγησεν ὅτι τὸ περίστροφον εἶχε κλέψει ἐκ τῆς ἐν Ψυχικῷ οἰκίας τοῦ Λοχαγοῦ Ἀμερικανικοῦ στρατοῦ Κανέλλου. Κατὰ τὴν εἰς τὸ ἐν τῷ ξενοδοχείῳ δωμάτιον τοῦ Δαφνομήλη ἔρευναν ὁ Σακελλαριάδης ἀνεῦρεν ἐπιμελῶς διπλωμένον φύλλον ἐφημερίδος «Ἀκρόπολις» ἐν τῷ ὁποίῳ περιεγράφετο λεπτομερῶς ἡ κατὰ τοῦ ἀργυραμοιβοῦ Γεωργούλια ἐπίθεσις, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ἤγαγεν τὸν Σακελλαριάδην θὰ θέση τὸν Δαφνομήλην καὶ πρὸ τοῦ ἐγκλήματος Γεωργούλια. Ὁ Δαφνομήλης, νομίσας ὅτι ἡ Ἀστυνομία γνωρίζη τὰ λαβόντα χώραν, ὡμολόγησεν ὅτι αὐτὸς ἦτο ὁ ἐπιτεθεὶς προσωπιδοφόρος καὶ διηγήθη ὅλας τὰς λεπρομερείας.

Ἡ παραβολὴ τοῦ εἰς τὸ σῶμα τοῦ Γεωργούλια ἀνευρεθέντος βλήματος ἀπέδωκε τὴν ταυτότητα τοῦ ὅπλου, ἤτοι τοῦ περιστρόφου ὅπερ ἔφερεν ὁ Δαφνομήλης. Ἐγένετο ἐν συνεχείᾳ πλήρης ἀναπαράστασις καὶ ὁμολογία ἐνώπιον ὅλων τῶν ἁρμοδίων ἀρχῶν καὶ πλήθους λαοῦ εἰς συνοικισμὸν Γκύζη καὶ ἡ διὰ χειροκροτημάτων καὶ δημοσιογραφικῶν ἐπαίνων δικαίωσις τῆς Χωροφυλακῆς.

---

(41) Βλέπε καὶ Ἐφημ. ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ φύλλον 7636 τῆς 18-3-1952

5η Ὑπόθεσις Καβουρίου: Τὴν 21ην ὥραν τῆς 5-8-1953 ἄγνωστος, ἐνεδρεύων εἰς ἐξοχικὴν θέσιν μικροῦ Καβουριοῦ Βουλιαγμένης, ἐφόνευσε διὰ περιστρόφου τὸν ἐξ Ἀθηνῶν Θεόδ. Δέγλερην καὶ ἐτραυμάτισε σοβαρῶς τὴν μετ' αὐτοῦ εὑρισκομένην μνηστήν του.

Τὸ ἔγκλημα συνετάραξε τὸ πανελλήνιον, ὁ Ἀθηναϊκὸς τύπος ἐπὶ ἡμέρας ἠσχολεῖτο μὲ τὴν περιγραφὴν τούτου καὶ μὲ τὰς διὰ τὴν ἐξιχνίασιν καταβαλλομένας προσπαθείας, ἐπειδὴ ὅμως παρήρχοντο αἱ ἡμέραι ἄνευ ἀποτελέσματος ἐφημερίδες τινὲς ἤρξαντο μεμφόμεναι τῆς Χωρ/κῆς, ἐνῶ παραλλήλως, οὐχὶ ἐξ εὐγενῶν ἐλατηρίων ὁρμώμενοι καὶ ὑπόπτως κινούμενοι, παράγοντες τινὲς ἐξώθησαν Δημοτικὰ καὶ Κοινοτικὰ Συμβούλια τῆς περιοχῆς ὡς καὶ συλλόγους ἐπαγγελματιῶν νὰ προβοῦν εἰς τὴν ἔκδοσιν ψηφισμάτων δυσπιστίας πρὸς τὴν Χωρ/κὴν καὶ εὐνοίας πρὸς τὴν Ἀστυνομίαν Πόλεων. Τὸ αἴσθημα τῆς ἀσφαλείας εἶχε κλονισθῆ σοβαρῶς καὶ μία σκιὰ ἑνὸς «φονηᾶ-Δράκου» εἶχε νεκρώσει τὴν Τουριστικὴν ζώνην.

Ἡ νευρικότης εἶχε καταλάβει καὶ τοὺς ὑπευθύνους Ἀξιωματικοὺς τῆς Χωρ/κῆς, πλὴν τοῦ Ἀνωτέρου Δ/τοῦ Χωρ/κῆς Πρωτευούσης ταξιάρχου Σταύρου Πετροπούλου, ὅστις μὲ μεγάλην ψυχραιμίαν καὶ πληθωρικὴν αὐτοπεποίθησιν διηύθυνε τὰς προσπαθείας τῶν ὑφισταμένων του.

Μετὰ πάροδον ἡμερῶν τινῶν συνεκρότησεν ὁ Πετρόπουλος σύσκεψιν στελεχῶν καθ' ἣν ἀπεφασίσθη, ἀφ' ἑνὸς μὲν νὰ ἐρευνηθῆ ἐκ νέου μετὰ πάσης σχολαστικότητος ὁ τόπος τοῦ ἐγκλήματος ἀφ' ἑτέρου δὲ ὅπως ὁ ἐγκληματίας ἀναζητηθῆ καὶ μεταξὺ τῶν ἀνωμάλων τύπων, οἵτινες κατέκλυζον τὰ παραλιακὰ κέντρα καθ' ὁμάδας καὶ ἰδιαιτέρως μεταξὺ τῆς κατηγορίας τῶν ἡδονοβλεψιῶν.

Ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν ἀποφάσεων τούτων τὸ πρῶτον βῆμα ὑπῆρξε σημαντικὸν καὶ παρήγορον.

Ἐντὸς θάμνων, ἐγγὺς τῆς θέσεως τοῦ ἐγκλήματος, ἀνευρέθη περίστροφον καὶ ἐξ ἀνευρεθέντος ἐπ' αὐτοῦ τμήματος δακτυλικοῦ ἀποτυπώματος κατεβλήθη προσπάθεια ἐξιχνιάσεως, πλὴν οὐδὲν ἐπετεύχθη. Τὸ περίστροφον ἦτο στρατιωτικὸν καὶ ἐλήφθη ὡς δεδομένον ὅτι ἔδει ν' ἀνήκῃ εἴς τινα στρατιώτην τοῦ πρὸ τριμήνου στρατοπεδεύοντος ἐκεῖ πλησίον 21ου Συν/τος. Ἡ διαλεύκανσις τῆς ὑποθέσεως ταύτης, ἐν συνδυασμῷ καὶ πρὸς πληροφορίαν ὅτι κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ ἐγκλήματος εἶχεν ἐμφανισθῆ ἐκεῖσε ἄτομον φέρον οὐλὴν εἰς τὸ πρόσωπον, ἀνετέθη ὑπὸ τοῦ Ταξιάρχου Πετροπούλου εἰς τὸν Μοίρ. Σακελλαριάδην. Ὁ Σακελλαριάδης μετέβη μετὰ τοῦ μάρτυρος τῶν χαρακτηριστικῶν εἰς Ἅγιον Ἀνδρέαν καὶ ἐκεῖ ἐκ τῶν ἐπὶ τῶν στελεχῶν τῶν ἀπολυτηρίων φωτογραφιῶν ὁ μάρτυς ἀνεγνώρισε ὡς ὕποπτον τὸν ἀπολυθέντα στρατιώτην Γεώργιον Στεφανόπουλον, κάτοικον Ἀθηνῶν ὁδὸς Νικηφόρου Οὐρανοῦ 15. Ἀπὸ τῆς στιγμῆς ἐκείνης αἱ ἐνέργειαι ἀστραπιαίως διεδέχθησαν ἀλλήλης μέχρις ὅτου ὁ Στεφανόπουλος ὁμολογήσῃ πλήρως τὸ ἔγκλημα τὴν 2-9-1953, ἤτοι ἕνα μῆνα μετὰ τὴν διάπραξιν τοῦ ἐγκλήματος.

Ἐπηκολούθησαν αἱ παταγώδεις ἀνακοινώσεις καὶ δημοσιεύσεις τῶν ἐφημερίδων διὰ τὴν λαμπρὰν ἐπιτυχίαν τῆς Χωροφυλακῆς. Αἱ μεμψιμοιρίαι μετετράπησαν εἰς διθυράμβους καὶ αἱ ἀπειλαὶ εἰς πληθωρικὴν εὐμένειαν πρὸς τὸ Σῶμα. (42)

---

(42) Φάκελλος 24/14/3 Ἀνωτέρας Δ/σεως Χωροφυλακῆς Πρωτευούσης.

6. Τὴν 26-10-1959 καὶ κατὰ τὰς ὥρας 19-20 ἄγνωστος ἐφόνευσεν καὶ ἐλήστευσεν ἐν τῇ ἐν Χαϊδαρίῳ οἰκίᾳ του τὸν Γεώργ. Μανίδην.

Κατόπιν μακρᾶς καὶ ἐπιπόνου ἀνιχνεύσεως ἰσχυρῶν ὁμάδων 'Αξιωματικῶν καὶ ὁπλιτῶν Χωρ/κῆς, ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ τότε 'Ανωτέρου Δ/τοῦ Συν/ρχου Τομαρᾶ Χρ., διεπιστώθη ὅτι δρᾶσται τοῦ ἐγκλήματος ἦσαν οἱ κωφάλαλοι Παπαθανασίου Βασιλ. καὶ Πειρουνάκης Νικολ. 'Εκ τούτων ὁ πρῶτος συνελήφθη τὴν 2-11-1959, τοῦ δὲ δευτέρου ἀνευρέθη τὸ πτῶμα μὲ πολτοποιημένην τὴν κεφαλὴν τὴν 16-11-1959, καθὼς δὲ διεπιστώθη τὸν εἶχεν φονεύσει ὁ συλληφθεὶς συνένοχος του(43). 'Η κοινὴ γνώμη μὲ ἔκπληξιν καὶ συγκίνησιν παρηκολούθει τὰς γιγαντιαίας προσπαθείας τῆς Χωρ/κῆς.

7. Τέλος διὰ νὰ τερματίσωμεν τὴν ἐπιλογὴν πειστηρίων ὄχι μόνον τῆς ἱκανότητος καὶ ἐπαρκείας τῆς εἰς τὰ Προάστεια ἀστυνομευούσης Χωροφυλακῆς ἀλλὰ καὶ τοῦ ἀλαθήτου, περὶ ὧν ὁμιλοῦν πάντα τ' ἀνωτέρω, ἀναφέρομεν καὶ μίαν ἐκ τῶν ἐπιτυχιῶν ἐν τῇ διώξει τοῦ λαθρεμπορίου (44). ῎Οργανα τοῦ τμήματος 'Ασφαλείας Αἰγάλεω (45) τὴν 11-5-1963 κατέσχον 5,500 γραμ. ἰνδικῆς κανάβεως, ποσότητα ἣν μετέφερον ἐντὸς κρυπτῶν τῶν αὐτοκινήτων των Λιβανοὶ λαθρέμποροι ναρκωτικῶν ἐκ Μέσης 'Ανατολῆς διὰ Δυτικὴν Εὐρώπην. Οἱ λαθρέμποροι οὗτοι συνειργάζοντο μετὰ 'Ελλήνων λαθρεμπόρων, διαμενόντων ἐν 'Αθήναις.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ — ΔΡΑΚΟΣ

'Εφ' ὅσον διὰ λόγους παραλληλισμοῦ δραστηριότητος προέβημεν εἰς τὴν ἀνωτέρω ἐπιλογήν, διὰ τοὺς ἰδίους λόγους πρέπει ν' ἀναφερθῶμεν καὶ εἰς τὸ ἔργον τῆς Δ/νσεως 'Αστυνομίας Θεσσαλονίκης.

Δὲν θὰ ὁμιλήσωμεν ἐνταῦθα περὶ τῆς ὑποθέσεως Λαμπράκη, διότι ὡς σχοῦσα τεραστίας ἐπιπτώσεως αὕτη ἐπὶ τοῦ δημοσίου βίου τῆς χώρας ἀπετέλεσεν ἀντικείμενον ἰδιαιτέρας ἐρεύνης καὶ μελέτης, ὅπως ἐπίσης ἰδιαιτέρως ἐπραγματεύθημεν καὶ περὶ τῆς ὑψίστης ἐθνικῆς σημασίας ὑποθέσεως Πόλκ. 'Επίσης δὲν θ' ἀναφερθῶμεν εἰς περιπτώσεις οὐδὲ εἰς λεπτομερείας, ἀλλὰ θὰ καταχωρήσωμεν τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐρεύνης ἡμῶν, ὅτι δηλονότι οὐδεμία ποινικὴ ἢ εἰδικὴ ἐθνικῶς ὑπόθεσις, μὲ ἀξιόλογον περιεχόμενον, ἐφ ἧς νὰ ἔχῃ ἐπιληφθῇ ἡ Χωροφυλακή, παραμένῃ ἀνεξιχνίαστος διὰ τὴν ἀστυνομίκν Θεσσαλονίκης.

---

(43) Φάκελλος 24/6/17 'Ανωτέρας Δ/σεως Χωροφυλακῆς Πρωτευούσης.

(44) Βλέπε Φακ. 'Ανωτέρας Δ/σεως Χωροφυλακῆς Πρωτευούσης 58/9/14 καὶ 47/16/29.

(45) Παρὰ τὰς τόσας ἐπιτυχίας καὶ τὸ 'Ηράκλειον ἔργον τῆς κατὰ τὰ Προάστια Χωρ/κῆς, ὀφείλομεν νὰ παρατηρήσωμεν ὅτι ἀπὸ ἀπόψεως ὀργανώσεως καὶ λειτουργίας αἱ αὐτόσε ὑπηρεσίαι ὑστέρουν καὶ ὑστεροῦν σοβαρῶς. 'Εκτὸς τῶν 'Αστ/κῶν Τμημάτων μὲ λίαν μειωμένην δύναμιν, τῶν τυρήνων τμημάτων 'Ασφαλείας καὶ τῶν πτωχοδρομικῶν τμημάτων «Τροχαίας», οὐδεμία ἄλλη ὀργάνωσις ὑφίσταται. 'Απὸ πολλῶν ἐτῶν γίνεται λόγος περὶ ὀργανώσεως Δ/νσεων, καὶ 'Υποδ/νσεων 'Αστυνομίας, 'Ασφαλείας, 'Αγορανομίας, «Τροχαίας», περὶ ἑνὸς ἐκσυγχρονισμοῦ τοῦτ' ἔστιν καὶ περὶ μιᾶς σοβαρωτέρας ὀργανώσεως, ἐν τῇ πραγματικότητι ὅμως εὑρισκόμεθα εἰς τὸ στάδιον τῶν συζητήσεων, διότι δημιουργεῖται θέμα αὐξήσεως τινὸς τῆς δυνάμεως καὶ τινων ἄλλων οἰκονομικῶν ἐπιβαρύνσεων καὶ ἡ προχειρολογοῦσα Πολιτεία διστάζει νὰ προχωρήσῃ σοβαρῶς. 'Εκτὸς τῆς Πολιτείας ἡ ἐνοχὴ βαρύνει καὶ τὴν ἑκάστοτε ἡγεσίαν, ἥτις οὐδέποτε συνέδεσεν τὴν ἀποστολὴν καὶ τὴν θέσιν της μὲ τὰ σοβαρὰ προβλήματα τοῦ Σώματος.

Ἴσως θὰ πρέπει νὰ σταθῶμεν ὀλίγον εἰς τὴν περιβόητον ὑπόθεσιν «τοῦ Δράκου τῆς Θεσσαλονίκης», ἴσως μάλιστα ἡ ὑπόθεσις αὕτη νὰ ἀξίζει ἑνὸς μείζονος καὶ λεπτοῦ ἐλέγχου ὅσον ἀφορᾷ τὴν ταυτότητα τοῦ δράστου καὶ τὰ διαπραχθέντα σφάλματα καὶ λάθη, ἀλλ' ἐνταῦθα θ' ἀκολουθήσωμεν τὸ δεδικασμένον μιᾶς τελεσιδίκου δικαστικῆς ἀποφάσεως καὶ θὰ δεχθῶμεν ὡς «Δράκον» τὸν Ἀριστ. Παγκρατίδην, σκεπτόμενοι καὶ ἡμεῖς ὡς ἐσκέφθη ὁ εἰσαγγελεὺς ἐφετῶν Σγουρίτσας.

Τί εἶναι αὐτὸς ὁ «Δράκος» ; Εἶναι ἕνας ἄνθρωπος ὅστις βαρύνεται μὲ μίαν σειρὰν βιαίων ἐπιθέσεων κατὰ διαφόρων μεμονωμένων προσώπων, ὡς μὲ τὸν φόνον τοῦ ἰλάρχου Ραΐση, μιᾶς νέας ἥτις συνώδευε τὸν ἴλαρχον εἰς θέσιν Μίκραν, μιᾶς νοσοκόμου ἐπὶ τῆς κλίνης της εἰς ὑπνωτήρια Ἀδελφῶν τοῦ Δημοτικοῦ Νοσοκομείου Θεσσαλονίκης καὶ εἰς βαρὺν τραυματισμὸν ἄλλων προσώπων εἰς ἐρωτικὰς συναντήσεις των ἐντὸς τοῦ δάσους Σεΐχ-Σοῦ, δι' ὃ καὶ ὁ ἐγκληματίας οὗτος ἀπεκλήθη καὶ «Δράκος τοῦ Σέϊχ-Σοῦ». Ὑπῆρξαν δύο στάδια ἐγκληματικῆς δραστηριότητος τούτου, τὸ πρῶτον κατὰ τὸν χειμῶνα 1956-1957 καὶ τὸ θέρος 1957 καὶ τὸ δεύτερον καὶ εἰδεχθέστατον κατὰ τὴν ἄνοιξιν 1959.

Ἔσχομεν τὴν τιμὴν νὰ ὑπηρετῶμεν τότε εἰς Θεσσαλονίκην, ἀρχικῶς μὲν ὡς Διοικητὴς Τροχαίας καὶ εἶτα ὡς Δ/ντὴς Ὑποδ/νσεως ἐγκληματολογικῶν ὑπηρεσιῶν καὶ οὕτω, ἀφ' ἑνὸς μὲν γνωρίζομεν ἀπ' εὐθείας καὶ ὑπευθύνως τὰ διατρέξαντα, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἔχομεν εἰς χεῖρας ἡμῶν ἕνα τεράστιον μέρος τῆς συντελεσθείσης τότε ἐργασίας. Τὸ πανελλήνιον εἶχε συνταραχθῆ καὶ εἶχε τεθῆ ὑπὸ δοκιμασίαν ἐκ τῶν ἐγκλημάτων τοῦ κακούργου ἐκείνου, βαρύτατον δὲ ἄγχος φοβίας εἶχεν ἐξαπλωθῆ ἐπὶ πολλὰ ἔτη ἰδιαιτέρως ἐν τῇ πόλει Θεσσαλονίκης καὶ ἕνα δημιουργηθὲν σύμπλεγμα ὑπῆρξεν ἀφορμὴ τῶν πλέον κωμικοτραγικῶν ἐκδηλώσεων, ἰδία ἀπὸ τῆς ἐπελεύσεως τοῦ σκότους. Ἀξ-κοὶ καὶ ὁπλῖται τῆς Ἀστυνομίας εἶχον ὑποταχθῆ εἰς τὴν φοβίαν καὶ ὡπλοφόρουν ὡς κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ἀντισυμμοριακοῦ ἀγῶνος. Λιποθυμίαι, τηλεφωνικαὶ ἐκκλήσεις, φαντάσματα, ὀχυρώσεις κλπ., αὐτὴ ἦτο ἡ ζωὴ τῆς Θεσσαλονίκης, ἐνῶ τὸ σύνολον τῶν δημοσίων Κέντρων καὶ ἰδία τῶν ἐξοχικῶν ἔπαυσε νὰ λειτουργῇ. Ἡ δύναμις τῆς ἀστυνομίας καθ' ἑκάστην, ἀπὸ τῶν πρώτων ἑσπερινῶν ὡρῶν, κατελέμβανε θέσεις ἐνεδρῶν εἰς τὰς παρυφὰς τῆς πόλεως, ἀφ' ἑνὸς μὲν πρὸς ἄμεσον καὶ ἀποφασιστικὴν ἐπέμβασιν εἰς περίπτωσιν νέας ἐκδηλώσεως τοῦ ἐγκληματίου, ἀφ' ἑτέρου δὲ πρὸς ἐνίσχυσιν τοῦ ἠθικοῦ τῶν κατοίκων ἵνα ἐπανέλθωσιν εἰς τὸν κανονικὸν ρυθμὸν ζωῆς, πλὴν ὅμως τὰ μέτρα ταῦτα ἐπὶ ματαίῳ ἐσυνεχίζοντο ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν. Ἐλπίζομεν εἰς μίαν ἰδιαιτέραν ἔκδοσιν νὰ περιγράψωμεν τὰ σοβαρὰ καὶ τὰ φαιδρὰ πεπραγμένα τῆς περιόδου ἐκείνης διὰ τὸ θέμα τοῦτο. Ἱκανοῦ ἀριθμοῦ ἀνδρῶν χωρ-κῆς ἐκλονίσθη ἡ ὑγεία ἀνεπανορθώτως.

Τὰς πρωϊνὰς ὥρας τῆς 7-12-1963 συνελήφθη ὁ Ἀριστείδης Παγκρατίδης δι' ἀπόπειραν βιασμοῦ 12ετοῦς παιδίσκης.

Χάρις εἰς τὰς ἀκαταβλήτους προσπαθείας, τὰς ἀνακριτικὰς μεθόδους, τὴν ὑπομονὴν καὶ ἐπιμονὴν τοῦ τότε Διοικητοῦ Γενικῆς Ἀσφαλείας Θεσσαλονίκης, Ἀντ/ρχου Νικ. Τζαβάρα, καὶ τῶν βοηθῶν του Σταθοπουλοπούλου, Κανελλοπούλου κλπ., τῇ ἀμερίστῳ καὶ διαρκῆ συμπαραστάσει ἀντεισαγγελέως Πλημ-κῶν, μετὰ ἐννεάμηνον διεσαλπίσθη ὅτι ὁ Παγκρατίδης ἦτο αὐτὸς οὗτος ὁ στυγερὸς ἐγκληματίας «Δράκος» καὶ ὡς τοιοῦτος κατεδικάσθη ἐν τέλει τετράκις εἰς θάνατον.

Ἀγορεύων κατὰ τὴν δίκην τούτου ὁ εἰσαγγελεὺς Σγουρίτσας μεταξὺ ἄλλων:

παρετήρησε καὶ τ' ἀκόλουθα, διότι ὑπεστηρίζετο μετὰ σφοδρότητος ὅτι ὁ Παγκρατίδης δὲν εἶχεν σχέσιν τινὰ μὲ τὸν Δράκον: «Πολλὰ ἐλέχθησαν καὶ πολλὰ ἐπερρίφθησαν κατὰ τοῦ ἀδιαβλήτου τῆς ὁμολογίας. Ὑπῆρξαν βεβαίως ὑπερβολαί, ἀστυνομικοὶ δὲν διεκρίθησαν διὰ τὴν ἀξιοπιστίαν των (46). Ἀπὸ τοῦ σημείου ὅμως τούτου μέχρι τοῦ νὰ πιστεύσω ὅτι ὅλοι οἱ Ἀξιωματικοὶ τῆς Γενικῆς Ἀσφαλείας Θεσσαλονίκης ἐν συνεννοήσει μὲ τὸν ἀντεισαγγελέα Πρωτοδικῶν ἔφθασαν μέχρι τοιούτου

Εἰς τὸ σημεῖον ἔνθα ἐδολοφονήθη ὑπὸ τοῦ «Δράκου» ὁ ἴλαρχος Ραΐσης μετὰ τῆς φίλης του. Ὁ εἰσαγγελεὺς Πλημ-κῶν Ἀργυρόπουλος μετά τινος ἄλλου παράγοντος τῆς δικαστικῆς ἀστυνομίας συζητοῦν μετὰ τῶν τότε Δ/ντοῦ Ἀστυνομίας Κων. Μήτσου καὶ Δ/ντοῦ Υ.Ε.Β.Ε. Κων. Ἀντωνίου ἐπὶ τῶν πορισμάτων τῆς αὐτοψίας των.

σημείου ἠθικῆς καταπτώσεως, ἠθικῆς ἐξαθλιώσεως καὶ ἐγκληματικότητος ὥστε νὰ ἐπιρρίψουν εἰς τοὺς ὤμους ἑνὸς ἀθώου τὰ ἐγκλήματα ἑνὸς ἀγνώστου δράστου ὑπάρχει τεραστία ἀπόστασις, τὴν ὁποίαν ἐγὼ τοὐλάχιστον δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ διαβῶ ...». Ἡ καταδικαστικὴ ἀπόφασις κατέστη πλέον τελεσίδικος. Ἡ δίκη αὐτὴ ἔκλεισε πᾶσαν ἐκκρεμότητα ἀνεξιχνιάστων ὑποθέσεων διὰ τὴν Θεσσαλονικην, ὅταν δὲ λέγομεν ἀνεξιχνιάστων ὑποθέσεων ἐννοοῦμεν τὰς ὑποθέσεις ἐκείνας αἵτινες προκαλοῦν μίαν γενικωτέραν κάπως συγκίνησιν τῆς κοινῆς γνώμης, διότι πάντοτε θὰ ὑπάρχει μία ἐκκρεμότης ἀνεξιχνιάστων κλοπῶν.

---

(46) Εἷς Ὑπομοίραρχος, ἐν τῇ προσπαθείᾳ του νὰ ἐπιδείξῃ μίαν ἀσυγχώρητον πολυπραγμοσύνην καὶ ἐπιπολαίαν ἐπιδειξιομανίαν κατὰ τὴν ἐπ' ἀκροατηρίῳ ἐξέτασιν του, ὑπέπεσεν εἰς ἀνεπιτρέπτους ἀντιφάσεις, ἀνεδαφικὰς ὑπερβολὰς καὶ εἰς διατύπωσιν κωμικῶν ἐνίοτε σκέψεων. Οὕτω ἐδημιουργήθη ἡ περὶ ἀναξιοπιστίας τῶν ἀστυνομικῶν ἄποψις, ἔστω καὶ πρὸς στιγμήν.

ΟΙΚΗΜΑΤΑ — ΣΤΡΑΤΩΝΙΣΜΟΣ

Ἐν τοῖς πρόσθεν παρεστήσαμεν διὰ μακρῶν τὴν συνεπείᾳ τῆς Κρατικῆς ἀστοργίας ἀθλιότητα τῶν συνθηκῶν στεγάσεως καὶ στρατωνισμοῦ τῶν ὑπηρεσιῶν καὶ ἀνδρῶν Χωροφυλακῆς.

Ἡ κατάστασις αὕτη ἤρξατο ἐμφανίζουσα βελτίωσιν τινὰ ἀπὸ τοῦ 1930 καὶ ἰδία ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ Διατάγματος περὶ στεγάσεως Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν, εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν τοῦ ὁποίου προεβλέφθη καὶ ἡ συμμετοχὴ τοῦ Διοικοῦντος Ἀξιωματικοῦ, ἀληθὴς ὅμως βελτίωσις ἐπῆλθεν μετὰ τὸν Βον Παγκόσμιον Πόλεμον, ἀφ' ὅτου αἱ ὑπηρεσίαι τῆς Χωροφυλακῆς ἤρξαντο στεγαζόμεναι εἰς οἰκήματα ἀνεκτῶν καὶ κατὰ τὸ μᾶλλον ἀξιοπρεπῶν συνθηκῶν.

Κατὰ τὴν περίοδον 1936 - 1940 ἐγένετο ἓν σοβαρὸν βῆμα πρὸς ἀπόκτησιν ἰδιοκτήτων οἰκημάτων, δι' ἀνεγέρσεως τοιούτων ἐξ ὑπαρχῆς, βάσει συγκεκριμένων σχεδίων. Εἶχον καταρτισθῆ σχέδια δι' ὅλα σχεδὸν τὰ κλιμάκια τῶν ὑπηρεσιῶν, ἅτινα εἶχον κοινοποιηθῆ, ἀλλὰ παρέμεινον σχέδια.

Κατὰ τὴν μετὰ τὸ 1945 ἐπανεγκατάστασιν οἱ διάφοροι βαθμοφόροι κατέβαλλον λίαν ἀξιεπαίνους προσπαθείας καὶ κατὰ σοβαρὸν ποσοστὸν ἐστέγασαν τὰς ὑπηρεσίας των εἰς εὐπρεπῆ καὶ μᾶλλον ἐπαρκῆ οἰκήματα καὶ οὕτω τὰ Ἀστυνομικὰ Γραφεῖα ἐνεφάνισαν καὶ ἐν Ἑλλάδι πεπολιτισμένην στάθμην.

Σήμερον ἡ Χωροφυλακὴ χρησιμοποιεῖ 1978 περίπου οἰκήματα ἐκ τῶν ὁποίων 513 ἀνήκουν εἰς τὸ Κράτος καὶ 107 παρέχονται δωρεάν, ὑπὸ Δήμων, Κοινοτήτων ἢ ἄλλων ὀργανισμῶν, τὰ ὑπόλοιπα κατέχονται ἐπ' ἐνοικίῳ.

Μετὰ τὸ 1950 ἀνεπτύχθη τοσαύτη ἀγάπη τοῦ λαοῦ πρὸς τὴν Χωροφυλακήν, ὥστε οἱ κάτοικοι διαφόρων περιφερειῶν, ἐν τῇ ἐπιδιώξει των ν' ἀποκτήσωσιν ἐγκατάστασιν Ἀστυνομίας ἐν τῷ Χωρίῳ ἢ Κωμοπόλει των, προέβηοαν εἰς διαφόρους παραχωρήσεις καὶ εἰσφοράς. Ἅπασαι σχεδὸν αἱ Κοινότητες καὶ κατὰ τὸ πλεῖστον οἱ Δῆμοι παρεχώρησαν δσριτικῶς οἰκόπεδα διὰ τὴν ἀνέγερσιν ἰδιοκτήτων τῆς Χωροφυλακῆς οἰκημάτων, παρ' ἄλλων δὲ παρεχωρήθησαν δωρεὰν οἰκήματα καὶ τέλος ἀλλαχοῦ, ἐκτὸς τῶν οἰκοπέδων, ἀνηγέρθησαν δαπάναις τῶν κατοίκων πεπολιτισμένα οἰκήματα.

Μέχρι σήμερον ἔχουν ἀνεγερθῆ δαπάναις τοῦ Δημοσίου 65 οἰκήματα, ἐξ ἐπιτοπίων πόρων (εἰσφοραὶ - δωρεαὶ - ἀντίκρυσμα ἑσπερίδων - ἀθλητικῶν ἀγώνων κλπ.), 98 καὶ 72 κατ' ἀρχὴν ἐξ ἐπιτοπίων πόρων καὶ ἐν μέρει δαπάναις τοῦ Δημοσίου. Τέλος 4 οἰκήματα ἀνηγέρθησαν δαπάναις Ἀμερικανικῆς Ἀποστολῆς. Ἐκ διαφόρων δωρεῶν ἡ Χωροφυλακὴ ἔχει εἰς τὴν ἰδιοκτησίαν της 332 οἰκόπεδα, τὰ ὁποῖα ὅμως μᾶλλον θὰ ἀπωλέση λόγω παρελεύσεως ταχθέντος χρόνου ἐντὸς τοῦ ὁποίου ἔδει νὰ οἰκοδομηση.

Ἐκτὸς τῶν διὰ τὰ οἰκήματα εἰσφορῶν οὐκ ὀλίγαι ὑπῆρξαν αἱ δι' ἔπιπλα, σκεύη καὶ ἐργαλεῖα εἰσφοραί, ἴσως μάλιστα θὰ ἠδυνάμεθα νὰ εἴπωμεν ὅτι χάρις εἰς τὴν κατὰ ταῦτα ἰδιωτικὴν πρωτοβουλίαν ἀπέκτησαν πολλαὶ ὑπηρεσίαι Χωροφυλακῆς καθαρά, κατάλληλα καὶ ἐπαρκῆ ἔπιπλα.

Ἐκτὸς τῆς ἰδιωτικῆς πρωτοβουλίας ἀνέπτυξαν μεταπολεμικῶς ἐξαιρετικὴν πρωτοβουλίαν καὶ οἱ βαθμοφόροι τοῦ Σώματος, διά τε τὴν ἀπόκτησιν οἰκημάτων

ἀλλὰ καὶ διὰ τὸν ἐξωραϊσμὸν τούτων ἢ καὶ διὰ τὴν ἀπόκτησιν ἀπαραιτήτων μηχανημάτων καὶ ἐργαλείων.

Ἐγκατελήφθη τελείως ἡ προπολεμικὴ αὐστηρὰ ὑπηρεσιακὴ στεγανότης καὶ ἀπομόνωσις ὡς καὶ ἡ ἐκ τῆς ἀφῃρημένης ἰδέας «Κράτος» προσμονὴ τῶν πάντων.

Τὸ Τμῆμα «Τροχαίας» Θεσσαλονίκης ἐκτὸς τῶν ἄλλων ἀπέκτησεν αὐτοκίνητον μετὰ πολλῶν ἐξαρτημάτων διὰ τὴν διαγράμμισιν ὡς καὶ χειροκίνητον τοιοῦτον ἀξίας 200.000 δραχμῶν περίπου, ὁ Δῆμος Θεσσαλονίκης παρεχώρησεν εἰς τὴν Χω-

Χάρις εἰς ἐπιτοπίους πόρους, εἰσφορὰς Ἑταιρείας ὁδῶν καὶ ὁδοστρωμάτων καὶ ἄλλων φίλων τῆς Χωρ-κῆς ὑπὸ τὴν συνεχῆ ἐπίβλεψιν τοῦ Δ/τοῦ Τεχνικῶν Ὑπηρεσιῶν Θεσπρωτίας καὶ προέδρου φίλων Χωροφυλακῆς Γεωργίου Κινδίνη ἀνεγέρθη κατὰ τὴν περίοδον 1960-1961 τὸ ἀνωτέρω διόροφον οἴκημα ὑπὲρ τῆς Χωροφυλακῆς εἰς Ἅγιον Γεώργιον Θεσπρωτίας. Ἕνα ἀπὸ τὰ πολλὰ παρόμοια ἐπιτεύγματα.

ροφυλακὴν ἔκτασιν 10.000 τετραγωνικῶν μέτρων εἰς τὸ κέντρον τῆς Πόλεως διὰ τὴν ἀνέγερσιν ἐγκαταστάσεων Σχολῆς κυκλοφοριακῆς διαπαιδαγωγήσεως, ἐκτὸς τοῦ ἑτέρου διὰ τὴν ἀνέγερσιν τῶν ὑπηρεσιῶν τῆς Ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως οἰκοπέδου. Αἱ Σέρραι, τὰ Ἰωάννινα καὶ πλεῖσται ἄλλαι πόλεις ἀπέκτησαν ἐξόχου τεκτονικῆς ἐμφανίσεως καὶ κατασκευῆς οἰκήματα διὰ Λέσχας καὶ Ψυχαγωγικὰ Κέντρα ἀνδρῶν Χωροφυλακῆς, χάρις εἰς τὰ παραχωρηθέντα οἰκόπεδα καὶ εἰς τὴν πρωτοβουλίαν φιλοπροόδων Ἀξιωματικῶν.

380 ἑκατομ. δραχ. περίπου ἠνάλωσε τὸ Κράτος διὰ τὰς Τουριστικὰς ἐγκαταστάσεις Ἡγουμενίτσης καὶ ἄγνωστον ποῖον ποσὸν διὰ τὴν Ἐθνικὴν ὁδὸν Ἡγουμενίτση - Ἰωαννίνων, καὶ ὅμως καθ' ὅλην τὴν διαδρομὴν τῆς ὁδοῦ ταύτης (105 χιλιόμετρα) δὲν ὑπῆρχεν ἓν Ἀστυνομικὸν Κατάστημα ἀνθρωπίνων προϋποθέσεων. Ἡ Δ.Χ. Θεσπρωτίας τῇ συνδρομῇ πολλῶν παραγόντων ἀνήγειρεν διόροφον οἴκημα ἐξαιρετικῆς ἀρχιτεκτονικῆς, ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς ταύτης ὁδοῦ, ὥστε νὰ προβάλεται ἡ Χώρα καὶ ἡ Χωροφυλακή.

Σημαντικώτατον βῆμα ἀπετέλεσαν αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 98 - 105 τοῦ Κώδικος Ἑλληνικῆς Βασιλικῆς Χωροφυλακῆς ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου.

IV. ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ — ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΗ

Ὁλόκληρος ὁ ὡς ἀνωτέρω ὄγκος προσωπικοῦ καὶ πεπραγμένων, παρὰ τὴν Στρατιωτικὴν ἰδιότητα τοῦ Σώματος, ὑπόκειται, κατὰ φυσικὸν καὶ Συνταγματικὸν Νόμον, εἰς τὴν διακριτικὴν καὶ ὑπεύθυνον ἐξουσίαν τῶν Κυβερνήσεων, αἵτινες τόσον διὰ τῶν Νομοθετικῶν μέτρων ὅσον καὶ διὰ τῆς αἴγλης τῶν τασσομένων ἡγετῶν δίδουσι τὸ νόημα καὶ τὴν ἔκτασιν τῆς σκέψεως καὶ τοῦ ἔργου.

1. Κατὰ συνέπειαν τούτου ἔχει ἰδιαιτέραν ἀξίαν ὁ κύκλος τῆς ἁρμοδιότητος τοῦ ἐπικεφαλῆς Κυβερνητικοῦ Κλιμακίου (Ὑπουργείου), ἡ προσωπικότης τοῦ ἁρμοδίου Ὑπουργοῦ καὶ τὸ εἶδος τῆς παρ' αὐτοῦ τεινομένης πρὸς τὴν Χωροφυλακὴν χειρός, ὡς καὶ ὁ ὑπ' εὐθύνη τῆς Κυβερνήσεως ἐκλεγόμενος καὶ τοπεθετούμενος Ἀρχηγὸς Χωροφυλακῆς.

2. Ὁ Ἀρχηγὸς Χωροφυλακῆς ἐπιλέγεται ἐκ τῶν Ὑποστρατήγων Χωροφυλακῆς ἄνευ ὑποχρεώσεων πρὸς τὴν ἀρχαιότητα, ὡς πρὸς τὰς ἀποδοχὰς δὲ ἐξισοῦται πρὸς τὸν Ἀρχηγὸν Γενικοῦ Ἐπιτελείου (47).

Εἴδομεν ὅτι ἡ δικτατορία τῆς 4 Αὐγούστου 1936 συνέστησεν ἴδιον Ὑφυπουργεῖον Δημοσίας Ἀσφαλείας, ὅπερ διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 29/41 Ν.Δ. προήχθη εἰς Ὑπουργεῖον. Διὰ τοῦ Ν.Δ. 1201/1942 κατηργήθη τὸ Ὑπουργεῖον τοῦτο καὶ ἡ Χωροφυλακὴ ὑπήχθη εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐσωτερικῶν.

Διὰ τοῦ Α.Ν. 638 τῆς 1-11-1945 ἱδρύθη καὶ πάλιν ἴδιον Ὑπουργεῖον Δημοσίας Τάξεως, ὅπερ κατηργήθη διὰ τοῦ Νόμου 1671/1951 καὶ ἡ Χωροφυλακὴ ἐπανῆλθεν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐσωτερικῶν.

Ἀπὸ τοῦ 1954 συνεστήθη ὁ θεσμὸς τοῦ παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Ἐσωτερικῶν Ὑφυπουργοῦ (Νόμος 3076/54) πρὸς ὃν δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐσωτερικῶν μετεβιβάζοντο αἱ ἐπὶ τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας ἁρμοδιότητες, καὶ τέλος διὰ τοῦ Ν.Δ. 4426 τῆς 8/10-11-1964 ἐπανεσυνεστήθη τὸ Ὑπουργεῖον Δημοσίας Τάξεως, περὶ οὗ ὀλίγον κατωτέρω.

3. Ἡ κατοχικὴ περίοδος ἐξηνέμισε τὰς Οἰκονομικὰς Βάσεις Τ.Α.Ο.Χ. καὶ Τ.Α.Α.Χ , εἰς τοῦτο δὲ συνέβαλον καὶ αἱ ἀνωμαλίαι τοῦ Προσωπικοῦ.

Πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν Ταμείων τούτων διὰ τοῦ Ν.Δ. 133 τῆς 30-9-1946 συνεστήθη εἰδικὸν κινητὸν ἔνσημον ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἔνσημον Χωροφυλακῆς», ἐν ᾧ ὅμως διὰ τῆς μιᾶς χειρὸς παρεσχέθη τοιαύτη ἐνισχυσις δι' ἑτέρας, ὑπὸ τὸ Ν.Δ. 3957 τῆς 29-6-1959 (Φ.Ε.Κ. Α. 131) καὶ ὑπὸ τὸν προοδευτικὸν τιτλον «Περὶ εἰσαγωγῆς ἐν Ἑλλάδι τοῦ Διεθνοῦς συστήματος Μέτρων καὶ Σταθμῶν», ἐτέθη ὑπὸ δοκιμασίαν ὁ ἀπὸ τῆς συστάσεως πόρος τοῦ Τ.Α.Α.Χ. ἐκ τῆς σφραγίσεως Μέτρων καὶ Σταθμῶν.

Φρονοῦμεν ὅτι ἡ σταθερότης καὶ ἡ οἰκονομικὴ εὐρωστία τῶν Ταμείων τούτων πρέπει νὰ ἐνδιαφέρουν σοβαρῶς τὴν Ἐθνικὴν Ἀσφάλειαν. Ἀπὸ 10 ἐτίας περίπου τὰ ταμεῖα ταῦτα ἀντεμετώπιζον στενότητα καὶ ὑπεδεικνύοντο εἰς τὰς Κυβερνήσεις

---

(47) Ἄρθρον 6ον Κώδικος Ἑλληνικῆς Βασιλικῆς Χωροφυλακῆς.

διάφοροι λύσεις πρὸς ἀναζωογόνησιν των, δυστυχῶς μόλις ἤδη, κατὰ τὸ 1966, ἐψηφίσθη καὶ ἐξεδόθη ὁ Νόμος 4500 τῆς 1/5-3-1966 «περὶ διαθέσεως ποσοῦ 2,5% ἐκ τοῦ ἀντιτίμου τῶν εἰσιτηρίων ποδοσφαιρικῶν ἀγώνων ὑπὲρ τῶν Ἀσφαλιστικῶν Ταμείων τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας καὶ τοῦ Πυροσβεστικοῦ Σώματος».

4. Παρατηρεῖται πολλάκις ὅτι αἱ Κυβερνήσεις, ἀντιμετωπίζουσαι διάφορα θέματα ἐν τῇ διεθνῇ συναλλαγῇ, λησμονοῦσι καὶ παραμελοῦσι σοβαρὰ ἐσωτερικά των θέματα καὶ ἐκ τῶν ὑστέρων τὰ ἐσωτερικὰ αὐτὰ θέματα καθίστανται ἐπικίνδυνα διὰ τὴν ἐθνικὴν καὶ κοινωνικὴν δομήν.

Εἰς παραμονὰς διαλύσεως μιᾶς Βουλῆς καὶ ἐν μιᾷ νυκτὶ ἐψηφίσθησαν διάφοροι Νόμοι, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ τὰ Ν.Δ. 4024 καὶ 4025, τὸ μὲν πρῶτον περὶ κυρώσεως τῆς ὑπ' ἀριθ. 87 Διεθνοῦς Συμβάσεως «περὶ συνδικαλιστικῆς ἐλευθερίας καὶ προστασίας τοῦ Συνδικαλιστικοῦ Δικαιώματος», τὸ δὲ δεύτερον «περὶ κυρώσεως τῆς ὑπ' ἀριθμ. 98 Διεθνοῦς Συμβάσεως περὶ ἐφαρμογῆς τῶν ἀρχῶν τοῦ Δικαιώματος ὀργανώσεως καὶ συλλογικῆς διαπραγματεύσεως».

Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 9 τῆς ὑπ' ἀριθ. 87 Συμβάσεως καὶ τοῦ ἄρθρου 5 τῆς 98 τοιαύτης, ὁμιλοῦσι περὶ διασφαλίσεως Ἀρχῶν Δικαιώματος ὀργανώσεως καὶ συλλογικῆς διαπραγματεύσεως καὶ περὶ ἐλευθερίας καὶ προστασίας Συνδικαλισμοῦ εἰς τὰς Ἐνόπλους Δυνάμεις καὶ τὴν Ἀστυνομίαν (48).

Αἱ Διατάξεις αὗται ἀναφέρονται βεβαίως εἰς τὰς προϋποθέσεις τῆς Ἐθνικῆς Νομοθεσίας, ἐδημιούργησαν ἐν τούτοις ἀπατηλὰς ἐντυπώσεις, ἐφημερίδες δὲ τινές, λαβοῦσαι ἀφορμὴν ἐκ προσκλήσεως πρὸς τὰ Ἑλληνικὰ Σώματα Ἀσφαλείας διὰ συμμετοχὴν εἰς Διεθνῆ Συνδικαλιστικὴν Διάσκεψιν, προέβησαν εἰς ὑποστήριξιν ἀπόψεων ἀντικειμένων εἰς βασικὰς Διατάξεις τοῦ Στρατιωτικοῦ Ποινικοῦ Κώδικος, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ὁποίου πλείονες τῶν δύο Στρατιωτικοὶ ἐνεργοῦντες παρὰ τοὺς Κανονισμοὺς διαπράττουν τὸ ἀδίκημα τῆς στάσεως κλπ. Ὑπὸ τὸ εὐτελὲς πνεῦμα τῆς καταδημαγωγήσεως τῶν πάντων πρὸς κομματικὴν ἐκμετάλλευσιν, ἀδίστακτοι τινὲς δημοσιογράφοι καὶ πολιτευταὶ κατὰ τὴν περίοδον 1963 - 1965 ἔρριπτον συνθήματα περὶ συνδικαλισμοῦ ἀλλὰ καὶ περὶ δικαιώματος ἀπεργίας εἰς τὰ Σώματα Ἀσφαλείας.

5. Ἡ δικαιοδοσία καὶ ἁρμοδιότης τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν ἐπὶ τῆς Χωροφυλακῆς ἐρρυθμίζετο τόσον διὰ τῶν περὶ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου διατάξεων ὅσον καὶ ἐκ τῶν ἀκολούθων διατάξεων τοῦ Κώδικος :

α) Ἄρθρον 1. «Ἡ Χωροφυλακὴ ... ὑπάγεται εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐσωτερικῶν».

β) Ἄρθρον 106. «Ἡ Γενικὴ Ἀστυνομία περιλαμβάνουσα τὴν γενικωτέραν τοῦ Κράτους καὶ τῆς Κοινωνίας Ἀσφάλειαν, ἀσκεῖται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐσωτερικῶν δι' ἐκδόσεως Διαταγῶν πρὸς τὰς οἰκείας Ὑπηρεσίας Χωροφυλακῆς, πρὸς λῆψιν ὑπὸ τούτων τῶν ὑπὸ τῶν περιστάσεων ἐνδεικνυομένων Μέτρων».

γ) Ἄρθρον 30 «Ὅσον ἀφορᾷ τὴν Ὑγειονομικὴν Ὑπηρεσίαν».

δ) Ἄρθρον 32 «Ὅσον ἀφορᾷ τὴν Οἰκονομικὴν Ὑπηρεσίαν».

ε) Ἄρθρα 142 καὶ 156 - 158. «Ὅσον ἀφορᾷ τὰς Προαγωγάς».

στ) Ἄρθρα 80 - 86. «Διὰ τὰς μεταθέσεις κλπ.».

Γενικῶς τὰ περισσότερα γενικὰ ζητήματα ἔχουσιν τεθῆ ὑπὸ τὴν κρίσιν τοῦ Ὑπουργοῦ.

(48) Βλέπε Ν.Δ. ἐν Φ.Ε.Κ. Τεῦχος Α'. 174 τῆς 19-9-1961.

Πρὸς τοῦτο παρὰ τῷ Ὑπουργῷ (Ὑφυπουργῷ) λειτουργοῦσι Γενικαὶ Διευθύνσεις καὶ Διευθύνσεις, ὡς ἐν τῷ παρατεθέντι Διαγράμματι, αἵτινες λειτουργοῦσι βάσει, ἰδιαιτέρων Κανονισμῶν.

Ἤδη, διὰ τοῦ Ν.Δ. 4426 τῆς 9/10-11-64 ἐπανασυσταθέντος τοῦ Ὑπουργείου Δημοσίας Τάξεως, ὄχι ὡς ὀργανικὴ ἀνάγκη, ἀλλὰ ὡς τοιαύτη τακτοποιήσεως ἐνδοκομματικῶν ὑποθέσεων, αἱ ἁρμοδιότητες αὗται περιῆλθον εἰς Ὑπουργὸν Δημοσίας Τάξεως.

Ὀφείλομεν νὰ διαπιστώσωμεν ὅτι διὰ πρώτην φορὰν ἐγένετο τόσον ἀρτία σύστασις Ὑπουργείου Δημ. Τάξεως, τοῦ ὁποίου ἡ Κεντρικὴ ὑπηρεσία περιέλαβεν ὀργανωμένον γραφεῖον Ὑπουργοῦ, θέσιν Γενικοῦ Γραμματέως Γενικὰς Διευθύνσεις Χωροφυλακῆς, Ἀστυν. Πόλεων, Πολιτικῆς Ἀμύνης Χώρας, Ἐθνικῆς Ἀσφαλείας, τὰς Διευθύνσεις Ἀλλοδαπῶν, Πυροσβεστικῆς Ὑπηρεσίας, Ἐθνικοῦ Νομίσματος, Τουριστικῆς Ἀστυνομίας, τὸ Γραφεῖον Νομικοῦ Συμβούλου καὶ τὴν ὑπηρεσίαν Ἐντελλομένων ἐξόδων.

Ἐὰν θὰ ἐπιχειρεῖτο ἀπαρρίθμησις, ἰδιαιτέρα, τῶν σχέσεων Κυβερνήσεων καὶ Χωροφυλακῆς θ' ἀπετέλει τοῦτο ἀνώφελον ἐργασίαν, διότι αἱ σχέσεις αὗται διακανονίζονται ἑκάστοτε μονομερῶς ὑπὸ τῶν ἑκάστοτε Κυβερνήσεων ὡς εἰκὸς καὶ συνεπῶς εἰσὶν εὐμετάβλητοι, ἐκεῖνα ὅμως τὰ ὁποῖα ὑπῆρξαν κύρια χαρακτηριστικὰ τούτων ὑπῆρξαν ἡ προχειρότης, ἡ φιλαργυρία καὶ ἡ καταπίεσις.

V. ΓΑΜΟΣ ΟΠΛΙΤΩΝ

Ὁ γάμος τῶν ὁπλιτῶν ἀπετέλεσε καὶ εἶναι τὸ πλέον ἀκανθῶδες πρόβλημα διοικήσεως ἐν τῷ Σώματι, εἶναι τὸ πρόβλημα τὸ ὁποῖον ἤγαγεν τὴν ἡγεσίαν τοῦ Σώματος, ὅπως πρὸς περιορισμὸν τῶν ἐκ τούτου ἐπιπτώσεων, προτιμήση καὶ εἰσηγηθῆ, κατὰ τὸ παρελθόν, τὴν μὴ πέραν τῆς 12 ετίας ἀνακατάταξιν τῶν Χωροφυλάκων, εἶναι τὸ πρόβλημα τὸ ὁποῖον ἤνοιξε θύρας καὶ παράθυρα τοῦ Σώματος διὰ τὴν εἴσοδον τῆς καραδοκούσης καὶ ἐν ἀφηνιασμῷ ἀσυγκρατήτως εἰσορμησάσης εἰς τὸ Σῶμα πολιτικῆς καὶ τέλος, εἶναι τὸ πρόβλημα τὸ ὁποῖον σοβαρῶς ἐπέδρασε καὶ ἐπιδρᾶ ἐπὶ τῆς καθόλου ὑπηρεσιακῆς ἀποδόσεως τῆς Χωροφυλακῆς.

Εἰς προηγούμενα κεφάλαια διελάβομεν τὴν κατὰ περιόδους ἐξέλιξιν τοῦ θέματος. Εἴδομεν ὅτι κατὰ τὴν κατοχικὴν περίοδον, ἐπὶ σκοπῷ κυρίως συγκρατήσεως τῆς ὁπλιτικῆς δυνάμεως, ἀλλὰ καὶ πρὸς ἐκτροφὴν τῆς περὶ Πολιτικῆς οἰήσεως τοῦ τότε Ὑπουργοῦ Ἐσωτερικῶν Ἀν. Ταβουλάρη, ἐδημιουργήθησαν τὰ πρῶτα ρήγματα εἰς τὰς ἄλλοτε ποτὲ ἀτέγκτους ἀρχὰς τοῦ Σώματος περὶ ἀγαμίας τῶν Χωροφυλάκων καὶ ὑπεν/ρχῶν.

Ἀλλ' ἡ ἐνέργεια τοῦ Ταβουλάρη, λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν καὶ τῶν εἰδικῶν συνθηκῶν, ὠχριᾶ πρὸ τῶν ἐνεργειῶν καὶ μέτρων τῶν ἐλευθέρων πλέον Κυβερνήσεων ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου, αἵτινες δὲν ἐπέτρεψαν ἁπλῶς τὸν γάμον ἀλλὰ κατηξευτέλισαν τὴν ἀξιοπρέπειαν τοῦ Σώματος καὶ τῶν ἀνδρῶν του διὰ τῶν μεθόδων ἃς μετῆλθον κατὰ περιόδους.

Τὸ ἄρθρον 2 τοῦ Ν.Δ. 302 τῆς 19/19 Ἀπριλίου 1947 διελάμβανεν «ἐπιτρέπεται εἰς τὸν Ἀρχηγὸν τῆς Χωροφυλακῆς ὅπως μετὰ σύμφωνον γνώμην ἐπι-

τροπῆς ἀναγνωρίζῃ γάμους ἐνωμοταρχῶν, ὑπεν/ρχων καὶ Χωροφυλάκων..... Τελεσθέντας ἄνευ ἀδείας πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου. . . .».

Εἶναι ἀληθὲς ὅτι ἡ δημοσίευσις τοῦ Ν.Δ. τούτου ἠκολούθησε τὴν πλέον σύντομον ὁδόν, αὐθημερὸν τῆς ψηφίσεώς του ὑπεγράφη καὶ ἐδημοσιεύθη, παρ' ὅλα ταῦτα ὅμως ἔδει ὁ νομοθέτης, προκειμένου νὰ προστατεύσῃ τὸ Σῶμα καὶ τὴν ἀξιοπρέπειαν τῶν ἀνδρῶν του, νὰ θέσῃ συγκεκριμένην ἡμερομηνίαν, ἑνὸς μηνὸς π.χ. πρὸς τῆς συντάξεως τοῦ νομοσχεδίου, ἐὰν ἤθελε νὰ παραμείνῃ καὶ αὐτὸς ἀξιοπρεπὴς καὶ ἀδιάβλητος. Οὕτω ἀπὸ τῆς καταθέσεως τοῦ νομοσχεδίου εἰς τὴν ἐπιτροπὴν ἐξουσιοδοτήσεως μέχρι τῆς δημοσιεύσεως ἐτελέσθησαν χιλιάδες γάμοι, ὥστε κατὰ τὴν δημοσίευσιν τὸ Σῶμα ἀπετελεῖτο κατὰ τὸ ἥμισυ περίπου ἐξ ἐγγάμων ἐνῷ ὁ ἀντισυμμοριακὸς ἀγὼν ἐμαίνετο.

Διὰ τοῦ Ν.Δ. τούτου ἐτάσσετο προθεσμία ἐντὸς τῆς ὁποίας ἔδει νὰ ὑποβληθῶσιν τὰ διὰ τὴν ἀναγνώρισιν τῶν τελεσθέντων γάμων δικαιολογητικά, ἡ προθεσμία αὕτη παρετάθη ἐπὶ ἓν ἔτος διὰ τοῦ Ν.Δ. 813 τῆς 29/29 Σ/βρίου 1948, καὶ ἐν συνεχείᾳ παρετάθη καὶ αὖθις μέχρι καὶ 15-4-1950 δυνάμει ἄρθρου 2 Ν.Δ. 1180 τῆς 7/15 Ὀκτωβρίου 1949. Ἔκτοτε ἔχει καταστῆ ἕρμαιον τῆς πολιτικῆς τὸ θέμα τοῦ γάμου τῶν ὁπλιτῶν τῆς Χωροφυλακῆς καὶ ἀνὰ τριετίαν κλπ. δημιουργεῖται καὶ μία νέα ἀναταραχὴ πρὸς πολιτικὴν ἐκμετάλλευσιν.

Οὕτω : Διὰ τοῦ Ν. 2581 τῆς 16-9-1953 προεβλέφθη ἡ ἀναγνώρισις τῶν μέχρι τῆς ἡμερομηνίας ταύτης γάμων. Κατὰ τὰς 14 καὶ 15 Σ/βρίου 1953 νέαι χιλιάδες γάμων ὁπλιτῶν χωροφυλακῆς ἐτελέσθησαν εἰς τοὺς πάσης κατηγορίας ναοὺς τῆς Χώρας, ὥστε νὰ εὑρεθοῦν ἐντὸς τῆς προθεσμίας ἔγγαμοι οἱ ἀφρόνως ἐπιδιώκοντες τὸν γάμον, ἀνεξαρτήτως τῆς ἡλικίας των.

Ἐν συνεχείᾳ ἦλθεν τὸ Ν.Δ. 3365 τῆς 22-9-1955 «περὶ Κώδικος Ἑλληνικῆς Βασιλικῆς Χωροφυλακῆς», εἰς τὸ ὁποῖον συναντῶμεν δύο διατάξεις ,ὡς παγίαν νομοθετικὴν μέριμναν ἐμφανισθείσας, ἐν τῷ ἄρθρῳ 70 περὶ τοῦ γάμου Ἀξ/κῶν, Ἀνθυπασπιστῶν, ὑπαξιωματικῶν καὶ χωροφυλάκων καὶ τὴν τῶν παραγράφων 13, 15 καὶ 18 τοῦ ἄρθρου 252 ὡς μεταβατικὴν τεθεῖσαν.

Κατὰ τὰς μεταβατικὰς ταύτας διατάξεις προεβλέφθη ἡ ἀναγνώρισις ἁπάντων τῶν μέχρι τέλος Αὐγούστου 1955 τελεσθέντων γάμων. (Ὀρθὴ καὶ ἀπηλλαγμένη αἰχμῆς διάταξις ἐὰν δὲν ἐπηκολούθει ἡ διάταξις τῆς παραγράφου 3 ἄρθρου 15 Ν.Δ. 4101/1960, δι' ἧς παρετάθη αὕτη ἐπὶ ἓν εἰσέτι τρίμηνον), τελεσθέντων γάμων. Ἡ ἁρμοδία ὑπηρεσία τοῦ Ὑπουργείου ἠτιολόγησε τὴν διάταξιν ταύτην ὡς πρόδρομον τῆς παγίας διατάξεως τοῦ ἄρθρου 70, διὰ τῆς ὁποίας ἐπετράπη πλέον ὁ γάμος εἰς ἅπαντας τοὺς ὁπλίτας μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ 32ου ἔτους τῆς ἡλικίας των.

Ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τῆς διατάξεως ταύτης εἶχον προκληθῆ καὶ συσσωρευθῆ ἐξόχως ἀπαράδεκτα διὰ τὸ πνεῦμα καὶ τὴν ἰδιομορφίαν τῆς Χωροφυλακῆς προβλήματα. Ὅλαι αἱ ὑπηρεσίαι συνεχῶς διετύπουν τὰς ἀντιδράσεις καὶ ἀνησυχίας των τόσον ἀπὸ ὑπηρεσιακῆς πλευρᾶς ὅσον καὶ ἀπὸ τῆς τοιαύτης τοῦ καλῶς ἐννοουμένου συμφέροντος τῶν ἀνδρῶν τοῦ Σώματος καὶ τῆς ἀξιοπρεπείας των.

Τὸ Ἀρχηγεῖον Χωρ/κῆς ἐπισήμως πάντοτε εἶχε διαδηλώσει τὰς ἀντιδράσεις του διὰ τὴν ἐπέκτασιν ἐπὶ μεγαλυτέρας βάσεως τοῦ δικαιώματος γάμου, ἐπειδὴ δὲ δὲν εἶχε δυνηθῆ νὰ πείσῃ τὴν Κυβέρνησιν διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 85/56/28 ἐγκ. 20

ἀπὸ 24-5-1956 πρὸς ἁπάσας τὰς ὑπηρεσίας διαταγῆς του προσεπάθει διὰ μακρῶν νὰ πείση ὁπλίτας καὶ Ἀξ/κοὺς περὶ τοῦ ἀσυμφόρου τοῦ γάμου, ἐκτὸς ὡρισμένων εὐμενῶν προϋποθέσεων, καὶ ἐφίστα τὴν προσοχὴν τῶν βαθμοφόρων ἐπὶ τῶν παρανόμως τελουμένων γάμων.

Οἱ ἄνδρες τῆς Χωροφυλακῆς προερχόμενοι κυρίως ἐξ ἀγροτικῶν καὶ ἐργατικῶν οἰκογενειῶν παρουσίαζον ἰδιαιτέραν ἀδυναμίαν πρὸς τὸν ἔγγαμον βίον, τοῦτο ὅμως ἀντιστρατεύεται καὶ πρὸς τὴν ἀτομικήν των οἰκονομίαν καὶ πρὸς τὴν ὑπηρεσιακὴν εὐστάθειαν, ἐφ' ὅσον δὲν συντρέξουν αἱ προϋποθέσεις τῆς ὡρίμου ἡλικίας, τῶν προσηυξημένων ἀποδοχῶν λόγω πολυετοῦς ὑπηρεσίας, τῆς κοινωνικῆς καὶ ὑπηρεσιακῆς πεῖρας καὶ τῶν ἐξ ἀποταμιεύσεως διαθεσίμων,

Παραθέτομεν ἐκ τῆς ἐγκυκλίου ταύτης τοῦ Ἀρχηγείου τὰ κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἐπιχειρήματα κατὰ τοῦ γάμου, διότι σήμερον τὰ ἐπιχειρήματχ ἔχουν καταστῆ πλέον περισσότερα ἀλλὰ καὶ πλέον ἰσχυρά :

« α) Ὁ ἔγγαμος βίος πειθαναγκάζει εἰς διανυκτέρευσιν οἴκοι. Τοῦτο, τὴν « μείωσιν τῆς δυνάμεως ἐπαγόμενον, καθιστᾶ πλημμελῆ τὴν φρούρησιν τῶν Ὑπη« ρεσιῶν, ἡ δὲ τυχὸν ἐμφάνισις ἐκτάκτων ὑπηρεσιακῶν ἀναγκῶν ἀντιμετωπίζεται « κατ' ἀνάγκην δι' ἀνεπαρκοῦς δυνάμεως.

« β) Ἡ ἐκ τοῦ κοινοῦ συσσιτίου ἀποχὴ τοῦ ἐγγάμου, ἑστιωμένου μετὰ τῆς « οἰκογενείας αὐτοῦ, μειοῖ τὴν δύναμιν τῶν συσσιτούντων καὶ ἐντεῦθεν ἡ τοῦ συσσι« τίου παρασκευὴ δυσχερὴς ἀποβαίνει.

« γ) Λόγῳ τῆς αὐτῆς αἰτιας καὶ τῶν προβαλλομένων ὑπὸ τῶν ἐγγάμων προ« σκομμάτων, οἱ ἄγαμοι ἐπιβαρύνονται, εἴτε μὲ περισσοτέρας ὥρας ἐργασίας, εἴτε « μὲ ἐπιπονωτέρας ὑπηρεσίας καὶ δημιουργεῖται ἡ ἐντύπωσις καὶ τὰ εὔλογα παρά« πονα παρ' αὐτοῖς ὅτι μεταξύ των ὑφίστανται καὶ προνόμια, ὧν τοὺς καρποὺς « ἀπολαύουσι κατὰ τὸ πλεῖστον οἱ ἔγγαμοι συνάδελφοί των. Τούτου ἕνεκεν οὐ μόνον « πρὸς τὸν γάμον τὸ ἐνδιαφέρον τῶν ἀγάμων αὐξάνεται, ἀλλὰ καὶ ἡ οὑτωσὶ γενομένη « κατ' ἀνάγκην ἄνισος μεταχείρισις ,παραίτιος μεμψιμοιρίας ἀποβαίνει καὶ συνάμα « δημιουργεῖ κίνδυνον διαταράξεως τῆς πειθαρχίας.

« δ) Μέγα μέρος τῆς δραστηριότητος τῶν ἐγγάμων Ὑπαξ)κῶν καὶ Χωρ)κων « ἀναλίσκεται καὶ ἀπορροφᾶται ὑπὸ τῆς πρὸς τὴν οἰκογένειαν φροντίδος, διότι οὗτοι « κατ' ἀνάγκην περισπῶνται τὸ πλεῖστον τοῦ χρόνου εἰς τὸν ἀγῶνα ἐπιβιώσεως τῆς « οἰκογενείας των, ἰδιαιτέρως λόγῳ τῶν οἰκονομικῶν δυσχερειῶν, ἃς ἀντιμετωπί« ζουσιν. Ὁ ζῆλος ὅθεν αὐτῶν πρὸς τὴν ὑπηρεσίαν καὶ ἡ ἀπόδοσις μειοῦται.

« ε) Εἰς τὸν ἀγῶνα πρὸς συντήρησιν τῆς οἰκογενείας αὐτῶν ἐν πολλοῖς ἀπόλλυσι τὴν ἀξιοπρεπῆ καθόλου παράστασιν καὶ συμπεριφορὰν των, ἀναγκαζόμενοι « ὑπὸ τὴν πίεσιν τῶν ἀναγκῶν νὰ μεταφέρωσι δίκην ἀχθοφόρων ἐν στολῇ ὀγκώδη « δέματα, δίκτυα, σακκίδια κλπ. πλήρη τροφίμων ἢ ἄλλων εἰδῶν βιωτικῆς ἀνάγκης « ἢ καὶ ἐν ἀγκάλαις τὰ τέκνα των.

« στ) Ὑπὸ τὸ βάρος οἰκονομικῶν δυσχερειῶν, ἄγονται πολλάκις εἰς ἐνεργείας « εἴτε ἐκνόμους εἴτε ἠθικῶς ἐπιληψίμους. Ἡ ὑπηρεσιακὴ συνείδησις διαφθείρεται « καὶ τὸ καθῆκον παραμερίζεται. Ἐν τῇ δίνῃ τῶν δυσχερειῶν εὑρίσκουσιν ὡς μόνην « λύσιν τὴν προσφυγὴν εἰς τὴν σύναψιν χρέους, τὴν διενέργειαν εὐσχήμου ἐπαιτείας, « ἐνίοτε δὲ καὶ εἰς πράξεις ἐκβιαστικάς, μὴ καταγγελλομένας ἐν πολλοῖς εἴτε λόγῳ « φόβου εἴτε λόγῳ θεραπευομένου συμφέροντος. Ἐντεῦθεν ὁ τοιοῦτος ἔγγαμος

« μεθίσταται ἐκ τῆς θέσεως τοῦ ὀργάνου τῆς τάξεως εἰς τὴν θέσιν ὀργάνου πάσης « ἀταξίας........».

Σκληραὶ ἀλλὰ πραγματικαὶ διαπιστώσεις. Προϋποθέσεις αἵτινες συνετέλεσαν τὰ μέγιστα εἰς τὴν γενικὴν κάμψιν τῆς ὑπηρεσιακῆς δραστηριότητος καὶ κυρίως τῆς περὶ ἀκεραιότητος καὶ ἐντίμου συμπεριφορᾶς καθὼς καὶ εὐσυνειδήτου ἐκτελέσεως τοῦ καθήκοντος. Ὁ ἄστεγος οἰκογενειάρχης χωροφύλαξ τάσσεται νὰ καταδιώξῃ τοὺς παρανόμως οἰκοδομοῦντας, τοῦτ' ἔστιν τοὺς ἐκ τῆς αὐτῆς νόσου πάσχοντας....

Εἰς μίαν στιγμὴν ἡ Πολιτεία εἰσήκουσε τὴν θαρραλέαν γνώμην τῆς ὑπηρεσίας ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου καὶ διὰ τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 15 Ν.Δ. 4101/

Ἀντιστράτηγος Χωροφυλακῆς Κωνσταντῖνος Μακρυνιώτης, Ἀρχηγὸς Ε. Β. Χ. κατὰ τὴν περίοδον 1957—1960

1960 ἔθεσε περιορισμοὺς εἰς τὸν γάμον τῶν ὑπεν/ρχῶν καὶ Χωροφυλάκων διὰ τῆς αὐξήσεως τοῦ ὁρίου ἡλικίας εἰς 35 ἔτη καὶ μέχρι τοῦ 1/5 τῆς δυνάμεως, ἦτο ἀκόμη Ἀρχηγὸς χωρ)κῆς ὁ Ἀντιστράτηγος Κων. Μακρυνιώτης, ὅστις ἐγνώριζε καὶ νὰ θέτῃ τὰ ζητήματα ἐπὶ λογικῆς βάσεως ἀλλὰ καὶ νὰ θυμώνῃ ἐνίοτε.

Ἐπηκολούθησεν ὅμως συντόμως κατακόρυφος πτῶσις, εἰς πρῶτον μὲν στάδιον ἐπὶ μεταβατικῆς Κυβερνήσεως Πιπινέλη Π., ὅτε διὰ Ν. 4331 κατηργήθη, ἀφ' ἧς ἴσχυσεν μάλιστα, ἡ ἀνωτέρω διάταξις τοῦ ἄρθρου 15 Ν.Δ. 4101, καὶ ὡρίσθη ὡς ὅριον ἡλικίας τὸ 30ον ἔτος καὶ τὸ ποσοστὸν ηὐξήθη εἰς τὸ 1/3, εἰς δεύτερον δὲ στάδιον διὰ τοῦ Ν.Δ. 4371 τῆς 30-9-1964, δι' οὗ καὶ ἅπαντες οἱ παράνομοι γάμοι ἀνεγνωρίσθησαν καὶ ὁ γάμος ἐπετράπη «ἄνευ περιορισμοῦ τινὸς» ἀπὸ τῆς συμπληρώσεως τοῦ

30ου ἔτους τῆς ἡλικίας τῶν ὁπλιτῶν ἐν γένει. Ὁ νομοθέτης εἶναι πανίσχυρος διὰ νὰ νομοθετῇ, πρέπει ὅμως νὰ ἔχει καὶ ποιάν τινα ἱκανότητα ἐν τῇ προβλέψει, ἡ δὲ διὰ τοιούτων μεθόδων πολιτικὴ δὲν εἶναι ἁπλῶς εὐτελὴς ἀλλὰ λίαν ἐπικύνδυνος, εἶναι καταστρεπτική. Παρὰ ταῦτα ἡ ἡγεσία τοῦ Σώματος ἠρκέσθη εἰς διατύπωσιν ἁπλῶς ἀρνητικῆς γνώμης, δὲν παρητήθη. Ἕνα σκληρὸν παράδειγμα τῶν ἐπιπτώσεων τοῦ γάμου τῶν ὁπλιτῶν εἶναι καὶ τὸ ἀναφερόμενον ἀλλαχοῦ περὶ μεταβάσεως εἰς ἐπιτροπὴν τῆς Ε.Δ.Α. οἰκογενείας Χωρ/κος ἐν Ἡρακλείῳ Κρήτης πρὸς παραλαβὴν δέματος ἐκ τῶν διανεμομένων παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης, ἐνέργεια εἰς ἣν προέβη ἡ ἐν λόγῳ οἰκογένεια τῇ καθοδηγήσει τοῦ ἀρχηγοῦ της Χωροφύλακος ! ! ! !.

VI. ΠΡΟΣΘΕΤΟΙ ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΕΣ (Π.Χ.)

Τὴν ἡγεσίαν τοῦ Σώματος τῆς Χωρ/κῆς ἀπησχόλει ἀνέκαθεν καὶ τὸ θέμα τῆς προστασίας τῶν μετὰ εὐδόκιμον ὁπωσδήποτε ὑπηρεσίαν ἀπολυομένων ὁπλιτῶν καὶ οὐδέποτε ἔχει κατορθωθῇ ἡ ἀνεύρεσις μιᾶς λύσεως, ὁπωσοῦν λυσιτελοῦς καὶ ἀποδεκτῆς ὑπὸ τῆς Πολιτείας.

Πρὸς τοῦ Β' παγκοσμίου πλέμου τόσον διὰ τὸ θέμα τοῦτο ὅσον καὶ διὰ τὴν συντομωτέραν ἀνάπτυξιν συγγενικῶν σχέσεων μεταξὺ τῶν ἐκ νοτίου καὶ βορείου Ἑλλάδος Ἑλλήνων εἶχεν ριφθῇ ἡ ἰδέα ὅπως παρωτρύνωνται δι' εἰδικῶν ἀντιπαροχῶν οἱ ὁπλῖται τῆς Χωροφυλακῆς, καταγόμενοι κατὰ μέγιστον ποσοστὸν ἐκ νοτιου Ἑλλάδος, ἵνα μετὰ τὴν ἀπόλυσιν των νυμφεύωνται ἐν Βορείῳ Ἑλλάδι, ἔνθα θὰ ἐγκαθίσταντο γεωργικῶς.

Ἡ τοιαύτη λύσις τῆς γεωργικῆς ἐγκαταστάσεως κλπ. δὲν εἶχεν υἱοθετηθῇ καὶ παρέμεινον οἱ ὁπλῖται μὲ τὸ παράπονον ὅτι μετὰ τὴν ἀπόλυσιν εὑτίσκοντο ἄνευ ἐργασίας, ἦτο δὲ τὸ παράπονον τοῦτο λίαν βάσιμον καὶ σοβαρῶς ἐνδιαφέρον διὰ τὸ κοινωνικὸν σύνολον. Μετὰ τὴν λῆξιν τοῦ ἀντισυμμοριακοῦ ἀγῶνος ἡ πολιτεία διὰ τοῦ νόμου 751 προέβη εἰς τὴν λῆψιν σοβαρῶν προστατευτικῶν μέτρων ὑπὲρ τῶν ἐφέδρων πολεμιστῶν, ἐν ᾧ περὶ τῶν ὁπλιτῶν τῆς Χωροφυλακῆς οὐδὲν μέτρον ἐλαμβάνετο, ὁπότε τὸ ἔτος 1954 διὰ τοῦ Ν.Δ. 2959 τῆς 10-8-1954 υἱοθετήθη ὁ θεσμὸς τῶν προσθέτων Χωροφυλάκων κατὰ τὸ πρότυπον τῶν προσθέτων Ἀστυφυλάκων.

Εἰς ἐκτέλεσιν τοῦ Ν.Δ. τούτου ἐξεδόθη τὸ Β.Δ. τῆς 12/29-3-1955 «περὶ προσθέτων Χωροφυλάκων» καὶ ἐν συνεχείᾳ ἐπηκολούθησεν ἡ ὑπ' ἀριθμ. 85/65/16ου ἀπὸ 3-5-1955 ἐπεξηγηματικὴ διαταγὴ τοῦ Ἀρχηγείου Β.Χ. Αἱ διατάξεις τοῦ Ν.Δ. 2959/1954 ἐπανελήφθησαν εἰς τὸ ἄρθρον 73 τοῦ Κώδικος Ε.Β.Χ.

Ἀτυχῶς καὶ ὁ θεσμὸς οὗτος ἐλάχιστα ὠφέλησεν, ἴσως λόγῳ τῶν ἐπιβαλλομένων εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους ἐργοδότας πολλῶν καὶ συνθέτων ἐπιβαρύσεων, τῶν περὶ στολῆς διατάξεων, αἵτινες φρονοῦμεν ὅτι εἶναι ἀσύμφοροι καὶ εἰς τὸ Σῶμα, κλπ.

ΣΧΕΣΕΙΣ ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΗΣ—ΣΤΡΑΤΟΥ

Κατ' ἐπανάληψιν ἐποιησάμεθα λόγον καὶ μάλιστα ἐνίοτε διὰ μακρῶν ἐπὶ τοῦ κεφαλαιώδους θέματος τῶν σχέσεων τῆς Χωροφυλακῆς μετὰ τοῦ Στρατοῦ ἢ τανάπαλιν, ἤδη προβαίνομεν εἰς μίαν τελευταίαν ἱστόρησιν τῶν κατ' ἐπιλογὴν διατρεξάντων, μετὰ τὸν Α.Ν. 471/1945.

Οὐδεὶς δύναται νὰ ἀδικήσῃ τὸν Στρατὸν διὰ τὴν παρεξήγησιν μεθ' ἧς ὑπεδέχθη

τὸν Α.Ν. 471/1945, δεδομένου ὅτι, ἐπὶ σειρὰν ἔκτοτε ἐτῶν, τὴν διακεκριμένην καὶ ὅλως ἰδιαιτέραν ἀποστολὴν τῆς μὲν ἀπὸ τοῦ δὲ δὲν κατεννόει οὐδ' αὐτὴ ἡ ἡγεσία τῆς Χωρ/κῆς, λόγῳ τοῦ ἐθισμοῦ νὰ προσβλέπῃ πάντοτε πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Στρατιωτικῶν. Κατὰ συνέπειαν εὔλογοι ὑπῆρξαν ἔνιαι ἀντιδράσεις στρατιωτικῶν ἡγητόρων ἔναντι τῶν ἐμφανισθεισῶν ,ἀπὸ πλευρᾶς Χωρ/κῆς, ἐκδηλώσεων ἀνεξαρτήτου καὶ καθαρῶς ἀστυνομικῆς νοοτροπίας. Ὅταν ὅμως ἡ Στρατιωτικὴ ἡγεσία ἀντελήφθη ὅτι, οὐδέποτε ἀπέλλειπεν ἐκ τῆς Χωρ/κῆς ἡ σκέψις ἢ ἡ πρόθεσις νὰ συνεργάζηται στενώτατα μετὰ τοῦ Στρατοῦ καὶ νὰ συμπεριφέρηται πρὸς αὐτὸν ὡς πρὸς μεγαλύτερον ἀδελφόν, αἱ σχέσεις μεταξὺ τούτου καὶ Χωρ/κῆς κατέστησαν ἄρρηκτοι καὶ πάγιαι. Τόσον εἰς τὰ παραγωγικὰ Σχολεῖα ὅσον καὶ εἰς τὰ τοιαῦτα μετεκπαιδεύσεως ἐν τῇ Χωρ/κῇ, ἀείποτε ἐδιδάσκετο καὶ διδάσκεται ὡς ὑπερτάτη ἐθνικὴ ἀνάγκη ἡ συνεργασία μεταξὺ Χωρ/κῆς καὶ Στρατοῦ.

Ὁ ἀντισυμμοριακὸς ἀγὼν προσήγγισεν περισσότερον παντὸς ἄλλου τοὺς ἄνδρας Χωρ/κῆς καὶ Στρατοῦ καὶ ἐδόθη ἡ εὐκαιρία ἑκατέρωθεν τόσον νὰ ἀλληλοσπουδάσωσι καὶ γνωρίσωσι τὴν νοοτροπίαν των, ὅσον καὶ νὰ ἀλληλοεκτιμηθῶσιν βαθύτατα.

Ἡ ἐξέλιξις ὅμως τῶν σχέσεων τούτων ἐδοκιμάσθη κατ' ἐπανάληψιν ὑπὸ τοὺς ἀκολούθους κυριωτέρους σταθμούς :

Κατὰ τὸ 1947 ὁ Ὑπουργὸς Δημοσίας Τάξεως διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 34/33/14ε ἐγγράφου του πρὸς τὸ ΓΕΣ διετύπωσε σφοδρὰς ἀντιρρήσεις ὅσον ἀφορᾷ περιληφθεῖσαν διάταξιν εἰς καταρτισθὲν τότε σχέδιον νόμου περὶ ὑπαγωγῆς τῶν ἑκασταχοῦ ὑπηρεσιῶν ἀσφαλείας εἰς τοὺς στρατιωτικοὺς Δ)τάς.

Ἡ Βρεττανικὴ Ἀστυνομικὴ ἀποστολὴ ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου, ἀπηύθυνε τὸ ἀκόλουθον ἐν μεταφράσει ἔγγραφον πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Δημοσίας Τάξεως.

Πρὸς
Τὸ Ὑπουργεῖον Δημ. Τάξεως
Ἐνταῦθα

Βρεττανικὴ Ἀστυνομικὴ Ἀποστολὴ
Ἀρχηγεῖον ἐν Ἀθήναις
Ἀριθ. ΜΑ. 15/237/91

6η Ὀκτωβρίου 1947

ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ἀρχηγεῖον Βασιλικῆς Χωρ/κῆς

Περιῆλθεν εἰς γνῶσιν μου Νομοσχέδιον ἐν ἀντιγράφῳ δυνάμει τοῦ ὁποίου, ὑπὸ ὡρισμένας συνθήκας, αἵτινες δὲν καθορίζονται σαφῶς, ἡ Χωρ/κὴ θὰ ὑπόκειται εἰς τοὺς στρατιωτικοὺς Νόμους.

Θὰ ἐπεθύμουν νὰ δηλώσω ἀμέσως ὅτι ἀντιτίθεμαι ἐντόνως εἰς τὴν Ἀρχὴν ταύτην, ἥτις κατὰ τὴν γνώμην μου θὰ ἦτο λίαν ἐπιζημία διὰ τὴν ἀποδοτικότητα, τὸ ἠθικὸν καὶ τὸ γόητρον τοῦ πολιτικοῦ τούτου Σώματος.

ΤΣΑΡΛΣ ΟΥΙΚΑΜ
Ἀρχηγὸς τῆς Ἀποστολῆς

Διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 245301 ἀπὸ 23-9-1949, κατεπειγούσης διαταγῆς τοῦ Ἀρχιστρατήγου, καθωρίσθησαν αἱ σχέσεις στρατοῦ καὶ Χωρ/κῆς καὶ αἱ ἀποστολαὶ Χωρ/κῆς, ὡς καὶ ἀνωτέρω διελάβομεν.

᾿Εν τῇ δ/γῇ ταύτῃ ὁ ᾿Αρχιστράτηγος ἐπιμένων ἐπὶ τῆς στενῆς συνεργασίας ἐξεφράζετο λίαν ἐνθουσιωδῶς διὰ τὸ Σῶμα τῆς Χωρ/κῆς (49).

Μετὰ τὴν διαταγὴν ταύτην ἐπηκολούθησε συμπληρωματικῶς ἡ ὑπ' ἀριθμ. 245333 ἀπὸ 25-10-1949 καὶ ἐν συνεχείᾳ μετὰ τὴν ἔκδοσιν τοῦ Νόμου 1397/50 ἐξεδόθη ἡ κατωτέρω ὑπ' ἀριθμ. 213181 ἀπὸ 27-1-1950 διαταγὴ τοῦ ᾿Αρχιστρατήγου μὲ θέμα «Κωδικοποίησις ὁδηγιῶν ἐπὶ σχέσεων Στρατοῦ - Σωμάτων ᾿Ασφαλείας».

1. Κατόπιν τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1397/50 ᾿Αναγκ. Νόμου καὶ τῆς ἀπὸ 20-1-50 ἀποφάσεως ῾Υπουργῶν Στρατιωτικῶν καὶ Δημοσίας Τάξεως, καὶ μετὰ τὴν ἄρσιν τοῦ Στρατιωτικοῦ Νόμου καὶ Γ' Ψηφίσματος, δὲν αἴρεται ἡ ὑπαγωγὴ τῶν Σωμάτων ᾿Ασφαλείας ὑπὸ τὸν ὑποφαινόμενον διὰ τὰ κάτωθι ἀντικείμενα:

α) Τὴν δίωξιν τῶν ἐνόπλων κομμουνιστοσυμμοριτῶν.

β) Τὴν ἐξάθρωσιν τῶν συνωμοτικῶν σχεδίων τοῦ κομμουνισμοῦ καὶ τῶν ποικίλων ὀργανώσεων αὐτοῦ εἰς τὰς πόλεις καὶ τὴν ὕπαιθρον.

2. Διὰ ζητήματα ξένα πρὸς τὰ ἄνω ἀντικείμενα ἀκόμη καὶ διὰ περιπτώσεις διασαλεύσεως τῆς τάξεως ὑπὸ ἀτόμων ἢ ὁμάδων μὴ ἐχόντων σχέσιν μὲ τὸν κομ/συμμοριτισμόν, τὰ Σώματα ᾿Ασφαλείας δέον νὰ ἐνεργοῦν συμφώνως πρὸς τοὺς Νόμους καὶ τοὺς Κανονισμούς των.

῾Η ὑπὸ τοῦ Στρατοῦ, κατόπιν αἰτήσεώς των, ἐνίσχυσίς των εἰς τὰς περιπτώσεις ταύτας θὰ γίνηται συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ Κανονισμοῦ Πόλεων καὶ Φρουρίων (ἄρθρον 15 παραγ. 124-131).

3. ῾Ο Στρατὸς δηλαδὴ ἔχων τὴν γενικὴν εὐθύνην διὰ τὴν ἐξόντωσιν τῶν ὑπολειπομένων συμμοριακῶν ὁμάδων εἰς τὴν χώραν, ἢ τῶν τυχὸν μελλουσῶν νὰ εἰσβάλουν τοιούτων θὰ συνεπικουρῆται εἰς τὸ ἔργον του καὶ ὑπὸ τῶν Σωμάτων ᾿Ασφαλείας (Χωρ/κῆς-᾿Αστυν. Πόλεων).

Πρὸς ἄρσιν παρεξηγήσεων κατὰ τὴν συνεργασίαν ταύτην, καθορίζομεν τὰς ἀμοιβαίας ὑποχρεώσεις Στρατοῦ-Σωμάτων ᾿Ασφαλείας ὡς κάτωθι κωδικοποιουμένων τῶν σχετικῶν προγενεστέρων ὁδηγιῶν (Σχέσις Στρατοῦ-Χωρ/κῆς 245301/4031/3/23-9-1949, 245333/4031/3 25-10-49.

α) Αἱ κατὰ τόπους δυνάμεις τῶν Σωμάτων ᾿Ασφαλείας Χωρ/κῆς ᾿Αστυνομίας Πόλεων ἔχουν εὐθύνην ἔναντι τῶν τοπικῶν Στρατιωτικῶν Διοικήσεων εἰς τὰ ἑξῆς:

ι) ῾Η Χωρ/κὴ καὶ ᾿Αστυνομία Πόλεων εἶναι ὑπεύθυνοι διὰ τὴν συλλογὴν πληροφοριῶν, σχέσιν ἐχουσῶν μὲ τὸν κομ/σμὸν-συμμοριτισμὸν καὶ τὰς παραφυάδας του, διὰ τὴν ἄμεσον μετάδοσιν εἰς τὰς Στρατιωτικὰς ᾿Αρχὰς πληροφοριῶν, κατὰ τὴν κρίσιν τῶν Στρατιωτικῶν Διοικήσεων ἐνδιαφερουσῶν ταύτας, πρὸς ἄμεσον ἐκμετάλλευσιν, εἴτε ὑπὸ τοιούτων μόνον, εἴτε καὶ ἐν συνεργασίᾳ Στρατοῦ-Σωμάτων ᾿Ασφαλείας.

ιι) Αἱ ἀρχαὶ Χωρ/κῆς (Δ/νσεις-῾Υποδ/σεις-Σταθμοὶ-᾿Αποσπάσματα Μεταβατικὰ) εἶναι ὑπεύθυνοι διὰ τὴν δίωξιν μεμονωμένων ἐνόπλων κομ/συμμοριτῶν, ἢ μικροομάδων ἐντελῶς περιωρισμένης δυνάμεως. ῞Οπου δὲν ὑπάρχουν στρατ. τμήματα λαμβάνουν ὑπὸ τὰς διαταγάς των, πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον, τὰς ἐπιτοπίους ΜΕΑ.

ιιι) ῾Η Χωρ/κὴ καὶ ᾿Αστυνομία Πόλεων, ἔχουσαι πρωτοβουλίαν εἰς τὰς μεθόδους ἐνεργείας, συνεργάζονται μετὰ τῶν Στρατιωτικῶν ἀρχῶν διὰ τὴν λῆψιν τῶν ἀναγκαίων μέτρων πρὸς πρόληψιν κομμουνιστικῶν ἀνατρεπτικῶν ἐνεργειῶν, δολιοφθορῶν καταστροφῶν καὶ προσβολῶν τῶν ἀμάχου πληθυσμοῦ καὶ τῶν ζωτικῶν χώρων τῆς χώρας. Συμμορφοῦνται πρὸς τὰς γενικὰς ὁδηγίας ἐπὶ τῶν ἀντικειμένων τούτων τῶν κατὰ τόπους Διοικητῶν Μ.Μ. Στρατοῦ (Σωμάτων Στρατοῦ-Μεραρχιῶν ἢ ἰσοσυνάμων).

Οἱ Διοικηταὶ οὗτοι εἰς τὰς ὁδηγίας των δέον νὰ μὴ ὑπεισέρχωνται εἰς λεπτομερείας, ἀλλὰ νὰ ἀφήνουν τὰς ἀναγκαίας πρωτοβουλίας εἰς τὰς κατὰ τόπους ᾿Αστυνομικὰς ἀρχάς.

ιυ) Τὰ Σώματα ᾿Ασφαλείας διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν ἐπικειμένων ὁμαδικῶν κομ/συμμοριακῶν ἐνεργειῶν, ἢ ἐκδηλωθεισῶν τοιούτων τίθενται ὑπὸ τὰς ἀμέσους διαταγὰς τῶν κατὰ τόπους Στρα-

(49) Βλέπε τὴν διαταγὴν ταύτην ἐν Παρ/τι Χ, α.α. 113.

τιωτικῶν ἀρχῶν, αἵτινες εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην καὶ κατόπιν ἐξουσιοδοτήσεως ὑπὸ τῶν οἰκείων Σ. Στρατοῦ θὰ δύνανται κατ' ἐξαίρεσιν τοῦ κανόνος νὰ διατάξουν μετακινήσεις μονάδων Χωρ/κῆς ἐκ τῶν κανονικῶν ζωνῶν των καὶ προσωρινῶς μόνον πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον.

β) Εἰς ἃς περιοχὰς δὲν ἑδρεύουν τοπικὰ μάχιμα Στρατιωτικὰ τμήματα (τὰ Κέντρα 'Εκπαιδεύσεως καὶ αἱ Σχολαὶ δὲν θεωροῦνται ὡς τοιαῦτα) τότε τὰ Σωματα 'Ασφαλείας ἔχουν πλήρη εὐθύνην δι' ἅπαντα τὰ ἀνωτέρω ζητήματα καὶ θὰ λαμβάνουν γενικὰς ὁδηγίας ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον διὰ τὰ ζητήματα ταῦτα ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τῶν Διοικητῶν Σωμάτων Στρατοῦ, ΑΣΔΑΝ καὶ ΣΚΕ εἰς τὴν ζώνην εὐθύνης τῶν ὁποίων ἀνήκουν ἤτοι :

ι) Κρήτη—Νῆσοι Αἰγαίου—(πλὴν Εὐβοίας-Θάσου)—Ζάκυνθος (Κεφαλληνία—'Ιθάκη ὑπὸ ΑΣΔΑΝ.

ιι) Λευκὰς—Παξοὶ—Κέρκυρα ὑπὸ Α'. Σ.Σ.

ιιι) Νομὸς 'Αττικῆς καὶ Βοιωτίας ὑπὸ ΑΣΔΑΝ.

γ) Τὰ Σώματα Στρατοῦ ΑΣΔΑΝ καὶ ΣΚΕ θὰ ἐκδώσουν λεπτομερεῖς ὁδηγίας εἰς ὅτι ἀφορᾷ τὴν συνδρομὴν τοῦ ἔργου τῶν Σωμάτων 'Ασφαλείας ὑπὸ τῶν ΜΕΑ, ὥστε νὰ ἀποφεύγωνται προστριβαὶ κυρίως εἰς περιοχάς, ἔνθα δὲν ὑπάρχουν Στρατιωτικαὶ 'Αρχαί.

δ) Διοικητικὸς ἔλεγχος, ὅσον ἀφορᾷ, παραλείψεις σχετιζομένας μὲ τὰς εὐθύνας τῶν Σωμάτων 'Ασφαλείας ἔναντι τοῦ ὑποφαινομένου (παρ. 3 α–β), θὰ ἐνεργῆται, τῇ αἰτήσει τῶν κατὰ τόπους Στρατιωτικῶν ἀρχῶν, παρὰ τῶν τοπικῶν 'Ανωτέρων Διοικήσεων τῶν Μονάδων Χωρ/κῆς.

Οἱ Διοικηταὶ τῶν Σωμάτων Στρατοῦ, ΑΣΔΑΝ, ΣΚΕ, δύνανται νὰ ἀσκήσουν ἀπ' εὐθείας ἔλεγχον μόνον ἐπὶ τῶν Διοικητῶν Χωρ/κῆς, διὰ πᾶν ὅμως σοβαρὸν παράπτωμα δέον νὰ ἀναφέρωνται εἰς τὸν ὑποφαινόμενον.

Διὰ τυχὸν παραλείψεις ὀργάνων 'Αστυν. Πόλεων δέον νὰ ἀναφέρωνται ἡμῖν διὰ τὴν ἄσκησιν τοῦ ἐλέγχου ὑπὸ τοῦ 'Υπουργείου Δημοσίας Τάξεως.

4. Αἱ παροῦσαι ὁδηγίαι νὰ κοινοποιηθῶσιν εἰς ἁπάσας τὰς στρατιωτικὰς μονάδας καὶ τὰ Σώματα 'Ασφαλείας καὶ νὰ καταβληθῇ προσπάθεια ἐξ ὅλων τῶν πλευρῶν, ὥστε νὰ ἐπιδειχθῇ ἡ ἀμοιβαία, κατανόησις καὶ νὰ ἐπιζητηθῇ πλήρης καὶ στενὴ συνεργασία μεταξὺ Στρατοῦ—Σωμάτων 'Ασφαελίας.

'Ο ἐπιδιωκόμενος σκοπὸς εἶναι ἱερὸς καὶ οὐδεμίαν ἀμφιβολίαν ἔχω, ὅτι ἅπασαι αἱ ἔνοπλοι δυνάμεις θὰ ἁμιλλῶνται εὐγενῶς διὰ τὴν εὐόδωσιν τοῦ σκοποῦ τούτου.

'Ο 'Αρχιστράτηγος Α. ΠΑΠΑΓΟΣ

Πρόκειται περὶ τῆς τελευταίας ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου διαταγῆς ὑπὸ τὸ κράτος τοῦ θεσμοῦ τοῦ 'Αρχιστρατήγου καὶ δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν ὅτι εἶχεν ἀπόλυτον ἰσχὺν μέχρι καὶ τῆς ἐκδόσεως τοῦ Ν.Δ. 4234 τῆς 30-7-1962, οὐ μὴν καὶ μετὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ νόμου τούτου αἱ βασικαὶ ἀρχαὶ ταύτης παραμένουν ἰσχυρόταται.

Παρὰ ταῦτα οὐκ' ὀλίγα περιστατικὰ καὶ ἐπεισόδια ἔλαβον χώραν καὶ μετὰ τὴν ἀνωτέρω διαταγὴν τοῦ 'Αρχιστρατήγου, ἔναντι τῶν ὁποίων ἡ Χωροφυλακὴ ἐπεδείξατο ἀναμφισβήτητον ὑψηλοφροσύνην καὶ ἀκάμπτως ἀπεριόριστα αἰσθήματα πρὸς τὸν Στρατὸν "Εν ἔτος περίπου μετὰ τὴν ἐγκύκλιον διαταγὴν τοῦ 'Αρχιστρατήγου ἡ πολυπραγμωσύνη τοῦ Διοικητοῦ τῶν Τ.Ε.Α. Πελοποννήσου προεκάλεσε τὰς διαμαρτυρίας καὶ τῶν Δικαστικῶν εἰσέτι 'Αρχῶν καὶ τὴν ἔκδοσιν τοῦ κατωτέρω ὑπ' ἀριθμ. 29559/82 τῆς 29-8-1951 ἀπορρήτου ἐγγράφου τοῦ 'Υπουργείου 'Εσωτερικῶν (Γενικὴ Δ/νσις Χωρ/κῆς) πρὸς τὸ 'Υπουργεῖον 'Εθνικῆς 'Αμύνης /ΓΕΣ.

« 'Ε π έ μ β α σ ι ς τῶν Στρατιωτικῶν 'Αρχῶν εἰς ἔργα καθαρῶς 'Αστυνομικά:

« Κατόπιν τοῦ κοινοποιηθέντος καὶ ὑμῖν ὑπ' ἀριθμ. Ε. 13176 ἀπὸ 14-8-51
« ἐγγράφου τοῦ 'Υπουργείου Δικαιοσύνης, σχετικῶς μὲ τὴν ὑπὸ τοῦ Δ/τοῦ τοῦ
« Σ.Δ.Τ.Ε.Α. Πελοποννήσου ἔκδοσιν διαταγῆς περὶ παραδόσεως ὑπὸ τῶν κατοί-

« κων τοῦ κατεχομένου τυχὸν παρανόμως ὁπλισμοῦ κλπ. ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνω-
« ρίσωμεν ὑμῖν τὰ κάτωθι :

« Δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθ. 19/1945 Συντακτικῆς Πράξεως ἀπαγορεύεται ἡ κα-
« τοχὴ πυροβόλων ὅπλων, χειροβομβίδων καὶ ἐκρηκτικῶν ὑλῶν καὶ ἐντὸς ἔτι τῶν
« οἰκιῶν ἢ καταστημάτων, οἱ παραβάται μὴ ἰσχύοντος τοῦ Γ'. ψηφίσματος παρα-
« πέμπονται πρὸς ἐκδίκασιν εἰς τὰ δικαστήρια τῶν Ἐφετῶν.

« Τῆς ἀπαγορεύσεως ταύτης ἐξαιροῦνται τὰ κυνηγετικὰ ὅπλα. Ἡ ἐκτέλεσις
« τῆς ὡς ἄνω Συντακτικῆς Πράξεως καὶ τῶν συνεπείᾳ ταύτης ἐκδιδομένων Ἀστυ-
« νομικῶν Διατάξεων, ἀνατίθεται, συμφώνως τῇ κειμένῃ Νομοθεσίᾳ εἰς τὰ Ἀστυ-
« νομικὰ ὄργανα, ἐφ' ὅσον ὡς ἤδη συμβαίνει ἡ χώρα δὲν εὑρίσκεται εἰς κατάστασιν
« πολιορκίας.

« Ἑπομένως πᾶσα τυχὸν ἐπέμβασις ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου ἄλλης Ἀρχῆς
« δὲν εἶναι νόμιμος, διότι ἡ τοπικὴ Ἀστυνομία, κατὰ τὸ ἄρθρον 101 τοῦ Α.Ν.
« 7/8 Ἰουνίου 1935 : Περὶ ὀργανισμοῦ τῆς Χωροφυλακῆς : περιλαμβάνουσα, τορ-
« ληπτικὰ μέτρα τηρήσεως τῆς Τάξεως καὶ Ἀσφαλείας ἐπὶ ἀντικειμένων προβλε-
« πομένων ὑπὸ τῶν Νόμων, ἀσκεῖται ἀποκλειστικῶς ὑπὸ τῶν Ἀξ/κῶν Δ/τῶν
« Δ/σεων καὶ Ὑποδ/σεων Χωρ/κῆς διὰ τῆς ἐκδόσεως Ἀστυνομικῶν διατάξεων,
« ὧν ἡ ἐκτέλεσις ἀνατίθεται εἰς τὰ ὄργανα τῆς Χωροφυλακῆς.

« Ἐκ παραλλήλου τὸ Ὑπουργεῖον λόγῳ τῆς προεκλογικῆς περιόδου καὶ πρὸς
« πρόληψιν ἐπηρεασμοῦ τῆς ἐλευθέτας πολιτικῆς ἐκδηλώσεως, διέταξε διὰ τῆς
ὑπ' ἀριθ. 26/792/25 Ἐγκ. 244 ἀπὸ 14-8-51 Διαταγῆς του, τὴν ἀνάκλησιν ἁπα-
« σῶν τῶν χορηγηθεισῶν ἀδειῶν ὁπλοφορίας, πρὸς δὲ τὴν λῆψιν τῶν ἐπιβαλλομένων
« αὐστηρῶν μέτρων διὰ τὴν πλήρη ἐξουδετέρωσιν τῶν τυχὸν παρανόμως ὁπλοφο-
« ρούντων ἀτόμων.

« Κατὰ συνέπειαν ἡ ὡς ἄνω διαταγὴ τοῦ Διοικητοῦ Δ.Τ.Ε.Α. Πελοποννήσου,
« ρυθμίζοντος ζητήματα ξένα πρὸς τὴν ἁρμοδιότητα του, δὲν εἶναι νόμιμος, ἡ δια-
τυπουμένη δὲ ἐν τῇ ΙΙ παραγράφῳ αὐτῆς φράσις, περὶ παραπομπῆς τῶν παραβα-
« τῶν ἐνώπιον τῶν Στρατοδικείων, εὐλόγως, ὡς καὶ ὁ κ. Εἰσαγγελεὺς Πρωτοδικῶν.
« Καλαβρύτων ἀναφέρει, εἶναι δυνατὸν νὰ ἐμβάλῃ εἰς ἀνησυχίαν τοὺς πολίτας.

« Τούτων, ὅθεν παρακαλοῦμεν, ὅπως διατάξητε ἐπειγόντως τὴν ἀνάκλησιν
« τῆς ρηθείσης διαταγῆς, πρὸς δὲ ἐκδώσητε τὰς διαταγάς σας πρὸς ἁπάσας τὰς
« Στρατιωτικὰς Ἀρχάς, ἵνα μὴ ἐπεμβαίνωσι εἰς ζητήματα ὑπαγόμενα εἰς τὴν
« ἁρμοδιότητα τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας».

Ὁ Ὑπουργὸς Δ. Κιουσόπουλος

Παρὰ τὸν νόμον 471/45, ἡ Χωροφυλακή, ὡς τμῆμα τῶν ἐθνικῶν δυνάμεων, ἐθεώρει πάντοτε ἑαυτὴν ὡς ἓν ἐκ τῶν Σωμάτων ἢ Ὅπλων τοῦ Στρατοῦ μὲ εἰδικὴν ἐκ τῆς πολιτικῆς ἡγεσίας διευθυνομένην ἀποστολήν, μὲ χαρακτῆρα καὶ ὀργάνωσιν ἀπολύτως στρατιωτικῆς ὑφῆς, ἀλλὰ μὲ πλεονάζουσαν ἐκπαίδευσιν ἐπὶ τῶν ἀστυνομικῶν θεμάτων καὶ προβλημάτων. Ὑπὸ τοιαύτας συνθήκας ἀναγνωρίζει τὸ προβάδισμα εἰς τὸν στρατὸν ὑπὸ τὴν ἔννοιαν τοῦ Primum Inter Pares.

Οὐδεὶς δύναται νὰ παραγνωρίσῃ ὅτι ὑπῆρξαν ἡγετικαὶ φυσιογνωμίαι ἐν τῷ στρατεύματι, αἵτινες πάντοτε ἐπεριποιήθησαν τοὺς δεσμοὺς Στρατοῦ - Χωροφυλακῆς, καὶ ὅτι μάλιστα μεταξὺ τούτων ὑπῆρξαν αἱ πλέον ἐξέχουσαι, ὡς ὁ Ἀρχιστρά-

τηγος κλπ. Παραθέτομεν ἀκόμη καὶ ἓν ἕτερον λαμπρὸν δεῖγμα ἀνωτέρας ἀντιλήψεως καὶ ἐκτιμήσεως τῆς Χωρ/κῆς καὶ τῶν μετ' αὐτῆς σχέσεων.

'Αριθμ. Φ. 1611/167822 Β.Σ.Τ. 900α τῇ 21 'Ιουλίου 1954

ΘΕΜΑ : «Σχέσεις Στρατοῦ – Χωροφυλακῆς»

1. Τὴν 1-4-54 ἐν Ἄργει–'Ορεστικῷ ὁ ἔφ. 'Ανθυπολοχαγὸς Διαβ. Μ. Γ. τοῦ τοῦ 90οῦ Σ.Π., ὢν 'Αξ/κὸς ἐπὶ τῆς πειθαρχίας καὶ τάξεως, ἐξ ἀπειρίας καὶ ἐλλείψεως ψυχραιμίας, ἐγένετο ἥρως λυπηροῦ ἐπεισοδίου μετὰ ὁπλιτῶν τῆς ἐκεῖ Χωρ/κῆς, ὑπὸ τὰ ὄμματα καὶ τὰ ἐντεῦθεν δυσμενῆ σχόλια καταπλήκτων ἰδιωτῶν, ἐξ αἰτίας τῆς μὴ ἀπονομῆς αὐτῷ τοῦ ὀφειλομένου χαιρετισμοῦ ὑπὸ δύο Χωρ/κων.

2. 'Η ἀλόγιστος καὶ ἀχαρακτήριστος συμπεριφορὰ τοῦ ὡς ἄνω 'Αξ/κοῦ ἠλέγχθη αὐστηρῶς καὶ πολὺ δικαίως ὑπὸ τῆς προϊσταμένης του 'Αρχῆς ΧΥ Μεραρχίας.

3. Τὸ Σ.Σ. λαβὸν ἀφορμὴν ἐκ τοῦ ἐπεισοδίου τούτου καὶ ἑτέρων συναφῶν τῶν φρουρῶν Καστορίας καὶ Νεαπόλεως συνιστᾶ εἰς τοὺς κ.κ. 'Αξ/κοὺς καὶ ἀπαιτεῖ ὅπως συμπεριφέρωνται οὗτοι μετὰ πάσης λεπτότητος καὶ ἀξιοπρεπείας, ἀποφεύγοντες εἰς περιπτώσεις, ἰδίᾳ μὴ ἀπονομῆς χαιρετισμοῦ ὑπὸ ὁπλιτῶν τῆς Χωρ/κῆς νὰ παρατηρῶσι τούτους δημοσίᾳ καὶ ὑπὸ τὰ ὄμματα τῶν ἰδιωτῶν, ἵνα μὴ οὕτω μειοῦται τὸ κῦρος των ὡς ὀργάνων Δημοσίας Τάξεως καὶ 'Ασφαλείας ἔναντι τῶν ἰδιωτῶν πρὸς δὲ παρεξηγεῖται ἡ συνεργασία Χωρ/κῆς καὶ Στρατοῦ.

4. Μία καλὴ συμπεριφορὰ καὶ διακριτικὴ μεταχείρισις δύναται καὶ τὸ γόητρον τοῦ παρατηρουμένου μικροῦ βαθμοφόρου νὰ διατηρήσῃ καὶ τὸν ἐπιδιωκόμενον σκοπὸν νὰ ἐπιτύχῃ.

5. 'Απλῆ ἐπισήμανσις καὶ διαπίστωσις ἐνδεχομένης καὶ τυχούσης πειθαρχικῆς παραβάσεως μετὰ λήψεως τῶν ἐπὶ τῶν ἐπωμίων τῶν ὁπλιτῶν Χωρ/κῆς διακριτικῶν στοιχείων καὶ ἀριθμῶν, ἁρμοδίως κατευθυνομένη δύναται ἀμέσως, ἀνέτως καὶ ἀκόπως νὰ ὁδηγήσῃ εἰς τὴν ἀνεύρεσιν τοῦ πταίσαντος, χωρὶς νὰ διακυβεύῃ ὁ ἀνώτερος τὴν ἀξιοπρέπειαν του ἐξ ἐνδεχομένης ἀρνήσεως τοῦ ὑφισταμένου.

6. Εἰς οὐδένα πρέπει, οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν νὰ διαφεύγῃ ὅτι αἱ σχέσεις μεταξὺ Στρατοῦ καὶ Χωροφυλακῆς δέον νὰ ὦσιν ἐντελῶς ἀδιατάρακτοι διότι ἡ κοινότης τοῦ σκοποῦ καὶ οἱ δεσμοὶ αἵματος ἐκ τῆς τελευταίας ἐθνοκτόνου ἀνταρσίας ἐπιβάλλουσιν ἰσότιμον, λεπτὴν καὶ ἐγκάρδιον συμπεριφοράν.

7. Μεμονωμένα, ἐλάχιστα κρούσματα ὀφειλόμενα κυρίως εἰς νευροπαθεῖς χαρακτῆρας δὲν θὰ πρέπει νὰ ὁδηγῶσι καὶ κατευθύνωσι τοὺς ὑγιῶς σκεπτομένους εἰς σκληρὰς κρίσεις δι' ἕνα συμπολεμιστὴν μας ὡς ἡ Βασιλικὴ Χωροφυλακὴ εἰς τὰς χαλεπὰς τοῦ Εθνους στιγμάς.

8. Συνεργασίαν ἀπαιτῶ, ἀγάπην καὶ ὁμόνοιαν, συμπεριφορὰν λεπτήν, ἵνα ἑνωμένοι ἀναστηλώσωμεν τὴν πατρίδα μας ἀπ' τὰς δηώσεις καὶ καταστροφὰς τοῦ κοινοῦ ἐχθροῦ τῶν κομμουνιστῶν.

9. Τέλος, ἔστωσαν ὑπ' ὄψιν καὶ τὰ ἄρθρα 106 καὶ 107 τοῦ Κανονισμοῦ Πόλεων καὶ Φρουρίων ἀφορῶντα σχέσεις μεταξὺ Στρατοῦ καὶ Χωροφυλακῆς.

Χ. ΙΩΑΝΝΟΥ 'Αντιστράτηγος – Δ/τὴς Α.Σ.Σ.

Παρ' ὅλα ταῦτα, παρὰ τὴν μεγίστην ἐθνικὴν ἀνάγκην ὅπως αἱ ἐθνικαὶ δυνάμεις ἀντιμετωπίζονται ἐν τῷ συνόλῳ των, ἑνιαίως καὶ ὁμοιομόρφως, ὥστε νὰ μὴ δημιουργοῦνται ἀνισότητες καὶ ἀνεπίτρεπτοι κλιμακώσεις, παρατηρεῖ κανεὶς ὅτι ἡ

Πολιτεία διὰ τῆς διαφόρου μεταχειρίσεως καὶ ἀνίσου ἀντιμετωπίσεως, ἔχει δημιουργήσει τάξιν εὐνοουμένων ἐκ τῶν ἐθνικῶν δυνάμεων καὶ τάξιν δι' ἥν, τουλάχιστον, ἀδιαφορεῖ.

Ἱδρύθη διὰ τὸν Στρατὸν οἰκοδομικὸς ὀργανισμὸς καὶ ἀνηγέρθησαν ὑπὲρ τῶν Ἀξ/κῶν αὐτοῦ εἰς περιβλέπτους ἀνὰ τὴν χώραν θέσεις ἐξαιρετικοὶ οἰκισμοί, ἀνηγέρθησαν ξενῶνες καὶ ἐπὶ εὐτελῆ ἐνοικίῳ κατοικίαι, ἀνηγέρθησαν οἰκήματα εἰς θέρετρα καὶ προεξαρχούσας παραθαλασσίους περιοχὰς οἰκήματα καὶ κατασκηνώσεις διὰ τὰς θερινὰς διακοπὰς τῶν οἰκογενειῶν τῶν Ἀξ/κῶν κλπ., χωρὶς νὰ συμπεριληφθῶσι εἰς τὰ εὐεργετικὰ ταῦτα μέτρα προνοίας καὶ οἱ Ἀξ/κοὶ τῆς Χωρ/κῆς.

Ἡ Πολιτεία ἔλαβε καὶ λαμβάνει μέτρα συσφίξεως τῶν δεσμῶν τῶν ὑπηκόων της πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν γῆν εἰς ὅλους τοὺς κλάδους διὰ τοῦ τύπου λαϊκῶν, ἐργατικῶν κλπ. κατοικιῶν ,δι' ἐκείνους ὅμως εἰς οὓς ἔχει ἐμπιστευθῆ εἰδικῶς τὴν ἀσφάλειαν τοῦ ὑφισταμένου κοινωνικοῦ καθεστῶτος, τὴν ἀσφάλειαν τιμῆς, ζωῆς, καὶ περιουσίας τῶν Ἑλλήνων πολιτῶν καὶ τὸ προβάδισμα ἐν τῇ ἐκπολιτιστικῇ προσπαθείᾳ εἰς τὴν ὕπαιθρον χώραν, οὐδὲν ἔχει σκεφθῆ ἢ ἔχει λάβει μέτρον, ὥστε νὰ ἀποκτήσουν καὶ αὐτοὶ ἰδιοκτησίαν μιᾶς λωρίδος Ἑλληνικῆς γῆς ὑπὸ μορφὴν μιᾶς στέγης.

ΔΙΚΑΣΤΙΚΗ ΚΑΙ ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΕΞΟΥΣΙΑ

Περὶ τῶν σχέσεων τῆς Χωρ/κῆς καὶ τῶν ὑπηρεσιῶν αὐτῆς μετὰ τῶν ἄλλων ἀρχῶν ὁμιλοῦσι ὁ ὀργανισμὸς Χωρ/κῆς καὶ οἱ Κανονισμοὶ ὡς καὶ οἱ γενικοὶ τοῦ Κράτους Νόμοι. Ἰδιαιτέρως ἐνδιαφέρουσι αἱ μετὰ τῶν Διοικητικῶν καὶ Δικαστικῶν ἀρχῶν σχέσεις.

Ἐκ τούτων δὲ αἱ τοιαῦται μετὰ τῶν δικαστικῶν ἀρχῶν, περιοριζόμεναι εἰς τὰ καθήκοντα δικαστικῆς ἀστυνομίας τῆς Χωρ/κῆς, ἀποτελοῦν σπουδαιοτάτην βάσιν διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῆς ἐγκληματικότητος.

Ἡ ἀγαθὴ καὶ ἡ ἐπὶ εἰλικρινῶν βάσεων συνεργασία τῶν ἀρχῶν Χωρ/κῆς μετὰ τῶν δικαστικῶν καὶ ἰδίᾳ τῶν εἰσαγγελικῶν τοιούτων ἔχει ὡς τίμημα τὴν διὰ πολιτισμένων μεθόδων ἀντιμετώπισιν τῆς ἐγκληματικότητος καὶ τὴν λελογισμένην ἐφαρμογὴν τῶν νόμων, ὡς καὶ τὴν διαλεύκανσιν ἁπάντων τῶν ἐγκλημάτων.

Μόνον ἡ παρεμβολὴ συμπλεγμάτων δύναται νὰ ἐπισκιάσῃ τὰς σχέσεις ταύτας.

Ἐκτὸς τοῦ ὀργανισμοῦ Χωρ/κῆς περὶ τῶν ἐν λόγῳ σχέσεων ὁμιλεῖ ὁ Κῶδιξ Ποινικῆς Δικονομίας καὶ ὁ ὀργανισμὸς δικαστηρίων.

Ἐν Ἑλλάδι δυστυχῶς παρατηρεῖται τὸ ἄτοπον τῆς ἐκδόσεως διαφόρων νόμων ἄνευ ἐναρμονίσεως τούτων μετὰ συγγενικῶν τοιούτων, τὸ φαινόμενον τοῦτο δημιουργεῖ ἐπιπτώσεις καὶ νεφώσεις εἰς τὰς σχέσεις μεταξὺ τῶν διαφόρων ἀρχῶν. Διὰ νὰ πληροφορηθῆ κανεὶς τὰς σχέσεις Χωρ/κῆς μετὰ τῶν Δικαστικῶν, λόγου χάριν, Ἀρχῶν ἀπαιτεῖται νὰ μελετήσῃ πλειάδα νόμων καὶ κωδίκων περὶ ἀντικειμένων ἐκ διαμέτρου ἀντιθέτων ἐνίοτε. Ἡ νομοθετικὴ αὕτη ἀναρχία γίνεται πολλάκις πρόξενος σοβαρῶν παρεξηγήσεων—Θεωροῦμεν ἐξαντληθέντα πλέον τὰ ἀξιόλογα θέματα τοῦ Κώδικος Ε.Β.Χ. καὶ θὰ ρίψωμεν ἓν ἐρευνητικὸν βλέμμα εἰς ἕνα τομέα, ἡ προβολὴ τοῦ ὁποίου δίδει ἐκεῖνο ἀκριβῶς τὸ ὁποῖον ἀντιπαρέρχονται ἢ θέλουν νὰ ἀγνοοῦν οἱ πολλοί.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ I

«Τὸ ἀνθρώπινον πνεῦμα εἶναι ὀντότης ἀνεξάρτητος τοῦ Σώματος—τῆς ὕλης. Εἶναι δύναμις ἀντλοῦσα ἐξ αὐτῆς —τῆς ὕλης—περισσότερα τῶν ὅσων αὕτη περιέχει, ἀποδίδουσα περισσότερα τῶν ὅσων αὕτη λαμβάνει καὶ παρέχουσα περισσότερα τῶν ὅσων αὕτη κατέχει».

ΜΠΕΡΞΟΝ

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΚΑΙ ΕΚΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗ ΣΥΜΒΟΛΗ ΤΗΣ ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΗΣ

Ἡ Ε.Β.Χ. ἀπετέλεσε πολλάκις ἀντικείμενον δημοσίων ὕμνων, συνήθως ὅμως καὶ κατηγορητηρίων. Εἰς τὴν ἀναπομπὴν τῶν ὕμνων δύναται εὐκόλως νὰ διαπιστωθῇ ὅτι ἔλαβον μέρος ἅπαντες οἱ Ἕλληνες, ἀπὸ τοῦ ἁπλοῦ πολίτου ποὺ ἐξέφρασε τὸ ἐνθουσιῶδες «μπράβο» του, διότι ἀπηλλάγη ἀπὸ τὴν ληστείαν, τὴν ζωοκλοπὴν καὶ τὰ λοιπὰ δεινὰ τῆς ὑπαίθρου, μέχρι τῶν μεγιστάνων τῆς πολιτικῆς καὶ τῶν ἐξουσιῶν, οἵτινες συχνάκις, ἐξ ὀνόματος τοῦ κοινωνικοῦ συνόλου καὶ τοῦ πολιτικοῦ Σώματος ἢ τῆς ἀσκουμένης λειτουργίας καὶ ἐξουσίας, ὑπὸ τὸ κράτος γενικῶν εὐχαρίστων καταστάσεων εἰς τῆς δράσεως τῆς Ε.Β.Χ., ἔχουν διατυπώσει συγχαρητηρίους καὶ εὐχαριστηρίους ὕμνους. Κατηγορητήρια κατὰ τῆς Χωροφυλακῆς ἠκούσθησαν, ἀκούονται καὶ θ' ἀκούωνται συνήθως παρὰ τῶν ἀντιπολιτευομένων τὰς Κυβερνήσεις δι' ἀντιπολιτευτικοὺς κατὰ κανόνα σκοποὺς καὶ λόγους, ὡσεὶ τὰ ὄργανα τῆς Χωροφυλακῆς νὰ δύνανται ν' ἀναπτύξουν ἢ ν' ἀρνηθοῦν συγκεκριμένην δημοσίαν δρᾶσιν καὶ εἶναι πάρα πολὺ δυσχερὲς ν' ἀνακαλυφθῇ τὸ ποσοστὸν τῆς ἀληθείας τῶν κατηγοριῶν τούτων. Ἀμφότεραι αἱ ὄψεις αὗται εἶναι τόσον εὐμετάβλητοι, ὥστε εὐκόλως γίνονται ἀμοιβαῖαι μεταπτώσεις, καὶ τοῦτο λόγῳ τοῦ εὐμεταβλήτου κυρίως τοῦ χαρακτῆρος τοῦ λαοῦ ἡμῶν, λόγῳ τῆς εὐκόλου θυσίας τῶν γενικῶν ὑπὲρ τῶν ἰδίων καὶ λόγῳ τῆς εὐκόλου λήθης τῶν ὅσων πρὸ ὀλίγου εἴχομεν ἀνάγκην, ἐκεῖνο ὅμως τὸ ὁποῖον οὐδεὶς δύναται νὰ ἀμφισβητήσῃ καὶ νὰ ἀντιπαρέλθῃ εἶναι τὰ γεγονότα εἴτε τῆς σήμερον, εἴτε τὰ ὑπὸ τῆς Ἱστορίας περιγραφόμενα εἴτε ἐξ αὐτῶν τούτων τῶν πραγμάτων προκύπτοντα, ἀρκεῖ νὰ εἶναι ἐφικτὴ ἡ ἐπίκλησις ἢ ἡ δημοσία συζήτησίς των ἑκάστοτε.

Οὐδεὶς δύναται νὰ ἀμφισβητήσῃ ὅτι οἱ ἄνδρες τῆς Χωρ/κῆς εἶναι οἱ μόνοι ἄνθρωποι οἵτινες κυκλοφοροῦν αὐτοπροσώπως καθ' ὅλην τὴν Ἑλλάδα, ἀπὸ τῶν Βασιλικῶν ἀνακτόρων μέχρι τῆς τελευταίας καλύβης τῆς Πίνδου ἢ τοῦ Ταϋγέτου, καὶ ὡς ἕνα τέλειον σύστημα αἱμοφόρων ἀγγείων ἀποτελοῦν τὸ κύκλωμα τῆς Διοικήσεως, τῆς προόδου, τῆς ἁρμονικῆς διαβιώσεως, τῆς συντεταγμένης κοινωνίας κλπ. ὡς μεταφορεῖς τῶν θελήσεων, ἀπόψεων καὶ ὁδηγιῶν τόσον τοῦ Κέντρου πρὸς τὴν περιφέρειαν ὅσον καὶ ὅλων τῶν σημείων τῆς περιφερείας πρὸς τὸ Κέντρον. Περὶ

τούτου ἐποιησάμεθα εὐρύτερον λόγον ἐν σελ. 99-101 κλπ., ἐπανερχόμεθα δὲ καὶ αὖθις ἐνταῦθα διὰ νὰ παρατηρήσωμεν τὴν μεγάλην συμοβλὴν τῆς Χωρ/κῆς εἰς τὴν ἐκπολιτιστικὴν προσπάθειαν. Ἀσφαλῶς σήμερον, ὅτε τὸ ραδιόφωνον πλησιάζει νὰ παραχωρήση τὴν θέσιν του εἰς τὴν τηλεόρασιν, ὅτε αἱ ἐφημερίδες καὶ τὰ περιοδικὰ μὲ τὰς περὶ κοινωνικῆς ζωῆς στήλας των καὶ τὴν παρακολούθησιν τῆς μόδας, μὲ τὴν ἐκλαΐκευσιν τῶν ταξειδίων, χάρις εἰς τὰ ὁποῖα σπεύδουν οἱ ἄνθρωποι πρὸς τὰ ἐκπολιτιστικὰ κέντρα, ἡ τοιαύτης μορφῆς συμβολὴ τῆς Χωροφυλακῆς δὲν εἶναι τόσον αἰσθητή, ἂς μεταφερθῶμεν ὅμως ὀλίγας δεκαετηρίδας εἰς τὸ παρελθὸν καὶ τότε θὰ ἀντιληφθῶμεν τὸ μεγαλειῶδες τοῦτο ἔργον.

Ὁ,τιδήποτε ὅμως καὶ ἂν παραγάγη ἡ βιομηχανία, ὁσονδήποτε καὶ ἐὰν διαφθείρη καὶ ἀπορροφήση τὸ ἐμπόριον, ἀναμφιβόλως τὸ πλέον ἀκατανίκητον, ἀδάμαστον καὶ περίεργον φαινόμενον θὰ παραμείνη ὁ ἄνθρωπος, ὅστις καθίσταται πλέον ἀπροσπέλαστον ὅσον πλησιάζει τὰ βάθρα καὶ τὰς θέσεις μιᾶς ἐξιδανικευμένης προσωπικότητος, μιᾶς προσωπικότητος ὄχι διότι ἔχει χρήματα, ἀλλὰ διότι ἔχει ἀρχὰς εἰς τὰς ὁποίας πιστεύει ἀνενδότως καὶ ἠτιολογημένως, ἐὰν δὲ θελήσωμεν ν' ἀνεύρωμεν ἱκανὸν ἀριθμὸν τοιούτων ἀνθρώπων - φαινομένων, παρὰ τὴν ἀπελπιστικῶς εὐημεριστικὴν περίοδον μας, δὲν ἔχομεν παρὰ νὰ παρακολουθήσωμεν καὶ νὰ παρατηρήσωμεν πρὸς τὴν Χωροφυλακήν.

Αὐτὸ τοῦτο τὸ ἔργον τῶν ἀνδρῶν τῆς Ε.Β.Χ., ἐνῶ ἀποτελεῖ τὴν ἀναγκαίαν καὶ ἀπαραίτητον προϋπόθεσιν διὰ τὸ σύνολον τῆς κοινωνικῆς ζωῆς, διὰ τὴν ὕπαρξιν καὶ ἀνάπτυξιν τοῦ ὁποιασδήποτε μορφῆς πολιτισμοῦ, διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς βιομηχανίας διὰ τὴν στήριξιν καὶ λειτουργίαν τέλος πάντων ὅλων τῶν λειτουργιῶν καὶ ἐξουσιῶν τῆς Κρατικῆς μηχανῆς, ἀπὸ πλευρὰς μὲν ἀντιμισθίας εὑρίσκεται εἰς πολὺ κατωτέραν μοίραν ἄλλων κερδοσκοπικῶν καὶ ἀνέτως ἐκπληρουμένων ἐπαγγελμάτων, ἀπὸ πλευρᾶς ὅμως τελέσεως παρηκολουθήσαμεν μέχρι τοῦδε ματὰ πόσης πιστότητος, ἀκριβείας, ταχύτητος καὶ προορατικότητος ἐπιτελεῖται καὶ ὑπὸ πόσου πνεύματος αὐτοθυσίας κυριαρχεῖται. Ἀποδεικνύεται τοῦτ' ἔστιν ὅτι οἱ ἄνδρες τῆς Χωροφυλακῆς, σφυρηλατούμενοι ἐντὸς τῶν παραδόσεων, τῶν ἠθικῶν ἀρχῶν, τῶν ἐθνικῶν ἰδεωδῶν, τῶν θρησκευτικῶν ναμάτων καὶ τῆς ἀπεριορίστου φιλοπατρίας, μεταβάλλονται ἀπὸ ἁπλοὶ ἄνθρωποι τοῦ λαοῦ, ἀπὸ ἁλιεῖς, εἰς προσωπικότητας τῆς γνωστικῆς, ἠθικῆς, θρησκευτικῆς καὶ ἐθνικῆς συνειδήσεως, ἐντελῶς διαχωρίζοντες καὶ ἀπομονοῦντες ἑκάστοτε ὄχι μόνον τὸν βιοπορισμόν των ἀλλὰ καὶ αὐτὴν τὴν ὕπαρξιν των ἐνώπιον τῶν μεγάλων ἀρχῶν, ἀκριβῶς δὲ αὐτή, ἡ μήπω ἐρευνηθεῖσα προσωπικότης τῶν βαθμοφόρων τῆς Χωροφυλακῆς, εἶναι ἡ ἐντυπωσιάζουσα καὶ ἡ αἰφνιδιάζουσα τοὺς συγχρόνους ἀνθρώπους, ἡ μὴ ἐπηρεασθεῖσα ἐκ τῶν ἐπιτευγμάτων τῆς προόδου καὶ τοῦ πολιτισμοῦ καὶ ἡ παραμένουσα, ἀπροσδιορίστως μὲν σημαντικῶς ὅμως, ἀνέγγιχτος, ὑπερτάτη πηγὴ ἠθικῆς δυνάμεως καὶ ψυχικῆς ἰσχύος, ἐν μέσω τοσούτων κακοδαιμονιῶν καὶ ἀντιξοοτήτων.

Ἱστορήσαμεν καὶ παρεστήσαμεν τὴν λύσσαν μεθ' ἧς ἐπιτίθεται κατὰ τῆς Χωροφυλακῆς εἰδικώτερον ὁ Κομμουνισμός, ἥτις δὲν ὀφείλεται μόνον εἰς τὸ ὅτι οἱ ἄνδρες τῆς Χωρ/κῆς εἶναι σοβαροὶ ἀντίπαλοι τοῦ Κ.Κ.Ε. τόσον ὡς φρουροὶ τοῦ κρατοῦντος κοινωνικοῦ καθεστῶτος ὅσον καὶ ὡς γνωρίζοντες τὴν τακτικήν, τὰς μεθόδους κλπ. τοῦ Κ.Κ.Ε., ἀλλὰ κυρίως διότι τὸ Κ.Κ.Ε. θέλει νὰ πλήξη τὰς ἀνεξαντλήτους ἠθικὰς δυνάμεις τῆς Χωροφυλακῆς, αἵτινες καὶ ἀποτελοῦν τὸ σοβαρώ-

τερον ἐμπόδιον εἰς τὰς κομμουνιστικὰς μεθόδους καὶ ἐπιδιώξεις, πρὸς κατακρήμνισιν καὶ καταστροφὴν πάσης ἠθικῆς δυνάμεως, τὴν ὁποίαν ὑβρίζει ὡς τέκνον τοῦ «σκοταδισμοῦ».

Πρέπει νὰ ὁμολογηθῇ ὅτι οἱ κομμουνισταὶ θὰ εἶναι ἴσως οἱ μόνοι οἵτινες ἀντελήφθησαν αὐτὰς τὰς δυνατότητας τῆς Ε.Β.Χ., ἄλλο πρᾶγμα ὅμως ἐὰν δὲν ἠδυνήθησαν ν' ἀντιληφθῶσιν ὅτι αἱ ἠθικαὶ δυνάμεις εἶναι ἀνυπέρβλητοι καὶ ἀκατανίκητοι ἀπὸ τὴν ὕλην καὶ τὴν βίαν.

Πέριξ τοῦ φαινομένου αὐτοῦ «Χωροφυλακή» ἔνιοι ἠθέλησαν νὰ σταθμεύσωσι πρὸς στιγμήν, νὰ ἐπισημάνωσι τὸ γεγονὸς καὶ νὰ ἐξάρωσι τὰ ἀποτελέσματα, οὐδεὶς ὅμως ἐπεχείρησε ἢ ἐπέμεινε νὰ βυθομετρήση καὶ ν' ἀναλύση αὐτὴν τὴν ἐθνικοκοινωνικὴν καὶ ἀνθρωπιστικὴν ψυχονοοτροπίαν τοῦ Ἕλληνος Χωροφύλακος. Μερικοί, ἀνεξαρτήτως τοῦ ὕψους τῆς θέσεως των, ἠσχολήθησαν μὲ τὴν διαμνημόνευσιν εὐσήμων τινῶν, ἀναιτιολογήτως ὅμως τὴν ἄλλην στιγμὴν ἐλησμόνουν τοῦτο.

Ὁ Ἕλλην Χωροφύλαξ ἔχει δύο βαρυτάτας κληρονομίας, τὴν τοῦ Γάλλου συναδέλφου του, πρὸς ὃν ἐξέφραζεν τὸν θαυμασμὸν καὶ τὴν ὑπερηφάνειαν του καὶ αὐτὸς ὁ Μέγας Ναπολέων καὶ τὴν τοῦ ἀειθαλοῦς Ἕλληνος.

Πρὸ ὀλίγου χρόνου ὁ ἀντεισαγγελεὺς ἐφετῶν Δελαπόρτας, ἀγορεύων ἐνώπιον τοῦ κακουργιοδικείου Θεσσαλονίκης κατὰ τὴν δίκην διὰ τὸ θανατηφόρον συμβὰν τοῦ βουλευτοῦ Γρηγ. Λαπράκη καὶ ἀναφερόμενος εἰς τοὺς κατηγορουμένους Ἀξ/κοὺς τῆς Χωροφυλακῆς, διετύπωσε καὶ τὰ ἀκόλουθα: «Διεδραμάτισαν ἕνα ἐξαιρετικὸν ρόλον ὁ καθένας. Πρὸ πάντων δὲ εἰς ἕνα Σῶμα εἰςτὸ ὁποῖον τρίβω τὰ μάτια μου ἀπὸ πού ἀντλοῦν πίστιν οἱ φοιτοῦντες εἰς αὐτό. Καὶ ἀντλοῦν, εἶναι κάτι τὶ τὸ μυστηριῶδες. Πόσον φῶς πρέπει νὰ ἔχουν μέσα καὶ πίστιν στὴν ἀποστολήν τους, διότι τοὺς γεμίζει πικρίαν ἡ ἴδια τους ἡ ὑπηρεσία. Εἶναι πολλοί....» (1). Καὶ ἀλλαχοῦ διεπραγματεύθημεν τὰς πηγὰς σφρίγους, ἀλκῆς, ἰδεολογικοῦ περιεχομένου καὶ συνεχοῦς δυναμισμοῦ τῆς Χωροφυλακῆς, ἀλλὰ καὶ ἐνταῦθα, ἐφ ὅσον ἀνεφέρθημεν εἰς τὰς οἱονεὶ ἀπορίας τῶν μὴ ἐντρυφησάντων, ὑπομιμνήσκωμεν ἐν συντομίᾳ ἀπὸ πού ἀντλοῦν φῶς, πίστιν καὶ δύναμιν οἱ εἰς τὴν Χωροφυλακὴν ὑπηρετοῦντες, ἤτοι ὑπενθυμίζομεν.

α) Τὰς πηγὰς στρατολογίας τῆς Χωροφυλακῆς, αἵτινες εἶναι αἱ διαυγέστεραι, αἱ πλέον ὑγιεῖς, αἱ κατ' ἐξοχὴν ρωμαλέαι καὶ αἱ πλέον ἀδιάφθοροι τάξεις τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ.

β) Τὴν ἰδιότητα τοῦ Σώματος καὶ τῶν ἀνδρῶν αὐτοῦ, ἥτις ἐμφανίζει τὴν μοναδικὴν ἐν τῷ κόσμῳ ἰδιομορφίαν καὶ ἰδιορρυθμίαν, ὡς περιβεβλημένη δι' ὅλων τῶν ἐπιταγῶν καὶ παραγγελμάτων τῆς Στρατιωτικῆς πειθαρχίας καὶ τῆς Ἀστυνομικῆς ἀποστολῆς.

γ) Τὴν πλουσίαν καὶ μακρὰν ἱστορίαν τοῦ Σώματος, ἐκ τῶν πεπραγμένων τοῦ ὁποίου ἀντλοῦνται συνεχῶς παραδείγματα ὑπηρεσιακῆς, πατριωτικῆς, ἐθνικῆς καὶ κοινωνικῆς ἐξάρσεως.

δ) Τὴν συνεχῆ ἐκπαίδευσιν καὶ διαπαιδαγώγησιν ὑπὸ ἕνα μικτὸν ἀστυνομικοστρατιωτικὸν πρόγραμμα, ἀπὸ τῆς κατατάξεως μέχρι τῆς ἐξόδου, καθ' ὅλας τὰς περιόδους καὶ εἰς ποικίλους κύκλους.

---

(1) Ἐφημ. ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΒΟΡΡΑΣ Θεσσαλονίκης φύλλον τῆς 20-12-1966

ε) Τὸν διαρκῆ καὶ ἐνδελεχῆ ἔλεγχον δι' ἑνὸς κύκλου ἐπιθεωρήσεων ἐντὸς τοῦ ὁποίου, μὲ κέντρον τὴν 'Ανωτέραν Διοίκησιν Χωροφυλακῆς, περιλαμβάνονται ὅλαι αἱ μέχρι καὶ τοῦ φυλακίου ὑπηρεσίαι Χωροφυλακῆς, ἵνα καὶ ὁ κύκλος οὗτος περιληφθῇ εἰς τὸν κύκλον τῶν ἐπιθεωρητῶν Χωροφυλακῆς ἀλλὰ καὶ αὐτοῦ τοῦ 'Αρχηγοῦ Χωρ/κῆς. Πρόκειται περὶ μιᾶς συνεχοῦς καὶ ἐντόνου ἐσωτερικῆς ἐπαγρυπνήσεως, ὅσον ἀφορᾷ ὅλας τὰς μορφὰς δραστηριότητος καὶ ὅλας τὰς ἀρχὰς ὑπὲρ ὧν τέτακται.

στ) Τὴν ἀπόρριψιν κατὰ κανόνα τῶν πάσης ἐννοίας συμβιβασμῶν, ὅσον ἀφορᾷ τὰ περιθώρια καὶ τὴν ἔκτασιν τῆς ἀκριβείας καὶ ταχύτητος ἐκτελέσεως τῶν διατεταγμένων καὶ προγραμματισμένων καθηκόντων των καὶ ἰδία περὶ παντὸς ὅτι συνθέτει μίαν ἀντικειμενικὴν καὶ ἔντιμον ἐφαρμογὴν τῶν νόμων καὶ τὴν κατὰ κανόνα ἀντίδρασιν κατὰ τὸ δυνατὸν εἰς τοὺς παρεμβατισμοὺς τῆς Πολιτικῆς καὶ

ζ) Εἰς τὴν ἐπιβολὴν ἀμέσων κυρώσεων κατὰ τῶν ἐκτρεπομένων, ἐξικνουμένων μέχρι ἀποπομπῆς παντὸς ὑποτρόπου, δυστρόπου ἢ σοβαρῶς καὶ χαρακτηριστικῶς πταίσαντος.

Τούτων ἕνεκεν αἱ προκαλοῦσαι πικρίαν περιπτώσεις, ἤτοι ἐνδογενοῦς ἤτοι ἐξωγεγενοῦς προελεύσεως, ἀποτελοῦν ἐπεισόδια χαλυβδοῦντα ἔτι περισσότερον τὴν πίστιν καὶ τὴν θέλησιν τῶν εἰς τὴν Χωροφυλακὴν ὑπηρετούντων. Καλῶς ὁ Ἕλλην Χωροφύλαξ ἀποτελεῖ μοναδικὸν ἐν τῷ κόσμῳ φαινόμενον ἀντοχῆς, πίστεως καὶ ἀποφασιστικότητος καὶ ἡ Χωροφυλακὴ ἕνα Σῶμα μὲ ἀνεξαντλήτους πηγὰς ἠθικῶν καὶ ψυχικῶν δυνάμεων διὰ τοὺς εἰς ταύτην ὑπηρετοῦντας.

Ὁ Μ. Ναπολέων ὑπερηφανεύετο τὸ 1806 ὅτι ἡ Γαλλικὴ Χωρ/κὴ ἀπετέλει ἕναν ὀργανισμὸν μὴ ὑπάρχοντα εἰς ἄλλην χώραν, αὐτὸ δύναται νὰ ὑποστηριχθῇ τώρα ἀνενδοιάστως διὰ τὴν Ε.Β.Χ. καὶ τὸ ἐρώτημα τοῦ Γάλλου στρατηγοῦ Ambert θὰ ἠδύνατο συμπληρούμενον νὰ διατυπωθῇ ὡς ἀκολούθως : «Πόθεν ἔρχεται καὶ ποῖος εἶναι αὐτὸς ὁ ἔνοπλος ἄνθρωπος τὸν ὁποῖον διεκδικοῦν ἀπὸ τὸν Στρατὸν ἡ Δικαιοσύνη ἡ Διοίκησις καὶ ὁ Πολιτισμός, ὁ πολιτισμὸς ἀπὸ ὅλους καὶ ἡ Δικαιοσύνη ἀπὸ ἕναν ἕκαστον κεχωρισμένως, ὁ δὲ Στρατὸς νὰ θεωρῇ τοῦτον ἰδικόν του;».

'Αναμφισβητήτως τὸ σύμπλεγμα τῶν λέξεων τούτων τοῦ ἐρωτήματος γίνεται καταληπτὸν καὶ εὐεξήγητον μόνον ὑπὸ τὸ σύνολον τῶν πεπραγμένων τοῦ Σώματος ἐν τῇ συνεκτιμήσει τῶν ἑκάστοτε κρατησασῶν συνθηκῶν καὶ ἀντιξοοτήτων, περὶ ὧν φρονοῦμεν ὅτι ἀρκούντως ὡμιλήσαμεν ἤδη.

Μόνον ἐὰν ἀναλογισθῶμεν μετὰ λόγου τὰς κλίμακας ἀνόδου καὶ καθόδου τῆς Χωροφυλακῆς καὶ τῶν κατ' αὐτῆς καταδρομῶν, ἐν ταυτῷ δὲ τὰ στάδια τοῦ ἑκατονταετοῦς ἀγῶνος διὰ τὴν ἐξόντωσιν τῆς ληστείας καὶ πάταξιν τῆς ζωοκλοπῆς, τὰ λαμπρὰ ἐπιτεύγματα διὰ τὴν προστασίαν τῶν δασῶν, διὰ τὴν στερέωσιν τῶν δημοσίων ἐσόδων, διὰ τὴν προστασίαν τῆς ἰδιοκτησίας, διὰ τὴν καταπολέμησιν τῶν μολυσματικῶν νόσων καὶ τῶν ἐν γένει ἐπιδημιῶν, διὰ τὸν μηδενισμὸν τῆς αὐτοδικίας καὶ πάσης αὐθαιρεσίας, διὰ τὴν πάλην κατὰ τῶν ἀντικοινωνικῶς διαβιούντων καὶ συμπεριφερομένων κακοποιῶν ἐν γένει, διὰ τὴν ἐπὶ μακρὸν καταπολέμησιν τῶν προλήψεων καὶ ἐπιμόνων ἕξεων καὶ τάσεων τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, ἔνθεν ἐβλάστανε καὶ ἐτροφοδοτεῖτο σπουδαίως ἡ ἐγκληματικότης, καὶ τὸν ἀνυποχώρητον, συνεχῆ καὶ συστηματικὸν ἀγῶνα κατὰ τοῦ κομμουνισμοῦ, τότε δύναται νὰ συλληφθῇ μία εἰκὼν τῆς τιτανίου ἀμέσου καὶ ἐμμέσου συμβολῆς τῆς Ε.Β.Χ. εἰς τὸν ἐκπολιτισμὸν καὶ

εἰς τὴν πρόοδον τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ. Κατ' ἐπανάληψιν διεκηρύξαμεν ὅτι μήτηρ καὶ τροφὸς τοῦ πολιτισμοῦ, τοῦ οἱουδήποτε πολιτισμοῦ, εἶναι ἡ δημιουργία καὶ ἡ διατήρησις τάξεως καὶ ἀσφαλείας.

Ἡ Τάξις καὶ ἡ ἀσφάλεια ἐπιδιώκονται, ἐπιτυγχάνονται καὶ διατηροῦνται δι' ἀτρήτων ἀγώνων, μόχθων καὶ θυσιῶν, ἀλλὰ ὄχι μόνον δι' αὐτῶν καὶ διὰ τῆς παραφυλακῆς καὶ τοῦ σεβασμοῦ πρὸς πᾶν ὅ,τι συντελεῖ πρὸς τοῦτο, σεμνύνεται δὲ ἡ Χωροφυλακὴ ὅτι καὶ ὑπὸ τὰς δύο μορφὰς ὑπῆρξε διὰ τῶν δεκαετηρίδων σύμβολον καὶ ὑπόδειγμα.

Μέχρι πρὸ 20ετίας περίπου ἡ Χωροφυλακὴ ἀποτέλει ὅπλον τοῦ Στρατοῦ, ἐν τούτοις ὅμως ὄχι μόνον δὲν ἔλαβε μέρος εἰς τὰς δεκάδας τῶν κινημάτων, ἀλλὰ καὶ διὰ τῆς ἀντιδράσεως καὶ νομιμοφροσύνης της ἐσμίκρυνε τὰ ἐκ τῶν κινημάτων δεινὰ καὶ συνετέλει πάντοτε εἰς τὸ περιορισμὸν τῶν δυσμενῶν ἐπιπτώσεων.

Χωρὶς νὰ ἀποτελεῖ τοῦτο νομικὸν καθῆκον της, ἐπρώτευσε πάντοτε εἰς ὅλους τοὺς ἐθνικοὺς ἀγῶνας, κατὰ δὲ τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν ἐθνικῶν συμφορῶν καὶ τῶν θεομηνιῶν ἐπεδείξατο ἀπαράμιλλα περιθώρια ἀντοχῆς, καρτερικότητος καὶ προσφορᾶς.

Τοιαύτη εἶναι ἡ ἀνεπανάληπτος συμβολὴ τῆς Ε.Β.Χ. ἐν γενικαῖς γραμμαῖς εἰς τὴν ἐκπολιτιστικὴν ἀνοδικὴν πορείαν τοῦ λαοῦ καὶ εἰς τὴν πρὸς τοῦτο προσπάθειαν τοῦ Κράτους, συμβολὴ τὴν ὁποίαν οὐδεὶς δύναται νὰ ἀμφισβητήσῃ ἢ νὰ ὑπερβῇ καὶ τὴν ὁποίαν οὐδέποτε τὸ Σῶμα προέβαλε ὡς τοιαύτην μεταξὺ τῶν περγαμηνῶν του ἐκ μετριοφροσύνης, ἐνῶ θὰ ἔδει δι' αὐτὴν νὰ ἀξιοῖ περισσοτέρους ὕμνους καὶ ἀφθονωτέρας Δάφνας παρὰ ἐκ τῶν πολεμικῶν γεγονότων. Η παράλειψις αὐτη ἐκ μέρους τῆς Χωροφυλακῆς καὶ τῶν φορέων τῆς δημοσίας γνώμης ἔχει ὁδηγήσει εἰς ἀντιθέτους κατευθύνσεις, καθ' ἃς διάφοροι χρονογράφοι, εὐθυμογράφοι κλπ. ἐχρησιμοποίησαν κατὰ καιροὺς ὡς ἀντικείμενα καὶ θέματα διακωμωδήσεως διάφορα ἀτυχῆ περιστατικά, ἐκ τῶν ἀνὰ τὴν χώραν πεπραγμένων ἐνίων ὁπλιτῶν, διαμορφούμενα καὶ διογκούμενα κατὰ τὰς διαθέσεις τοῦ γράφοντος, ἀντιστάσεως μὴ οὔσης.

Καὶ ἄλλοτε ὡμιλήσαμεν περὶ τῆς τοιαύτης εὐκόλου γελωτοποιίας ἐν τῇ ἐνασκήσει ἐφθηνῆς ἢ ἐμπαθοῦς δημοσιγραφίας, περὶ δημοσιογραφίας ἀδιστάκτου, χωρὶς νὰ συμπεριλαμβάνωμεν εἰς ταύτην τὰς κομμουνιστικὰς προσπαθείας καὶ ἐκδηλώσεις, αἵτινες ἐκ προγραμματισμοῦ διαστρέφουν πᾶσαν ἐνέργειαν καὶ ἐκδήλωσιν τῆς Χωροφυλακῆς.

Ἡ τοιούτω τῷ τρόπῳ συμβολὴ τῆς Ε.Β.Χ. διαφαίνεται, διακρίνεται εὐχερῶς, ἐνδιαμέσως τῶν μέχρι τοῦδε ἱστορηθέντων, ἕνα Σῶμα ὅμως τοιαύτης ἱστορίας, ἀποστολῆς καὶ συνθέσεως δὲν δύναται, δὲν πρέπει, νὰ εἶναι ἐκπολιτιστικὸς παράγων μόνον διὰ τῆς καταδιώξεως τῶν κακοποιῶν, διὰ τῆς ἀποκρούσεως τῶν ἐπαπειλουμένων κινδύνων, διὰ τῆς παρεχομένης εἰς τὰς λοιπὰς ἀρχὰς ὡς καὶ εἰς τὰ ἄτομα συνδρομῆς, διὰ τῶν ἐθνικῶν ἀγώνων, καὶ ἐν γένει διὰ τῆς ἐκτελέσεως καὶ ἀποπερατώσεως τῶν ὅσων διαλαμβάνονται ἐν τῷ παρατιθέντι ἀνωτέρω ἄρθρῳ 1 τοῦ Κανονισμοῦ Χωρ/κῆς ἢ εἰς τὰς διατάξεις τοῦ συνόλου τῆς κειμένης νομοθεσίας, διότι τότε θὰ εἴπωμεν ὅτι ἐπετέλεσε μόνον τὸ καθῆκον του κατὰ τὸν Α' ἢ Β' τρόπον.

Εἷς τοιοῦτος ζῶν ὀργανισμὸς πρέπει νὰ ἔχῃ δημιουργήσῃ ἀφ' ἑνὸς μὲν τὴν ἐμπρέπουσαν ἐπαγγελματικὴν βιβλιογραφίαν, ὥστε νὰ ἔχῃ καταστῇ αὐτόφωτος, ἀφ' ἑτέρου δὲ μίαν συμμετοχὴν εἰς τὴν πνευματικὴν ἐν γένει κίνησιν τοῦ τόπου.

Ἐκ προοιμίου δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν ὅτι ἐὰν εἰς ἔργα ἡρωϊσμοῦ καὶ αὐτοθυσίας ἡ Χωροφυλακὴ ἐπρώτευσε καθ' ὅλον τὸν βίον της, εἰς πνευματικὰς ἐκδηλώσεις μᾶλλον μειονεκτεῖ, ἰδία κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ παρελθόντος αἰῶνος.

Ἡ ὑστέρησις αὕτη εἶναι ἀπολύτως δεδικαιολογημένη, διότι τὰ στελέχη τοῦ Σώματος διαρκῶς ἀπερροφημένα εἰς μίαν ἐντατικὴν ἐπαγρύπνησιν ἐπὶ τῆς δημοσίας Ἀσφαλείας καὶ τάξεως δὲν εἶχον τὸν ἀπαιτούμενον χρόνον διὰ μελέτας καὶ διατριβάς, θὰ ἐλέγαμεν δὲ ὅτι μέχρι τοῦ 1880 ἡ διὰ τὴν Χωροφυλακὴν στρατολογία ἦτο ἀξιοθρήνητος, ἐξαιρέσει τῶν πρώτων στελεχῶν προελθόντων ἐκ τῶν ἀγωνιστῶν.

Ἡ ἀναρχία, οἱ πόλεμοι καὶ ἡ καθολικὴ ἀγραμματωσύνη ἀσφαλῶς δὲν ἔφερον πρὸς κατάταξιν εἰς τὴν Χωροφυλακὴν τοὺς ὀλίγους πεπαιδευμένους καὶ «λογίους» ἢ ἂν κατετάσσοντο τοιοῦτοι ἦτο ἀδύνατον νὰ εὐδοκιμήσωσι, ἐλλείψει χρόνου καὶ μέσων, ἀλλὰ καὶ κλίματος.

Ταῦτα λέγοντες εὑρισκόμεθα πρὸ τοῦ ἀναλλοιώτου ἀφορισμοῦ, καθ' ὅν :

«Ὁ Πολιτισμὸς μπορῆ νὰ γεννηθῆ μόνον ὅταν τερματισθῆ ἡ κατάστασις τοῦ χάους καὶ τῆς ἀνασφαλείας, διότι μόνον, ὅταν ἐκλείψη ὁ φόβος, εὑρίσκουν ἐλευθέραν διέξοδον ἡ περιέργεια καὶ ἡ ἀνάγκη τῆς δημιουργίας, ὁπότε ὁ ἄνθρωπος δύναται ν' ἀσχοληθῆ μὲ τὴν μόρφωσιν καὶ τὴν βελτίωσιν τῆς ζωῆς του, πρὸς τὰς ὁποίας τὸν ὠθεῖ ἐκ φύσεως τὸ ἔνστικτόν του». (Ο. Ντουράντ Τ.Α. Κεφ. Α).

Οἱ πρὸς παγίωσιν τῆς πολυποθήτου τάξεως καὶ ἀσφαλείας ἀγῶνες δὲν ἀπαιτοῦν μόνον σωματικοὺς μόχθους καὶ ἀνθρωπίνας θυσίας, ἀλλὰ καὶ κυρίως πνευματικὴν σύλληψιν καὶ προσφοράν, ἀπαιτοῦν μελέτας, γνώσεις καὶ σύστημα καὶ κυρίως γνῶσιν τῶν ἑκάστοτε δημιουργουμένων ἀντιλήψεων καὶ ἀπαιτήσεων.

Ὅταν λέγομεν γνώσεις δὲν ἐννοοῦμεν τὴν ἁπλῆν ἐγκυκλοπαίδειον γνῶσιν, ἀλλὰ τὴν ἐπαρκῆ καὶ αὐτάρκη τοιαύτην, ἐννοοῦμεν τὴν γνῶσιν ἐκείνην ἥτις προσδίδει μαγικὴν δύναμιν εἰς τοὺς Ἀστυνόμους τῶν κινηματογραφικῶν ταινιῶν.

Τούτων ἕνεκεν συνετάχθημεν ἀπ' ἀρχῆς μὲ τὸ διατυπωθὲν ἐρώτημα κατὰ τὸν παρελθόντα αἰῶνα ἐὰν εἶναι δυνατὸν νὰ εὑρεθῆ ἄνθρωπος δυνάμενος νὰ γίνη ἀληθὴς «Χ ω ρ ο φ ύ λ α ξ» καὶ ὑποστηρίζομεν ἤδη ὅτι τὰ στελέχη τῆς Χωρ/κῆς ἠνάλωνον πᾶσαν ἰκμάδα σωματικῆς καὶ πνευματικῆς δυνάμεως εἰς τὰ ἔντονα ἔργα τῆς δημοσίας τάξεως καὶ Ἀσφαλείας, ὥστε νὰ μὴ δύνανται νὰ ἐπιδοθῶσιν καὶ εἰς πνευματικὰς διατριβάς. Ἀλλὰ δὲν εἶναι τοῦτο μόνον.

Ἐννοοῦμεν τὴν γνῶσιν κατόπιν σπουδῆς καὶ τὴν διὰ ταύτης παραγωγήν. Παραγωγὴν χάριν τοῦ κοινωνικοῦ συνόλου, ἀλλὰ κυρίως χάριν τῆς περαιτέρω βελτιώσεως καὶ ἐπαυξήσεως τῶν γνώσεων τοῦ κοινωνικοῦ λειτουργήματος τῆς Ἀστυνομεύσεως. Ὑπόδουλος ἐπὶ 400 περίπου ἔτη ὁ λαὸς ἡμῶν, ἐστερούμεθα ὄχι μόνον πάσης ἐπιχωρίου γνώσεως καὶ ἐπιστήμης ἀλλὰ καὶ ἱκανότητος ἵνα μελετῶντες ἀντλήσωμεν ἐκ τῆς ἐθνικῆς πνευματικῆς κληρονομίας τὰς ἀπαραιτήτους διὰ τὸ νεοπαγὲς Κράτος γνώσεις. Τὸ ἐσωτερικὸν διέθετεν ἥρωας, ἀλλ' οἱ ἥρωες προσέλαβον γραμματεῖς Ἕλληνας προερχομένους ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ.

Τούτων ἕνεκεν διὰ τὴν σύνθεσιν καὶ λειτουργίαν τοῦ Κράτους ἐδανείσθημεν διὰ κακῆς μᾶλλον ἑρμηνείας καὶ ἀντιγραφῆς ἀλλοδαπὰ κείμενα περὶ συγκροτήσεως καὶ λειτουργίας τῶν διαφόρων λειτουργιῶν καὶ περὶ τῶν ἐπιστημῶν.

Τὰ ἀλλοδαπὰ ὅμως συστήματα καὶ εἰς τὰ ἐπιχώρια ἤθη προσέκρουον ἀλλὰ καὶ εἶχον ἀνάγκην βαθμιαίας ἀνακαινίσεως καὶ διευρύνσεως διὰ πλουτισμοῦ τῶν γνώ-

σεων, ἔδει τοῦτ' ἔστιν νὰ δημιουργηθῇ ἡ ἐπιχώριος κατ' εἶδος καὶ κατηγορίαν ἐπιστήμη καὶ μελέτη, ὥστε μετὰ τὴν ἐξασφάλισιν καὶ σταθεροποίησιν τοῦ ἐλευθέρου ἐθνικοῦ βίου νὰ ἐπακολουθήσῃ ἡ ἐπαύξησις τῶν πρὸς τὸν πολιτισμὸν βημάτων.

Περὶ τῶν βημάτων, ἐπιτευγμάτων καὶ κατευθύνσεων τοῦ πολιτισμοῦ ἐν τῇ νεωτέρα Ἑλλάδι ἄλλοι πρόκειται, οὐδεὶς μέχρι τοῦδε, ν' ἀσχοληθοῦν, ἡμεῖς ἐθεωρήσαμεν σκόπιμον ὅπως ἐν τῇ παρούσῃ προσπαθεία καὶ διὰ τοῦ παρόντος κεφαλαίου, παριστῶντες τὰ ἐπαγγελματικὰ βήματα ἀπὸ πλευρᾶς γραπτοῦ λόγου ἐκ μέρους τῶν ἀνδρῶν τῆς Χωροφυλακῆς, μερικεύσωμεν σοβαρῶς τὴν ἔννοιαν τῆς πνευματικῆς εἰσφορᾶς.

Πιθανῶς τὰ ὅσα πρόκειται κατωτέρω νὰ εἰσκομίσωμεν εἰς τὸν βωμὸν τῆς Χωροφυλακῆς ἀπὸ τῆς πλευρᾶς ταύτης στοιχεῖα θεωρηθῶσιν πτωχὰ καὶ ἡ πτωχεία αὕτη θὰ ἔπρεπε ν' ἀποτρέψῃ ἡμᾶς ἀπὸ τῆς τοιαύτης προσπαθείας, ἵνα μὴ τυχὸν κακῆς πίστεως ἄνθρωποι καταλογίσωσι τοῦτο εἰς τὸ παθητικὸν τῆς ἐξελίξεως καὶ τοῦ πνευματικοῦ ἐπιπέδου τοῦ Σώματος. Ἀναμφιβόλως πτωχὴ ὑπῆρξεν ἡ εἰσφορά, ἀλλὰ λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν τῶν συνθηκῶν δι' ὧν διῆλθε καὶ ἐβίωσεν ἡ νεωτέρα Ἑλλὰς καὶ εἰδικώτερον ἡ Χωρ/κὴ τότε τὰ εἰσκομισθησόμενα εἶναι σπουδαῖα, πολλὰ καὶ ἀξιόλογα.

Ἐκ τῶν ὅσων θὰ παρατεθῶσιν θὰ διαπιστώσῃ εὐκόλως ὁ μελετητὴς ὅτι ἔφεσις ὑπῆρξεν πάντοτε ζωηρά, ἐξεδηλώθη ὅμως εὐθὺς ὡς ἐπαγιώθη ἡ ἐν τῇ χώρα ἐσωτερικὴ τάξις καὶ ἀσφάλεια, διότι τότε ὡς προείπωμεν εἶναι δυνατὴ ἡ ἐμφάνισις καὶ ἀνάπτυξις πολιτισμοῦ τινός.

Κατὰ τὸν 19ον αἰῶνα τὸ Σῶμα ἐγαλούχησε φωτεινὰς φυσιογνωμίας, σοβαροὺς τοῦ πνεύματος ἐργάτας καὶ ἀνθηροὺς εἰς θέλησιν καὶ δύναμιν, ἀλλ' ἐκτὸς τοῦ ὅτι τὴν πᾶσαν ἰκμάδα σωματικῆς ρώμης καὶ πνευματικῆς ἀκμῆς διέθεσαν οὗτοι ὡς εἴδομεν, εἰς τὸν βωμὸν τῆς Μεγάλης Ἐθνικῆς Ἰδέας, δὲν ὑπῆρξεν καὶ ἀνάλογον πεδίον πνευματικῆς δραστηριότητος, δεδομένου ὅτι ἡ Χωρ/κὴ μετὰ τὴν ἔξωσιν τοῦ Ὄθωνος ἐπὶ σειρὰν δεκαετηρίδων διεκινδύνευσεν ν' ἀφομοιωθῇ εἰς τὸν Στρατόν. Εἶχε περιαχθῇ εἰς κατάστασιν νόθου, ἡμιορφανοῦ τέκνου καὶ κατὰ συνέπειαν δὲν ὑπῆρχε διὰ τοὺς μύστας της ἀντικείμενον σπουδῆς καὶ ἐπεξεργασίας. Ἅμα τῇ ἀνατολῇ τοῦ 20ου αἰῶνος θὰ ἴδωμεν, ὅτε πλέον αἱ ἐλπίδες περὶ μιᾶς ἀνεκτῆς καὶ ἱκανῆς ἀστυνομεύσεως ἐστράφησαν ὁριστικῶς πρὸς τὴν Χωρ/κήν, ὅτι οἱ βαθμοφόροι της ἤρξαντο ἐντρυφῶντες μετὰ περισσῆς ὀξύτητος καὶ ἰδιαιτέρας ἐπιστημοσύνης εἰς τὰ προβλήματα καὶ τὰ θέματα τῆς ἀστυνομεύσεως, ἵνα φθάσωμεν εἰς τὴν μετὰ τὸν Β'. Παγκόσμιον πόλεμον διανυομένην περίοδον ,καθ' ἣν πλέον κυριαρχεῖ ἐν τῷ Σώματι ἡ ἐπιστημονικὴ καὶ τεχνικὴ σκέψις καὶ ἔρευνα.

Ἀνεξαρτήτως τῶν ἀνωτέρω λόγων καὶ αἰτίων, οἵτινες καλύπτουν ἓν περιωρισμένον μέρος τοῦ ὅλου θέματος, δὲν πρέπει νὰ λησμονῶμεν τοὺς συνεχεῖς πολέμους καὶ τὰς συνεχεῖς ἐσωτερικὰς καὶ διαθνεῖς ἀνωμαλίας καὶ περιπετείας, αἵτινες ἀπήτησαν χιλιάδας νεκρῶν τοῦ Σώματος καὶ συνεχεῖς ἀναστατώσεις του, δὲν πρέπει νὰ λησμονῶμεν ὅτι μέχρι τοῦ 1920 ἡ δύναμις τῶν Ἀξ/κῶν τοῦ Σώματος ἦτο τόσον μικρὰ ὥστε ἀσθενοῦντος ἢ ἄλλως κωλυομένου τοῦ Ταγματάρχου τὸν διεδέχετο ὁ Ἐνωμ/ρχης, διότι δὲν ὑπῆρχεν ἄλλος ἐνδιάμεσος ὑπ' αὐτὸν βαθμοφόρος. Τέλος ἡ συνεπείᾳ τῶν ἐσωτερικῶν ἀνωμαλιῶν εἰσπήδησις εἰς τὰς τάξεις τῶν Ἀξ/κῶν τοῦ Σώματος ἀτόμων καθυστερημένων πνευματικῶς ἐκράτει τὸ Σῶμα δέσμιον τῶν προ-

λήψεων καὶ νεκρῶν γραμμῶν ἑνὸς ἀπηρχαιωμένου συστήματος Κανονισμῶν (Στρατιωτικῆς ἰδίᾳ, προελεύσεως), κατάστασις ἥτις προεκάλεσεν, ὡς εἴδομεν, τὴν ἔκδοσιν τῆς ὑπ' ἀριθ. 23 ἀπὸ 12-1-1940 ἐγκυκλίου διαταγῆς τοῦ Ὑφυπουργείου Ἀσφαλείας (Βλέπε ταύτην ἐν Παραρτήματι Χ, 21). Εἰς τοὺς ἀνωτέρου λόγους πρέπει νὰ προστεθῇ καὶ ἡ παντελὴς ἔλλειψις ἐνδιαφέροντος ἐκ μέρους τῆς Πολιτείας, ἀρκεῖ νὰ εἴπωμεν ὅτι μέχρι μὲν τοῦ ἔτους 1937 οὐδέποτε τὸ Κράτος ἐνδιεφέρθη διὰ τὸν ἐφοδιασμὸν τῶν ὑπηρεσιῶν τῆς Χωροφυλακῆς, ἔστω καὶ ἐπὶ ἀνωτέρων κλιμακίων, διὰ τῶν στοιχειωδῶν ἀκόμη ἐφοδίων, ἀλλὰ καὶ σήμερον ἀκόμη δὲν διατίθεται οὐδεμία δραχμὴ διὰ τὴν προμήθειαν βιβλίων, πλὴν τῆς Σχολῆς Ἀξιωματικῶν.

Πάντα τὰ ἀνωτέρω ἀποτελοῦν μίαν βάσιν κρίσεως τῆς πρὸς τὸν συγκεκριμένον σταθμὸν πολιτισμοῦ τοῦ λαοῦ ἡμῶν, ὑπὸ τὴν ἐπικρατεστέραν ἄποψιν, καθ' ἣν ὁ Πολιτισμὸς προέρχεται ἐκ τῆς σκέψεως καὶ ἐκ τῆς ἐκπαιδεύσεως καὶ δὲν εἶναι ἕνα προϊὸν τεχνητό. Ἐὰν λάβωμεν τὸν πολιτισμὸν ὡς συνισταμένην τῶν ψυχικῶν καὶ ἠθικῶν ἰδιοτήτων, ἐν αἷς πρυτανεύουσιν ἡ φιλαλληλία, ἡ αὐταπάρνησις καὶ αἱ ὑπὲρ τοῦ κοινωνικοῦ συνόλου αὐθόρμητοι θυσίαι, τότε ἡ Χωρ/κὴ διὰ τῶν μέχρι σήμερον παντοειδῶν θυσιῶν, ἀλτρουϊστικῶν ἐκδηλώσεων καὶ αὐθορμήτων ψυχικῶν ἐξάρσεων ἔχει ἐξασφαλίσει ἀκαταμαχήτως τὴν πρώτην ἐν τῷ ἔθνει θέσιν ὡς σύνολον.

Λόγω τῶν εἰδικῶν συνθηκῶν τοῦ ἐπαγγέλματος, ἀσφαλῶς ἡ Ἱστορία δὲν δύναται ν' ἀξιώσῃ εὑρήματα ὅλων τῶν χαρακτηριστικῶν καὶ φαινομένων, ἅτινα συνιστῶσιν τὸ κρατοῦν καθολικὸν πνεῦμα.

Ἐκτὸς τούτου, ἡμεῖς ἐνταῦθα δὲν πρόκειται ν' ἀφθῶμεν τῆς πορείας, τῶν φάσεων, κατευθύνσεων καὶ ἐπιτευγμάτων τοῦ νεοελληνικοῦ πολιτισμοῦ, ἀλλὰ θὰ ἐπιχειρήσωμεν κατὰ χρονολογικὴν μᾶλλον σειρὰν νὰ παραθέσωμεν τὰ ὅσα ἀνεύρομεν στοιχεῖα πνευματικῆς εἰσφορᾶς τῶν ἀνδρῶν τῆς Χωροφυλακῆς, εἴτε πρὸς βελτίωσιν, ὑπαγωγὴν εἰς τὴν ἐπιστημονικὴν ἔρευναν καὶ ταξιθέτησιν τῶν προβλημάτων τῆς ἀστυνομεύσεως καὶ ἐξύψωσιν τοῦ ἐπαγγέλματος, ἐπ' ἀγαθῷ τοῦ κοινωνικοῦ συνόλου, εἴτε πρὸς τὰς λοιπὰς πολιτιστικὰς ἐκδηλώσεις, πρὸς ἔργα εὐποιΐας καὶ διαφωτίσεως δι' ἀποτελεσματικωτέραν κοινωνικὴν καὶ ἐθνικὴν ἄμυναν. Θὰ προβάλωμεν τὴν διὰ τῆς Χωρ/κῆς διαπιστωθεῖσαν ἀπὸ τοῦ 1833 πνευματικὴν παραγωγὴν καὶ ἀπὸ τοῦδε ὀφείλομεν, ἐν εἴδει διακηρύξεως, μίαν γενικὴν παρατήρησιν καὶ διαπίστωσιν, ὅσον ἀφορᾶ τὴν ποιότητα καὶ τὴν ὑφὴν τοῦ πνεύματος τούτου.

Τὸ Σῶμα τῆς Χωρ/κῆς ἀπεκλήθη ὑπὸ τοῦ Ὄθωνος «Βασιλικὸν» καὶ παρὰ τὴν τρομερὰν διελκυστίδα τῶν ἔκτοτε ἐθνικῶν καὶ ἐσωτερικῶν περιπετειῶν παρέμεινεν «Βασιλικό», τουτ' ἔστιν πάντοτε διαπεποτισμένον διὰ βαθείας μεγαλοϊδεατικῆς καὶ συντηρητικῆς πίστεως, πίστεως διαφαινομένης διαυγῶς εἰς ὅλα τὰ πνευματικὰ τῶν ἀνδρῶν του ἔργα. Ἡ διαπιστουμένη συντηρητικότης αὐτὴ οὐδεμίαν σχέσιν ἔχει μὲ ἀτολμίαν, δουλικότητα ἢ ἀδιαφορίαν, τοὐναντίον διακρίνεται διὰ πνεῦμα ἀνώτερον, γενναῖον καὶ ἀπηλλαγμένον πάσης προχειρότητος καὶ ἰδιοτελείας. Εἶναι μία συντηρικότης ἐπιθυμοῦσα εἰλικρινῶς καὶ μετὰ φανατισμοῦ τὴν ἐξέλιξιν καὶ τὴν πρόοδον, ἀλλ' ὄχι διὰ τῶν ἐπαναστάσεων, διὰ τῆς ὀχλοκρατίας καὶ τῆς δημαγωγίας, διότι ἡ βαθεῖα πεῖρα ἔχει δημιουργήσει μίαν σαφῆ γνῶσιν περὶ τῶν ἀναπηριῶν καὶ ἀνεπιτρέπτων δοκιμασιῶν ἐκ τῆς σπουδῆς καὶ τῆς δημαγωγίας.

Μία μερὶς στελεχῶν τῆς Χωρ/κῆς, τῆς κατὰ τεκμήριον ἱκανωτέρας ἢ ἔστω ἐπιτηδειοτέρας, λόγω θέσεως εὑρίσκεται ἑκάστοτε μάρτυς καὶ μύστης πολιτικῶν

καὶ κοινωνικῶν ζυμώσεων ἢ ἐπιδιώξεων, ἥκιστα κολακευτικῶν μέσων καὶ μεθόδων, παρὰ προσωπικοτήτων τὰ πρῶτα κατεχουσῶν, οὐδέποτε ὅμως παρ' οὐδενὸς ἐγένετο καπήλευσις τῶν τοιούτων γνώσεων ἢ χρησιμοποίησις πρὸς ἰδιελεῖς σκοπούς. Ἄνθρωποι ξένοι πρὸς ὅ,τι συνέβη κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς κατοχῆς (1941-1944) μεταξὺ Χωρ/κῆς καὶ Ἀρχῶν Χωρ/κῆς εἰς διαφορα σημεῖα τῆς Χώρας, προέβησαν εἰς τὴν ἔκδοσιν βιβλίων μὲ τοιαῦτα θέματα, ἐνῶ ἀπὸ πλευρᾶς Χωροφυλακῆς διὰ λόγους συνεπείας, ἀξιοπρεπείας καὶ σοβαρότητος ἐνεφανίσθησαν σοβαρὰ σημεῖα ἐφεκτικότητος. Τοῦτο ὑπῆρξεν τὸ σαφέστερον δεῖγμα τῆς συντηρητικότητος τοῦ ἐν τῇ Χωροφυλακῇ πνεύματος.

Τὰ ἤθη καὶ ἔθιμα, ἡ ἐθνικὴ ἀντίληψις, ἡ θρήσκευσις, ἡ ἐθνικὴ γλῶσσα, τὸ κοινωνικὸν σύστημα καὶ ὅλα τ' ἀπαρτίζοντα τὸ ἀνεπηρέαστον ἐκ τῶν διεθνιστικῶν τάσεων καὶ ἀποκλίσεων, ἐθνικὸν χρῶμα, ἀπετέλεσαν καὶ ἀποτελοῦν τὸν ἀκρογωνιαῖον καὶ ἀπαράβατον λίθον τῆς ὑποστάσεως καὶ σκέψεως τῶν ἀνδρῶν τοῦ Σώματος, εἶναι τὸ πνεῦμα καὶ ἡ ψυχὴ τῆς Χωροφυλακῆς.

Α΄. ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΣΥΜΒΟΛΗ

1. Ὡς πρώτην ἐκδοτικὴν προσπάθειαν δυνάμεθα ν' ἀναφέρωμεν τὴν κατὰ τὸ ἔτος 1834 λαβοῦσαν χώραν ἐν Ναυπλίῳ ἔκδοσιν τοῦ Κανονισμοῦ Χωρ/κῆς εἰς δύο γλώσσας (Ἑλληνικὴν καὶ Γερμανικήν). Ἡ ἔκδοσις αὕτη ἀπετέλεσε τὸ πρῶτον καὶ μοναδικὸν βοήθημα τῶν πρώτων βαθμοφόρων τοῦ νεοσυστάτου Σώματος. Ἥ τε ἔκδοσις αὕτη ἀλλὰ καὶ τὸ εἰς τὴν ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως δημοσιευθὲν κείμενον περιεῖχον παρὰ πολλὰ μεταφραστικὰ λάθη καὶ φραστικὰς ἀνακριβείας.

2. Εἰς ἀντικατάστασιν τῶν λαθῶν τούτων ἦλθεν ἡ ὑπὸ τοῦ Γ. Κροκιδᾶ καὶ Χρ. Βυζαντίου κατὰ τὸ ἔτος 1841 ἔκδοσις τοῦ τὲ ὀργανισμοῦ καὶ Κανονισμοῦ Χωροφυλακῆς δι' εἰδικῶν διορθώσεων ἐν τῷ κειμένῳ καὶ σχολίων ἐν ὑποσημειώσεσι.

Τὸ ἔργον τοῦτο ἐσημείωσεν ἀλλεπαλήλους ἐκδόσεις δι' ἐνημερώσεως ἑκάστοτε τοῦ παρατιθεμένου παραρτήματος διὰ τῶν νεωτέρων Νόμων καὶ Διαταγμάτων ἐκ τῶν ἀφορόντων τὴν Χωρ/κὴν καὶ ἀπετέλεσε μέχρι καὶ τῶν ἀρχῶν τοῦ παρόντος αἰῶνος ἕνα Κώδικα τῆς περὶ Χωροφυλακῆς Νομοθεσίας.

Τὸ πνευματικὸν ἐπίπεδον τῶν Ἑλλήνων κατὰ τὴν περίοδον ἐκείνην, ἐξ ὧν ἐστρατολογοῦντο καὶ οἱ διὰ τὴν Χωρ/κὴν προοριζόμενοι, δὲν ἦτο εὐχερὲς ν' ἀφομοιώνῃ τοὺς ἑκάστοτε νομικοὺς ὁρισμούς, πολὺ δὲ περισσότερον προκειμένου περὶ τοῦ ὁσημέραι πολυπλεύρου, πολυσχιδοῦς καὶ ὀγκώδους καθισταμένου ἔργου τῆς Χωρ/κῆς. Ἡ κατὰ τὰ ἔτη ἐκεῖνα ἐκδοτικὴ ἐργασία ἀπετέλει ἀληθῆ ἆθλον, ἡ δὲ πρὸς τὸ ξῖφος ἐπίδοσις ἐθεωρεῖτο πολὺ ἀνωτέρα οἱασδήποτε πνευματικῆς εἰσφορᾶς.

Ἡ ἔκδοσις Κροκιδᾶ ἀπετέλει εἶδος Κωδικοποιήσεως Ὀργανισμοῦ, Κανονισμοῦ καὶ συναφῶν Νόμων, ἐνῷ ἡ Χωροφυλακὴ διείπετο ἐκ σωρείας ἄλλων διατάξεων ἐκ τῆς Στρατιωτικῆς, λοιπῆς Διοικήσεως καὶ Δικαστικῆς Νομοθεσίας καὶ οὕτω δὲν ἀντεμετίζοντο ἐπαρκῶς τὰ προβλήματα περὶ τὴν ἐνημέρωσιν.

3. Πρὸς πλήρωσιν τοῦ σοβαρωτάτου τούτου κενοῦ καὶ ἐναντίον ὅλων τῶν ἀντιξοοτήτων, εἶδεν τὸ φῶς τῆς δημοσιότητος διὰ τῆς κατὰ τὸ ἔτος 1869 ἐκδόσεως, τὸ δίτομον «Λεξικὸν Χωροφυλακῆς», ἔργον τοῦ τότε Ὑπομοιράρχου Γεωργίου Μοσκοβάκη. Τὸ ἔργον τοῦτο, ἀφιερωθὲν **«ΓΕΩΡΓΙΩ ΤΩ ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΑΤΩ ΒΑΣΙΛΕΙ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ»**, εἰς μὲν τὸν πρῶτον τόμον ἠσχολεῖτο μὲ τὴν ἑρμη-

νείαν τῶν ἀνατεθειμένων εἰς τὴν Χωροφυλακὴν καθηκόντων δικαστικῆς Ἀστυνομίας (Δικαστικὴν Ἑρμηνείαν), εἰς δὲ τὸν δεύτερον περὶ τῶν εἰς τὴν ἐσωτερικὴν ὑπηρεσίαν Χωρ/κῆς ἀναφερομένων ὑποχρεώσεων καὶ ἁρμοδιοτήτων.

Πρότυπον καὶ βάσις διὰ τὸν συγραφφέα ὑπῆρξεν τὸ ὑπὸ τοῦ Ταγματάρχου τῆς Γαλλικῆς χωρ/κῆς Σαβινιὺ ἐκδοθὲν τοιοῦτον λεξικόν.

Ἡ ἐκ τῶν ἀντισυνταγματαρχῶν Κων. Γενοβέλη καὶ Γεωργ. Κροκιδᾶ καὶ τοῦ Ταγματάρχου Ξ. Παβασκόλ, γνωμοδοτικὴ ἐπιτροπὴ εἰς τὴν ἀπὸ 1 3-1868 γνωμοδότησίν της ἔγραφεν σὺν τοῖς ἄλλοις ὅτι «τὸ ἔργον του ἀποκατέστη ἄξιον σπουδαίας συστάσεως». Τὸ εἰς τὰς 1470 σελίδας τοῦ ἔργου τούτου περιεχόμενον φρονοῦμεν ὅτι θὰ ἀπετέλη μίαν ἀρίστην βάσιν καὶ διὰ μίαν σημερινὴν παρεμφρερῆ ἔκδοσιν.

Οὕτω, 36 ἔτη ἀπὸ τῆς συτάσεώς του τὸ Βασιλικὸν Σῶμα Χωρ/κῆς, ἀπέκτα τὸ πρῶτον σοβαρὸν ἑρμηνευτικὸν πνευματικὸν ἐφόδιον, τὸ ὁποῖον δὲν ὑπῆρξεν μόνον ἓν ἁπλοῦν βοήθημα, ἀλλὰ καὶ μία θετικὴ προσπάθεια ἀξιολογήσεως τῆς ἀποστολῆς καὶ συνθέσεως ἐπὶ διακεκριμένου ἐπιπέδου. Τὸ ἔργον τοῦτο ἐνεφάνισεν, διὰ πρώτην φορὰν καὶ κατὰ ὁλοκληρωμένον τρόπον, ἐνώπιον τοῦ Ἑλληνικοῦ ἀναγνωστικοῦ κοινοῦ, ποίας προελεύσεως, καταρτίσεως καὶ ἀντιλήψεως πρέπει νὰ ὦσιν οἱ ἄνδρες τῆς Χωρ/κῆς καὶ ποῖα τὰ καθήκοντα καὶ αἱ ὑποχρεώσεις αὐτῶν.

Οὐδεὶς ἕτερος πολιτειακὸς ἢ δημοσιοϋπαλληλικὸς κλάδος μέχρι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης εἶχεν ἀποκτήσει μίαν τοιαύτην λεξικοποιημένην κωδικοποίησιν καθηκόντων, δικαιωμάτων καὶ ὑποχρεώσεων. Μετὰ παρέλυσιν ἑτέρων 34 ἐτῶν εἶδεν τὸ φῶς τῆς δημοσιότητος τὸ Ἀστυνομικὸν Λεξικὸν Ἀράπη, ἀλλὰ τοῦτο ἀπετέλεσε πτωχὴν προσπάθειαν ἔναντι ἐκείνης τοῦ Μοσκοβάκη.

4. Εἰς τὸ κεφάλαιον Γ'. τοῦ πρώτου μέρους ὡμιλήσαμεν περὶ τοῦ μεταταγέντος εἰς τὸ Σῶμα τῆς Χωρ/κῆς, ὡς Οἰκονομικοῦ Ἀξ/κοῦ (Καταλυματίου), ἐθνικοῦ ποιητοῦ Γεωργίου Χ. Ζαλοκώστα, ὅστις ἀπὸ τοῦ ἔτους 1851 μέχρι τοῦ 1858, ὅτε ἀπεβίωσεν, ἐβραβεύθη δὶς καὶ εἰς δύο ἄλλας περιπτώσεις ἐπηνέθη. Ἀσφαλῶς ἡ ποίησις τοῦ Ζαλοκώστα ὑπῆρξεν ἄσχετος μὲ τὴν ἐν τῇ Χωρ/κῇ ὑπηρεσίαν τοῦ διότι πρῶτον οὗτος ἐγεννήθη ποιητὴς καὶ κατόπιν ἔγινεν Οἰκονομικὰς Ἀξ/κός, δὲν δύναται ὅμως ν' ἀρνηθῇ τις ὅτι ἡ εὐγενικὴ ψυχὴ τοῦ ποιητοῦ ἐδημιούργη τὸ ἀνάλογον ἐν τῇ Χωρ/κῇ περιβάλλον καὶ πνεῦμα καὶ ὅτι ἡ Χωρ/κὴ ᾐσθάνετο τότε τὴν βαρεῖαν τιμὴν τῆς βραβεύσεως, ἐν Πανελληνίῳ καὶ ἐπισήμῳ διαγωνισμῷ, ἑνὸς μέλους τῆς δυνάμεώς της.

Τοῦ ποιητοῦ ἡ σύλληψις καὶ ἡ παραγωγὴ εἶναι κάτι ὅπερ δὲν δύναται ν' ἀπετέλῃ ἀντικείμενον ἢ νὰ περιορισθῇ εἰς τὰ περιθώρια ἑνὸς ἐπαγγελματικοῦ κλάδου, οὔτε μιᾶς πόλεως ἀλλ' οὔτε καὶ μιᾶς Χώρας.

Τούτων ἕνεκεν καὶ παρὰ τὸ γεγονὸς ὅτι πλεῖσται ἔχουν σημειωθῆ ἔκτοτε ποιητικαὶ ἐκδηλώσεις καὶ προσπάθειαι μεταξὺ τῶν μελῶν τοῦ Σώματος, δὲν εἶναι δυνατὸν ν' ἀντιμετωπισθοῦν αὗται ὡς προσπάθειαι πρὸς Ἱστόρησιν τῶν πεπραγμένων καὶ τῆς ἐξελίξεως τῆς Χωροφυλακῆς.

Η ἰδιοτυπία ἐμφανίσεως καὶ ἐκφράσεως ἐνίων ἐκ τῶν ἐμφανιζομένων κατὰ τὸ παρελθὸν ὡς λογοτεχνῶν εἶχε δημιουργήσει μίαν δυσμενῆ ἀπήχησιν ἐν τῷ σκληρῷ στρατιωτικῷ ἐπαγγέλματι καὶ οὕτω οἱ πλεῖστοι ἐκ τῶν ἐμφανισάντων λογοτεχνικὴν τινὰ προσπάθειαν στρατιωτικῶν διετήρησαν τὴν ἀνωνυμίαν.

Ἐνδεικτικῶς ἀναφέρομεν τὸν αείμνηστον συμμαθητὴν ἡμῶν, Συντ/ρχην

Γεώργιον Μητραλέξην, ὅστις λίαν εὐδοκίμως ἐπεδίδετο εἰς τὴν ποίησιν ἀλλ' ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον Γ. Μηλαῖος, καὶ ἐπέμεινεν ἐπὶ τῆς ἀνωνυμίας του, ὥστε ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ ἐδέχετο ζῶν ν' ἀποκαλυφθῇ ἡ ταυτότης του ὡς ποιητοῦ τῶν εἰς διάφορα περιοδικὰ δημοσιευθέντων ποιημάτων του ὡς, ὑπὸ τὸν τίτλον «'Εδῶ στὴν Πολιτεία», «Τὰ δένδρα πεθαίνουν ὄρθια» κλπ.

Μεταξὺ τῶν πολλῶν καὶ ἀνυπερβλήτων ἐνίοτε ἐμποδίων διὰ τὴν ἐκδήλωσιν καὶ ἐπισήμανσιν τῶν λογοτεχνικῶν δυνατοτήτων τῶν ἀνηκόντων εἰς τὴν Χωρ/κήν, ὑπῆρξαν αἱ μέχρι πρό τινος αὐστηροὶ περιορισμοὶ τῶν στρατιωτικῶν Κανονισμῶν καὶ εἶναι ἀκόμη αἱ πρὸς τοῦτο ὑπηρεσιακαὶ διαδικασίαι, ὅσον ἀφορᾶ τὴν δημοσίευσιν, ὁπωσδήποτε δὲ μεγίστη δυσχέρεια ἦτο εἶναι καὶ θὰ εἶναι ἡ οἰκονομικὴ δυνατότης.

Κατὰ τὸν ΙΘ' αἰῶνα αἱ γνῶμαι τῶν στρατιωτικῶν ἀλλὰ καὶ γενικώτερων ἡ εἰσφορὰ τῶν πνευματικῶν ἀνθρώπων ἠναλίσκετο εἰς τὰς μεταφράσεις ἔργων τῆς Δυτικῆς Εὐρώπης, αἵτινες μεταφράσεις ἐνεφανίζοντο ἀπὸ τῶν στηλῶν τῶν ὀλίγων τότε ἐκδιδομένων Περιοδικῶν.

'Απὸ τῶν στηλῶν τῶν Στρατιωτικῶν περιοδικῶν εἶδον τὸ φῶς πολλαὶ τοιαῦται προσπάθειαι 'Αξιωματικῶν τῆς Χωροφυλακῆς, ὡς ἐκείνη τοῦ 'Ανθ/ρχου 'Ιωάν. Ράγκου, ὅστις εἰς τὸ περιοδικὸν «Εφημερὶς Στρατιωτικὴ καὶ Ναυτική» καὶ εἰς ἕνδεκα ἄρθρα (φύλλα 27-38) τὸ 1894 ἐδημοσίευσε κατὰ μετάφρασιν ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ τὰ καθήκοντα τῆς Χωροφυλακῆς ἐν Πολέμῳ.

Μέχρι τοῦ ἔτους 1912 δὲν ἐξεδίδετο οὔτε ἓν περιοδικὸν ἀσχολούμενον μὲ τὸ Σῶμα τῆς Χωρ/κῆς, κατὰ συνέπειαν ἐπεκράτει πλήρης ἔλλειψις οἱασδήποτε ἐπικοινωνίας, ἀλλὰ καὶ μετέπειτα μόνον ἀπὸ τοῦ 1921 καὶ ἐντεῦθεν ἐσυστηματοποιήθη κατά τινα τρόπον ἔκδοσις τοῦ περιοχικοῦ «Κῆρυξ Δημοσίας 'Ασφαλείας» καὶ ἐν συνεχείᾳ τοῦ ἑτέρου «ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΗ», ἀπὸ τῶν στηλῶν τῶν ὁποίων καὶ πάλιν μετὰ πάσης προφυλάξεως καὶ ἀνωνύμως ἐνεφανίσθησαν προσπάθειαι τινὲς οὐχὶ εὐκαταφρόνητοι.

Κατὰ ταῦτα ἀπετέλεσε σοβαρὸν βῆμα ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 129 τοῦ ἀπὸ τῶν μέσων τοῦ 1958 τεθέντος ἐν ἰσχύει Κανονισμοῦ 'Εσωτερικῆς Υπηρεσίας Χωροφυλακῆς, καθ' ἣν παρέμεινεν ὑποκειμένη εἰς ἄδειαν τῆς ὑπηρεσίας ἡ δημοσίευσις ἢ ἔκδοσις μόνον «ἐπὶ θεμάτων σχέσιν ἐχόντων μὲ τὴν Διοίκησιν, τὴν ὀργάνωσιν, τὸ προσωπικὸν καὶ τὴν ὑπηρεσίαν ἐν γένει τῆς Χωροφυλακῆς.

'Ασφαλῶς δὲν πρόκειται περὶ ὁλοκληρωμένης καινοτομίας, διότι μὲ τὶ ἄλλα κατ' ἀρχὴν θὰ ἀσχοληθῶσιν οἱ ἄνδρες τοῦ Σώματος, ὑπῆρξεν ὅμως μία πάρα πολὺ καλὴ ἀρχή, ἔναντι τῆς προϋφισταμένης γενικῆς ὑποχρεώσεως.

5. Ὡμιλήσαμεν κατ' ἐπανάληψιν εἰς τὸ πρῶτον μέρος περὶ τῆς περιφήμου ἐκείνης πραγματείας «Περὶ Χωροφυλακῆς» τοῦ Γεωργίου Κροκιδᾶ ἐκδοθείσης εἰς ἀπάντησιν τῶν κατὰ τῆς Χωρ/κῆς καταφορῶν διὰ τῶν στρατιωτικῶν περιοδικῶν καὶ ἰδίᾳ τοῦ Λοχαγοῦ τῶν 'Επιτελῶν.

Η μικρὰ εἰς ὄγκον ἀλλὰ μεγάλη εἰς περιεχόμενον καὶ νόημα πραγματεία ἐκείνη ἐτονίσαμεν ἤδη ὅτι ἀποτελεῖ τὴν πλέον εὔγλωτον θεωρητικὴν ἄποψιν περὶ Χωρ/κῆς, εἶναι μία νομικῶς, φιλολογικῶς καὶ στρατιωτικῶς ἀρτιωτάτη ἐργασία.

6. Εἴδομεν ὅτι κατὰ τὴν πρώτην 'Ηπειροθεσσαλικὴν ἐπανάστασιν (1854) ἡ Χωρ/κὴ διεδραμάτισε πρωτεύοντα ρόλον, σοβαρώτατα δὲ στοιχεῖα περὶ τῆς ἐπανα-

στάσεως ταύτης περιέχονται εἰς τὸν εἰς τὰ Γενικὰ ἀρχεῖα τοῦ Κράτους φυλασσόμενον φάκελλον Κροκιδᾶ.

Αἱ ἀνωτέρω ἐκδόσεις ὑπῆρξαν αἱ ἀξιολογώτεραι πνευματικαὶ προσπάθειαι τοῦ 19ου αἰῶνος, τουτ' ἔστιν ἀπὸ τοῦ 1870 μέχρι τοῦ 1900 δὲν ἀπαντᾶται ἀξία λόγου τὶς προσπάθεια. Η ἐρημία αὕτη ὀφείλεται εἰς τὸν παραγκωνισμὸν τῆς Χωροφυλακῆς ἀπὸ τῆς ἐξώσεως τοῦ Ὄθωνος μέχρι τοῦ Χαριλάου Τρικούπη, ὅτε ἐτέθησαν τὰ θεμέλια προσελκύσεως εἰς τὸ Σῶμα πεπαιδευμένων νέων, τὰ μέτρα ὅμως τοῦ Τρικούπη ἀπέδωσαν μετὰ 20ετίαν περίπου, ὅτε ἐνεκαινιάσθη μία ἀνωτέρας παραγωγικότητος περίοδος.

7. Η περίοδος αὕτη ἤρχισε μὲ τὴν κατὰ τὸ ἔτος 1904 ἔκδοσιν μιᾶς ἐπιστημονικῆς καὶ πρωτοτύπου μελέτης καὶ ἐργασίας τοῦ τότε ἀντιμοιράρχου Νικ. Τρουπάκη ὑπὸ τὸν τίτλον «᾿Αστυνομία παρ' Ἕλλησι».

Μὲ ἐπιστημονικὴν τάξιν καὶ ἱστορικὴν ἀκρίβειαν ὁ Τρουπάκης, ἐνεφάνισε πρὸ τῶν νεοελλήνων τοὺς κατὰ τὴν ἀρχαίαν Ἑλλάδα, τὴν Ρώμην καὶ Ρωμαϊκὴν αὐτοκρατορίαν ἀστυνομικοὺς θεσμοὺς καὶ ἄρχοντας. Τὴν ἔρευναν του ἐσυνέχισε μὲ ὀλιγώτερον ὅμως ἐνδιαφέρον, καὶ ἐπὶ τῶν περιόδων Βυζαντινῆς περιόδου καὶ Τουρκοκρατίας.

Πρωτότυπος εἰς τὸ εἶδος της ἡ ἐργασία αὕτη τοῦ Τρουπάκη δὲν διακρίνεται βεβαίως διὰ πληρότητα, ὅσον ἀφορᾷ τὰ ἐμφανισθέντα στοιχεῖα, καὶ συνέπειαν ὡς πρὸς τὸν τίτλον ἀφοῦ δὲν ἠρεύνησε τὴν ὁμηρικὴν περίοδον, περιλαμβάνει δὲ καὶ περὶ Ρώμης, οὐχ' ἧττον ὅμως δὲν ὑπερκεράσθη μέχρι σήμερον καὶ χρησιμοποιεῖται ὡς ἀξιόπιστος καὶ μοναδικὴ πηγή. Νεώτεραι παρεμφερεῖς προσπάθειαι ἀπετέλεσαν κακὴν ἀντιγραφήν.

Η εἰσφορὰ τοῦ Τρουπάκη ὑπῆρξεν πολύπλευρος καὶ ἐπίμονος. Ἐπὶ μίαν εἰκοσιπενταετίαν περίπου ὑπῆρξεν οὗτος ὁ θεωρητικὸς ἀπολογητὴς τῆς Ἀστυνομευούσης μὲν ἀλλ' ἀκραιφνῶς ὑπὸ τὸ Ὑπουργεῖον Στρατιωτικῶν ἐργαζομένης καὶ ὑφισταμένης Χωροφυλακῆς.

Ἀξιόλογα ἔργα τούτου ὑπῆρξαν α) ὁ Νόμος ΓΡΞΕ/1906 περὶ ἀναθέσεως τῆς Ἀστυνομίας εἰς τὴν Χωρ/κήν, β) ἡ περὶ τῶν δημοσίων σχέσεων τῶν ὑπηρεσιῶν Χωροφυλακῆς καινοτομία, γ) τὸ κατὰ τὸ ἔτος 1921 ἐκδοθὲν ἠθικοπλαστικὸν βιβλίον του, ὑπὸ τὸν τίτλον « Η Διοίκησις ἐν τῇ Χωροφυλακῇ» καὶ δ) Αἱ εἰς τὸ περιοδικὸν τῆς Μεγάλης Στρατιωτικῆς καὶ Ναυτικῆς ἐγκυκλοπαιδείας κατὰ συνέχειαν δημοσιευθεῖσαι ἱστορικαὶ ἀναμνήσεις του ὑπὸ τὸν τίτλον « Η Χωροφυλακὴ ἐν τῇ Ἀστυνομίᾳ» κλπ.

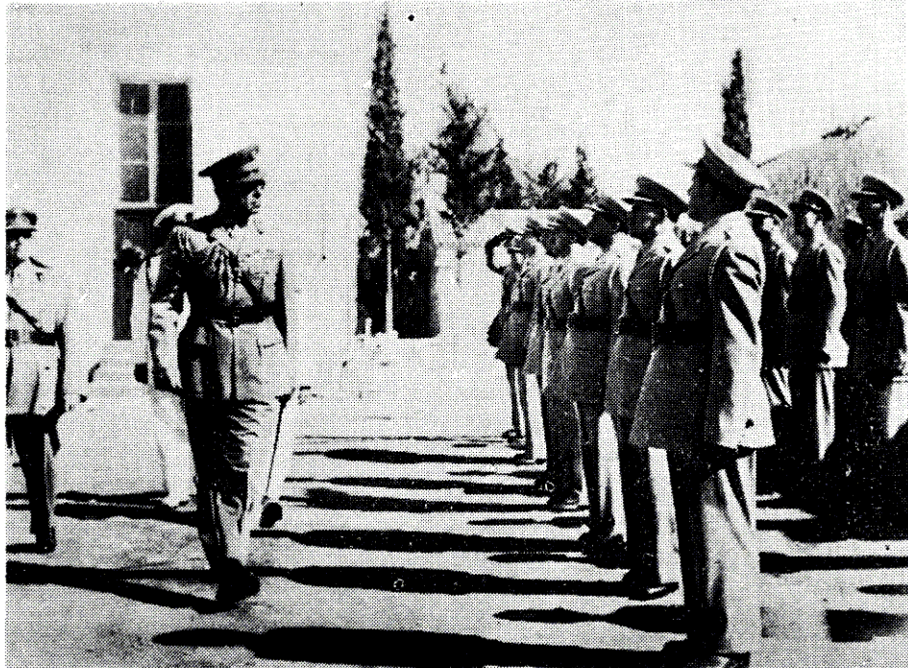
Ετέρα σοβαρὰ εἰσφορὰ τοῦ Τρουπάκη ὑπῆρξεν ἡ συμμετοχή του εἰς τὴν συντακτικὴν ἐπιτροπὴν διὰ τὴν ἔκδοσιν τῆς Μεγάλης Στρατιωτικῆς καὶ Ναυτικῆς ἐγκυκλοπαιδείας κατὰ τὰ ἔτη 1925-1927.

8. Διάδοχος, τρόπον τινά, τοῦ Τρουπάκη ὑπῆρξεν ὁ Φώτιος Α. Ζῆρος, ὅστις ἀρξάμενος ἀπὸ τοῦ 1913 ἀκόμη τῆς πνευματικῆς του εἰσφορᾶς, ἐξακολουθῇ ἀκόμη καὶ σήμερον ν' ἀποτελεῖ φωτεινὴν πνευματικὴν κεφαλὴν καὶ πηγήν.

Ὑπῆρξεν πολυγραφέστερος τοῦ Τρουπάκη, ἀλλὰ καὶ ἔτι πολυπράγμων.

Περὶ τῶν εἰσφορῶν τοῦ Ζήρου εἰς ὑπηρεσιακὰς μεταρυθμίσεις, καινοτομίας καὶ ἐκπολιτιστικὰς ἀνακαινίσεις ὡμιλήσαμεν ἤδη οἰκείως.

Η πρώτη πνευματικὴ προσπάθεια τοῦ Ζήρου εἶδεν τὸ φῶς τῆς δημοσιότητος

Ὁ Βασιλεὺς Παῦλος ἐπιθεωρεῖ τοὺς νεοεξελθόντας κατὰ τὸ 1952 ἀνθυπομοιράρχους.

Χωροφύλαξ Ἀστυνομίας Τουρισμοῦ ξεναγεῖ τὸν Ἀρχιεπίσκοπον καὶ Πρόεδρον τῆς Κυπριακῆς Δημοκρατίας Μακάριον.

ἀπὸ τῶν στηλῶν τοῦ περιοδικοῦ «Ἠχὼ Δημοσίας Ἀσφαλείας» κατὰ τὰ ἔτη 1913 1914, ἀλλ' ἡ πρώτη ἐπιστημονικὴ του συμβολὴ ὑπῆρξεν ἡ κατὰ τὸ ἔτος 1919-1920 ἔκδοσις ἐν Χανίοις τοῦ ἔργου «Ἐπιστημονικὴ ἀνάκρισις».

Τὸ μνημειῶδες τοῦτο ἔργον τοῦ Χὰνς Γκρός, μεταφρασθὲν ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ ἐνεφανίσθη ἐνώπιον τῶν Ἑλλήνων ἀναγνωστῶν ἐπηυξημένον «διὰ διαφόρων προσθηκῶν ἐκ τῶν νεωτέρων περὶ τοῦ ὑποκειμένου τούτου ἐπιστημονικῶν ἐρευνῶν».

Εἶναι ἡ ἐποχὴ καθ' ἣν ἡ Χωρ/κὴ εἶχεν ἀντιπαρέλθει πρὸ καιροῦ ἤδη τὴν κρίσιν τῶν τελευταίων δεκαετηρίδων τοῦ ΙΘ' αἰῶνος καὶ ἀπολύτως χειραφετημένη πνευματικῶς ἐπιδιώκει τὴν εἰσαγωγὴν ἐπιστημονικῶν μεθόδων ἐν τῇ Ἀστυνομεύσει. Εἶχε δημιουργηθῆ ἡ ἀντίληψις περὶ τῶν ἀναγκῶν τῆς ἐξειδικεύσεως.

Οἱ Ἀξ/κοὶ τῆς Χωρ/κῆς, μετὰ πεποιθήσεως καὶ γνώσεως, συνεζήτουν πλέον μετὰ τῶν μελῶν τῶν ξένων ἀποστολῶν, μὴ διστάζοντες νὰ ἐπικρίνωσιν ἀπροκαλύπτως καὶ δι' ἀδιασείστων ἐπιστημονικῶς καὶ λογικῶς ἐπιχειρημάτων γνώμας καὶ ἐνεργείας τῶν ξένων εἰδημόνων.

Παρὰ τὴν ὕπαρξιν δύο ξένων ἀποστολῶν ἐν Ἑλλάδι, πρῶτος ὁ Ζῆρος ἐπεσήμανε τὴν ἀδίρρητον ἀνάγκην τῆς εἰσαγωγῆς ἐπιστημονικῶν μεθόδων ἐν τῇ ἀνακρίσει, τόσον διὰ τοῦ ἀνωτέρω ἐξελληνισθέντος ἔργου, ὅσον καὶ δι' ὅλων τῶν μετέπειτα ἀκαταβλήτων συνεχῶν προσπαθειῶν του.

Οὕτω τὴν 15 Μαΐου 1922 ὁ τότε Ταγματάρχης Ζῆρος ἐν τῇ αἰθούσῃ τῶν ἐπιστημονικῶν ἀνακοινώσεων τοῦ Φιλολογικοῦ Συλλόγου ΠΑΡΝΑΣΣΟΣ, προέβη εἰς διάλεξιν «Περὶ τῆς Ἀνάγκης ἱδρύσεως ἐπιστημονικῶν ἐργαστηρίων Ἀνακρίσεως»(2).

Τοῦ λόγου ἤρξατο ὡς ἀκολούθως: «Ἐνῷ αἱ Πολιτικαὶ Δικονομίαι ὅλων τῶν Κρατῶν ἀπεχθάνονται τὸ ἀποδεικτικὸν μέσον τῶν μαρτύρων καὶ δὲν τὸ ἀποδέχονται εἰ μὴ εἰς περιστάσεις ὅλως ἐξαιρετικάς, ἀντιθέτως αἱ Ποινικαὶ Δικονομίαι ἀνέκαθεν τὸ ἐθεώρησαν λίαν ἐπαρκές. Ὡσανεὶ ἦτο μικρότερος ὁ κίνδυνος ν' ἀποσταλῇ τὶς εἰς τὴν λαιμητόμον ἢ τὰς φυλακὰς τοῦ νὰ ὑποστῇ οἱανδήποτε περουσιακὴν ζημίαν».

Ἰδοὺ ἡ θεμελιώδης ἀρχὴ τῶν πλέον πεπολιτισμένων ἀπόψεων περὶ τῆς Ποινικῆς Δικονομίας, βάσει τῆς ὁποίας ἐκαλεῖτο τὸ Κράτος νὰ κατασκευάσῃ Ἀστυνόμους καὶ Δικαστὰς διὰ νὰ ἐξασφαλίσῃ ἀληθῆ καὶ ἀδιάβλητον ἀπονομὴν δικαιοσύνης.

Ταὐτοχρόνως πρὸς τὸν Ζῆρον καὶ ἄλλοι διακεκριμένοι Ἀξιωματικοὶ τοῦ Σώματος προέβαινον εἰς προβολὴν ἐπιστημονικῶν αἰτημάτων διὰ τὴν ἀστυνόμευσιν.

Ἀναφέρομεν μίαν ἐξέχουσαν ἐργασίαν τοῦ τότε Ὑπομ/ρχου Σπυρ. Κρεμέζη ὑπὸ τὸν τίτλον «Στοιχεῖα Ἐπιστημονικῆς Ἀστυνομίας», δημοσιευθεῖσαν εἰς σειρὰν ἄρθρων εἰς τὸ μοναδικὸν τότε διὰ τὸ εἶδος του περιοδικὸν «Ἐφημερὶς τῆς Χωροφυλακῆς», ἀρχῆς γενομένης ἀπὸ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 53 τῆς 17-4-1922 Φύλλου διὰ τοῦ ἄρθρου «Διάπλασις τῆς ἐπιστημονικῆς Ἀστυνομίας καὶ σχέσεις αὐτῆς πρὸς ἄλλας Ἐπιστήμας».

Ἐπανερχόμενοι καὶ αὖθις εἰς τὸν πνευματικὸν τομέα Ζήρου, εὑρίσκομεν τοῦτον ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον Χαρ. Ὀλύμπιος συγγραφέα καὶ ἐκδότην κατὰ τὰ ἔτη 1929-1930 βοηθήματος διὰ τοὺς προανακριτικοὺς ὑπαλλήλους «Συνέκδημος Προανακριτικῶν Ὑπαλλήλων» καὶ ἑτέρου τοιούτου ὑπὸ τὸν τίτλον «Σύστημα Πρακτικῆς ἐκπαιδεύσεως τῶν ἀνδρῶν τῆς Δημοσίας Ἀσφαλείας».

(2) Βλέπε τὸ πλῆρες κείμενον ταύτης εἰς περιοδικὸν «Ἐφημερὶς Χωροφυλακῆς» φύλλον 56 τῆς 12-6-1922 καὶ ἑπ.

Κατὰ τὸ ἔτος 1930 ὁ Φ. Ζῆρος ἀπετέλεσεν μέλος τῆς 7μελοῦς συντακτικῆς ἐπιτροπῆς τοῦ Λεξικοῦ Νομικῆς Διοικήσεως καὶ Ἀστυνομίας, εἰς ὃ ὑπῆρξεν ὁ συγγραφεὺς ἁπάντων τῶν ἀφορώντων τὴν Ἀστυνομίαν καὶ Χωρ/κὴν ἄρθρων καὶ πολλῶν ἄλλων συναφῶν.

Ὡς Ὑποστράτηγος Ὑπαρχηγὸς Χωρ/κῆς διὰ τῆς συγκεντρώσεως ἁπάντων τῶν πορισμάτων τῆς πεῖρας, τῆς γνώσεως καὶ τῆς ἐπιστήμης συνέγραψε τὸ δίτομον περὶ ἐπιστημονικῆς Ἀστυνομίας ἔργον του, ὅπερ κατὰ κρατοῦσαν τακτικήν, Μηχανική, Ἰατρικὴ κλπ., ἐτιτλοφόρησεν ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ. Τοῦ ἔργου τούτου τὸν πρῶτον τόμον, ἐξέδωκεν κατὰ τὸ ἔτος 1940, τὸν δὲ δεύτερον ἐν ἔτει 1947 διὰ τοῦ Ταμείου Ἀρωγῆς Ἀξιωματικῶν.

Κατὰ τὸ 1959 ἐξέδωκεν ἐν μεταφράσει τὸ ἔργον τοῦ Ἐδμόνδου Λοκὰρ «Ἐξιχνίασις Ἐγκλημάτων Μυστηριωδῶν».

Τέλος ὁ σοφὸς οὗτος διδάσκαλος δι' ἀπερίττων καὶ ἄκρως σεμνῶν ἀφηγήσεων ἀπὸ τῶν στηλῶν τοῦ περιοδικοῦ «Κῆρυξ Δημοσίας Ἀσφαλείας: ἐδημοσίευσε κατὰ τὰ ἔτη 1962-1963 τὰ ἀπομνημονεύματα τῆς ἐν τῇ Χωρ/κῇ δράσεως του, ἀφ' ἧς προήχθη εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Ἀνωτέρου Ἀξιωματικοῦ.

Δεῖγμα τῆς μεγάλης ἀγάπης πρὸς τὴν κοινωνίαν ὑπῆρξε καὶ τὸ γεγονὸς ὅτι ὁ ἐν ἀποστρατείᾳ Ἀντιστράτηγος Φώτιος Ἀθ. Ζῆρος ἐκλεγείς, ἐρήμην του, Δήμαρχος τῆς γενετείρας του Ζαχάρως–Ὀλυμπίας, ὡς ἄλλος Ἐπαμεινώνδας, προσέφερε καὶ εἰς τὸν τομέα τοῦτον ἐξαιρετικὰς ὑπηρεσίας ἐπὶ μίαν τριετίαν (1951-1954), ἀποκρούκρούσας κατηγορηματικῶς, διὰ λόγους ὑγείας, πᾶσαν περαιτέρω ἐπιμονὴν τῶν συμπατριωτῶν του.

Ἡ ἐξιδανικευμένη μορφὴ τοῦ στρατηγοῦ καὶ διδασκάλου ἀνακτᾷ ἀσυνήθιστον θαλερότητα ὅταν πρόκειται νὰ συζητήσῃ θέματα ἀναγόμενα εἰς τὸ Σῶμα τῆς Χωροφυλακῆς, καίτοι ἄγει τὸ 85 ἔτος τῆς ἡλικίας, ἅτινα μετὰ χαρακτηριστικῆς λαιμαργίας, ἡδονῆς ἀλλὰ καὶ ἐπιστημονικῆς ἀκριβείας διεξέρχεται. Ὑπενθυμίζομεν εἰς τὸν ἀναγνώστην τὸν Ἀνθ/ρχον Ζῆρον ὡς Διοικητὴν τῆς Ὑποδ/σεως Λαγκαδᾶ κατὰ τὸ 1913 ὅτε μετὰ ψυχραιμίας, διορατικότητος καὶ γενναιότητος ἀντιμετώπισε τοὺς Βουλγάρους, ἵνα ἀντιληφθῇ τὸ βάθος ἐξ οὗ ἤντλει καὶ ἀντλεῖ δυνάμεις ὁ Διδάσακλος.

9. Κατὰ τὸ 1920 οἱ Ἀνθ/ρχοι, Ἀργύριος Δικαῖος καὶ Ἀθ. Σαμπάνης προέβησαν εἰς τὴν ἔκδοσιν τριτόμου Ἀστυνομικῆς Νομοθεσίας τῆς περιόδου 1912-1920, λίαν ἀπαραιτήτου καὶ ὠφελίμου ὄχι μόνον διὰ τοὺς βαθμοφόρους τῆς Χωρ/κῆς ἀλλὰ δι' ἅπαντας τοὺς ὑπηρέτας τῆς θέμιδος κατόπιν τοῦ συνεπείᾳ τῶν ἐσωτερικῶν ἀνωμαλιῶν κυκεῶνος.

10. Γενικῆς ἐπίσης σημασίας καὶ ἀξίας ὑπῆρξεν ἡ διὰ τῶν Θεσμολογίων ἐκδοτικὴ προσπάθεια τοῦ Ταγ/ρχου Χωρ/κῆς Ἐμμ. Παυλίδου κατὰ τὴν περίοδον 1919-1921.

11. Κατὰ τὸ 1919 ὁ Ἀνθ/ρχος Νάσκος προέβη εἰς τὴν ἔκδοσιν τῶν ἰσχυουσῶν Ἀστυνομικῶν διατάξεων μετὰ προλόγου καὶ σχολίων. Εἰς παρομοίαν ἔκδοσιν προέβη κατὰ τὸ 1929 καὶ ὁ τότε Ὑπομοίραχος Σαμουὴλ Γεώργιος.

12. Τὸ ἔτος 1925 ἱδρύθη τὸ Τυπογραφεῖον Χωροφυλακῆς καὶ τὸ Τ.Α.Α.Χ. Χαρᾶς Εὐαγγέλια, ὁ εἰσηγητὴς τῶν δύο τούτων καθιδρυμάτων, Ταγ/ρχης Βαλατσός, προέβλεψε τὴν διὰ τούτων ἔκδοσιν καὶ τοῦ «Ἐπισήμου Δελτίου Ὑπηρεσιῶν Ἀσφαλείας καὶ Ἀστυνομίας», ὅπερ ἀπετέλεσε καὶ ἀποτελεῖ τὴν πρώτην θετικὴν

καὶ ἀξιόλογον ἐκδήλωσιν τοῦ Σώματος τῆς Χωρ/κῆς ὅπως βοηθῇ ὄχι μόνον τοὺς βαθμοφόρους του ἀλλὰ καὶ τοὺς Χωρ/κας, δι' εἰδικῶν ἐκδόσεων, ἐπὶ τῶν ἀφορώντων τὴν 'Αστυνομίαν, τὴν 'Ασφάλειαν καὶ τὴν Τάξιν Νόμων, Διαταγμάτων, 'Εγκυκλίων Διαταγῶν, καὶ Νομολογιῶν. 'Η ἐκδήλωσις αὕτη, ὁμοίαν τῆς ὁποίας δὲν συνηντήσαμεν εἰς οὐδένα ἕτερον κλάδον, ἐπέζησεν ὅλων τῶν ἀνωμαλιῶν καὶ ἐξακολουθῇ ν' ἀποτελῇ ἕναν πολύτιμον σύντροφον καὶ σύμβουλον τῶν ἀνὰ τὰ πέρατα τῆς Χώρας· ἐγκατεσπαρμένων ἀνδρῶν τῆς Χωροφυλακῆς.

13. Διανύομεν τὴν περίοδον τῆς ὀξύτητος τῶν σχέσεων μεταξὺ τῶν δύο 'Αστυνομικῶν Σωμάτων καὶ τὸ 1928 ἐξεδόθη ὑπὸ τοῦ 'Αν/ρχου Π. Γιαλουράκου μία πραγματεία ὑπὸ τὸν τίτλον «'Η Δημοσία 'Ασφάλεια εἰς τὸν Πειραιᾶ».

14. Τὰ γεγονότα 1916-1922 συνεκλόνισαν τὸ ἔθνος καὶ ἠπείλησαν τὴν ὑπόστασιν τοῦ Κράτους.

'Ασφαλῶς λόγω τοῦ δυσδιακρίτου τῶν ὁρίων ὑπαιτιότητος μεταξὺ τῆς ἔξωθεν ἐχθρικῆς ἐπιβουλῆς καὶ τῶν ἐκ τοῦ ἐθνικοῦ διχασμοῦ δεινῶν ἐπιπτώσεων παρετηρήθη πλήρως σχεδὸν ἀποχὴ τῶν τῆς Χωροφυλακῆς ἀπὸ πᾶσαν προσπάθειαν ἱστορήσεως καὶ ἀναλύσεως τῶν γεγονότων τῆς περιόδου ταύτης, παρ' ὅλον ὅτι εἰς χιλιάδας ἀνῆλθον οἱ νεκροὶ τοῦ Σώματος εἰς τὰ θρακικὰ καὶ Μικρασιατικὰ πεδία μαχῶν.

Πρόκειται περὶ μιᾶς ἀνεπιτρέπτου ἐλλείψεως διὰ τὴν ὁποίαν ἡ Χωροφυλακὴ εὐλόγως δύναται καὶ πρέπει νὰ κατακριθῇ.

Χάρις εἰς μίαν κατὰ τὸ 1927 ἔκδοσιν δύο φιλοτίμων 'Αξιωματικῶν, τῶν 'Εμμ. Πυτικάκη καὶ Ι. Φιοράκη, ὑπὸ τὸν τίτλον «ΗΡΩΟΝ ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΗΣ» διεσώθησαν ὡρισμένα περιστατικὰ ἐκ τῆς Μικρασιατικῆς ἐκστρατείας, ἐπίσης ὁ 'Υπομοιρ. Κων. 'Ανδρεάδης διὰ τῆς ὑπὸ τὸν τίτλον «Θρακικὴ Τραγωδία» ἐκδόσεως ἔτους 1933, διεφύλαξεν ἓν μέρος ἐκ τῶν ἀφορόντων τὴν δραστηριότητα τῆς 'Ελλάδος καὶ Χωροφυλακῆς εἰς 'Ανατολικὴν Θράκην.

15. Κατὰ τὸ 1929 ὁ τότε Ταγματάρχης Χωροφυλακῆς Ι. Νάσκος συνέγραψε τὸ ὑπὸ τὸν τίτλον «'Η 'Ελληνικὴ 'Αστυνομία» ἐκδοθὲν κατὰ τὸ 1932 ἔργον του. Κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐκδόσεως ἀπετέλει κορυφαῖον στέλεχος τοῦ νέου 'Αστυνομικοῦ Σώματος, εἰς ὃ εἶχε μεταταγῇ κατὰ τὸ ἔτος 1929, ὁ ἴδιος δὲ ἐν ἀρχῇ τοῦ ἔργου του ὁμιλεῖ περὶ τῆς πρὸ τοῦ 1929 συγγραφῆς.

'Η προσπάθεια αὕτη τοῦ Νάσκου δὲν ὑπῆρξε πρωτότυπος, διότι ἐχειρίσθη τὸ αὐτὸ θέμα μὲ ἐκεῖνο τοῦ Τρουπάκη εἰς τὴν κατὰ τὸ ἔτος 1904 ἔκδοσιν τοῦ ἔργου «'Αστυνομία παρ' Ἕλλησι».

16. 'Αρκούντως σοβαρὰν συμβολὴν ἐνεφάνισεν ὁ Ἄγγελος Καρατζᾶς—ἐν ἀποστρατείᾳ 'Υποστράτηγος Χωρ/κῆς—διὰ τῶν ἔργων του «Καθήκοντα Δημοσίου Κατηγόρου 'Ερμηνεία Πταισμάτων», «Καθήκοντα Χωρ/κος», «Καθήκοντα 'Υπαξκοῦ», «Καθήκοντα 'Αξ/κοῦ», «'Ερμηνεία Νόμου περὶ καταστάσεως 'Αξ/κῶν» καὶ διὰ πολλῶν εἰδικῶν ἢ ἐπικαίρων ἄρθρων του ἀπὸ τῶν στηλῶν τοῦ περιοδικοῦ «ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΗ»

17. 'Ο 'Υπομ. Σόλων Τσαούσης μετὰ τοῦ 'Αστυνόμου Ι. Κουράκου κατὰ τὸ ἔτος 1932 ἐξέδωκε ἐγχειρίδιον μὲ θέμα «Μαθήματα 'Εγκληματολογίας» κατὰ τὰς ἐστενογραφημένας παραδόσεις τοῦ καθηγητοῦ Κων. Γαρδίκα». 'Ο Σόλων Τσαούσης, ἀρξάμενος τῶν ἐκδοτικῶν του προσπαθειῶν κατὰ τὸ 1931 ὅτε ὡς 'Υπομοίραρχος μετὰ τοῦ 'Αθ. Σαμπάνη ἤρξατο ἐκδίδων τὸ νομικὸν περιοδικὸν «'Αστυνομικοὶ Κώ-

δικες», ἐνεφάνισεν ἐξαίρετον καὶ πλουσίαν πνευματικὴν εἰσφορὰν διὰ τῶν μετέπειτα ἐκδόσεων.

α) Ἐγχειρίδιον Ἀστυνομικοῦ Δικαίου (1939), β) Ἀνακριτικῆς καὶ γ) Ἡ Νέα Ὑόρκη καὶ ἡ Ἀστυνομία της (1952), Κατὰ τὸ 1961 ἐξέδωκε τὴν Ἀστυνομικὴν Ἀνακριτικήν.

18. Ἀναφερόμενοι καὶ εἰς ἕτερον πνευματικὸν μαχητὴν τῆς παρελθούσης Φρουρᾶς, εἰς τὸν Κων. Καννᾶν, ὅστις, διὰ τῶν ἐξελληνισθέντων Γαλλικῶν ἔργων, τοῦ Λέοντος Ἀμελὲν «Ἡ Ἀστυνομία καὶ τ' ἀπόκρυφά της» (1936) καὶ τοῦ Ἄρθουρ Καρέϋ «Ἐπὶ τὰ ἴχνη τοῦ Ἐγκλήματος» (1947), τονίζομεν καὶ τὴν ἐξειδικευμένην, τὴν ἐπίμονον καὶ συνεχῆ ἔκτοτε ἀρθρογραφίαν ἀπὸ τῶν στηλῶν τοῦ περιοδικοῦ «ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΗ», δι' ἧς ἔχει σημειώσει σπουδαίαν εἰσφορὰν εἰς τὴν πνευματικὴν ἐξέλιξιν.

Εὑρισκόμεθα πρὸ μιᾶς σημαντικῆς καὶ ὅλως πρωτοτύπου ἐργασίας τοῦ Συντ/ρχου Χωρ/κῆς Ἰωάν. Ἀνθούλη.

19. Ὁ Ἀνθούλης κατὰ τὸ 1931 ἐξέδωκε τὸ ἔργον «Ἡ Ἀστυνομία εἰς 2800 παροιμίας καὶ Γνωμικά», εἰς τὸν πρόλογόν του δὲ γράφει : «Τὸ ἔργον, χαράσσον νέαν ὁδόν, ἐκδίδεται διὰ νὰ χρησιμεύσῃ ὡς μελέτη, ἢ εἰσαγωγή, εἰς τὴν πρακτικὴν Ἀστυνομικὴν φιλοσοφίαν, καὶ νὰ συντελέσῃ εἰς τὴν καλλιέργειαν τοῦ ἀστυνομικοῦ πνεύματος, πρὸς ἀνωτέραν καὶ θετικωτέραν ἀστυνομικὴν μόρφωσιν».

Ἀνεξαρτήτως τοῦ κατὰ ταῦτα τασσομένου ὑψηλοῦ σκοποῦ τοῦ ἔργου τούτου, δέον νὰ ἐπισημανθῇ καὶ νὰ ἐξαρθῇ ἡ ἔκτασις τῆς καταβληθείσης ἐργασίας διὰ τὴν συλλογὴν ἑνὸς τόσον μεγάλου ἀριθμοῦ παροιμιῶν καὶ Γνωμικῶν, συλλογὴ ἥτις προσδίδει ὅλως ἰδιαιτέραν αἴγλην καὶ ἐμπεριέχει μείζονα ἠθικοπλαστικὴν σημασίαν καὶ ἔννοιαν, καθὼς καὶ ἡ ἀντίστοιχος προσαρμογή.

Διὰ νὰ κλείσωμεν τὴν τετάρτην δεκαετηρίδα τοῦ διανυομένου αἰῶνος ἀναφέρομεν τὰς ἐκδόσεις 1) Ἀνθ/ρχου Ι. Σπάλα κατὰ τὸ 1938 τοῦ ἐγχειριδίου «Προανάκρισις», 2) Κ. Βορρὲ «Ἡ ἐξύψωσις τῆς Χωρ/κῆς» καὶ 3) Ὑπομ. Δημητρίου Μεταξᾶ Ἀστυν. Νικ. Κοκκίνου «Ἀλλοδαποὶ ἐν Ἑλλάδι καὶ Ἡμεδαποὶ ταξιδεύοντες» ἐν ἔτει 1935. Κατὰ τὴν μαύρην περίοδον τῆς κατοχῆς ἐξεδόθησαν κατὰ τὸ 1943 αἱ περὶ Ἱστορίας Χωρ/κῆς παραδόσεις εἰς Γ'. τμῆμα Σχολῆς Χωρ/κῆς τοῦ Ἀντισυνταγματάρχου Γιαννικοπούλου Δημητρίου, καὶ ἡ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν ἀλλὰ καὶ πρωτοβουλίαν τοῦ ἰδίου ἔκδοσις ἐν ἔτει 1944 ὑπὸ τῆς Σχολῆς Χωρ/κῆς τοῦ ἐγχειριδίου «Θέματα Ἀστυνομικῆς τακτικῆς».

Πέραν τῶν εἰς βιβλία διατυπωθεισῶν ἐννοιῶν κατὰ τὴν μέχρι τοῦ 1940 περίοδον, πρέπει νὰ παρατάξωμεν τοὺς διὰ τοῦ προφορικοῦ καὶ ἰδία γραπτοῦ λόγου, ὑπὸ τύπον ἐγκυκλίων, βαρυαλγεῖς μόχθους πλειάδος διαπρεπῶν Ἀξιωματικῶν ἐν τῇ προσπαθείᾳ των νὰ εἰσαγάγωσιν νεωτεριστικὰς καὶ ἐπιστημονικὰς μεθόδους ἐν τῇ Ἀστυνομεύσει καὶ τῇ ἐξιχνιάσει τοῦ ἐγκλήματος. Καὶ κατὰ τὸν 19ον αἰῶνα ἀλλὰ κυρίως κατὰ τὰς τρεῖς πρώτας δεκαετηρίδας τοῦ 20ου αἰῶνος εἰς δεκάδας ἀνέρχονται οἱ Ἀξιωματικοὶ τῆς Χωροφυλακῆς, οἵτινες καὶ ἰδίαις των δαπάναις ἀκόμη ἐσπούδασαν εἰς ἀστυνομικὰς Ἀκαδημίας τῆς Δυτικῆς Εὐρώπης καὶ ἰδία τῆς Βιέννης, ἀφομοιώσαντες δὲ πρὸς τὴν Ἑλληνὴν πραγματικότητα τὰ πορίσματα τῶν σπουδῶν των ἠγωνίσθησαν σκληρῶς διὰ τὸν ἐκσυγχρονισμὸν τῆς ἀστυνομεύσεως ἐν Ἑλλάδι.

Διὰ τὴν ἐκτίμησιν τῶν πνευματικῶν τούτων προσπαθειῶν ἀναφερόμεθα εἰς

τὴν προσπάθειαν τῶν Ἀξ/κῶν τούτων νὰ εἰσαγάγωσιν ἀπὸ τοῦ 1906 σύστημα ἐπιστημονικῆς Ἀστυνομικῆς τακτικῆς καὶ ἐρεύνης, χωρὶς νὰ κατανοῶνται ὑπὸ τῆς τότε πολιτικῆς ἡγεσίας καὶ ἀκόμη εἰς τὰς περὶ ἐπιστημονικῆς ἀνακρίσεως προσπαθείας των ἀπὸ τοῦ 1913, ὅτε ἐν Ἑλλάδι ἤκμαζεν ἀκόμη μία γενικὴ καθυστέρησις ἐν τῇ παιδείᾳ καὶ εἰς τὰς περὶ δημοσίου βίου ἀντιλήψεις. Τέλος μιὰ σοβαρὰ μερὶς Ἀξ/κῶν Χωρ/κῆς ἐχρησιμοποιήθη διὰ τὴν στελέχωσιν τοῦ νεοϊδρυθέντος Σώματος Ἀστυν. Πόλεων καὶ ὡς διδακτικὸν προσωπικὸν εἰς τὰς σχολὰς τοῦ Σώματος τούτου.

Οἱ Ἀξιωματικοὶ Ἰακ. Χανιώτης, Ἰωάν. Μπάφας, Γρηγ. Κατσαρέας, Τζουγιόπουλος, Φραγκουδάκης Ἰωαν. κλπ., ὑπῆρξαν αἱ γέφυραι ἐπικοινωνίας τῆς Ἑλληνικῆς Ἀστυνομίας μετὰ τῆς ἀλλοδαπῆς βιβλιογραφίας καὶ μετὰ τῶν ξένων Ἀστυνομιῶν, δι' ὧν μετεφέρθη τὸ σύγχρονον πνεῦμα. Ὁ Κατσαρέας ὑπῆρξε καὶ δόκιμος συγγραφεὺς περὶ τῶν ξένων προπαγανδῶν, ὁ δὲ Χανιώτης διὰ τῆς μεταφράσεως ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ «Ἡ Χωροφυλακὴ καὶ τὰ αὐτοκινητιστικὰ ἀτυχήματα» πρέπει νὰ θεωρῆται ὁ πατὴρ τοῦ νεωτέρου πνεύματος τῆς ὁδικῆς Ἀστυνομίας.

Ἀπὸ τῆς ἀπελευθερώσεως (1945) καὶ ἐντεῦθεν αἱ πνευματικαὶ ἐκδηλώσεις τῶν βαθμοφόρων τοῦ Σώματος προσέλαβον ἰδιάζουσαν αὔξησιν καὶ ἐξειδίκευσιν ἐφ' ὅλων σχεδὸν τῶν τομέων, καὶ ἄλλαι μὲν εἶδον τὸ φῶς τῆς δημοσιότητος ὡς αὐτοτελεῖς ἐκδόσεις, ἄλλαι δὲ ἀπὸ τῶν στηλῶν τῶν περιοδικῶν «ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΗ» καὶ «ΚΗΡΥΞ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ» διεδραμάτισαν σοβαρώτατον ρόλον ἔν τε τῇ ἐπαγγελματικῇ καὶ ἐν τῇ γενικῇ ἐπιμορφώσει τῶν βαθμοφόρων ὡς καὶ τοῦ συνόλου τῆς δυνάμεως.

Ἡ εἰκοσαετία 1945–1965 ὑπῆρξεν πλουσιωτάτη εἰς πνευματικὰς ἐκδηλώσεις, πρὸς ἀποφυγὴν δὲ οἱασδήποτε διακρίσεως, διότι πρόκειται περὶ συγχρόνων, θ' ἀναφέρωμεν ξηρῶς τὰς γνωσθείσας ἡμῖν ἐκδόσεις κατὰ χρονολογικὴν μᾶλλον σειράν.

Δημ. Ἀντωνάκου: «Στοιχεῖα Ἰαπωνικῆς Πάλης» (1948).

Δημ. Ἀντωνάκου: Μ ά θ ε ν ὰ Ν Ι Κ Α Σ» (1951)

Λεων. Παππακώστα: «Νόμος περὶ καταστάσεως Ἀξ/κῶν »(1948).

Ἰακ. Χανιώτη «Ἡ Χωρ/κὴ εἰς τὰ αὐτοκινητιστικὰ δυστυχήματα κατὰ μετάφρασιν ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ καὶ διασκευὴν (1950).

Γεωργίου Σαμουὴλ «Ἡ ἐποποιΐα Μακρυγιάννης» (1950).

Ὁ Γεώργιος Σαμουὴλ ἠφνιδίασε τοὺς πάντας, ὅταν ὡς ὑποστράτηγος γενικὸς Διευθυντὴς τοῦ Ὑπουργείου Δημοσίας Τάξεως κατὰ τὸ ἔτος 1949 ἐνεφάνισε τὸ θεατρικὸν ἔργον του «Ἡ Δόξα καὶ τὸ Δράμα τῆς Ἑλλάδος», οὗτινος ἔσχον ἐξαιρετικὴν ἐπιτυχίαν αἱ δοθεῖσαι παραστάσεις τόσον ἐν Ἀθήναις ὅσον καὶ ἐν Θεσσαλονίκῃ (3).

Ὡς ἔργον τοῦ αὐτοῦ Ὑποστρατήγου φέρεται καταχωρημένος εἰς τὴν σελίδα 97 τοῦ ἔργου τοῦ Ὑπομοιράρχου Α. Σκουρτσῆ «Ἠθικὴ καὶ Κοινωνικὴ Ἀγωγή», ἔμμετρος λόγος ὑπὸ τὸν τίτλον «Ὕμνος τῆς Χωροφυλακῆς».

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ παρατηροῦμεν ὅτι τὸ Σῶμα καίτοι ἔχει ἰδικήν του Μουσικήν,

---

(3) Σύμπας ὁ ἡμερήσιος καὶ περιοδικὸς τύπος Ἀθηνῶν καὶ Θεσσαλονίκης κατ' ἐπανάληψιν ἀπησχολήθη εἰς εὐμενεῖς κριτικὰς καὶ ἀναλύσεις τοῦ ἔργου καὶ τῆς ὅλης τούτου καλλιτεχνικῆς δομῆς καὶ συνθέσεως. Βλέπε συλλογὰς τῶν δημοσιογραφικῶν καὶ λογοτεχνικῶν κριτικῶν τῶν μὲν Ἀθηνῶν εἰς 2084/13/50 τῆς 7-10-49 ἐγκ. 362 Υ.Δ.Τ., τῆς Θεσσαλονίκης δὲ καὶ ὑπολοίπων τινῶν τῶν Ἀθηνῶν ἐν τῇ ὑπ' ἀριθμ 2084/13/64 τῆς 21-11-1949 ἐγκ. 450 διαταγῇ τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργείου.

καίτοι εἶναι ἔμφορτον δαφνῶν καὶ τὰ τμήματά του κινοῦνται πάντοτε εἰς στρατιωτικὸν ρυθμόν, ἐν τούτοις δὲν ἔχει ἀποκτήσει ἓν ἀξιόλογον ἰδικῆς του ἐμπνεύσεως καὶ συνθέσεως ἐμβατήριον—θούριον, πρᾶγμα ὅπερ βαρύνει ἀποκλειστικῶς τὴν ἡγεσίαν, ἥτις δὲν ἔδωκεν τὴν ἀνάλογον, ὡς ὤφειλεν, ὤθησιν.

Ἡ περίπτωσις αὕτη φέρνει πρὸ ἡμῶν ἕνα ὀκτάστιχον ἀφιερωμένον εἰς τὸν 9ον Λόχον τοῦ Ἀνεξαρτήτου Συντάγματος, ἑδρεύοντα εἰς Παζάργερι Μ. Ἀσίας κατὰ τὸ 1921, ὑπὸ τὸν τίτλον «Τὸ ἀποπαίδι τῆς Τύχης», ὅπως καὶ ἕνα ἄλλο 16 στιχον ἀφιερωμένον εἰς τοὺς μαχητὰς τῆς Παληαμπόλεως, ἀμφότερα δημοσιευθέντα εἰς τὰς σελίδας 670 καὶ 684 τῆς «Ἐφημερίδος Χωροφυλακῆς». Ἦσαν καὶ ἐκεῖνοι στίχοι ἀφιερωμένοι εἰς τοὺς μαχητὰς τῆς Χωρ/κῆς ἐμπνεύσεως ἀνδρῶν τοῦ ἰδίου Σώματος, ὅπως ὑπῆρξαν καὶ οἱ ἀφιερωθέντες ὡς ἀνωτέρω ὑπὸ τοῦ Σαμουὴλ εἰς τὴν Χωρ/κὴν ἢ ὑπό τινος ἄλλου στιχουργοῦ οἱ περιλαμβανόμενοι εἰς ἕναν ἄλλον, «ὕμνον τοῦ Μακρυγιάννη» στίχοι, χωρὶς ὅμως αἱ ἐκδηλώσεις αὗται νὰ προκαλέσουν τὴν προσοχὴν διὰ μίαν σοβαρωτέραν ἐκδήλωσιν, καὶ οὕτω ἡ Μουσικὴ τῆς Χωροφυλακῆς παιανίζει ἐμβατήρια καθαρῶς στρατιωτικῆς προελεύσεως, ὑποθέσεως καὶ πλοκῆς.

Κων/τίνου Σπ. Ἀντωνίου «Ἡ Σλαβικὴ καὶ Κομμουνιστικὴ Ἐπιβουλὴ καὶ ἡ ἀντίστασις τῶν Μακεδόνων». (1950).

Ἰδίου «Γένεσις–Ἀνέλιξις καὶ σύγχρονος Μορφὴ τῆς Ἀστυνομεύσεως ἢ Παγκόσμιος ἱστορία τῆς Ἀστυνομεύσεως».

Ἰδίου «Προβλήματα ἀπὸ τὸ κυκλοφοριακὸν Μέτωπον» (1958), Σπυρ. Γεωργούση «Ἐγχειρίδιον Τοπογραφίας» (1950). ἰδίου «Ὁ ἄνθρωπος καὶ τὸ Αὐτοκίνητον (1960), Ἀναστ. Καρυώτη «Ἡ ἀποστολὴ καὶ τὸ ἔργον τῆς Ἀστυνομίας» (1951), Βασιλ. Λάγιου «Ἀλβανοὶ καὶ Ἀλβανικὴ Προπαγάνδα» (1951), Παν. Σουλαντίκα «Ὁ Τουρισμὸς» (1951), Χρ. Καραχάλιου «Ποινικαὶ καὶ Ἀστικαὶ Εὐθῦναι» (1951). Ἰδίου «Ἀρχαιολογικὸς καὶ Τουριστικὸς ὁδηγὸς Ἐπαρχίας Ἐλασσόνος», ἰδίου «Ὁδηγὸς τῆς Λακωνικῆς», ἰδίου «Ὁδηγὸς Ἡλιουπόλεως».

Κων. Μπράμου «Σλαυοκουμμουνιστικαὶ ὀργανώσεις ἐν Μακεδονίᾳ» (1953), Παν. Πλαγιαννάκου «Στοιχεῖα Δακτυλοσκοπίας» (1953) Γεωργ. Θεοχάρη–Σπ. Λαμπροπούλου «Ἀστυνομικὸν Δίκαιον» (1958), Γεωργ. Θεοχάρη «Ἀστυνομικὴ Νομοθεσία» (1949), Σπηλ. Λαμπροπούλου, Ἐ. Κάρλου, Γ. Μουρκογιάννη, Ἰ. Σπάλα, Γ. Νικολοπούλου καὶ Παν. Τσελέκη, «Ἡ Ἀστυνομία ἐν Μεγ. Βρεττανίᾳ» (1954).

Σπηλ. Λαμπροπούλου «Ὁ Ἀστυνομικὸς Σταθμάρχης ὡς ἠθικὸς καὶ ἐκπολιτιστικὸς παράγων», Κων. Πίττου «Μαθήματα Ποινικῆς Δικονομίας» (1955), Κων. Πίττου «Ἀνάκρισις τῆς Ἀνθρωποκτονίας» ἐκ μεταφράσεως (1959), ἰδίου «Κῶδιξ Ποινικῆς Δικονομίας», ἰδίου Ὁ Δημόσιος Κατήγορος».

Κων. Πίττου «Ἔκθεσις πορίσματος» καὶ ἐκ μεταφράσεως τὰ ἑξῆς: «Ἀνάκρισις τῆς Δηλητηριάσεως, «Χημικὴ–Τοξικολογικὴ μελέτη ἐπὶ λειψάνων ταριχευμένου πτώματος ἡλικίας 900 ἐτῶν »καὶ «ψυχολογία τῶν ὄχλων».

Μιχαὴλ Παπαδάκου, δίτομον ἔργον «Οἰκονομικὴ καὶ λογιστικὴ ὑπηρεσία Χωροφυλακῆς (1950–1951) καὶ ἕτερος τόμος «Οἰκονομικαὶ παροχαὶ» (1951).

Σπυρ. Τζάντζου «Ἠθικαὶ διδασκαλίαι – Κοινωνικὴ καὶ ἐπαγγελματικὴ ἀγωγὴ τοῦ Χωροφύλακος».

Φιλοπ. Τερζῆ, «Πρακτικὸς ὁδηγὸς Προανακρίσεως».

Ὁ ὡς ὕμνος τῆς Ε.Β.Χ. φερόμενος

Χρ. 'Αλέξη, «'Ερμηνεία κατ' ἄρθρον Νέου Ποιν. Κώδικος» (1959).
Χρ. 'Αλέξη, (Ποινικὸς Κῶδιξ—'Ενημερωμένος», (1962).
Κων. Δούκα «Μαθήματα Πρακτικῆς 'Αστυνομίας» (1947).
Θεοδ. Συρογιάννη «Θέματα 'Ασφαλείας» (1962).
Θεοδ. Συρογιάννη «Σύγχρονος ἐξιχνίασις τοῦ 'Εγκλήματος» (1964)
Νικ. Γαρνέλη, «Η.Π.Α. 'Αστυνομία καὶ συγχρονος ζωή».
Στ. Παπαδάτου «Αἱ Σλαυικαὶ διεισδύσεις ἐν 'Αγίω "Ορει».
'Ιδίου «Αἱ νομικαὶ βάσεις τῆς 'Αγιορειτικῆς Πολιτείας».
Νικηφ. Μυλωνάκου «Τὸ "Αγιον "Ορος καὶ οἱ Σλαῦοι».
Γεωργ. Παρασκευοπούλου «Νησιώτικες 'Αγάπες».
'Ανδρ. Σκούρτη «'Ηθικὴ καὶ Κοινωνικὴ ἀγωγή».

Περαίνοντες τὸν κύκλον τῆς ἰδιωτικῆς καὶ ἀτομικῆς πρωτοβουλίας εἴμεθα ὑποχρεωμένοι ν' ἀναφερθῶμεν εἰδικῶς καὶ εἰς τὴν συμβολὴν τῶν περιοδικῶν «Κῆρυξ Δημοσίας 'Ασφαλείας» καὶ «Χωροφυλακή», ἅτινα ἀπὸ δεκαετηρίδων ἀποτελοῦν ἀφ' ἑνὸς μὲν ἕνα συντελεστὴν προαγωγῆς τῶν γνωσεων καὶ ἐνημερότητος, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἓν βῆμα προβολῆς, διαλόγου καὶ ἐρεύνης ἐπὶ τῶν γενικῶν καὶ εἰδικῶν πνευματικῶν θεμάτων τοῦ Σώματος (4).

'Επειδὴ περιωρίσαμεν τὴν παροῦσαν ἔρευναν μόνον ἐπὶ τῶν ἐκ τοῦ Σώματος προερχομένων πνευματικῶν ἐργατῶν, ἀναφερόμεθα καὶ εἰς τὴν σημαντικὴν ἀρθρογραφίαν τοῦ Ε.Α. ταγ/ρχου Λάμπρου Ψαρροῦ, δ/ντοῦ τοῦ περιοδικοῦ «Χωροφυλακή».

'Απὸ τῶν στηλῶν τῶν περιοδικῶν τούτων εἶδον τὸ φῶς τῆς δημοσιότητος πλεῖσται μελέται ἐν ἐνεργείᾳ καὶ ἀποστράτων 'Αξιωματικῶν, ἀξιολόγου ἐνίοτε περιεχομένου καὶ σημαντικότητος, ὡς τοῦ 'Αντ/ρχου Τσελέκη Παν. περὶ ὀργανώσεως καὶ λειτουργίας τῆς Μητροπολιτικῆς 'Αστυνομίας τοῦ Λονδίνου, τοῦ 'Αντ/ρχου Γεωργ. Βασιλοπούλου περὶ τῶν δημοσίων σχέσεων ἐν τῇ Χωρ/κῇ, 'Υπομ. Γονατᾶ Δημ. περὶ ὀργανώσεως καὶ δραστηριότητος ξένων ἀστυνομιῶν, Βασιλάκη Γεωργ. περὶ διερευνήσεως τοῦ 'Εγκλήματος, ποικίλαι δὲ μελέται τῶν ἀποστράτων Καρκτζᾶ 'Αγγ., Μ. Παπαδάκου, Κων. Καννᾶ, Ι. Μπάφα κλπ.

Πέραν τῶν κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἐπισημαινομένων προσπαθειῶν καὶ πρωτοβουλιῶν νομίζομεν ὅτι πρέπει ν' ἀναφερθῶμεν καὶ εἰς τὴν συλλογικὴν προσπάθειαν τοῦ Σώματος, ἥτις, καίτοι οὔτε ἡ ἐμπρέπουσα οὔτε ἀξιόλογος ὑπῆρξε ἀπὸ πλευρᾶς πνευματικῆς συμβολῆς, συνέβαλεν ἐν τούτοις σπουδαίως καὶ σημαντικῶς εἰς τὴν κατὰ τὸ ἐφικτὸν καλυτέραν ὀργανωσιν καὶ λειτουργίαν τῆς ἀστυνομεύσεως.

Τὸ κατὰ τὸ ἔτος 1925 συσταθὲν Τυπογραφεῖον Χωροφυλακῆς συνεχῶς βελτιού-

---

(4) Κατὰ τὸ ἀπώτερον παρελθὸν τὸ ἐκ τῶν ἀνωτέρω περιοδικῶν «Κῆρυξ Δημ. 'Ασφαλείας» ἐνεφάνισεν ἐκτροπὰς ὑπὲρ ὡρισμένης πολιτικῆς μερίδος. Παρὰ ταῦτα τὸ Σῶμα τῆς Χωροφυλακῆς κατ' ἐπανάληψιν ἔχει λάβει προστατευτικὰ μέτρα ὑπὲρ τῆς κυκλοφορίας τούτου. 'Αναφερόμεθα εἰς τὴν ὑπ' ἀριθμ 2411/1/19 ἀπὸ 30-10-1930 δ/γὴν τοῦ 'Αρχηγείου περὶ ἐγγραφῆς συνδρομητῶν και κανονικῆς καταβολῆς τῆς συνδρομῆς, ὀλίγον δὲ βραδύτερον καθιερώθη ἡ διὰ τῶν διαχειρίσεων Χρηματικοῦ κράτησις τῶν συνδρομῶν εἰς βάρος τῶν ἀποδοχῶν. 'Η τοιαύτη εὔνοια ὑπῆρξεν ἀποτέλεσμα τόσον κομματικῶν παρεμβατισμῶν καὶ πιέσεων ὅσον καὶ τῆς ἀνάγκης ἣν ᾐσθάνετο τὸ Σῶμα νὰ ὑπάρχῃ ἓν δημοσιογραφικὸν ὄργανον τῶν ζητημάτων του, καίτοι ἠδύνατο λυσιτελέστετον καὶ ἀξιοπρεπέστερον νὰ λύσῃ τὸ θέμα διὰ τῆς ἐκδόσεως ἰδίου ἐπαγγελματικοῦ περιοδικοῦ.

μενον καὶ ἐξοπλιζόμενον ἀπετέλεσεν ἀναμφιβόλως ἓν ἐξαιρετικὸν μέσον διὰ τὴν ὑποβοήθησιν τῆς πνευματικῆς προσπαθείας καὶ κινήσεως τόσον τῶν στελεχῶν τοῦ Σώματος ὅσον καὶ τῆς συλλογικῆς ἡγεσίας τοῦ Ἀρχηγείου καὶ Ὑπουργείου, πρᾶγμα ὅπερ διαλαμβάνεται καὶ ἐν τῷ συστατικῷ Διατάγματι.

Διὰ τὴν πρώτην περίπτωσιν ἐλάχιστα ἐχρησιμοποιήθη καὶ πενιχρῶς ἀπέδωκε τὸ Τυπογραφεῖον, διὰ τὴν δευτέραν ὅμως περίπτωσιν σημαντικῶς μᾶλλον ἐχρησιμοποιήθη καὶ σπουδαίως ἀπέδωκε.

Κατ' ἀρχὴν χάρις εἰς τὸ Τυπογραφεῖον τοῦτο ἔχει ἐπιτευχθῆ ὁ ἐφοδιασμὸς τῶν ὑπηρεσιῶν καὶ τῶν βαθμοφόρων διὰ τῶν ἰσχυόντων ὀργανωτικῶν νόμων καὶ Κανονισμῶν καθὼς καὶ δι' ἱκανοῦ ἀριθμοῦ ἐντύπων διὰ τὴν λειτουργίαν τῶν ὑπηρεσιῶν.

Οἱ ὀνομασθέντες νέοι ἀνθυπομοίραρχοι, τάξεως 1957—1959, φωτογραφούμενοι μετὰ τὴν ὁρκωμωσίαν των ἐπὶ τῆς κεντρικῆς εἰσόδου τῆς Σ.Α.Χ. μετὰ τῆς τότε ἡγεσίας.

Ἐκτὸς τῶν κανονισμῶν καὶ νόμων διὰ τοῦ Τυπογραφείου ἔχουσιν ἐκδοθῆ εἰς βιβλία διάφοροι νομικαὶ καὶ ἑρμηνευτικαὶ συλλογαὶ καὶ ὁδηγίαι, ἐξαιρετικῆς σημασίας βοηθήματα διὰ τοὺς βαθμοφόρους τοῦ Σώματος. Αἱ ἀπόψεις τῆς ἡγεσίας καὶ αἱ ὁδηγίαι τῆς Κυβερνήσεως διατυπούμεναι εἰς ἐγκυκλίους διαταγὰς φθάνουσι λίαν ἐγκαίρως μέχρι καὶ τῶν Φυλακίων Χωροφυλακῆς.

Διὰ τὴν ἀναζήτησιν προσώπων, ἀντικειμένων κλπ., ἐκδίδονται αἱ ἐγκληματολογικαὶ ἀγγελίαι, αἵτινες μετὰ σχετικῶν ἐγκληματολογικῶν εὑρητηρίων ἐκτυπούμεναι εἰς Τυπογραφεῖον Χωροφυλακῆς κυκλοφοροῦν περιοδικῶς ἀνὰ 15ήμερον ἢ καὶ δι' ἐκτάκτων ἐκδόσεων, ὁσάκις ἤθελον συντρέξει εἰδικοὶ λόγοι.

Ἐθνικοῦ καὶ ἠθικοπλαστικοῦ περιεχομένου κείμενα καὶ ἀξιόλογα ἐπαγγελματι-

κὰ τοιαῦτα ἐκτυπούμενα διὰ τοῦ τυπογραφείου παρέχονται ὡς πνευματικὴ τροφὴ τῶν ἀνδρῶν.

Δὲν θὰ ἐπεκταθῶμεν ἐπὶ τῶν διαφόρων καὶ πολλαπλῶν κατὰ ταῦτα ἐκτυπουμένων βοηθημάτων, περιοριζόμενοι μόνον εἰς τὴν ἔκδοσιν «Παράρτημα Ἐπισήμου Δελτίου Χωρ/κῆς-Δοκίμιον Χωροφύλακος».

Τ' ἀγαθὰ μιᾶς τοιαύτης ἐκδόσεως ἀμφιβάλλομεν σφόδρα ἐὰν ἀπολαμβάνει ἕτερος ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ κλάδος.

Εἰς τὰς 640 σελίδας του (ἔκδοσις 1958) εὕρηνται στοιχεῖα ἐπιμορφώσεως ἐκ τῆς Γραμματικῆς, τῆς Ἀριθμητικῆς, τῆς Γεωγραφίας, Κώδικος Χωρ/κῆς, Κανονισμοῦ Χωρ/κῆς, Ποινικοῦ Κώδικος, Κώδικος Ποινικῆς Δικονομίας, Στρατιωτικοῦ Ποινικοῦ Κώδικος, Ἀστυνομικῆς Πρακτικῆς, σχετικῶν μὲ τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Χωροφυλακῆς Στρατιωτικῶν Κανονισμῶν, Ὑγιεινῆς καὶ Πρώτων Βοηθειῶν ἐν γένει, Ἀστυνομικῆς Νομοθεσίας κλπ.

Ἡ ἔκδοσις αὕτη, ἔργον τῶν Ἐπιτελικῶν Ὑπηρεσιῶν Ἀρχηγείου Χωρ/κῆς καὶ Γενικῆς Διευθύνσεως Χωρ/κῆς, ἔχει περιλάβει τὰ οὐσιαστικώτερα καθήκοντα τοῦ Χωρ/κος, ἐκ τοῦ ὄγκου δὲ (640 σελίδες) τεκμαίρεται περίπου ἡ ἀποστολὴ αὐτοῦ τοῦ ὀργάνου, ὅπερ δὲν εἶναι οὔτε Στρατιώτης οὔτε Δημόσιος Ὑπάλληλος καὶ διὰ τὸ ὁποῖον δὲν ὑπάρχει ἐδαφική, κοινωνικὴ καὶ ἐθνικὴ πτυχὴ ξένη πρὸς τὴν ὕπαρξιν καὶ ἀποστολήν του.

Ἀπὸ τοῦ 1957 τὸ Σῶμα τῆς Χωρ/κῆς ἐνεκαινίασε μίαν ἀσφαλῆ καὶ ἱστορικῶς ἀξιομνημόνευτον μέθοδον πνευματικῆς ἐπικοινωνίας καὶ ἐνημερότητος ὡς καὶ προβολῆς, τόσον τῶν βαθμοφόρων της ὅσον καὶ μετὰ τοῦ προεξέχοντος ἐν τῇ Χώρᾳ πνευματικοῦ κόσμου, διὰ τῆς κατ' ἔτος ἐκδόσεως καὶ κυκλοφορίας πολυτελοῦς καὶ παραστατικῶς ταξινομημένης ἐκθέσεως Π ε π ρ α γ μ έ ν ω ν.

Πρόκειται περὶ πρωτοβουλίας πρὸς θετικὴν εἰσφορὰν εἴς τε τὸν πολιτισμὸν καὶ τὴν Ἱστορίαν, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸν βαθμὸν τῆς εὐγενοῦς ἁμίλλης.

Βεβαίως ἡ ἔκθεσις πεπραγμένων αὕτη δὲν ἀνεῦρεν ἀκόμη τὸν ἀληθῆ καὶ ἐπιστημονικῶς ἐνδεδειγμένον σκελετὸν περιεχομένων, στερεῖται μιᾶς ὁμοιομόρφου ταξινομήσεως τῆς ὕλης καὶ συντάσσεται μᾶλλον κατὰ τὸ δοκοῦν κατ' ἔτος, ἐνταῦθα ἔδει νὰ τηρεῖται ἑνιαία γραμμή, παραλλασσομένη ἀπὸ ἔτος εἰς ἔτος μόνον κατὰ τὰς συμπληρώσεις. ἐνδεχομένως. Ἐκτὸς τῆς ἀνομοιομορφίας ἕνα ποσοστὸν τῶν παρατιθεμένων στοιχείων καὶ πινάκων δὲν διακρίνεται ὡς προϊὸν ἐλέγχου καὶ ἀκριβείας.

Ἀφίνει ἔξω τοῦ κύκλου τῶν θεμάτων της σοβαροὺς τομεῖς προσφορᾶς τοῦ Σώματος καὶ τῶν ἀνδρῶν αὐτοῦ. Ἐν πάσει περιπτώσει ἐπαναλαμβάνομεν ὅτι κατὰ γενικὴν ὁμολογίαν πρόκειται περὶ καλῆς ἀρχῆς καὶ πεπολιτισμένης προσπαθείας.

Διεμνημονεύσαμεν τὴν ἐκλεκτοτέραν παραγωγὴν τῆς πνευματικῆς ἐργασίας τῶν ἀνδρῶν τοῦ Σώματος καὶ φρονοῦμεν ὅτι ἡ διὰ ταύτης συμβολὴ εἰς τὴν ἐκπολιτιστικὴν διαμόρφωσιν καὶ διαπαιδαγώγησιν τῆς ἀστυνομεύσεως ἐν Ἑλλάδι ὑπῆρξεν τόσον θετικὴ καὶ καρποφόρος, ὥστε νὰ προκαλέσῃ ἐκδηλώσεις ἐνθουσιασμοῦ τοῦ φλεγματικοῦ Ἄγγλου Στρατηγοῦ Τὸμ Ντόνοβαν. Ὅταν δὲ τοιαύτην διαθέτει ἀστυνόμευσιν ἡ Χώρα καὶ ἀντίληψιν τότε δύναται νὰ ἐπικαλεῖται ὑπὲρ αὐτῆς τὸ δεῖγμα ἀνωτέρου πολιτισμοῦ, ἐξαιρουμένου τοῦ τεχνικοῦ ἐπιπέδου, κατὰ τὴν ἀρχὴν καθ' ἣν εἰσερχόμενος τὶς εἴς τινα Χώραν δύναται νὰ σχηματίσῃ γνώμην περὶ τοῦ πολιτισμοῦ της ἐκ τῆς ἐπαφῆς του μὲ τὸν πρῶτον ἀστυνομικὸν τῆς Χώρας ταύτης.

Τὸ ἐπίτευγμα τοῦτο ὑπῆρξεν ἔργον τῶν ἰδίων ἀνδρῶν τοῦ Σώματος ,οὐχ' ἧττον ὅμως θὰ διεκινδυνεύαμεν τὴν προσπάθειαν τῆς ἀντικειμενικότητος ἡμῶν ἐάν, παρ' ὅλον ὅτι ἐνταῦθα ὁμιλῶμεν περὶ τῆς εἰσφορᾶς ἐκ τῶν ἔνδον τῆς Χωροφυλακῆς, δὲν ἀνεγνωρίζαμεν τὴν σοβαρωτάτην συμβολὴν ὀλίγων μὲν ἐξαιρετικῶν ὅμως ἐπιστημόνων, τῶν ὁποίων ἡ εἰσφορὰ ἀναμφιβόλως ὑπῆρξε μεγίστη τόσον ἐκ τῆς συνεργασίας μετ' αὐτῶν τῆς Χωρ/κῆς ὅσον καὶ διὰ τῶν περισπουδάστων ἔργων των.

Πρὸς ἕναν ἐκ τούτων, τιμῆς ἕνεκεν, εἰσηγήσει τοῦ Σώματος τῆς Χωρ/κῆς, ἀπενεμήθη ὁ βαθμὸς τοῦ Ὑποστρατήγου Χωρ/κῆς καὶ ὡς τοιοῦτος ἐνεγράφη εἰς τὰ Μητρῷα καὶ τὴν ἐπετηρίδα τοῦ Σώματος. Πρόκειται περὶ τοῦ Καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν Γαρδίκα Κωνσταντίνου, ὅστις εἰς παλαιοτέρας ἐκδόσεις, τοῦ περὶ ἐγκληματολογίας ἔργου του, μετ' ἰδιαιτέρας ἐμφάνσεως προσέθετεν εἰς τοὺς τίτλους του καὶ τὸν τοιοῦτον τοῦ καθηγητοῦ παρὰ τῇ Σχολῇ Ἀξ/κῶν Χωρ/κῆς.

Δὲν πρέπει ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει νὰ θεωρηθῇ ὡς ἐλάσσων συμβολὴ ὁ μόχθος τῶν ἐν ταῖς Σχολαῖς Ἀξ/κῶν καὶ Ὑπαξ/κῶν Χωρ/κῆς διδασκόντων ἰδιωτῶν, Δικαστικῶν καὶ Στρατιωτικῶν, ἀλλὰ θὰ ἀπετέλει ἐκτροπὴν ἡ περαιτέρω ἀναφορὰ εἰς τούτους.

Αἱ μνημονευθεῖσαι πνευματικαὶ προσπάθειαι, αἱ παραγωγικαὶ Σχολαί, ἡ ἀξιολόγησις καὶ ἐξειδίκευσις τῆς διδασκομένης ὕλης, αἱ ξέναι ἀποστολαὶ καὶ αἱ εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν μετακπαιδεύσεις καὶ εἰδικεύσεις ἔχουν ἀνατρέψει πᾶσαν διστακτικότητα τοῦ παρελθόντος ἐπ' ἀγαθῷ μιᾶς σαφοῦς ἀντιλήψεως καὶ συγκεκριμένης ἐπαγγελματικῆς πεποιθήσεως. Ἔχει ἐπιτευχθῆ ἡ ἐξ ὑποκειμένου καὶ ἀντικειμένου ἐξειδίκευσις καὶ ἔχει καταστῆ ἀνεπίτρεπτος ἡ περαιτέρω ἀνεδαφικὴ ἀντίληψις περὶ παντογνωσίας καὶ πολυγνωσίας, χωρὶς ὅμως νὰ ἔχῃ λάβη εἰσέτι ὁριστικὰς ἀποφάσεις ἡ Πολιτεία. Οἱ βαθμοφόροι τῆς Χωρ/κῆς εἰς τὴν μεγάλην των πλειοψηφίαν κινοῦνται ἐντὸς ἐπιστημονικῶν πλασίων καὶ μὲ ἐπιστημονικοὺς ἀντικειμένικοὺς σκοπούς, ἔχουν δὲ αὐτο-κατανεμηθῆ εἰς κλάδους εἰδικοτήτων μόνοι των.

Ἀσφαλῶς ἡ συνεχὴς πρόοδος ἀπαιτεῖ συνεχῆ ἀναπροσαρμογὴν καὶ ἀναμόρφωσιν, ἀλλ' εἶναι γεγονὸς ὅτι ὑπάρχουν σήμερον βαθμοφόροι μελετηταὶ καὶ ἀπολύτως μῦσται τῶν ἐθνικοκοινωνικοπολιτικῶν θεμάτων ἐπὶ καθαρῶς ἐπιστημονικοῦ ἐπιπέδου καὶ συστηματικῆς ἐξειδικεύσεως, ὥστε ἐκτὸς τῶν θεμάτων τάξεως καὶ δικαστικῆς Ἀστυνομίας νὰ θεωροῦνται οἱ ἁρμοδιώτεροι ὡς πλέον εἰδήμονες καὶ ἐπὶ θεμάτων δικαιοδοσίας ἄλλων Ὑπουργείων (μειονοτήτων, προπαγανδῶν, αἱρέσεων κλπ.) (5).

Θ' ἀπετέλει σοβαρὰν παράλειψιν ἐὰν δὲν ἀναφερόμεθα καὶ εἴς τινας ἄλλας προσπαθείας, αἵτινες δὲν ἀποτελοῦν μὲν πνευματικὴν παραγωγὴν εἶναι ὅμως ἀξιοσημείωτοι σταθμοὶ ἐν τῇ καθόλου προσφορᾷ.

Χάρις εἰς τὰς ἀκαμάτους προσπαθείας τῶν Ἀξιωματικῶν τοῦ Σώματος Ἰωάν. Σκούφη καὶ Ἐμμ. Βουγιουκλῆ ὠργανώθη μιὰ σχετικῶς καλὴ βιβλιοθήκη ἐν τῷ Ἀρχηγείῳ Χωροφυλακῆς, τὸ ὁποῖον εἶχε καταστραφῆ τὸν Δ/βριον 1944, καὶ μία πλουσία συλλογὴ φωτογραφιῶν διαφόρων προσωπικοτήτων καὶ στιγμιοτύπων ἐκ τῆς ζωῆς τοῦ Σώματος. Ἡ φωτογραφικὴ αὐτὴ συλλογὴ μετὰ συντελεσθείσης ἄλλης

(5) Βλέπε Ε.Π. 985-14-1956 ἀναφορὰν Δ/νσεως Πολιτικῶν Ὑποθέσεων Θράκης ,50163 ἀπὸ 16-11-1956 ἔγγραφον Ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν, 4704 ἀπὸ 14-3-1957 Γεν. Δ/νσεως Φορολογίας Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν, 8358/Μουσ. Θρ. ἀπὸ 26-2-1957 Ὑπουργ., Ἐξωτερ., 2454/Τ/Μ ἀπὸ 28-3-1958 Ὑπουργ., Βορ. Ἑλλάδος κλπ.

ἐργασίας, τῇ εὐγενῇ συμπράξει καλλιτεχνῶν, ἀπετέλεσε τὸ ὑλικὸν τῆς κατὰ τὸ 1955 ὀργανωθείσης μετὰ ἐξαιρετικῆς ἐπιτυχίας ἐν Θεσσαλονίκῃ φωτογραφικῆς ἐκθέσεως Χωροφυλακῆς.

Ἐπίσης, χάρις εἰς συγκεντρωθὲν ὑπὸ τῶν αὐτῶν Ἀξ/κῶν ὑλικόν, ἐξεδόθη τὸ πρῶτον κατὰ τὸ 1955 τὸ «ἡμερολόγιον Χωροφυλακῆς», ὅπερ ἔκτοτε ἐκδίδεται ἀνελλιπῶς. Δὲν πρόκειται περὶ ἀξιολόγου καὶ ἐπιμελημένης τινὸς ἐκδόσεως, οὐχ' ἧττον ὅμως ἀπετέλεσε καὶ ἀποτελεῖ πρωτοτυπίαν, ἐὰν δὲ τύχῃ τῆς ἀπαιτουμένης ἐπεξεργασίας καὶ βελτιώσεως δύναται ν' ἀποτελέσῃ τὸν ἀπαραίτητον σύντροφον ἁπάντων τῶν Ἑλλήνων.

Ἡ Ἑλληνικὴ Βασιλικὴ Χωροφυλακὴ πρώτη διὰ τοῦ τμήματος τροχαίας κινήσεως Θεσσαλονίκης ἐφήρμοσε ἐν Ἑλλάδι (πόλις Θεσσαλονίκης) τὴν διεθνῆ σύμβασιν

Ἐνώπιον τοῦ Ὑποστρατήγου, Ἐπιθεωρητοῦ Βορ. Ἑλλάδος, Στ. Πετροπούλου, ἐγένοντο τὰ ἐγκαίνια τῆς ἐν Θεσ)νίκῃ ὀργανωθείσης ὑπὸ τῆς Ε.Β.Χ. φωτογραφικῆς ἐκθέσεως κατὰ τὸ 1955.

τῆς Γενεύης, ὅσον ἀφορᾷ τὴν ὁριζοντίαν διαγράμμισιν καὶ ἀνεφέρθησαν ἀνωτέρω αἱ ἀπαντηθεῖσαι τότε κατὰ τὸν χειμῶνα 1955-1956 ἀντιξοότητες καὶ δυσχέρειαι.

Ἐπίσης, διὰ τῆς αὐτῆς ὑπηρεσίας, πρώτη ἡ Ε.Β.Χ. ἐχρησιμοποίησε τὸν χῶρον καὶ τὴν περίοδον τῆς Διεθνοῦς ἐκθέσεως Θεσσαλονίκης διὰ τὴν δι' ἐκθεμάτων κυκλοφοριακὴν διαπαιδαγώγησιν τοῦ λαοῦ, δι' ἐκθεμάτων περιλαμβανόντων καταστραφέντα εἰς ὁδικὰ ἀτυχήματα ὀχήματα καὶ στατιστικοὺς πίνακας περὶ τῶν ἐκ τῆς κακῆς κυκλοφορίας ἐπιπτώσεων. Ἀνωτέρω δημοσιεύομεν σχετικὴν φωτογραφίαν.

Πρωτοτυποῦσα ἔτι περαιτέρω καὶ εἰς ἀληθῆ πρόδρομον μεταβληθεῖσα ἡ Χωροφυλακὴ προέβη πρώτη ἐν Θεσσαλονίκῃ, διὰ τῆς αὐτῆς ὡς ἀνωτέρω ὑπηρεσίας, κατὰ τὴν περίοδον 1955-1957 εἰς μίαν εὐρυτάτην ἀλλὰ συστηματικὴν κυκλοφοριακὴν διαπαιδαγώγησιν, 1) διὰ τῆς συστάσεως σχολῶν εἰς ἃς ἐφοίτησαν ἅπαντες οἱ ὁδηγοὶ καὶ οἱ εἰσπράκτορες τῶν Λεωφορείων Ἀστικῆς ἀλλὰ καὶ ὑπεραστικῆς συγκοινωνίας, 2) δι' ἐπανειλημένων διαλέξεων καὶ τὸ πρῶτον καθιερωθεισῶν ἐν Ἑλλάδι Ραδιο-

φωνικῶν ἐκπομπῶν Ἀστυνομίας ὁδικῆς κυκλοφορίας, καὶ θὰ πρέπει νὰ μνημονευθῇ ἡ ἐθελοντικὴ καὶ ἀπεριόριστος συμβολὴ εἰς τοῦτο τοῦ Θεσσαλονικέως καλλιτέχνου ἰδιώτου Μαθιουδάκη, 3) δι' ἐκπαιδευτικῶν ὁμιλιῶν καὶ κινηματογραφικῶν προβολῶν εἰς τὰ Γυμνάσια 4) διὰ δημοσιευμάτων χάρις εἰς τὴν ἀνεπιφύλακτον συνδρομὴν τοῦ τύπου καὶ 5) διὰ προκλήσεως ὁδηγῶν, ἐπιβατῶν, πεζῶν καὶ ὀργάνων τῆς Χωροφυλακῆς εἰς μίαν εὐγενῆ ἅμιλλαν διὰ τῆς ἀπονομῆς βραβείων καὶ λοιπῶν ἠθικῶν διακρίσεων μέσω μιᾶς αὐτοσχεδιίου ἐπιτροπῆς καὶ ἰδία μέσω τῶν στηλῶν καὶ τῆς ἐξαιρετικῆς συνδρομῆς τῆς Ἐφημερίδος «ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΒΟΡΡΑΣ», πάντοτε συμπαραστατρίας καὶ ὁδηγοῦ τῶν ἀνδρῶν καὶ τοῦ ἔργου τῆς Χωροφυλακῆς, καθὼς καὶ τῇ ἰδιαιτέρα εὐγενῆ προσφορᾶ τοῦ ἐπιλέκτου δημοσιογράφου Δ. Ζαφειροπούλου.

1957. Τροχονόμος χωροφύλαξ ὁδηγεῖ ἐν ἀσφαλείᾳ δύο νεαρὰς ὑπάρξεις ἀπὸ τοῦ ἑνὸς πεζοδρομίου εἰς τὸ ἔναντι εἴς τινα κεντρικὴν λεωφόρον τῆς Θεσσαλονίκης.

Ἔκτοτε κατ' ἔτος ἀνεπτύχθη ἡ ἰδέα καὶ ἐδημιουργήθη ἡ συνείδησις ὅτι ἐν τῇ Διεθνῇ ἐκθέσει εἶχεν θέσιν καὶ ἡ προβολὴ τῶν πεπραγμένων τῆς ἐν Ἑλλάδι Ἀστυνομεύσεως καὶ μάλιστα ἀπὸ τοῦ 1961 καθιερώθη καὶ ἡ συμμετοχὴ καὶ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων εἰς τὴν ἔκθεσιν ταύτην. Οὕτω κατ' ἔτος εἰς τὸ ἐν τῇ Διεθνῇ ἐκθέσει περίπτερον ἐθνικῆς δραστηριότητος ἐκτίθενται ἐν ἰδίῳ χώρῳ δι' ἕκαστον Ἀστυνομικὸν Σῶμα δι' ἀριθμῶν, σχημάτων καὶ μηχανημάτων τὰ κατὰ τομεῖς πεπραγμένα καὶ ἐπιτεύγματα.

Δίδομεν μίαν εἰκόνα τοῦ κατὰ τὸ 1963 περιπτέρου Χωροφυλακῆς. Παρεστάθησαν κυρίως πέντε βασικοὶ τομεῖς τῆς ἀστυνομικῆς δραστηριότητος: Τραχαία—

Ἄμεσος ἐπέμβασις—Τουρισμὸς—Ἀγορανομία—Τάξις. Ἐλειτούργει συνεχῶς ραδιοσταθμὸς βάσεως μέσω τοῦ ὁποίου οἱ μὲν ἐπισκέπται παρηκολούθουν τὴν δρᾶσιν τῶν ἐν ὑπηρεσίᾳ περιπολικῶν, ὁ δὲ χειριστὴς Χωροφύλαξ ἠδύνατο νὰ ἔλθῃ εἰς ἄμεσον ἐπικοινωνίαν καὶ μὲ ἑτέρας ἀστυνομικὰς ὑπηρεσίας ἀνὰ τὴν χώραν ἐὰν παρίστατο ἀνάγκη πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν ἰδιωτῶν. Ἐλειτούργει σύστημα τηλετύπων. Τὸ κεντρικὸν τμῆμα τοῦ περιπτέρου Χωροφυλακῆς εἶχε διαμορφωθῆ εἰς αἴθουσαν προβολῆς. Ὑπὸ τύπον Τηλεοράσεως δι' αὐτομάτου ἐναλλαγῆς ἐπὶ ὀθόνης ἐγχρώμων εἰκόνων παριστάνετο εἰς τοὺς ἐπισκέπτας ἡ γενικὴ δραστηριότης τῆς Χωρ/κῆς εἰς τοὺς τομεῖς τῆς δραστηριότητος της, ἐνῶ μαγνητοφωνημένη ἐκπομπὴ παρεῖχεν ἐξηγήσεις ἐπὶ τῶν προβαλλομένων.

Οἱ Μοίραρχοι Ψάρρης Παν. καὶ Γονατᾶς Δημ. εἶχον καταβάλει ἀληθῶς δραστηρίους καὶ συστηματικὰς προσπαθείας, ἀπέσπασαν δὲ τὰ συγχαρητήρια τοῦ ἐπισκεφθέντος τὸ περίπτερον Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως Π. Πιπινέλη καὶ ὅλων τῶν ἄλλων ἐπισήμων.

Τὸ Σῶμα τῆς Χωροφυλακῆς κατὰ περιόδους εἶχε φωτεινὴν ἡγεσίαν, ἥτις δι' ὅλων τῶν δυνατῶν μέσων παρώτρυνε τὰ μέλη εἰς βήματα προόδου καὶ ἐξελίξεως. Δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ παροραθῇ ὅτι ἀπὸ τοῦ 1925 κατὰ περιόδους διάφοροι ἡγέται ἀπέδωκαν ἰδιάζουσαν σημασίαν εἰς τὴν συγγραφὴν τῆς ἱστορίας τῆς Χωροφυλακῆς· Ἀναφερόμεθα ἐπὶ παραδείγματι εἰς τὰς ὑπ' ἀριθμ. 351/3 ἀπὸ 1-3-1928 καὶ 251/10/1 ἀπὸ 27-4-1928 διαταγῶν τοῦ Ἀρχηγείου Χωρ/κῆς, δι' ὧν εἶχεν ἐπιδειχθῆ ζωηρὸν ἐνδιαφέρον διὰ τὴν συγγραφὴν τῆς ἱστορίας τοῦ Σώματος, ἥτις δὲν συνεγράφη καὶ δὲν ἐξεδόθη διότι δὲν ἐνεγράφησαν ἄνω τῶν 2700 συνδρομητῶν, ἐνῶ τὸ Ἀρχηγεῖον ἐζήτει τὴν ἐγγραφὴν 5.000 τουλάχιστον, πρᾶγμα ὅπερ ἀποβαίνει εἰς βάρος τοῦ Ἀρχηγείου.

Βραδύτερον βλέπομεν ὅτι διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 31/37/3 ἀπὸ 10-2-1933 ἐγκυκλίου διαταγῆς συνίστα τὴν ἐγγραφὴν συνδρομητῶν εἰς τὴν ἐκδοθησομένην ὑπὸ τοῦ Ν. Κτενιάδου ἱστορίαν.

Περὶ τῶν συγχρόνων προσπαθειῶν διὰ τὴν συγγραφὴν τῆς ἱστορίας τοῦ Σώματος ὡμιλήσαμεν ἐν τῷ προλόγῳ τοῦ παρόντος ἔργου. Ὑπῆρξεν μία ἀνεπιτυχὴς προσπάθεια καὶ ἐνέργεια, μὴ προκαλέσασα τὸ ἐνδιαφέρον, ὡς ἦτο ἑπόμενον, οὐδενὸς σοβαροῦ παράγοντος.

Παρὰ τὴν διὰ τῆς Ἀκαδημίας ὁδὸν τὸ Ἀρχηγεῖον Χωροφυλακῆς ἐξεδήλωσε καὶ ἴδιον ἐνδιαφέρον ὅπως, κατ' ἀπομίμησιν τοῦ ΓΕΣ, συγκεντρώσῃ εἰς ἁρμόδιον τμῆμα του τὸ ἀφορὸν τὰ πεπραγμένα τοῦ Σώματος καὶ τῶν ἀνδρῶν του ἀρχεῖον, δι' ὃ καὶ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 178/27/1 ἐγκ. 18 τῆς 17 Μαρτίου 1961 διαταγῆς του διέταξε τὴν συγκέντρωσιν παρὰ τῶν περιφεριακῶν ὑπηρεσιῶν, παντὸς στοιχείου καταλλήλου καὶ χρησίμου διὰ τὴν ὀργάνωσιν ἑνὸς «Ἱστορικοῦ Ἀρχείου Χωροφυλακῆς».

Ἐν ἔτει 1963 ὁ ὑπηρετῶν τότε ὡς Δ/ντὴς Χωρ/κῆς τοῦ Ὑπουργείου Συν/ρχης Μουρκογιάννης Γεώργιος ἀντελήφθη ὅτι τὸ Σῶμα εἶχε βαρεῖαν ὑποχρέωσιν νὰ ὀργανώσῃ καὶ νὰ ἐπιμεληθῇ σοβαρώτερον τὴν ἱστορίαν του, διότι ἄλλως πᾶσα ἄλλη προσπάθεια πρὸς προβολὴν τοῦ ἔργου ἀπετέλει μίαν ἐφήμερον ματαιοπονίαν.

Κατόπιν τούτου συνέταξεν σχέδιον ὀργανώσεως Δ/νσεως Ἱστορίας παρὰ τῷ Ἀρχηγείῳ, ὅπερ διὰ διαταγῆς τῆς Γενικῆς Δ/νσεως ὑπέδειξεν εἰς τὸ Ἀρχηγεῖον.

῾Ο τότε ᾿Αρχηγὸς Χωρ/κῆς Βαρδουλάκης Γεώργ., πάντοτε υἱοθετῶν τοιαύτης μορφῆς προσπαθείας, διὰ τῆς ὑπ᾿ ἀριθμ. 211/1/1 ἐγκ. 54 ἀπὸ 9-9-1963 δ/γῆς του προέβη εἰς τὴν σύστασιν «Τμήματος ῾Ιστορίας» ἐκ δύο γραφείων, πλὴν ἡ ἔκτοτε λειτουργία καὶ ἐπάνδρωσις τοῦ τμήματος τούτου ὑπῆρξεν ἐπὶ τοσοῦτον ἀτροφικὴ καὶ ὑποτυπώδης ὥστε οὐδὲν ἀξιόλογον βῆμα συνετελέσθη. Τοῦτο ἀσφαλῶς οὐδένα τιμᾶ.

᾿Αντιθέτως πρὸς τοῦτο ὑπῆρξαν καὶ καθυστερημέναι φύσεις καταλαβοῦσαι ἀνώτατα ᾿Αξιώματα. ᾿Ανεφέρθημεν ἤδη εἰς τὴν περίπτωσιν ἥτις ὡδήγησεν τὸ ῾Υφυπουργεῖον ᾿Ασφαλείας νὰ ἐκδώσῃ κατὰ τὸ 1938 τὴν ὑπ᾿ ἀριθμ. 23 ἐγκύκλιον διαταγήν του (παράρτημα Χ Α.Α. 21), ὀλίγον δὲ ἐνωρίτερον κατὰ τὸ 1936 ἢ 1937 ὁ ὑποδιευθυντὴς ᾿Αστυνομίας Θεσσαλονίκης λαβὼν γνῶσιν ὅτι ὁ τότε Μοίρ. Καννᾶς εἶχεν. ἐκδώσει κατὰ μετάφρασιν τὸ ἔργον τοῦ Γάλλου Λέοντος ᾿Αμελὲν «Τὰ ἀπόκρυφα τῆς ᾿Αστυνομίας, ἔγραφεν εἰς τὰς διαδοχικὰς σημειώσεις τοῦ Μοιράρχου «Τυρβάζει καὶ ἀσχολεῖται περὶ ἀλλότρια τῆς ὑπηρεσίας ζητήματα».

῾Η ἐγκύκλιος τοῦ ῾Υφυπουργείου ᾿Ασφαλείας ἦρεν τὰ δεσμά, ἀλλὰ δὲν ἠμπόδισε τὴν ἀνέλιξιν εἰς τοὺς ἀνωτέρους καὶ ἀνωτάτους βαθμοὺς προσώπων μὴ διαθετόντων τὰ προσήκοντα πνευματικὰ καὶ ἠθικὰ ἐφόδια, καὶ τοῦτο ὄχι μόνον ἐν τῇ Χωροφυλακῇ ἀλλ᾿ ἐξ ἴσου ἂν ὄχι εἰς μείζονα μοῖραν παρατηρεῖται καὶ εἰς τὸν ὑπόλοιπον Κρατικὸν μηχανισμὸν τὸ θλιβερὸν τοῦτο φαινόμενον.

῎Ισως μάλιστα θὰ ἠδύνατο νὰ ὑποστηριχθῇ καὶ τὸ ἀντίθετον, ὅτι δηλονότι ὑπὸ τὰς εὐλογίας τῶν παρασκηνίων καὶ τῆς Πολιτικῆς δὲν ἀνέρχονται εἰς τὰς ἡγετικὰς θέσεις οἱ διακρινόμεναι ἐπὶ πνευματικὴ ἠθικὴ καὶ ἐπαγγελματικὴ πληρότητι, ἀλλ᾿ οἱ εὐνοούμενοι, πρᾶγμα ὅπερ ἀποτελεῖ κανόνα ὅταν δι᾿ οἱονδήποτε λόγον διαταράσσεται ὁ δημόσιος βίος.

῾Η ἀντιμετώπισις τοῦ μεγίστου τούτου προβλήματος ἀπησχόλησε σοβαρῶς ὅλους τοὺς ὑγιῶς καὶ ἀντικειμενικῶς σκεπτομένους καὶ ἐνεργοῦντας κατὰ καιροὺς Κυβερνήτας καὶ ἡγέτας καὶ ὁ ᾿Εθνικὸς Στρατὸς ἔχει μεταβάλει προσφάτως σοβαρῶς τὸ σύστημα τῆς συντάξεως τῶν ἐτησίων διαδοχικῶν σημειώσεων τῶν ᾿Αξιωματικῶν του, ἀλλ᾿ ἡ πατρότης τοῦ συστήματος τούτου ἀνήκει εἰς τὴν Χωροφυλακὴν καὶ εἰδικώτερον εἰς μελέτην τοῦ ἄλλοτε Μοιράρχου καὶ ἤδη δικηγόρου Κων. Πετσάλα.

῾Ο Πετσάλας ἐγκύψας ἐπὶ τῶν ἀδυναμιῶν τοῦ ἰσχύοντος συστήματος τῶν διαδοχικῶν σημειώσεων κατέληξεν εἰς λίαν εὐλόγους διαπιστώσεις, καθ᾿ ἃς τὸ ἰσχῦον σύστημα κατὰ τρόπον μᾶλλον ἄδικον καὶ συλλήβδην τηρούμενον δὲν ἀπέδιδε τὴν πραγματικήν του βαθμολογουμένου εἰκόνα, ἐπὶ πλέον δὲ μεταξὺ ᾿Αξ/κῶν τὸν αὐτὸν λαμβανόντων χαρακτηρισμὸν «ἄριστος», «λίαν καλός), κλπ. ἦτο ἀδύνατος ἡ διάκρισις ἐὰν οὗτοι διέφερον καὶ εἰς ποῖα σημεῖα, ὥστε καὶ ἡ κρίσις νὰ εἶναι ἠτιολογημένη ἀλλὰ καὶ ἡ χρησιμοποίησις τῶν ᾿Αξ/κῶν ἀνάλογος τῶν ἰδιοτήτων των.

᾿Επὶ παραδείγματι ἐκρίνετο εἷς συνήθης ᾿Αξ/κὸς ἀλλ᾿ ἄνευ ποινῶν ὡς λίαν καλὸς καὶ εἷς ἄριστος κατὰ λοιπὰ πλὴν τιμωρηθεὶς ἅπαξ ἢ δίπαξ διὰ περιστατικὰ ἀποτελοῦντα τὸν τύπον τῆς ὑπηρεσίας ἐκρίνετο ἐπίσης λίαν καλός. ῾Η τοιαύτη ἰσοπέδωσις, αὐτὴ καθ᾿ ἑαυτήν, εἶναι προοδευτοκτόνος.

Τὴν ἐκ 30 δακτυλογραφημένων σελίδων μελέτην του ὁ Πετσάλας, μετὰ ὑποδείγματος πίνακος διαδοχικῶν σημειώσεων, ὑπέβαλεν, μετὰ τὴν ἀποστρατείαν του, εἰς τὸν ᾿Αρχηγὸν τοῦ κατὰ τὸ ἔτος 1952 συμπτυχθέντος πολιτικοῦ ὀργανισμοῦ «῾Ελληνικὸς Συναγερμὸς», Στρατάρχην Παπᾶγον, παρ᾿ οὗ ἔλαβεν τὴν ἀκόλουθον ἀπάντησιν.

Ἀριθμ. Πρωτ. Φ. 134/4539   Ἐν Ἀθήναις τῇ 25 Σ/βρίου 1952

Φίλε Κύριε Πετσάλα,

Ὁ κ. Στρατάρχης ἀνέγνωσεν μὲ ζωηρὸν ἐνδιαφέρον τὴν μελέτην σας. Μοὶ ἀνέθεσεν νὰ σᾶς διαβιβάσω τὰς θερμάς του εὐχαριστίας διότι εἴχατε τὴν εὐγενῆ καλωσύνην νὰ ἐκθέσετε ἐν αὐτῇ τὰς ἀπόψεις σας, ἐπὶ θεμάτων ἀφορώντων τὰ στελέχη τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας καὶ σᾶς πληροφορῶ ἐν προκειμένῳ ὅτι ἐκράτησεν ταύτας ἀπὸ πάσης πλευρᾶς..............».

Φιλικώτατα Χρ. Καρατζένης

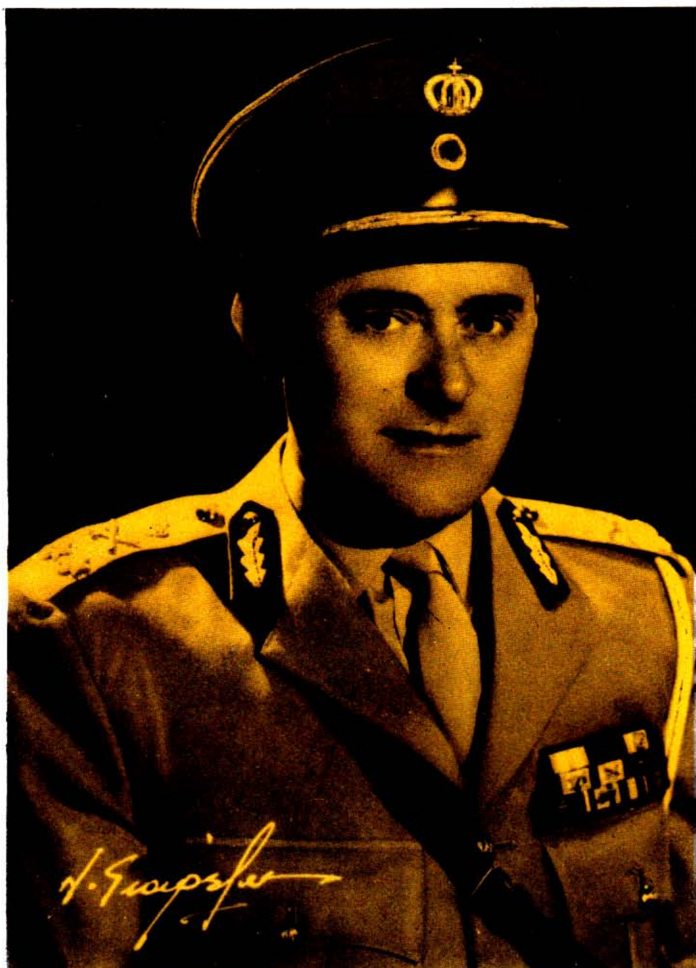
Ἡ μελέτη τοῦ Πετσάλα ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἀγωγὴ καὶ ποιότης τῶν βαθμοφόρων τῆς Χωροφυλακῆς—Κρίσις καὶ Βαθμολογία αὐτῶν», ἐχρησίμευσεν ὡς βάσις διὰ τὴν ἀλλαγὴν τοῦ συστήματος ἐν τῷ Στρατεύματι, ἐνῷ ἡ Χωροφυλακὴ ἐμμένει εἰς τὸ ἀπηρχαιωμένον πνεῦμα τῶν διατάξεων τοῦ Δ/τος τῆς 30-7-1918, ἔστω καὶ ἂν διὰ νεωτέρου ἔχει ἀντικαταστήσει τοῦτο.

Τέλος θὰ πρέπει ν' ἀναφερθῶμεν καὶ εἴς τινας ἄλλας πνευματικὰς προσπαθείας τοῦ Σώματος, αἵτινες εὑρίσκονται ἀκόμη εἰς τὸ στάδιον τῶν πρώτων βημάτων, ὡς τὰς προσπαθείας α) ὅπως ἀνεγερθοῦν κενοτάφεια τῶν φονευθέντων ἀνδρῶν Χωροφυλακῆς, δι' ὅπερ θέμα τὸ Ὑπουργεῖον Ἐσωτερικῶν διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 34/116/3 ἐγκ. 157 τῆς 30-7-1952 ἀπετάθη καὶ πρὸς τοὺς Νομάρχας καὶ Ἐπάρχους ὅπως συνδράμωσιν εἰς τοῦτο καὶ β) διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 25 Ν.Δ. 3365 «περὶ κώδικος Χωρ/κῆς» προβλεφθέντος ἐγκληματολογικοῦ μουσείου, ἡ πρόοδος τοῦ ὁποίου, ὡς προέφημεν, δὲν ἐνεφάνισε τὴν ἀπαιτουμένην καὶ προσδοκωμένην ἔκτασιν. Αἱ ἐπιτελικαὶ ὑπηρεσίαι ἔδωσαν τὴν πρὸς τοῦτο ὤθησιν, τὸ Ὑπουργεῖον δηλονότι διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 2/3/3α ἐγκ. 82 τῆς 22-7-1957 καὶ τὸ Ἀρχηγεῖον δι' ἀλλεπαλλήλων, ὧν ἀξιολογωτέρα ὑπ' ἀριθμ. 156/1/138 ἐγκ. 63 τῆς 3-12-60, πλὴν αἱ περιφερειακαὶ ὑπηρεσίαι δὲν ἐνεστερνίσθησαν ὅσον ἔδει τὸ θέμα, διότι δὲν ἀντελήφθησαν πίστιν τῆς «Κορυφῆς».

Πρέπει νὰ παρατηρήσωμεν ὅτι παρὰ τὸ γεγονὸς ὅτι τὸ Σῶμα ἀπεσκορακίσθη ἐντελῶς τῶν πεπαλαιωμένων ἀντιλήψεων καὶ παρ' ὅλον ὅτι διαθέτει ἱκανὸν ἀριθμὸν βαθμοφόρων μὲ βαθεῖαν πνευματικὴν προσωπικότητα καὶ ἐξαίρετον διακρισιν εἰς ἀπόδοσιν τῶν ἀνδρῶν του, ἐν τούτοις ὑστερεῖ σοβαρῶς, εἰς σύστημα ὁμαδικῆς ἐργασίας καὶ παραγωγῆς. Αἱ ὑπηρεσίαι φέρουν τὴν προσωπικὴν σφραγῖδα τοῦ διοικοῦντος ἡ ἀλλαγὴ τοῦ ὁποίου ἐπιφέρει καὶ μεταβολὴν εἰς τὸν ρυθμὸν ἐργασίας.

Οὕτω ὅλα τὰ ζητήματα καὶ τὰ ἐπιτεύγματα καθίστανται προσωποπαγῆ, τοῦτο εἶναι ἕνα σοβαρὸν μειονέκτημα, διὰ τὴν καταπολέμησιν τοῦ ὁποίου δὲν ὑπάρχουν σημεῖα κάποιας χαραυγῆς ἢ προσπαθείας.

Εἰς τὴν Ἀμαλιάδα Ἠλείας ἐλειτούργει καὶ λειτουργεῖ ραδιοφωνικὸς Σταθμός, ὅστις εἶχε συσταθῇ τὸ ἔτος 1955 ὑφ' ἑνὸς ὁμίλου, ἀποκαλουμένου «Ὅμιλος φίλων Ρ/Σ Ἀμαλιάδος». Διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 66 ἀπὸ 5-7-1957 ἐγγράφου πρὸς τὸ Ἀρχηγεῖον Βασ. Χωροφυλακῆς ὁ ἐν λόγῳ Ὅμιλος προσέφερεν τὸν ἐν λόγῳ Σταθμόν, ἰσχύος 1200 Βὰττ μὲ προοπτικὴν αὐξήσεως εἰς 5.000 Βὰττ, μετὰ πλήρους ἐξοπλισμοῦ καὶ πανελληνίου λήψεως εἰς τὸ Σῶμα τῆς Ἑλληνικῆς Βασιλικῆς Χωροφυλακῆς. Ἅπασαι αἱ καθ' ἱεραρχίαν ὑπηρεσίαι καὶ τὸ Ἀρχηγεῖον Χωρ/κῆς ἐπρό-

ΥΠΟΣΤΡΑΤΗΓΟΣ Ε.Β.Χ. ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ Ι. ΚΑΡΥΩΤΗΣ

Γενικὸς Δ/ντὴς Χωροφυλακῆς

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΤΑΞΕΩΣ

τεινον τὴν ἀποδοχὴν τῆς δωρεᾶς ταύτης, τὸ Ὑπουργεῖον ὅμως ἠδιαφόρησε διὰ τὴν γνώμην, θέλησιν καὶ ἔφεσιν τοῦ Σώματος καὶ ἐξ ἰδίας αὐτοῦ αὐθαιρέτου σκέψεως ἀπέρριψεν ὅλας τὰς προτάσεις περὶ ἀποδοχῆς τῆς δωρεᾶς ὑπὸ τὴν δικαιολογίαν: «διότι ἡ λειτουργία τοῦ Ραδιοφωνικοῦ τούτου Σταθμοῦ, μικρᾶς μάλιστα ἐμβελείας, δὲν πρόκειται νὰ ἐξυπηρετήση τοὺς σκοποὺς καὶ τὰς ἀνάγκας τοῦ Σώματος τῆς Χωρ/κῆς, ἡ δὲ δαπάνη συντηρήσεως, λειτουργίας καὶ ἐξυπηρετήσεως ἀπὸ ἀπόψεως ἐμψύχου προσωπικοῦ θὰ εἶναι σημαντικὴ καὶ θὰ βαρύνη τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Σώματος, χωρὶς τὸ ἀντιστάθμισμα νὰ εἶναι ἀνάλογον καὶ ἐξυπηρετικὸν τῶν ἐπιδιώξεων τούτου» (!!).

Μὲ ἕνα-δύο «θά», χωρὶς καμίαν συγκεκριμένην μελέτην, δικαιολογίαν καὶ προοπτικὴν ἐστερήθη τὸ Σῶμα ἑνὸς ὀργάνου ἐπικοινωνίας μετὰ τῆς κοινῆς γνώμης, ἐξ ἧς καὶ ἡ ἀποστολὴ τοῦ Σώματος μεγάλως θὰ ἐξυπηρετεῖτο ἀλλὰ καὶ ἐθνικὸν ἔργον θὰ ἐπιτελεῖτο (6). Μετὰ παρέλευσιν ὀλίγων ἐτῶν κατεφύγαμεν εἰς τὴν ξένην βοήθειαν διὰ κάτι κατωτέρας ἀξίας διὰ τὴν Δυτικὴν Ἑλλάδα.

ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΣ—ΠΡΟΕΛΕΥΣΙΣ ΒΑΘΜΟΦΟΡΩΝ

Τελευταίαν ἀφήκαμεν τὴν ἐπισκόπησιν τοῦ ὕψους τῆς ἐκπαιδεύσεως ἐν τῇ Χωροφυλακῇ, ἵνα ἴδωμεν πόσον συντελῇ, ἐὰν συντελῇ αὕτη, εἰς τὸν ἐξεταζόμενον ἐνταῦθα τομέα.

Πᾶς κατατασσόμενος κατατάσσεται ὡς δόκιμος Χωροφύλαξ καὶ εἰσάγεται εἰς τὴν Σχολήν, ἐξ ἧς ἀποφοιτῶν μετὰ ἑξάμηνον ἐκπαιδευσιν ὀνομάζεται, ἐὰν ἐπιτύχη, μόνιμος Χωροφύλαξ.

Πᾶς ὑπηρετῶν εἰς τὸ Σῶμα καὶ τυγχάνων ἀπόφοιτος Γυμνασίου ἢ ἄλλης ἰσοτίμου Σχολῆς, δύναται νὰ συμμεθέξη τῶν διενεργουμένων κατ᾽ ἔτος εἰσιτηρίων ἐξετάσεων διὰ τὸ Β′ τμῆμα Σχολῆς ὁπλιτῶν, ἔνθεν μετὰ δεκάμηνον περίπου εὐδόκιμον ἐκπαίδευσιν ἐξέρχεται ὑπεν/ρχης (7).

Μετὰ διετῆ εὐδόκιμον παραμονὴν εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ ὑπεν/ρχου προτείνεται διὰ συμμετοχὴν εἰς τὰς ἀνὰ διετίαν διενεργουμένας διὰ τὸν βαθμὸν τοῦ ἐνωμοτάρχου προαγωγικὰς ἐξετάσεις, μετὰ δὲ τὴν κύρωσιν τοῦ πίνακος καὶ ἀναλόγως τῶν κενῶν διενεργοῦνται προαγωγαὶ ἐκ τοῦ συντασσομένου πίνακος σειρᾶς ἐπιτυχίας.

Ἐνωμοτάρχαι ἔχοντες ἐνιαύσιον ὑπηρεσίαν εἰς τὸν βαθμὸν των καὶ προτεινόμενοι ἱεραρχικῶς δύνανται νὰ λάβωσι μέρος εἰς τὰς διὰ τὴν Σχολὴν Ἀξ/κῶν ἐξετάσεις.

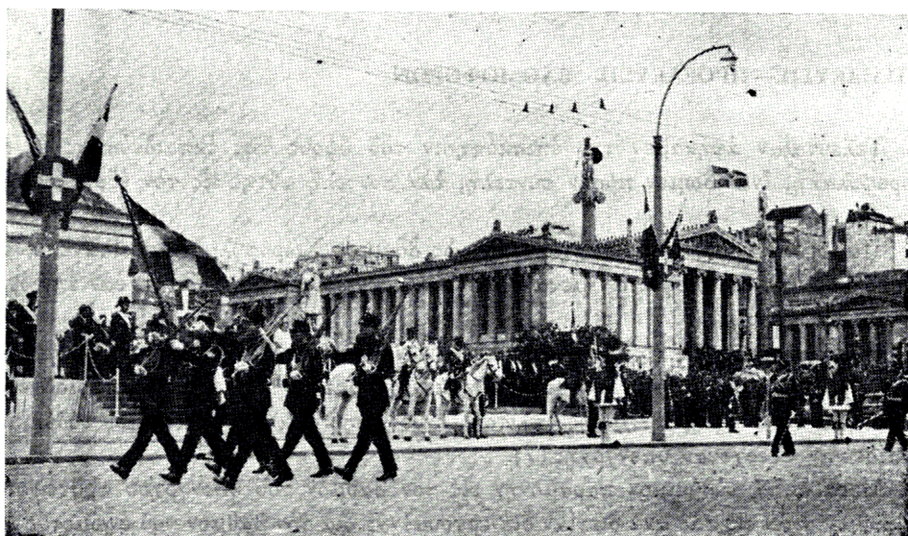
---

(6) Βλέπε Φάκελ. 6/18 Ὑπουργείου Δημ. Τάξεως.

(7) Κατὰ τὴν περίοδον 1949-1962 ἐκ τῶν καταταγέντων εἰς τὴν Χωροφυλακὴν 27.279 περίπου νέων Χωροφυλάκων καὶ ἀπὸ εὐθείας ἐξ ἰδιωτῶν ἐπιτυχόντων καὶ ἐκπαιδευθέντων ἐξῆλθον ὑπεν/ρχαι 4.910. Ἡ ἐκπαίδευσις των ἐγένετο ὑπὸ πρόγραμμα περιλαμβάνον διδασκαλίαν 64 ὡρῶν Κανον. Χωρ., 32 ὡρῶν Κώδικος Χωρ/κῆς, 128 ὡρῶν Ἀστυνομικῶν νόμων, 128 ὡρῶν ἀστυν. πρακτικῆς, 128 ὡρῶν ἀσκήσεων πεζικοῦ, 96 ὡρῶν ποιν. Κώδικος, 64 ὡρῶν ποιν. Δικον., 32 ὡρῶν Σ.Π.Δ., 64 ὡρῶν στοιχείων Ἰατροδικαστικῆς, 32 ὡρῶν ὑγιεινῆς, 128 ὁπλομηχαν.-Σωμ. ἀγωγή, 32 ὡρῶν τοπογραφίας, 64 Ἰαπωνικῆς πάλης, 64 θέματα ἐθν. ἀσφαλείας κλπ., ἤτοι ἐν συνόλῳ ἐκ 1200 ὡρῶν περίπου, μὴ συμπεριλαμβανομένης τῆς ἐπὶ τρίμηνον ἐκπαιδεύσεως εἰς τοὺς διαφόρους τύπους ἀστυνομεύσεως τῆς Α.Δ. Πρωτευούσης καὶ τῆς τοιαύτης εἰς στρατόπεδον Καταδρομῶν.

Ἡ φοίτησις εἰς τὴν Σχολὴν Ἀξ/κῶν εἶναι διετὴς καὶ οἱ ἐκ ταύτης ἐξερχόμενοι ὀνομάζονται Ἀνθυπομοίραρχοι. Τὸ σύστημα τοῦτο ἰσχύει ἀπὸ τοῦ 1918, μηδέποτε μεταβληθέν, πλὴν τῆς λειτουργησάσης σχολῆς ἐνωμοταρχῶν κατὰ τὴν περίοδον 1924-1930 καὶ τῆς μὴ πραγματοποιηθείσης παρομοίας προβλέψεως τοῦ κώδικος.

Κατὰ ταῦτα ἵνα τις γενῆ Ἀξ/κὸς ἀπαιτεῖται νὰ ἐπιτύχῃ εἰς τρεῖς διαφόρους διαγωνισμούς, ὄχι ἐνδοσχολικούς, καὶ νὰ φοιτήσῃ εἰς Σχολὰς ἐν συνόλῳ ἐπὶ τρία καὶ ἥμισυ ἔτη καὶ οὐ μόνον τοῦτο, ἀλλὰ καὶ λόγῳ τῆς κλιμακώσεως τῆς ἐκπαιδεύσεως καὶ καταλήψεως τῶν διαφόρων βαθμῶν πρὸς ὡρίμανσιν διὰ συμμετοχὴν εἰς τὰς διὰ τὴν Σχολὴν Ἀξ/κῶν ἐξετάσεις, ἀπαιτεῖται κατὰ τοὺς εὐνοϊκωτέρους ὅρους, ἕνα χρονικὸν διάστημα μιᾶς ἑξαετίας, ὥστε ὁ νεαρώτερος Ἀνθυπομοίραρχος νὰ εἶναι ἡλικίας 26 ἐτῶν, πρᾶγμα ὅπερ σημαίνει θετικὸν διὰ τὴν πολιτείαν καὶ τὴν κοινωνίαν κέρδος, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν μόρφωσιν τῶν Ἀξ/κῶν λίαν ἐποικοδομητικὸν σύστημα, διότι ἂς ἀναλογισθῶμεν Ἀνθυπομοίραρχον 21-22 ἐτῶν....

25η Μαρτίου 1963. Ἡ Σχολὴ Ἀξ-κῶν Χωρ-κῆς, μὲ τὴν πολεμικὴν Σημαίαν τοῦ Σώματος ἐπικεφαλῆς, παρελαύνει ἐνώπιον τῶν Βασιλέων ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πανεπιστημίου.

Εἰς τὴν Σχολὴν Εὐελπίδων, Ἰκάρων, καὶ Ναυτικῶν Δοκίμων εἰσέρχονται 18-20 ἐτῶν νέοι ἄνευ οὐδεμιᾶς προγενεστέρας στρατιωτικῆς προπαιδεύσεως, ἐνῶ εἰς τὴν Σχολὴν Ἀξ/κῶν Χωρ/κῆς εἰσέρχονται ἀπὸ πάσης πλευρᾶς κατηρτισμένοι στρατιωτικῶς καὶ ἐπαγγελματικῶς ὑπαξ-κοὶ μὲ μίαν προϋπηρεσίαν 5-6 ἐτῶν τουλάχιστον καὶ μὲ φοίτησιν ἐπὶ 18 μῆνες εἰς δύο κατωτέρας σχολάς.

Ἐπὶ πλέον τούτων εἰς τὴν Σχολὴν Ἀξ/κῶν Χωρ/κῆς τὸ διδακτικὸν προσωπικὸν ἀποτελεῖται, κατὰ τὸ ἥμισυ τουλάχιστον, ἐκ καθηγητῶν Πανεπιστημίου ἢ ἄλλων ἐγνωσμένου κύρους ἐπιστημόνων.

Εἶναι καταφανὴς ἡ ὑπεροχὴ τοῦ ἰσχύοντος ἐν τῇ Χωροφυλακῇ ἐκπαιδευτικοῦ συστήματος. Ἐν τούτοις δι' ἑνὸς νομοθετήματος ἔχουν ἀναγνωρισθῆ ἀνώτατα ἐκπαιδευτικὰ ἱδρύματα αἱ Σχολαὶ Εὐελπίδων, Ναυτικῶν Δοκίμων καὶ Ἰκάρων χωρὶς νὰ γίνῃ λόγος περὶ τῆς Σ.Α.Χ.

Θεωροῦμεν τὴν τοιαύτην μεταχείρισιν ἄδικον καὶ ἀναιτιολόγητον καὶ τὸ πρῶτον ἐμφανισθεῖσαν. Εἰς τὸ Ν.Δ. 3436 «περὶ Νομαρχῶν καὶ Ἐπάρχων» συμπεριελήφθησαν καὶ οἱ ἀπόφοιτοι τῆς Σ.Α.Χ. (παράγρ. 2 ἄρθρ. 2), ἐνῷ ἤδη προεβλήθη μεταγενεστέρως ὡς δικαιολογία τῆς παραλείψεως ὅτι ἡ διετὴς φοίτησις εἶναι ὀλιγόχρονος.

Ἡ ἐπαύξησις τῶν κοινωνικῶν προβλημάτων καὶ φαινομένων, ὧν μῦσται δέον νὰ εἶναι οἱ Ἀξ/κοὶ τῆς Χωρ/κῆς καὶ ἡ καταπληκτικὴ πρόοδος τῶν εἰς τὴν διάθεσιν τῶν κακοποιῶν μέσων, τῶν ἀντικοινωνικῶν στοιχείων, τῶν τάσεων καὶ μεθόδων, ἀσφαλῶς ἀπαιτοῦν καὶ ἐπιβάλλουν τὴν ἄμεσον ἐπαύξησιν τῆς διαρκείας τῆς φοιτήσεως τῶν δοκίμων Ἀξ/κῶν Χωρ/κῆς, ὑπῆρξεν ὅμως λίαν ἀτελής, πλημμελὴς καὶ ἄδικος ὡς δικαιολογία νὰ μὴ συμπεριληφθῇ ὡς ἀνώτερον ἐκπαιδευτικὸν ἵδρυμα καὶ ἡ Σ.Α.Χ. Πιθανῶς ἡ τοιαύτη μεταχείρισις νὰ ὀφείλεται εἰς μίαν χλιαρὰν ὑποστήριξιν ἢ εἰς ἀνεπαρκῆ διαφώτισιν παρὰ τῆς ἡγεσίας, διότι προείπομεν ὅτι ὁ ὀνομαζόμενος Ἀνθυπομοίραρχος ἔχει φοιτήσει ἤδη ἐν συνόλῳ ἐπὶ τρία καὶ ἥμισυ ἔτη εἰς Σχολεῖα, εἰς ἃ εἰσήχθη κατόπιν αὐστηρῶν εἰσαγωγικῶν ἐξετάσεων, γεγονὸς ὅπερ προσεπικουρούμενον καὶ ἐκ τῆς προϋπηρεσίας, οἱονεὶ ὡς πρακτικῆς ἐργαστηριακῆς ἐφαρμογῆς, συνθέτει ἄρτιον γενικῆς μορφῆς ἐπιστήμονα, διότι πρὸς ἀπόκτησιν εἰδικοτήτων καὶ εἰδικῶν γνώσεων ἐπακολουθεῖ ἡ φοίτησις εἰς εἰδικὰ ἐπιμορφωτικὰ Σχολεῖα, οἷον ἐθνικῆς Ἀσφαλείας, Τροχαίας, Τουρισμοῦ καὶ σχέσεων κατὰ τοῦ κοινοῦ, Ἐγκληματολογικῶν ὑπηρεσιῶν, πολιτικῆς Ἀμύνης (Κ.Ε.Π.Α.), Διαβιβάσεων (χειριστῶν, τελετύπων, τεχνικῶν τηλ/νίας), Αὐτοκινήτων (τρικύκλων-ὁδηγῶν καὶ μηχανικῶν), Ἐπιμελητείας (διαχειρισταὶ χρηματικοῦ καὶ ὑλικοῦ), ξένων γλωσσῶν, μετεκπαιδεύσεως Μοιράρχων κλπ.

Ἡ Χωρ/κὴ μετέχει καὶ τῆς Σχολῆς Ἐθνικῆς Ἀμύνης, ἔστω καὶ ἂν ὄχι κατὰ τὸν ἐνδεδειγμένον καὶ ἀξιοπρεπῆ πάντοτε τρόπον.

Δὲν ὑπάρχει Σχολεῖον ἐπιτελῶν, διότι παρ' ὅλον ὅτι ἡ Χωρ/κὴ ἔχει στρατιωτικὸν χαρακτῆρα καὶ στρατιωτικὴν ὀργάνωσιν δὲν ἔχει ἐπιτελεῖον καὶ δὲν ἔχει διότι θέλουν ὁ ἑκάστοτε Ἀρχηγὸς καὶ Ὑπουργὸς Δημοσίας Τάξεως νὰ συγκεντρώνωσι πλησίον των τοὺς «ἡμετέρους» καὶ διότι ἐν τῇ Χωροφυλακῇ ἐξακολουθεῖ τὸ ἀρχέγονον σύστημα δύο δῆθεν ἐπιτελείων ἑνὸς παρὰ τῷ Ἀρχηγείῳ καὶ ἑνὸς παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ. Οὐδεὶς τῶν μέχρι τοῦδε Ὑπουργῶν ἠθέλησε νὰ κατανοήσῃ ὅτι τὸ Σῶμα ἔχει ἀνάγκην ἀπὸ αὐτοδιοίκησιν καὶ ν' ἀποχωρισθῇ οὗτος τῶν παρ' αὐτῶν Γενικῶν Δ/νσεων, ὅλα δὲ εἶναι ἀποτέλεσμα τοῦ δυαδικοῦ Ἀστυνομικοῦ συστήματος καὶ καλῶν ἢ μετρίων Ὑπουργῶν.

Ἐν πάσει περιπτώσει ἐπιβάλλεται ἡ λύσις αὐτῆς τῆς ἑρμαφροδίτου καὶ ἀπαραδέκτου καταστάσεως, ἡ αὔξησις τῆς φοιτήσεως εἰς Σχολὴν Ἀξ/κῶν καὶ ἡ ἄμεσος ἀναγνώρισις τῆς Σχολῆς ταύτης ὡς ἀνωτάτου ἐκπαιδευτικοῦ ἱδρύματος, διότι πᾶσα παράτασις ἀποτελεῖ ἀπαράδεκτον ἐπιδείνωσιν τῆς ἀπευνθυνθείσης κατὰ τοῦ Σώματος ὕβρεως.

Ἡ ἀστυνόμευσις σήμερον ἀπαιτεῖ ἐπιστημονικὴν στρατηγικήν, ἀπαιτεῖ ἀριστοτεχνικὸν συνδυασμὸν βαθέων καὶ ἐκτεταμένων γνώσεων τῶν κοινωνικῶν ζυμώσεων μετὰ τῆς ἐφηρμοσμένης ἐν ἑκάστῃ περιπτώσει Κυβερνητικῆς πολιτικῆς, ἀπαιτεῖ πλοῦτον γνώσεων ἐργαστηρίου, τεχνικῶν μέσων καὶ μεθόδων, ἐπιστημονικῆς Ταξινομήσεως καὶ μελέτης καὶ μίαν βαθυτάτην γνῶσιν τῆς «ψυχῆς» τοῦ παράγοντος «Ἄνθρωπος», ἀξιοῖ ἱκανότητα καὶ γνῶσιν πρὸς ἀξιοποίησιν τῶν ἐπιτευγμάτων

ἐπιστημονικῶν δεδομένων ἀλλὰ καὶ τῆς κοινῆς των ἀνθρώπων πεῖρας καὶ ζωῆς, ἀπαιτεῖ εὐλυγισίαν καὶ ἱκανότητα ἀναπροσαρμογῆς ἐνώπιον οἱασδήποτε ἐκτάκτου περιπτώσεως, οὐδέποτε ἡ ἀστυνόμευσις δύναται νὰ ἐπικαλεσθῆ τὸ ἀπρόοπτον καὶ τὸν αἰφνιδιασμόν, ἀλλὰ καὶ ἡ διαρκὴς ἑτοιμότης οὐδέποτε πρέπει νὰ ἐπιφέρη ἐκνευρισμόν. Τὸν πλέον πολυμήχανον, τὸν πλέον σκληρόν, στυγερὸν καὶ εἰδεχθῆ ἐγκληματίαν, ἡ Ἀστυνομία θὰ τὸν ἀντιμετωπίση διὰ τῆς ἐπιστημονικῆς μεθοδολογίας καὶ θὰ νικήση, διότι ἡ ἐπιστήμη εἶναι ἰσχυρὰ ὅσον ποτὲ ἄλλοτε. Πρὸ πεντήκοντα ἐτῶν περίπου ὁ Χὰνς Γκρὸς διεκήρυττεν ὅτι, ὁ ἐγκληματίας ὅσα μέτρα καὶ ἂν λάβη θ' ἀφήση εἰς τὸν τόπον τοῦ ἐγκλήματος τὸ ἐπισκεπτήριον του. Δὲν ἐπρόκειτο περὶ ὑπερβολῆς. Ἀλλ' ἀπαιτοῦνται ἀπροσδιορίστως ἐκτεταμέναι γνώσεις καὶ μέσα διὰ νὰ ἀνευρεθῆ καὶ μελετηθῆ αὐτὸ τὸ ἐπισκεπτήριον, αἱ ὁποῖαι διὰ κάθε ἐποχὴν ἔχουν καὶ τὰ νεωτεριστικά των στοιχεῖα.

Τούτων φορεῖς καὶ μαθηταὶ πρέπει νὰ εἶναι διαρκῶς οἱ Ἀξιωματικοὶ τῆς Χωροφυλακῆς καὶ ὡς εἴδομεν ἀνωτέρω καὶ θὰ ἴδωμεν καὶ ὀλίγον κατωτέρω, μέχρι τοῦδε ἀντεπεξῆλθον ἀπολύτως, ἀ φ ο ῦ ο ὐ δ ὲ ν ἀ ν ε ξ ι χ ν ί α σ τ ο ν σ ο β α ρ ὸ ν ἔ γ κ λ η μ α β α ρ ύ ν ε ι τ ὴ ν Χ ω ρ ο φ υ λ α κ ή ν. Πρόκειται περὶ ἀδιαφιλονικείτου ἐκ τῶν πραγμάτων ἀληθείας διὰ τὴν ἀπόδειξιν τῆς ὁποίας ὁμιλοῦν οἱ ἀριθμοί. Αὐτὸ εἶναι βεβαίως ἕνα κεφάλαιον τῆς ἀποστολῆς κάθε ἀστυνομικοῦ Σώματος τὸ ὁποῖον ὅταν ἐπιτυγχάνεται, καὶ σπανιώτατα ἐπιτυγχάνεται ἐν τῷ κόσμῳ, ἐπαξίως προκαλεῖ τὰς εὐχαριστίας καὶ τὴν ἐμπιστοσύνην τοῦ συγκεκριμένου λαοῦ καὶ ἀποτελεῖ τὴν μεγαλυτέραν εἰς ποιότητα καὶ ποσότητα συμβολὴν εἰς τὸν πολιτισμόν. Ἵνα δὲ τοῦτο ἐπιτευχθῆ ἐν Ἑλλάδι μαρτυρεῖ ὅτι ἡ πνευματικὴ στάθμη τῶν βαθμοφόρων τῆς Ε.Β.Χ. ὑπῆρξεν ἀναμφισβητήτως ἡ ἐμπρέπουσα καὶ ἱκανὴ πρὸς παρακολούθησιν καὶ ἀφομοίωσιν τῶν προόδων.

Ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω, διὰ τοῦ τυπογραφείου Χωροφυλακῆς ἐξεδίδοντο εἰς τεύχη, μερίμνη τῆς Δ/νσεως ἐγκληματολογικῶν Ὑπηρεσιῶν, μελέτη περὶ ἐπιστημονικωτέρας ὀργανώσεως τῶν ἀστυνομικῶν ὑπηρεσιῶν καὶ περὶ τῶν χρησιμοποιουμένων ὑπὸ τῆς ἐπιστήμης καὶ τέχνης μεθόδων καὶ μέσων πρὸς ἐξιχνίασιν τοῦ ἐγκλήματος.

Β΄. ΕΚΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΣ καὶ ΣΥΜΒΟΛΗ εἰς τὴν ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΝ ΑΝΑΠΤΥΞΙΝ

Εἰς οὐδὲν κράτος καὶ εἰς οὔδεν πολίτευμα εἶναι δυνατὸν νὰ νοηθῆ οἱασδήποτε μορφῆς λειτουργία, διοικητικῆς, δικαστικῆς καὶ νομοθετικῆς ἐξουσίας, ἄνευ συγκεκριμένης ἀστυνομικῆς ὑποστηρίξεως καὶ ὀργανώσεως ἢ καὶ ἀντιθέτως, μία κυβέρνησις τότε μόνον λέγει τὴν ἀλήθειαν, ὅτι καταβάλλει εἰλικρινεῖς καὶ ἀξιολόγους προσπαθείας διὰ μίαν εὔρυθμον καὶ χρηστὴν διοίκησιν, διὰ μίαν ὀφειλομένην προστασίαν τῶν προσωπικῶν καὶ ἐμπραγμάτων δικαιωμάτων καὶ δι' ἓν κράτος Δικαίου, ὅταν θέτει ὡς πρῶτον μέλημα της τὴν καλυτέραν ὀργάνωσιν καὶ λειτουργίαν τῶν ἀστυνομικῶν δυνάμεων.

Ἐν τελευταίᾳ δηλονότι ἀναλύσει, ἀξιολογοῦντες ἔτι συγκεκριμένως τὰς ἀπόψεις ταύτας, λέγομεν ὅτι ἀπὸ τὸν ρυθμὸν λειτουργίας τῆς ἀστυνομικῆς δυνάμεως ἐξαρτῶνται ὅλα τὰ τμήματα τῆς Κρατικῆς μηχανῆς.

Χωροῦντες ἔτι περαιτέρω, παρατηροῦμεν ὅτι ἐνῶ ἅπασαι αἱ ὑπηρεσίαι καὶ λειτουργίαι τοῦ Κράτους εὑρίσκονται εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Κοινωνικοῦ συνόλου καὶ

τοῦ **ΕΘΝΟΥΣ** κανεὶς ὀργανισμός, δημοσιοϋπαλληλικὸς ἢ οἱασδήποτε ἄλλης μορφῆς, δὲν ἐκπροσωπεῖ εἰς τόσον πληθωρικὸν βαθμὸν τὴν εὐθύνην καὶ προσπάθειαν τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας ὑπὲρ συνόλου καὶ ἀτόμων καὶ κανεὶς δὲν παρέχει καλλίτερον ὑλικὸν διὰ τὴν κατασκευὴν καὶ συντήρησιν ἀσπίδων τῆς ἐθνικῆς ἰδέας, ὅσον ἡ Χωροφυλακή.

Αἱ παρατεθεῖσαι ἀνωτέρω διατάξεις τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Κανονισμοῦ Χωροφυλακῆς ὁμιλοῦσιν λίαν εὐγλώτως περὶ τούτων, ἡ δὲ τοιαύτη τῆς 10ης παραγράφου, ἐπιτάσσει :

«Λαμβάνει πᾶν νόμιμον μέτρον πρὸς ἐξασφάλισιν καὶ προαγωγὴν τῆς ἀνέσεως τῶν ἀτόμων καὶ μεριμνᾷ διὰ τὴν βελτίωσιν τῶν συνηθειῶν τῶν κατοίκων, ὑποβοηθοῦσα διὰ τὴν ἐξέλιξιν αὐτῶν πρὸς τὴν κατεύθυνσιν τοῦ συγχρόνου πολιτισμοῦ».

Ὡραιοτέρα, θετικωτέρα καὶ πλέον συγκεκριμένη διάταξις διὰ τοιαύτας ἀποστολὰς σπανίως ἀνευρίσκεται εἰς Νόμον ἢ Κανονισμὸν ἄλλης τινὸς Κρατικῆς, ἡμικρατικῆς ἢ ἰδιωτικῆς ὀργανώσεως, διότι ποῖος θὰ εἶχε τὴν δύναμιν νὰ τολμήσῃ νὰ ἰσχυρισθῇ ὅτι ἔχει τοιαύτην ἀποφασιστικότητα καὶ θέλησιν ὅσην πληθωρικῶς δύναται νὰ διαθέτῃ ἡ Χωροφυλακή, διαθέτουσα ἀνεξαντλήτους ἠθικὰς καὶ ὑλικὰς δυνάμεις.

Οἱ συντάκται τῆς διατάξεως ταύτης δυνάνται νὰ ὦσιν ὑπερήφανοι, διότι προσδιώρισαν τόσον σαφῶς τὸν ὡραιότερον τομέα δραστηριότητος τοῦ Σώματος, ἀλλὰ καὶ ἀρκούντως ἱκανοποιημένοι διότι ἡ ἠχὼ ἐκ τῆς ἀνταποκρίσεως τῶν μελῶν τοῦ Σώματος καλύπτει τοὺς ὁρίζοντας ὁλοκλήρου τῆς Χώρας.

Ἐὰν ἐπιχειρήσωμεν ν' ἀναφερθῶμεν εἰς πεπραγμένα ἐπὶ τοῦ τομέως τούτου κινδυνεύομεν δύο σοβαρὰ ὀλισθήματα : 1) νὰ ἐμπλακῶμεν εἰς μίαν ἀτέρμονα παράθεσιν περιπτώσεων καὶ 2) νὰ παραλειψωμεν ἐξ ἀγνοίας ἡμῶν οὐσιώσδεις καὶ ἀποφασιστικὰς ἐκδηλώσεις.

Ἀνωτέρω ἀναφερθέντες εἰς τὴν ἐγκατάστασιν τῶν ἀρχῶν Χωροφυλακῆς ἐν Δωδεκανήσῳ ἐδόθη εὐκαιρία ν' ἀναφερθῶμεν καὶ εἰς τινας διαπιστώσεις περὶ τῆς ἐπιδόσεως τῶν ἐν Δωδεκανήσῳ Ἀρχῶν Χωροφυλακῆς.

Πρὸς συμπλήρωσιν τῶν ὅσων περὶ Δωδεκανήσου ἀνεφέραμεν, προσθέτομεν καὶ τὸ ὑπ' ἀριθ. 1363 ἀπὸ 30-10-1951 ἐμπιστευτικὸν ἔγγραφον τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ Δωδεκανήσου πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐσωτερικῶν καὶ τὸ Ἀρχηγεῖον Χωροφυλακῆς, ἵνα καταφανῇ ἡ γενικὴ περὶ τῶν στελεχῶν καὶ τοῦ Σώματος ἀντίληψις καὶ κρίσις :

«Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς θητείας ἡμῶν ὡς Γενικοῦ Διοικητοῦ Δωδεκανήσου » (ἀπὸ τοῦ Μαΐου 1950), ἐδόθη ἡμῖν ἡ εὐκαιρία νὰ ἐκτιμήσωμεν ἰδιαιτέρως τὰ προσόντα τῶν ἀξιωματικῶν, οἵτινες διαδοχικῶς ἤσκησαν τὰ καθήκοντα τοῦ Ἀνωτέρου Διοικητοῦ Χωροφυλακῆς Δωδεκανήσου.

» Κατὰ τὴν ἀνάληψιν τῶν καθηκόντων μας, εὕρομεν ἐν Ρόδῳ τὸν Συνταγματάρχην κ. Τσαούσην. Ἡ ἐνημερότης του, ἡ εὐγένεια τρόπων του, ἦσαν ἄψογοι. » Ἀλλὰ - τὸ κυριώτερον - ἡ ἐμφάνισις τῶν ἀνδρῶν καὶ ἡ συμπεριφορά των πρὸς » τὸ κοινόν, ἐδείκνυον τὴν καταβληθεῖσαν ὑπὸ τῶν ἀνωτέρων μέριμναν ὅπως τὸ » κατώτερον προσωπικὸν τῆς Χωροφυλακῆς ἐκπληροῖ τὸ πολλαπλῶς δύσκολον » ἔργον της ἐν Δωδεκανήσῳ, χρησιμοποιοῦσα μεθόδους Σώματος πολιτισμένου.

» Μετὰ δίμηνον ὁ κ. Τσαούσης ἀντεκατεστάθη.

» Εὐτυχῶς ὁ διάδοχός του Συνταγματάρχης κ. Γ. Χατζηδάκης ὑπῆρξεν,

» ἐπίσης καθ' ὅλα ἄριστος. Ὅμως, καὶ αὐτὸς πρὶν συμπληρωθῇ ἔτος, ἀπερροφήθη
» εἰς Ἀθήνας.

» Ἔμεινεν εἰς Ρόδον, ἀσκῶν τὰ καθήκοντα τοῦ Α.Δ.Χ.Δ., ὁ ἀπ' ἀρχῆς τῆς παρ'
» ἡμῶν ἀναλήψεως τῆς Γ.Δ.Δ., τελῶν Διοικητὴς Χωροφυλακῆς Ρόδου Συνταγμα-
» τάρχης κ. Ἀλ. Γεωργιάδης. Ἡ συχνοτάτη μετ' αὐτοῦ, ὑπὸ τὰς δύο ἰδιότητάς του,
» ὑπηρεσιακὴ ἐπαφή μου ἐπὶ δεκαεξάμηνον περίπου, μόνον ἱκανοποίησιν παρέσχεν
» ἡμῖν. Ἡ ἐπάρκειά του ὑπῆρξε πλήρης. Οὐδέποτε οὐδὲ τὸ παραμικρὸν ἴχνος δυ-
» σαρεσκείας ἐδοκιμάσαμεν, καὶ ἡ μόνη λύπη ποὺ μᾶς ἐπροξένησεν, ἦτο ὅταν μᾶς
» ἀνεκοίνωσεν ὅτι καὶ αὐτὸς μετετίθετο.

» Ὁ ἤδη, νέος Α.Δ.Χ.Δ. Συν/ρχης κ. Σοφρᾶς, φαίνεται ἐπὶ τὰ ἴχνη τῶν προ-
κατόχων του.

» Τ' ἀνωτέρω, ἐθεωρήσαμεν καθῆκον ἡμῶν ὅπως φέρωμεν εἰς ὑμετέραν γνῶ-
» σιν, καθόσον ἡμεῖς θέσαντες τὴν παραίτησίν μας εἰς τὴν διάθεσιν τῆς νέας Κυ-
» βερνήσεως - ὡς πράττομεν ἐπ' εὐκαιρία κάθε Κυβερνητικῆς μεταβολῆς - ἐνδέ-
» χεται νὰ παύσωμεν συντόμως ἀσκοῦντες τὰς ἐξουσίας τοῦ Γεν. Διοικητοῦ Δω-
» δεκανήσου, καὶ θὰ ἦτο σκόπιμον νὰ γνωρίζῃ ἡ Προϊσταμένη Ἀρχὴ τῶν μεθ'
» ὧν συνηργάσθημεν ἀνωτέρων ὡς ἄνω Ἀξιωματικῶν, τὴν ἐπ' αὐτῶν κρίσιν τοῦ
» Ἀνωτάτου πολιτικοῦ ἐκπροσώπου τοῦ Κράτους ἐν τῇ περιφερείᾳ ἐν ᾗ ὑπηρέ-
» τησαν».

Ο Γενικὸς Διοικητὴς Δωδεκανήσου Ρ. ΑΓΑΘΟΚΛΗΣ

Ἐντὸς 16 μηνῶν 4 Συνταγματάρχαι διεδέχθησαν ἀλλήλους ἐν τῇ Α.Δ.Χ. Δωδεκανήσου, ἀνίατος καὶ ἐπάρατος νόσος ἐν τῇ καθόλου διοικήσει τοῦ Σωματος.

Ἀπὸ τὰ πρῶτα ἔτη τῆς καθιερώσεως τῶν διεθνοῦς προβολῆς καὶ ἐνδιαφέροντος ἐτησίων καλλιτεχνικῶν ἑορτῶν ἐν Ἐπιδαύρῳ (Φεστιβάλ), ἡ Χωροφυλακή, παρὰ τὸ πρωτόφαντον τοῦ προβλήματος ἐν Ἑλλάδι, ἀντιμετώπισε μὲ πολλὴν ἐπιτυχίαν καὶ ἀπαράμιλλον ἐπιτηδειότητα τὰ δημιουργηθέντα προβλήματα τάξεως καὶ ὀδονομίας, καθ' ὅλην τὴν ἔκτασιν, τῶν ἑορτῶν τούτων.

Διὰ τὴν ὀργάνωσιν τῶν ἐν λόγῳ ἑορτῶν οἱ τοῦ Ε.Ο.Τ. κλπ. παράγοντες εἶχον ἤδη παρακολουθήσει παρομοίας εὐρωπαϊκὰς ἐκδηλώσεις, παρ' ὅλα ταῦτα ὅμως ἐμόχθησαν ὑπερανθρώπως μέχρις οὗ καταστήσωσι συνείδησιν εἴς τε τὸ Κράτος καὶ τὸν λαὸν τὰς ἐκ τῶν ἑορτῶν τούτων ὑποχρεώσεις. Κατὰ συνέπειαν τούτου εὔλογος ἀποβαίνει ὁ ὄγκος καὶ ἡ ποιότης τοῦ ἀντιμετωπισθέντος ὑπὸ τῆς Χωροφυλακῆς ἔργου, κατὰ τὸ ὁποῖον βαθμοφόροι καὶ ἁπλοῖ ὁπλῖται, χάρις εἰς τὴν πίστιν καὶ τὸν ἐνθουσιασμόν των, ἐπεδείξαντο μίαν ἄφθαστον δύναμιν κατανοήσεως, ἀφομοιώσεως καὶ ἐξωτερικεύσεως.

Ἡ ἀπόδοσις τῆς Χωροφυλακῆς εἰς τὰς ἑορτὰς ταύτας ὑπερέβη πᾶσαν προσδοκίαν, ἐξέπληξε, δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν ἡμεδαποὺς καὶ ἀλλοδαποὺς καὶ δικαίως ἀπέσπασε λίαν ἐνωρὶς τὸν θαυμασμὸν καὶ τὰ συγχαρητήρια ἁρμοδίων καὶ μή.

Εἰς ἐπίρρωσιν τῶν ἀνωτέρω παραθέτομεν τὸ ὑπ' ἀρθμ. 26628 τῆς 25-9-1957 ἔγραφον τοῦ Ε.Ο.Τ. πρὸς τὸ Ἀρχηγεῖον Β. Χωροφυλακῆς, πρὸς ὃ ἔκτοτε κατ' ἔτος ἀποστέλλονται παρόμοια καὶ ἔτι θερμότερα συγχαρητήρια, ἔχον ὡς ἀκολούθως :

«ΘΕΜΑ : Ἔκφρασις Εὐχαριστιῶν :

» Ἀξιότιμε Κύριε Ἀρχηγέ,

» Ἐπὶ τῇ λήξει τοῦ Φεστιβὰλ Ἐπιδαύρου, ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ ἐκφράσωμεν

» ὑμῖν τὰς θερμοτάτας ἡμῶν εὐχαριστίας διὰ τὴν πολύτιμον συμβολὴν τοῦ ὑπὸ
» τὴν ὑμετέραν 'Αρχηγείαν Σώματος τῆς Βασ. Χωροφυλακῆς, ἥτις ὑπῆρξεν εἷς τῶν
» κυριωτέρων παραγόντων ἐπιτυχίας τῶν ἀνωτέρω ἐκδηλώσεων.

» 'Η καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ Φεστιβὰλ 'Επιδαύρου 1957, ἐπικρατήσασα
» παραδειγματικὴ τάξις εἰς τὸν χῶρον τῆς 'Αρχαίας 'Επιδαύρου καὶ τὴν πόλιν
» τοῦ Ναυπλίου ἐπέσυρεν τὸν θαυμασμὸν τῶν πολλῶν δεκάδων χιλιάδων θεατῶν
» ἀλλοδαπῶν καὶ ἡμεδαπῶν οἵτινες συνέρρεον καθ' ἕκαστον Σαββατοκύριακον.

» Ἕτερον γεγονός τὸ ὁποῖον ἐνεποιήσεν ἀρίστην ἐντύπωσιν, ἦτο ἡ κατὰ τρό-
» πον λίαν ἄψογον λειτουργήσασα καθ' ὑμᾶς 'Υπηρεσία τῆς Τροχαίας Προαστεί-
» ων, ἥτις κατώρθωσεν διὰ τῆς λήψεως πάντων τῶν ἀπαραιτήτων μέτρων νὰ ἐπι-

Τὸν Ἕλληνα Χωρ-κα ἔχουν θαυμάσει οἱ ξένοι ὡς ἄριστον ρυθμιστὴν τῆς κυκλοφορίας, ὅταν οὗτος ἔτυχεν ἱκανῆς καὶ στοργικῆς ἡγεσίας καὶ ἀνεμποδίστου ἐργασίας. 'Ο «Τροχονόμος» στὰ 'Επιδαύρια.

» τύχῃ τὴν μετὰ μεγίστης τάξεως καὶ ἀκριβείας, ἄνευ οὐδενὸς ἀτυχήματος, προ-
» σέλευσιν ,στάθμευσιν καὶ ἀποχώρησιν ἐντὸς ὀλίγων λεπτῶν τῆς ὥρας τῶν χιλιά-
» δων τροχοφόρων εἰς τρόπον ὥστε νὰ μὴ δημιουργηθῇ οὐδὲ ἡ ἐλαχίστη ἀνωμα-
» λία ἢ καθυστέρησις περὶ τὴν κυκλοφορίαν, ἥτις παρατηρεῖται συνήθως εἰς πα-
» ρομοίας περιπτώσεις.

» Δραττόμεθα τῆς εὐκαιρίας ταύτης ἵνα εὐχαριστήσωμεν θερμότατα τὸν
» 'Ανώτερον Διοικητὴν Β. Χωροφυλακῆς Πελοποννήσου, Συν/ρχην κ. Γ. Μ ο υ ρ κ ο-
» γ ι ά ν ν η ν, ὅστις καὶ ἔφερεν ὅλον τὸ βάρος τῆς εὐθύνης τῆς τηρήσεως τῆς τάξεως
» καὶ ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ ὁποίου ὑπήχθησαν ἅπασαι αἱ ὑπηρεσίαι τῆς Χωρο-
» φυλακῆς αἵτινες ὑπὸ τὴν ἄμεσον ἐποπτείαν τοῦ Συντ/ρχου κ. Γ. Μουρκογιάννη
» ἐλειτούργησαν κατὰ τρόπον ἄψογον.

» Ὡσαύτως εὐχαριστοῦμεν θερμότατα τὸν Διοικητὴν Τροχαίας προαστείων » Ἀντ/ρχην κ. Ἀντώνιον Θεοδώρου, ὅστις διὰ τῆς ἐγνωσμένης πείρας καὶ » ἱκανότητός του ἐπέτυχεν διὰ μίαν εἰσέτι φορὰν τὴν κατὰ τρόπον ἄμεμπτον καὶ ἀξίαν » παντὸς ἐπαίνου, λειτουργίαν τῆς ὑπ' αὐτὸν ὑπηρεσίας Τροχαίας, ὡς καὶ τὸν Δι- » οικητὴν Δ/σεως Χωρ/κῆς Ἀργολίδος κ. Ν. Ἀνδρικογιαννόπουλον ὅστις παρ' » ὅλον ὅτι εἶχεν τοποθετηθῆ λίαν προσφάτως ὡς Διοικητὴς τῆς ἀνωτέρω περιο- » χῆς, κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς τελέσεως τοῦ Φεστιβὰλ Ἐπιδαύρου ἐνημερώθη τα- » χύτατα ἐπὶ τῶν ἐπικρατουσῶν εἰδικῶν συνθηκῶν καὶ συνάβαλεν οὗτος προσω- » πικῶς καὶ διὰ τῶν ὑπ' αὐτοῦ ὑπηρεσιῶν εἰς τὴν ἀκριβῆ τήρησιν τῶν εἰδικῶν » μέτρων ἅτινα εἶχον ληφθῆ κατὰ τὴν πρίοδον τοῦ Φεστιβάλ.

» Ἐπίσης εὐχαριστοῦμεν θερμῶς τοὺς κατωτέρω βαθμοφόρους τοῦ ὑπὸ τὴν ἡμετέραν Ἀρχηγείαν Σώματος τῆς Ε.Β.Χ. οἵτινες διὰ τῆς προθυμίας των καὶ » τοῦ ζήλου των ἐνίσχυσαν σημαντικῶς τὸν κ. Ἀνώτερον Διοικητὴν εἰς τὸ τό- » σον δυσχερὲς ἔργον του, Ἀντ/ρχην κ. Ἀθ. Δρούγκαν Ὑποδ/τὴν Ἀνωτέρας Δ.Χ. » Πελοποννήσου - Ταγ/ρχην κ. Ἀ. Καριώτην Ὑποδ/τὴν Δ.Χ. Ἀρκαδίας - Ταγ/ ρχην κ. Γ. Δημητρακόπουλον Ὑποδ/τὴν Δ.Χ. Σπάρτης - Μοίραρχον κ. Γ. Κατα- » βάτην Ἀστυνόμον Ναυπλίου - καὶ Μοίραρχον κ. Ν. Καΐτσαν Δ/τὴν Δ.Χ. Λει- » βειδίου.

Ἐπὶ τούτοις κ. Ἀρχηγὲ διατελοῦμεν μετὰ τιμῆς
Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς Τουρισμοῦ Ν. Φωκᾶς».

Τὰ μεγάλα ἐπιτεύγματα, τῆς διατηρήσεως δηλονότι ἀψόγου τάξεως καὶ ἀσφαλείας κατ' ἔτος ἐν τῇ Διεθνῆ ἐκθέσει Θεσσαλονίκης, κατὰ τὰς ἑορταστικὰς ἐκδηλώσεις (Φεστιβὰλ) Ἐπιδαύρου (8) καὶ Δωδώνης (9), κατὰ τὴν τέλεσιν τοῦ πλέον

---

(8) Κατὰ τὸ 1963 μερίμνῃ τῆς Διοικήσεως Χωρ/κῆς Τροχαίας Προαστείων καὶ Ε.Ο.Τ. ἐξετυπώθησαν καὶ διενέμοντο ὑπὸ ὀργάνων τῆς Τροχαίας εἰς τοὺς ὁδηγοὺς τῶν πρὸς Ἐπίδαυρον κατευθυνομένων ἔντυποι ὁδηγίαι καὶ συστάσεις διὰ τὴν προσεκτικὴν ὁδήγησιν μετὰ διαγράμματος τοῦ χώρου καὶ τῶν θέσεων σταθμεύσεως τῶν αὐτοκινήτων παρὰ τὸ Ἀρχαῖον Θέατρον καὶ οὕτω ὁ ὁδηγὸς χωρὶς ἐκνευρισμοὺς καὶ ἀνησυχίας ἐγνώριζεν ἐκ τῶν προτέρων λεπτομερείας περὶ τοῦ ἀκολουθητέου δρομολογίου διὰ τὴν προσπέλασιν εἰς χῶρον σταθμεύσεως. Ἡ ἐφημ. «ΕΘΝΟΣ» τῶν Ἀθηνῶν εἰς τὸ φύλλον τῆς 18-6-1963 σχολιάζουσα λίαν εὐμενῶς τὴν πρωτοτυπίαν ταύτην κατέληγεν «Εἰς τὴν τροχαίαν Προαστείων ἀξίζει διὰ τὰς ἀόκνους ὑπὲρ τῶν αὐτοκινητιστῶν καὶ τῆς ρυθμίσεως τῆς κυκλοφορίας προσπαθείας της ἓν ἀκόμη εὖγε».

(9) Ἡ Ἑταιρεία Ἠπειρωτικῶν Μελετῶν διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθμ 881 τῆς 13-8-1963 ἐγγράφου της πρὸς τὸ Ὑφυπουργεῖον Δημ. Ἀσφαλείας ἐγκωμίαζεν ποικιλοτρόπως τὴν συμβολὴν τῆς Χωρ/κῆς εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τῶν ἑορτῶν Δωδώνης, γράφουσα μεταξὺ ἄλλων : «Οἱ προσκυνηταὶ τῆς Δωδώνης (τεσσαράκοντα περίπου χιλιάδες κατὰ τὰς δύο παραστάσεις), Ἠπειρῶται, Πανέλληνες καὶ Ξένοι (Ἱεράρχαι, Ὑπουργοί, Στρατηγοί, Ἀνώτατοι Κρατικοὶ λειτουργοί, Πανεπιστημιακοὶ Καθηγηταί, Καλλιτέχναι, Ἀρχαιολόγοι, Πολῖται), διεμόρφωσαν καὶ ἐξεδήλωσαν ἐνθουσιωδῶς τὴν πεποίθησιν, κατὰ τὰς δύο ἡμέρας τῆς παραμονῆς των εἰς Ἰωάννινα καὶ εἰς Δωδώνην, ὅτι οἱ ἀξιωματικοὶ καὶ ὁπλῖται τῆς Χωροφυλακῆς, μὲ τὴν προσφορὰν τοῦ ἑαυτοῦ των εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τῶν ἑορτῶν Δωδώνης, δὲν εἶναι ἁπλῶς τὰ ἐκλεκτὰ ὄργανα τάξεως καὶ εὐκοσμίας, ἀλλὰ τὰ ἐνθουσιώδη μέλη μιᾶς χορείας Ἑλλήνων, πού μετέχουν ἐνσυνειδήτως εἰς τὴν πνευματικὴν καὶ πολιτιστικὴν ἀναγέννησιν τῆς Πατρίδος........» Τὰ θεμέλια τὰ ὁποῖα εἶχε θέσει ἐν τῇ ὀργανώσει ὁ κατὰ τὰς πρώτας ἑορτὰς Δωδώνης Ἀνώτερος Δ/τὴς Χωρ/κῆς τότε Συν/ρχης Δρούγκας Ἀθαν. ἔσχον ἀληθῶς καταπληκτικὰ ἐπιτεύγματα.

δυσχεροῦς αὐτοκινητιστικοῦ ἀγωνίσματος ἐν Εὐρώπῃ, (Ράλλυ ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ) καὶ κατὰ πᾶσαν πανηγυρικὴν καὶ ὁμαδικήν, μακρὰν τῆς πολιτικῆς, ἐκδήλωσιν τόσον τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ ὅσον καὶ τῶν συρρεόντων εἰς τὴν Χώραν ἡμῶν ἑκατοντάδων χιλιάδων ξένων, ἀποτελοῦν ἀδιαμφισβητήτους τίτλους τιμῆς τοῦ Σώματος.

Ὡμιλήσαμεν περὶ τῶν ὑπηρεσιῶν τῆς Χωροφυλακῆς κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ εἰς Μαραθῶνα Προσκοπικοῦ «Τζάμπουρυ» (10), ὡς καὶ ὅτι κατὰ τὴν διάρκειαν καὶ ἄλλων διεθνῶν συνεδρίων καὶ ἐκδηλώσεων ἐν τῇ Χώρᾳ ἡμῶν ἡ Χωροφυλακὴ ἠρίστευσεν. Κατὰ τὸ θέρος 1963 ἔλαβε χώραν εἰς Ρόδον τὸ 19ον Παγκόσμιον Προσκοπικὸν συνέδριον καὶ τὸν Σεπτέμβριον ἰδίου ἔτους ὁ Πρόεδρος τοῦ Συνεδρίου ἀπηύθυνεν ἐξ Ὀττάβας θερμὴν εὐχαριστήριον ἐπιστολὴν πρὸς τὸν Ἀνώτερον Διοικητὴν Χωροφυλακῆς Δωδεκανήσου Συνταγματάρχην Σ. Τζάντζον, ἐκφράζων ἐν τ' αὐτῷ καὶ τὴν εὐγνωμοσύνην του, διότι διὰ τῆς συνδρομῆς τῆς Χωροφυλακῆς τὸ συνέδριον ἐγένετο «πλέον ἐπιτυχές».

Ἀλλὰ καὶ κατὰ τὰς πολιτικὰς ἐκδηλώσεις τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ ἡ Χωροφυλακὴ ἀνέκαθεν διετήρησεν τὴν ψυχραιμίαν της καὶ τὴν ἐμπρέπουσαν τάξιν. Ὑπάρχουν βεβαίως εἰς τὴν περίοδον τῆς Ἱστορίας τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ καί τινα γεγονότα ἢ ἐκδηλώσεις τινὲς πολιτικῶν μερίδων ὅτε διὰ τὴν πολιτικὴν ἐπικράτησιν ἐκείνης ἢ τῆς ἄλλης ἐκ τῶν ἀντιμαχομένων πολιτικῶν μερίδων ἐχρησιμοποιήθησαν ὀξεῖαι καὶ ἀνοίκειοι μέθοδοι, ἀνεπίτρεπτοι διὰ πᾶσαν πεπολιτισμένην καὶ ἠθικῶς ὑγιᾶ κοινωνίαν τρόποι, στόχος τῶν ὁποίων ὑπῆρξεν πάντοτε ἡ Χωροφυλακή.

Μίαν τοιαύτην δοκιμασίαν ὑπέστη ἡ Χωροφυλακὴ καὶ κατὰ τὴν πρόσφατον περίοδον 1961 - 1963, περὶ ἧς θὰ διαλάβωμεν ὀλίγα εἰς τὸ Ἑπόμενον Κεφάλαιον.

Εἰς τὸ ἐνεργητικὸν τῆς Χωροφυλακῆς ὑψοῦνται, ὡς οἱ ἀψευδέστεροι μάρτυρες τῆς ἱκανότητος της, ἀφ' ἑνὸς μὲν ἡ διαλεύκανσις ἁπασῶν τῶν διαπραχθεισῶν ἐν τῇ περιοχῇ αὐτῆς ἐγκληματικῶν πράξεων (11), ἡ ἄψογος, ἄνετος καὶ ἀσφαλὴς ἀπὸ

---

(10) Ἡ ὀργανωτικὴ ἐπιτροπὴ τοῦ 11ου παγκοσμίου Τζάμπορη διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθμ 4090 ἀπὸ 9-10-1963 ἐγγράφου της πρὸς τὴν Γενικὴν Δ/νσιν Χωρ/κῆς τοῦ Ὑπουργείου Δημ. Τάξεως ἐξέφρασε πρὸς τὴν Χωροφυλακὴν κατὰ πρῶτον λόγον «διὰ τὴν πολύτιμον συνδρομὴν καὶ πολυποίκιλον συμπαράστασιν εἰς τὸ δύσκολον καὶ βαρὺ ἔργον». Ἐν συνεχείᾳ ἀφοῦ ἐτόνιζεν ὅτι κατέφθανον εἰς αὐτὴν πολυάριθμοι ἐπιστολαὶ ἐξ ὅλων τῶν σημείων τῆς γῆς διὰ τὴν ἄμεμπτον διεξαγωγὴν καὶ ρύθμισιν τῶν κινήσεων τῶν χιλιάδων κατασκηνωτῶν κατέληγεν : «Καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ Τζάμπορη, ἐντύπωσιν ἔκαμεν εἰς ὅλους τοὺς ξένους ἡ αὐταπάρνησις καὶ ἡ ἐξυπηρέτησις τοῦ Διοικητοῦ τῶν Ἀξ/κῶν καὶ ἀνδρῶν τῆς Τροχαίας Πρωτευούσης, οἱ ὁποῖοι ἦσαν ἐν διαρκῇ ὑπηρεσίᾳ καθ' ὅλον τὸ 24ωρον.

Εἰς πλεῖστα τῶν προηγηθέντων Παγκοσμίων Τζάμπορη ἡ κίνησις τῶν κατασκηνωτῶν ὑπῆρξε πάντοτε τὸ ἀδύνατον σημεῖον τῆς ὀργανώσεως ταύτης μὲ ἀποτέλεσμα τὴν δημιουργίαν δυσαρέστων ἐντυπώσεων, ἐνῷ εἰς τὸ ἡμέτερον Τζάμπορη τοῦ Μαραθῶνος τὸ κεφαλαιον κινήσεως τῶν κατασκηνωτῶν καὶ τῆς διακινήσεως τῶν ἐφοδίων καὶ ἀποσκευῶν των πρὸς πᾶσαν κατεύθυνσιν ὑπῆρξεν τόσον καλῶς ὀργανωμένον, ὥστε νὰ δεχώμεθα συγχαρητήρια ἐξ ὅλων τῶν ἡγετῶν τῶν ἀντιπροσωπειῶν τῶν 90 σημμετασχουσῶν Χωρῶν, αἵτινες ἀπέστειλον εἰς Μαραθῶνα πλέον τῶν 14.000 κατασκηνωτῶν καὶ ἰδιαιτέρως ἐκ τῶν ὑπεδιακοσίων ξένων δημοσιογράφων.....».

(11) Βλέπε ἔκθεσιν πεπραγμένων 1964 ὑπ' ἀριθμ. 6170 ἔγγραφόν εἰσαγγελέως Πρωτοδικῶν Βερροίας πρὸς Υ.Δ.Τ. διὰ τοῦ ὁποίου πλέκεται τὸ ἐγκώμιον τῶν Ἀντ/ρχου Τσώνου Γεωργ., Ταγ/ρχου Ἀρκουμάνη Στ., Μοιρ. Ἰωάν. Ντότσικα καὶ Δημ. Σπανοῦ καὶ Ὑπομ/ρχου Παναγ. Παπανικολάου καὶ Κων/τίνου Στεργίου διὰ τὴν ἐξιχνίασιν «μακαβρίου ἐγκλήματος ἐν τῇ περιοχῇ Δ.Χ. Βερροίας. Κυρίως ὅμως ἡ Χωρ/κὴ κατήγαγε περιφανῆ νίκην διὰ τῆς ἐξιχνιάσεως τῶν πρὸ

πάσης πλευρᾶς κυκλοφορία ἁπάντων τῶν εἰς Ἑλλάδαν ἀφιχθέντων Ἀρχηγῶν ξένων Κρατῶν, (κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ἀφίκοντο εἰς Ἑλλάδαν οἱ Στρατάρχης Τίτο, ὁ Πρόεδρος τῆς Αἰγύπτου Νάσσερ, ὁ Ἀρχηγὸς τοῦ Γαλλικοῦ Κράτους Ντεγκώλ, ὁ Ἀντιπρόεδρος τῶν Ἡνωμ. Πολιτειῶν Τζόνσον, ὁ Πρόεδρος τῆς Γιουγκοσλαβικῆς Βουλῆς Καρντέλι, ὁ Γερμανὸς Καγκελλάριος Ἀντενάουερ κλπ., κατὰ τοὺς Βασιλικοὺς δὲ Γάμους τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου καὶ τοὺς τῆς Πριγκηπίσσης Σοφίας μέγας ἀριθμὸς ὑψηλῶν προσώπων καὶ λοιπῶν ἐξεχόντων προσώπων καὶ ἡ μετὰ περισσῆς εὐπροσηγορίας, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ καθολικῆς ἀσφαλείας, διακίνησις ἱκανῶν ἑκατοντάδων χιλιάδων ξένων κατ' ἔτος, ἀφ' ἑτέρου δὲ αἱ κατ' ἀνύποπτον χρόνον θερμαὶ ἐκδηλώσεις τῶν πλέον ἁρμοδίων προσώπων διὰ τὴν ἀνωτερότητα τοῦ ἐπιπέδου τῆς ἀσκουμένης ἀστυνομεύσεως παρὰ τῶν ἀνδρῶν της, καὶ οὕτω αἱ κατὰ ἀραιὰ χρονικὰ διαστήματα ἐπιθέσεις τῶν φατριαζουσῶν ἀδιστάκτως πολιτικῶν μερίδων, μὴ ἀπέχουσαι ἐνίοτε καὶ τῆς σκηνοθετήσεως ἢ τοῦ ἐσκεμμένου, δὲν προκαλοῦσι εἰμὴ παροδικὰς ἐπιπτώσεις, αἵτινες θὰ ἠδύναντο ν' ἀποφευχθῶσιν καὶ αὗται ἐὰν ἡ ἡγεσία ἵστατο ἀμετακίνητος καὶ ἀδιάφορος.

Ἐκτὸς αὐτῆς ταύτης τῆς ἀστυνομεύσεως καὶ τῶν εἰδικῶν αὐτῆς τομέων, περὶ ὧν ἐποιησάμεθα ἤδη λόγον, δι' ὧν, ἐν τελευταίᾳ ἀναλύσει, οὐδὲν ἄλλο ἐπιδιώκεται εἰ μὴ ἡ ἐπισήμανσις τῆς ὡς ἀνωτέρω προσδιοριζομένης, ἀποστολῆς, θὰ ἀναφερθῶμεν ἐνδεικτικῶς καὶ εἰς τινας ἄλλας χαρακτηριστικὰς ἐκδηλώσεις γενικῆς καὶ παγίας μορφῆς.

Α'. ΜΟΥΣΙΚΗ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΒΑΣΙΛΙΚΗΣ ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΗΣ

Εἴδομεν ὅτι ἡ ἐνταχθεῖσα εἰς τὴν Ε.Β.Χ. Κρητικὴ Χωροφυλακὴ εἶχεν ἰδίαν ὠργανωμένην Μουσικήν, τὸ μεγαλύτερον μέρος τῆς ὁποίας ἐνετάγη μετ' ὀλίγον εἰς τὴν στρατιωτικὴν Μουσικήν.

Μία μικρὰ ὁμὰς τῆς Μουσικῆς ταύτης (ὑποτυπώδους μορφῆς), συνετηρήθη μέχρι τοῦ ἔτους 1922, ἄνευ ὀργανικῆς τινὸς διατάξεως.

Κατὰ τὸ 1938, διὰ διαταγῆς τοῦ Ὑφυπουργείου Δημοσίας Ἀσφαλείας, ὄργανα Χωροφυλακῆς καὶ Ἀστυνομίας Πόλεων ἀπετέλεσαν κοινὸν τμῆμα Μουσικῆς ἐν συμπράξει μετὰ ἰδιωτῶν ἐκ τῶν συγκροτηθέντων τότε Ταγμάτων ἐργασίας, ὅπερ Τμῆμα διελύθη μὲ τὴν κατάρρευσιν τοῦ Μετώπου.

Τὰ μουσικὰ ὄργανα κατὰ τὴν διάλυσιν εἶχον ἐναποθηκευθῆ εἰς μίαν τῶν αἰθουσῶν τῆς Σχολῆς Χωροφυλακῆς, ἔνθα ἀνευρέθησαν παρὰ τῶν Ἰταλῶν κατὰ τὸ ἔτος 1943.

Οἱ Ἰταλοὶ λαβόντες ἐκ τούτου ἀφορμὴν καὶ πληροφορηθέντες τὴν προΰπαρξιν μουσικῆς διέταξαν τὴν ἀνασύστασίν της καὶ οὕτω συνεκεντρώθησαν εἰς τὴν Σχολὴν ἅπαντες οἱ πτοϋπηρετήσαντες καὶ οἱ δηλώσαντες γνῶσιν μουσικῆς καὶ οὕτω ἐπανεσυνεστάθη ἡ μουσικὴ τῆς Ἑλληνικῆς Βασιλικῆς Χωροφυλακῆς, ἀρξαμένη λειτουργοῦσα ἀπὸ Νοεμβρίου 1943 καὶ πάλιν ὑπὸ τὸν Ἀρώνην ὡς ὑπηρεσία τῆς Σχολῆς.

ἐτῶν διαπραχθέντων ἐγκλημάτων ἀνθρωποκτονίας ἐν τῇ περιοχῇ Θεσσαλονίκης ὑπὸ τοῦ ἐπὶ ἔτη ὡς φαντάσματος κυριαρχοῦντος εἰς Πανελλήνιον προβολὴν «Δράκου τοῦ Σεϊχ-Σοῦ», περὶ ἧς ὡμιλήσαμεν ἤδη.

Διὰ τοῦ Β.Δ. τῆς 29-10-1948, κυρωθέντος διὰ τοῦ Νόμου 1758 τῆς 13/18 Ἀπριλίου 1951, καθωρίσθη ἡ ὀργανικὴ δύναμις τῆς Μουσικῆς εἰς 75 ἄνδρας (Ἀξιωματικοὶ 4, Ἀνθ/σταὶ 8, Ὑπαξ/κοὶ 48 καὶ 15 Χωροφύλακες).

Τελικὴ ὅμως ὀργανικὴ ὀργάνωσις τῆς Μουσικῆς ἐγένετο διὰ τοῦ Ν. Δ. 2531 1953 (Φ.Ε.Κ. 223) «Περὶ ὀργανώσεως τῆς Ὑπηρεσίας Μουσικῆς τῆς Βασιλικῆς Χωροφυλακῆς», ἵνα ἐν συνεχεία διὰ Ν.Δ. 3365/55 ἡ δύναμις ταύτης καθορισθῇ εἰς 66 ἄνδρας καὶ ἔκτοτε παραμένει σχεδὸν τοιαύτη.

Ἡ δύναμις τῆς Μουσικῆς ταύτης ἔχει κατανεμηθῇ εἰς δύο Τμήματα, ἐξ ὧν τὸ κύριον καὶ βασικὸν ἑδρεύει ἐν Ἀθήναις, τὸ ἕτερον δὲ ἐξ 23 ἀνδρῶν περίπου εἰς Θεσσαλονίκην ὑπὸ τὰς διαταγὰς τῆς Διευθύνσεως Ἀστυνομίας Θεσσαλονίκης.

Προορισμὸς τῆς Μουσικῆς Ἑλληνικῆς Βασιλικῆς Χωροφυλακῆς εἶναι :

α) Νὰ συμβάλῃ εἰς τὴν λαμπροτέραν παράστασιν τῆς Χωροφυλακῆς καὶ διὰ τὴν ἐμφατικωτέραν ἀπόδοσιν τιμῶν κατὰ τὰς παραστάσεις.

β) Νὰ ἐκτελῇ Ψυχαγωγικὰ μουσικὰ προγράμματα καὶ νὰ συμβάλῃ εἰς τὴν λαμπρότητα ἐθνικῶν τελετῶν καὶ ἐκδηλώσεων καὶ

γ) Διὰ τὴν ἐκτέλεσιν προγραμμάτων Θρησκευτικῶν, Ἐθνικῶν καὶ Κοινωνικῶν(12).

Οὕτω κατ' ἔτος ἡ Μουσικὴ Χωροφυλακῆς, τόσον τὸ ἐν Ἀθήναις τμῆμα ὅσον καὶ τὸ ἐν Θεσσαλονίκῃ κλιμάκιον, διατίθεται ὄχι μόνον εἰς ὅλας τὰς ἀνάγκας παρατάξεων, παρελάσεων, ἑορτῶν καὶ λοιπῶν στρατιωτικῶν καὶ Ἐθνικῶν ἀναγκῶν, ἐν Ἀθήναις καὶ Θεσσαλονίκῃ, ἀλλὰ καὶ εἰς ἑορτάς, Κοινωνικὰς ἐκδηλώσεις, Θρησκευτικὰς ἢ Ἐθνικὰς πανηγύρεις καθ' ὁλόκληρον τὴν Χώραν καὶ ὄχι μόνον εἰς τὰς πόλεις ἀλλὰ καὶ εἰς τὰς ἐσχατιὰς καὶ εἰς τὰς πλέον ἀποκρήμνους ὀρεινὰς κορυφάς.

Κατ' ἐπανάληψιν ἡ Μουσικὴ Ἑλληνικῆς Βασιλικῆς Χωροφυλακῆς ἀνῆλθεν εἰς τὸ Ἱστορικὸν Σοῦλι καὶ ἔλαβε μέρος εἰς τὰς ὁμωνύμους ἑορτάς.

Κατὰ τὸ 1962, ἡ μὲν ἐν Ἀθήναις ἑδρεύουσα Μουσικὴ ἐπραγματοποίησε 237 ἐμφανίσεις ἡ δὲ ἐν Θεσσαλονίκῃ 208, ἐν τῷ συνόλῳ της δὲ ἔδωκε 4 συναυλίας κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς Διεθνοῦς Ἐκθέσεως Θεσσαλονίκης, καταχειροκροτηθεῖσα καὶ ἀποσπάσασα εὐμενέστατα σχόλια τῶν Ἐπισήμων καὶ τοῦ τύπου.

Β΄. ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ

Αἱ Ἑλληνικαὶ Ἐθνικαὶ Ἔνοπλοι δυνάμεις, ἀκολουθοῦσαι τὰς συναδέλφους τοῦ Δυτικοῦ Κόσμου, ἤρξαντο ὀργανοῦσαι τὸν ἀθλητισμόν των ἀπὸ τοῦ 1947.

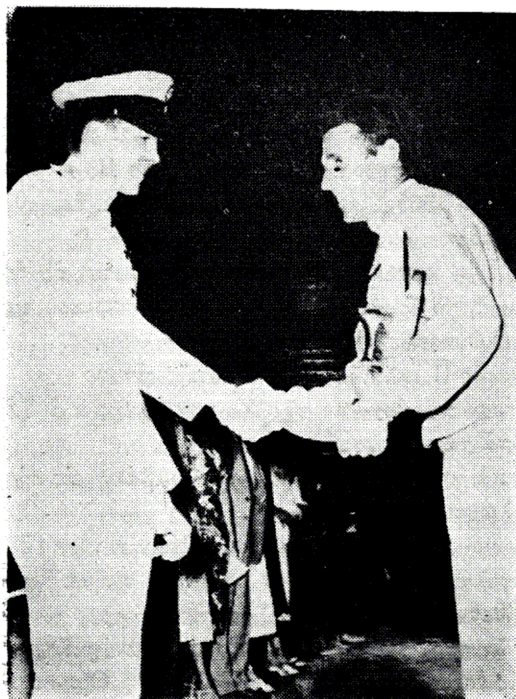
Τὰ πρῶτα θεμέλια ἐτέθησαν ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς Α.Μ. τοῦ Βασιλέως καὶ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 33206 ἀπὸ 1-6-1948 κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Στρατιωτικῶν, Ἀεροπορίας, Ναυτικῶν, καὶ Δημοσίας Τάξεως δι' ἧς ἱδρύθη ἡ ἀνωτάτη συντονιστικὴ Ἐπιτροπὴ Ἀθλητισμοῦ Ἐνόπλων Δυνάμεων (Α.Σ.Ε.Σ.Ε.Δ.).

Ἡ κοινὴ αὕτη ἀπόφασις συνεπληρώθη διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 135 τῆς 11-2-1952 ὁμοίας. Ἡ Χωρ/κὴ ἐκπροσωπεῖται δι' ἰδίας ὁμάδος στίβου, Ποδοσφαίρου, σκοπεύσεως, Πάλης κλπ.

Ἰδιαιτέρας ἐξάρσεως τυγχάνουσιν αἱ σημειωθεῖσαι ἐπιδόσεις τοῦ Ἀθλητισμοῦ

---

(12) Β.Δ. 10/9 - 19/10 - 1954 «περὶ κυρώσεως εἰδικοῦ Κανονισμοῦ Μουσικῆς Βασιλ. Χωρ-κῆς.

Ἡ Α. Μ. ὁ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ, ὡς Διάδοχος, συγχαίρει τὸν Βαλκανιονίκην εἰς τό ἀγώνισμα τῶν 3.000 μέτρων κατὰ τὸ 1955, Χωροφύλακα Παπαβασιλείου Γεώργιον

Χωρ/κῆς εἰς τοὺς ἀνωμάλους δρόμους 5-10 χιλιομέτρων, εἰς τὴν σκόπευσιν διὰ περιστρόφου.

Ἀνεξαρτήτως τῶν ἐπιδόσεων τῶν διαφόρων ὁμάδων, αὗται διατίθενται διὰ τὸν πλουτισμὸν τοῦ προγράμματος διαφόρων τοπικῶν ἀγώνων καὶ διὰ τὴν πραγματοποίησιν διαφόρων Κοινωνικῶν σκοπῶν.

Γ΄. ΣΥΛΛΟΓΟΙ ΦΙΛΩΝ ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΗΣ

Διὰ τῶν συλλόγων τούτων ἐπετεύχθη ἡ ἐπαφὴ ὑπηρεσιῶν καὶ ὀργάνων Χωροφυλακῆς μετὰ εὐρυτάτων λαϊκῶν στρωμάτων καὶ ἡ συναντίληψις τοῦ λαοῦ εἰς τὸ ἄχαρι πολλάκις ἔργον τῆς Ἀστυνομίας.

Οἱ σύλλογοι οὗτοι προσέφερον ὑψίστης σπουδαιότητος Ἐθνικάς, Κοινωνικὰς καὶ ἐκπολιτιστικὰς ὑπηρεσίας συνεργαζόμενοι μετὰ τῆς Χωροφυλακῆς καὶ ἐμπνεόμενοι ἐκ τοῦ ἔργου της.

Δ΄, ΑΙΜΟΔΟΣΙΑ

Ἡ ἔκτασις προσφορᾶς αἵματος, διὰ τὴν δημιουργίαν καὶ συντήρησιν τῶν οἰκείων Τραπεζῶν αἵματος, ὑπὸ τῶν ἀνδρῶν τῆς Χωρ/κῆς κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ἔχει προσλάβει καθολικὸν ρυθμὸν καὶ μορφὴν ἐκτελέσεως πρωτίστου καθήκοντος.

Μόνον κατὰ τὸ ἔτος 1962 προσεφέρθη ὑπὸ τούτων ποσότης 220.000 Γραμμαρίων αἵματος, ἡ δὲ περίπτωσις τοῦ εἰς Θεσσαλονίκην ὑπερετοῦντος Ὑπομοιράρχου

Ὑφαντίδη, ἔχει προκαλέσει τὸ πανελλήνιον ἐνδιαφέρον, ὅσον ἀφορᾷ τὴν προσφορὰν του εἰς ποσότητα καὶ ποιότητα.

Ε΄. ΚΑΘΟΛΙΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΜΕΤΑ ΤΟΥ ΚΟΙΝΟΥ :

Ἀναφερόμενοι ἀνωτέρω εἰς τὸ ἔργον τῶν πρώτων μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς Μακεδονίας ὑπηρεσιῶν Χωρ/κῆς ἐτονίσαμεν εἰδικῶς τὸ χρησιμοποιηθὲν σύστημα συνεργασίας Χωρ/κῆς μετὰ τοῦ κοινοῦ καὶ εἴδομεν τὰ τόσον ὑμνηθέντα ἀγαθὰ ἀποτελέσματα.

Ἡ κατοχὴ καὶ ἰδίᾳ ὁ ἀντισυμμοριακὸς ἀγὼν συνέδεσαν στενότατα τὰ ὄργανα τῆς Χωροφυλακῆς μετὰ τοῦ κοινοῦ καὶ ἔδωσαν τὴν εὐκαιρίαν εἰς τὸ κοινὸν νὰ «κατακτήσῃ», ὡς ἰδικάς του οἰκίας, τὰ Ἀστυνομικὰ Καταστήματα.

Ὁ Γυμνασιάρχης Παντ. Παπανικολάου, πρωτοπόρος διὰ τὴν ἵδρυσιν συλλόγων φίλων Χωροφυλακῆς, ἱδρύσας τοιοῦτον τὸ 1952 ἐν Κηφισιᾳ.

Τὸ οὕτω πως καλλιεργηθὲν καὶ σφυρηλατηθὲν ἔργον συνεργασίας ἀστυνομίας καὶ Ἀρχῶν Χωροφυλακῆς ἀπετέλεσε τὴν βάσιν στηρίξεως τῆς Πολιτείας ἵνα ἐπικροτοῦσα τοῦτο ἐκδώσῃ διὰ τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν τὴν ὑπ' ἀριθ. 60 ἐγκύκλιον κατὰ τὸ ἔτος 1959, ὑπὸ τὴν περίληψιν «Συνεργασία Ἀστυνομίας καὶ Ἐπαγγελματιῶν», ἐν τῇ ὁποίᾳ μεταξὺ τῶν ἄλλων διελαμβάνοντο καὶ τ' ἀκόλουθα : «.... ἐν τῇ ἐφαρμογῇ τοῦ Νόμου ,γενικῶς, δέον ὅπως ἐπικρατήσει ἐπίμονος καὶ συστηματική, διὰ συστάσεων, προτροπὴ τῶν δυστροπούντων πολιτῶν εἰς συμμόρφωσιν. Τοῦτο « εἶναι ἡ εὐρεῖα ἀπαίτησις τοῦ δικαίου, ἱκανοποιουμένου ἐκ τῆς ἐν τέλει ἐφαρμογῆς « τοῦ νόμου, ἰδεώδης δὲ πολιτεῖα εἶναι ἐκείνη εἰς τὴν ὁποίαν οἱ Νόμοι ἐφαρμόζονται « ἀπὸ τοὺς ἰδίους τοὺς πολίτας πειθόμενοι πρὸς τοῦτο.

« Αἱ μηνύσεις, ὡς μέτρον κρίσεως τῆς ἐπαγγελματικῆς ἀποδόσεως τῶν ὀργά- « νων, εἶναι ἀντίληψις πεπαλαιωμένη......».

Τὸ ἀγαθὸν τοῦτο ἀποτέλεσμα ὡδήγησεν εἰς τὴν καθιέρωσιν ὡς μοναδικοῦ κανόνος ἐκτελέσεως τῶν ὑπηρεσιακῶν καθηκόντων τὴν συνεργασίαν μετὰ τοῦ κοινοῦ καὶ ἐκ τοῦ κανόνος τούτου προέκυψαν τεράστιοι ὄγκοι Ἐθνικῆς καὶ Κοινωνικῆς ὠφελείας καὶ κυρίως προέκυψεν ἡ βαθμιαία συνειδητοποίησις παρὰ τῷ λαῷ τῆς ἀνάγκης ὅπως βοηθῇ τὴν Χωρ/κὴν εἰς τὴν ἐπιτέλεσιν τοῦ πολυσχεδοῦς ἔργου της, ἐφ' ὅσον ἀπὸ πλευρᾶς Χωρ/κῆς τὸ σύστημα ἐκρατεῖτο ἐπὶ αὐθεντικῆς γραμμῆς καὶ ἀνωτέρου ἐπιπέδου.

Ὅσα καὶ ἂν γραφῶσιν, ἵνα παραστήσωσι τὴν σημασίαν τῆς συνεργασίας ταύτης καὶ τὸ μέγεθος τῶν ἀποτελεσμάτων, δὲν θ' ἀποδώσωσι τὴν πραγματικότητα ἣν δίδει ἡμῖν ἡ ἀκόλουθος ὑπ' ἀριθ. 544 τῆς 11-5-1959 ἐγκύκλιος τοῦ Ἐπαγγελματικοῦ καὶ Βιοτεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου Μυτιλήνης πρὸς τὰ Σωματεῖα τῆς δυνάμεώς του:

«Γνωστὸν τυγχάνει εἰς ἅπαντας ὅτι τὸ πνεῦμα κατανοήσεως καὶ ἐπιεικίας τῶν Ἀστυνομικῶν Ἀρχῶν τοῦ Νομοῦ μας, ἔναντι τῶν πάσης φύσεως προβλημάτων τῶν τάξεων δι' ὅτι ἀφορᾷ κυρίως τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ Ἀγορανομικοῦ Κώδικος, τὰς Ὑγειονομικὰς συνθήκας, λειτουργίας τῶν Καταστημάτων, τὰ θέματα τῶν ὡρῶν ἀπασχολήσεως μισθωτῶν κλπ., ἐδημιούργησε κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη προϋποθέσεις ἀνακουφίσεως τοῦ βιοπαλαιστοῦ ἐπαγγελματοβιοτέχνου ἀποβάλοντας τὸ φάσμα τῶν συνεχῶν καὶ διὰ πᾶσαν μικροπαράβασιν μηνύσεων, αἵτινες κατὰ τὸ παρελθὸν εἶχον ἐξουθενώσει τὰ ἐπαγγέλματα δι' ἐπιβαρύνσεως προστίμων, καταδικῶν καὶ τὰ συμπαρομαρτοῦντα ἐπιτείνοντα τὴν ὑφισταμένην Οἰκονομικὴν ἐξαθλίωσιν. Ἡ εἰλικρινὴς συνεργασία τοῦ Ἐπιμελητηρίου ἡμῶν μετὰ τοῦ Σώματος τῆς Ἑλληνικῆς Βασιλικῆς Χωρ/κῆς καὶ ἡ χαραχθεῖσα ἀπὸ τῶν τελευταίων ἐτῶν γραμμὴ τῆς ὑπηρετήσεως τῆς Κοινωνίας μὲ βάσιν «τὸ προλαμβάνειν» ἀντὶ «τοῦ τιμωρεῖν» ἀπέδωκαν θαυμάσια ἀποτελέσματα δικαιολογοῦντα τὴν ὅλην ἀκολουθηθεῖσαν τακτικήν, τοὐλάχιστον ἐν τῷ συνόλῳ καὶ εἰς σχετικὴν κατὰ ἱκανὸν ποσοστὸν μοῖραν.

«Ἐν τούτοις δέον νὰ κατανοηθῇ ἀπολύτως ὅτι διὰ τὴν συνέχισιν τῆς τακτικῆς ἐπιεικίας καὶ κατανοήσεως, ἐντὸς τῶν πλαισίων τῶν Νόμων τοῦ Κράτους, ὀφείλουν πάντες οἱ ἐπαγγελματοβιοτέχναι νὰ προσφέρωσι τὴν συνεργασίαν των εἰς τὰ ὄργανα τῆς Χωρ/κῆς, ὑποβοηθοῦντες τὸν ἄχαρι καὶ δύσκολον ἀντικειμενικὸν ρόλον των διὰ τὸ συμφέρον τοῦ συνόλου. Ὁ Πρόεδρος Γ. Ι. Κακαδέλης».

Ἡ κατὰ ταῦτα διαπιστουμένη πραγματικότης ἀχρηστεύει τοὺς λόγους. Ἡ συνεργασία αὐτὴ ἑδραιώθη διὰ τοῦ ὑπὸ τοῦ Νόμου ἀναγνωρισθέντος εἰς τοὺς διοικοῦντας Ἀξ/κοὺς δικαιώματος νὰ κρίνουν ἐλευθέρως κατὰ τὴν ἰδία των κρίσιν ἐπὶ τῆς καταμηνύσεως ἢ οὔ τῶν εἰς βαθμὸν Πταίσματος βεβαιουμένων παραβάσεων, ἐν ᾧ προγενεστέρως δὲν ἀπετολμᾶτο ἡ μὴ καταμήνυσις ἐκ τοῦ φόβου νὰ κατηγορηθῇ τὶς διὰ παράβασιν καθήκοντος.

Ἡ τόσον κοινωνικῶς καὶ ἐθνικῶς συμφέρουσα καὶ ἀποδώσασα διάταξις αὕτη δέον νὰ ἐπεκταθῇ καὶ ἐπὶ τῶν παραβάσεων ἁρμοδιότητος μονομελοῦς Πλημμελειοδικείου, αἵτινες κατὰ κανόνα ὦσιν τυπικοῦ χαρακτῆρος, ὑπὸ ὡρισμένας βεβαίως προϋποθέσεις, διότι ἂς φαντασθῶμεν ὅτι κατὰ τὸ παλαιὸν καθεστὼς θὰ ἔδει αἱ 200.000 συστάσεις τοῦ ἔτους 1964 νὰ ἦσαν μηνύσεις.

Ὠργανοῦνται καὶ ἔτος ἑβδομάδες προλήψεως ἀτυχημάτων, καθαριότητος, Ἀγορανομίας, Ὑγιεινῆς κλπ. κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ὁποίων αἱ ὑπηρεσίαι τῆς Χωρ/κῆς διανέμουν ἄφθονα ἔντυπα διαφημιστικοῦ περιεχομένου καὶ διενεργοῦν

πληθώραν ὁμιλιῶν διαπαιδαγωγήσεως καὶ προβαίνουν εἰς προβολὴν εἰκόνων καὶ εἰς ποικίλας ἄλλας προσπαθείας σχετικῆς διαπαιδαγωγήσεως.

Πέραν τῆς ἑβδομαδιαίας διαρκείας τοιούτων ἐκδηλώσεων αἱ ὑπηρεσίαι καὶ οἱ βαθμοφόροι εὑρίσκονται συνεχῶς εἰς ἐπαφὴν καὶ συνεργασίαν μετὰ τῶν πασης φύσεως ὀργανώσεων, τῶν Σχολείων καὶ ἄλλων Δημοσιοϋπαλληλικῶν κλάδων ἐπὶ τοῖς ἀνωτέρω σκοποῖς.

Τὰ μέτρα ταῦτα ἀφοροῦν κυριως τὰ ἀστικὰ Κέντρα. Εἰς τὴν ὕπαιθρον χώραν οἱ Σταθμάρχαι Χωρ/κῆς καὶ οἱ ἐπικεφαλῆς τούτων Διοικηταὶ Ὑποδ/σεων ἀποτελοῦν τὸν ἄξονα καὶ τοὺς βραχίονας τοῦ θεσμοῦ τῆς «Κοινοτικῆς ἀναπτύξεως». Ἐκεῖ τὸ πολιτιστικὸν ἔργον τοῦ βαθμοφόρου τῆς Χωροφυλακῆς ἀλλὰ καὶ τοῦ Χωρ/κος εἶναι καταπληκτικὸν εἰς ἔκτασιν καὶ ἀπόδοσιν.

Ἀφοῦ ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν οἱ Ἕλληνες Χωρκες διὰ τῶν ὅπλων ἐπροστάτευσαν τὸν ἑλληνικὸν λαὸν ἐκ τῆς κομμουνιστικῆς ἐπιθέσεως, ἤδη ὑποδέχονται τοὺς ἐπαναπατριζομένους ἐκ τῶν ὑπὸ κομμουνιστικὸν ἔλεγχον χωρῶν.

Ὄργανα τῆς Χωρ/κῆς πρωτοστατοῦν εἰς δεντροφυτεύσεις, εἰς ὑποδειγματικὴν καλλιέργειαν κηπευτικῶν καὶ καλωπιστικῶν, εἰς ἐμβολιασμοὺς ἀγρίων δένδρων, εἰς ἐκχερσώσεις, εἰς ὀργάνωσιν τῆς ἁλιείας, εἰς τὴν ἀγελαδοτροφίαν καὶ κονικλοτροφίαν κλπ.

Τὰ ὄργανα τῆς Χωρ/κῆς παρακολουθοῦν αὐτοπροσώπως καὶ ἐκ τοῦ σύνεγγυς ὅλας τὰς πτυχὰς τῆς ζωῆς καὶ παρίστανται μάρτυρες πολλῶν ἀντιξόων περιστατικῶν καὶ ἀθλιοτήτων, μεταφέροντα τὰς συγκινήσεις των εἰς τὸ Κράτος διὰ τῶν Προϊσταμένων των.

Δὲν ἀρκοῦνται ὅμως εἰς τὸ σκληρὸν τοῦτον καθῆκον, ἀλλὰ σπεύδουν δι' ὅλων τῶν δυνάμεών των νὰ εἰσφέρουσι ὑπὲρ τῶν ἀναξιοπαθούντων καὶ κινδυνευόντων μὴ φεοδόμενα καὶ αὐτῆς ἀκόμη τῆς ζωῆς των.

Ἐκ τῆς ἐκθέσεως πεπραγμένων, 1962 μεταφέρομεν τοὺς ἑξῆς ἀριθμούς.

1) Ἐκ τῶν ἀνδρῶν Χωρ/κῆς συνεκεντρώθη ποσὸν 4.493.625 δραχμῶν ὅπερ

διετέθη διὰ τὴν βοήθειαν ἀπόρων, ἀσθενῶν, ἀναξιοπαθούντων καὶ ἀπροστατεύτων ἀνηλίκων.

2) Ἐφυτεύθησαν παρὰ τῶν ἀνδρῶν Χωρ/κῆς ,ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ ἔτους, 157.761 δενδρύλια, ἐν ᾧ τὸ 1961 εἶχον φυτευθῆ 300.000 τοιαῦτα.

3) Διὰ συγκεντρωθέντων παρὰ τῶν ἰδίων χρημάτων διενεμήθησαν κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο 642 βιβλιάρια προικοδοτήσεως ἀπόρων κορασίδων (13).

Τὸ Σῶμα τῆς Χωρ/κῆς ἀγωνίζεται ὡς φορεὺς τοῦ πνεύματος τῆς Κοινοτικῆς ἀναπτύξεως καὶ ἔχει ἐπιτύχει τὴν σύστασιν πολυαρίθμων ἐπιτροπῶν δι' ἐκτέλεσιν τοπικῶν ἔργων γενικῆς εὐημερίας καὶ πολιτισμοῦ.

Ἡ περαιτέρω ἀπαρρίθμησις ἐκδηλώσεων καὶ πεπραγμένων θὰ ἐδημιούργει ἀνάγκην χρονογραφήματος, διότι καὶ ἀπειρία ὑποκειμενικῶν ἐκδηλώσεων ἀλλὰ καὶ πληθὺς περιποιηθέντων ἢ θεραπευθέντων ἀντικειμένων. Εἰς τὴν ἐφημερίδαν ΕΘΝΟΣ ἀνεγινώσκε τὸ Ἑλληνικὸν κοινὸν τὴν 21-9-1961 ἀνταπόκρισιν ἐκ Θεσ/νίκης ὑπὸ τὸν ἀκόλουθον τίτλον ΑΠΑΤΕΩΝ ΧΑΡΙΝ ΤΗΣ ΠΕΘΕΡΑΣ-ΟΙ ΧΩΡ/ΚΕΣ ΜΕ ΕΡΑΝΟΝ ΤΟΝ ΕΒΟΗΘΗΣΑΝ ΝΑ ΤΗΝ ΞΕΝΙΣΗ». Ἰδοὺ τὸ ἄκρον ἄωτον κοινωνικότητος ἐν τῇ δραστηριότητι τῶν ὀργάνων τῆς Χωροφυλακῆς.

Κατὰ τὸ 1964 ἡ ὑπὸ τὸν τότε Ἀντ/ρχην Μπρᾶμον Κων. Διοίκησις χωρ/κῆς Μαγνησίας προέβη εἰς μίαν ἐξαιρετικὴν πρωτοτυπίαν. Ὠργάνωσε καὶ ἐπραγματοποίησε τὴν 9-5-1964 ἡμερησίαν ἐκδρομὴν ἑκατὸν περίπου ἀπόρων παιδιῶν ἐκ Βόλου εἰς Μηλιές, δαπάναις τῶν ἀνδρῶν Χωροφυλακῆς. Τὴν μεσημβρίαν ὁ Διοικητὴς Χωρ/κῆς, ἄλλοι Ἀξ/κοὶ καὶ ὁπλῖται Χωροφυλακῆς συνεγευμάτισαν μετὰ τῶν μικρῶν ἐκδρομέων(14).

Ἀνωτέρω ἐν τῷ Κεφαλαίῳ ΣΤ' ἔχομεν ὁμιλήσει μερικῶς περί τνων πολιτιστικῶν καὶ Κοινοτικῆς ἀναπτύξεως ἔργων τῆς Χωροφυλακῆς διὰ τὴν μέχρι τοῦ ἔτους 1960 περίοδον. Ἐν τῷ παρόντι δίδομεν ἕνα γενικὸν διάγραμμα καὶ εἰς ἑπόμενον κεφάλαιον θὰ ἀναφερθῶμεν εἰς μίαν περίοδον ὑπηρεσιακῆς κάμψεως τῶν ἀνδρῶν Χωροφυλακῆς. Ἐν τῇ προηγουμένῃ ὑποσημειώσει 13 ποιούμεθα λόγον ἐπ' ὀλίγον περὶ τῆς ὑπηρεσιακῆς κάμψεως τῆς Χωροφυλακῆς καὶ ἀνεφέρθημεν εἰς τὴν αἱμοδο-

---

(13) Ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθμ 22 πίνακος τῆς ἐκθέσεως πεπραγμένων 1964 παραλαμβάνομεν τὰ ἀκόλουθα διὰ τὸ ἔτος τοῦτο διδόμενα στοιχεῖα κοινοφελοῦς καὶ πολιτιστικῆς δράσεως τῆς Ε.Β.Χ. καὶ τῆς πρὸς ἄλλας Ἀρχὰς παρασχεθείσης συνδρομῆς :

α) Ἐπεδόθησαν πρὸς πολίτας 2.063.136 ποινικαὶ δικογραφίαι, β) ἐξετελέσθησαν 1.655.219 ἀποφάσεις καὶ αἰτήσεις ἄλλων Ἀρχῶν καὶ 112.781 προανακριτικαὶ παραγγελίαι, γ) ἐλήφθησαν μέτρα εἰς 27258 συναθροίσεις, δ) μετήχθησαν 23.693 κρατούμενοι, ε) παρεσχέθησαν 95.170 γραμμάρια αἵματος, στ) εἰς διαφόρους ἐράνους προσεφέρθησαν 256.226 δραχμαί, ζ) ἐγένοντο 264.510 συστάσεις πρὸς παραβάτας κλπ., πολίτας, η) ἐξετελέσθησαν 200.847 ἐντάλματα Προσωπικῆς κρατήσεως, θ) διενεργήθησαν 272.564 ἀστυϊατρικαὶ ἐπιθεωρήσεις, ι) ἐνεργήθησαν 45.089 δειγματοληψίαι (ὀλίγαι ἐὰν ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ὅτι αἱ ἀγορανομικαὶ παραβάσεις καλύπτουν ποσοστὸν 24 % περίπου τοῦ συνολικοῦ ἀριθμοῦ βεβαιωθέντων πλημμελημάτων), ια) ἐφυτεύθησαν 140.003 δενδρύλια ὑπὸ ἀνδρῶν Χωρ/κῆς, ιβ) ἐπροστατεύθησαν 568 παραστρατημένοι ἀνήλικοι καὶ ιγ) κατεσκευάσθησαν τῇ ἐπεμβάσει Χωροφυλακῆς 47.514 ἀποχωρητήρια. Τὸ τελευταῖον τοῦτο ἐπίτευγμα εἶναι καὶ τὸ σημαντικώτερον ἀπὸ πολιτιστικῆς πλευρᾶς.

(14) Βλέπε Ἐφημερὶς «ΘΕΣΣΑΛΙΑ» Λαρίσσης. φύλλον τῆς 10-5-1964 καὶ «ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ» Βόλου 10-5-64.

σίαν, ἀλλὰ καὶ τὰ ἀνωτέρω διαλαμβανόμενα ἐπιτεύγματα συμπληροῦν ἐναργέστερον τὴν ἄποψιν ταύτην, περὶ ἧς θὰ διαλαβωμεν κατωτέρω.

Εἰς τὴν ἔκθεσιν πεπραγμένων 1964 δημοσιεύεται μία ἐπιστολὴ ἑνὸς ὀργανισμοῦ Τουρισμοῦ καὶ Ταξειδίων ἐκ Λονδίνου πρὸς τὸν Μοίραρχον Χρυσάγην Δημήτριον, δι' ἧς ἐκφράζονται εὐχαριστίαι καὶ θαυμασμὸς πρὸς τὸν ἀξ/κὸν τοῦτον διὰ τὰς ἐπιτυχεῖς του προσπαθείας πρὸς ἀνεύρεσιν καὶ διάσωσιν τῆς Μαργαρίτας Μπετούρθς, ἥτις εἶχεν ἀπωλεσθῆ κατὰ ἀνάβασιν τοῦ Παρνασσοῦ τὴν ἑσπέραν τῆς 11-12-4-1964. Ὁ θαυμασμὸς τῶν Ἄγγλων πρὸς τὸν Χρυσάγην πρέπει νὰ ἐνθυμίσῃ εἰς τὸν ἀναγνώστην τὸν θαυμασμὸν τοῦ Ross πρὸς τοὺς γενναίους ἐκείνους ἄνδρας τῆς Χωροφυλακῆς κατὰ τὴν ἀνάβασιν τοῦ Ὄθωνος εἰς Παρνασσόν. Ἡ ἐπιστολὴ καταλήγει

1957.—Τὸν Αὔγουστον 1957 ὁ Ἀρχηγὸς Ε.Β.Χ., Ἀντ/γος Μακρυνιώτης Κων., συνοδευόμενος καὶ παρὰ μελῶν τῆς Ἀμερικανικῆς Ἀποστολῆς ἐπιθεωρεῖ τὰς ἐν τῷ γηπέδῳ Π. Α. Ο. Κ. Θεσ/νίκης δυνάμεις Δ. Α. Θεσ/νίκης.

ὡς ἀκολούθως : «Ἡ χειρονομία σας, ἐκ παραλλήλου, νὰ ἀποποιηθῆτε πᾶσαν ἀμοιβὴν ἰδιαιτέρως ἐξετιμήθη πανταχόθεν καὶ εἶναι δι' ἡμᾶς μεγάλη εὐχαρίστησις ἡ διαπίστωσις ὅτι ἡ Ἑλλὰς συνεχίζει ἀκόμη νὰ φέρῃ εἰς τὸν κόσμον τέκνα τοιαύτης εὐγενείας».

Διὰ τοὺς Βρεττανοὺς ἀποτελεῖ εὐχαρίστησιν ἡ τοιαύτη διαπίστωσις περὶ ἀχρημάτων ὑπηρεσιῶν τοῦ Ἕλληνος Ἀξιωματικοῦ, διὰ τὴν Χωροφυλακὴν τοῦτο τὸ προσὸν ἀποτελεῖ τὴν ἀδιατίμητον ὑπεραξίαν τῶν ὀργάνων της, χάρις εἰς τὴν ὁποίαν καθίστανται ἀξιομίμητοι αἱ πράξεις των.

Ἀναφερόμενοι ἀκόμη καὶ εἰς τὰ πεπραγμένα τῶν ἐκπομπῶν τῶν Ραδιοφωνι-

κῶν Σταθμῶν, τῶν γενικῶν ἀναγγελιῶν καὶ ὁδηγιῶν τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Χωροφυλακῆς, τῶν προσπαθειῶν διὰ τοῦ εἰς Διεθνῆ Ἔκθεσιν Θεσσαλονίκης εἰδικοῦ Περιπτέρου κλπ., ἐπαναλαμβάνομεν δι' ἄλλων λέξεων ὅτι τὸ Ἔθνος καὶ ἡ Ἑλληνικὴ Κοινωνία δύνανται νὰ ὑπερηφανεύωνται, ἐνδιαμέσως τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινωνιῶν καὶ Κρατῶν διὰ τὴν Ἑλληνικὴν Χωροφυλακήν, ἥτις δικαιωματικῶς διατηρεῖ τὸν τίτλον «Βασιλική» διὰ τὴν πρὸς τὸν Θρόνον Πίστιν καὶ ἀφοσίωσίν της ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν πρώτην της θέσιν εἰς τὰς παντοειδεῖς ὑπὲρ τοῦ Ἔθνους καὶ τῆς Κοινωνίας εἰσφορὰς της.

Εὑρισκόμεθα εἰς σύγχρονον περίοδον καὶ δὲν εἶναι ἐπιτετραμένη μεγαλυτέρα ἐπέκτασις ἐπὶ τῶν ἀφορόντων τὸ Σῶμα καὶ τοὺς διέποντας αὐτὸ Νόμους καὶ Κανονισμούς, καθ' ὅσον οὗτοι εὑρίσκονται ἐν δοκιμασίᾳ διὰ τῆς ἐφαρμογῆς, πολὺ περισσότερον δὲν δυνάμεθα νὰ ἐκταθῶμεν ἐπὶ τῶν κοινωνικῶν καὶ ἐκπολιτιστικῶν εἰσφορῶν τοῦ Σώματος, διότι θὰ εἴμεθα ὑπόχρεοι νὰ ὁμιλῶμεν συνεχῶς περὶ πράξεων βαθμοφόρων καὶ ὁπλιτῶν ὑπηρετούντων εἰσέτι εἰς τὸ Σῶμα τοῦτο.

Δυνάμεθα ὅμως, ἐπισκοποῦντες μετὰ προσοχῆς καὶ ἀντικειμενικότητος πεπραγμένα καὶ ἐκδηλώσεις ἐν γένει, νὰ εἴπωμεν ὅτιο ἱ 'Αξιωματικοὶ καὶ οἱ Ὁπλῖται τῆς Ε.Β.Χ. παρουσιάζονται ὡς ἄτομα πλημμυρισμένα μὲ ἰδεολογικὸν περιεχόμενον καὶ πνευματικαὶ ὀντότητες μιᾶς ἀδιαπτώτου πίστεως, ὡς μέλη δὲ τῆς ἑλληνικῆς Κοινωνίας συγκροτοῦν ἐξαιρέτους καὶ ἀδιαβλήτους ἠθικοπλαστικὰς ἑστίας, ἰσχυρὰ ἐθνικὰ ὀχυρὰ καὶ ὑποδείγματα ἐργατικότητος. Αἱ παραδόσεις καὶ ἡ ἱστορία τοῦ Σώματος, τὸ κυριαρχοῦν ὑψηλόφρον ἐθνικοκοινωνικὸν πνεῦμα καὶ ἡ διαρκὴς αὐτοσφυρηλάτησις καὶ αὐτοδιαπαιδαγώγησις ἐκτρέφουν καὶ καλλιεργοῦν μονίμως τὸ πνεῦμα τῆς ὑψηλῆς ἀντιλήψεως τῆς περὶ καθήκοντος ἐννοίας καὶ τῆς μέχρι θυσίας φιλαλληλίας.

'Εν Κεφ. ΣΤ' τοῦ Μέρους ΙΙΙ καὶ ἰδίᾳ ἐν σελ. 990,991 κ. ἑ. ἀνεπτύξαμεν τὰς Ἡρακλείους κοινωνιστικὰς καὶ πολιτιστικὰς προσπαθείας τῆς Χωροφυλακῆς ἐν Μακεδονίᾳ διὰ τῆς μετὰ τοῦ Κοινοῦ καὶ διὰ τὸ κοινὸν συνεργασίας, εὐθὺς ἀμέσως μετὰ τοὺς Βαλκανικοὺς πολέμους.

'Επηκολούθησαν ὅμως αἱ βάρβαροι ἐπιπτώσεις ἐκ τοῦ ἐθνικοῦ διχασμοῦ, ἡ ἐκ τῶν πολέμων καὶ ἰδίᾳ ἐκ τῆς Μικρασιατικῆς καταστροφῆς δυστυχία καὶ ἀθλιότης, ἐσυνέχισε τὸ ἐκ τῆς ληστοκρατίας ἄγχος καὶ ἡ διαρκὴς ἀναταραχὴ καὶ ἀβεβαιότης ἐκ τῶν στρατιωτικοπολιτικῶν κινημάτων, μετὰ τὸν τερματισμὸν τῶν ὁποίων ἤρξατο ἡ ἀνασύνταξις τῶν ἐθνικῶν καὶ κοινωνικῶν δυνάμεων ἔναντι τῶν ὑφουμένων καὶ καθ' ἑκάστην διογκουμένων ἀπειλῶν κατὰ τοῦ Ἔθνους ἡμῶν, μέχρις ὅτου ἐξεδηλώθησαν αὗται διὰ τῆς 'Ιταλικῆς εἰσβολῆς κατὰ τὴν 28-10-1940.

Κατὰ τὴν περίοδον τῆς μαύρης ἐχθρικῆς κατοχῆς ἡ πεῖνα, τὰ ἐγκλήματα τῶν κατακτητῶν καὶ ἡ ἔξαρσις δι' ἀγῶνας διὰ τὴν ἐλευθερίαν εἶχον ἀπορροφήση πρὸς στιγμὴν τὴν ψυχὴν καὶ τὸ ἐνδιαφέρον τῶν Ἑλλήνων, ὁπότε ἐπενέβη ἡ τόσον ἐγκληματικὴ καὶ ἀντεθνικὴ ἐνέργεια τῶν ἀνθρώπων τοῦ Κ.Κ.Ε. ἵνα καταλήξη εἰς τὴν κατὰ Δεκέμβριον 1944 ἐπανάστασιν.

Μέσα ἀπὸ τὰ ἐρείπια τῆς σκλαβωμένης καὶ αἱματοβαμμένης Ἑλλάδος εἶχεν ἐναπομείνη καὶ μία δρὰξ ἐκ τῶν δυνάμεων τῆς Χωροφυλακῆς, φορτωμένη μὲ τόσας ἐθνικὰς δάφνας δόξης καὶ εὐγνωμοσύνης, ὅσας δὲν ἔχει διανοηθῆ ποτὲ ὄχι μόνον 'Αστυνομικὴ δύναμις ἀλλ' οὔτε καὶ στρατιωτική. Καὶ ξεχύθηκε ἡ δρὰξ ἐκείνη ἀνὰ τὰ πέρατα τῆς Χώρας ἀποφασισμένη νὰ βοηθήση πνευματικῶς καὶ σωματικῶς εἰς

τὴν ἀνοικοδόμησιν τῆς ῾Ελλάδος καὶ νὰ συντρέξῃ δι᾿ ὅλων της τῶν δυνάμεων εἰς τὴν ἐπούλωσιν τῶν χαινουσῶν ἐθνικῶν καὶ κοινωνικῶν πληγῶν (γενικῶς καὶ ἐπὶ μέρος).

Οἱ κακοὶ δαίμονες τοῦ Κ.Κ.Ε. ταχθέντες εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῶν ἐχθρῶν τῆς ῾Ελλάδος ἐχρησιμοποιήθησαν ἐκ νέου διὰ τὴν ὑποταγὴν τῆς ῾Ελλάδος εἰς τὸν Σλαβισμὸν καὶ ἕνεκεν τούτου 4ετὴς ἀντισυμμοριακὸς ἀγὼν συντάραξε τὸ ἔθνος καὶ συνεπλήρωσε τὰ ἐρείπια.

Οὕτω μόλις ἀπὸ τοῦ 1950 ἤρξατο μία πραγματικὴ ἀναδιοργάνωσις τοῦ Κράτους καὶ τῶν ἀστυνομικῶν του δυνάμεων διὰ μίαν πολιτιστικὴν καὶ ἐξελικτικὴν πορείαν, ἔκτοτε δὲ καὶ ἡ Χωροφυλακή, ἀπωθέσασα τὴν πολεμικήν της πανοπλίαν, ἐρρίφθη εἰς ἔργα κοινωνικὰ καὶ πολιτισμοῦ, περὶ ὧν ὁ λόγος, καὶ ἀφοῦ ἔφθασεν εἰς ὑψηλὰ ἐπίπεδα προσφορᾶς καὶ ἀποδόσεως, ἤρξατο ἐμφανίζουσα σαφῆ ἴχνη καθιζήσεως κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη, διότι λόγω τῆς ἀναπτυχθείσης ὀξύτητος εὐαισθησίας εἰς τὰς σχέσεις μεταξὺ τῶν δύο μεγάλων πολιτικῶν κομμάτων (Ε.Ρ.Ε.καὶ Ε.Κ.) ἔχει δημιουργηθῆ ἓν κλῖμα φοβίας ἀφ᾿ ἑνὸς καὶ ἀφ᾿ ἑτέρου ὑπάρχει πάντοτε ὁ κίνδυνος νὰ θεωρηθῆ ὡς πολιτικὴ ἐκδήλωσις καθε κοινωνικὴ ἢ πολιτιστικὴ προσπάθεια τῶν ὀργάνων τῆς Χωροφυλακῆς. ᾿Αμφότεραι αἱ ἐπιπτώσεις αὗται ἔσχον ὡς ἀποτέλεσμα τὸν περιορισμὸν ἀναπτύξεως πρωτοβουλίας, τὴν δικαίωσιν τῆς εὐθυνοφοβίας καὶ τὴν ξηρὰν προσήλωσιν εἰς τὰς διατάξεις τοῦ Κανονισμοῦ, ἐφ᾿ ὅσον καὶ αὗται δὲν εἶναι ἐπώδυνοι. Εἰς αὐτὰ τὰ αἴτια ὀφείλεται ἡ ὡς ἀνωτέρω ἐπισημανθεῖσα πτῶσις ἀποτελεσμάτων.

῾Η Χωροφυλακὴ ὡς ᾿Αστυνομικὸν Σῶμα ὑπόκειται εἰς τὴν πολιτικὴν ἐξουσίαν καὶ κατὰ συνέπειαν δέχεται ἀμέσως ὅλας τὰς διακυμάνσεις τῆς ἀσταθείας καὶ τῆς ἀνωμαλίας τοῦ δημοσίου βίου. καὶ τὰς ἐπιπτώσεις ὅλων τῶν λαθῶν, τῶν ἀνωμαλιῶν, τῶν ἀσχημιῶν καὶ ἰδιαιτέρως τοῦ φοβεροῦ τέκνου τῆς κομματικῆς συναλλαγῆς, τῆς ἀναρχίας τοῦτ᾿ ἔστιν, σμικρογραφίαν τῶν ὁποίων ἀποτελοῦν τὰ ἐν ἀκολουθοῦντι κεφαλαίῳ ἐκτιθέμενα

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ.

Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΚΙΜΑΣΙΑ

**«Ἦν γὰρ τοῖς μὲν ἄλλοις ἡ δόξα τῆς ἀρετῆς τέλος.
Ἐκείνῳ δὲ τῆς δόξης ἡ τῆς μητρὸς Εὐφροσύνη...»
Πλούταρχος**

Τὸ παρὸν Κεφάλαιον θὰ ἔδει νὰ τὸ ἀποφύγωμεν, διότι ἀναφερόμενον εἰς τὴν τρέχουσαν καὶ ἀπολύτως σύγχρονον ἐποχὴν ἀποτελεῖ ἐξαιρετικῶς ἀκανθώδη καὶ ἐπικίνδυνον διὰ παραπλανήσεις καὶ ὀξυτάτας ἀντιδράσεις περίοδον, περίοδον μὲ βιαίως ἀναρριπιθέντα τὰ πολιτικὰ πάθη καὶ μίση καὶ μὲ ἀρκούντως ἕνεκεν τούτου ἐκνευρισμένην καὶ διατεταραγμένην τὴν ὀφειλομένην χρῆσιν τοῦ λογικοῦ ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀντικειμενικὴν τῶν γεγονότων κρίσιν πρὸς ἀνεύρεσιν καὶ σεβασμὸν τῆς ἀληθείας.

Ἐὰν ὅμως τὸ ἀπεφεύγαμεν θὰ ἀντιπαρερχόμεθα τὰ κατὰ τὴν περίοδον ταύτην, ἰδία τῶν ἐτῶν 1961 - 1965, λαβόντα χώραν συνταρακτικὰ γεγονότα, βάσει τῶν ὁποίων ἐπεδιώχθη μετ' ἰδιαιτέρας ἐντονότητος τοιαύτη πολιτικὴ συμπεριφορὰ καὶ ἐκμετάλλευσις ὥστε νὰ δημιουργεῖται βαρεῖα κατὰ τῆς Χωροφυλακῆς ἀτμοσφαῖρα, νὰ καλλιεργηθῇ μία ἀδιάλειπτος σειρὰ ἰσχυρῶν ἐντυπώσεων περὶ μιᾶς Χωροφυλακῆς στραφείσης κατὰ τῶν πολιτικῶν ἐλευθεριῶν τῶν Ἑλλήνων ἢ καὶ ἀκόμη χειρότερον διαπραττούσης ἢ συμμετεχούσης εἰς πολιτικὰ ἐγκλήματα ἀνθρωποκτονίας κλπ. Θὰ ἀντεπαρερχόμεθα δηλονότι τὰς κατὰ τῆς Χωροφυλακῆς ἀπαγγελθείσας βαρυτάτας κατηγορίας περὶ βίας καὶ νοθείας κατὰ τὰς ἐκλογὰς 1961, περὶ ΙΔΕΑ, περὶ ἀπωλείας τῆς ψυχραιμίας εἰς διάφορα ὑποκινηθέντα σοβαρὰ γεγονότα ἀφορῶντα τὴν δημοσίαν τάξιν, περὶ ὀργανώσεως τῆς θανατώσεως τοῦ βουλευτοῦ Λαμπράκη ἢ συμμετοχῆς εἰς ταύτην ἢ ἀδρανείας κλπ., περὶ εὐθύνης διὰ τὰ γεγονότα Γοργοποτάμου, Βουλῆς κλπ., ὡς καὶ περὶ τῶν ἐπακολουθησασῶν βάσει προγραφῶν, ἐκκαθαρίσεων εἰς τὸ Σῶμα τῆς Χωροφυλακῆς, ἤτοι διὰ μίαν σειρὰν γεγονότων καὶ ἐπεισοδίων συνταραξάντων τὸ Πανελλήνιον καὶ προκαλεσάντων σοβαρωτάτας ἐπιπτώσεις ἐπὶ τοῦ δημοσίου βίου τῆς Χώρας.

Τούτων ἕνεκεν ἐθεωρήσαμεν χρέος νὰ περιλάβωμεν καὶ περὶ τῆς περιόδου ταύτης, παρὰ τοὺς κινδύνους τῶν ἀντιδράσεων ἀπὸ θέσεως πολιτικῆς ἰσχύος μάλιστα ἐνδεχομένως ἢ διὰ λόγους πολιτικῆς σκοπιμότητος, διότι αἰσθανόμεθα χρέος ἡμῶν νὰ ριψοκινδυνεύσωμεν ὑπὲρ τοῦ σώματος τῆς Ε.Β.Χ. ἀναζητοῦντες τὴν ἀλήθειαν ἔστω καὶ ἐνδιαμέσως ἀπελπιστικῶς καὶ ἀπαραδέκτως ὀξυνομένων συνθηκῶν δημοσίου βίου. Πρὸς τοῦτο θὰ ἐκθέσωμεν τὰ διαδραματισθέντα γεγονότα ἐπὶ τῇ βάσει ἐπισήμων στοιχείων, λίαν περιληπτικῶς, κατὰ τὸν δυνατόν, ὅμως.

ΤΑ ΠΕΡΙ ΒΙΑΣ ΚΑΙ ΝΟΘΕΙΑΣ

Κατὰ τὰς διενεργηθείσας τὴν ἄνοιξιν 1958 βουλευτικὰς ἐκλογὰς τὸ Κόμμα τῆς Ἑνιαίας Δημοκρατικῆς Ἀριστερᾶς (Ε.Δ.Α.) ἐκέρδισε τὸν καταπληκτικὸν ἀριθμὸν τῶν 79 βουλευτικῶν ἑδρῶν, ἐνῶ τ' ἀποτελοῦντα τὸ Κέντρον Ἀστικὰ Κόμματα εἶχον ἀπωλέσει σοβαρὸν ἀριθμὸν ἑδρῶν (1).

Τὸ ἀποτέλεσμα ἀνησύχησε τὸ πλειοψηφῖσαν Κόμμα τῆς Ε.Ρ.Ε., ἀνησυχία ἥτις μετεβλήθη εἰς φόβον καὶ ἔσχεν ὡς ἀποτέλεσμα τὴν ἀπώλειαν ψυχραιμίας διὰ τὸν ἀναλαβόντα ὑφυπουργὸν Ἐσωτερικῶν, ὅστις, ὀλίγον χρόνον μετὰ τὴν ὁρκωμοσίαν του, ἐκάλεσεν εἰς σύσκεψιν εἰς Ἀθήνας τοὺς Ἀνωτέρους Διοικητὰς Χωροφυλακῆς καὶ ἀφοῦ ἀντήλλαξε μετ' αὐτῶν σκέψεις περὶ τῶν αἰτίων τῆς τοιαύτης ἀνόδου τῆς ἀριστερᾶς, ἔδωκεν ὁδηγίας διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν διαφόρων προβλημάτων (1α).

Ταῦτα ἀπετέλεσαν τὴν ἀπαρχὴν ἑνὸς γενικωτέρου πνεύματος κομμουνιστοφοβίας, ἥτις, ὅσον ἀφορᾷ τὴν Χωροφυλακήν, διοχετεύθη μέχρις τῶν κατωτέρων ὀργάνων τοῦ Σώματος, ἐν ταυτῷ ὅμως καὶ ἑνὸς παραγοντισμοῦ καὶ ἐστήριξαν τὴν γέφυραν δι' ἧς διῆλθον ὡρισμένοι ἀδίστακτοι, οἵτινες, ἐν ὀνόματι τῆς καταπολεμήσεως τοῦ «ἀπειλητικοῦ» κατὰ ταῦτα ἐμφανισθέντος κομμουνισμοῦ, ἐπέβαλλον τὰς ἐξυπηρετούσας τὴν ἰδιοτέλειαν ἐξαλλότητα ἢ τὰς ἀδυναμίας των ὅρους.

Ὁ ὑφυπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν ἐλησμόνησε ὅτι δὲν εἶναι αἰσχρὸν καὶ ἀφύσικον νὰ φοβῆται κανεὶς ἀλλὰ νὰ ὑποκύπτῃ εἰς τὸν φόβον καὶ ἐνέδιδε συνεχῶς εἰς προτάσεις καὶ γνώμας μὴ ἀνταποκρινομένας εἰς τὴν πραγματικότητα καὶ εἰς μίαν φυσιολογικὴν ἀναγκαιότητα, ὑπὸ τὴν ἐπίφασιν ἑνὸς ἀορίστου ἀγῶνος κατὰ τῆς Ε.Δ.Α.

Βραδύτερον φαίνεται ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἀντιμετώπισε ρεαλιστικώτερον τὸ θέμα καὶ δὲν ἤμβλυνε μὲν τὸν κατὰ τοῦ κομμουνισμοῦ ἀγῶνα, ἔστρεψε ὅμως τὴν προσοχήν της εἰς τὴν ἐνίσχυσιν των κομμάτων τῆς Ἐθνικῆς ἀντιπολιτεύσεως, δι' ὃ καὶ κατὰ τὴν περίοδον 1960 - 1961 αἱ Ἀστυνομικαὶ Ἀρχαὶ ἐκάλουν κατὰ σύστημα εἰς τὰ γραφεῖα των τοὺς κατὰ τὰς πιθανωτέρας ἐκδοχὰς ψηφίσαντας Ε.Δ.Α. εἰς τὰς ἐκλογὰς 1958, πρὸς οὓς μετὰ πειθοῦς καὶ φορτικότητος μᾶλλον ὑπεδείκνυον ὅπως ἐγκαταλείψωσι τὴν Ε.Δ.Α. καὶ ἐντασσόμενοι εἰς τὰς γραμμὰς ἑνὸς οἱουδήποτε ἄλλου κόμματος ἐκ τῶν ἀστικῶν ψηφίσωσι ὑπὲρ αὐτοῦ κατὰ τὰς μελλοντικὰς ἐκλογάς. Τοῦτο ἐτίθετο παρὰ τῶν Ἀστυνομικῶν Ἀρχῶν ὡς ἐθνικὴ ἐπιταγὴ καὶ κοινωνικὸν καθῆκον καὶ ἔσχεν ἀναμφισβητήτως ἐπίδρασιν ἡ τοιαύτη τοποθέτησις τοῦ προβλήματος, διότι ἦτο ἐξόχως διαφωτιστική, ἀπαιτητικὴ καὶ ἐπίμονος.

---

(1) Ὀφείλομεν νὰ ἀναφέρομεν ὅτι μόνον ἡ Χωροφυλακή, ἰδία διὰ τοῦ τμήματος Ἐθνικῆς Ἀσφαλείας Θεσσαλονίκης (ταγματάρχης Μῖχος Κων.), εἶχεν ἐπισημάνει προεκλογικῶς τὸ τοιοῦτον ἀποτέλεσμα, χωρὶς ὅμως νὰ τύχῃ τῆς δεούσης προσοχῆς.

(1α) Ἐκτὸς τῆς τοιαύτης εἰς Ἀθήνας συσκέψεως κλπ. περιώδευσε καὶ ὁ τότε γενικὸς δ/ντὴς Χωρ/κῆς παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Ἐσωτερικῶν, Ὑποστράτηγος Γ. Βαρδουλάκης, ὅτε, κατ' ἀνάλυσιν τῆς δημιουργηθείσης καταστάσεως ἐν συγκεντρώσει τῶν Ἀξ/κῶν Δ/νσεως Ἀστυν. Θεσ/νίκης διεξήχθη ἔντονος διαλογικὴ συζήτησις τοῦ Ὑποστρατήγου μετὰ διαφόρων Ἀξ/κῶν καὶ ἰδίᾳ μετὰ τοῦ τότε διοικητοῦ τμήματος Ἐθνικῆς Ἀσφαλείας Θεσ/νίκης Ταγ/ρχου Μίχου Κων. ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι τὰ καθ' ἱεραρχίαν κλιμάκια δὲν ἔλαβον σοβαρῶς ὑπ' ὄψιν καὶ δὲν ἔθεσαν ὑπ' ὄψιν τῆς Πολιτικῆς Ἡγεσίας τὰς ἐξηκριβωμένας προεκλογικὰς πληροφορίας περὶ τῆς ἐν γένει ἐπιτελικῆς ὀργανώσεως καὶ σφυγμομετρήσεως παρὰ τοῦ ΚΚΕ.

Αἱ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ὁδηγίαι τῆς Κυβερνήσεως διοχετεύοντο προφορικῶς πρὸς τὰς 'Αστυνομικὰς 'Αρχὰς διὰ τῶν ἐνδιαμέσων κλιμακίων τῆς ἱεραρχίας μέχρι καὶ τῶν Σταθμῶν Χωροφυλακῆς καὶ ἐὰν κρίνωμεν ἐκ τοῦ ἀποτελέσματος τῶν ἐκλογῶν τῆς 6-11-1961, καθ' ὃ ἡ δύναμις τῆς Ε.Δ.Α. ἐμειώθη εἰς 25 περίπου βουλευτάς, ἐνῶ ἀνῆλθεν εἰς 100 περίπου ἡ κοινοβουλευτικὴ τοιαύτη τῶν ἐθνικοφρόνων Κομμάτων τῆς ἐθνικῆς ἀντιπολιτεύσεως, ὀφείλομεν νὰ δεχθῶμεν ὅτι ἡ ἀσκηθεῖσα ὑπὸ τῆς Χωροφυλακῆς κατὰ τὴν περίοδον 1958 - 1961 πολιτικὴ συνετέλεσε σοβαρῶς εἰς τὴν μείωσιν τῆς κοινοβουλευτικῆς δυνάμεως τῆς Ε.Δ.Α. 'Εκτὸς τοῦ προαναφερθέντος τομέως, καὶ μεταξὺ τῶν ἀνδρῶν τῆς Χωροφυλακῆς εἶχεν ἀναπτυχθῆ, μετὰ τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐκλογῶν 1958, μία εὐρεῖα κριτικὴ ὅσον ἀφορᾶ τὴν ἐπιδεικνυομένην ἀμέλειαν τῶν ἐθνικοφρόνων πολιτῶν νὰ ἐφοδιάζωνται δι' ἐκλογικῶν βιβλιαρίων ἢ νὰ ἐγγράφωνται εἰς τοὺς ἐκλογικοὺς καταλόγους καὶ ἐκ τῆς κριτικῆς ταύτης ἀνεπήδησεν ὡς ὑποχρέωσις ἡ παρόρμησις καὶ ἡ διευκόλυνσις παντὸς ἐθνικόφρονος πρὸς ἑκάτερον τῶν σκοπῶν τούτων. 'Εκτὸς τῶν διὰ τῆς παρορμήσεως θεωρητικοῦ μέρους αἱ 'Αρχαὶ Χωροφυλακῆς συνέβαλον καὶ θετικῶς εἰς τοῦτο ἐκδίδουσαι μετά τινος ἰδιαζούσης προθυμίας καὶ ταχύτητος τὰς ὑπὸ τοῦ ἐκλογικοῦ νόμου ἀπαιτουμένας βεβαιώσεις περὶ μονίμου κατοικίας ἔν τινι ἀστικῷ κέντρῳ ἀπὸ ὡρισμένης ὑπὸ τοῦ νόμου ἀπαραιτήτου ἡμερομηνίας διὰ τὴν ἔκδοσιν τῶν ἐκλογικῶν βιβλιαρίων.

Λόγῳ καὶ ἔργῳ, δηλονότι, ἡ Χωροφυλακὴ εἶχεν ἀποδυθῆ εἰς ἀγῶνα ὑπὲρ τῶν ἐκπροσωπούντων τὸ ἀστικόν, τὸ δημοκρατικὸν καὶ κοινοβουλευτικὸν σύστημα καὶ καθεστὼς πολιτικῶν ὀργανισμῶν, λόγῳ καὶ ἔργῳ μὴ σαφῶς διαγεγραμμένῳ βεβαίως ἐν τοῖς Κανονισμοῖς τοῦ Σώματος, ὁπωσδήποτε ὅμως ἀπροσώπως ὑπὲρ τῶν ἀντικειμενικῶν σκοπῶν τοῦ τομέως τῆς 'Εθνικῆς 'Ασφαλείας τῆς ἀποστολῆς του ἀπολύτως συμπεριλαμβανομένῳ. Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς γενικῆς ταύτης προσπαθείας ἔλαβον ἀσφαλῶς χώραν καὶ εὐάριθμοι τινὲς ἐκτροπαὶ παρά τινων βαθμοφόρων ἐκδηλωθέντων καὶ ὑπὲρ συγκεκριμένων κομμάτων, ἀναμφισβητήτως οὗτοι προσέφερον κακὰς ὑπηρεσίας καὶ ἀποτελοῦν οἰκτρὰν μειοψηφίαν. 'Υπῆρξεν λάθος ὅτι ἡ ἀντικομμουνιστικὴ αὕτη προσπάθεια καὶ θέσις ἐσυνεχίσθη καὶ μετὰ τὴν προκήρυξιν τῶν ἐκλογῶν, διότι κατὰ τὴν περίοδον ταύτην τὰ ὄργανα τῆς Χωροφυλακῆς ἔδει νὰ περιορισθῶσιν αὐστηρῶς εἰς μίαν διαρκῆ ἐπαγρύπνησιν ἐπὶ τῆς τάξεως καὶ ἀσφαλείας. Εἰς τοῦτο ἔπταισεν ἡ τότε λεονταρίζουσα ἡγεσία τοῦ Σώματος, ἐπαναλαβάνομεν ὅμως ὅτι οὐδέποτε καὶ ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει καὶ παρ' οὐδενὸς ἐγένετο διάκρισις μεταξὺ τῶν ἐθνικῶν κομμάτων, ἐγένετο ὅμως διάκρισις, ἀνεπίτρεπτος πλέον καθ' ἡμᾶς κατὰ τὴν προεκλογικὴν περίοδον, μεταξὺ ἐθνικῶν Κομμάτων καὶ τοῦ κόμματος τῆς Ε.Δ.Α. Ἕνα μῆνα πρὸ τῆς διενεργείας τῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν τὸ 'Αρχηγεῖον Χωροφυλακῆς ἀπηύθηνε πρὸς τὰς Δ/σεις Χωροφυλακῆς, τὰς 'Ανωτέρας Δ/σεις τὰς ἐπιθεωρήσεις καὶ τὴν Γενικὴν Δ/νσιν Χωροφυλακῆς τὴν ἀκόλουθον ὑπ' ἀριθμ. 102/194/54 ἀπὸ 3-10-1961 διὰ τοῦ ἀσυρμάτου διαταγήν :

«'Εθνικὴ ἀνάγκη ἐπιβάλλει ὅπως συμπεριφορὰ καὶ μεταχείρισις ἔναντι ὑπο-
» ψηφίων Βουλευτῶν 'Ε θ ν ι κ ῶ ν Κ ο μ μ ά τ ω ν ἐκ μέρους ὀργάνων Χωρο-
» φυλακῆς ἔσεται ἴση, δικαία καὶ ἀμερόληπτος STOP Διοικηταὶ 'Αξιωματικοὶ
» καὶ Διοικοῦντες 'Υπαξιωματικοί, ἐνστερνισθῶσι πνεῦμα παρούσης καὶ ἐφαρμό-
» σουν ἀπαρεγκλίτως χαρασσομένην 'Εθνικὴν Γραμμὴν STOP. Πᾶσα αἴτησις,

» παράπονον ἢ διαμαρτυρία ἐκπροσώπων Ἐθνικῶν Κομμάτων νὰ ἐξε-
» τάζηται μὲ κατανόησιν καὶ νὰ τακτοποιῆται ἀμέσως STOP. Πᾶσα παρέκλισις,
» μεροληπτικὴ ἐνέργεια ἢ ἄνισος μεταχείρισις, θὰ ἐπισύρῃ βαρείας εὐθύνας STOP.
» Οἱ Διοικηταὶ Χωροφυλακῆς, φορεῖς τῆς ὑπηρεσιακῆς γραμμῆς νὰ διοχετεύωσι
» ταύτην εἰς τὰ ὑφιστάμενά των κλιμάκια καὶ νὰ ἐλέγξωσι τὴν ὑλοποίησιν ταύτης
» STOP. Ἀνώτεροι Διοικηταὶ ἐποπτεύωσιν ἐν τῇ περιοχῇ των προσωπικῶς, διὰ
» τὴν πιστὴν τήρησιν καὶ ἐφαρμογὴν διατασσομένων».

Ὁ Ἀρχηγὸς Γ. Βαρδουλάκης

Τὸ κείμενον τῆς διαταγῆς ταύτης ἀποδεικνύει τὴν γενικὴν τοποθέτησιν τῆς Χωροφυλακῆς ἔναντι τῶν Ἐθνικῶν Κομμάτων καὶ ἀφίνει ἔξω τοῦ κύκλου τῶν καθηκόντων τοῦ Σώματος τὸ κεφάλαιον τῶν σχέσεων μὲ Ε.Δ.Α., περὶ ὧν οὐδὲν λέγει.

Αἱ ἐκλογαὶ διενεργήθησαν ὑπὸ ὑπηρεσιακῆς Κυβερνήσεως, τῆς ὁποίας ὁ Πρόεδρος Στρατηγὸς Δόβας Κων., ἐξέδωκε τὴν ἀκόλουθον ὑπ' ἀριθμ. 56561 πρὸς τὰς ἐνόπλους δυνάμεις καὶ τὰ Σώματα Ἀσφαλείας διαταγὴν :

«"Εκφρασις Εὐαρεσκείας»
«Πρὸς τὰς Ἐνόπλους Δυνάμεις τῆς Χώρας καὶ τὰ
Σώματα Ἀσφαλείας».

«Ἐκφράζω τὴν πλήρη εὐαρέσκειαν μου, διότι ἐξεπλήρωσαν μετὰ πλήρους
» ἐπιτυχίας τὴν ἀνατεθεῖσαν αὐταῖς ἀποστολὴν διατηρήσεως τῆς Ἀσφαλείας καὶ
» Τάξεως, τόσον κατὰ τὴν προεκλογικὴν περίοδον ὅσον καὶ κατὰ τὴν ἡμέραν τῶν
» ἐκλογῶν.

» Ἡ ἀνατεθεῖσα ἀποστολὴ ἦτο πράγματι δύσκολος.

» Δύσκολος διότι ἐπέβαλεν ἀφ' ἑνὸς μὲν περιορισμοὺς διὰ τὴν τήρησιν τῆς
» τάξεως, ἀφ' ἑτέρου διὰ τὴν λῆψιν παντὸς δυνατοῦ μέτρου διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῆς
» ἀνεπηρεάστου ἐκφράσεως τοῦ φρονήματος τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ.

» Παρὰ ταῦτα ἐπέτυχον πλήρως. Ἐπέτυχον διότι ἐπέδειξαν ἀνωτέραν ἀντί-
» ληψιν περὶ καθήκοντος, πειθαρχίαν καὶ ψυχραιμίαν. Ἀπεδείχθησαν διὰ μίαν ἀκό-
» μη φορὰν ἄξιοι φρουροὶ τῆς Πατρίδος τοῦ Δημοκρατικοῦ ἡμῶν Πολιτεύματος
καὶ ἄξιοι τῆς ἐμπιστοσύνης τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ.

» Οἱ κ.κ. Ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Ἀμύνης καὶ Ὑφυπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν
» πρὸς τοὺς ὁποίους κοινοποιεῖται ἡ παροῦσα παρακαλοῦνται ὅπως μεριμνήσωσι
» διὰ τὴν δέουσαν ἀνακοίνωσιν.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ Κ. ΔΟΒΑΣ

Παρ' ὅλα ταῦτα ἀμέσως σχεδὸν μετὰ τὰς Ἐκλογὰς ἐξαπελύθη ὑπὸ τοῦ ἐθνικόφρονος κόμματος τῆς «Ἑνώσεως Κέντρου» (Ε.Κ.) τὸ σύνθημα ὀργανώσεως ἑνὸς ἀντικυβερνητικοῦ ἀγῶνος, καθ' ὅσον τὸ Κόμμα τοῦτο διεκήρυττε ὅτι δὲν ἀνεγνώριζεν τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐκλογῶν καὶ συνεπῶς καὶ τὴν Κυβερνησιν ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι κατ' αὐτὸ εἶχεν ἀσκηθῆ κατὰ τὰς ἐκλογὰς βία καὶ νοθεία.

Ὁ ἀντικυβερνητικὸς οὗτος ἀγών, λαβὼν τὸν τίτλον «ἀνένδοτος ἀγών», διετηρήθη ἐν ἀπολύτῳ ἐξάρσει μέχρι τοῦ Νοεμβρίου 1963, ὅτε ἡ ἐξουσία παρεδόθη εἰς τὸν Ἀρχηγὸν τῆς Ε.Κ., ἢ καὶ ἐπέκεινα ἀκόμη, μεταξὺ δὲ τῶν στόχων του ὑπῆρξε καὶ ἡ Χωροφυλακή, ἥτις κατ' ἐξοχὴν ἐδέχθη μύδρους ἀπειλῶν καὶ συκοφαντιῶν ὑπὸ τὴν κατηγορίαν ὅτι ἔλαβε μέρος εἰς τὴν βίαν καὶ νοθείαν.

Περὶ τοῦ ρόλου τῆς Χωροφυλακῆς ὡμιλήσαμεν ἤδη, τὸ δὲ ἐκ τούτου ἀποτέ-

λεσμα ηὐνόησε κατ' ἐξοχὴν τὸ ἐναντίον της ἤδη στρεφόμενον πολιτικὸν κόμμα τῆς Ε.Κ., ὡς περὶ τούτου μαρτυροῦν οἱ ἀριθμοὶ τῶν ἐκλεγέντων βουλευτῶν κατὰ κόμματα, τὰ ἑκατοστιαῖα ποσοστὰ καὶ ἡ λογική, καθ' ἣν δὲν ἦτο δυνατὸν ὁ τέως ψηφοφόρος τῆς Ε.Δ.Α. πρὸς ὃν εἶχον ἀποταθῆ αἱ ὑπηρεσίαι τῆς Χωροφυλακῆς, ἐγκαταλείπων τὴν Ε.Δ.Α. νὰ ἐνταχθῆ εἰς τὴν δεξιώτερα τῆς Ε.Κ. πολιτικὰ κόμματα.

Καὶ ἄλλοτε ἀνεφέρθημεν εἰς τὸν ἀδίστακτον τῶν πολιτικῶν κομμάτων, τῶν περισσοτέρων τοὐλάχιστον, σφαγιασμὸν τῶν πάντων εἰς τοὺς σκοποὺς τῆς ἐπιτυχίας των καὶ ὅτι κατὰ τὴν περίοδον ταύτην ἡ Ε.Β.Χ., θῦμα αὐτῆς τῆς ἀδιστάκτου πορείας, ἐδοκιμάσθη σκληρῶς.

Ὅταν θὰ γραφῆ μία ἀληθὴς πολιτικὴ Ἱστορία τῆς ἐν λόγῳ περιόδου καὶ ἔλθουν εἰς φῶς τὰ παρασκήνια, ἀσφαλῶς ὁ νεοέλλην δὲν θὰ αἰσθανθῆ ὑπερηφάνειαν διὰ τὴν ποιότητα τῶν σκέψεων καὶ τῶν μεθόδων τῶν πολιτικῶν του πρὸς κατάκτησιν τῆς ἐξουσίας, ἡμεῖς ὅμως ἀπὸ τοῦδε εἴμεθα ὑποχρεωμένοι νὰ ἐπισημάνωμεν ὡρισμένας λίαν ἐπιμέμπτους συζητήσεις καὶ προθέσεις περὶ Χωροφυλακῆς πολιτικῶν τινῶν, ἐλθούσας εἰς φῶς ἔν τε τῇ Βουλῇ καὶ ἐκτὸς αὐτῆς, ὑπὸ τέως Ὑπουργῶν, Βουλευτῶν καὶ τέως Βουλευτῶν. Πρόκειται περὶ τῶν μέχρι τῆς στιγμῆς ἀποκαλύψεων.

Κατὰ τὰς ἀποκαλύψεις ταύτας συναντηθεὶς κατὰ τὸ 1960 μετὰ τοῦ τότε Πρωθυπουργοῦ Κων. Καραμανλῆ πολιτικὸς ἡγέτης (ἀρχηγὸς τῆς Ε.Κ.) εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ τότε Ὑπουργοῦ Ἐσωτερικῶν Δημ. Μακρῆ, ἐπρότεινε πολιτικὴν σύμπραξιν κατὰ τὰς μελλούσας ἐκλογὰς καὶ μεταξὺ τῶν ἄλλων ἀπόψεων του εἰσηγήθη : « ...ἐὰν αἱ ἐκλογικαὶ συνθῆκαι, παρὰ τὰς προβλέψεις του, δὲν θὰ ἦσαν ἐξαιρετικαί, θὰ ἔπρεπε νὰ χρησιμοποιηθῆ καὶ ἡ Χωροφυλακὴ πρὸς ἀντιμετώπισιν τῶν κομμουνιστῶν ...» (κατὰ τὸν αὐτήκοον Δ. Μακρῆν ἢ «... θὰ κάνωμε τὰς ἐκλογὰς μὲ τοὺς Χωροφύλακας καὶ μὲ τὸ πιστόλι στὸ χέρι ...» (κατ' ἀφήγησιν ὑφυπουργοῦ Συγκοινωνιῶν Ε. Δενδρινοῦ πρὸς τὴν Βουλὴν τὴν 26-11-1965) (2).

Ἐκ τῶν αὐτῶν παρασκηνιακῶν ἀποκαλύψεων προκύπτει ὅτι ὁ Κων. Καραμανλῆς ἀπέρριψε τὰς εἰσηγήσεις Γ. Παπανδρέου καὶ ἰδία ὅσον ἀφορᾶ τὸν ἔνοπλον βιασμὸν τοῦ λαϊκοῦ φρονήματος.

Ἡ Κυβέρνησις, κατὰ τὰς αὐτὰς πάντοτε πηγάς, ἀπέρριψε μὲν τὰς τόσον ὑβριστικὰς διὰ τὴν Χωροφυλακὴν καὶ τὸ πολίτευμα προτάσεις, ἀντιμετώπισεν ὅμως μετὰ περισσῆς εὐαισθησίας τὴν διὰ τῶν ἐκλογῶν 1958 ἐμφανισθεῖσαν διόγκωσιν τῆς Ε.Δ.Α. καὶ προέβη εἰς τὰς ὡς ἀνωτέρω ἐκτεθείσας διὰ τῆς Χωροφυλακῆς ἀντιδράσεις, ἐν ὀνόματι τοῦ Ἐθνικοῦ στρατοπέδου, οὐχὶ ὅμως διὰ λογαριασμόν της.

Μετὰ τὰς ἐκλογὰς 1961 ἐπηκολούθησαν πολλὰ ἐσωτερικὰ καὶ διεθνῆ γεγονότα, ἐξ ὧν ἐπηρεάσθη σοβαρῶς ἡ ἐξέλιξις τῆς ἐν Ἑλλάδι καταστάσεως, οἷον, ἐκτὸς τοῦ ἀποθρασύναντος τὰ ταραχοποιὰ στοιχεῖα, «ἀνενδότου ἀγῶνος» ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν καὶ τὴν σκέπην τῆς Ε.Κ., ἔλαβον χώραν καὶ σοβαραὶ ἀνακατατάξεις εἰς τὰς μεταξὺ Σοβιετικῆς Ρωσσίας καὶ Ἡνωμ. Πολιτειῶν Βορείου Ἀμερικῆς σχέσεις, κορυφαία τῶν ὁποίων ὑπῆρξεν ἡ ἐπίσκεψις εἰς τὰς Η.Π.Α. τοῦ σοβιετικοῦ δικτάτορος Νικήτα Κροῦτσεφ, ἐνῷ αἱ Η.Π.Α. διὰ τοῦ προέδρου Κέννεντυ προέβαινον εἰς εὐρεῖς ἑλιγμοὺς συνυπάρξεως.

---

(2) Βλέπε πρακτικὰ Βουλῆς 26-11-65, Ἐφημ. «ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ» κλπ. φύλλα 27-11-1965, 1, 2, 3, 4 καὶ 14-12-1965.

'Αναφέρομεν τὰς σχέσεις τῶν δύο τούτων ἰσχυρῶν τῆς γῆς, διότι εἰς τὰ παζαρεύματα τούτων περιλαμβάνεται πάντοτε καὶ ἡ τύχη πολλῶν ἄλλων λαῶν ἢ ὁπωσδήποτε ἐκ τῶν σχέσεων τούτων ἐπηρεάζονται πάντοτε καὶ αἱ συνθῆκαι τῆς ἐσωτερικῆς ἡμῶν καταστάσεως. Αἱ κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην ἐμφανισθεῖσαι θορυβώδεις, ὑπὲρ τῆς δῆθεν εἰρήνης, ἐκδηλώσεις τῶν κομμουνιστῶν ἢ τῶν ὑπὸ τοῦ κομμουνισμοῦ ἀμέσως ἢ ἐμμέσως ἐπηρεαζομένων, ἐξ ὧν προεκλήθησαν σοβαραὶ δοκιμασίαι διὰ τὴν δημοσίαν τάξιν καὶ ἡσυχίαν, ὑπῆρξαν ἀποτέλεσμα ἀντιδράσεως ἐπὶ παγκοσμίου ἐπιπέδου τοῦ διεθνοῦς κομμουνισμοῦ κατὰ τῆς 'Αμερικανικῆς ὑπεροπλίας εἰς τὰ ἀτομικὰ ὅπλα.

'Εν ὀνόματι τοῦ «ἀνενδότου» καὶ ἠχηρῶν τινῶν συνθημάτων περὶ Δημοκρατίας, περὶ Κράτους δικαίου, περὶ λαϊκῆς κυριαρχίας καὶ πολλῶν ἄλλων παρεμφερῶν, ἐξαπελύθη μιὰ σφοδρὰ πολεμικὴ κατὰ 'Υπηρεσιῶν, 'Αρχῶν καὶ προσώπων, ἰδιαιτέρως δὲ κατὰ τῆς Χωροφυλακῆς καὶ τῶν ἀνδρῶν της.

Μία περιέργως, φανατισμένη καὶ ἐχθρικὴ συμπεριφορὰ ἐξεδηλώθη κατὰ τῆς Χωροφυλακῆς, συμπεριφορὰ ἥτις δὲν περιωρίσθη εἰς ἀπειλάς, ἀφορισμοὺς καὶ θεωρητικὰς ἐπιδιώξεις πρὸς κάμψιν τοῦ φρονήματος ἀντιστάσεως τῶν ἀνδρῶν τοῦ Σώματος, ἀλλ' ἐπεξετάθη καὶ εἰς τὴν προσπάθειαν δημιουργίας κλίματος φοβίας καὶ τρομοκρατήσεως διὰ τῆς ὑποβολῆς ἀθρόων μηνύσεων, κατὰ τὸ πρότυπον τῆς ἐαμικῆς τακτικῆς 1944 - 1945, ὅτε καὶ πάλιν εἶχον ὑποβληθῆ ἀθρόαι μηνύσεις κατ' ὀργάνων Χωροφυλακῆς ἐπὶ δοσιλογισμῷ.

Συνεστήθησαν συνεργεῖα ἐξ ἁπλῶν πολιτῶν, ἐκ δικηγόρων, ἐκ πολιτευτῶν κλπ., ἅτινα ἐπεδόθησαν εἰς τὴν ἀναζήτησιν στοιχείων πρὸς θεμελίωσιν τῆς περὶ βίας καὶ νοθείας κατηγορίας καὶ βάσει πολὺ ἐπιπολαίων τοιούτων στοιχείων ὑπεβλήθησαν ὁμαδικαὶ κατὰ τῶν ὀργάνων τῆς Χωροφυλακῆς μηνύσεις διὰ παραβάσεις τοῦ ἐκλογικοῦ νόμου, ἤτοι ὅτι εἶχον ἐφοδιασθῆ παρανόμως δι' ἐκλογικῶν βιβλιαρίων, ὅτι εἶχον διπλοψηφίσει, ὅτι εἶχον χορηγήσει ψευδεῖς βεβαιώσεις διὰ τὴν ἔκδοσιν ἐκλογικῶν βιβλιαρίων πολιτῶν ἢ ὅτι ἤσκησαν βίαν (ψυχολογικὴν - σωματικὴν) ἐπὶ ψηφοφόρων πρὸς μεταστροφὴν των ὑπὲρ τοῦ κυβερνῶντος κόμματος τῆς 'Εθνικῆς Ριζοσπαστικῆς 'Ενώσεως (Ε.Ρ.Ε.).

Δὲν εἶναι δυνατὸν ν' ἀναφερθῶμεν λεπτομερῶς εἰς τὰς τοιαύτας μηνύσεις, ἐνδεικτικῶς ὅμως θίγομεν ἐνίας ἐξ αὐτῶν, ἐκ τοῦ χειρισμοῦ καὶ τῆς ἐπιμονῆς ἐπὶ τῶν ὁποίων ἀποδεικνύεται τὸ πάθος τῆς ἐπιδιωκομένης πολιτικῆς μισαλλοδοξίας.

Διὰ μιᾶς μηνύσεως εἶχον μηνυθῆ ὁμαδικῶς πολυάριθμα ὄργανα ὑπηρεσιῶν Χωροφυλακῆς Προαστείων, βάσει τῆς ὁποίας ἐνηργήθη ἐξέτασις μετὰ τὸ πέρας τῆς ὁποίας ἡ μήνυσις ἐτέθη εἰς τὸ ἀρχεῖον, ὡς μὴ προκυψάντων στοιχείων ποινικῆς ἐνοχῆς.

'Ο Εἰσαγγελεὺς Πλημμελοδικῶν 'Αθηνῶν ἀπαντῶν εἰς ἔγγραφον τοῦ 'Αρχηγείου Χωροφυλακῆς διὰ τοῦ ὑπ' ἀρίθμ. 3611 ἀπὸ 17-1-1962 ἐγγράφου του διεβίβασε τὴν ὑπ' ἀριθμ. 561 ἀπὸ 15-1-1962 παραγγελίαν τοῦ εἰσαγγελέως 'Εφετῶν 'Αθηνῶν, δι' ἧς ἐγένετο δεκτὸν ὅτι δὲν ἔλαβον χώραν παράνομοι ἐφοδιασμοὶ δι' ἐκλογικῶν βιβλιαρίων, ὅτι δὲν διεπιστώθη διπλοψηφία ἀνδρῶν Χωροφυλακῆς καὶ ὅτι ἐχορηγήθησαν μὲν ἀνακριβεῖς τινὲς βεβαιώσεις ἐξ ἀμελείας ἐνίων ἀστυνομικῶν ὀργάνων, πλὴν ὅμως, ὡς ἐτονίζεν ἐν τέλει ὁ Εἰσαγγελεὺς 'Εφετῶν : «... 'Ε π ρ α ξ α ν ὅ μ ω ς τ ο ῦ τ ο ἀ δ ι α κ ρ ί τ ω ς Κ ο μ μ ά τ ω ν ἐ ν τ ῇ ἀ π ό ψ ε ι ὅ π ω ς

διευκολύνωσι τὴν ὑποχρεωτικὴν ἐγγραφὴν τῶν ἀτόμων εἰς τοὺς ἐκλογικοὺς καταλόγους...» καὶ συνεχίζων κατέληγεν ὁ εἰσαγγελεὺς Ἐφετῶν : «... Συνεπῶς πρὸς ταῦτα καὶ δεδομένου ὅτι τὴν ἔκδοσιν τῶν βεβαιώσεων κατοικίας τῶν αἰτούντων τὴν ἐγγραφὴν εἰς τοὺς ἐκλογικοὺς καταλόγους ἀτόμων ἐπιβάλλει ὡς καθῆκον εἰς τὰς Ἀστυνομικὰς καὶ ἐνοριακὰς Ἀρχὰς τὸ ἄρθρον 32 τοῦ Ν. «περὶ ἐκλογῆς Βουλευτῶν» (κωδ. 1956) καὶ ὅτι διὰ τὴν θεμελίωσιν τοῦ ἐκ τοῦ ἀδικήματος ἐν ἐκδόσει ψευδῶν βεβαιώσεων ἀξιοῦται δόλος (ἄρθρ. 242 Π.Κ.) κρίνεται ὅτι μὴ χωρήσαντος δόλου κατὰ τὴν πρᾶξιν δὲν ἐθεμελιώθη ποινικὸν ἀδίκημα.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 15 Ἰανουαρίου 1962
Ὁ εἰσαγγελεὺς Ἐφετῶν Κ. Χριστόπουλος

Τὸ ἔγγραφον τοῦτο προεκλήθη διότι τὸ Ἀρχηγεῖον Χωροφυλακῆς ἐπιέζετο σφόδρα νὰ θέσῃ ὑπ' ὄψιν τῆς Κυβερνήσεως τὴν ἀλήθειαν καὶ τὴν συγκεκριμένην κατάστασιν συνεπείᾳ, τοῦ διεξαγομένου ἐντόνου δημοσιογραφικοῦ θορύβου (3) ὑπὸ τοῦ φιλικοῦ πρὸς τὸν «ἀνένδοτον» ἀγῶνα τύπον.

Παρομοίας φύσεως προσπάθειαι κατεβλήθησαν καθ' ἅπασαν τὴν χώραν ἀποβλέπουσαι διττῶς ἢ εἰς τὴν ἐξουθένωσιν δυναμικῶν τινῶν ὀργάνων τῆς Χωροφυλακῆς ἢ εἰς τὴν γενικὴν κάμψιν τῆς ἠθικῆς ἀντιστάσεως τούτων, ἔναντι τῶν ἰδιοτελῶν πολιτικῶν ἐπιδιώξεων.

Εἰς τὴν Θεσσαλονίκην κατεμηνύθησαν οἱ Ὑποστράτηγος Κων. Μήτσου ὅτι ἔλαβεν παρανόμως ἐκλογικὸν βιβλιάριον, Ἐμμανουὴλ Τζηρίτας ὑπομοίραρχος καὶ ἱερεὺς Κυριᾶκος Παπαδόπουλος ὡς ἐκδόντες ψευδῆ βεβαίωσιν.

Τὸ Συμβούλιον Πλημμελειοδικῶν Θεσσαλονίκης διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 683/1962 βουλεύματος του ἀπεφάνθη νὰ μὴ γίνῃ κατηγορία κατὰ τῶν καταμηνυθέντων, τὸ βούλευμα ὅμως τοῦτο ἐξεκάλεσαν ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου Ἐφετῶν οἱ Στέφανος Τσαπάρας δικηγόρος καὶ Κωνσταντῖνος Τσῖρος κάτοικοι Θεσσαλονίκης, τοιοῦτος παραξυσμὸς εἶχε δημιουργηθῆ.

Τὸ Συμβούλιον Ἐφετῶν Θεσσαλονίκης, διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 196/1962 βουλεύματος του, ὄχι μόνον ἀπέρριψε τὴν ἔφεσιν ταύτην ἀλλὰ καὶ ἐπέβαλεν εἰς βάρος τῶν ἐκκαλεσάντων τὰ δικαστικὰ ἔξοδα καὶ τέλη.

Εἶναι γεγονὸς ὅτι ἱκανὸς ἀριθμὸς ὀργάνων τῆς Χωροφυλακῆς διεσύρθη καὶ ἐδεινοπάθησε καὶ ἡ ἀπὸ τοῦ 1960 διαφανεῖσα ποιά τις μείωσις καὶ κάμψις τῆς ὑπηρεσιακῆς ἀποδόσεως ἕνεκεν αἰτίων ἀναγομένων εἰς τὴν διοίκησιν, ἤδη, ὑπὸ τὸ κράτος μιᾶς συνεχοῦς ἐντατικῆς ψυχολογικῆς βίας καὶ ἀπειλῆς, ἐδοκιμάζετο σοβαρῶς, δεδομένου ὅτι ἀπὸ πλευρᾶς Κυβερνήσεως ἢ ἡγεσίας οὐδὲν μέτρον προστασίας ἢ ἀναθαρρήσεως ἐλαμβάνετο, οὔτε ἐπλήττοντο οἱ δειλλιῶντες ἢ ὁπωσδήποτε σοβαρῶς ἐκτρεπόμενοι ὡς φόβο συσχεθέντες κ.λ.π.

---

(3) Αἱ ἐφημ. «ΒΗΜΑ» καὶ «ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ» ἐδημοσίευον μεταξὺ τῶν ἄλλων «Ὁ πλήρης πίναξ τῆς νοθείας εἰς Ν. Φιλαδέλφειαν», «Τὸ Κέντρον καταγγέλλει συγκεκριμένην νοθείαν» κλπ. Τὸ κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἔγγραφον τοῦ εἰσαγγελέως Ἐφετῶν εἶχε στηριχθῆ εἰς ἀναφορὰν τοῦ εἰσαγγελέως Πρωτ.'Αθηνῶν, ὑπ' ἀριθμ. Α.Β.Μ. 25862 'Αριθμ. 1499 ἀπὸ 9-1-1962 πρὸς εἰσαγ.'Εφετῶν δι' ἧς εἶχεν ἀναφέρει ὅτι ἐκ τῶν ὡς ἀνυπάρκτων καταγγελλομένων προσώπων 117 ἦσαν ὑπαρκτά, 6 οὐχὶ ἐγγεγραμμένα, ὅτι ἐγγραφὴ ἐγένετο ἀδιακρίτως πολιτικῆς παρατάξεως καὶ ὅτι ἀπεκλείετο περίπτωσις διπλοψηφίας καὶ οὕτω ὁ θόρυβος ἀπεδεικνύετο κοῦφος, ὡς ἀνεδαφικὸς καὶ ἀνειλικρινής·

'Αναφέρομεν τὸ ἀκόλουθον περιστατικόν. Ὁ Χωροφύλαξ Μαρῆς Γεώργιος τοῦ Στυλιανοῦ ὑπηρετῶν εἰς τὸ Δ' 'Αστυνομικὸν Τμῆμα Ἡρακλείου Κρήτης, πατὴρ τριῶν τέκνων ἡλικίας 6, 10, καὶ 12 ἐτῶν τὴν 27-2-1961 ἐτιμωρήθη δι' 20ημέρου αὐστηρᾶς φυλακίσεως «διότι ὡδήγησε τὴν σύζυγόν του ἐν πολιτικῇ περιβολῇ ἵνα λάβῃ ἡ θυγάτηρ του δῶρον ἐκ διανομῆς γενομένης ὑπὸ τῆς Ε.Δ.Α. Πόλεως Χανίων», ἐν συνεχείᾳ δὲ ἡ Α.Δ.Χ. Κρήτης διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 12791/3/14α ἀναφορᾶς της ἐπρότεινε τὴν μετάθεσιν τούτου ἐξ Ἡρακλείου τῆς Σ.Χ. 'Ασηγωνιᾶς(!).

Τὸ 'Αρχηγεῖον Βασιλικῆς Χωροφυλακῆς παρέμεινεν ἀπαθὲς πρὸ τῆς ἐθνικῶς ἀπαραδέκτου καὶ στρατιωτικῶς ἀναξιοπρεποῦς ταύτης στάσεως τοῦ τε ὀργάνου καὶ τῆς γνώμης τῆς Α.Δ.Χ. Κρήτης. Πῶς εἶναι δυνατὸν νὰ ὑπάρχῃ ὄργανον τῆς Χωροφυλακῆς μὲ τοιαύτας ἠμβλυμένας ἀντιλήψεις;

'Ηγωνίζοντο οἱ τοῦ ἀνενδότου ἀγῶνος νὰ δημιουργήσωσι τὴν ψύχωσιν ὅτι ἐν τῇ Χωροφυλακῇ ἠσκεῖτο κομματικὴ πολιτική, ὅτι εὑρίσκοντο ἐν διωγμῷ οἱ πολιτικοί των φίλοι καὶ ὅτι ἡ Δημοκρατία «κατεσπαράσσετο» ὑπὸ τῶν «Λεόντων τῆς ἄκρας δεξιᾶς», τῆς Κυβερνήσεως δηλονότι.

Τὰ ἀφορῶντα τὴν Χωροφυλακὴν ἀπετέλουν ἀποκυήματα νοσηρᾶς φαντασίας καὶ ἔργα ἐλαχίστων ἀναξιοπρεπῶν ὀργάνων τοῦ Σώματος, ἅτινα, διὰ νὰ ἀποδείξωσι μείζονα δουλικότητα πρὸς ἀπόκτησιν μετοχῶν διὰ τὴν ἐνδεχομένην αὔριον, μετέφερον διάφορα περιστατικὰ καὶ ὑπηρεσιακὰ ἀντικείμενα μετὰ διαστροφῆς καὶ σοβαρᾶς παραλλαγῆς εἰς τὰ ἀντιμαχόμενα πολιτικὰ κόμματα, ἅτινα ὑπέθαλπτον τὴν τοιαύτην κατάπτωσιν καὶ καταρράκωσιν τῶν ὑπηρεσιακῶν συνειδήσεων. Εἶχον λησμονήσει τὰ ὄργανα ἐκεῖνα τὴν θέσιν καὶ ἀποστολήν των, καὶ ἄτομα μειωμένων ἠθικῶν ἰδιοτήτων, δυναμεων καὶ προσόντων, ὡς ἦσαν, εἶχον μεταβληθῆ εἰς ἀναξιοπρεπῆ ὄργανα διασυρμοῦ καὶ κατασυκοφαντήσεως τοῦ Σώματος εἰς τὰς ἀγκάλας τοῦ ὁποίου εἶχον γαλαουχηθῆ, ἀνδρωθῆ καὶ ἐθερμαίνοντο, ἔναντι προσδοκωμένων εὐτελῶν ἰδιοτελῶν ἀνταλλαγμάτων. 'Αλλὰ καὶ ἡ ἡγεσία τοῦ Σώματος ὄχι μόνον δὲν ἠδυνήθη νὰ διαφυλάξῃ καὶ νὰ προστατεύσῃ τὸ Σῶμα ἐκ τοιούτου εἴδους πολιτικῶν καὶ κομματικῶν κακοποιῶν διεισδύσεων, ἃς πολλάκις καὶ προεκάλει, ἀλλὰ καὶ ὑπείκουσα εἰς ὅλα τὰ ρεύματα καὶ τὰς τάσεις δὲν ἔπληττε καιρίως τὰ κακοποιὰ ταῦτα ὄργανα, τοὺς ἀναξίους ἐκείνους στρατιώτας, εἴτε 'Αξιωματικοὺς εἴτε ὁπλίτας, καίτοι οἱ περισσότεροι εὑρίσκοντο πλησίον της. Οὕτω ἀφ' ἑνὸς μὲν ἀνεπτύχθησαν ὁ Ρασπουντινισμὸς καὶ παραγοντισμός, ἀφ' ἑτέρου δὲ μία εὐτελὴς κατηγορία πληροφοριοδοτῶν εἰς βάρος τῆς τάξεως καὶ τῆς γαλήνης ἐν τῷ Σώματι.

Τὸ ἐντεῦθεν καὶ ἐκ τοῦ «ἀνενδότου» ἀγῶνος ἀναπτυσσόμενον κλῖμα ἤρξατο ἐκμεταλλευόμενος ὁ κομμουνισμός, ἰδίᾳ εἰς τὰς μεγαλουπόλεις καὶ ἐν τάχει ἀνασυνταχθεὶς ἀπέβαινεν ὁσημέραι ἀπειλητικώτερος διὰ τὴν τάξιν.

ΤΑΓΜΑΤΑ ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΗΣ

Τὸ ἄρθρον 15 τοῦ Ν.Δ. 3365/1955 «περὶ κώδικος Ε.Β.Χ.» καθορίζει τὴν ἀποστολὴν τοῦ ἐν 'Αθήναις ἑδρεύοντος Συντάγματος Χωροφυλακῆς, τοῦ Συντάγματος τὸ ὁποῖον εἶχε σώσει τὰς 'Αθήνας καὶ τὴν Ἑλλάδα ἐκ τῆς κομμουνιστικῆς ἐπιβουλῆς τοῦ 1944, καθορίζει δηλονότι ὅτι ἀποστολὴ τοῦ Συντάγματος τούτου εἶναι ἡ ἐνίσχυσις τῶν ὑπηρεσιῶν Χωροφυλακῆς πρὸς τήρησιν τῆς 'Ασφαλείας καὶ

Τάξεως. Παρὰ ταῦτα ὅμως, μετὰ τὴν κατὰ τὸ ἔτος 1957 μείωσιν τῆς δυνάμεως τῆς Χωροφυλακῆς, ἡ δύναμις τοῦ Συντάγματος εἶχε περιορισθῆ εἰς ὀλίγους τεχνικοὺς καὶ ὁδηγοὺς ὀχημάτων, ἐνῶ αἱ ἀνάγκαι τῆς δημοσίας τάξεως ἐπληθύνοντο καὶ ἀπήτουν ἑτοιμότητα δυνάμεως πρὸς ἄμεσον μετακίνησιν καὶ μάλιστα δυνάμεων εἰδικῶς ἐκπαιδευμένων εἰς τὴν ἀντιμετώπισιν ὀχλοκρατικῶν κλπ. διαδηλώσεων καὶ συγκεντρώσεων.

Κατόπιν τούτων δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑφυπουργοῦ Ἐσωτερικῶν, Δημ. Δαβάκη, διετάχθη τὴν 28 Ἰουλίου 1962 ἡ σύστασις ἐν Ἀθήναις μὲν μιᾶς διλοχίας Χωροφυλακῆς, εἰς Θεσσαλονίκην δὲ ἑνὸς λόχου.

Ἐπὶ σκοπῷ ἀντιπολιτεύσεως τῆς Κυβερνήσεως ἐξαπελύθη βιαιοτάτη ἐπίθεσις κατὰ τῶν ταγμάτων τούτων τῆς Χωροφυλακῆς, καθ' ὧν ἐχρησιμοποιήθησαν αἱ πλέον βάναυσοι καὶ ἔξαλλοι ὕβρεις, χωρὶς νὰ ὑπάρχουν δικαιολογητικὰ διὰ τοὺς ὑβριστάς.

Κακῆς ποιότητος πνεῦμα ἐφεῦρεν ὡς πολιτικῶς συμφέρον, ἀδιαφοροῦν περὶ τοῦ ἐθνικοῦ καὶ κοινωνικοῦ τοιούτου, νὰ ξέσῃ τὰς μεταξὺ Χωροφυλακῆς καὶ Ἀστυνομίας Πόλεων σχέσεις, αἵτινες ἀπό τινων ἐτῶν εἶχον παγιωθῆ, καὶ σὺν τοῖς ἄλλοις νὰ παρουσιάσῃ τὴν σύστασιν τῶν ταγμάτων τῆς Χωροφυλακῆς ὡς ἄμεσον ἀπειλὴν κατὰ τῆς ἐδαφικῆς δικαιοδοσίας καὶ ἁρμοδιότητος τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων. Δὲν ἀποκλείεται ἡ πατρότης τῆς ἰδέας ταύτης ν' ἀνάγεται εἰς μικροψύχους σκοτεινὰς κατὰ τῆς Χωροφυλακῆς ἐπιδιώξεις, διότι αὕτη προεβλήθη ταυτοσήμως σχεδὸν διὰ πλειόνων δημοσιογραφικῶν ὀργάνων τῆς αὐτῆς βεβαίως κομματικῆς παρατάξεως. Οὕτω ἡ Ἐφημερὶς «Ἐλευθερία» τῶν Ἀθηνῶν, σχολιάζουσα εἰς τὸ φύλλον τῆς 18-10-1962 σχετικὰς ἀνακοινώσεις τοῦ Ὑφυπουργοῦ Ἐσωτερικῶν Δ. Δαβάκη καὶ παρερμηνεύσασα φρᾶσιν τῆς περὶ συστάσεως τῆς διλοχίας διαταγῆς καθ' ἣν ὅτι αὕτη θ' ἀποβλέπῃ «εἰς τὴν ἀποτελεσματικὴν ἀντιμετώπισιν τῶν ὑπηρεσιακῶν προβλημάτων ὁπουδήποτε ταῦτα ἀναφύονται», ἔγραφεν: «Αὐτὸ σημαίνει, ὅτι πρόκειται καὶ νὰ παραβιασθῇ ἡ ἁρμοδιότης τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων εἰς τὰς Ἀθήνας, διὰ νὰ παραδοθῇ ἡ τήρησις τῆς τάξεως ἐναντίον τοῦ λαοῦ εἰς τὰ συγκροτούμενα Τάγματα Ἀσφαλείας». Ἐπίσης ἡ ἐφημερὶς «Ἀθηναϊκή», εἰς τὸ φύλλον τῆς 22-10-1962 ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἡ στολὴ τῶν Πραιτωριανῶν», ἔγραφε μεταξὺ τῶν ἄλλων « ... Διὰ τῆς ἐκ Χωροφυλάκων συγκροτήσεως των, ἐπιχειρεῖται ὄχι μόνον ἡ ὑποκατάστασις τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων, ἡ ὁποία δὲν ἀξίζει αὐτὴν τὴν προσβολὴν ...» κλπ. Τοιαύτη ἔνδειξις οὐδαμόθεν προέκυπτεν ἢ ἠδύνατο νὰ ὑποτεθῇ καὶ ὅμως αἱ ἐφημερίδες, σὺν τῷ πρωτοφανῆ ὑβρεολογίῳ, προέβαινον καὶ εἰς διέγερσιν ἀμοιβαίας διχονοίας καὶ καταφρονήσεως μεταξὺ τῶν δύο ἀστυνομικῶν Σωμάτων, χωρὶς νὰ κινηθῇ κατ' αὐτῶν εἰσαγγελικὴ χείρ.

Ἀλλ' αἱ ὑπηρετοῦσαι τὸν διεξαγόμενον ἀντιπολιτευτικὸν κατὰ τῆς Κυβερνήσεως πολιτικὸν ἀγῶνα ἐφημερίδες εἶχον ἀπωλέσει κάθε ἕρμα δισταγμοῦ καὶ δι' ἐμφανῶν τίτλων καὶ συνεχῶν δημοσιευμάτων ἐπετίθεντο μὲ ἀσυνήθη δριμύτητα καὶ πρωτοφανὲς ὑβρεολόγιον κατὰ τῶν ταγμάτων Χωροφυλακῆς, ἀποσκοποῦσαι ἀσφαλῶς εἰς τὸν πειθαναγκασμὸν τῆς Κυβερνήσεως νὰ μὴ χωρήσῃ εἰς τὸν σχηματισμὸν τῶν ταγμάτων καὶ οὕτω νὰ εἶναι εὐχερὴς ἡ διασάλευσις τῆς τάξεως εἰς διάφορα σημεῖα τῆς ἐπικρατείας, ἔνθα ἡ ἀντιπολιτευομένη πολιτικὴ θὰ ἐκίνει τὸν λαόν. Οὕτω διὰ κτυπητῶν τίτλων ἔγραφον αἱ ἐφημερίδες «Ἀνανεοῦται ὁ μηχανισμὸς τῆς βίας καὶ τῆς νοθείας - Τὰ τρία τάγματα τῶν Πραιτωριανῶν νέα ἀπειλὴ διὰ τὴν Δημοκρατίαν - Τὸ Κέντρον

καταγγέλλει τούς Πραιτωριανούς - Ταγματασφαλῆται καὶ ταγματαλῆται - 'Οργάνωσις τῶν ΕΣ-ΕΣ κλπ.». Ὁσάκις ἀνεφέροντο εἰς τὰ τάγματα ταῦτα δὲν τὰ ἀνέφερον διὰ τοῦ πραγματικοῦ των τίτλου «Τάγματα Χωροφυλακῆς», ἀλλά, ἐμφανίζοντες τὴν Χωροφυλακὴν κάτι διάφορον τῶν ταγμάτων τούτων, ἀπεκάλουν ταῦτα λίαν προκλητικῶς καὶ ταυτοσήμως πρὸς τὰ κακοφήμου ἐν μέρει δραστηριότητος κατὰ τὴν κατοχικὴν περίοδον Τάγματα Ἀσφαλείας, ὡμίλουν καὶ ὑπεδείκνυον περὶ εἰδικῆς στολῆς τούτων ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἡ στολὴ τῶν Πραιτωριανῶν» καὶ τὰ τοιαῦτα (4).

Ὄργανα, ἐξ ἐκείνων τῶν εὐτελῶν περὶ ὧν ἐποιησάμεθα ἤδη λόγον, παρέδωκαν εἰς τὰς τοιουτοτρόπως ἐπιτιθεμένας ἐφημερίδας ἀντίτυπον τῆς ἀπορρήτου διαταγῆς Ὑφυπουργοῦ Ἐσωτερικῶν περὶ συγκροτήσεως Διλοχίας παρὰ τῷ Συντάγματι Χωροφυλακῆς Ἀθηνῶν καὶ οὕτω ἡ διαταγὴ αὕτη ἐδημοσιεύθη ὑπὸ τῆς ἐφημερίδος «Ἐλευθερία» εἰς τὸ φύλλον τῆς 18-10-62.

Γενικῶς ἡ Χωροφυλακὴ ὑβρίζετο συνεχῶς καπηλικώτατα ὑπὸ διάφορα προσχήματα, καὶ κυρίως εἶχε γίνει ὁ στόχος τῆς ἐπιδιωκομένης διαβρώσεως. Ἐνῶ ἐγένετο μία ἀήθης ἐπίθεσις κατὰ τῶν ταγμάτων Χωροφυλακῆς, ἐπανδρωθέντων ἐξ ὁλοκλήρου ὑπὸ μονίμων Ἀξιωματικῶν καὶ ὁπλιτῶν τοῦ Σώματος καὶ μάλιστα ἐκ τῶν καλυτέρων, κατεβάλλετο ἔντονος προσπάθεια νὰ παρουσιασθοῦν τὰ ἔργα τῶν ταγμάτων ὡς ἐγκληματικὰ καὶ μὴ συμβιβαζόμενα μὲ τὴν Χωροφυλακὴν καὶ νὰ ὑψωθῇ ἕνα χάσμα καὶ ἕνα κῦμα ἀπειθαρχίας καὶ ἀνυπακοῆς ἐνδεχομένως. Οἱ ὑβρίζοντες τὰ τάγματα ἔπλεκον ἀπὸ τοῦ πονηροῦ ἐγκώμια διὰ τὴν ὑπόλοιπον Χωροφυλακήν.

Ἔναντι τῆς βαναύσου ταύτης καταφορᾶς καὶ μεταχειρίσεως τοῦ τε Σώματος καὶ τῶν ἀνδρῶν αὐτοῦ οὐδεὶς ἐκίνησε τὸν νόμον ἢ ἐζήτησε τοῦτο, οὐδὲν τὸ ἀξιόλογον προστατευτικὸν καὶ ἀμυντικὸν ἔργον τῆς ἡγεσίας, πολιτικῆς καὶ ἐκείνης τοῦ Σώματος, ἀνεύρομεν ἔναντι τῶν ὁμαδικῶν ὕβρεων καὶ συκοφαντιῶν.

Τὸ ὀλιγώτερον τὸ ὁποῖον ὤφειλε νὰ πράξῃ ἡ ἡγεσία τοῦ Σώματος ἦτο νὰ παραιτηθῇ διαμαρτυρομένη διὰ τὴν κακοποίησιν τῆς Χωροφυλακῆς, εἰς τὴν ὁποίαν οἱ πάντες, πλὴν τῶν Κομμουνιστῶν, ὤφειλον ἐθνικὴν καὶ κοινωνικὴν εὐγνωμοσύνην.

Ὁ κορεσμὸς ἐπέφερε τὸ τέλος τῶν ὕβρεων, φρονοῦμεν ὅμως ὅτι αἱ ὕβρεις ἐκεῖναι παρέμεινον τόσον ἀναιτιολόγητοι καὶ ἄσκοποι, ὥστε καὶ ἡ ἀνάμνησις αὐτῶν νὰ προκαλῇ ἀκατανοήτους ἀπορίας.

Ἡ Ἱστορία ὀφείλει ἀκόμη νὰ παρατηρήσῃ ὅτι ὅταν ἡ ἡγεσία τοῦ «ἀνενδότου» ἀγῶνος ἔγινε Κυβέρνησις τῆς Χώρας, δὲν διέλυσε τὰ τάγματα ταῦτα καὶ οἱ ἄλλοτε ποτὲ κατήγοροι τῶν μονάδων αὐτῶν ἐσιώπησαν παντελῶς, καὶ ὄχι μόνον τοῦτο ἀλλὰ καὶ ὅταν κατὰ τὸ 1964 αἱ σχέσεις Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας εἶχον ὀξυνθῇ σοβαρῶς τὰ τάγματα ταῦτα τῆς Χωροφυλακῆς μετεφέρθησαν κατεπειγόντως εἰς Δωδεκάνησον διὰ νὰ φρουρήσωσι τὴν τιμὴν καὶ τὴν ἀκεραιότητα τῆς Ἑλλάδος ...

---

(4) Βλέπε ἐφημ. «ΝΕΑ» 16 καὶ 17 Ὀκτωβρίου 1962. Εἰς τὴν κατὰ τῶν ταγμάτων Χωροφυλακῆς πολεμικὴν ἔλαβεν μέρος καὶ ὁ Θεατρικὸς συγγραφεὺς καὶ χρονογράφος Δ. Ψαθᾶς, διὰ τοῦ εἰς τὴν ἐφημ. «ΝΕΑ» δημοσιευθέντος τὴν 19-10-1962 χρονογραφήματός του, ὁ ὁποῖος διὰ νὰ καταστήσῃ ἐντυπωσιακὴν καὶ σπουδαιοφανῆ τὴν πολεμικήν του ἀνεφέρετο εἰς ἐγκληματικὰς τινὰς ἐνεργείας συνεργασθεισῶν μετὰ τῶν Γερμανῶν κατὰ τὴν κατοχὴν εἰς βάρος Ἑλλήνων ὁμάδων, ὑπὸ τὸν τίτλον τάγματα Ἀσφαλείας, πρὸς τὰς ὁποίας ἐξωμοίωνε καὶ τὰ συνεστημένα τάγματα Κατέληγε μὲ τὴν φράσιν «Ντροπή, γιὰ ὄνομα τῆς Παναγίας!». Ἀληθῶς Ντροπή.

ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ ΚΡΗΤΗΣ

Τῇ προσκλήσει καὶ εὐθύνῃ τῆς Ἑνώσεως Γεωργικῶν Συνεταιρισμῶν Ἡρακλείου - Κρήτης τὴν 10,30 πρωϊνὴν ὥραν τῆς 25 Ἰουλίου 1962 ἐπραγματοποιήθη συγκέντρωσις 5 - 6 χιλιάδων ἀγροτῶν καὶ ἄλλων στοιχείων εἰς τὸν θερινὸν Κινηματογράφον «ΚΑΣΤΟΝ». Σκοπὸς τῆς συγκεντρώσεως ἦτο ἡ διαμαρτυρία διὰ τὴν μὴ ρύθμισιν τῆς τιμῆς τῆς Σουλτανίνας καὶ τῶν Ἀγροτικῶν χρεῶν. Εἰς τὴν ὀργάνωσιν καὶ ἐπιτυχίαν τῆς συγκεντρώσεως ἀνεμίχθησαν βουλευταὶ καὶ πολιτευταὶ τόσον τοῦ διεξάγοντος τὸν ἀνένδοτον ἀγῶνα Κόμματος Ε.Κ. ὅσον καὶ τῆς Ε.Δ.Α.

Πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν ὁμιλιῶν καὶ ἐνῶ αἱ Ἀρχαὶ καὶ δυνάμεις χωροφυλακῆς παρηκολούθουν τὴν τάξιν ἐν τῷ χώρῳ τῆς συγκεντρώσεως δισχίλιοι περίπου ἀναρχικοί, διαλαθόντες τῆς προσοχῆς τῶν Ἀρχῶν, ἀπεσπάσθησαν τοῦ κυρίου ὄγκου τῆς συγκεντρώσεως καὶ κατευθυνθέντες εἰς Νομαρχιακὸν Κατάστημα, ἀφοῦ ἀνέτρεψαν τὴν ὀλιγομελῆ φρουρὰν αὐτοῦ, εἰσῆλθον ἐντὸς αὐτοῦ καὶ ἐπεδόθησαν εἰς πράξεις καταστροφῆς. Ὁ ἡγούμενος τούτων βουλευτὴς τῆς Ε.Δ.Α. Κύρκος ἐπετέθη κατὰ τοῦ Νομάρχου. Πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς τάξεως ἔσπευσε δύναμις Χωροφυλακῆς, ἐξ ἧς ἐτραυματίσθησαν 2 Ἀξιωματικοὶ καὶ 6 ὁπλῖται. Ἐκινήθησαν καὶ τμήματα Στρατοῦ ἐναντίον τῶν ὁποίων ἐπέπεσεν ροπαλοφόρος ὄχλος. Ὁ Στρατὸς ἔβαλεν ἐκφοβιστικῶς καὶ ἡ τάξις ἀπεκατεστάθη πρὸς στιγμήν, ἐνῶ ἡ πόλις εὑρίσκετο εἰσέτι ὑπὸ τὸ δέος νέων γεγονότων. Εὐθὺς ὡς ἐγνώσθησαν εἰς Ἀθήνας τὰ γεγονότα διετάχθη καὶ μετέβη ἐπὶ τόπου ὁ Ἀρχηγὸς Χωροφυλακῆς τοῦ ὁποίου παραθέτομεν τὴν ἀκόλουθον τηλεγραφικὴν ἀναφοράν :

Ἐξ Ἡρακλείου Κρήτης 25-7-1962

«Ὑπουργὸν Ἐσωτερικῶν, Ὑφυπουργὸν Ἐσωτερικῶν, Πολιτικὸν γρα-
» φεῖον Προέδρου Κυβερνήσεως καὶ Ἀρχηγεῖον Βασιλικῆς Χωροφυλακῆς.
» Συνεπείᾳ διαταγῆς σας ἐπέβην ἐκτάκτως διατεθέντος πρὸς τοῦτο στρατιω-
» τικοῦ ἀεροπλάνου καὶ ἀφίχθην ἐνταῦθα ὥραν 17,15′ Stop. Ἐξ ἀεροδρομίου κα-
» τηυθύνθην Διοίκησιν Χωροφυλακῆς καὶ ἐκεῖθεν Νομαρχιακὸν Μέγαρον ὅπου εὗρον
» συσκεπτομένους διοικητὴν Μεραρχίας Κρήτης, Νομάρχην Εἰσαγγελέα καὶ Ἀρχὰς
» Χωροφυλακῆς Stop. Εἰς τὴν πρὸ τοῦ Νομαρχιακοῦ Μεγάρου πλατεῖαν Ἐλευθε-
» ρίας παρετήρησα συγκεντρωμένα καθ' ὁμίλους περὶ τὰ 1000 ἄτομα ἐν πολλοῖς
» ἐκ τοῦ ἀγροτικοῦ πληθυσμοῦ, ἅτινα εἶχον μετάσχει πρωϊνοῦ συλλαλητηρίου ἐν
» προκλητικῇ στάσει, ἀρνούμενα νὰ διαλυθῶσιν καὶ ἀπαιτοῦντα ἄμεσον ἐπίλυσιν
» αἰτημάτων ἀγροτῶν Stop. Ἔκρινα ὅτι ἔπρεπε ν' ἀντιμετωπισθῇ ἡ δημιουργη-
» θεῖσα κατάστασις διὰ δραστικῶν μέτρων. Πρὸς τοῦτο ἀφοῦ διέταξα τὴν συγκέν-
» τρωσιν τῆς δυνάμεως τῆς Χωροφυλακῆς, ἑτοίμης νὰ ἐπέμβῃ, κατῆλθον αὐτο-
» προσώπως εἰς τὴν πλατεῖαν ἀκολουθούμενος ὑπὸ τοῦ Διοικητοῦ Χωροφυλακῆς
» ἀντισυνταγματάρχου Γκιώνη Ἀθανασίου καὶ ἀποταθεὶς πρὸς τοὺς ἐν συγκεντρώ-
» σει, τοὺς ἐκάλεσα ἐντόνως νὰ διαλυθοῦν Stop. Οἱ λόγοι οὓς τοὺς ἀπηύθηνα εἶχον
» ἀποφασιστικὴν ἐπίδρασιν ἐπὶ τῶν συγκεντρωθέντων οἵτινες ἀμέσως μετ' ἐπευ-
» φημιῶν διελύθησαν ἄνευ ἐκτρόπου τινὸς Stop. Τὸ πλῆθος διέρρευσεν ἐντὸς δεκα-
» λέπτου ἡσύχως, ἡ τάξις ἀπεκατεστάθη καὶ ἐπανῆλθεν ὁ κανονικὸς ρυθμὸς τῆς
» πόλεως Stop. Διέταξα τὴν ἐνέργειαν συντόνων ἀνακρίσεων διὰ τὸν ἐντοπισμὸν
» καὶ τὴν σύλληψιν τῶν ὑπευθύνων τῶν λαβόντων χώραν ἐκτρόπων ὑπὸ τὴν ἐπο-

» πτείαν εἰσαγγελέως πλημ/κῶν Ἡρακλείου Stop. Κατὰ τὰς πρωϊνὰς ὀχλοκρατι-
» κὰς ἐκδηλώσεις ἐναντίον τοῦ Νομαρχιακοῦ Μεγάρου προξενήθησαν ζημίαι εἰς
» θύρας καὶ παράθυρα τοῦ πρώτου ὀρόφου Stop. Ἐκ τῶν πρώτων πληροφοριῶν
» ἐξάγεται ὅτι οἱ ἐπιτεθέντες κατὰ τὰς πρωϊνὰς ὥρας ἐναντίον τοῦ Νομαρχιακοῦ
» Μεγάρου δισχίλιοι περίπου διαδηλωταί, ἀπεσχίσθησαν κατόπιν προδιαγεγραμ-
» μένου σχεδίου ἐκ τοῦ χώρου τῆς συγκεντρώσεως μεταξὺ δὲ αὐτῶν εὑρίσκετο καὶ
» ὁ βουλευτὴς Ε.Δ.Α. Κύρκος ὅστις θεωρεῖται ὡς ὑποκινητὴς καὶ ἀρχηγὸς τῶν
» ἀνωτέρων ἐκτρόπων Stop. Θὰ ἐπακολουθήσῃ ἁρμοδίως πλήρης ἔκθεσις Stop.

Ἀρχηγὸς Χωροφυλακῆς ΒΑΡΔΟΥΛΑΚΗΣ».

Φαίνεται ὅτι ὁ Ἀρχηγὸς Χωροφυλακῆς, καταγόμενος ἐκ Κρήτης, ὡμίλησεν πρὸς τοὺς περιφερομένους εἰσέτι ἀγρότας εἰς γλῶσσαν προσήκουσαν εἰς τὴν τοπικὴν ψυχοσύνθεσιν. Αἱ ἐφημερίδες τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἀνέγραψαν ὅτι ἔδωσε τὸν λόγον τῆς τιμῆς του πρὸς τοὺς συγκεντρωμένους ὅτι θὰ λυθῶσιν εὐνοϊκῶς τὰ αἰτήματά των, Κυβερνητικὴ ὅμως ἀνακοίνωσις διέψευσεν ὅτι ἔλαβε χώραν τοιοῦτον τι.

Ἡ δίκη διὰ τοὺς ὑπευθύνους τῶν γεγονότων διεξήχθη ἀπὸ 29 Ἀπριλίου μέχρι 4 Μαΐου 1963, ὁμιλῶν δὲ κατ' αὐτὴν ὁ κατέχων τὴν εἰσαγγελικὴν ἕδραν Χριστόπουλος - κατὰ τὰ γεγονότα εἰσαγγελεὺς Ἡρακλείου ἦτο ὁ εἰσαγγελεὺς Μπαντούνας, Δ/τὴς Μεραρχίας ὁ ὑποστράτηγος Λαναρᾶς, Ἀνώτερος Διοικητὴς Χωροφυλακῆς ὁ Συνταγματάρχης Ἀνδρικόπουλος Ἀνδρ. καὶ Νομάρχης ὁ Νταουντάκης - εἶπεν μεταξὺ των ἄλλω. «Συγχαίρω τὸ Σῶμα τῆς Χωροφυλακῆς καὶ θὰ ἐπεθύμουν νὰ
» συγχαρῶ ἕνα ἕκαστον ἐκ τῶν ὀργάνων τῆς Χωροφυλακῆς ἅτινα ἔλαβον μέρος κατὰ
» τὸ συλλαλητήριον.
» Ὁμοίως ἰδιαιτέρως συγχαίρω τὸν Ἀρχηγὸν τοῦ Σώματος, Στρατηγὸν κ.
» Βαρδουλάκην, ὅστις διὰ τῆς πράξεως του ἐνεφάνισε τὴν ἀνδρικὴν καὶ Κρητικήν του
» ψυχήν. Τιμᾷ τὸ Σῶμα τῆς Χωροφυλακῆς εἰς ὃ ἡγεῖται. Εἶναι γεμᾶτος ἀπὸ μετάλ-
» λια ἀλλὰ ἀπὸ μετάλλια ὄχι ἀπὸ ἐκεῖνα ποὺ παίρνουν μερικοί, ἀλλὰ μετάλλια τὰ
» ὁποῖα ἔλαβεν ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς μάχης. Τὰ τραύματα του εἶναι ἐμφανῆ τὰ ὁποῖα
» φέρει εἰς τοὺς ὤμους, εἰς τὸ πρόσωπον καὶ εἰς τὴν ψυχήν του».

Οἱ παραπεμφθέντες κατεδικάσθησαν εἰς βαρείας ποινάς. Τὰ γεγονότα δὲν εἶχον ἐπεκτοθῇ χάρις εἰς τὴν ψυχραιμίαν καὶ τὴν προνοητικότητα τῶν Α.Δ. Χ Κρήτης Ἀνδρ. ΑΝΔΡΙΚΟΠΟΥΛΟΥ καὶ Δ/τοῦ Δ.Χ. Ἡρακλείου Ἀντ/ρχου ΓΚΙΩΝΗ Ἀθαν.

ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΒΑΛΤΟΥ - ΞΗΡΟΜΕΡΟΥ - ΑΓΡΙΝΙΟΥ

Ἀπὸ τῆς 5ης Αὐγούστου 1962 ἤρξατο ἐπιμελῶς ὑποδαυλιζομένη καὶ ἐπαρκῶς διογκουμένη ἀγανάκτησις τῶν καπνοπαραγωγῶν Ἀκαρνανίας συνεπείᾳ τῶν καταβαλλομένων χαμηλῶν τιμῶν ὑπὸ τῶν καπνεμπόρων καὶ καπνοβιομηχάνων, κορύφωμα τῆς ὁποίας ὑπῆρξαν τὰ γεγονότα τῆς 8 Σεπτεμβρίου 1962.

Ἵνα ἀποφύγωμεν πᾶσαν πολυλογίαν θὰ παραθέσωμεν τὸ κείμενον τῆς τηλεγραφικῆς ἀναφορᾶς τοῦ Ἀνωτέρου Διοικητοῦ Χωροφυλακῆς κατὰ τὴν ἑσπέραν τῶν γεγονότων καὶ ἀποσπάσματα ἐκ τῆς ἐκθέσεως τοῦ Α. Ἐπιθεωρητοῦ Χωροφυλακῆς μετά τινων ἡμετέρων σχολίων, βάσει χρονολογικοῦ εἰσηγητικοῦ σημειώματος τοῦ τότε Ἀρχηγοῦ Χωροφυλακῆς :

'Από : Περιοδεύοντα ἀνώτερον Δ/τὴν Δυτ. 'Ελλάδος
Πρός : 'Αρχηγεῖο, Βασιλικῆς Χωροφυλακῆς - 'Υπουργεῖον 'Εσωτερικῶν καὶ Γενικὴν Δ/νσιν 'Εθν. 'Ασφαλείας.
Αριθ. Δ.Υ. 8-9-1962 ὥρα 21.50'

'Από 3ης πρωϊνῆς σήμερον καπνοπαραγωγοὶ Χωρίων Λεπενοῦς, Συκαιῶν καὶ Μαχαιρᾶς συνεκεντρώθησαν κατόπιν συνεννοήσεως καὶ ἐκεῖθεν κατῆλθον ὁμαδικῶς καὶ κατέλαβον τὴν ὁδικὴν γέφυραν Σφήνα παρὰ τῷ 24ον χιλιόμετρον τῆς 'Εθνικῆς ὁδοῦ 'Αγρινίου - 'Ιωαννίνων ἀνελθόντες μέχρι τῆς 12ης μεσημβρινῆς εἰς τὸν ἀριθμὸν 600 περίπου παρεμποδίζοντες τὴν κυκλοφορίαν ὀχημάτων ἐξηπλωμένοι ἐπὶ τῆς ὁδοῦ STOP. Μετὰ συγκέντρωσιν δυνάμεως ἐξ ὑπηρεσιῶν μου καὶ τοῦ ἀφιχθέντος πρώτου Λόχου 'Υπεν-ρχῶν ἐξ 'Αθηνῶν μετέβην ἐπὶ τόπου μετὰ Νομάρχου Αἰτωλακαρνανίας καὶ Εἰσαγγελέων Μεσολογγίου καὶ 'Αγρινίου STOP. Εἰσαγγελεὺς 'Αγρινίου μετὰ προηγουμένην πρόσκλησιν συμφώνως τῷ Νόμῳ προσεκάλεσε τρὶς τοὺς συγκεντρωθέντας διὰ τηλεβόα ὅπως ἐντὸς δέκα πέντε (15) λεπτῶν τῆς ὥρας διαλυθῶσι, ἄλλως ἤθελε διαταχθῇ ἡ βιαία διάλυσίς των STOP. Μετὰ πάροδον ταχθείσης προθεσμιας, ἤτοι περὶ ὥραν 13.10' Εἰσαγγελεὺς διέταξε βιαίαν διάλυσιν συγκεντρώσεως STOP. Διὰ καταλλήλου Διατάξεως τῆς ἐξ 170 ἀνδρῶν δυνάμεως διὰ τῆς χρήσεως τῶν ΚΛΟΠΣ ἐπεχείρησα διάλυσιν συγκεντρωθέντων, πλὴν οὗτοι ἤρχισαν λιθοβολοῦντες ραγδαίως ἄνδρας ὁπότε ἐγένετο χρῆσις δακρυογόνων STOP. Παρὰ ταῦτα οὗτοι ἐξηκολούθουν λιθοβολισμὸν τραυματίζοντες ἄνδρας Χωροφυλακῆς, ἐξαναγκασθεὶς πλέον νὰ διατάξω ἐκφοβιστικὴν βολὴν ὁπότε ἤρχισαν συγκεντρωθέντες ἐξακολουθοῦντες λιθοβολισμὸν τρεπόμενοι πρὸς τοὺς ἀγροὺς καὶ ὑποκειμένους λόφους καταδιωκόμενοι ὑπὸ δυνάμεώς μου κατωρθώσας τελικῶς νὰ διαλύσω τούτους περὶ ὥραν 14.00'. 'Εκ τῶν ἡμετέρων ἀνδρῶν ἐτραυματίσθησαν μᾶλλον ἐλαφρῶς διὰ λιθων δυο (2) 'Αξιωματικοὶ καὶ 17 'Οπλῖται, σοβαρώτερον δὲ δύο (2) 'Οπλῖται νοσηλευόμενοι ἅπαντες ἐνταῦθα Κρατικὸν Νοσοκομεῖον STOP. 'Εκ τῶν συγκεντρωθέντων ἐτραυματίσθη λίαν σοβαρῶς διὰ λίθου (4α), εἰς τὴν ὀπισθίαν μοῖραν κεφαλῆς ὁ ΒΛΑΧΟΣ Δημήτριος ἐτῶν 24 κάτοικος Λεπενοῦς ὅστις νοσηλεύεται ἐνταῦθα Κρατικὸν Νοσοκομεῖον STOP. 'Από τῆς αὐτῆς πρωϊνῆς ὥρας Καπνοπαραγωγοὶ Χωρίων Κατούνη - Τρύφου - Κονωπίνα - Παπαδάτου - 'Αετοῦ - Σπάρτου - 'Αμφιλοχίας καὶ Στάνου κατόπιν συνεννοήσεως συνεκεντρώθησαν εἰς Χωρίον Στάνον 43ον χιλιόμετρον καὶ ἐπὶ τῆς 'Εθν. ὁδοῦ ἀνερχόμενοι εἰς 1.200 περίπου, παρεμποδίζοντες κυκλοφορίαν διὰ καταλήψεως τοῦ καταστρώματος τῆς ὁδοῦ STOP. Μετὰ ἄφιξιν καὶ ἑτέρου Λόχου 'Υπεν/ρχῶν ἐξ 'Αθηνῶν ἐγκαταλείψαντες ἀνάλογον δύναμιν εἰς Σφήναν πρὸς πρόληψιν ἐπανασυγκεντρώσεως Καπνοπαραγωγῶν ἐκεῖσε, ἐβαδίσαμεν μετὰ τῆς ὑπολοίπου δυνάμεως πρὸς διάλυσιν καὶ τῆς συγκεντρώσεως ταύτης, ἀκολουθούντων τοῦ Νομάρχου καὶ Εἰσαγγελέων Μεσολογγίου - 'Αγρινίου STOP. 'Αφιχθέντες πλησίον τόπου συγκεντρώσεως καὶ παρατάξαντες δύναμιν πρὸς ἐπέμβασιν, περὶ ὥραν 17.10' συγκεντρωθέντες κατόπιν προηγηθεισῶν προφορικῶν συνεννοήσεων Διοικητῶν Διοικήσεως καὶ 'Υποδ/σεως Κατούνης καὶ καμφθέντες προφανῶς ἐκ τοῦ ὄγκου τῆς δυνάμεως Χωροφυλακῆς καὶ τῆς προηγη-

(4α) Πρόκειται περὶ ἀνακριβείας, καθ' ὅσον ὁ τραυματισμὸς ἐγένετο διὰ μακρυκάνου πυροβόλου ὅπλου.

Στιγμιότυπον ἀπὸ τὴν ὁρκωμοσίαν τῶν κατὰ τὸ 1954 ἐξελθόντων νέων ἀνθυπομοιράρχων

θείσης βιαίας διαλύσεως συγκεντρώσεων παρὰ 24ον χιλιόμετρον ἤρχισαν ἀποχωροῦντες διὰ Χωρία των ἀποκατασταθείσης ἐλευθέρας κυκλοφορίας ὀχημάτων καὶ εἰς σημεῖον τοῦτο ἀπὸ ὥρας 17.15΄. Δύναμις Ἀξιωματικῶν καὶ Ὁπλιτῶν κατὰ βιαίαν διάλυσιν πρὸ τῆς συγκεντρώσεως ἐπέδειξαν θάρρος, ψυχραιμίαν καὶ ἐπετέλεσαν πλήρως καθῆκον των STOP. Ἰδιαιτέρως εἰς τὴν διάλυσιν ταύτης συνέβαλεν ὁ πρῶτος Λόχος Ὑπεν/ρχῶν μὲ ἐπικεφαλῆς Ταγ/ρχην ΚΟΝΤΟΡΙΝΗΝ Νικόλαον, ὅστις Λόχος λόγω τῆς ἀρτίας τεχνικῆς ἐκπαιδεύσεως κατεδίωξε καὶ διεσκόρπισε τοὺς μετὰ ἀφαντάστου πείσματος ἐμμένοντες διαδηλωτάς.

Ὁ Ἀνώτερος Διοικητὴς ΒΕΝΙΕΡΑΚΗΣ Ἐμμ. Συν/ρχης

Ἀριθ. Δ.Υ. Ἐν Ἀγρινίῳ τῇ 12 Σ/βρίου 1962

Ὁ Α΄ Ἐπιθεωρητὴς Χωροφυλακῆς

Πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐσωτερικῶν

Λαμβάνω τὴν τιμήν, εἰς ἐκτέλεσιν τῆς ὑπ' ἀριθμ. 24/29/27μβ τῆς 11-9-1962 ὑμετέρας διαταγῆς ν' ἀναφέρω τ' ἀκόλουθα :

«Μέχρι καὶ τῶν ἀπογευματινῶν ὡρῶν τῆς 7-9-62 οὐδεμία ἔνδειξις ἢ πληροφορία ὑπῆρχεν » παρὰ τῶν ὑπηρεσιῶν τῆς Δ.Χ. Ἀκαρνανίας ὅτι οἱ καπνοπαραγωγοὶ τὴν ἐπομένην θὰ κατήρχοντο » εἰς τὴν Ἐθνικὴν ὁδὸν ἵνα διακόψωσι τὴν συγκοινωνίαν.

» Τὴν 17,00 ὅμως ὥραν τῆς ἡμέρας ταύτης παρετηρήθησαν εἰς Κατούναν ὑπὸ τῆς Χωρο- » φυλακῆς ὕποπτοι κινήσεις μεμονωμένων Καπνοπαραγωγῶν δι' αὐτοκινήτων πρὸς ἕτερα χωρία » καπνοπαραγωγὰ τῆς περιοχῆς. Διὰ καταλλήλου παρακολουθήσεως των ὑπὸ ὀργάνων Χωροφυ- » λακῆς Κατούνης διεπιστώθη περὶ ὥραν 19,00 ὅτι οὗτοι κατὰ τρόπον συνωμοτικὸν προπαρεσκεύ- » αζον διὰ λίαν μυστικῶν συνεννοήσεων παράνομον συνάθροισιν ἐπὶ τῆς προρρηθείσης Ἐθνικῆς » ὁδοῦ πρὸς διακοπὴν τῆς συγκοινωνίας τὴν ἐπομένην πρωΐαν.

» Ἀμέσως ἡ Διοίκησις Χωροφυλακῆς Ἀκαρνανίας ἀπὸ τῆς ὥρας αὐτῆς ἀνέφερεν τηλεφωνι- » κῶς πρὸς τὰς προϊσταμένας της ἀρχὰς καὶ ἐζητήθησαν ἐνισχύσεις παρὰ τῆς Ἀνωτέρας Δ.Χ. Δυτ. » Ἑλλάδος (5), ἐνῶ αἱ ὑπηρεσίαι τῆς Δ.Χ. Ἀκαρνανίας ἐτέθησαν εἰς κίνησιν ἀπὸ τῆς 22.00 ὥρας » διὰ Λεωφορείων καὶ κατέλαβον τὰ πιθανὰ σημεῖα καθόδου τῶν Καπνοπαραγωγῶν ἐπὶ τῆς ὡς » ἄνω Ἐθνικῆς ὁδοῦ. Ἐν συνεχείᾳ δυνάμεις Χωροφυλακῆς τῆς Ἀνωτέρας Δ.Χ. Δυτ. Ἑλλάδος » ἀφικνοῦντο εἰς Ἀγρίνινον πρὸς ἐνίσχυσιν. Ἐπειδὴ δὲ ἡ συνάθροισις τῶν Καπνοπαραγωγῶν προε- » βλέπετο μεγάλη καὶ μαχητικὴ ἐζητήθη καὶ ἐνίσχυσις 200 Ὑπεν/ρχῶν ἐκ τῆς Σ.Ο.Χ. Ἀθηνῶν » ἥτις ἀφίκετο ἀεροπορικῶς φθάσασα ὁ μὲν πρῶτος Λόχος τὴν 11.45 ὥραν καὶ ὁ δεύτερος τὴν 16,30.

Οἱ Καπνοπαραγωγοὶ τῶν χωρίων Λεπενοῦς - Φυτειῶν καὶ Μαχαιρᾶς ἀπὸ τῆς 3ης πρωϊνῆς ἀφοῦ συνεκεντρώθησαν εἰς τὰ χωρία των κατῆλθον ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς ὁδοῦ περὶ ὥραν 07,000 καὶ κατέλαβον τὴν ὁδικὴν γέφυραν Σφήνας παρὰ τὸ 24ον χιλιόμετρον τῆς Ἐθνικῆς ὁδοῦ Ἀγρινίου - Ἰωαννίνων, ἀνερχόμενοι εἰς ἀριθμὸν 600 περίπου καὶ ἐξαπλωθέντες ἐπὶ τῆς ὁδοῦ παρεμπόδιζον τὴν κυκλοφορίαν τῶν ὀχημάτων.

Ἐπίσης ἀπὸ τῆς 03,00 πρωϊνῆς οἱ Καπνοπαραγωγοὶ τῶν χωρίων Κατούνης Τρύφου - Κωνωπίτσης - Παπαδάτου - Ἀετοῦ - Σπάρτου - Ἀμφιλοχίας καὶ Στάνου συνεκεντρώθησαν παρὰ τὸ 43ον χιλιόμετρον τῆς ὡς ἄνω Ἐθνικῆς ὁδοῦ ἀνελθόντες εἰς ἀριθμὸν 1.200 περίπου παρεμποδίζοντες τὴν κυκλοφορίαν τῶν ὀχημάτων διὰ καταλήψεως τοῦ καταστρώματος τῆς ὁδοῦ.

---

(5) Βλέπε φακ. 24/29/27 Υ.Δ.Τ., ἔνθα χρονολογικὴ περιληπτικὴ ἔκθεσις Ἀρχηγοῦ Χωροφυλακῆς, ἐξ ἧς προκύπτει ὅτι τὴν 22.10 ὥραν ὁ Ἀρχηγὸς Χωροφυλακῆς διέταξε τὸν Ἀνώτερον Διοικητὴν «ὅπως κατεπειγόντως συγκεντρώσῃ πᾶσαν τὴν εἰς τὴν διάθεσιν του δύναμιν καὶ ἀναχωρήσῃ ἀμέσως δι' Ἀγρίνιον πρὸς λῆψιν τῶν ἐνδεικνυομένων μέτρων». Παρὰ τὴν διαταγὴν ταύτην, ὡς καὶ κατωτέρω ἀναφέρεται ὁ Ἀνώτερος Διοικητὴς ἔφθασε εἰς γέφυραν Σφῆνας τὴν 07,30 ὥραν τῆς ἐπομένης, ἤτοι μετὰ δύο καὶ ἡμίσειαν ὥραν ἀφ' ἧς εἶχον μεταβῆ ὁ Νομάρχης καὶ ὁ εἰσαγγελεύς.

'Από τῆς 5ης πρωϊνῆς ὥρας ἀφίκοντο εἰς τούς τόπους συναθροίσεων Νομάρχης Αἰτωλ/νίας καὶ οἱ Εἰσαγγελεῖς Μεσσολογγίου καὶ 'Αγρινίου οἵτινες ἦλθον εἰς ἐπαφὴν μετὰ τῶν συναθροισθέντων καὶ προσεπάθησαν διὰ παραινέσεων νὰ πείσωσι τούτους ὅπως διαλυθῶσι, πλὴν ὅμως οὐδόλως εἰσηκούσθησαν. Περὶ ὥραν 07,30 ἀφίκετο καὶ ὁ 'Ανώτερος Διοικητὴς Χωροφυλακῆς εἰς τὴν παρὰ τὸ 24ον χιλιόμετρον συνάθροισιν τῶν Καπνοπαραγωγῶν καὶ πάντες προσεπάθησαν πάλιν νὰ πείσωσι τοὺς συγκεντρωθέντας νὰ διαλυθῶσι, πλὴν ὅμως ἀναποτελεσματικῶς. Μετέβησαν δύο Εἰσαγγελεῖς διότι ἀμφότεροι εἶχον τοπικὴν ἁρμοδιότητα.

"Αμα τῇ ἀφίξει τοῦ Αου Λόχου 'Υπεν/ρχῶν ἤτοι περὶ ὥραν 11,45' περίπου τῆς 8-9-62 ἐπανελήφθη ἡ μετάβασις τοῦ κ. Νομάρχου, τῶν δύο Εἰσαγγελέων καὶ 'Ανωτέρου Διοικητοῦ Χωροφυλακῆς εἰς τὸν τόπον τῆς συναθροίσεως τοῦ 24ου χιλιομέτρου. Τότε ὁ Εἰσαγγελεὺς 'Αγρινίου συμφώνως τῷ Νόμῳ προσεκάλεσεν διὰ τηλεβόα τρὶς τοὺς συναθροισθέντας ὅπως ἐντὸς 15' τῆς ὥρας διαλυθῶσι διότι ἄλλως τε ἤθελε διαταχθῇ ἡ βιαία διάλυσίς των. Μετὰ τὴν πάροδον τῆς ταχθείσης προθεσμίας, ἤτοι περὶ ὥραν 13,10' ὁ ἄνω Εἰσαγγελεὺς διέταξεν τὴν βιαίαν διάλυσιν τῆς συγκεντρώσεως περιστάσμένων καὶ τῶν Νομαρχῶν Αἰτωλ/νίας, Εἰσαγγελέως Μεσσολλογίου καὶ Βουλευτοῦ Ε.Ρ.Ε. κ. Φαρμάκη.

Διὰ καταλλήλου διατάξεως τῆς δυνάμεως Χωροφυλακῆς καὶ τῆς χρήσεως δακρυγόνων καὶ γκλόπς ὁ 'Ανώτερος Διοικητὴς ἐπεχείρησε τὴν διάλυσιν τῶν συναθροισθέντων, οὗτοι ὅμως προέβαλλον πείσμονα ἀντίστασιν διὰ λιθοβολισμοῦ τῶν ἀνδρῶν τῆς Χωροφυλακῆς τοὺς ὁποίους ἐκτύπουν μετ' ἀφαντάστου μανίας.

'Εκ τῆς ἐπιθέσεως ταύτης τῶν καπνοπαραγωγῶν εἰς τὸ 24ον χιλιόμετρον ἐτραυματίσθησαν ἐκ τῶν ἀνδρῶν μας οἱ 1) 'Υπομ/ρχος 'Ανδριανὸς Γεώργιος, 2) 'Ανθ/ρχος 'Αγγελόπουλος Κωνσταντῖνος, 3) 'Υπεν/ρχης Σταυριανόπουλος Χρῆστος, 4('Υπεν/ρχης Τσιαντῆς Θεοφάνης, 5) 'Υπεν/ρχης Παρασχάκης Πέτρος, 6) 'Υπεν/ρχης Κουτρούμπας Σεραφείμ, 7) 'Υπεν/ρχης 'Αστρίτης Λάζαρος, 8) 'Υπεν/ρχης Πυλαρινὸς Σπυρίδων, 9) 'Υπεν/ρχης Τσάμης Εὐάγγελος, 10) 'Υπεν/ρχης Παντελεᾶκος Παναγιώτης, 11) 'Υπεν/ρχης Παπαϊωάνου Εὐθύμιος, 12) 'Υπεν/ρχης Μπαμπαλιούτας Κων/νος, 13) 'Υπεν/ρχης Ρασάλιος Νικόλαος, 14) Χωρ/λαξ Παπαδόπουλος 'Ιωάννης, 15) Χωρ/λαξ Νικολάου Βασίλειος, 16) Χωρ/λαξ 'Αβραμόπουλος 'Ανδρέας, 17) Χωρ/λαξ Πλιακούρας 'Ανδρέας, 18) Χωρ/λαξ Φύτας Ξενοφῶν 19) Χωρ/λαξ Παπανικολάου Χρῆστος, τρεῖς τῶν ὁποίων νοσηλεύονται εἰς τὸ ἐνταῦθα Νοσοκομεῖον ('Υπεν/ρχαοι Τσιαντῆς Θεοφάνης -Κοτρούμπας Σεραφείμ - Μπαμπαλιούτας) καὶ 12 ἐλαφρῶς.

Οἱ ἄνδρες τῆς Χωροφυλακῆς ἐσημείωσαν θαυμασίαν ὑπομονὴν καὶ ὑπὸ τῶν παρακολουθησάντων τὴν ὑπόθεσιν ἀπαράδεκτον ἀνοχήν, διότι ἐνῶ ἐλιθοβολοῦντο καὶ ἔβλεπον εἰς τὰ πρόσωπα τῶν συναδέλφων των νὰ ρέῃ αἷμα αὐτοῖ παρεκάλουν τοὺς ἐπιτιθεμένους καπνοπαραγωγοὺς νὰ διαλυθῶσι καὶ μάλιστα ὑπεχώρουν ὥστε νὰ γεννήσωσι τὴν ἐντύπωσιν εἰς τοὺς 'Αξιωματικοὺς των ὅτι ἦσαν ἐνώπιον ὑποχωρήσεως (6).

'Ενώπιον τῆς καταστάσεως ταύτης συναινοῦντος καὶ τοῦ κ. Εἰσαγγελέως διετάχθη ἐκφοβιστικὴ βολὴ ὁπότε ἤρχισε ἡ ὑποχώρησις τῶν Καπνοπαραγωγῶν καὶ ἐν συνεχείᾳ ἡ φυγή των μέσω τῶν ἀγρῶν ἵνα τὴν 14ην ὥραν διαλυθῶσι πλήρως καὶ ν' ἀποκατασταθῇ ἡ τάξις εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο.

Οἱ συναθροισθέντες Καπνοπαραγωγοὶ ἐκτὸς τῶν λίθων ἔρριψαν κατὰ τῶν ἀνδρῶν τῆς Χωρ/κῆς πυροβολισμοὺς διὰ πιστολίου ἐκ παρακειμένης οἰκίας ἐκ δὲ ἀνευρεθέντων δύο μικρῶν τεμαχίων βραδυκαύστου πυραγωγοῦ σχοινίου προσφάτου χρήσεως εἰκάζεται ὅτι ἐχρησιμοποίησαν καὶ αὐτοσχεδίους βόμβας.

«'Εκ τῶν καπνοπαραγωγῶν οὐδεὶς μέχρι στιγμῆς παρουσιάσθη τραυματίας χωρὶς βεβαίως » νὰ πιστεύωμεν ὅτι δὲν ὑπάρχωσι ἐλαφρῶς τοιοῦτοι, μόνον μετὰ τὴν διάλυσιν τῆς συναθροίσεως » εἰς ἀπόστασιν ἑκατὸν (100) μέτρων ὄπισθεν τῆς γραμμῆς τῶν καπνοπαραγωγῶν εὑρέθη θα-

(6) Δυστυχῶς, ὅσον ἀφορᾶ τὴν δύναμιν τῆς ἐπιτοπίου Χωροφυλακῆς ἡ ἀπαράδεκτος ἀνοχὴ ἐσυνεχίσθη καὶ κατὰ τὴν ὥραν τῆς ἐπιθέσεως τοῦ λόχου 'Υπεν/ρχῶν πρὸς βιαίαν διάλυσιν τῶν συγκεντρωμένων. Οἱ 'Αξιωματικοὶ τῆς Σχολῆς Χωροφυλακῆς ὡμίλουν περὶ ἀδιαφορίας. 'Εκ τῶν 19 τραυματισθέντων οὐδεὶς ἀνῆκεν εἰς τὴν δύναμιν τῆς Δ.Χ. 'Ακαρνανίας. Αὐτὰ ὑπῆρξαν τ' ἀποτελέσματα τῆς χλιαρᾶς διοικήσεως ἐν τῇ Χωροφυλακῇ καὶ τῆς ὑπηρεσίας τῶν ἀνδρῶν ἐγγὺς τῶν χωρίων των διὰ τοῦ συστήματος τῶν ὁμόρων 'Επαρχιῶν.

» νασίμως τραυματισμένος εἰς τὴν κεφαλὴν διὰ πυροβόλου ὅπλου ὁ ἐνεργῶς συμμετασχὼν
» συναθροίσεως Βλάχος Δημήτριος ἐτῶν 25 ἐκ χωρίου Λεπενοῦ.

» Ἐκ τῆς γενομένης μέχρι τῆς στιγμῆς ἐρεύνης, δὲν διεπιστώθη παρὰ τίνος ἐπυροβολήθη
» διότι, ὡς προλέγομεν, πυροβολισμοὶ ἠκούσθησαν καὶ ἐκ τῆς παρατάξεως τῶν καπνοπαραγωγῶν.

» Τὴν 14,30' τὸ Ε.Β.Χ. 1012 τῆς Δ.Χ. Ἀκαρνανίας τζίπς μὲ ὁδηγὸν τὸν Χωροφύλακα
Ματάτσην Λάμπρον καὶ ἐπιβάτην Χωρ/κα Φωτόπουλον Νικόλαον ἐπιστρέφον ἐξ Ἀγρινίου ὑπέ-
» στη ἐπίθεσιν εἰς τὸ 29ον χιλιόμετρον τῶν ὑποχωρούντων κατοίκων τοῦ χωρίου Φυτειῶν, οἵτινες
» ἐσκόπευον τὸν ἐμπρησμὸν τοῦ αὐτοκινήτου καὶ τὴν κακοποίησιν τῶν ἐπιβαινόντων Χωροφυλά-
» κων. Διὰ ν' ἀποφύγουν τὴν ἐπίθεσιν ὁ μὲν ὁδηγὸς ἀνέπτυξε τὴν ταχύτητά του ὁ δὲ ἐπιβαίνων
» Χωροφύλαξ Φωτόπουλος Νικόλαος ἐπυροβόλισε ἅπαξ πρὸς ἐκφοβισμὸν εἰς τὸν ἀέρα διὰ τοῦ
» ὑπηρεσιακοῦ του περιστρόφου. Ἀτυχῶς ὅμως ὁ πυροβολισμὸς εἶχεν ὡς ἀποτέλεσμα τὸν τυχαῖον
» τραυματισμὸν εἰς τὸν θώρακα διαμπερῶς τοῦ 10ετοῦς Μπίλια Εὐσταθίου, ὅστις εἶχε κατέλθει
» καὶ αὐτὸς εἰς τὴν συνάθροισιν μετὰ τοῦ πατρός του. Ἡ κατάστασις τοῦ τραυματισθέντος εἶναι
» καλὴ καὶ ἡ ζωή του δὲν διατρέχει κίνδυνον.

Μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς ὁδοῦ παρὰ τὸ 24ον χιλιόμετρον ἀνεχώρησαν τὰ σταθμεύοντα
» αὐτοκίνητα πρὸς Ἰωάννινα καὶ ἔφθασαν εἰς τὴν παρὰ τὸ 43ον χιλιόμετρον συνάθροισιν. Ἡ ἄφιξίς
» των ἐπέδρασε ψυχολογικῶς ἐπὶ τῆς ἐκεῖ συναθροίσεως (7).

» Τὴν 16,30' ὥραν ἀφίκετο καὶ ὁ ἕτερος Λόχος Ὑπεν/ρχῶν ἐξ Ἀθηνῶν (7α) ἀφοῦ κατελήφθη
» δι' ἰσχυρᾶς δυνάμεως ὁ χῶρος τῆς διαλυθείσης συναθροίσεως τοῦ 24ου χιλιομέτρου πρὸς πρό-
» ληψιν ἐπανασυναθροίσεως τῶν ἀποχωρησάντων καὶ ἀναμενόντων εἰς τοὺς παρακειμένους ἀγροὺς
» καὶ λόφους καπνοπαραγωγῶν, ἡ ὑπόλοιπος δύναμις ἤχθη πρὸς διάλυσιν καὶ τῆς συναθροίσεως τοῦ
» 43ου χιλιομέτρου ἡ ὁποία ἦτο διπλασία τῆς ὡς ἄνω διαλυθείσης. Τὴν δύναμιν ἠκολούθει ὁ Νο-
» μάρχης, οἱ δύο Εἰσαγγελεῖς Μεσολογγίου καὶ Ἀγρινίου καὶ ὁ Ἀνώτερος Διοικητὴς Χωροφυ-
» λακῆς. Πλησιάσασα ὅμως καὶ παραταχθεῖσα πρὸς ἐπέμβασιν περὶ ὥραν 17,10' οἱ συναθροισθέντες
» κατόπιν καὶ τῶν προηγηθεισῶν συνεννοήσεων μετ' αὐτῶν τῶν Διοικητῶν τῆς Δ.Χ. Ἀκαρνανίας
» καὶ Υ.Χ. Κατούνης καὶ καμφθέντες προφανῶς ἐκ τοῦ ὄγκου τῆς δυνάμεως Χωροφυλακῆς καὶ
» τῆς προηγηθείσης βιαίας διαλύσεως τῆς συναθροίσεως τοῦ 24ου χιλιομέτρου ἤρχισαν ἀποχωροῦν-
» τες διὰ τὰ χωρία των ἄνευ ἀντιστάσεως ἢ ἄλλης ἐκδηλώσεως. Τοιουτοτρόπως τὴν 17,15' ἀπε-
» κατεστάθη πλήρως ἡ τάξις καὶ ἐπανελήφθη ἀκωλύτως ἡ διακοπεῖσα συγκοινωνία τῆς Ἐθνικῆς
» ὁδοῦ Ἀθηνῶν - Ἰωαννίνων.

» Τὴν ὅλην ὑπόθεσιν συνοδεύει καὶ ἡ ἀκόλουθος πρᾶξις τῶν Τ.Ε.Α. Κατὰ τὴν πραγματο-
» ποιηθεῖσαν παράνομον συνάθροισιν καπνοπαραγωγῶν πρωΐαν 8ης τρέχοντος ἐπὶ Ἐθνικῆς ὁδοῦ
» συμμετέσχε καὶ Διμοιρίτης Τ.Ε.Α. Φυτειῶν Κουτσομπίνας Χρῆστος τοῦ Νικολάου. Οὗτος διέ-
» ταξε δύο ὁπλίτας Τ.Ε.Α. νὰ παραλάβωσι τὸν ὁπλισμὸν των καὶ ν' ἀκολουθήσωσιν αὐτὸν πρὸς
» παροχὴν βοηθείας εἰς καπνοπαραγωγοὺς ἐναντιούμενοι κατ' ἀστυνομικῆς δυνάμεως.

» Οἱ ὁπλῖται οὗτοι δὲν συνεμορφώθησαν μὲ τὴν δοθεῖσαν διαταγήν, πρὸς δὲ ἐζήτησαν πλη-
» ροφορίας ἀπὸ τὴν Ἀστυνομίαν περὶ τῆς νομιμότητος τῆς διαταγῆς ταύτης.

» Ἐπίσης ὁ Ἀνθ/γὸς Τ.Ε.Α. Σάββας Γεράσιμος Διοικητὴς Λόχου Τ.Ε.Α. Μύτικα συμμε-

---

(7) Τὴν 14 ὥραν ἐλήφθησαν εἰς Ἀρχηγεῖον Χωροφυλακῆς δύο σήματα. Διὰ τοῦ ἑνὸς ἀνε-
φέρετο ὅτι διαλυθείσης τῆς συγκεντρώσεως εἰς 24 χιλιόμετρον διαδηλωταὶ εὑρίσκοντο παρακεί-
μενα ὑψώματα ἕτοιμοι ἐπανέλθουν, διὰ τοῦ ἑτέρου δὲ ὅτι ἐζητεῖτο ἡ ἀποστολὴ στρατοῦ πρὸς ἀντι-
μετώπισιν τῆς λίαν ἐκκρύθμου καταστάσεως ἐξ ἑτέρων 1.200 διαδηλωτῶν εἰς 43 χιλιόμετρον.
Τὴν 14,10' ὥραν διὰ κατεπείγοντος σήματος ὁ Ἀρχηγὸς Χωροφυλακῆς ἐγνώριζεν εἰς Ἀνώτερον
Δ/τὴν ὅτι δὲν ἐνεδεικνύετο ἐπέμβασις Στρατοῦ καὶ τὸν διέτασσεν ὅπως διὰ τῶν εἰς τὴν διάθεσίν
του δυνάμεων νὰ διαλύσῃ διαδηλωτάς. Τὴν 16.30' ὥραν Ἀνώτερος Δ/τὴς διὰ νέου σήματος, ἀνα-
φέρων ὅτι ἀπειλεῖται διασάλευσις δημοσίας Τάξεως, ἐζήτει τὴν ἀποστολὴν ἀεροπορικῶς ἐνισχύ-
σεων. Τὴν 17ην ὥραν διὰ τοῦ Ἀσυρμάτου Ἀρχηγὸς διέταξεν Ἀνώτερον Δ/τὴν νὰ προβῇ ἄνευ
χρονοτριβῆς εἰς ἀποκατάστασιν τῆς τάξεως διότι ἡ εἰς τὴν διάθεσιν του δύναμις 500 ἀνδρῶν ἦτο
ἐπαρκής. Ἀναμφισβητήτως εἶχεν δίκαιον ὁ Ἀρχηγὸς Χωροφυλακῆς.

(7α) Ἰδοὺ ἡ ἀποστολὴ τῶν τόσον κακολογουμένων ὑπὸ συγκρότησιν τὴν ἐποχὴν ἐκείνην
ταγμάτων Χωροφυλακῆς, διότι οἱ χρησιμοποιηθέντες λόχοι Σχολῆς ἦσαν λόχοι ἐκπαιδευομένων,
μὴ ὑπάρχοντες πάντοτε.

» τέσχεν ἐν στολῇ εἰς παράνομον συνάθροισιν παρωτρύνων τοὺς καπνοπαραγωγοὺς εἰς πράξεις
» βίας κατὰ τῆς ἀστυνομικῆς δυνάμεως.

» Αὐτὴ εἶναι ἡ σειρὰ τῶν γεγονότων καὶ ἤδη ἂς ἐξετάσωμεν :

» 1. Ποία ἡ προληπτικὴ δρᾶσις τῶν ἁρμοδίων ὑπηρεσιῶν Χωροφυλακῆς.

» 2. Διατὶ οἱ Διοικηταὶ Ἀξιωματικοὶ καὶ Ὑπαξιωματικοὶ τῶν ἁρμοδίων ὑπηρεσιῶν Χω-
» ροφυλακῆς δὲν παρηκολούθησαν μετὰ τῆς ἐπιβαλομένης ἐπιμελείας τὰς προσπαθείας, τὰς ἐπι-
» διώξεις τῶν ὀργανωτῶν καὶ ὑποκινητῶν τῆς συναθροίσεως ταύτης καὶ οὕτω δὲν ἐπληροφορή-
» θησαν ἐγκαίρως τὰς ἀποφάσεις αὐτῶν ἵνα ἐπιτευχθῇ ἡ πρόληψις ἢ ἀμεσωτέρα ἀντιμετώπισις
» τῶν ἐκτρόπων.

» 3. Ποῖαι αἱ συνθῆκαι τοῦ θανασίμου τραυματισμοῦ τοῦ ἰδιώτου Βλάχου Δημητρίου καὶ
» τοῦ σοβαροῦ τοιούτου Μπίλια Εὐθυμίου.

» Ποία ἡ συμπεριφορὰ τῶν ἀνδρῶν Χωροφυλακῆς κατὰ τὴν διάλυσιν τῆς συναθροίσεως καὶ
» ἡ ἐν γένει τούτων στάσις.

» 5. Ποία ἡ δρᾶσις τῶν διμοιριτῶν Τ.Ε.Α. τῶν Κοινοτήτων Φυτειῶν καὶ Μύτικα.

» 6. Ποῖα τὰ παραγωγικὰ αἴτια τῆς συναθροίσεως τῶν καπνοπαραγωγῶν, ποία ἡ ἐξέλιξις
» κατὰ τὴν συνάθροισιν καὶ μετ' αὐτήν.

Ἐπὶ τῶν ἐρωτημάτων τούτων βάσει τῆς αὐτοψίας μας, τῶν πληροφοριῶν μας καὶ τῆς ἐν γένει ἐξετάσεως τῆς ὑποθέσεως ἀπαντοῦμεν ὡς ἀκολούθως :

1. Οἱ ἄνδρες τῆς Χωροφυλακῆς πιστεύοντες ὅτι ἡ προληπτικὴ ἐνέργεια ἀποτελεῖ, ὡς ἐκ τοῦ σκοποῦ εἰς ὃν τείνει, τὴν ἀρίστην ἐγγύησιν τῆς τηρήσεως τῆς ἀσφαλείας καὶ τάξεως καὶ ἀποδεικνύει τὴν ἱκανότητα τῶν ὑπηρεσιῶν καὶ ὀργάνων τῆς Χωροφυλακῆς πολλὴν κατέβαλον προσπάθειαν ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου. Ἀτυχῶς τὸ ὑπάρχον μῖσος τῶν καπνοπαραγωγῶν κατὰ τῶν καπνεμπόρων καὶ καπνοβιομηχάνων τοὺς ὁποίους θεωροῦν τοὺς ἐπὶ πολλὰ ἔτη ἐκμεταλλευτάς των, καίτοι ὅλα τὰ μέσα πρὸς τοῦτο μετῆλθον δὲν ἐπέτυχόν τι ἐπ' ὠφελεία τῆς τάξεως. Ἐν τῇ ἐπιδιώξει τοῦ ἀτομικοῦ των συμφέροντος δὲν ἐδέχοντο συζητήσεις ἢ συμβουλὰς καὶ μόνον ἡ ἱκανοποίησις τῶν ὑπερόγκων ἀπαιτήσεών των ἐπὶ τῶν τιμῶν τῶν καπνῶν ἀπετέλει τὴν μοναδικὴν λύσιν, ἀλλὰ ἐπὶ αὐτοῦ οὐδεμίαν ἁρμοδιότητα εἶχον αἱ ὑπηρεσίαι τῆς Χωροφυλακῆς οὔτε καὶ ὑποσχέσεις ἠδύνατο νὰ δώσουν ὥστε νὰ ἀπαλύνουν τὴν κατάστασιν.

2. Δὲν νομίζομεν ὅτι οἱ Διοικηταὶ Ἀξιωματικοὶ καὶ Ὑπαξιωματικοὶ τῶν ἁρμοδίων ὑπηρεσιῶν Χωροφυλακῆς ἐπεδείξαντο ἀμέλειαν ἢ ἀνικανότητα εἰς τὸ πνεῦμα τῶν ἐγκαίρων πληροφοριῶν διὰ τὴν πρόληψιν ἢ ἀμεσωτέραν ἀντιμετώπισιν τῶν ἐκτροπῶν. (Ἐν συνεχεία ὁ στρατηγὸς ἐπιθεωρητὴς εὑρίσκει ὡς φυσικὸν ἀποτέλεσμα τὴν ἔλλειψιν πληροφοριῶν λόγῳ τοῦ αἰφνιδιαστικοῦ τῆς ἐνεργείας τῶν παραγωγῶν, δὲν νομίζομεν ὅμως ὅτι ὁ συλλογισμὸς οὗτος δύναται νὰ δικαιολογήσῃ τὴν παρατηρηθεῖσαν ἄγνοιαν, διότι ἐὰν ἡ ἀστυνομία ὀφείλει καὶ δύναται νὰ ἔχῃ ἐγκύρως πληροφορίας ἐπὶ τῶν ὀργανουμένων καὶ συνωμοτικῶς δρωσῶν ὁμάδων, τότε ἡ τοιαύτη ὑποχρέωσις της εἶναι ἀναμφισβήτητος ὅταν πρόκειται περὶ ἀνοργανώτων καὶ ἐκ περιστάσεως συνεννοουμένων ἀγροτῶν). Ἐν συνεχείᾳ ἡ ἔκθεσις συνεχίζει :

3. Ὁ θανάσιμος τραυματισμὸς τοῦ ἰδιώτου Βλάχου Δημητρίου δὲν νομίζομεν ὅτι πρέπει νὰ σπεύσωμεν νὰ καθορίσωμεν τὰς συνθήκας του ἢ νὰ καταλογίσωμεν εὐθύνας ἀλλὰ ν' ἀφεθῶμεν εἰς τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐνεργουμένης δικαστικῆς ἀνακρίσεως διὰ τοὺς ἐν τῷ ἱστιορικῷ τῆς παρούσης μας λόγους. Ὁ τραυματισμὸς τοῦ 10ετοῦς Μπίλια Εὐθυμίου ὄντως ὀφείλεται εἰς τὸν ἐκφοβιστικὸν πυροβολισμὸν τοῦ Χωροφύλακος Φωτοπούλου Νικολάου. Δὲν εἶναι κατ' ἀκολουθίαν προϊὸν ἐγκληματικῆς ἐνεργείας τοῦ Χωροφύλακος, ἀλλὰ συνέπεια αἰσθήματος ἀμύνης καὶ φόβου.

4. Ἡ συμπεριφορὰ τῶν ἀνδρῶν Χωροφυλακῆς καρὰ τὴν διάρκειαν τῆς συναθροίσεως ἦτο ἡ πρέπουσα. Εἰς τὸν λιθοβολισμὸν των ἐπεδείξαντο ὑπομονήν, ψυχραιμίαν καὶ πειθαρχίαν. Οἱ ἡγήτορες ἐπίσης ὑπῆρξαν συνετοὶ εἰς τὴν χρῆσιν τῆς βίας, διότι ἐνῷ παρὰ τῶν συναθροισθέντων ἐγένετο χρῆσις ἀντικειμένων δυνάμεων νὰ ἐπιφέρωσι εἰς τοὺς ἄνδρας τῆς Χωροφυλακῆς σοβαρὰν σωματικὴν βλάβην, ἐνῷ οἱ συναθροισθέντες διετάρασσον σοβαρῶς τὴν Δημοσίαν Τάξιν, ἑπομένως ἠδύναντο νὰ ποιήσωνται χρῆσιν τῶν ὅπλων των ἄνευ οὐδεμιᾶς εὐθύνης (ἄρθρον 1 Ν. 29/1943) δοθέντος ὅτι καὶ μετὰ τὴν ἐκφοβιστικὴν βολὴν ἐξηκολούθησαν ὁ ἀραιὸς λιθοβολισμὸς καὶ ἡ συγκέντρωσις εἰς τὰ ὑψώματα, ἐπεδείξαντο ὑπομονὴν καὶ ἀνοχὴν διότι ἦσαν ἀποφασισμένοι νὰ φθάσωσιν εἰς τὸ ἀποτέλεσμα μὲ τὰς μικροτέρας θυσίας.

Τὰ γενόμενα ἦσαν ἀναγκαίως ἀναπόφευκτα καὶ μόνον μὲ τὴν φυγὴν τῆς Δημοσίας δυνάμεως μὲ ὅλας τὰς ἐντεῦθεν συνεπείας εἶναι δυνατὸν νὰ ὑποστηριχθῇ ἄλλη ἄποψις.

5. Ἡ δρᾶσις τοῦ Διοικητοῦ Λόχου Τ.Ε.Α. Ἀνθ/γοῦ Σάββα Γερασίμου καὶ Διμοιρίτου (ἰδιώτης) Κουτσουμπίνα Χρήσου ἐξετάζεται παρὰ τῆς VIII Μεραρχίας καὶ νομίζομεν ὅτι πρέπει νὰ ἀφεθῶμεν εἰς τὰς ἀποφάσεις ταύτης.

Παρὰ τοῦ Διοικητοῦ τοῦ Τάγματος Τ.Ε.Α. Βάλτου - Ξηρομέρου ἐπληροφορήθημεν ὅτι ὁ Ἀνθ/γὸς ἔχει προφυλακισθῇ καὶ κατὰ τοῦ ἰδιώτου διμοιρίτου ἐνεργεῖται ἀνάκρισις. Ἡ ἐξέτασις τῆς ὑποθέσεως ἔχει ἀνατεθῇ εἰς Συντ/ρχην τῆς Μεραρχίας.

6. Καὶ ἤδη θὰ ἐξετάσωμεν τὰ παραγωγικὰ αἴτια τῆς ὅλης ὑποθέσεως. Δυστυχῶς ἡ ὑπόθεσις εἶναι τόσον περιπλεγμένη ὥστε πολλαὶ ἀπόψεις νὰ εὑρίσκωσι τὰ θεμέλιά των. Ἡμεῖς ἐκ πασῶν τούτων ἐσχηματίσαμεν τὴν προσωπικὴν μας τοιαύτην ἡ ὁποία ἐπαναλαμβάνομεν, δὲν εἶναι ἀμάχητος.

Εἰς τὴν μάζαν δὲν ὑπάρχει πολιτικὴ ἐπιδίωξις διότι ἡ συμμετοχὴ εἰς τὴν κίνησιν εἶναι ὁμαδικὴ καὶ ἄνευ ἐξαιρέσεως τινος. Εἰς τὸ βάθος ὅμως ὁ προσεκτικὸς παρατηρητὴς βλέπει ὅτι ὁ ἀντιπολιτευόμενος τὴν Κυβέρνησιν ὑπάρχει καὶ ὁ ἐκμεταλλευόμενος τοῦ ἀθώου κινεῖται ...

«Ἡ Κυβέρνησις προσεπάθησε δι' ὡρισμένων μέτρων νὰ ἱκανοποιήση τοὺς καπνοπαραγωγοὺς καὶ δυνάμευα νὰ εἴπωμεν ὅτι πολλὰ προσέφερεν εἰς αὐτούς, ἀλλὰ παρὰ ταῦτα αἱ διεκδικήσεις καὶ ὁ φανατισμὸς ἐξακολουθοῦσι.

Ὁ ἀλύγιστος φανατισμὸς ὡδήγησεν εἰς ἐκτροπὴν ὥστε ἡ διοικησις τῆς κινήσεως ν' ἀσκῆται σήμερον ἐκ τῶν κάτω, δὲν εἶναι δὲ ὑπερβολὴ ἂν εἴπωμεν ὅτι πρόκειται περὶ ὀχλοκρατίας μὲ ὅλας τὰς συνεπείας ...».

Οὕτω ἀντελήφθησαν τὴν ὅλην ὑπόθεσιν καὶ δὲν νομίζομεν ὅτι ἐσημειώθησαν ἀδικαιολόγητα σφάλματα ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων ὑπηρεσιῶν Χωροφυλακῆς ἵνα ὑποβάλωμεν τὰς δι' αὐτῶν προτάσεις μας.

Διὰ τὴν δρᾶσιν τῶν Τ.Ε.Α. ἐν τῇ συγκεκριμένῃ περιπτώσει θεωροῦμεν ἀρκετὴν τὴν ἐπέμβασιν τῆς VIII Μεραρχίας.

Ἴσως ὑπάρχει θέμα ὁπλισμοῦ τῶν Τ.Ε.Α. εἰς τοιαύτας περιπτώσεις. Τοῦτο ὅμως δέον νὰ ἐξετασθῇ ἐν εὐρυτέρῳ πνεύματι καὶ ἐν συναρτήσει πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Ἀμύνης διὰ τὰ Τ.Ε.Α.

Τέλος κλείοντες τὴν ὑπόθεσιν αἰσθανόμεθα τὴν ἠθικὴν ὑποχρέωσιν νὰ ἐξάρωμεν τὴν παράστασιν τοῦ Βουλευτοῦ κ. Φαρμάκη Νικολάου κατὰ τὰς συζητήσεις ἀρχῶν καὶ καπνοπαραγωγῶν καὶ τὴν βιαίαν διάλυσιν τούτων. Ἐπεδείξατο μέγιστον ἐνδιαφέρον τόσον ἐπ' ὠφελείᾳ τῆς Κυβερνητικῆς γραμμῆς ὅσον καὶ τῶν καπνοπαραγωγῶν καὶ κρίνοντες ἐκ τοῦ πνεύματος τῶν συναθροίσεων δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν ὅτι ἡ μεσολάβησίς του ἦτο ἐπ' ὠφελείᾳ τῆς τάξεως καὶ εἰς βάρος τῶν πολιτικῶν του συμφερόντων».

Ὁ Α' Ἐπιθεωρητὴς Χωροφυλακῆς Π. ΚΥΡΙΑΚΗΣ

Διὰ τὸν φόνον τοῦ Δημ. Βλάχου παρεπέμφθη εἰς τὸ ἀκροατήριον, δυνάμει ὑπ' ἀριθμ. 45/64 βουλεύματος Συμβουλίου Πλημμελοδικῶν Ἀγρινίου, ὁ Σταθμάρχης Ἁγίου Βλασίου - Τριχωνίδος Πένταρης Θεόδωρος τοῦ Γεωργ., πλὴν τὸ Τριμελὲς πλημμελειοδικεῖον Ἀγρινίου διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 286/25-4-64 ἀποφάσεως τὸν ἠθώωσε πάσης κατηγορίας.

ΟΛΟΙ ΕΠΙΤΙΘΕΝΤΑΙ

Τὰ δύο ὡς ἀνωτέρω γεγονότα καὶ ἡ κατ' αὐτὰ δοκιμασία τῆς Χωροφυλακῆς ἀπετέλεσαν τὸ προοίμιον μιᾶς γενικωτέρας ἐπιυθέσεως κατὰ τοῦ Σώματος, μιᾶς πολὺ σκληροτέρας δοκιμασίας μὲ πάρα πολὺ δυσμενεῖς ἐπιπτώσεις τόσον ἐπὶ τῶν σχέσεων τοῦ Σώματος μετὰ τοῦ λαοῦ, ὅσον καὶ ἐπὶ τῆς καθόλου πειθαρχίας καὶ τάξεως ἐν τῷ Σώματι.

Μία μερὶς τοῦ ἡμερησίου καὶ περιοδικοῦ τύπου, ἀθελήτως ἢ ἠθελημένως, ἀνεζήτει ἀφορμὰς διὰ νὰ ἐπιτεθῇ κατὰ τῆς Χωροφυλακῆς, τὴν ὁποίαν ἀντιμετώπιζεν μετὰ χαρακτηριστικῆς, κατ' ἐπιφάνειαν τοὐλάχιστον, ἐχθρότητος καὶ δυσπιστίας, τοῦτο δὲ ἔπραττεν ἀσφαλῶς ὄχι διότι ἤθελεν νὰ πλήξῃ αὐτὴν ταύτην τὴν Χωροφυλακὴν ἀλλὰ διὰ τῆς Χωροφυλακῆς τὴν Κυβέρνησιν. Εἶναι μία τῶν συνήθων μορφῶν ἀντιπολιτεύσεως ἐν Ἑλλάδι. Ἡ ἁρμοδία ἐκ τοῦ νόμου Ἐπιτροπὴ ἀπηγόρευσεν νὰ παιχθῇ ἀπὸ τῆς σκηνῆς τοῦ Κρατικοῦ Θεάτρου Θεσσλονίκης τὸ θεατρικὸν ἔργον τοῦ Ἀλεξ. Λεωνιδάκη ἢ Πάρνη ὑπὸ τὸν τίτλον «Τὸ νησὶ τῆς Ἀφροδίτης» καὶ ὁ Δημ. Ψαθᾶς διὰ τοῦ ὑπὸ τὸν τίτλον «Αἶσχος» χρονογραφήματος του εἰς τὴν ἐφημερίδα «ΝΕΑ», φύλλον τῆς 5-1-1963, ἐπετέθη λαύρως κατὰ τῆς Ἀστυνομικῆς Ἀρχῆς Θεσσαλονίκης ἰσχυριζόμενος σὺν τοῖς ἄλλοις «ὅτι ὁ Πάρνης δὲν πῆρε ποτὲ μέρος σὲ πολιτικὲς δραστηριότητες». Ἔργα τοῦ Λεωνιδάκη (Πάρνη) ἐν τούτοις ἦσαν τὰ βιβλία «Εἶμαι μαχητὴς τοῦ Δημοκρατικοῦ στρατοῦ» καὶ «Ὁ ἐπαναοτατημένος ἀγρότης Θωμᾶς Μπαρούτας» κλπ. Πῶς νὰ ὑποτεθῇ ὅτι ἐν ἀγνοίᾳ τούτων ἢ ἐν γνώσει ἐγράφετο ὅτι δὲν εἶχεν ἀναμιχθῇ εἰς πολιτικὰς δραστηριότητας καὶ κατὰ ποίαν λογικὴν θεατρικὸς συγγραφεύς, ὡς ὁ Ψαθᾶς, δὲν ἐγνώριζεν ποῖοι ἀποφασίζουν διὰ τὴν καταλληλότητα ἑνὸς θεατρικοῦ ἔργου καὶ ἐπετίθετο κατὰ τῆς Ἀστυνομικῆς Ἀρχῆς (Χωροφυλακή) Θεσσαλονίκης.

Αἱ ἀνάγκαι τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν διὰ νὰ ἐπιτύχωσιν τὴν ἀποχώρησιν τῶν Ρώσσων ἐκ Κούβας, παγίωσιν τοῦ καθεστῶτος Βερολίνου καὶ ἀνοχὴν εἰς Ἀσίαν ἐπέφερον ὡς ἀντάλλαγμα τὴν γενικὴν ἀναθάρρησιν τῶν κομμουνιστικῶν στοιχείων. Ἡ ἀναθάρρησις αὐτη τῶν Κομμουνιστῶν διὰ τὴν Ἑλλάδα, ἥτις ἐτέλει ἤδη ὑπὸ καθεστὼς τοῦ «ἀνενδότου πολιτικοῦ ἀγῶνος», ἐσήμαινε συνεχῆ ἐπεισόδια καὶ ἀποθράσυνσιν τῶν κομμουνιστῶν.

Γενικῶς ἀπὸ τῶν ἀρχῶν 1963 ἡ κατάστασις τῆς δημοσίας τάξεως ἐν τῇ Χώρα διεκρίνετο ὑπὸ τινος νευρικότητος ἡ δὲ στάθμη τῆς ὑπηρεσιακῆς ἀποδόσεως τῶν ἀνδρῶν τῆς Χωροφυλακῆς ὁλονὲν ἐκάμπτετο, ἄνευ σοβαρῶν ἀντιδράσεων τινῶν τῆς ἡγεσίας. Εἰς τοῦτο συνετέλει καὶ ἡ ἀπὸ ἐτῶν γλισχρότης τῶν ἀποδοχῶν, περὶ τῆς βελτιώσεως τῶν ὁποίων οὐδεὶς ἀπετολμᾶτο νὰ γίνῃ λόγος διότι ὅλαι αἱ δημοσιοϋπαλληλικαὶ τάξεις ἐζήτουν αὐξήσεις. Τὴν 19 Ἰανουαρίου 1963 ἐκήρυξαν ἀπεργίαν οἱ λειτουργοὶ τῆς μέσης ἐκπαιδεύσεως, ἥτις διήρκεσεν ἐπὶ 20ήμερον, ἐλύθη δὲ δι' ἐπιστρατεύσεως.

Ἡ Βασίλισσα τῆς Ἑλλάδος Φρειδερίκη, μεταβᾶσα ἀνεπισήμως εἰς Λονδῖνον διὰ νὰ παραστῇ εἰς τοὺς πριγκηπικοὺς γάμους τῆς Ἀλεξάνδρας τοῦ Κέντ, ὑπέστη βιαίας ἐπιθετικὰς ἐκδηλώσεις Ἄγγλων καὶ Κυπρίων κομμουνιστῶν, ἐπὶ κεφαλῆς τῶν ὁποιων εὑρίσκετο σύζυγος καταδίκου Ἕλληνος κομμουνιστοῦ.

Οἱ ἐν Ἑλλάδι κομμουνισταὶ ὠργάνωσαν πορείαν εἰρήνης ἀπὸ τοῦ Τύμβου Μαραθῶνος πρὸς Ἀθήνας Ἐπὶ κεφαλῆς τῆς ὁποίας εἶχε τεθῇ ὁ βουλευτὴς τῆς Ε.Δ.Α. Λαμπράκης. Ἐν τῇ ἀντιμετωπίσει τῶν «εἰρηνιστῶν» τούτων τοῦ Κρούτσεφ (8)

---

(8) Κατὰ τὸ 1959 ὁ Κροῦτσεφ εἶχεν ἐπισκεφθῇ τὰς Η.Π.Α. καὶ ὁ Ἀϊζενχαουερ τὴν Σοβιετικὴν Ρωσσίαν, μετὰ τὸ ταξείδιον τοῦ Κροῦτσεφ οἱ Σοβιετικοὶ ἐξέδωκαν ἕνα βιβλίον ὑπὸ τὸν τίτλον «Εἰρήνη καὶ Φιλία» κηρύγματα τῆς Κρουτσεφικῆς πολιτικῆς, τὸ ὁποῖον μετεφράσθη ἐντὸς τοῦ πρώτου ἔτους τῆς κυκλοφορίας εἰς ὅλας τὰς γλώσσας τοῦ κόσμου σχεδόν. Μίαν ἀνασκόπησιν μὲ χριστιανικὴν εἰλικρίνειαν ἔκανε ὁ Τζ. Κέννεντυ, εἰς τὸ ἔργον «Ἡ Στρατηγικὴ τῆς Εἰρή-

ἡ Χωροφυλακὴ Προαστείων δὲν ἐπέτυχε τῶν ταχθέντων σκοπῶν καὶ τοῦτο διότι ὁ τότε Ἀρχηγὸς ἐχρησιμοποίησεν Ἀξιωματικοὺς τοὺς ὁποίους αὐθαιρέτως ἐθεώρει ἀρίστους, ἵνα ἀναγκασθῇ ἀμέσως μετὰ ταῦτα νὰ συμπεριφερθῇ πρὸς αὐτοὺς σκληρῶς.

Συνεχῶς ὁ ὁρίζων ἐβαρύνετο διὰ πάσης φύσεως ἐκδηλώσεων θρασύτητος τῶν κομμουνιστῶν, ὁπότε τὴν 22 Μαΐου 1963 ἡ δημοσία τάξις ὑπέστη τὸ δεινότερον πλῆγμα ἐν Θεσσαλονίκῃ, ἔνθα ἐτραυματίσθη θανασίμως ὁ βουλευτὴς τῆς Ε.Δ.Α. Γρηγ. Λαμπράκης, ἀνατραπεὶς ἐπὶ τοῦ καταστρώματος τῆς ὁδοῦ ὑπὸ τρικύκλου αὐτοκινήτου (Μοτοσυκλέτας) ὁδηγουμένου παρ' ἰδιώτου.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΟΥ ΒΟΥΛΕΥΤΟΥ ΛΑΜΠΡΑΚΗ-ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΗ

Ἡ ὑπόθεσις Λαμπράκη, ὡς κατέληξε ν' ἀποκαλῆται, ἔσχεν τὰς πλέον ὀξυτάτης μορφῆς ἐπιπτώσεις, ὑπῆρξε μία τῶν αἰτιῶν τῆς παραιτήσεως μιᾶς Κύβερνήσεως καὶ ὁ κάδος καὶ γεννήτρια τῶν πλέον ἀνεπιτρέπτων κατηγοριῶν κατὰ τῆς Ἑλληνικῆς Βασιλικῆς Χωροφυλακῆς, ἀλλὰ καὶ κατὰ τῆς κυβερνώσης τότε πολιτικῆς μερίδος καὶ ἐν συνεχείᾳ καὶ ἐναντίον τῶν Ἀνακτόρων.

Οὐδενὸς ἄλλου ἀνθρώπου ὁ θάνατος εἰς ὁλόκληρον τὸν κόσμον ἐγένετο ἀντικείμενον τοσαύτης ἐκμεταλλεύσεως, ὅσον ὁ θάνατος τοῦ Βουλευτοῦ τῆς Ε.Δ.Α. Γρηγ. Λαμπράκη, καὶ ἡ ἐκμετάλλευσις δὲν ἐγένετο μόνον ὑπὸ τῆς Ε.Δ.Α. ἀλλὰ κυρίως καὶ ὑπὸ τῆς ἡγουμένης τοῦ «ἀνενδότου» ἀγῶνος πολιτικῆς μερίδος τῆς Ἑνώσεως Κέντρου, ὑπὸ τὸν γηραιὸν πολιτικὸν Γεώργιον Παπανδρέου.

Ὅπως θὰ ἴδωμεν κατωτέρω τελικῶς παρεπέμφθησαν εἰς τὸ ἀκροατήριον τοῦ κακουργιοδικείου ὀλίγοι ἄνδρες τῆς Χωροφυλακῆς ὑπὸ τὸν Στρατηγὸν Κων. Μήτσου, κατὰ τὴν ὑπερτριετῆ ὅμως διάρκειαν τῶν ἀνακρίσεων ἀπηγγέλθη κατηγορία εἰς 43 Ἀξιωματικοὺς τῆς Χωροφυλακῆς καὶ εἰς ἰσαρίθμους ὁπλίτας, παρεπέμφθη εἰς τὸ Ἐφετεῖον καὶ κατεδικάσθη δι' ὑπόθεσιν δημιουργηθεῖσαν ἐκ τῆς τοιαύτης Λαμπράκη ὁ τότε Ἀρχηγὸς Χωροφυλακῆς Ἀντιστράτηγος Βαρδουλάκης Γεώργιος καὶ ἐπὶ τρία καὶ ἥμισυ ἔτη ἐπεκρέματο κατὰ τὸν στελεχῶν τοῦ Σώματος ὁ τὲ μὲν ἡ ἀπεχθὴς κατηγορία τῆς ἠθικῆς αὐτουργίας ἢ συνεργείας εἰς τὸν θανάσιμον τραυματισμὸν τοῦ Λαμπράκη, ὁ τὲ δὲ ἡ βαρεία καὶ ἀνεπίτρεπτος κατηγορία τῆς (ἐσκεμμένης) παραβάσεως καθήκοντος, ὥστε νὰ μὴ συντελεσθῇ ὁ τραυματισμός. Κατὰ συνέπειαν δὲν ἦσαν ἁπλῶς κατηγορούμενοι ὀλίγοι βαθμοφόροι καὶ Χωροφύλακες διὰ μίαν περιστασιακὴν παράβασιν νόμου, ἀλλὰ ὁλόκληρον τὸ Σῶμα διεσύρετο καὶ διεπομπεύετο ὡς ἀνίκανον ν' ἀστυνομεύῃ εἰς μίαν μεγαλούπολιν καὶ ὡς περιλαμβάνον εἰς τὰς τάξεις του κατὰ τὸ πλεῖστον κακοποιὰ στοιχεῖα καὶ ἀνικάνους ἀστυνομικούς, τὸ Σῶμα τὸ ὁποῖον ἦτο ἔμφορτον δαφνῶν καὶ περγαμηνῶν ἐθνικῆς καὶ ἀστυνομικῆς δραστηριότητος (8α) καὶ ὅτι εἶχε γίνῃ ὄργανον ἑνὸς Πολιτικοῦ.

νης». Αὐτὰς τὰς εἰρηνοφίλους ἐπιδιώξεις ἐνεκολπώθησαν ὡς ἰδικάς των ἐπιδιώξεις οἱ κομμουνισταί, πρὸς δημιουργίαν κλίματος ἀνησυχίας μεταξὺ τῶν λαῶν ἔναντι τῆς Ἀμερικανικῆς ὑπεροπλίας εἰς τὸν ἀτομικὸν ὁπλισμόν.

(8α) Εἰς δημοσίας πρὸς τὸν τύπον δηλώσεις του, μετὰ τὴν ἔκδοσιν τῆς δικαστικῆς ἀποφάσεως, ὁ Τ. Ὑπουργὸς Κων. Μανιαδάκης τὴν 3-1-1967, ἐδήλωσεν : «Ἡ πανηγυρικὴ ἀθώωσις τοῦ συνόλου τῶν κατηγορηθέντων Ἀξ/κῶν τῆς Β. Χωροφυλακῆς ἀπὸ τὴν δικαιοσύνην τῆς πατρίδος

Αὐτὸς εἶναι ὁ λόγος δι' ὃν ὡμιλήσαμεν ἀνωτέρω περὶ γενικῆς κατὰ τῆς Χωροφυλακῆς ἐπιθέσεως. Τούτων ἕνεκεν θὰ παρακολουθήσωμεν τὴν παροῦσαν ὑπόθεσιν εἰς τὰ κεντρικὰ καὶ καίρια σημεῖα της, θ' ἀναφερθῶμεν εἰς τὰ πεπραγμένα τῆς Δικαιοσύνης μέχρι καὶ τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως καὶ θὰ ἐκφέρωμεν τὰς κρίσεις ἡμῶν ἐκεῖ ἔνθα ἔχομεν διάφορον γνώμην.

Χωρὶς νὰ ὑπάρχῃ οὐδὲ εἷς Ἕλλην μὴ ἀπεχθανόμενος τὸν πόλεμον, χωρὶς νὰ ἔχῃ δοθῆ καὶ ἡ παραμικρὰ οὐδαμόθεν ἀφορμὴ ὅτι ἡ Ἑλλὰς ἔχει ἔστω καὶ πόρρωθεν λόγον τινὰ νὰ εὐνοῆ ἐπιθετικὰς πολεμικὰς ἐνεργείας, ἐδημιουργήθη ἐν Ἑλλάδι ὑπὸ τῶν ἀριστερῶν στοιχείων, τῇ ἀοράτῳ - ἴσως - ἐπινοήσει καὶ καθοδηγήσει τοῦ Κ.Κ.Ε. ἓν παράρτημα τῆς διεθνοῦς Ἐπιτροπῆς Ὑφέσεως καὶ Εἰρήνης, τμῆμα τοῦ ὁποίου συνεστήθη καὶ ἐν Θεσσαλονίκῃ.

Ὡμιλήσαμεν ὀλίγον ἀνωτέρω περὶ μιᾶς ἐκδηλώσεως τῆς κινήσεως ταύτης, τῆς ἀπὸ τοῦ Τύμβου Μαραθῶνος ὀργανουμένης ἐν Ἀττικῇ πορείας Εἰρήνης, κατ' ἀπομίμησιν τῆς ὁποίας λαμβάνουσι χώραν κατ' ἔτος παρόμοιαι, κωμικοῦ μᾶλλον χαρακτῆρος, ἐκδηλώσεις καὶ εἰς ἄλλας περιοχὰς τῆς ἐπικρατείας.

Κατὰ τὰς πορείας ταύτας χρησιμοποιοῦνται συνθήματα, περὶ εἰρήνης εἰς τὸ Βιετνάμ, εἰς τὴν Κούβαν ἢ εἰς ἄλλα μεμακρυσμένα ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος σημεῖα τῆς ὑδρογείου, ὡσεί, σοβαρολογοῦντες κατὰ τὸ πλέον ἀπίθανον σύστημα, νὰ ἐπρόκειτο νὰ συγκινηθοῦν οἱ κάτοικοι τῆς ... σελήνης ἐκ τῶν Ἑλληνικῶν Ἰαχῶν ...

Θεωροῦμεν σκόπιμον ν' ἀναφέρωμεν ὅτι τοιούτου εἴδους ὠργανώσεις δὲν ὑφίστανται, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐπιτραπῆ κἂν ἡ περὶ τούτων συζήτησις, εἰς τὴν Λαϊκὴν Κίναν, τὴν Σοβιετικὴν Ἕνωσιν καὶ εἰς τὰς λοιπὰς τοῦ Ἀνατολικοῦ Μπλὸκ Χώρας, ὑφίστανται ὅμως εἰς Ἑλλάδα, Ὁλλανδίαν, Λουξεμβοῦργον, Μονακό, Δανίαν κλπ., εἰς χώρας δηλονότι αἵτινες οὔτε κατ' ὄναρ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ θεωρηθῶσιν φιλοπόλεμοι, θεωροῦνται ὅμως ἄφρακτοι χῶροι πρὸς διάβρωσιν ὑπὸ τοῦ κομμουνισμοῦ διὰ διαφόρων ἐμμέσων μεθόδων, ἑνιαιομετωπικῶν ὀργανώσεων, σχεδίων τύπου «Δουρείου Ἵππου», ἤτοι διὰ σχημάτων καλῶς καὶ τεχνηέντως καλυπτόντων τοὺς «ἐρυθροὺς» σκοποὺς τοῦ κομμουνισμοῦ δι' οἱωνδήποτε ἄλλων ἐπιφανειακῶς χρωμάτων.

Ταῦτα πάντα, διότι εὑρισκόμεθα εἰς τὸ ἔτος 1963, ὅτε αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι εἶχον τὸ προβάδισμα εἰς τὸν ἀτομικὸν ἐξοπλισμὸν καὶ ἔπρεπε οἱ λαοὶ τοῦ Ν.Α.Τ.Ο. νὰ ὑπονομεύωνται καὶ νὰ διακηρύσσουν εἰρηνοφιλίαν, ἐκ τοῦ φόβου μήπως ἀπειληθῆ ἡ κυριαρχία τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως ὑπὲρ τῆς ὁποίας ἐκόπτοντο ἀσυνειδήτως οἱ ὀργανωταὶ τῶν κινήσεων καὶ ὀργανώσεων αὐτοῦ τοῦ τύπου.

Αἱ καθιερωθεῖσαι ἀρχικῶς «πορεῖαι» τῶν τοιαύτης προελεύσεως καὶ ποιότητος εἰρηνιστῶν, εἶχον δημιουργήσει ἑνιαχοῦ καὶ ἰδία ἐν τῇ πρωτευούσῃ καὶ πέριξ αὐτῆς ἀρκετὰ ζητήματα τάξεως. Ἤδη ἡ ἐν Θεσσαλονίκῃ δημιουργηθεῖσα καὶ τόσον μοιραία ἀναδειχθεῖσα προσωρινὴ ἐπιτροπὴ διεθνοῦς Ὑφέσεως καὶ Εἰρήνης ἐνεφάνησε καὶ νέου τύπου ἐκδήλωσιν, ἤτοι ὀργάνωσιν ὁμιλιῶν ὑπὸ τοῦ Βουλευτοῦ τῆς Ε.Δ.Α. Γρηγ. Λαμπράκη καὶ ὑπὸ τοῦ ἄλλοτε βουλευτοῦ ἰδίου κόμματος Μάρκου Δραγούμη, εἰδικῶς ἀφικνουμένων εἰς Θεσσαλονίκην.

μας διὰ τὸ θανατηφόρον ἀτύχημα τοῦ Βουλευτοῦ Λαμπράκη διέλυσεν ἐξ ὁλοκλήρου τὸν συκοφαντικὸν μῦθον περὶ συμμετοχῆς εἰς αὐτὸ τοῦ Κράτους, ἱκανοποίησε πλήρως τὴν ἐθνικὴν τιμήν, ἀποτελεῖ τίτλον τιμῆς διὰ τοὺς δικαστὰς καὶ τοὺς ἐνόρκους...» (Ἐφημ. Καθημερινὴ 4-1-1967).

Αἱ πρὸς τὸν σκοπὸν τούτων συγκεντρώσεις εἶχεν ἀρχικῶς ὁρισθῇ διὰ τὴν 19 Μαΐου εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ χειμερινοῦ κέντρου διασκεδάσεως «Πικαντίλλυ» ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀριστοτέλους 11, λόγω ὅμως τῆς ἐπισκέψεως εἰς Θεσσαλονίκην τοῦ Προέδρου τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας Στρατηγοῦ Ντὲ Γκὼλ ἡ συγκέντρωσις αὕτη ἀνεβλήθη διὰ τὴν 19ην ὥραν τῆς 22-5-1963 καὶ διὰ τὸν αὐτὸν χῶρον. Ἐν τῷ μεταξὺ ὁ δεύτερος ὁμιλητὴς ἀντεκατεστάθη διὰ τοῦ δικηγόρου Ρηγοπούλου, ἀμφότεροι δὲ οἱ ὁμιληταὶ θὰ ἀφικνοῦντο εἰς Θεσσαλονίκην τὴν 11ην π.μ. ὥραν τῆς ἰδίας ἡμέρας ἀεροπορικῶς.

Τὰς πρωϊνὰς ὥρας τῆς 22-5-1963 ὁ μὲν διευθυντὴς τοῦ κέντρου «Πικαντίλλυ» Κοῦμπος ὑπαναχωρήσας ἠρνήθη τὴν τελικὴν παραχώρησιν τῆς αἰθούσης διὰ πολιτικὴν συγκέντρωσιν, ὁ δὲ ἐκ τῶν μελῶν τῆς προσωρινῆς ἐπιτροπῆς ὑφέσεως καὶ εἰρήνης δικηγόρος Παπαδημητρίου Σύλας, ἐπισκεφθεὶς τὸν εἰσαγγελέα πρωτοδικῶν Ἀργυρόπουλον κατήγγειλεν ὅτι κατὰ πληροφορίας του ἐπρόκειτο νὰ κακοποιηθῇ εἰς τὸ ἀεροδρόμιον ὁ ἀναμενόμενος Λαμπράκης. Ὁ εἰσαγγελεὺς Ἀργυρόπουλος ἐνημέρωσεν ἀμέσως τὴν Δ/νσιν Ἀστυνομίας, παρ' ἧς ἐλήφθησαν μέτρα, χωρὶς ὅμως νὰ ὑπάρξῃ σημεῖον τι δηλωτικὸν τοῦ βασίμου τῶν πληροφοριῶν Παπαδημητρίου.

Οἱ Λαμπράκης, Ρηγόπουλος καὶ Ι. Πάτσας ἐπισκεφθέντες τὸν Δ/ντὴν Ἀστυνομίας, Συνταγματάρχην Χωροφυλακῆς Καμουτσῆν Εὐθύμιον, ἐζήτησαν ὅπως παρεμβαίνων οὗτος πείσῃ τὸν Κοῦμπον καὶ παραχωρήσῃ αὐτοῖς τὴν αἴθουσαν καὶ ὁ Καμουτσῆς παραδόξως ὑπεσχέθη τοιαύτην προσπάθειαν του, καὶ λέγομεν παραδόξως διότι οὐδαμόθεν προκύπτει ὅτι εἶναι δυνατὸν ν' ἀποτελέσῃ ἀντικείμενον τῶν ἔργων τοῦ Δ/ντοῦ Ἀστυνομίας μία τοιαύτη ὑπόθεσις, ἀλλὰ περὶ τούτου ὑπῆρχε καὶ τοῦ εἰσαγγελέως δεδηλωμένον ἐνδιαφέρον ἴσως ἐξ ὑπερβολικῆς εὐθιξίας καὶ προσεκτικότητος νὰ μὴ δημιουργηθῶσι παράπονα. Πρόκειται περὶ τῆς εὐθιξίας «αὶ λεπτότηνος αἵτινες ἐνῶ δι' ὅλους τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους ἀποτελοῦν γνώμοεας πολιτισμοῦ καὶ συμπεριφορᾶς, διὰ τοὺς κομμουνιστὰς εἶναι ἐκδηλώσεις ἀδυναμίας ἔναντι τῶν ὁποίων οὗτοι ἀποθρασύνονται.

Ἡ αναληφθεῖσα προσπάθεια Καμουτσῆ ἀπέτυχε καὶ εἰδοποίησεν οὗτος διὰ τοῦ Ἀστυνόμου Ε' τμήματος, Μοιράρχου Παπατριανταφύλλου Τρυφ., σχετικῶς τὸν ἀντιπρόεδρον τῆς Ἐπιτροπῆς δικηγόρον Ι. Πάτσαν περὶ ὥραν 17.10 περίπου, ἐνῶ ἀπὸ τῆς 14ης ὥρας εἶχεν ἐκδοθῇ ἡ ἀκόλουθος διαταγὴ τῆς Διευθύνσεως Ἀστυνομίας Θεσσαλονίκης.

ΑΠΟ : Διεύθυνσις Ἀστυνομίας Θεσσαλονίκης
ΠΡΟΣ: Ὑποδιευθύνσεις Ἀσφαλείας - Γ' Τάγμα Χωροφυλακῆς
Β'' καὶ Γ' Ἀστυν. Ὑποδ/νσεις - Μηχανοκίνητον Τμῆμα.
ΚΟΙΝ.: Γ' καὶ Ε' Ἀστυνομικὰ Τμήματα - Ὑπηρεσ. Ἀμέσου Ἐπεμβάσεως Παρ' ἐμοὶ Ὑποδιευθυντὴν

Ἀριθ. 40/11/1407 — Δι' Ἀγγελιαφόρου
22.1400/5-1963

Ἡ Ἐπιτροπὴ Θεσσαλονίκης Διεθνοῦς Ὑφέσεως καὶ Εἰρήνης ἔχει προγραμματίσει διὰ σήμερον (22-5-1963) καὶ ὥραν 19,30' συγκέντρωσιν εἰς τὸ ἐνταῦθα καὶ ἐπὶ ὁδοῦ Ἀριστοτέλους 11 Κέντρον διασκεδάσεως «ΠΙΚΑΝΤΙΛΛΥ».

— Πρὸς πρόληψιν συγκροτήσεως διαδηλώσεως μετὰ τὸ πέρας τῆς συγκεντρώ-

σεως ὑπὸ τῶν συμμετασχόντων τῆς συγκεντρώσεως κομμουνιστῶν ἢ ἑτέρων ἐκνόμων ἐνεργειῶν τούτων, παραγγέλλω τὴν λῆψιν τῶν κάτωθι μέτρων :

— Ἀπὸ 17.00′ ὥρας νὰ εὑρίσκηται ἐν ἐπιφυλακῇ καὶ ἑτοιμότητι κινήσεων Κατάστημα Ε′ Ἀστυνομικοῦ Τμήματος δύναμις 2 Μοιράρχων, 4 Β′ Ἀξιωματικῶν καὶ 40 Ὁπλιτῶν τῆς Γ′ Ἀστυν. Ὑποδ/νσεως ὑπὸ τὸν Δ/ντὴν ταύτης STOP.

— Ἀπὸ τῆς αὐτῆς ὡς ἄνω ὥρας ὡσαύτως νὰ εὑρίσκηται ἐν ἐπιφυλακῇ καὶ ἑτοιμότητι κινήσεως Κατάστημα Γ′ Ἀστυνομικοῦ Τμήματος δύναμις 1 Μοιράρχου, 2 Β′ Ἀξιωματικῶν καὶ 20 Ὁπλιτῶν τῆς Β′ Ἀστυνομικῆς Ὑποδ/νσεως STOP.

— Ὁμοίως ἀπὸ τῆς ὡς ἄνω ὥρας νὰ τελῇ ἐν ἐπιφυλακῇ καὶ ἑτοιμότητι κινήσεως 1 Λόχος τοῦ Γ′ Τάγματος Χωροφυλακῆς Κατάστημα Ὑπηρεσίας του.

— Μηχανοκίνητον Τμῆμα ἀπὸ 17.00 ὥρας νὰ διαθέσῃ Γ′ Τάγμα Χωροφυλακῆς 3 αὐτοκίνητα 3 τόννων, διὰ μεταφορὰν τῆς δυνάμεώς του, ἀνάγκης συντρεξούσης STOP.

— Ὑποδ/νσεις Ἀσφαλείας λάβωσι μέτρα ἁρμοδιότητός των STOP.

— Παρ' ἡμῖν Ὑποδ/ντὴς ἐπιβλέψῃ προσωπικῶς τυχὸν ἐκδηλωθησόμενα μέτρα πρὸς ἀποτροπὴν ἐκνόμων ἐνεργειῶν STOP.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΜΟΥΤΣΗΣ ΣΥΝΤ/ΡΧΗΣ

Ἐπὶ τῆς διαταγῆς ταύτης παρατηροῦμεν τὰ ἀκόλουθα : Ἀναφέρεται μόνον εἰς τὰς τιθεμένας εἰς ἐπιφυλακὴν δυνάμεις καὶ δὲν ποιεῖται οὐδόλως λόγον περὶ τῶν δυνάμεων αἵτινες θὰ ἔδει νὰ εὑρίσκωνται εἰς τὸν τόπον τῆς συγκεντρώσεως. Ἀποτέλεσμα τούτου ἀσφαλῶς δέον νὰ ὑπῆρξεν τὸ ἄστοχον μέτρον τῆς Γ′ Ἀστυνομικῆς Ὑποδιευθύνσεως, ἥτις δι' ὑπ' ἀριθμ. Δ.Υ. ἀπὸ 22-5-1963 διαταγῆς της περιέλαβεν εἰς τὴν δύναμιν τῆς ἐπιφυλακῆς καὶ τὴν δύναμιν τοῦ Ε′ Ἀστυνομικοῦ τμήματος μετὰ τοῦ Διοικητοῦ Μοιράρχου Παπατριανταφύλλου, ἐνῶ ἔδει ὁ Διοικητὴς τοῦ Ἀστυνομικοῦ Τμήματος, ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ ὁποίου θὰ ἐλάμβανε χώραν ἡ συγκέντρωσις, νὰ παρέμεινεν ἐλεύθερος, ἵνα μετὰ τῆς δυνάμεως του εὑρεθῇ ἐγκαίρως περὶ τὸν τόπον τῆς συγκεντρώσεως. Τὸ ἄρθρον 38 τοῦ Κανονισμοῦ Χωροφυλακῆς ἐν μὲν τῷ ἐδαφίῳ 1 παραγρ. Α′ διαλαμβάνῃ «ὁ Διοικητὴς Ἀστυνομικοῦ Τμήματος εἶναι ἀμέσως ὑπεύθυνος διὰ τὴν τήρησιν τῆς τάξεως, ἀσφαλείας καὶ ἀστυνομίας ἐν τῇ περιφερείᾳ του ...», ἐν δὲ τῷ ἐδαφ. 13 τῆς παραγρ. Β′ ἐπισημαίνει «Λαμβάνει μέτρα τάξεως καὶ προκαλεῖ ἐγκαίρως τὰς διαταγὰς τῆς Διοικήσεως, προκειμένης λήψεως τοιούτων σοβαρᾶς ἐκτάσεως».

Θὰ ἔδει ὁ Διοικητὴς τοῦ Ε′ Ἀστυνομικοῦ Τμήματος νὰ μὴ τεθῇ εἰς Ἐπιφυλακήν, ἵνα μετὰ τῆς δυνάμεώς του ἢ δι' αὐτῆς θέσει ἐγκαίρως ὑπὸ τὸν ἔλεγχον του τὴν περιοχὴν τοῦ χώρου τῆς ὑποτιθεμένης συγκεντρώσεως, ἐφ' ὅσον μάλιστα ἐπρόκειτο περὶ συγκεντρώσεως κομμουνιστικῆς ἢ ἐν πάσῃ περιπτώσει ὡρισμένης πολιτικῆς παρατάξεως, τὸ τοιοῦτον μάλιστα ἔδει νὰ διαταχθῇ κατηγορηματικῶς ὑπὸ τῆς Δ/νσεως Ἀστυνομίας διὰ τῆς ἀνωτέρω διαταγῆς, δεδομένων τῶν ταραχωδῶν ἐκδηλώσεων τῶν δῆθεν φίλων τῆς εἰρήνης τόσον εἰς Ἀθήνας ὅσον καὶ εἰς Λονδῖνον. Αἱ τυποποιημέναι διαταγαί, ἃς ἐπεκαλέσθη ἀπολογούμενος τὴν 13-12-1966 ὁ τότε Διευθυντὴς Ἀστυνομίας, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ εἶχον θέσιν δι' οἱανδήποτε κομμουνιστικὴν συγκέντρωσιν, πολλῷ δὲ μᾶλλον ὅτι ἡ ἐπικειμένη συγκέντρωσις θὰ εἶχε ὡς ὁμιλητὴν τὸν ἐν ζωῇ κατ' ἐπανάληψιν ἥρωα διαταράξεως τῆς τάξεως Γρηγ. Λαμπράκην. Ἀλλ' εἴπωμεν ὅτι πέραν τῆς τυποποιημένης διαταγῆς ὑπῆρξε καὶ ἡ εἰδικὴ

διαταγὴ τῆς Γ. Ἀστυνομικῆς Ὑποδιευθύνσεως, ἥτις ἀντὶ νὰ θέση εἰς ἐπιφυλακὴν τὴν ὑπόλοιπον δύναμίν της ἔθεσε καὶ τὴν δύναμιν τοῦ Ἀστυνομικοῦ Τμήματος εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ ὁποίου θὰ ἐλάμβανε χώραν ἡ συγκέντρωσις. Ἄλλο θέμα ἡ θεὰ τύχη καὶ ἄλλο ἡ ἀστυνομικὴ πρόβλεψις. Τέλος παρατηροῦμεν ὅτι οὐδεμία μνεία ἐγένετο διὰ τὴν χρησιμοποίησιν ἀσυρματοφόρων ὀχημάτων ἀμέσου δράσεως κλπ.

Ὀλίγον μετὰ τὴν 18 ὥραν τῆς 22ας Μαΐου οἱ φίλοι τῆς Εἰρήνης εἰδοποίησαν τὴν Ἀστυνομίαν (5ον Ἀστυνομικὸν Τμῆμα) ὅτι ἡ συγκέντρωσίς των θὰ πραγματοποιηθῇ εἰς τὴν ἐπὶ τῆς διασταυρώσεως τῶν ὁδῶν Βενιζέλου καὶ Ἑρμοῦ (Γ′ ὄροφος) αἴθουσαν τοῦ Δημοκρατικοῦ συνδικαλιστικοῦ κινήματος (Δ.Σ.Κ.), περιφερείας Ε′ Ἀστυνομικοῦ Τμήματος, περὶ οὗ ἐνημερώθη ἀμέσως ὁ εἰς τὴν οἰκίαν του εὑρισκόμενος εἰσέτι Διευθυντὴς Ἀστυνομίας, ὅστις τὴν 19,30 ὥραν ἐν πολιτικῇ περιβολῇ μετέβη καὶ ἐγκατεστάθη εἰς τὸ Ε′ Ἀστυνομικὸν Τμῆμα, ἔνθα εὑρίσκοντο καὶ ὅλοι οἱ ἁρμόδιοι καὶ ὑπεύθυνοι Ἀξιωματικοί, ἤτοι ὁ διὰ τῆς διαταγῆς διοριζόμενος ἐπόπτης τῶν μέτρων Ἀντισυνταγματάρχης Διαμαντόπουλος Μιχαήλ, ὁ Διευθυντὴς τῆς Γ′ Ἀστυνομικῆς Ὑποδιευθύνσεως Ταγματάρχης Σέττας, ὁ ἁρμόδιος ἀστυνόμος καὶ ὁ Διοικητὴς τοῦ Τμήματος Ἐθνικῆς Ἀσφαλείας Ἀντισυνταγματάρχης Δόλκας Κωνσταντῖνος.

Τὸ δαιμόνιον παρεκίνει τὸ Σωκράτην νὰ πράττῃ καὶ νὰ ἐνεργῇ κατὰ τὰ γνωστά, κάτι παρόμοιον συνέβη καὶ μὲ τὸν Συνταγματάρχην Καμουτσῆν Εὐθ. διὰ νὰ μεταβῇ καὶ ἐγκατασταθῇ εἰς τὸ Ε′ ἀστυνομικὸν Τμῆμα, δὲν δυνάμεθα ὅμως νὰ ἐννοήσωμεν τὶ τὸν παρεκίνησεν ἢ τὶ τὸν ἐγοήτευσε διὰ νὰ μὴ περιβληθῇ τὴν στολήν του καὶ διὰ νὰ κρατηθῇ τὸ σύνολον σχεδὸν τῆς δυνάμεως πλὴν ἐκείνων τῆς Ἐθνικῆς Ἀσφαλείας, εἰς τὰ Ἀστυνομικὰ καταστήματα.

Μέχρις τῆς ὥρας ἐκείνης ἡ μόνη ὑπηρεσία ἥτις εἶχε λειτουργήση ἐπαρκῶς ἦτο τὸ Τμῆμα Ἐθνικῆς Ἀσφαλείας, ἀξιωματικοὶ καὶ ὁπλῖται τοῦ ὁποίου εἶχον καταλάβει ἐπικαίρους θέσεις καὶ παρηκολούθουν τὰς κινήσεις καὶ ἐκδηλώσεις τῶν κομμουνιστῶν, ἀπὸ πλευρᾶς ἀστυνομίας τάξεως πλήρης ἐλαττωματικότης. Εἶχον διατεθῇ εἷς ὑπενωματάρχης καὶ 2 - 3 χωροφύλακες εἰς ἕνα χῶρον ὅστις ἀποτελεῖ τὴν καρδίαν τῆς πόλεως ἀπὸ πλευρᾶς κινήσεως ἐν γένει καὶ εἰς τὸν ὁποῖον εἶχον συγκεντρωθῇ καὶ ἐκινοῦντο ἑκατοντάδας τινὲς ἀτόμων κομμουνιστικῆς προελεύσεως καὶ μάλιστα ἐκ τῶν πλέον φανατισμένων, ἀφοῦ εἶχον τὰ θάρρος νὰ προσέλθουν εἰς τοιαύτην συγκέντρωσιν.

Οὕτω δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν ὅτι δὲν ὑπῆρχεν ἀστυνομικὴ δύναμις, πρᾶγμα ὅπερ ἐξεμεταλλεύθησαν οἱ πάντες. Οἱ μὲν ὀργανωταὶ τῆς συγκεντρώσεως, τελείως ἀνεπιτήρητοι, ἐγκατέστησαν θορυβώδη μεγάφωνα, δι' ὧν ἐξαπέλυον ἐξοργιστικὰ καὶ προκλητικώτατα συνθήματα κατὰ παντὸς ἐχέφρονος καὶ μὴ κομμουνιστοῦ, διετάρασσον τὴν κοινὴν ἡσυχίαν τῶν κατοίκων καὶ ἐκαλιέργουν τὴν ἀμοιβαίαν καταφρόνησιν, τὸ ἀμοιβαῖον μῖσος καὶ τὴν μισαλλοδοξίαν ἐν γένει, ὡς «Δημοκρατία - Εἰρήνη - Ἀμνηστεία - κάτω ὁ φασισμὸς - ἔξω αἱ βάσεις θανάτου - ἔξω τὰ Πολάρις κλπ.», οἱ δὲ πλέον θερμόαιμοι καὶ εὐέξαπτοι ἐκ τῶν διερχομένων, σταθμεύοντες ἐπὶ τῷ ἀκούσματι τῶν ἀνωτέρων προκλητικῶν συνθημάτων, ἐδημιούργησαν μίαν ἐκ συμπτώσεως πλὴν ἐρεθισμένην ἀντισυγκέντρωσιν ἐκ πέμπουσαν διὰ τῶν φωνῶν της ὑβριστικὰ καὶ προσβλητικὰ συνθήματα εἰς ἀντιστάθμισμα τῶν ὅσων ἤκουον, ὡς εἰς

τὸ ἔξω τὰ πολάρις ἢ ἔξω αἱ βάσεις τοῦ θανάτου ἀπήντων «ἔξω Βούλγαροι - φονηάδες ...» (9) .

Ὅταν ἀνεφέρθη εἰς τὸν Καμουτσῆν ὅτι ἡ συγκέντρωσις θὰ γίνῃ εἰς τὴν αἴθουσαν Δ.Σ.Κ. τῷ παρεσχέθη καὶ παρὰ τοῦ ἁρμοδιωτέρου ὀργάνου του, τοῦ Δ/τοῦ Ἐθνικῆς Ἀσφαλείας, ἡ διαβεβαίωσις ὅτι δὲν πρόκειται νὰ συμβῇ τίποτε, ἀλλ' ἐν προκειμένῳ καὶ κατὰ κανόνα αἱ πληροφορίαι τοῦ Δ/τοῦ Ἐθνικῆς Ἀσφαλείας ἀφεώρουν τὰς προθέσεις τῶν συγκεντρωθησομένων, οὐδέποτε ὅμως ἠδύναντο ν' ἀποκλείσωσι τὰ ἀπρόοπτα καὶ τὰς ἀντιδράσεις καὶ ὀρθῶς ὁ Μοίρ. Παπατριανταφύλλου ἀνεμνήσθη τῶν πρὸ τῆς ἐν Θεσσαλονίκῃ Ἀμερικανικῆς βιβλιοθήκης ἐπεισοδίων. Ἀπ' ὅσα πράττει εἷς ὄχλος τίποτε δὲν προϋπῆρχε εἰς τὴν πρόθεσίν του.

Εἴπομεν ἀνωτέρω ὅτι ἀπὸ πλευρᾶς εἰδικῆς ἀσφαλείας εἶχον ληφθῇ ὅλα τὰ ἀναλογοῦντα μέτρα καὶ μάλιστα εἰς βαθμὸν ἐνοχλητικὸν διὰ τοὺς φίλους τῆς εἰρήνης, διότι μερικὰ τῶν ὀργάνων εἶχον ἐγκατασταθῇ ἐγγὺς τῆς εἰσόδου τοῦ μεγάρου εἰς ὃ ἡ αἴθουσα, δι' ὃ περὶ ὥραν 19,45 περίπου ὁ Ι. Πάτσας ἐζήτησε παρὰ τοῦ Διοικητοῦ τοῦ Ε' Ἀστυνομικοῦ Τμήματος τὴν ἀπομάκρυνσιν τῶν τοιούτων ὀργάνων, ὡς παρεμποδιζόντων ψυχολογικῶς τὴν προσέλευσιν τῶν ἀκροατῶν. Ὁ Διευθυντὴς Ἀστυνομίας, ὑπ' ὄψιν τοῦ ὁποίου ἔθεσε ὁ Παπατριανταφύλλου τὸ τηλεφώνημα Πάτσα, διέταξε τὸν Δόλκαν νὰ ἀπομακρύνῃ τὰ ὄργανα ἐκεῖνα καὶ οὕτω ἀνεχώρησε διὰ τὸν τόπον τῆς συγκεντρώσεως ὁ Δόλκας, χωρὶς ν' ἀποσύρῃ ὅμως τοὺς ἐγγὺς τῆς εἰσόδου ἄνδρας του «διὰ νὰ μὴ ἐλαττωθῇ ἡ ἐνεργητικότης» τῆς ὑπηρεσίας του, ὡς ὁ ἴδιος ἰσχυρίσθη ἀπολογούμενος. Ἀσφαλῶς ὄχι τόσον ὀρθῶς.

Ἐπειδὴ εἶχεν ἀρχίσει ἡ ἀντισυγκέντρωσις καὶ αἱ ὡς ἀνωτέρω ἀντιεκδηλώσεις της μετ' ὀλίγον, ἤτοι περὶ τὴν 20ὴν περίπου ὥραν, ὁ Πάτσας ἐπικοινωνήσας καὶ αὖθις μετὰ τοῦ Διοικητοῦ Ε' Ἀστυνομικοῦ Τμήματος ἐζήτησε τὴν ἄμεσον ἀποστολὴν ἀστυνομικῆς δυνάμεως ἐν στολῇ, ὁπότε κατόπιν διαταγῆς τοῦ παρισταμένου πάντοτε Διευθυντοῦ Ἀστυνομίας ἐξεπέμφθη ἀστυνομικὴ δύναμις ὑπὸ τὸν Μοίραρχον Παπατριανταφύλλου.

Μετὰ τὸ τηλεφώνημα ὁ Πάτσας, καὶ τὴν παρασχεθεῖσαν διαβεβαίωσιν ὅτι θὰ φθάσῃ ἀμέσως ἀστυνομικὴ δύναμις, μετέβη εἰς τὸ ἔναντι καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἑρμοῦ κείμενον ξενοδοχεῖον «Κοσμοπολίτ», διὰ νὰ παραλάβῃ τοὺς Λαμπράκην καὶ Ρηγόπουλον καὶ τοὺς ὁδηγήσει εἰς τὴν συγκέντρωσιν καὶ καθὼς τὴν 20.15' περίπου ὥραν ἐπέστρεφε μετ' αὐτῶν καὶ ἄλλων πολιτικῶν φίλων του πρὸ τῆς εἰσόδου τῆς αἰθούσης ἔλαβε χώραν ἐπίθεσις διὰ γρονθοκοπημάτων κατὰ τοῦ Λαμπράκη παρὰ δύο ἀγνώστων, ταυτοχρόνως δὲ μία ὁμὰς ἐκ τῶν ἀντιφρονούντων ἐπεχείρησε νὰ εἰσβάλῃ

---

(9) Ἡ πολιτικὴ ἀγωγή, γία μερὶς τοῦ τύπου, ὡρισμέναι πολιτικαὶ μερίδες μὲ ἐπικεφαλῆς τὸ Κ.Κ.Ε. – Ε.Δ.Α. καὶ ὁ ἐνώπιον τοῦ κακουργιοδικείου ἀντιπροσωπεύσας τὴν κατηγοροῦσαν Ἀρχὴν εἰσαγγελεύς, ὑπεστήριξαν ὅτι ἐπρόκειτο περὶ ὀργανωθείσης παρὰ τῆς ἀστυνομίας συγκεντρώσεως «....ἐδόθη λοιπόν, κ. Ἔνορκοι, ἡ παραγγελία Σταματοπούλου - Κατσσύλη ἀξ/κῶν τμήματος Ἐθνικῆς Ἀσφαλείας τοῦ πρώτου ὑποδιοικητοῦ) διαδοχικῶς τὴν 21 καὶ 22 Μαΐου 1963, πρὸς ὅλα τὰ παραρτήματα ἀσφαλείας, νὰ εἰδοποιήσουν διαφόρους πολίτας, ἐκ τῶν ἐθνικοφρόνων καὶ ζωηροτέρων στοιχείων, γιὰ νὰ προσέλθουν στὴ συγκέντρωση τῶν φίλων τῆς εἰρήνης ἡ ὁποία εἶχε προγραμματισθῆ γιὰ τὶς 22 Μαΐου εἰς τὸ Πικαντίλλυ. Ὁ κύκλος παράβασις καθήκοντος εἶναι σύσχετος μὲ τὸν κύκλον διατάραξις κοινῆς εἰρήνης.....» ὑπεστήριξαν ὁ εἰσαγγελεύς, ἐνῶ οἱ ἔνορκοι ἀπήντησαν ΟΧΙ εἰς τὸ σχετικὸν ἐρώτημα.

εἰς τὴν αἴθουσαν Δ.Σ.Κ., ἀλλὰ ὁ καταφθάσας ἤδη Μοίραρχος Παπαντριαταφύλλου ἐπεμβὰς ἀπώθησε κατόπιν πάλης τοὺς ὑποψηφίους εἰσβολεῖς (9α).

Ἐν συνεχείᾳ ὁ Παπατριανταφύλλου, ἀφ' ἑνὸς μὲν ἐπεδόθη εἰς μίαν γενικωτέραν προσπάθειαν ἀποκαταστάσεως τῆς τάξεως δι' ἀπωθήσεως τῶν ἀντισυνκεντρωθέντων καὶ τῆς προωθήσεως ὀλίγον βραδύτερον, ὅταν ἀφίκετο καὶ ἡ ὑπὸ τὸν Σέτταν δύναμις, ἑνὸς ὀχήματος Σταθμοῦ Α' Βοηθειῶν, ὅπερ εἶχε παραλάβει τὸν αἰφνιδίως ἀδιαθετήσαντα ἐν τῇ συγκεντρώσει καὶ ἐλαφρῶς κακοποιηθέντα βουλευτὴν τῆς Ε.Δ.Α. Τσαρουχάν, ἀφ' ἑτέρου δὲ δι' ἑνὸς ὑπενωματάρχου ἐκ τῶν ὑπ' αὐτὸν εἰδοποίησε τηλεφωνικῶς τοὺς εἰς τὸ Ε' Ἀστυνομικὸν Τμῆμα εὑρισκομένους προϊσταμένους του ὅτι σημειοῦνται ἔκτροπα καὶ ν' ἀποσταλοῦν δυνάμεις. Ὁ Καμουτσῆς τότε πλέον διέταξεν τὸν Ταγματάρχην Σέτταν ὅπως ἐπικεφαλῆς τῆς ὑπολοίπου ἐν τῷ Ε' Ἀστυνομικῷ Τμήματι δυνάμεως σπεύσῃ εἰς τὸν τόπον τῆς συγκνετρώσεως καὶ ἐπιβάλλει τὴν τάξιν, ἀναχωρησάσης δὲ τῆς δυνάμεως ταύτης ἀνεχώρησαν διὰ τὸ αὐτὸ σημεῖον καὶ οἱ Διευθυντὴς καὶ Ὑποδιευθυντὴς Ἀστυνομίας. Ἐν τῷ μεταξὺ εἶχεν ἀρχίσει «ἡ ὁμιλία» ἐν τῇ συγκεντρώσει καὶ καθ' ἣν ὥραν ὡμίλει ὁ Λαμπράκης, ἐν μέσῳ συνθημάτων καὶ ἰαχῶν ἀλλὰ καὶ ἐκκλήσεων διὰ τὴν ἀνεύρεσιν τοῦ δευτέρου ὁμιλητοῦ Ρηγοπούλου, ὅστις, λόγῳ τῆς κατὰ τοῦ προσερχομένου εἰς τὴν συγκέντρωσιν Λαμπράκη ἐπιθέσεως, εἶχεν ἀποκλεισθῆ ἔξω τῆς αἰθούσης τοῦ Δ.Σ.Κ. καὶ εἶχεν ἐπανέλθει εἰς τὸ ξενοδοχεῖον «Κοσμοπολίτ», ὡς νὰ μὴ ἔφθανον τὰ μεγάφωνα, διάφορα πρόσωπα ἐξερχόμενα ἐκ τῆς αἰθούσης εἰς τοὺς ἐξώστας ἢ ἐπὶ τῶν παραθύρων ἐπέτεινον τὰς ὕβρεις καὶ τὴν διέγερσιν διὰ τῶν τόσον προσφιλῶν εἰς τὴν παράταξιν τοῦ Κ.Κ.Ε. προσωνυμιῶν «Ταγματασφαλῖτες - Πουλημμένοι κλπ.». Ἡ τοιαύτη συμπεριφορὰ καὶ τὸ τόσον προκλητικὸν ὑβρεολόγιον προεκάλεσαν ὀξύτητα τοῦ ἐρεθισμοῦ εἰς τοὺς ἀντισυγκεντρωθέντας, μὲ ἀποτέλεσμα τὰς ἐντονωτέρας καὶ ἐκεῖθεν ἀποδοκιμασίας καὶ ὕβρεις, «ἔξω οἱ Βούλγαροι - ἡ Ε.Δ.Α. στὴ Βουλγαρία κλπ.», παρ' ἐνίων δὲ ἐξεσφενονίσθησαν ἀνεπυτιχῶς κατὰ τῆς αἰθούσης θραύσματα πλακιδίων πεζοδρομίων ἢ ἄλλα σκληρὰ ἀντικείμενα. Ἐκτὸς τούτων ὡς συνέπεια τῆς ὀξύνσεως τῶν παθῶν ὑπῆρξε καὶ ἡ κακοποίησις διαφόρων ἀτόμων, ἀσχέτως φρονημάτων, ὡς τοῦ ἐθνικόφρονος Ζωΐδη παρ' ἐθνικοφρόνων.

Ὁ καταφθάσας Διευθυντὴς Ἀστυνομίας, εὑρεθεὶς πρὸ τῆς ἐπὶ τοσοῦτον ὀξυνθείσης ἑκατέρωθεν καταστάσεως, ἀπώλεσε μᾶλλον τὴν ψυχραιμίαν του, ὁ Στρατηγὸς Μήτσου ἀπολογούμενος βραδύτερον εἰς τὸ κακουργιοδικεῖον εἶπεν ὅτι ἀπὸ τῆς κατὰ τοῦ βουλευτοῦ Τσαρουχᾶ ἐπιθέσεως ὁ Καμουτσῆς κατέστη «ἔξαλλος», καὶ μὲ γλῶσσαν μὴ προσήκουσαν, («τσακῖστε τοὺς ἀλῆτες» ἢ ἁπλῶς «τσακῖστε τους»), διέταξε τὴν ἄμεσον καὶ βιαίαν διάλυσιν τῶν ἀντισυγκεντρωθέντων.

Ἐντολῇ τοῦ αὐτοῦ Διευθυντοῦ Ἀστυνομίας κατέφθασαν καὶ ἄλλαι δυνάμεις ὑπὸ τοὺς Μοιράρχους Καλλιμάνην, Δρούλιαν κλπ. ἐκ τῶν Ε' καὶ Γ' Ἀστυνομικῶν Τμημάτων, καθὼς καὶ ἡ ἐν ἐπιφυλακῇ δύναμις τοῦ 3ου τάγματος Χωροφυλακῆς, διὰ τοῦ συνόλου δὲ τῶν δυνάμεων τούτων καὶ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ Ὑποδιευθυντοῦ Ἀστυνομίας Ἀντισυνταγματάρχου Διαμαντοπούλου διελύθησαν καὶ ἀπωθήθησαν οἱ ἀντισυγκεντρωμένοι. Αἱ περὶ Ρηγοπούλου ἐπικλήσεις τοῦ ὁμιλοῦντος Λαμπράκη

(9α) Ἀναπτύσσων τὴν κατηγορίαν του ἐνώπιον τοῦ κακουργιοδικείου ὁ Ἀντιεισαγγελεὺς Δελαπόρτας ἐπήνεσεν ἰδιαιτέρως τὴν ὑπηρεσιακὴν συνείδησιν καὶ συναίσθησιν καθήκοντος τοῦ μοιρ. Παπατριανταφύλλου καὶ τῶν ὑπ' αὐτὸν ἀνδρῶν.

προσελάμβανον μελοδραματικὸν χρῶμα καὶ μορφὴν δημοσίας καταγγελίας ὅτι ὁ Ρηγόπουλος «εἶχεν ἀπαχθῆ ἀπὸ τοὺς Τραμπούκους» τῆς δεξιᾶς, ἀπευθυνόμεναι δὲ πρὸς τὸν Νομάρχην, τὸν εἰσαγγελέα κλπ., προεκάλουν τὸν ἐρεθισμὸν τῶν ἀκροατῶν καὶ φίλα πρὸς τοὺς ἀνθρώπους τῆς συγκεντρώσεως προσκειμένων.

Ἐπιδοθεὶς ὁ Διευθυντὴς Ἀστυνομίας εἰς ἀναζήτησιν τοῦ Ρηγοπούλου τὸν ἀνεῦρεν εἰς τὸ Ξενοδοχεῖον καὶ ἀφοῦ ἀπηύθυνε πρὸς αὐτὸν μίαν κάπως ἔντονον παρατήρησιν διὰ τὴν κώφευσίν του εἰς τὸν θόρυβον τῶν ὁμοϊδεατῶν του, τὸν ἀπέστειλεν εἰς τὴν συγκέντρωσιν.

Αἱ διαστευρούμεναι ὁδοὶ καὶ οἱ πέριξ Χῶροι ἀπελευθερώθησαν διὰ τῆς διαλύσεως καὶ ἀπομακρύνσεως τῶν πρὸς τὴν συγκέντρωσιν ἀντιφρονούντων, ὁ Διευθυντὴς Ἀστυνομίας ὅμως, ἔχων φόβους περὶ συγκρούσεων εἰς χώρους μὴ ἐλεγχομένους ὑπὸ τῆς ἀστυνομίας, διὰ τοῦ Ὑποδιευθυντοῦ του Διαμαντοπούλου καὶ τοῦ Ἀνθυπομοιράρχου Σχοινᾶ, μετέφερε πρὸ τῆς αἰθούσης Δ.Σ.Κ. ἀριθμὸν Λεωφορείων, καὶ ὅταν μετὰ τὸ πέρας τῶν ὁμιλιῶν κατῆλθεν ἡ ὀργανωτικὴ ἐπιτροπὴ μετὰ τῶν Λαμπράκη, Ρηγοπούλου κλπ. ἐπρότεινεν εἰς αὐτοὺς ὅπως αὐτοὶ καὶ οἱ ὀπαδοί των ἐπιβαίνοντες τῶν λεωφορείων κινηθοῦν πρὸς οἵαν ἐπεθύμουν κατεύθυνσιν.

Ἡ προσφορὰ τοῦ Καμουτσῆ ἀπερρίφθη ὑπὸ τοῦ Λαμπράκη, μεθ' ὃ ὁ Λαμπράκης, ἀκολουθούμενος ὑπὸ μιᾶς ὁμάδος τριάκοντα περίπου ὁμοϊδεατῶν του, κατηυθύνθη πρὸς τὸ ξενοδοχεῖον «Κοσμοπολίτ», καθ' ὃν χρόνον ὅμως ὁ ὅμιλος οὗτος εὑρίσκετο ἐπὶ τοῦ ὁδοστρώματος, διὰ νὰ διέλθῃ εἰς τὸ ἔναντι πεζοδρόμιον, καὶ ἐνῷ πρὸς ὅλα τὰ σημεῖα ἐπεκράτει ἀπόλυτος πλέον τάξις, ὡς ἀπωθηθέντων καὶ διαλυθέντων τῶν ταραξιῶν, ἐξαίφνης ἐξελθὸν ἐκ τῆς ὁδοῦ Σπανδωνῆ ἓν τρίκυκλον μὲ ἕνα ἐπιβάτην ἐπὶ τοῦ ἁμαξώματος καὶ μὲ ἐκκωφαντικῶς λειτουργοῦσαν τὴν μηχανήν του, ἐπέπεσε κατὰ τοῦ ὁμίλου Λαμπράκη. Πάντες οἱ συνοδεύοντες τὸν Λαμπράκην ἔσπευσαν πρὸς ἀναζήτησιν θέσεως ἀσφαλείας των, ἐνῷ ὁ Λαμπράκης παρέμεινεν ἐπὶ τόπου ἀκίνητος, ἔνθα πληγεὶς παρὰ τοῦ τρικύκλου ἀνετράπη καὶ ἐτραυματίσθη θανασίμως.

Ὁ Λαμπράκης ὑπέκυψεν μετ' ὀλίγας ἡμέρας καὶ οὐδεὶς γνωρίζει πῶς ἐσκέφθη ὅταν παρέμεινεν ἀμετακίνητος πρὸ τοῦ ἐπερχομένου τρικύκλου. Ὁ Ι. Πάτσας ἐξεταζόμενος ἐπ' ἀκροατηρίῳ, εἶπεν ὅτι ἔπραξεν τοῦτο ἀπὸ πνεῦμα ἐπιδείξεως «παλληκαριᾶς», εἶχεν δὲ οὗτος καὶ μίαν ἰσχυρὰν δόσιν τοιούτου πνεύματος, δὲν ἀποκλείεται ὅμως νὰ ἔπραξε τοῦτο καὶ ἀπὸ παραδεδεγμένον καὶ ἐπιβεβλημένον τρόπον διὰ κάθε πεζὸν ἐπὶ τοῦ ὁδοστρώματος ἐνώπιον προσεγγίζοντος ὀχήματος, καθ' ὃν ὁ πεζὸς πρέπει νὰ παραμένῃ ἀκίνητος ἐπὶ ὡρισμένου σημείου ὥστε ὁ ὁδηγὸς νὰ δυνηθῆ νὰ ὁδηγήσῃ τὸ ὄχημα δεξιὰ ἢ ἀριστερὰ αὐτοῦ.

Ἕτερον μέγα θέμα ἀπησχόλησε τὴν ἐπιστήμην καὶ τὴν δικαιοσύνην. Μία ὁμὰς Ἐπιστημόνων μὲ ἐπικεφαλῆς τοὺς καθηγητὰς Καβαζαράκην, ξένον πρὸς τὴν χειρουργικὴν καὶ Σιμεωνίδην καθηγητὴν παθολογικῆς ἀνατομίας, ὑπεστήριξε ὅτι ὁ Λαμπράκης πρῶτον ἐκτυπήθη διὰ σιδηροῦ ἢ ξυλίνου ροπάλου εἰς τὴν κεφαλὴν καὶ τούτου ἕνεκεν κατέρρευσεν καὶ κατόπιν προσέκρουσεν ἢ οὗ ἐπ' αὐτοῦ τὸ τρίκυκλον, ὅτι δηλαδὴ ὁ θάνατος δὲν ἐπῆλθεν συνεπείᾳ παρασυρμοῦ καὶ ἀνατροπῆς ὑπὸ τοῦ τρικύκλου ἀλλὰ συνεπείᾳ ἰδιαιτέρας ἐγκληματικῆς ἐνεργείας τοῦ Ἐμμανουηλίδη, κατὰ τὴν εἰσαγγελικὴν πρότασιν, διὰ τὴν ἄμεσον παραλαβὴν καὶ φυγάδευσιν τοῦ ὁποίου ἐχρησιμοποιήθη τὸ ἀνωτέρω ὑπ' ἀριθμ. Δ.Χ. 143981 φορτηγὸν τρίκυκλον αὐτοκίνητον μὲ ὁδηγὸν τὸν ἰδιοκτήτην του Σπυρίδωνα Κοτζαμάνην.

Τοιαύτη ἄποψις δὲν ἀντιμετωπίσθη σοβαρῶς καθ' ὅλην τὴν ἐπὶ 3 καὶ πλέον ἔτη προδικασίαν ,ἐπεδιώχθη ὅμως νὰ ὑποστηριχθῇ σοβαρῶς ἐνώπιον τοῦ ἀκροατηρίου τοῦ κακουργιοδικείου. Αὐτὴν περίπου τὴν ἄποψιν ὑπεστήριξε διὰ μακρῶν καὶ μετὰ μαχητικότητος ἐν τῇ ἀγορεύσει του καὶ ὁ εἰσαγγελεύς. Ὁ εἰσαγγελεὺς εἰσηγήθη: «Ἀπὸ κοινοῦ ὁ Κοτζαμάνης καὶ ὁ Ἐμμανουηλίδης ἀπὸ κοινοῦ ἔχουν λάβει τὴν ἐντολὴν τῆς διαπράξεως αὐτοῦ τοῦ ἀδικήματος, μετεβίβασε ὁ Κοτζαμάνης εἰς τὸν Ἐμμανουηλίδην τὰ τῆς τελέσεως τοῦ ἀδικήματος καὶ ἀνέλαβε δι' ἑαυτὸν τὸν ρόλον του ἐκ τῶν προτέρων, τῆς βοηθείας, τὴν ὁποίαν θὰ ἔδιδε νὰ φυγαδεύσῃ τὸν Ἐμμανουηλίδην, ὅπερ καὶ ἔπραξε ...». Οὕτω ἐνεφανίσθη ἐνώπιον τοῦ κακουργιοδικείου τὴν 18-12-66 ὑπὸ τῆς κατηγορούσης Ἀρχῆς ἡ ἐκ τῶν προτέρων ὀργάνωσις, ἐκτέλεσις καὶ κλιμάκωσις τοῦ ἐγκλήματος, ἐναπέμεινεν κενὸν καὶ ἀπροσδιόριστον πόθεν εἶχον λάβει ἐντολὴν οἱ δύο αὐτοὶ ἄνθρωποι, ἀλλὰ τὸ κενὸν τοῦτο τὸ εἶχον συμπληρώσει παλαιότερον μὲν οἱ Ἀρχηγοὶ πολιτικῶν κομμάτων, δικαστικοί τινές, ὁ τύπος κλπ., ἤδη δὲ κατὰ τὴν διεξαγωγὴν τῆς δίκης ὡρισμένοι μάρτυρες - στελέχη τοῦ Κ.Κ.Ε. καὶ οἱ πρὸ τῆς ἀποπερατώσεως τῆς διαδικασίας ἀποχωρήσαντες δικηγόροι τῆς πολυθρυλλήτου πολιτικῆς ἀγωγῆς, ὁμιλοῦντες ὁ τὲ μὲν περὶ ὀργανώσεως τοῦ ἐγκλήματος ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως Καραμανλῆ, ὁτὲ δὲ περὶ Κ.Υ.Π. (Ἑλληνικῆς ἢ Ἀμερικῆς) περὶ Γ.Ε.Σ., ἀλλὰ καὶ περὶ Ἀνακτόρων, μὲ τὸν ἀστεῖον ἰσχυρισμὸν ὅτι εἷς τῶν ἀνωτέρω παραγόντων, ἐπέλεξε τοὺς Κοτζαμάνην καὶ Ἐμμανουηλίδην διὰ τὴν τέλεσιν ἑνὸς ἐγκλήματος εἰς βάρος ἑνὸς ἁπλοῦ βουλευτοῦ μὴ διαθέτοντος ἑτέραν τινὰ ἰδιότητα βαρύνουσαν ἐπὶ τοῦ δημοσίου βίου τῆς χώρας.

Ἀλλὰ τοιαύτη ἄποψις δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ εὐσταθήσῃ ἐὰν δὲν ἐσύρετο εἰς τὸ ἑδώλιον καὶ ἡ ἡγεσία τῆς ἐν Θεσσαλονίκῃ Χωροφυλακῆς, πρᾶγμα ὅπερ θὰ ἴδωμεν ἐν συνεχεία ὅτι καὶ ἐγένετο.

Εἴμεθα ὑποχρεωμένοι, χάριν τῆς Ἱστορίας, νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι ἐκ τῆς παρακολουθήσεως καὶ μελέτης τῆς ἐξελίξεως τῶν πραγμάτων διαπιστοῦνται, ὡς καὶ ἀνωτέρω ἀνεφέραμεν, διάφοροι ὑπηρεσιακαὶ παραλείψεις τῶν ἁρμοδίων βαθμοφόρων τῆς Χωροφυλακῆς κατὰ διάφορα στάδια, παραλείψεις ὅμως ὀφειλόμεναι καθαρῶς εἰς ἀμέλειαν περὶ τὰς κανονιστικὰς καὶ τακτικὰς ἐκτιμήσεις, εἰς μίαν ὑπηρεσιακὴν κάμψιν καὶ εἰς ἐπακολουθησάσας συγχύσεις καὶ προκληθέντας ἐκνευρισμούς, δυνάμεθα ἀκόμη νὰ εἴπωμεν ὅτι ὅλαι αὐταὶ αἱ παραλείψεις ὀφείλονται εἰς τὴν πλημμέλειαν τῆς ἀρχικῆς διαταγῆς καὶ τῆς ἐκ τῶν ὑστέρων ἐπεμβάσεως, ἀλλὰ θὰ ἐκινδύνευε κανεὶς καθολικῶς τὴν σοβαρότητά του ἐὰν ὑπεστήριζεν ὅτι οἱαιδήποτε προσωπικότητες ἢ καὶ ἡ Διεύθυνσις Ἀστυνομίας Θεσσαλονίκης ἀπεφάσισαν τὴν θανάτωσιν τοῦ Λαμπράκη καὶ πρὸς τοῦτο συνεσκέφθησαν, συνειργάσθησαν καὶ συνέπραξαν μετὰ τοῦ ὄχι τόσον σοβαροῦ προσώπου τοῦ Ἐμμανουηλίδη καὶ τοῦ ὁδηγοῦ τρικύκλου Γκοτζαμάνη ἢ καὶ ἁπλῶς ὅτι οὗτοι ἐπέλεξαν ὡς μέσον ἐγκλήματος τὸ τρίκυκλον, οἱ ἄνθρωποι οἵτινες ὡς ἐκ τῆς ὑπηρεσιακῆς των θέσεως, γνώσεως καὶ δυνάμεως ἠδύναντο νὰ χρησιμοποιήσωσι τόσα ἄλλα φονικὰ μέσα εἰς τόπον καὶ χρόνον πανυ ἀνύποπτον.

Τὸ τρίκυκλον μετὰ τὸν τραυματισμὸν τοῦ Λαμπράκη ἐσυνέχισε τὴν διὰ τῆς ὁδοῦ Βενιζέλου πορείαν του δι' ἰλιγγιώδους ταχύτητος διὰ νὰ ἐξαφανισθῇ, ἐπὶ τοῦ ἁμαξώματος ὅμως αὐτοῦ ἔνθα εὑρίσκετο ὁ Ἐμμανουηλίδης κατώρθωσε καὶ εἰσεπήδησεν ὁ κομμουνιστὴς Χατζηαποστόλου, ὅστις ἤρξατο ἐκεῖσε συμπλεκόμενος μετὰ

τοῦ 'Εμμανουηλίδου, ἀφοῦ δὲ κατέβαλε τὸν 'Εμμανουηλίδην ἤρξατο καλῶν τὸν ὁδηγὸν διὰ κτυπημάτων ἐπὶ τοῦ ὑαλοπίνακος νὰ σταθμεύση. 'Ο ὁδηγὸς διὰ τῶν ὁδῶν Βενιζέλου καὶ Νέα Μεγ. 'Αλεξάνδρου εἰσῆλθεν εἰς τὴν ὁδὸν Καρόλου Ντὴλ ἔνθα στάθμεύσας κατῆλθεν καὶ ἐπετέθη κατὰ τοῦ Χατζηαποστόλου. ἐνῶ καταφθάσαντες ἰδιῶται ὁ ὑποδιοικητὴς τῆς πυροσβεστικῆς ὑπηρεσίας καὶ ὁ Χωροφύλαξ τῆς τροχαίας 'Ασπιώτης τὸν συνέλαβον.

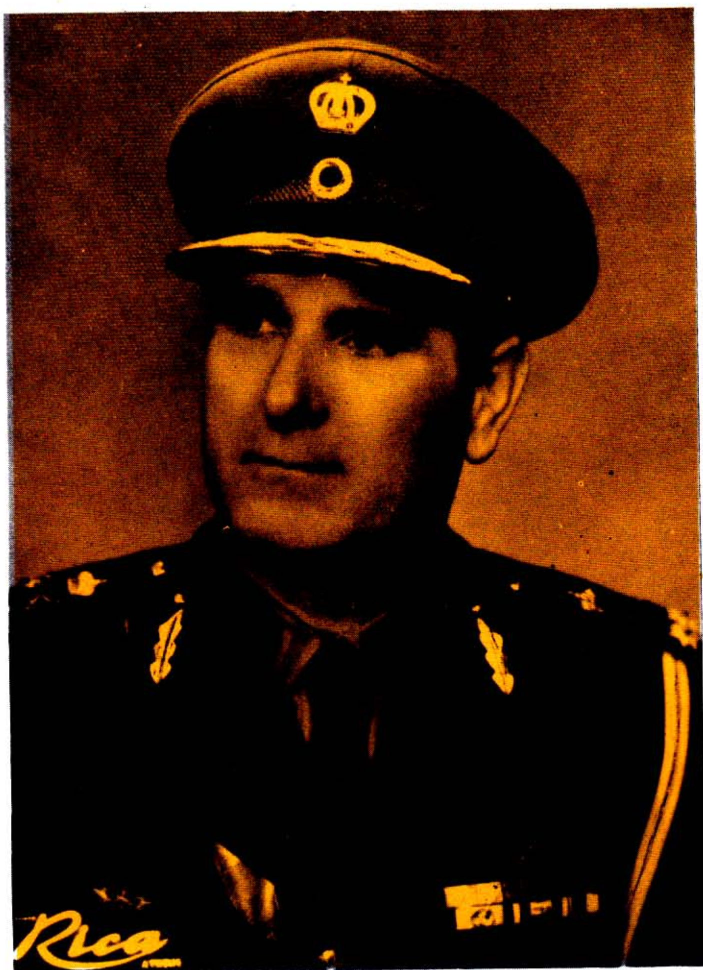
'Εκτὸς τοῦ Διευθυντοῦ 'Αστυνομίας Καμουτσῆ καὶ 2 - 3 πεζῶν Χωροφυλάκων οὐδεὶς ἕτερος εἶχεν ἀντιληφθεῖ ὅτι εἶχε κτυπηθῆ ὑπὸ τοῦ τρικύκλου ὁ Λαμπράκης, δι' ὃ καὶ οὐδεὶς ἐκινήθη πρὸς καταδίωξίν του. Εἶναι ἕνα γεγονὸς τὸ ὁποῖον βαρύνει τὴν ἀστυνομίαν ἐκ πρώτης ὄψεως, ὄχι ὅμως καὶ οὐσιαστικῶς, ὁπωσδήποτε ὅμως ἐντελῶς ξένον καὶ ἀπρόσφορον διὰ τὴν ἀναζήτησιν ἐνόχων.

'Εν συνεχεία, συμπτωματικῶς διερχόμενον αὐτοκίνητον ἰδιωτικῆς χρήσεως καὶ παρὰ χωροφύλακος ἐν πολιτικῇ περιβολῇ ὁδηγούμενον, παρέλαβε καὶ μετέφερεν εἰς τὸ νοσοκομεῖον τὸν Λαμπράκην, ἀλλὰ καὶ τοῦτο κατελογίσθη εἰς τὴν Χωροφυλακὴν εἰς τὴν ὁποίαν κατελογίζετο ὑπὸ μερίδος ἐξάλλων τὸ ὅτι εὑρέθη ἐκεῖ τὸ ὑπὸ τοῦ Χωροφύλακος ἐν πολιτικῇ περιβολῇ ὁδηγούμενον αὐτοκίνητον, καὶ ὑπεστηρίζετο τι ἐπρόκειτο περὶ σχεδίου ἁρπαγῆς τοῦ πτώματος Λαμπράκη.!!!

'Ο ὄντως πάντοτε ψύχραιμος Καμουτσῆς φαίνεται ν' ἀπώλεσε ἔτι περαιτέρω τὴν ψυχραιμίαν του, καθὼς καὶ οἱ ἄλλοι 'Αξιωματικοὶ καὶ ἐμφανίζονται ἀπὸ τοῦ τραυματισμοῦ καὶ πέραν σοβαρῶς μειονεκτοῦντες. Οὐδεὶς ἐνδιεφέρθη διὰ τὴν προστασίαν τοῦ χώρου ἔνθα ἐγένετο ὁ τραυματισμός, ὥστε νὰ γίνη τὴν πρωΐαν μία αὐτοψία καὶ μία ἀναπαράστασις ἐν ἀνάγκη, ἀπὸ «τροχονομικῆς» τοὐλάχιστον πλευρᾶς. Ὅλοι ἀπεχώρησαν βαρυαλγεῖς καὶ οἱ περσισσότεροι χωρὶς νὰ ἔχουν τὴν περιέργειαν νὰ πληροφορηθῶσι τί συνέβη. Εἰς τὴν αὐτὴν παράλειψιν ὑπέπεσεν καὶ ἡ εἰσαγγελικὴ 'Αρχή, ἀφ' ἧς ἔλαβε γνῶσιν μετὰ μίαν ἢ μίαν καὶ ἡμίσειαν ὥραν. Τοσαύτη προχειρότης μόνον ἐν 'Ελλάδι δύναται νὰ παρατηρηθῆ ἀτυχῶς.

'Απὸ τῆς 21 ὥρας περίπου εἶχε προσέλθει εἰς τὸν τόπον τῆς συγκεντρώσεως καὶ ὁ Γ. 'Επιθεωρητὴς Χωροφυλακῆς 'Υποστράτηγος Μήτσου Κωνσταντῖνος, ὅστις περιεφέρετο ἐκεῖ ἐν πολιτικῇ περιβολῇ, χωρὶς ν' ἀναμιχθῆ εἰμὴ ἅπαξ, ὅταν ὁ Καμουτσῆς εἶχεν ἐκνευρισθῆ μὲ τὴν στᾶσιν τοῦ Ρηγοπούλου, συστήσας πρὸς τὸν Καμουστῆν νὰ παραιτηθῆ τῆς προσπαθείας πρὸς Ρηγόπουλον, καὶ τοῦτο διότι δὲν εἶχεν ἀντιληφθῆ τί ἀκριβῶς εἶχε συμβεῖ.

'Επείγοντα ὑπηρεσιακὰ καὶ δημοσιογραφικὰ τηλεγραφήματα ἐνημέρωσαν τὴν Κυβέρνησιν καὶ τὴν κοινὴν γνώμην, ἡ δὲ προκληθεῖσα ἀπήχησις ὑπῆρξεν εὐρυτάτη καὶ σφοδροτάτη, διότι ἡ ὅλη ὑπόθεσις παρεποιήθη ἐπὶ τοσοῦτον ἐν συνεχεία καὶ ἐχαλκεύθησαν πέριξ αὐτῆς τοσαῦται συκοφαντίαι καὶ δολοπλοκίαι, ὥστε τίποτε δὲν ἔμεινεν ἀνέπαφον καὶ ἀπρόσβλητον ἐκ τῶν ἐντεῦθεν ἐπιπτώσεων καὶ ἀναθυμιάσεων. 'Εχρησιμοποιήθη ἡ ὑπόθεσις αὕτη διὰ τὸν διασυρμὸν θεσμῶν, προσωπικῶν ὑπολήψεων καὶ ὀξυτάτης μορφῆς ταλαιπωρίας καὶ κατασυκοφαντήσεως ἐπὶ τρία καὶ πλέον ἔτη. Δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν ὅτι ὁ ρυθμὸς καὶ αἱ μέθοδοι λειτουργίας καὶ ἐμφανίσεως τῶν διαφόρων λειτουργημάτων, ἐξουσιῶν, 'Αρχῶν, προσώπων καὶ ὀργανισμῶν μετὰ τὸν τραυματισμὸν τοῦ Λαμπράκη ἐν σχέσει μὲ αὐτὸν τοῦτον τὸν τραυματισμόν, τοὺς ὑπαιτίους καὶ τὰ γεγονότα ἀπετέλεσαν τὸν δείκτην τῶν ἀνιάτων

ΥΠΟΣΤΡΑΤΗΓΟΣ Ε.Β.Χ. ΧΡΗΣΤΟΣ Γ. ΛΟΥΡΙΔΑΣ

Α΄ ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΗΣ Ε.Β.Χ. - Ἰούλιος 1967

ὀργανικῶν παθήσεων τοῦ κοινωνικοῦ καὶ πολιτικοῦ κυρίως ἡμῶν συστήματος καὶ τῶν ἐπικινδύνων σημείων καὶ πλευρῶν τοῦ πολιτεύματος.

Σπανίως ἐν τῇ παγκοσμίῳ ἱστορίᾳ εἶναι δυνατὸν νὰ συναντήσῃ κανεὶς τόσην κακοποίησιν καὶ καπήλευσιν μιᾶς τοιαύτης ὑποθέσεως διὰ πολὺ κοινοὺς καὶ εὐτελεῖς πολιτικοὺς λόγους καὶ σκοποὺς (9β), παρακατιόντες δὲ θὰ παρακολουθήσωμεν τὰς πλέον θλιβερὰς ἐπιπτώσεις καὶ ἐκδηλώσεις, ἰδιαιτέρως δὲ τὴν σκληρὰν κατασυκοφάντησιν καὶ δοκιμασίαν τῆς Χωροφυλακῆς. Ἀπὸ τῆς 23ης ὥρας τῆς 22 Μαΐου 1963 ἡ ὑπόθεσις περιῆλθεν εἰς χεῖρας τῆς εἰσαγγελικῆς Ἀρχῆς καὶ ἔκτοτε ἐξηφανίσθη, ὡς πρὸς τὴν ὑπόθεσιν ταύτην, πᾶσα ἐνέργεια καὶ πᾶσα δραστηριότης τῆς Χωροφυλακῆς τεθείσης ταύτης εἰς τὸ περιθώριον ὡς ὑποδίκου κατὰ τὰς ἀξιώσεις ἀντιπολιτευομένων τὴν Κυβέρνησιν δυνάμεων, καὶ οὕτω ἠκούσθη τὸ ὡραῖον παρ' ἑνὸς τῶν συνηγόρων, ἀπαντῶντος εἰς τὸν Εἰσαγγελέα. ὅτι «εἶναι ἀστεῖον νὰ φαντασθῶμεν ἀστυνομίαν χωρὶς ἀστυνομικούς». Τοῦτο ὑπῆρξε μεγα σφάλμα ὅλων, δικαστικῶν καὶ μή, διότι ἐὰν δὲν ἀπεξενοῦτο ἡ Χωροφυλακὴ τῶν ἀνακρίσεων καὶ ἐχρησιξοποιεῖτο ὡς ἔδει, ἡ ὑπόθεσις θὰ εἶχε διαλευκανθῆ ἐντὸς πολὺ μικροῦ χρόνου καὶ δὲν θὰ ἐδημιουργοῦντο τὰ κομματικὰ μαγειρεῖα μαρτύρων καὶ δὲν θὰ παρέμειναν κενὰ εἰς τὴν ὑπόθεσιν.

Δυστυχῶς ἡ Χωροφυλακὴ ἀντεμετωπίσθη ἀπ' ἀρχῆς μὲ δυσπιστίαν καὶ ὡς κατηγορουμένη, τὴν δὲ ἑπομένην, 23-5-63, διαταχθεὶς μετέβη εἰς Θεσσαλονίκην δι' ἐνέργειαν ἐρεύνης, ὅσον ἀφορᾷ τὰ λαβόντα χώραν, ὁ τότε Ἀρχηγὸς Χωροφυλακῆς, Ἀντιστράτηγος Βαρδουλάκης Γεώργιος, ὅστις τὴν ἑπομένην τῆς ἀφίξεώς του ὑπέβαλε τὴν ἀκόλουθον ἔκθεσιν :

Ἀριθ. Πρωτ. Δ.Υ.

Ἐν Θεσσαλονίκῃ τῇ 24 Μαΐου 1963
Ὁ Ἀρχηγὸς Βασιλικῆς Χωροφυλακῆς
Ἀντιστράτηγος Βαρδουλάκης Γεώργιος

Πρὸς

Τὸν Κον Ὑφυπουργὸν Ἐσωτερικῶν
Ἀθήνας

«Ἔκθεσις περὶ τῶν διαδραματισθέντων γεγονότων κατὰ τὴν λαβοῦσαν χώραν τὴν 22-5-1963 συγκέντρωσιν τῆς Ὀργανώσεως τῶν ὀπαδῶν τῆς Ἐπιτροπῆς Θεσσαλονίκης διὰ τὴν Διεθνῆ Ὕφεσιν καὶ Εἰρήνην»

Λαμβάνω τὴν τιμὴν ν' ἀναφέρω, ὅτι συνεπείᾳ προφορικῆς διαταγῆς τοῦ Κου Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως, διαβιβασθείσης παρ' Ὑμῶν εἰς τὸν ὑποφαινόμενον, ἀφίχθην χθὲς καὶ περὶ ὥραν 18.10' διὰ διατεθέντος ἐκτάκτως στρατιωτικοῦ ἀεροσκάφους, μὲ τὴν ἐντολὴν ὅπως διενεργήσω προσωπικῶς ἐπιτόπιον ἔρευναν περὶ τῶν συνθηκῶν ὑφ' ἃς διεδραματίσθησαν τὰ σημειωθέντα ἐπεισόδια κατὰ τὴν ἐν περιλήψει συγκέντρωσιν καὶ καθ' ἣν ἐτραυματίσθησαν σοβαρῶς μὲν ὁ Βουλευτὴς Πειραιῶς κ. Λαμπράκης Γρηγόριος, ἐλαφρότερον δὲ ὁ Βουλευτὴς Καβάλας κ. Τσαρουχᾶς Γεώργιος.

Ἅμα τῇ ἀφίξει μου κατηυθύνθην ἀμέσως εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Βορείου Ἑλλάδος, ὅπου εὑρίσκοντο οἱ Ὑπουργοὶ Δικαιοσύνης καὶ Βορείου Ἑλλάδος κ.κ. Παπακωνσταντίνου καὶ Μανέντης.

Ἀμέσως ἐπελήφθην συντόνου διοικητικῆς ἐξετάσεως πρὸς διαπίστωσιν τῶν συνθηκῶν ὑφ' ἃς εὑρέθη καὶ ἐνήργησεν ἡ Διεύθυνσις Ἀστυνομίας Θεσσαλονίκης διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῆς καταστάσεως, ἥτις ἐδημιουργήθη λόγῳ τῆς συγκεντρώσεως τῆς ὀργανώσεως «ὀπαδοὶ τῆς Εἰρήνης» καὶ τῆς κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον εἰς τὸν αὐτὸν χῶρον πραγματοποιηθείσης συγκεντρώ-

---

(9β) Κορυφαία πάντων ὑπῆρξεν ἐκείνη ἡ δημοσία καταγγελία τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς ἀντιπολιτεύσεως ὅτι ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως ἦτο ἠθικὸς αὐτουργὸς εἰς τὸ λαβὸν χώραν ἐπεισόδιον !!!

σεως ἀντιφρονούντων καὶ τῶν ἐπακολουθησάντων γεγονότων, τὰ ὁποῖα εἶχον ὡς ἀποτέλεσμα τοὺς προαναφερθέντας τραυματισμοὺς τῶν δύο Βουλευτῶν.

Προκειμένου νὰ διαμορφώσω ἀντικειμενικήν, σαφῆ, δικαίαν καὶ ἀμερόληπτον εἰκόνα τῶν διαδραματισθέντων, ἐξήτασα τόσον τοὺς ἐπικεφαλῆς τῆς δυνάμεως Χωροφυλακῆς, οἵτινες ἐχρησιμοποιήθησαν καὶ εὑρέθησαν ἐντὸς καὶ πέριξ τοῦ χώρου ἔνθα ἔλαβον χώραν τὰ ἔκτροπα, ὅσον καὶ πολίτας πάσης τάξεως καὶ ἀποχρώσεως.

Ἐπεσκέφθην καὶ ἐζήτησα τὴν μαρτυρίαν ὑπευθύνων Κρατικῶν Λειτουργῶν καὶ ἐγκρίτων μελῶν τῆς κοινωνίας Θεσσαλονίκης, ἐνήργησα αὐτοψίαν τοῦ χώρου τῶν ἐπεισοδίων, οὗτινος ὑποβάλλω καὶ σχεδιάγραμμα συνημμένως καὶ οὐδὲν παρέλειψα κατὰ τὴν κρίσιν μου, ὥστε ἡ παροῦσα ἔκθεσις μου ἀπηλλαγμένη παντὸς ἐπηρεασμοῦ ν' ἀπεικονίζῃ κατὰ τὸ ἀνθρωπίνως δυνατὸν τὴν πραγματικότητα.

ΙΣΤΟΡΙΚΟΝ

Τὸ ἱστορικὸν τῶν διαδραματισθέντων γεγονότων ἔχει ὡς ἑξῆς :

Ἡ Προσωρινὴ ἐπιτροπὴ διεθνοῦς ὑφέσεως καὶ εἰρήνης καὶ ὀργανωτικὴ ἐπιτροπὴ τῆς συγκεντρώσεως Θεσσαλονίκης ἀποτελουμένη ἐκ τῶν 1) Καστρινοῦ Νικολάου προέδρου (Τυπογράφου - Δημοσιογράφου), 2) Πάτσα Ἰωάννου ἀντιπροέδρου (Δικηγόρου), 3) Τριανταφυλλίδη Γεωργίου - γεν. γραμματέως (Δικηγόρου), 4) Μαυροβίτη Χριστοδούλου - μέλους (ἀρωματοπώλου), 5) Κοτζιᾶ Γεωργίου - μέλους (Δικηγόρου), 6) Σκλαβούνου Δήμητρας - μέλους (Οἰκιακά), 7) Παπαδημητρίου Σύλλα - μέλους (Δικηγόρου), 8) Ἐμμανουὴλ Βύρωνος - μέλους (ἐμπορικοῦ ἀντιπροσώπου), τὸ δεύτερον δεκαήμερον τοῦ μηνὸς Μαΐου ἐ.ἔ. ἐπρογραμμάτισε συγκέντρωσιν εἰς τὴν αἴθουσαν διασκεδάσεως «ΠΙΚΑΝΤΙΛΥ», διὰ τὴν 22αν Μαΐου, ἡμέραν Τετάρτην καὶ ὥραν 19.30', μὲ ὁμιλητὰς τοὺς Λαμπράκην Γρηγόριον, Βουλευτὴν Πειραιῶς καὶ Δραγούμην Μάρκον τέως Βουλευτὴν Ἀθηνῶν.

Διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῆς συγκεντρώσεως ἡ ἐπιτροπὴ διεθνοῦς ὑφέσεως καὶ εἰρήνης Θεσσαλονίκης, ἐκυκλοφόρησε χιλιάδας προκηρύξεων. Τὰς πρωϊνὰς ὥρας τῆς 22-5-1963, ὁ ἰδιοκτήτης τῆς αἰθούσης ὑπανεχώρησε καὶ δὲν παρεχώρησε ταύτην. Οἱ ὀργανωταὶ τῆς συγκεντρώσεως τὴν τοιαύτην ὑπαναχώρησιν ἐτήρησαν μυστικήν, τόσον ἔναντι τῶν ὀπαδῶν των, ὅσον καὶ ἔναντι τῶν Ἀρχῶν, διὰ νὰ μὴ ἀποτύχῃ αὕτη (10). Ἀπεφάσισαν, ὡς ἐκ τῶν ὑστέρων ἀπεδείχθη, νὰ πραγματοποιήσουν τὴν συγκέντρωσιν εἰς τὴν ἐπὶ τῆς διασταυρώσεως τῶν ὁδῶν Ἑρμοῦ καὶ Βενιζέλου (Γ' ὄροφον) αἴθουσαν τοῦ Δημοκρατικοῦ Συνδικαλιστικοῦ Κινήματος (Δ.Σ.Κ.). Καὶ τὴν τοιαύτην των νεωτέραν ἀπόφασιν, ἐπίσης δὲν ἐγνωστοποίησαν εἰς τὰς Ἀρχάς, οὔτε εἰς τὸ κοινὸν (11).

Τὴν 18.30 ὥραν τῆς 22-5-1963, ὁμὰς ἐκ τῆς ὀργανώσεως «ὀπαδοὶ τῆς Εἰρήνης», ἐγκατεστάθη πρὸ τῆς εἰσόδου τῆς αἰθούσης «Πικαντίλυ» καὶ ἐτοποθέτησε πινακίδα ἐφ' ἧς ἀνεγράφετο ὅτι ἡ συγκέντρωσις θὰ πραγματοποιηθῇ εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Δημοκρατικοῦ Συνδικαλιστικοῦ Κινήματος, ταὐτοχρόνως δὲ καὶ διὰ ζώσης κατηύθυνον τοὺς προσερχομένους εἰς αὐτήν.

Τὴν ἰδίαν περίπου ὥραν, ἀνηγγέλθη εἰς τὸν Διοικητὴν τοῦ Ε' Ἀστυνομικοῦ Τμήματος ἡ τοιαύτη μεταβολὴ τοῦ χώρου τῆς συγκεντρώσεως τηλεφωνικῶς παρὰ τοῦ Ἀντιπροέδρου τῆς Ὀργανωτικῆς Ἐπιτροπῆς δικηγόρου κ. Πάτσα.

Ἡ συγκέντρωσις συνετελέσθη περὶ ὥραν 22.00 τῆς αὐτῆς ἡμέρας, συγκεντρωθέντων κατὰ τοὺς γενομένους ὑπολογισμοὺς τῆς Χωροφυλακῆς μὲν ὑπὲρ ἑξακοσίων ἀτόμων, κατὰ τοὺς ὑπολογισμοὺς δὲ τῶν ἰδίων περίπου χιλίων. Ἀφοῦ ἐγκατεστάθη ἐν τῷ μεταξὺ αὐθαιρέτως μεγάφωνον εἰς παράθυρον τῆς αἰθούσης ἐστραμμένον πρὸς τὴν ὁδὸν Βενιζέλου, ἤρξαντο μεταδιδόμενα δι' αὐτοῦ συνθήματα ὡς «Δημοκρατία», «Εἰρήνη», «Ἀμνηστεία», «Ἔξω οἱ βάσεις θανάτου ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα», «Ἔξω τὰ Πολάρις» κλπ.

Ἐν τῷ μεταξὺ προσῆλθεν καὶ ὁ Βουλευτὴς κ. Λαμπράκης, ὁ ὡρισμένος ὡς κύριος ὁμιλητὴς καὶ ὅστις ὑπὸ τὰς ἐπευφημίας, τὰ χειροκροτήματα καὶ τὰ μεταδιδόμενα διὰ τοῦ μεγαφώνου συνθήματα, ἐξεφώνησε τὸν λόγον του.

---

(10) Βλέπε κατωτέρω παραγράφους 1 καὶ 4 ἐκθέσεως Γεωργίου.

(11) Περὶ τῶν διαλαμβανομένων ἐν ταῖς παραγράφοις 2 καὶ 3 τῆς ἐκθέσεως Γεωργίου οὐδένα ποιεῖται λόγον ὁ Ἀρχηγὸς Χωροφυλακῆς. Ὄχι μόνον μυστικὴ δὲν ἐτηρήθη ἡ ὑπαναχώρησις ἀλλὰ καὶ πίεσιν ἤσκησεν ὁ Δ/ντὴς Ἀστυνομίας πρὸς τὸν δ/ντὴν τοῦ κέντρου ὅπως παραχωρήσῃ τὴν αἴθουσαν.

Ὡς εἶναι φυσικὸν τὰ μεταδιδόμενα συνθήματα διὰ τοῦ μεγαφώνου εἰς τὸ πλέον κεντρικὸν αὐτὸ σημεῖον τῆς πόλεως προεκάλεσαν τὴν συγκέντρωσιν πολλῶν περιέργων μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ ἀντιφρονοῦντες, εὑρισκόμενοι ἢ διερχόμενοι ἐκεῖθεν κατὰ τὴν ὥραν ἐκείνην τῆς κυκλοφοριακῆς αἰχμῆς, πολλοὶ τῶν ὁποίων ἤρχισαν ἀποδοκιμάζοντες τὴν συγκέντρωσιν.

Ὁ Βουλευτὴς τῆς Ε.Δ.Α. κ. Τσαρουχᾶς, πάσχων ὡς μὲ ἐβεβαίωσαν ἀπὸ παλαιὸν ἔμφραγμα, κατὰ δὲ μὴ ἐλεγχθεῖσαν ἐκδοχὴν μωλωπισθεὶς εἰς τὴν εἴσοδον τῆς αἰθούσης δι' ἀλεξιβροχίου παρ' ἀντιφρονοῦντος, εὑρισκόμενος ἐντὸς τῆς αἰθούσης καὶ παρακολουθῶν τὴν συγκέντρωσιν, ᾐσθάνθη ἀδιαθεσίαν προφανῶς ἴσως καὶ λόγῳ τῆς καρδιακῆς του παθήσεως καὶ περὶ ὥραν 20.30' περίπου ἀφοῦ προηγουμένως ἐκ τῆς αἰθούσης εἶχε κληθῆ Νοσοκομειακὸν αὐτοκίνητον, κατῆλθε καὶ ἐπεβιβάσθη τούτου.

Κατὰ τὴν μεταφοράν του εἰς τὸν Σταθμὸν Πρώτων Βοηθειῶν, εἰς τὴν ὁδὸν Ἴωνος Δραγούμη καὶ πλησίον τοῦ ἐκεῖ ὑποκαταστήματος τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ὑπέστη αἰφνιδιαστικὴν ἐπίθεσιν παρ' ὁμάδος ἀντιφρονούντων καὶ ἐκακοποιήθη μωλωπισθείς, θραυσθέντων διὰ λίθων καὶ τῶν ὑελοπινάκων τοῦ φέροντος αὐτὸν Νοσοκομειακοῦ ὀχήματος.

Ἐν τῷ μεταξὺ ἡ ἐνισχυθεῖσα δύναμις Χωροφυλακῆς, κατώρθωσε κατόπιν προσπαθείας ν' ἀπομακρύνῃ τοὺς πέριξ τοῦ χώρου τῆς συγκεντρώσεως συρρεύσαντας καὶ νὰ ἐκκενώσῃ τὴν περιοχὴν εἰς τὴν συμβολὴν τῶν ὁδῶν Ἑρμοῦ καὶ Βενιζέλου ὅπου ἡ αἴθουσα τῆς Δ.Σ.Κ.

Περὶ ὥραν 21.40, περατωθεισῶν τῶν ὁμιλιῶν, ἤρχισαν οἱ συγκεντρωθέντες ν' ἀποχωροῦν διαλυόμενοι, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ ὁ Βουλευτὴς κ. Λαμπράκης ὁ ὁποῖος συνοδευόμενος παρ' ὁμάδος φίλων του, ἐξελθὼν τῆς αἰθούσης κατηυθύνετο εἰς τὸ ξενοδοχεῖον «Κοσμοπολίτ».

Καθ' ἣν ὅμως στιγμὴν εὑρίσκετο εἰς τὸ κέντρον περίπου τῆς διασταυρώσεως τῶν ὁδῶν Ἑρμοῦ καὶ Βενιζέλου, ἐπὶ τοῦ καταστρώματος τῆς ὁδοῦ Βενιζέλου, τρίκυκλον αὐτοκίνητον (Μοτοσυκλέττα) ἐμφανισθὲν αἰφνιδίως ἐκ τῆς παρόδου Σπανδωνῆ, κενῆς παντὸς ἀτόμου τὴν ὥραν ἐκείνην καὶ βαῖνον μὲ ὑπερβολικὴν ταχύτητα, ἐπέπεσε κατὰ τῆς ὁμάδος, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ τραυματίσῃ βαρύτατα τὸν Βουλευτὴν κ. Λαμπράκην. Τοῦτο συνέχισε τὴν πορείαν του πρὸς τὴν ὁδὸν Βενιζέλου καταδιωκόμενον παρ' ἀστυνομικῶν ὀργάνων καὶ πολιτῶν. Τελικῶς ὁ ὁδηγὸς τοῦ τρικύκλου Γκοτζαμάνης Σπυρίδων, κάτοικος Θεσσαλονίκης, Καραγωγεὺς - Μεταφορεύς, ἐτῶν 34, συνελήφθη παρὰ χωροφύλακος εἰς τὴν ὁδὸν Καρόλου Ντὴλ, κρατηθέντος καὶ τοῦ τρικύκλου (11α).

Οἱ τραυματισθέντες ὡς ἄνω δύο Βουλευταὶ μετεφέρθησαν εἰς τὸ Νοσοκομεῖον «ΑΧΕΠΑΝΣ» ἔνθα νοσηλεύονται. Ἐκ τούτων ὁ μὲν κ. Τσαρουχᾶς φέρει μώλωπας εἰς τὸ πρόσωπον οὐχὶ σοβαρᾶς μορφῆς, ὁ δὲ κ. Λαμπράκης εὑρίσκεται εἰς κωματώδη κατάστασιν, ὑποστὰς κάταγμα τῆς βάσεως τοῦ κρανίου μετὰ αἱμοραγίας τοῦ ἐγκεφάλου.

Ἀστυνομικὰ μέτρα

Ἡ Διεύθυνσις Ἀστυνομίας Θεσσαλονίκης διὰ τὴν τήρησιν τῆς τάκξεως εἰς τὸν χῶρον τῆς συγκεντρώσεως, διέθεσεν ὡς ἐξάγεται ἐξ ἐπισήμων στοιχείων, ἕνα Ταγματάρχην, 3 Μοιράρχους, 9 Ὑπομοιράρχους καὶ 140 Χωροφύλακας ἐν στολῇ, ὡς καὶ ἀνάλογον δύναμιν ἐκ τῶν εἰδικῶν ὑπηρεσιῶν της μὲ ἐντολὴν πρὸς τοὺς ἐπικεφαλῆς ὅπως τηρηθῇ ἡ τάξις καὶ προληφθοῦν ἐπεισόδια.

Τὴν παρουσίαν τῆς δυνάμεως εἰς τὸν χῶρον τῆς συγκεντρώσεως παρεξήγησαν οἱ ὀργανωταὶ της, ὁ δὲ ἐκ τούτων δικηγόρος κ. Πάτσας, ἠξίωσε τηλεφωνικῶς περὶ ὥραν 19.10' παρὰ τοῦ Διοικητοῦ τοῦ Ε' Ἀστυνομικοῦ Τμήματος τὴν ἀπομάκρυνσιν ταύτης, διότι ἡ παρουσία της ἐκεῖ προκάλει, κατὰ τὴν γνώμην των, ἀνάσχεσιν τῆς προσελεύσεως τῶν ὀπαδῶν των (11β).

Κρίσεις καὶ συμπεράσματα

1. Ἡ συγκέντρωσις προγραμματισθεῖσα κατ' ἀρχὴν εἰς τὸ Κέντρον «ΠΙΚΑΝΤΙΛΥ» χωρὶς τοῦτο νὰ γνωστοποιηθῇ εἰς τὴν διεύθυνσιν Ἀστυνομίας παρὰ τῶν Ὀργανωτῶν, ἐπραγματο-

---

(11α) Ἀνακριβῆ τὰ περὶ καταδιώξεως ὑπὸ πολιτῶν καὶ χωρ/κων. Τὴν πραγματικότητα περιγράφομεν δι' ὀλίγων ἀνωτέρω.

(11β) Ὁ Πάτσας ἐζήτησε τὴν ἀπομάκρυνσιν μόνον τῶν πρὸ τῆς εἰσόδου τῆς αἰθούσης Δ.Σ.Κ. ἱσταμένων ὀργάνων ἐν πολιτικῇ περιβολῇ τοῦ τμήματος Ἐθνικῆς Ἀσφαλείας.

ποιήθη καθ' ὃν τρόπον προαναφέρω εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ Δ.Σ.Κ., ἁ ὁποῖα στεγάζονται εἰς τὸν Γ' ὄροφον Μεγάρου εὑρισκομένου εἰς τὴν διασταύρωσιν τῶν ὁδῶν Βενιζέλου καὶ Ἑρμοῦ, σημεῖον κεντρικώτατον τῆς πόλεως καὶ εἰς τὸ ὁποῖον κατὰ τὴν ὥραν τῆς συγκεντρώσεως (20.00) παρατηρεῖται ζωηροτάτη κίνησις πεζῶν (ἐργατῶν-ὑπαλλήλων-ἐπαγγελματιῶν-περιπατητῶν κλπ.).

2. Τὰ γραφεῖα τοῦ Δ.Σ.Κ. εὑρίσκονται εἰς ἱκανὴν ἀπόστασιν ἀπὸ τοῦ ἀρχικῶς ὁρισθέντος ὡς χώρου συγκεντρώσεως Χειμερινοῦ Κένρτρου «ΠΙΚΑΝΤΙΛΥ».

3. Ἡ ἀλλαγὴ τοῦ χώρου δὲν ἐγνωστοποιήθη εἰς τὴν Διεύθυνσιν Ἀστυνομίας, ἥτις τὸ ἐπληροφορήθη, ὡς προαναφέρω, ὀλίγην ὥραν πρὸ τῆς πραγματοποιήσεως τῆς συγκεντρώσεως καὶ οὕτω δὲν τῇ ἐδόθη ὁ ἀπαιτούμενος χρόνος διὰ τὴν ἀναγνώρισιν τοῦ χώρου, ἐκτίμησιν τῆς καταστάσεως καὶ λῆψιν τῶν ἐνδεικνυο μένων μέτρων (11γ).

4. Ἡ Ὀργανωτικὴ Ἐπιτροπὴ παρὰ τὰς συστάσεις τῆς Ἀστυνομίας ἐγκατέστησε μεγάφωνον ἐπὶ παραθύρου τῆς πρὸς τὴν ὁδὸν Βενιζέλου πλευρᾶς τῶν γραφείων τοῦ Δ.Σ.Κ., τὸ ὁποῖον ἠρνήθη ν' ἀπομακρύνῃ παρὰ τὰς γενομένας κατ' ἐπανάληψιν ὑποδείξεις.

5. Καθ' ὃν χρόνον ἐπραγματοποιεῖτο ἡ συγκέντρωσις, λόγῳ τῶν μεταδιδομένων διὰ τοῦ μεγαφώνου συνθημάτων, προεκλήθη συγκέντρωσις περιέργων μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ ἀντιφρονοῦντες, οἵτινες συνεκροτήθησαν εἰς ἀντισυγκέντρωσιν μὲ προθέσεις ἀποδοκιμασίας τῶν συγκεντρωθέντων ὀπαδῶν τῆς εἰρήνης.

6. Ἡ ὡς προελέχθη διατεθεῖσα δύναμις Χωροφυλακῆς κατέβαλε σοβαρὰς προσπαθείας καὶ ἐπέτυχε μετὰ δυσχερείας καὶ μετὰ πάροδον ἀρκετῆς ὥρας τὴν διάλυσιν τῶν συγκεντρωθέντων καὶ τὴν ἐλευθέρωσιν τῶν πέριξ χώρων μεταξὺ τῶν ὁδῶν Ἑρμοῦ - Βενιζέλου - Σπανδωνῆ.

7. Ὁ Βουλευτὴς κ. Τσαρουχᾶς μεταφερόμενος δι' ἀσθενοφόρου αὐτοκινήτου ἀπὸ τὸν χῶρον τῆς συγκεντρώσεως εἰς τὸν Σταθμὸν Πρώτων Βοηθειῶν, ὅστις εὑρίσκεται εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ λιμένος, ὑπέστη ἐπίθεσιν παρ' ἀγνώστων καὶ ἐκακοοιήθη μωλωπισθεὶς εἰς τὸ πρόσωπον, θραυσθέντων ἅμα καὶ τῶν ὑαλοπινάκων τοῦ ὀχήματος εἰς τὴν ὁδὸν Ἴωνος Δραγούμη, μακρὰν τοῦ χώρου τῆς συγκεντρώσεως, χωρὶς νὰ τύχῃ ἀμέσως Ἀστυνομικῆς προστασίας, διότι ἡ δύναμις Χωροφυλακῆς κατεγίνετο μὲ τὴν διάλυσιν τῶν πρὸ τῆς αἰθούσης Δ.Σ.Κ. συγκεντρωθέντων.

8. Ὁ Βουλευτὴς κ. Λαμπράκης, ἐξελθὼν τῆς αἰθούσης συγκεντρώσεως καὶ συνοδευόμενος ἀπὸ ὁμάδα φίλων του κατηυθύνετο εἰς τὸ ξενοδοχεῖον «ΚΟΣΜΟΠΟΛΙΤ» κείμενον εἰς ἀπόστασιν 100 περίπου μέτρων ἀπὸ τῆς αἰθούσης τοῦ Δ.Σ.Κ. ἐπὶ τῆς ὁδοῦ. αὐτῆς. Ὁ πέριξ τῶν γραφείων χῶρος καὶ τῶν παρακειμένων ὁδῶν Βενιζέλου - Ἑρμοῦ - Σπανδωνῆ εἶχεν ἐλευθερωθῆ ἐν τῷ μεταξύ, ἀπομακρυθέντων τῇ ἐπεμβάσει τῆς Χωροφυλακῆς τῶν συγκεντρωθέντων.

Ὅταν ὁ Βουλευτὴς κ. Λαμπράκης εὑρίσκετο εἰς τὸ κέντρον τῆς συμβολῆς τῶν ὁδῶν Βενιζέλου - Ἑρμοῦ - Σπανδωνῆ, καὶ ἐπὶ τοῦ καταστρώματος τῆς ὁδοῦ Βενιζέλου τρίκυκλον αὐτοκίνητον (Μοτοσυκλέττα) ὁδηγούμενον ὑπὸ τοῦ Γκοτζαμάνη Σπυρίδωνος, ἐξελθὸν αἰφνιδίως ἐκ τῆς ὁδοῦ Σπανδωνῆ ἐπέπεσε κατ' αὐτοῦ μετὰ ταχύτητος καὶ τὸν ἀνέτρεψε τραυματῖσαν τοῦτον βαρύτατα.

Ὁ δράστης, καταδιωχθεὶς ὑπὸ ὀργάνων Χωροφυλακῆς καὶ πολιτῶν συνελήφθη παρὰ Χωροφύλακος εἰς τὴν ὁδὸν Καρόλου Ντὴλ εἰς ἀπόστασιν 600 περίπου μέτρων.

Ἡ ταχύτης τοῦ τρικύκλου καὶ ἡ αἰφνιδία ἐμφάνισίς του, ἀφ' ἑνὸς δὲν παρέσχεν εὐκαιρίαν εἰς τὸν παθόντα ν' ἀποφύγῃ τὸν κίνδυνον, ἀφ' ἑτέρου δὲ εἰς τὴν ἐγγὺς εὑρισκομένην δύναμιν Χωροφυλακῆς νὰ κινηθῇ προληπτικῶς (12).

Ἡ ἐγκληματικὴ πρόθεσις τοῦ δράστου, ὄντος βεβαρυμένου παρελθόντος, δὲν κατέστη δυνατὸν νὰ ἐρευνηθῇ παρ' ἡμῶν, καθ' ὅσον οὗτος τελεῖ ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τῆς Εἰσαγγελικῆς Ἀρχῆς, ἡ δὲ ἐνεργουμένη προανάκρισις θὰ διαφωτίσῃ ὡς ἐλπίζω τὴν ὑπόθεσιν.

Ὁ σοβαρὸς τραυματισμὸς τοῦ Βουλευτοῦ κ. Λαμπράκη, ὑφ' ἃς συνθήκας οὗτος ἔλαβε χώ-

---

(11γ) Δὲν εἶναι τοῦτο ὀρθόν. Εὐθὺς ὡς ἡ ὀργανωτικὴ ἐπιτροπὴ ἐξησφάλισεν τὴν παραχώρησιν τῆς αἰθούσης τοῦ Δ.Σ.Κ. ἐγνωστοποίησε τοῦτο ὀλίγον μετὰ τὴν 18 ὥραν, ἀφ' ἧς καὶ μέχρι τῆς 20ης ὥρας ὁ χρόνος ἦτο ἐπαρκὴς διὰ τὴν λῆψιν ἐνδεδεικνυομένων μέτρων.

(12) Ὁ διὰ τὴν ἐπίβλεψιν τῆς ὁδοῦ Σπανδωνῆ διατεταγμένος ἀνθυπομοίραρχος Σχοινᾶς εἶχεν ἀποσπασθῆ τοῦ ἔργου καὶ εἶχε διατεθῆ διὰ τὴν μεταφορὰν λεωφορείων, δι' ὧν ἡ Διεύθυνσις Ἀστυνομίας ἐπρότεινε τὴν μετοφορὰν ἀλλαχοῦ τὴν συγκεντρωμένων.

ραν δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ προβλεφθῇ καὶ νὰ προληφθῇ, μόνον δὲ ἡ κατάθεσις τοῦ συλληφθέντος δράστου, ὡς καὶ τοῦ συνεπιβάτου του Ἐμμανουηλίδη Ἐμμανουὴλ ἐν συνδυασμῷ καὶ μὲ τὰ ὑπόλοιπα στοιχεῖα τὰ ὁποῖα θὰ συγκεντρώσῃ ἡ τακτικὴ ἀνάκρισις εἶναι δυνατὸν νὰ διαφωτίσουν τὴν ὑπόθεσιν.

9. Πάντως ἡ διατυπουμένη ἄποψις ὅτι ἡ ἐνέργεια τοῦ δράστου θῦμα τῆς ὁποίας ὑπῆρξεν ὁ ἀτυχὴς βουλευτὴς ἔλαβε χώραν τῇ ἀνοχῇ τῶν ἀρχῶν εἶναι ἀπολύτως ἀδιανόητος.

10. Ἡ Διεύθυνσις Ἀστυνομίας Θεσσαλονίκης μὲ τὰ εἰς τὴν διάθεσίν της μέσα, κατ' ἐπανάληψιν κατὰ τὸ παρελθὸν ἀντιμετώπισεν ἐπιτυχῶς σοβαρὰ προβλήματα τάξεως, ἀσφαλείας, διαδηλώσεων καὶ πολιτικῶν συγκεντρώσεων, οἱ δὲ Ἀξιωματικοὶ καὶ Ὁπλῖται οἱ ὑπηρετοῦντες εἰς τὴν δύναμίν της, μὲ πλήρη ἐπάρκειαν, ἄνεσιν, ἠρεμίαν, σύνεσιν, ψυχραιμίαν καὶ λελογισμένην δραστηριότητα ἀντιμετώπισαν ἑκάστοτε τὰ ἐμφανισθέντα προβλήματα.

11. Εἰς τὴν προκειμένην περίπτωσιν ἡ Διεύθυνσις Ἀστυνομίας διέθεσεν ἱκανὴν Ἀστυνομικὴν δύναμιν διὰ τὴν τήρησιν τῆς τάξεως εἰς τὸν χῶρον τῆς συγκεντρώσεως πλὴν ἡ ἀπροσδόκητος καὶ ἄνευ ἐγκαίρου προειδοποιήσεως μεταβολὴ τοῦ χώρου συγκεντρώσεως ὡς καὶ ἡ αὐθαίρετος τοποθέτησις μεγαφώνου, μεταδίδοντος ἐμπρηστικὰ συνθήματα, συνετέλεσαν εἰς τὴν δημιουργίαν ἐκρηκτικῆς ἀτμοσφαίρας.

12. Τὸ μεγάφωνον, ὡς προαναφέρω, τοποθετηθὲν αὐθαιρέτως δὲν ἀπεμακρύνθη παρὰ τῶν Ὀργανωτῶν τῆς συγκεντρώσεως, παρὰ τὰς συστάσεις τῆς Χωροφυλακῆς ἡ ὁποία δὲν ἠδυνήθη νὰ τὸ ἐξουδετερώσῃ, ὡς ἐκ τῆς θέσεως εἰς ἣν εἶχε τοποθετηθῆ (Γ' ὄροφος, ἐντὸς τῶν Γραφείων, ὅπου ἐν τῷ μεταξὺ εἶχον συγκεντρωθῆ τὰ μέλη τῆς ὀργανώσεως «Ὀπαδοὶ τῆς Εἰρήνης»).

13. Ἡ ὀργανωτικὴ Ἐπιτροπὴ τῆς συγκεντρώσεως, δὲν ἐγνωστοποίησεν ἐγκαίρως εἰς τὴν Ἀστυνομίαν τὴν ἀλλαγὴν τοῦ χώρου συγκεντρώσεως.

14. Προέκυψεν εἰσέτι ὅτι ὁ Διευθυντὴς Ἀστυνομίας ἐν τῇ μερίμνῃ του ὅπως προλάβῃ ἀδικοπραγίας μεταξὺ ἀντιφρονούντων πολιτῶν κατὰ τὴν ἀποχώρησιν τῶν ὀπαδῶν τῆς εἰρήνης, προέτεινε τὴν χρησιμοποίησιν αὐτοκινήτων λεωφορείων, διὰ τὴν ἀσφαλῆ ἀπομάκρυνσιν τῶν συγκεντρωθέντων, πρᾶγμα ὅπερ δὲν ἀπεδέχθησαν οἱ ὀργανωταὶ τῆς συγκεντρώσεως (13).

15. Ὁ τραυματισμὸς τοῦ Βουλευτοῦ κ. Λαμπράκη ὑφ' ἃς συνθήκας ἔλαβε χώραν δὲν ἠδύνατο νὰ προβλεφθῇ καὶ δὲν δύναται ν' ἀποδοθῇ ἐκ τῶν μέχρι τῆς στιγμῆς δεδομένων εἰς ὀλιγωρίαν ἢ ἀδράνειαν τῶν ἐπικεφαλῆς τῆς Ἀστυνομικῆς δυνάμεως.

16. Ὑπάρχει εὐθύνη διὰ τὴν Ἀστυνομίαν, διότι ἡ πραγματοποιηθεῖσα συγκέντρωσις ἀντιφρονούντων ἔξωθι καὶ πέριξ τῶν γραφείων τοῦ Δ.Σ.Κ. εἰς τὰς ὁδοὺς Ἑρμοῦ - Βενιζέλου - Σπανδωνῆ καὶ παρόδους αὐτῶν, ἔδει ἐν τῇ γενέσει της νὰ διαλυθῇ ἀμέσωςδιὰ σταθερῶν καὶ ἀποφασιστικῶν μέτρων τῶν ἐπικεφαλῆς τῆς Δημοσίας Δυνάμεως, καίτοι ἡ ἔγκαιρος διάλυσις τῶν συγκεντρωθέντων δὲν θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ ἀποτρέψῃ τὸ ἀπρόβλεπτον συμβὰν τῆς αἰφνιδιαστικῆς ἐκ τῆς συγκλινούσης ὁδοῦ ἐμφανίσεως τοῦ τρικύκλου διὰ τοῦ ὁποίου προεκλήθη ὁ τραυματισμὸς τοῦ Βουλευτοῦ Λαμπράκη.

17. Ὁ συντονισμὸς τῶν Ἀστυνομικῶν μέτρων εἰς τὸν χῶρον καὶ εἰς τὰ πέριξ τῆς συγκεντρώσεως δὲν ὑπῆρξε πλήρης, σταθερὸς καὶ ἀποτελεσματικός. Τοῦτο μᾶλλον ὅμως θὰ πρέπει νὰ ἀποδοθῇ εἰς τὴν αἰφνιδίαν μεταβολὴν τοῦ χώρου τῆς συγκεντρώσεως ἐκ μέρους τῶν ὀργανωτῶν της».

Κατωτέρω θὰ ὁμιλήσωμεν περὶ τῶν ἀδυναμιῶν τῆς ἐκθέσεως ταύτης. Ὁ ἐγερθεὶς ὀξὺς καὶ σφοδρὸς θόρυβος κατὰ τῆς Χωροφυλακῆς, τὸ μὴ ἱκανοποιητικὸν ἀλλὰ καὶ αἱ ἀχμαὶ τῆς ἐκθέσεως τοῦ Ἀρχηγοῦ Χωροφυλακῆς καὶ ἡ σταθερὰ ἀπόφασις τῆς Κυβερνήσεως ὅπως ἀποδοθῇ δικαιοσύνη πρὸς ὅλας τὰς κατευθύνσεις, ὡδήγησεν εἰς τὴν ἀπόφασιν ὅπως ἀνατεθῇ εἰς τὸν Ἀρεοπαγίτην Γεωργίου, ὡς ἐπιθεωρητὴν Δ' περιφερείας, ἡ διενέργεια διοικητικῆς ἐξετάσεως ἐπὶ τῆς ἐν γένει πολιτείας καὶ

(13) Ἀνεπίτρεπτος καὶ πρωτοφανὴς ἡ τοιαύτη λύσις, ἐφαρμοζομένη ἐπὶ ποδοσφαιρικῶν συναντήσεων.

ὑπηρεσιακῆς συμπεριφορᾶς κατὰ τὴν ἑσπέραν τῆς 22-5-63 ὑπηρεσιῶν καὶ ὀργάνων τῆς Χωροφυλακῆς.

Ὁ Ἀρεοπαγίτης Γεωργίου ἐπελήφθη τοῦ ἔργου ἀπὸ τῶν πρώτων ἡμερῶν, (28-5-63), ἡ δὲ ἀπὸ 6 Ἰουνίου 1963 ἔκθεσις του (πόρισμα) ἐδημοσιεύθη ὑπὸ τῶν πρωϊνῶν ἐφημερίδων Ἀθηνῶν τῆς 23-6-1963, ὑπὸ τὸ ἀκόλουθον κείμενον :

Ἐκ τῆς ἐνεργηθείσης συνεπεία τῆς ὑπ' ἀριθ. Ἐμπ. 104 ἐ.ἔ. παραγγελίας τοῦ ὑπουργείου Δικαιοσύνης διοικητικῆς ἀνακρίσεως ἐπὶ τῶν ἐνεργειῶν τῆς Χωροφυλακῆς Θεσσαλονίκης καὶ τῆς ὅλης διοικήσεως γενικώτερον ὅσον ἀφορᾷ εἰς θέματα σχετιζόμενα μὲ τὴν συγκέντρωσιν τῆς 22-5-1963 τῶν φίλων τῆς πορείας εἰρήνης καὶ τὰ ἐπακολουθήσαντα γεγονότα πρὸς διαπίστωσιν τυχὸν ὑπαρχουσῶν εὐθυνῶν, παραβάσεων καὶ παραλείψεων, προέκυψαν τὰ ἑξῆς : (14).

1. Κατὰ τὸ πρῶτον δεκαήμερον τοῦ μηνὸς Μαΐου ἐ.ἔ., ἡ ἐν Θεσσαλονίκῃ προσωρινὴ ἐπιτροπὴ διεθνοῦς ὑφέσεως καὶ εἰρήνης, ἀποτελουμένη ἐκ τῶν Ν. Καστρινοῦ, Δημ. Ταλιαδούρου, Ἰωάν. Πάτσα, Β. Ἐμμανουήλ, Δήμητρας Σκλαβούνου, Χ. Μαυροβίτη, Γεωργ. Τριανταφυλλίδου καὶ Γ. Κοτζᾶ, ἀφοῦ ἐξησφάλισε τὴν ὑπὸ τοῦ ἰδιοκτήτου τοῦ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀριστοτέλους κέντρου «Πικαντίλλυ»Δημ. Κούμπου παραχώρησιν τῆς αἰθούσης διὰ συμφωνίας γενομένης μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ δικηγόρου Σ. Παπαδημητρίου (ὡς ἐκπροσώπου τῆς Ἐπιτροπῆς), ἀπεφάσισε τὴν ἐν αὐτῇ συνάθροισιν τῶν φίλων τῆς εἰρήνης, ἀρχικῶς μὲν διὰ τὴν 19 Μαΐου ἡμέραν Κυριακὴν εἶτα δὲ διὰ τὴν 22 Μαΐου ἡμέραν Τετάρτην καὶ ὥραν 7.30 μ.μ. μὲ ὁμιλητὰς τοὺς Γρ. Λαμπράκην, βουλευτήν, καὶ Μᾶρκον Δραγούμην, ἰατρὸν Ἀθηνῶν, τοῦ τελευταίου ἀντικατασταθέντος 2 - 3 ἡμέρας πρὸ τῆς ὁρισθείσης ἡμέρας διὰ τοῦ δικηγόρου Πειραιῶς Ρηγοπούλου.

Ἡ αἴθουσα αὕτη τελικῶς δὲν παρεχωρήθη ὑπὸ τοῦ ἰδιοκτήτου τοῦ κέντρου Κούμπου, διότι, ὡς οὗτος ἰσχυρίζεται, ἡ συμφωνία ἐγένετο οὐχὶ διὰ πολιτικὴν συνάθροισιν, ἀλλὰ δι' ἐπιστημονικὴν ὁμιλίαν. Δέον νὰ σημειωθῇ ὅτι διὰ τοῦ ἀπὸ 8 Φεβρουαρίου 1963 πρακτικοῦ τῆς ἁρμοδίας Ἐπιτροπῆς, ὑπεδείχθη ἡ λῆψις ὡρισμένων μέτρων, διὰ δὲ τῆς ὑπ' ἀριθ. 46 τῆς 26 Μαρτίου 1963 διαταγῆς τῆς Διευθύνσεως Ἀστυνομίας Θεσσαλονίκης ἀπηγορεύθη ἡ λειτουργία τοῦ κέντρου ἐφ' ὅσον ὁ ἰδιοκτήτης δὲν ἤθελε συμμορφωθῇ πρὸς τὰς ὑποδείξεις τῆς ἐπιτροπῆς. Αἱ διαπραγματεύσεις πρὸς παραχώρησιν τῆς αἰθούσης ἐξηκολούθησαν μέχρι τοῦ ἀπογεύματος τῆς 22 Μαΐου, ἐπεσκέφθησαν δὲ πρὸς τοῦτο τὸν ἀστυνομικὸν Διευθυντὴν καὶ οἱ Λαμπράκης καὶ Ρηγόπουλος μετὰ τοῦ μέλους τῆς προσωρινῆς ἐπιτροπῆς δικηγόρου Πάτσα, ὁ ἰδιοκτήτης ὅμως τοῦ κέντρου ,παρὰ τὴν παρέμβασιν τοῦ ἀστυνομικοῦ Δ/ντοῦ, ἠρνήθη τελικῶς νὰ παραχωρήσῃ τὴν αἴθουσαν, τοῦτο δὲ ἐγνωστοποίησε τηλεφωνικῶς εἰς τὸν ἐκ τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς Ι. Πάτσα κατὰ τὸ ἀπόγευμα τῆς 22 Μαΐου.

2. Περὶ ὥραν 11.30' π.μ. τῆς 22 Μαΐου ὁ δικηγόρος Σύλλας Παπαδημητρίου ἐπεσκέφθη τὸν Εἰσαγγελέα Πρωτοδικῶν Π. Ἀργυρόπουλον καὶ ἀνέφερεν ὅτι εἶχε πληροφορίας ὅτι ὁ βουλευτὴς Λαμπράκης ,ὁ ὁποῖος ἐπρόκειτο νὰ φθάσῃ ρἰς Θεσσαλονίκην διὰ τοῦ ἀεροπλάνου τῆς μεσημβρίας, ἐπρόκειτο νὰ κακοποιηθῇ παρ' ἀντιφρονούντων κατὰ τὴν ἄφιξίν του. Οὕτω, διετυπώθη πρὸς τὸν Εἰσαγγελέα ἡ ἀνακοίνωσις. Τὴν πληροφορίαν ταύτην διεβίβασεν ὁ Εἰσαγγελεὺς τηλεφωνικῶς πρὸς τὸν ὑπασπιστὴν Διευθύνσεως Ἀστυνομίας. Κατὰ τὴν ἄφιξιν τοῦ Λαμπράκη οὐδεμία ἐγένετο κατ' αὐτοῦ ἐκδήλωσις.

3. Περὶ ὥραν 6ό μ.μ. ὁ ἐκ τῶν μελῶν τῆςἐπιτροπῆς δικηγόρος Ι. Πάτσας εἰδοποίησε τὸν διοικητὴν τοῦ Ε' Ἀστυνομικοῦ Τμήματος (εἰς οὗ τὴν περιφέρειαν ὑπάγεται τὸ κέντρον «Πικαντίλλυ») ὅτι ἡ συνάθροισις πρόκειται νὰ ματαιωθῇ. Ἐπὶ τῇ προόψει ὅμως ὅτι ἦτο δυνατὸν νὰ γίνῃ συνάθροισις ἐν ὑπαίθρῳ πρὸ τοῦ κέντρου «Πικαντίλλυ», ἐφ' ὅσον εἶχον δημοσιευθῇ εἰς ἐφημερίδας καὶ κυκλοφορήσει πρὸς τοῦτο εἰδοποιήσεις καὶ προκηρύξεις, διετέθησαν ὑπὸ τοῦ Ε' Ἀστυνομικοῦ Τμήματος δύο χωροφύλακες ἐν στολῇ πρὸς παρακολούθησιν, οἱ ὁποῖοι δὲν εὑρίσκοντο ἀκριβῶς πρὸ τοῦ κέντρου. Εἰς τὸν αὐτὸν χῶρον ὑπῆρχον ἤδη ὄργανα τῆς Ἐθνικῆς Ἀσφαλείας ἐν πολιτικῇ περιβολῇ.

---

(14) Δὲν πρόκειται περὶ φίλων τῆς πορείας εἰρήνης ἀλλὰ περὶ φίλων διεθνοῦς ὑφέσεως καὶ εἰρήνης (ἀσφαλῶς θὰ πρόκειται περὶ λάθους τῆς ἐφημερίδος).

4. Ἐν τῷ μεταξὺ ,παρεχωρήθη εἰς τὴν προσωρινὴν ἐπιτροπὴν ἡ ἐπὶ τοῦ μεγάρου κειμένου εἰς τὴν γωνίαν τῶν ὁδῶν Ἑρμοῦ καὶ Βενιζέλου καὶ εἰς τὸν τρίτον ὄροφον αὐτῆς αἴθουσα τοῦ Δημοκρατικοῦ Συνδικαλιστικοῦ Κινήματος (Δ.Σ.Κ.), ἥτις εἶχε καὶ ἄλλοτε χρησιμοποιηθῇ διὰ πολιτικὰς συγκεντρώσεις. Τὸ οἴκημα τοῦτο εὑρίσκεται εἰς κεντρικὸν σημεῖον τῆς πόλεως Θεσσαλονίκης, ἀπέχει δὲ τῆς θέσεως ὅπου τὸ κέντρον «Πικαντίλλυ» 500 περίπου μέτρα. Πρὸ τοῦ οἰκήματος τούτου σχηματίζεται μικρὰ πλατεῖα ἐκ τῆς διασταυρώσεως τῶν ὁδῶν Βενιζέλου καὶ Ἑρμοῦ καὶ τῆς πρὸς αὐτὴν συμβολῆς τῆς ὁδοῦ Σπανδωνῆ.Ἡ αἴθουσα εὑρίσκεται εἰς τὴν γωνίαν τῶν ὡς ἄνω ὁδῶν, ἡ δὲ εἴσοδος τοῦ μεγάρου ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἑρμοῦ.

5. Ἡ ὀργανώσασα τὴν συνάθροισιν προσωρινὴ ἐπιτροπὴ ἀπέστειλε τινὰ τῶν μελῶν αὐτῆς εἰς τὸν πρὸς τοῦ κέντρου «Πικαντίλλυ» χῶρον πρὸς τὸν σκοπὸν εἰδοποιήσεως τῶν προσερχομένων ἵνα μεταβῶσιν εἰς τὸν νέον τόπον συναθροίσεως, ἐθυροκόλλησεν εἰς τὸ κέντρον «Πικαντίλλυ» χαρτίνην πινακίδα ἐνδεικτικὴν τῆς μεταβολῆς τοῦ τόπου συναθροίσεως καὶ ὀλίγον πρὸ τῆς 7 μ.μ. ὥρας εἰδοποίησε τηλεφωνικῶς διὰ τιὰ τοῦ δικηγόρου Πάτσα τὸν Διοικητὴν τοῦ Ε΄ Ἀστυνομικοῦ Τμήματος, ὅτι ἡ συνάθροισις θὰ γίνῃ εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Δ.Σ.Κ. (14α).

Ἡ πινακὶς κατεστράφη, ὡς κατατίθεται ὑπὸ τῶν μελῶν τῆς προσωρινῆς ἐπιτροπῆς, ὑπὸ τοῦ Σπ. Κοτζαμάνη, ἄνευ ἐπεμβάσεως τῶν ὀργάνων Ἐθνικῆς Ἀσφαλείας.

6. Ἀπὸ τῆς 2 μ.μ. ὥρας τῆς 22 Μαΐου ἐξεδόθη καὶ ἐκοινοποιήθη ἀμέσως διαταγὴ τῆς Ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως, δι' ἧς, πρὸς πρόληψιν συγκροτήσεως διαδηλώσεως μετὰ τὸ πέρας τῆς συγκεντρώσεως ὑπὸ τῶν συμμετασχόντων τῆς συγκεντρώσεως κομμουνιστῶν ἢ ἑτέρων ἐκνόμων ἐνεργειῶν, των ἐτέθη ἐν ἐπιφυλακῇ καὶ ἑτοιμότητι κινήσεως ἀπὸ τῆς 5ης μ.μ. ὥρας (14β).

α) Δύναμις δύο μοιράρχων, 4 Β ἀξιωματικῶν καὶ 40 ὁπλιτῶν τῆς Γ΄ Ἀστυνομικῆς Ὑποδιευθύνσεως εἰς τὸ κατάστημα τοῦ Ε΄ Ἀστυνομικοῦ Τμήματος.

β) Δύναμις 1 μοιράρχου, δύο Β΄ ἀξιωματικῶν καὶ 20 ὁπλιτῶν τῆς Β΄ Ἀστυνομικῆς Ὑποδιευθύνσεως εἰς τὸ κατάστημα τοῦ Γ΄ Ἀστυνομικοῦ Τμήματος καί,

γ) Δύναμις ἑνὸς λόχου τοῦ Γ΄ Τάγματος Χωροφυλακῆς εἰς τὸ κατάστημα ὑπηρεσίας **του**, ἤτοι εἰς τὸν χῶρον τῆς Διεθνοῦς Ἐκθέσεως Θεσσαλονίκης.

Ἐν τέλει, ὁρίζεται ὅπως αἱ Ὑποδιευθύνσεις Ἀσφαλείας λάβωσι μέτρα τῆς ἁρμοδιότητός των καὶ ὅπως ὁ ὑποδιευθυντὴς (ἀντισυνταγματάρχης κ. Διαμαντόπουλος) ἐπιβλέψῃ προσωπικῶς τυχὸν ἐκδηλωθησόμενα μέτρα πρὸς ἀποτροπὴν ἐκνόμων ἐνεργειῶν.

Οὕτω, ἡ διατεθεῖσα δύναμις τάξεως ἔχει ὡς ἑξῆς :Ὑπὸ τῆς Β' Ἀστυνομικῆς Ὑποδιοική σεως 1 μοίραρχος, 1 ἀνθυπομοίραρχος, 1 ἀνθυπασπιστὴς καὶ 19 ὁπλῖται, ὑπὸ τῆς Γ΄ Ἀστυνομικῆς Ὑποδιοικήσεως 1 ταγματάρχης (Σέττας Δημ.), 2 μίραρχοι, 4 ἀνθυπομοίραρχοι καὶ 45 ὁπλῖται καὶ ὑπὸ τοῦ Τάγματος τῆς Χωρ-κῆς 3 Ἀνθ)ρχοι καὶ 66 ὁπλῖται, ἤτοι ἐν συνόλῳ 13 ἀξιωματικοὶ καὶ ὁπλῖται 143.

Ὑπὸ τῆς Ὑποδιευθύνσεως Ἐθνικῆς Ἀσφαλείας διετέθησαν 6 ἀξιωματικοὶ καὶ 19 ὁπλῖται, πρὸς τὸν σκοπὸν παρακολουθήσεως τῶν συναθροισθέντων καὶ ὑπὸ Ὑποδιευθύνσεως Γενικῆς Ἀσφαλείας 2 ἀξιωματικοὶ καὶ 10 ὁπλῖται πρὸς ἀποτροπὴν κλοπῶν, διαρρήξεων κλπ., λόγῳ τῆς συγκεντρώσεως, οἵτινες διετέθησαν εἰς ὁλόκληρον τὴν περὶ τὸν τόπον συγκεντρώσεως περιοχήν.

7. Εἰς τὸ Ε΄ Ἀστυνομικὸν Τμῆμα προσῆλθον ἀπὸ τῆς 5ης ἀπογευματινῆς ὥρας καὶ παρέμειναν ἐν αὐτῷ ὁ ὑποδιευθυντὴς ἀντισυνταγματάρχης κ. Διαμαντόπουλος, ὁ ταγματάρχης Σέττας, βραδύτερον δὲ ὁ διοικητὴς τῆς Ὑποδιευθύνσεως Ἐθνικῆς Ἀσφαλείας ταγματάρχης Δόλκας καὶ περὶ ὥραν 7.15΄ ὁ διευθυντὴς τῆς Ἀστυνομίας συνταγματάρχης Καμουτσῆς.

Ὁ ταγματάρχης Σέττας κατένειμεν ὡς ἑξῆς τὰς δυνάμεις τῆς ὑποδιοικήσεώς του : Εἰς τὸν ἀνθυπομοίραρχον Σχοινᾶν ἀνετέθη τὸ τμῆμα τῆς ὁδοῦ Βενιζέλου πρὸς τὴν ὁδὸν Σπανδωνῆ καὶ ἡ ὁδὸς Σπανδωνῆ εἰς τὸν μοίραχον Παπαντριανταφύλλου καὶ τὸν ἀνθυπομοίραρχον Γρίβα, τὸ πεζοδρόμιον τῆς ὁδοῦ Ἑρμοῦ τὸ πρὸ τῆς εἰσόδου τοῦ μεγάρου εἰς τὸν μοίραρχον Καλλιμάνην καὶ ἀνθυπομοίραρχον Πρίτσον τὸ πεζοδρόμιον τῆς ὁδοῦ Ἑρμοῦ τὸ ἔναντι τῆς εἰσόδου τοῦ μεγάρου καὶ εἰς

(14α) Ἐκ τῆς ἀκροαματικῆς διαδικασίας προέκυψεν ὅτι ἡ πρὸς τὸ Ἀστυνομικὸν τμῆμα περὶ τούτου εἰδοποίησις ἐγένετο ὀλίγον μετὰ τὴν 18 ὥραν (ὅρα καὶ ἀπολογίαν Ε. Καμουτσῆ).

(14β) Πρόκειται περὶ τῆς ἀνωτέρω παρατιθεμένης ὑπ' ἀριθμ. 40/11/1407 δ/γῆς τῆς Δ.Α.Θ.

τὸν ἀνθυπομοίραρχον Τσούταν τὸ τμῆμα τῆς ὁδοῦ Βενιζέλου πρὸς τὴν ὁδὸν Τσιμισκῆ καὶ τμῆμα τῆς ὁδοῦ Ἑρμοῦ, ὡς ὅμως ὑπ' αὐτοῦ κατατίθεται, αἱ θέσεις ἐνηλάσσοντο, μετεβλήθησαν δὲ μετὰ τὴν ἄφιξιν καὶ ἄλλης δυνάμεως (14γ).

Τοῦτο δὲ προκύπτει καὶ ἐκ τοῦ ἀπὸ 30 Μαΐου 1963 ἐγγράφου τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Ἀστυνομίας, καθ' ὃ λόγω τῆς φύσεως τῶν ἐκδηλωθέντων μέτρων καὶ συντελεσθείσης ἀλλεπαλλήλου διαλύσεως τῶν συγκεντρωμένων ἀτόμων εἰς διάφορα σημεῖα, δὲν ἦτο σταθερὰ καὶ ἀμετάβλητος ἡ θέσις ἑνὸς ἑκάστου τῶν διατεθέντων ὀργάνων.

8. Εὐθὺς ὡς ἐγνώσθη εἰς τὸν διοικητὴν τοῦ Ε' Τμήματος ὅτι ἡ συνάθροισις πρόκειται νὰ γίνῃ εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Δ.Σ.Κ., ἀπέστειλεν οὗτος εἰς τὸν πρὸ τοῦ οἰκήματος — ἔνθα ἡ αἴθουσα — χῶρον ἕνα χωροφύλακα ἐν στολῇ καὶ δύο χωροφύλακας τοῦ Τμήματος ἐν πολιτικῇ περιβολῇ πρὸς παρακολούθησιν καὶ ἐνημέρωσίν του. Ὑπῆρχον δ' ἐκεῖ καὶ ἄνδρες τῆς Ἐθνικῆς Ἀσφαλείας ἐν πολιτικῇ περιβολῇ.

9. Ἡ προσέλευσις τῶν φίλων τῆς εἰρήνης ἤρξατο ἀπὸ τῆς 7.20' μ.μ. ὥρας. Πρὸ τῆς 8 ὥρας ὁ ἐκ τῶν μελῶν τῆς προσωρινῆς ἐπιτροπῆς δικηγόρος Ι. Πάτσας, ἐπικοινωνήσας τηλεφωνικῶς μετὰ τοῦ διοικητοῦ τοῦ Ε' Ἀστυνομικοῦ Τμήματος, παρεκάλεσε νὰ ἀποσυρθῶσιν ἐκ τοῦ πρὸ τοῦ οἰκήματος χώρου οἱ ἐν πολιτικῇ περιβολῇ ἄνδρες τῆς Ἐθνικῆς Ἀσφαλείας, διότι ἡ παρουσία των συντελεῖ εἰς τὴν ἀποτυχίαν τῆς συναθροίσεως ἀντικατασταθῶσι δὲ δι' ἀνδρῶν ἐν στολῇ. Δὲν ἐγένετο ὅμως τοιαύτη ἀντικατάστασις. Περὶ ὥραν 9 περίπου ἐτοποθετήθη εἰς τὸ πρὸς τὴν ὁδὸν Βενιζέλου παράθυρον τῆς αἰθούσης μεγάφωνον μεγάλης ἐντάσεως καὶ ἤρξατο ἡ μετάδοσις συνθημάτων, ὡς : «Εἰρήνη, ὄχι ἄλλος πόλεμος, ἀφοπλισμός, ἔξω αἱ βάσεις θανάτου, ἔξω τὰ Πολάρις» (14δ).

10. Καὶ πρὸ τῆς λειτουργίας τοῦ μεγαφώνου εἶχε συγκεντρωθῇ εἰς τὸν πρὸ τοῦ μεγάρου — ὅπου ἡ αἴθουσα — χῶρον μικρὸς ἀριθμὸς ἀντιφρονούντων πρὸς τοὺς φίλους εἰρήνης, ἐδημιουργήθησαν δὲ καὶ ἐπεισόδια εἰς βάρος τῶν προσερχομένων εἰς τὴν συνάθροισιν. Μετὰ ὅμως τὴν λειτουργίαν τοῦ μεγαφώνου καὶ τὴν δι' αὐτοῦ μετάδοσιν τῶν ὡς ἄνω συνθημάτων, ἤρχισε νὰ ὀγκοῦται ἡ συγκέντρωσις τῶν ἀντιφρονούντων, προστιθεμένων καὶ περιέργων, δεδομένου ὅτι δὲν εἶχε διακοπῆ ἡ κυκλοφορία πεζῶν καὶ ὀχημάτων εἰς τὰς ὁδοὺς Βενιζέλου καὶ Ἑρμοῦ.

11. Μέχρι τῆς 8.15' ὥρας εἶχον προσέλθει 500 - 600 περίπου, ἐκ τῶν φίλων τῆς εἰρήνης, οἵτινες κατέλαβον τὸν χῶρον τῆς αἰθούσης, τοῦ παρακειμένου γραφείου καὶ τοῦ διαδρόμου.

Εὐθὺς ἀμέσως ὁ ἐκ τῶν μελῶν τῆς προσωρινῆς ἐπιτροπῆς δικηγόρος Ι. Πάτσας μετέβη εἰς τὸ ἐγγὺς κείμενον ξενοδοχεῖον «Κοσμοπολίτ» διὰ νὰ συνοδεύσῃ τοὺς ἐκεῖ εὑρισκομένους ὁμιλητὰς βουλευτὴν Λαμπράκη καὶ Ρηγόπουλον εἰς τὴν αἴθουσαν. Οὗτοι ἠκολούθησαν τὸ πρὸς τὴν εἴσοδον τοῦ μεγάρου πεζοδρόμιον, ὅπερ ἦτο ἐλεύθερον, πρὸ ὅμως τῆς εἰσόδου τοῦ μ ε γ ά ρ ο υ ὁ Λ α μ π ρ ά κ η ς ὑ π έ σ τ η ἐ π ί θ ε σ ι ν ἐ π ρ ο ξ ε ν ή θ η δ ὲ ε ἰ ς τ ὸ μ έ τ ω π ο ν α ὐ τ ο ῦ δ ι ὰ χ ε ι ρ ό ς τ ι ν ο ς τ ῶ ν ἐ π ι τ ε θ έ ν τ ω ν ο ἴ δ η μ α. Ὁ συνοδεύων αὐτὸν Πάτσας ἐπετίμησε τοὺς ἐπιτεθέντας, οὗτοι ὅμως ἐκινήθησαν ἐναντίον του, δι' ὃ καὶ οἱ εἰς τὴν εἴσοδον εὑρισκόμενοι ἔκλεισαν τὴν θύραν καὶ οὕτω παρέμεινεν εἰς τὸ πεζοδρόμιον ὁ δικηγόρος Ρηγόπουλος ὁ ὁποῖος ἐπέστρεψεν εἰς τὸ ξενοδοχεῖον «Κοσμοπολίτ».

12. Μέχρι τῆς ὥρας ἐκείνης, ἐκτὸς τῶν ἀνδρῶν τῆς Ἀσφαλείας ἐν πολιτικῇ περιβολῇ δὲν ὑπῆρχε δύναμις ἀνδρῶν τῆς Ἀστυνομίας ἐν στολῇ, οὐδὲ ἀξιωματικὸς ἐν στολῇ, (οὕτω κατάθεσις Τριανταφυλλίδου, δικηγόρου, μέλους τῆς προσωρινῆς ἐπιτροπῆς, συμπίπτουσα πρὸς τὰς καταθέσεις τῶν Παπατριανταφύλλου, μοιράρχου Σέττα ταγματάρχου καὶ Διαμαντοπούλου, ἀντισυνταγματάρχου).

13. Εὐθὺς ὡς ἔφθασεν εἰς τὴν αἴθουσαν ὁ Λαμπράκης ὁ ὁποῖος εἶπεν ὅτι ἔπαθεν ἐλαφρὰν

(14γ) Ἡ τοιαύτη διάταξις ὑπηρεσίας ἴσχυσεν μόνον μερικῶς, δεδομένου ὅτι ἡ δύναμις προσῆλθεν εἰς τὸν πέριξ τῆς συγκεντρώσεως χῶρον τμηματικῶς καὶ κατόπιν κλήσεως τῆς ὀργανωτικῆς ἐπιτροπῆς τῶν εἰρηνιστῶν κατ' ἀρχήν.

(14δ) Ὅσον ἀφορᾷ τὸν χρόνον τῶν διαφόρων ἐκδηλώσεων, περὶ οὗ ποιούμεθα ἀνωτέρω λόγον βάσει τῶν ἐκ τῆς ἐπ' ἀκροατηρίῳ διαδικασίας προκυψάντων, ἐπικρατεῖ σύγχισις ἐν τῇ ἐκθέσει. Τὸ μεγάφωνον εἶχε ἐγκατασταθῆ καὶ ἐλειτούργει πρὸ τῆς 20ῆς ὥρας. Τοῦτο προκύπτει ἄλλωστε καὶ ἐκ τῶν ἑπομένων ἐν συνεχείᾳ παραγράφων τῆς ἐκθέσεως. Ἐπ αὐτοῦ ὁρᾶτε καὶ βούλευμα 1128 τῆς 21-12-1964, ὅπερ τὴν τοποθέτησιν μεγαφώνων τοποθετεῖ ἐν συνεχείᾳ ἀλλαγῆς αἰθούσης.

ἐγκεφαλικὴν διάσεισιν. ἔλαβε τὸν λόγον ὁ δικηγόρος Ἰω. Πάτσας, ὁ ὁποῖος παρουσίασε τοὺς ὁμιλητὰς καὶ ἐν συνεχείᾳ ὡμίλησε δι' ὀλίγων ὁ Καστρινός, μεθ' ὃ ν ἔλαβε τὸν λόγον ὁ κύριος ὁμιλητὴς βουλευτὴς Λαμπράκης. Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ὁμιλίας τοῦ Καστρινοῦ καὶ κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ὁμιλίας τοῦ Λαμπράκη ἤρχισεν ὁ λιθοβολισμὸς τῆς αἰθούσης ἐκ τῶν κάτωθι συγκεντρωθέντων εἰς τὸν πρὸ τῆς ὁδοῦ Βενιζέλου καὶ Ἑρμοῦ ἐκ τῆς διασταυρώσεως αὐτῶν χώρων, ὑπολογιζομένων εἰς 150 καὶ πλέον, ἐθραύσθησαν ὑαλοπίνακες καὶ ἔπεσαν λίθοι ἐντὸς τῆς αἰθούσης, τινὲς τῶν ὁποίων καὶ ἐρρίφθησαν ὑπὸ τῶν ἐν τῇ αἰθούσῃ πρὸς τοὺς κάτωθι συγκεντρωθέντας, ἠκούοντο δὲ καὶ ὕβρεις πρὸς τοὺς ἐν τῇ αἰθούσῃ συγκεντρωθέντας φίλους εἰρήνης : «Βούλγαροι», ἢ «Ε.Δ.Α. στὴ Βουλγαρία», ἀντιθέτως δὲ καὶ ἐκ τῶν εἰς τὸν ἐξώστην καὶ τὰ παράθυρα τῆς αἰθούσης εὑρισκομένων πρὸς τοὺς κάτωθι συγκεντρωθέντας «πουλημένοι χαφιέδες».

14. Ὁ ἐκ τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς δικηγόρος Ἰω. Πάτσας μετὰ τὴν ὁμιλίαν του ἐπεκοινώνησε τηλεφωνικῶς μετὰ τοῦ διοικητοῦ τοῦ Ε' Ἀστυνομικοῦ Τμήματος, εἰς τὸ ὁποῖον ὑπέδειξε τὴν ἀποστολὴν δυνάμεως Χωροφυλακῆς ἐν στολῇ διὰ τὴν τήρησιν τῆς τάξεως καὶ ἀνεκοίνωσεν εἰς αὐτὸν ὅτι ἐμωλωπίσθη ὁ Λαμπράκης καὶ λιθοβολεῖται ἡ αἴθουσα καὶ δημιουργοῦνται ἐπεισόδια.

Ἐν συνεχείᾳ ὁ Πάτσας προσεπάθησε νὰ ἐπικοινωνήσῃ μετὰ τοῦ Εἰσαγγελέως, ὅστις ὅμως δὲν εὑρίσκετο εἰς τὸ γραφεῖον του, ἀλλ' εἰς τὴν οἰκίαν του, δὲν κατώρθωσεν ὅμως νὰ ἐπικοινωνήσῃ μετ' αὐτοῦ.

Ταυτοχρόνως, ὁ πρὸ τοῦ χώρου τῆς συγκεντρώσεως ὑπενωματάρχης τοῦ 5ου Τμήματος εἰδοποίησε τὸν δοικητήν του ὅτι εἰς τὴν διασταύρωσιν τῶν ὁδῶν Ἑρμοῦ καὶ Βενιζέλου ἔχει συγκέντρωθῆ ἀριθμὸς ἀντιφρονούντων πρὸς τοὺς φίλους τῆς εἰρήνης καὶ πρὸ τῆς εἰσόδου ἔλαβε χώραν ἐπεισόδιον, προδήλως τὸ τοῦ Λαμπράκη.

Ἔσπευσεν ἐκεῖ ὁ διοικητὴς τοῦ Ε' Τμήματος συνοδευόμενος ὑπὸ ἑνὸς χωροφύλακος καὶ διεπίστωσεν ὅτι ὁμὰς 30—40 ἀτόμων προσεπάθει νὰ παραβιάσῃ τὴν εἴσοδον τοῦ μεγάρου (ὅπου ἡ αἴθουσα), ἀπώθησε τούτους καὶ ἐζήτησε τὴν ἀποστολὴν δυνάμεως διότι ἡ κατάστασις ἐμφανίζεται δύσκολος (14ε).

Πράγματι δ' ἐνισχύθη ἡ δύναμις διὰ τοῦ ταγματάρχου Σέττα καὶ ἀνδρῶν ἐν στολῇ, ἥτις ἐπεδόθη εἰς τὴν ἀπομάκρυνσιν τῶν συγκεντρωθέντων.

15) Ὁ Λαμπράκης κατά τε τὴν ἔναρξιν καὶ τὸ τέλος τῆς ὁμιλίας του ἔκαμεν ἔκκλησιν πρὸς τὸν ὑπουργὸν (Βορείου Ἑλλάδος), Νομάρχην, Εἰσαγγελέα, Διευθυντὴν Ἀστυνομίας, ὡς ἀντιπρόσωπος τοῦ Ἔθνους, τὸν ὁποῖον ἐτραυμάτισαν, ὅπως προστατεύσωσι τὴν συγκέντωσιν, τοὺς ἀκροατὰς καὶ τὸν ἴδιον (οὕτω κατάθεσις μάρτυρος Τριανταφυλλίδου, κατὰ διάφορον τρόπον καταθέσεις Παπαδημητρίου, Ζαφειροπούλου, ὑπόμνημα Πάτσα).

16) Ἐπίσης, ἔκαμεν ἔκκλησιν διὰ τὸν Ρηγόπουλον, τὸν ὁποῖον ἐθεώρει ὡς ἀπαχθέντα καὶ κρατούμενον ὡς ὅμηρον, ἐτηλεφώνησε δὲ καὶ ὁ δικηγόρος Πάτσας περὶ τούτου εἰς τὸ Ε' Ἀστυνομικὸν Τμῆμα. Κατόπιν τῆς τοιαύτης ἀνακοινώσεως, ὁ Δ/τὴς τῆς ὑπ)σεως Ἐθνικῆς Ἀσφαλείας ταγματάρχης Δόλκας ἀρχικῶς καὶ ὁ ἀστυνομικὸς Δ/ντὴς ἐν συνεχείᾳ μετέβησαν εἰς τὸ ξενοδοχεῖον «Κοσμοπολίτ», ὅπου ἐπληροφορήθησαν ὅτι ὁ Ρηγόπουλος εὑρίσκετο εἰς τὸ δωμάτιον του καὶ κατόπιν ἐπικοινωνίας μετ' αὐτοῦ (διὰ τοῦ ἐσωτερικοῦ τηλεφώνου), ὁ ἀστυνομικὸς Δ)τὴς τὸν ἔπεισε νὰ μεταβῇ εἰς τὴν συγκέντρωσιν καὶ τὸν συνώδευσεν ὁ ἴδιος μέχρι τινος, μεταβὰς δὲ οὗτος εἰς τὴν αἴθουσαν ὡμίλησε τελευταῖος καὶ ηὐχαρίστησε κατὰ τὴν ὁμιλίαν του τὸν ἀστυνομικὸν Δ)τὴν διὰ τὴν πρὸς αὐτὸν συμπεριφοράν.

17) Ἐν τῷ μεταξὺ ἐπειδὴ ἡ συγκέντρωσις τῶν ἀντιφρονούντων πρὸς τοὺς φίλους εἰρήνης ηὔξανε σταθερῶς εἰς τὸν πρὸ τοῦ μεγάρου χῶρον, ὑπολογιζομένων τῶν συγκεντρωθέντων εἰς πεντακοσίους ὁ Δ)τὴς τοῦ Ε' Τμήματος μοίραρχος Παπατριανταφύλλου ἀνῆλθεν εἰς τὴν αἴθουσαν καὶ ὑπέδειξε τὴν διακοπὴν τῆς λειτουργίας τοῦ μεγαφώνου, διότι δημιουργεῖται ἐκ τῆς μεταδόσεως συνθημάτων κίνδυνος συγκρούσεων, ἀλλ' ὁ δικηγόρος Παπαδημητρίου δὲν ἐνέδωκε.

(14ε) Ἐξακολουθεῖ ἡ χλιαρὰ ἀντιμετώπισις τῆς καταστάσεως δι' ἑνὸς Μοιράρχου καὶ ἐλαχίστων ὁπλιτῶν.

18) Περὶ ὥραν 8.50' περίπου ὁ ὑποδ/ντὴς τῆς 'Αστυνομίας ἀντισυνταγματάρχης Διαμαντόπουλος, εὑρισκόμενος ἔτι εἰς τὸ Ε' 'Αστυνομικὸν Τμῆμα, διέταξε, κατόπιν εἰδοποιήσεως τοῦ ταγματάρχου Σέττα, τὴν μετακίνησιν τῆς ὑπολοίπου δυνάμεως πρὸς τὸν χῶρον τῆς συγκεντρώσεως, πραγματοποιηθεῖσαν ἐντὸς δέκα λεπτῶν τῆς ὥρας καὶ μετὰ τοῦ ἀστυνομικοῦ Δ/ντοῦ ἔφθασαν εἰς τὸν τόπον τῆς συγκεντρώσεως (14στ). Εἰς τὸν πρὸ τοῦ οἰκήματος, ἔνθα ἡ αἴθουσα συναθροίσεως, χῶρον ἐθεάθη καὶ ὁ ὑποστράτηγος Χωροφυλακῆς Μήτσου ἐν πολιτικῇ περιβολῇ.

19) Μετ' ὀλίγον, κατ' ἐντολὴν τοῦ ταγματάρχου Σέττα, ὁ αὐτὸς μοίραρχος ἀνῆλθε καὶ πάλιν εἰς τὴν αἴθουσαν καὶ ἀπευθυνόμενος πρὸς τοὺς εὑρισκομένους εἰς τὸ παρὰ τὴν αἴθουσαν γραφεῖον, ἔνθα παρίστατο, πλὴν ἄλλων, καὶ ὁ βουλευτὴς Λαμπράκης (ἔφθασεν δὲ εἰς τὸ γραφεῖον τοῦτο κατ' ἐντολὴν τοῦ 'Υποδιευθυντοῦ τῆς 'Αστυνομίας πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν καὶ ὁ ταγματάρχης Σέττας), ὑπέδειξε δὲ τὴν διακοπὴν τῆς λειτουργίας τοῦ μεγαφώνου διὰ τὸν προεκτεθέντα λόγον. ἀλλ' οὗτοι δὲν συνεφώνησαν. 'Η β ι α ί α δ ι α κ ο π ὴ λ ε ι τ ο υ ρ γ ί α ς τ ο ῦ μ ε γ α φ ώ ν ο υ δ ὲ ν ἦ τ ο δ υ ν α τ ὴ ὡ ς ἐ κ τ ῆ ς θ έ σ ε ω ς, ε ἰ ς ἣ ν ε ἶ χ ε τ ο π ο θ ε τ η θ ῇ, δ ι ό τ ι θ ὰ ἐ δ η μ ι ο ύ ρ γ ε ι ἐ π ε ι σ ό δ ι α ἐ ν τ ὸ ς τ ῆ ς α ἰ θ ο ύ σ η ς σ υ ν α θ ρ ο ί σ ε ω ς. 'Ο Λ α μ π ρ ά κ η ς κ α τ ὰ τ ὴ ν συζήτησιν εἰς τὸν μοίραρχον τὸν προξενηθέντα κατὰ τὴν εἴσοδόν του εἰς τὸ μέγαρον μώλωπα, ὁ δὲ μοίραρχος τὸν διεβεβαίωσεν ὅτι δὲν πρόκειται νὰ ἀπαναληφθοῦν ἔκτροπα.

20) Ὅταν ἔληξαν αἱ ὁμιλίαι καὶ ἐπέκειτο ἡ ἀποχώρησις τῶν συναθροισθέντων φίλων τῆς εἰρήνης, ἡ ἀστυνομικὴ δύναμις ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ 'Υποδιευθυντοῦ τῆς 'Αστυνομίας ἐπεδόθη εἰς τὴν διάλυσιν τῶν συγκεντρωθέντων (τῶν ἀντιφρονούτων πρὸς τοὺς φίλους τῆς εἰρήνης), ἵνα ἐλευθερωθῇ ὁ χῶρος. Πράγματι δ' ἀπωθήθησαν οὗτοι εἰς βάθος, πρὸς τὴν ὁδὸν 'Ερμοῦ καὶ τὴν ὁδὸν Βενιζέλου.

'Ο ἀστυνομικὸς Διευθυντὴς ἔκρινεν ὅπως, πρὸς μείζονα ἀσφάλειαν, οἱ συναθροισθέντες φίλοι εἰρήνης μεταφερθοῦν διὰ λεωφορείων αὐτοκινήτων εἰς μεγάλην ἀπὸ τοῦ τόπου τῆς συγκεντρώσεως ἀπόστασιν, πρὸς ἀποφυγὴν συγκρούσεως μετὰ ὁμάδων ἀντιφρονούτων, οἵτινες εἶχον ἀπωθηθῇ τοῦ χώρου συγκεντρώσεως καὶ πρὸς τοῦτο διετάχθη ὁ ἀνθυπομοίραρχος Σχοινᾶς, ἐντεταλμένος ὑπὸ τοῦ ταγματάρχου Σέττα διὰ τὴν ἐπιτήρησιν τοῦ κατὰ τὴν συμβολὴν τῆς ὁδοῦ Σπανδωνῆ πρὸς τὰς ὁδοὺς Βενιζέλου καὶ 'Ερμοῦ τομέως, ὅστις καὶ μετέφερεν εἰς τὸν τόπον τῆς συγκεντρώσεως πέντε λεωφορεῖα.

21) Μεταξὺ τῶν πρώτων, ἐκ τῶν ὁποίων κατῆλθον ἐκ τῆς αἰθούσης, ἦσαν οἱ βουλευταὶ Λαμπράκης, Πάτσας, Παπαδημητρίου, Τριανταφυλλίδης, Καστρινός, Ρηγόπουλος. Εἰς τὴν ἔξοδον τοῦ μεγάρου ὁ ἐντεταλμένος ἀνθυπομοίραρχος ἀπηγόρευσε τὴν κυκλοφορίαν μέχρις οὗ, ὡς συνεχιζομένης εἰσέτι τῆς ἐκκαθαρίσεως τοῦ χώρου, εἰδοποιηθῇ ὅτι εἶναι ἐλεύθερος ὁ χῶρος.

'Αντιληφθεὶς τότε ὁ Λαμπράκης τὸν 'Αστυνομικὸν Διευθυντήν, μετέβη πρὸς αὐτὸν καὶ τοῦ ἀνεκοίνωσεν ὅτι ἐμωλωπίσθη κατὰ τὴν εἴσοδον καὶ ἐν σ υ ν ε χ ε ί ᾳ ἐ γ έ ν ε τ ο σ υ ζ ή τ η σ ι ς π ε ρ ὶ τ ῆ ς μ ε τ α φ ο ρ ᾶ ς τ ῶ ν σ υ ν α θ ρ ο ι σ θ έ ν τ ω ν δ ι ὰ λ ε ω φ ο ρ ε ί ω ν α ὐ τ ο κ ι ν ή τ ω ν, ἣ ν ὁ Λ α μ π ρ ά κ η ς ἀ π ε π ο ι ή θ η. Δὲν βεβαιοῦται, καθ' ἡμᾶς, ὅτι ὁ Λαμπράκης ἐζήτησε νὰ τὸν συνοδεύσουν μέχρι τοῦ ξενοδοχείου «Κοσμοπολίτ» χωροφύλακες (ὡς κατατίθεται ὑπὸ τοῦ μάρτυρος Παπαδημητρίου, τοὐναντίον οὐδὲν περὶ τούτου ἀναφέρεται εἰς τὸ ὑποβληθὲν ὑπόμνημα τοῦ μέλους τῆς ἐπιτροπῆς δικηγόρου 'Ιων. Πάτσα).

22) 'Επιτραπείσης τῆς κυκλοφορίας, ὁ δικηγόρος Παπαδημητρίου, ἔχων ἐκ δεξιῶν τὸν Ρηγόπουλον καὶ ἐξ ἀριστερῶν τὸν Λαμπράκην, ἀκολουθούντων εἰς μικρὰν ἀπόστασιν ἄλλων, ἠκολούθησεν ἀπὸ τῆς ἐξόδου ἐκ τοῦ μεγάρου τὸ ἀριστερὸν πεζοδρόμιον τῆς ὁδοῦ 'Ερμοῦ καὶ ἐν συνεχείᾳ κατῆλθον εἰς τὸ κατάστρωμα τῆς ὁδοῦ Βενιζέλου καὶ ὅταν εἶχον διατρέξει τὸ ἥμισυ καὶ πλέον τοῦ καταστρώματος τῆς ὁδοῦ κατευθυνόμενοι πρὸς τὸ ξενοδοχεῖον «Κοσμοπολίτ» (ὅπερ εἶναι ἐπὶ τῆς ὁδοῦ 'Ερμοῦ μετὰ τὴν ὁδὸν Βενιζέλου), ἠκούσθη αἰφνιδίως θορυβώδης λειτουργία μηχανῆς φορτηγοῦ τρικύκλου ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σπανδωνῆ (ἥτις συμβάλλει εἰς τὴν διασταύρωσιν 'Ερμοῦ καὶ Βενιζέλου), ὅπερ σχεδὸν ἀμέσως προσέκρουσε βιαίως ἐπὶ τοῦ εἰς μικρὰν ἀπόστασιν βαίνοντος Λαμπράκη, ὃν ἔρριψε κατὰ γῆς καὶ ἠκολούθησε μὲ ὑπερβολικὴν ταχύτητα τὴν ὁδὸν Βενιζέλου. Εὐθὺς μετὰ τὴν βιαίαν πρόσκρουσιν ἐπὶ τοῦ Λαμπράκη, παρατυχόντες ἐκτύπησαν τὸ κουβούκλιον

(14στ) Καὶ πάλιν παρατηρεῖται σύγχισις ὅσον ἀφορᾷ τὴν ὥραν, ἐπὶ πλέον δὲ καὶ διὰ τὴν θέσιν κατὰ τὴν ὥραν ἐκείνην (20,50') τῶν Δ/ντοῦ καὶ 'Υποδ/ντοῦ 'Αστυνομίας.

τοῦ ὁδηγοῦ καὶ ὁ ἀκολουθῶν τὸν Λαμπράκην Χατζηαποστόλου κατώρθωσε νὰ ἀνέλθη ἐπὶ τοῦ ἁμαξώματος αὐτοῦ καὶ συνεπλάκη μετὰ τοῦ εἰς τὸ ἁμάξωμα εὑρισκομένου. Ἐὰν ὑπῆρχον καὶ ἄλλοι ἐπιβάται τοῦ τρικύκλου, ὡς κατατίθεται ὑπὸ τοῦ Χατζηαποστόλου, καὶ ἀπεβιβάσθησαν μετὰ τὴν πρόσκρουσιν, ὑπὸ ποίας συνθήκας εὑρέθη τὸ τρίκυκλον εἰς τὴν ὁδὸν Σπανδωνῆ, εἰς ποῖον σημεῖον αὐτῆς καὶ ὑπὸ ποίας περιστάσεις ἐγένετο ἡ ἐκκίνησις αὐτοῦ, ταῦτα ὡς συνεχόμενα πρὸς τὴν ποινικὴν εὐθύνην αὐτῶν, ἀποτελοῦσιν ἀντικείμενον ἐρεύνης ὑπὸ τῆς διεξαγομένης τακτικῆς ἀνακρίσεως, δι' ὃ δὲν δυνάμεθα νὰ ἐκφέρωμεν γνώμην.

Προσπάθεια καταδιώξεως τοῦ τρικύκλου, ἀνεξαρτήτως τοῦ ἂν θὰ ἦτο αὕτη τελεσφόρος, δὲν φαίνεται γενομένη ὑπὸ τῶν παρατυχόντων ἀνδρῶν τῆς Ἀστυνομίας, δὲν προκύπτει δὲ ὅτι ὑπῆρχεν ὄχημα τῆς Ἀστυνομίας, ἵνα τεθῇ εἰς καταδίωξιν τοῦ τρικύκλου. Τὸ τρίκυκλον, βαῖνον, μεθ' ὑπερβολικῆς ταχύτητος κατ' ἀντίθετον πρὸς τὴν ἐπιτρεπομένην κίνησιν (ἡ ὁδὸς Βενιζέλου εἶναι ἁπλῆς πρὸς τὰ ἄνω μόνον κατευθύνσεως), διῆλθε πρὸ τοῦ τμήματος τῆς ἀστυνομικῆς δυνάμεως, εἰς τὸ ὁποῖον εἶχεν ἀνατεθῆ ἡ ἐκκαθάρισις τοῦ χώρου τῆς ὁδοῦ Βενιζέλου πρὸς τὴν ὁδὸν Τσιμισκῆ. Οὔτε τὸ τμῆμα αὐτὸ τῆς ἀστυνομικῆς δυνάμεως ἐκινήθη πρὸς καταδίωξιν τοῦ τρικύκλου, δὲν εἶχεν ὅμως ἔνδειξιν τινὰ περὶ τοῦ σοβαροῦ τραυματισμοῦ τοῦ βουλευτοῦ Λαμπράκη, ἐπεδίδετο δὲ εἰσέτι εἰς τὴν ἐκκαθάρισιν τοῦ ἀνατεθέντος εἰς αὐτὸ τομέως.

Τὸ τρίκυκλον ἠκολούθησε τὴν ὁδὸν Βενιζέλου μέχρι τῆς ὁδοῦ Τσιμισκῆ καὶ ἐκεῖθεν ἠκολούθησε τὴν ὁδὸν Τσιμισκῆ βαῖνον μετὰ τῆς αὐτῆς ταχύτητος.

Εἰς τὴν ὁδὸν Τσιμισκῆ καὶ ὀλίγον πρὸ τῆς διασταυρώσεως αὐτῆς πρὸς τὴν ὁδὸν Καρόλου Ντὴλ ὁ ὑποδιευθυντὴς τῆς Πυροσβεστικῆς Ὑπηρεσίας Θεσσαλονίκης, ἀπὸ ἀποστάσεως 50 περίπου μέτρων ἀντελήφθη (τῆς προσοχῆς του προκληθείσης ἐκ τῆς ὑπερβολικῆς ταχύτητος) ὅτι ἐπὶ τοῦ ἁμαξώματος συνεπλέκοντο δύο ἄτομα καὶ ὅτι ἐξ αὐτῶν ὁ Χατζηαποστόλου (ὡς ἐπληροφορήθη μεταγενεστέρως περὶ τοῦ ὀνόματος του) ἐκτύπησε κατ' ἐπανάληψιν τὸ κοβούκλιον τοῦ ὁδηγοῦ ἐν εἴδει σήματος πρὸς στάθμευσιν, ὁ ἕτερος δὲ τῶν ἐπιβαινόντων ἀπώθησε βιαίως τὸν Χατζηαποστόλου, ὅστις ἐπανῆλθε καὶ πάλιν καὶ διὰ τῆς χειρός του ἐκτύπησε μετὰ δυνάμεως τὸ κρύσταλλον τοῦ κοβουκλίου τοῦ ὁδηγοῦ (τὸ πρὸς τὰ δεξιὰ τοῦ ὁδηγοῦ), τὸ ὁποῖον ἐθραύσθη ταυτοχρόνως δὲ καὶ ὁ ὁδηγὸς τοῦ τρικύκλου ἔκαμψε δεξιὰ πρὸς τὴν ὁδὸν Καρόλου Ντὴλ καὶ πηδήσας ἀποτόμως ἐστάθμευσεν. Ταυτοχρόνως, ὁ ἐπὶ τοῦ ἁμαξώματος εὑρισκόμενος ἀπώθησε βιαίως τὸν Χατζηαποστόλου, τὸν ἔρριψεν ἐπὶ τοῦ καταστρώματος τῆς ὁδοῦ καὶ ἤρχισε νὰ τὸν κτυπᾶ εἰς τὴν κεφαλὴν καὶ ἄλλα μέρη τοῦ σώματός του. ἐνῶ οὗτος ἐκάλει εἰς βοήθειαν. Ὁ ὑποδιοικητὴς τῆς πυροσβεστικῆς ὑπηρεσίας, ἐπὶ τῇ ἐμφανίσει τοῦ ὁποίου ὁ ἐπιτεθεὶς κατὰ τοῦ Χατζηαποστόλου ἐτράπη εἰς φυγήν, κατηυθύνθη πρὸς τὸν ὁδηγὸν τοῦ τρικύκλου, ὅστις ἐτήρει τὴν μηχανὴν τοῦ τρικύκλου ἐν λειτουργίᾳ καὶ διέταξε νὰ διακόψῃ τὴν λειτουργίαν αὐτῆς, κατέλθῃ τοῦ τρικύκλου καὶ τοῦ δώσῃ τὴν ταυτότητα. Ὁ ὁδηγὸς συνεμορφώθη διακόψας τὴν λειτουργίαν τῆς μηχανῆς. Ἐν τῷ μεταξὺ κατέφθασεν ὁ χωροφύλαξ τῆς Ὑπηρεσίας Τροχαίας Ἀσπιώτης, ὅστις διεπίστωσεν ἀμέσως ὅτι τὸ τρίκυκλον ἔφερε τὸν ἀριθμὸν κυκλοφορίας 43.981 μετὰ τοῦ ὑποδιοικητοῦ δὲ τῆς Πυροσβεστικῆς Ὑπηρεσίας ὡδήγησαν τὸν ὁδηγὸν τοῦ τρικύκλου εἰς τὸ ἐντευκτήριον τῆς Χωροφυλακῆς, ὅπου τὸν παρέλαβεν καταφθάσαν, μετ' εἰδοποίησιν, αὐτοκίνητον τῆς Ἀμέσου δράσεως καὶ τὸν ὡδήγησεν εἰς τό 5ον ἀστυνομικὸν τμῆμα, ἔνθα ἐκρατήθη. Ὁ Χατζηαποστόλου, μερίμνῃ χωροφύλακος, διεκομίσθη εἰς τὸν σταθμὸν πρώτων βοηθειῶν κατὰ τὴν πιστοποίησιν τοῦ ὁποίου διεπιστώθησαν κακώσεις, ἀναφέρεται δ' ἐν αὐτῇ ὅτι οὗτος ᾐτιᾶτο ζάλην. Κατὰ πληροφορίαν δὲ εἰσήχθη ἐν συνεχείᾳ εἰς τὸ νοσοκομεῖον Ἀχέπανς.

23) Μετὰ τὴν λῆξιν τῆς ὁμιλίας τοῦ βουλευτοῦ Λαμπράκη, ὁ βουλευτὴς Καβάλας Τσαρουχᾶς, ὁ ὁποῖος δὲν μετεῖχε τῆς συναθροίσεως τῶν φίλων εἰρήνης, ἀλλὰ παρέμεινεν εἰς τὰ ἀλλαχοῦ εὑρισκόμενα γραφεῖα τῆς ΕΔΑ, εἰδοποιήθη τελεφωνικῶς ὅτι ἀπήχθη ὁ Ρηγόπουλος καὶ ἔσπευσε πρὸς συνάντησιν τοῦ ἀστυνομικοῦ διευθυντοῦ, ἀφοῦ δ' ἐπληροφορήθη ἐκ τῶν γραφείων τῆς Ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως ὅτι ὁ διευθυντὴς εὑρίσκετο εἰς τὴν τόπον τῆς συγκεντρώσεως μετέβη ἐκεῖ πρὸς ἀναζήτησίν του. Μετὰ ματαίαν προσπάθειαν ὁ ἀστυνομικὸς διευθυντὴς εὑρίσκετο ἐκεῖ ἐν πολιτικῇ περιβολῇ—κατηυθύνθη πρὸς τὴν εἴσοδον τοῦ οἰκήματος (ὅπου ἡ αἴθουσα συγκεντρώσεως) καὶ καθ' ὃν χρόνον συνεζήτει ἔχων τὰ νῶτα πρὸς τὸ κατάστρωμα τῆς ὁδοῦ Ἑρμοῦ, ἄγνωστος τοῦ κατέφερε κτυπήματα κατὰ τῆς κεφαλῆς, ἐπροξενήθησαν δὲ τραύματα αἱμορροοῦντα. Ἐζήτησε τότε ἀπὸ παρατυχόντα ἀνθυπομοίραρχον νὰ μεταφερθῇ δι' ἀσθενοφόρου ὀχήματος, διότι ὡς ἰσχυρίσθη ἀπὸ πρό τινος χρόνου εἶχε προσβληθῆ ἀπὸ ἔμφραγμα τοῦ

μυοκαρδίου. Εἰς τὸν πρὸ τῆς εἰσόδου χῶρον εὑρίσκετο ἀστυνομικὴ δύναμις, ἡ ὁποία δὲν ἐκινήθη κατὰ τοῦ ἐπιτεθέντος ἐναντίον τοῦ Τσαρουχᾶ. Ἐγένετο προσπάθεια ὑπὸ τοῦ μοιράρχου Παπατριανταφύλλου πρὸς ἐξεύρεσιν ἰδιωτικοῦ αὐτοκινήτου διὰ τὴν μεταφοράν του, ἀλλ' ἐν τῷ μεταξὺ διήρχετο διὰ τῆς ὁδοῦ Ἑρμοῦ—διότι ὡς προεξετέθη, δὲν εἶχεν ἀπαγορευθῆ ἡ κυκλοφορία πεζῶν καὶ ὀχημάτων—κατὰ σύμπτωσιν ἐπιστρέφον τῆς μεταφορᾶς ἄλλου ἀσθενοῦς ἀσθενοφόρον ὄχημα τοῦ σταθμοῦ πρώτων βοηθειῶν ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἐπεβιβάσθη.

Κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς ἐπιβιβάσεως ἠκούσθη ἡ φράσις «Κάτω οἱ δολοφόνοι», ἀναφερομένη εἰς τὸν Τσαρουχᾶν καὶ 2 ἢ 3 ἄτομα ἐκ τῶν πρὸς τοὺς φίλους τῆς εἰρήνης ἀντιφρονούντων ἐκκινήσαντα ἐκ τῆς ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἑρμοῦ καὶ ἔναντι τῆς εἰσόδου τοῦ μεγάρου στάσεως τῶν λεωφορείων, περιεκύκλωσαν τὸ ἀσθενοφόρον αὐτοκίνητον μὲ πρόθεσιν κακοποιήσεως τοῦ Τσαρουχᾶ, τῇ ἐπεμβάσει ὅμως τοῦ ταγματάρχου Σέττα καὶ τοῦ μοιράρχου Παπατριανταφύλου ἀπωθήθησαν χωρὶς νὰ συλληφθῶσιν. Κατατίθεται ὑπὸ τοῦ Τσαρουχᾶ ὅτι ἐζήτησεν ὅπως τὸν συνοδεύσωσι χωροφύλακες μέχρι τοῦ σταθμοῦ πρώτων βοηθειῶν, τοῦτο ὅμως δὲν ἐπεβεβαιώθη. Τὸ ἀσθενοφόρον ὄχημα ἠκολούθησε τὴν ὁδὸν Ἑρμοῦ καὶ ὅταν ἔφθασεν εἰς τὸ σημεῖον ὅπου εἶχον ἀπωθηθῆ οἱ ἀντιφρονοῦντες καὶ εἶχε σχηματισθῆ ζώνη ἀστυνομική, ἐγένετο ἀντιληπτὸν ὑπὸ ἀστυνομικῶν ὅτι ὁμὰς ἀντιφρονούντων ἠκολούθησε τὴν κατεύθυνσιν τοῦ ἀσθενοφόρου καὶ εἰδοποιήθη ὁ μοίραρχος Παπατριανταφύλλου, ὁ ὁποῖος διέταξε δύο ἀνθυπομοιράρχους νὰ κατευθυνθῶσι πρὸς τὸν σταθμὸν Α' βοηθειῶν, ὑποπτευθεὶς ὅτι θὰ ἐκακοποιεῖτο ὁ Τσαρουχᾶς κατὰ τὴν ἀποβίβασίν του. Τὸ ἀσθενοφόρον, κατευθυνόμενον πρὸς τὸν σταθμὸν Α' βοηθειῶν, ἠκολούθησε τὴν ὁδὸν Ἴωνος Δραγούμη καὶ ὡς κατατίθεται ὑπὸ τοῦ ὁδηγοῦ καὶ τοῦ ἐπιβαίνοντος αὐτοῦ τραυματιοφορέως, πρὶν φθάσῃ εἰς τὴν ὁδὸν Μητροπόλεως (εἰς ἀπόστασιν 500 περίπου μέτρων ἀπὸ τὸν χῶρον τῆς συγκεντρώσεως καὶ τοῦ σημείου ἐπιβιβάσεως τοῦ Τσαρουχᾶ καὶ οὐχὶ 25—30 μέτρων, ὡς ἐκ προδήλου πλάνης καταθέτει οὗτος), τρίκυκλον φορτηγὸν αὐτοκίνητον ἀπέκλεισε τὴν διάβασιν, κατῆλθεν ὁ ὁδηγὸς τοῦ τρικύκλου, ἔθραυσε τοὺς ὑαλοπίνακας τοῦ ἀσθενοφόρου, παρεβίασε τὴν θύραν τοῦ ἀσθενοφόρου καὶ ἤρχισε νὰ πλήττῃ διὰ τῶν χειρῶν του τὸν Τσαρουχᾶν, τῇ συμπράξει δὲ καὶ ἄλλων προσελθόντων ἐν τῷ μεταξὺ τὸν ἔσυραν βιαίως ἔξω τοῦ ἀσεθνοφόρου τὸν ἔρριψαν ἐπὶ τοῦ καταστρώματος τῆς ὁδοῦ καὶ τὸν ἐκτύπησαν διὰ τῶν χειρῶν καὶ τῶν ποδῶν. Εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο δὲν ὑπῆρχεν ἀστυνομικὴ δύναμις. Ὅταν ἔπαυσε πλέον ἡ κακοποίησις αὐτοῦ ὁ τραυματιοφορεὺς ἐζήτησε νὰ τὸν παραλάβῃ, οὗτοι ὅμως δὲν τὸ ἐπέτρεψαν καὶ τὸ ἀσθενοφόρον ἀπεχώρησεν διὰ τὸν ἐγγὺς—150 μέτρα περίπου—κείμενον σταθμὸν Α' βοηθειῶν. Μετὰ πάροδον μικροῦ χρονικοῦ διαστήματος μετέβη ὁ Τσαρουχᾶς πεζῇ εἰς τὸν σταθμὸν Α' βοηθειῶν, συνοδευόμενος ὑπὸ ἀγνώστων.

Ἐκ τῶν ἐκτεθέντων 1) Προκύπτει εὐθύνη τῶν ἀστυνομικῶν ἀρχῶν διὰ τὰς ἑξῆς παραλείψεις:

Α) Ἔδει νὰ ὑπάρχῃ ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς συγκεντρώσεως τῶν φίλων τῆς εἰρήνης, ἤτοι ἀπὸ τῆς 7.20 μ.μ. ὥρας, εἰς τὸν τόπον τοῦ μεγάρου, ὅπου ἡ αἴθουσα συναθροίσεως, χῶρον, ἀξιωματικὸς τῆς χωροφυλακῆς ἐν στολῇ μετ' ἐπαρκοῦς δυνάμεως ἀνδρῶν ἐν στολῇ πρὸς τήρησιν τῆς τάξεως καὶ ὄχι μόνον ἄνδρες ἐν πολιτικῇ περιβολῇ τῆς Ἐθνικῆς Ἀσφαλείας, ἥτις ἄλλον ἔχει προορισμόν. Θ' ἀπετρέποντο οὕτω, ἀφ' ἑνὸς μὲν ἡ συγκέντρωσις ἀντιφρονούντων, ἀφ' ἑτέρου δὲ αἱ μὴ προληφθεῖσαι ἐκδηλώσεις, ὡς λιθοβολισμὸς αἰθούσης, κακοποίησις βουλευτοῦ Λαμπράκη κατὰ τὴν προσέλευσίν του εἰς τὴν αἴθουσαν καὶ ἄλλων προσερχομένων φίλων εἰρήνης.

Β) Ἔδει νὰ εἰδοποιηθῶσιν ὅπως παρίστανται ὁ Νομάρχης καὶ ὁ Εἰσαγγελεύς, συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 299 τοῦ Διατάγματος τῆς 12ης Μαρτίου—28 Αὐγούστου 1958 περὶ κυρώσεως τοῦ κανονισμοῦ χωροφυλακῆς, ἀφοῦ, ὡς ἐκ τῆς διαταγῆς τῆς Διευθύνσεως Ἀστυνομίας προκύπτει, προεβλέπετο ἡ συγκρότησις διαδηλώσεως μετὰ τὸ πέρας τῆς συγκεντρώσεως κομμουνιστῶν ἢ ἑτέρων ἐκνόμων ἐνεργειῶν τούτων, θὰ παρίσταντο δὲ οὗτοι καὶ κατὰ τὴν διάλυσιν τῆς εἰς παράνομον συγκέντρωσιν ἐξελιχθείσης συρροῆς τῶν ἀντιφρονούντων. Ἐπίσης ἔδει νὰ ἀπαγορεύσῃ ἐξ ἀρχῆς τὴν λειτουργίαν τοῦ ἐπὶ τοῦ παραθύρου τῆς αἰθούσης συγκεντρώσεως μεγαφώνου, ἡ διὰ τοῦ ὁποίου μετάδοσις συνθημάτων προεκάλει συγκέντρωσιν τῶν ἀντιφρονούντων.

Γ) Ἔδει ἡ ἀστυνομικὴ δύναμις, ἐν ὄψει μάλιστα τῶν γενομένων ἐκδηλώσεων καὶ τοῦ δημιουργηθέντος φανατισμοῦ, ὡς ἐκ τῶν ἑκατέρωθεν συνθημάτων, μετ' αὐστηρότητος καὶ σταθερότητος νὰ προβῇ εἰς τὴν διάλυσιν τῶν συγκεντρωθέντων εἰς τὸν πρὸ τοῦ μεγάρου χῶρον καὶ δὴ ἀπὸ τῆς πρώτης ἐμφανίσεως αὐτῶν.

Ἡ μεταβολὴ τοῦ τόπου συγκεντρώσεως τῶν φίλων εἰρήνης, ἀνακοινωθεῖσα περὶ ὥραν 7 μ.μ., ἐπέφερεν ἐνδεχομένως σύγχυσίν τινα ἐν ἀρχῇ, ὅμως δὲν ἠδύνατο νὰ ἐπιδράσῃ ἀποφασιστικῶς, καθ'

ἡμᾶς εἰς τὸν συντονισμὸν τῶν ἀστυνομικῶν μέτρων, ἀφοῦ ἡ συνάθροισις ἐγένετο ἐν αἰθούσῃ, ἥτις καὶ ἄλλοτε εἶχε χρησιμοποιηθῆ διὰ συγκεντρώσεις, εὑρίσκεται εἰς κεντρικὸν σημεῖον τῆς πόλεως, ἦτο δὲ γνωστὸς εἰς τὴν Ἀστυνομίαν ὁ περὶ αὐτὴν χῶρος καὶ αἱ δυνάμεις δὲν εἶχον διατεθῆ, ἀλλ' εὑρίσκοντο ἐν ἐπιφυλακῇ καὶ ἑτοιμότητι κινήσεως εἰς τὸ Γ' καὶ Ε' ἀστυνομικὸν τμῆμα καὶ εἰς τὸν χῶρον διεθνοῦς ἐκθέσεως.

Δ) Δὲν ἐπροστάτευσε τὸν βουλευτὴν Τσαρουχᾶν, τραυματισθέντα πρὸ τῆς εἰσόδου τοῦ μεγάρου, καίτοι παρίστατο αὐτόθι ἀστυνομικὴ δύναμις. Ἐπίσης, ἀφοῦ ἐξεδηλώθη πρόθεσις κακοποιήσεως αὐτοῦ κατὰ τὴν ἐπιβίβασίν του εἰς τὸ ἀσθενοφόρον ὄχημα, δὲν προέβλεψε, καὶ ἂν δὲν ὑπεβλήθη αἴτησις αὐτοῦ, ὅπως τὸν συνοδεύσῃ ἔστω καὶ εἷς χωροφύλαξ πρὸς ἀποτροπὴν ἐπιθέσεως κατὰ τὴν διαδρομήν. Δὲν ὑφίστατο δ' ἔλλειψις ἀνδρῶν τοιαύτη, ὥστε νὰ μὴ διατεθῆ πρὸς τοῦτο ὄργανον τῆς τάξεως, ἀφοῦ, κατὰ τὴν κατάθεσιν τοῦ ἀστυνομικοῦ διευθυντοῦ, ἡ δύναμις ἦτο ὑπερεπαρκής.

Ε) Ἔδει κατὰ τὴν ἐκκαθάρισιν τοῦ χώρου νὰ μὴ ἐπιτραπῇ ἡ στάθμευσις τροχοφόρων εἰς τὴν ὁδὸν Σπανδωνῆ, ὡς καὶ ἡ κυκλοφορία πεζῶν καὶ ὀχημάτων ἐκ τῶν ὁδῶν Ἑρμοῦ καὶ Βενιζέλου. Φρονοῦμεν ὅμως ὅτι κεῖται ἐκτὸς πάσης δυνατῆς ὑπὸ τῆς ἀστυνομικῆς δυνάμεως προβλέψεως ἡ διὰ τρικύκλου, ὡς μέσου, ἐκτέλεσις ἐγκλήματος.

ΙΙ) Ὡς πρὸς τὴν ταυτότητα τοῦ ὁδηγοῦ τοῦ τρικύκλου Γκοτζαμάνη, τὴν ἐκδοθεῖσαν ὑπὸ τοῦ προέδρου Συνδέσμου Ἀγωνιστῶν καὶ Θυμάτων Ἐθνικῆς Ἀντιστάσεως Βορείου Ἑλλάδος καὶ τὴν τυχὸν ὑπὸ τοῦ ἐγκεκριμένου τούτου Σωματείου ἀντιποίησιν κρατικῆς ἐξουσίας, δὲν δυνάμεθα νὰ ἐκφέρωμεν γνώμην, ὡς ἐπιληφθείσης τῆς τακτικῆς ἀνακρίσεως.

Ἐπίσης δὲν δυνάμεθα νὰ ἐκφέρωμεν γνώμην ἐπὶ τῶν ἐπεισοδείων Σωτηρχοπούλου καὶ Ντεντιδάκη, ὡς ἀσκηθείσης ποινικῆς διώξεως καὶ ἐνεργουμένης ἤδη προανακρίσεως.

ΙΙΙ) Ἡ εἰσαγωγὴ τοῦ Ἐμμανουηλίδου εἰς τὸ νοσοκομεῖον ἐγένετο παραγγελία τοῦ Εἰσαγελέως Πρωτοδικῶν Δ. Παπαντωνίου, οὐδεμίαν δ' ἔσχον ἀνάμιξιν αἱ ἀστυνομικαὶ ἢ αἱ διοικητικαὶ ἀρχαί.

IV) Κατ' ἄλλων ὀργάνων τῆς Διοικήσεως Θεσσαλονίκης οὐδεμία διετυπώθη εἰς ἡμᾶς αἰτίασις σχέσιν ἔχουσα μὲ τὴν συγκέντρωσιν τῆς 22.5.1963 καὶ τὰ ἐπακολουθήσαντα γεγονότα.

Κατὰ τὴν ἔννοιαν τῆς πρὸς ἐνέργειαν διοικητικῆς ἀνακρίσεως παραγγελίας δὲν ἀνήκει εἰς ἡμᾶς ὁ καταμερισμὸς τῶν εὐθυνῶν εἰς τὰ ὄργανα τῆς Ἀστυνομίας. Ἐν τοσούτῳ δέον νὰ παρατηρηθῆ γενικῶς ὅτι συμφώνως πρὸς τὴν ἐκδοθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Ἀστυνομικοῦ Διευθυντοῦ διαταγὴν (βλέπε ἀνωτέρω) ἡ λῆψις τῶν ἐνδεικνυομένων μέτρων καὶ ἡ διάθεσις τῶν ἀστυνομικῶν δυνάμεων εἶχεν ἀνατεθῆ εἰς τὸν ἀνώτερον κατὰ βαθμὸν ταγματάρχην Σέτταν ὑπὸ ἐποπτείαν τοῦ Ἀστυνομικοῦ Ὑποδιευθυντοῦ Διαμαντοπούλου. Οὔτε ὅμως ὁ ταγματάρχης Σέττας, οὔτε ὁ ἀσκῶν τὴν ἐποπτείαν ἔλαβον ἀμέσως, ἤτοι ἀπὸ τῆς 7ης ἀπογευματινῆς ὥρας, ἀφ' ἧς ἔλαβον γνῶσιν ὅτι πρόκειται νὰ γίνῃ συνάθροισις, τὰ ἐνδεικνυόμενα μέτρα.

Ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς διαλύσεως τῆς συγκεντρώσεως (τῶν ἀντιφρονούντων πρὸς τοὺς φίλους τῆς εἰρήνης) ὁ Ἀστυνομικὸς Διευθυντὴς συνταγματάρχης Καμουτσῆς ἀνέλαβεν ἐμπράκτως τὴν διεύθυνσιν τῶν ὅλων ἐνεργειῶν, ἑπομένως ἐξ αὐτοῦ ἐξηρτᾶτο ἐφεξῆς ἡ λῆψις τῶν ἐνδεικνυομένων μέτρων καὶ ἡ διάθεσις τῶν δυνάμεων.

Ὁ ταγματάρχης Σέττας καὶ ὁ μοίραρχος Παπατριανταφύλλου ὑπέχουν εὐθύνας διὰ τὰς εἰδικῶς μνημονευθείσας παραλείψεις.

Ὁ Ἐπιθεωρητὴς Χωροφυλακῆς, κατὰ τὸ ἄρθρον 9 τοῦ Ν.Δ. 3365)1955, δὲν ἀσκεῖ ἄμεσον διοίκησιν καὶ ἐν ἀνάγκῃ εἰς ἐκτάκτους καὶ σοβαρὰς περιπτώσεις ἀσφαλείας καὶ τάξεως ἀναλαμβάνει τὴν διεύθυνσιν τῶν ὅλων ἐνεργειῶν ἐὰν ἤθελε κρίνει τοῦτο ἀναγκαῖον ἢ ἤθελε διαταχθῆ. Ἐν προκειμένῳ ὁ Ἐπιθεωρητὴς Χωροφυλακῆς ὑποστράτηγος Μήτσου εὑρίσκετο εἰς τὸν τόπον τῆς συγκεντρώσεως ἀφ' ἧς ἡ ἀστυνομικὴ δύναμις ἐπελήφθη τῆς διαλύσεως τῶν συγκεντρωθέντων παρακολουθῶν ἁπλῶς τὴν ἐξέλιξιν τῶν γεγονότων. Οὐδαμόθεν δὲ προκύπτει ὅτι ἀνέλαβεν οὗτος προσωπικῶς τὴν διεύθυνσιν τῶν ὅλων ἐνεργειῶν, ἀλλ' οὐδ' ἔσχεν ἀνάμιξίν τινα εἰς τὰ ληφθέντα μέτρα, τὴν λῆψιν τῶν ὁποίων προῆλθεν ὁ Ἀστυνομικὸς Διευθυντὴς ἐξ οἰκείας πρωτοβουλίας.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 6 Ἰουνίου 1963

Ὁ ἐνεργήσας τὴν διοικητικὴν ἀνάκρισιν Ἐπιθεωρητὴς Δ' Περιφερείας Ἀρεοπαγίτης

Α. ΓΕΩΡΓΙΟΥ

Ὡς καὶ ἀνωτέρω ἐξεθέσαμεν εὑρίσκομεν κατὰ μέγα μέρος ὀρθὰς τὰς διαπιστώσεις τοῦ Ἀεροπαγίτου, πλὴν ἐκείνων περὶ ὑποχρεωτικῆς προσκλήσεως Διοικητικῆς καὶ Εἰσαγγελικῆς Ἀρχῆς, περὶ ἀπαγορεύσεως κυκλοφορίας, ὀχημάτων καὶ πεζῶν καὶ περὶ εὐθύνης τοῦ Μοιράρχου Παπατριανταφύλλου, εἰς ὃν ἀναντιρρήτως οὐδεμία εὐθύνη ἠδύνατο νὰ καταλογισθῇ.

Ἡ προσεκτικὴ καὶ ἀντικειμενικὴ μελέτη τῶν ἀνωτέρω ἐκθέσεων δημιουργῇ πολλὰ κενά, ἰδία δὲ ἡ ἔκθεσις τοῦ Ἀρχηγοῦ, Χωροφυλακῆς, ἥτις πάσχει ἐκ πολλῶν ἀνεπιτρέπτων ἀδυναμιῶν, ἐξ ὧν ἐπισημαίνομεν τὰς πλέον ἀξιολόγους, ἐκτὸς τῶν διὰ τῶν ὑποσημειώσεων ἐπισημανθεισῶν.

α) Ἰσχυρίζεται ὅτι ἡ ἐγκατάστασις μεγαφώνων ἐγένετο παρὰ τὰς συστάσεις τῆς Ἀστυνομίας, ἐνῶ κατὰ τὴν ἐγκατάστασιν τούτων δὲν ὑπῆρχεν ἐκεῖ ὑπεύθυνος καὶ ἔγκυρος Ἀστυνομικὴ ἐκπροσώπησις. Ὁ Στρατηγὸς Μήτσου, εἰς σχετικὴν παρατήρησιν τοῦ Προέδρου τῶν συνέδρων μετὰ τὸ πέρας τῆς ἀπολογίας του, ἀπήντησεν: «Στὴν ἀρχή, κ. Πρόεδρε, δὲν εἶχε ἐνδιαφερθῇ κανεὶς γιὰ τὰ μεγάφωνα, ἀτυχῶς δὲν ἔγινε τίποτε».

Ὁ Ἀρχηγὸς Χωρ/κῆς, ὁ κατὰ τεκμήριον, μαχητὸν βεβαίως εἰς σοβαρὸν βαθμόν, ἀρίστης γενικῆς μορφώσεως καὶ καταρτίσεως ὡς πρέπει νὰ εἶναι ὀφείλει καὶ πρέπει νὰ ἑρμηνεύῃ τὰ γεγονότα ἐνώπιον τοσαύτης σημασίας περιστατικῶν, ἐφ' ὅσον δὲ ὁ λόγος περὶ τοποθετήσεως μεγαφώνου χαρακτηρίζομεν ὡς μέγιστον μειονέκτημα καὶ ἀνεπίτρεπτον ἐλάττωμα τῆς ἐκθέσεως ταύτης καθ' ὃ μέρος αὕτη ἀποφεύγῃ νὰ ὁμιλήσῃ περὶ τῆς ἀπειθείας καὶ θρασύτητος μιᾶς συγκεκριμένης μερίδος τοῦ λαοῦ πρὸς τὰς Ἀρχάς, ἐπισημαίνουσα ἰδιαιτέρως τὰς κατευθύνσεις πρὸς τὰς ὁποίας εἶχε ὁδηγηθῇ καὶ εἶχεν ἐθισθῇ ἡ μερὶς αὕτη ἐν ὀνόματι τοῦ «ἀνενδότου» κομματικοῦ ἀγῶνος. Ἀπότοκοι αὐτῶν τῶν θολωμένων σχέσεων Ἀρχῶν καὶ πολιτῶν ὑπῆρξαν αἱ αἰτήσεις νὰ μεσολαβήσῃ ὁ Δ/ντὴς Ἀστυνομίας ἐπὶ ἰδιωτικῆς σχέσεως, ἡ αὐθαίρετος καὶ παράνομος ἐγκατάστασις μεγαφώνων ἐπὶ μὴ ἐπιτρεπομένων, κατὰ τὰ εἰωθότα, θέσεων, παρ' ἐπιστημόνων ὀργανωτῶν συγκεντρώσεως, αἱ μετὰ τόσης εὐκολίας δημιουργούμεναι προκλήσεις καὶ ἀπευθυνόμεναι ὕβρεις, ἡ ὑπηρεσιακὴ κάμψις τῶν ὀργάνων ἀσφαλείας, ἡ ἔλλειψις σαφῶν, συγκεκριμένων καὶ λεπτομερῶν διαταγῶν κλπ.

β) Ὁμιλεῖ, κατ' ἐπανάληψιν, ἀνακριβῶς βεβαίως, περὶ καταδιώξεως τοῦ τραυματίσαντος τὸν Λαμπράκην τρίκυκλου παρ' ὀργάνων Χωρ/κῆς καὶ πολιτῶν. γ) Δὲν ἀσχολεῖται παρὰ ὡσεὶ ἐν παρόδῳ περὶ τῶν συνθηκῶν τοῦ τραυματισμοῦ καὶ ἰδία περὶ τοῦ τί ἐπισυνέβη ἅμα τῇ ἐμφανίσει τοῦ τρικύκλου. δ) Ἐπιμένει νὰ δίδῃ σοβαρὰν σημασίαν εἰς τὸν χρόνον καθ' ὃν ἀνηγγέλθη εἰς τὴν Ἀστυνομίαν ἡ πραγματοποίησις τῆς συγκεντρώσεως εἰς τὴν αἴθουσαν Δ.Σ.Κ. ε) Οὐδένα λόγον ποιεῖται ὁ Ἀρχηγὸς Χωρ/κῆς περὶ τῶν πρὸς τὸν εἰσαγγελέα πληροφοριακῶν ἀναφορῶν των «φίλων τῆς Ειρήνης» Θεσσαλονίκης, περὶ ἐγκυμονουμένης ἀπειλῆς ἐπιθέσεως ἐν τῷ ἀεροδρομίῳ κατὰ τοῦ ἀναμενομένου νὰ φθάσῃ ἀεροπορικῶς Λαμπράκη, ἀλλὰ καὶ ὁ Ἀρεοπαγίτης καὶ ἡ εἰσαγγελικὴ Ἀρχὴ ἢ δὲν ἠρεύνησαν ἢ δὲν ἀπεκάλυψαν πόθεν εἶχον οἱ φίλοι τῆς εἰρήνης τὴν τόσον διαψευσθεῖσαν πληροφορίαν ταύτην καὶ πῶς ἐσχηματίσθη αὕτη. στ) Εἰς μίαν παράγραφον ἡ ἔκθεσις τοῦ Ἀρχηγοῦ Χωρ/κῆς λέγει ὅτι οἱ ὀργανωταὶ τῆς συγκεντρώσεως ἀποφασίσαντες νὰ πραγματοποιήσωσι ταύτην εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Δ.Κ.Σ. «...ἐπίσης δὲν ἐγνωστοποίησαν—τοῦτο—εἰς τὰς Ἀρχάς, οὔτε εἰς τὸ κοινόν...», ἐνῶ εὐθὺς κατωτέρω ἀναφέρει «... τὴν ἰδίαν

περίπου ὥραν—18,30—ἀνηγγέλθη εἰς τὸν Διοικητὴν τοῦ Ε' Ἀστυνομικοῦ τμήματος ἡ τοιαύτη μεταβολὴ τοῦ χώρου...», εἰς δὲ τὴν παράγραφον 11 τῶν συμπερασμάτων ἐπαναλαμβάνεται ἡ περὶ μὴ ἐγκαίρου γνωστοποιήσεως τοῦ χώρου συγκεντρώσεως ἐπωδός. ζ) Ἡ ἔκθεσις Ἀρχηγοῦ Χωροφυλακῆς οὐδόλως ὁμιλεῖ περὶ τῆς λαβούσης χώραν ἐπιθέσεως κατὰ τοῦ κατευθυνομένου εἰς αἴθουσαν Δ.Σ.Κ. βουλευτοῦ Λαμπράκη παρὰ τῶν τόσον σκοτεινῶν παραμεινάντων καὶ καθ' ὅλην τὴν διαδικασίαν 2-3 νέων, «... Οἱ ὁποῖοι μὲ σταθερὸν βῆμα καὶ ἠρεμώτατοι.... κατηυθύνθησαν κατὰ τοῦ Λαμπράκη καὶ κατέφερον σιωπηλοὶ δύο ἰσχυρὰ γρονθοκοπήματα εἰς τὴν κεφαλήν του...» (14ζ).

4) Διὰ τὴν κατὰ βουλευτοῦ τῆς Ε.Δ.Α. Τσαρουχᾶ ἐπίθεσιν ἡ ἔκθεσις Βαρδουλάκη μειονεκτεῖ σοβαρῶς, οὐδόλως δὲ ὁμιλεῖ καὶ συνεπῶς δὲν ἐρευνᾶ τὰς τόσον παρ' ὅλων τῶν παραγόντων (Γεωργίου, βουλεύματος καὶ μαρτύρων) ἀναφερομένας ὡς ἀπευθυνθείσας τὴν ἑσπέραν ἐκείνην ἐκκλήσεις ὑπὸ τοῦ Λαμπράκη πρὸς τὰς Ἀρχὰς διὰ τοῦ μεγαφώνου περὶ προστασίας τῆς συγκεντρώσεως κλπ., οὔτε περὶ τοῦ ταυτοχρόνως δημιουργηθέντος ὑπὸ τῶν «φίλων τῆς εἰρήνης», μεγίστου καὶ ἀδικαιολογήτου θορύβου, περὶ δῆθεν ἐξαφανίσεως τοῦ ἐξ Ἀθηνῶν ἀφιχθέντος ὡς ὁμιλητοῦ δικηγόρου Ρηγοπούλου.

θ) Ἡ ὑπὸ τὴν ἐπικεφαλίδα «Ἀστυνομικὰ Μέτρα» παράγραφος τῆς ἐκθέσεως Βαρδουλάκη εἶναι τελείως συγκεχυμένη καὶ κατ' οὐσίαν ἀντιθέτου περιεχομένου πρὸς τὴν πραγματικότητα, τὰ ἀφορῶντα τὴν διάθεσιν, διάταξιν καὶ δραστηριότητα τῆς διατεθείσης Ἀστυνομικῆς δυνάμεως ἀναφέρονται μᾶλλον ὀρθῶς εἰς τὰς παραγράφους 6-14 κ.ἑ. τῆς ἐκθέσεως Γεωργίου καὶ ἀποτελεῖ σοβαρὸν ὀλίσθημα ἡ περὶ ἧς πρόκειται παράγραφος ἐκθέσεως Βαρδουλάκη. Ι) Τὸ σοβαρώτερον μειονέκτημα καὶ λάθος τῆς ἐκθέσεως Βαρδουλάκη ὑπῆρξεν ἡ γενικὴ ταύτης δομὴ καὶ συνοχή, ἕνεκα τῶν ὁποίων καὶ κατέστη ὄχι μόνον διαβλητὴ ἀλλὰ καὶ γενικώτερον ἐπιβλαβὴς διὰ τὸ Σῶμα καὶ δι' ὅσους ἐλογοδότησαν. Αἱ παραλλείψεις, τὰ ἀόριστα συμπεράσματα, καὶ ἀντίθετοι πρὸς τὴν πραγματικότητα ἀναφοραὶ καὶ θέσεις, ἡ σύγχυσις εἰς τὴν διατύπωσιν, ἡ παλιμβουλία καὶ οἱ ἀόριστοι καταλογισμοί, ὡς «...Ὑπάρχει εὐθύνη διὰ τὴν Ἀστυνομίαν...» ἢ ἐν ἐδαφίῳ 17 «Ὁ συντονισμὸς τῶν ἀστυνομικῶν μέτρων εἰς τὸν χῶρον καὶ εἰς τὰ πέριξ τῆς συγκεντρώσεως δὲν ὑπῆρξε πλήρης, σταθερὸς καὶ ἀποτελεσματικός...». Πάντα ταῦτα μετέβαλον τὴν ἔκθεσιν ταύτην εἰς ἕνα ὅπλον κατὰ τῆς Χωροφυλακῆς. Ὡς περιελήφθησαν ἐν τῇ ἐκθέσει ταύτῃ τὰ γεγονότα ἐδημιούργουν ἀσαφεῖς ὑπονοίας καὶ ὡς διετυπώθησαν τὰ συμπεράσματα ὑπὸ μορφὴν Δελφικοῦ χρησμοῦ περὶ ἀπροσδιορίστων εὐθυνῶν, ἔδωκαν τὴν γενικὴν ἐντύπωσιν περὶ ὑπονοουμένων κατηγοριῶν καὶ εὐθυνῶν, διὰ τὴν ἔκτασιν τῶν ὁποίων ἠδύνατο πᾶς τις νὰ δίδει τὴν ἀρέσκουσαν αὐτῷ ἑρμηνείαν κατὰ τὴν ἀρχὴν «ὁ νοῶν νοείτω».

Ἡ τοιουτοτρόπως διατυπωθεῖσα κατηγορία καὶ απονομὴ εὐθυνῶν ἀορίστως κατὰ τῆς Δ/νσεως Ἀστυνομίας Θεσσαλονίκης, κατὰ τῆς Χωροφυλακῆς δηλονότι, καὶ οὐχὶ κατὰ δύο ἢ τριῶν πταιστῶν ἐὰν ὑπῆρχον, προερχομένη ἀπὸ αὐτὸν τοῦτον τὸν Ἀρχηγὸν τοῦ Σώματος, προεκάλεσεν αἴσθησιν καὶ κατάπληξιν, ἰδίᾳ διότι διὰ τῆς ἀοριστίας ἀφίνοντο αἱ θύραι τοῦ Σώματος τελείως ἀνοικταί.

(14ζ) Βούλευμα Συμβουλίου Πλημμελλοδικῶν Θεσσαλονίκης 1128 τῆς 21-12-1964, δημοσιευθὲν τὴν 28-12-64. Περὶ τούτου ὁμιλεῖ καὶ ἡ ἔκθεσις Γεωργίου.

'Αντιθέτως ὁ 'Αρεοπαγίτης Γεωργίου μὲ σαφήνειαν καθώρισε καὶ διεχώρησε τὰς εὐθύνας κατὰ λόγον ἁρμοδιόνητος τῶν διαφόρων βαθμοφόρων. Ἡ ἔκθεσις Βαρδουλάκη θὰ ἠδύνατο νὰ ἐπικαλεσθῇ ὡς ἐπιχείρημα τῆς τοιαύτης προχειρότητος τὸν ὀλίγον χρόνον ἐντὸς τοῦ ὁποίου συνετάγη, ἀλλ' ὄχι τόσον ἀποτελεσματικῶς.

Ὁ 'Αρχηγὸς Χωροφυλακῆς ἠδύνατο καὶ ἔδει ἐντὸς μιᾶς ὥρας νὰ κατατοπισθῇ καὶ νὰ ἀντιληφθῇ τί εἶχε συμβῆ, ἐνῶ εἷς 'Αρεοπαγίτης εἶχεν ἀνάγκην πολλοῦ χρόνου μέχρις ὅτου κατατοπισθῇ εἰς τὸν τρόπον καὶ τὰς μεθόδους τῆς διατάξεως τῆς ὑπηρεσίας, εἰς τὰς ἰσχυούσας δι' ἑκάστην περίπτωσιν διατάξεις Κανονισμοῦ Χωροφυλακῆς κλπ. 'Επὶ τέλους ἐπρόκειτο περὶ ἐκθέσεως τοῦ 'Αρχηγοῦ χωροφυλακῆς διὰ τὴν Κυβέρνησιν καὶ πᾶσα προχειρότης εἶναι ἀνεπίτρεπτος. Διηπορήσαμεν σφόδρα ὅταν ὁ 'Αντεισαγγελεὺς 'Εφετῶν Δελαπόρτας, εἰσαγγελεὺς τῆς ἕδρας τοῦ δικάσαντος τὴν ὑπόθεσιν κακουργιοδικείου Θεσσαλονίκης, δι' ἐρωτήσεως του πρὸς τὸν μάρτυρα πολιτικῆς ἀγωγῆς 'Αντων. Μπριλλάκην, Βουλευτὴν τῆς Ε.Δ.Α., ἐνεφάνισεν τὸν Βαρδουλάκην ὡς προσπαθήσαντα νὰ καλύψη τὸ Σῶμα τῆς Χωροφυλακῆς ἀθελήτως καὶ ὅτι προέβη εἰς τὴν ἐρώτησιν ταύτην μετὰ ἀπὸ μίαν λίαν ἐντυπωσιακὴν τοῦ μάρτυρος κατάθεσιν περὶ ἐκμυστηρεύσεως τοῦ 'Αντιστρατήγου Βαρδουλάκη πρὸς τὸν Σοφοκλῆν Βενιζέλον (14η).

(14η) Μὴ πιστεύοντες εἰς τὰ ὅσα ὁ μάρτυς Βουλευτὴς Μπριλάκης κατέθεσεν καὶ εἰς τὰ ὑπὸ τοῦ εἰσαγγελέως διατυπωθέντα ἀπηυθύναμεν διὰ τῆς ἐν 'Ιωαννίνοις ἐκδιδομένης ἐφημερίδος «Πρωϊνὸς Λόγος» (φῦλλον 7-12-1966) τὴν ἀκόλουθον ἐπιστολήν: «Κύριε Διευθυντά. 'Εκ τῆς παρακολουθήσεως τῶν εἰς τὰς ἐφημερίδας Θεσσαλονίκης δημοσιευομένων πρακτικῶν τῆς δίκης διὰ τὴν ὑπόθεσιν Λαμπράκη, ἀνέγνωσα τὴν 29-11-66 ὅτι ὁ Βουλευτὴς τῆς Ε.Δ.Α. κ. 'Αντώνιος Μπριλάκης, ἐξεταζόμενος ὡς μάρτυς τὴν προηγουμένην κατέθεσε ματαξὺ τῶν ἄλλων: «..ἡ γνώμη τοῦ ἀειμνήστου Σοφοκλῆ Βενιζέλου ὅτι τὸ ἔγκλημα Λαμπράκη ἦταν καθαρὴ δολοφονία δὲν ἦταν ἀποτέλεσμα ὑπονοιῶν, ἀλλὰ συμπέρασμα κατόπιν στοιχείων ποὺ εἶχεν ὑπ' ὄψιν του...». Ὡς ἓν ἐκ τῶν στοιχείων τούτων τοῦ Βενιζέλου ἀνέφερεν ὁ κ. Μπριλάκης καὶ τὸ ἀκόλουθον καταπληκτικόν, ὡς προερχόμενον ἀπὸ ἐξομολόγησιν τοῦ κ. Βαρδουλάκη πρὸς τὸν Βενιζέλον. Ὁ τότε 'Αρχηγὸς τῆς Χωρ/κῆς, 'Αντιστράτηγος Γ. Βαρδουλάκης, συνδεόμενος μετὰ τοῦ Σοφοκλῆ Βενιζέλου, ἐνεφανίσθη ὑπὸ τοῦ κ. Μπριλάκη ὡς δώσας τὴν ἑξῆς ἀπάντησιν, εἰς παρατήρησιν τοῦ ἐκλιπόντος Πολιτικοῦ πῶς δὲν συνησθάνετο τί ἔγραφεν εἰς τὴν ἔκθεσίν του, «Τί θὲς νὰ κάνω; Βρῆκα μπροστά μου τὸ Α2/ΓΕΣ»!!! Ὁ ἐξαίρετος κύριος «Ὦ» εἰς τὸ χρονογράφημα τῆς Κυριακῆς 4-12-66, ἐπεσήμανε τὴν νέαν προσπάθειαν καὶ τακτικὴν τῶν διαφόρων πολιτικῶν κύκλων, περιμένων νὰ δώσωσι νέον ἦχον εἰς τὸν ὕμνον «Λαμπράκη», ἀλλὰ καὶ οἱ δικηγόροι τῆς ὑπερασπίσεως κ.κ. Διαλυνᾶς, Νίτσας, 'Ιορδάνογλου κλπ. μετὰ περισσῆς χάριτος ἐπ' ἀκροατηρίῳ διετύπωσαν τὴν ἔκπληξίν των, διότι ἔπειτα ἀπὸ δεδαλώδεις ἀνακρίσεις 3 1/2 ἐτῶν ρίπτονται νέα συνθήματα ὡς ἀποκαλύψεις. Μόνον εἷς σιωπᾷ παραδόξως μέχρι σήμερον, ἐκ τῶν ὅσων παρακολουθοῦμεν διὰ τῶν ἐφημερίδων, ὁ ε.α. 'Αντιστράτηγος καὶ κατὰ τὴν περίοδον 1960-1963 'Αρχηγὸς Χωρ/κῆς κ. Γ. Βαρδουλάκης. Ὁ κατέχων τὴν εἰσαγγελικὴν ἕδραν τοῦ δικάζοντος τὴν ὑπόθεσιν κακουργιοδικείου μετὰ τὸν τοιοῦτον ἰσχυρισμὸν τοῦ μάρτυρος κ. Μριλλάκη ἀπηύθυνε πρὸς αὐτὸν τὴν ἑξῆς ἐρώτησιν: Ε ἰ σ α γ γ ε λ ε ύ ς: Κατὰ τὴν γνώμην σας ἔτσι μοῦ δίδετε νὰ καταλάβω ὅτι ὁ κ. Βαρδουλάκης δὲν ἤθελε ἀφ' ἑαυτοῦ νὰ καλύψη τὸ Σῶμα τῆς Χωροφυλακῆς, ἀλλὰ τοῦ τὸ ἐπέβαλλαν», καὶ ὁ Βουλευτὴς τῆς ΕΔΑ καὶ συνεχῶς πολιτικολογῶν κ. Μπριλλάκης ἀπεριφράστως ἀπήντησεν «ΝΑΙ». Ἡ μέχρι σήμερον ἱστορία τοῦ Σώματος τῆς χωροφυλακῆς ἀξιοῖ ἀλήθειαν. Ἡ δικαιοσύνη ἔχει δικαίωμα καὶ ὑποχρέωσιν νὰ ἐλέγχη τὰ πάντα πρὸς ἀνεύρεσιν τῆς ἀληθείας, ἀλλὰ καὶ οἱ ἡγέται ὀργανισμῶν, ὡς ἡ Ε.Β.Χ., ἔχουν χρέος νὰ βοηθοῦν τὴν δικαιοσύνην καὶ νὰ μὴ δημιουργοῦν τεράστια ἐρωτηματικὰ διὰ τῆς σιωπῆς των.... 'Ασφαλῶς, τόσον ἡ Χωρ/κὴ ὅσον καὶ ἡ κοινὴ γνώμη ἀναμένομεν μίαν ἀπάντησιν διὰ τοῦ τύπου τοῦ ἀντιστρατήγου κ. Βαρδουλάκη, ἐὰν ὅσα περὶ τούτου ὡς 'Αρχηγοῦ Χωρ/κῆς κατέθεσεν ὁ κ. Μπριλλάκης καὶ ἰδία ἐὰν ὄντως τῷ ἐπεβλήθη νὰ καλύψη τὸ Σῶμα τῆς Ε.Β.Χ., ὡς

Ὡς ἐσημειώσαμεν καὶ ἡ ἔκθεσις Γεωργίου πάσχει ἐκ τινων παραλείψεων ἢ ὑπερβολῶν. Οὕτω τὸ ἐν αὐτῇ ἀναφερόμενον περὶ ἐγκαταστάσεως καὶ λειτουργίας τοῦ μεγαφώνου ἀπὸ τῆς 9 μ.μ. ὥρας εἶναι λελανθασμένον, δεδομένου ὅτι ἔχει διαπιστωθῆ πλέον ὅτι ἡ μετάδοσις ἀντιαμερικανικῶν, ἀντισυμμαχικῶν καὶ προκλητικῶν ἐν γένει συνθημάτων εἶχεν ἀρχίσει ἐνωρίτερον τῆς 20ης ὥρας τὴν δὲ 20,30 ὥραν ἤρξατο ἡ μετάδοσις ὁμιλιῶν (14θ).

Κατελόγισεν εὐθύνας εἰς τὸν Μοίραρχον Παπατριανταφύλλου Τρύφωνα, ἐνῶ ἀνωτέρω ἐν τῇ ἀναλύσει τῆς ὑπ' ἀριθμ. 40/11/1407 δ/γῆς Δ/νσεως Ἀστυνομίας Θεσσαλονίκης εἴδομεν ὅτι δυνάμει ταύτης κακῶς εἶχε στερηθῆ πάσης πρωτοβουλίας ὁ ἀξ/κὸς οὗτος, καθ' ὅσον ἀπὸ τῆς 17ης ὥρας ἀπετέλει μίαν μονάδα ἑνὸς ὀργανικοῦ τμήματος ὑπὸ τὸν ταγματάρχην Σέτταν.

Αὐτὸ τὸ λεπτὸν σημεῖον τῆς Διαταγῆς καὶ τῆς εἰδικῆς θέσεως τοῦ Παπατριανταφύλλου ἠθέλησε πιθανῶς νὰ ἐκμεταλλευθῇ ὁ ἀνακριτὴς τῆς ὑποθέσεως, πρωτοδίκης Σαρτζετάκης, καὶ διὰ πεπατημένης μεθόδου ἐπεχείρησε ν' ἀποσπάσῃ τὰ κατ' αὐτὸ, μυστικὰ καὶ ἰδιαίτερα ἀπὸ τὸν Μοίραρχον, πρὸς ὃν παρέθεσε γεῦμα τὴν 28-6-1963 εἴς τι παρὰ τὴν «Ἀρετσοὺν» κέντρον, ἰδιαιτέρως ἐπεχειρήθη ν' ἀποσπασθῇ ὁμολογία τοῦ Μοιράρχου ὅτι ἐνῶ οὗτος εἶχεν εἰσηγηθῆ πρόσκλησιν τῆς εἰσαγγελικῆς Ἀρχῆς οἱ ἀνώτεροι δὲν ἀπεδέχθησαν τὴν εἰσήγησιν του. Ἀναμφιβόλως ὑπάρχει μία εὐθύνη τοῦ Μοιράρχου Παπατριανταφύλλου, τότε Διοικητοῦ Ε' Ἀστυνομικοῦ τμήματος Θεσσαλονίκης, διὰ τὴν ματὰ τὸν τραυματισμὸν τοῦ Λαμπράκη ἐπικρατήσασαν ἀκαταστασίαν ἐν τῷ καταστήματι τῆς ὑπηρεσίας τὴν ὁποίαν διώκει. Δὲν εἶναι ἀνεκτὴ ἡ προταχθεῖσα δικαιολογία περὶ τῆς ἀπωλείας τῆς Ἀστυνομικῆς ῥάβδου (Γκλόμπς), ἥτις εἶχεν κατασχεθῆ εἰς χεῖρας Γκοτζαμάνη. Μόνον μία δικαιολογία δύναται νὰ εὐσταθήσῃ ἡ τῆς ἐκ τοῦ συμβάντος προκληθείσης συγχίσεως καὶ ταραχῆς. Δικαίως ὁ εἰσαγγελεὺς εἰρωνεύθη τὴν περίπτωσιν.

Ἐν τῷ καταλογισμῷ εὐθυνῶν ὁ Ἀρεοπαγίτης Γεωργίου ἐχαρακτήρισεν ὡς πταῖσμα τὴν μὴ ἀπαγόρευσιν τῆς κυκλοφορίας πεζῶν διὰ τῶν περιβαλουσῶν τὴν αἴθουσαν τοῦ Δ.Σ.Κ. ὁδῶν Βενιζέλου καὶ Ἑρμοῦ. Τὴν ἄποψιν ταύτην κρίνομεν ἄκρως ὑπερβολικὴν διὰ τὸ κέντρον τοῦ ἐμπορικοῦ τμήματος τῆς μεγαλουπόλεως, ἀλλὰ καὶ ἄσκοπος θὰ ἦτο ἐὰν ἡ τεθεῖσα ἐν ἐπιφυλακῇ δύναμις ἐτάσσετο εἰς τὰς θέσεις της ἐγκαίρως. Ὑπῆρξεν ἐλάττωμα τὸ ὅτι δὲν ἐχρησιμοποιήθησαν περιπολικὰ ἐν ἀμέσῳ ἑτοιμότητι, πρᾶγμα ὅπερ δὲν θίγει ἡ ἔκθεσις.

Ἀλλ' ἂς ἐπανέλθωμεν εἰς τὴν παρακολούθησιν τῶν ἐξελίξεων καὶ τῶν ἐπιπτώσεων.

ἡγήτωρ τοῦ ὁποίου εἶχε τοποθετηθῆ καὶ ὡς πρὸς ποῖα σημεῖα ἀπητήθη τοιαύτη κάλυψις. Ἡ μ ε ῖ ς π ι σ τ ε ύ ο μ ε ν ὅ τ ι ἔ λ α β ο ν χ ώ ρ α ν ὅ λ ω ς ἀ ν τ ί θ ε τ α γ ε γ ο ν ό τ α. Τὸ Σῶμα τῆς Ε.Β.Χ. ἀποτελεῖ ἐθνικὸν φρούριον καὶ ἔχει ἀνάγκην ὡς τοιοῦτον γενικῆς συμπαθείας καὶ ἀγάπης καὶ δὲν ἐπιτρέπεται νὰ παραμένῃ τόσον ἐκτεθειμένον.

Ἰωάννινα 5-12-1966

Κων. Ἀντωνίου Συντ/ρχης ἐ.ἀ.

Τῇ παρακλήσει μας ἡ διεύθυνσις τῆς ἐφημερίδος, ἐπὶ παρουσίᾳ ἡμῶν, ἐταχυδρόμησε ἓν φύλλον τῆς ἐκδόσεως ταύτης εἰς τὴν προσωπικὴν καὶ οἰκογενειακὴν δ/νσιν τοῦ ἐ.ἀ. Ἀντιστρατήγου Βαρδουλάκη εἰς Χολαργὸν ὥστε λαμβάνων ἀσφαλῶς γνῶσιν νὰ ἀπαντήσῃ, οὐδεμίαν ὅμως ἀπάντησιν ἢ διάψευσιν ἔτυχε νὰ ἴδωμεν ἀτυχῶς.

(14θ) Ὁρᾶτε ἀνωτέρω 1128 βούλευμα.

Ἕξ ἀκριβῶς μῆνας, μετὰ τὸ θανατηφόρον συμβὰν εἰς βάρος τοῦ βουλευτοῦ τῆς Ε.Δ.Α. Γρηγ. Λαμπράκη, ἔλαβε χώραν τὴν 22 Ν/βρίου 1963 ἡ δολοφονία τοῦ Προέδρου τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς Τζὼν Κέννεντυ, καθ' ἣν στιγμὴν οὗτος εἰσήρχετο εἰς μίαν πόλιν σπαρασσομένην ἐκ τῶν πολιτικῶν παθῶν, πρὸς κατασίγασιν τῶν ὁποίων μετέβαινε. Εἰς τὰς Η.Π.Α. ἐξ ἀφορμῆς τῶν πολιτικῶν ἀντιθέσεων ἔχει γίνει εἰς τὸ παρελθὸν εἷς ἐμφύλιος πόλεμος μεταξὺ Νοτίων καὶ Βορείων καὶ εἶχε δολοφονηθῆ καὶ εἷς ἄλλος Πρόεδρος.

Μετὰ τὴν δολοφονίαν τοῦ Κέννεντυ, ὅστις εἶχε σαγηνεύσει τὴν διεθνῆ κοινὴν γνώμην διὰ τοῦ πληθωρισμοῦ τῶν αἰσθηματικῶν, ἀνθρωπιστικῶν καὶ φιλειρηνικῶν ἐκδηλώσεων, κατηναλώθησαν πολλοὶ τόννοι μελάνης καὶ χάρτου διὰ τὴν περιγραφὴν εἰς παγκόσμιον κλίμακα τῶν συνθηκῶν, αἰτίων, ἀφορμῶν κλπ. τοῦ στυγεροῦ ἐγκλήματος τῆς δολοφονίας καὶ θὰ ἔλεγε κανεὶς ὅτι εἶναι ἐπιβεβλημένον νὰ συνεχίζεται ἡ τοιαύτη κατανάλωσις, ὥστε καὶ ἡ πελώρια μνήμη τοῦ Κέννεντυ νὰ παραμένει ἔνχυλος,

Ἐφαίνετο, πρό τινος χρόνου, ὅτι ὅλα εἶχον γραφῆ καὶ ὅλα εἶχον συλλεγῆ, ἀλλὰ τοῦτο ἀπετέλει μίαν πλάνην προσιδιάζουσαν διὰ τὸν ὄχλον. Ἀπό τινος ἤρξατο δημοσιευόμενον ἓν βιβλίον μὲ τὸν τίτλον «Ὁ Θάνατος ἑνὸς Προέδρου». τοῦ Οὐΐλλιαμ Μάντσεστερ, τὸ ὁποῖον, πέραν τῶν ἄλλων, πολλῶν καὶ ὡραίων, διεκδικήσεων, ἐμφανίζει καὶ μίαν ὅλως ἐνδιαφέρουσαν πρωτοτυπίαν. Ἀφιερώνει σοβαρὰν προσπάθειαν εἰς ἀρκετὰς γραμμὰς διὰ νὰ παραστήσῃ τὴν μετὰ τὸν θανάσιμον τραυματισμὸν ἐπικρατήσασαν πλήρη σύγχισιν, μέχρι «παραλογισμοῦ», εἰς ὅλους τοὺς παράγοντας, ἁρμοδίους καὶ μή. Ὁμιλεῖ περὶ «ἐπιδημίας παραλογισμοῦ» μέχρι καὶ τοῦ προσωπικοῦ τοῦ νοσοκομείου, μέχρι καὶ τῶν γερουσιαστῶν, τοῦ Κυβερνήτου, τῶν δημοσιογράφων, τῆς προσωπικῆς ἀσφαλείας τοῦ Προέδρου κλπ., οὗ ἕνεκεν ἐλέγοντο καὶ μετεδίδοντο ἀπίθανα, ἐλάμβανον χώραν αἱ πλέον παράδοξοι σκέψεις, ἐνέργειαι καὶ ἐκδηλώσεις, μὴ ἀπέχουσαι τοῦ τραγικοῦ ἀλλὰ καὶ τοῦ κωμικοῦ. Ἐκεῖ ἐπὶ παραδείγματι, ποὺ ἀπητοῦντο καὶ ἠδύναντο νὰ ἐργασθοῦν μόνον 3 ἰατροὶ εἶχον συγκεντρωθῆ 14. Ὁ 36ος Πρόεδρος τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, Λύντον Τζόνσον, ἐσύρθη ἄνευ οὐδενὸς σχολίου καὶ ἄνευ οὐδεμιᾶς ἀντιρρήσεως εἰς ἕνα δωμάτιον «κρύπτην» ἀπὸ ἕνα κυριολεκτικῶς πανικόβλητον Ἀστυνομικὸν τοῦ F.B.I. Ἐνώπιον τοῦ τραγικοῦ συμβάντος ὁ μετά τινας στιγμὰς Ἀρχηγὸς τοῦ Λευκοῦ Οἴκου εἶπεν πρὸς βουλευτὴν «Τὸ μόνο ποὺ μποροῦμεν νὰ κάνουμε μιὰ τέτοια στιγμὴ εἶναι νὰ προσευχηθῶμεν...», ἐφυγαδεύθη δὲ ἀπὸ τὴν κρύπτην ἐκείνην κατὰ τοιοῦτον τρόπον, ὥστε «ἔξαφνα» εἶπεν ὁ βουλευτὴς Χένρυ Γκουζάλες, «εἶδα τὴν δύναμιν καὶ τὴν ἰσχὺν τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν ἐν πλήρει συγχύσει». Αὐτὸ ὑπῆρξεν τὸ κορύφωμα τῆς συγχίσεως εἰς Ντάλλας, ἐνῶ ὁ ἀρχηγὸς τοῦ F.B.I. εἰς τὴν Οὐάσιγκτων διετήρει παγερὰν ψυχραιμίαν.

Τοιαύτη κατάστασις, τοιοῦτος «παραλογισμός», εἰς πολὺ μικροτέραν ἀσφαλῶς κλίμακα, ἐδημιουργήθη καὶ ἐν Θεσσαλονίκῃ μετὰ τὸν τραυματισμὸν τοῦ Λαμπράκη καὶ ἰδία μετὰ τὴν γνωμοδότησιν ὅτι ὁ Λαμπράκης ἦτο πλέον κλινικῶς νεκρός. «Τὴν πάθαμε Στρατηγὲ» ἀνέφερεν ὁ Δ/ντὴς Ἀστυνομίας Συν/ρχης Καμουτσῆς πρὸς τὸν Ὑποστράτηγον Μήτσου, καὶ οἱ δύο μαζὺ ἀντὶ νὰ σπεύσωσιν εις τὸ γραφεῖον τοῦ Δ/ντοῦ Ἀστυνομίας ἵνα συντονίσωσι τὰς περαιτέρω ἐνεργείας διὰ διαταγῶν ἐπέβησαν τοῦ αὐτοκινήτου δι' ἐκτέλεσιν ...« περιπολίας».

Ἀνεφέραμεν ἤδη ὅτι τόσον ὁ Δ/ντὴς Ἀστυνομίας ὅσον καὶ ἡ ἁρμοδία εἰσαγγε-

λικὴ 'Αρχὴ (ἔστω καὶ ἀργὰ ἡ τελευταία) δὲν ἔθεσεν τὸν Χῶρον τοῦ τραυματισμοῦ ὑπὸ φρούρησιν, διὰ νὰ γίνῃ αὐτοψία τὴν ἑπομένην (14ι), ἀπεδείχθη δὲ ὅτι ὁ Στρατηγὸς ἐπιθεωρητὴς Χωροφυλακῆς, καίτοι εὑρίσκετο εἰς τὸ κατάστημα τῆς Δ/νσεως 'Αστυνομίας, δὲν εἶχε λάβει γνῶσιν ὅτι εἶχε συλληφθῆ ὁ ὁδηγὸς τοῦ τραυματίσαντος τὸν Λαμπράκη τρικύκλου Σπυρ. Κοτζαμάνης, οὗ ἕνεκεν ἔδωκεν εἰς τὸν Εἰσαγγελέα ἀνακριβῆ ἀπάντησιν καὶ πρόκειται περὶ τοῦ στρατηγοῦ Μήτσου ποὺ ἐκοσμεῖτο μὲ πολλὰ καὶ ἱκανὰ ψυχοδιανοητικὰ προσόντα. 'Ετραυματίσθη θανασίμως εἷς βουλευτὴς τῆς Ε.Δ.Α. καὶ ὑπῆρχε σοβαρῶς τὸ ἐνδεχόμενον οἱ ἀριστεροὶ νὰ προβοῦν τὴν πρωΐαν τῆς ἑπομένης εἰς ἐκδηλώσεις εἰς βάρος τῆς δημοσίας τάξεως καὶ ἡ Δ/νσις 'Αστυνομίας δὲν ἐξέδωκε κατὰ τὴν νύκτα ἐκείνην οὔτε μίαν τηλεφωνικὴν διαταγήν, ἔστω καὶ πρὸς ἐνημέρωσιν, δεδομένου ὅτι καθ' ἃ κατέθεσεν ἀπολογούμενος ὁ Στρατηγὸς Μήτσου, «'Από τῆς ἰδίας στιγμῆς ἀντελήφθην ὅτι ἡ ἀστυνομία θὰ εἶχε νὰ ἄρῃ τὰς ἐπιπτώσεις τοῦ γεγονότος αὐτοῦ, διότι ὁ Λαμπράκης ἦτο γνωστὸς ὄχι μόνον μεταξὺ τῶν ἀριστερῶν, ἀλλὰ καὶ τῶν ἄλλων τάξεων, δεδομένου ὅτι προήρχετο ἀπὸ τὸν ἀθλητικὸν κόσμον...»

Συνεχίζων κατωτέρω ὁ Μήτσου καὶ ἀναφερόμενος εἰς τὴν διαπιστωθεῖσαν ἄγνοιαν του, ἂν συνελήφθη ἢ οὐ ὁ δράστης, εἶπεν «Ὅπως προανέφερα ἡ εἴδησις—περὶ θανασίμου τραυματισμοῦ—μὲ συνεκλόνισε, μὲ συνεκλόνισε πρὸ παντός, διότι διότι ἐγνώριζα πρὸ παντὸς τὰς τεραστίας ἐπιπτώσεις ποὺ θὰ εἶχεν ἡ ὑπόθεσις αὐτὴ πρὸς πᾶσαν κατεύθυνσιν.... ἠφνιδιάσθην....».

Τελευτῶν σχεδὸν τὴν ἀπολογίαν του ὁ Στρατηγὸς Μήτσου ἔδωκε μίαν γενικωτέραν εἰκόνα τῆς ἐπικρατησάσης μετὰ τὸν θανάσιμον τραυματισμὸν τοῦ Λαμπράκη, συγχίσεως ἀλλὰ καὶ ἡττοπαθείας, παραζάλης καὶ ἀντινομίας, ἑνὸς «παραλογισμοῦ», ὡς λέγει ὁ Μάντσεστερ. Εἶπεν ὁ Μήτσου ὅτι διαλογιζόμενος τὰς ἐκ τοῦ τραυματισμοῦ ἐπιπτώσεις διὰ τὴν Χωροφυλακήν, διὰ τὴν Θεσσαλονίκην, διὰ τὴν δικαιοσύνην καὶ διὰ τὴν Κυβέρνησιν ἐσκέφθη ὅτι ἔπρεπε νὰ ληφθοῦν μέτρα, ἀλλὰ ἀπὸ τῆς αὐτῆς, δηλαδὴ τῆς ἑπομένης, τόσον αὐτὸς ὅσον καὶ οἱ ὑπ' αὐτὸν περιῆλθον εἰς τὴν θέσιν τοῦ κατηγορουμένου καὶ ἐδέχοντο καταιωνισμὸν ἐπιθέσεων μιᾶς μερίδος τοῦ Τύπου. «Εἶδον, ἐσυνέχισεν—ὅτι ἡ Χωροφυλακὴ θὰ ἐξεμηδενίζετο χάρις εἰς τὸν θόρυβον τοῦ τύπου κυρίως. Ὁ τότε 'Αρχηγὸς τῆς Χωροφυλακῆς κ. Βαρδουλάκης (14ια) ἐτέλει καὶ αὐτὸς ἐν ἀγανακτήσει (14ιβ) διὰ τὰ γεγονότα καὶ κατὰ μίαν

(14ι) Κατὰ τὴν ἐπ' ἀκροατηρίῳ διαδικασίαν τὴν 13-12-1966 ἔλαβε χώραν ὁ ἀκόλουθος διάλογος μεταξὺ τοῦ εἰσαγγελέως καὶ τοῦ τερματίσαντος τὴν ἀπολογίαν Μήτσου. Εἰσ. «Διατὶ δὲν κατεβλήθη μεγαλυτέρα προσπάθεια ἀπὸ τὴν ἀστυνομίαν διὰ νὰ παρουσιασθῇ ὡς τροχαῖον ἀτύχημα;» —Μήτσου «'Αμέσως ἀνέλαβεν ὁ εἰσαγγελεὺς καὶ ἡμεῖς ἀπεξενώθημεν»—Εἰσ. «Μοῦ εἶναι ἀκατανόητον νὰ ἀφήσω τὸν ἑαυτόν μου κινδυνεύοντα νὰ ἐμπλακῇ εἰς μίαν ὑπόνοιαν, ἔστω καὶ ἂν ἐπελήφθησαν οἱ εἰσαγγελεῖς, καὶ νὰ μὴ προσπαθήσω νὰ ἀποδείξω τὴν ἄποψιν τοῦ τροχαίου ἀτυχήματος»—Μήτσου « Ἐμεῖς τὸ χαρακτηρίσαμεν ὡς τροχαῖον, σὰν πρώτη ἐντύπωσιν, μόλις συνέβη τὸ κακόν. Δὲν μᾶς ἐδόθη ἡ εὐκαιρία νὰ ἐρευνήσωμεν, διότι ἀνέλαβον οἱ εἰσαγγελεῖς». (ἐκ τῶν ὑπὸ τῆς ἐφημ. 'Ελλην. Βορρᾶς». δημοσιευομένων πρακτικῶν). Διαφωνοῦμεν πρὸς τὰς θέσεις ἀμφοτέρων, ἰδία τοῦ Στρατηγοῦ, διότι ἐφ' ὅσον ἡ πρώτη ἐντύπωσις των ἦτο περὶ τροχαίου, διὰ τὴν ἐξερεύνησιν οἱουδήποτε τροχαίου ἡ βασικωτέρα δικονομικὴ ἐνέργεια εἶναι ἡ αὐτοψία καὶ ἀναπαράστασις ἐν γένει, δι' ἣν οὐδὲν μέτρον διετάχθη καὶ ἐλήφθη, τὸ αὐτὸ βεβαίως ἰσχύει καὶ διὰ τὴν εἰσαγγελικὴν 'Αρχήν.

(14ια) 'Αφίχθη εἰς Θεσσαλονίκην ὡς προαναφέρεται τὰς ἀπογευματικὰς ὥρας τῆς 23-5-1963.

(14ιβ) Ὁ χαρακτηρισμὸς οὗτος εἶναι ἀξιόλογος διὰ νὰ κρίνωμεν κατωτέρω ὅσα κατετέθησαν

ὁμιλίαν του πρὸς τοὺς Ἀξιωματικοὺς τῆς Χωροφυλακῆς ἐδῶ, μᾶλλον τοὺς ἀπεγοήτευσε, ἐνῶ εἶχον ἀνάγκην ἀνυψώσεως τοῦ ἠθικοῦ των. Συνέστησα εἰς τὸν κ. Βαρδουλάκην νὰ ὁμιλήσῃ καὶ πάλιν πρὸς τοὺς Ἀξιωματικούς, ὅταν ὅμως συνεκεντρώθησαν ἔστειλεν ἐμὲ νὰ ὁμιλήσω διὰ λογαριασμόν του (14ιγ). Προσπάθησα νὰ ἀναπτερώσω τὸ ἠθικόν των. Εὑρέθην, ὅμως, ταχέως ἐκτὸς μάχης. Ἐδῶ ὁμολογῶ ὅτι ἐπεδείξαμεν μίαν δειλίαν (14ιδ). Ἔπρεπε ἀφ' ἧς στιγμῆς διεπιστώσαμεν ὅτι ἔδρων διάφοροι ἀστυνομικοὶ τύπου Μπέρτσου, ἔπρεπε ν' ἀντιδράσωμεν. Νὰ τὸν ἔστελνα εἰς τὸν εἰσαγγελέα. Καὶ ἂν ἔπιπτα ἐγώ, θὰ συνέχιζεν ἄλλος. Ἂν δὲν ἀπεμονοῦτο τότε ἡ Ἀστυνομία καὶ οἱ ἔνοχοι μέχρις ἑνὸς θ' ἀπεκαλύπτοντο καὶ ἡμεῖς δὲν θὰ ὑφιστάμεθα τόσα δεινά. Ἀλλ' ἡ ἀστυνομικὴ ἀποστολὴ περιῆλθεν εἰς ἄλλας χεῖρας, ἐνῶ ἡμεῖς εἴχομεν τεθῆ ἐκτὸς μάχης....». Ἀποτέλεσμα τῆς τοιαύτης συγχίσεως καὶ παραζάλης ὑπῆρξαν καὶ ἀνακρίβειαι τινὲς τοῦ πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐσωτερικῶν καὶ Ἀρχηγεῖον Χωρ/κῆς νυκτερινοῦ τηλεγραφήματος τῆς Δ/νσεως Ἀστυνομίας Θεσσαλονίκης, ὅτι δηλονότι εἶχον τραυματισθῆ ὑπὸ ἀριστερῶν καὶ νοσηλεύονται εἰς νοσοκομεῖα ἐθνικόφρονες καὶ ὅτι ὁ Λαμπράκης πρὸ τοῦ τραυματισμοῦ του εἶχε χειροδικήσει. Τὸ τοιοῦτον περιεχόμενον τοῦ τηλεγραφήματος ὑπῆρξεν ἡ μεγίστη ἐκτροπὴ τῆς Δ/νσεως Ἀστυνομίας, διότι οὕτω παρεπλανᾶτο ἡ Κυβέρνησις τῆς Χώρας καὶ διαψευδόμενον κατερράκωνε τὸ κῦρος τῆς ἀποστελλούσης Ἀρχῆς. Ὁ ἐκ τῆς συγχίσεως παραλογισμὸς ὑπῆρξεν πλήρης.

Ἀλλὰ δὲν ἔπταισεν μόνον ἡ παραζάλη καὶ ἡ σύγχισις, φρονοῦμεν ὅτι ἐλειτούργησεν λίαν πλημμελῶς καὶ ὁ μηχανισμὸς τῆς Δ/νσεως Ἀστυνομίας. Πῶς συνέταξεν τηλεγράφημα ἡ Δ/νσις Ἀστυνομίας χωρὶς νὰ λάβῃ προηγουμένην ἀναφορὰν τῶν ὑφισταμένων της ὑπηρεσιῶν καὶ ἰδία τῆς ὑποδ/νσεως ἐθνικῆς Ἀσφαλείας, ἁρμοδίας διὰ τὰς περιπτώσεις ταύτας;

Ἡ σύγχισις καὶ ὁ «παραλογισμὸς» εἶχον προσλάβει τεραστίαν ἔκτασιν καὶ πολὺ ἔξω τῶν ὁρίων τῆς Θεσσαλονίκης, τῆς Χωροφυλακῆς, τῆς Δικαιοσύνης καὶ τῆς Διοικήσεως. Τὴν 23ην ὥραν τῆς 22-Μαΐου, ἤτοι μίαν ὥραν μετὰ τὸν τραυματισμόν, ἔλαβεν γνῶσιν ἡ εἰσαγγελικὴ Ἀρχὴ καὶ ὅμως ὁ συλληφθεὶς ὁδηγὸς τρικύκλου ὑπεβλήθη εἰς πρώτην ἐξέτασιν μόλις μετὰ τέσσαρας ὁλοκλήρους ὥρας (14ιε). Τὸ ἐπακο-

---

καὶ δὲν διεψεύσθησαν, ὑπὸ τοῦ Βουλευτοῦ τῆς Ε.Δ.Α. Μπριλάκη.

(14ιγ) Ἀπαράδεκτος διὰ στρατιωτικὸν ἡγέτην καὶ Ἀρχηγὸν ἑνὸς Σώματος ἀντιμετωπίζοντος μίαν τῶν κρισιμωτέρων δοκιμασιῶν του. Εἰς τοιαύτας μάχας διακρίνομεν τὰ προσόντα τοῦ ἡγέτου.

(14ιδ) Ψυχανατομικῶς δὲν πρόκειται περὶ δειλίας ἀλλὰ περὶ ὁμαδικοῦ «παραλογισμοῦ», εἶχον «χάσει τὰ νερά των».—Ἡ ἀραίωσις εἶναι ἡμετέρα. Τὸ τμῆμα αὐτὸ τῆς ἀπολογίας τοῦ Στρατηγοῦ Μήτσου ἀποτελεῖ μίαν θαυμασίαν αὐτοκριτικὴν καταλήγουσαν εἰς συμπεράσματα τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ ἀποτελοῦν τὸν ὁδηγὸν ἀστέρα δι' ὅλας τὰς περιπτώσεις.

(14ιε) Εἰς μίαν ἔκθεσιν τοῦ εἰσαγγελέως Παπαντωνίου παρεστάθη ὅτι ἡ ἐνημέρωσις του περὶ συλλήψεως τοῦ δράστου ἐγένετο βραδύτερον, κατὰ τὴν ἐπ' ἀκροατηρίῳ ὅμως διαδικασίαν ἐνώπιον τοῦ κακουργιοδικείου Θεσσαλονίκης τόσον ὁ τότε Δ/ντὴς Ἀστυνομίας Καμουτσῆς ὅσον καὶ οἱ συνήγοροι τῆς ὑπερασπίσεως διέλυσαν κατ' ἐπανάληψιν καὶ κατηγορηματικῶς τὸ σημεῖον τοῦτο τῆς εἰσαγγελικῆς ἐκθέσεως καὶ ἐζήτησαν ὅπως κληθῆ ὁ Παπαντωνίου ἵνα ἐξετασθῆ ὡς μάρτυς ἐπ' ἀκροατηρίῳ. Εἰς ἐπίρρωσιν τῶν ἰσχυρισμῶν τῶν Καμουτσῆ καὶ Μήτσου ὑπῆρξε σύμφωνος

λουθῆσαν κλῖμα συγχίσεως καὶ παραλογισμοῦ ἐπεκαλέσθη ἀπολογούμενος λίαν ὀρθῶς καὶ δικαίως, ὁ Καμουτσῆς διὰ νὰ δικαιολογήση δύο σημεῖα τῆς πρὸς τὴν Κυβέρνησιν τηλεγραφικῆς ἀναφορᾶς του, ἤτοι ἐκεῖνο περὶ ὑπάρξεως καὶ σοβαροῦ ἀριθμοῦ τραυματιῶν ἐθνικοφρόνων καὶ τοῦ παρεμφεροῦς περὶ ἀντιδράσεως τοῦ Λαμπράκη διὰ κατανεχθέντων ραπισμάτων παρ' αὐτοῦ.

Ἅμα τῇ ἀναγγελίᾳ τοῦ θλιβεροῦ συμβάντος ἐτέθη εἰς νευρώδη κίνησιν ὁλόκληρος ὁ κυβερνητικὸς μηχανισμός. Ἀπὸ τῶν πρωϊνῶν ὡρῶν τῆς 23-5-1963 ἔφθασεν εἰς Θεσσαλονίκην ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης, βουλευτὴς Κορινθίας, Κων/νος Παπακωνσταντίνου, εἷς ἄσπιλος, ἀμόλυντος καὶ ἄτεγκτος πολιτικός, ὅστις, ἐν συνεννοήσει μετὰ τῶν ἐπιτοπίων εἰσαγγελικῶν καὶ δικαστικῶν Ἀρχῶν, ἐμερίμνησε νὰ ὁρισθῇ ἀνακριτὴς τῆς ὑποθέσεως, δικαστὴς ἐμπνέων ἐμπιστοσύνην εἰς τὰς ἀντιπολιτευομένας πολιτικὰς δυνάμεις.

Τὰς ἀπογευματινὰς ὥρας τῆς ἰδίας ἡμέρας ἀπεστάλη εἰς Θεσσαλονίκην ὁ Ἀρχηγὸς Χωροφυλακῆς δι' ἔρευναν περὶ τῶν ὅσων ἔλαβον χώραν, ἀπὸ πλευρᾶς Χωροφυλακῆς, μὲ ἀποτέλεσμα τὴν προμνησθεῖσαν ἔκθεσιν.

Ἡ Κυβέρνησις ἐπεδείξατο μίαν καθολικὴν καὶ ἔντονον μέριμναν τόσον διὰ τὴν σωτηρίαν τοῦ τραυματισθέντος, ὅσον καὶ διὰ τὸν ἄμεσον ἐντοπισμὸν τῶν τυχὸν ὑπευθύνων. Ἐκτὸς τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης, ἐκινήθησαν καὶ ἅπαντα τὰ ἁρμόδια ἐν γένει ὄργανα καὶ ἐτέθησαν εἰς τὴν διάθεσιν τῆς δικαιοσύνης ὅλα τὰ μέσα. Δύο σημεῖα ἐνώπιον τοῦ κακουργιοδικείου τῆς κατὰ τὴν 10-11-66 καταθέσεως τοῦ καθηγητοῦ Καβαζαράκη, μὴ προσκειμένου φιλικῶς πρὸς τὴν τότε κυβέρνησιν Καραμανλῆ κατ' ἰδίαν αὐτοῦ δήλωσιν, ἀποδεικνύουν τὸ μέγεθος τοῦ Κυβερνητικοῦ ἐνδιαφέροντος. «Ἡ τότε Κυβέρνησις τοῦ κ. Καραμανλῆ, κατέθεσεν ὁ Καβαζαράκης, μᾶς εἶχε δώσει ὅλα τὰ μέσα διὰ τὴν σωτηρίαν τοῦ Λαμπράκη, πρὸς τὸν αὐτὸν δὲ σκοπὸν ἐκλήθησαν καθηγηταὶ ἐκ Λονδίνου, Βουδαπέστης, Πράγας καὶ Μόσχας» (ἐφημ. Ἐλεύθερος Κόσμος τῆς 11-11-66), τὴν δὲ 28-11-66 ἀπευθυνόμενος πρὸς τὸν μάρτυρα Λεων. Κύρκον ὁ Εἰσαγγελεὺς τῆς ἕδρας, παρετήρησεν : «Ὁ κ. Καβαζαράκης μᾶς εἶπε, πῶς ὁ τότε ἀρχηγὸς τῆς Χωροφυλακῆς Βαρδουλάκης τοῦ εἶχε πῇ πῶς ἐὰν ἐσώζετο ὁ Λαμπράκης θὰ τοῦ ἔκανε ἄγαλμα....». Ἀσφαλῶς ὁ Βαρδουλάκης οὔτε ἁρμοδιότητα οὔτε δύναμιν εἶχε νὰ ἀνεγείρη ἀγάλματα, ἀλλ' ἐκφραζόμενος κατὰ τοιοῦτον τρόπον διεδήλου τὴν Κυβερνητικὴν ἀγωνίαν διὰ τὴν σωτηρίαν τοῦ τραυματισθέντος βουλευτοῦ.

Ἐν συνεχείᾳ μετ' ὀλίγας ἡμέρας ἀπεστάλησαν διαδοχικῶς εἰς τὴν Θεσσαλονίκην οἱ Εἰσαγγελεὺς Ἀρείου Πάγου Κων. Κόλλιας, διὰ νὰ συντονίση καὶ καθοδηγήση τὰς δικαστικὰς Ἀρχάς, ὁ Ἀρεοπαγίτης Γεωργίου διὰ νὰ ἐνεργήση ἐξέτασιν κατὰ τῶν Ἀξ/κῶν τῆς Χωροφυλακῆς καὶ τὴν 29 Μαΐου ὁ τότε Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν Γεώργιος Ράλλης, ὅστις παρέμεινεν ἐπὶ δεκαήμερον εἰς Θεσσαλονίκην διὰ τὴν παρακολούθησιν τῶν διοικητικῶν ἐνεργειῶν καὶ τὴν ἄσκησιν ἐπιβλέψεως ὅπως ἅπασαι αἱ κρατικαὶ Ἀρχαὶ παρέχωσι πᾶσαν δυνατὴν βοήθειαν καὶ συνδρομὴν εἰς τοὺς ἐνεργοῦντας τὴν ἀνάκρισιν δικαστικούς. Μετὰ εἰκοσαήμερον περίπου ἀπὸ τοῦ τραυματισμοῦ τοῦ Λαμπράκη, ἡ Κυβέρνησις παρητήθη, ἐκ περισσῆς ἴσως εὐθιξίας. Παρὰ

καὶ κατηγορηματικὴ καὶ ἡ κατάθεσις τοῦ τότε Ὑποδιοικητοῦ Γενικῆς Ἀσφαλείας Σπυρ. Σταθολοπούλου, ὁ δὲ εἰσαγγελεὺς Δελαπόρτας ἀγορεύων, κατὰ τὸ «παρελθέτω ἀπ' ἐμοῦ τὸ ποτήριον τοῦτο» ἐζήτησε νὰ ξεχασθῇ τὸ περιστατικὸν τοῦτο.

τὴν τοσαύτην ἐντονότητα μερίμνης καὶ μέχρις αὐτοθυσίας εὐαισθησίαν τῆς Κυβερνήσεως, ὅσον ἀφορᾶ τὴν Χωροφυλακήν, τὴν Ἀστυνομικὴν δηλονότι ἐν γένει λειτουργίαν ἐν τῇ περιοχῇ Θεσσαλονίκης ἐπεκράτησε πρωτοφανὴς κατάστασις.
Ὁ Ἀντεισαγγελεὺς Ἐφετῶν Δελαπόρτας κατὰ τὴν ἐπὶ τρίμηνον περίπου ἀκροαματικὴν διαδικασίαν καὶ τὴν τόσον χειμαρώδη καὶ λίαν δυσμενῆ διὰ τοὺς κατηγορουμένους Ἀξ/κοὺς τῆς Χωροφυλακῆς ἀγόρευσιν του ἐνώπιον τοῦ κακουργιοδικείου κατ' ἐπανάληψιν ἐξῆρεν τὴν Χωροφυλακήν, τὸ ἔργον καὶ τὴν ἀποστολήν της καὶ τὴν ἐπαγγελματικὴν προσήλωσιν τῶν ἀνδρῶν της, ἰδία δὲ ἐγκωμίασε τὸ κατὰ τὴν προδικασίαν ἐπιτελούμενον προανακριτικὸν ἔργον τῶν βαθμοφόρων. «Ἡ προδικασία, ἐτόνισεν, ἡ ὁποία διεξάγεται ἀπὸ τοὺς ἀστυνομικούς, εἶναι ἀρίστη. Καὶ ὑπάρχει ἔτσι, εἰδικὸς λόγος διότι εἶναι ἐκείνη ἡ πιὸ πλησίον πρὸς τὸ γεγονός. Εἶναι δὲ μορφωμένοι ἄνθρωποι, μαθαίνουνε, σὰν νὰ εἶναι φοιτηταὶ τῆς νομικῆς, εἰς τὰς σχολάς των καὶ εἶναι ἄνθρωποι ἀφοσιωμένοι εἰς τὴν ὑπηρεσίαν καὶ ἐπιδεικνύουν ἕνα ζῆλον ὑπέρμετρον».

Τὸ πρῶτον μέρος τῆς δικαιολογητικῆς βάσεως τῆς εἰσαγγελικῆς ἀπόψεως εἶναι ὀρθόν, ἐνῶ τὸ δεύτερον ὅσον ἀφορᾶ τὴν ἐκπαίδευσιν μειονεκτεῖ. Οἱ ὑποψήφιοι Ἀξιωματικοὶ τῆς Χωροφυλακῆς δὲν διδάσκονται μόνον ὡς φοιτηταὶ νομικῆς ἀλλὰ καὶ πολὺ πέραν τοῦ κύκλου τούτων, διδάσκονται κυρίως ἀστυνομικὴν τακτικὴν καὶ ἐπιστημονικὴν ἰχνηλασίαν, τὰ ὁποῖα εἰς οὐδεμίαν ἄλλην ἐπιστήμην διδάσκονται.

Παρὰ τὰς ἐπισήμους, ἂς εἴπωμεν, τοιαύτας διακηρύξεις, αἵτινες οὐδέποτε ἀπέλιπον, παρὰ τὸ γεγονὸς ὅτι ὁ Εἰσαγγελεὺς τοῦ Ἀρείου Πάγου ἔθεσεν εἰς τὸν Στρατηγὸν Μήτσου ὡς ζήτημα τιμῆς διὰ τὴν Χωροφυλακὴν τὴν πλήρη διαλεύκανσιν τῶν ἀφορόντων τὸν τραυματισμὸν τοῦ Λαμπράκη καὶ τὴν σύλληψιν τῶν ἐνόχων καὶ παρ' ὅλον ὅτι ἡ ἱεροεξεταστικῶς ὀργανωθεῖσα ἐπίθεσις οὐδὲν τὸ συγκεκριμένον ἀπέδωκε ποτὲ εἰς βάρος ὀργάνου τινος τῆς Χωροφυλακῆς, ὅσον ἀφορᾶ τὴν παρακώλυσιν ἢ τὴν μὴ ὁλόθερμον προσφορὰν εἰς τὸ ἔργον τῆς ἀνακρίσεως ἐπὶ τῇ ὑποθέσει ταύτῃ, ἐν τούτοις ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας, ἀπὸ τῆς 23-2-1963, ἡ Χωροφυλακὴ καὶ εἰς τὸ περιθώριον ἐτέθη ἀλλὰ καὶ συλλήβδην, ὡς κατηγορουμένης ἀντεμετωπίσθη παρ' ὅλων τῶν παραγόντων, ὥστε δικαίως νὰ ὑποστηρίζεται μεταγενεστέρως ὅτι ἐὰν δὲν συνέβαινε τοιαύτη πρὸς τὴν Χωρ/κὴν μεταχείρισις ἡ ἀνάκρισις θὰ ἦτο καὶ συντομωτέρα ἀλλὰ καὶ εὐτυχεστέρα.

Δὲν παρηγκωνίσθη καὶ δὲν ἀντεμετωπίσθη ἁπλῶς ὡς κατηγορουμένη ἡ χωροφυλακή, ἀλλ' ὑπέστη μίαν βιαιοτάτην ἐπίθεσιν, κατασυκοφάντησιν καὶ διαπόμπευσιν ἐπὶ τρία καὶ πλέον ἔτη, μετὰ ἀνειπώτου πάθους, μίσους καὶ πρωτοφανοῦς ἐχθρότητος, κακίας, ψεύδους, συκοφαντίας καὶ μισαλλοδοξίας, μέχρι σημείου προκαλοῦντος ἀληθῆ ἔκπληξιν καὶ ἀνικανοποίητον ἀπορίαν.

Προσφάτως τὸ Ἐφετεῖον Ἀθηνῶν αἰτιολογοῦν ἀθωωτικήν του ἀπόφασιν δι' ἐξυβριστικὸν ἄρθρον ἐφημερίδος κατὰ τοῦ Πρωθυπουργοῦ, ἀνεφέρθη ὡς ἀκολούθως καὶ εἰς τὸ ἑξῆς πραγματικὸν ἐπιχείρημα: «Τὸ Σύνταγμα καθιερώνει τὴν ἐλευθεροτυπίαν χωρὶς περιορισμὸν καὶ μόνον ἡ εὐπρέπεια, ἡ καλὴ πίστις καὶ ὁ πολιτισμὸς διαγράφουν τὰ ὅρια ἐντὸς τῶν ὁποίων δέον ν' ἀσκῆται ἡ διὰ τοῦ τύπου κριτική. Τὸ ἑκάστοτε ἐπικρατοῦν πολιτικὸν κλῖμα καθορίζει τὸν βαθμὸν τῆς εὐπρεπείας, καλῆς πίστεως καὶ πολιτισμοῦ τοῦ πολιτικοῦ βίου.....». Ἀκριβῶς μόνον ἀπὸ τοιαύτης βάσεως εἶναι δυνατὸν νὰ ἑρμηνευθῶσιν τὰ ὅσα ἔλαβον χώραν

εἰς βάρος τῆς Χωροφυλακῆς. Τὴν ἰδίαν νύκτα τοῦ θανατηφόρου τραυματισμοῦ ἐλειτούργησαν τὰ μαγειρεῖα διαφόρων πολιτικῶν παρατάξεων καὶ ἐσερβίρησαν τὸν τραυματισμὸν τοῦ Βουλευτοῦ Λαμπράκη ὡς μίαν περίπτωσιν θαυμασίας ἐκ μέρους των πολιτικῆς ἐκμεταλλεύσεως ἐναντίον τῆς Κυβερνήσεως.

Οὕτω ὁ μάρτυς Σαλαπάτας τὴν 24-11-66 κατέθεσεν ὅτι τοῦ ἐδόθη ἐντολὴ κατὰ τὴν ἑσπέραν τῆς 22ας παρὰ τοῦ Δ/ντοῦ τῆς ἐφημερίδος, εἰς ἣν εἰργάζετο τότε, νὰ γράψῃ εἰς τὰ κεφαλαία τοῦ τραυματισμοῦ ὅτι «οἱ κύκλοι τῆς ἀριστερᾶς ἰσχυρίζονται ὅτι πρόκειται περὶ δολοφονίας», ἡ δὲ ἐφημερὶς «Αὐγὴ» εἰς τὸ Φύλλον τῆς 23-5 1963 ἀνέγραφε «Φασίστες, τρομοκράτες, ἐσκότωσαν τὸν Λαμπράκη». Αὐτὰ ὑπῆρξαν τὰ πρῶτα ἐλαφρὰ πυρά.

Τὴν ἑπομένην, 24-5-1963, τὰ γεγονότα ἔλαβον λίαν σαφῆ τροπήν. Ὑπὸ τῆς Ε.Δ.Α. ἐξεδόθη ἀνακοίνωσις διὰ τῆς ὁποίας «καταγγέλλεται εἰς τὸν Ἑλληνικὸν λαὸν καὶ τὴν διεθνῆ κοινὴν γνώμην ἡ Κυβέρνησις ὡς ἀδίστακτη μπροστὰ στὸ πολιτικὸ ἔγκλημα». Τὸ διεξάγον τὸν ἀνένδοτον ἀγῶνα κόμμα τῆς Ἑνώσεως Κέντρου, ἀσφαλῶς διὰ νὰ καλύψῃ τὴν τοιαύτην πρωτοβουλίαν τῆς ΕΔΑ, ἐξέδωκεν ὀλίγον βραδύτερον κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμέραν δριμυτέραν ἀνακοίνωσιν, καθ' ἥν: «καταγγέλλει ἐνώπιον τοῦ Ἔθνους καὶ τῆς διεθνοῦς γνώμης τὸν ἀρχηγὸν τῆς Ε.Ρ.Ε. κ. Κων. Καραμανλῆν καὶ τὴν παράνομον Κυβέρνησιν του, ὡς ἠθικοὺς αὐτουργοὺς τῆς ἀνάνδρου δολοφονίας», ὠμότερον δὲ διευκρινίζων τὴν δήλωσιν ταύτην ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Ἑνώσεως Κέντρου, ἐδήλωσεν συμπληρωματικῶς: «Ἡ Ε.Κ. καταγγέλλει τὸν ἀρχηγὸν τῆς ΕΡΕ κ. Κων. Καραμανλῆν ὡς ἠθικὸν αὐτουργὸν τῆς πολιτικῆς δολοφονίας τοῦ βουλευτοῦ Λαμπράκη (14ιστ). Οὕτω ἥναψεν ἡ φλόγα μιᾶς πυρκαϊᾶς ὑπερτριετοῦς, πυρκαϊᾶς, τρομερῶν μέχρι τοῦδε καὶ ἀγνώστων εἰσέτι ἐπιπτώσεων.

Διὰ τῶν ἀνωτέρω ἀποφάσεων τῶν κοινοβουλευτικῶν ὁμάδων Ε.Δ.Α καὶ Ε.Κ. ἐτέθησαν αἱ βάσεις ἑνὸς ἀνεπαναλήπτου εἰς ὀξύτητα, καθολικότητα καὶ πολιτικὴν μισαλλοδοξίαν ἀγῶνος κατὰ τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἰδία κατὰ τοῦ Προέδρου ταύτης, καθ' οὗ ἐξαπελύθη ἡ πλέον ἀνίερος τορπίλη περὶ ἠθικῆς αὐτουργίας εἰς τὸν θανάσιμον τραυματισμὸν τοῦ Γρηγ. Λαμπράκη, ὅστις τραυματισμὸς ἐχαρακτηρίσθη ταυτοχρόνως ὡς «πολιτικὴ δολοφονία», ἵνα ὑπὸ τὸ προπέτασμα τοῦτο καλυφθῶσιν οἱουδήποτε εἴδους ἐκτραχηλισμοὶ καὶ βιαιότητες, οἱουδήποτε εἴδους ὕβρεις καὶ συκοφαντίαι, ὡς ἀπορρέουσαι ἐκ τῆς ἱερᾶς δῆθεν ἀγανακτήσεως καὶ ἐκ τῆς ἀποφάσεως περὶ προμαχήσεως ὑπὲρ τῶν οὕτω ἐν κινδύνῳ ἐμφανιζομένων πολιτικῶν καὶ προσωπικῶν ἐλευθεριῶν ὡς καὶ τῶν δικαιωμάτων ἀμύνης προβαλλομένων, τοιουτοτρόπως, κινδύνων κατὰ τῆς ζωῆς τῶν πολιτικῶν καὶ πολιτῶν!!!

Διὰ νὰ θεμελιωθῇ ὅμως ἡ τοιαύτη κατὰ τῆς Κυβερνήσεως ἐξαπολυθεῖσα κατηγορία ἔπρεπε νὰ δημιουργηθῶσι αἱ μεταξὺ Κυβερνήσεως καὶ αὐτουργοῦ, (ὁδηγοῦ τρικύκλου Σπυρ. Κοτζαμάνη), γέφυραι, καὶ δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ κατασκευασθῶσιν ἄλλαι καὶ δι' ἄλλων μέσων τοιαῦται γέφυραι, παρὰ διὰ τῆς ἐμκεταλλεύσεως τῶν διαφόρων ἀντιξοοτήτων καὶ ἀναποφεύκτων πάντοτε μικροπαραλείψεων τῆς Χωροφυλακῆς (14ιζ) καὶ τῆς προβολῆς τούτων ἐν μεγεθύνσει καὶ ἐνόχῳ παραποιήσει,

---

(14ιστ) Τὴν αὐτὴν ἡμέραν ἀπαντῶν ὁ Πρωθυπουργὸς Κων. Καραμανλῆς ἐδήλου «Τὸ πάθος ἀπὸ τὸ ὁποῖον κατέχεται ὁ κ. Παπανδρέου τὸν ὁδηγεῖ ὄχι μόνον εἰς Πολιτικὰς ἀλλὰ καὶ εἰς Ἐθνικὰς ἀπρεπείας. Διὰ τὴν σημερινήν του δήλωσιν θὰ ἐντρέπεται εἰς ὅλην του τὴν ζωήν».

(14ιζ) Βλέπε κείμενον ἀνωτέρω ὑποσημ. 8α.

ὡς ἐσκεμμένων ἐγκληματικῶν ἐνεργειῶν, Ἀξιωματικῶν καὶ ὁπλιτῶν, διὰ τῆς καπηλεύσεως καὶ ἐκ προθέσεως κατασυκοφαντήσεως διαφόρων πολὺ ἁπλῶν, ἀναγκαίων καὶ γνωστῶν ἐνεργειῶν καὶ σχέσεων τῆς Χωροφυλακῆς μὲ ὡρισμένας ὁμάδας ἀτόμων ἢ ὀργανώσεις ἢ μεμονωμένα ἄτομα κατὰ τὰς διαφόρους περιστάσεις καὶ διὰ τῆς ἐκ προθέσεως δημιουργίας ἑνὸς μύθου περὶ ἀπιστεύτως φανταστικῶν ὀργανώσεων εἰς χεῖρας τῆς.... ἐνόχου πλέον Χωροφυλακῆς (τῆς καταραμένης, κατὰ παλαιὸν χρονογράφον). (!!!). Ἰδιαιτέρα καλλιέργεια εἰς βάρος τῆς Χωροφυλακῆς ἐγένετο καὶ ἑτέρου μύθου ὅτι τὴν μεσημβρίαν τῆς 22 Μαΐου 1963 εἶχε καταγγελθῆ δῆθεν εἰς τὸν Δ/ντὴν Ἀστυνομίας Θεσσαλονίκης ἀπὸ τὸν ἴδιον τὸν Γρηγόριον Λαμπράκην προετοιμαζομένη ἐναντίον του δολοφονία, μῦθος ὅστις διεσκεδάσθη καὶ διεψεύσθη κατηγορηματικῶς μόνον ἐπ' ἀκροατηρίῳ ὑπὸ τοῦ ἐξ Ἀθηνῶν συνοδεύοντος τότε τὸν Λαμπράκην καὶ συμπαρασταθέντος κατὰ τὴν ἐνώπιον τοῦ Δ/ντοῦ τῆς Ἀστυνομίας παράστασιν καὶ συζήτησιν δικηγόρου Ρηγοπούλου. Τὸν ἄθλιον τοῦτον μύθον ἐνεφάνισεν ἡ πολιτικὴ ἀγωγὴ ἐνώπιον τοῦ ἀκροατηρίου διὰ τοῦ μάρτυρος Κοτζᾶ, ὅστις εἶχεν ἀκολουθήσει τοὺς Λαμπράκην, Ρηγόπουλον κλπ., κατὰ τὴν εἰς Δ/νσιν Ἀστυνομίας μετάβασιν καὶ ὅστις ὅλως περιέργως δὲν ἐξητάσθη κατὰ τὴν ἐπὶ τόσον μακρὸν χρόνον διαρκέσασαν ἀνάκρισιν·

Ἐφ' ὅσον κατὰ ἕνα τρόπον θὰ καθίστατο ἔνοχος ἡ Χωροφυλακή, ἦτο εὔκολος πλέον ἡ σύνδεσις τῆς ἐνοχῆς ταύτης μὲ προθέσεις καὶ διαταγὰς κυβερνητικῶν κ.λ.π. παραγόντων. Ράβδος ἐν γωνίᾳ, ἄρα βρέχει.

Μία ὁμὰς δεκατριῶν Ἄγγλων Βουλευτῶν, εἴτε ἐσκεμμένως εἴτε ἐκ παραπλανήσεως ἐνεργοῦσα ἀπηύθυνε, πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν Βουλὴν κ.λ.π. δι' ἐπιστολῆς διαμαρτυρίαν διὰ τὰς πολιτικὰς δολοφονίας, ξένος δὲ καθηγητὴς ἐν εἰδικῇ διατριβῇ περὶ τῶν ἐν Ἑλλάδι πολιτικῶν δυνάμεων ἔλαβεν τὴν συκοφαντίαν ταύτην ὡς ἀληθὲς δεδομένον.

Ἐκεῖ ὅμως ἔνθα δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ προσδιορισθῶσι καὶ νὰ ἐπιμετρηθῶσιν εἰσέτι ἐπακριβῶς αἱ ζημίαι καὶ αἱ ἐπιπτώσεις, εἶναι ὁ ἐσωτερικὸς τομεύς. Ἀνεπτύχθη καὶ ἠνδρώθη μία ἄκρως ἐπικίνδυνος πολιτικὴ μισαλλοδοξία, ἥτις ὀλίγον ἔλλειψεν νὰ δημιουργήσῃ τεραστίας καὶ ἴσως ἀνεπανορθώτους καταστροφάς, ἐδημιουργήθη μία κατακόρυφος κάμψις εἰς ὅλους τοὺς τομεῖς τοῦ δημοσίου βίου, ὥστε ἀγορεύων δικηγόρος Τσιτσικλῆς ἐνώπιον τοῦ κακουργιοδικείου Θεσσαλονίκης μεταξὺ τῶν ἄλλων εἶπεν: «...Εἶναι λυπηρόν, ὅτι καὶ ἀνώτατοι δικαστικοί, ποὺ ἀνεμείχθησαν εἰς τὴν πολιτικήν, ἔστω καὶ ὑπηρεσιακῶς, ἔγιναν παθιασμένοι πολιτικοί....» Κατὰ τὴν αὐτὴν ὡς ἀνωτέρω ἐνώπιον τοῦ κακουργιοδικείου διαδικασίαν ἠκούσθησαν καὶ ὑπεστηρίχθησαν βαρύταται κατηγορίαι κατὰ τοῦ διεξαγαγόντος τὰς ἀνακρίσεις ἀνακριτοῦ–πρωτοδίκου. Οὕτω πάμπολλοι μάρτυρες ἰσχυρίσθησαν καὶ παρεπονέθησαν ὅτι δὲν κατεχωρήθησαν ὑπὸ τοῦ ἀνακριτοῦ ὅσα αὐτοὶ καὶ ὅπως τὰ κατέθεσαν, ἐνῷ τὸ δικαστήριον εἰς οὐδενὸς μέτρου τὴν λῆψιν προέβη. Ἐθίξαμεν καὶ ἀλλαχοῦ ὅτι ἀπὸ τῶν πρωϊνῶν ὡρῶν τῆς 23-5-1963 ἡ Χωροφυλακὴ ἐτέθη ὑπὸ «ἐκκαθάρισιν», ἀσχέτως τῆς ἀξιώσεως τοῦ παρ' Ἀρείῳ Πάγῳ εἰσαγγελέως ὅπως αὕτη θεωρήσῃ ὡς ζήτημα τιμῆς τὴν ἀνακάλυψιν καὶ σύλληψιν τῶν ἐνόχων, καὶ ὄχι μόνον ὑπὸ ἐκκαθάρισιν ἀλλὰ καὶ ὑπὸ γενικὴν καὶ ἀόριστον δυσπιστίαν καὶ κατηγορίαν, ὁ δὲ Στρατηγὸς Μήτσου ἀπολογούμενος, μετὰ πολλῆς πικρίας ἀλλὰ καὶ μετὰ πολλῶν περιθωρίων δικαίου, ἐφώνησεν «Ὅλοι ἡμεῖς οἱ Ἀξ/κοὶ διὰ βαρυτάτας πράξεις κατηγορούμενοι ἐστερήθημεν καὶ τοῦ στοι-

χειώδους ἀκόμη δικαιώματος παντὸς ἀνθρώπου νὰ ἀμύνεται. Εἰς περίοδον κατὰ τὴν ὁποίαν δημοσιογράφοι καὶ ἄλλοι παράγοντες, ἐδῶ εἶχον ἱδρύσει τὰ περίφημα παρα-νακριτικὰ γραφεῖα–χαλκεῖα ἀνακριβῶν καταθέσεων, ὅ λ ο ι ἡ μ ε ῖ ς δ ι ὰ σ η μ ε ι ώ-μ α τ ο ς τ ο ῦ ἀ ν α κ ρ ι τ ο ῦ κ α ὶ ε ἰ σ α γ γ ε λ έ ω ς, μ ε τ ε τ έ θ η μ ε ν μ α-κ ρ ὰ ν τῆς Θεσσαλονίκης, διεσπάρημεν εἰς τὰς διαφόρους νήσους...». Ἐν συνεχεία ὁ αὐτὸς Στρατηγὸς διετύπωσε τὴν κατηγορίαν ὅτι εἶχε τύχει μεροληπτικῆς μεταχειρίσεως καὶ ἀπητήθη νὰ διεξαγάγῃ ὁ Πρόεδρος τοῦ δικαστηρίου τῶν συνέδρων ἕναν εἰδικὸν διάλογον μετὰ τοῦ Μήτσου ἵνα ἀπαλυνθῶσιν τὰ τοιαῦτα παράπονα. Προσεπάθησεν ὁ Πρόεδρος νὰ πείσῃ τοὺς ἀκούοντας ὅτι ὁ παρευρεθεὶς εἰς τὸν χῶρον τοῦ τραυματισμοῦ Στρατηγὸς ἀφῆκεν ἴχνη τινὰ διοικητικῆς του ἐπεμβάσεως καὶ προσέθεσεν «Αὐτὰ σᾶς τὰ λέγω διότι εἴπατε ὅτι σᾶς ἔκριναν μὲ προκατάληψιν. . .». Ὁ Στρατηγός, καίτοι κατηγορούμενος, δὲν ἐκάμφθη πρὸ τῶν δικαστῶν του νὰ ἐπαναλάβῃ καὶ νὰ ἀπομονώσῃ τὸ παράπονόν του μὲ καθαράν, ἄψογον καὶ τιμίαν φωνὴν «Αὐτὰ κ. Πρόεδρε, δὲν ἀποτελοῦν ἐνδείξεις ἀναμείξεως ἐμοῦ εἰς τὰ μέτρα τάξεως, δὲν εἶναι τίποτε τὸ σοβαρὸν ὅτι ὑπέδειξα εἰς τὸν ἀστυνομικὸν δ/ντὴν κάτι τὸ ὁποῖον ἠμπορεῖ νὰ νομίζῃ αὐτός. Μίαν ὑπόδειξιν ἔκανα ἁπλῶς. Δὲν σημαίνει αὐτὸ ἀνάληψιν διοικήσεως. Ἀ λ λ ὰ δ ὲ ν μ' ἔ σ τ ε ι λ α ν ἐ μ έ ν α ε ἰ ς τ ὴ ν φ υ λ α κ ὴ ν μ ὲ α ὐ τ ά. Ὅπως ἀνέφερα, παρεκάλεσα : «Κάντε, κύριοι, μίαν αὐτοψίαν καὶ θὰ δῆτε ὅτι ὁ Μπετζούνης ψεύδεται». Θὰ δῆτε εἰς τὴν εἰσαγγελικὴν πρότασιν ὅτι «συντριπτικὸν στοιχεῖον ἡ κατάθεσις Μπετζούνη εἰς βάρος τοῦ στρατηγοῦ», «συντριπτικὸν στοιχεῖον» ἡ φωτογραφία περὶ τῆς ὁποίας ὡμίλει. Ἐδῶ ἔγκειται τὸ παράπονον μου, κ. Πρόεδρε. Δὲν ἀμφισβητῶ τὴν ἐντιμότητα τῶν δικαστῶν. Ἀλλὰ λέγω δὲν μὲ ἔπεισαν καὶ πῶς νὰ σᾶς πῶ, ἴσως ἦτο ἁμάρτημα, ὅτι τὸ εἶπα, ἀλλὰ αὐτὸ πιστεύω». Ὁ διάλογος ἐσυνεχίσθη μετὰ ἐξαιρετικοῦ ἐνδιαφέροντος ἑκατέρωθεν καὶ ἐπειδὴ ὁ Πρόεδρος τοῦ δικαστηρίου ἀπὸ θέσεως ἰσχύος ἐπεδίωκε πλήρη ἀποκατάστασιν, ὁ Μήτσου μετ' ἐμφάνσεως καὶ κατ' ἐπανάληψιν ἐτόνισεν ὅτι αἱ περὶ τῆς εἰς βάρος του προκαταλήψεως αἰτιάσεις δὲν ἀφεώρουν τὴν δικαιοσύνην, ἀλλ' ὡρισμένα πρόσωπα, ὁ Πρόεδρος ἐπιμένει δι' ἀνάκλησιν καὶ ὡς πρὸς τὰ συγκεκριμένα πρόσωπα, ὁπότε ἐπεμβάντος τοῦ δικηγόρου Διαλυνᾶ ἔλαβε χώραν ὁ ἀκόλουθος διάλογος· Διαλυνᾶς : «Ὑπάρχει κατάθεσις κ. Πρόεδρε, τοῦ κ. Σαρτζετάκη, (σ.σ. τοῦ ἀνακριτοῦ—Πρωτοδίκου) εἰς τὴν ὑπόθεσιν Κόλλια (14ιη) ποὺ λέγει τὸ ἑξῆς: «ὅταν ἔφυγα ἀπὸ τὴν συνάντησιν μὲ τὸν εἰσαγγελέα τοῦ Ἀρείου Πάγου Κόλλια καὶ ἐγένετο συζήτησις περὶ Μήτσου, διηπόρησα γιατὶ ἀνέφερε τὸν στρατηγὸ Μήτσου. Ποὺ νὰ ἐγνώριζε ὅτι αὐτὸς εἶναι ὁ ὀργανωτής. Τὸν κ. Σαρτζετάκην τέσσαρας ἢ πέντε ἡμέρας μετὰ τὴν δικογραφίαν, ποῖα στοιχεῖα τὸν εἶχον πείσει ὅτι αὐτὸς (ὁ Μήτσου) εἶναι ὁ ὀργανωτής;». Πρόεδρος «Δὲν τὰ ξέρω αὐτὰ ἐγώ». Διαλυνᾶς: «Τὰ ξέρουμε ἡμεῖς, κύριε Πρόεδρε, ἐδῶ εἶναι ἡ προκατάληψις».

(14ιη) Δὲν θὰ ἐκταθῶμεν ἀλλὰ πρέπει νὰ ἀναφέρωμεν ὅτι ἐξ ἀφορμῆς τῆς ὑποθέσεως Λαμπράκη καὶ ὑποκαυθέντων μικροφιλοδοξιῶν καὶ ἄλλων καθαρῶς κομματικῶν ἐπιδιώξεων ἐδημιουργήθη ἕνα τεράστιον χάσμα ἐντὸς τοῦ Δικαστικοῦ Σώματος, ἕνα χάσμα ὅμως τὸ ὁποῖον ἐν ταυτῷ κατερράκωσε καὶ τὰς μηχανορραφίας τῶν πολιτικῶν μικροτήτων, χάρις εἰς τὸ γιγάντιον ἠθικὸν ἀνάστημα τοῦ εἰσαγγελέως Ἀρείου Πάγου Κων. Κόλλια. Εἰς τὴν θλιβερὰν ταύτην διὰ τὸ δικαστικὸν Σῶμα ὑπόθεσιν ἔπαιξαν πρωτεύοντα ρόλον ὁ ἀνακριτής, εἷς εἰσαγγελεὺς πλημμελοδικῶν κλπ.

Οἱ καταλογισμοὶ ἐσυνεχίσθησαν ἔντονοι καὶ παρὰ τῶν συνηγόρων. Ὁ δικηγόρος Τσιτσικλῆς κατήγγειλε ὡς δικονομικῶς ἀπαραδέκτους ἐνεργείας τοῦ ἀνακριτοῦ Σαρτζετάκη τόσον ὅταν ἐπὶ σκοπῷ ἐκμαιεύσεως πληροφοριῶν παρέθεσε γεῦμα εἰς τὸν κατηγορούμενον Μοίραρχον Παπατριανταφύλλου εἰς κέντρον «Ρέμβη» Θεσσαλονίκης, ὅσον καὶ διὰ τὰ ἐν ταῖς ἐκφράσεσι τῆς νεκρολογίας τοῦ ἀνακριτοῦ τούτου ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ εἰσαγγελέως Μπούτη, συνεχίζων δὲ ὁ αὐτὸς δικηγόρος, παρὰ τὰς αὐστηρὰς ἐπεμβάσεις τοῦ Προέδρου, διελάλησεν : «Κύριοι Ἔνορκοι, ὁ τότε Εἰσαγγελεὺς Πρωτοδικῶν καὶ ὁ Ἀνακριτὴς ἀπηγόρευσαν εἰς τὸν Ἐμμανουηλίδην νὰ ἀπολογηθῇ μετὰ συνηγόρου. Αὐτὸ ξεχάστηκε περιέργως. Ἐὰν αὐτὸ δὲν ἀποτελεῖ βαρείαν ἀβλεψίαν, τότε τὶ ἄλλο θὰ ἠμποροῦσε νὰ εἶναι ...». Ἀληθῶς εἶναι δύσκολον νὰ χαρακτηρισθῶσιν τοιαῦται ἐνέργειαι, ἀλλοίμονον δὲ ἐὰν εἶχεν ὑποπέσει εἰς τοιαύτας κάποιος προανακριτικὸς ὑπάλληλος τῆς Χωροφυλακῆς. Ἀνεφέρθησαν ἢ ὑπενίχθησαν στοιχεῖα καὶ ἐνέργειαι, ἐξ ὧν αἱ εἰς βάρος τῶν ἀνδρῶν τῆς Χωροφυλακῆς καὶ κατὰ συνέπειαν κατὰ τοῦ Σώματος Ε.Β.Χ. ἐπιπτώσεις ὑπῆρξαν βαρύταται ἐπὶ μίαν τριετίαν ἀλλὰ καὶ τὸ δικαστικὸν Σῶμα ἐταλαιπωρήθη καὶ ἐδοκιμάσθη ἐξόχως, μέχρις ὅτου ἀποκαταστήσῃ διὰ τῆς λαμπρᾶς διαδικασίας τὴν ἀπὸ τοῦ Τερτσέτη συνεχιζομένην λαμπρὰν ἱστορίαν.

Ἡ ὑπόθεσις Ντρέϊφους, ἔργον τοῦ πραγματικοῦ προδότου, ἀποτελεῖ διεθνῶς μίαν κλασικὴν περίπτωσιν δικαστικῆς πλάνης, ἀπὸ πλευρᾶς ὅμως μέσων καὶ μεθόδων, φοβίας, γενικοῦ κατατρεγμοῦ, ἀριθμοῦ θεμάτων καὶ μισαλλοδοξίας, ἡ προκειμένη περίπτωσις ὑπῆρξεν πλέον ψυχρᾶς καὶ ἀποκρουστικῆς συνθέσεως καὶ ἐκτελέσεως ἐκ μέρους τῶν πολιτικῶν καὶ κομματικῶν παρασκηνίων.

Διὰ τὴν ὑπόθεσιν Ντρέϊφους ἐπλαστογραφήθη δι' ἐγκληματικῆς χειρὸς καὶ ἀπεδόθη εἰς τὸν ἀτυχῆ ἐκεῖνον λοχαγὸν ἓν ἔγραφον, τὸ Μπορντερό, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ὁποίου καὶ κατεδικάσθη τὸ θῦμα, ἐχρησιμοποιήθη δηλονότι ὑπὸ τοῦ κυρίως ἐνόχου ἓν ἄψυχον ἀντικείμενον διὰ τοῦ ὁποίου ἐπέτυχε νὰ παρασύρῃ εἰς πλάνην εἰδικοὺς καὶ μή, ἐνῶ ἐν τῇ ὑποθέσει Λαμπράκη τὰ συσταθέντα ἐν Θεσσαλονίκῃ κομματικὰ μαγειρεῖα διὰ βουλευτῶν, δικηγόρων, κομματικῶν στελεχῶν, δημοσιογράφων καὶ ἐφημερίδων ἐν ψυχρῷ ὑπολογισμῷ ἐνεργοῦντα ἐστρατολόγησαν συνανθρώπους διὰ νὰ καταθέσωσι ψευδῆ καὶ φανταστικὰ γεγονότα, συνανθρώπους τῶν ὁποίων πολλάκις αἱ μέλλουσαι καταθέσεις εἰς τὸν ἀνακριτὴν ἐδημοσιεύοντο ἐκ τῶν προτέρων εἰς τὰς συνεργούσας οὕτω εἰς τὸ ἔγκλημα ἐφημερίδας.

Προσβολὴ καὶ ἐκμηδένισις εἰς τοιαύτην ἔκτασιν τῆς ἀνθρωπίνης ἀξιοπρεπείας καὶ σοβαρότητος δὲν ἔλαβεν χώραν ἐν τῇ ὑποθέσει Ντρέϋφους, ὁ δὲ ἀποκαλυφθεὶς σκευωρὸς εἶχε τὴν δύναμιν ν' αὐτοκτονήσῃ.

Ἐπ' ἀκροατηρίῳ ὁ δικηγόρος καὶ βουλευτὴς τῆς Ε.Δ.Α. Ἡλιόπουλος ὡμολόγησεν ὅτι εἶχεν ἐγκατασταθῇ, ἀπὸ τῶν πρώτων σχεδὸν ἡμερῶν τῆς ἀνακρίσεως, ἐν Θεσσαλονίκῃ διὰ νὰ «κατευθύνῃ τὸ δικαστικὸν τμῆμα τῆς Ε.Δ.Α.» καὶ ὁ δικηγόρος Τσιτσικλῆς παρετήρησεν : «ἴσως πῆτε ὅτι οἱ ἄνθρωποι ἦσαν πολιτικῶς ἐνάγοντες. Ἄν τὸ πρᾶγμα σταματοῦσε ἐκεῖ, οὐδεὶς ψέγει τὸν Ἡρακλέα. Ἡ Ε.Δ.Α., ὅμως κατηύθυνε τὴν προανάκρισιν (14ιθ) σερβίρουσα τὸ κατάλληλον μαρτυρικὸν φαγητὸν εἰς τὴν κατάλληλον στιγμήν. Κατὰ περίεργον, ὁμολογουμένως, πορείαν τῶν πραγ-

---

(14ιθ) Ἐφημ. «Ἑλληνικὸς Βορρᾶς» φύλλον τῆς 22-12-1966.

μάτων, φθάσαμεν εἰς αὐτὴν τὴν κατάστασιν ...» : Εἰς ταῦτα ἂς προστεθῶσιν καὶ ὅσοι περὶ τοῦ δημοσιογράφου Μπέρτσιου δεινοὶ χαρακτηρισμοὶ ἐχρησιμοποιήθησαν παρὰ δικηγόρων καὶ κατηγορουμένων κατὰ τὴν διαδικασία, ἑνὸς δηλονότι προσώπου τὸ ὁποῖον διὰ τῶν ἐφημερίδων ἐνεφάνισε τὴν πλέον μυθώδη εἰκόνα καὶ κατάστασιν περὶ δράσεως τῆς ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως Θεσσαλονίκης διὰ μιᾶς ὀργανώσεως «Καρφίτσα» ἔνθεν ἐκκινήσασα ἡ ἀνάκρισις ἀνεζήτησε πᾶσαν ὀργάνωσιν μεθ' ἧς εἶχεν οἱασδήποτε σχέσεις ἡ 'Αστυνομία, περὶ οὗ θὰ ὁμιλήσωμεν κατωτέρω, περὶ τῶν πεποιηθέντων καὶ ἐπὶ τοσοῦτον διαφημισθέντων ὑπὸ τοῦ ἰδίου Μπέρτσιου μαρτύρων κατὰ τῆς Χωροφυλακῆς κλπ. Πολλοί, ἄλλοι ἐξ ἀγαθοῦ συνειδότως καὶ ἄλλοι ἐπὶ σκοπῷ κακοποιήσεως τῆς ἀληθείας, εἶχον μεταβληθῆ εἰς ἀγοραίους Τζέημς Μπὸντ ἢ στοχαστικοὺς Σέρλοκ Χόλμς. 'Αλλ' ἡ ἐπιπολαιότης, ἡ εὐτέλεια, ἡ κακότης καὶ ἡ διεστραμένη ἰδιοτέλεια ὡρισμένων εἶχεν ἐξέλθει παντὸς κύκλου καὶ ὁρίου.

Τὸ περίεργον ἐξ ὅλων τούτων τυγχάνει ὅτι καὶ τὸ παραμικρὸν πτάρνισμα τοῦ οἱουδήποτε Χωροφύλακος παρεξηγεῖτο καὶ κατελογίζετο, ἐνῷ τὰ ἔκτροπα, ἔκνομα καὶ φανταστικὰ ψεύδη ὅλων τῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν ἐντύπων ποὺ ἐκινήθησαν κατὰ τῆς Χωροφυλακῆς παρέμεινον σχεδὸν ἀπαρατήρητα καὶ ἰδία ἄνευ φραγμοῦ τινός. Μία περίεργος ἀδράνεια καὶ ὕπνωσις τῶν προστατευόντων τὴν ἀξιοπρέπειαν, τὴν σοβαρότητα ἀλλὰ καὶ τὴν ἀλήθειαν νόμων παρετηρεῖτο. Δεινὴν κρίσιν ἐδοκίμαζε τὸ κοινωνικὸν οἰκοδόμημα.

Αἱ τόσον ἀπρεπεῖς, παράνομοι καὶ πλήρεις μισαλλοδοξίας τοιαῦται ἐνέργειαι θὰ κατεπολεμῶντο ἀποφασιστικῶς μόνον ἀπὸ μίαν εὐρύθμως λειτουργοῦσαν, γενναίαν εἰς τὰς σκέψεις καὶ ἀντικειμενικὴν εἰς τὰς ἐνεργείας 'Αστυνομίαν, ἀλλ' ἡ 'Αστυνομία εἶχεν ὑποκύψει εἰς τὴν ἐξαπολυθεῖσαν ψυχολογικὴν βίαν καὶ οὐδεὶς ἐνεφανίσθη ν' ἀντισταθῆ κατὰ τῆς ὀργανωμένης κακοηθείας. Οὕτω ἀντὶ ἀνασχέσεως παρετηρεῖτο συναγωνισμὸς ἐπιδείξεως φθορᾶς. Ἂν ἡ 'Αστυνομία Θεσσαλονίκης διεξεδίκη τὴν ἐφαρμογὴν τῶν νόμων κατὰ τὸ μετὰ τὸν τραυματισμὸν τοῦ Λαμπράκη χρόνον πολλὰ θὰ ἦσαν τὰ κέρδη καὶ διὰ τὸ Κράτος καὶ διὰ τὴν Δικαιοσύνην, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν Χωροφυλακήν. Δυστυχῶς ἐπηκολούθησε μιὰ «συνθηκολόγησις ἄνευ ὅρων» χωρὶς νὰ προηγηθῆ μάχη.

Εἰς μίαν, ἀτυχῆ τοὐλάχιστον, ἔκθεσιν τοῦ 'Αρεοπαγίτου 'Αντ. Φλώρου τῆς 20-12-1963 (16) κατελογίζετο εἰς τὸν 'Αρχηγὸν Χωροφυλακῆς, 'Αντιστράτηγον Βαρδουλάκην, ὅτι εὑρισκόμενος εἰς Θεσσαλονίκην κατὰ τὴν περίοδον 28 - 30 Μαΐου 1963 ἠθέλησε «νὰ ὑποδείξῃ εἰς τὸν ἀνακριτὴν τοὺς ἐξεταστέους μάρτυρας», χωρὶς νὰ λέγεται τὶ περὶ τῶν ὡς ἀνωτέρω ἐκτρόπων, ἔρριψε τοὐτ' ἔστιν τὸν λίθον ἀναθέματος κατὰ τῆς Χωροφυλακῆς, ἔστω καὶ διὰ τοῦ 'Αρχηγοῦ τοῦ Σώματος, ὥστε νὰ ἐνισχυθοῦν ἔστω καὶ πρὸς στιγμὴν χάριν ἐντυπώσεων αἱ ἐπιμόνως καλλιεργούμεναι φῆμαι ὅτι ἡ Χωροφυλακὴ παρενέβαλε προσκόμματα καὶ ἐμπόδια εἰς τὴν διενεργουμένην ἀνάκρισιν, ἐνῷ κατὰ τοῦ τεχνητοῦ τούτου νέφους ὑπῆρχε προηγουμένη ἀντίθετος κατηγορηματικὴ διαβεβαίωσις τοῦ ἑτέρου 'Αρεοπαγίτου Γεωργίου, τοῦ ὁποίου ἡ ἔκθεσις ὑπῆρξεν ὡς προείπομεν οὐσιαστικὴ καὶ ἀρκούντως ἐπιτυχής, διαβεβαιώσαντος ἐγκαίρως καὶ ἐγγράφως τὴν Κυβέρνησιν (ὑπουργὸν Δικαιοσύνης) ὅτι τόσον ὁ εἰσαγ-

(16) Δημοσιευθεῖσαν εἰς τὰς ἡμερησίας πρωϊνὰς ἐφημερίδας τῆς 18 Μαρτίου 1964.

γελεὺς ἐφετῶν Θεσσαλονίκης ὅσον καὶ ὁ τοῦτος πλημμελοδικῶν τὸν εἶχον διαβεβαιώσει κατηγορηματικῶς «ὅτι οὐδὲν πρόσκομμα παρεμβάλλεται εἰς τὴν ἀνάκρισιν». Ἀτυχῶς εἰς τὸν κατήφορον τῆς πλάνης ὑπέπεσεν καὶ ἕτερος ἀνώτατος δικαστικός, ὡς ὑπουργὸς Δικαιοσύνης, ὁμιλήσας περὶ «ἐγγενῶν δυσχερειῶν» κατὰ τῆς ἀνακρίσεως, ἀλλὰ τοῦτο εἶναι μία ἄλλη μεγάλη ὑπόθεσις ἀφορῶσα τὸν ἐν γένει δημόσιον βίον τῆς Χώρας, περὶ τινων ἐκ τῶν ἐξελίξεων τοῦ ὁποίου θὰ ἀσχοληθῶμεν ἀκροθιγῶς κατωτέρω.

ΕΞΕΛΙΞΕΙΣ—ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ ΚΑΙ ΠΑΡΕΠΟΜΕΝΑ

Κατὰ τὴν νύκτα τοῦ τραυματισμοῦ τοῦ Λαμπράκη εἴδομεν ὅτι συνελήφθη ὁ ὁδηγὸς τοῦ τραυματίσαντος τρικύκλου Σπυρ. Γκοτζαμάνης καὶ κατὰ τὰς πρωϊνὰς ὥρας τῆς 23-5-1963 συνελήφθη καὶ ὁ ἐπιβαίνων τοῦ τρικύκλου Ἐμμανουηλίδης. Ἀνεφέρθημεν εἰς τὰς ἀπὸ θέσεως ἰσχύος, λόγῳ βαθμοῦ ἀλλὰ καὶ ἀπὸ μίαν οἱονεὶ ἐπιδειξιομανίαν, ἀστόχους ἐπεμβάσεις (περίπτωσις Ρηγοπούλου καὶ περιπολία μετὰ τὸν τραυματισμὸν) καὶ ἀκαίρους ἀπαντήσεις πρὸς τὸν εἰσαγγελέα, ὅσον ἀφορᾶ σύλληψιν Γκοτζαμάνη, τοῦ Στρατηγοῦ Μήτσου, καὶ ἀπαντήσεις τὰς ὁποίας συκοφαντικῶς ἐχρησιμοποίησαν μεταγενεστέρως οἱ ἐχθροὶ τῆς τάξεως.

Ὁ τέως Διευθυντὴς Ἀσφαλείας Θεσσαλονίκης Ἀντισυνταγματάρχης Δόλκας Κων. ἀπολογούμενος ἐπεσήμανε ὡς τὴν μεγαλυτέραν πολιτικὴν κατάκτησιν τοῦ Κ.Κ.Ε. τὴν πολιτικὴν ὀργάνωσιν τῆς Ε.Δ.Α., εἰς τοῦτο ἡμεῖς προσθέτομεν ὅτι τὸ σημαντικώτερον μετὰ τὸν ἀντισυμμοριακὸν ἀγῶνα ἐπίτευγμα τοῦ Κ.Κ.Ε. ὑπῆρξεν ἡ ἐκμετάλλευσις τοῦ θανασίμου τραυματισμοῦ τοῦ βουλευτοῦ Λαμπράκη Γρηγ. Δὲν εἶχεν ἀκόμη ἐκπνεύσει ὁ Λαμπράκης, οὗτος ἀπεβίωσεν τὴν 27ην Μαΐου 1963, καὶ οἱ Κομμουνισταὶ ἐν Ἀθήναις εἶχον προβῆ τὴν 25ην Μαΐου εἰς γενικὴν πρόσκλησιν διὰ τὴν κηδείαν τούτου.!!!

Μετὰ 20ήμερον, ἤτοι τὴν 12 Ἰουλίου 1963, παρητήθη ἡ Κυβέρνησις Κων. Καραμανλῆ, μᾶλλον μὴ ἀνεχομένη τὴν συνεχιζομένην διαστρέβλωσιν τῶν γεγονότων καὶ τὴν ἔξαψιν τῶν πνευμάτων, τὸ δὲ Κ.Κ.Ε. ὑπὸ τὸν τίτλον «Δημοκρατικὴ νεολαία Γρηγ. Λαμπράκης» κατώρθωσε νὰ ἐμφανίσῃ τὴν πλέον ἐν συνεχείᾳ πολυτάραχον καὶ ἀναρχικὴν ὀργάνωσιν νέων ὑπὸ κομμουνιστικὴν ἡγεσίαν, 12 ἡμέρας ἀπὸ τοῦ τραυματισμοῦ. Ἐπὶ 3 1/2 ἔτη ἡ ὀργάνωσις αὕτη ἐκράτησε ἐν ἐπαναστατικῷ ὀργασμῷ ἕνα σοβαρὸν τμῆμα τῆς νεολαίας τῶν πόλεων, εἰσέδυσε διαβρωτικῶς εἰς τὰς ψυχὰς πολλῶν ἑλληνοπαίδων μὴ ἐχόντων προτέραν σχέσιν μὲ Κ.Κ.Ε. καὶ ἔφθασε νὰ ἱδρύσῃ παραρτήματά της καὶ εἰς τὸ τελευταῖον χωρίον τῆς Ἑλλάδος καθὼς καὶ εἰς τὰς ἐν τῷ ἐξωτερικῷ Ἑλληνικὰς παροικίας.

Κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐν Ἀθήναις κηδείας, τοῦ ἀποβιώσαντος μετὰ τινας ἡμέρας Λαμπράκη, ὠργίασεν ἡ πολιτικὴ ἐκμετάλλευσις τοῦ θανάτου. Φοιτηταὶ ἐν Θεσσαλονίκῃ, ὑποκινούμενοι ὑπὸ κομματικῶν ὀργανισμῶν, συνεκεντρώθησαν εἰς τὸν χῶρον ἔνθα εἶχεν λάβει χώραν ὁ τραυματισμὸς καὶ ἀφοῦ ἔρανον τοῦτον δι' ἀνθέων ἐπεχείρησαν νὰ προβῶσιν εἰς ἀποδοκιμασίαν τῶν Ἀστυνομικῶν Ἀρχῶν καὶ δυνάμεων, ὡς ἐνόχων κατ' αὐτοὺς τοῦ θανατηφόρου τραυματισμοῦ.

Ἀστυνομικὴ δύναμις διέλυσε τοὺς φοιτητάς. Τὴν ἑπομένην ἀνεγράφη εἰς τὰς ἐφημερίδας ὅτι ὄργανα τῆς Χωροφυλακῆς ἐκακοποίησαν καὶ ἐκούρευσαν τὸν φοιτη-

τὴν Ντεντιδάκην. Ὁ Διοικητὴς τοῦ οἰκείου Ἀστυνομικοῦ Τμήματος, Μοίραρχος Μπαφατάκης, κινηθεὶς συνεπείᾳ τοῦ δημιουργηθέντος θορύβου, ἔλαβε κατάθεσιν τοῦ ὡς παθόντος φερομένου Ντεντιδάκη, καθ' ἣν οὗτος συλληφθεὶς καὶ ἐνῷ ἐκρατεῖτο ὑπὸ δύο Χωροφυλάκων τρίτος Χωροφύλαξ τοῦ ἔκοψεν ἓν μέρος τῆς κόμης του, πρᾶγμα ὅπερ τὸν ἐξηνάγκασεν νὰ παρακαλέσῃ τὸν σύνοικόν του Δ. Μπίφαν νὰ τὸν κουρεύσῃ ἐντελῶς, διότι ἄλλως δὲν ἠδύνατο νὰ κυκλοφορήσῃ.

Ὁ τοιοῦτος ἰσχυρισμὸς τοῦ φοιτητοῦ Ντεντιδάκη ἤνδρωσε τὴν κατὰ τῆς Χωροφυλακῆς ἀναταραχὴν καὶ ἐνεφάνιζε τὴν ἐν Θεσσαλονίκῃ κατάστασιν ὡς τοιαύτην ἐξαλλότητος καὶ ἀσυγκρατήτου ἀδικοπραγίας ἐκ μέρους τῶν ὀργάνων τῆς Χωροφυλακῆς.

Ἐσκηνοθέτησαν κατὰ θαυμάσιον τρόπον περιστατικὰ πρὸς θεμελίωσιν τῆς κατὰ τῆς Χωροφυλακῆς ἐξαπολυθείσης κατηγορίας ὅτι παρεμβάλλει προσκόμματα εἰς τὸ ἔργον τῆς ἀνακρίσεως, ὅτι ἀσκεῖ ψυχολογικὴν βίαν κατὰ τῶν καλουμένων ὑπὸ τοῦ ἀνακριτοῦ πρὸς ἀνάκρισιν μαρτύρων καὶ ὅτι οἱ «Δημοκρατικοὶ» πολῖται ἐκινδύνευον ἐκ τῶν ἐνεργειῶν τῆς Χωροφυλακῆς.

Ὁ Διευθυντὴς Ἀστυνομίας Θεσσαλονίκης, συνταγματάρχης Καμουτσῆς εἶχεν ἀντικατασταθῆ εἰς τὴν Δ/νσιν Ἀστυνομίας ἀπὸ τῆς μεσημβρίας τῆς 23 Μαΐου διὰ τοῦ συναδέλφου του Κόλλια Ζαχαρία, ὅπως ἐπίσης ἀντικαθίσταντο καὶ ἀπεμακρύνοντο ἐκ Θεσσαλονίκης καὶ ἄλλοι Ἀξιωματικοὶ συμφώνως πρὸς τὰ σημειώματα τοῦ Ἀνακριτοῦ.

Ἡ Κυβέρνησις ἀνέθεσεν εἰς τὸν Ἀεροπαγίτην Γεωργίου τὴν διενέργειαν ἐνόρκου διοικητικῆς ἐξετάσεως κατὰ τῶν Ἀξιωματικῶν τῆς Χωροφυλακῆς, ὥστε νὰ δυνηθῇ νὰ ἔχῃ τὴν πλέον ἔγκυρον καὶ ἀντικειμενικὴν γνώμην περὶ τῶν εὐθυνῶν.

Λόγῳ τῶν φοιτητικῶν ἐκδηλώσεων μετέβη καὶ αὖθις εἰς Θεσσαλονίκην τὴν 28ην Μαΐου ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Χωροφυλακῆς Βαρδουλάκης, ἵνα ἐπιβλέψῃ διὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῆς τάξεως.

Ἐν Θεσσαλονίκῃ ἐπεκράτει πράγματι εἷς σοβαρὸς ἐκνευρισμὸς μεταξὺ τῶν ἀνδρῶν τῆς Χωροφυλακῆς, ἰδίᾳ λόγῳ τῆς καθ' ἑκάστην ἐξαπολυομένης διὰ τῶν ἐφημερίδων ἀχαλινώτου, ἀσυδότου καὶ συκοφαντικῆς εἰς πρωτοφανῆ κλίμακα ἐπιθέσεως ὑπὸ τῆς Ε.Δ.Α. ἢ καὶ ἄλλων συμπορευομένων ὀργανισμῶν καὶ κομμάτων.

Ὁ Βαρδουλάκης διετάχθη ὅπως μεταβαίνων καὶ αὖθις εἰς Θεσσαλονίκην ἐπιβλέψῃ διὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῆς τάξεως, ἀφίκετο δὲ οὗτος ἐκεῖθε τὴν 28-5-63. Ἐγερθέντος τοῦ θορύβου Ντεντιδάκη, ὁ Ἀντιστράτηγος Βαρδουλάκης στηριχθεὶς εἰς τὸ γεγονὸς ὅτι ὁ φοιτητὴς Ντεντιδάκης ἦτο συμπατριώτης του, ὡς καταγόμενος ἐκ Κρήτης καὶ ὅτι ἦτο ἀνεψιὸς τοῦ ἄλλοτε Δημάρχου Πειραιῶς μεθ' οὗ συνεδέετο καὶ δι' ἰδιαιτέρας φιλίας, ἐπενέβη αὐτοπροσώπως πρὸς ἔρευναν καὶ τακτοποίησιν τοῦ ἐμφανισθέντος περιστατικοῦ. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον διέταξε τὸν Διοικητὴν τοῦ Γ' Ἀστυνομικοῦ Τμήματος Μοίραρχον Μπαφατάκην καὶ ὡδήγησε ἐνώπιόν του τὸν φοιτητὴν Ντεντιδάκην εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Γενικῆς Ἀσφαλείας Θεσσαλονίκης τὴν ἑσπέραν τῆς 29 Μαΐου 1963. Ἐκεῖ ἐπὶ παρουσίᾳ καὶ ἄλλων Ἀξιωματικῶν, προσεπάθησε νὰ πείσῃ τὸν νεαρὸν φοιτητὴν ὅτι ἔπρεπε νὰ παύσῃ νὰ κινεῖται καὶ νὰ ἐμφανίζηται ὡς ὄργανον μιᾶς ἀθλίας ἐκμεταλλεύσεως εἰς βάρος τοῦ Σώματος τῆς Χωροφυλακῆς, εἰς ἐππίρρωσιν δὲ τῆς προσπαθείας του ταύτης ἐπεκοινώνησε τηλεφωνικῶς μετὰ τοῦ πρώην Δημάρχου Πειραιῶς Ντεντιδάκη ὃν συνέδεσε

τηλεφωνικῶς μετὰ τοῦ φοιτητοῦ. Ὁ φοιτητὴς Ντεντιδάκης πεισθεὶς ἔδωκε νέαν κατάθεσιν κατὰ τὴν ἑσπέραν ἐκείνην, καθ' ἥν, διαψεύδων τὰς προηγουμένας του καταγγελίας, κατέθεσεν ὅτι εἶχεν κουρευθῆ ἰδίᾳ του πρωτοβουλίᾳ καὶ προθέσει ὡς πάσχων ἐκ τριχοπτώσεως. Ἅμα τῇ ὑπογραφῇ τῆς νέας ταύτης καταθέσεως ἐδόθησαν εἰς τὰς ἐφημερίδας κατηγορηματικαὶ πλέον διαψεύσεις περὶ ὅσων εἶχον ἀναγραφῆ περὶ βιαίων ἐνεργειῶν ὀργάνων τῆς Χωροφυλακῆς εἰς βάρος τοῦ φοιτητοῦ Ντεντιδάκη. Ἀλλ' ἡ ἀφροσύνη δὲν ἐσταμάτησε μέχρι τοῦ σημείου τούτου, ἐπροχώρησε καὶ ἔτι περαιτέρω. Παρὰ τοῦ Γ' Ἀστυνομικοῦ Τμήματος ὑπεβλήθη μήνυσις κατὰ τοῦ φοιτητοῦ Ντεντιδάκη ἐπὶ ψευδῆ ἀγγελίᾳ κλπ., πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ὡδήγησεν εἰς νέας θλιβερὰς καὶ περιπλόκους περιπλοκάς.!!!

Ὁ Ντεντιδάκης πρὸ τῆς ἐναντίον του μηνύσεως κατήγγειλεν ὅτι κατὰ τὴν ἑσπέραν τῆς 29ης Μαΐου εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Γενικῆς Ἀσφαλείας ἠσκήθη ἐπ' αὐτοῦ

Ἐντὸς ἐλαχίστου χρόνου οἱ καιροὶ εἶχον ἀλλάξει σοβαρώτατα.

Ἐνῷ ὁ Ἀρχηγὸς Ε.Β.Χ. περιόδου 1960-1963 ἐνεπλέκετο εἰς δίκας κλπ. ὁ προκάτοχός του Κων. Μακρυνιώτης κατέθετε στεφάνους εἰς ἀναγειρόμενα ἀνὰ τὴν χώραν μνημεῖα ἡρώων Χωρ-κῆς,

ἔντονος ψυχολογικὴ βία, ὅτι ὁ Βαρδουλάκης ἐξαγαγὼν τὸ περίστροφόν του καὶ ἐναποθέσας τοῦτο ἐπὶ τοῦ γραφείου εἶχεν δηλώσει πρὸς αὐτὸν πῶς θὰ ηὐτοκτόνει ἀπὸ ἐντροπὴν ὡς Κρητικὸς ἐὰν αὐτὸς δὲν ἀνεκάλει τὴν πρώτην περὶ κουρεύματος του παρ' ὀργάνων τῆς Χωροφυλακῆς κατάθεσιν, ὅτι ὑπὸ τὸ κράτος τοιαύτης ψυχολογικῆς βίας εἶχεν ἀναγκασθῆ νὰ προβῇ εἰς τὴν δευτέραν κατάθεσιν του δι' ἧς διέψευδεν τὴν πρώτην καὶ ὅτι ἐπὶ παρουσίᾳ του ὑπὸ τῶν Βαρδουλάκην καὶ Μοιράρχου Μπαφατάκη εἶχε ξεσχισθῆ ἡ πρώτη του κατάθεσις, ἐπέμεινεν δὲ οὗτος ἀνενδότως πλέον ὅτι εἶχε κουρευθῆ παρ' ὀργάνων τῆς Χωροφυλακῆς.

Ἡ κουρὰ τοῦ φοιτητοῦ παρὰ δύο ἢ τριῶν Χωροφυλάκων, βάναυσος αὐτὴ καθ' ἑαυτὴν πρᾶξις, ὑπῆρξε μία ἀνεπίτρεπτος καὶ βάρβαρος πτυχὴ τοῦ ὅλου κρατοῦντος παραλογισμοῦ καὶ τοῦ ἐκ τῶν συγκρούσεων Ἀστυνομίας καὶ φοιτητῶν παροξυσμοῦ,

ὑπῆρξε μία πρᾶξις κατωτέρων ὀργάνων ἐν πλήρη συγχύσει τελούντων, ἡ ἐνέργεια ὅμως τοῦ 'Αρχηγοῦ τῆς Χωροφυλακῆς νὰ καλέση ἐνώπιόν του κατὰ τὰς νυκτερινὰς ὥρας εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Γενικῆς 'Ασφαλείας, ἐνῶ ὑπῆρχον τὰ Γραφεῖα τῆς ἐπιθεωρήσεως Χωροφυλακῆς ἢ τῆς Δ/νσεως 'Αστυνομίας, τὸν κακοποιθέντα φοιτητὴν νὰ μεταβάλη ἑαυτὸν εἰς προανακριτικὸν ὑπάλληλον, νὰ παρακαλῆ ἢ νὰ πιέζη ὁπωσδήποτε τοῦτο ἢ ἐκεῖνο καὶ ἰδία νὰ διαψεύση ὅσα εἶχε καταγγείλη ἐνόρκως νὰ καταθέση ποτε ἕνα νεαρὸν νὰ πράξη ἐνόρκως νέα στοιχεῖα, νὰ ξεσχίση δικόγραφον κλπ. ἀποτελοῦν τὴν μελανωτέραν σελίδα τῆς ὅλης περιόδου, ἀποτελοῦν τὸν δείκτην τοῦ σκέπτεσθαι καὶ ἐνεργεῖν τῆς ἡγεσίας τῆς περιόδου 1960-1963, ἥτις καὶ ὑπῆρξεν σοβαρῶς ὑπεύθυνος δι' ὅσα ἐλάμβανον συνεχῶς χώραν, ἀλλὰ καὶ ὅσα ἐπηκολούθησαν.

'Από τῆς συστάσεως τοῦ Σώματος τῆς 'Ελληνικῆς Βασιλικῆς Χωροφυλακῆς, οὐδέποτε, οὐδεὶς 'Αρχηγὸς τοῦ Σώματος ἐδημιούργησεν τόσον δυσμενεῖς καὶ ἀτόπους ἐπιπτώσεις ἐπὶ τῆς ἱστορίας τοῦ Σώματος. Μίαν μόνον ἄλλην περίπτωσιν ἔχομεν ὑπ' ὄψιν καθ' ἣν παρεπέφθη εἰς ποινικὸν δικαστήριον 'Αρχηγὸς Χωρ-κῆς, ἀλλὰ κατὰ τὴν περίπτωσιν ἐκείνην ἐπρόκειτο περὶ μιᾶς ὅλως ἰδιαζούσης μορφῆς περιπτώσεως. Τὰ ἐν προκειμένῳ λάθη τοῦ 'Αρχηγοῦ δὲν ἔσχον μόνον δυσμενεῖς ἐπιπτώσεις ἐπὶ τῆς Ε.Β.Χ., ἀλλ' ἐδημιούργησαν καὶ σοβαρότατον ἀντίκτυπον ἐπὶ τοῦ δημοσίου βίου τῆς χώρας καὶ ἰδίᾳ ἐπὶ τοῦ κυβερνῶντος πολιτικοῦ κόμματος.

Ἤδη ὁ Ε. Α. 'Αντιστράτηγος τῆς Χωρ/κῆς Γεώργιος Βαρδουλάκης τὴν μὲν 9-4-1965 κατεδικάσθη τελεσιδίκως ὑπὸ τοῦ πενταμελοῦς ἐφετείου Θεσσαλονίκης εἰς φυλάκισιν 3 μηνῶν διὰ ψυχολογικὴν βίαν καὶ ἀπειλὴν καὶ δι' ὑπεξαγωγὴν δημοσίου ἐγγράφου, κατὰ Φεβρουάριον δὲ 1967 κατεδικάσθη ὑπὸ τοῦ Τριμελοῦς 'Εφετείου Θεσσαλονίκης εἰς 6μηνον φυλάκισιν καὶ στέρησιν τῶν πολιτικῶν του δικαιωμάτων ἐπὶ ἓν ἔτος δι' ἠθικὴν αὐτουργίαν εἰς τὴν ψευδορκίαν τοῦ φοιτητοῦ Ντετνιδάκη (16α). Κατὰ τῆς τελευταίας ταύτης ἀποφάσεως ἤσκησε ἔφεσιν.

Αὐτὰ ὑπῆρξαν τὰ ἀποτελέσματα μιᾶς πολυπραγμωσύνης ἄνευ ἕρματος. Εἰς τὸν κατήφορον αὐτὸν τῶν δικαστικῶν του περιπετειῶν παρέσυσε καὶ τὸν ἔξοχον ἀξιωματικὸν Μπαφατάκην Δημ. καὶ οὕτω τ' ἀποτελέσματα κατέστησαν θλιβερώτερα μιᾶς θλιβερᾶς ἐπὶ τοῦ Σώματος ἀπηχήσεως.

Ποῖος ὁ λόγος νὰ συμβοῦν ταῦτα; 1, 2, 3, 5, 10 ὁπλῖται ἢ καὶ 'Αξιωματικοὶ τῆς Χωροφυλακῆς ἔπταισαν, ἐὰν εἶχον πταίσει, οὐδὲν τούτου ἁπλούστερον. Νὰ κινηθῆ ἀμέσως ἀμειλίκτως κατ' αὐτῶν ὁ Κῶδιξ τῆς Χωρ/κῆς καὶ ἐὰν ὄντως εἶχε λάβει ἡ βάναυσος πρᾶξις τοῦ κουρεύματος ἑνὸς φοιτητοῦ ν' ἀποβληθοῦν τοῦ Σώματος ὡς ἀνάξια τὰ διαπράξαντα τοῦτο ὄργανα. 'Ιδιαίτεραι συνομιλίαι καὶ παρακλήσεις τοῦ 'Αντιστρατήγου 'Αρχηγοῦ Χωρ/κῆς πρὸς ἕναν νεανίαν ἦτο τὸ μόνον ἀνεπίτρεπτον πρᾶγμα. Οὐδεμία μομφὴ κατὰ τοῦ Σώματος ἠδύνατο νὰ εὐσταθήση ἐὰν ἐντὸς μιᾶς ἑβδομάδος ἀπεβάλλοντο τὰ ἐνδεχομένως ἀνάξια ὄργανα.

Τὰ ὁδηγήσαντα εἰς τὰς καταδίκας ταύτας ὀλισθήματα τοῦ 'Αρχηγοῦ Χωροφυλακῆς καί τινες ἄλλαι ἐνέργειαι τούτου παρέσχον τὴν δικαιολογητικὴν βάσιν διὰ

(16α) 'Η ἐφημερὶς τῶν 'Αθηνῶν «'Ελεύθερος Λόγος» εἰς τὸ φύλλον τῆς 26-2-1967 ἀναγγέλουσα τὴν καταδίκην ταύτην ἔγραφεν σκωπτικῶς «'Ο πολλάκις δημοσίως ἀπειλήσας νὰ αὐτοκτονήση τέως 'Αρχηγὸς τῆς Χωροφυαλκῆς 'Αντιστράτηγος Γ. Βαρδουλάκης κατεδικάσθη...». Τελικῶς τὸ 5μελὲς 'Εφετεῖον Θεσ/νίκης, δικᾶσαν κατ' ἔφεσιν, ἠθώωσε τὸν Βαρδουλάκην τῆς ἐπὶ ἠθικῇ αὐτουργίᾳ εἰς ψευδορκίαν κατηγορίας.

μιὰν σφοδρὰν ἐπίθεσιν κατὰ τῆς Χωροφυλακῆς ὅλων τῶν ἀντιπολιτευομένων τὴν Κυβέρνησιν κομμάτων καὶ κυρίως ἐκείνων οἵτινες ἐπεδίωκον τὴν πάση θυσία ἐνοχοποίησιν τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἄλλων «ὑψηλὰ ἱσταμένων» διὰ τὸν τραυματισμὸν τοῦ Λαμπράκη ἢ γενικώτερον τὴν καθολικὴν κατὰ τῆς κυβερνήσεως πολεμικήν, μὲ τόσα δεινὰ ἀποτελέσματα πού ἐπηκολούθησαν.

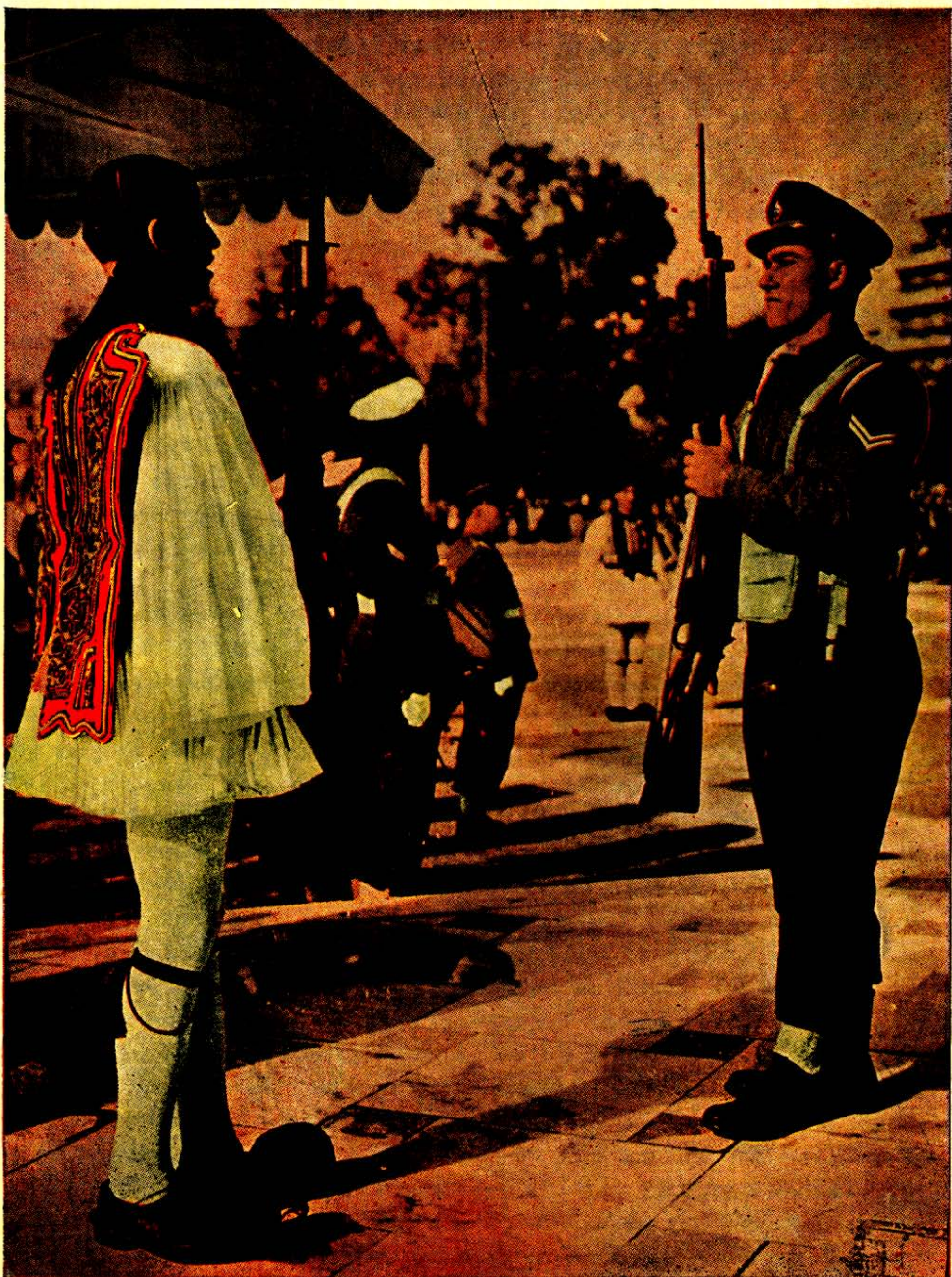
Τὸ Κ.Κ.Ε. εἰς τὰ πολιτικά του λάβαρα ἀνήρτησε τὴν εἰκόνα Λαμπράκη, μίαν εἰκόνα παριστῶσαν ἐν ἀμέσω καὶ προφανῆ κινδύνω τὰς πολιτικὰς ἐλευθερίας καὶ τὴν ἀσφάλειαν, δι' ἧς, ὑπὸ τὸ πρόσχημα δὲ τῶν ὑπὲρ «Δικαιοσύνης καὶ Δημοκρατίας» ἀγώνων, ὑπέθαλψε τὴν μισαλλοδοξίαν, τὸ ἀμοιβαῖον πάθος, τὴν συγκεκαλυμμένην διέγερσιν καὶ τὴν πρὸς ἐξέγερσιν προπαρασκευήν, ἐκμεταλλευόμενον δὲ τὰς συνεχεῖς Κυβερνητικὰς ὑποχωρήσεις, χάριν τοῦ ἔργου τῆς ἀληθοῦς δικαιοσύνης, ἀπεθρασσύνετο ὁσημέραι καὶ ἐντεῦθεν ἐκέρδισε τὸν πρῶτον γῦρον διὰ τῆς καταπτοήσεως τῶν ἀστυνομικῶν δυνάμεων καὶ τῶν νομιμοφρόνων πολιτῶν. Τί δὲν ἐμηχανεύθησαν καὶ τί δὲν μετῆλθον τὸ Κ.Κ.Ε. καὶ οἱ συνοδοιποροῦντες μετ' αὐτοῦ διὰ τὴν θόλωσιν τῆς ἀτμοσφαίρας τοῦ δημοσίου βίου καὶ διὰ τὴν ἐνοχοποίησιν 'Αξιωματικῶν Χωροφυλακῆς ὡς ὀργάνων τῆς Κυβερνήσεως ἢ καὶ τῶν 'Ανακτόρων ἀκόμη διὰ τὴν μετὰ φορτικότητος ὑποστηριζομένην ἄποψιν περὶ δολοφονίας Λαμπράκη.

Καθ' ἑκάστην ἐτίθεντο εἰς κυκλοφορίαν αἱ πλέον ἐντυπωσιακαὶ καὶ ἀπίθανοι φῆμαι καὶ διαδόσεις εἰς βάρος κυρίως τῶν ἀνδρῶν τῆς Χωροφυλακῆς. 'Ο 'Αρχηγὸς τῆς 'Ενώσεως Κέντρου διεκήρυξεν ὅτι ὁ Στρατηγὸς Μήτσου ὀργανώσας τὸ ἔγκλημα μετέβη διὰ νὰ παρακολουθήση αὐτοπροσώπως τὰ τῆς ἐκτελέσεως του, αἱ δὲ ἐφημερίδες ἀνέγραφον «ὁ Δολοφόνος Μήτσου». Εἷς δικηγόρος Ζαφειρόπουλος κατήγγειλεν ὅτι παρηκολουθεῖτο ἀπὸ τρομοκράτας τῆς 'Αστυνομίας, ἡ δὲ Ε.Δ.Α. ἐσκηνοθέτησε μίαν δῆθεν ἐπίθεσιν κατὰ μεταβαίνοντος πρὸς ἐξέτασιν εἰς ἀνακριτὴν μάρτυρος χρησιμοποιήσασα ὡς ἠθοποιὸν αὐτῆς τῆς κωμωδίας ἕνα ἄτομον ὅπερ ποικιλοτρόπως ἀπησχόλησε τὴν 'Ελληνικὴν Δικαιοσύνην καὶ ἐφωτογραφήθη μετὰ τοῦ μετέπειτα πρωθυπουργοῦ τῆς Χώρας καὶ τοῦ ἑτέρου διδύμου ἀστέρος ἐν τῶ ἐκβιαστικῶ ἔργω τοῦ Χατζηαποστόλου, εἰς ἀναμνησιν.... τῶν τοιούτων ὑπηρεσιῶν των εἰς τὸν ἐξοντωτικὸν κατὰ τῆς Χωροφυλακῆς τὴν περίοδον ἐκείνην ἀγῶνα.

Διὰ νὰ προκληθῆ τὸ μεῖζον ἐνδιαφέρον τοῦ κοινοῦ διεδόθη ὅτι ἐπρόκειτο ν' ἀπαχθῆ τὸ πτῶμα Λαμπράκη καὶ τόσα ἄλλα, ἅτινα διὰ περίοδον ἡσυχίας δὲν διαφέρουν τοῦ γελοίου. Κέντρον ἐπινοήσεως, ἐκπορεύσεως καὶ ὀργανώσεως τῆς μανιακῆς καὶ ἐξάλλου κατὰ τῆς Χωροφυλακῆς ἐπιθέσεως ὑπῆρξαν τὰ ἐν Θεσσαλονίκη Γραφεῖα τῆς Ε.Δ.Α., εἰς ἃ εἶχον ἐγκατασταθῆ ὁ βουλευτὴς τῆς Ε.Δ.Α. 'Ηλιόπουλος ὡς νομικὸς σύμβουλος καὶ ὁ δημοσιογράφος τῆς 'Εφημερίδος, «ΑΥΓΗ» Βούλτεψης ὡς ὀργανωτὴς καὶ ἐμπνευστής. 'Απολογούμενος ὁ 'Αντ/ρχης Δόλκας εἶπεν : «'Εδημιουργήθη τότε εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Ε.Δ.Α. παρανακριτικὸν γραφεῖον τοῦ κ. Βούλτεψη (16β). 'Ο κ. Βούλτεψης ἐχρησιμοποίησεν τούς κ. 'Ακρίδαν (16γ) καὶ 'Ιωσὴφ

(16β) 'Ο δημοσιογράφος οὗτος ὁλόκληρον τὸν στοιχειοθετηθέντα παρὰ τῆς ἀριστερᾶς μῦθον πέριξ τοῦ τραυματισμοῦ τοῦ Γρηγ. Λαμπράκη κλπ. ἐξέδωκεν εἰς βιβλίον ,ἡ ἀκρίβεια τοῦ ὁποίου σφόδρα κατεκρίθη κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς δίκης.

(16γ) 'Ο 'Ακρίδας (συνταξιοῦχος δημ. 'Υπάλληλος) ἐξεταζόμενος ἐνώπιον τοῦ κακουργιοδικείου καὶ ἐν τῇ προσπαθεία του νὰ ἐπιδεινώση τὴν θέσιν τῶν κατηγορουμένων περιέπεσεν εἰς χαρακτηριστικὰς ἀνακριβείας καὶ ὁ Πρόεδρος τοῦ Δικαστηρίου παρετήρησεν πρὸς αὐτὸν «Γιατί κ. μάρτυς δείχνετε ἕνα ἐκνευρισμό, ἕνα πάθος πού εἶναι εἰς βάρος τῆς ἀξιοπρεπείας σας;».

'Από τοῦ 1951 ἡ Χωροφυλακὴ μετέχει τῆς τιμητικῆς φρουρᾶς τοῦ ἐν 'Αθήναις μνημείου 'Αγνώστου Στρατιώτου. Εὔζωνος τῆς ἀνακτορικῆς φρουρᾶς παραδίδει τὰ καθήκοντά του εἰς τὸν Ἕλληνα Χωροφύλακα.

Παπαδόπουλον τούς όποίους έτοποθέτησεν πρό τοΰ άνακριτικοΰ γραφείου γιά νά έλέγχη έάν δλοι οί μάρτυρες οί όποΐοι παρεσκευάζοντο έκεΐ έφθαναν εις τό γραφεΐον... Ό κ. Βούλτεψης συνεπικορούμενος άπό δλον τόν μηχανισμόν τής Ε.Δ.Α. πού τόν είχε εις τά χέρια του γιά πληροφορίες καί δημιουργίαν έντυπώσεων καί τό λεγόμενον νομικόν τμήμα τής ΕΔΑ τοΰ όποίου προΐστατο ό βουλευτής Εύφραιμίδης καί ό κ. Ήλιόπουλος καί άπετελεΐτο άπό τούς κ.κ. Παπαδημητρίου, Κεφαλίδην, Καρασάβαν, Παπαλεξίου καί Ίωσηφίδην καί άλλους, έτακτοποιοΰσε τούς μάρτυρας....». Ό Δόλκας δέν διεψεύσθη άπό ούδέναν καί ώς τέως διοικητής έθνικής Άσφαλείας ώμίλει έπί τή βάσει άπολύτως γνωστών αύτώ στοιχείων.

Έκτός τής όργανώσεως Κ.Κ.Ε.–ΕΔΑ ύπήρξαν καί άλλοι άμίμητοι μυθοπλάσται οΐτινες καί ώργάνωσαν άπό τής ίδικής των πλευράς τήν κατά τής Χωροφυλακής έπίθεσιν ή καί ένίοτε συνέπραξαν μετά τής ΕΔΑ, καί αύτοί οί άλλοι ύπήρξαν έθνικόφρονες, άλλ' όπαδοί μιάς κομματικής έξαλλότητος.

Άντιπροσωπευτικώτερος δλων τούτων τύπος ύπήρξεν εις δημοσιογράφος τής έφημερίδος «ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ» όνόματι Μπέρτσος, περί ού κατηγορούμενοι καί συνήγοροι ύπερασπίσεως έξεφράσθησαν κατά τήν διάρκειαν τής δίκης μέ ήκιστα κολακευτικά λόγια. «Ή δραστηριότης αύτή περιήλθε κυρίως εις τήν ΕΔΑ. Ρόλον άφελοΰς συμπαραστάτου έπαιξαν οί Μπέρτσος κλπ.» είπεν ό δικηγόρος Ίορδάνογλου καί κατωτέρω ό ίδιος έτόνισε «ό κ. Μπέρτσος έφερεν έξηυτελισμένα πράγματα ένώπιον μας. Ήτο άδίστακτος καί ίκανός δι' δλα, έφ' δσον έλαβεν ώς άντάλλαγμα τήν θέσιν τοΰ ειδικού συμβούλου εις τό Ύπουργεΐον Προεδρίας τής Κυβερνήσεως...». «Ίδιοτελή» καί «άπιστον» τόν άπεκάλεσεν ό Δόλκας κλπ. Είναι τό πρόσωπον τό όποΐον έδημιούργησε τόν μέγαν μΰθον περί όργανώσεως «Καρφίτσας» παρά τή Δ/νσει Άστυνομίας Θεσ/νίκης καί περί συνεργασίας καί συμπράξεως τής Άστυνομίας μετά «παρακρατικών» δήθεν όργανώσεων, μέλη τών όποίων ύπήρξαν, κατ' αύτούς, καί οί δράσται τής κατά Λαμπράκη ένεργείας. Περί τών μύθων τούτων θά όμιλήσωμεν έν συνεχεία.

Στόχος λοιπόν ή Χωροφυλακή βαλλομένη δι' δλων τών μέσων καί μεθόδων, τό άποτέλεσμα δέ τής τοιαύτης πολεμικής ύπήρξε πολλαπλώς καταθλιπτικόν. Διεκήρυξεν χαρακτηριστικώς καί έπιγραμματικώς ό δικηγόρος Ίορδάνογλου: «Άπό έκεΐ καί πέρα τό έδαφος ήτο έλεύθερον εις χεΐρας τής ΕΔΑ. Τούς πάντας κατέλαβε μία εύθυνοβία. Καί άρχίζει μιά άγριωτάτη έπίθεσις κατά παντός, δτι δήθεν διά τών ένεργειών του προσπαθεΐ νά καλύψη τό έγκλημα καί τούς ένόχους του. Οί νόμοι δέν έλειτούργησαν, όχι άπό κακήν πρόθεσιν, ά λ λ ά ά π ό φ ό β ο ν.... Είχαμε μείνει μόνοι οί συνήγοροι μέ τούς δυστυχείς κατηγορουμένους, έμπρός εις τόν όγκον αύτών τών συκοφαντιών. Τό έδαφος πλέον ήτο έλεύθερον. Άπό δλα αύτά, είχεν έπηρεασθή καί αύτή ή δικαιοσύνη... Ά π ό τ ή ν ύ π ό θ ε σ ι ν α ύ τ ή ν έ γ ώ π ρ ο σ ω π ι κ ώ ς έ τ ρ ό μ α ξ α κ υ ρ ι ο λ ε κ τ ι κ ώ ς. Π α ρ έ λ υ σ ε τ ό κ ρ ά τ ο ς...». Ή τελευταία φράσις τοΰ Ίορδάνογλου άποδίδει τήν κατάστασιν κατά τάς μετέπειτα τοΰ τραυματισμού ήμέρας. Μεγαλυτέραν κρίσιν δέν άντιμετώπισεν ή Χωροφυλακή, τόσον εις τόν κύκλον τής Δ/νσεως Άστυνομίας, δσον καί άνά τό πανελλήνιον. Φιλικώς πρός τούς Μήτσου καί Καμουτσήν διακείμενοι βαθμοφόροι μετετέθησαν ή έτέθησαν ύπό δυσμένειαν. Τήν 29 Μαΐου μετέβη εις Θεσσαλονίκην καί παρέμεινε έκεΐ έπί δεκαήμερον ό τότε Ύπουργός τών Έσωτερικών Γεώργιος Ράλλης, ίνα συντονίση τήν έκ μέρους τών κρατικών έν γένει άρχών συνδρομήν εις τό έργον τής

ἀνακρίσεως, πρᾶγμα ὅπερ ἐγνωστοποίησεν ἅμα τῇ ἀφίξει του εἰς ἅπαντας τὰς ἁρμοδίας δικαστικὰς ἀρχάς, καθ' ὅλον δὲ τὸ διάστημα τῆς ἐκεῖσε παραμονῆς του δὲν τῷ ἐγνωστοποιήθη παρ' οὐδενὸς περίπτωσίς τις περὶ παρεμποδίσεως τοῦ ἔργου τῆς ἀνακρίσεως οὐδὲ ὡς ὑπόνοια (16δ), ἐνῶ καθ' ἑκάστην αἱ ἐφημερίδες τῆς τότε ἀντιπολιτεύσεως ἀνέγραφον δι' ἐντυπωσιακῶν τίτλων αἰτιάσεις περὶ παρεμβαλλομένων ὑπὸ τῆς Χωροφυλακῆς ἐμποδίων εἰς τὸ ἔργον τῆς ἀνακρίσεως. 'Ανεμποδίστως, ἀδιαντρόπως καὶ ἀνερυθριάστως ἀνέγραφον αἱ ἐφημερίδες ἐκεῖναι παντὸς εἴδους ψεύδη καὶ ἀνακριβείας, ἀρκεῖ ὅτι δι' αὐτῶν καὶ διὰ τῆς ἐπιμόνου ἐπαναλήψεως των ἐδηλητηρίαζον τὴν ψυχὴν τοῦ 'Ελληνικοῦ λαοῦ ἐναντίον τοῦ Σώματος τῆς Ε.Β.Χ. καὶ ὄχι μόνον τοῦ 'Ελληνικοῦ λαοῦ ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ μία σοβαρὰ μερὶς παρεσύρετο ὡς θῦμα τῆς τοιαύτης ὁμαδικῆς καὶ ὀργανωμένης ἀπάτης.

Προείπομεν ὅτι πρὸς στιγμὴν εἶχον ἐπιτύχη μίαν ἐπὶ μέρους κάμψιν τῆς Χωροφυλακῆς, ἐκτὸς μιᾶς σοβαρᾶς μερίδος 'Αξιωματικῶν, ἥτις ὄχι μόνον οἱονεὶ διεμαρτύρετο ἀλλὰ καὶ ἀντέδρασεν ὅπως θὰ ἴδωμεν.

Δὲν διεπιστώθη οὐδὲ μία περίπτωσις μὴ προθύμου συνδρομῆς τῆς Χωροφυλακῆς πρὸς τὰς δικαστικὰς ἀρχάς, ἢ οἱαδήποτε ἔστω καὶ πόρρωθεν ὑπόνοια περὶ δημιουργίας ἐμποδίων διετυπώθη, ἡ ἐντονότης ὅμως καὶ ἡ μεθοδικότης τῶν ψευδῶν καταγγελιῶν πολλάκις ἐδημιούργει κλῖμα ἀμφιβολιῶν εἰς τοὺς μακρὰν εὑρισκομένους, προεκάλει συγχίσεις καὶ παρασυρμοὺς καὶ παρεπλάνει ἐμπειρότατα καὶ ἐξέχοντα στελέχη τοῦ Σώματος, διότι ἠγνοεῖτο ἡ πραγματικὴ ἐξέλιξις τῶν γεγονότων καὶ αἱ φῆμαι ὠργίαζον, ἄνευ ἀντιστάσεως.

Εἴδομεν ὅτι ὁ 'Αρχηγὸς Χωροφυλακῆς ἐντὸς 10 ἡμερῶν δὶς μετέβη εἰς Θεσσαλονίκην καὶ κατὰ τὴν δευτέραν φορὰν ἐγένετο ἥρως ἀνεπιτρέπτων καὶ ἐξοργιστικῶν διὰ τὴν περίοδον ἐνεργειῶν, τὸ χειρότερον ὅμως πάντων ὑπῆρξεν ὅτι τὸ 'Αρχηγεῖον ἐπεδείξατο καὶ μίαν ἀσυγχώρητον σιωπὴν καὶ ἀδράνειαν ἔναντι τοῦ Σώματος. 'Ενῶ ἔβλεπεν ὅτι αἱ ἐφημερίδες ὠργίαζον διὰ τῶν φανταστικῶν, ὑβριστικῶν καὶ ἐξοργιστικῶν κατὰ τοῦ Σώματος συκοφαντιῶν δὲν προέβη εἰς τὴν ἔκδοσιν μιᾶς ἐνημερωτικῆς ἐπὶ τῶν διατρεξάντων διαταγῆς καὶ ἀφέθησαν οἱ 'Αξιωματικοὶ ἕρμαια τῶν κακοβούλων καὶ ἐμπαθῶν κατασκευασμάτων τῶν ἐφημερίδων. 'Η εὐθύνη διὰ τὴν οὐσιωδεστάτην ταύτην παράλειψιν βαρύνη τόσον τὸν 'Αρχηγὸν ὅσον καὶ τοὺς ἐπιτελεῖς καὶ στενοὺς συνεργάτας του καὶ ἰδία τὸν ἄμεσον συνεργάτην του ἐπιτελάρχην. Καὶ τὴν ἔκθεσιν τοῦ 'Αρχηγοῦ Χωροφυλακῆς τὸ Σῶμα τὴν ἀνέγνωσεν εἰς τὸν ἡμερήσιον τύπον. 'Υπῆρξε τρομερὰ ἡ ἀπομόνωσις καὶ ἡ ἐγκατάλειψις τοῦ Σώματος.

'Αντιθέτως τὸ 'Αρχηγεῖον ἐπεδείξατο ἐξαιρετικὴν εὐαισθησίαν ὅσον ἀφορᾷ τὴν παροχὴν συνδρομῆς εἰς δικαστικὰς 'Αρχάς.

Εἴπομεν ὅτι τὴν 28-5-63 μετέβη εἰς Θεσσαλονίκην ὁ 'Αρχηγὸς Χωροφυλακῆς ἔνθεν ἐπιστρέψας ἐξέδωκε τὴν ἀκόλουθον διαταγήν, ἣν ἐκοινοποίει πρὸς τὸ 'Υπουργεῖον 'Εσωτερικῶν, Γ. 'Επιθεώρησιν Χωροφυλακῆς καὶ Εἰσαγγελέα 'Εφετῶν Θεσσαλονίκης, ὄχι ὅμως πρὸς τὸ σύνολον τοῦ Σώματος.

(16δ) Δηλώσεις Γεωργ. Ράλλη δημοσιευθεῖσαι εἰς τὰς 'Αθηναϊκὰς ἐφημερίδας τῆς 4-1-1967.

Αρχηγεῖον Βασ. Χωρ/κῆς
Διευθυνσις 'Ασφαλείας
Τμῆμα Δημ. 'Ασφαλείας
'Αριθμ. Πρωτ. 12/26/85ι

Κατεπείγουσα
'Απόρρητος
'Εν 'Αθήναις τῇ 1 'Ιουνίου 1963

Πρὸς τὴν Διεύθυνσιν 'Αστυνομίας Θεσσαλονίκης
Εἰς Θεσσαλονίκην

«'Εν συνεχείᾳ τῶν δοθεισῶν ὑμῖν παρὰ τοῦ ὑποφαινομένου προφορικῶν διαταγῶν καὶ ὁδηγιῶν περὶ παροχῆς ἀορίστου συνδρομῆς εἰς τὴν διεξάγουσαν τὴν ἀνάκρισιν ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως τοῦ θανατηφόρου τραυματισμοῦ τοῦ Βουλευτοῦ Λαμπράκη καὶ τοῦ ἐλαφροῦ τοιούτου τοῦ Βουλευτοῦ Τσαρουχᾶ Δικαστικὴν 'Αρχήν, παρακαλοῦμεν ὅπως ὁ προσωρινὸς 'Αστυνομικὸς Διευθυντὴς ὑμῶν Συνταγματάρχης Κόλλιας Ζαχαρίας καθὼς καὶ οἱ ὑπ' αὐτὸν Α'. καὶ Β'. 'Υποδ/νταὶ 'Αντ/ρχαι Εὐθυμίου Εὐθύμιος καὶ Διαμαντόπουλος Μιχαήλ, ἀναπτύξωσι τὴν ἐπιβαλλομένην δραστηριότητα καὶ ἐπιδείξωσιν ἀνάλογον ζῆλον καὶ προθυμίαν διὰ τὴν παροχὴν πάσης δυνατῆς συνδρομῆς καὶ συμπαραστάσεως εἰς τὴν Δικαστικὴν 'Αρχήν, ἐπὶ τῷ τέλει ὑποβοηθήσεως καὶ διευκολύνσεως τοῦ 'Ανακριτικοῦ της ἔργου καὶ ἀποκαλύψεως πάντων τῶν ὁπωσδήποτε ἐνεχομένων ἐν ταῖς εἰρημέναις ἐγκληματικαῖς πράξεις ἀτόμων, χρησιμοποιοῦντες πρὸς τοῦτο πᾶν ὄργανον τῆς δυνάμεως σας, ὅπερ ὡς ἐκ τῆς καθόλου ἱκανότητός του κρίνεται κατάλληλον διὰ τὴν παροχὴν οὐσιώδους καὶ θετικῆς συμβολῆς εἰς τὴν διαλεύκανσιν τῆς προκειμένης σοβαρᾶς ὑποθέσεως.

«'Επὶ τῶν διατασσομένων ἐφιστῶμεν ὅπως ἐπιδείξητε ἰδιάζουσαν προσοχὴν καὶ σημασίαν καὶ συνειδοτοποιήσητε προσηκόντως τὴν σονβαρότητα καὶ τὴν βαρύτητα τοῦ ἐπωμιζομένου ἔργου, ἵνα, ἀφ' ἑνὸς μὲν τεθῇ ἐκ μέσου πᾶσα ἀφορμὴ πρὸς διατύπωσιν εἰς βάρος τοῦ Σώματος τῆς Χωροφυλακῆς οἱασδήποτε κακοβούλου ἐπικρίσεως καὶ ἀφ' ἑτέρου καταστῇ κοινὴ συνείδησις ὅτι ἡ Χωρ/κὴ ἀρθεῖσα καὶ εἰς τὴν προκειμένην περίπτωσιν εἰς τὸ ὕψος τῶν περιστάσεων ἐξεπλήρωσεν εἰς τὸ ἀκέραιον τὴν ἀποστολήν της».

'Ο 'Αρχηγὸς Γ. Βαρδουλάκης–'Αντιστράτηγος

Παρὰ τὰς διαβεβαιώσεις ὅμως τῶν δικαστικῶν Θεσσαλονίκης πρὸς τὸν τότε 'Υπουργὸν 'Εσωτερικῶν, παρὰ τὴν διαβεβαίωσιν τοῦ 'Αρεοπαγίτου Γεωργίου ὅτι «οὐδὲν πρόσκομμα παρεμβάλλεται εἰς τὴν ἀνάκρισιν, αἱ ἔξαλλοι συκοφαντίαι διεδέχοντο ἀλλήλας καὶ συνηγωνίζοντο εἰς ὑβριστικότητα καὶ διαπόμπευσιν.

'Η κατάστασις αὐτὴ ἐπεδεινώθη διὰ πλήρους ἀποχαλινώσεως καὶ ἀπεμπολήσεως πάσης σχέσεως μὲ τὴν ἠθικὴν καὶ λογικὴν μετὰ τὴν παραίτησιν Κυβερνήσεως Καραμανλῆ, ἐπισυμβᾶσαν τὴν 12 'Ιουνίου 1963.

Τὸ Σῶμα ἐδοκίμαζε σοβαρωτάτην κρίσιν καὶ δοκιμασίαν. Ἤδη εὑρίσκετο ἀπὸ τῆς 10ης 'Ιουνίου εἰς Θεσσαλονίκην ὁ Εἰσαγγελεὺς 'Αρείου Πάγου Κων. Κόλλιας, ὅστις οὐδεμίαν ἔσχεν διαπίστωσιν περὶ μὴ εὐόρκου ἐκτελέσεως τοῦ καθήκοντος ὑπὸ τῆς Χωροφυλακῆς ἔναντι τῆς 'Ανακρίσεως, ἀδίστακτοι ὅμως ἐφημερίδες τινες ἀπὸ κοινοῦ ὁρμώμεναι τὴν ἑπομένην καὶ μεθεπομένην τῆς παραιτήσεως τῆς Κυβερνήσεως Καραμανλῆ ὑπεστήριζον διὰ δημοσιευμάτων των ὅτι'Αξ/κοὶ τῆς Δ/νσεως 'Αστυνομίας Θεσ/νίκης διὰ διαφόρων ἐνεργειῶν των κατέτεινον εἰς τὴν συσκότισιν τῶν ἀνακρίσεων. Παρὰ ταῦτα δὲν εὑρέθη εἷς εἰσαγγελεὺς νὰ κινήσῃ τὸν νόμον πρὸς ἔρευναν

τῶν καταγγελομένων. Ἀνώτεροι Ἀξιωματικοὶ τῆς Χωροφυλακῆς διεδήλωσαν τὴν ἀγανάκτησίν των πρὸς τὸν Ἀρχηγὸν τοῦ Σώματος.

Αὐτὴν τὴν ἀγανάκτησιν καὶ διαμαρτυρίαν τῶν ἀξιωματικῶν ἑρμηνεῦον τὸ Ἀρχηγεῖον Βασ. Χωροφυλακῆς ἀπηύθυνε πρὸς τὸν Εἰσαγγελέα Ἐφετῶν Θεσσαλονίκης τὸ ἀπὸ 14-6-1963 ὑπ' ἀριθμ. 12/26/85ια ἔγγραφον, ἔχον ὡς ἀκολούθως :

«Ἔχομεν τὴν τιμὴν ἐν συνεχείᾳ τοῦ ταὐταρίθμου 85ι ἀπὸ 1.6.63 ἐγγράφου μας νὰ θέσωμεν ὑπ' ὄψιν ὑμῶν δημοσιεύματα τῶν ἐνταῦθα ἐκδιδομένων ἐφημερίδων ΝΕΑ-ΒΗΜΑ-ΑΘΗΝΑΪΚΗ τῆς 13ης καὶ 14ης τρέχοντος, ἀπὸ τὰ ὁποῖα τείνει νὰ καταδειχθῇ ὅτι ἡ Χωροφυαλκὴ ἐμποδίζει τὴν ἀνακάλυψιν τῶν ἐνόχων, ὅτι Ἀξ/κοὶ τῆς Χωρ/κῆς Θεσσαλονίκης ἐπιδιώκουν τὴν συσκότισιν τῶν ἀνακρισεων, ὅτι Ἀνώτατοι Ἀξ/κοὶ ἐμποδίζουν τὴν ἔρευναν κλπ.

«Ἐπειδὴ τὰ δημοσιευόμενα ἀναντιρρήτως ἐκθέτουν τὴν ὑπόστασιν τοῦ Σώματος, μειώνουν καὶ κλονίζουν τὴν ἐμπιστοσύνην τῶν πολιτῶν ἐπὶ τὸ ἀμερόληπτον τῆς διαχειρίσεως τῆς Ὑπηρεσίας, παρακαλοῦμεν, ὅπως ἐν τῇ ἁρμοδιότητί σας προβῆτε εἰς τὰς προσηκούσας ἐνεργείας πρὸς κατασίγασιν τοῦ ἐγερθέντος θορύβου.

Ἐὰν δὲ ἐκ τῆς πορείας τῶν ἀνακρίσεων ἢ ἐξ ἄλλων στοιχείων ἢ πηγῶν προκύπτει καὶ κρίνεται ὑφ' ὑμῶν, ὅτι διὰ τὴν ὁμαλὴν καὶ ἀπρόσκοπτον διεξαγωγὴν τῶν ἀνακρίσεων τῆς Ποινικῆς Δικαιοσύνης παρεμβάλλονται πράγματι ἐμπόδια ἐκ μέρους τῶν ὀργάνων Χωρ/κῆς μᾶς γνωρίσητε διὰ τοῦ ταχυτέρου μέσου, πρὸς λῆψιν τῶν ἐνδεικνυομένων μέτρων καὶ ἐπιβολὴν τῶν προσηκουσῶν κυρώσεων».

Ὁ Ἀρχηγὸς Γεώργιος Βαρδουλάκης–Ἀντιστράτηγος

Ἐπειδὴ οὐδὲν θετικὸν ἀποτέλεσμα ἐφαίνετο προκῦπτον ἐκ τοῦ πρὸς τὸν εἰσαγγελέα ἐγράφου, ἡ δὲ κατάστασις ἔβαινεν ἀπὸ τοῦ κακοῦ εἰς τὸ χειρότερον, τὸ Ἀρχηγεῖον Χωρ/κῆς διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 12/26/85ιβ ἀπὸ 19-6-1963 ἀναφορᾶς πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐσωτερικῶν ἐζήτησεν τὴν παρὰ ταῖς δικαστικαῖς Ἀρχαῖς ἢ παρὰ τῇ Κυβερνήσει παρέμβασιν πρὸς διάψευσιν τῶν συνεχιζομένων κατὰ τοῦ Σώματος συκοφαντιῶν, «ἵνα παύσῃ ἡ Χωροφυλακὴ νὰ θεωρῆται ὑπόδικος ἔναντι τῆς κοινῆς γνώμης». Οὐδεμία τῶν ἐνεργειῶν τούτων ἔσχεν κάποιο ἀξιόλογον ἀποτέλεσμα, καθ' ὅσον καὶ ἡ διαδεχθεῖσα Κυβερνησις δὲν ἐπεδείξατο ἀποφασιστικότητα εἰς τὸν τομέα τοῦτον.

Τοὐναντίον ἡ κατάστασις ἐπιδεινοῦτο διότι ἐκτὸς τῶν ἀθρόων ἐκ Θεσσαλονίκης μεταθέσεων, ἐκτὸς τῆς συλλήβδην ἀπαγγελίας κατηγορίας εἰς δεκάδας Ἀξιωματικῶν καὶ ἱκανὸν ἀριθμὸν ὁπλιτῶν, (ἀπηγγέλθη κατηγορία εἰς τεσαράκοντα τρεῖς Ἀξιωματικοὺς τῆς Δ/νσεως Ἀστυνομίας Θεσσαλονίκης, εἰς τὸ ἥμισυ δηλονότι τῆς εἰς Ἀξιωματικοὺς δυνάμεως τῆς ὑπηρεσίας ταύτης)(17), ἦλθεν ἐπὶ θύραις καὶ ὁ μηχανισμὸς τῶν προφυλακίσεων Ἀξιωματικῶν.

---

(17) Μεταξὺ τῶν Ἀξ/κῶν καθ' ὧν ἀπηγγέλθη κατηγορία συμπεριλαμβάνονται καὶ οἱ Ὑποστρ. Μήτσου Κων. Συν/ρχης Καμουτσῆς Εὐθ., Ἀντ/ρχης Διαμαντόπουλος Μιχ., Ταγμ/ρχης Δόλκας Κων., Ταγ/ρχης Σέττας, Μοιρ. Παπατριανταφύλλου Τρυφ. καὶ Ὑπομ. Καπελώνης Ἐμμ., παραπεμφθέντες τελικῶς καθὼς καὶ οἱ διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1128/64 βουλεύματος ἀπαλλαγέντες Μοίραρχοι Λαζαρῆς Δημ., Καλλιμάνης Χρ., Δρούλιας Νικ., Δράκάκης Ἐμμ., καὶ οἱ τότε ὑπομοίραρχοι Κατσούλης Δημ., Βαλεργάκης Κων., Κλωνάρης Κων., Κούκος Ὀδυσ., Γρίβας Κων., Συμεωνίδης Λεων., Τσούτσας Περ., Σεγκούνας Νικ., Σαβόπουλος Σάββας, Ἀγγελόπουλος Νικ., Τζινοτούδης Παν., καὶ Πρῖστος Κων.

῾Ως καὶ ἀνωτέρω ἐδόθη ἡμῖν ἡ εὐκαιρία νὰ ὁμιλήσωμεν ἡ ἀνάκρισις δια τὸν τραυματισμὸν ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας (23-5-1963) ἀνετέθη εἰς πρωτοδίκην τῆς ἐμπιστοσύνης τῶν ἀντιπολιτευομένων τὴν κυβέρνησιν κομμάτων, ὅστις συνεπεία παραγγελιῶν τοῦ οἰκείου εἰσαγγελέως ἤρξατο ἀνακρίσεων: α) ἐπὶ ἀνθρωποκτονία ἐκ προθέσεως εἰς βάρος τοῦ Λαμπράκη, β) ἐπὶ ἐπικινδύνω σωματικῇ βλάβη εἰς βάρος τοῦ βουλευτοῦ ΕΔΑ Τσαρουχᾶ, γ) ἐπὶ παραβάσει τοῦ ἄρθρου 189 § 1 Π.Κ. κατὰ τῶν μετασχόντων τῆς ἀντισυγκεντρώσεως καὶ δ) ἐπὶ καταχρήσει ἐξουσίας καὶ παραβάσει καθήκοντος κατὰ τῶν ᾿Αξ/κῶν τῆς Χωροφυλακῆς.

Αἱ φωνασκίαι τῶν ἐφημερίδων, αἱ ψυχολογικαὶ παρενέργειαι καὶ πιέσεις τῶν ὡς προείρηται παρανακριτικῶν γραφείων καὶ παραγόντων ἐπὶ διαφόρων προσώπων καθὼς καὶ ἡ ἀνεμπόδιστος μυθομανία εἶχον δημιουργήσει κλῖμα δυσμενὲς καὶ δι᾿ αὐτὴν τὴν ἀνάκρισιν, ὡς καὶ κατὰ τὴν κυρίως διαδικασίαν κατ᾿ ἐπανάληψιν ὑπεστηρίχθη, ὥστε νὰ δημιουργηθοῦν καὶ «προκαταλήψεις» ἀκόμη. Εἶχον ἐπιτύχει τὰ παρασκήνια νὰ δημιουργήσωσι τὴν πεποίθησιν ἀλλὰ καὶ τὴν ἀξίωσιν περὶ ἀνθρωποκτονίας ἐκ προθέσεως, διὰ τὴν ὀργάνωσιν καὶ ἐκτέλεσιν τῆς ὁποίας ἐνεφανίζετο ἐντυπωσιακῶς ἔνοχος ἡ Χωροφυλακή. Πρὸς τοῦτο ἐφευρέθησαν καὶ εἶδον τὸ φῶς τῆς δημοσιότητος μὲ σαρκικὸν περίβλημα ὑποστάσεως τὰ πλέον καταπληκτικὰ καὶ ἔξαλλα μυθεύματα. Δὲν εἶναι οὔτε σκόπιμον ἀλλ᾿ οὔτε ἀνεκτὸν νὰ καταχωρήσωμεν ἐνταῦθα ὅλας ἐκείνας τὰς ἀηδίας, αἵτινες ἐχρησιμοποιήθησαν διὰ τὴν ἐνοχοποίησιν καὶ διαπόμπευσιν τῆς Χωρ/κῆς, θὰ ἀναφερθῶμεν ὅμως εἰς ἕνα τομέα ἐξ αὐτῶν, τὸν τομέα τῶν ὀργανώσεων περὶ ὧν τὶ δὲ ἐγράφη καὶ πόσα ψεύδη δὲν παρουσιάσθησαν ἐν γνώσει τῆς ἀναληθείας ὡς ἀληθῆ!!!

᾿Αρχόμεθα πρῶτον ἀπὸ τὴν ἀσύστολον συκοφαντίαν περὶ ὀργανώσεως «Καρφίτσα», τὴν ὁποίαν δῆθεν ὡς παρακρατικὴν δύναμιν δράσεως καὶ ἐνεργείας εἶχον ὀργανώσει, διηύθυνον καὶ ἐχρησιμοποίησαν κατὰ τὸν τραυματισμὸν Λαμπράκη ᾿Αξιωματικοὶ τῆς Χωροφυλακῆς καὶ ἰδία ὁ ὑπομ. Καπελώνης. ῾Η συκοφαντικὴ αὕτη ἐκστρατεῖα ἐνεφάνισε παράδοξα φαινόμενα. ῾Ο ᾿Αντ/ρχης Δόλκας ἀπολογούμενος καὶ αναφερόμενος εἰς τὰ ὅσα εἶχον λεχθῆ περὶ παρακρατικῶν ὀργανώσεων, ἐτόνισε τὸν ἀκόλουθον χαρακτηριστικὸν ἰσχυρισμὸν τοῦ κατασκευαστοῦ τοῦ περὶ Καρφίτσας μύθου Μπέρτσου κατὰ τὰς προεκλογικάς του ἐμφανίσεις εἰς τὰς ἀμέσως ἐν συνεχεία ἐκλογάς.Διεκήρυττεν, εἶπεν ὁ Δόλκας, ὁ Μπέρτσος «ψηφῖστε με διότι ἀνεκάλυψα τὴν καρφίτσα». Τί ἀκριβῶς εἶχε συμβῇ ὥστε ὁ Μπέρτσος κλπ. νὰ δημιουργήσουν τὴν εὐτελῆ κατηγορίαν περὶ συνεργασίας ἀξ/κῶν Χωρ/κῆς μετὰ ... ὀργανώσεως τινὸς «Καρφίτσα»; Τὴν ἀκριβῆ τοῦ πράγματος ἐξήγησιν παρέσχεν ὁ Συν/ρχης Καμουτσῆς Εὐθ., ἀπολογούμενος ἐνώπιον τοῦ κακουργιοδικείου τὴν 14-12-1966. Εἶπεν ὁ Καμουτσῆς: «Κατὰ τὴν ἄφιξιν τοῦ Στρατηγοῦ Ντὲ-Γκώλ, (τρεῖς ἡμέρας πρὸ τοῦ τραυματισμοῦ Λαμπάκη), ἡ ᾿Αστυνομικὴ Δ/νσις ἔβλεπεν ὅτι δὲν μποροῦσε νὰ καλύψη ὅλας τὰς μετακινήσεις τοῦ Γάλλου Προέδρου. ᾿Εσκέφθην νὰ χρησιμοποιήσω ἰδιώτας. Κάθε παράρτημα ᾿Ασφαλείας νὰ ἐπιλέξη διαφόρους πολίτας, ἀποστράτους ἀξιωματικούς, δημοσίους ὑπαλλήλους κλπ., ἐσκέφθην, ὅμως, διὰ νὰ ἀναγνωρίζωντ αι μεταξύ των τὰ ἄτομα αὐτὰ καὶ νὰ μὴ παρετηρεῖτο τὸ φαιδρὸν ὁ ἕνας νὰ παρακολουθῆ τὸν ἄλλον νὰ παραγγείλω σήματα. Τὰ ἔξοδα ,ὅμως, ἦσαν ἀρκετά. Δι᾿ αὐτὸ ἐχρησιμοποίησα τὶς γνωστὲς καρφίτσες μὲ τὸ πλαστικὸ κεφάλι. Αὐτὲς εἶναι οἱ πε-

ρίφημες καρφίτσες, ἀπὸ τὶς ὁποῖες «ἔγινε» ἡ συμμορία τῆς «Καρφίτσας»..... ἡ ὅλη δὲ δαπάνη ἦτο 160 δραχ. περίπου....»(17α).

Αὐτὴν τὴν τόσον καθαρὰν καὶ ἐθνικὴν προσπάθειαν τῆς Ἀστυνομίας οἱ ποικίλως κακοποιήσαντες τὴν ἀλήθειαν τῶν γεγονότων ἐνεφάνησαν ὡς «συμμορίαν», ἐπικεφαλῆς τῆς ὁποίας εἶχον τάξει ἀρχικῶς τὸν Καπελώνην. Κατόπιν αὐτῶν πῶς νὰ μὴ εἴπη ὁ Δόλκας ὅτι τὰ περὶ τούτου γραφέντα ὑπὸ τοῦ Μπέρτσου ἐγράφησαν «μὲ κακοήθεις προθέσεις», ὁ δὲ δικηγόρος καὶ βουλευτὴς Ἰορδάνογλου ὅτι «Ὁ κ. Μπέρτσος ἔφερεν ἐξηυτελισμένα πράγματα ἐνώπιον μας. Ἦτο ἀδίστακτος καὶ ἱκανὸς δι'ὅλα...».

Βεβαίως οἱ χαρακτηρισμοὶ αὐτοὶ ἀναφέρονται καὶ εἰς τὸ περιεχόμενον μιᾶς ἐκθέσεως τὴν ὁποίαν συνέταξε βραδύτερον ὁ Μπέρτσος ὑπὸ νέαν ἰδιότητα τὴν τοῦ εἰδικοῦ συμβούλου Ὑπουργείου Προεδρίας Κυβερνήσεως, ἀλλὰ θὰ ἀπεμακρυνόμεθα πολὺ ἐὰν ἠσχολούμεθα μὲ τὸ σύνολον τῶν κακοβούλων παραμυθιῶν τῆς περιόδου ἐκείνης καὶ τῆς ἀμέσως ἐν συνεχείᾳ.

Εἰς τὴν Χωροφυλακὴν κατελογίσθη ὅτι συνειργάζετο καὶ μὲ ἄλλας παρακρατικὰς ὀργανώσεις καὶ δυνάμεις, ὡς μὲ τὴν ὀργάνωσιν «Ἐγγυηταὶ τοῦ Βασιλεως» ἑνὸς ἐλαφρόνοος καὶ φαιδροῦ Παπιοπούλου, κατ' ἐπανάληψιν καταδιωχθέντος ὑπὸ Χωρ-κῆς καὶ ἀπαλλαγέντος ὑπὸ δικαστηρίων διὰ λόγους πλήρους συγχίσεως (βλακείας) (17β) καὶ μὲ τὴν ἐπίσης φαιδρὰν ὀργάνωσιν ἑνὸς Ξεν. Γιοσμᾶ. Πολὺς λόγος ἐγένετο, διὰ νὰ στηριχθῆ ἡ συνεργεία τῆς Χωροφυλακῆς μετὰ τῆς ὀργανώσεως Γιοσμᾶ, περὶ τῆς ἐπισκέψεως τοῦ Στρατηγοῦ Μήτσου κατὰ τὸ κόψιμο τῆς Βασιλόπητας ὑπὸ Γιοσμᾶ καὶ περὶ τῆς περιπτώσεως καθ' ἣν εἷς ὑπενωμοτάρχης τοῦ Η' Ἀστυνομικοῦ τμήματος Θεσσαλονίκης εἶχε θεωρήσει τὸ γνήσιον τῆς ὑπογραφῆς τοῦ ἐκδοθέντος δελτίου ταυτότητος ἑνὸς μέλους τῆς ὀργανώσεως Γιοσμᾶ. Λιαν ὀρθὴ ὑπῆρξεν ἡ παρατήρησις τοῦ Στρατηγοῦ Μήτσου, κατὰ τὴν ἀπολογίαν του, ὅτι περὶ τοῦ ἀναγνωρίσαντος τὴν ὀργάνωσιν Γιοσμᾶ Πτωτοδικείου, περὶ τῆς Νομαρχίας ἥτις ἐπόπτευεν ἐπὶ τῆς λειτουργίας τῶν Σωματείων καὶ συλλόγων κλπ. οὐδεὶς λόγος ἢ οὐδεμία εὐθύνη, ἐζητήθησαν ὅμως εὐθῦναι καὶ μάλιστα κατὰ θορυβώδη τρόπον ἀπὸ τὴν Χωροφυλακὴν διότι εἷς ὑπεν/ρχης ἐθεώρησε τὸ γνήσιον τῆς ὑπογραφῆς ἑνὸς προέδρου νομίμως λειτουργοῦντος συλλόγου. Κανεὶς δὲν ξεύρη τὶ περισσότερον νὰ ἐλέγξῃ ἢ νὰ θαυμάσῃ. Κατηγορήθη ἡ Χωροφυλακὴ ὅτι αὐτὴ ὠργάνωσε τὴν ἀντισυγκέντρωσιν ἐπὶ σκοπῷ θανατώσεως τοῦ Λαμπράκη, καὶ γενικῶς κατηγορήθη διὰ παράβασιν τοῦ ἡμίσεως σχεδὸν Ποινικοῦ Κώδικος.

Τὴν 10ην Ἰουνίου 1963 μετέβη εἰς Θεσσαλονίκην ὁ Εἰσαγγελεὺς τοῦ Ἀρείου

(17α) Εὐθὺς ὡς ὁ Μπέρτσος ἐδημοσίευσε εἰς τὴν ἐφημερίδαν τῶν Ἀθηνῶν «Ἐλευθερία», φῦλλον 18-7-1963 τὰ περὶ «τρομοκρατικῆς ὀργανώσεως ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Ὀργάνωσις Καρφίτσας», ἡ Δ/νσις Ἀστυνομίας Θεσσαλονίκης αὐθημερὸν ὑπέβαλεν εἰς τὸ ὑπουργεῖον Ἐσωτερικῶν κλπ. τὴν ὑπ' ἀριθμ. 13/12/730α ἀναφορὰν παρέχουσα τὴν ἀνωτέρω ἐξήγησιν, κατέληγεν δὲ ἡ ἀναφορὰ ἐκείνη. «Συνεπῶς ἅπαντα τὰ δημοσιευόμενα περὶ ὑπάρξεως τῆς περὶ ἧς πρόκειται τρομοκρατικῆς ὀργανώσεως, ἧς μάλιστα φέρεται ὡς ἀρχηγὸς ὁ ὑπομοίραρχος Καπελώνης Ἐμμανουὴλ τυγχάνουσι καθ' ὁλοκληρίαν ἀναληθῆ καὶ κακόβουλα».

(17β) Περὶ τοῦ ποιοῦ, τῆς πνευματικῆς δηλονότι καταστάσεως, τοῦ Παπιοπούλου Ἀθανασίου καὶ τῶν παρ' αὐτοῦ κατὰ καιροὺς ἐμφανιζομένων ὀργανώσεων καὶ τῶν ἐναντίον του μέτρων τυγχάνει εὔγλωτος ἡ ὑπ' ἀριθμ. 121/251/475ι ἀπὸ 11-7-1960 ἀναφορὰ τῆς Δ/σεως Χωροφυλακῆς Κιλκὶς πρὸς τὴν Γ.Δ.Ε.Α.

Πάγου, Κων. Κόλλιας, κατόπιν διαβήματος τοῦ κόμματος τῆς Ἑνώσεως Κέντρου «φοβουμένης συγκάλυψιν ἐνεργειῶν τρίτων προσώπων εἰς τὴν ἀνθρωποκτονίαν Λαμπράκη», ἔνθα ὁ Εἰσαγγελεὺς οὗτος, εἰς κοινὴν μετὰ τῶν εἰσαγγελέων καὶ Ἀνακριτοῦ σύσκεψιν ὑπέδειξε «α) νὰ χωρισθῇ ἡ δικογραφία διὰ τὴν ἀνθρωποκτονίαν Λαμπράκη ἐκ τῶν λοιπῶν κατηγοριῶν καὶ ὑποβληθῇ περαιωμένη μέχρι τέλους Ἰουλίου, ἵνα τὸ ταχύτερον εἰσαχθῇ εἰς δίκην καὶ β) διὰ τὴν προφυλάκισιν τυχὸν ἀξιωματικῶν Χωροφυλακῆς, καθ' ὧν θὰ συνεχίζετο ἡ ἀνάκρισις, ν' ἀπαιτηθῶσιν ἀποδείξεις ἐνοχῆς. . .» καὶ συνεχίζει ἡ ἀπὸ 5-2-1964 ἀναφορὰ τοῦ Εἰσαγγελέως Ἀρείου Πάγου (18)

«... Αἱ ἀποδείξεις αὗται ἦσαν ἀναγκαῖαι καὶ διότι δὲν ἠγνόουν ὅτι ἀπὸ μακροῦ χρόνου καὶ μέχρι σήμερον καταβάλλεται προσπάθεια ὑπὸ μὴ νομιμόφρονος μερίδος πολιτῶν ἐκμηδενίσεως καὶ ἐξουθενώσεως τῆς Ἀστυνομικῆς Ἀρχῆς. Γνωρίζουσιν οὗτοι ὅτι τὸ Κράτος εἶναι δύναμις ἐνσαρκουμένη εἰς τὰ Σώματα Ἀσφαλείας καὶ γνωρίζουσι καλῶς ὅτι ἐὰν ἐκμηδενίσωσι τὰ Σώματα Ἀσφαλείας ἐκμηδενίζουσι αὐτὸ τὸ Κράτος ...»

Ἀτυχῶς ὁ δημόσιος βίος τῆς χώρας εἶχεν ἐπὶ τοσοῦτον διαβρωθῇ καὶ καταρρακωθῇ ὥστε καὶ αὐτὴ ἡ τόσον ἀνεπίληπτος, διαυγής, ἀδαμάντινος καὶ ἐπιβεβλημένη ἐνέργεια καὶ προσπάθεια τοῦ εἰσαγγελέως τοῦ Ἀρείου Πάγου προεκάλεσε μίαν ἀνεπανάληπτον πολεμικήν, πολεμικὴν εἰς ἣν ἔλαβον μέρος καὶ δικαστικοὶ ὅλων τῶν βαθμῶν καὶ κλάδων. Εἷς ἀνώτερος δικαστικὸς ἔλεγεν ὅτι ἡ περιπέτεια τὴν ὁποίαν ἐδοκίμαζεν ἡ Χωροφυλακὴ θὰ παρήρχετο χωρὶς ν' ἀφήσῃ ἀνίατα τραύματα (δὲν εἶχον ἐπισυμβῆ εἰσέτι αἱ ἐκκαθαρίσεις 1965), ἐνῶ διέβλεπε μακρᾶς πνοῆς καὶ διαρκείας πάθη ἐν τῷ δικαστικῷ Σώματι ἐξ ἀφορμῆς τῶν ὅσων τότε ἐνεφανίζοντο κρουσμάτων. Τὸ θέμα ἐκφεύγει ἡμῶν.

Τὰ ὅσα ὁ Εἰσαγγελεὺς Ἀρείου Πάγου συνέστησεν καὶ ὑπέδειξε δύναταί τις εἰπεῖν ὅτι δὲν ἐλήφθησαν ὑπ' ὄψιν (18α).Οὐδεὶς εἰσαγγελεὺς ἐκίνησε τὸν δάκτυλον του κατὰ τοῦ συκοφαντοῦντος συνεχῶς τὴν Χωροφυλακὴν τύπου.

Δυνάμει ὑπ' ἀριθμ. 31/1963 ἐντάλματος προφυλακίσεως, ἀνακριτοῦ Γ' τμήματος Θεσσαλονίκης, Χρ. Σαρτζετάκη, τὴν 17η Ἰουλίου 1963, συλληφθεὶς προεφυλακίσθη ὁ ὑπομοίραρχος Καπελώνης Ἐμμανουήλ.

Προεφυλακίσθη ὁ Ὑπομοίραρχος Καπελώνης Ἐμμανουὴλ μὲ τὴν κατηγορίαν τοῦ ἠθικοῦ αὐτουργοῦ εἰς τὴν θανάτωσιν τοῦ Λαμπράκη καὶ εἰς βάρεα καὶ ἐπικίνδυνα τραύματα κατὰ τοῦ Τσαρουχᾶ κλπ., οὗ ἕνεκεν νέον κῦμα ἐπιθέσεων τοῦ τύπου ἐξαπελύθη κατὰ τῆς Χωροφυλακῆς (18β).

---

(18) Ἐκ τῆς εἰς τὸν ἡμερήσιον τύπον τῆς 31 Μαρτίου 1964 δημοσιευθείσης ἀναφορᾶς τοῦ εἰσαγγελέως Ἀρείου Πάγου πρὸς τὸν Ὑπουργὸν Δικαιοσύνης.

(18α) Ὁ Σ. Κωνσταντόπουλος εἰς ἄρθρον του εἰς τὴν ἐφημερίδα τῶν Ἀθηνῶν «Ἀπογευματινή», φύλλον 29-12-64 ἀναφερόμενος εἰς τὸ Βούλευμα τοῦ Συμβουλίου Πλημμελειοδικῶν τῆς 28-12-64, τὸ ὁποῖον εἶχεν ἀπορρίψει τὰς προτάσεις Ἀνακριτοῦ Σαρζετάκη καὶ εἰσαγγελέως Μπούτη, ἔγραφεν ὅτι «τὸ βούλευμα ἐδικαίωσε τὸν εἰσαγγελέα Ἀρείου Πάγου καὶ ἀπεδοκίμασεν εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο τὸν κ. Μπούτην καὶ τὸν κ. Σαρζετάκην».

(18β) Βλέπε ἀπόσπασμα καταθέσεως πρωτοδίκου Σαρτζετάκη κατὰ εἰσαγγελέως Ἀρείου

Μόνον μία μερὶς τοῦ τύπου προέβαινεν εἰς διαστολὴν τῶν πραγμάτων. Οὕτω ἡ ἐφημερὶς τῶν 'Αθηνῶν «Καθημερινὴ» εἰς τὸ φύλλον τῆς 20-7-1963 καὶ ὑπὸ τὸ σχόλιον «'Η Χωροφυλακὴ» ἔγραφε τὰ ἀκολουθα: «'Εν πρώτοις πρέπει νὰ λεχθῆ διὰ μίαν ἀκόμη φορὰν καὶ κατὰ τρόπον ἀπεριφράστως σαφῆ, τὸ ἑξῆς: Δὲν γνωρίζομεν ἐὰν αὐτὸς ὁ ὑπομοίραρχος τῆς Θεσσαλονίκης (σ.σ. πρόκειται περὶ τοῦ Καπελώνη) ὁ ὁποῖος συνελήφθη καὶ ἐτέθη εἰς ἀπομόνωσιν εἶναι ἔνοχος τῆς ἀποδιδομένης εἰς τοῦτον ἠθικῆς αὐτουργίας διὰ τὸν φόνον τοῦ Λαμπράκη. Διὰ νὰ διατυποῦται, ὅμως, ἡ τόσον βαρεῖα κατηγορία σημαίνει ὅτι ἡ ἀνάκρισις ἔχει στοιχεῖα εἰς βάρος του. Οὐδεὶς δὲ δικαιοῦται νὰ παρεμποδίση καθ' οἱονδήποτε τρόπον τὴν ἀνάκρισιν νὰ ἐπιτελέση τὸ ἔργον της ὅπως αὐτὴ νομίζει, ὅτι πρέπει νὰ τὸ ἐπιτελέση· Ὅταν ἡ ὑπόθεσις θὰ φθάση εἰς τὸ ἀκροατήριον, θὰ μάθωμεν ἐὰν ἡ ἀνάκρισις καλῶς ἢ κακῶς. Σημειοῦμεν, μάλιστα, ὅτι ἡ τέως Κυβέρνησις, μὲ τὴν ὁποίαν, ἐξ ἀφορμῆς τῆς συλλήψεως τοῦ ὑπομοιράρχου, ἡ ἀντιπολίτευσις προσπαθεῖ νὰ συνδέση τὰς τυχὸν εὐθύνας του, εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ἐδήλωσεν ὅτι ἐπιθυμεῖ νὰ ἀφεθῆ ἡ δικαιοσύνη νὰ ἐκτελέση τὴν ἀποστολήν της. Αἱ δὲ ἐνέργειαι της ὑπῆρξαν συμφωνοι μὲ τὰς δηλώσεις της. Καὶ ταῦτα μὲν ὡς πρὸς τὴν περίπτωσιν τοῦ ὑπομοιράρχου. Κατὰ κανένα, ὅμως, τρόπον δὲν πρέπει νὰ συνδέεται ἡ περίπτωσις αὐτὴ μὲ ὅλον τὸ Σῶμα τῆς Χωροφυλακῆς. Τὸ Σῶμα αὐτὸ τιμᾶται ἀπὸ τὸν λαὸν ἀνεξαρτήτως κομματικῆς παρατάξεως, πλὴν τῶν κομμουνιστῶν. Καὶ διότι εἶναι Σῶμα καλὸν καὶ διότι πόσον καλὸν εἶναι τὸ ἀπέδειξεν ἐμπράκτως, συνεχῶς δὲ κατὰ τὴν τελευταίαν εἰκοσιπενταετίαν (19).

'Η προφυλάκισις τοῦ ὑπομοιράρχου Καπελώνη, ἡ ἀνάκλησις εἰς 'Αθήνας τοῦ στρατηγοῦ Μήτσου Κων. καὶ τοῦ Συν/ρχου Καμουτσῆ Εὐθ., αἱ καθημεριναὶ ὑποβολιμαῖαι εἰδησεογραφίαι τοῦ τύπου περὶ ἐπικειμένης προφυλακίσεως καὶ ἄλλων 'Αξιωματικῶν, αἱ ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως Πιπινέλη παρασχεθεῖσαι ἐλευθερίαι διὰ τοῦ τύπου καὶ τῆς χρησιμοποιήσεως καὶ αὐτοῦ τοῦ κρατικοῦ Ραδιοφώνου ὑπὸ τῆς ΕΔΑ εἶχον ἐπιφέρει σοβαρὸν κλονισμὸν τοῦ ἠθικοῦ τῶν ἀνδρῶν τῆς Δ/νσεως 'Αστυνομίας Θεσσαλονίκης, οἵτινες ἀπο παρακολουθοῦντες εἶχον μεταβληθῆ πλέον εἰς παρακολουθουμένους. Πρὸς ἀντιμετώπισιν τῆς καταστάσεως ταύτης τὸ 'Αρχηγεῖον Χωρ/κῆς ἐξέπεμψε, διὰ τοῦ ἀσυρμάτου, τὸ πρῶτον σχετικῶς ἐνημερωτικὸν ἀκόλουθον μήνυμα :

Πάγου Κων. Κόλλια εἰς 'Αθηναϊκὰς ἐφημερίδας 16-7-1964, ἔνθα ὁ πρωτοδίκης οὗτος ἐκθέτει τὸ περιεχόμενον τηλεφωνικῆς του συνδιαλέξεως μετὰ τοῦ Εἰσαγγελέως τούτου τόσον διὰ τὴν παρατηρουμένην καθυστέρησιν διὰ τὴν περαίωσιν τῆς ἀνακρίσεως ὅσον καὶ διὰ τὴν προφυλάκισιν 'Αξιωματικῶν Χωροφυλακῆς καὶ ἰδία τοῦ ὑπομ. Καπελώνη. Εἶχεν ἐναντιωθῆ σαφῶς ὁ εἰσαγγελεὺς τοῦ 'Αρείου Πάγου κατὰ τῆς προχειρότητος ἐν τῇ ἐφαρμογῇ τοῦ μέτρου τῆς Προφυλακίσεως καὶ εἶχε χαρακτηρίσει τὰς προφυλακίσεις ὡς πληττούσας «τὸν πολιτειακὸν 'Οργανισμόν».

(19) 'Ομιλῶν ἐνώπιον τῆς Βουλῆς ὁ τέως 'Υπουργὸς τῶν 'Εσωτερικῶν Γ. Ράλλης τὴν 26-7-1963 διετράνου : «'Εὰν κάποιος ἀπὸ τὴν Χωροφυλακήν, ἕνας ἢ δύο ἢ τρεῖς ἢ τέσσαρες ἀπὸ τὴν διοίκησιν εὐθύνονται διὰ τὰ ὅσα συνέβησαν εἰς τὴν Θεσσαλονίκην, πρέπει νὰ εἰσαχθοῦν εἰς δίκην καὶ νὰ τιμωρηθοῦν. Αὐτὸ ὅμως δὲν σημαίνει ὅτι ἐπειδὴ εὑρέθησαν τέσσαρες παλιάνθρωποι εἰς ἕνα Σῶμα 20.000, πρέπει νὰ κατηγορηθῆ ὁλόκληρον τὸ Σῶμα».

ΣΗΜΑ (Τηλ/κῶς)

Ἀπὸ : Ἀρχηγεῖον Βασ. Χωρ/κῆς
Πρὸς : Δ/ντὴν Δ/νσεως Ἀστυνομίας Θεσσαλονίκης
Κοιν : Ἁπάσας Ἀνωτέρας Δ/σεις Χωρ/κῆς

Ἀριθ. 102/155/123
27.7.63

Παρακολουθῶ μετὰ προσήκοντος ἐνδιαφέροντος καὶ μελετῶ μετὰ προσοχῆς ὑμετέρας ἀναφορὰς σχετικὰς μὲ ἀναληφθείσας ἐπιθέσεις κομμουνιστῶν Θεσσαλονίκης ἐπιχειρούντων ἀνενδότως, συστηματικῶς καὶ βάσει προμελετημένου σχεδίου ἐξάρθρωσιν Εἰδικῶν Ὑπηρεσιῶν Ἀσφαλείας ὑμῶν, μείωσιν ἠθικοῦ ὀργάνων καὶ ἐξουδετέρωσιν Ὑπηρεσιῶν σας καὶ ἐν τέλει ἀνεξέλεγκτον ὑπονόμευσιν καὶ διάβρωσιν Κρατικῆς ὑποστάσεως ΣΤΟΠ.

Ἑπόμενοι προγενεστέρων προφορικῶν καὶ ἐγγράφων διαταγῶν μου συνιστῶ ὅπως καταστήσητε δῆλον εἰς ὁλόκληρον προσωπικὸν ὑμῶν ὅτι Χωροφυλακὴ συνεχίζει ἀπερίσπαστος ἐκτέλεσιν ἀποστολῆς της καὶ δὲν δύναται καμφθῆ ἀπὸ τὰ κοάσματα καὶ ἐν κρυπτῷ συσκέψεις κομμουνιστῶν, οἵτινες ἐκμεταλλευόμενοι κατὰ κόρον ἀτυχὲς συμβεβηκὸς θανάτου Λαμπράκη, προσπαθοῦν ἐμφανίσουν καὶ καταστήσουν ἔνοχον τὴν Χωρ/κήν, νὰ μειώσουν τὸ κῦρος της καὶ ἐπιτύχουν ὑποτόνωσιν δραστηριότητός της ΣΤΟΠ.

Πρέπει καὶ ἡ κοινὴ γνώμη Θεσσαλονίκης νὰ πληροφορηθῇ ὅτι Χωροφυλακὴ ἵσταται ἀκλόνητος, ἀμείωτος καὶ πάντοτε ἰσχυρὰ διὰ νὰ ἐπιβάλῃ Κράτος Νόμου καὶ προστατεύσῃ φιλονόμους πολίτας καὶ ὑγιῶς σκεπτομένην κοινωνίαν ἀπὸ ἐπιβουλὰς κομμουνιστῶν καὶ ἀνατρεπτικά των σχέδια, ἅτινα δὲν ἔχουν δύναμιν νὰ ὑλοποιήσουν διότι τὸ Κράτος εἶναι πάνοπλον, ἰσχυρὸν καὶ ἐνήμερον ἐπιβουλῶν των ΣΤΟΠ.

Τὸ Σῶμα ἡνωμένον ἀντιμετωπίζει μὲ θάρρος, ψυχραιμίαν καὶ ἀπόλυτον ἠρεμίαν ἀνένδοτον δραστηριότητα κομμουνιστῶν καὶ συμπαρίσταται ὡς εἷς ἄνθρωπος παρὰ πλευρὸν ἐκείνων οἵτινες πιστοὶ τηρηταὶ Νόμων Πατρίδος προμαχοῦν εἰς ἅπαντα διαμερίσματα Χώρας δι' ἐξασφάλισιν ἡσυχίας πολιτῶν, προάσπισιν Κράτους καὶ ἐξουδετέρωσιν ἐπιβουλευομένων ἐλευθερίαν Ἑλλήνων ΣΤΟΠ.

Ἄνδρες ὑμῶν ἀσχολούμενοι μὲ δίωξιν κομμουνισμοῦ ἐκτελοῦν ὑψηλὴν ἀποστολὴν καὶ θεωρούμενοι ὡς ἐπίλεκτοι καὶ γενναῖοι δέον ὅπως μὴ ἐπηρεάζωνται ἀπὸ φληναφήματα καὶ συνωμοτικὰς ἐκδηλώσεις κομμουνιστῶν ΣΤΟΠ.
Συμπαριστάμεθα εἰς προσπαθείας των καὶ δέον εἶναι βέβαιοι ὅτι ἐφ' ὅσον ἀγρυπνοῦν καὶ μοχθοῦν δι' ἐφαρμογὴν κειμένων Νόμων θὰ μᾶς ἔχουν συμπαραστάτας των καὶ συναντιλήπτορας ΣΤΟΠ.

Οὐδεὶς θ' ἀφεθῇ ἀνυπεράσπιστος καὶ βορὰ εἰς μανίαν κομμουνιστῶν ΣΤΟΠ Παροῦσα ἀναγνωσθῇ ἐν συγκεντρώσεσιν ἀνδρῶν καὶ ἀναπτυχθῇ προσηκόντως.

Ὁ Ἀρχηγὸς Γ. Βαρδουλάκης–Ἀντιστράτηγος

Δυστυχῶς ὅμως οὔτε οἱ ἁρμόδιοι τῆς Δικαιοσύνης παράγοντες οὔτε οἱ Κυβερνη-

τικοὶ ἰθύνοντες ἐξεδήλουν τὴν ἐνεργὸν συμπαράστασιν των, πρὸς τὸ συκοφαντούμενον Σῶμα τῆς Χωροφυλακῆς.

Ἡ αὐτοπεποίθησις καὶ ἡ βαθεῖα πίστις τῶν βαθμούχων τοῦ Σώματος ἀπὸ τῶν ἀρχῶν Αὐγούστου ἤρχισε ν' ἀποκαθιστᾶ τὸ ἐπὶ δύο καὶ πλέον μῆνας βαρέως τρωθὲν ἠθικὸν τῶν ἀνδρῶν καὶ ἀπὸ τῆς 4 Αὐγούστου ἐπανελήφθη ἡ παρακολούθησις τῶν ἡγετῶν καὶ τῶν γραφείων τῆς ἀριστερᾶς.

Οἱ κομμουνισταὶ ἀντέδρων τόσον διὰ τοῦ δημοσιογραφικοῦ θορύβου, ὅσον καὶ διὰ προσχεδιασμένων παραστάσεων καὶ καταγγελιῶν εἰς τὰς δικαστικὰς ἀρχὰς ὅτι δῆθεν ἡ παρακολούθησις ἀποβλέπει εἰς τὴν τρομοκράτησιν τῶν μαρτύρων διὰ τὴν ὑπόθεσιν Λαμπράκη.

Ἐν τῇ προαναφερθείσῃ ἀναφορᾷ του ὁ εἰσαγγελεὺς Ἀρείου Πάγου ἀνέφερεν ὅτι εἰσαγγελεῖς καὶ ἀνακριτὴς εἶχον ὑποσχεθῆ τὴν περαίωσιν τῆς περὶ ἀνθρωποκτονίας Λαμπράκη δικογραφίας καὶ ὅτι ὅσον ἀφορᾷ τὴν προφυλάκισιν Ἀξ/κῶν Χωρ/κῆς θὰ ἐτήρουν τὰς ὑποδείξεις του περὶ ὑπάρξεως βασίμων ἀποδείξεων.

Οὐδὲν ἐκ τούτων ἐτηρήθη. Ἡ ἀνάκρισις ὄχι μόνον δὲν ἐχωρίσθη ἀλλὰ μετεβλήθη εἰς μίαν διαρκῆ ἀπειλὴν κατὰ τῆς Χωροφυλακῆς καὶ ὑπὸ τὴν ἔννοιαν ταύτην δὲν δυνάμεθα ν' ἀντιπαρέλθωμεν τὰ ὅσα ἠκούσθησαν, ἐλέχθησαν καὶ ὑπεστηρίχθησαν κατὰ τὴν επ' ἀκροατηρίω διαδικασίαν ὅσον ἀφορᾷ τὴν διενεργηθεῖσαν ἀνάκρισιν.

Ὁ Στρατηγὸς Μήτσου ὡμίλησε κατ' ἐπανάληψιν περὶ κλειστῆς δικογραφίας καὶ παρ' οὐδενὸς παράγοντος δὲν ἀντελέχθη τι, δὲν ἐπετράπη εἰς δεινῶς κατηγορούμενον ἄτομον ν' ἀπολογηθῇ μετὰ συνηγόρου. Κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς 8-12-66 ὁ κατέχων τὴν εἰσαγγελικὴν ἕδραν παρετήρησεν πρὸς τὸν ἐπικαλούμενον μέθην κατὰ τὴν ἑσπέραν τῆς 22-5-1963 Σπυρ. Γκοτζαμάνην «Ὁ κ. Παπαντωνίου (εἰσαγελεὺς) λέγει ὅτι ὅταν σὲ «μύρισε». δὲν ἦσουν μεθυσμένος», ὁ δὲ Γκοτζαμάνης ἀπήντησεν λίαν εὐστόχως «Αὐτὸ λέει. Ἀλλὰ κανεὶς δὲν βρέθηκε νὰ μὲ ἐξετάσῃ. Ἔπρεπε νὰ πάρουν τὸ αἷμα μου καὶ νὰ τὸ ἐξετάσουν». Εἰς μίαν τόσον ἀτυχῆ παρατήρησιν μία τόσον ἐπιτυχὴς καὶ ἐπιστημονικὴ ἀπάντησις. Διὰ τὸ ἴδιον θέμα ὁ διάλογος μεταξὺ Γκοτζαμάνη καὶ εἰσαγγελέως προσδίδει ἐπίσης ἰδιαίτερον ἐνδιαφέρον ἐν συνεχείᾳ Εἰσαγγ. «Στὸν ἀνακριτὴ εἶπες ὅτι ἦσουν μεθυσμένος;» Γκοτζαμάνης: «Ναὶ καὶ ὁ κ. Ἀνακριτὴς μοῦ εἶπε—Σπυρᾶκο, σοῦ δίνω τὸ λόγο μου τῆς τιμῆς μου ὅτι εἶσαι ἀθῶος. Ἐγὼ θὰ σὲ πάω στὸ σπίτι σου ἂν πῇς ποίοι σὲ βάλανε. . . .» (!!!). Εἴπομεν καὶ ἀνωτέρω ὅτι πολλοὶ τῶν μαρτύρων ἰσχυρίσθησαν ὅτι ἄλλα εἶπον αὐτοὶ κατὰ τὴν ἀνάκρισιν καὶ ἄλλα ἐγράφησαν εἰς τὰς καταθέσεις ποὺ ὑπεγραψαν. Ἐκ τῶν πρακτικῶν τῆς 24-10-66 προκύπτει ὅτι ὁ δημοσιογράφος Μαλέογλου ἰσχυρίσθη ἐπιμόνως ὅτι ὁ ἀνακριτὴς δὲν κατεχώρησεν ὅσα καὶ ὅπως αὐτὸς κατέθεσεν, ἀλλ' ὅτι συνετάγη μιὰ κατάθεσις δι' ἐπιλογῆς, κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ ἀνακριτοῦ, σημείων ἐκ τῆς καταθέσεως του. Χαρακτηριστικῶς ὡμίλησε περὶ «ποτ-πουρὶ» τοῦ Ἀνακριτοῦ. Ταῦτα πάντα καὶ ὅσα ἐν τοῖς πρόσθεν ἀνεφέραμεν ὡδήγησαν τὸν Στρατηγὸν Μήτσου νὰ ὁμιλήσῃ περὶ προκαταλήψεως ἐναντίον τῶν κατηγορουμένων, τὸν δὲ τόσον μετριοπαθῆ συνήγορον τοῦ κατηγορουμένου Καπελώνη, δικηγόρον Κατσαούνη, νὰ διακηρύξῃ πρὸς τὸ δικαστήριον τὴν 22-11-66, σχολιάζων τὴν κατάθεσιν τοῦ Μπέτρσου: «ὅτι ἡ μάρτησεν ἡ δικαιοσύνη, ὅτι ἡ ἀνάκρισις ἐξετράπη, ὅτι ἡ ἔλλειψις

προανακρίσεως ἔβλαψε τὴν ὅλην ὑπόθεσιν καὶ ὅτι ὁ τύπος δὲν ἐστάθη τότε εἰς τὸ ὕψος του....».

Ὑπὸ τοιαύτας συνθήκας κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ Β' δεκαημέρου μηνὸς Σ/βρίου 1963 ἐξεδόθησαν ὑπὸ τοῦ Ἀνακριτοῦ, συμφωνοῦντος καὶ τοῦ Εἰσαγγελέως, ἐντάλματα φυλακίσεως ἐναντίον ἑτέρων 4 Ἀξ/κῶν τῆς Χωροφυλακῆς, ὧν ἡ ἐκτέλεσις διετάχθη διὰ τῆς ἀκολούθου διαταγῆς Ἀρχηγείου Χωρ/κῆς:

ΕΜΠΙΣΤΕΥΤΙΚΗ — Ἐξ. Ἐπείγουσα

Πρὸς Δ/νσιν Ἀστυν. Θεσ/νίκης
Συν/ρχην κ. Κρέτσαν Κων/νον
ΚΟΙΝ. Ὑπουργεῖον Ἐσωτερ. (Γ.Δ.Χ.)
» Εἰσαγγελίαν Πρωτοδ. Θεσ/νίκης
» Ποιν. Φακ. λοιπῶν Ἀξ/κῶν

Ἀρχηγεῖον Βασ. Χωροφυλακῆς
Δικαστικὸν Γραφεῖον
Ἀριθ. Πρωτ. 6096/5/3
Ἀθῆναι τῇ 16η Σ/βρίου 1963
Συνημ. φύλλα 17.

ΘΕΜΑ: Ἐκτέλεσις τῶν ὑπ' ἀριθμ. 34, 35, 36, καὶ 37/13-9-1963 ἐνταλμάτων προφυλακίσεως τοῦ ἐν Θεσ/νίκῃ Ἀνακριτοῦ Γ' Τμήματος.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὰ ὑπ' ἀριθ. 11394, 11395, 11396, 11397 τῆς 14-9-1963 ἔγγραφα τῆς Εἰσαγγελίας Πρωτοδικῶν Θεσ/νίκης, δι' ὧν διαβιβάζονται ἡμῖν πρὸς ἐκτέλεσιν τὰ ὑπ' ἀριθμ. 34/13-9-1963, 35/13-9-1963, 36/13-9-1963 καὶ 37/13-9-1963 ἐντάλματα προφυλακίσεως τοῦ ἐν Θεσ/νίκῃ Ἀνακριτοῦ Γ'. Τμήματος ἀντιστοίχως κατὰ τῶν:

1) Ὑποστρατήγου Χωρ/κῆς Κων/νου Μήτσου (τὸ ὑπ' ἀριθ. 34/1963).
2) Συν/ρχου Χωρ/κῆς Εὐθυμίου Καμουτσῆ (τὸ ὑπ' ἀριθ. 35/1963).
3) Ἀντ/ρχου Χωρ/κῆς Μιχαὴλ Διαμαντοπούλου (τὸ ὑπ' ἀριθ. 36/1963)
4) Μοιράρχου Τρύφωνος Παπατριανταφύλλου (τὸ ὑπ' ἀριθ. 37/1963).

ὡς καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. 1/36/62κδ'-6-9-1963 ἀναφορὰν τῆς Δ/νσεως Ἀστυνομίας Θεσ/νίκης κοινοποιοῦσαν τὸ ὑπ' ἀριθ. 66/16-9-1963 σῆμα τῆς 87ης Στρ. Δ/σεως, περὶ τοῦ λίαν ἀκαταλλήλου τῶν Στρατιωτικῶν Φυλακῶν Θεσ/νίκης, πρὸς κράτησιν ἐν αὐταῖς Ἀξ/κῶν.

Ἰδόντες καὶ τ' ἄρθρα 300 Σ.Π.Κ., 242 παρ. 4, 303 παρ. 13 ἐδ. β'. Κανονισμοῦ Ὑπηρεσίας Χωρ/κῆς, 113 παρ. 1 καὶ 2 Ν.Δ. 3365/22-9-1955, ἄρθρον 44 Κανονισμοῦ Στρατιωτικῶν Δικαστηρίων καὶ Γραφείων ἀσκούντων τὴν ποινικὴν δίωξιν καὶ ἄρθρον 283 παρ. 2 Κ.Π.Δ.,

Διατάσσομεν

1. Τὴν σύλληψιν τῶν ἀνωτέρω τεσσάρων (4) Ἀξ/κῶν καὶ ἔγκλεισιν τούτων εἰς τὸ Πειθαρχεῖον τῆς Ἀστυνομικῆς Δ/νσεως Θεσ/νίκης.

2. Ὁ Δ/ντὴς Ἀστυνομίας Θεσ/νίκης Συν/ρχης κ. Κρέτσας Κων/νος νὰ συντάξῃ ἐκθέσεις φυλακίσεως δι' ἕκαστον τῶν εἰρημένων, τὰς ὁποίας νὰ ἀποστείλῃ ἀπ' εὐθείας εἰς τὴν Εἰσαγγελίαν Πρωτοδικῶν Θεσ/νίκης.

3. Νὰ ἀναφερθῇ ἡμῖν ἐκτέλεσις.

Ὁ Ἀρχηγὸς Γ. Βαρδουλάκης - Ἀντιστράτηγος

Ἐνῷ τὰ ἐντάλματα φυλακίσεως εὑρίσκοντο ἀκόμη καθ' ὁδὸν πρὸς τὸν προορισμὸν τῆς ἐκτελέσεως, ἥτις συνετελέσθη τὴν 17 Σ/βρίου 1963, ὁ εἰς τὸ ἐξωτερικὸν Ραδιοφωνικὸς Σταθμὸς τοῦ Κ.Κ.Ε. (Φωνὴ τῆς Ἀλήθειας) τὴν 16ην Σ/βρίου καὶ κατὰ τὴν μεσημβρινὴν ἐκπομπὴν (ὧραι 14-15) εἰς σχόλιον του «Μετὰ τὴ προφυλάκιση» ἀνέφερε καὶ τὰ ἑξῆς: «Ἡ εἴδηση γιὰ τὴ προφυλάκιση τοῦ ἐπιθεωρητοῦ Χωρ/κῆς τῆς Β. Ἑλλάδας στρατηγοῦ Μήτσου τῶν Συνταγματαρχῶν Καμουτσῆ καὶ Διαμαντοπούλου καὶ τοῦ Μοιράρχου Παπαντριανταφύλλου, συγκλονιστικὴ καθ' ἑαυτὴ δὲν ἦλθε παρὰ νὰ ἐπιβεβαιώσῃ καὶ δικαστικὰ τὴν ἐνοχὴ τῶν πραγματικῶν ὀργανωτῶν τῆς δολοφονίας τοῦ ἀξεχάστου πρωταθλητὴ τῆς εἰρήνης καὶ τῆς δημοκρατίας Γρηγόρη Λαμπράκη. Ἦταν ἤδη πασίγνωστο, ἦταν πεποίθηση ὅλου τοῦ λαοῦ, ὑπῆρχαν ὅλα τὰ στοιχεῖα καὶ ἀτράνταχτες ἀποδείξεις, ὅτι τὸ στυγερὸν ἔγκλημα τῆς Θεσσαλονίκης ὀργανώθηκε καὶ ἐκτελέσθηκε ἀπὸ τὴν ἀστυνομοκρατία ἀπὸ τὸν κρατικὸ καὶ παρακρατικὸ μηχανισμὸ τῆς βίας, ἀπὸ τὴν ἴδια τὴν Κυβέρνηση τῆς ΕΡΕ, ἀπὸ τὸ Παλάτι, τὴν ΚΥΠ καὶ τοὺς ξένους ποὺ ὀργανώνουν, χρηματοδοτοῦν καὶ κατευθύνουν τὸ μηχανισμὸ αὐτὸ στὸ ἔργο τῆς βίας καὶ τοῦ ἐγκλήματος. Τὸ Κ.Κ.Ε. ἐπίσημα καὶ ἀνοιχτὰ κατήγγειλε ὅτι πραγματικοὶ ὀργανωτὲς τοῦ ἐγκλήματος εἶναι ἡ Κυβέρνηση τῆς ΕΡΕ, προσωπικὰ ὁ ἴδιος ὁ Καραμανλῆς, τὸ Παλάτι, ἡ ΚΥΠ. καὶ οἱ Ἀμερικανοὶ ἰμπεριαλιστές...........

«Ὅτι ἔγινε ὡς τώρα πρὸς τὴν κατεύθυνση τῆς ἀποκάλυψης καὶ σύλληψης τῶν ἐνόχων τῆς δολοφονίας, ἔγινε κατω ἀπὸ τὴ σκληρὴ καὶ ἀδιάκοπη πάλη τοῦ λαοῦ, ἔγινε χάρις στὴν εὐψυχία καὶ τὴ λεβεντιὰ τῶν ἁπλῶν ἀνθρώπων τοῦ λαοῦ.... ἔγινε χάρις στὸ λαϊκὸ σεισμὸ τὴν ἡμέρα τῆς κηδείας τοῦ Λαμπράκη........»!!!

Τὶ νὰ θαυμάσῃ περισσότερον κανείς, τὴν ἀναισχυντίαν, τὴν θρασύτητα, τὴν δολιότητα ἢ τὴν ἀσυγκράτητον καὶ ἀδίστακτον συλλήβδην συκοφαντικὴν ἐκστρατείαν ἐναντίον τῶν θυμάτων μιᾶς ἀπεριγράπτως νοθευμένης δημοσίας ζωῆς...

Ἡ προφυλάκισις διετάχθη διὰ μὲν τοὺς Στρατηγὸν Μήτσου Κων., Συν/ρχην Καμουτσῆν Εὐθ. καὶ Ἀν/ρχην Διαμαντόπουλον Μιχ. ὑπὸ τὴν κατηγορίαν τῆς συνεργίας εἰς ἀνθρωποκτονίαν ἐκ προθέσεως καὶ εἰς ἐπικίνδυνον σωματικὴν βλάβην, ἤτοι ὅτι «ἀπὸ κοινοῦ.... ἀλλὰ καὶ κατ' ἰδίαν ἕκαστος ἐκ προθέσεως παρέσχον εἰς ἄλλους συνδρομὴν πρὸ τῆς τελέσεως καὶ κατὰ τὴν τέλεσιν...., τὸ μὲν ψυχικὴν διὰ τῆς κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἄνω ἐγκλήματος ἐνθαρρύνσεως τῶν δραστῶν διὰ τῆς παρουσίας (των) εἰς τὸν αὐτὸν τόπον τελέσεως τοῦ ἐγκλήματος τούτου, καὶ δι' ὑποσχέσεως περὶ παροχῆς βοηθείας μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν διὰ συγκαλύψεως τῶν ἰχνῶν τοῦ ἐγκλήματος, μὴ διώξεως καὶ μὴ συλλήψεως τῶν δραστῶν καὶ ἀποκρύψεως τῶν μέσων τελέσεως αὐτοῦ, τὸ δὲ ὑλικὴν, διότι κατὰ νόμον ὑπόχρεοι ὅπως ἀποτρέψωσι....». Ἐν ἄλλοις

λόγοις εἷς Ὑποστράτηγος, δύο Συνταγματάρχαι καὶ εἷς Μοίραρχος προεφυλακίσθησαν διότι ἀφοῦ ἦλθον προηγουμένως εἰς συνεννόησιν μετὰ τοῦ ὑποκόσμου τῆς Θεσ/νίκης, εἰς ὃν ἀνῆκον οἱ φυσικοὶ αὐτουργοί, συναπεφάσισαν μετ' αὐτοῦ τὴν ἀνθρωποκτονίαν κλπ. καὶ ἐπέλεξαν ὡς μέσον ἐγκληματικῆς δραστηριότητος τὸ τρίκυκλον αὐτοκίνητον, ἔμεινε δὲ ἄνευ οὐδεμιᾶς σημασίας καὶ αὐτὸ τὸ γεγονὸς ὅτι προσεφέρθησαν Λεωφορεῖα εἰς τὸ θῦμα διὰ τὴν μετακίνησιν, καὶ παρέσχον ἐν συνεχεία τὴν ἀνωτέρω συνδρομὴν εἰς τοὺς Γκοτζαμάνην κλπ. ! ! !

Ἡ εἴδησις μεταδοθεῖσα δι' ὅλων τῶν μέσων συνεκλόνισε τὸ πανελλήνιον, συνετάραξεν ἐκ θεμελίων τὸ Σῶμα τῆς Χωροφυλακῆς. Ἡ κοινὴ λογικὴ καὶ κάθε δεδομένον ἐξετοπίσθησαν πρὸ τῶν ἐκδοθέντων ἐνταλμάτων προφυλακίσεως. Εἰς τὴν συνείδησιν ὁλοκλήρου τοῦ Σώματος εἶχε δημιουργηθῆ ἡ πεποίθησις περὶ διοικητικῶν εὐθυνῶν Ἀξιωματικῶν τινῶν τῆς Δ/νσεως Ἀστυνομίας Θεσσαλονίκης διὰ τὰ λαβόντα χώραν λυπηρὰ γεγονότα ἀλλ' οὐδεὶς ἦτο δυνατὸν νὰ ἀνεχθῆ τοιοῦτον ξεπεσμὸν τῶν Ἀξιωματικῶν τοῦ Σώματος, νὰ συνεργάζωνται εἰς κοινὰ ἐγκλήματα. Οἱ ἐχθροὶ τῆς τάξεως ἐνεφανίσθησαν θρασεῖς καὶ ἀπειλητικοί. Καὶ δὲν ἦσαν μόνον αἱ διαταχθεῖσαι προφυλακίσεις, ἀλλ' ἀφίετο νὰ νοηθῆ ὅτι θὰ ἐπακολουθήσωσι καὶ ἕτεραι συλλήψεις ὀργάνων τῆς Χωροφυλακῆς.

Σύγχισις, χάος, ἀβεβαιότης, ἀπελπισία, ἐντροπὴ καὶ ἀγανάκτησις, ὅλα ὁμοῦ ἀπετέλουν τὸ γνώρισμα ὅλων τῶν στιγμῶν καὶ τῶν εἰκοσιτετραώρων ποὺ ἐπηκολούθησαν εἰς τὸ Σῶμα τῆς Χωροφυλακῆς.

Ἡ Κυβέρνησις δὲν εὗρεν τὴν δύναμιν ν' ἀπευθύνη δύο λόγια πρὸς τὸ τόσον πληττόμενον καὶ δεινοπαθοῦν Σῶμα τῆς Χωροφυλακῆς. Ἡ ἡγεσία τοῦ Σώματος εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην ἐστάθη ἀξία τῆς θέσεως της καὶ ἀπηύθυνε αὐθημερὸν διὰ τοῦ ἀσυρμάτου τὸ ἀκόλουθον ἀξιόλογον μήνυμα :

ΑΠΟ : Ἀρχηγεῖον Βασ. Χωροφυλακῆς

ΠΡΟΣ : Ἀπάσας Ὑπηρεσίας Χωροφυλακῆς

ΚΟΙΝ : Ὑπουργεῖον Ἐσωτερικῶν
α) Γραφεῖον κ. Ὑφυπουργοῦ
β) Γ.Δ. Χωροφυλακῆς
γ) Γ.Δ.Ε. Ἀσφαλείας
δ) Γ.Ε.Δ.Π.Α. Χώρας
Διευθύνσεις καὶ Τμήματα Ἀρχηγείου

Ἀριθμ. Πρωτ. 102/155/122β 16-9-63

Ἀνακοινώσατε ἐν προσκλητηρίῳ εἰς ἅπαντας τοὺς ἄνδρας, ὅτι ἡ ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΗ διέρχεται μίαν δοκιμασίαν καὶ ἐξ αὐτῆς δέχεται συντονισμένα πυρὰ ἐπιθέσεως ὠργανωμένων Κομμουνιστῶν, ἀνατροπέων καθεστηκυίας τάξεως ΣΤΟΠ. Τὸ Σῶμα διαθέτει ἀνεξαντλήτους ἠθικὰς δυνάμεις καὶ θὰ ἀποδειχθῆ γενναῖον, ἱκανὸν καὶ ξένον πρὸς πᾶσαν ἐπίμεμπτον ἀντιϋπηρεσιακὴν ἐνέργειαν ΣΤΟΠ. Συνεχίζοντες τὴν παράδοσιν τῶν χιλιάδων νεκρῶν ἡρώων τοῦ Σώματος καὶ οἱ ἐπιζῶντες, γενναῖοι καὶ ὑπερήφανοι, ὑπέρμαχοι τῆς ἰδέας τῆς ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΗΣ,

θὰ παραμείνουν σταθεροὶ καὶ ἀκλόνητοι εἰς τὰς θέσεις των, πιστοὶ θεματοφύλακες τῶν Ἐθνικῶν μας ἰδεωδῶν ΣΤΟΠ. Οἱ κοασμοὶ τῶν βατράχων τοῦ Κ.Κ.Ε., δὲν θὰ εὕρουν ἀπήχησιν εἰς τὰς ψυχὰς τῶν Ἑλλήνων, διότι τοὺς γνωρίζουν ὡς σφαγεῖς, ἀνατροπεῖς καὶ ὑπονομευτάς, τῆς Ἐθνικῆς, Κρατικῆς, Πολιτικῆς καὶ Κοινωνικῆς των ὑποστάσεως καὶ νὰ εἶσθε βέβαιοι ὅτι ἡ Δικαιοσύνη τῆς Πατρίδος, εἰς τὴν ὁποίαν ἐμπιστευόμεθα τὴν τιμήν μας, θὰ εἴπῃ τὴν τελευταίαν λέξιν ΣΤΟΠ. Θὰ ἀποδειχθῇ ὅτι ἡ ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΗ δὲν εὑρίσκεται ἀναμεμιγμένη εἰς σκοτεινὰς ὑποθέσεις καὶ ἐγκλήματα ΣΤΟΠ. Πιστεύουν οἱ Κομμουνισταὶ ὅτι ὁ θάνατος τοῦ Λαμπράκη, θὰ ἀποβῇ σωτήριον σύνθημα τῶν πολιτικῶν των ἐπιδιώξεων ΣΤΟΠ. Ἐδήλωσε σημαῖνον Κομμουνιστικὸν Στέλεχος εἰς Θεσσαλονίκην, ὅτι ὁ θάνατος τοῦ Λαμπράκη, τοὺς ἔσωσε γιὰ πάντα καὶ τοὺς ἔδωσε εὐκαιρίαν πρὸς ἀνοικτὴν κατὰ τοῦ Σώματος ἐπίθεσιν ΣΤΟΠ. Ἐπαναλαμβάνω ὅτι ἡ ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΗ διαθέτει ἀνεξαντλήτους ἠθικὰς δυνάμεις, εἶναι ξένη καὶ ἀδέσμευτος ἀπὸ πᾶσαν ὕποπτον καὶ σκοτεινὴν ραδιουργίαν ΣΤΟΠ. Δρᾷ, κινεῖται καὶ ἐνεργεῖ ὑπὸ τὸ φῶς τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ὄμματα τῆς Ἑλληνικῆς κοινωνίας, τῆς ὁποίας ἐτάχθη ἀκοίμητος φρουρὸς καὶ φύλαξ ΣΤΟΠ. Διατηρήσατε τὴν ψυχραιμίαν σας, ἤρεμοι, ἀπτόητοι, σταθεροὶ εἰς τὰς ἐπάλξεις τοῦ Καθήκοντος, ἠνωμένοι, πειθαρχικοὶ εἰς τὴν ἰδέαν τῆς Πατρίδος μὲ τὴν στερρὰν πεποίθησιν ὅτι ἡ ἀλήθεια θὰ εὕρῃ δικαίωσιν ΣΤΟΠ. Ἡ σταθερὰ ἀφοσίωσις εἰς τοὺς πατρίους θεσμοὺς καὶ ἡ ἀμετάθετος ἐμμονή σας εἰς τὴν ἰδέαν τῆς Πατρίδος, ἄς εἶναι ἡ ὑψίστη Ὑπηρεσία, τὴν ὁποίαν εἰς τὴν δύσκολον αὐτὴν καμπὴν τῆς Ἱστορίας τοῦ Σώματος καλεῖσθε νὰ προσφέρετε.

Ὁ Ἀρχηγὸς Γ. Βαρδουλάκης — Ἀντιστράτηγος

Ἐκτὸς τούτου καὶ παρὰ τὰς δεσμευτικὰς καὶ ἀπαγορευτικὰς διατάξεις, ὡρισμένοι δημοσιογράφοι μετὰ ἐξαιρετικοῦ θάρρους ἐπεσήμανον τὴν τεραστίαν ἐθνικὴν σημασίαν τοῦ γεγονότος καὶ διεδήλωσαν ἐκ τῶν προτέρων τὴν πεποίθησιν των ἐπὶ τὴν ἀθωότητα τῶν προφυλακισθέντων. Ἐπιτελοῦντες χρέος πρὸς τοὺς ὑψηλόφρονας τούτους δημοσιογράφους ἀλλὰ καὶ πρὸς τὸ Σῶμα τῆς Χωροφυλακῆς παραθέτομεν ἐνδεικτικῶς, αὐτούσιον τὸ κύριον ἄρθρον τῆς ἐν Ἀθήναις ἐκδιδομένης ἐφημερίδος «ΕΘΝΙΚΟΣ ΚΗΡΥΞ», φύλλον τῆς 15-9-1963, ἔχον ὡς ἀκολούθως :

ΖΗΤΩ Η Ε.Δ.Α.!!

Ἀξίζει, ὁμολογουμένως, συγχαρητηρίων ἡ Ε.Δ.Α.! Μὲ τὴν διαταχθεῖσαν προφυλάκισιν τεσσάρων γενναίων ἀνωτάτων ἀξιωματικῶν, τῆς Χωροφυλακῆς, ἐδικαιώθη ἡ πολιτική της εἰς τὴν ὑπόθεσιν Λαμπράκη. Ὅλαι αἱ καλῶς μελετημέναι προσπάθειαι της ἐπέτυχον. Ὁ ὑποστράτηγος Μήτσου, ὁ συνταγματάρχης Καμουτσῆς, ὁ ἀντισυνταγματάρχης Διαμαντόπουλος καὶ ὁ μοίραρχος Παπατριανταφύλλου προφυλακίζονται, μὲ τὴν κατηγορίαν, ὅτι ἐκ προμελέτης συνείργησαν εἰς τὸν φόνον τοῦ κομμουνιστοῦ βουλευτοῦ! Δὲν ἠμποροῦσαν ἄλλως νὰ ἐξοντώσουν τὸν Λαμπράκην, ἂν ἤθελαν, ὅλοι αὐτοὶ οἱ ... «φονιάδες» ἀξιωματικοὶ τῆς Χωροφυλακῆς, μὲ ἕνα πιστόλι παραδείγματος χάριν, ἢ ἄλλως πῶς, καὶ ἀνέθεσαν εἰς τὸν Γκοτζαμάνην, μὲ ἕνα τρίκυκλον, νὰ σκοπεύσῃ, νὰ πέσῃ ἐπάνω του καὶ νὰ τὸν φονεύσῃ!! Ὡς ἐὰν ἦτο ἀδύνατον εἰς τὸν Λαμπράκην νὰ ὀπισθοχωρήσῃ ἐγκαίρως καὶ νὰ γλυτώσῃ ἢ ἁπλῶς νὰ μικροτραυματισθῇ! Ἀλλά, ὅπως ἀρχικῶς ὑπεστήριξεν ἡ Ε.Δ.Α., καὶ τώρα συμφωνεῖ τὸ ἔνταλμα προφυλακίσεως, ὅλοι αὐτοὶ οἱ ἀξιωματικοὶ συνωμότησαν καὶ ἐπρομελέτησαν τὸν φόνον τοῦ Λαμπράκη!

Ἡ Ε.Δ.Α., αὐτὸν τὸν μῆνα, ἀντὶ νὰ πενθήσῃ, ἀντιθέτως, θὰ ἔχῃ λόγους νὰ πανηγυρίσῃ τὴν δεκάτην τετάρτην ἐπέτειον τῆς συντριβῆς τῶν κομμουνιστῶν της εἰς τὸν Γράμμον καὶ Βίτσι, μὲ τὴν νίκην ποὺ ἐπέτυχεν εἰς τὰς ἀπόψεις της, ὡς πρὸς τὸν φόνον τοῦ βουλευτοῦ της. Ἀλλ' ὁ ἐρυθρὸς πανηγυρισμός, ἂς γνωρίζουν ὅλοι, δὲν πρόκειται νὰ κρατήσῃ ἐπὶ πολύ. Διότι, πολὺ συντόμως, θὰ ἔλθῃ ἡ σειρὰ τοῦ ἐθνικόφρονος Ἑλληνικοῦ Λαοῦ νὰ πανηγυρίσῃ μετὰ τὴν δοκιμασίαν καὶ τὴν θυσίαν τῶν ἐντίμων αὐτῶν ἀξιωματικῶν. Ὁ ἐθνικόφρων Ἑλληνικὸς Λαὸς δὲν διατηρεῖ καμμίαν ἀμφιβολίαν, ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ Δικαιοσύνη, ποὺ θὰ εἴπῃ τὴν τελευταίαν λέξιν, μετὰ τὰς προφυλακίσεις ποὺ διέταξαν ὁ κ. εἰσαγγελεὺς καὶ ὁ κ. ἀνακριτὴς εἰς Θεσσαλονίκην, θὰ ἀποδώσῃ ἀσπίλους τοὺς γενναίους καὶ τιμίους αὐτοὺς ἀξιωματικούς, εἰς τὸ Σῶμα, ποὺ, ἐπὶ μακρὰ ἔτη, εὐόρκως ὑπηρέτησαν καὶ εἰς τὸ Ἔθνος, ὑπὲρ τοῦ ὁποίου ἀναλίσκονται.

Ὅλον αὐτὸ τὸ θλιβερὸν ἐπεισόδιον καὶ ἡ προσωπικὴ δοκιμασία τῶν τεσσάρων ἀξιωματικῶν θὰ ἐγγραφῇ ὡς τίτλος τιμῆς εἰς τοὺς ἀγῶνας τοῦ γενναίου σώματος τῆς Χωροφυλακῆς. Διότι, εἰς τὸ τέλος, θὰ διαλάμψῃ, καθαρὰ ὡς κρύσταλλον, ἡ ἀλήθεια καὶ θὰ ἀποδειχθῇ, ὅτι δὲν εἶναι φονιάδες οἱ Ἕλληνες ἀξιωματικοί.

Ἀπατῶνται οἱ κομμουνισταί, ἐὰν νομίζουν, ὅτι, ἀπὸ τὴν δίωξιν αὐτήν, θὰ καμφθῇ τὸ σθένος καὶ τὸ ἀγωνιστικὸν πνεῦμα τῶν ἀνδρῶν τῆς Χωροφυλακῆς. Ἀντιθέτως, θὰ σφυρηλατηθῇ ἀκόμη περισσότερον. Ἀπαντῶνται ἐπίσης ἔτι μᾶλλον οἱ κεντρῷοι, ἂν φαντάζωνται, ὅτι, κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον, θὰ πτοηθῇ ὁ ἐθνικόφρων Ἑλληνικὸς Λαὸς καὶ θὰ ψηφίσῃ ὑπὲρ αὐτῶν. Ἀντιθέτως, οἱ ἐθνικόφρονες Ἕλληνες θὰ καταψηφίσουν τὸ Κέντρον, διότι ἐβοήθησε καὶ αὐτὸ τὴν Ε.Δ.Α., εἰς τὸν ἀγῶνα της κατὰ τῶν γεναίων ἀξιωματικῶν τῆς Χωροφυλακῆς.

Ὅταν, μεθαύριον, θὰ προσέλθῃ ὁ Ἕλλην πολίτης εἰς τὰς κάλπας, καταψηφίζων τὴν Ε.Δ.Α. καὶ τὸ Κέντρον, θὰ ψηφίζῃ ὑπὲρ τῆς Βασιλικῆς Χωροφυλακῆς.

Ἡ ὑπόθεσις Λαμπράκη κατέληξεν πολιτική. Αὐτὸ ἐπεδίωξε καὶ ἐπέτυχεν ἡ Ε.Δ.Α. Καὶ εἰς τὴν τελευταίαν ἐξέλιξίν της, τῆς προφυλακίσεως τῶν ἐν λόγῳ ἀξιωματικῶν. Πολιτικὴν χροιὰν ἀπέδωσαν εἰς αὐτὴν κομμουνισταὶ καὶ κεντρῷοι. Δὲν ἐπεζήτησαν δικαιοσνην. Ἐπεδίωξαν νὰ ἀποκομίσουν πολιτικὰ ὀφέλη, ἀπὸ τὴν δίωξιν τῶν ἐν λόγῳ ἀξιωματικῶν, Ἀλλὰ ἀφοῦ πολιτικὴν χροιὰν ἠθέλησαν νὰ προσδώσουν εἰς τὴν ὑπόθεσιν, πολιτικὴ θὰ εἶναι καὶ ἡ ἀπάντησις καὶ ἡ καταδίκη ποὺ θὰ λάβουν ἀπὸ τὸν Λαόν. Καὶ θὰ ἔχῃ μεγίστας πολιτικὰς συνεπείας ἡ πρᾶξις των αὐτή, διότι ἀκόμη περισσότερον θὰ φανατίσῃ τὸν Ἑλληνικὸν Λαὸν ἡ ὑπερμέτρως αὐστηρὰ ἀπόφασις τῆς προφυλακίσεως τῶν τεσσάρων αὐτῶν ἀξιωματικῶν, ποὺ τὴν ἠθέλησαν καὶ τὴν ἐπιδίωξαν κομμουνισταὶ καὶ κεντρῷοι».

Τὸ ἀνωτέρω δημοσίευμα πέραν τῆς ἐθνικῆς καὶ δικαστικῆς τοποθετήσεως τοῦ προβλήματος ὑψώνει τὴν ὑπόθεσιν καὶ ὡς ἀντικείμενον κομματικοῦ ἀνταγωνισμοῦ καὶ συνθήματος, ἀσφαλῶς διότι ἐπέκειντο αἱ ἐκλογαί. Ἡ Ε.Β.Χ., ὅπως πάντοτε, οὐδὲ κἂν διελογίσθη κατὰ τοιοῦτον τρόπον ἔναντι οἱασδήποτε μερίδος τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ, διότι ἐπίστευεν ὅτι ὁ λαὸς δὲν συμφωνεῖ ποτὲ μὲ τοὺς ἀκροβατισμοὺς τῶν διαφόρων μερίδων πολιτικῆς ἡγεσίας.

Ἐκτὸς τούτων καὶ παρὰ τὴν καταθλιπτικὴν ἀτμόσφαιραν τῆς δημοσίας τάξεως καὶ ἡσυχίας ἀλλὰ καὶ τοῦ δημοσίου βίου, πλεῖσται ὀργανωμέναι καὶ μὴ τάξεις διεδήλωσαν τὴν ἀγανάκτησίν των καὶ τὴν πρὸς τοὺς προφυλακισθέντας καὶ τὸ Σῶμα τῆς Χωροφυλακῆς συμπαράστασίν των.

Οἱ ἡρωϊκοὶ Πόντιοι τῆς Βορείου Ἑλλάδος ὠργάνωσαν διαδήλωσιν πρὸ τοῦ καταστήματος τῆς Ὑποδιευθύνσεως Γενικῆς Ἀσφαλείας Θεσσαλονίκης, ἔνθα ἐκρατοῦντο οἱ προφυλακισθέντες, ὀργανισμοὶ δὲ καὶ ὀργανώσεις ἐξ ὅλων τῶν σημείων τῆς ἐπικρατείας διεμαρτύροντο τηλεγραφικῶς πρὸς τὴν Κυβέρνησιν κλπ.

Ἐκ τῶν τοιούτων τηλεγραφημάτων παραθέτομεν τὸ ἀκόλουθον, προερχόμενον ἀπὸ τὰ ἐπιστημονευόμενα νειᾶτα.

'Εκ Θεσσαλονίκης 20-9-1963.

Πρόεδρον Κυβερνήσεως, 'Υπουργὸν Δικαιοσύνης, Πρόεδρον Βουλῆς, 'Αρχηγὸν 'Ενώσεως Κέντρου, 'Αρχηγὸν Κόμματος Προοδευτικῶν, 'Αρχηγεῖον Χωροφυλακῆς, 'Εφημερίδας 'Ακρόπολιν, 'Εθνικὸν Κήρυκα, Βῆμα.

'Α θ ή ν α ς

Εἰς τοὺς πέντε ἡρωϊκοὺς 'Αξιωματικοὺς τῆς Βασιλικῆς Χωροφυλακῆς Μήτσου, Καμουτσῆν Διαμαντόπουλον Τριανταφύλλου Καπελώνην συμπαριστάμεθα ὁλοψύχως Stop Πιστεύομεν ὅτι εἶναι ἀθῶοι Stop Δύο χιλιάδες πεντακόσιοι Θεσσαλοὶ φοιτηταὶ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης ζητοῦν συζήτησιν ἐπερωτήσεως βουλευτοῦ Φαρμάκη Stop Εἶναι ἀλήθεια Stop Ζήτω ἡ Βασιλικὴ Χωροφυλακή.

Πρόεδρος Θεσσαλικῆς Φοιτητικῆς 'Ενώσεως Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης

Δέσλης 'Αθανάσιος

Τὸ 'Αρχηγεῖον Χωροφυλακῆς ἐκτὸς τῆς ἀνωτέρω τηλεγραφικῆς του διαταγῆς προέβη καὶ εἰς μίαν ἄλλην ἀξιόλογον ἐνέργειαν :

Τὴν 20 Σεπτεμβρίου 1963 ὁ 'Αρχηγὸς Χωροφυλακῆς ἐνεχείρησεν εἰς τὸν 'Υφυπουργὸν 'Εσωτερικῶν, ἴσως καὶ εἰς ἄλλας προσωπικότητας, "Ακρως 'Απόρρητον 28σέλιδον ἔκθεσιν «"Ακρως ἀπορρήτων πληροφοριῶν τοῦ 'Αρχηγείου Βασ. Χωροφυλακῆς, περιεχομένων εἰς ἀναφορὰς τῶν ὑπηρεσιῶν του καὶ βασιζομένων εἰς πηγὰς ἀπολύτως ἠλεγμένας», ἀφορωσῶν τὰς ἰδιαιτέρας ὕλας, τὰ ἔκτακτα παρασκευάσματα καὶ τοὺς ἀντικειμενικοὺς σκοποὺς τῶν μαγειρείων τοῦ Κ.Κ.Ε.-Ε.Δ.Α. καὶ τὰς ἐκ τῶν προφυλακίσεων ἐπιπτώσεις.

Εἰς τὸ τέλος τῆς ἐκθέσεως δύο προτάσεις εἶχον ὡς ἀκολούθως : «'Η συμπάθεια, ἡ συμπαράστασις τοῦ κοινοῦ εἰς ὁλόκληρον τὴν Χώραν, ἰδία εἰς τὴν Βόρειον 'Ελλάδα, εἶναι συγκινητικὴ ὑπὲρ τῆς Βασιλικῆς Χωροφυλακῆς.

«'Αθρόα ἀποστέλλονται τηλεγραφήματα καὶ ψηφίσματα συμπαθείας, ὀργανώσεων, Σωματείων, Συλλόγων, ὀργανωμένων τάξεων, ὡς καὶ μεμονωμένων ἀτόμων».

Οἱ κομμουνισταὶ εἶχον ἀποθρασυνθῆ καὶ ὅλαι αἱ ὑπηρεσίαι τῆς Χωροφυλακῆς ἠγωνίζοντο μὲ ἄκραν ἐπιφυλακτικότητα νὰ συγκρατήσωσι τὴν τάξιν.

'Εκτὸς τῆς ὡς ἀνωτέρω προσπαθείας τοῦ 'Αρχηγείου Χωροφυλακῆς καὶ ἄλλα ὑφιστάμενα κλιμάκια διὰ διαταγῶν καὶ ἀναφορῶν διετύπωνον τὴν ψυχικήν των ἀγανάκτησιν καὶ τὴν πίστην των.

'Ο ἀνώτερος Διοικητὴς Χωροφυλακῆς Θεσσαλίας, Συνταγματάρχης Θεοδώρου 'Αντώνιος, τὴν ἐπομένην τῆς προφυλακίσεως τῶν ἀξιωματικῶν, 18-9-1963, ἐξέδωκε πρὸς τὰς ὑφισταμένας του ὑπηρεσίας τὴν ὑπ' ἀριθμ. 2/10/518γ διαταγὴν ὑπὸ τὸν τίτλον «Δράσις τῶν κομμουνιστῶν κατὰ ὑπηρεσιῶν καὶ ὀργάνων τοῦ Σώματος τῆς Χωροφυλακῆς», δι' ἧς, ἐπισημαίνων τὰς προσπαθείας τῶν ἀναρχικῶν πρὸς ἐξάρθρωσιν τῆς Χωροφυλακῆς, ἔγραφεν εἰς μίαν παράγραφον : «'Ο 'Ελληνικὸς λαός, » ἀπὸ τὰ σπλάχνα τοῦ ὁποίου καὶ σεῖς προέρχεσθε, σᾶς παρακολουθεῖ καὶ συμπάσχει διὰ τὴν ἀνοικτὴν ἐναντίον σας καὶ ἐναντίον ὁλοκλήρου τοῦ Σώματος τῆς Χωροφυλακῆς ἐπίθεσιν καὶ μὲ τὸ ἀλάθητον κριτήριον πού διαθέτει γνωρίζει πού κεῖται » ἡ ἀλήθεια διὰ τὴν τελευταίαν δοκιμασίαν πού διέρχεται τὸ Σῶμα, ἀ ν α μ έ ν ε ι

Νεοεξελθόντες ἐκ τῆς Σχολῆς νέοι Ἀνθυπομοίραρχοι φωτογραφίζονται μὲ τὸν ἀείμνηστον Βασιλέα

ΠΑΥΛΟΝ Α'

» δὲ μετ' ἐμπισοσύνης καὶ ὑπομονῆς τὴν τελευταίαν
» λέξιν τῆς Δικαιοσύνης τῆς Πατρίδος μας καὶ ἔτσι θὰ ἔλθωσι
» πάλιν πλησίον σας τ' ἀθῶα ἐπίλεκτα μέλη τῆς Χωροφυλακῆς, τὰ ὁποῖα μέχρι
» σήμερον μόνον αἷμα, ἱδρώτας καὶ μόχθους ἔδωσαν διὰ τὴν ἐλευθερίαν τῆς Ἑλληνι-
» κῆς Πατρίδος παρ' ἧς ἀνεγνωρίσθησαν ἐπισήμως ὡς Ἐθνικοὶ Ἥρωες ...».

Τὴν 10ην Ὀκτωβρίου 1963 τὸ κείμενον τῆς διαταγῆς ταύτης ἐδημοσιεύθη ὑπὸ τῆς ἐφημερίδος «Ἐλευθερία» Λαρίσης. Ἡ χώρα εἶχεν εἰσέλθει εἰς προεκλογικὴν περίοδον, εἶχεν σχηματισθῇ ὑπηρεσιακὴ Κυβέρνησις καὶ ὑφυπουργὸς Ἐσωτερικῶν εἶχεν ἀναλάβει ὁ ναύαρχος Παναγιωτόπουλος, ὅστις εἰς τόσας ἄλλας ἀστόχους ἐνεργείας ὑπέπεσεν, ὡς ἐνδεικτικῶς θέλομεν ἀναφέρει.

Ὁ ὑφυπουργὸς οὗτος λαβὼν γνῶσιν τῆς δημοσιευθείσης ὡς ἀνωτέρω διαταγῆς τῆς Α.Δ.Χ. Θεσσαλίας καὶ παρὰ τὸ γεγονὸς ὅτι τὴν 15 ὀκτωβρίου εἶχε δημοσιευθῇ εἰς τὸ ἡμερήσιον τύπον τὸ ἀκυρῶσαν τὰ ὡς ἀνωτέρω ἐντάλματα προφυλακίσεως βούλευμα τοῦ Συμβουλίου Πλημελλειοδικῶν Θεσσαλονίκης, τὴν 22-10-1963 ἐξέδωκε τὴν ἀκόλουθον τηλεφωνικὴν κατεπείγουσαν διαταγὴν πρὸς τὸ Ἀρχηγεῖον Χωροφυλακῆς. «ἀριθμ. 672/6/7 22-10-1963 ὥρα 21.05 Ἀνώτερον Διοικητὴν Χωρωφυλακὴν Θεσσαλίας Συνταγματάρχην Θεοδώρου Ἀντώνιον τίθεμεν διάθεσιν ὑμῶν μέχρι νεωτέρας ὁμοίας μας Stop Οὗτος διαταχθῇ παρουσιασθῇ ὑμῖν ἅμα λήψει παρούσης Stop Ἀναφέρατε ἐκτέλεσιν διὰ σήματος ὑποβάλλοντες καὶ πρότασιν ἀντικαταστάτου τούτου ἐντὸς τῆς σήμερον» (19α).

Ὑφυπουργὸς Γ. Παναγιωτόπουλος.

Τὴν ἐπομένην ὁ αὐτὸς Ὑφυπουργὸς ἐτιμώρησε τὸν Συνταγματάρχην Θεοδώρου διὰ μηνιαίας αὐστηρᾶς κρατήσεως διὰ τὸ περιεχόμενον τῆς ἀνωτέρω παραγράφου καὶ διότι αὕτη περιῆλθεν εἰς δημοσιότητα.

Ἐπὶ τούτοις παρατηροῦμεν ὅτι τὸ περιεχόμενον τῆς διαγῆς Θεοδώρου, ἦτο σχεδὸν ταυτόσημον πρὸς ἐκεῖνο τῆς ἀνωτέρω παρατ θεμένης ὑπ' ἀριθμ. 102/155/122β τηλεγραφικῆς τοῦ Ἀρχηγείου, κυρίως δὲ ἦτο ταυτόσημον μὲ τὴν σκέψιν καὶ τὴν πίστιν ὁλοκλήρου τοῦ Σώματος Ε.Β.Χ. καὶ παντὸς ἐχεφρονοῦντος Ἕλληνος. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν δημοσίευσιν παρατηροῦμεν ὅτι ἐπεβλήθη μία ποινή, ἀρθεῖσα ὀλίγον βραδύτερον παρ' ἄλλου ὑφυπουργοῦ, πρὶν ἢ διενεργηθῇ ποιά τις ἐξέτασις.

Τέλος ὅσον ἀφορᾷ τὸν Συν/ρχην Θεοδώρου, περὶ οὗ καὶ ἀλλαχοῦ ἐποιησάμεθα λόγον, ὀφείλομεν ν' ἀναφέρομεν ὅτι ἐπρόκειτο περὶ Ἀξιωματικοῦ μὲ πλουσίαν καὶ ποικίλην ἐθνικὴν καὶ ὑπηρεσιακὴν δραστηριότητα. Εἰς τοῦτον, τὸν Ἄγγλον ταγ/ρχην Γκρίιτ καὶ τὸν ἕτερον ἤδη Συν/ρχην Χωρ/κῆς Δεδούσην Κων. ὀφείλεται ἡ βασικὴ ὀργάνωσις τοῦ δικτύου ἀσυρμάτων Χωροφυλακῆς.

Ἀλλὰ καὶ οἱ ἀπόστρατοι ἀξιωματικοὶ διεμήννον τὰς ἀνησυχίας καὶ τὴν ἀγανάκτησιν των δι' ἐπιστολῶν καὶ τηλεφωνημάτων πρὸς τὸ Ἀρχηγεῖον Βασιλικῆς Χωροφυλακῆς. Ὁ ἐ.α. ὑποστράτηγος Δημουλᾶς Γρηγ. εἰς ἐπιστολήν του ἀπὸ 19-9-1963 ἔγραφε μεταξὺ τῶν ἄλλων «Εἶναι ἕνας ἀπὸ τοὺς ἐντιμοτέρους (ἐννοῶν τὸν Καμουτσῆν) καὶ ἁγνοτέρους Ἀξιωματικοὺς καὶ εἶμαι βέβαιος ὅτι ἐν τῷ προσώπῳ του

(19α) Τὸ τηλεφώνημα φέρει ὥραν 21.05, πῶς θὰ ἦτο δυνατὴ ἡ αὐθημερὸν ὑποβολὴ προτάσεως, ἐφ' ὅσον εἶχεν ἐπέλθει πλέον ἡ νὺξ καὶ τὰ γραφεῖα δὲν ἐλειτοῦργουν ;

ἀκόμη μίαν φορὰν - ξὲν γνωρίζω ποσοστὴν - ξανασταυρώνεται ἡ τιμιότης καὶ ἡ ἁγνότης. Ἀλλὰ πάντοτε ἀπὸ τοῦ Προμηθέως μέχρι τοῦ Σωκράτους καὶ τοῦ Χριστοῦ, τὰ δεσμά, τὸ κώνειον καὶ ὁ Σταυρὸς ὑπῆρξαν ἡ ἀμοιβὴ τῆς ἀρετῆς. Δέχομαι τὰς ἀνωτέρω σκέψεις μου νὰ διατυπώσω καὶ ὡς μάρτυς ...».

Τὴν συμπαράστασιν πρὸς τὸ Σῶμα τῆς Χωροφυλακῆς διεδήλωσαν διὰ διαμαρτυριῶν καὶ ἄλλων τηλεγραφικῶν παραστάσεων πρὸς τὴν Κυβέρνησιν καὶ τὸν Ἀθηναϊκὸν τύπον πλεῖσται ἐφεδροπολεμιστικαὶ ὀργανώσεις, αἱ τοιαῦται ἐθνικῆς ἀντιστάσεως κλπ., παρ' ὅλον ὅτι καὶ αὗται εἶχον τεθῆ ὑπὸ τὴν κατηγορίαν τοῦ «παρακρατικοῦ».

ΖΗΤΩ Η ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ

Κατόπιν προσφυγῆς τῶν προφυλακισθέντων Ἀξ/κῶν, τὸ Συμβούλιον Πλημ/κῶν Θεσ/νίκης, ἀποτελεσθὲν ἐκ τῶν Πρωτοδικῶν Γ. Κανελλοπούλου, Ἀγαθ. Παπακωνσταντίνου καὶ Εὐστρ. Κοντοφρύδη, ἐξέδωκε τὸ ὑπ' ἀριθ. 910 τῆς 13-10-63 Βούλευμα δι' οὗ ἀπεφήνατο:

1) Ὅτι δὲν προέκυψεν οὐδεμία ὑπόνοια ἐνοχῆς τῶν Ἀξ/κῶν εἰς τὸ ἀδίκημα τῆς συνεργίας εἰς τὴν ἀνθρωποκτονίαν τοῦ Γρηγόρη Λαμπράκη, ἀποκλεισθείσης πάσης συνεννοήσεως τῶν Ἀξ/κῶν τούτων μετὰ τῶν δραστῶν τῆς ἀνθρωποκτονίας·

2) Ὅτι δὲν προέκυψεν ὡσαύτως οὐδεμία ὑπόνοια ἐνοχῆς τῶν κατηγορουμένων Ἀξιωματικῶν εἰς τὸ ἀδίκημα τῆς καταχρήσεως ἐξουσίας καὶ 3) Ὅτι τὸ τρίκυκλον, τοῦ ὁποίου ἐπέβαινεν ὁ δράστης Σπ. Γκοτζαμάνης εἶναι ἀπρόσφορον μέσον διαπράξεως προμελετημένης ἀνθρωποκτονίας.

Τὸ συμβούλιον Πλημ/κῶν ἔκρινεν ἐν πολλοῖς ὡς ἀνακριβεῖς, ὅλως ἀβασίμους, ἀστηρίκτους, ἀλληλοσυγκρουομένας καὶ ὑποβολιμαίας τὰς καταθέσεις, ἐφ' ὧν εἶχεν στηριχθῆ ἡ ὁμοφωνία ἀνακριτοῦ καὶ εἰσαγγελέως προφυλάκισις τῶν Ἀξ/κῶν.

Τούτων ἕνεκεν διετάσσετο ἡ κατάργησις τῶν ἐνταλμάτων προφυλακίσεως.

Οὕτω τὴν 13-10-1963, ἤτοι μετὰ 26 ἡμέρας, ἀπεφυλακίσθησαν οἱ ὡς ἀνωτέρω Ἀξ/κοί, πλὴν τοῦ ὑπομ. Καπελώνη.

Ἡ ἀπόφασις τοῦ Συμβουλίου ὑπῆρξεν ἀντίθετος πρὸς τὴν πρότασιν τοῦ ἐμμένοντος εἰσαγγελέως Πλημ/κῶν Μπούτη, ἔσχεν δὲ διπλοῦν ἀντίκτυπον, εὐμενῆ μὲν διὰ τὸ ἔθνος ὅτι ἡ ἀνωτέρα καὶ ἀνωτάτη ἱεραρχία τοῦ Κράτους δὲν ἀποτελεῖται ἀπὸ εὐτελεῖς φονεῖς, δυσμενῆ δὲ διὰ τοὺς διατάξαντας τὴν προφυλάκισιν δικαστικούς.

Ἀνωτέρω ἀνεφέρθημεν εἰς τὰς ὑποδείξεις τοῦ εἰσαγγελέως Ἀρείου Πάγου πρὸς τοὺς χειριζομένους τὴν ἀνάκρισιν δικαστικούς, ὡς τὰς διέλαβεν ἐν τῇ πρὸς τὸν Ὑπουργὸν τῆς Δικαιοσύνης ἀναφορᾷ του, προκειμένου νὰ καταρρίψῃ μίαν περίεργον ἔκθεσιν τοῦ Ἀρεοπαγίτου Φλώρου. Διευκρινίζων ὁ Κόλλιας ἐν τῇ ἀναφορᾷ του ταύτῃ τοὺς λόγους δι' οὓς κατὰ τὴν 10ην Ἰουνίου 1963 συνεβούλευε τοὺς εἰσαγγελεῖς καὶ τὸν ἀνακριτὴν ὅπως διὰ τὴν προφυλάκισιν τυχὸν ἀξ/κῶν χωροφυλακῆς.... ν' ἀπαιτηθῶσιν ἀποδείξεις ἐνοχῆς ἔγγραφε :

«Ἐξ ἄλλου, ἡ προφυλάκισις τῶν ἀστυνομικῶν θὰ συνεκλόνιζεν ἐκ βάθρων τὴν ἀσφάλειαν τῆς χώρας καὶ θὰ ἐνεφάνιζε τὴν μὲν ἀστυνομίαν ὡς συμμετέχουσαν εἰς ἐγκλήματα πολιτικῶν προσώπων, τὴν δὲ χώραν ἡμῶν ὡς χώραν ἀγρίων. Πέραν

τούτων, ἐὰν οἱ βάσει ὑπονοιῶν ἀστυνομικοὶ ἠθωοῦντο τελικῶς εἴτε ὑπὸ τῶν συμβουλίων (19β), εἴτε ὑπὸ τῶν δικαστηρίων, ἡ δικαιοσύνη θὰ ἐξήρχετο βαρέως τραυματισμένη, ὡς ἐπιπολαίως ἀσκήσασα τὴν ἐξουσίαν της. Ἰδού, λοιπόν, διὰ ποίους λόγους δὲν ἔπρεπε νὰ προφυλακισθῶσι βάσει ὑπονοιῶν, ἀλλ' ἀποδείξεων ...».

Ὀλίγον ἀνωτέρω δίδων διάγραμμα τῶν καθηκόντων, δικαιωμάτων καὶ ὑποχρεώσεων τοῦ παρ' Ἀρείῳ Πάγου Εἰσαγγελέως, κατέληγεν:

« Θὰ ἦτο ἀνάξιος τοῦ ἀξιώματος του ἐκεῖνος ὁ Εἰσαγγελεὺς τοῦ Ἀρείου Πάγου, « ὅστις θὰ ἔμενεν ἀπαθὴς ἐνώπιον τοῦ κινδύνου παραβιάσεως τοῦ νόμου ἢ τῆς ἐκτρο- « πῆς τῆς δικαιοσύνης ἢ τῆς ἐμπλοκῆς της εἰς κομματικοὺς ἀνταγωνισμοὺς ἢ τῆς « φθορᾶς τῆς ὑπολήψεώς της. Σφόδρα δὲ φοβοῦμαι ὅτι θὰ κατηγορηθῶ ὡς τοιοῦτος « διὰ τὴν ὑπόθεσιν τῆς Θεσσαλονίκης, διότι, ἵνα μὴ θεωρηθῶ παρ' ἐνίων, ὡς ἐπη- « ρεάζων τὸ ἔργον τῆς δικαιοσύνης, ἠνέχθην τὴν ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων «παραγόντων, ἄνευ ἀνάγκης, ἐφαρμογὴν ἀναχρονιστικῶν «ἀνακριτικῶν μεθόδων....... Τὴν ἐλευθέραν δημοσίευ- «σιν ὑπὸ τοῦ τύπου πάσης σχετικῆς μὲ τὴν ἀνάκρισιν πλη- «ροφορίαν, τὴν ὑπ' αὐτοῦ ρυμούλκησιν τῶν παραγόντων «τῆς δίκης, τὴν χάλκευσιν καταθέσεων (20), τὴν ἀνίερον «πολιτικὴν ἐκμετάλλευσιν τῆς ὑποθέσεως καὶ τὴν δια «στροφὴν τῆς λογικῆς καὶ ἀληθείας.....».

Ὁλόκληρος ἡ ἀναφορὰ τοῦ Εἰσαγγελέως ἀποτελεῖ μίαν συντριπτικὴν κατηγορίαν κατὰ τῶν βεβιασμένως, τουλάχιστον, ἐνεργησάντων ἀνακριτοῦ καὶ εἰσαγγελέως διὰ τὴν προφυλάκισιν τῶν Ἀξ/κῶν τῆς Χωρ/κῆς. Ὑπέροχοι αἱ παράγραφοι ἐκεῖναι αἱ ἀναφερόμεναι εἰς τὸ χρέος τοῦ εἰσαγγελέως τοῦ Ἀρείου Πάγου ὡς Ἀρχηγοῦ τῆς δικαστικῆς Ἀστυνομίας. Γράφει ὁ κ. Κόλλιας: «Ἡ ἀστυνομία κατὰ τὸ ἓν σκέλος της εἶναι βοηθὸς τῆς δικαιοσύνης. Ἄνευ αὐτῆς δὲν νοεῖται δικαιοσύνη. Ὄχι μόνον ποινικὴ ἀλλὰ καὶ πολιτική. Ἔδει λοιπὸν νὰ λάβω πρόνοιαν ὑπὸ τὴν ἰδιότητα τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Δικ. Ἀστυνομίας (ἀριθμ. 104 Ὀργ. Δικ). νὰ μὴ παραλύσῃ ἡ ἐνέργεια της, ὡς ἤδη παρέλυσεν, ἀτυχῶς, συνεπείᾳ τῆς προφυλακίσεως τῶν Ἀξ/κῶν, βάσει ἁπλῶν καὶ κατὰ τὸ συμβούλιον Πλημ/κῶν Θεσσαλονίκης ὅλως ἀβασίμων ὑπονοιῶν....»·

Ἐν συνεχείᾳ ἀναφερόμενος κατωτέρω εἰς τὰς πρὸς τὸν τύπον ἀνακοινώσεις τοῦ ἀνακριτοῦ Σαρτζετάκη κατὰ τὴν προφυλάκισιν τῶν Ἀξ/κῶν χαρακτηρίζει αὐτάς: «ἵνα δικαιολογήσῃ τὸν ἑαυτόν του ἔναντι τῆς καταπλήκτου ἐκ τῆς προφυλακίσεως τῶν Ἀξ/κῶν χωροφυλακῆς κοινῆς γνώμης;».

Περαίνων τέλος ἐσημείου: «Διερωτῶμαι: ἐὰν ἀθωωθῶσι τελικῶς οἱ προφυλακισθέντες ἀξιωματικοὶ Χωροφυλακῆς (21), ποῖος καὶ πῶς θὰ ἀναστηλώσῃ τὸ

(19β) Ὡς ἤδη συνέβη δι' ἀλλεπαλλήλων Βουλευμάτων Πλημμελειοδικῶν καὶ Ἐφετῶν.

(20) Δημοσιογράφοι τινὲς εἶχον ὑποδυθῆ τοὺς ντέντεκτιβς ἐν Θεσσαλονίκῃ, ἀνεζήτουν μαρτυρίας καὶ μάρτυρας καὶ ἐδημιούργουν συνέχειαν καθεστῶτος δῆθεν ἐπικειμένων νέων μαρτυριῶν καὶ ταῦτα πάντα ἀσυδότως. Ἡ ἀραίωσις εἶναι ἡμέτερος τονισμός.

(21) Διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 1128/1963 βουλεύματος τοῦ Συμβουλίου Πλημμελειοδικῶν Θεσσαλονίκης ἐπικυρωθέντος διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 31/1966 βουλεύματος τοῦ Συμβουλίου Ἐφετῶν Θεσσαλονίκης οἱ ἀξιωματικοὶ οὗτοι ἀπηλλάγησαν τῶν κατηγοριῶν δι' ἃς εἶχον προφυλακισθῆ.

κῦρος καὶ τὴν ὑπόληψιν τῆς δικαιοσύνης καὶ τῶν Σωμάτων 'Ασφαλείας καὶ αὐτῆς τῆς Χώρας ἐν τῶν ἐξωτερικῶ; Δὲν λέγω τῶν προφυλακισθέντων. Διότι οὗτοι θὰ καταστῶσιν ἥρωες καὶ θύματα τῆς δικαιοσύνης. 'Αρκεῖ ἄραγε μία δίωξις τῶν ἐπιπολαίως χειρισθέντων τὴν ἐξουσίαν των; Ἢ μήπως εἶναι προτιμότερον νὰ εὐχηθῇ τις τὴν καταδίκην ἀθώων προσώπων, ἵνα περισωθῇ ἡ ὑπόληψις τῆς δι- δικαιοσύνης;». Γενναῖαι τοποθετήσεις, ἀμείλικτα κατηγορῶ καὶ ὑπέροχα διδάγματα.

'Ατυχῶς καὶ ὁ Εἰσαγγελεὺς τοῦ 'Αρείου Πάγου ἀπετέλεσεν στόχον τῆς παρακμῆς καὶ τῆς δημιουργηθείσης ἠθικῆς κρίσεως, ἡ στιλπνότης ὅμως τοῦ ἀδαμαντίνου ἤθους καὶ χαρακτῆρος του καὶ ὁ ὄγκος τῆς ἐπιστημονικῆς του καταρτίσεως κατηύγασαν καὶ κατίσχυσαν τῶν δολοπλοκιῶν καὶ τοῦ ἐνσκήψαντος κυκλῶνος κομματικῆς μισαλλοδοξίας. 'Ο γενικὸς ἱστορικὸς θὰ αἰσθανσθῇ ἱκανὴν ἀηδίαν ὅταν ἀνασύρῃ τὸν φάκελλον τῆς ἐπιχειρηθείσης σπιλώσεως κατὰ τοῦ εἰσαγγελέως τοῦ 'Αρείου Πάγου κ. Κων. Κόλλια καὶ κατὰ τῆς Δικαιοσύνης, ἀπὸ μίαν τόσον δεινῶς καὶ οἰκτρῶς ἐκτραχηλισθεῖσαν κατὰ τὴν περίοδον ἐκείνην μερίδα πολιτικῆς. Θὰ αἰσθανθῇ ἐντροπήν.

'Ο ἐπιληφθεὶς τῶν κατὰ εἰσαγγελέως τοῦ 'Αρείου Πάγου αἰτιάσεων τῆς ἐκθέσεως Φλώρου 'Υπηρεσιακὸς 'Υπουργὸς Δικαιοσύνης Σόντης εἶχεν ἀποφανθῇ ὅτι καλῶς εἶχεν ἐνεργήσει ὁ Εἰσαγγελεύς, ὁ διαδεχθεὶς ὅμως τοῦτον Πολ. Πολυχρονίδης ἐπέβαλε, παρὰ τὸ δεδικασμένον, ἑξάμηνον ἀργίαν εἰς τὸν εἰσαγγελέα 'Αρείου Πάγου, ὅστις προσφυγὼν εἰς τὸ συμβούλιον ἐπικρατείας ἐδικαιώθη πλήρως.

'Η στάσις τοῦ Πολυχρονίδη, ὡς 'Υπουργοῦ Δικαιοσύνης ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως Κόλλια, ἐδημιούργησε τεράστιον πολιτικὸν καὶ ἠθικὸν θέμα, οὗ ἕνεκεν κατὰ τὸν ἐπακολουθήσαντα ἀνασχηματισμὸν τῆς Κυβερνήσεως τὸ 'Υπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης ἀνετέθη εἰς τὸν Βουλευτὴν Μπακόπουλον, ὁ δὲ βουλευτὴς Πολυχρονίδης ἐτέθη ἐπικεφαλῆς τῶν Σωμάτων 'Ασφαλείας, ὡς 'Υπουργὸς Δημοσίας Τάξεως, ἵνα ἀπὸ τῆς θέσεως ταύτης καταφέρῃ ἐξαρθρωτικὰ πλήγματα κατὰ τῆς Χωροφυλακῆς.

Μετὰ τὴν ἀποφυλάκισιν τῶν 'Αξ/κῶν ἐσυνεχίσθησαν αἱ ἀνακρίσεις αἵτινες ἐθεωρήθησαν περαιωθεῖσαι κατὰ τὰ τέλη Αὐγούστου 1964 καὶ τὴν 21 Σ/βρίου 1964, ἤτοι μετὰ παρέλευσιν χρόνου 16 μηνῶν ἀπὸ τοῦ θανατηφόρου τραυματισμοῦ τοῦ Λαμπράκη κλπ., ὁ εἰσαγγελεὺς Πλημ/κῶν ὑπέβαλε τὴν δικογραφίαν μετὰ τῶν ἐξ 170 σελίδων προτάσεων του πρὸς τὸ Συμβούλιον Πλημ/κῶν. "Ὅσον ἀφορᾶ τοὺς ἄνδρας τῆς Χωροφυλακῆς ὁ εἰσαγγελεὺς ὑπῆρξε πληθωρικὸς εἰς δυσμενεῖς προτάσεις, ἤτοι ἐπρότεινε τὴν παραπομπὴν ἐπὶ ἠθικῇ αὐτουργίᾳ εἰς φόνον τῶν ὑπομοιρ. Καπελώνη καὶ Σχοινᾶ, ἐπὶ ἀμέσῳ συνεργίᾳ τῶν 'Υποστρατήγου Μήτσου Κων., Συντ/ρχου Καμουτσῆ Εὐθ., καὶ 'Αντισυνταγματάρχου Διμαντοπούλου Μιχ., ἐπὶ καταχρήσει ἐξουσίας εἰς βαθμὸν κακουργήματος ἁπάντων τῶν ἀνωτέρω καὶ τῶν 'Αντ/ρχου Δόλκα Κων. καὶ Μοιρ. Παπαντριανταφύλλου Τρυφ., ἐπὶ διαταράξει τῆς κοινῆς ἡσυχίας εἰς βαθμὸν πλημ/τος τῶν Κ. Μάντζου, Λ. Μαδέλη καὶ Π. Κουλούρη Χωροφυλάκων κλπ.

'Εν τέλει ἐπρότεινε τὴν ἐκ νέου προφυλάκισιν τῶν Μήτσου, Καμουτσῆ, Διαμαντοπούλου, Δόλκα, Παπατριανταφύλλου καὶ ὑπομ. Σχοινᾶ.

Τὴν 28-12-1964 ἐδημοσιεύθη τὸ ὑπ' ἀριθ. 1128/1964 βούλευμα τοῦ συμβουλίου πλημ/κῶν Θεσ/νίκης, ὅπερ, μὴ ἀποδεχθὲν τὰς προτάσεις τοῦ Εἰσαγγελέως πα-

ρέπεμψεν ἐπὶ ἠθικῇ αὐτουργία εἰς ἀνθρωποκτονίαν ἐκ προθέσεως καὶ εἰς ἐπικίνδυνον σωματικὴν βλάβην τὸν ὑπομοίραρχον Καπελώνην Ἐμμ., ἐπὶ παραβάσει καθήκοντος, τοὺς Μήτσου, Καμουτσῆν, Διαμαντόπουλον, Δόλκαν, Σέτταν καὶ Παπατριανταφύλλου, ἤτοι ὅτι ἐκ προθέσεως ἐπέτρεψαν τὴν δημιουργίαν ἀντισυγκεντρώσεως ἀντιφρονούντων καὶ δὲν διέλυσαν τοὺς συγκεντρωθέντας ἐπὶ σκοπῷ ὅπως βλάψουν τὴν συγκέντρωσιν τῶν φίλων τῆς εἰρήνης καὶ ἐπὶ διαταράξει τῆς κοινῆς ἡσυχίας τοὺς Χωροφύλακας Μάντζον, Κουλούρην καὶ Μαδέλην.

Τὸ βούλευμα τοῦτο ἀπήλλαξε τοὺς κατηγορηθέντας ἄνδρας τῆς Χωροφυλακῆς ὅλων τῶν ἄλλων ἀποδοθεισῶν κατηγοριῶν, ὅπως ἀπήλλαξε πάσης κατηγορίας τοὺς ὑπολοίπους κατηγορηθέντας.

Οὕτω τὸ Συμβούλιον Πλημ/κῶν δι' ἄλλην μίαν φορὰν ἀπεκαθίστα τὴν ἔννοιαν τῆς δικαιοσύνης, ἥτις τόσον εἶχε διαταραχθῆ διὰ τῶν μέχρι τότε ἐνεργειῶν Εἰσαγγελέως καὶ Ἀνακριτοῦ.

Κατὰ τοῦ 1128 βουλεύματος ἠσκήθη ἔφεσις ὑπὸ τῆς πολιτικῆς ἀγωγῆς καὶ ἐνῷ ἐπέκειτο ἡ ἔκδοσις σχετικοῦ βουλεύματος τοῦ συμβουλίου Ἐφετῶν ὁ ἐν προφυλακίσει διατελῶν ὑπομοίραρχος Καπελώνης Ἐμ., δι' ὑποβληθέντος τὸν Ἰούνιον 1965 ὑπομνήματος, ἀνέτρεψε τὰς μέχρι τότε καταθέσεις του. Ὁ χειριζόμενος τὴν ὑπόθεσιν ἀντεισαγγελεὺς ἐφετῶν Δελαπόρτας ἐχαρακτήρισε τὸ ὑπόμνημα Καπελώνη ὡς εἰλικρινὲς καὶ εἰσηγήθη τὴν περαιτέρω δι' ἐφέτου ἀνάκρισιν, πρᾶγμα ὅπερ καὶ ἐγένετο. Ἡ μετὰ 25 ἀκριβῶς μῆνας ἀπὸ τοῦ τραυματισμοῦ τοῦ Λαμπράκη ἐνέργεια τοῦ Καπελώνη μόνον μίαν δικαιολογίαν δύναται νὰ ἐπικαλεσθῆ, ὅτι δηλαδὴ μόνον αὐτοῦ ἡ προφυλάκισις οὔτε εἶχε καταργηθῆ οὔτε εἶχε διακοπῆ, ἐνῷ οἱ ἄλλοι ἀξιωματικοὶ εἶχον ἐπιτύχει καὶ τὴν κατάργησιν τῶν ἐνταλμάτων φυλακίσεως ἀλλὰ καὶ τὴν ἐπὶ τὸ ἐπιεικέστερον τροπὴν τῆς εἰς βάρος των κατηγορίας. Κατὰ τὰ λοιπὰ ἡ ἐνέργεια τοῦ Καπελώνη ὑπῆρξεν ἐπίμεπτος καὶ ὡς πρᾶξις ἀξιωματικοῦ καὶ ὡς πρᾶξις κατηγορομένου μετὰ παρέλευσιν 25 μηνῶν. Διὰ τοῦ ὑπομνήματός του ἰσχυρίζετο ὅτι τὴν ἀντισυγκέντρωσιν ὠργάνωσεν ἡ ἐθνικὴ Ἀσφάλεια μὲ κυρίους ὀργανωτὰς τοὺς Δόλκαν καὶ ὑπομ. Κατσούλην, ὅτι εἶχε προηγηθῆ συγκέντρωσις ἐθνικοφρόνων εἰς Ε' Ἀστυνομικὸν τμῆμα πρὸς οὓς ὡμίλησεν ὁ ὑπομ. Κατσούλης, καθ' ἣν συγκέντρωσιν ἐλέχθη ὅτι στόχος θὰ εἶναι ὁ Λαμπράκης.....(!!) καὶ ἄλλα παρόμοια παραμύθια.

Ἀνετέθη εἰς ἐφέτην ἡ περαιτέρω ἀνάκρισις καὶ μόλις τὴν 7-2-1966 ἐξεδόθη τὸ ὑπ' ἀριθ. 31/66 βούλευμα των Ἐφετῶν, δι' οὗ ἐπεκυρώθη τὸ πρωτόδικον τοιοῦτον.

Καὶ κατὰ τοῦ βουλεύματος τοῦ συμβουλίου Ἐφετῶν ἠσκήθη ἔνδικον μέσον ὑπὸ τῆς πολιτικῆς ἀγωγῆς, ἀλλ' ἀπερρίφθη καὶ τοῦτο ὑπὸ τοῦ ἀνωτάτου δικαστηριου καὶ οὕτω κατέστη ἡ ὑπόθεσις ὥριμος πλέον διὰ τὴν εἰς τὸ ἀκροατήριον τοῦ κακουργιοδικείου παραπομπὴν της πρὸς ἐκδίκασιν.

Πολλαὶ ἐκδοχαὶ ὑπάρχουσιν ὅσον ἀφορᾶ τὴν αἰφνιδίαν ταύτην μετάπτωσιν τοῦ ὑπομοιρ. Καπελώνη Ἐμμ., ἐξ ὧν καμμίαν δὲν δυνάμεθα νὰ υἱοθετήσωμεν ἐνταῦθα, διότι ὁ ἴδιος δὲν ἔδωκε μίαν προσήκουσαν καὶ ὀφειλομένην σαφῆ, σοβαρὰν καὶ ἀξιοπρεπῆ ἐξήγησιν ὡς ἀξιωματικὸς καὶ ὡς ἄνθρωπος, ἀπετέλεσε μοναδικὸν φαινόμενον ἀσταθείας καὶ παλινωδίας μεταξὺ ἁπάντων τῶν ὁπωσδήποτε εἰς τὴν ὑπόθεσιν «Λαμπράκη» ἀναμιχθέντων ἀνδρῶν Χωρ/κῆς, ἀπὸ τοῦ Χωρ/κος μέχρι τοῦ ὑποστρατήγου, εἴτε ὡς μαρτύρων εἴτε ὡς κατηγορουμένων. Βεβαίως ὑπῆρξε καὶ τὸ τραγικώτερον θῦμα, ἀφ' οὗ παρέμεινεν ἐν προφυλακίσει ἐπὶ τρία καὶ ἥμισυ ἔτη, ἐγνώριζεν ὅμως ὅτι

μετὰ τῆς τύχης του, τῆς τιμῆς του καὶ τῆς ἀξιοπρεπείας του εἶχε συνδεθῆ ὁλόκληρον τὸ Σῶμα τῆς Χωρ/κῆς τὸ ὁποῖον καὶ ἐκ τῶν πραγμάτων καὶ ἐκ διαισθήσεως ἀλλὰ καὶ ἐκ κοινῆς λογικῆς ὁρμώμενον ἐγνώριζεν τὴν ἀθωότητα του, ἀλλὰ καὶ τὸ ὁποῖον οὐδὲν χρέος εἶχεν νὰ διασύρεται συνεπείᾳ ἀτελειῶν καὶ ἀδυναμιῶν ὀργάνων του.

Ὁ κατὰ τὸ 1963 Ἀντ/ρχης καὶ ἤδη Συν/ρχης Γκιώνης Ἀθανάσιος, εἷς τῶν λαμπροτέρων καὶ ἐντιμωτέρων Ἀξ/κῶν τοῦ Σώματος, ἐνεργήσας ἔνορκον διοικητικὴν ἐξέτασιν «περὶ ἀποδοθείσης κατηγορίας, δι' ἠθικὴν αὐτουργίαν, εἰς ἀνθρωποκτονίαν ἐκ προθέσεως καὶ ἐπικίνδυνον σωματικὴν βλάβην, κατὰ τοῦ Ὑπομοιράρχου Καπελώνη Ἐμμανουὴλ τοῦ Κων/νου....», συνεπείᾳ τῶν διαταγῶν 5622/6/5ε ἀπὸ 17-10-63 Ἀρχηγείου Χωρ/κῆς καὶ 488/6/7α ἀπὸ 18-10-1963 Δ/νσεως Ἀστυνομίας Θεσ/νίκης, εἰς ἕνα δεκασέλιδον πόρισμα τῆς 26-10-1963 ἀφοῦ ἐπισημειοῖ μετὰ πάσης προσοχῆς καὶ ἀντικειμενικότητος τὰ λαβόντα χώραν κατὰ τὴν ἑσπέραν τῆς 22-Μαΐου 1963 γεγονότα ἐν Θεσσαλονίκῃ καὶ ἔχων ὑπ' ὄψιν του τὰς ἀποδοθείσας εἰς τὸν ἐν προφυλακίσει ἤδη τελοῦντα Καπελώνην κατηγορίας μὲ ἀληθῆ γενναιότητα, διὰ τὴν περίοδον ἐκείνην, μετὰ παρρησίας, θάρρους καὶ ἀμεροληψίας κατέληγε: «ΣΥΠΜΕΡΑΣΜΑ: Ἐπειδὴ ἐκ τῶν ἀνωτέρω δὲν προέκυψαν ἀναμφισβήτητοι ἀποδείξεις δημιουργοῦσαι πεποίθησιν περὶ οἱασδήποτε ἐνοχῆς τοῦ Ὑπομοιρ. Καπελώνη, τουναντίον δὲ προέκυψαν ἀρκετα ἰσοβαραὶ ἐνδείξεις περὶ συστηματικῆς προσπαθείας κομμουνιστικῶν στοιχείων κατευθυνομένων ὑπὸ ὁμοφρόνων των νομικῶν ἐνοχοποιήσεως τῶν Ἀξ/κῶν Χωρ/κῆς, ἐν οἷς καὶ τὸν ἀνωτέρω ὑπομοίραρχον........ δι' ὃν λόγον καὶ δὲν συντρέχει περίπτωσις καταλογισμοῦ διοικητικῶν εὐθυνῶν εἰς τὸν ὑπομοίραρχον Καπελώνην......».

Αὐτὴ ἦτο ἡ γνώμη τοῦ Σώματος καὶ ἀσφαλῶς τὸ ἐγνώριζεν τοῦτο ὁ Καπελώνης, συνεπῶς ἀδίκως ἐνεφανίσθη καταφερόμενος κατὰ τῶν συναδέλφων του, κατηγορῶν αὐτοὺς ὅτι τὸν εἶχον ἐγκαταλείψει ἢ ὅτι τὸν εἶχον θυσιάσει. Δέον νὰ προσθέσωμεν ὅτι μὲ τὴν γνώμην τοῦ ἐνεργήσαντος τὴν ἐξέτασιν εἶχε συμφωνήσει, διὰ τῆς ἀπὸ 28-10-1963 γνωματεύσεως καὶ ὁ τότε Δ/ντὴς Ἀστυνομίας καὶ ἤδη Ὑποστράτηγος Κρέτσας Κων. Ἐν τῷ ὑπομνήματι του ἐκείνῳ περιέλαβεν ἐξωφρενισμοὺς ὁ Καπελώνης καὶ προσεπάθησε νὰ ἐνοχοποιήσῃ ὅλους τοὺς συγκατηγορουμένους του, ἀλλὰ καὶ ἄλλους ἀξ/κούς, οἵτινες εἶχον ἀπαλλαγῆ διὰ βουλεύματος. Μεταξὺ πολλῶν ἄλλων ἀξιοθρηνήτων ὑπεστήριξεν ὅτι ἡ ἀντισυγκέντρωσις τῶν ἀντιφρονούντων ἦτο ἔργον τῆς Ἀστυνομίας ἐν γνώσει τοῦ Δ/ντοῦ Ἀστυνομίας, ὅταν ὅμως ἐπ' ἀκροατηρίῳ ἠρωτήθη παρὰ τοῦ δικηγόρου Ἰορδάνογλου: «Τότε διατὶ εἴπατε ὅτι ὁ κ. Καμουτσῆς ἔπρεπε νὰ γνωρίζῃ ὅτι ἡ ἀντισυγκέντρωσις ἦτο ὀργανωμένη;», ὁ Καπελώνης ἠναγκάσθη ν' ἀπαντήσῃ «Αὐτὴ εἶναι ἡ γνώμη μου. Δὲν ἔχω στοιχεῖα»!!!

Ἀλλὰ καὶ ὁ ἴδιος ὁ Καπελώνης ἀνέγνωσε καὶ ἐν συνεχείᾳ κατέθεσεν εἰς τὸ δικαστήριον μίαν πρὸς αὐτὸν ἐπιστολὴν τοῦ Στρατηγοῦ Μήτσου γραφεῖσαν 4 ἡμέρας μετὰ τὴν προφυλάκισιν του, ἤτοι τὴν 21-7-1963. Τὸ περιεχόμενον τῆς ἐπιστολῆς ὑπῆρξε προφητικὸν καὶ δι' αὐτὸ τὸ καταχωροῦμεν ὡς ἐδημοσιεύθη εἰς τὸν ἡμερήσιον τύπον.

«Ἀγαπητέ μου κ. Καπελώνη, ἤθελα νὰ σοῦ ἐκφράσω τὴν συμπάθειαν μου. Ἤθελα ἀκόμη νὰ σοῦ ὑπενθυμίσω ὅτι ἡ ἀδικία ποὺ ἐγένετο εἰς τὸ πρόσωπόν σου εἶναι καὶ ἄδικος ἐπίθεσις ἐναντίον ὅλων μας. Νὰ εἶσαι ἀπολύτως βέβαιος ὅτι ἀπὸ τὴν περιπέτειαν αὐτὴν θ ὰ ἐ ξ έ λ θ η ς ἀ θ ῷ ο ς,

ὅ π ω ς ε ἶ σ α ι. Ὁ πόνος τῶν ὑφισταμένων μου ὑπῆρξε πάντα καὶ δικός μου πόνος. Ὅταν ὅμως κανεὶς πονάει μάχεται. Καὶ εἰς τὴν προκειμένην περίπτωσιν τὴν μάχην θὰ τὴν διευθύνω προσωπικῶς. Δὲν θὰ μᾶς νικήσουν. Ἔ χ ω μ ε μ ὲ τ ὸ μ έ ρ ο ς μ α ς τ ὸ δ ί κ α ι ο ν κ α ὶ τ ὴ ν ἀ λ ή θ ε ι α ν κ α ὶ θ ὰ ν ι κ ή σ ω μ ε ν. Δὲν ἀποκλείεται νὰ ἐκδώσουν ἔνταλμα καὶ ἐναντίον μου καὶ ἐναντίον ἄλλων συναδέλφων. Δὲν μὲ ἀνησυχῆ καθόλου. Εἶμαι ἕτοιμος δι' ὅλα. Τὸ μόνο ποὺ ἔχω νὰ σοῦ γράψω εἶναι ὅτι δὲν πρέπει νὰ στενοχωρῆσαι καθόλου. Στὸ τέλος ἄλλοι θὰ βγοῦν ζημιωμένοι καὶ ὄχι ἡμεῖς ποὺ πάντα ὑπηρετήσαμε μὲ πίστιν καὶ ἀγάπην τὸν λαὸν καὶ τὴν πατρίδα μας. Ὁποιανδήποτε ἀνάγκην ἀντιμετωπίζεις νὰ γράφης εἰς ἐμένα σὰν τὸν πατέρα σου. Ἐλπίζω μετὰ τὸ Συμβούλιον, τὸ ὁποῖον ἀκόμη δὲν ἔγινε νὰ σὲ ἰδῶ προσωπικά. Σοῦ ἐπαναλαμβάνω. Μὴ στενοχωρῆσαι. Σήμερα ἔγινες γνωστὸς σὲ ὅλη τὴν Ἑλλάδα ἴσως μὲ τὸ πνεῦμα ποὺ δημοσιεύουν τὰ ρυπαρόφυλλα τοῦ Κέντρου καὶ τῆς Ἀριστερᾶς, α ὔ ρ ι ο ν θ ὰ μ ε ί ν η ς γ ν ω σ τ ὸ ς σ ὲ ὅ λ ο υ ς σ ὰ ν ὁ μ ά ρ τ υ ς τ ῆ ς σ υ κ ο φ α ν τ ί α ς, τ ῆ ς κ α κ ο η θ ε ί α ς κ α ὶ τ ο ῦ ψ ε ύ δ ο υ ς. Θ ὰ μ ε ί ν η ς γ ν ω σ τ ὸ ς σ ὰ ν ἐ θ ν ο μ ά ρ τ υ ς. Μὴ στενοχωρῆσαι. Δὲν θὰ κάμουν ὅ,τι θέλουν οἱ κομμουνισταὶ μὲ τὸν Μπακατσέλον. Τὸ δικό μας θὰ γίνη γιατὶ ἡμεῖς ἔχουμε μὲ τὸ μέρος μας τὴν ἠθικὴν καὶ τὸ δίκαιον.

Σὲ φιλῶ : Στρατηγὸς Μήτσου».

Ὁ Καπελώνης ἀναμφιβόλως θὰ ἔχη ἤδη ἀντιληφθῆ τὸ βαρὺ σφάλμα του ὡς Ἀξιωματικός, καὶ οἱ πάντες μετὰ συμπαθείας θὰ κρίνωσι τὴν περιπέτειαν του

Ἡ ἱστορία περιλαμβάνει ἀφθονίαν ἀδικιῶν ἀλλὰ καὶ ἡ εἰς βάρος τοῦ Καπελώνη διαπραχθεῖσα ἀδικία ὑπῆρξε ἐξόχως τρομερὰ καὶ συντριπτικὴ δι' ἕνα μικρὸν βαθμοφόρον. Ἕνα τέτοιο βάρος ἀπαιτεῖ γίγαντιαίους ὤμους, ἡ ἔννοια ὅμως καὶ ἡ ἀποστολὴ τοῦ Ἀξιωματικοῦ πρέπει νὰ εἶναι ἐπίσης ἐκτὸς συναγωνισμοῦ εἰς ἀντοχήν, πίστιν καὶ ἀγωνιστικότητα, ὅταν ὄπισθεν αὐτοῦ εὑρίσκεται ἡ ἀλήθεια καὶ τὸ δίκαιον.

Ἦτο ἀκόμη ἐν ἐνεργείᾳ ὁ Στρατηγὸς Μήτσου, καὶ ὅμως μαζὺ μὲ τὴν ἀκλόνητον πίστιν του ὅτι θὰ λάμψη ἡ δικαιοσύνη, τὴν ὁποίαν ὁμολογουμένως διατυπώνη εἰς ὕφος προκαλοῦν συγκίνησιν, διατυπώνη καὶ τὴν ἀπεριόριστον ἀλληλεγγύην του πρὸς ὑφισταμένους διὰ τὴν συγκεκριμένην ταλαιπωρίαν καὶ ἐτήρησε μέχρι πέρατος τὴν ὑπόσχεσιν ταύτην ἀφοῦ καὶ ἀπολογούμενος ἐνώπιον τοῦ κακουργιοδικείου ἄνευ περιστροφῶν ἐδήλωσεν ὅτι ἀποδέχεται τὰς εὐθύνας διὰ πᾶσαν τυχὸν ἔνοχον πρᾶξιν οἱουδήποτε ἐκ τῶν κατηγορουμένων ἀνδρῶν Χωρ/κῆς. Ἡ ἐπιστολὴ τοῦ Στρατηγοῦ ἔχει καὶ τὸ ἐλάττωμα ὅτι στρέφεται καθ' ὡρισμένου πολιτικοῦ τῆς Θεσσαλονίκης, τοῦτο ὅμως πρέπει νὰ θεωρηθῆ ὡς ἀνθρώπινος ἀδυναμία ἑνὸς τόσον διασυρομένου καὶ συκοφαντουμένου Στρατηγοῦ, ἐκπροσωποῦντος ἐν προκειμένῳ μεγίστην μερίδαν τῆς Ε.Β.Χ., δὲν εἶναι νοητὸν τὸ ἐναντίον συγκεκριμένου βουλευτοῦ παράπονον ὅταν εἶναι γνωστὸν καὶ δεδομένον ὅτι τὸν κατὰ τῆς Χωρ/κῆς ἀγῶνα διὰ τὴν ὑπόθεσιν Λαμπράκη διεξῆγεν ὁ πολιτικὸς ὀργανισμὸς τῆς Ε.Δ.Α. μὲ συνεπικουρίαν τοῦ κόμματος τῆς Ἑνώσεως Κέντρου.

Η ΔΙΚΗ

Ἡ ὑπόθεσις εἰσήχθη πρὸς ἐκδίκασιν ἐνώπιον τοῦ κακουργιοδικείου Θεσ/νίκης, τὴν 6 Ὀκτωβρίου 1966 καὶ μετὰ ἀκροαματικὴν διαδικασίαν 550 ὡρῶν ἐπὶ 65 ἡμέρας, καθ' ἣν ἐξητάσθησαν 165 μάρτυρες, ἔφθασεν ἡ ὑπόθεσις εἰς τὸν ἐπίλογον μὲ πρῶτον σκέλος τὰς ἀγορεύσεις Εἰσαγγελέως καὶ συνηγόρων καὶ δεύτερον μέρος τὴν ἀπόφασιν τῶν ἐνόρκων καὶ τοῦ δικαστηρίου τῶν συνέδρων.

Καὶ κατὰ τὴν κυρίαν ἀγόρευσιν καὶ κατὰ τὴν δευτερολογίαν ὁ Εἰσαγγελεὺς

ἐχρησιμοποίησε παραδόξους θέσεις διὰ νὰ στηρίξη τὰς περὶ καταδίκης τῶν κατὰ τὴν γνώμην του ἐνόχων Ἀξ/κῶν προτάσεις του. Ἠγωνίσθη ἡ εἰσαγγελικὴ ἕδρα νὰ πείση τοὺς πάντας περὶ τῆς ἀντικειμενικότητος τῆς ἀνακρίσεως καὶ τοῦ ἀνακριτοῦ καὶ διὰ ν' ἀποσείση τὰ ὅσα διάφοροι μάρτυρες εἶχον ὑποστηρίξει περὶ ἐλλειπῶν καταθέσεων των.

Ἐζήτησεν ἡ κατηγοροῦσα Ἀρχὴ τὴν ἐνοχὴν ἐπὶ παραβάσει καθήκοντος τῶν Στρατηγοῦ Μήτσου, Συν/ρχου Καμουτσῆ καὶ Ἀντ/ρχου Δόλκα διὰ νὰ ἐξαλείψη ἐκ τῆς σκέψεως τῶν ἐνόρκων κίνδυνον ἐκθέσεως τοῦ Σώματος τῆς Χωρ/κῆς, ἐτόνισεν ὅτι ἀνεξαρτήτως οἱασδήποτε δικαστικῆς ἀποφάσεως τὸ Σῶμα τοῦτο ὅπως καὶ τὸ Κράτος θὰ παραμένουν πάναγνα καὶ ἐν πλήρη ἠθικῇ ἀξιοπρεπείᾳ. Ἐπιμένουσα, ἐν συνεχείᾳ, ἡ κατηγοροῦσα Ἀρχὴ εἰς τὴν προσπάθειαν της νὰ πείση τοὺς ἐνόρκους διὰ τὴν καταδίκην τῶν Μήτσου, Καμουτσῆ καὶ Δόλκα, παρέστησε ὅτι τὴν καταδίκην ταύτην δὲν τὴν ἐζήτει αὐτη, ἀλλὰ «... αὐτὸ τὸ Σῶμα τῆς Χωροφυλακῆς, τὸ πνεῦμα τοῦ Σώματος τῆς Χωρ/κῆς» καὶ προσέθεσεν ἐν συνεχείᾳ: «Ἐὰν δὲν δικασθοῦνε ὡς ὑπαίτιοι παραβάσεως καθήκοντος ἐκ δόλου, τότε τὸ πλῆγμα τοῦ Σώματος, τὸ πλῆγμα τῆς Χωροφυλακῆς θὰ μείνη μὲ τὸ δικαιολογητικὸν ὅτι εἶχε τρεῖς ἀνικάνους ἀξιωματικοὺς ἐκεῖνο τὸ βράδυ καὶ θὰ μείνη εἰς τὴν ἱστορίαν ὅτι οἱ τρεῖς αὐτοί, οἱ ὁποῖοι εἶχαν ἀστέρια, κακῶς εἶχον φθάσει καὶ δὲν συνεκέντρουν τὰς ἰδιότητας τὰς ὁποίας πρέπει νὰ ἔχη εἰς μίαν στιγμὴν ἕνας ἀξιωματικός....... Τὸ ἀξιοῖ ἡ ἰδία ἱστορία τῶν τριῶν ἀξιωματικῶν, μὲ τὴν ὁποίαν ἐγράψανε λαμπρὲς σελίδες εἰς τὴν Χωρ/κήν....».

Ἀνωτέρω καὶ ἰδίᾳ περὶ τὰς ἐκθέσεις Βαρδουλάκη καὶ Γεωργίου, εἰς ἄλλα τινὰ σημεῖα τῆς παρούσης ἱστορήσεως καὶ κατωτέρω ποιούμεθα λόγον περὶ τῶν διαπιστωθεισῶν ἢ κατὰ τὴν κρίσιν ἡμῶν διοικητικῶν ἁμαρτημάτων ἐνίων βαθμοφόρων ἐν Θεσ/νίκῃ κατὰ τὴν 22 Μαΐου ἢ καὶ κατὰ τὸν ἐπακολουθήσαντα χρόνον, θὰ ἠδυνάμεθα δὲ εἰς τὰς διαπιστώσεις ταύτας νὰ προσθέσωμεν καὶ ὡρισμένα πράγματα τὰ ὁποῖα ἔδει ν' ἀπετελοῦν ρυθμιστικὸν γνώμονα ὅλων τῶν σκέψεων καὶ ἐνεργειῶν τῆς Ἀστυνομεύσεως ἐν Θεσ/νίκῃ καὶ νὰ κυριαρχοῦν παγίως ὡς βασικὴ προϋπόθεσις πάντοτε, ἤτοι ὅτι α) ἐν Θεσ/νίκῃ, ἐδολοφονήθη ὁ βασιλεὺς Γεώργιος Α', β) ἐν Θεσ/νίκῃ ὑλοποιήθη ὁ ἐθνικὸς διχασμός, γ) ἐν Θεσ/νίκῃ ἐλήφθη ἡ ἀπόφασις τοῦ Κ.Κ.Ε. περὶ αὐτονομήσεως τῆς Μακεδονίας, δ) ἐκεῖσε ἐδολοφονήθη ὁ κομμουνιστὴς ἡγέτης Ζέβγος, ε) ἐν Θεσ/νίκῃ ἐσκηνοθετήθη καὶ ἐδημοσιεύθη ἡ δῆθεν συνέντευξις τοῦ Ρώσου πρεσβευτοῦ Ροντιόνωφ, στ) ἐν Θεσ/νίκῃ ἐδολοφονήθη ὑπὸ τοῦ Κ.Κ.Ε. ὁ Ἀμερικανὸς δημοσιογράφος Πόλκ, ζ) ἐν Θεσ/νίκῃ ἔλαβον χώραν τρομακτικὰ ἐγκλήματα τοῦ Κ.Κ.Ε. κατὰ τὴν περίοδον 1946-1949 καὶ η) ἡ Θεσ/νίκη ἀποτελεῖ τῶν στόχον ὅλων τῶν Σλαβοκινήτων κατὰ τῆς Ἑλλάδος προθέσεων. Παρεμφερῆ ὅμως πρὸς τὸν κ. Δελαπόρταν συλλογισμὸν οὐδέποτε θὰ ἠδυνάμεθα νὰ δεχθῶμεν πρὸς σοβαρὰν συζήτησιν, διότι οὐδέποτε ἡ σύμπτωσις ἢ ἕνα περιστατικὸν δύναται νὰ δημιουργήση κανόνα.

Σύσσωμος ἡ ὑπεράσπισις μὲ ἐπικεφαλῆς τὸν Ἰορδάνογλου ἐξηγέρθη καὶ διετύπωσε τὴν κατάπληξίν της διὰ τὰς τοιαύτας θεωρίας τῆς κατηγορούσης Ἀρχῆς, δι' ὃ ἡ κατηγοροῦσα Ἀρχὴ δευτερολογήσασα προσεπάθησε νὰ στηριχθῇ εἰς τὴν ἔκθεσιν Γεωργίου καὶ ἐπεσήμανεν ἕνα ἄλλον παράγοντα, τὴν κοινὴν γνώμην.

Ἀμφότεραι αἱ προτάσεις αὗται κατεπολεμήθησαν μετὰ σφοδρότητος, ἡ μὲν περὶ ἐκθέσεως Γεωργίου ὡς ἀνεδαφικὴ πλέον διότι ἡ δύναμις τῆς ἐκθέσεως ἀφεώρα

τὰς ἐπιβληθείσας πρὸ διετίας καὶ πλέον πειθαρχικὰς κυρώσεις, ἡ δὲ ἐκείνη περὶ κοινῆς γνώμης προεκάλεσε καὶ δυσμενεῖς ἀκόμη χαρακτηρισμούς.

Οἱ δέκα Ἔνορκοι, οἱ δέκα Τερτσέτηδες Θεσσαλονικεῖς, Δ. Τούσας δικηγόρος, Αχ. Γραικὸς τραπεζ., Στ. Σαββίδης ἔμπορος, Θ. Ἀργυρίου καθηγητής, Ι. Ἀστερίου Συμβολαιογράφος, Π. Οἰκονόμου φαρμακοποιός, Β. Ἀντωνιάδης βιομήχανος, Ἀλίκη Καρύδα Λυκείου Ἑλληνίδων, καὶ ἡ Βαλαγεώργη καθηγ., Μαρία Ἀρτακιανοῦ δημ. ὑπάλλ. μὲ ἀναπληρ. τοὺς Ι. Λιάτσην καὶ Εὐθ. Σέντην, μετὰ συνεχῆ διάσκεψιν 12,30 ὡρῶν, τὴν 23.00 ὥραν τῆς 29-12-1966 διὰ τοῦ προϊσταμένου των Τούσα διεκήρυξαν τὴν ἀκόλουθον ἐτυμηγορίαν των:

— ΟΧΙ δὲν εἶναι ἔνοχοι οἱ Σπ. Κοτζαμάνης καὶ Ἐμμ. Ἐμμανουηλίδης τῆς ἀνθρωποκτονίας ἐκ προθέσεως εἰς βάρος Γρηγ. Λαμπράκη (παμψηφεὶ)

— ΟΧΙ δὲν εἶναι ἔνοχοι, οἱ Ἐμ. Καπελώνης καὶ Ξ. Γιοσμὰς τῆς ἠθικῆς αὐτουργίας εἰς τὴν κατηγορίαν τῆς ἀνθρωποκτονίας ἐκ προθέσεως. (παμψηφεὶ)

— ΝΑΙ εἶναι ἔνοχος ὁ Κοτζαμάνης, τοῦ ὅτι ἐκ προθέσεως προυξένησε θανατηφόρον σωματικὴν βλάβην εἰς τὸν Λαμπράκην ἐπιπεσὼν ἐπ' αὐτοῦ διὰ τοῦ τρικύκλου του (διὰ τῆς νομίμου πλειοψηφίας). Εἰς τὸ ἐν λόγῳ ἀδίκημα ἀνεγνωρίσθησαν ἐλαφρυντικὰ ἀμελείας. Ὁ κατηγορούμενος ἐσκόπει τὴν βαρεῖαν σωματικὴν βλάβην.

— ΟΧΙ δὲν εἶναι ἔνοχος ὁ Ἐμμανουηλίδης, τοῦ ὅτι ἐκ προθέσεως προυξένησε θανατηφόρον σωματικὴν βλάβην εἰς βάρος τοῦ Λαμπράκη (κατὰ πλειοψηφίαν).

— ΝΑΙ εἶναι ἔνοχος ἁπλῆς συνεργίας ὁ Ἐμμανουηλίδης πρὸς τὸν Κοτζαμάνην ὡς πρὸς τὴν πρόκλησιν θανατηφόρων σωματικῶν βλαβῶν εἰς βάρος τοῦ Λαμπράκη.

— ΟΧΙ δὲν εἶναι ἔνοχοι οἱ Ἐμ. Καπελώνης καὶ Ξ. Γιοσμὰς τῆς ἠθικῆς αὐτουργίας τῶν θανατηφόρων σωματικῶν βλαβῶν καὶ τῆς ἁπλῆς συνεργασίας τῶν τελεσθέντων ὑπὸ τοῦ Κοτζαμάνη καὶ Ἐμμανουηλίδη ἀντιστοίχως (παμψηφεί).

— ΟΧΙ δὲν εἶναι ἀποδεδειγμένον ὅτι ἦτο ἐν μέθῃ ὁ Κοτζαμάνης κατὰ τὴν τέλεσιν τοῦ ὡς ἄνω ἀδικήματος. Ὡς ἐλαφρυντικὰ τοῦ ἀνεγνωρίσθησαν ὁ πρότερος ἔντιμος βίος καὶ ὅτι οὗτος ὠθήθη εἰς τὴν τέλεσιν τοῦ ἐγκλήματος ἐξ αἰτίων μὴ ταπεινῶν. Δὲν τοῦ ἀνεγνωρίσθη ἡ εἰλικρινὴς μετάνοια.

— ΝΑΙ συντρέχει διὰ τὸν Ἐμμανουηλίδην, ὅτι ὠθήθη ἐξ αἰτίων μὴ ταπεινῶν, εἰς τὴν ὑπ' αὐτοῦ τελεσθεῖσαν πρᾶξιν.

— ΟΧΙ δὲν εἶναι ἔνοχος ὁ Ἀντώνιος Πιτσῶκος τῆς ἐπικινδύνου Σωματικῆς κακώσεως εἰς βάρος τοῦ Γ. Τσαρουχᾶ (παμψηφεί).

— ΝΑΙ εἶναι ἔνοχος ὁ Χρ. Φωκᾶς δι' ἁπλῆν σωματικὴν βλάβην εἰς βάρος τοῦ Τσαρουχᾶ, τὴν ὁποίαν προεκάλεσε διὰ τῶν γρόνθων του (παμψηφεί).

α) ὄχι, αἱ ὡς ἄνω κακώσεις δὲν ἠδύναντο νὰ προκαλέσουν βαρεῖαν βλάβην.

β) ὄχι, δὲν συντρέχει ὁ Ν. 4000/59 περὶ τεντυμποϋσμοῦ (παμψηφεί).

— ΟΧΙ δὲν εἶναι ἔνοχοι οἱ Ἐμμ. Καπελώνης καὶ Ξ. Γιοσμὰς τῆς ἠθικῆς αὐτουργίας εἰς τὴν ὡς ἄνω πρᾶξιν τοῦ Φωκᾶ (παμψηφεί).

— ΟΧΙ δὲν εἶναι ἔνοχοι οἱ Κ. Μήτσου, ὑποστράτηγος, Εὐθύμιος Καμουτσῆς, Συνταγματάρχης, Μ. Διαμαντόπουλος ἀντισυνταγματάρχης, Κ. Δόλκας, ἀντισυνταγματάρχης, Δ. Σέττας ταγματάρχης καὶ Τρυφ. Παπατριανταφύλλου, Μοίραρχος, τῆς κατηγορίας τῆς ἁπλῆς παραβάσεως καθήκοντος (παμψηφεί).

— ΝΑΙ εἶναι ἔνοχοι διαταράξεως τῆς κοινῆς εἰρήνης οἱ Σπ. Κοτζαμάνης, Ἐμμ. Ἐμμανουηλίδης, Χρ. Φωκᾶς, Ξ. Γιοσμᾶς, Γ. Λεονάρδος, Κ. Παραπάρας, Ν. Παπαδόπουλος, Παν. Κοντουλέας καὶ Γ. Τόγκας.

— ΟΧΙ δὲν εἶναι ἔνοχοι τῆς ὡς ἄνω κατηγορίας οἱ Ν. Παραπάρας, Ἐλ. Κυνηγός, Ι. Τζιτζιλόγλου, Ι. Εὐθυμιάδης, Ι. Μακρίδης, Β. Κασσελᾶς, Πολ, Μολδοβανίδης, Β. Γαλάνης, Κ. Μάντζος, Ἀνδρ. Τουλῆς, Ἀν. Πιτσῶκος, Σωτηρ. Ζλατᾶνος, Ι. Τουλῆς καὶ Π. Κουλουρῆς».

Ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἐτυμηγορίας ταύτης ἐξεδόθη ἡ ὑπ' ἀριθμ. 241/66 ἀπόφασις τοῦ δικαστηρίου τῶν συνέδρων Θεσ/νίκης ἐπὶ μιᾶς ὑποθέσεως, ἥτις ἐπὶ

τρία καὶ ἥμισυ ἔτη συνετάραξε τὸ πανελλήνιον καὶ ἐδημιούργησε τεράστια θέματα καὶ βαθύτατα ρήγματα εἰς τὸν πολιτικὸν καὶ δημόσιον βίον τῆς Χώρας. Παρητήθη μία ἰσχυρὰ πολιτικὴ Κυβέρνησις, ὁ δὲ Πρόεδρος ταύτης ἀπεκλήθη παρὰ τοῦ 'Αρχηγοῦ τῆς 'Αντιπολιτεύσεως ἠθικὸς αὐτουργὸς τοῦ φόνου, ἄσπιλοι καθ' ὅλα ἀνώτατοι Δικαστικοὶ ἐδέχθησαν ἀνηκούστους σφοδρὰς ἐπιθέσεις παρ' αὐτῆς ταύτης τῆς Κυβερνήσεως μὲ ἀποτέλεσμα τὴν συντριπτικὴν ἧτταν τῆς Κυβερνήσεως,* δικαστικοὶ ὑποστάντες βαθεῖαν διάβρωσιν ἐκ τῆς πολιτικῆς κατεκρίθησαν ὅτι ἐξετράπησαν εἰς ἀπαραδέκτους δημοσίας ἐκδηλώσεις καὶ ἐνεργείας, εἶδον δὲ τὸ φῶς τῆς δημοσιότητος ἀλληλοσυγκρουόμεναι καὶ ἀλληλοδιαψευδόμεναι ἐκθέσεις καὶ ἀπόψεις τούτων καὶ ἔνιοι ὑπερβάντες σοβαρῶς «τὰ ἐσκαμμένα» ἐνεφάνησαν καὶ σημεῖα πλήρους καταστροφῆς παντὸς ἴχνους ὑπηρεσιακοῦ, κοινωνικοῦ καὶ ἐπιστημονικοῦ σεβασμοῦ. (22α). Αἱ ἐφημερίδες συχνῶς πλέον προέβαινον εἰς κομματικὰς ἐντάξεις τῶν δικαστῶν. 'Ενεφανίσθη τὸ πλέον ἀλλοπρόσαλον φαινόμενον. 'Ο 'Αρεοπαγίτης Γεωργίου ἐβεβαίου τὴν Κυβέρνησιν ὅτι ὡς τὸν εἶχον διαβεβαιώσει οἱ ἐν Θεσ/νίκη Εἰσαγγελεῖς οὐδὲν ἐμπόδιον παρ' οὐδενὸς εἰς τὸν δρόμον τῆς ἀνακρίσεως ἐτίθετο, ἐνῶ ὁ 'Αντεισαγγελεὺς Σακελλαρίου ἐξεταζόμενος κατέθετεν ὀλίγον βραδύτερον ὅτι ὁ ἀνακριτὴς τοῦ εἶχεν ἐκθέσει διὰ λίαν παραστατικῶν φράσεων ὅτι οἱ καλούμενοι ὡς μάρτυρες ἰδιῶται ἐτέλουν ὑπὸ τὸ κράτος ζωηρᾶς φοβίας συνεπείᾳ παρακολουθήσεως των κλπ., ὑπὸ ἀστυνομικῶν ὀργάνων. Ποῖον ἦτο τὸ ἀληθές; Διέπραττεν ἡ ἀστυνομία τοιαῦτα ἔκτροπα; Οὐδεὶς ἰσχυρίσθη ἢ ἠδυνήθη νὰ θεμελιώσῃ τοιοῦτον κατὰ τὴν ἀκροαματικὴν διαδικασίαν, ἀλλ' οὔτε ὁ Σαρτζετάκης ἠδυνήθη ν' ἀναφέρῃ τὶ τὸ συγκεκριμένον εἰς τὴν τηλεφωνικὴν ἐπὶ τούτῳ συνδιάλεξίν του μετὰ τοῦ Εἰσαγ. 'Αρείου Πάγου (22β).

Μερικαί, ἀπὸ τὰς κατὰ τῆς Χωροφυλακῆς κατηγορίας, ὑπῆρξαν αὐτχὶ καθ' ἑαυταὶ γελοῖαι (βλέπε ὑπ' ἀριθ. 3/16943/10β ἀπὸ 14-6-1963 ἀναφορὰν 'Υποδ/νσεως ἐθνικῆς 'Ασφαλείας Θεσ/νίκης περὶ καταγγελθέντων ὑπὸ δικηγόρου Ζαφειροπούλου κλπ., ἢ τὴν κωμικὴν σκηνοθέτησιν ὑπὸ τῆς Ε.Δ.Α. τοῦ δῆθεν τραυματισμοῦ τοῦ μάρτυρος Σωτηρχοπούλου κλπ.). Διεπομπεύθη ἡ ἡγεσία τοῦ Σώματος τῆς Χωροφυλακῆς. 'Η 22 Μαΐου 1963 ἀπετέλεσε τὴν ἀπαρχὴν πολλῶν δεινῶν καὶ δοκιμχσιῶν διὰ τὴν ἐσωτερικὴν τῆς Χώρας γαλήνην, ἀπετέλεσε μίαν σοβχρὰν ἀφετηρίαν καὶ ἕνα σημαντικὸν Σταθμὸν εἰς τὴν γενικὴν προσπάθειαν τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος διὰ πολλὰ ὑπὲρ αὐτοῦ ἐπιτεύγματα. Ἕνεκα τούτων, ἡ δίκη καὶ ἡ δικαστικὴ ἀπόφασις ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης προσέλαβον μέγιστον ἐνδιαφέρον καὶ ἀποτελοῦν ἱστορικὸν σταθμὸν διὰ τὴν σύγχρονον ἱστορίαν τῆς Χώρας καὶ τοῦ λαοῦ ἡμῶν. 'Απὸ πλευρᾶς Χωροφυλακῆς ἡ δίκη αὕτη δὲν ἐχρησίμευσε μόνον διὰ τὴν πανηγυρικὴν ἀθώωσιν τῶν κατηγορουμένων ἀνδρῶν ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν διαπίστωσιν δι' ἄλλην μίαν ἀκόμη φορὰν τῆς ἰσχυρᾶς ἀγάπης καὶ ἐμπιστοσύνης τῆς μεγίστης καὶ ὑγιοῦς μερίδος τοῦ 'Ελληνικοῦ λαοῦ πρὸς τὸ Σῶμα τοῦτο. 'Ηκούσθησαν πολλοὶ ὕμνοι καὶ διθύραμβοι καὶ ἀπὸ αὐτοὺς τοὺς μάρτυρας κατηγορίας δι' ὡρισμένους ἐκ τῶν κατηγορουμένων

(*) Πρώτου μεγέθους φωτεινὸν παράδειγμα παρέδωκεν εἰς τὸ ἔθνος ἡ σθεναρότης, ἡ ἀγωνιστικότης καὶ μεγαλειώδης νίκη τῆς Δικαιοσύνης τοῦ παρ' 'Αρείῳ Πάγῳ Εἰσαγ. Κων. Κόλλια,

(22α) 'Αντεισαγγελεὺς Δ. Παπαντωνίου, Εἰσαγγελεὺς Στυλ. Μπούτης, Πρωτοδίκης Σαρζετάκης, 'Αντεισαγγελεὺς 'Αρείου Πάγου Σακελλαρίου, 'Αεροπαγίτης Φλῶρος.

(22β) 'Οράτε δοθὲν εἰς δημοσιότητα ἀπόσπασμα ἐκ καταθέσεως Χρ. Σαρτζετάκη εἰς ἐφημερίδας 16-7-1964.

καὶ ἰδιαιτέρως διὰ τὸν ἄλλοτε Δ/ντὴν Ἀστυνομίας Καμουτσήν. Ὁ δημοσιογράφος Ν. Στάγκος εἰς μίαν ἐρώτησιν δικηγόρου πολιτικῆς ἀγωγῆς ὑπέστη ἔκρηξιν, διακηρύξας: «Ἐγὼ σὰν Ἕλλην καὶ δημοσιογράφος δὲν δέχομαι οὔτε μπορῶ νὰ διανοηθῶ ὅτι ἡ Χωροφυλακὴ μπορεῖ νὰ ὀργανώση ἔγκλημα».

Ἡ κατηγοροῦσα Ἀρχὴ κατ' ἐπανάληψιν ἔπλεξε τὸ ἐγκώμιον τοῦ Σώματος, τῆς προσωπικότητος τῶν ἀδρῶν τούτου, τοῦ ἔργου ἀλλὰ καὶ τῶν κατηγορουμένων.

Ἡ σεμνότης, ἡ ψυχραιμία, ἡ μετριοφροσύνη, ὁ σεβασμὸς καὶ ἡ εὐψυχία, μεθ' ὧν οἱ κατηγορούμενοι Ἀξιωματικοὶ καὶ ὁπλῖται ἐπὶ τρεῖς μῆνας ἤκουον τοὺς λιβέλλους, τὰς ὕβρεις, τὰς συκοφαντίας καὶ τὰ ψεύδη τῶν κατὰ σοβαρὸν ποσοστὸν ψευδομαρτύρων τῆς κατηγορίας καὶ πολιτικῆς ἀγωγῆς καὶ ὑπέμεινον τοὺς Φιλιππικοὺς τῶν δικηγόρων τῆς πολιτικῆς ἀγωγῆς, προεκάλεσαν τὴν πανελλήνιον προσοχὴν καὶ ἐκτίμησιν, ἰδία ὅταν μετὰ τὴν ἔναρξιν εἰς Ἀθήνας ἐνώπιον τοῦ Διαρκοῦς Στρατοδικείου τῆς διὰ τὴν συνωμοτικὴν ὀργάνωσιν Α.Σ.Π.Ι.Δ.Α. δίκης κατὰ τῶν Ἀξ/κῶν, καθ' ἣν καθημερινῶς οἱ κατηγουρούμενοι Ἀξ/κοὶ ἐξετρέποντο εἰς ἐπεισόδια καὶ σοβαρὰς ἀντιπειθαρχικὰς ἐκδηλώσεις. Ἡ ἐφημερὶς τῶν Ἀθηνῶν «ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ» εἰς σχόλιον τοῦ φύλλου τῆς 18-12-1966 ὑπὸ τὸν τίτλον «Σύγκρισις» ἔγραφε: «Μὲ τὴν ἀναμενομένην ἀγόρευσιν τοῦ Εἰσαγγελέως καὶ τῶν συνηγόρων ὑπερασπίσεως ἡ δίκη τῆς Θεσσαλονίκης ὁδηγεῖται πρὸς τὸ τέρμα της. Δὲν γνωρίζομεν ποία θὰ εἶναι ἡ ἀπόφασις, ἀλλ' ὅσοι ἀνέγνωσαν τὰ πρακτικὰ δὲν δύνανται παρὰ νὰ κάμουν μίαν σύγκρισιν: μεταξὺ τῆς ψυχραιμίας καὶ εὐπρεπείας τῶν εἰς τὴν Θεσ/νίκην κατηγορουμένων ἀξ/κῶν Χωροφυλακῆς καὶ τῆς στάσεως τῶν κατηγορουμένων ἀξ/κῶν τοῦ Στρατοῦ εἰς τὴν δίκην τῶν Ἀθηνῶν».

Ὁ συγγραφεὺς τῆς πολιτικῆς ἱστορίας τῆς Χώρας θὰ πρέπει νὰ μὴ εἶναι κάτοικος τοῦ Ἑλλαδικοῦ χώρου διὰ νὰ διατυπώση μετ' ἀκριβείας καὶ ἀντικειμενικότητος ὅλας τὰς σοβαρὰς ἐπιπτώσεις ἐπὶ τοῦ δημοσίου ἐν γένει βίου ἐκ τῆς τρομερᾶς ἐκμεταλλεύσεως δι' ἧς διῆλθεν ἡ ὑπόθεσις «Λαμπράκη». Εἶχεν ἀναπτυχθῆ τοσαύτη μισαλλοδοξία μεταξὺ τῶν ἀστικῶν κομμάτων, ὥστε δικαίως οἱ τῆς Ε.Δ.Α. ἔδρεπον δάφνας καὶ εἶναι χαρακτηριστικὴ ἡ πρώτη καὶ βασικὴ μετὰ τὴν κηδείαν τοῦ Λαμπράκη διαπίστωσις τῆς Ε.Ε. τῆς Ε.Δ.Α. «Τὸ κόμμα ἐκέρδισε τὸ πρῶτο πλᾶνο, ὁ ἐγερθεὶς θόρυβος ἐσωτερικῶς καὶ διεθνῶς προσφέρουν εἰς τὸ κόμμα ἀνεξαντλήτους εὐκαιρίες ὀργανωτικῆς ἀνόδου καὶ αὐξήσεως πολιτικῆς ἐπιρροῆς....». Ἔκτοτε ὅλοι εἰργάζοντο διὰ λογαριασμὸν τῆς Ε.Δ.Α. καὶ δὲν εἰργάσθησαν ὀλίγον !!!

Δὲν εἶναι ἰδικόν μας ἔργον ἡ ἔρευνα τῶν ζημιογόνων ἐθνικοκοινωνικῶς ἐνεργειῶν τῆς ἡγεσίας ὅλων τῶν ἄλλων πολιτικῶν κομμάτων, οὐδὲ καὶ τῆς Ε.Δ.Α. ἐνταῦθα, πέραν ἐκείνων αἵτινες ἐστράφησαν ἢ ἔθιξαν ὁπωσδήποτε τὴν Ε.Β.Χ. ἀμέσως ἢ ἐμμέσως. Ἐνῶ εἶχε κορυφωθῆ ἡ διὰ μαρτύρων προσπάθεια νὰ στηριχθῆ ἡ κατηγορία κατὰ μελῶν τῆς Κυβερνήσεως Καραμανλῆ ὅτι εἶχον προπαρασκευάση τὴν ἀντισυγκέντρωσιν καὶ τὸν θανάσιμον τραυματισμὸν τοῦ Λαμπράκη μὲ ὄργανα καὶ συνεργάτας (τραμπούκους-μπράβους κ.τ.τ.) τοὺς ἄνδρας τῆς Χωροφυλακῆς καὶ τὰ μέλη διαφόρων νομίμων δρωσῶν ὀργανώσεων, τῶν ἀποκληθεισῶν «Παρακρατικῶν», τὴν 20ην 12-1963 ἡ ἐφημερὶς «Αὐγή», ὄργανον τῆς Ε.Δ.Α., ἐδημοσίευσε φωτοτυπίαν τοῦ ἀκολούθου ἐγγράφου τοῦ Γενικοῦ Δ/ντοῦ Πολιτικοῦ Γραφείου Πρωθυπουργοῦ Κων. Καραμανλῆ πρὸς τὸν τότε Γενικὸν Γραμματέα Ὑπουργείου Βορείου Ἑλλάδος Ι. Χολέβαν, ὑπ' ἀριθ. Πρωτ. 2465 καὶ ἡμερομηνίαν 27-4-63.

«Κύριε Γενικέ. Ἔλαβον ἐπιστολὰς τῶν ἐθνικῶν ὀργανώσεων Β.Ε. «Ἐθνικοφρόνων Ἑλασιτῶν»—«Ἀναπήρων καὶ θυμάτων Ἐθνικῆς Ἀντιστάσεως» κ.ἄ. διαμαρτυρομένων διὰ τὴν ἔλλειψιν ἐνδιαφέροντος παρὰ τῶν ἁρμοδίων κομματικῶν καὶ ὑπηρεσιακῶν παραγόντων πρὸς συντονισμένην λαϊκὴν ἀντίδρασιν κατὰ τῶν κομμουνιστικῶν προκλήσεων.

Συμμεριζόμενος τὰς ἀνησυχίας των, παρακαλῶ ὅπως ἐν συνεννοήσει μὲ τὴν λέσχην τοῦ κόμματος καὶ τὰς λοιπὰς ἐπιτροπὰς καὶ ὀργανώσεις προβῆτε εἰς τὰς δεούσας ἐνεργείας.

Πασχ. Κόντας
Γενικὸς Διευθυντὴς

Ἡ ἐφημερὶς αὐτὴ συνώδευσε τὴν δημοσίευσιν μὲ τὸν ἀκόλουθον τίτλον «Μὲ ἕνα συγκλονιστικὸ ντοκουμέντο τοῦ Πολιτικοῦ του Γραφείου ἀποκαλύπτουμε τὸν ρόλο τοῦ Καραμανλῆ στὰ αἱματηρὰ γεγονότα τῆς Θεσσαλονίκης. Ὁ Κόντας παραγγέλλει στὸν Χολέβα νὰ ὀργανώσῃ σὲ συνεργασία μὲ τὶς παρακρατικὲς ὀργανώσεις καὶ ὑπηρεσιακοὺς παράγοντες, τὶς ἀντισυγκεντρώσεις τῶν Γιοσμάδων. Ἡ Δικαιοσύνη πλέον ἔχει τὸ λόγο». Συνεχίζουσα ἡ αὐτὴ ἐφημερίς, τὴν βάσει τοῦ ἐγγράφου τούτου πολεμικήν της, τὴν 22 Δεκεμβρίου 1963 κατέληξεν εἰς τὸν συγκεκριμένον ἀντικειμενικὸν σκοπὸν γράφουσα τὰ ἀκόλουθα:

«Ὁ ἐλλείπων κρίκος» μεταξὺ τῶν ἤδη κατηγορουμένων γιὰ τὰ ἐγκλήματα τῆς 22 Μαΐου καὶ τῶν «ὑψηλὰ ἱσταμένων» ἠθικῶν αὐτουργῶν, τοὺς ὁποίους παρὰ τὶς προσπάθειες της δὲν κατόρθωσε νὰ συλλάβῃ ἡ ἀνάκρισις, θεωρεῖται ἀπὸ ἐγκύρους νομικοὺς κύκλους τὸ συντριπτικὸ ἔγγραφο τοῦ πολιτικοῦ Γραφείου τοῦ Καραμανλῆ πρὸς τὸν τότε Γενικὸν Γραμματέα Υ.Β.Ε. Ι. Χολέβαν, ποὺ ἔφερε στὴ δημοσιότητα ἡ Αὐγή». Τὴν ἰδίαν περίπου θέσιν καὶ ἐπίθεσιν ἔλαβον καὶ αἱ προσκείμεναι εἰς τὸ κόμμα τῆς Ἑνώσεως Κέντρου ἐφημερίδες Ἐλευθερία, Νέα, Ἀθηναϊκή, Βῆμα κλπ.

Ἐνῶ διεξήγετο ἡ δίκη ἐν Θεσσαλονίκῃ ὁ διευθυντὴς τῆς ἐν Ἀθήναις ἐφημερίδος «Ἐλεύθερος Κόσμος» δι' ἐπιστολῆς του πρὸς τὸν προϊστάμενον τῆς εἰσαγγελίας πλημ/κῶν Ἀθηνῶν Χατζῖσκον Θ., δημοσιευθείσης καὶ εἰς τὴν ἐφημερίδα του τὴν 4-12-1966, κατήγγειλε τὴν ὡς ἀνωτέρω ὑπὸ τῆς Αὐγῆς δημοσιευθεῖσαν φωτοτυπίαν ὡς πλαστὴν καὶ περέδωκεν εἰς τὴν εἰσαγγελικὴν Ἀρχὴν καὶ τὸ πλαστογραφημένον ἔγγραφον ἔνθεν εἶχεν ληφθῆ ἡ φωτοτυπία. Ἡ τόσον εὐθεία ἐνέργεια τοῦ Σάββα Κωνσταντοπούλου προεκάλεσεν ὡς ἦτο ἑπόμενον πλήρη σύγχυσιν καὶ ἀναταραχὴν εἰς τοὺς κύκλους τῆς Ε.Δ.Α. καὶ τῆς πολιτικῆς ἀγωγῆς, πλὴν ἔκτοτε οὐδὲν ἀνεγνώσαμεν περὶ τῆς περαιτέρω τύχης ἐκ τῆς ἀποκαλύψεως ταύτης. Πιθανῶς νὰ θεωρηθῆ καὶ τὸ βοερὸν τοῦτο ἔγκλημα μεταξὺ ἐκείνων ἅτινα ἠμνηστεύθησαν διὰ νὰ ἐξασφαλισθῆ τὸ ἀτιμώρητον τοῦ ἀφηνιάσαντος τύπου.

Τέλος εἰς βάρος τοῦ ἐκ τῶν κατηγορουμένων Καμουτσῆ, τὴν 16 Δεκεμβρίου 1964 ἐγένετο καὶ μία ἄλλη ἀήθης καὶ χαμερπὴς πρᾶξις, κατόπιν προσωπικῶν διαταγῶν τοῦ τότε Ὑπουργοῦ Δημοσίας Τάξεως Πολυχρονίδη. Ἀσφαλῶς οὐχὶ ἐντὸς τῶν ἐπιτρεπομένων πλαισίων τῆς ἀξιοπρεπείας καὶ σοβαρότητος, ὁ τότε Συνταγματάρχης Καμουτσῆς ὡς Διευθυντὴς τῆς ἀποθήκης Χωροφυλακῆς ἐδέχθη τὴν ἐπίσκεψιν δύο ἀτόμων ἠλαττωμένης σοβαρότητος, μαρτύρων κατηγορίας ἐν τῇ ὑποθέσει Λαμπράκη, ἅτινα μεταγενεστέρως ἰσχυρίσθησαν ὅτι ὁ Καμουτσῆς ἐπεχείρησεν

νὰ τοὺς δωροδοκήσῃ διὰ νὰ μὴ ἐπιμείνουν ἐπὶ τῶν ὅσων εἶχον καταθέσει. Δύο ὑποστράτηγοι, οἱ Βουτυράκης καὶ Παναγιωτακόπουλος, ἐχρησιμοποιήθησαν ἐναντίον τοῦ Καμουτσῆ, ὁ Καμουτσῆς κατεμήνυσε ὡς συκοφάντας τοὺς ἐπισκέπτας του οἵτινες καὶ κατεδικάσθησαν, ἀλλὰ τότε ἡ Κυβέρνησις διὰ τοῦ Πολυχρονίδη εἶχε δημιουργήσει πρὸς στιγμὴν πνιγερὰν ἀτμόσφαιραν εἰς βάρος τοῦ Καμουτσῆ (22), βοηθηθεὶς εἰς τὸν εὐτελῆ σκοπόν του καὶ παρ' ἑνὸς ἐκ τῶν ὑποστρατήγων.

ΑΛΛΑΙ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑΙ ΑΡΧΗΓΟΥ ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΗΣ

Ὑπῆρξε μία γενναία καὶ ἀποφασιστικὴ μερὶς βουλευτῶν ἥτις ἀντέδρασε δριμύτατα, λόγω τῆς προφυλακίσεως κατὰ τὴν 17-9-1963 τῶν Ἀξιωματικῶν τῆς Χωροφυλακῆς, καὶ δι' ἐπερωτήσεων ἐν τῇ Βουλῇ ὡς καὶ δι' ἄλλων ἐκδηλώσεων ἐστράφη κατ' ἐνίων ἐκ τῶν ὑποστηριξάντων τὴν προφυλάκισιν δικαστικῶν. Εἰς ἀντιπερισπασμὸν τούτων ἐξαπελύθη ὑπὸ ἄλλης μερίδος βουλευτῶν καὶ τοῦ τύπου ἐπίθεσις κατὰ τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Χωροφυλακῆς, κορύφωμα τῆς ὁποίας ὑπῆρξεν ὑπὸ τοῦ Βουλευτοῦ τῆς ἀντιπολιτεύσεως Γ. Βασιλάτου κατατεθεῖσα εἰς τὴν Βουλὴν τὴν 26-9-1963 τῆς ἀκολούθου ἐπερωτήσεως :

«Ὁ κ. Κόντας Πασχάλης τοῦ Γεωργίου καὶ τῆς Γλυκερείας, φέρων καὶ τὸ ὄνομα Βασιλείου, γεννηθεὶς τὸ ἔτος 1907, ὑπηρετῶν ὡς ὑπάλληλος τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας ἐν Μακεδονίᾳ, κατὰ τὸ ἔτος 1939 συνελήφθη μετ' ἄλλων κομμουνιστῶν εἰς τὸ παρὰ τὴν Ἁγίαν Παρασκευὴν Ἀθηνῶν δάσος ἔνθα συνεδρίαζον συνωμοτοῦντες καὶ προέβη εἰς αὐτόγραφον δήλωσιν ἀποκηρύξεως τοῦ κομμουνισμοῦ. Ὁ σχηματισθεὶς φάκελλος φέρει ἀριθμὸν 6/903. Δὲν εὑρίσκεται ὅμως εἰς τὸ σχετικὸν ἀρχεῖον διότι ὀλίγον πρὸ τοῦ διορισμοῦ του ὡς Ἀρχηγοῦ Χωροφυλακῆς, ὁ τότε Γενικὸς Διευθυντὴς τοῦ Ὑφυπουργοῦ Δημ. Ἀσφαλείας, Ὑποστράτηγος κ. Βαρδουλάκης, τὸν ἀνέλαβεν ἐκ τοῦ Ἀρχείου καὶ δὲν τὸν ἐπέστρεψε. Ὁ ἐν λόγῳ κ. Κόντας Πασχάλης, ἦτο καὶ εἶναι Διευθυντὴς τοῦ πολιτικοῦ γραφείου τοῦ τέως Πρωθυπουργοῦ κ. Κ. Καραμανλῆ, ὑπηρετῶν εἰς θέσιν ἥτις τῷ παρέχει τὴν εὐχέρειαν νὰ λαμβάνῃ γνῶσιν ὅλων τῶν μυστικῶν τοῦ Κράτους καὶ οὐδεὶς ἀνησυχεῖ διὰ τὸν δηλωσίαν τοῦτον πρώην κομμουνιστήν, οὔτε οἱ ἐντεταλμένοι διὰ τὴν ἀσφάλειαν τοῦ Κράτους οὔτε οἱ παρασχόντες εἰς τὸν συνάδελφον κ. Φαρμάκην (23) τ' ἀνακριβῆ μάλιστα στοιχεῖα ἵνα πλήξουν τὴν Δικαιοσύνην ἐκδικούμενοι, διότι οἱ ἐν Θεσσαλονίκῃ ὑπέροχοι Δικασταὶ ἐπιτελοῦν ἀπτόητοι τὸ καθῆκον των (24), οὔτε ὁ κ. Ἀρχηγὸς τῆς Χωροφυλακῆς ἀνησυχεῖ, ἀλλ' οὔτε καὶ παραλείπουν νὰ ὑποβάλλουν εἰς αὐτὸν τὰ σέβη των ὅσοι ἐκ τῶν συναδέλφων τῆς Ε.Ρ.Ε. γνωρίζουν τὸ παρελθὸν τοῦ κ. Κόντα. Ὁ αὐτὸς κ. Βαρδουλάκης ἔχων οἰκογενειακὰς ὑποχρεώσεις εἰς ὑποψήφιον καθηγητὴν τῆς Πολυτεχνικῆς Σχολῆς τοῦ Ἀριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, ἀναρμοδίως ἐχορήγησεν πιστοποιητικὸν κατὰ Ἰούνιον 1960, ὅτι ὁ ἐν λόγῳ ὑποψήφιος δύναται ἀπὸ ἀπόψεως κοινωνικῶν φρονημάτων νὰ διορισθῇ καθηγητὴς εἰς τὸ Ἀριστοτέλειον Πανεπιστήμιον ὡς νομιμόφρων, καίτοι ἔχει πλουσίαν κομμουνιστικὴν δρᾶσιν οἱ δὲ συμπολῖται του ἐξ Ἀγρινίου ἐξηγέρθησαν ὅταν ἐπληροφορήθησαν τὸν ἐπικείμενον διορισμόν του. Καὶ οὕτω οἱ ἐμφανιζόμενοι

---

(22) Αἱ ἀντιπολιτευόμεναι τὴν Κυβέρνησιν ἐφημερίδες ἐπετέθησαν λαύρως κατὰ τῶν κυβερνητικῶν μεθόδων. Ἡ Ἐφημερὶς «Ἀπογευματινὴ» εἰς τὸ φύλλον τῆς 17-12-1964 εἰς τὴν πρώτην σελίδαν καὶ μὲ μεγάλα στοιχεῖα ἀνέγραφεν «Εἰς τὰς παραμονὰς τῆς ἐκδόσεως τοῦ Σχετικοῦ Βουλεύματος — Ἀθλία Σκευωρία κατὰ τοῦ Συνταγματάρχου κ. Καμουτσῆ πρὸς Δημιουργίαν ἐντυπώσεων διὰ τὸν φόνον τοῦ Λαμπράκη — Ἐ σ κ η ν ο θ ε τ ή θ η χθὲς συνάντησις του μὲ τοὺς μάρτυρας κατηγορίας ...».

(23) Πρόκειται περὶ τοῦ κατ' ἐξοχὴν καθ' ὡρισμένων δικαστικῶν ἐπιτεθέντος βουλευτοῦ.

(24) Ἀναφέρεται εἰς τὸ ἀπτόητον (ἔναντι τίνος; ἀλλοίμονον ἔναντι τῆς δικαιοσύνης!) διαταξάντων τὴν προφυλάκισιν εἰσαγγελέως καὶ ἀνακριτοῦ, πρᾶξιν των ἣν ἐπέπρωτο μετὰ 17 ἡμέρας νὰ ματαιώσῃ τὸ Συμβούλιον Πλημμελειοδικῶν.

ὡς κομμουνιστοφάγοι δὲν διστάζουν κατὰ τὸ δοκοῦν καὶ συμφέρον νὰ γίνωνται κομμουνιστοτρόφοι. Ἐπὶ πλέον ὡς γνωστόν, κατὰ τοῦ αὐτοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Χωροφυλακῆς ἐνεργεῖται ἀνάκρισις διὰ σωρείαν ἀδικημάτων διαπραχθέντων εἰς βάρος τοῦ φοιτητοῦ Ντεντιδάκη ἐν Θεσσαλονίκῃ καὶ Ἀθήναις διὰ παραβάσεις τοῦ ἐκλογικοῦ Νόμου. Ἐπερωτῶ τὸν κ. Ὑφυπουργὸν τῆς Δημοσίας Ἀσφαλείας διότι διατηρεῖ εἰς τὴν θέσιν τοῦ Ἀρχηγοῦ, τοῦ Τετιμημένου Σώματος τῆς Χωροφυλακῆς Στρατηγόν, ὅστις κατὰ τοιοῦτον τρόπον καλύπτει καὶ προστατεύει τοὺς κομμουνιστὰς ἀποχαρακτηρισθέντας ἢ μὴ καὶ βαρύνεται μὲ σωρείαν ἀδικημάτων».

Ἡ ἐπερώτησις αὐτὴ δὲν συνεζητήθη λόγῳ διαλύσεως τῆς Βουλῆς, ἐδημοσιεύθη ὅμως εἰς τὰς ἐφημερίδας τῆς 1 Ὀκτωβρίου. Αὐθημερὸν ὁ Ἀρχηγὸς Χωροφυλακῆς δι' ἐγγράφου πρὸς τὸν ὑφυπουργὸν Ἐσωτερικῶν ἀνέφερεν ὅτι «Ι. Δὲν γνωρίζω ἐὰν ὑφίσταται φάκελλος ἐπ' ὀνόματι Π. Κόντα καὶ ἁρμόδιος ν' ἀπαντήσῃ εἶναι ὁ ὑπεύθυνος τῆς οἰκείας ὑπηρεσίας καὶ ΙΙ) Δὲν γνωρίζω ποῖον καθηγητὴν ὑπαινίσσεται ἐν τῇ ἐπερωτήσει του ὁ κ. Βασιλᾶτος καὶ συνεπῶς δὲν εἶμαι εἰς θέσιν ν' ἀπαντήσω».

Ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀναφορᾶς ταύτης ἐδόθη ὑπὸ τοῦ Ὑφυπουργοῦ Ἐσωτερικῶν ἀνακοίνωσις πρὸς τὸν Τύπον καλύπτουσα τὸν Ἀρχηγὸν Χωροφυλακῆς καὶ παρουσιάζουσα τὸ περιεχόμενον τῆς ἐπερωτήσεως ὡς προσπάθειαν κατασυκοφαντήσεως τοῦ Βαρδουλάκη. Τὴν ἑπομένην 2-10-1963, ἐδημοσιεύθη εἰς τὴν ἐφημερίδα «ΒΗΜΑ» ἐπιστολὴ τοῦ ἐ.ἀ. Συνταγματάρχου Χωροφυλακῆς Ζάκκα Εὐστρ., ἐν τῇ ὁποίᾳ μεταξὺ τῶν ἄλλων διελαμβάνοντο καὶ τὰ ἀκόλουθα : «Ἡ ἀπάντησις (τοῦ Ἀντιστρατήγου Βαρδουλάκη) αὐτὴ μὲ κατέπληξε διότι παρ' ἐμοῦ, ὡς Διευθυντοῦ τοῦ Τμήματος τῶν ἀρχείων Ἐθνικῆς Ἀσφαλείας, ἰδιοχείρως παρέλαβε τὸν φάκελλον αὐτὸν (τοῦ Κόντα) δύο μῆνας πρὶν ἢ διορισθῇ Ἀρχηγὸς τοῦ Σώματος διὰ νὰ τὸν μελετήσῃ ὡς μοὶ εἶπεν. Ἔκτοτε ὅμως τὸν κατεκράτησε καὶ εἰς τὰς ἐπανειλημένας ὀχλήσεις μου διὰ νὰ μοῦ τὸν ἐπιστρέψῃ, προέβαλλε διαφόρους προφάσεις, ἀποφεύγων τὴν ἐπιστροφήν του ... Ὁ φάκελλος συνεπῶς, παρέμεινεν εἰς χεῖρας του καὶ ὀφείλει νὰ τὸν παρουσιάσῃ ...».

Ἐπίσης μετὰ τὴν δήλωσιν τοῦ Ἀντιστρατήγου Βαρδουλάκη ὅτι δὲν ἐγνώριζεν ποῖον καθηγητὴν ὑπαινίσσετο ὁ βουλευτὴς Βασιλᾶτος, ὁ βουλευτὴς οὗτος διὰ δημοσιευθέντσης εἰς τὴν αὐτὴν ἐφημερίδα «ΒΗΜΑ» ἐπιστολῆς, ἔγραφε : «Βεβαίως δὲν εἶναι εἰς τὰς προθέσεις μου νὰ θίξω τρίτους διότι ὑπῆρξαν κομμουνισταί. Ἀλλὰ διὰ νὰ ἱκανοποιήσω τὴν ἀπορίαν τοῦ κ. Ἀρχηγοῦ τὸν παραπέμπω εἰς τὸν ὑπ' ἀριθμ. 6/14252 φάκελλον. Ἐκεῖ θὰ μάθῃ καὶ τὸ ὄνομα καὶ τὴν πλουσίαν δρᾶσιν αὐτοῦ».

Προκηρυχθεισῶν τῶν ἐκλογῶν διὰ τὴν 6 Νοεμβρίου εἶχε σχηματισθῆ ἡ ὑπὸ τοῦ Στυλ. Μαυρομιχάλη Κυβέρνησις ἐν τῇ ὁποίᾳ ὑφυπουργὸς Ἐσωτερικῶν εἶχε διορισθῆ ὁ Ναύαρχος Ν. Παναγιωτόπουλος, ὅστις ὡς καὶ ἀνωτέρω ἐθίξαμεν κατ' ἐπανάληψιν ἔδωκε δείγματα σκληρᾶς καὶ ἀπαραδέκτου ἐνίοτε συμπεριφορᾶς πρὸς τὸ Σῶμα τῆς Χωροφυλακῆς καὶ ἰδία πρὸς τὴν ἡγεσίαν τούτου.

Μετὰ τὰς ὡς ἀνωτέρω δημοσιεύσεις ἐν βίᾳ καὶ χωρὶς ἐπισταμένην τῶν ὀργανικῶν διατάξεων μελέτην, ὁ Ὑφυπουργὸς οὗτος τῶν Ἐσωτερικῶν, διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 292/6/13α ἀπὸ 3-10-1963 διαταγῆς του, ἀνέθετο τὴν διενέργειαν ἐνόρκου διοικητικῆς ἐξετάσεως κατὰ τοῦ Ἀντιστράτήγου Ἀρχηγοῦ Ε.Β.Χ. εἰς τὸν Ὑποστράτηγον τῆς Στρατιωτικῆς Δικαιοσύνης Ζαρίφην Γεώργ., ὅστις καὶ ἀπεδέχθη τὴν διαταγὴν ταύτην καὶ οὕτω ἐδιπλασιάσθη τὸ νομικὸν ἁμάρτημα.

Τὴν παρ' αὐτοῦ σχηματισθεῖσαν δικογραφίαν ὑπέβαλεν ὁ Ὑποστράτηγος Ζαρίφης μετὰ τοῦ ἀπὸ 12-10-1963 πορισματός του.

'Εν τῷ μεταξὺ ἀμέσως μετὰ τὸν θόρυβον ἐκ τῶν ἐπιστολῶν Ζιάκα καὶ Βασιλάτου ὁ Βαρδουλάκης ἐπεδόθη εἰς γενικὰς ἐρεύνας μὲ ἀποτέλεσμα ν' ἀνεύρῃ τὸν φάκελλον «Κόντα» εἰς τὸ ἰδιωτικὸν ἀρχεῖον τοῦ τέως 'Υφυπουργοῦ 'Εσωτερικῶν Εὐαγ. Καλαντζῆ, ὃν φάκελλον παραλαβὼν παρέδωκεν τὰς πρωϊνὰς ὥρας τῆς 3-10-1963 εἰς τὸν Διευθυντὴν τῆς Γ.Δ.Ε.Α., 'Αντιστράτηγον Κοντόπουλον.

'Ολίγον πρὶν ἢ συνταχθῇ ἡ πρὸς τὸν 'Υποστράτηγον Ζαρίφην διαταγὴ παρεδόθη εἰς τὸν 'Υφυπουργὸν 'Εσωτερικῶν τὸ ἀκόλουθον Σῆμα :

'Αθῆναι 3-10-1963 Προσωπικὸν - 'Απόρρητον

Πρὸς κ. 'Υφυπουργὸν τῶν 'Εσωτερικῶν.

'Αναφέρεται ὅτι σήμερον καὶ περὶ ὥραν 10,00 μὲ 10,15′ προσῆλθεν εἰς τὸ γραφεῖον ἐν τῇ Γ.Δ.Ε.Α. ὁ 'Αρχηγὸς τῆς Χωροφυλακῆς 'Αντιστράτηγος κ. Βαρδουλάκης Γ. καὶ μοὶ ἐνεχείρησε τὸν ὑπ' ἀριθμ. 6/903 ἀτομικὸν φάκελλον τοῦ Κόντα Πασχάλη τοῦ Γεωργίου, ὃν ὡς μοὶ ἐγνώρισεν ἀνεῦρεν κατόπιν ἐπιμόνων ἀναζητήσεων σήμερον ἐν τοῖς ἀρχείοις του (24α).

'Ο φάκελλος οὗτος τηρεῖται νῦν προσωπικῶς ὑπὸ τοῦ ὑποφαινομένου μετὰ τῆς ταυταρίθμου καρτέλλας, ἥτις ἀνευρέθη εἰς τὰ ἀρχεῖα τῆς Γ.Δ.Ε.Α.

Κοντόπουλος 'Αντιστράτηγος

Μετὰ τὴν ἀνεύρεσιν τοῦ φακέλλου ὁ Ε. Καλαντζῆς προέβη εἰς ἀνακοινώσεις πρὸς τὰς ἐφημερίδας, δι' ὧν ἀφοῦ ἐγνώριζε τὴν εἰς τὰ ἀρχεῖα του ἀνεύρεσιν τοῦ φακέλλου, προσέθετεν ὅτι ἐπρόκειτο περὶ φακέλλου ἄνευ τινὸς οὐσιώδους περιεχομένου ἢ ἰδιαιτέρου τινὸς ἐνδιαφέροντος. Εἰς ἀπάντησιν τῶν δηλώσεων τούτων τοῦ Καλαντζῆ ὁ ἐ.ἀ. Συνταγματάρχης Ζάκκας Εὐστρ., διὰ δημοσιευθείσης εἰς τὸν τύπον νέας ἐπιστολῆς του μὲ προδίδουσαν ἐχθρότητα φρασεολογίαν ἔγραφε μεταξὺ τῶν ἄλλων : «"Αλλος εἶναι ὁ πραγματικὸς φάκελλος, ἐκεῖνος τὸν ὁποῖον ὑπεξήγαγεν ὁ κ. Βαρδουλάκης, ὡς δύναμαι ν' ἀποδείξω καὶ ἄλλο τὸ περιεχόμενον του. Συνεπῶς ὁ κ. Βαρδουάκλης ὀφείλει νὰ τὸν παρουσιάσῃ. Εἰδεμὴ θὰ πρέπῃ νὰ λογοδοτήσῃ ἐνώπιον τῆς δικαιοσύνης ...».

'Εν τῷ πορίσματι ὁ στρατηγὸς Ζαρίφης ἔγραφεν : «'Εκ τοῦ ὕφους τῆς ἐπιστολῆς ταύτης, συνταχθείσης ὑπὸ Συνταγμάρχου καὶ ἀφορώσης 'Αντιστράτηγον (25) ἀνακύπτει ἀνάγλυφον τὸ μῖσος τὸ ὁποῖον ὁ ἐν λόγῳ Ζάκκας τρέφει πρὸς τὸν 'Αντιστράτηγον κ. Βαρδουλάκην, τὸ ὁποῖον μῖσος προκύπτει καὶ ἐκ τῆς γενομένης ὑφ' ἡμῶν ἐνόρκου ἐξετάσεως καὶ ἐξ' αὐτῆς ταύτης τῆς ἐνόρκου καταθέσεως τοῦ ἐ.ἀ. Συνταγματάρχου Ζάκκα ... "Αμα τῇ δημοσιεύσει τῆς ἀνωτέρω ἐπιστολῆς τοῦ ἐ.ἀ. Συνταγματάρχου Ζάκκα Εὐστρ., ἐγένετο ὑφ' ἡμῶν ἔρευνα πρὸς ἐξακρίβωσιν τῶν

(24α) Τὸ Σῆμα τοῦτο ἢ κακῶς εἶχεν ληφθῇ ἢ τὴν πραγματικότητα δὲν ἀποδίδει, ὡς θὰ ἴδωμεν κατωτέρω, διότι ὁ φάκελλος εὑρέθη εἰς τὰ 'Αρχεῖα Εὐαγ. Καλαντζῆ. Δὲν διευκρινίζεται ἐὰν ὁ φάκελλος παρελήφθη εἰς καλὴν κατάστασιν καὶ πλήρης.

(25) Εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο ὁ συντάκτης σφάλλεται, διότι ὁ συντάκτης τῆς ἐπιστολῆς ἦτο Συνταγματάρχης Ε.Α. καὶ οἱ ἐν ἀποστρατείᾳ 'Αξιωματικοὶ δὲν ἀκολουθοῦν τὴν 'Ιεραρχίαν εἰμὴ βάσει κανόνων ἐθιμοτυπίας, οὐδεὶς ὅμως δύναται νὰ στρέφεται μὲ τοιοῦτον πάθος κατὰ τῆς ἡγεσίας ἑνὸς Σώματος ἐν τῷ ὁποίῳ ἀνεδείχθη, εἰμὴ ὅταν ἡ ἡγεσία βλάπτει ἢ μειώνει τὸ Σῶμα τοῦτο, πρᾶγμα ὅπερ δὲν συνέβαινε ἐν προκειμένῳ ἢ τουλάχιστον δὲν ἐπεκαλεῖτο οὗτος.

ἐν αὐτῇ καταγγελομένων. Ἀποτέλεσμα τῆς ἐρεύνης ταύτης ἦτο νὰ διαπιστωθῇ ὅτι ὁ ὑπὸ τοῦ Ἀντιστρατήγου Γ. Βαρδουλάκη ἐπιστραφεὶς ἀτομικὸς φάκελλος τοῦ Πασχάλη Κόντα ὑπ' ἀριθμ. 6/903 εἶναι αὐτὸς οὗτος ὁ παραληφθεὶς κατὰ Μάϊον 1960 ...».

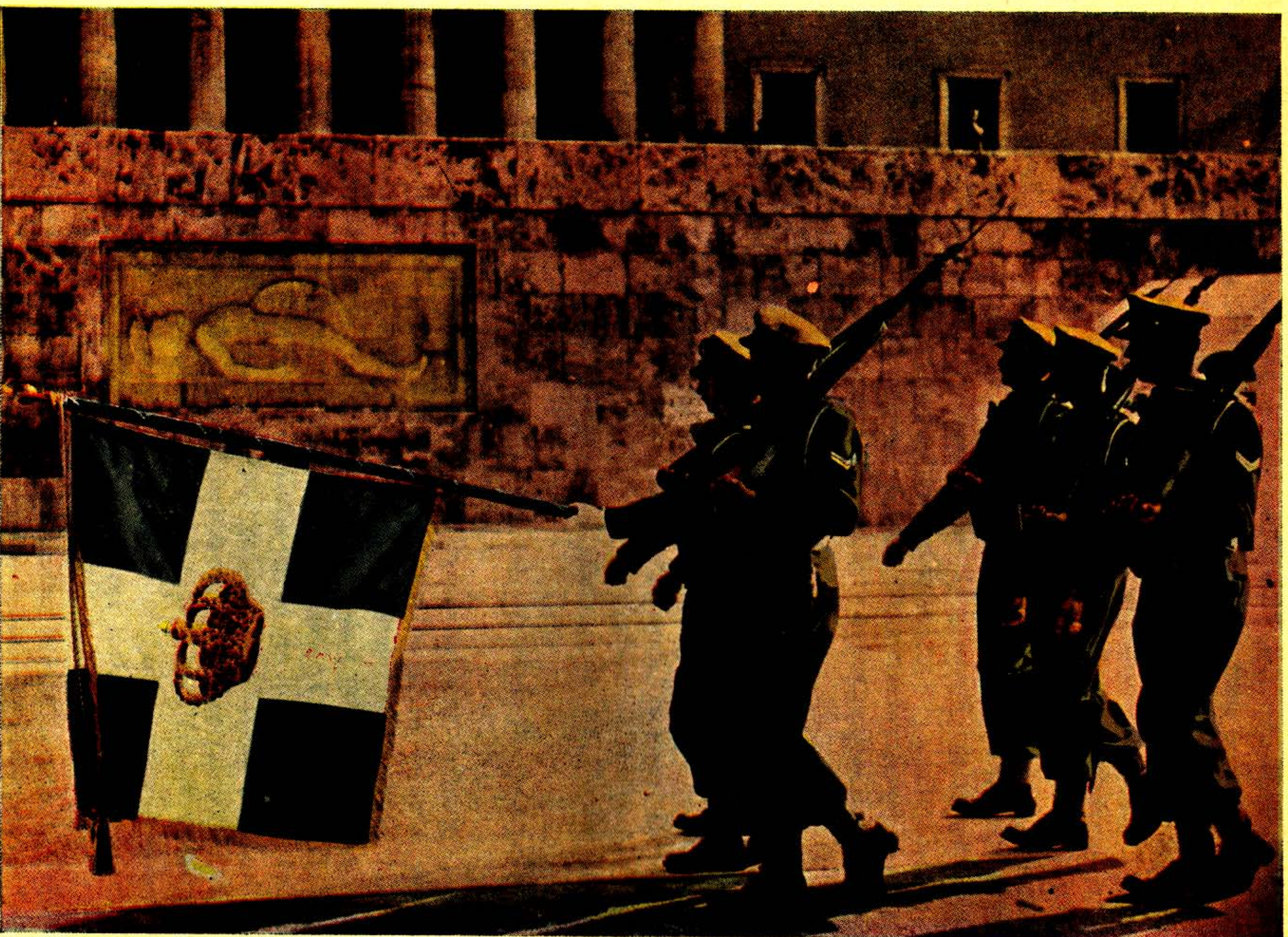
Ἀλλὰ καὶ τό δεύτερον σκέλος τῆς ἐπερωτήσεως ὁ ἐξετάσας Στρατηγὸς καταλογίζει εἰς ἐνέργειαν τοῦ ὑπὸ βαθυτάτου μίσους, προσωπικοῦ καὶ κομματικοῦ, κατὰ Ἀντιστρατήγου Βαρδουλάκη ἐλαυνομένου Ζάκκα, δι' ἧς παρεσύρθη καὶ ὁ ἐπερωτῶν βουλευτὴς Βασιλᾶτος.

Ὅσον ἀφορᾷ τὰς εὐθύνας ἀπεφήνατο ὁ στρατηγὸς Ζαρίφης: «Κατὰ τὴν με-» λέτην τῶν ἐκ τῆς ἐνεργηθείσης ὑφ' ἡμῶν ἐνόρκου Διοικητικῆς ἐξετάσεως προ-» κυψάντων πραγματικῶν περιστατικῶν, ἐξητάσθη καὶ ἡ περίπτωσις τῆς ὑπάρξεως » εἰς βάρος τοῦ Ἀντιστρατήγου Βαρδουλάκη στοιχείων ποινικοῦ ἀδικήματος καὶ » δὴ ὑπεξαγωγῆς ἐγγράφων. Δὲν ἀπεδείχθη ὅμως ἐκ τῆς γενομένης ὑφ' ἡμῶν ἐξετά-» σεως, ὅτι οὗτος προέβη ἠθελημένως εἰς τὴν στέρησιν τῆς ἁρμοδίας ὑπηρεσίας » διαρκῶς ἢ προσκαίρως τῆς χρήσεως τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 6/903 ἀτομικοῦ φακέλλου » τοῦ Κόντα Πασχάλη, ἀλλ' ὅτι τὸν φάκελλον τοῦτον παρέδωσεν εἰς τὸν τότε » Ὑφυπουργὸν Ἐσωτερικῶν κ. Καλατζῆν, ὅστις καὶ τὸν εἶχε ζητήσει, παραλείψας » ἐξ ἀμελείας ν' ἀναζητήση τοῦτον (26). καὶ τὸν ἐπιστρέψῃ ἐντὸς εὐλόγου χρόνου » εἰς τὴν ἁρμοδίαν ὑπηρεσίαν ἐξ ἧς ἐλήφθη, γενόμενος οὕτω ὑπαίτιος δημιουργίας » θορύβου, δυσμενῶν σχολίων εἰς βάρος του ὡς Ἀρχηγοῦ τῆς Χωροφυλακῆς καὶ » ἀσκόπου ἀπασχολήσεως τῆς ὑπηρεσίας (27). Ἡ ἐσπευσμένη ὑποβολὴ ἐγγράφου » ἀναφορᾶς του πρὸς τὸν κ. Ὑφυπουργὸν Ἐσωτερικῶν, ἐν ᾗ δηλοῖ κατηγορηματικῶς » ὅτι δὲν γνωρίζῃ ἂν ὑπάρχῃ φάκελλος Κόντα ἥτις ἔσχεν ὡς ἀποτέλεσμα (ἐνῶ τοῦτο » θὰ ἠδύνατο ν' ἀποφευχθῇ), τὴν δημιουργίαν θορύβου, ἀφοῦ μετὰ διήμερον προ-» σέρχεται εἰς τὴν ἁρμοδίαν ὑπηρεσίαν προσκομίζων τὸν φερόμεμον ὡς ἀπωλεσθέντα » φάκελλον, ἀποτελεῖ ἐνέργειαν ἀπαράδεκτον διὰ τὴν θέσιν καὶ τὸν βαθμὸν ὃν οὗτος » κατέχει (28). Ἐπίσης ἡ ἔγγραφος πρὸς τὸν κ. Ὑφυπουργὸν Ἐσωτερικῶν δήλω-» σις του ὅτι δὲν γνωρίζει ποῖον καθηγητὴν ὑπαινίσσεται ἐν τῇ ἐπερωτήσει του ὁ » κ. Βασιλᾶτος καὶ συνεπῶς δὲν εἶναι εἰς θέσιν ν' ἀπαντήσῃ, ἐνῶ ἐν τῇ ἐν λόγῳ » ἐπερωτήσει ρητῶς ἀναφέρεται «ὑποψήφιος καθηγητὴς τῆς Πολυτεχνικῆς Σχολῆς » τοῦ Ἀριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης» δι' ὃν καθηγητὴν ὁ Ἀντι-» στράτηγος Χωροφυλακῆς Βαρδουλάκης Γεωργ. τὴν 14-2-1961 ἐχορήγησε προ-» σωπικὴν βεβαίωσιν ὡς παλαιὸν γνωστὸν αὐτοῦ καὶ γείτονα, παρουσιάζει τὸν ἐν » λόγῳ Ἀντιστράτηγον ἀνακριβῶς ἀναφερόμενον πρὸς τὸν προϊστάμενον του Ὑφυ-» πουργόν, πρᾶξιν ἣν ἀσφαλῶς δὲν θὰ συνεχώρη εἰς ὑφιστάμενον του. Ἐκ τῶν

(26) Πρωτοφανὴς ἀντίληψις νὰ ἀναζητᾷ φακέλλους ὁ ὑποστράτηγος Γενικὸς Διευθυντὴς τοῦ Ὑπουργείου καὶ νὰ καταλογίζεται εἰς τοῦτον εὐθύνη, ἔστω καὶ ἐξ ἀμελείας, διὰ τὴν μὴ ἀναζήτησιν. Τοιαῦτα καθήκοντα Στρατηγῶν εἶναι ἀδιανόητα.

(27) Ἑτέρα πεπαλαιωμένη στερεότυπος ἀντίληψις περὶ παραπτώματος.

(28) Εἰς ἄλλο σημεῖον τοῦ πορίσματος εὐστοχώτερον προσδιώριζεν τὴν εὐθύνην ταύτην ὡς ἀκολούθως: «Οὕτω ἐμφανίζεται ὁ Ἀρχηγὸς τοῦ Σώματος Χωροφυλακῆς ἀγνοῶν ἂν ὑφίσταται ἀτομικὸς φάκελλος διὰ πρόσωπα τοῦ ἀμέσου περιβάλλοντος τῆς Κυβερνήσεως καὶ δὴ τοῦ Προέδρου ταύτης καὶ συνεπῶς καὶ τοῦ ἀμέσου περιβάλλοντος ἑτέρων προσώπων κατεχόντων ὑφίστας θέσεις καὶ λειτουργήματα ἐν τῇ Κρατικῇ Μηχανῇ ...».

Δόκιμοι ὑπενωμοτάρχαι παρελαύνουν πρὸ τοῦ ἐν Ἀθήναις μνημείου Ἀγνώστου στρατιώτου μὲ τὴν πολεμικὴν σημαίαν ἐπικεφαλῆς.

»ἀνωτέρω σαφῶς προκύπτει ὅτι δὲν ὑφίσταται ἐν προκειμένῳ ποινικὴ εὐθύνη τοῦ » Ἀντιστρατήγου Χωροφυλακῆς Βαρδουλάκη Γεωργ., ἀλλὰ πειθαρχικὴ τοιαύτη, » τῆς ὁποίας ὁ χαρακτηρισμὸς καὶ ἡ ἐκτίμησις ἀνήκει εἰς τὴν προϊσταμένην του » Ἀρχήν».

Ἡ Κυβέρνησις Μαυρομιχάλη ἀπὸ τῶν πρώτων ἡμερῶν τῆς ἐγκαταστάσεώς της εἶχεν ἐπιδοθῆ εἰς ἕνα ἔργον τὸ ὁποῖον ἀμέσως ἢ ἐμμέσως ἀπέβλεπε εἰς μίαν σοβαρὰν ὕφεσιν τῶν ἀντικομμουνιστικῶν μέτρων, ὑπὸ τὴν ἐπίφασιν τῆς ἐλευθερίας τῶν ἐκλογῶν, καὶ εἰς ἕνα ἔργον τὸ ὁποῖον ἐπικαλούμενος μεταγενεστέρως εἰς ἰδιαιτέραν του συνομιλίαν ὁ Πρόεδρος ταύτης, ὡς ἀπεκάλυψεν ἡ ἐφημερὶς «ΑΘΗΝΑΪΚΗ», εἶχε χαρακτηρίση τὴν κυβέρνησιν του ὡς «Μπουλντόζαν» διὰ τὴν κατεδάφισιν «τοῦ Καραμανλισμοῦ». Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἀπὸ τῶν πρώτων ἡμερῶν ἀπετέλεσε κύριον μέλημα τῆς Κυβερνήσεως ἡ ἀντικατάστασις τῶν Ἀρχηγῶν τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας. Ὁ Βαρδουλάκης κληθεὶς παρεκλήθη νὰ διευκολύνῃ τὸ ἔργον τῆς Κυβερνήσεως παραιτούμενος, ἐφ' ὅσον ὑπῆρχον καὶ τὰ γεγονότα τῆς Θεσσαλονίκης κλπ., ἀλλ' οὗτος δὲν ἀπεδέχθη τὸ Κυβερνητικὸν αἴτημα.

Πρὸς διευκόλυνσιν τῆς Κυβερνήσεως τὸ θέμα τῆς ἀντικαταστάσεως τῶν Ἀρχηγῶν τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας προεβλήθη καὶ διὰ τῶν ἐφημερίδων (ἐφημ. Ἀθηναϊκή, Ἔθνος, Νέα κλπ., τῆς 3-10-1963).

Ἡ ἄρνησις τοῦ Ἀντιστρατήγου Βαρδουλάκη νὰ παραιτηθῆ ὤξυνε τὰς σχέσεις τούτου μετὰ τῆς Κυβερνήσεως, ἡ δὲ Κυβέρνησις, εἰσηγουμένου τοῦ ἰδίου τοῦ Πρωθυπουργοῦ, διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 170 τῆς 5-10-1963 Πράξεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἀπεφάσισε τὴν ἀνάθεσιν τῆς Ἀρχηγίας τοῦ Σώματος Ἑλληνικῆς Βασιλ. Χωροφυλακῆς εἰς τὸν ἐ.ἀ. Ἀντιστράτηγον τοῦ Στρατοῦ Νικόλαον Παπαρόδον μέχρι τῆς ἑπομένης τῶν ἐκλογῶν καὶ διὰ τῆς ταυτοχρόνου ὑπ' ἀριθμ. 171 πράξεως ἀνέθετο τὴν Ἀρχηγίαν τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων εἰς τὸν ἐ.ἀ. Ἀντιστράτηγον Βασίλειον Χατζηπροδρόμου.

Αἱ πράξεις αὗται ἐξεδόθησαν ἐπὶ τῇ βάσει τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 4 ἄρθρου 10 Ν. 4322/1963 Κυβερνήσεως Πιπινέλη.

Ἡ τοιαύτη ἐξουσιοδότησις πρὸς τὴν Κυβέρνησιν καὶ ἡ ἐν συνεχείᾳ ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως χρησιμοποίησις ἀπετέλεσε δεινὴν ὕβριν πρὸς τὰ Σώματα Ἀσφαλείας, διότι οὕτω ἐτίθετο ἐν ἀμφιβόλῳ ὁλόκληρος ἡ ἡγεσία των.

Ἀντέκειτο ἡ διάταξις αὕτη εἰς τὰς παγίας διατάξεις τοῦ Κώδικος Χωροφυλακῆς ἀλλὰ καὶ πρὸς τὴν ὑπερηφάνειαν καὶ ἀξιοπρέπειαν τῆς Ε.Β.Χ. Ἐὰν ἀπήρεσκεν εἰς τὴν Κυβέρνησιν ὁ Ἀρχηγὸς δικαίωμα της νὰ τὸν ἀντικαταστήσῃ διὰ τοῦ Ὑπαρχηγοῦ ἢ δι' ἑτέρου ἐκ τῶν Στρατηγῶν τῆς Χωροφυλακῆς, δὲν ἠδύνατο ὅμως νὰ χαρακτηρισθῆ ὡς ἔντιμον δικαίωμα τῆς νομοθετικῆς ἐξουσίας καὶ τῆς Κυβερνήσεως ἐν συνεχείᾳ νὰ χαρακτηρίζωσι ὁλόκληρον τὴν ἡγεσίαν καὶ ἅπαντα τὰ στελέχη τοῦ Σώματος ἀνίκανα καὶ ἀκατάλληλα νὰ διοικήσωσι τὸ Σῶμα κατὰ μίαν προεκλογικὴν περίοδον. Ἡ πειθαρχικότης τοῦ Σώματος τῆς Ε.Β.Χ. οὐδέποτε καὶ παρ' οὐδενὸς ἠμφισβητήθη, ὡς συνέβη κατὰ τὴν περίπτωσιν ταύτην.

Τὸ Ἀρχηγεῖον Χωροφυλακῆς διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 102/199/2 ἀπὸ 19-7-1963 ἀναφορᾶς του μετὰ θάρρους καὶ παρρησίας εἶχε διατυπώσει τὴν ἀντίδρασιν τοῦ Σώματος καὶ τὰς ἐνδεχομένας ἐπιπτώσεις — πραγματοποιηθείσας ἐν πολλοῖς — καθ' ὃν χρόνον ἡ Κυβέρνησις υἱοθέτει τὴν διάταξιν ταύτην.

Οὕτω ἀντεκατεστάθη ὁ 'Αντιστράτηγος Βαρδουλάκης, ἵνα μετ' ὀλίγον διὰ τοῦ ἀπὸ 17/18-10-1963 Β.Δ. τεθῇ εἰς τετράμηνον ἀργίαν διὰ προσκαίρου παύσεως, δηλονότι διὰ ποινῆς ἐπιβληθείσης αὐτῷ βάσει τῆς ὑπὸ τοῦ ὑποστρατήγου Ζαρίφη ἐνεργηθείσης ἐνόρκου διοικητικῆς ἐξετάσεως καὶ τῷ πορίσματι τούτου.

Κατὰ τῆς πράξεως ταύτης τοῦ ὑφυπουργοῦ 'Εσωτερικῶν ὁ 'Αντιστράτηγος Βαρδουλάκης Γεωργ. προσέφυγεν εἰς τὸ Συμβούλιον 'Επικρατείας διὰ παράβασιν τῶν διατάξεων τοῦ Κώδικος Χωροφυλακῆς, ὅσον ἀφορᾶ τὴν ἀνάθεσιν τῆς ἐξετάσεως εἰς 'Αξιωματικὸν ξένον πρὸς τὴν Χωροφυλακὴν καὶ κατώτερον τοῦ ἐγκαλουμένου, διὰ παράβασιν οὐσιώδους τύπου τῆς διαδικασίας διὰ παράβασιν ἄρθρου 199 τοῦ Κώδικος Ε.Β.Χ., διότι ἐτιμωρήθη χωρὶς νὰ κληθῇ εἰς ἀπολογίαν, διὰ πλάνην, ἐπὶ κατχρήσει ἐξουσίας κλπ.

Προκειμένης τῆς ἐκδικάσεως ὁ 'Υφυπουργὸς 'Εσωτερικῶν διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 292/6/14δ ἀπὸ 29-11-63 ἐγγράφου του πρὸς τὸ Συμβούλιον 'Επικρατείας ἐπειράθη νὰ ὑποστηρίξῃ τὴν πρᾶξιν του μετὰ πείσματος μέν, δι' ἀφελῶν ὅμως ἐπιχειρημάτων.

Τὸ Συμβούλιον 'Επικρατείας διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 2310/1963 ἀποφάσεώς του ἠκύρωσε τὴν ποινήν, διότι «ἡ προηγηθεῖσα ταύτης διοικητικὴ ἐξέτασις ἐνεργήθη παρ' ἀξιωματικοῦ κατωτέρου κατὰ βαθμὸν τοῦ αἰτοῦντος» καὶ βάσει ταύτης τὴν 28-12-1963 ἀνέλαβεν ἐκ νέου αὐτοδικαίως τὰ καθήκοντα τοῦ 'Αρχηγοῦ Χωροφυλακῆς ὁ Γ. Βαρδουλάκης, ἅτινα ἤσκησεν μέχρι τοῦ μεσονυκτίου τῆς 31-12-1963, ὅτε αὐτοδικαίως ἀπεστρατεύθη, ὡς καταληφθεὶς ὑπὸ τοῦ ὁρίου ἡλικίας.

'Ο 'Αξιωματικὸς τῆς Ε.Β.Χ. Γεώργιος Βαρδουλάκης ηὐδοκίμησεν κατ' ἐπανάληψιν εἰς τοὺς διαφόρους βαθμοὺς τῆς ἱεραρχίας καὶ εἰς πλεῖστα ἐκ τῶν ἀνατεθέντων αὐτῷ καθηκόντων καὶ ἀποστολῶν, ἐπὶ πλέον δὲ ἐπέτυχε νὰ τῷ ἀνατεθῇ ἡ ἡγεσία τοῦ Σώματος, κατὰ τὴν ἐνάσκησιν ὅμως τῶν καθηκόντων ὡς 'Αρχηγοῦ Χωροφυλακῆς ἀντιμετώπισεν ὀξυτάτης μορφῆς ἀντιξοότητας.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς 'Αρχηγίας του καὶ αὐτὸς ἐπροπηλακίσθη ἀλλὰ καὶ τὸ Σῶμα ἐδοκιμάσθη δεινῶς, ὅσον ποτὲ ἴσως ἄλλοτε.

'Υπῆρξεν ἐκ τῶν λαμπροτέρων παλληκαριῶν ἐν τῇ καταστολῇ τῆς ληστείας καὶ καθ' ὅλους τοὺς μετέπειτα ἀπὸ τοῦ 1940 - 1950 ἐθνικοὺς ἀγῶνας, ὑπῆρξεν ἐνθουσιώδης καὶ προοδευτικός, ἡ μεγάλη του ὅμως εὐπιστία τὸν καθίστα δέσμιον εἰσηγήσεων κολάκων καὶ κατέστρεφε πολλάκις τὴν πληθωρικὴν του καλωσύνην.

Δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν ὅτι ὑπῆρξεν τοὐλάχιστον ἀτυχὴς ὡς 'Αρχηγὸς Χωροφυλακῆς καὶ ἀπὸ πλευρᾶς συνεργατῶν καὶ ἀπὸ πλευρᾶς ἀναφυέντων γεγονότων, πρᾶγμα ὅπερ τὸν ἔφερεν εἰς ὑποβόσκουσαν ἀντιδικίαν μετὰ μεγάλης μερίδος 'Αξ-κῶν.

'Η Χωροφυλακὴ εἶναι φορτωμένη μὲ δάφνας, ἔχει ὅμως εἰς τὸ παθητικόν της καὶ τινα γεγονότα ἅτινα διεδραμάτισαν σοβαρώτατον ρόλον εἰς τὴν ζωὴν τοῦ ῎Εθνους. 'Εξ ἀφορμῆς τοῦ ἐπεισοδίου τοῦ χωροφύλακος Καλπούζου μετὰ τοῦ Βρεταννοῦ ἐπιτετραμμένου Νίκολσον ἀνετράπη ἡ Κυβέρνησις τοῦ Χαριλάου Τρικούπη, ἡ κομματικὴ μισαλλοδοξία καὶ προκλητικότης τῶν ἐκ Κρήτης ἀνδρῶν τῆς Χωροφυλακῆς συνετέλεσεν σοβαρῶς εἰς τὴν ἐκλογικὴν ἀποτυχίαν κατὰ τὸ 1920 τοῦ 'Ελευθερίου Βενιζέλου καὶ ὁ ἀναπτυχθεὶς κατὰ τὴν περίοδον 1958 - 1963 παραγοντισμὸς ἐν τῇ Χωροφυλακῇ καθὼς καὶ ἡ ἀπὸ τοῦ 1960 καὶ ἐντεῦθεν ὑπεισελθοῦσα πλημμέλεια ἐν τῇ ἐκτελέσει τῶν καθηκόντων ὁπωσδήποτε συνετέλεσεν, ἔστω καὶ κατ' ἐπίφασιν,

εἰς τὴν μὲ ἀνατροπὴν ὁμοιάζουσαν κατὰ τὸ 1963 παραίτησιν τῆς Κυβερνήσεως Κων. Καραμανλῆ, διὰ τὸ ἔργον τῆς ὁποίας Κυβερνήσεως ἀσφαλῶς ὁ γενικὸς Ἱστορικὸς θ' ἀσχοληθῇ διὰ μακρῶν.

Βεβαίως ἔπταισεν ἡ πολιτικὴ ἡγεσία διὰ νὰ γίνουν τὰ σφάλματα αὐτὰ τῆς Χωροφυλακῆς, ἀφοῦ αὕτη ἐπιλέγει τὴν ἡγεσίαν, κυρίως ὅμως ἔπταισεν ἡ ἡγεσία τοῦ Σώματος ἥτις διὰ μὲν τῶν προτάσεών της προεκάλει τὰς ἀποφάσεις τῆς πολιτικῆς ἡγεσίας, διὰ δὲ διαταγῶν, τῆς ἐπαγρυπνήσεως καὶ τῆς διοικήσεως προσδιώριζε τὸν ὑπηρεσιακὸν τόνον, τοὺς ἀντικειμενικοὺς σκοποὺς καὶ τὰς ἀκολουθητέας στενωπούς, ὁδοὺς καὶ λεωφόρους πρὸς ἐπιτυχίαν. Πολλάκις ὁ αὐθορμητισμός, ἡ καλωσύνη καὶ ἡ εὐπιστία ἐγένοντο ἀντικείμενον ἐκμεταλλεύσεως καὶ δημιουργίας προβλημάτων παρὰ τῶν ἐπιζητούντων ἀφορμὰς ἐπιθέσεως, εἴς τινας δὲ τῶν ἐνεργειῶν του ἠτύχησεν.

Εἰς τὴν ἀποχαιρετιστήριον πρὸς τὸ Σῶμα ἐγκύκλιον διαταγήν του, τῆς 31-12-1963, δεκάκις ἐτόνισεν ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον εἰλικρινῶς ἐπίστευεν, ὅτι δηλαδὴ ἡ Χωροφυλακὴ εἶναι Ἐθνικὸν Σῶμα. Κατὰ τὴν ἐνάσκησιν τῆς Ἀρχηγίας του ἀντιμετώπισεν τὸ κορύφωμα τῆς κομματικῆς μισαλλοδοξίας κατὰ τὴν Ἱστορίαν τῆς Νεωτέρας Ἑλλάδος, ἔναντι τῆς ὁποίας ἠγωνίσθη τελικῶς μὲ πίστιν.

Ἡ ὑπ' αὐτοῦ προκληθεῖσα ὡς ἀνωτέρω ἀπόφασις τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας ὑπῆρξε μία νίκη κατὰ τῆς ἀναρχίας. Ὁ Ὑφυπουργὸς Ἐσωτερικῶν Παναγιωτόπουλος προέβη καὶ εἰς μίαν ἄλλην ἐνέργειαν δι' ἀνεπιτρέπτου μεθόδου.

Ἀπέστειλε πρὸς τὸν προϊστάμενον τῆς Εἰσαγγελίας Πρωτοδικῶν Ἀθηνῶν ἀντίγραφον τοῦ πορίσματος τοῦ στρατηγοῦ Ζαρίφη καὶ δι' ἐνδεχομένην δικαστικὴν δίωξιν τοῦ Ἀντιστρατήγου Βαρδουλάκη, δὲν ἔπραξεν ὅμως τοῦτο δι' ἀριθμοῦ ἐκ τοῦ κανονικοῦ φακέλλου ἐξ οὗ εἶχεν ἐνεργηθῇ ἡ ὅλη ἀλληλογραφία διὰ τοῦ πρωτοκόλλου ἀλληλογραφίας τοῦ ἰδιαιτέρου 9 γραφείου (!). Οὕτω ἐνῶ ὡς κανονικὸς φάκελλος τοῦ ὑπουργείου ἐχρησιμοποιεῖτο ὁ ὑπ' ἀριθμ. 292/6/13, τὸ διαβιβαστικὸν πρὸς τὸν εἰσαγγελέα ἔγγραφον ἔλαβεν ἀριθμ. 2046 τῆς 14-10-1963 καὶ τὸν χαρακτηρισμὸν «ἐμπιστευτικόν». Δεῖγμα καὶ τοῦτο μιᾶς ἰδιαιτέρας προσπαθείας πρὸς καταδίωξιν τοῦ Ἀρχηγοῦ Χωροφυλακῆς.

ΥΔΡΟΗΛΕΚΤΡΙΚΟΝ ΕΡΓΟΝ ΑΧΕΛΩΟΥ—ΕΠΕΙΣΟΔΙΑ

Τὴν 21ην Ἰουνίου 1963 ἡ Διοίκησις Χωροφυλακῆς Ἀκαρνανίας (Ἀγρινίου) ὑπέβαλε πρὸς τὰς Γενικὰς Διευθύνσεις Ἀσφαλείας καὶ Χωροφυλακῆς τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν τὴν ὑπ' ἀριθμ. 15/79/35πγ ἔκθεσιν μὲ θέμα «Προβλεπομένη διασάλευσις τῆς τάξεως ὑπὸ κατοίκων περιοχῆς ὑδροηλεκτρικῶν ἔργων τοῦ Ἀχελώου».

Ἡ ἀναφορὰ αὐτὴ ἐκοινοποιεῖτο καὶ πρὸς τὸ Ἀρχηγεῖον Β. Χωροφυλακῆς, τὴν Α.Δ.Χ. Δυτ. Ἑλλάδος, τὴν Δ.Χ. Εὐρυτανίας, τὴν Νομαρχίαν Αἰτωλοκαρνανίας, τὴν Νομαρχίαν Εὐρυτανίας, τὸν Πρόεδρον Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλοτριώσεως κτημάτων Ἀγροτῶν Ἀχελώου καὶ τὸν ἐν Ἀγρινίῳ Νομικὸν Σύμβουλον τῆς Δ.Ε.Η. δικηγόρον Παπαβασιλείου Λάμπρον.

῾Ο Διοικητὴς Χωροφυλακῆς λαβὼν ἀφορμὴν ἐκ τῆς δημιουργηθείσης τὴν 12-6-1963 συγκεντρώσεως καὶ βιαίας εἰσβολῆς εἰς τὴν διανοιχθεῖσαν σήραγγα 700 περίπου κατοίκων ἐκ τῶν πέριξ, τοῦ ὑπὸ ἀνέγερσιν τότε φράγματος Κρεμαστῶν, χωρίων καὶ ἔχων πληροφορίας, θετικὰς ὡς ἐτόνιζεν, ἐγνώριζεν ὅτι οἱ κάτοικοι ἐπρόκειτο νὰ κατέλθωσιν εἰς ἀποφασιστικὸν ἀγῶνα προκειμένου νὰ ἀποσπάσωσι διαφόρους οἰκονομικὰς ἐπιδιώξεις. Μέχρι τοῦ σημείου τούτου ὑπῆρξεν καταπληκτικὴ ἡ ἐπιτυχία τῶν προοιωνισμῶν τοῦ Διοικητοῦ Χωροφυλακῆς, ᾽Αντισυνταγματάρχου Ζορμπαλᾶ Εὐαγγ., κατωτέρω ὅμως οὗτος ἐπεδίδετο εἰς συνταγματικάς, κοινωνιολογικὰς καὶ ἔν τινι μέτρῳ πολιτικῆς μορφῆς καὶ ἐκτάσεως ὑποδείξεις καὶ θεωρίας, αἵτινες διὰ περιωρισμένους παραλήπτας δὲν θὰ ἦτο ἀσύμφορον νὰ ὑπενθυμίζοντο.

᾽Επισημαίνων δικαίως καὶ εὐλόγως τὰς ἐθνικοκοινωνικὰς ἐπιπτώσεις ἐκ τῆς ἐντάσεως τῶν σχέσεων μεταξὺ ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας καὶ Λαοῦ, ὑπεδείκνυεν ὅπως τὸ Κράτος ἐξαντλήσει οἰκειοθελῶς καὶ αὐτεπαγγέλτως τὴν ἐπιβαλλομένην στοργὴν καὶ δικαιοσύνην, ἀφοπλιζομένων οὕτω τῶν ὑποκινητῶν καὶ αἰρομένων ὅλων τῶν ἐρεισμάτων, ἐκείνων ἐφ᾽ ὧν οἱ δημαγωγοὶ ἢ οἱ ἀντιδρῶντες θὰ ἠδύναντο νὰ στηρίξωσι τὴν ἀντικρατικὴν προπαγάνδαν των.

Εἶχον προηγηθῆ τὰ γεγονότα τοῦ Βάλτου, περὶ ὧν ἤδη ὡμιλήσαμεν, καὶ τὰ ἐπεισόδια περὶ τὸ ὑδροηλεκτρικὸν ἔργον Ταυρωποῦ, εἰς ὃ ἀναφερόμενος ὁ ἐν λόγῳ Διοικητὴς Χωροφυλακῆς, παρετήρει λίαν ὀρθῶς : «Δὲν ὑπάρχει περισσότερον ἐπιζήμιος τρόπος ἀντιμετωπίσεως τοῦ θέματος ἀπὸ τὸν ἤδη ἀκολουθούμενον» καὶ κατέληγεν : «᾽Εὰν τὸ θέμα δὲν ἀντιμετωπισθῆ ὡς ἀνωτέρω θὰ ὑπάρξῃ ζημία οἰκονομική, ἀνωτέρα ἐκείνης ἡ ὁποία θὰ κατεβάλλετο ὡς διαφορὰ ἀποζημιώσεως, συνισταμένης εἰς πληρωμὴν ρήτρας πρὸς τὴν ᾽Αμερικανικὴν ῾Εταιρείαν, εἰς πληρωμὴν ἀποζημιώσεων κινήσεως τῆς ἀστυνομικῆς δυνάμεως καὶ ἄλλων κρατικῶν ὀργάνων, εἰς Δικαστήρια κλπ. Θὰ ὑπάρξῃ ἀνεπανόρθωτος ζημία ἠθικὴ εἰς βάρος τοῦ κύρους τοῦ Κράτους. Θὰ ὑπάρξῃ ζημία ἐθνικὴ διὰ τῆς ἐκμεταλλεύσεως τοῦ θέματος ὑπὸ τῶν κομμουνιστῶν».

Αἱ τελευταῖαι αὗται διαπιστώσεις τοῦ Διοικητοῦ Χωροφυλακῆς εἰς ἔγγραφον μὲ τοσαύτην εὐρεῖαν κυκλοφορίαν καὶ ἰδία μὲ παραλήπτην ἰδιώτην δικηγόρον, κατέστησαν τὴν ἔκθεσίν του διαβλητὴν ἔν τινι μέτρῳ ἐκ μέρους τῶν ᾽Αρχῶν ἐκείνων αἵτινες εἶχον τὴν ὑποχρέωσιν τῆς ἐπιλύσεως τῶν τοιούτων προβλημάτων.

Οὕτω, ἐξ ἀφορμῆς τῆς ἐκθέσεως ταύτης, ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου Γεωργίας (Διεύθυνσις ᾽Εποικισμοῦ - Τμῆμα Κτηματολογιου) ἀπεστάλη πρὸς τὰς Γενικὰς Δ/νσεις Χωροφυλακῆς καὶ ᾽Εθνικῆς ᾽Ασφαλειας, τὸ ῾Υπουργεῖον Βιομηχανιας καὶ τὴν Κεντρικὴν ἐπιτροπὴν ἀποκαταστάσεως ᾽Αγροτῶν ᾽Αχελώου, τὸ ὑπ᾽ ἀριθμ. 24371/᾽Εμπ. 32 ἐπεῖγον — ἀπόρρητον ἔγγραφον, διὰ τοῦ ὁποίου μετὰ χαρακτηριστικῆς νευρικότητος διετρανοῦτο ὅτι ἠκολουθεῖτο ἡ πλέον εὐεργετικὴ διὰ τοὺς κατοίκους ὁδός, ἐπεξηγουμένη διὰ μακρῶν - ὅτι τὸ δημιουργούμενον κλῖμα ἦτο ἀπότοκον ἐκβιασμῶν πρὸς τὸ Κράτος διὰ τὴν ἀπόσπασιν «φανταστικῶν» ποσῶν καὶ παρωτρύνσεων ὑπὸ ἀνατρεπτικῶν στοιχείων, ὅτι αἱ ἀντιλήψεις τοῦ Διοικητοῦ Χωροφυλακῆς ἦσαν σοβαρῶς πεπλανημέναι, ὅτι ὤφειλε ὁ Διοικητὴς Χωροφυλακῆς νὰ ἐνημερωθῆ παρὰ τῆς τοπικῆς ἐπιτροπῆς ἔργων ᾽Αχελώου προεδρευομένης παρὰ Πρωτοδίκου, ὅτι λόγῳ τούτων ὁ Διοικητὴς Χωροφυλακῆς ἐγένετο πρόξενος «σοβαρωτάτης ἀνωμαλίας περὶ τὴν αἰσίαν προώθησιν καὶ ἔκβασιν τοῦ ὅλου θέματος διὰ τῆς πρὸς πᾶσαν

κατεύθυνσιν μεταδόσεως τῶν ἐσφαλμένων ἀντιλήψεων του» καὶ ὅτι διὰ τῆς ἐκθέσεως του «ἐμφανίζεται περιέργως καὶ ἀνεξηγήτως ὡς κυριολεκτικῶς ρίπτων ἔλαιον ἐπὶ τῆς πυρᾶς. Τὸ ἔτι δὲ περιεργότερον—ἐσυνέχιζεν τὸ ἔγγραφον Ὑπουργ. Γεωργίας—ἐπὶ τοῦ προκειμένου τυγχάνει τὸ πρωτοφανὲς γεγονὸς ὅτι τὴν ἀναφοράν του ταύτην, ἧς τὸ περιεχόμενον θὰ ἠδύνατό τις ν' ἀποδώση, ἐν τελευταία ἀναλύσει, εἰς πλήρη ἄγνοιαν, δὲν ὑπέβαλε μόνον τῇ ὑμετέρα ὑπηρεσία ὡς ἐμπιστευτικήν, πρᾶγμα ὅπερ ἐπεβάλλετο ὡς ἐκ τοῦ περιεχομένου της καὶ τῶν ὑφισταμένων συνθηκῶν ἀλλὰ τὴν ἀπηύθυνεν ...».

Ἐν τέλει τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας ἐζήτει ὅπως ἐρευνηθῶσι τὰ ἐλατήρια τῆς ὑποβολῆς τῆς ἀναφορᾶς ταύτης καὶ ὅπως ἐλεγχθῇ αὐστηρῶς ὁ ὑποβαλὼν ταύτην Διοικητὴς Χωροφυλακῆς.

Μὲ ἀχαρακτήριστον προχειρότητα καὶ ὅλως ἀνεξετάστως ὁ Ὑφυπουργὸς Ἐσωτερικῶν διέταξε τὴν ἀνακλησιν τοῦ Διοικητοῦ Χωροφυλακῆς, δὲν εἶχεν ὅμως στεγνώσει ἀκόμη ἡ μελάνη τοῦ ἐγγράφου τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας καὶ τὴν 20 Ἰουλίου 1963 ἐπηλήθευσαν εἰς τὸ ἀκέραιον αἱ προβλέψεις τοῦ Διοικητοῦ Χωροφυλακῆς, 1.000 περίπου χωρικοὶ ἐπετέθησαν πρὸς βιαίαν διακοπὴν τῶν ἐργασιῶν παρὰ τὰ Κρεμαστά. Ἰσχυραὶ ἀστυνομικαὶ δυνάμεις χρησιμοποιήσασαι δακρυγόνα καὶ ἐκφοβιστικὰς βολὰς κατώρθωσαν ν' ἀποκρούσωσι τοὺς ἐπιτιθεμένους. Κατὰ τὰς μεταξὺ δυνάμεων Χωροφυλακῆς καὶ χωρικῶν συγκρούσεις ἐτραυματίσθησαν καὶ ἐμωλωπίσθησαν 5 Ἀξιωματικοὶ καὶ 25 ὁπλῖται ἐκ τῆς Χωροφυλακῆς, ἐκ δὲ τῶν χωρικῶν ἐτραυματίσθησαν (οὐχὶ δι' ὅπλων) τεσσαράκοντα περίπου ἄτομα. Κατὰ τὰς ἑσπερινὰς ὥρας ἐκπρόσωπος τῆς Δ.Ε.Η. ἀνεκοίνωσεν ὅτι θὰ κατεβάλλετο ἀμέσως ὁλόκληρον τὸ ποσὸν τῆς ἀποζημιώσεως.

Οὕτω τὸ ἀποτέλεσμα ἐδικαίωσεν τὸν Διοικητὴν Χωροφυλακῆς, ὅστις καλῶς μὲν εἶχεν προΐδη τὴν ἐξέλιξιν, οὐχὶ δὲ ὀρθῶς ἀναφορὰν τοιούτου περιεχομένου ἐκοινοποίησεν τόσον εὐρύτατα (29).

ΔΕΙΝΑΙ ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ

Τὰ κατ' ἐπιλογὴν ἀναφερθέντα ἀνωτέρω γεγονότα, εἰς τὴν δίνην τῶν ὁποίων περιεπλάκη ὁλόκληρος ἡ ἱεραρχία τοῦ Σώματος καὶ κυρίως ἡ ἡγεσία, καὶ ὅσα ἄλλα συνεσώρευεν καθ' ἑκάστην ὁ ὀξὺς καὶ ἀδίστακτος πολιτικὸς ἀνταγωνισμός, εἶχον δημιουργήσει σοβαρὰν κρίσιν εἰς τὸ Σῶμα τῆς Βασιλικῆς Χωροφυλακῆς, διὰ τὴν ἐπιδείνωσιν, διόγκωσιν καὶ πρόκλησιν τῆς ὁποίας ὅλοι οἱ παράγοντες καὶ ἰδία μία μερὶς τοῦ τύπου ἔπραττον τὸ πᾶν.

Ἡ κρίσις εἶχε διεισδύσει βαθέως εἰς τινας περιπτώσεις, καὶ παρέσυρε τοὺς ἀδυνάτους χαρακτῆρας εἰς πράξεις καὶ ἐκδηλώσεις πρωτοφανεῖς διὰ τὴν Χωροφυλακήν.

Αἱ στῆλαι ὡρισμένων ἐφημερίδων ἐφιλοξένουν καταπληκτικοῦ περιεχομένου ἐπιστολὰς ἀνδρῶν τῆς Χωροφυλακῆς, ἐμπιστευτικαὶ ἢ καὶ ἀπόρρητοι διαταγαὶ τῆς ὑπηρεσίας παρεδίδοντο εἰς τὰς ἐφημερίδας ἢ εἰς κομματικοὺς ὀργανισμοὺς καὶ ἐν

(29) Περὶ τῶν γεγονότων ἀπησχολήθη καὶ ὁ διεθνὴς τύπος (TIMES Λονδίνου 22-7-1963) Βλέπε καὶ φακ. 24/29/28 Υ.Τ.Δ.

γένει ἐλάμβανον χώραν ἀθλιότητες ἀπαράδεκτοι διὰ τὸ μέχρι χθὲς ἔντιμον, ἡρωϊκόν, λίαν ἀξιοπρεπὲς καὶ ὑπερήφανον Σῶμα.

Αἱ ἐφημερίδες καὶ τὸ ραδιόφωνον τῆς 27-11-1963 ἀνήγγειλον ὅτι ἐπιτροπὴ κατωτέρων ἀστυνομικῶν τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων συνοδευομένη ὑπὸ Βουλευτοῦ παρουσιάσθη εἰς τὸν Πρωθυπουργὸν καὶ ἀνέπτυξεν αἰτήματα ... Πῶς νὰ μὴ δημιουργηθῇ ἀνάλογον πνεῦμα καὶ εἰς ὡρισμένα τῶν ὀργάνων τῆς Χωροφυλακῆς!!

Ὀλίγον ἐνωρίτερον, τὴν 11-9-1963, μία ἐφημερὶς δι' ἀντιπολιτευτικοὺς λόγους ἢ μᾶλλον διὰ προπαγανδιστικούς, εἰς δημοσίευμα ὑπὸ κτυπητὸν τίτλον ἐδίδασκε τὸ δικαίωμα τῆς ἀπεργίας διὰ τόσα δίκαια αἰτήματα τῶν ὀργάνων τῆς τάξεως, ἀναγράφουσα ἐντὸς εἰσαγωγικῶν: «Γιὰ νὰ μὴ χτυπᾶνε τοὺς ἀπεργοὺς ἂς μάθουν κι' αὐτοὶ νὰ ἀπεργοῦν». Ἡ ἐφημερὶς αὕτη μετὰ τὸν Φεβρουάριον 1964, ὅτε ἐγένετο ὁριστικῶς Κυβερνητικὴ ἐφημερίς, δὲν ἐσυνέχισε τοὺς ἀγῶνας της διὰ τὸν συνδικαλισμὸν τῶν ἀστυνομικῶν καὶ διὰ τὸ δικαίωμα τῆς ἀπεργίας τούτων κλπ. Οὕτω πάντοτε συμβαίνει, τὸν συμφέροντα ἐκφαυλισμὸν καὶ ἐκτροχιασμὸν ἀφοῦ ἐπιτευχθῇ ὁ σκοπός, ἐπακολουθεῖ ἡ ἐσκεμένη σιωπὴ καὶ ἐγκατάλειψις μέχρις ὅτου ἐπακολουθήσῃ καὶ ὁ ἔλεγχος ἐπὶ τῶν ἰδίων θεμάτων ἐὰν ἤθελον ἄλλοθι προβληθῇ. Αὐτὸς τουτ' ἔστιν εἶναι ὁ λεγόμενος «φαῦλος κύκλος».

Οὕτω λοιπὸν ἀπὸ τῶν στηλῶν τῶν ἐφημερίδων ἐνεφανίζετο ὡς λειτουργοῦσα ἐν ἔτει 1963, μία «Ἐπιτροπὴ σωτηρίας Χωροφυλάκων», ἥτις ἐξεσφενδόνιζεν συκοφαντικοὺς καὶ ποταποὺς λιβέλλους κατὰ τῶν βαθμοφόρων καὶ ὑπηρεσιῶν τῆς Χωροφυλακῆς ἢ ἄλλη τις ἐκδήλωσις, ἐμφανιζομένη ὡς ὁμαδικὴ καὶ αὐτή, διεξεδίκει ἀπὸ τῶν στηλῶν ὡρισμένων Ἀθηναϊκῶν ἐφημερίδων οἰκονομικὰ ὀφέλη ἀλλὰ καὶ μείωσιν τοῦ ὁρίου ἡλικίας διὰ τὸν γάμον. Ἡ φθορὰ ἦτο καθολικὴ καὶ ἡ κάμψις τοῦ ἠθικοῦ βαθεία. Δὲν ἔχομεν ὑπ' ὄψιν ἂν διετάχθη κάποια ἀνάκρισις διὰ τὰς ἀνωτέρω ἀθλιότητας, ἀλλὰ καὶ ἂν διετάχθη οὐδὲν ἀπέδωσε διότι τὰ πάντα ἔβαινον πρὸς ἕνα ἀπροσδιόριστον χάος, χάριν τῆς κομματικῆς δημαγωγίας.

Ἡ ἐξαθλίωσις ἐκορυφώθη μὲ τὴν προκήρυξιν τῶν ἐκλογῶν. Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς προεκλογικῆς περιόδου ὡς Νομάρχαι εἶχον ἀναλάβει οἱ κατὰ τόπους εἰσαγγελεῖς. Ὁ μέχρι τοῦδε ἠθικὸς κλονισμὸς συνεπληρώθη διὰ τῆς φοβίας τὴν ὁποίαν ὡρισμένοι ὑπουργοὶ καὶ εἰσαγγελεῖς ἐνέσπειραν δι' ἐξαγγελλομένων συνεχῶς ἀπειλῶν.

Ἡ ἐκτροπὴ δὲν εἶχε περιορισθῇ εἰς τὰ κατώτερα ὄργανα ἢ καὶ μέχρι καὶ τῶν κατωτέρων Ἀξιωματικῶν, ἀλλὰ συνηντᾶτο εἰς ὅλας τὰς βαθμίδας καὶ κυρίως τὰς ἡγετικάς, ἔνθα πρὸς ἐπίδειξιν κομματικῆς προσηλώσεως ἐξεδηλώθησαν ἐνέργειαι λίαν ἐξεζητημέναι, εὐτελεῖς ἐνίοτε ἢ καὶ ἀναξιοπρεπεῖς.

Ἐνώπιον τῆς σφοδρᾶς πολιτικῆς μισαλλοδοξίας, ἥτις, εἶχεν ἀναπτυχθῇ διὰ τῶν κηρυγμάτων τῶν κομμάτων τῆς Ἑνώσεως Κέντρου καὶ διὰ τῶν καταχθονίων διαδόσεων τῆς ΕΔΑ, ὁ Στρατὸς εἶχεν ἐκδηλώσει ἀνησυχίας περὶ τῶν ὁρίων τῆς δραστηριότητος τοῦ κομμουνισμοῦ, ἂς μετ' ἐμπιστοσύνης συνεζήτει καὶ μετὰ τὴν Ἀξ/κῶν τῆς Χωρ/κῆς.

Τὴν 4-3-1965 ἐνώπιον τοῦ τριμελοῦς Ἐφετείου Λαρίσης ἐξεδικάσθη, κατ' ἔφεσιν, ποινικὴ ὑπόθεσις κατὰ τῶν Συν/ρχου Ι. Κουμπλῆ καὶ Ἀντ/ρχου Α.Π. Μπονώτη. Κατὰ τὰς ἐφημερίδας ἡ κατηγορία εἶχε θεμελιωθῆ«ἐπὶ προφορικῆς ἀναφορᾶς πρὸς τὸν τότε Ἀνώτερον Διοικητὴν Χωροφυλακῆς Δυτικῆς Μακεδονίας Συν/ρχην Δ. Ἀνδριτσόπουλον, τοῦ τέως Διοικητοῦ Χωρ/κῆς Ἐορδαίας Ταγ/ρχου

Ζ. Πατούχα», ὅτι οἱ ἐν λόγῳ 'Αξ/κοὶ τοῦ Στρατεύματος ἐνήργουν προπαγάνδαν ὑπὲρ τῆς ΕΡΕ. Κατὰ τὰς ἰδίας ἐφημερίδας «ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου ὁ Πατούχας ἐτόνισεν ὅτι οὐδέποτε ὑπηνίχθη δραστηριότητα τῶν δύο 'Αξ/κῶν ὑπὲρ τῆς ΕΡΕ καὶ ἐξεδήλωσε τὴν ἔκπληξίν του διὰ τὴν κατηγορίαν....». 'Ο 'Ανδριτσόπουλος, περιελθὼν εἰς δεινὴν θέσιν, ὑπεστήριξεν ὅτι εἶχεν πληροφορίας ἀπὸ ἄλλους 'Αξ/κούς, ἀορίστως ὅμως.

Τὸ δικαστήριον τῶν 'Εφετῶν ἠθώωσε τοὺς κατηγορουμένους, τοὺς ὁποίους ἀγορεύων ὁ εἰσαγγελεὺς ἐχαρακτήρισεν ὡς ἐντίμους ἀξ/κοὺς τοῦ 'Ελληνικοῦ Στρατοῦ. 'Επὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης, τῆς ἀναφορᾶς δηλονότι τοῦ Πατούχα πρὸς τὸν 'Ανδριτσόπουλον, ἐνηργήθη καὶ ἔνορκος διοικητικὴ ἐξέτασις ὑπὸ τοῦ τότε Γ' 'Επιθεωρητοῦ Χωρ/κῆς, ἐξ ἧς προέκυψεν ὅτι ὁ ταγ/ρχης Πατούχας κατ' ἀρχὴν εἶχεν ἀναφέρει προφορικῶς εἰς τὸν 'Ανώτερον Διοικητὴν τὰς ἀνησυχίας τῶν ἁρμοδίων 'Αξ/κῶν τοῦ Α' Σώματος Στρατοῦ περὶ τῆς δραστηριότητος τῶν κομμουνιστῶν, ἃς ἀνησυχίας τῷ εἶχον διατυπώσει οἱ ἐν λόγῳ 'Αξ/κοὶ κατὰ μετάβασίν των εἰς Πτολεμαΐδαν, ὁ 'Ανδριτσόπουλος ὅμως μετέφερε τὰ μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ ὑφισταμένου του ταγ/ρχου συζητηθέντα εἰς τὸν ἀσκοῦντα κατὰ τὴν προεκλογικὴν κίνησιν 1963 καὶ καθήκοντα Νομάρχου εἰσαγγελέα πλημ/κῶν Κοζάνης Μπουρνιᾶν. 'Εν τέλει ὁ Πατούχας πιεσθεὶς ὑπέβαλε καὶ μίαν ἔγγραφον ἀναφοράν. 'Ως δὲ καὶ ἐπ' ἀκροατηρίῳ κατέθεσεν οὔτε κατὰ τὴν προφορικὴν οὔτε κατὰ τὴν ἔγγραφον ἀναφορὰν του ὑπηνίχθη ἀνάμιξιν τῶν 'Αξ/κῶν τοῦ Σώματος Στρατοῦ ὑπὲρ πολιτικοῦ τινὸς ὀργανισμοῦ.

Διὰ τῆς ἀνωτέρω ἐνεργείας φρονοῦμεν ὅτι ὄχι μόνον ἑαυτὸν ἐξέθεσε δεινῶς, ὁ τότε 'Ανώτερος Διοικητὴς Χωρ/κῆς Συν/χης 'Ανδριτσόπουλος, ἀλλὰ πρὸς στιγμὴν περιέπλεξε καὶ τὸν ὑφιστάμενον του, Διοικητὴν Διοικήσεως Χωρ/κῆς 'Εορδαίας, τότε ταγ/ρχην Ζώην Πατούχαν, καὶ πέραν τούτων ἐξέθεσε τὸ Σῶμα τῆς Χωρ/κῆς ἐπὶ ἀνακριβείᾳ ἐνεργειῶν ἐνώπιον τῆς κοινῆς γνώμης καὶ τοῦ Στρατοῦ διὰ θέματα ἀφορῶντα ἀποκλειστικῶς τὴν ἐθνικὴν ἀσφάλειαν καὶ τοῦτο λόγῳ τοῦ κομματικοῦ ἀνταγωνισμοῦ.

Τὴν περίπτωσιν ταύτην ἀνεφέραμεν ἐνδεικτικῶς, διότι οὔτε ἡ μοναδικὴ ἀτυχῶς ὑπῆρξεν οὔτε ἡ σοβαρωτέρα.

Τὴν ἑπομένην τῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν ἐπεσυνέβησαν θλιβεραὶ ἐκδηλώσεις καὶ ἀθλιότητες. 'Αξιωματικοί τινὲς καὶ ὁπλῖται ἐνεφανίσθησαν ὡς ἥρωες καὶ στυλοβᾶται τοῦ πλειοψηφίσαντος κόμματος, ἔνιοι δὲ ἐκ τούτων προῆλθον ἐκ τοῦ ἐπιτελείου τοῦ τέως 'Αρχηγοῦ Χωροφυλακῆς, 'Αντιστρατήγου Γ. Βαρδουλάκη. Μία ἐπιτροπὴ τοιούτων 'Αξιωματικῶν διεβουλεύετο καὶ ἀπεφάσιζεν περὶ τῆς τύχης τῶν συναδέλφων των καὶ περὶ τῶν πρὸς ἄμεσον ἐπιψήφισιν ὑπὲρ τῶν ἰδικῶν των συμφερόντων καὶ πρὸς «ἐκδημοκράτησιν» τῆς Χωροφυλακῆς διατάξεων, περὶ ὧν θὰ ἐπανέλθωμεν κατωτέρω.

Τὸ φρόνημα, τὸ νομιμόφρον φρόνημα, ἀναμφιβόλως εἶναι ἐλεύθερον καὶ οἱαδήποτε ἐνέργεια πρὸς στραγγαλισμὸν αὐτοῦ, ὁθενδήποτε καὶ ἂν προέρχεται, θεωρεῖται καὶ εἶναι πρωτογονισμὸς καὶ βία, ἀλλὰ τοιαῦται ἐπιδείξεις παραγοντισμοῦ εἰς δημοσιοϋπαλληλικοὺς ὀργανισμοὺς καὶ ἰδία εἰς στρατιωτικοὺς ὀργανισμοὺς ἐνέχουν τὸ σπέρμα τῆς διαλύσεως καὶ τῆς βαθείας φθορᾶς. Δυστυχῶς ἡ πολιτικὴ ἡγεσία

πάντοτε ἐκτρέφει τοιαύτας ἀνοήτους καὶ καταστρεπτικὰς τάσεις, προερχομένας οὐχὶ ἐξ ἰδεολογίας ἀλλ' ἐκ κούφου ἰδιοτελείας.

Ὑφυπουργὸς Ἐσωτερικῶν εἶχεν ἀναλάβει ὁ σεμνὸς καὶ τίμιος πολιτικὸς Ν. Ἔξαρχος, ὅστις, διότι ἦτο κενὴ ἡ θέσις τοῦ Διευθυντοῦ Χωροφυλακῆς, διέταξε τὴν ἐκ Μυτιλήνης εἰς τὴν θέσιν ταύτην τοποθέτησιν τοῦ μέχρι τότε Ἀνωτέρου Διοικητοῦ Χωρ/κῆς Νήσων Αἰγαίου, ἐξαιρετικῶς σεμνοῦ, ἐντίμου, ἀντικειμενικοῦ καὶ παρ' ὁλοκλήρου τοῦ Σώματος τῶν Ἀξιωματικῶν τιμωμένου Συν/ρχου Τσακάρα Κων. καὶ ἀφίκετο εἰς Ἀθήνας ὁ Ἀξιωματικὸς οὗτος, πλὴν δὲν ἀνέλαβε τὴν Δ/νσιν Χωρ/κῆς διότι αὕτη ἀνετέθη, ἐντολῇ Πρωθυπουργοῦ, εἰς τὸν νεαρώτερον καὶ εἰς τὸ Ἀρχηγεῖον Χωρ/κῆς ὑπηρετοῦντα μέχρι τότε ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν Συν/ρχην Σκούρτην, Ἀξ/κὸν μὴ προερχόμενον ἐκ τοῦ Σχολείου Ἀξ/κῶν, ἀλλὰ κατασκευασθέντα διὰ τῆς Συντακτικῆς πράξεως 29/1945. Οὕτω ὁ τότε Συν/ρχης Τσακάρας περιεφέρετο μετὰ τῶν προσόντων του ἄνευ ἐργασίας ἐπὶ ἕνα μῆνα περίπου......

Περὶ τῆς ὑπηρεσιακῆς καὶ ἐθνικῆς εἰσφορᾶς τοῦ Κων. Τσακάρα ὡμιλήσαμεν ἀνωτέρω εἰς τὸ περὶ ἐθνικῆς ἀντιστάσεως κεφάλαιον, ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ὅμως ἀναφερόμεθα καὶ εἰς ἕν ἄλλο πρόσφατον περιστατικὸν τοῦ δημοσίου βίου ἡμῶν, ἤτοι εἰς τὴν κατὰ τὸ πρῶτον δεκαήμερον Ἰουλίου 1966 σύρραξιν μεταξὺ δυνάμεων Δ/νσεως Ἀστυνομίας Θεσ/νίκης ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τοῦ Συν/ρχου Τσακάρα Κων. καὶ διαδηλωτῶν ἀγροτῶν ὑπὸ τὴν ἐπιρροὴν τῆς ΕΔΑ, καθ' ἣν ἐγένετο χρῆσις τῶν ὅπλων καὶ ὑπῆρξαν νεκροὶ καὶ τραυματίαι. Ἡ ἐφημερὶς τῶν Ἀθηνῶν, «Καθημερινὴ» ὑπὸ τὸ τίτλον «Συγχαρητήρια» τὴν 12-7-1966 ἀνέγραψεν τ' ἀκόλουθα: «Ἠρωτήθη ὁ διευθυντὴς τῆς Χωροφυλακῆς Θεσσαλονίκης κ. Τσακάρας:

—Ποῖος ἔδωσε τὴν διαταγὴν «πῦρ πρὸς ἐκφοβισμόν»; Ὁ Εἰσαγγελεύς;

Καὶ ἀπήντησεν :

—Οὐδεὶς Εἰσαγγελεύς. Ἐγὼ τὴν ἔδωκα. Ἠναγκάσθην εὑρισκόμενος ἐν ἀμύνῃ.» Καὶ ἐσυνέχιζεν ἡ ἐφημερίς.

«Εἶναι ἄξιος συγχαρητηρίων ὁ ἀξιωματικὸς αὐτός, διὰ τὴν εὐθύτητά του εἰς τὴν ἀνάληψιν εὐθυνῶν».

ΑΝΤΙΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΑΙ ΕΝΕΡΓΕΙΑΙ

Τὸν ἀποστρατευθέντα ἀντιστράτηγον Βαρδουλάκην διεδέχθη εἰς τὴν Ἀρχηγίαν τοῦ Σώματος ὁ Στρατηγὸς Βαλσαμάκης Σταῦρος, ἀνὴρ μειλίχιος, ὑπομονητικός, οὐχὶ μεγάλων ἀπαιτήσεων, καλοπροαίρετος, ἐπίμονος καὶ εἰς τὸ πνεῦμα τῶν Νόμων καὶ τῶν Κανονισμῶν προσηλωμένος. Οὗτος ᾐσθάνθη σφοδρῶς τὸν ἀντίκτυπον τῆς ὑπεισελθούσης εἰς τὰς τάξεις τοῦ Σώματος χαλαρότητος καὶ κάμψεως τοῦ ὑπηρεσιακοῦ ζήλου, ἐνδιαφέροντος καὶ τῆς πειθαρχικότητος ἐν γένει, πρᾶγμα ὅπερ τὸν ἠνάγκασεν νὰ προβῇ εἰς τὴν ἔκδοσιν τῆς ὑπ' ἀριθμ. 1/274/16 ἐγκ. 21 ἀπὸ 17-4-1964 διαταγῆς ὑπὸ τὴν περίληψιν «Συμπεράσματα ἐκ τῆς ἀσκήσεως τῆς πειθαρχικῆς ἐξουσίας τοῦ τετραμήνου ἀπὸ 1 Ν/βρίου 1963 μέχρι τέλους Φεβρουαρίου 1964». Ἐν ἀρχῇ τῆς διαταγῆς παρετήρει : «Κατὰ τὸ ἐν τῇ περιλήψει τετράμηνον χρονικὸν διάστημα διεπράχθησαν πειθαρχικὰ παραπτώματα λίαν σοβαρά, ἐν συγκρίσει πρὸς τὰ διαπραχθέντα κατὰ τὴν προηγουμένην ἰσόχρονον περίοδον» καὶ ἐν συνεχείᾳ ἐπε-

σήμαινεν ἐνδεικτικῶς 28 χαρακτηριστικὰ παραπτώματα 'Αξιωματικῶν καὶ 'Ανθυπασπιστῶν κατὰ κατηγορίας.

'Από μίαν ἄλλην κυκλοφορήσασαν εἰς δακτυλογραφημένα ἀντίτυπα ἔκθεσιν πεπραγμένων ἐπιτελείου 'Αρχηγείου Χωροφυλακῆς κατὰ τὸ Α' ἑξάμηνον 1965 παραλαμβάνομεν τ' ἀκόλουθα ἀφορῶντα τὴν πειθαρχίαν στοιχεῖα : 'Ηλέγχθησαν 110 ὑποθέσεις 'Αξιωματικῶν καὶ ἀνθ/στῶν, ἐτιμωρήθησαν 9 'Ανώτεροι 'Αξ/κοὶ 94 κατώτεροι καὶ 13 ἀνθ/σταί, παρεπέμφθησαν δὲ εἰς ἀνακριτικὰ συμβούλια 8 'Ανώτεροι 'Αξ/κοί, 11 κατώτεροι καὶ 5 'Ανθυπασπισταί, Στοιχεῖα ἅτινα ἀξιολογούμενα εἰς βαθμὸν πειθαρχικότητος ἀποδίδουν λίαν χαμηλὸν ἐπίπεδον τοιαύτης.

'Η Κυβερνητικὴ ἀλλαγή, ἥτις οὐδεμίαν ἔπρεπε νὰ προκαλέσῃ ἐπίδρασιν ἐπὶ τοῦ Σώματος καὶ ἰδίᾳ ἐπὶ τῶν 'Αξ/κῶν, ἐξέθρεψεν ἕνα ἔξαλλον παραγοντισμὸν εἰς ὡρισμένους 'Αξιωματικούς, ἔνιοι τῶν ὁποίων ἐδέχθησαν νὰ γίνωσιν ὄργανα μιᾶς ἀδιστάκτου ἀποπείρας πρὸς κομματικὴν διείσδυσιν εἰς τὰς πράξεις καὶ εἰς τὸ πνεῦμα τοῦ Σώματος.

Τὴν 4-9-1964 ἐπρόκειτο νὰ μεταβῇ εἰς Θεσ/νίκην ἵνα παραστῇ εἰς τὰ ἐγκαίνια τῆς Διεθνοῦς ἐκθέσεως ὁ Πρωθυπουργὸς τῆς Χώρας 'Επικεφαλῆς τῶν ληφθησομένων μέτρων τάξεων εἶχεν ὁρισθῇ ὁ τότε 'Υποδ/ντὴς τῆς Δ/νσεως 'Αστυνομίας 'Αντ/ρχης Μῖχος Κων/νος, ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ ὁποίου ἐπραγματοποιήθη μιὰ σύσκεψις περὶ τῶν ληφθησομένων μέτρων. 'Ο λαβὼν μέρος εἰς ταύτην ταγ/ρχης Κάβουρας, τῆς προσωπικῆς ἀσφαλείας τοῦ Πρωθυπουργοῦ, ἐδήλωσεν ὅτι ὁ Πρωθυπουργὸς ἀρέσκεται νὰ ἔρχεται εἰς ἄμεσον ἐπαφὴν μετὰ τοῦ κοινοῦ καὶ κατὰ συνέπειαν δὲν θὰ ἔπρεπε νὰ κρατηθῇ μακρὰν τὸ πλῆθος.

Λαβὼν τὸν λόγον ὁ τότε 'Αντ/ρχης Μῖχος Κων/νος ἀντετάχθη εἰς τὴν ἄποψιν ταύτην ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι τὸ πλῆθος εἶναι δυνατὸν νὰ δημιουργήσῃ συνωστισμὸν πέριξ τοῦ Πρωθυπουργικοῦ αὐτοκινήτου καὶ χρησιμοποιήσας μίαν φρασεολογίαν ἀνεπίτρεπτον μὲν δι' 'Αντισυνταγματάρχην οὐδὲν ὅμως σπέρμα ἐξυβρίσεως ἢ περιϋβρίσεως ἐνέχουσαν, παρετήρησε «θὰ μᾶς τὸν σκάσουν, θὰ μᾶς τὸν πεθάνουν, κατὰ τὸ δεῖ λεγόμενον θὰ μᾶς τὸν ψοφήσουν, ὁπότε ὅλοι μας θὰ πρέπει νὰ πέσωμεν εἰς τὴν θάλασσα διότι ὡς ὄργανα τῆς τάξεως δὲν θὰ ἔχωμεν πλέον θέσιν εἰς τὴν κοινωνίαν ἐὰν ὁ κ. Πρωθυπουργὸς πάθῃ κάτι εἰς τὴν περιφέρειαν μας».

'Ο ταγματάρχης Κάβουρας διέκειτο δυσμενῶς ἔναντι τοῦ 'Αντισυνταγματάρχου Μίχου διότι εἶχε παρατηρηθῇ δριμύτατα παρὰ τούτου κατὰ Μάϊον 1964 ἐν τῇ αἰθούσῃ ἀναμονῆς τοῦ ἐν Θεσ/νίκῃ Ξενοδοχείου «Μεντιτεράνεαν» ὑπὸ τὰς ἀκολούθους συνθήκας.

Εἶχε μεταβῆ καὶ τότε εἰς Θεσ/νίκην ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκεῖ εἰς τὴν αἴθουσαν ἀναμονῆς ὁ Κάβουρας συζητῶν δημοσίᾳ μετὰ διαφόρων παρευρισκομένων προσώπων ἔλεγε τὰ ἀκόλουθα περίπου : (30) «Καὶ ἂν ἐ κ ρ α τ ή σ α μ ε τὸν Γεννηματᾶ 'Αρχηγὸν τοῦ ΓΕΣ, παρ' ὅτι εἶναι φανατικὸς Καραμανλικὸς καὶ συμμετεῖχεν εἰς τὴν βίαν καὶ νοθείαν τῶν ἐκλογῶν 1961 τὸ κάναμε διότι ὁ Τσολάκας δὲν ἔχει χρόνον διοικήσεως μεγάλης μονάδας.....». στραφεὶς δὲ πρὸς τὸν παριστάμενον ταγ/ρχην ἐ.ἀ. Χρ. Οἰκονομοπουλον τοῦ εἶπεν «Καὶ ἐσὺ εἶσαι παρακρατικός, εἶσαι ἀρχηγὸς τῆς καρφίτσας καὶ ἀκόμη σ' ἔχομε προϊστάμενον ἀσφαλείας τοῦ

(30) 'Ως ἐξέθεσεν ἡμῖν ταῦτα ὁ ἐν. ἀ. ὑποστράτηγος Μῖχος Κων.

Ο.Τ.Ε., θὰ σὲ διώξουμε». Ὁ Οἰκονομόπουλος ἀπωλέσας τὴν ψυχραιμίαν του τὸν ἀπέπεμψε διὰ βαρείας φράσεως καὶ βαναύσου χειρονομίας, ὁ δὲ Μῖχος ἠναγκάσθη νὰ τὸν καλέσῃ κατ' ἰδίαν καὶ νὰ παρατηρήσῃ δριμύτατα τὸν τόσον ἐκτραχηλισθέντα Ταγματάρχην—ἀρχηγὸν τῆς προσωπικῆς Ἀσφαλείας τοῦ Πρωθυπουργοῦ.

Τοῦτο φέρων βαρέως κατήγγειλεν ἤδη ὁ Κάβουρας τὸν Μῖχον ἐπὶ ἐξυβρίσει τοῦ Πρωθυπουργοῦ, χρησιμοποιήσας μόνον τὸ τμῆμα τῆς φράσεως «θὰ μᾶς τὸν ψοφήσουν».

Διὰ τὴν καταγγελίαν ταύτην διετάχθη ὁ τότε ὑπαρχηγὸς Ὑποστράτηγος Βουτυράκης νὰ ἐνεργήσῃ ἔνορκον Διοικητικὴν ἐξέτασιν, τὸ πόρισμα μετὰ τῆς ἐξετάσεως ὑπεβλήθη εἰς Ὑπουργεῖον διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 1379/3/11δ ἀπὸ 22-9-64 ἀναφορᾶς τοῦ Ἀρχηγείου, πλὴν ὅμως διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 1131/6/8β ἀπὸ 26-9-64 δ/γῆς Ὑπ. Δ.Τ. ἐπανεφέρθη ἡ δικογραφία εἰς τὸ Ἀρχηγεῖον πρὸς ἀναμόρφωσιν τοῦ πορίσματος ἐπὶ τὸ αὐστηρότερον, διότι ὁ Βουτυράκης μὴ ἀνευρὼν ἐν τῇ ὑποθέσει δόλον τινὰ δὲν ἐπρότεινε παρὰ τὴν ἐπιβολὴν μιᾶς ἁπλῆς πειθαρχικῆς ποινῆς, ἐνῶ τὸ Ὑπουργεῖον ἤθελεν πρότασιν διὰ νὰ στηρίξῃ παραπομπὴν εἰς Ἀνακριτικὸν Συμβούλιον.

Τὸ Ἀρχηγεῖον ἐπανυπέβαλε τὴν δικογραφίαν διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 1379/3/11δ ἀπὸ 7-10-64. μετὰ νέου πορίσματος μὲ ἡμερομηνίαν 30-9-1964, ἐνῶ τὸ πρῶτον πόρισμα ὅπερ εἶχεν ὑποβληθῆ τὴν 22-9-64 δὲν ἀνευρέθη κατὰ τὴν ἐνώπιον τοῦ Ἀνακριτικοῦ Συμβουλίου ἀνάγνωσιν τῶν ἐγγράφων, πρᾶγμα ὅπερ καὶ κατεχωρήθη ἐν τῷ σχετικῷ πρακτικῷ γνωμοδοτήσεως.

Τὸ φαινόμενον ὑπῆρξε πρωτοφανὲς καὶ πρωτάκουστον διὰ κλιμάκια Ὑπουργείου καὶ Ἀρχηγείου καὶ μὲ συντάκτην Ὑποστράτηγον, ἀπετέλεσε μίαν τῶν μελανῶν κηλίδων τῆς φθορᾶς καὶ διαβρώσεως, παρ' ἧς ἐδοκιμάζετο πλέον τὸ Σῶμα.

Ὁ ἐ.ἀ. Ὑποστράτηγος Μῖχος ὑπέβαλε μήνυσιν διὰ τὴν καταστροφὴν ἢ ὑπεξαγωγὴν τοῦ πορίσματος τούτου.

ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΒΟΥΛΗΣ

Ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ ἀνενδότου ἀγῶνος καὶ ἰδία ἀπὸ τοῦ 1963 εἶχον καταστῆ συνήθης μορφὴ ἐκδηλώσεων αἱ διάφοροι «π ο ρ ε ί α ι», δι' ὧν ἀνεστατώνετο συχνάκις ἰδία ἡ Πρωτεύουσα.

Αἱ «πορεῖαι» αὗται ἀπετέλουν ἓν μέσον διαμαρτυρίας, ἐπιδείξεως καὶ ἐπιβολῆς, κατέληγον δὲ συχνάκις περὶ τὸ Κοινοβούλιον 4-5 Πλακάτ, 15-20 νεαροὶ καὶ ἡ φάλλαγξ ἐσχηματίζετο. Ὁ μοντερνισμὸς αὐτὸς τῶν ἐκδηλώσεων ἔσχεν ὡς ἀφετηρίαν τὴν τὸ πρῶτον καθιερωθεῖσαν «πορείαν εἰρήνης» ἀπὸ Μαραθῶνος πρὸς Ἀθήνας.

Οἱ μετέχοντες τῶν πορειῶν προεκάλουν τὰ ὄργανα τῆς τάξεως, ὥστε διὰ τῶν δημιουργουμένων ἐν συνεχεία ἐπεισοδίων νὰ ἀποσποῦν τὴν προσοχὴν τῆς κοινῆς γνώμης. Οἱ ὑπομηχανικοὶ ὠργάνωσαν μίαν πορείαν ἀπὸ Θεσ/νίκης εἰς Ἀθήνας ἀξιοῦντες νὰ ἐξισωθοῦν πρὸς τοὺς πτυχιούχους τοῦ Πολυτεχνείου ἢ κάτι παρεμφερές. Ἡ κοινὴ ἡσυχία τῆς Χώρας διεταράσσετο συχνάκις ἐκ τῶν πορειῶν τούτων. Τὰ Ἀστυνομικὰ ὄργανα εἶχον ἐθισθῆ εἰς μίαν συνεχῆ ὑποχώρησιν καὶ τὸ ὅλον θέμα εἶχεν ἐξελιχθῆ εἰς κωμικοτραγικὸν φαινόμενον διὰ τὴν Χώραν.

Τὴν 17 Ἰουνίου ἐπραγματοποιήθη μιὰ μεγάλη συγκέντρωσις εἰς τὸ στάδιον τοῦ Παναθηναϊκοῦ μετὰ τὸ πέρας τῆς ὁποίας ἡ Ἀστυνομία μὲ ἀπάθειαν καὶ πλήρη ἀδράνειαν συμφώνως πρὸς τὰς ἄνωθεν διδομένας διαταγὰς παρηκολούθησε τὸν σχημα-

τισμὸν διαδηλώσεων, δι' ὧν «ἐπὶ ὁλόκληρον πεντάωρον» κατελύθη πᾶσα ἔννοια τάξεως καὶ νόμου (31) καὶ διὰ τὴν ὁποίαν ἀπάθειαν καὶ ἀδράνειαν εἰσέπραξε αὐθημερὸν συγχαρητήρια ὁ ὡς παρατηρητὴς παρακολουθῶν τὰ γινόμενα Διευθυντὴς 'Αστυνομίας.

Τὰς ἀπογευματινὰς ὥρας τῆς 3-7-1964 ἐπραγματοποιήθη ἐν τῇ πλατείᾳ Κλαυθμῶνος προεκλογικὴ συγκέντρωσις τοῦ ὑποψηφίου Δημάρχου 'Αθηνῶν Γεωργ. Α. Πλυτᾶ. Μετὰ τὸ πέρας τῆς προεκλογικῆς ὁμιλίας ἡ ἀστυνομικὴ δύναμις περιωρίσθη καὶ πάλιν εἰς θεατήν. Ἓν μέρος τοῦ ὄγκου τῆς συγκεντρώσεως ἤχθη ἐγγὺς τῶν παλαιῶν 'Ανακτόρων τελείως ἀνεμποδίστως καὶ γράφει ὁ Παπακωνσταντίνου «'Εξω ἀπὸ τὰ Παλαιὰ 'Ανάκτορα, ἐπὶ τῆς λεωφόρου Βασιλ. Σοφίας, ὁ ἀστυνομικὸς διευθυντὴς 'Αθηνῶν καμαρώνει τοὺς βαδίζοντας ἐναντίον τῆς Βουλῆς καὶ τοὺς χειροκροτεῖ— ὅπως ἀποδεικνύει ἡ καταπληκτικὴ φωτογραφία ποὺ ἐδημοσιεύθη εἰς τὴν Μεσημβρινὴν τοῦ Σαββάτου» (4.7.64). Οὕτω ὄχι μόνον ἀνεμπόδιστοι καὶ ἀνενόχλητοι ἀλλὰ καὶ χειροκροτούμενοι ἀπὸ τὸν 'Αστυνομικὸν Διευθυντὴν Κανελλάκην ἐπέπεσαν κατὰ τοῦ Βουλευτηρίου οἱ διαδηλωταί.

Τὰ ὄργανα τῆς 'Αστυνομίας Πόλεων ἔπασχον δεινῶς ἐκ τῆς τοιαύτης Κυβερνητικῆς πολιτικῆς καὶ ἡ ἐθνικὴ ψυχή των διηπόρει διὰ τὰ συμβαίνοντα.

'Αλλαχοῦ ἀναφέρομεν ὅτι ἡ φρουρὰ τοῦ Βουλευτηρίου ἐσωτερικὴ καὶ ἐξωτερική) εἶναι ἀνατεθειμένη εἰς τὴν Χωροφυλακὴν καὶ κατὰ τὴν συγκεκριμένην περίπτωσιν φρούραρχος Βουλῆς ἦτο ὁ 'Αντισυνταγματάρχης Χωρ/κῆς Πασσᾶς Γεώργιος.

Περὶ τῶν ἐπακολουθησάντων παραθέτομεν τὸ κείμενον τῆς ὑπ' ἀριθμ. 7/31/21 ἀπὸ 4-7-1964 ἀναφορᾶς τοῦ φρουραρχείου Βουλῆς πρὸς τὸν Πρόεδρον τῆς Βουλῆς, ἔχον ὡς ἀκολούθως:

«Περὶ τῶν λαβόντων χώραν ἐκτρόπων ἐκτὸς καὶ ἐντὸς τῆς Βουλῆς.

Λαμβάνω τὴν τιμήν, ν' ἀναφέρω ὅτι χθὲς καὶ περὶ ὥραν 21,45' καὶ καθ' ἣν στιγμὴν εὑρισκόμην εἰς τὸν πρὸ τῶν Γραφείων τοῦ Προέδρου τῆς Βουλῆς καὶ τοῦ Γραφείου μου διάδρομον, μοὶ ἀνέφερεν ὁ 'Ενωμ/ρχης τῆς Πύλης τοῦ 'Αγνώστου Στρατιώτου Δρόσος Γρηγόριος ὅτι διαδηλωταὶ κατευθύνονται πρὸς τὸ κτίριον τῆς Βουλῆς.

'Αμέσως ἔτρεξα πρὸς τὴν Πύλην τοῦ 'Αγνώστου Στρατιώτου ὁπότε εὑρέθην πρὸ ὄγκου διαδηλωτῶν, νεαρῶν τὴν ἡλικίαν, νὰ ἀπωθῶσιν τὴν θύραν εἰσόδου Μεγάρου, τὴν ὁποίαν ὡς ἀντελήφθην εἶχε κλείσει ὁ Χωροφύλαξ σκοπὸς μετὰ τοῦ εἰρημένου 'Ενωματάρχου.

Προσεπάθησα τῇ βοηθείᾳ ὀργάνων τοῦ Φρουραρχείου καὶ προστρεξάντων κλητήρων τῆς Βουλῆς ν' ἀναχαιτήσω τὴν εἰς τὸ Μέγαρον εἴσοδον τῶν διαδηλωτῶν πλὴν ἦτο τοσαύτη ἡ πίεσις ὥστε παρεσύρθημεν ὑπὸ τούτων.

Οἱ εἰσελθόντες ἐν τῷ Μεγάρῳ τῆς Βουλῆς διαδηλωταί, ἀπωθοῦντες ἡμᾶς κατευθύνοντο πρὸς τὴν θύραν τὴν ἄγουσαν εἰς τὴν αἴθουσαν συνεδριάσεως τοῦ Κοινοβουλίου, τὴν ὁποίαν θύραν εἴχομεν προφθάσει νὰ κλείσωμεν.

Εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο ἀνεκόπη καὶ ἡ ὁρμὴ τῶν διαδηλωτῶν, τῇ βοηθείᾳ δὲ ἐξελθόντων ἐκ τῆς θύρας ταύτης κ.κ. Βουλευτῶν, οἱ διαδηλωταὶ ἀπωθήθησαν εἰς τὸν περίβολον τοῦ κτιρίου καὶ ἐν συνεχείᾳ ἀπεμακρύνθησαν καὶ τούτου ὑπὸ τῆς δυνάμεώς μου καὶ ἐσυνέχισαν τὴν διαδήλωσίν των εἰς τὰς ὁδοὺς τῆς πόλεως.

Οἱ διαδηλωταὶ πλέον τῶν τριακοσίων (300) ἔφερον πλακάτ, φωτογραφίας τοῦ τέως ἀρχηγοῦ τῆς Ε.Ρ.Ε. καὶ ἐκραύγαζον τὰ συνθήματα «ἔρχεται ὁ Καραμανλῆς, ζήτω ὁ Κανελλόπουλος, ζήτω ὁ Μαρκεζίνης, κατω ὁ Παπανδρέου, κομμουνισταὶ προδότες».

Κατὰ τὸ ὡς ἄνω ἐπεισόδιον ἐτραυματίσθησαν συμπλακέντες μετὰ τῶν διαδηλωτῶν οἱ κ.κ. Βουλευταὶ Τσιριμῶκος, Παπασπύρου, Ζορμπᾶς, 'Αποστολᾶκος, Παπασπύρου, εἷς κλητήρ, ὁ ἰδιαίτερος τοῦ κ. 'Υπουργοῦ Οἰκονομικῶν, κ. Λέφας καὶ εἰς τὰ χείλη ὁ ὑποφαινόμενος.

(31) Βλέπε Θ. Παπακωνσταντίνου ἐφημ. «ΜΕΣΗΜΒΡΙΝΗ» φύλλα τῆς 7-7-1964.

Τὰ ἔκτροπα ταῦτα ἐκτὸς καὶ ἐντὸς τῆς Βουλῆς θὰ ἠδύναντο νὰ προληφθῶσι ἂν αἱ ἁρμόδιαι Ἀστυνομικαὶ Ἀρχαὶ α) παρηκολούθουν τὰς κινήσεις τῶν διαδηλωτῶν καὶ ἔπρεπε νὰ ἔχουσι πράξει τοῦτο διότι καὶ τὰ πλακὰτ καὶ αἱ φωτογραφία τοῦ τέως Ἀρχηγοῦ τῆς Ε.Ρ.Ε. καὶ τὰ χρησιμοποιηθέντα συνθήματα, ἦσαν καθαρῶς ἀντικυβερνητικὰ καὶ β) ἂν ἐγκαίρως εἰδοποιεῖτο ἡ Ὑπηρεσία μου περὶ τῆς κατευθύνσεως καὶ τοῦ σκοποῦ τούτων.

Εἰς τὸ περίβολον τῆς Βουλῆς ἀφίχθη δύναμις τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων ὅταν πλέον τὰ ἐπεισόδια εἶχον τελειώσει καὶ οἱ διαδηλωταὶ ἀπωθοῦντο ὑπὸ τῆς Ὑπηρεσίας μου ἐκτὸς τούτου.

Ἐκ τῶν διαδηλωτῶν συνελήφθησαν ἐν συνόλῳ δέκα ἐννέα (19) ἄτομα ἅτινα μετ' ἐκθέσεως συλλήψεως παρεδόθησαν διὰ τῆς Ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως εἰς τὸν ἐπιληφθέντα ἀνακρίσεως κ. Εἰσαγγελέα Πλημ/κῶν Ἀθηνῶν τῇ ἐντολῇ του.

Ἐπειδὴ κ. Πρόεδρε εἶναι ἐνδεχόμενον νὰ ἀποδοθῶσιν εὐθῦναι εἰς τὴν Ὑπηρεσίαν μου ἐκεῖ ὅπου δὲν ὑπάρχουσι τοιαῦται, παρακαλῶ ὅπως διατάξητε σχετικὴν ἐξέτασιν πρὸς ἀπόδοσιν δικαιοσύνης καὶ ἐπιβολῆς τῶν προσηκουσῶν κυρώσεων ὅπου δεῖ.

Ὁ Φρούραρχος Βουλῆς Πασσᾶς Γ., Ἀντ/ρχης».

Ἐπηκολούθησεν πλήρης σύγχισις. Ὡρισμένοι Κυβερνητικοὶ Βουλευταὶ κατεφέρθησαν ἀλογίστως κατὰ τῆς Χωροφυλακῆς, ἀνετέθη δὲ εἰς ἐφέτην ἡ διενέργεια διοικητικῶν ἀνακρίσεων πρὸς καταλογισμῶν τῶν εὐθυνῶν.

Ὁ εὔθικτος ἀντ/ρχης Πασσᾶς Γ. πρὸ πάσης ἐξετάσεως, τὴν 6 Ἰουλίου, ὑπέβαλεν πρὸς τὸν Πρόεδρον τῆς Βουλῆς αἴτησιν ἀντικαταστάσεως του, ἣν ὁ Πρόεδρος τῆς Βουλῆς διεβίβασεν πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον διὰ τοῦ ἀκολούθου ὑπ' ἀριθμ. 4 ἀπὸ 6-7-1964 ἐμπιστευτικοῦ του ἐγγράφου.

«Διαβιβάζομεν ὑμῖν συνημμένως τὴν ἀπὸ 6.7-64 αἴτησιν τοῦ φρουράρχου τῆς Βουλῆς Ἀντισυνταγματάρχου Γεωργίου Πασσᾶ περὶ ἀντικαταστάσεώς του ἐκ τοῦ Φρουραρχείου τῆς Βουλῆς, κατόπιν τῶν ἐπισυμβάντων κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς 3ης τρέχοντος μηνὸς ἐντὸς τῶν χώρων τοῦ Βουλευτηρίου ἐκτρόπων, ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν ὅτι ἀποδεχόμεθα τὴν αἴτησιν τοῦ εἰρημένου, μολονότι πιστεύομεν ὅτι οὗτος ἐξετέλεσεν εὐσυνειδήτως τὰ καθήκοντά του κατά τε τὴν ἀνωτέρω ἡμερομηνίαν ὡς καὶ καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς ἐν τῷ φρουραρχείῳ τῆς Βουλῆς ὑπηρεσίας του καὶ παρακαλοῦμεν ὅπως ἐνεργήσητε ὅτι δεῖ, διὰ τὴν εἰς τὸ φρουραρχεῖον τῆς Βουλῆς μετάθεσιν τοῦ Ἀντισυνταγματάρχου Ἐμμ. Χαριτάκη, ὅστις δέον ὅπως προσέλθη ἀμέσως καὶ ἀναλάβη τὰ καθήκοντά του».

Ὁ Πρόεδρος Γ. Ἀθανασιάδης - Νόβας

Ὁ ἐνεργήσας τὴν διοικητικὴν ἐξέτασιν Ἐφέτης κατελόγισεν εὐθύνας εἰς τὴ Ἀστυνομίαν Πόλεων καὶ εἰδικώτερον εἰς τὸν Δ/ντὴν Ἀστυνομίας Ἀθηνῶν Κανελλάκην, οὗ ἕνεκεν ἐξηναγκάσθη ἡ Κυβέρνησις νὰ ἀντικαταστήσῃ τὸν Δ/ντήν.

Οὕτω κατεβλήθη τὸ ἀντίτιμον μιᾶς ἀνορθοδόξου πολιτικῆς ἔναντι τῶν συχνάκις ἐπαναλαμβανομένων διαδηλώσεων καὶ πορειῶν.

Ἐκλήθη εἰς ἀπολογίαν καὶ ὁ Ἀντ/ρχης Πασσᾶς Γεώργιος, ὅστις ὑπέβαλε τὴν ἀπὸ 9 Αὐγούστου 1964 προσωπικήν του ἀναφορὰν (32) ἐν τῇ ὁποίᾳ ἀφοῦ ἐποιεῖτο ποιάν τινὰ ἀνασκόπησιν ἐπὶ τῆς καταστάσεως ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ καὶ ἀνεφέρετο εἰς τὴν ἐπιτυχῆ ἀντιμετώπισιν παρ' αὐτοῦ καὶ τῆς δυνάμεως του τόσων ἄλλων πορειῶν καὶ διαδηλώσεων πρὸς τὴν Βουλήν, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ ἐκείνης εἰς ἣν κατέληξεν ἡ ἐκ τοῦ Παναθηναϊκοῦ γηπέδου ἐκκινήσασα τὴν ἑσπέραν τῆς 17 Ἰουνίου 1964, ἀνεφέρετο εἰς τὴν διατεταγμένην παντελῆ ἀδιαφορίαν καὶ ἀδράνειαν τῆς Ἀστυνομίας

(32) Βλέπε ὑπ' ἀριθμ. 22/109/6 φάκελλον Υ.Δ.Τ.

Πόλεων, τόσον διὰ νὰ συγκρατήση καὶ διαλύση μακρὰν τοῦ Βουλευτηρίου τὴν διαδήλωσιν ὅσον καὶ διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν στοιχειώδους ὑποχρεώσεώς της νὰ εἰδοποιήση δι' ἑνὸς τηλεφωνήματος τὸ φουραρχεῖον Βουλῆς περὶ τῆς κινουμένης διαδηλώσεως.

Εἰς μίαν στιγμὴν δεδικαιολογημένης ἀγανακτήσεως ἔγραφεν ὁ Πασσᾶς «θὰ μοι ἐπιτρέψητε κ. Ὑπουργὲ νὰ διαμαρτυρηθῶ μὲ ὅλην τὴν δύναμιν τῆς ψυχῆς μου διὰ τὴν ἀχαρακτήριστον κατ' ἐμὲ ἀδράνειαν τῆς Ἀστυνομίας κατὰ τὰ ἀπαράδεκτα γεγονότα τῆς 3-7-1964, τὰ ὁποῖα ἐξέθεσαν κατὰ τρόπον βαρὺ καὶ τὰ Σώματα Ἀσφαλείας καὶ τὴν Πολιτείαν.......» καὶ κατωτέρω «.... Πρέπει νὰ πιστεύσητε κ. Ὑπουργὲ ὅτι ἂν ἡ ὑπηρεσία μου εἰδοποιεῖτο τουλάχιστον ὅταν οἱ ταραχοποιοὶ προέβαινον εἰς πράξεις βίας πρὸ τοῦ Ζώναρς (33), καὶ τὸ Κοινοβούλιον δὲν θὰ ἐβεβηλοῦτο καὶ ἡ ὑπόληψις τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας δὲν θὰ ἐθίγετο.....».

ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΛΑΥΡΙΟΥ

Ἡ πολιτικὴ διαβουκόλησις τῶν μαζῶν καὶ ἡ ἐντατικὴ ὑπόκαυσις ὑπὸ τοῦ Κ.Κ.Ε. μιᾶς ἀρχῆς, καθ' ἣν θὰ πρέπει καὶ θὰ δύνανται ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν οἱ πολῖται καὶ ἰδία οἱ πάσης φύσεως ἐργαζόμενοι νὰ ἐπιτίθενται κατὰ τῶν ἀρχῶν ἀτιμωρητεὶ καὶ νὰ ἐπιβάλουν τὰς θελήσεις των, ὡδήγησεν τοὺς εἰς Λαύριον κλωστοϋφαντουργοὺς εἰς τὰς σκληρὰς συγκρούσεις καὶ ἐπιθέσεις κατὰ τῆς Χωροφυλακῆς κατὰ τὸ Γ' δεκαήμερον Ἰουλίου 1964.

Ἡ Χωροφυλακὴ κατὰ τὴν περίοδον ταύτην εὑρίσκετο εἰς μίαν «ἄγνωστον» διὰ τὸν λαὸν «ἀποστολήν», ἰσχυραὶ δηλονότι δυνάμεις ταύτης μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ τὰ ἄλλοτε ὑβριζόμενα ὡς «τάγματα Ἀσφαλείας ἢ πραιτωριανῶν» τάγματα τῆς Χωροφυλακῆς καὶ τὸ Β' Τμῆμα τῆς Σχολῆς ὁπλιτῶν (σχολὴ ὑπεν/ρχων) εἶχον μεταφερθῆ εἰς Δωδεκάνησα λόγω τῶν Τουρκικῶν ἀπειλῶν περὶ εἰσβολῆς κλπ., παρὰ ταῦτα ὅμως ἐγκαίρως ἱκαναὶ δυνάμεις Χωρ/κῆς εἶχον συγκεντρωθῆ εἰς Λαύριον ἐναντίον τῶν ὁποίων ἐπετέθησαν οἱ ταραξίαι. Τὸ ἀποτέλεσμα κατὰ φυσικὸν λόγον δὲν ὑπῆρξεν εὐχάριστον, διότι ἑκατέρωθεν ἐσημειώθη ἱκανὸς ἀριθμὸς τραυματιῶν. 46 ἄνδρες τῆς Χωροφυλακῆς ἐτραυματίσθησαν. Τὴν 24-7-1964 ὁ Πρωθυπουργὸς ἐξήγγειλε ὅτι θὰ τιμωρηθοῦν οἱ ἀξιωματικοὶ οἱ ὁποῖοι θὰ ἀποδειχθοῦν ὑπεύθυνοι τῶν ταραχῶν τοῦ Λαυρίου.

Μετ' ὀλίγας ἡμέρας ὁ Εἰσαγγελεύς. Δ. Παπαγιάννης ὑπέβαλεν εἰς τὸν Ὑφυπουργὸν Ἐσωτερικῶν ἔκθεσιν, δι' ἧς ἐτόνιζεν ὅτι ἡ Χωροφυλακὴ οὐδεμίαν εὐθύνην ἔφερεν διὰ τὰ αἱματηρὰ γεγονότα Λαυρίου, τὴν δημιουργίαν τῶν ὁποίων προεκάλεσαν αὐτοὶ οὗτοι οἱ ἀπεργοῦντες κλωστοϋφαντουργοὶ ἐπιτεθέντες πρῶτοι κατὰ τῆς ἀστυνομικῆς δυνάμεως. Τὰ αὐτὰ εἶχεν ἀναφέρει καὶ ὁ τοπικὸς ἐπιθεωρητὴς Βούζας.

ΔΕΙΝΗ Η ΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΗΣ

Γενικῶς ἡ κατάστασις ἐξελίσσετο λίαν δυσαρέστως. Ἐκτὸς τῶν μαζικῶν κινητοποιήσεων τὰς ὁποίας ὠργάνωνε ἢ ὑπεκίνει ἡ ΕΔΑ καὶ τὸ ΚΚΕ, ἐκτὸς τοῦ ὅτι

---

(33) Ἐκεῖ ἐκακοποιήθη ἀξιωματικὸς Ἀστυνομίας Πόλεων καὶ ἐνηργήθησαν πράξεις βίας ἐπὶ τῶν ἐπίπλων κ.λ.π. τοῦ κέντρου. Ὁ Ἡμερήσιος Τύπος ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας «ἐθρήνει» τ' ἀποτελέσματα, ἡ δὲ «Καθημερινὴ» εἰς τὸ φύλλον τῆς 5-8-64 προέβαινε εἰς ὀξείας διαπιστώσεις καὶ παρατηρήσεις.

τὰ ὄργανα τῆς Χωροφυλακῆς συνήντων παντοῦ βλοσυρὰ βλέμματα καὶ περιφρονητικὴν συμπεριφοράν, ἐκτὸς τοῦ ὅτι οἱ κομμουνισταὶ ἀναθαρρήσαντες ὁλοσχερῶς ἤρχισαν νὰ κινητοποιοῦνται διὰ τὸν ἑορτασμὸν τῆς 23ης ἐπετείου ἀπὸ τῆς ἱδρύσεως τοῦ ἐκτὸς νόμου εὑρισκομένου ΕΑΜ καὶ βουλευταὶ Κυβερνητικοὶ ἀλλὰ καὶ Ὑπουργοὶ συμπεριεφέροντο βιαίως καὶ σκαιότατα κατ' ἀνδρῶν τῆς Χωρ/κῆς.

Ἐρραπίσθη ἀνθυπομοίραρχος εἰς Κεφαλληνίαν ὑπὸ βουλευτοῦ, ἕτερος δὲ ἐπροπηλακίσθη εἰς Δελφούς. Εἰς Ρόδον Ὑπουργὸς ἐπεχείρησε νὰ ἀσκήσῃ ψυχολογικὴν βίαν ἐπὶ Ἀξιωματικοῦ ἵνα πειθαναγκάσῃ τοῦτον εἰς ἐκτροπὴν ὑπὲρ ὑποψηφίου Δημάρχου, ἀλλ' ὁ ὑπερήφανος ἐκεῖνος Ἀξιωματικὸς ἔδωσεν εἰς τὸν ἐπιλήσμονα Ὑπουργόν, παρόντος καὶ τοῦ προσωρινοῦ Διοικητοῦ Χωροφυλακῆς, ἓν ὡραῖον μάθημα ἠθικῆς καὶ πολιτικῆς τάξεως, τοιαῦται ὅμως ἐξάρσεις ἐσπάνιζον.

Εἷς τρελλὸς μὲ ἕνα κυνηγετικὸν ὅπλον ἀνὰ χεῖρας εἶχεν ἀκινητοποιήσῃ ὄχημα τῆς ἀμέσου δράσεως καὶ εἶχε τρέψει εἰς φυγὴν τοὺς ἐντὸς αὐτοῦ ἀόπλους (!) ὁπλίτας, Χωρ/λαξ ἐφόνευσε συνάδελφον του εἰς Δίκορφον διότι τὸν ὑποπτεύετο ὅτι τὸν εἶχεν ἀναφέρει εἰς τοὺς προϊσταμένους, ἕτερος χωροφύλαξ ἀπηύθυνε πρὸς ἐφημερίδαν τῶν Ἀθηνῶν ἐπιστολὴν (δημοσιευθεῖσαν), διὰ τῆς ὁποίας ἐτόνιζεν ὅτι αἱ ματαθέσεις ἀξιωματικῶν καὶ ὁπλιτῶν γίνονται μὲ κομματικὰ κριτήρια κλπ. Ἐφ' ὅσον ὁ λόγος περὶ μεταθέσεων ἀναφερόμεθα εἰς τὰς ἐνώπιον τῆς Βουλῆς ἀνακοινώσεις τοῦ Ὑπουργοῦ Δημ. Τάξεως Ἀποστολάκου κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς 7-2-1966, καθ' ἃς κατὰ τὸ χρονικὸν διάστημα ἀπὸ 16-10-1964 μέχρι 15-7-1965, ἤτοι κατὰ τὸ διάστημα Ὑπουργίας τοῦ Πολυχρονίδη, εἶχον μετατεθῆ 564 Ἀξιωματικοί, 206 Ἀνθυπασπισταὶ καὶ 4.961 ὁπλῖται τῆς Χωροφυλακῆς!!!

Ἡ κατὰ τῆς Χωροφυλακῆς καταφορὰ συνηντᾶτο παντοῦ, εἰς τὰς ἐφημερίδας, εἰς τοὺς Ὑπουργικοὺς προθαλάμους καὶ τὰ Ὑπουργικὰ γραφεῖα, εἰς τὸ Πολιτικὸν Γραφεῖον, εἰς τὸ ραδιόφωνον, εἰς τὴν Κυβέρνησιν καὶ εἰς τὴν Βουλήν, ἀρκεῖ ὅτι θὰ ἐξουθενοῦτο καὶ θὰ ὑποδουλώνετο τὸ ὄργανον τῆς τάξεως. Εἰς τοὺς ἀγχώδεις σκοποὺς μιᾶς ἀκαθορίστου κατευθύνσεως κοινοβουλευτικῆς πλειοψηφίας.

Κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς Βουλῆς τῆς 11-12-1964 ὁ Βουλευτὴς Ἐλαφρὸς ὁμιλῶν, προσέθεσεν καὶ τὰ ἑξῆς: «Εἶμαι νέος εἰς τὴν αἴθουσαν αὐτὴν ἀλλὰ θὰ σᾶς εἴπω ἐπὶ τέλους διὰ νὰ ἀντιληφθῆτε ἅπαξ διὰ παντός, ὅτι κατὰ τὸ παρελθὸν ἐγένετο ἱεράρχησις ἀναγκῶν. Ἔτσι προετιμήσαμε τὴν ἐκτέλεσιν σαβαρωτέρων ἔργων ἀπὸ τοῦ νὰ ἀσχοληθῶμεν μὲ τὸν τελευταῖον χωροφύλακα, ὁ ὁποῖος ἦτο καὶ ὁ τελευταῖος εἰς τὴν ἱεράρχησιν τῶν ἀναγκῶν».

Μετ' ὀλίγας ἡμέρας ὁ Βουλευτὴς Λαζαρίδης διετύπωσε βαρυτάτης μορφῆς ὕβριν κατὰ τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας, ἀποτέλεσμα τῆς ὁποίας ὑπῆρξεν ἡ δημιουργία κύματος ἀγανακτήσεως εἰς ἀμφότερα τὰ Ἀστυνομικὰ Σώματα.

Τέλος κατὰ τὴν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Προεδρίας Κυβερνήσεως ὀργανωθεῖσαν διὰ τὴν 20.30 ὥραν τῆς 31 Δεκεμβρίου 1964 μετάδοσιν συνεντεύξεων μετὰ διαφόρων Κυβερνητικῶν προσωπικοτήτων, ὁμιλῶν ὁ Ὑπουργὸς Προεδρίας Κυβερνήσεως Παπασπύρου ἐξετράπη καὶ εἰς ὕβρεις κατὰ τῆς Χωροφυλακῆς εἰπὼν «Ὁ χωροφύλακας δὲν εἶναι πλέον ὁ Τύραννος τῆς ὑπαίθρου».

Γενικῶς τὰ πάντα ἐδείκνυον ἓν σφοδρῶς δυσμενὲς κλῖμα κατὰ τῆς χωροφυλακῆς καὶ μίαν ἀνησυχαστικὴν κάμψιν τοῦ ἠθικοῦ τῶν ἀνδρῶν τοῦ Σώματος.

ΓΟΡΓΟΠΟΤΑΜΟΣ — ΤΟ ΟΧΙ ΤΗΣ ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΗΣ

Κατωτέρω, ἀντὶ ἄλλων ἐρανισμῶν διὰ τὴν περιγραφὴν τῶν διατρεξάντων τὴν 29-11-1964 εἰς Γοργοπόταμον, θὰ παραθέσωμεν τὸ κείμενον τῆς ὑποβληθείσης λεπτομεροῦς ἀναφορᾶς ὑπὸ τῆς Διοικήσεως Χωρ/κῆς Λαμίας, κρίνομεν ὅμως ἀναγκαῖον νὰ προτάξωμεν στοιχεῖα τινά, ἅτινα παρέλειψεν ὁ συντάκτης τῆς ἀναφορᾶς.

Ἡ ΕΔΑ ἐνεφανίσθη ὅτι ἤθελε νὰ ὀργανώσῃ ἐπέτειον ἑορτὴν τῆς ἀνατινάξεως ὑπὸ Ἄγγλων καὶ Ἑλλήνων τῆς γεφύρας τοῦ Γοργοποτάμου τὴν 25-11-1942.

Ὁ Νομάρχης Φθιώτιδος, διὰ νὰ ἀφαιρέσῃ τὴν πρωτοβουλίαν ἐκ τῶν κομμουνιστῶν καὶ κατόπιν συνεννοήσεως μετὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν, προέβη εἰς ἐπίσημον προγραμματισμὸν ἑορτασμοῦ τῆς ἐπετείου καὶ ἐξέδωκε προσκλήσεις.

Ἡ Α.Δ.Χ. Στερεᾶς Ἑλλάδος ἠτήσατο παρὰ τοῦ Ἀρχηγείου Χωροφυλακῆς ἐνίσχυσιν τῆς δυνάμεως διὰ τὴν τήρησιν τῆς τάξεως, πλὴν ὅμως τὸ Ἀρχηγεῖον Χωροφυλακῆς, βασισθὲν εἰς ὑπ' ἀριθμ. Ε. 507779 πληροφοριακὸν δελτίον τῆς ΚΥΠ, τοῦ ὁποίου ἡ σχετικὴ παράγραφος διελάμβανε «Τὸ κόμμα ἔδωσε γραμμὴ νὰ μὴ δημιουργηθοῦν ἔκτροπα κατὰ τὴν τέλεσιν καὶ ὅτι ἐκεῖνοι ποὺ ἀνέλαβον τὴν εὐθύνην τῆς κινητοποιήσεως θὰ τηρήσουν αὐτὴν τὴν γραμμήν....» καὶ οὐδόλως διαφωτισθὲν παρὰ τῆς πλέον ἁρμοδίας ὑπηρεσίας τοῦ Κράτους—Τῆς Γ.Δ.Ε.Α. τουτ' ἔστιν,—εἰς ἀπάντησιν ἀνεκοίνωσε τὰς ἀνωτέρω πληροφορίας τῆς ΚΥΠ καὶ ἀντὶ ἐνισχύσεως διέταξε «ὅπως τὰ μέτρα ὦσιν ἤπια» (34). Τοῦ τότε Ἀρχηγοῦ Χωρ/κῆς Βαλσαμάκη νοσηλευομένου εἰς Νοσκομεῖον τὴν διαταγὴν ταύτην ὑπέγραψεν ὁ Ὑπαρχηγὸς Ὑποστράτηγος Βουτυράκης.

Τὰ ἐπακόλουθα περιγράφονται σχετικῶς ἐν τῇ ἀκολούθῳ ἀναφορᾷ τῆς Δ.Χ. Λαμίας.

Διοίκησις Χωροφυλακῆς Λαμίας
Γραφεῖον Ἐθνικῆς Ἀσφαλείας
Ἀριθμ. Πρωτ. 102/126/12νδ

Ἀπόρρητος Ἐπὶ ἀποδείξει
Ἐν Λαμίᾳ τῇ 12 Δεκεμβρίου 1964
Πρὸς
Τὸ Ὑπουργεῖον Δημ. Τάξεως
Γεν. Δ/νσιν Ἐθνικῆς Ἀσφαλείας
Διεύθυνσιν Α'
Τμῆμα 1ον - Γραφ. 1ον
Εἰς Ἀθήνας

«Ἐπέτειοι ἑορτασμοῦ ἀνατινάξεως τῆς Γεφύρας Γοργοποτάμου τὴν 29-11-1964»

Λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ ἀναφέρω τὰ κάτωθι, ἐν σχέσει μὲ τὸ ἐν περιλήψει ἀντικείμενον:

Τὴν 29-11-1964, ἡμέραν Κυριακήν, εἶχε καθορισθῆ παρὰ τῆς ἐνταῦθα Νομαρχίας, ὅπως ἑορτασθῆ ἐπισήμως ἡ ἐπέτειος τῆς ἀνατινάξεως τῆς γεφύρας Γοργοποτάμου, ἥτις ἐγένετο τὴν 25ην Νοεμβρίου 1942 ὑπὸ τεσσάρων Ἄγγλων σαμποτέρ, βοηθουμένων ὑπὸ τμημάτων Ἀντιστασιακῶν Ὀργανώσεων Ε.Δ.Ε.Σ. - Ε.Λ.Α.Σ.

Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον παρὰ τῆς Νομαρχίας Φθιώτιδος, ἐξεδόθη σχετικὸν πρόγραμμα, δι' οὗ ἐκαλοῦντο διάφοροι Ὀργανώσεις τῆς πόλεως Λαμίας, ἵνα παρευρεθῶσι καὶ καθωρίζετο ὅπως ἡ τελετὴ ἀρχίσῃ τὴν 11.40 ὥραν.

Ἀπὸ τῆς 09.30 ὥρας τῆς 29-11-1964 ἤρχισεν ἡ προσέλευσις διαφόρων ἀτόμων δι' αὐτο-

---

(34) Βλέπε καὶ κατάθεσιν ἐ.ἀ. Ἀντιστρατήγου Χωροφυλακῆς Μουρκογιάννη ἐνώπιον τοῦ Πλημμελειοδικείου Λαμίας κατὰ τὴν δικάσιμον 28-5-1965. Περὶ τούτων οὐδένα λόγον ποιεῖται ἐν τῇ ἀναφορᾷ της ἡ Δ.Χ. Λαμίας, ἀσφαλῶς λόγῳ τοῦ ἐπικρατοῦντος τότε καταθλιπτικοῦ κλίματος, ἀλλὰ τοῦτο οὐδένα δικαιολογεῖ. Βλέπε καὶ ὑπ' ἀριθμ. 102/142/558δ ἀπὸ 27-11-64 διαταγὴν Δ. Χ. Λαμίας.

κινήτων ἐκ τῶν διαφόρων διαμερισμάτων τῆς χώρας καὶ ἰδιαιτέρως ἐξ Ἀθηνῶν καὶ περὶ ὥραν 11.00 εἶχε περατωθῆ ἡ προσέλευσις τῶν πολιτῶν, οἱ δὲ συγκεντρωθέντες ἀνῆλθον περίπου εἰς 10.000.

Διὰ τὴν μεταφορὰν τῶν ἀτόμων ἐκινήθησαν 200 αὐτοκίνητα λεωφορεῖα, περὶ τὰ 200 αὐτοκίνητα ἐπιβατικὰ (ταξὶ) καὶ περὶ τὰ 100 δίκυκλα καὶ τρίκυκλα (35). Ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω αὐτοκινήτων, ἐκινήθησαν καὶ 30 λεωφορεῖα ἐκ Λαμίας. Εἰς τὸν ἐμπρόσθιον ὑαλοπίνακα τῶν αὐτοκινήτων καὶ δὴ τῶν ἀφιχθέντων ἐξ Ἀθηνῶν, εἶχον ἐπικολληθῆ πινακίδες μὲ τὰς ἐνδείξεις ΓΟΡΓΟΠΟΤΑΜΟΣ, 22α ΕΠΕΤΕΙΟΣ, ΠΕΑΕΑ, ΠΕΑΤΕΑ, ΠΚΥΕΑ, καὶ φωτογραφίες τοῦ Γρηγόρη Λαμπράκη.

Ἡ ὁλότης τῶν ἀφιχθέντων ἀτόμων ἀνῆκεν εἰς τὴν Ε.Δ.Α., εἰς τὴν Νεολαίαν Λαμπράκη καὶ Πανελλήνιον Ἕνωσιν τῶν Ἀναπήρων καὶ Τραυματιῶν τῆς Ἐθνικῆς Ἀντίστασης 1941 - 1944. Ἐθνικόφρονες διεπιστώθη ὅτι, ἀφίκοντο ἐκ Καρδίτσης, τοῦ Ε.Δ.Ε.Σ. καὶ ὡρισμένοι ἐκ τῆς περιοχῆς Λαμίας καὶ περιχώρων της.

Κατὰ τὴν διέλευσιν τῶν αὐτοκινήτων ἐκ Λαμίας πρὸς Γοργοπόταμον, οἱ ἐπ' αὐτῶν ἐπιβαίνοντες, ἔψαλλον διάφορα κομμουνιστικὰ κατοχικὰ ἄσματα, ὡς ΕΜΠΡΟΣ ΕΛΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ, ΣΤΑΡΜΑΤΑ - ΣΤ' ΑΡΜΑΤΑ, ΒΡΟΝΤΑΕΙ Ο ΟΛΥΜΠΟΣ κλπ.

Ἐπίσης οἱ ἐπιβαίνοντες, ὁσάκις τὰ ἀστυνομικὰ ὄργανα ἐπεχείρουν νὰ ἐπέμβουν διὰ τὴν ρύθμισιν τῆς κυκλοφορίας, ἐξυβρίζοντο διὰ τῶν λέξεων «Φύγε Φασίστα, δὲν ἔχουμε ἀνάγκη νὰ μᾶς κατευθύνετε ἐσεῖς, ἔχουμε δικούς μας ἀνθρώπους», συγχρόνως δὲ ἠπείλουν καὶ ἔρριπτον ἐναντίον των φλοιοὺς φρούτων, ὡς καὶ ἄλλα μικροαντικείμενα. Ὅτε διεκόπη ἐπ' ὀλίγον χρόνον ἡ συγκοινωνία εἰς χωρίον Φραντζόμυλον πλησίον Γοργοποτάμου καὶ Ἀνθ/ρχος τοῦ τμήματος Τροχαίας Λαμίας Ντούρμας Ἄγγελος μετέβη ἐκεῖ μετὰ δύο τροχονόμων πρὸς ἀποκατάστασιν ταύτης, οἱ ἐπιβάται οἱ ὁποῖοι εἶχον κατέλθη τῶν αὐτοκινήτων τοῦ ἔλεγον «Γουστάρουμε ρὲ μπασκίνα νὰ πᾶμε μὲ τὰ πόδια καὶ τὰ αὐτοκίνητα νὰ τὰ ἀφήσουμε ἐδῶ, αὐτὴ ἡ ἡμέρα ἀνήκει σὲ μᾶς».

Εἰς τὸ χωρίον Γοργοπόταμος, ὅπου εἶχε καθορισθῆ ὡς χῶρος σταθμεύσεως τῶν αὐτοκινήτων, ἀπέχων περίπου 500 μ. ἐκ τῆς γεφύρας Γοργοποτάμου καὶ τοῦ χώρου τῆς τελετῆς, παρουσιάσθησαν ἀρχικῶς 5 ἄτομα, μὲ ἐπικεφαλῆς τὸν ΜΠΕΚΟΝ Σπυρίδωνα τοῦ Ἡρακλέους, κομμουνιστὴν... κάτοικον Λαμίας, νὰ δίδουν εἰς τοὺς ὁδηγοὺς αὐτοκινήτων ἀντιθέτους ὁδηγίας, ἀπὸ ἐκείνας τὰς ὁποίας ἔδιδον τὰ ἀστυνομικὰ ὄργανα τῆς τροχαίας καὶ παρὰ τὰς ὑποδείξεις τῶν ἀστυνομικῶν ὀργάνων ὅπως ἀπομακρυνθῶσι καὶ μὴ ἐμποδίζωσι ταῦτα εἰς τὸ ἔργον των, οὗτοι δὲν ἀπεμακρύνθησαν. Ἐπίσης ὑπῆρχον διάφορα ἄλλα ἄτομα ἐπιβαίνοντα τῶν ἐξ Ἀθηνῶν αὐτοκινήτων, τὰ ὁποῖα ἔφερον εἰδικὰ περιβραχιόνια καὶ καθωδήγουν τοὺς ὁδηγοὺς αὐτοκινήτων ὡς πρὸς τὸ σημεῖον σταθμεύσεώς των.

Πολλοὶ ἐκ τῶν προσελθόντων ἔφερον εἰς τὴν κομβιοδόχην των κονκάρδας χαρτίνας, μὲ τὰς λέξεις ΠΕΑΤΑ, ΠΕΥΑ, ΠΕΑΕΑ καὶ μεταλλικὰς τοιαύτας τοῦ ἐμβλήματος ΡΑΣΣΣΕΑ.

Κατὰ τὴν μετάβασιν πεζῆ ἀπὸ τὸ χωρίον Γοργοπόταμος εἰς Γέφυραν Γοργοποτάμου καὶ χῶρον τελετῆς, πολλὰ ἄτομα ἔψαλλον διάφορα ἄσματα κομμουνιστικὰ τῆς κατοχῆς, ὅταν δὲ συνήντων ἀστυνομικὰ ὄργανα ἐφώναζαν : «Αὐτοὶ οἱ φασίσται τί θέλουν εἰς τὴν ἑορτὴν τῆς Δημοκρατίας, δὲν φτάνει ποὺ μᾶς ρουφήξανε τὸ αἷμα μας, ἔχουνε γεμίσει τὰ βουνὰ τὰ ἀδέλφια μας. Ἦλθεν ὁ καιρὸς νὰ τοὺς δώσωμε ἕνα μάθημα νὰ καταλάβουνε ὅτι πᾶνε τὰ παληὰ ποὺ ξέρανε, νὰ τοὺς πιοῦμε τὸ αἷμα τῶν προδοτῶν φασιστῶν».

Διεπιστώθη ὅτι, μεταξὺ τῶν ἀφιχθέντων ἐξ Ἀθηνῶν 4 - 5 ἄτομα, ἔφερον κυνηγετικὰ ὅπλα ἐμφανῶς, τὰ ὁποῖα δὲν μετέβησαν εἰς τὸν χῶρον τῆς τελετῆς, ἀλλὰ εἰς τὰ ὕπερθεν αὐτοῦ ὑψώματα παρουσιαζόμενα, ὅτι ἠσχολοῦντο μὲ τὸ κυνήγιον. Εἰς ἀπόστασιν 30 μέτρων, πρὸ τοῦ χώρου τῆς τελετῆς, συνεκεντρώθησαν ὑπὲρ 50 ἄτομα φέροντα λάβαρα διαφόρων Ἀντιστασιακῶν κομμουνιστικῶν Ὀργανώσεων ἐξ Ἀθηνῶν, ὡς καὶ τῆς Ὀργανώσεως Γρηγόρης Λαμπράκης καὶ στεφάνους καὶ ἠθέλησαν νὰ εἰσέλθουν εἰς τὸν χῶρον τῆς τελετῆς, ἵνα μετὰ τὴν ἐπιμνημόσυνον δέησιν, καταθέσωσι ταῦτα εἰς τὸ κενοτάφιον, πλὴν δὲν τοὺς ἐπετράπη, διότι ἡ τοιαύτη κατάθεσις, δὲν προεβλέπετο ὑπὸ τοῦ καταρτισθέντος προγράμματος τῆς Νομαρχίας.

Ἐν ἀναμονῇ ἀφίξεως τῶν ἐπισήμων, οἱ ὁποῖοι ἐβράδυνον ἐπὶ ὥραν καὶ πλέον νὰ προσέλθωσιν

---

(35) Ἐξ ὅλων τῶν διαμερισμάτων τῆς χώρας προερχομένων.

εἰς τὸν χῶρον τῆς τελετῆς, λόγω κυκλοφοριακῆς συμφορήσεως, τόσον οἱ φέροντες τὰ λάβαρα, ὅσον καὶ οἱ πέριξ τούτων παραμένοντες, ἤρχισαν νὰ φωνάζουν : «'Αναγνώριση - 'Αντίσταση, ποῦσε ῎Αρη Βελουχιώτη - Ζήτω ὁ ΕΛΑΣ - Ζήτω ἡ ἀντίστασις - Δὲν περνάει ὁ φασισμὸς Νὰ περάσουνε τὰ λάβαρά μας», συγχρόνως δὲ ἔψαλλον καὶ διάφορα κομμουνιστικὰ ἄσματα. 'Επικεφαλῆς τῶν 'Οργανώσεων τούτων, εὑρίσκοντο οἱ στρατηγοὶ Αὐγερόπουλος τοῦ ΕΛΑΣ καὶ Κουσίντας τοῦ ΕΔΕΣ καὶ ὁ Βουλευτὴς τῆς ΕΔΑΣ Παππᾶς.

'Επίσης πρὸ τῆς ἐπιμνημοσύνου δεήσεως, ἐρρίφθησαν προκηρύξεις εἰς τὸν πέριξ χῶρον τῆς τελετῆς, τῆς ΕΔΑ Λαμίας, δι' ἧς ἐκάλει τὰ μέλη της ὅπως προσέλθωσιν εἰς τὴν τελετὴν τῆς Γεφύρας Γοργοποτάμου καὶ γνωστοποιήσιν ὅτι, κυκλοφορεῖ ἑκάστην τρίτην εἰς τεύχη ἡ βιογραφία τοῦ ῎Αρη Βελουχιώτη ('Απὸ τοῦ 1905 μέχρι τοῦ 1945) μὲ τὰς λέξεις ('Η θρυλικὴ ζωὴ τοῦ πρωτοκαπετάνιου τοῦ ΕΛΑΣ ποὺ δοξάστηκε στὸ Γοργοπόταμο καὶ στὰ βουνὰ τῆς ἀδούλωτης 'Ελλάδος». 'Επίσης ἐπώλουν καὶ βιβλία ὑπὸ τὸν τίτλον «ΜΑΤΩΜΕΝΕΣ ΜΕΡΕΣ» εἰς τὸ ὁποῖον ἀναγράφονται τραγούδια τῆς κομμουνιστικῆς ἀντιστάσεως, ἐκδοθὲν ἐν 'Αθήναις τῶν Αὔγουστον 1964. 'Αντίτυπα τῶν ἐν λόγῳ προκηρύξεων καὶ βιβλίων, ὑποβάλλω ὑμῖν.

Περὶ ὥραν 12.45' περίπου ἀφίχθησαν οἱ ἐπίσημοι, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ ὁ Α' 'Αντιπρόεδρος τῆς Βουλῆς, ὑφυπουργὸς 'Εθνικῆς 'Αμύνης, Διοικητὴς 1ης Στρατιᾶς κλπ.

῞Αμα τῇ εἰσόδῳ των εἰς τὸν χῶρον τῆς τελετῆς, πλεῖστοι ἐκ τῶν φανατικῶν ὀπαδῶν τῆς ΕΔΑ ἀφιχθέντες ἐξ 'Αθηνῶν, ἐπλησίασαν εἰς τὸν χῶρον ,πολλοὶ δὲ ἀνερριχήθησαν εἰς τὰ ἐγγὺς τούτου σιδηρὰ βάθρα τῆς Γεφύρας καὶ ἤρχισαν νὰ φωνασκῶσι «Ποῦσε ῎Αρη Βελουχιώτη - 'Αναγνώριση- 'Αντίσταση» κατευθυνόμενοι ὑπὸ εἰδικῶν καθοδηγητῶν καὶ ἐζήτουν ὅπως εἰς τὸν χῶρον τῶν 'Επισήμων παρευρεθῇ ὁ Δημητρίου Δημήτριος (Καπετὰν Νικηφόρος), ὁ ὁποῖος τὸ 1942 ἦτο εἰς τὸ τμῆμα τοῦ ΕΛΑΣ, τὸ ὁποῖον συμμετέσχεν εἰς τὴν ἀνατίναξιν τῆς Γεφύρας Γοργοποτάμου καὶ νὰ ὁμιλήσῃ. 'Αφοῦ ἐγένετο ποιά τις ἡσυχία, ἤρχισαν ἡ ἐπιμνημόστυνος δέησις καὶ ἡ ἀναφώνησις τῶν ὀνομάτων 17 ἀτόμων τὰ ὁποῖα ἐξετελέσθησαν ὡς ἀντίποινα διὰ τὴν ἀνατίναξιν τῆς Γεφύρας τοῦ Γοργοποτάμου, καθ' ὅσον κατὰ τὴν ἀνατύναξιν τὸ 1942, οὐδεὶς τῶν ἀντιστασιακῶν τμημάτων ἐφονεύθη. ῞Οτε ἤρχισεν ἡ κατάθεσις τῶν στεφάνων βάσει τοῦ προγράμματος, οἱ πέριξ τοῦ χώρου τῆς τελετῆς ἤρχιζαν νὰ σφυρίζωσι καὶ νὰ ἐπαναλαμβάνωσι τὰ ἀνωτέρω συνθήματα (36). ῞Εν δὲ ἄτομον, φέρον μουσικὸν ὄργανον (μπάσο) ἤρχισε νὰ παίζῃ κομμουνιστικὰ κατοχικὰ ἄσματα.

Κατὰ τὴν κατάθεσιν τῶν στεφάνων ,ἀπεδοκιμάσθη ὁ 'Ανώτερος Διοικητὴς Στερεᾶς 'Ελλάδος (37) καὶ ὁ βουλευτὴς τῆς Ε.Ρ.Ε κ. Εὐάγγελος Καλαντζῆς διὰ τὴν λέξεων : «Φῦγε Φασίστα Καλαντζῆ».

'Η καθορισθεῖσα ὁμιλία τοῦ Δ/ντοῦ τῆς Νομαρχίας ἐπὶ τοῦ 'Ιστορικοῦ τῆς ἡμέρας δὲν ἐγένετο, ἀλλ' ἐκρίθη σκοπιμώτερος ἡ ἄμεσος ἀποχώρησις (38) τῶν ἐπισήμων, πρᾶγμα ὅπερ ἐγένετο ὁπότε ὁ χῶρος τῆς τελετῆς κατελήφθη ὑπὸ τῶν κομμουνιστῶν, οἳ ὁποῖοι ἤρχισαν νὰ καταθέτουν τοὺς στεφάνους των εἰς τὸ κενοτάφιον, νὰ ψάλλωσι κομμουνιστικὰ ἄσματα καὶ νὰ ζητωκραυγάζωσι. Μετὰ πάροδον ὀλίγων λεπτῶν, ἀπὸ τῆς ἀποχωρήσεως τῶν ἐπισήμων, ἤτοι περὶ ὥραν 13.20' εἰς ἀπόστασιν 15 μέτρων ἀπὸ τοῦ ἄκρου τοῦ χώρου τῆς τελετῆς, ἠκούσθη εἷς κρότος καὶ ἐν συνεχείᾳ ἀνυψώθη μία στήλη καπνοῦ πυκνοῦ μετὰ χωμάτων. Παρ' ἁπάντων ἐξελήφθη τὸ τοιοῦτον ὡς αναμνηστικὴ ἔκρηξις, πλὴν ἀμέσως οἰμωγαὶ καὶ ἐκκλήσεις πρὸς παροχὴν βοηθείας ἠκούσθησαν, ὁπότε ἐγένετο πιστευτὸν ὅτι, πρόκειται περὶ ἐκρήξεως ἐκρηκτικοῦ μηχανήματος. 'Ε κ τ ῆ ς ἐ κ ρ ή ξ ε ω ς

---

(36) 'Η ἀπογευματινὴ ἐφημερὶς τῶν 'Αθηνῶν «ΝΕΑ» εἰς μίαν λεπτομερῆ καὶ παραστατικὴν περιγραφὴν τῶν λαβόντων χώραν, ἔγραφε μεταξὺ τῶν ἄλλων : «Τὰ πρῶτα συνθήματα ἀκούσθηκαν μόλις ὁ ἱερέας ἄρχισε ν' ἀναπέμπῃ τὴν ἐπιμνημόσυνη δέηση — Λευτεριὰ στοὺς ἥρωες-'Αντίσταση -'Αντίσταση-Ζήτω ὁ ΕΛΑΣ - Ποῦσαι ῎Αρη Βελουχιώτη-Κάτω οἱ φασίστες».

(37) Καὶ εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο ἡ αὐτὴ ὡς ἀνωτέρω ἐφημερὶς ἔγραφε «Καὶ ἄλλες παρόμοιες καὶ βαρύτερες ἀποδοκιμασίες ποὺ φούντωσαν μόλις ἀκούσθηκε ὅτι κατέθετε στέφανο ὁ ἀρχηγὸς Στρατιᾶς Κεντρικῆς 'Ελλάδος κ. Γουλγουντζῆς καὶ ὁ 'Ανώτερος Διοικητὴς Χωροφυλακῆς...».

(38) Τὰ «ΝΕΑ» ἔγραφον: «Καὶ σὰν ἀπὸ διαίσθηση κάποιου μεγάλου κακοῦ, ἔτρεξα, ἔσπρωξα, ἔφθασα τὸν ὑφυπουργὸ (σ.σ. 'Εθνικῆς 'Αμύνης Μιχ. Παπακωνσταντίνου) καὶ τοῦ ψιθύρισα στ' αὐτί: Κύριε 'Υπουργὲ πᾶρτε τοὺς βουλευτὲς νὰ φύγετε. 'Ανησυχῶ τρομερά...».

ταύτης ἐφονεύθησαν ἀμέσως 6 ἄνδρες καὶ μία γυνὴ καὶ ἐτραυματίσθησαν 45 πολῖται καὶ 11 ὁπλῖται τῆς Χωροφυλακῆς. Ὁ ὑποφαινόμενος εὑρεθεὶς εἰς ἀπόστασιν 15 μέτρων ἀπὸ τοῦ τόπου τῆς ἐκρήξεως, ἔσπευσεν ἀμέσως πρὸς διαπίστωσιν τοῦ συμβάντος καὶ παροχὴν βοηθείας, ὁπότε τινὲς ἤρχισαν νὰ φωνασκῶσιν ὅτι δῆθεν Χωροφύλακες ἔρριψαν χειροβομβίδας, μὲ ἀποτέλεσμα ἔνιοι νὰ κινηθῶσιν ἀπειλητικῶς εἰς βάρος μου καὶ νὰ ἐπιχειρήσωσι νὰ μὲ κακοποιήσωσι. Πλεῖστοι ὅμως ψύχραιμοι μὲ ἐπροστάτευσαν, ὅπως παραμείνω εἰς τὴν θέσιν μου πρὸς παροχὴν βοηθείας εἰς τὰ θύματα καὶ γενικῶς νὰ πράξω τὸ καθῆκον μου (39). Ἐπειδὴ ὅμως διεπίστωσαν ὅτι, ἐπεδίωκον νὰ μὲ κακοποιήσωσι μὲ ἀπεμάκρυναν τοῦ χώρου τῆς ἐκρήξεως. Ὁ Ταγματάρχης Λεχουρίτης Χρῆστος, εὑρισκόμενος καὶ οὗτος ἐγγὺς τοῦ χώρου τῆς ἐκρήξεως, ἐκακοποιήθη ὡς καὶ οἱ ὑπομοίραρχοι Καλιαμπᾶκος Ἠλίας ,Τσαγκανὲς Ἀθανάσιος καὶ Κωστόπουλος Δημήτριος, ὁ Ἀνθ/στὴς Μπακούλας Δημήτριος καὶ οἱ ὁπλῖται Ἐνωματάρχης Κουνέλης Χαρίλαος καὶ Χωροφύλαξ Κουτρουμᾶνος Φώτιος. Ἐπίσης ἐξεδηλώθησαν ἐπιθετικὰς διαθέσεις καὶ ἐναντίον ἑτέρων ὁπλιτῶν, πλὴν ἀπεφεύχθη ἡ κακοποίησις των τῇ ἐπεμβάσει ψυχραιμοτέρων (40).

Μετὰ τὴν ἐπικράτησιν σχετικῆς ἠρεμίας οἱ τραυματισθέντες μετεφέρθησαν πρὸς παροχὴν ἰατρικῆς εἰς Γ.Κ. Νοσοκομεῖον Λαμίας. Ἐκ τῶν τραυματισθέντων ἀπεβίωσαν ἕτεροι 6 καὶ οὕτω οἱ νεκροὶ ἀνῆλθον εἰς 13. Οἱ πλεῖστοι τῶν ἀφιχθέντων μετὰ τὴν ἔκρηξιν τῆς νάρκης καὶ τοῦ θλιβεροῦ ἀποτελέσματος αὐτῆς, ἤρχισαν νὰ ἀνησυχοῦν καὶ ἐν σπουδῇ ἐπέβησαν τῶν αὐτοκινήτων καὶ ἀνεχώρησαν καὶ οὕτω μέχρι τῆς 17.00 ὥρας εἶχεν συντελεσθῆ ἡ ἀποχώρησις ὅλων τῶν ἀφιχθέντων ἀτόμων ἐκ τοῦ χωρίου Γοργοπόταμος.

Ἀρχικῶς, ὅταν ἐκ τοῦ χώρου τῆς τελετῆς, διάφορα ἄτομα μετέβαινον εἰς χωρίον Γοργοπόταμος πρὸς ἐπιβίβασιν εἰς τὰ αὐτοκίνητα, ἐξύβριζον τὰ ἀστυνομικὰ ὄργανα διὰ τῶν λέξεων : Δολοφόνοι, κακοῦργοι μᾶς σκοτώσατε σήμερα, ἐσεῖς ρίξατε τὴν χειροβομβίδα, σκοτώσατε τὰ ἀδέλφια μας, θὰ τὸ πληρώσετε ἀκριβά, ποὺ θὰ πᾶτε».

Κατὰ τὴν ἀναχωρησιν ἐκ Γοργοποτάμου, ἐτοποθέτησαν μαῦρα τεμάχια ὑφάσματος εἰς τὰ Λεωφορεῖα, εἰς ἔνδειξιν πένθους καὶ διαφόρους ἐπιγραφάς, ὡς «ἔγκλημα στὸ Γοργοπόταμο», «κάτω οἱ φασίστες».

Εἰς τὴν πόλιν Λαμίας, ἐλήφθησαν μέτρα, ὅπως μὴ εἰσέλθωσιν ἐντὸς ταύτης αὐτοκίνητα, πρὸς ἀποφυγὴν ἐκτρόπων. Τὰ ἀστυνομικὰ ὄργανα τὰ ὁποῖα ἐχρησιμοποιήθησαν πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτόν, οἱ ἐπιβαίνοντες τῶν αὐτοκινήτων, τὰ ὕβριζαν διὰ τῶν λέξεων : «Φασῖσται, Ξευτελισμένοι, πουλημένοι, θὰ σᾶς πιοῦμε τὸ αἷμα μιὰ ἡμέρα, ποὺ θὰ μᾶς πᾶτε», ὡρισμένοι δὲ ἔφερον ἐπιδεικτικὰ καὶ τὰ κυνηγετικά των ὅπλα κλπ.

Ὁ Ἀναπλ. Διοικητοῦ Δ/σεως Ἀνέστης Δημ. Ταγματάρχης».

Ὁ Ἀσύρμχτος μετέδωσε τὴν θλιβερὰν εἴδησιν εἰς τὴν Κυβέρνησιν καὶ ὁ προσωρινὸς Ἀρχηγὸς Χωροφυλακῆς ἀπὸ τηλεφώνου ἀνεκοίνωσεν εἰς τὸν συνάδελφόν του ὑποστράτηγο Μουρκογιάννη, Α' Ἐπιθεωρητὴν Χωροφυλακῆς τὰ διατρέξαντα καὶ τὴν διχταγὴν τοῦ Ὑπουργοῦ Δημοσίας Τάξεως Πολυχρονίδη ὅπως ἀναχωρήση ἀμέσως διὰ Λαμίαν δι' ἀνακρίσεις καὶ καταλογισμὸν εὐθυνῶν.

---

(39) Δὲν ἀναφέρει ὅλην τὴν ἀλήθειαν διὰ τὸν ἑαυτόν του ὁ ὑπογράφων τὴν ἀναφοράν, καθ' ὅσον καὶ ἐκακοποιήθη καὶ τὰ διακριτικὰ τοῦ βαθμοῦ του μετὰ τῶν ἀμφιμασχαλίων τοῦ ἀπέσπασαν, τὸν ἐπροστάτευσε δὲ ὁ Δήμαρχος Λαμίας.

(40) Ἀπὸ τὴν εἰς ἐφημερίδα «ΝΕΑ», φύλλον τῆς 8-11-1964, περιγραφὴν τοῦ δημοσιογράφου Π. Ἀναγνωστοπούλου, μεταφέρομεν τὸ ἀκόλουθον μέρος «Ἀδυσώπητα κακοποίησε ὁ ὄχλος αὐτὸς τοὺς ταγματάρχες τῆς Χωροφυλακῆς Ἀνέστη καὶ Λεχουρίτη ποὺ ἔσπευσαν πρῶτον νὰ δοῦν τί ἀκριβῶς συμβαίνει. Σοβαρώτατα τραυματίσθηκαν ἀπὸ κλωτσιὲς καὶ γροθιὲς ὁ ὑπομοίραρχος Καλιμπάκας καὶ ἀνθ/στὴς Μπάκουλος καὶ 10-15 χωροφύλακες. Οἱ παριστάμενοι ἀνώτατοι καὶ ἀνώτεροι Ἀξιωματικοὶ δέχτηκαν ἐξευτελισμούς, βρισιές, προπηλακισμοὺς καὶ ὀφείλεται ἀσφαλῶς—καὶ πρέπει νὰ τοὺς ἀποδοθῆ—στὴ ψυχραιμία τους τὸ ὅτι δὲν δημιουργήθηκε πραγματικὴ σύρραξη. Τὸ ἴδιο πρέπει νὰ λεχθῆ γιὰ τὸ παριστάμενο ἔνοπλο τμῆμα στρατοῦ καθὼς καὶ γιὰ τὴ δύναμη τῆς Χωροφυλακῆς. Ἂν ἀνάμεσα τους βρισκόταν ἕνας θερμόαιμος καὶ ἀπειλοῦσε ἁπλῶς νὰ κάνη χρῆσι τοῦ ὅπλου του τὰ θύματα θ' ἀνερχόνταν σὲ ἑκατοντάδες . . .».

Τὸ περίεργον εἰς τὴν ὑπόθεσιν ταύτην εἶναι ὅτι ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως πρὶν ἢ λάβη ἀναφοράν τινὰ τοῦ ἀποσταλέντος Ὑποστρατήγου προέβη τὸ ἑσπέρας τῆς 29-Νοεμβρίου εἰς δηλώσεις δι' ὧν ἐπέρριπτεν εὐθύνας διὰ τὰ γεγονότα εἰς τὴν Χωροφυλακήν. Τὸ ἴδιον ἐξηκολούθησεν ὑποστηρίζων καὶ ἐνώπιον τῆς Βουλῆς κατὰ τὴν συνεδρείαν τῆς 1-12-1964, ἔχων πλέον εἰς χεῖρας του καὶ σύμφωνον μὲ τὰς ἀπόψεις του ἔκθεσιν τοῦ Ὑποστρατήγου Βουτυράκη.

Φθάσας εἰς Λαμίαν ὁ Ὑποστράτηγος Μουρκογιάννης, ἀφ' ἑνὸς μὲν διέταξε τὸν συντονισμὸν τῶν μέτρων πρὸς περίθαλψιν ἁπάντων τῶν τραυματιῶν, κακοποιηθέντων κλπ., ἀφ' ἑτέρου δὲ ἐπεδόθη εἰς τὴν συλλογὴν στοιχείων τόσον ἐκ τῶν φακέλλων ὅσον ἀφορᾶ τὰς ἐκδοθείσας διαταγάς, ὅσον καὶ ἐκ διαφόρων ἐξεχόντων προσώπων ὅσον ἀφορᾶ τὴν ἐκτέλεσιν κλπ. Εἰς Λαμίαν διεστουρώθη μετὰ τοῦ Ὑφυπουργοῦ Ἐθνικῆς Ἀμύνης εἰς ὃν ἀφῆκε νὰ ἐννοήση ὅτι τὸ πόρισμα του θὰ ἦτο πραγματικὸν ἀπαύγασμα συνειδήσεως, ἠθικῆς κρίσεως καὶ γενναίας σκέψεως ἐπὶ τῆς ἀληθοῦς καὶ ἀντικειμενικῆς τῶν πραγμάτων ἐξελίξεως.

Ὁ Ὑφυπουργὸς Ἐθνικῆς Ἀμύνης ἐπέστρεψεν εἰς Ἀθήνας καὶ ὅλως περιέργως τὸ μεσονύκτιον τῆς 29 Νοεμβρίου διετάχθη παρὰ τῆς Κυβερνήσεως ἡ συνέχισις τῆς ἐξετάσεως ἐν Λαμίᾳ παρὰ τοῦ διαταχθέντος ν' ἀναχωρήση ἀμέσως ὑποστρατήγου Βουτυράκη καὶ ἡ ἀνάκλησις εἰς Ἀθήνας τοῦ Ὑποστρατήγου Μουρκογιάννη.

Ἡ Κυβέρνησις διὰ τοῦ Πρωθυπουργοῦ εἶχεν ἐξαγγείλη ὅτι ὑπαίτιοι διὰ τὰ γεγονότα ἦσαν οἱ Ἀξιωματικοὶ τῆς Χωροφυλακῆς καὶ ἔπρεπε τοῦτο νὰ δοθῇ καὶ ὡς διαπίστωσις τῆς ἐξετάσεως, ἀλλ' ὁ στρατηγὸς Μουρκογιάννης μὲ ἀντικειμενικότητα καὶ ἀποφασιστικότητα, ἐν γνώσει του ὅτι θὰ τὸν ἀπεστράτευεν ἕνεκεν τούτου ἐντὸς ὀλίγου ἡ Κυβέρνησις, ἔστη βράχος ἀκλόνητος καὶ ἀπροσπέλαστος πάσης ἀποπείρας καταπτοήσεως ἢ συνθηκολογήσεως καὶ ἐν πλήρει ἐπιγνώσει τῶν προσκαίρων ἀνθρωπίνων ἀδιναμιῶν ἔστη ἀνδιάφθορος μαχητὴς τοῦ δικαίου καὶ τῆς ἀληθείας, πρόμαχος καὶ ὑπέρμαχος τῆς Χωροφυλακῆς δια λογαριασμὸν τῆς ὁποίας ἀπήντησεν «ΟΧΙ» εἰς τὰς πολιτικὰς ἐπιδιώξεις καὶ σκοπιμότητας καὶ τὴν μὲν πρωΐαν τῆς 30-11-1964 ἀπέστειλεν ἐκ Λαμίας τὸ ἀκόλουθον τηλεγράφημα, τὴν ἐπομένην δὲ ὑπέβαλε τὴν ἐν συνεχείᾳ παρατιθεμένην προσωπικήν του ἔκθεσιν.

ΑΜΕΣΟΥ ΕΠΙΔΟΣΕΩΣ

ΑΡΙΘ. Δ.Υ. Ἐν Λαμίᾳ τῇ 30ῇ Νοεμβρίου 1964

ΑΠΟ Ὑποσ/γον Ἐπιθεωρητὴν Χωρ/κῆς Μουρκογιάννην Γεώργιον

ΠΡΟΣ Κον Ὑπουργὸν Δημοσίας Τάξεως

ΚΟΙΝ. 1) Κον Πρόεδρον Κυβερνήσεως
2) Κον Ἀρχηγὸν Χωροφυλακῆς καὶ
3) Κον Νομάρχην Φθιώτιδος

Εἰς ἐκτέλεσιν προφορικῆς ὑμετέρας χθεσινῆς διαταγῆς ἀναφέρω ἑπόμενα ΣΤΟΠ.

Ὥραν 13,20' τῆς 29-11-1964, ἐγγὺς χώρου παραμονῆς ἐπισήμων καὶ εἰς ἀπόστασιν 100 περίπου μέτρων, δυτικῶς γεφύρας Γοργοποτάμου, ἐξερράγη παλαιὰ νάρκη ἐναντίον προσωπικοῦ, μὲ ἀποτέλεσμα φονευθῶσιν 13 ἄτομα καὶ τραυματισθῶσιν πεντήκοντα μεταξὺ τῶν ὁποίων ἕνδεκα (11) Ἀξιωματικοὶ καὶ Ὁπλῖται Χωρ/κῆς ἐντεταλμένοι τήρησιν τάξεως ΣΤΟΠ.

Δύναμις Χωροφυλακῆς ἐξ ἑκατὸν εἴκοσι (120) ἀνδρῶν, ἦτο διατεταγμένη περι-

φερειακῶς τοῦ συγκεντρωθέντος πλήθους, πρὸς κάλυψιν καὶ προστασίαν αὐτοῦ καὶ ἐσωτερικῶς εἰς τὸν χῶρον τῶν Ἐπισήμων καὶ ἀλλαχοῦ ΣΤΟΠ.

Ἐπίσης ἕτεροι δέκα (10) ἄνδρες διὰ τὴν τήρησιν τῆς τάξεως εἰς χωρίον Γοργοπόταμος ΣΤΟΠ.

Κατὰ μῆκος δρομολογίου ἀπὸ Λαμίας μέχρι Γεφύρας διετέθησαν ὑπὸ Ἀξιωματικὸν δέκα (10) ἄνδρες τῆς Τροχαίας καὶ ἓν Δίκυκλον ΣΤΟΠ.

Κατὰ μετάβασιν ἐπισήμων λόγῳ συσσωρεύσεως πολλῶν αὐτ/των, κακῆς καταστάσεως καὶ στενότητος ὁδοῦ, ἐσημειώθη συμφόρησις ἐπιβραδύνασα κίνησιν Ἐπισήμων ΣΤΟΠ.

Προσελθόντες ὑπολογίζονται μεταξὺ 6.000 ἕως 8.000 ἐξ ὅλων τῶν Κομμάτων ΣΤΟΠ.

Ὁπαδοὶ ἀριστερᾶς προσήρχοντο εἰς χῶρον, ᾄδοντες ἐαμικὰ ᾄσματα καὶ ρίπτοντες διάφορα ἐπίμονα συνθήματα διὰ ἀναγνώρισιν ἀντιστάσεως ΣΤΟΠ.

Ὑπάρχουν πολλαὶ περιπτώσεις ἀποδοκιμασίας ἐκ μέρους ἀριστερῶν, ὀργάνων τάξεως καὶ Στρατιωτικῶν ΣΤΟΠ.

Μετὰ ἀνωτέρω ἔκρηξιν νάκρης ἐσημειώθησαν κρούσματα ἐπιθέσεως ἐναντίον Ταγματάρχου ΑΝΕΣΤΗ Δημητρίου Ὑποδ/τοῦ Δ/σεως Χωρ/κῆς Λαμίας, περιορισθέντα εἰς ἀπειλάς, ἀπωθήσεις καὶ ἀπόσπασιν διακριτικῶν βαθμοῦ του καὶ ἐναντίον Ὑπομ/ρχου ΚΑΛΙΑΜΠΑΚΟΥ Ἠλία καὶ Ἀνθ/στοῦ ΜΠΑΚΟΥΛΑ Δημητρίου τραυματισθέντων ἐλαφρῶς διὰ ρίψεως ἀντικειμένων εἰς πρόσωπον καὶ κεφαλὴν καὶ ἐναντίον ἄλλων ὀργάνων ἀποσοβηθέντων, τῇ ἐπεμβάσει ψυχραιμοτέρων ὁμοϊδεατῶν των περαιτέρω ἐπεισοδίων ΣΤΟΠ.

Σήμερον ὥραν 09,00′ ἀνευρέθη ὑπὸ συνεργείου ἀνιχνευτῶν, ἐγγὺς ἐκραγείσης νάρκης ἑκατὸν (100) μέτρα περίπου, ἑτέρα νάρκη ἐπὶ ἐδάφους, πεπατλαιωμένη τύπου Μ2 Α3 Ἀμερικανικῆς προελεύσεως, ἄνευ μηχανισμοῦ πυροδοτήσεως, ἡ ὁποία κατόπιν τηλεφωνικῆς διαταγῆς πρὸς τὸν ὑποφαινόμενον τοῦ Κου Προέδρου Κυβερνήσεως, ἐπεδείχθη εἰς τὸν τόπον τῆς ἀνευρέσεως εἰς τοὺς ἐνταῦθα Βουλευτὰς τῆς Ε.Δ.Α. καὶ λοιποὺς πραγματογνώμονας παρουσίᾳ Εἰσαγγελέως Πλημ/κῶν καὶ ἀνακριτοῦ ληφθείσης σχετικῆς φωτογραφίας τόσον ἀνευρεθείσης νάρκης ὅσον καὶ θραυσμάτων καὶ βλημάτων ἐκραγείσης ΣΤΟΠ.

Ἀνευρεθεῖσα νάρκη παραμένει χεῖρας Δικαστικῶν Ἀρχῶν ΣΤΟΠ.

Ἐπικουρικῶς διεπιστώθη ἀνακριτικῶς ὅτι χῶρος, ἔνθα ἡ ἐκκραγεῖσα καὶ ἀνευρεθεῖσα νάρκη εὑρίσκεται ἐντὸς παλαιοῦ ναρκοπεδίου, εἰς τὸν ὁποῖον καὶ μετὰ τὴν ἐκκαθάρισίν του ἀνευρέθη πρὸ ἔτους παρόμοια νάκρη ὑπὸ δύο παίδων, ἥτις ἐξουδετερώθη ὑπὸ Κων/νου Ζαΐμη ἢ Βερίμη κατοίκου Γοργοποτάμου ΣΤΟΠ.

Ἐπίσης πρὸς διετίας περίπου ἐξεράγη ἑτέρα μὲ ἀποτέλεσμα φονευθῶσι τρεῖς (3) αἶγες καὶ τραυματισθῇ ἐλαφρῶς ποιμὴν Μίχας Ἀργύριος ΣΤΟΠ.

Ἐνέργειαι Χωροφυλακῆς ὑ π ῆ ρ ξ α ν ἐ ν δ ε δ ε ι γ μ έ ν α ι καὶ διατεθεῖσα δύναμις ἐπαρκὴς δι᾽ ἀντιμετώπισιν ἐκτιμηθείσης καταστάσεως διὰ προηγουμένων συσκέψεων τῶν ἁρμοδίων ὑπὸ Προεδρίαν Νομάρχου Φθιώτιδος».

ΕΜΠΙΣΤΕΥΤΙΚΗ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΧΩΡ/ΚΗ — Ἐν Ἀθήναις τῇ 1η Δεκεμβρίου 1964
Α΄. Ἐπιθεωρητὴς Χωρ/κῆς
Ἀριθ. Πρωτ. Δ.Υ. — Ὁ Ὑποστράτηγος Α΄. Ἐπιθεωρητὴς Χωρ/κῆς

Π ρ ὸ ς
Πρὸς τὸ Ἀρχηγεῖον Βασιλικῆς Χωροφυλακῆς
Ἐνταῦθα

« Διοικητικὴ ἔρευνα ἐν τῇ Α.Δ.Χ. Στερεᾶς Ἑλλάδος καὶ Δ.Χ.Φθιώτιδος ».

« Λαμβάνω τὴν τιμήν, ἐν συνεχείᾳ τῆς ταὐταρίθμου/Δ.Υ. χθεσινῆς σηματικῆς « ὁμοίας μου, ἀφορώσης τὴν ἔρευναν τῶν γεγονότων διὰ τὰ διαδραματισθέντα εἰς « τὴν γέφυραν Γοργοποτάμου, τὴν 29ην παρελθόντος μηνός, νὰ ἀναφέρω τὰς πα- « ρατηρήσεις μου ἀπὸ διοικητικῆς πλευρᾶς σαφῶς πρὸς τὴν κρατοῦσαν κατάστασιν « ἀπὸ ἀπόψεως προσωπικοῦ ἐν τῇ ἕδρᾳ τῆς Α.Δ.Χ. Στερεᾶς Ἑλλάδος, ὡς ἀκολού- « θως :

« 1) Συντ/ρχης Γραικούσης Τζανέτος, Ἀνώτερος Διοικητὴς Χωρ/κῆς, ἠτή- « σατο διὰ σήματός του τὴν 18-11-1964 7ήμερον βραχεῖαν ἄδειαν διὰ Κ φαλληνίαν, « ἥτις καὶ τῷ ἐχορηγήθη τὴν ἑπομένην διὰ σηματικῆς διαταγῆς τοῦ Ἀρχηγείου « Βασιλικῆς Χωρ/κῆς. Αἰτία ἡ συμπαράστασίς του πρὸς τὸν ἀδελφόν του ,τοῦ « ὁποίου ὁ μόνος υἱὸς μεταξὺ τριῶν ἐν συνόλῳ ἀδελφῶν, εἶχεν ἀποβιώσει συνεπείᾳ « αὐτοκινητιστικοῦ δυστυχήματος, ἐκδικαζομένης τῆς σχετικῆς ποινικῆς ὑποθέσεως « εἰς τὸ τριμελὲς Πλημμελειοδικεῖον Ληξουρίου τὴν 27-11-1964, καθ' ἣν τὸ μεσονύ- « κτιον ἐπερατώθη ἡ δίκη καταδικασθέντος τοῦ κατηγορουμένου ὁδηγοῦ ἐπὶ ἀνθρω- « ποκτονίᾳ ἐξ ἀμελείας.

« Ὁ εἰρημένος Συντ/ρχης ἔκαμε χρῆσιν τῆς ἀδείας του τὴν 23-11-1964 καὶ « ἐπανῆλθεν εἰς τὴν θέσιν του τὴν 29-11-1964 καὶ κατὰ τὰς ἀπογευματινὰς ὥρας « ἤτοι κανονικῶς καὶ πρὸ τοῦ μεσονυκτίου τῆς 29-11-1964.

« 2) Ἀντ/ρχης Ὑφαντῆς Περικλῆς, Ὑποδ/τὴς τῆς Α.Δ.Χ. Στερεᾶς Ἑλλάδος· « Ὁ Ἀξ/κὸς οὗτος ἔχει κριθῇ δυσμενῶς ὑ ὁ τοῦ Συμβουλίου Κρίσεως διὰ τὸ ἔτος « 1964-1965 κα δατελεῖ ὑπ ὁ βάρος τῆς ἀποφάσεως τοῦ Συμβουλίου μέχρις « νεωτέρας κρίσεως, γεγονὸς ὅπερ εἶναι ἀξιοπαρατήρητον προκειμένου νὰ ἀπομείνῃ « ἀναπληρωτὴς τοῦ ἀπουσιάζοντος εἰς ἄδειαν Ἀνωτέρου Διοικητοῦ, ἐν συνδυασμῷ « πρὸς τὰ ὑπηρεσιακὰ ἀντικείμενα, ἅτινα κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἀπουσίας τοῦ Ἀνωτέ- « ρου Διοικητοῦ ἐπέκειντο.

« 3) Ἀντ/ρχης Καλαντζῆς Σπυρίδων, Διοικητὴς Διοικήσεως Χωρ/κῆς Λα- « μίας: Ὁ Ἀντ/ρχης οὗτος κρινόμενος εὐνοϊκῶς ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου παρέχει τὸ « δεδομένον ὅτι, δύναται νὰ ἀντιμετωπίσῃ ὡς Διοικητὴς μόνον Χωρ/κῆς, ἂν μὴ « ἐξχιρέτως ,τοὐλάχιστον καλῶς τὰ προβλήματα τῆς Διοικήσεως του καὶ δύναμαις « νὰ παρατηρήσω ὅτι, ἀνταπεκρίθη εἰς σχετικῶς καλὸν βαθμὸν κατὰ τὴν ἡμέραν « τῆς 29-11-1964 ἅτε ἐκδόσας τὴν ὑπ' ἀριθμ. 102/126/12ιστ ἀπὸ 28-12-1964 « δαιταγήν του, ἧς ἀντίγραφον συνυποβάλλω, διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῆς καταστά- « σεως. Μεταβὰς ἐγκαίρως εἰς τὸν τόπον τῶν διαδραματισθέντων καὶ ἐφορεύων διὰ « τὴν καλὴν ἐκτέλεσιν τῶν διαταχθέντων.

« 4) Ὑπομ/ρχος Φαράντος Δημήτριος, Διοικητὴς Τμήματος Τροχαίας Λα-

« μίας: Εἰς τοῦτον εἶχεν ἀνατεθῆ ἡ ρύθμισις τῆς κυκλοφορίας διὰ τῆς ὡς ἄνω δια-
« ταγῆς τοῦ Διοικητοῦ Διοικήσεως, ἐπὶ δρομολογίου (12) χλμ. διὰ δυνάμεως (10)
« τροχονόμων καὶ ἑνὸς δικύκλου, τὸ δὲ δρομολόγιον κινήσεως εἶχεν ἐγκρίνει πολυ-
« μελὴς ἐπιτροπὴ ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Νομάρχου Φθιώτιδος μὲ συμμετοχὴν τοῦ
« Ἀνωτέρου Διοικητοῦ, τοῦ Διοικητοῦ τῆς Διοικήσεως, τοῦ Δημάρχου Φθιώτιδος,
« τοῦ Εἰσαγγελέως, ἀντιπροσώπων τοῦ Στρατηγείου Κεντρικῆς Ἑλλάδος καὶ ἀντι
« προσώπου τοῦ Μητροπολίτου καὶ ὅπερ δρομολόγιον εἶχε προαναγνωρισθῆ καὶ ὑπ'
« αὐτοῦ τούτου τοῦ Νομάρχου, καθ' ἃ προφορικῶς μὲ διεβεβαίωσεν ὁ Εἰσαγγελεὺς
« ὡς καὶ ὑπὸ τοῦ Ταξιάρχου Ὑποδ/τοῦ τοῦ Σ.Κ.Ε.

« Τὸ δρομολόγιον τοῦτο, λόγῳ τῆς κακῆς καταστάσεως τῆς ὁδοῦ ,τῆς στενό-
« τητος αὐτῆς καὶ τοῦ χώρου ἀποβιβάσεως εἶναι πάντη ἀκατάλληλον διὰ νὰ δεχθῆ
« μίαν κίνησιν (200) διακοσίων μεγάλων αὐτοκινήτων καὶ ἰσαρίθμων μικρῶν κατὰ
« τὴν κρίσιμον ὥραν, διότι εἰς τὸ σημεῖον ἀποβιβάσεως τῶν ἐπιβατῶν, δὲν ὑπῆρχε
« κατάλληλος χῶρος καὶ ἑπόμενον ἦτο, ἐὰν κατὰ τὴν ἀποβίβασιν τοῦ αὐτοκινήτου
« ἀπητεῖτο χρόνος ἡμίσεος λεπτοῦ, νὰ ἐσημειοῦτο καθυστέρησις (200) διακοσίων
« περίπου λεπτῶν ἢ τοὐλάχιστον (100) ἑκατὸν λεπτῶν πέραν τῆς 11ης π.μ. ὅτε θὰ
« ἦτο καὶ ἡ μεγαλυτέρα συνόμησις τῶν τροχοφόρων.

» Ἰδοὺ ἡ αἰτία ἕνεκα τῆς ὁποίας ἐσημειώθη δυσχέρεια εἰς τὴν κίνησιν τῶν
» Ἐπισήμων, οἵτινες καθυστέρησαν ἐπὶ μίαν περίπου ὥραν.

» Ἅπασα ἡ διατεθεῖσα δύναμις τόσον διὰ τὴν ρυθμισιν τῆς Τροχαίας, ὅσον
» διὰ τὴν τάξιν καὶ τὴν Ἀσφάλειαν τοῦ χώρου τῆς τελετῆς, τόσον πρὸ τοῦ πολυνέ-
» κρου γεγονότος ὅσον καὶ μετ' αὐτό, ἐπετέλεσε τὸ καθῆκον της. Περὶ τούτου μὲ
» διεβεβαίωσαν ἅπαντες οἱ τοπικοὶ παράγοντες καὶ ἰδιαιτέρως ὁ Δήμαρχος Λαμίας
» ὅστις εὑρίσκετο ἐπιτοπίως.

» 6. Τὸ γεγονὸς τῆς ἐκρήξεως τῆς νάρκης ἐπὶ παλαιοῦ ναρκοπεδίου ἐκκαθα
» ρισθέντος ἀπὸ τοῦ ἔτους 1957 ὑπὸ τοῦ Στρατοῦ καὶ ἀποδοθέντος δι' ἐλευθέραν
» χρῆσιν, ὑπῆρξεν παράγων μὴ δυνάμενος νὰ προβλεφθῆ ὑπὸ τῶν Ἀρχῶν Χωρο-
» φυλακῆς καὶ ὡς ἐκ τούτου δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ εὐθύνηται δι' ἔλλειψιν προληπτικῶν
» μέτρων.

» 7. Ἡ ἀναχώρησις εἰς ἄδειαν τοῦ Ἀνωτέρου Διοικητοῦ, τοῦ ὁποίου ἡ μέχρι
» σήμερον σταδιοδρομία εἶναι ἀνεμπόδιστος καὶ ἡ Διοικητικὴ ἱκανότης ἐγνωσμένη,
» λόγῳ πολυχρονίου ἀσκήσεως διοικήσεως, συνιστᾶ ἴσως τὴν σοβαρωτέραν αἰτίαν,
» ἡ ὁποῖα ἐνεδεικνύετο νὰ ἀντιμετωπισθῆ σχολαστικώτερον καὶ ἀποτελεσματικώ-
» τερον, εἴτε διὰ τῆς ἀπορρίψεως τῆς αἰτήσεως ἀδείας, εἴτε διὰ τῆς ἀποστολῆς
» καταλλήλου ἀντικαταστάτου, τοιοῦτος δὲ δὲν πρέπει νὰ ἔχη τὴν ἀξίωσιν ἡ ὑπη-
» ρεσία ὅτι ἠδύνατο νὰ εἶναι ὁ Ἀντισυνταγματάρχης Ὑφαντῆς Περικλῆς. Δὲν εἶναι
» ὅμως σφάλμα νὰ ἐκρίνετο ἱκανὸς διὰ τοῦτο ὁ Διοικητὴς τῆς Διοικήσεως Ἀντι-
» συνταγματάρχης Καλαντζῆς Σπυρίδων, ὅστις χαρακτηρίζεται λίαν καλὸς καὶ κρί-
νεται προακτέος κατ' ἀρχαιότητα.

» 8. Ἀξιοπαρατήρητον εἶναι, ὅτι, ἐνῶ εἰς τὸν χῶρον τῶν γεγονότων προεπη-
» λακίσθησαν Ἀξιωματικοὶ καὶ ὁπλῖται τῆς Χωροφυλακῆς παρὰ τῶν ἀριστερῶν,
» ἐνῷ καθυβρίσθησαν καὶ ἐτραυματίσθησαν, ἅπαντες μηδενὸς ἐξαιρουμένου, ἐτή-
» ρησαν ἀπόλυτον ψυχραιμίαν καὶ πλήρη αὐτοκυριαρχί-
» αν, ἐπισύραντες τὰ εὐμενέστερα σχόλια τῶν τοπικῶν

»παραγόντων καὶ τῆς κοινωνίας, συμπεριφερθέντες κα-
»τὰ τρόπον πολιτισμένον καὶ προσηρμοσμένον πρὸς
τὴν ἀνωτέραν ἀντίληψιν τοῦ καθήκοντος ἐν τῇ ὑπηρε-
»σίᾳ τῆς κοινωνίας(41).

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ

»1. Κατ' ἐμὲ ὁ Συνταγματάρχης Γραικούσης Τζανέτος, ἐπὶ μόνῳ τῷ λόγῳ »ὅτι ἔλαβε δι' οἰκογενειακοὺς λόγους βραχεῖαν ἄδειαν, τῆς ὁποίας ἔκαμε χρῆσιν »ἐντὸς τοῦ ὑπὸ τοῦ Κανονισμοῦ προβλεπομένου χρόνου καὶ ἐξ ἧς ἀδείας ἐπανῆλθεν »ἐγκαίρως, πλὴν μετὰ τὰ γεγονότα, δὲν εὐθύνεται.

2. Ὁ Ἀντισυνταγματάρχης Ὑφαντῆς Περικλῆς, ὅστις τυγχάνει καὶ βαρύ-»κοος, δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ ἀποδώσῃ τίποτε περισσότερον τῶν ὅσων ἀπέδωσεν, »εὑρισκόμενος ἐπὶ τόπου, καὶ οὐδὲν πλέον τούτου ἠδύνατο νὰ προσδοκῇ παρ' αὐτοῦ »ἡ ὑπηρεσία, ἡ δὲ θέσις του ἐν τῷ Σώματι, θὰ κριθῇ ἁρμοδίως τὸν Ἀπρίλιον τοῦ »1965.

»3. Ὁ Ἀντισυνταγματάρχης Καλαντζῆς Σπυρίδων, ὡς Διοικητὴς τῆς Διοι-»κήσεως, ἐξετέλεσε τὴν ὑπηρεσίαν του σχετικῶς καλῶς.

»4. Ὁ Ὑπομοίραρχος Φαράντος Δημήτριος, ἐξετέλεσε τὰ περιορισμένα κα-» θήκοντα του, ὅσον ἠδύνατο καλῶς, ἀλλὰ καὶ ἂν ὑποτεθῇ ὅτι, ἐπὶ τοῦ καθορισθέντος »δρομολογίου διέθεται καὶ πολλαπλασίαν δύναμιν, δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ προλάβῃ τὰ »διατρέξαντα, ἤτοι τὴν συμφόρησιν τῶν ὀχημάτων καὶ τὴν ἐκ ταύτης καθυστέρη-» σιν.

5. Πέραν τούτων αἱ διαπιστώσεις μου δὲν κατέστη δυνατὸν ὅπως ἐκταθῶσι »λόγῳ τοῦ περιωρισμένου χρόνου τῆς ἐκεῖσε παραμονῆς μου, δεδομένου ὅτι ἠσχο-»λήθην διὰ τὸν συντονισμὸν μέτρων τάξεως καὶ ἀσφαλείας καὶ τὴν κίνησιν τῶν »δυνάμεων, αἵτινες ἐστάλησαν δι' ἐνίσχυσιν».

Γεωργ. Μουρκογιάννης

ΚΟΙΝΟΠΟΙΕΙΤΑΙ
κ. Ὑπουργὸν Δημοσίας Τάξεως
Ἐν συνεχείᾳ προφορικῆς ἀναφορᾶς μου.

Δὲν ἔχομεν οὐδεμίαν διάθεσιν ἢ πρόθεσιν νὰ παρακολουθήσωμεν τοὺς ἑλιγμοὺς τῆς πολιτικῆς, ἁπλῶς χάριν τῆς Χωρ/κῆς ἀναφέρομεν ὅτι τόσον ὁ Πρωθυπουργὸς ὅσον καὶ ὁ Ὑπουργὸς Δ.Τάξεως δὲν ἀνεκοίνουν τὰς ἐκθέσεις Μουρκογιάννη εἰμὴ τὴν τοιαύτην Βουτυράκη, εἰς πιεστικὰς δὲ ἐπερωτήσεις Βουλευτῶν τῆς ἀντιπολιτεύσεως ὁ Ὑπουργὸς Δημ. Τάξεως ἀπήντα ὅτι ἀνεγνώσθη ἡ ἔκθεσις τοῦ στρατηγοῦ Βουτυράκη διότι οὗτος εἶχεν ἐνεργήσει «εἰδικὴν ἔρευναν» ἐνῶ ὁ στρατηγὸς Μουρκογιάννης εἶχεν ἐνεργήσῃ «γενικὴν ἔρευναν». Ἡ ἀλήθεια ἦτο ὅτι ὁ μὲν Μουρκογιάννης δὲν κατελόγιζεν εὐθύνας, ὡς διαπιστοῦται ἀνωτέρω καὶ συνεπῶς ἡ ἔκθεσις του ἦτο ἀσύμφορος διὰ τὴν Κυβέρνησιν καὶ τὸν Πρόεδρον ταύτης, ὁ δὲ Βουτυράκης κατελόγιζεν εὐθύνας εἰς τοὺς Συνταγματάρχην Γραικούσην καὶ Ἀντισυνταγματάρχην Καλαντζῆν καὶ Ὑφαντῆν, καὶ οὕτω ἐδικαιολόγει τὸν προτρέξαντα Πρωθυπουργὸν

(41) Βλέπε καὶ κείμενον προηγουμένης ὑπ' ἀριθμ. 40 ὑποσημειώσεως.

ἤτοι ὁ εἷς ἐσκέφθη τὴν εὐμένειαν τῆς Κυβερνήσεως διὰ νὰ παραμείνη εἰς τὸ Σῶμα καὶ ὁ Μουρκογιάννης παρέμεινεν πιστὸς εἰς τὴν ὑπηρεσιακὴν συνείδησιν καὶ τὸ πρὸς τὴν δικαιοσύνην καθῆκον. Μετ' ὀλίγον ἀπεστρατεύθη διὰ τὸ ὑπέροχον αὐτὸ πνεῦμα, τὸ ὄνομα του, ὅμως, εἰσῆλθεν εἰς τὴν Ἱστορίαν τῶν ἐκλεκτῶν τέκνων τοῦ Ἔθνους, τὰ ὁποῖα πάντοτε εἶναι ὀλίγα καὶ πρὸς στιγμὴν δεινοπαθοῦν ἢ καὶ σταυρώνονται.

Ἡ προσεκτικὴ μελέτη τῆς ἀνωτέρω 102/126/12νδ ἀπὸ 12-12-64 ἀναφορᾶς τῆς Δ.Χ. Λαμίας, συνταχθεῖσα καὶ ὑπογραφεῖσα εἰς κρίσιμον περίοδον παρὰ τοῦ κακοποιηθέντος καὶ ὑβρισθέντος ταγματάρχου Ἀνέστη τοῦ μὴ εἰς τοὺς ὑπαιτίους συμπεριληφθέντος, ἐπιμαρτυρεῖ πόσον δικαία ὑπῆρξεν ἡ κρίσις τοῦ Μουρκογιάννη.

Ἐκ τῆς αὐτῆς ἐκθέσεως προκύπτει ἀρκούντως παραστατικὴ εἰκὼν πσρὶ τῶν συνθηκῶν ἐν τῷ δημοσίῳ βίῳ τῆς χώρας κατὰ τὴν ἱστορουμένην περίοδον.

Κατὰ ποῖον τρόπον ἦτο δυνατὸν νὰ γνωρίζῃ ἡ Δ.Χ. Λαμίας ὅτι θὰ φθάσωσι ἐξ ὅλων τῶν διαμερισμάτων τῆς Χώρας 200 Λεωφορεῖα Πούλμαν καὶ λοιπὰ ὀχήματα, ἐφ' ὅσον δὲν τὴν εἶχεν ἐνημερώση ἡ Γενικὴ Διεύθυνσις Ἐθνικῆς Ἀσφαλείας, ἥτις δὲν ἔχει ἄλλον σκοπὸν ὑπάρξεως, ἢ τὸ Ἀρχηγεῖον Χωροφυλακῆς;

Τοὐναντίον τὸ κέντρον ἀπεκοίμησε τὴν Διοίκησιν Χωροφυλακῆς, ἥτις εὑρέθη ἐξαίφνης πρὸ μιᾶς ἄριστα καὶ ἐπιτελικῶς ὀργανωμένης κομμουνιστικῆς ἐκδηλώσεως εὐρυτάτης μορφῆς. Οἱαδήποτε τοπικὴ προνοητικότης δὲν θὰ ἐξήρκει νὰ ἀντιμετωπίσῃ τοιαύτην ἐξ ὅλης τῆς Χώρας ἐπίθεσιν. Τὸ Κράτος ἔπταισεν εἰς κλίμακα Κυβερνήσεως καὶ ἐν συνεχείᾳ ἀνεζήτει ἐξιλαστήρια θύματα εἰς κλιμάκια ἐπαρχίας.

Καθ' ἡμᾶς ὑπάρχει μία ἠθικὴ εὐθύνη τοῦ Συν/ρχου Γραικούση, ὅστις, ἐφ' ὅσον ἐγνώριζεν τὸ ποιὸν τῶν μελλόντων νὰ προσέλθωσι εἰς τὸν ἑορτασμόν, ἐκ τῆς ἀρχικῶς ἐκδηλωθείσης προθέσεως τῆς Ε.Δ.Α. καὶ ἐφ' ὅσον ὁ ἀναπληρωτής του ἐβαρύνετο μὲ ὑπηρεσιακὴν ἀνεπάρκειαν κλπ., ὤφειλεν ἢ νὰ ζητήσῃ τὴν ἀποστολὴν ἀναπληρωτοῦ ἢ νὰ μὴ ἀπέλθῃ εἰς ἄδειαν δεδομένου ὅτι ἡ συμπαράστασις εἰς δίκην τοῦ μητυτοῦ ἀδελφσῦ του δὲν δύναται νὰ θεωρηθῇ τόσον ἐπειγούσης καὶ ἐξαιρετικῆς φύσεως.

Ἡ Χωροφυλακὴ πρὸς στιγμὴν ἐδεινοπάθησεν εἰς Γοργοπόταμον, ἀλλὰ διὰ τῆς ψυχραίμου, ἀφόγου καὶ ἀποφασιστικῆς στάσεως καὶ συμπεριφορᾶς τῆς ἐνίκησε νίκην λαμπρὰν ὑπὲρ τῆς τάξεως καὶ Ἀσφαλείας. Ἔκτοτε ἀπηγορεύθησαν αἱ ἐν ὑπαίθρῳ συγκεντρώσεις.

Διὰ τὸν γεγονότων Γοργοποτάμου περατοῦμεν τὴν Ἱστορησιν ἐπεισοδίων καὶ γεγονότων καὶ θὰ περατώσωμεν ἐντὸς ὀλίγου τὸ ὅλον ἔργον, ἀφ' οὗ ἀναφερθῶμεν δι' ὀλίγων καὶ εἰς τινας ὀργανικὰς καὶ καταστατικὰς διατάξεις τῶν ἐτῶν 1962 - 1965.

Αἱ ἔνοπλοι δυνάμεις τῆς Χώρας ἀλλὰ καὶ πλεῖστοι ἄλλαι ὀργανώσεις (Τράπεζαι - Ὑπαλληλικοὶ κλάδοι κλπ.) ἔχουν ἐπιτύχῃ πλήστας ὅσας εὐκολιας καὶ παροχὰς πρὸς βελτίωσιν τῶν ὅρων οἰκονομίας, διαβιώσεως ὑγείας κλπ. Ἀναφέρωμεν λ.χ. ὅτι αἱ ἔνοπλοι δυνάμεις ἔχουν δημιουργήσει θαλάσσια θέρετρα εἰς ἃ ἀποστέλλονται διὰ μέσων τοῦ δημοσίου πρὸς παραθερισμὸν αἱ οἰκογένειαι τῶν Ἀξιωματικῶν, εἰς οἰκήματα τῆς ὑπηρεσίας, δωρεὰν παραχωρούμενα ἐπὶ 20ήμερον μετὰ πλήρους ἐξοπλισμοῦ. Διὰ τὴν Ε.Β.Χ. οὐδὲ σκέψις προκύπτει νὰ ἐγένετο ποτὲ διὰ μίαν τοιαύτην ἴσην μεταχείρισιν. Μόλις κατὰ τὸ 1962 διὰ τοῦ Β.Δ. 495 τῆς 16 Ἰουλίου ἐκυρώθη ὁ Κανονισμὸς περὶ τοῦ ἱδρύματος «Ἐξοχαὶ Χωροφυλακῆς», περὶ ὧν εἶχε προβλέψει τὸ Ν.Δ. 4101/60 καὶ δι'ὧν ἔκτοτε ἐξυπηρετοῦνται ἔν τινι μέτρῳ τὰ τέκνα

τῶν εἰς τὸ λεκανοπέδιον Ἀττικῆς ὑπηρετούντων Ἀξιωματικῶν, Ἀνθυπασπιστῶν, ὁπλιτῶν καὶ πολιτικῶν ὑπαλλήλων, καθὼς καὶ τῶν ἐν ἀποστρατείᾳ ἀνδρῶν τοῦ Σώματος. Ἐν τῷ Κανονισμῷ τούτῳ γίνεται λόγος καὶ περὶ θερέτρων διὰ τὰς οἰκογενείας, ἀλλ' ἡ διάταξις αὕτη μέχρι σήμερον δὲν ἐφηρμόσθη. Δεῖγμα καὶ τοῦτο τῆς ἀνίσου μεταχειρίσεως, δι' ἣν δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ εὐθύνεται ἄλλος ἀπὸ τὴν ἡγεσίαν.

Τὸ ἔτος 1965 ὑπῆρξεν πολλαπλῶς συνταρακτικὸν διὰ τὸν δημόσιον βίον τῆς χώρας καὶ ἂν θὰ ἠθέλαμεν νὰ ἀναφερθῶμεν εἰς τὰ θλιβερὰ γεγονότα τῶν Χανίων κατὰ τὴν ἐκεῖσε μετάβασιν τοῦ Ὑπουργοῦ Συντονισμοῦ Κ. Μητσοτάκη δὲν θὰ ἠδυνάμεθα ν' ἀπαλλάξωμεν ταῦτα τῆς ἐπικρατησάσης κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο γενικῆς φαγεδαινώσεως τοῦ δημοσίου βίου. Ἓν μόνον δυνάμεθα μετ' ἀσφαλείας νὰ παρατηρήσωμεν, ὅτι ἡ στάσις τῆς χωροφυλακῆς Χανίων κατὰ τὰ γεγονότα ταῦτα ὑπῆρξεν ἀξιοθρήνητος, κατέστησεν ἑαυτὴν ἄγνωστον ἀπὸ ἀπόψεως Ἑλληνικῆς Βασιλικῆς Χωροφυλακῆς, ὡς συνέπεια μιᾶς νόθου διοικήσεως, ἐπὶ μίαν διετίαν σχεδόν.

Ὅταν τὴν ἑσπέραν τῆς 1-10-1965 εἰς τὴν πλατεῖαν «Νέων Καταστημάτων» Χανίων ὁ ἔξαλλος (κατὰ τὴν συνήθειαν τῆς ἐποχῆς ἀπεκαλεῖτο εὐγενῆς νέος) 22ετὴς Μπιτζανάκης κατέφερεν ἀλλεπάλληλα γρονθοκοπήματα εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ ἐποπτεύοντος εἰσαγγελέως Λιαπῆ, χωρὶς νὰ κινηθῶσιν πρὸς ὑπεράσπισιν τοῦ εἰσαγγελέως τούτου καὶ πρὸς σύλληψιν τοῦ δράστου ἄνδρες τῆς Χωροφυλακῆς καὶ ὅταν ὁ Μπιτζαννάκης οὗτος, συλληφθεὶς αὐτοπροσώπως παρὰ τοῦ κακοποιηθέντος εἰσαγγελέως καὶ παραδοθεὶς πρὸς κράτησιν εἰς ἄνδρας τῆς Χωροφυλακῆς ἀφέθη νὰ δραπετεύσῃ, ἀπεδείχθη πόσον βαθέως εἶχεν διεισδύσῃ ἡ διάβρωσις καὶ ἡ διάλυσις εἰς τὸ Σῶμα τῆς Ε.Β.Χ. συνεπείᾳ τῆς ἐπικρατούσης κατὰ τὴν περίοδον ἐκείνην πολιτικῆς μισαλλοδοξίας.

Εἰσηγήσει καὶ μερίμνῃ τῆς Κυβερνήσεως Πιπινέλη εἶχεν ἐκδοθῆ ὁ νόμος 4331 τῆς 26/27 Σεπτεμβρ. 1963. Διὰ τοῦ νόμου τούτου ἐκυρώθη ἡ ὑπ' ἀριθ. 174/1962 Πρᾶξις τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ κατέστη παγία διάταξις τὸ περιεχόμενον ταύτης, κατὰ τρόπον ὥστε οἱ ὑπὸ τοῦ ὁρίου ἡλικίας καταλαμβανόμενοι Ἀξ/κοὶ καὶ Ἀνθυπασπισταὶ πρὸ τῆς συμπληρώσεως πλήρους 35ετοῦς πραγματικῆς ὑπηρεσίας νὰ διατηροῦνται εἰς τὴν ἐνέργειαν, ἐκτὸς ὀργανικῶν θέσεων, μέχρι συμπληρώσεως 35ετοῦς συνταξίμου ὑπηρεσίας.

Διὰ τοῦ αὐτοῦ νόμου ἡ δύναμις τῶν Ἀξιωματικῶν τοῦ Σώματος ηὐξήθη κατὰ ἕνα ὑποστράτηγον, ἑπτὰ Συνταγματάρχας, πέντε Ἀντισυνταγματάρχας, πέντε ταγματάρχας καὶ 12 Ἀνθυπασπιστάς. Οὕτω ἐδημιουργήθησαν 18 κεναὶ θέσεις πρὸς προαγωγὴν κατωτέρων Ἀξιωματικῶν, Μοιράρχων κλπ.

Ἐν συνεχείᾳ ὁ νόμος οὗτος ἠκολούθησε δημαγωγικὴν πολιτικήν, μειώσας τὸ ὅριον τῆς ἡλικίας διὰ τὸν γάμον ἁπάντων τῶν ὁπλιτῶν εἰς τὸ 30 ἔτος, ὑπὸ ὡρισμένας προϋποθέσεις ποσοστῶν.

Ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως Μαυρομιχάλη, τῇ συγκαταθέσει ἁπάντων τῶν Πολιτικῶν Κομμάτων, ἐξεδόθη τὸ ὑπ' ἀριθμ. 671/1963 Β.Δ. περὶ ἐπιδόματος εὐδοκίμου παραμονῆς καὶ προσαυξήσεως τῶν ἀποδοχῶν Ἀξιωματικῶν, Ἀνθυπασπιστῶν καὶ ὁπλιτῶν.

Διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 2068 τῆς 8-11-1963 διαταγῆς τοῦ Ὑφυπουργοῦ Ἐσωτερικῶν συνεστήθη παρ' αὐτῷ μικτὴ ἐπιτελικὴ ὁμὰς ἐξ Ἀξιωματικῶν τῶν Σωμάτων

Ἀσφαλείας καὶ Πυροσβεστικῆς ὑπηρεσίας τεθεῖσα ὑπὸ τὸν ὑποστράτηγον Μουρκογιάννην Γεωργ.

Ὡς σκοποὶ τῆς ὁμάδος ταύτης (Μ.Ε.Ο.Σ.Α.) καθωρίσθησαν : α) ὁ συντονισμὸς τοῦ ἔργου τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας, β) ἡ συγκρότησις,, ὁ ἐκσυγχρονισμός, ἡ διάρθρωσις καὶ ἀποδοτικὴ λειτουργία τῶν ὑπηρεσιῶν, γ) ἡ βελτίωσις τοῦ ἐπαγγελματικοῦ καὶ βιωτικοῦ ἐπιπέδου τῶν ἀνδρῶν, δ) ἡ ἄρσις ἀμφισβητήσεων περὶ τὴν κατὰ τόπους ἁρμοδιότητα, ε) ἡ ἐπιλογὴ καὶ προμήθεια τοῦ ἀναγκαιοῦντος ὑλικοῦ, στ) ἡ ρύθμισις παντὸς θέματος κοινοῦ ἐνδιαφέροντος καὶ ζ) ἡ ἐξύψωσις τοῦ γοήτρου τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας.

Ἡ Μ.Ε.Ο.Σ.Α. κατηργήθη διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 2176 ἀπὸ 9-3-1965 διαταγῆς τοῦ Ὑπουργοῦ Δημοσίας Τάξεως.

Διὰ τοῦ Ν.Δ. 4371 τῆς 30/9-1/10-1964 κατηργήθησαν ἅπαντες οἱ περιορισμοὶ καὶ ἐπετράπη ὁ γάμος εἰς ἅπαντας τοὺς ὁπλίτας μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ 30ου ἔτους τῆς ἡλικίας των καὶ ἐπετράπη ἡ προαγωγὴ κατὰ ἕνα βαθμὸν τῶν ἐκτὸς ὀργανικῶν θέσεων τελούντων ἀξιωματικῶν.

Ὁ Νόμος ὅστις ἐσήμανεν ἀληθῆ ἐπανάστασιν ἐν τῇ Χωροφυλακῇ ὡς ἐκ τῆς κακίστης ἐφαρμογῆς του ὑπῆρξεν ὁ νόμος 4447 τῆς 23/23-12-1964 «περὶ κρίσεως Ἀξιωματικῶν τῆς Χωροφυλακῆς».

Ὁ νόμος οὗτος τὴν 26ην Δεκεμβρίου ψηφισθεὶς ὑπεγράφη καὶ ἐδημοσιεύθη αὐθημερὸν καὶ τὴν 28ην ἰδίου μηνὸς ἐκοινοποιεῖτο διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 3/56/1α ἐγκ. 198 Υ.Δ.Τ.

Δι' αὐτοῦ ἠκυρώθησαν οἱ πίνακες προαγωγῶν 1964 - 1965 καὶ ὡρίσθη νὰ γίνῃ νέα, βάσει τῶν διατάξεων τοὺ νόμου τούτου, κρίσις ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου 1965, τῶν ἀξιωματικῶν ὅλων τῶν βαθμῶν. Διὰ τὴν κρίσιν τῶν ἀξιωματικῶν τῆς Χωροφ/κῆς ἐφεξῆς κατηρτίσθησαν δύο Συμβούλια, τὸ ἓν διὰ τὴν κρίσιν τῶν ἀξιωματικῶν μέχρι καὶ τοῦ βαθμοῦ τοῦ Συνταγματάρχου συγκείμενον ἐκ τῶν ὑπηρετούντων ἐν τῷ Σώματι Στρατηγῶν ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Ἀρχηγοῦ Χωροφυλακῆς καὶ τὸ ἕτερον διὰ τὴν κρίσιν τῶν ὑποστρατήγων συγκείμενον ἐξ ἀντιστρατήγων (Ἀρχηγοῦ Γ.Ε.Σ., Δ/τοῦ Α.Σ.Δ.Ε.Ν., ἐπιθεωρητοῦ Στρατοῦ) μὲ εἰσηγητὴν μετὰ ψήφου τὸν Ἀρχηγὸν Χωροφυλακῆς καὶ ὑπὸ τὴν Προεδρίαν τοῦ Ὑπουργοῦ Δημοσίας Τάξεως.

Ὁ νόμος οὗτος περιέλαβεν ἀπειρίαν προσωπικῶν διατάξεων. Ὁ πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως, ἀφ' οὗ ἀπέπεμψε τὸν μέχρι τότε Ἀρχηγὸν Ἀντιστράτηγον Βαλσαμάκην ἀνέθεσε τὴν Ἀρχηγίαν τοῦ Σώματος εἰς τὸν ὑποστράτηγον Παναγιωτακόπουλον Νικόλαον, ἐπειδὴ ὅμως ἔδει νὰ ἱκανοποιηθῇ καὶ ὁ κατὰ πολὺ ἀρχαιότερος τοῦ Παναγιωτακοπούλου Ὑποστράτηγος Βουτυράκης, συνεστήθη νέα θέσις Ἀντιστρατήγου, ἡ γενικὴ ἐπιθεώρησις Χωροφυλακῆς καὶ ἐμειώθη ὁ ἀριθμὸς τῶν ὑποστρατήγων κατὰ ἕναν. Οὕτω ἔκτοτε τὸ Σῶμα ἀπέκτησε δύο Ἀντιστρατήγους.

Ὑπῆρχον ὡρισμένοι ταγματάρχαι καὶ μοίραρχοι τοῦ ἀμέσου Πρωθυπουργικοῦ περιβάλλοντος οἵτινες κατελαμβάνοντο ὑπὸ τοῦ ὁρίου ἡλικίας τὴν 21-12-1964, ἀδίστακτοι εἰς ἀτασθαλίας οἱ συντάκται τοῦ νομοσχεδίου ἀλλὰ καὶ οἱ νομοθετοῦντες, διέλαβον διάταξιν δι' ἧς παρετείνετο τὸ ὅριον ἡλικίας τούτων μέχρι τῆς 31-1-1965, καθ' ὃ διάστημα παρατάσεως τοὺς προήγαγον, διότι ἐν τῷ μεταξὺ διὰ τῆς κρίσεως

εἶχον ἀποστρατεύσει δεκάδας ἀξιωματικῶν καὶ ἕπεται συνέχεια σκανδαλωδῶν διατάξεων.

Ἀμφιβάλλομεν ἂν ἀπὸ τοῦ 1830, ὅτε κατέστη Κράτος ἡ Ἑλλάς, εἶδεν τὸ φῶς τῆς δημοσιότητος τόσον φαῦλον κατασκεύασμα μὲ δύναμιν «νόμου» ἢ ἐάν ἐχρησιμοποιήθη ὁ τίτλος καὶ ὁ λέξις τοῦ «Νόμου» διὰ νὰ καλύψῃ τὸ κόμμα καὶ τὰς ὁμαδικὰς προγραφάς.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς συζητήσεως τοῦ νομοσχεδίου τούτου ἐνώπιον τῆς Βουλῆς ἡ ἀντιπολίτευσις ἀρχικῶς εἶχεν ἀποχωρήσει εἰς ἔνδειξιν διαμαρτυρίας διὰ τὸ προπαρσκευαζόμενον κατὰ τῆς Χωροφυλακῆς κομματικὸν ὄργιον, ἀλλ' ἐπανῆλθεν καὶ ἔλαβεν μέρος εἰς τὰς κατ' ἄρθρον συζητήσεις καὶ κατὰ συνέπειαν οὐδεὶς εἶναι ἀπηλλαγμένος τῆς εὐθύνης.

Εἶχον ἀποστρατευθῆ οἱ ὑποστράτηγοι Κυριάκης Παῦλος καὶ Μαυρκογιάννης Γεώργιος καὶ τὸ Συμβούλιον κατέστη κατὰ πλειοψηφίαν ὑποχείριον τῆς πολιτικῆς.

Ὁ ἀνωτέρω νόμος 4447 εἰσήγαγε νέον κριτήριον κρίσεως, τὸ κριτήριον τῆς συμπεπληρουμένης μέχρι τέλους τοῦ ἔτους τῆς κρίσεως 35ετοῦς πραγματικῆς δημοσίας ὑπηρεσίας.

13 Συνταγματάρχαι καὶ 17 Ἀντισυνταγματάρχαι ἀπεμακρύνθησαν κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Ἰανουαρίου 1965, τὸ ἔργον δὲ τῆς ὁμαδικῆς ἀποτάξεως (ἀποστρατείας κατὰ τὸν νόμον) συνεπληρώθη κατὰ τὴν τακτικὴν κρίσιν τοῦ Μαΐου 1965 ἤτοι μετὰ τέσσαρας μῆνας, ὅτε ἀπεμακρύνθησαν ἕτεροι 19 Συνταγματάρχαι καὶ 11 Ἀντισυνταγματάρχαι, τὸ σύνολον δὲ τῶν κατὰ τὸ Α' ἑξάμηνον 1965 ἀποστρατευθέντων ἀνωτέρων Ἀξιωματικῶν ἀνῆλθεν εἰς 81, ἐνῶ προήχθησαν καὶ παρέμεινον εἰς τὸ Σῶμα οἱ κατὰ τὴν 31-12-1964 ὑπὸ τοῦ ὁρίου τῆς ἡλικίας καταλαμβανόμενοι 13 Ἀξιωματικοὶ φίλοι τοῦ κυβερνῶντος κόμματος.

Τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ Νόμου τούτου ἀνέλαβεν ὁ νεοδιορισθεὶς Ἀρχηγὸς Χωροφυλακῆς Παναγιωτακόπουλος Νικόλαος καὶ τὸ ὑπ' αὐτὸν Συμβούλιον.

Μετὰ παρέλευσιν διετίας περίπου ἀπὸ τῆς ἀθλίας ἐφαρμογῆς τοῦ νομοθετικοῦ ἐκείνου ἐκτρώματος, ἀφ' ἧς δηλονότι 6 στρατηγοὶ διὰ τῆς κρίσεως των ἀπεστράτευσαν τόσον ἀριθμὸν ἐξαιρέτων Ἀξιωματικῶν, ἁπάντων ἐκ τοῦ Σχολείου προερχομένων, καὶ διετήρησαν ὡς ἐκλεκτούς, τοὺς ἐξαντλήσαντας τὸ ὅριον τῆς ἡλικίας, διότι οὗτοι ἦσαν κομματικοὶ παράγοντες, ἐνῶ εὑρίσκονται ἐπὶ τοῦ πιεστηρίου αἱ γραμμαὶ αὗται, ἤτοι τὴν 21-3-1967, ἡ ἐφημερὶς τῶν Ἀθηνῶν «Ἐλεύθερος Κόσμος» ἀφιέρωσεν τὸ κύριον ἄρθρον της εἰς τὸν Ἀρχηγὸν Χωροφυλακῆς, εἰς τὸ ὁποῖον μεταξὺ τῶν ἄλλων γράφει : «Εἰς τὸν Ἀρχηγὸν τῆς Χωροφυλακῆς καταλογίζεται ἡ εὐθύνη ὅτι ἔπαιξε τὸν ρόλον τοῦ δημίου, διὰ λογαριασμὸν τῆς Ἑνώσεως Κέντρου. Ἐπρωτοστάτησεν εἰς τὴν παράνομον ἀπομάκρυνσιν ἀπὸ τῆς Χωροφυλακὴν ἀξιωματικῶν ἀφοσιωμένων εἰς τὸ καθῆκον τους καὶ μὲ ἐξαίρετον ἐπαγγελματικὴν ἱκανότητα. Αἱ προαγωγαὶ ἔγιναν, εἰς πλείστας περιπτώσεις, μὲ ἐντελῶς κομματικὰ κριτήρια καὶ τὸ Σῶμα κατεδικάσθη εἰς τὴν ἀναστάτωσιν μετακινήσεων καὶ τοποθετήσεων. αἱ ὁποῖαι ὑπηγορεύθησαν ἀπὸ τὰς κομματικὰς ἀνάγκας τῆς Ἑνώσεως Κέντρου καὶ μόνον... Ἡ παρουσία τοῦ νῦν ἀρχηγοῦ τῆς Χωροφυλακῆς (Ν. Παναγιωτακοπούλου) εἶναι ἀπαράδεκτος...».Ἐπὶ τέλους ἠκούσθη κατηγορημκτικὴ φωνὴ ἐν Ραμᾶ, διότι ἀποδοκιμασιαι καὶ ἀνησυχίαι εἶχον διατυπωθῆ καὶ προηγουμένως τόσον διὰ τὸν Ἀντιστράτηγον Ἀρχηγὸν ὅσον καὶ διὰ τὸν ἀποστρατευθέντα ἤδη,

λόγου ορίου ηλικίας, Ἀντιστράτηγον Γενικὸν Ἐπιθεωρητὴν Βουτυράκην. (Βλέπε καὶ ἐφημ. Καθημερινὴν τῆς 25-2-1966, ἄλλας ἐφημερίδας τῶν ἀρχῶν 1966 δηλώσεως Ὑπουργοῦ Δημ. Τάξεως Ἀποστολάκου κατὰ τὴν 12-8-1966, Ἑλληνικὸς Βορρᾶς Θεσσαλονίκης φύλλον 3-11-1966 κλπ.).

Ὑπὸ τὴν πίεσιν τῆς κοινῆς γνώμης ἀπεστρατεύθη ὁ Ἀντιστράτηγος Παναγιωτακόπουλος καὶ ἀπὸ τῆς 29 Μαρτίου 1967 ἀνέλαβεν ὁ ἤδη Ἀρχηγὸς Ἀντιστράτηγος Παναγόπουλος Νικόλαος.

Κατὰ Μάρτιον 1966 διὰ συνεχείας δημοσιευθέντων ἄρθρων του εἰς τὴν ἐφημερίδα «Ἑλληνικὸς Βορρᾶς» τῆς Θεσσαλονίκης, ὁ ἐξαίρετος ἐ.ἀ. ὑποστράτηγος Μῖχος Κων. ἔθεσεν ὑπὸ ἀμείλικτον κατηγορίαν τόσον τὴν πολιτικὴν ἡγεσίαν ὅσον καὶ τὴν ἡγεσίαν τοῦ Σώματος τῆς Χωροφυλακῆς διὰ τὰς τοιαύτας προγραφάς, διὰ τὸν δεύτερον μάλιστα παράγοντα, τὸν Ἀρχηγὸν τῆς Χωροφυλακῆς, ἐδημοσίευσεν ἔγγραφα καὶ στοιχεῖα καθαπτόμενα σοβαρῶς τοῦ ἤθους, τοῦ χαρακτῆρος καὶ τῶν μεθόδων σταδιοδρομίας τούτου, ὅτε οὗτος ἔφερε τὸν βαθμὸν τοῦ Μοιράρχου, κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦτ' ἔστιν τῆς κατοχικῆς περιόδου.

Δὲν μεταφέρομεν τὰ ἔγγραφα καὶ στοιχεῖα ταῦτα ἐνταῦθα, διότι ἀποτελοῦν βαρείας μορφῆς ἀηδίαν καὶ δὲν ἐπιθυμοῦμεν νὰ καλύψωμεν τὸ τέλος τῆς παρούσης προσπαθείας ἡμῶν διὰ τοιούτου ἀποκρουστικοῦ διὰ τὸ Σῶμα ἐπιλόγου.

Διὰ τοῦ Β.Δ. 591/1965 (Φ.Ε.Κ. 129 Τ.Α.) ἐλήφθη ἓν ἐξαίρετον ἀπὸ οἰκονομικῆς πλευρᾶς μέτρον ὑπὲρ τῶν ὁπλιτῶν, ἤτοι τὸ μέτρον τῆς συνταξιοδοτικῆς διαβαθμίσεως τῶν κατωτέρων ὀργάνων τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας.

Περατοῦμεν τὴν θλιβερὰν ταύτην περίοδον μὲ μίαν ἄλλην παρατήρησιν.

Ἀναλαβὼν Ἀρχηγὸς ὁ Παναγιωτακόπουλος ὑπέγραψε τὴν ὑπ' ἀριθμ. 15/44/246 ἐγκ. 4 τῆς 6-2-1965 διαταγὴν μὲ περίληψιν «Ἀντιμετώπις θεμάτων ἀσφαλείας, τάξεως καὶ τροχαίας», τῆς ὁποίας ἡ πρώτη παράγραφος ἔχει ὡς ἀκολούθως: «Ἡ μακρὰ ἐκ τῆς πρακτικῆς πεῖρα ἔχει καταδείξει, ὅτι, ἐκτὸς ἐξαιρέσεων, προχειρότης καὶ ἔλλειψις πλήρους μελέτης καὶ σχεδιάσεως χαρακτηρίζει τὰς ἐνεργείας τῶν ὑπευθύνων διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν ἐν περιλήψει θεμάτων ...», ἐσυνέχιζεν δὲ καὶ κατωτέρω τὸν αὐτὸν ψαλμόν. Ὁ νέος Ἀρχηγὸς ἐκυβέρνα τὸ Σῶμα ἀπὸ τοῦ ἔτους 1960, ἀφ' ἧς ὁ τότε ἀναλαβὼν Ἀρχηγὸς Βαρδουλάκης τὸν προσέλαβεν ὡς ἐπιτελάρχην τοῦ Ἀρχηγείου, εἰς ἣν θέσιν παρέμεινεν μέχρι τῶν ἀρχῶν 1964 καὶ ἐν συνεχείᾳ προαχθεὶς εἰς ὑποστράτηγον εἶχεν ἡγετικὴν θέσιν ὡς ἐπιθεωρητής, ἕως ὅτου μετὰ 10μηνον ἀπέκτησε νέον βαθμὸν καὶ ἔγινεν Ἀρχηγός.

Ὑπηρετήσας ὡς ἀνωτέρω δὲν εἶχε δικαίωμα νὰ ἀπευθύνῃ τοιαύτας παρατηρήσεις, διότι αὐτὸς ἦτο ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν ὁ κατευθύνων νοῦς καὶ ὁ ὑπεύθυνος διὰ τὴν πορείαν, χάραξιν καὶ ἐξέλιξιν τῶν ὑπηρεσιακῶν γραμμῶν τοῦ Σώματος.

Τὸ Σῶμα τῶν Ἀξιωματικῶν τῆς Χωροφυλακῆς ἀντιπαρῆλθε καὶ αὐτὴν τὴν φακελλικὴν διαταγήν, ἀκολουθεῖ τὸ πνεῦμα τῆς ἐποχῆς μὲ ἀγωνίαν καὶ πολλὰ ἐρωτηματικὰ καὶ ἀντλεῖ δυνάμεις ἐκ τῶν ἀνεξαντλήτων ἠθικῶν του ἀποθεμάτων, ἐν ἀναμονῇ μιᾶς καλυτέρας καὶ ὑγιεστέρας αὔριον, μιᾶς αὔριον κατὰ τὴν ὁποίαν θὰ εὑρεθῇ τὸ φάρμακον νὰ ἀνήκουν οἱ ἄνδρες τοῦ Σώματος εἰς τὴν Χωροφυλακὴν καὶ ὄχι εἰς τοὺς ἑκασταχοῦ κομματικοὺς τοπάρχας, καιροσκοποῦντες.

ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΑΠΟΣΤΟΛΗ

Τῇ αἰτήσει τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ἀφίκετο ἐν ἔτει 1956 Ἀμερικανικὴ ἐρευνητικὴ ἐπιτροπὴ ἐν Ἑλλάδι, ἥτις ἀπεφάνθη ὅτι ἔδει νὰ ἐγκατασταθῇ τμῆμα δημοσίας ἀσφαλείας ἐν Ἑλλάδι καὶ τὸ 1957 ἀφίκετο ὁ Μπράουν ὡς ἀρχηγὸς τοῦ Τμήματος. Περὶ τῶν προσηνεχθεισῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ τμήματος τούτου ὡμιλήσαμεν ἤδη.

Κατὰ μῆνα Ἰούλιον 1958 ἀντεκατεστάθη ὁ Μπράουν ὑπὸ τοῦ Φέλογκ. Κατὰ τὴν σχετικὴν σύμβασιν ἡ τεχνικὴ βοήθεια πρὸς τὰ Σώματα Ἀσφαλείας συνίστατο εἰς τὴν παροχὴν τεχνικῆς βοηθείας ἐπὶ τῶν τομέων τηλεπικοινωνιῶν, τροχιάς καὶ διώξεως ἐγκλήματος. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον παρεχωρήθησαν εἰς τὴν Χωροφυλακὴν διάφορα ὑλικά, αὐτοκίνητα, μηχανήματα ἐπισκευῆς αὐτοκινήτων καὶ τηλεπικοινωνιῶν εἰδικὰ ἀντιμετωπίσεως δημοσίων ταραχῶν, ἐποπτικὰ μέσα διδασκαλίας, κινηματογραφικαὶ ταινίαι, κινηματογραφικὸν συνεργεῖον, κινηματογραφικαὶ μηχαναὶ κλπ. ἐπὶ πλέον παρεχωρήθησαν ραδιοτηλεφωνικοὶ σταθμοί, ὠργανώθη τὸ Κεντρικὸν ἀρχεῖον τῆς Γ.Δ.Ε.Α (Γενικῆς Διευθύνσεως Ἐθνικῆς Ἀσφαλείας) καὶ δαπάναις τῆς ἀποστολῆς ταύτης ἀπεστάλησαν ὁμάδες τινὲς Ἀξιωματικῶν πρὸς ἐκπαίδευσιν εἰς Ἡν Πολιτείας.

Τὸν Ἰούνιον τοῦ 1962 ληξάσης τῆς συμφωνίας ἡ ἀποστολὴ ἀπεχώρησεν, ὀλίγας ἡμέρας πρὸ τῆς ἀναχωρήσεως τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς ἀποστολῆς ἐζητήσαμεν τὴν γνώμην τούτου ἐπὶ τῶν θεμάτων τῆς Χωροφυλακῆς.

Προθύμως ὁ κ. Φελόγκ, διερμηνεύοντος τοῦ Μοιράρχου Ρέπα, ἐδήλωσεν :

«Εἰλικρινῶς νομίζω ὅτι ἡ ὀργάνωσις τῆς Χωροφυλακῆς ἐν γενικαῖς γραμμαῖς εἶναι ἐξαιρετική. Νομίζω ἐν τούτοις ὅτι μιὰ μεγαλυτέρα ἀποκέντρωσις θὰ καθίστα τὴν διοικητικὴν μηχανὴν ἁπλουστέραν, τοὐτ' ἔστιν δέον νὰ δοθῇ μεγαλυτέρα δικαιοδοσία ἐφ' ὅλων τῶν προβλημάτων εἰς τοὺς Διοικητὰς Χωροφυλακῆς. Ἐὰν τοῦτο πραγματοποιηθῇ θὰ σημειωθῇ πρόοδος εἰς σύντομον χρονικὸν διάστημα».

Ἐκπαίδευσις:

«Νομίζω ὅτι τὸ ἐφαρμοζόμενον σήμερον πρόγραμμα ἐκπαιδεύσεως εἶναι ἱκανόν, ἀλλ' ἀπαιτεῖται νὰ ἐκσυγχρονισθῇ. Εἶναι ἕνα πρόβλημα μὲ τὸ ὁποῖον θὰ ἠσχολούμην ἐὰν παρέμεινον περισσότερον εἰς τὴν Ἑλλάδα.»

Ἀπόδοσις:

«Νομίζω ὅτι ἡ ἀπόδοσις τοῦ προσωπικοῦ εἶναι πάρα πολὺ καλὴ καὶ εἰς αὐτὸ βασίζω τὴν ἀρχικὴν γνώμην περὶ μείζονος ἀποκεντρώσεως, θὰ καταστῇ δὲ αὕτη ἔτι μεγαλυτέρα ἐφαρμοζομένης τῆς ἀποκεντρώσεως καὶ ἐκσυγχρονιζομένης τῆς ἐκπαιδεύσεως».

Εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο θεωροῦμεν περαιωθεῖσαν τὴν ἀποσοολὴν ἡμῶν ἐν τῷ παρόντι σκοπῷ.

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Ὁ ἐπίλογος ἀποτελεῖ τὸ τελευταῖον μέρος ἑκάστου γραπτοῦ λόγου, ἐν τῇ ἱστορήσει ὅμως ἑνὸς λειτουργήματος τῆς ἀειθαλοῦς καὶ ἀτελευτήτου ἀνθρωπίνης κοινωνίας δὲν νοεῖται ἐπίλογος. Ἡ ζωὴ συνεχίζεται μετὰ τοῦ ἀστυνομικοῦ λειτουργήματός της.

Παρ' ὅλα ταῦτα ὡσεὶ ἐν ἐπιλόγῳ ὀφείλομεν τὰς ἀκολούθως διαπιστώσεις :

Ἡ Χωροφυλακὴ ὡς ὀργανισμὸς ἀποτελεῖ ἀναμφισβητήτως τὴν πλέον ἔκδηλον καὶ ἀκεραίαν ἐκδήλωσιν τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας, τὴν ἐν πρώτῃ γραμμῇ ἀσπίδαν τῶν ἐθνικῶν ἰδανικῶν καὶ ἰδεωδῶν, τὴν ἀπόρθητον διὰ τοὺς κοινωνικοὺς καὶ ἀντεθνικοὺς ἐχθροὺς δύναμιν, τὴν εὐαγγελιζομένην συνεχῶς καὶ ἐν παντὶ ἀγάπην καὶ εἰρήνην λειτουργίαν καὶ δὲν ἀποτελεῖ ὑπερβολὴν ἐὰν εἴπωμεν ὅτι εὔσημον καὶ σύμβολον της ὑπῆρξεν ἡ Ἑλλὰς μὲ ὁλόκληρον τὸ ἰδεολογικὸν ἀνὰ τὰς δεκαετηρίδας περιεχόμενον.

Ἡ Ε.Β.Χ. περιήχθη πολλάκις εἰς τὸ χεῖλος τῆς διαλύσεως, συνεπείᾳ ἀχαρίστων, μακιαβελικῶν, ἀνοήτων ἢ καὶ ἀντεθνικῶν ρευμάτων, ὡς μετὰ τὴν μεταπολίτευσιν 1862, μετὰ τὴν καταστροφὴν 1922, κατὰ καὶ μετὰ τὴν ἐχθρικὴν κατοχὴν τῆς χώρας καὶ τὴν κομμουνιστικὴν ἐπιβουλὴν κλπ., ἀλλ' ἠνορθώθη ἑκάστοτε ἔτι ρωμαλεωτέρα, ἀκμαιωτέρα καὶ κοινωνικωτέρα χάρις εἰς τρεῖς κυρίως παράγοντας. Ἀνεγεννήθη ὡραιοτέρα καὶ πλέον ρωμαλέα διότι ἀποτελεῖ κοινωνικὴν λειτουργίαν, δηλονότι ἀπαραίτητον συστατικὸν τῆς ἀνθρωπίνης κοινωνίας, διότι περικλείει ἀκαταβλήτους ἠθικὰς καὶ ζωτικὰς δυνάμεις ἀντλουμένας ἀπ' εὐθείας ἐκ τοῦ ἔθνους καὶ ἐκ τῆς πλέον ὑγιοῦς μερίδος τοῦ λαοῦ καὶ διότι διήπετο ὑπὸ στρατιωτικοῦ πνεύματος καὶ βαθείας πίστεως πρὸς τὰ ἐθνικὰ ἰδεώδη, πρὸς τὰ ἰδεώδη ἑνὸς ἰδικοῦ της πενταπύλου πεντακλίτου καὶ ἑνὸς πενταγράμμου πεμπτουσίας. Ἑκάστη πύλη τῆς πίστεως των ἀντεστοίχει πρὸς ἓν κλῖτος καὶ ἕκαστον κλῖτος καταλήγει εἰς ἕνα ἀστέρα ἀποτελοῦντα τμῆμα μιᾶς συνθέσεως ἐξιδανικευμένης καὶ μετουσιωμένης ἀποστολῆς, ἀπροσδιορίστου εἰς μῆκος, εἰς ὕψος, εἰς πλάτος καὶ εἰς βάθος. Ἰδοὺ τὸ πεντάπτυχον καὶ πεντάγραμμον τῆς Χωροφυλακῆς : Πατρίς, Πίστις, Οἰκογένεια, Πολιτικαὶ ἐλευθερίαι καὶ Περιουσιακὰ Δίκαια, πρὸς ἃ οἱ ἄνδρες τοῦ Σώματος δὲν ἐπίστευον μόνον μὲ φανατισμὸν ἀλλ' εἶχον συνδέσει ἀρρήκτως καὶ τὴν ζωήν των.

Δὲν ὑπῆρξεν ἀνατεθεῖσα ἀποστολὴ τὴν ὁποίαν νὰ μὴ ἔφερεν εἰς πέρας, ἀλλ' οὔτε καὶ ἐθνικὴ ὑπηρεσία τὴν ὁποίαν νὰ μὴ ἀνέλαβεν ἐθελοντικῶς, ἀδιαφόρως τῶν κόπων, τῶν μόχθων, τῶν στερήσεων, τῶν ἀντιξοοτήτων καὶ τῶν μικρῶν ἢ μεγάλων θυσιῶν. Δὲν ὑπῆρξαν ἐθνικοὶ ἢ κοινωνικοὶ ἀγῶνες εἰς τοὺς ὁποίους νὰ μὴ ἐπρωτοστάτησε καὶ νὰ μὴ προσέφερε πρὸς εὐόδωσιν αὐτῶν, ὅ,τι ἐκλεκτὸν διέθετε. Εἰς δεκάδας Χιλιάδων ἀνέρχονται οἱ νεκροὶ τοῦ Σώματος κατὰ τοὺς ἐθνικοὺς ἀγῶνας καὶ τοὺς τοιούτους ὑπὲρ τῆς τάξεως καὶ ἀσφαλείας ἀπὸ τῆς συστάσεως μέχρι σήμερον καὶ εἴδομεν ὅτι ἡ Χωροφυλακὴ ἔπαιξε πάντοτε πρωτεύοντα ρόλον, κατὰ τὸ 1944 δὲ ἐθνοσωτηρίως ἀντέστη.

Ἔχει καθιερωθῇ ν' ἀποκαλῆται τὸ Σῶμα «Ἡρωϊκὸν» καὶ ὑπῆρξε τοῦτο ἐλαχίστη ἐκδήλωσις εὐγνωμοσύνης τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ πρὸς τὸν ἄγνωστον Χωροφύλακα, ἔχει ἐπισυμβῆ ὅμως μία ἀδικία, κατὰ μέγα μέρος ὑπαιτιότητι τοῦ ἰδίου Σώματος, ὅσον ἀφορᾶ τοὺς ἐπὶ μέρους ἥρωας οὓς ἀνέδειξε τὸ Σῶμα, περὶ τῶν ὁποίων

δὲν γίνεται κἂν μνεία, καὶ εἶναι οὗτοι πάρα πολλοί, ὡς ἐν τῷ οπαρόντι ἔργῳ παρεθέσαμεν.

Τοιοῦτον γαλαξίαν ἡρώων καὶ ἐπιτευγμάτων, ὃν συνιστῦον τὰ ὅσα ἱστορήσαμεν, ἐπὶ τοσοῦτον συνυφασμένον μὲ τὴν ἐν γένει πορείαν τοῦ ἔθνους καὶ τοῦ δημοσίου βίου ἀπὸ τοῦ 1833 μέχρι σήμερον, μὲ τόσην συνέχειαν καὶ τοσαύτην συνέπειαν κανένας ὀργανισμός, κανένα Σῶμα ἢ ὅπλον δὲν δύναται νὰ ἐπιδείξῃ.

Εἰς καμίαν χώραν τοῦ κόσμου Σῶμα Δημοσίας Ἀσφαλείας καὶ Ἀστυνομίας ἐκ τόσον ὀλίγων ἀνθρώπων καὶ μὲ τόσον γλίσχρα μέσα δὲν ἠδυνήθη νὰ προσφέρῃ τόσον πολλὰ καὶ μεγάλα.

Ἐν θέσει προλόγου ἐπιχειρήσαμεν νὰ δώσωμεν μίαν εἰκόνα τῶν συνιστωσῶν τὴν ἐπαγγελματικήν, κοινωνικὴν καὶ ἐθνικὴν ἀποστολὴν καὶ θέσιν τῶν ἀνδρῶν τῆς Χωροφυλακῆς, οὐχὶ δι' ἔμφανσιν ἢ δι' ἐντυπωσιασμὸν ,ἀλλ' ἵνα ἐκ προοιμίου συνθέσωμεν καὶ προσδιορίσωμεν, ἔξω ἀπὸ τὰς νομικὰς διατάξεις, τὶ εἶναι αὐτὸ ποὺ κάνει τὸν Ἕλληνα Χωροφύλακα νὰ θαυματουργῇ, αὐτὸ τὸ ὁποῖον πιστεύομεν ὅτι ὁ μελετητὴς τῆς παρούσης Ἱστορίας θὰ συναγάγῃ.

Αὐτὴν τὴν ὑψηλὴν καὶ βαρεῖαν κληρονομίαν οἱ μὲν βαθμοθόροι τοῦ Σώματος πρέπει εἰς κάθε βῆμα των νὰ ἔχωσιν ὡς ὁδηγόν, ἡ δὲ Πολιτεία νὰ περιφρουρήσῃ, νὰ ἀξιοποιήσῃ, νὰ διαφυλάξῃ καὶ ἐν προβαδίσματι ὀφείλῃ νὰ τιμᾷ ἰδιαιτέρως, ὡς ἀδιατίμητον ἐθνικὴν ὑπόθεσιν καὶ ὡς πραγματικὴν κόρην ὀφθαλμοῦ, ἔξω ἀπὸ κάθε ἄλλην συνήθη ἱεραρχίαν. Καμία λειτουργία, καμία ὑπηρεσία καὶ καμία ἐξουσία δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ εὐδοκιμήσῃ ἄνευ καλῶς λειτουργούσης Χωροφυλακῆς.

Μὲ αὐτὰ παραδίδομεν τὴν σκυτάλην.